APAÇIK KUR'AN
Ve
TÜRKÇE
HİKMETLİ MEALİ

Sami KOCAOĞLU
İlâhiyatçı Emekli Yarbay

Dizgi-Tasarım
mac7431@gmail.com

İletişim Adresi:
Tel&Faks: 0232 744 60 30
Gsm: 0533 662 57 59

ISBN: 978-975-94506-4-9

1.Baskı Tarihi: 06.2009

Baskı: Zafer Matbaası
Maltepe Mah. Litros Yolu Fatih San. Sitesi
No: 12/107 Topkapı/İstanbul
Tel: 0212 612 24 31
e-mail: zafermatbaasi@gmail.com

Cilt: Derya Mücellit Sanayi ve Ticaret Ltd.Şti.
Tel: 0212 501 02 72

İÇİNDEKİLER

Sağdan Sola:
1. Kur'an ve Meali...1-605
2. Bitiriş Duası..606-607

Soldan Sağa:
3. İçindekiler..5
4. Apaçık Kur'an ve Türkçe Hikmetli Meali'nin Ön Sözü...6-29
5. Kur'an Hakkında Kısa Bilgi..30-31
6. Meal'de Geçen Kimi Kelimeler için "Küçük Sözlük"......32-48
7. Bu Meal'in Kimi Ayetlerine Düşülen Dip Notlar.............49-164
8. Sureler ve Sayfa Numaraları..165
9. Alfabetik Sıraya Göre Kur'an Sureleri............................166
10. İsim, Konu ve Kavram İndeksi......................................167-179

(Bu kitabı eline alan okur, Türkçe Meal'i okumaya başlamadan önce Ön Söz'ü mutlaka okumalıdır!)

"Müslüman sıfatını taşıma şerefine eriştikleri halde o sıfata münafık, müşrik, müfteri, fasık, facir, zalim, eşkıya, üçkağıtçı, yalancı... gibi sıfatları ve benzerlerini ekleme yanlışlığına düşen din kardeşlerimizden hiç kimse, bizim bu çalışmamızda bir eğrilik, bir yamukluk aramaya, görmeye kalkışmasın; çünkü bizim bu konudaki samimiyetimiz, Kur'an'ı insanlığa ve elbette müminlerin iman ve iz'anlarına emanet etmiş olanınkiyle aynıdır."

ÖN SÖZ

İlkokulun ilk yıllarındaydı sanırım. Kızılcıkların olduğu bir dönemde 5-6 köy çocuğu, köyün evlerinden bir kaç yüz metre uzakta, yayvanca olan yaşlı bir kızılcık ağacına kuşlar gibi tünemiş, kızılcık yemekteydik. Çocuklardan birisi birden, sırf muziplik olsun diye "Sahibi geliyooor!" diye bağırınca herkes kendisini aşağıya attı. Ben de attım; ancak yere düştüğümde ters bir şey olmuş, benim sağ kolum, bilekle dirsek arasından yukarıya doğru iyice kamburlaşmıştı. Kolum, görenleri korkutacak bir şekil almıştı. Beni o durumda gören arkadaşlarım, korkarak yanımdan uzaklaşmışlardı. Ben tek başıma, düştüğüm yerde, kalakalmıştım.

O durumda eve gidemezdim; dayak yemekten korkuyordum. O anda hiçbir şey düşünemiyordum. Oturduğum yerde dizimin birini büktüm; kolumu üzerine koydum. Kamburluğu giderilinceye kadar üstten bastırdım; bastırdım. Düzeldiğine kanat getirince de ayağa kalktım. Kolumu aşağıya doğru sarkıtarak ve de hareketsiz tutarak köye doğru yürüdüm. Evimize yaklaşınca, korkudan olsa gerek, ağlamaya başladım. Kolumun üst kısmına her halde bir şey batmıştı ki, hâlâ kan sızmaktaydı...

* * *

Bu olaydan 3-4 yıl sonraydı. Rodopların Cebel Kasabasındaki Türk mektebinden çıkmış 8-10 öğrenci, çantalarımız elde güle oynaya eve dönüyorduk. Yolumuzun üstündeki Bulgar Mektebi'nin avlusunu çevreleyen duvarların üzerinde, bilek kalınlığındaki demirlerde arkadaşlarım yalpalayarak yürümeye başladılar. Hem çığlık atıyor, hem de birbirlerine nasıl becerikli olduklarını göstermeye çalışıyorlardı. Ben onlardan geri kalacak değildim ya! Duvarın üzerindeki o yuvarlak demirde yürümeye başladım. Bir süre sonra ayağım mı kaydı, dengem mi bozuldu bilmiyorum, kendimi beton kaldırımın üzerinde buldum. Sol kolum, aynı sağ kolumun kırıldığı yerden kırılmıştı.

Ailem beni, o çevrede çok tanınan çıkıkçıya götürdü. Çıkıkçı dede, kırılan kolumu iyice inceledi. Kemikler birbirine düzgün kaynasın diye kolumun çevresini ince tahta çıtalarla sardıktan sonra bir tülbentle bağlayıp kırık kolumu omzuma astı. Haftalarca okula o sargılı kolumla gidip geldim.

İki kolumun da çocukken aynı yerden kırılmasını siz okurlarıma niçin anlatıyorum?

Sağ kolum kırıldığında hiç kimse o kolla ilgilenmemiş, onu bir çıkıkçı ya da doktor tedavi etmemişti; fakat yaşayışımda kesinlikle bir aksaklık olmamıştı. O kolum o günden bugüne doğal halindedir yani dümdüzdür.

Sol kolum kırıldığında, bu işi iyi bilen birisi özen gösterip sarıp sarmalamıştı; ama benim o kolum doğal halde değil yani biraz eğridir.

Ben, çocukluğumda yaşadığım bu durumları hepten unutmuştum. Rahmetli babamın bir büyüğü olan Mümin amcamın benden bir-iki yaş küçük oğlu Behiç, ikimiz de altmışını geçmiş bir durumda bir yerde sohbet ederken:

"—Sami, kızılcıktan düşünce senin kolun nasıl acaip bir durum almıştı!" deyince çocukluk yıllarıma döndüm ve başımdan geçen o olayları yeniden anımsayarak, üzerinde durup düşünmeye ve bir değerlendirme yapmaya karar verdim.

Okurlarım ne der bilmiyorum ama ben, başımdan geçen o olaylarda, mutlaka ders çıkaracak bir yan olduğunu düşünmekteyim.

Kızılcık ağacından düşüp, kolumun o acaip kamburluğundan korkup kaçan arkadaşlarımdan sonra, oracıkta tek başıma kalınca, o çocuk aklımla ben kolumu nasıl düzeltebilir, eski durumuna getirebilirdim? Ne bilgim, ne görgüm, ne de yaşım buna uygundu. Demek ki görünmez bir el ya da eller bana yardım etmiştir!

Okulda, sağ elimi kullanarak yazı yazmayı öğrenmiştim. O yüzden benim sağ kolumun sağlam ve sağlıklı olması gerekiyordu. Çünkü o kolun sahibi, Âlemlere Rahmet Hz. Muhammed Mustafa'nın, Allah'tan alıp getirdiği Şanlı Kur'an ve tüm insanların dini olan İslâm üzerinde, yaşanan çağın zorunlu kıldığı çalışmaları yapacak; öteden buyana çağdaşlarının pek yönelmedikleri yeni bir bakış açısıyla Kur'an'ı ve İslâm'ı Müslümanlara ve tüm dünya insanlarına anlatacaktı. Buna hem İslâm dünyasının ve hem de insanlık âleminin ihtiyacı vardı.

İslâm dünyasının ihtiyacı vardı; çünkü Müslümanlar nice zamanlardan beri dalmış oldukları gaflet uykusundan hâlâ uyanmamışlardı. Özellikle de halkın İslâm'a yakın duran kesimleri, çağdaş bir toplum olmaya karşı direnip durmaktaydı. İslâm'ı, gereğince bilmediklerinden yanlışa şartlandırılmışlardı...

Tüm insanlık âleminin ihtiyacı vardı; Müslümanlar çağdaş toplum olamadıkları ve Kur'an'daki mesajları pek önemsemedikleri ya da kültürel yetersizliklerinden ötürü algılayamadıkları İslâm'ı neredeyse yerel bir dine dönüştürmüşlerdi. Oysa Kur'an ve İslâm tüm insanlık dünyasının kutsal kitabı ve dini konumundaydı. Bu yüzden birisinin ya da sağduyulu Müslümanların bu gidişe bir "Dur!" demesi, uyumakta olanları da uyandırması gerekiyordu.

İşte, her iki kolundan darbe almış bu aciz kardeşiniz, altmış yaşından sonra kolları sıvayıp çalışmaya koyulmuştur. Niçin altmışından sonra? Çünkü ordudaki görev bırakılmış, emeklilik dönemi başlamıştır. Çocuklar evlenip yuva kurduklarından geçim sıkıntısı da hafiflemiştir. Bir memur emeklisinin durumu başka türlü nasıl anlatılır ki? Türkiye'de memurluk yapanlar ne demek istediğimizi anlamışlardır.

"**Apaçık Kur'an ve Türkçe Hikmetli Meali**," Allah'a şükürler olsun ki, işte elinizdedir. Onun sade Müslümanlara olduğu kadar, bu konuda araştırma yapacaklara da ışık tutacağına inanmaktayım. İslâm'ın ilmihal bilgilerini içeren "Çağdaş İslâm İlmihali" adlı kitabımı, şu elinizdeki kitapla hiçbir satırı çelişmeyecek biçimde yeniden gözden geçirip "Yirmibirinci Yüzyıl Müslümanının El Kitabı" adıyla inşallah 3. kez bastıra-

cağım! Müslüman kardeşlerimin onlardan yararlandıkları oranda ufuklarının ve gönüllerinin açılacağına, kendilerini İslâm'ın amaçlarıyla bütünleştirip, öteki insanlarla insanlık yarışına girişeceklerine inanmaktayım. Bir Müslüman, Allah'ın kendisine lütfetmiş olduğu hayatı doğru dürüst yaşayacaksa, ömrünü bilgi ve imanla güzelleştirip, insanlık adına bir şeyler üretip yaşamalıdır. Aksi takdirde midesiyle bacak arasındaki o daracık dünyada sıkışıp kalır ve sonunda da cehenneme kütük olmaktan kendisini kurtaramaz. Yararlı bir birey olmak varken zararlı şeylere yönelebilir.

* * *

Tarih boyu İslâm'ın nurunu söndürmek isteyenlerin karşısına Müslüman Türk milleti dikilmemiş ve bu uğurda malını ve canını ortaya koymamış olsaydı, Batı dünyasının o bağnaz ve biz Müslümanlara karşı hep önyargılı zorbaları belki de emellerine ulaşırlardı! Lâkin öyle olmamıştır. "Yarabbi! Benim dinimi ya Ömer, ya da Ebu Cehil'le güçlendir!" diye dua eden Rahmet Peygamberi'nin Allah'tan alıp Müslümanlara emanet ettiği bu din, işte aziz bir milletin İslâm'a girişiyle güçleniyor; yayılışını sürdürüyor; Haçlı zorbalarının İslâm'ın kalpgâhına giden yollarını işte Müslüman Türkler, canları, kanları pahasına kesiyordu...

Türk milleti dünden bugüne milyonlarca evlâdını İslâm ve Kur'an uğruna feda etmiş, Yüce Allah da kendisine, dünyaya hükmetme gücü vermişti. Önce Selçuklularla başlayıp, daha sonra Osmanlılarla süren Batı Türklerinin 20 milyon kilometre alana uzanan Asya, Avrupa ve Afrika üzerindeki egemenlikleri 600 yıl sürmüş; ancak 20. yüzyılın ilk çeyreğinde, çağlarını yakalamış ve teknikte öne geçmiş olan toplum ve devletler karşısında gerilemiş ve 1920'lere gelindiğinde bu aziz milletin anayurd'u dört bir yandan işgale uğramıştır. Avrupa yakasındaki Anavatan'ı da elinden alınmış, oradaki ezanlardan pek çoğu susturulmuştur.

Yüzyıllardır akıtılan kan ve verilen canlar boşuna mıydı? Boşuna mıdır ey Yüce Allah'ım?

Hayır; Ulu Tanrı'nın adaleti ve merhameti buna izin vermezdi. 1920'lerde, henüz düşman çizmeleriyle kirlenmemiş Ankara'da üç kişi, üç isim ortaya çıktı: Mustafa Kemal, Mustafa Fevzi, Mustafa İsmet! Muhammed Mustafa'nın adaşları 8-9 yıldır süren savaşlarla hırpalanan, budanan, yorgun düşen ve hatta ayakta duracak gücü-takati kalmayan bu aziz ve asil milleti yeniden derleyip toparlayacak, ayağa aldıracak; düşmanların tümünü Anavatan'dan kovacak; ekonomik, mali, kültürel, siyasal bağımsızlığın kazanılmasında öncülük, önderlik edeceklerdi. Türkiye Cumhuriyeti Devleti bunun ispatıdır.

Şimdi siz bu duruma gelebilmişken, dünkü düşmanlarımızın oyununa gelip, Tevhid'in bayraktarı bu aziz millete ve kendi devletine karşı mikro milliyetçilik ya da bölgecilik davasına kalkışıp kardeş kanının akıtılmasına sebebiyet verenlere yanmaz mısınız? Onların, milli birliğimizi bozmak, devletimizi güçsüzleştirmek için çok büyük harcamalar yapmakta olanlara taşeronluk etmelerine ağlamaz mısınız? Din kardeşliğini acımasızca yerlere çalan bu sapkın, kandırılmış Hasan Sabbah uşaklarına lânetler yağdırmaz mısınız?

Siz, pek çoklarının umutlarını yitirmişken kazanılan o zaferlere ve ulaşılan

bu güzel sona "bir tesadüf" diyebilir misiniz? Bize göre hem bu kurtuluş ve kuruluş ve hem de onu gerçekleştiren önder, İslâm'ı ve Kur'an'ı canı, kanı pahasına hep savunmuş olan bu aziz millete Yüce Tanrı'nın bir armağanıdır. Zor günlerinde onun elinden Mustafa Kemal'le tutmasıdır. Şimdilerde bu aziz millet, Türkiye Cumhuriyeti'nin kültürel ve ekonomik bağımsızlığını perçinleyecek önderlerini beklemektedir. Haksız mıdır?

Tam bağımsızlık, milletimizin karakteri, cumhuriyetimizin en belirgin özelliği değil midir? Bunu, o zorlu günlerde gerçekleştirmiş olan adam da bellidir: Gazi Mustafa Kemal. O, aziz milletimizin gönlünde yaşattığı, eserlerine sahip çıktığı, başına taç ettiği Kahraman Paşa'sı Mustafa Kemal Atatürk'tür. O; Çanakkale, Sakarya ve Dumlupınar'da Batılı güçleri dize getiren bir asker olarak sadece Türk milletinin değil, tüm İslâm Dünyasının da gazisi, kahramanıdır.

Ey en güzel dinin, en sağlam inancın ve en doğru yolun yolcusu Müslüman Türk!
Haydi durma öyle dağınık, savruk...
Kalk ayağa!
1920'lerde başlattığın hamleyi yinele de,
Yarım kalan işini tamamlayasın!
Sakın ha, hor görmeyesin kendini,
Sen aziz ve asil bir milletin evlâdısın!
Ve bilmelisin ki sendeki izzet, şeref, asalet...
Yüce Tanrı'ya olan imanındandır.
Seni güçlü, seni başarılı, seni farklı kılan şey
İslâm'a ve Kur'an'a olan sadakatindir.

Öyleyken sen bu hallere niçin, nasıl düşersin?
Ki çoktandır pek farkında bile değilsin
Sinendeki o üstün gücün?
Ey hücrelerinde Allah'ın mührünü,
Kulaklarında Muhammed'in müjdesini taşıyan!
Ey Tek Tanrı'ya inancın sancaktarı yiğit!
Haydi kalkıver, doğruluver de senin kim,
Nasıl bir milletin evlâdı,
Hangi ataların torunu olduğunu
Bir kez daha görüp tanısın şu cihan!

* * *

Her şeyi birilerinden beklemek, "birileri yapıversin ve hem de güzel yapsın!" demek, normal ve sağlıklı bir Müslüman mantığı olabilir mi?

"Ben ne yapabilirim?" ya da "Biz ne yapabiliriz?" diye düşünmek ve düşünülenleri eyleme dönüştürmektir işin doğrusu...

İnsanlık tarihinin uzak, yakın geçmişinde toplumları sürüymüş mantı-

ğıyla yönetenler çok olmuştur. Bu dönem, 20. yüzyılda yaygınlaşan demokratik uygulamalarla artık geride kalmış ve dünyada, tam da İslâm'ın istediği, beklediği, önerdiği gibi "bilgili, bilinçli ve inançlı bireylerden oluşan toplumlar dönemi" başlamıştır. Burada birey bilgili, bilinçli, uyanık; toplum da duyarlı ve dinamiktir.

Müslümanlarımızın bilinçli olanları bilmektedir ki Kur'an, kendisine iman edenleri, hem kendi aralarında ve hem de öteki toplumlarla yarışa çağırıp durmaktadır. Ey dünyanın Müslüman toplulukları! Siz o yarışın neresindesiniz? Şu son durumlarınızda Allah'tan korkmadığınız ortada! Onun Sevgili Elçisi'nin emaneti olan Kur'an her birinizin elleri altındadır. Müslümanlığınızdan utanmıyor musunuz? Siz müstahak olduğunuz için şu dünya hayatınızda itilip kakılıyorsunuz; yoksulluğu yaşıyorsunuz; ahiretteki o zorlu hesaptan korkmuyor musunuz?

Öteki toplumlar, özellikle demokrasiyle yönetilenler alabildiğine bilgilenip bilinçlenir ve çağdaşlaşırken, sanki Kur'an'ın emriymiş gibi Müslümanları çağdışı, daha doğrusu geçmiş zamanlardaki gibi yaşatıp, o çizgiler ve kalıplar içinde tutmak isteyenler, mensubu oldukları o en mükemmel ve de evrensel dine ne büyük kötülükler ettiklerini kavrayamayacak kadar gaflete dalmışlar, kendilerine yardımcı olmak isteyen kardeşlerini de neredeyse kâfirlikle itham eder olmuşlardır. Bu durum, yüce dinimiz İslâm adına ne büyük bir düşüş ve savruluştur! Hani Kur'an'ın ayetleri her Müslümanı akla, mantığa, sağduyulu olmaya çağırmaktaydı? Yoksa o ayetler Kur'an'ın iki kapağı arasında öylece dursun diye mi, yoksa gereklerine uyulsun diye mi indirilmiştir? Vahyin getirdiği ölçüleri aşan bir toplumun başına ne gelirse, işte o bizim başımıza gelmiştir.

Cehalet devrini Medine-Medeniyet dönemiyle kapamış olan bir dinin mensupları adına bu ne utanılacak bir son ve oturup ağlanacak bir durumdur!

Bu Kur'an dışı dinin sözde uygulatıcıları, kendi çağdışılıklarının Müslüman halkta da sürmesini istediklerinden —zaten dinin köşebaşlarını da iyice tutmakta olduklarından: "Gelin Kur'an'ın getirmiş olduğu dine, gerçek İslâm'a dönelim!" diyenleri susturmak-etkisizleştirmek için her yolu denemektedirler; çünkü onlar, İslâm'ın söyleminde pek ince bir çizgiden ibaret olan tarikat-tasavvuf anlayışıyla, ülkemizdeki Müslümanların geneline yakınını kuşatmış olmaktan pek mutludurlar. Onlar: "Devir tarikat devri değil, hakikat devridir" doğru sözüne bile aldırmazlar. Büyüğün, küçük olanın içine sığmayacağını, bunun büyüğe zarar vermek demek olduğunu, ne yazık ki görmezlikten gelebilmektedirler. Büyük olan, geniş olan İslâm'dır. Küçük olan, dar olansa darlaştırılmış olan tarikattır; tasavvuf yollarıdır. Oysa İslâm olmasa onların esamisi mi okunurdu?

Bizim aziz milletimiz 1920'lerde Allah'ın lütfu ve bileğinin hakkıyla o büyük yıkımı durdurmuş; öteki toplumlara yetişebilmek için birtakım devrimler de yaşamış; fakat İslâm'ın özündeki o diriltici, hayat verici yan, kültür inkılabımıza katılıp karıştırılmayınca, onca emek ve beklentilere rağmen arzulanan sonuç elde edilememiştir.

Bize göre, Cumhuriyet devrimlerini yapanların, İslâm dini konusunda kesinlikle kapsayıcı bir din reformu arzuları yoktu; çünkü o konu zaten kendilerini aşıyordu. Onların istedikleri

ve onların izinde yürüyüp de "Türk milleti'nin muasır medeniyet ve kültürlerin önünde olmasını dileyen ve özleyenlerin" beklentileri, bu satırları yazanın İslâm ve Kur'an konusunda yazıp söylediklerinden hiç de farklı şeyler değildir. Vatanı kurtarmış ve devleti yeniden kurmuş olan kahramanların her biri gaza meydanlarında hem milleti, hem dini ve hem de devleti savunmuş olan gazilerdi. Hiç birinin İslâm'a ve Kur'an'a karşı bir saygısızlığı olmamıştır; olamazdı da. Onların bir tek ülküleri vardı: Türk milleti çağdaş ve kalkınmış bir toplum, Türk devleti çağdaş ve güçlü bir devlet olmalıydı. Kur'an da Müslümanlara: "Böyle olmalısınız!" demiyor muydu?

Yeri burası olmadığından, öteki devrimler konusunda bir şey demiyoruz; ama sadece Türk Kültür Devrimi'nin niçin tam başarıya ulaşmamış olduğu, birileri tarafından tarafsız ve ön yargısız biçimde incelenip irdelendiğinde, devrimden yana olanlarla ona karşı duranların yapmış oldukları o iki yanlış herkesin gözüne batacaktır:

1. Öğretimin birleştirilmesi yasası ve onunla koşut Gazi Mustafa Kemal'in çeşitli söylemleri "gençlerin gerekli olan tüm bilgileri okulda öğrenecekleri" esasını hükme bağlamışken, pozitivist ve materyalist düşüncenin etkisindeki uygulatıcılar ne yazık ki "dinin sosyolojik bir gerçek" olduğunu kavrayamadıklarından, tüm din okullarını kapattıkları gibi dine de ön yargılı yaklaştıklarından, İslâm kültürünü verecek olan dersi de, örgün eğitimin içine almamışlardır. Dinsiz bir toplum olabileceğini sanmışlardır. Bu, bireyin manevi boyutuyla, dinin sosyal hayattaki etkinliğini inkâr etmek demekti. Bu; İslâm'ın yürürlükteki Hristiyanlıkla eşitlenmesi demekti. Bizde Yahudiler, Hristiyanlar ve öteki toplumlarda olduğu gibi örgütlü bir din adamları sınıfı olmadığından, milletimizin İslâm kültürü yönünden, okul ve kitap boyutundan mahrum bırakılması, hurafelere ve çağ dışılığa kapıların ardına kadar açılması demektir. 2000'li yılların başındaki Türk aydınlarının İslâm konusunda ne denli boş ve kulaktan dolma bilgilerle yetindiklerini gördüğünüzde ne demek istediğimiz anlaşılacaktır yani aydınlarımız dökülmektedir. Onların yavanlıklarının bir sebebi de budur. Bize göre Türkiye, kurtuluştan sonra Asım'lar yetiştirmek için kolları sıvamamakla, tarihinin en büyük yanlışını yapmıştır.
2. Değil 1920'li yıllarda, 2000'li yılların başında bile İslâm'ın yeniden yapılanmaya olan ihtiyacı hâlâ ortadadır. Kastettiğimiz kesinlikle Lüther'in reformu gibi bir şey değildir. Kur'an'ın getirdiği ve istediğiyle ilgili bir yapılanmadır. Yeter ki Müslümanlıktaki; Kur'an'ın inanç, ibadet ve ahlâk bütünlüğünü zedeleyen yanlışlıklar çıkarılıp atılsın; dinin değişken olan yanı -muamelât ve ukubat kısmı- din sanılmasın; zira bu çelişkiler ve değişkenlikler İslâm'ın güzelliğini bozmakta, Müslümanların ellerini, kollarını bağlamakta, ufuklarını karartıp-daraltıp durmaktadır. Oysa Kur'an müminlere, kendisinin bulunulan çağa göre okunması, anlaşılması ve uygulanması gerektiğini farz kılmıştır; şart koşmuştur. Farzı terk edip sünnet bile olmayan şeyleri din sanıp oyalanan bir toplum kesimin-

den siz bir atılım, dinamik yaklaşımlar bekleyebilir misiniz? Bu yapıdaki din adamlarından çağdaş toplum, çağdaş devlet olma yolunda bir destek görebilir misiniz?

O destek, "Müdafaa-i Hukuk"un savunulmasında, kurtuluşun bir döneminde yani Kurtuluş Savaşı yıllarında, sarıklıların bir kesiminde bir süre, bir miktar olmuşsa da, daha sonraları kaynak da kurutulmuş olduğundan, düşman devletlerin ülkemiz aleyhindeki propagandalarını gerçekmiş gibi algılayıp o yönde konuşup duran hocafendiler(!) türemiştir. Bu, şöyle böyle değil, perde gerisinde pek yaygın bir durumdur. Öyle ki, Yasin Suresi'ni okurken ya da dinlerken gözyaşlarını tutamayan Gazi Paşa gibi birini "deccal" sayacak boyutlara varmıştır. O Gazi Paşa ki İslâm, Kur'an, Hz. Muhammed, Sahabe-i Kiram... gibi kutsal değerlere ve İslâm'ın önderlerine hep saygı sınırları içinde kalmış; gazilik sıfatına sahip olmayı en yüce rütbe ve şeref bilmiştir. O Gazi Paşa ki, kendisine çok yakın biri olan rahmetli Hasan Rıza Soyak'ın şahadetiyle son nefesini: "Aman Allah'ım!" diyerek vermiştir. Böylece o, Allah'ın engin rahmetine sığınarak Rabbine yürümüştür. Bakalım, kendisine iftira edip duranlar, Allah'ın gazabından-azabından kendilerini kurtarabilecekler mi?

* * *

1920'lerden daha katı ve kaba tutuculuk 2000'li yıllarda üstümüze iyice çullanmış durumdadır. Bunun sebebi de İslâm'ı okulda öğretme, daha çok da öğreticileri yetiştirme uygulamasında çok geç kalmış olmamızdır.

Çağ yazıya, kitaba, bilime doğru ilerlerken biz hepten şifahi, kulaktan dolma dinsel kültüre terkediliyorduk; uygar bir toplum olmayı hedeflemişken, attığımız adımlar bizi o hedeften uzaklaştırıyordu. Kimilerinin, "dinin sosyolojik bir gerçek" olduğunu bilmemesi, işte bize o büyük yanlışları yaptırıyordu. Hep aşırılıklardan uzak durmuş bir toplumken işte uçlara, aşırılıklara, zıtlaşmalara doğru savruluyorduk...

Çok değil, bir tek örnek vererek içinde bulunduğumuz acı gerçeği birilerinin gözlerine sokmak istiyoruz:

Doğru İslâm kültürüyle bilgilenme, toplumumuzda o denli yetersizdir ki, işte bu durumda varsayalım ki Hz. Peygamber şimdi bu insanların karşısına geçse de: "Benim Allah'tan alıp getirdiğim ve ümmetime emanet ettiğim din bu değildir; siz Kur'an'ın getirdiğine dönün!.." dese, önyargılarını-Kur'an'a ters düşen şeyleri din yapmış bu insanlar inanın ki onu dinlemez, hatta hakaret etmeye, dövmeye, sonunda da Taif'teki müşriklerin kendisine yaptığını yapmaya kalkışırlar!..

Biz bu misâli vermekle halkımızı suçladığımız sanılmamalıdır. Taif'te Hz. Peygamber Efendimizi taşlatmış olanların yerine burada, halkımızı yanlış din anlayışına şartlandıranları koyunuz; sorunun nereden kaynaklandığını, nasıl çözüleceğini de görmüş olursunuz!

Bizim bu çalışmamızla ortaya koymuş olduğumuz bir İslâmî anlayış, Cumhuriyet'i kuranların hareketiyle bütünleşmiş olsaydı, 2000'li yılların başındaki Türkiye, yeryüzünün en saygın, en güçlü, en gelişmiş ve uzay çalışmalarını çoktan başlatmış bir ülke konumunda olurdu. Kur'an'ı koltuğunun altında tutan bir toplumdan siz başka türlü bir görüntü bekleyebilir misiniz? İslâm'ı gönlünde, kafasında ve eylemlerinde değil de, yakalarında bir rozet gibi taşıyanlara

yazıklar olsun! Onu hiç mi hiç anlamamış oldukları halde, Don Kişot'ça tavırlarıyla İslâm'a saldırıp duranlarsa öylesine acınacak durumdadırlar ki!

İşte bu iki uçtakiler milletimize ve devletimize öyle büyük kötülükler yapmışlardır ki sıkıntısını, sancısını hâlâ çekmekteyiz. Pozitivist, Marksist, Materyalist düşüncelerin etki alanına girmiş olanlar, Büyük Önderimizin İslâm, Allah, Peygamber konusundaki duygu ve düşüncelerinin halktan saklanmasında çok başarılı olmuşlar ve onu İslâm ve Kur'an dışı bir insanmış gibi göstermeye çalışmışlardır. Onların ülkemizdeki etkinlikleri hâlâ sürdüğüne göre, demek ki başarılıdırlar! Uyurgezer ve hem de bilgisiz Müslümanlar onların işlerini hep kolaylaştırmıştır.

Bunların tam tersi olan yobaz ve bağnaz kesimdekiler de Atatürk'ün yaptıklarını anlayamadıkları ya da kimi kişisel, zümresel çıkarları ellerinden alınmış olduğundan, vatanı kurtaran, Cumhuriyeti kuran, milletçe bugünkü konumumuza gelişimizin sebeplerini hazırlayan Gazi Paşa'ya en ağır iftiraları atmışlardır. Onların bu yoldaki çabaları ne yazık ki sürmektedir.

Türk milleti bu iki ucun etkinliğini artık bitirmelidir. Kadirşinas ve vefalı halkımıza yakışan budur.

* * *

Değerli okurumuz,

Türkiye Büyük Millet Meclisi 1925'lere gelindiğinde, Müslüman halkımızın, mensubu olduğu dinin kültürüyle bilgilenmesi, bilinçlenmesi için Kur'an'ın Türkçe tefsirini yapmakla, zamanın en değerli din bilgini Elmalılı Mehmet Hamdi Yazır'ı, Kur'an'ı Türkçeye tercüme etmek üzere İstiklâl Marşı'mızın şairi Mehmet Akif Ersoy'u, Buhari hadislerini Türkçeye kazandırmak üzere de Ahmet Naim'i görevlendirmiştir. Ahmet Naim ölünce görevi Kâmil Miras yürütmüştür. M. Akif dışındakiler görevlerini tamamlayıp vermişler ve bu eserler basılarak Türk kültürüne kazandırılmış ve köylere varıncaya dek parasız dağıtılmıştır.

Mehmet Akif, devrimlerin hızla uygulandığı dönemde Türkiye'de kalmak istememiş ve tercüme işini Mısır'da sürdürmüştür. O Mısır'dayken Türkiye'de "Türkçe Ezan" uygulamaya konmuş, Kur'an'ın orijinalinin namazda okunmayıp Akif'in yapacağı tercümelerin onun yerine konacağı söylentisinden Mehmet Akif endişeye kapılmış; onca güzel ve başarılı Kur'an Meali'ni, hastalanınca, Türkiye'ye dönerken yanında getirmemiş ve güvendiği bir arkadaşına bırakmıştır.

Akif o kişiye: "İyileşip dönersem üzerinde biraz daha çalışır, sonra da en güzel bir biçimde ipek kâğıda basarız. Yok eğer dönemezsem, sen bunu yakarsın!" diye vasiyet etmiş!?..

Yakın arkadaşı Eşref Edip, Mısır'da kendisini ziyarete gittiğinde Meal'i görmüş, okumuş ve çok beğenmiş; çünkü M. Akif gerçekten o dönemde Türkiye'deki en yetkin din adamlarından daha dirayetle Kur'an'ı Türkçe'ye kazandırmıştır. Elmalılı Hoca'nın, Türkçe meali Akif'in yapmasındaki ısrarı boşuna değildir.

Şimdi (2008) Dünya İslâm Teşkilâtı Örgütü Genel Sekreteri olan Prof. Ekmelettin İslâmoğlu'nun babası olan Müderris İhsan Bey de Mehmet Akif'in kendisine emanet edilen mealini çok beğenmiş ve değerli bulmuş ki "yak" diye vasiyet edilen(!) o eserden bir nüsha da kendisi için kopya edip ciltlemiş ve 1961

yılına kadar o değerli eseri yakmaya kıyamamıştır.

Öleceğini anlayınca, 13 yaşındaki oğluna: "Oğlum, ben artık ahirete göçüyorum. Şu karşıki çekmecenin üst gözünde Mehmet Akif'in Kur'an Meali var alt gözde de kendim için çıkardığım bir kopyası var. Sen onları yak!?..." diye vasiyet etmiş...

13 yaşındaki bu delikanlı konunun önemini kavrayacak durumda değildir. Babasının cenazesi dolayısıyla evlerine gelen tanıdığı, El-Ezher Üniversitesi hocalarından İbrahim Sabri'ye ve onun yanındaki Türkiye'li öğrencilere, babasının ölmeden önce kendisine olan vasiyetini anlatır. İbrahim Sabri'nin beklediği an işte gelmiştir. Gözleri, sevinçten neredeyse fırlayacak gibidir.

Bu İbrahim Sabri, son Osmanlı Şeyhülislâm'ı olan ve Mısır'da yaşayan Mustafa Sabri'nin oğludur. Babasının maruz kaldığı siyasal uygulamalardan kendince anlamlar çıkaran ve Türkiye'yi yönetenlere kin ve nefretle yaklaşan bu zat, kendisini tanıyanlarca da "sinirli, psikolojik sorunları olan biri..." diye tanımlanır. Kurtuluş Savaşı'na katkılarından ötürü de M. Akif'e hep kızıp duran biridir.

İşte bu manyak profesör, üç-beş üniversiteli Türk öğrencisiyle birlikte bir eve gider ve dünyalar değerindeki, Mehmet Akif'in on yıl çalışarak hazırlamış olduğu Kur'an Meali'ni ve onun ciltlenmiş bir kopyasını, bir leğenin içinde sayfa sayfa yırtarak, parçalayarak hırsla, hınçla ve sadistçe yakar. Yıl: 1961. Üstelik bu deli, yaktıktan sonra yazdığı bir dörtlükte, Akif'in Meali'ni, her şeyi yakıp bitiren ateşe benzetir de "Müslümanların imanını ve Kur'an'ı o ateşten kurtarmış(!)" olduğunu sanır zavallı yobaz, iman, ilim ve irfan yoksulu edepsiz...

Bu yakma olayını insanlar öğrendikçe, Türkiye'de ve dünyada çok değişik değerlendirmeler yapılacaktır. Biz o konudaki sözü uzatmadan düşüncelerimizi belirtelim;

İbrahim Sabri, dünden bugüne, Türk milletinin önünü tıkamakta olan taassuba kaymış Müslümanlık anlayışının Mısır'daki temsilcisidir. Bir edebiyat profesörüdür; ancak bir akademisyene hiç yakışmayacak derecede bağnaz ve yobaz olduğu görülmektedir. Dini, diyaneti bilmez de, Arapça bildiğinden kendisini o konuda yeterli sanır! Babasının, din konusundaki düşüncelerinin etkisindedir. O baba ki, Türk Kurtuluş Savaşı'nı başlatanlar için "katli vaciptir" fetvasını vermiş olan biridir. Bizim Akif'imizse: "Asrın idrakine söyletmeliyiz İslâm'ı..." diyecek kadar çağdaş bir İslâmî anlayışı savunmaktadır.

Okurlarımızdan kimileri bilmeyebilir. Ülkemizin yobaz ve pek muhafazakâr kesimlerinde "Allah" yerine "Tanrı" diyenlere çok kızılır. M. Akif gerek Kurtuluş Savaşı günlerinde camilerde verdiği vaazlarda ve gerek Sebilürreşat dergisinde yayınlanan tefsir çalışmalarında ve gerekse ölümsüz eseri Safahat'taki şiirlerinde yerine göre Allah, yerine göre Tanrı der. O konuda bir önyargısı yoktur. İşin doğrusu da budur.

Bize göre İbrahim Sabri, Türk tarihinin geleceğine ışık tutacak ve arkadan gelecek Türk aydınlarının, din bilginlerinin yetişmesinde çok etkili ve yararlı olacak bir kültür ve din eserini yakmakla milletimize ve devletimize, babası gibi ihanet etmiş, aziz milletimize İngiliz casusu Lavrance'den daha büyük bir kötülük yapmıştır. Allah onun soyunu, sopunu, yedi ceddini Ebu Lehep'ler,

Ebu Cehil'ler gibi kurutsun!

Akif gibi, insanlara "örnek mümin ve mücahit" gösterilebilecek birine, böylesi yanlış davranışlar içine girmiş olanların zamanımızdaki benzerleri, bize karşı da akla gelmeyecek iftiralar düzebilirler. Bizim; Efendiler Efendisi, Tanrı'nın Nuru'nun evrendeki yansıtıcısı Rahmet Peygamberi'ne yakıştırılmış, yamanmış olan uydurulmuş hadislere karşı çıkışımızı, sanki Hakikat-ı Muhammediye'ye karşıymışız, sünnetine saygısızmışız biçiminde göstermeye kalkışacaklar, bunu yaparken Allah'tan korkmalı, sonuçlarına da hazırlanmalıdırlar! Biz, o nurun, kirli dillerde ve yobaz ellerde kirletilmesine karşıyız. Biz tüm insanlığı kurtarmak üzere gönderilmiş olan o en güzel ve evrensel dinin, din tacirlerinin, yobazlar güruhunun doyumsuz hırslarına basamak yapılmasına karşıyız. Biz, öylelerinin Yüce İslâm'ı bozuk para gibi harcamalarına ve din kültüründen yoksun kalmış mümin kardeşlerimizin onların eliyle yanlışlara, hurafelere şartlandırılmasına karşıyız...

Kardeşler! İslâm tarihinde o yanlış yola nasıl girildiğini bu vesileyle kısaca anımsatmak istiyoruz:

İlk başlarda, Hz. Peygamber'in yaptıklarını ve söylediklerini öğrenip İslâm'ı daha iyi anlamak, Peygamber Efendimizi daha yakından tanımak gibi çok güzel niyetlerle başlamış olan hadis araştırmaları, aradan geçen zaman içinde birilerine İslâm üzerinden rant sağlayan, kimilerinin iktidarlarını pekiştiren, kimilerinin de mezhep ve meşreplerine hizmet aracına dönüştürülmüştür. O yüzden "Kütüb-ü Sitte (Altı Hadis Kitabı)'de mevcut onbeş bin küsur sözün beşte biri, Peygamber Efendimizin gerçekten söylemiş olduğu hadisler ise de, beşte dördünün Hz. Peygamber'le hiçbir ilişkisi olmayan uydurulmuş sözler olduğu" uzmanlarınca söylenmektedir.

İşte bu uydurulmuş sözler, Müslümanların gönüllerini daralttığı-kararttığı gibi, Kur'an'daki berraklığın üstünü de örtmüştür. Dümdüz ve gepgeniş olan tek yol İslâm, mezhep mezhep, tarikat tarikat dapdarcık, karmakarışık yollara ayrıştırılmıştır. Biz bununla, her mezhep ve tarikatın kötü olduğunu değil, ayrışmanın, bölünmenin, çözülmenin ne denli yanlış olduğunu anlatmaya çalışıyoruz. Vahiyle inen Kur'an bütün tamlığı ile ellerde, ezberlerde iken, İslâm'ın başına gelen bu sonun ne denli büyük haksızlık, yanlışlık olduğunu söylemeye çalışıyoruz Kur'an'daki doğal ve pratik İslâm'ın önünü kesen engelleri aşmayı amaçlıyoruz.

Kur'an hakkındaki doğru bilgilerini, Kur'an'daki gerçekleri insanlara öğretmeye, belletmeye değil de, bizden öncekilerin İslâm hakkındaki yanlışlarını sürdürmeye harcayanlar, o yolda nefes tüketenler kendilerine yazık etmişlerdir; yazık etmektedirler. Öyleleri yaptıklarının sonuçlarına hazırlanmalıdırlar; çünkü Kur'an'ı bilmek, anlamak demek, ona yönelmişlerin karşısına dikilip engeller çıkarmak değil, ona giden yolları düzlemek ve dileyenlere o yolları sonuna dek açık tutmaya çalışmak demektir. Ancak bunu yapabilenler, Rahmet Peygamberinin manevi mirasçısı olmayı hak ederler.

* * *

Sevgili okur,

Bilindiği gibi, bizim güzel dinimizin başına ne geldiyse, yobazlıktan ve yobazlardan gelmiştir. Allah'ını, Peygamberini seven herkesin, her durumda,

yobazların, din tacirlerinin İslâm'a vermekte oldukları zararları önlemeleri gerekir. Bu, müminler için, ibadetten de üstün bir Müslümanlık görevidir.

İslâm, bizim iki cihan saadetini yakalamamız için Allah tarafından gönderilmiş bir dindir; bir yaşama biçimidir. Kimi Müslümanlarımızın İslâm konusundaki bilgisizliklerini, dünden bugüne, kişisel çıkarlarına basamak yapmış ve yapmakta olan açıkgöz, kurnaz din istismarcılarına karşı bizim sert çıkışımızı yadırgayanlar olabilir. Onlar İslâm'ın izzet, şeref ve vakarını değil, zalimler ve zorbalar karşısında aşağılanmayı, boyun bükmeyi Müslümanlık sanan acınacak zavallılardır.

İslâm onca etkinlik, gelişmişlik, yayılmışlıktan sonra aciz, etliye sütlüye karışmaz, dünyadan el etek çekmiş zavallı insanların dini hâline nasıl dönüştürüldü dersiniz? Yeterli yüzeyde öğrenilmediği, ilkeleri gereği gibi algılanıp yaşanmadığı ve yeterli düzeyde temsil edilip savunulmadığı için değil midir ki meydan münafıklarla, açıkgöz ve kurnaz din tacirlerine kalmıştır? Onun için değil midir ki sayısal yönden bunca çok olmalarına rağmen Müslüman toplumlar adam yerine konmamaktadır!

Buraya çok özel bir not düşüyoruz:

Ey duygu ve düşünceleriyle sola-sosyalizme yakın duran kardeşim!

Bu kitabı baştan sona okuyup incelemedikçe, bizim kimi yerde materyalist ve ateistlere söz söylemiş olmamıza bakarak, bizi yanlış anlama ve gerçeğe doğru yürümekten asla vazgeçme! Sosyal adalete, insan emeği ve onuruna ve özgürlüğe hangi taraf daha saygılıysa biz o taraftayız. Bağnazlığın her türlüsüne de karşıyız; ancak Yüce Rabbin varlığına, birliğine karşı çıkanlara da, biz bir mümin olarak elbette karşı çıkarız. Senin de, benim de, her canlının da varlık âlemine gelişi ve nefes alışımız onun lütfuyla ve hikmeti sebebiyle değil midir? Niçin teşekkür etmeyelim?

* * *

Değerli okur,

Biz bu çalışmamızla, 1920'li yıllardaki Büyük Türk Zaferlerinin ve ona dayalı olarak kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin, henüz yazılamamış olan İslâmî Kültürel Manifestosu'nu kaleme almış ve bir kısmını aşağıdaki (12) maddede göstermiş olduğumuza inanmaktayız:

1. 21. yüzyılın başındaki nüfusumuzun %99,5'u Müslümandır. Müslümanlık, milletimizin ve devletimizin varoluş ve beka sebebidir.

2. Türkiye Cumhuriyeti Devleti laik esaslara göre yönetiliyor olsa da, insanlarımızın doğru ve çağdaş din-İslâm kültüründen yoksun bırakılması düşünülemez; "bireylerin kendi kişisel tercihleridir" denerek, bu önemli konu savsaklanamaz. Aksi takdirde devletimiz, bindiği dalı kesmiş olur. Eğer burada bir boşluk olursa, devletimize ve milletimize zarar vermek isteyen güçler, oluşacak boşluktan yararlanmaya kalkışacaklar; kardeşlik, dindaşlık, yurttaşlık dayanışmamızı çözmenin yollarını arayacaklardır. Tarihimizde ve günümüzde bunun acı örnekleri vardır; şimdilerde bize çok sıkıntılara ve pahalıya mal olmaktadır...

3. Bizim inancımızda ve toplumsal yapımızda "örgütlü din adamları" bulunmadığından din hizmetleri, Diyanet İşleri Başkanlığı'nda olduğu gibi ya devlet eliyle yürütülecek, ya da çıkarılacak bir yasaya göre, özerk bir kurum o görevleri üstlenecektir. Bu iki şıkkın dışında yol önerenler ya milletimizi tanımıyor, ya da onlar kötü niyetlidirler.

4. Müslüman Türkler yeryüzündeki dinlerin en mükemmeli olan İslâm'a mensup olduklarına göre, bu bilinç, yediden yetmişe, milletimizin tüm bireylerine, çağdaş eğitim ve öğretim olanaklarından yararlanılarak verilmelidir. Bu inanç gerek sivil ve gerekse askeri hizmetlerin başarılı bir biçimde ifasında, devletimizin gücüne güç olarak yansıyacaktır. Şehitlik ve gazilik inancımız, milli birlik ve bütünlüğümüze, devletimizin bağımsızlığına pek büyük katkılar sağlayan çok önemli bir etkendir.

5. Eskilerden bize intikal etmiş olan kimi alışkanlıklarımızı, bireysel ya da toplumsal hayatla ilgili güzel ahlâk kurallarını çağın getirdikleriyle bütünleştirmeden yani güncelleştirmeksizin eski kafayla uygulayıp sonuç alacaklarını sananlar hem kendilerine ve hem de çocuklarına yazık etmiş olurlar!

Beş yaşına gelen her çocuğumuz mutlaka ana sınıfına alınmalı ve bir yıllık eğitim sonunda, Türkçe'yi konuşamayan hiçbir çocuğumuz kalmamalıdır ki altı yaşında ilköğretimin birinci sınıfına kolay uyum sağlasın ve öğrencilik hayatına hevesle, kendisine güvenerek başlama şansını yakalasın. Hazırlık sınıfı öğretmenlerinin, mutlaka meslekten olmalarına özen göstermek gerekir.

6. Hz. Muhammed ne bir mezhebin imamı, ne de her hengi bir tarikatın şeyhidir. O; en güzel ve en son din olan İslâm'ın peygamberidir; yüksek ahlâka ve dengeli kişiliğe örnektir. Onun öğrettiği din akla ve bilime çok büyük önem vermektedir. Öyleyse insanlarımıza bu dinin kültürünü, gerçeklerini mezhepler ve tarikatlar bazında değil, Allah, Kur'an ve Hz. Muhammed kavramları çerçevesinde vermek gerekir. Bu sistemin oluşturulmasını, başlangıç uygulamasını ve denetlenmesini de, ilâhiyat fakültelerimizden seçilecek akademisyenler eliyle yürütmek gerekir. Sorunları öteleyip duran bir devlet, henüz çağdaş bir devlet olamamış demektir.

7. Milli birlik ve bütünlüğümüzü ve devletimizin kalıcılığını önemsiyorsak altı yaşından yani ilköğretimin birinci sınıfından üniversiteyi bitirinceye dek tüm çocuklarımız ve gençlerimizin çağdaş ilkelere göre doğru İslâm kültürü almalarını sağlamalıyız. Bu, bireysel ve toplumsal kişiliğimize katkı demektir. Bu, olaylar ve durumlar karşısında savrulu-şumuzu önlemek, olayları ve durumları lehimize çevirmede büyük bir imkân ve fırsat demektir. (Namaz konusu pek özel bir konu olduğundan, dileyen gençler onu evlerinde uygulayabilirler. İslâm kültürü almak demek, isteyen-istemeyen herkese namaz kıldırmak demek değildir.)

8. Zekât, İslâm'ın can damarlarından biridir. Siz onu dumura uğratır yani işlemez duruma sokarsanız ya da onun çarçur edilmesine seyirci kalırsanız, hem İslâm'a ve hem de Müslümanlara çok büyük zarar vermiş olursunuz. O nedenle, 3. ve 6. maddelerin düzenlenmesinde zekât kurumuna da işlerlik kazandıracak önlemler almak gerekir. Batılı toplumların her yaptıklarını vazgeçilmez esaslar sanıp, kendi tarihsel deneyim ve değerlerimize şaşı gözle bakmak yanlıştır. Evet; onların bilim ve tekniklerini, ilkeli çalışma, iş ve düşünce üretme yöntemlerini mutlaka almalıyız; ancak bizi biz yapan ve bizi farklı kılan değerlerimizi koruyup geliştirmek zorunda olduğumuzu da unutmamalıyız.

9. Camileri kendi hallerine terk ederseniz dinsel, dolayısıyla ulusal birlik ve

bütünlüğümüze darbe indirmiş olursunuz; fakat zamanımızın gerekli ve zorunlu kıldığı koşulları hesaba katarsanız, oraları gözetim ve denetim altında tutmanın yararlı olduğunu görürsünüz. Osmanlı devletinin yıkılışındaki casus din adamlarıyla, yanlış din adamlarının etkilerini unutamayız!

10. Cuma ve dini Bayram günlerinin toplumsal hayatımızdaki öneminden, ulusal birlik, bütünlük ve dayanışmamıza olan katkılarından ötürü, gerekli olan yeni düzenlemeler yapılabilmelidir. Eğer öteki toplum ve devletlerle yarışmak söz konusuysa, insanlarımızın yapıcı, yaratıcı gücünü ve atılım yeteneğini mutlaka devreye sokmak gerekir. Güçlü devlet, atılımcı-yaratıcı bireylerin ürettiklerini doğru ve yerinde değerlendirebilen devlet demektir.

11. Dış güçler, bulunduğumuz coğrafyanın önemi ve sahip olduğumuz değerlerden ötürü, bizim güçlü ve sağlam bir toplumsal yapıya ulaşmamızı istemeyeceklerinden, onların o konudaki uyarı ve müdahalelerine aldırmamak, hatta, Türk milletinde varolan dayanışma gücümüzü pekiştirmek gerekir.

12. Amaç bağcı döğmek değil de üzüm yemek yani milletçe yeryüzünün en gelişmiş ve refah düzeyi yüksek bir toplumu olma hedefine yürümekse, hem yöneten ve hem de yönetilenlerin belirtilen konularda el ve gönül birliği etmek zorunda oldukları ortadadır. Aynı ittifaklar içinde olmamıza rağmen, bize kötülük etmekten bir an geri durmayan dostlarımız(!) da ortadadır. Kimi biçimselliklerle oyalanıp duran toplumların önlerini kesmenin ne denli kolay olduğu, fazla söze gerek bırakmayacak yalınlıkta bir gerçekken, ülkemizin sorumluluk makamlarında olanlar acaba bu gerçeği ne zaman idrak edeceklerdir?

* * *

Sevgili okurlarımız,

Biz bu çalışmamızla, rahmetli Mehmet Akif Ersoy'un on yıl emek vererek hazırlamış olduğu Kur'an Meali' ndeki düşüncelerinden bir kısmının gün ışığına çıkmış olacağını, vatanımızın kurtarılmasında pek büyük emekleri geçmiş milli şairimizin ruhunun şad olacağını düşünmekteyiz. Zira onun kendi döneminde söylemiş olduklarının tıpatıp aynısı olmasa da, büyük oranda bu eserimizde dile getirmiş olduğumuza inanmaktayız; ancak bir haksızlığa ve yanlışlığa yer vermemek için, namaz konusunda onun bizimle aynı kanaati paylaşmayabileceğini de düşünmekteyiz. Çünkü onun "o konuda" yerleşik kültüre yakın durabileceğini sanmaktayız! Bilindiği gibi yerleşik kültür, Kur'an gerçeklerinden çok, rivayet yoluyla gelen haberleri öne çıkaran bir anlayışa dayanmaktadır. O anlayış da İslâm'ı hedefinden saptırmış ve onun önünü kesmiş olan anlayıştır. Rahmetli Akif de böyle düşünmektedir. Bu konudaki üzüntüsünü şöyle dile getirmiştir:

Nihayet oynayarak dine en rezil oyunu,
Getirdiler, ne yapıp yaptılar, bu hâle onu!

Oysa 21. yüzyılda kendilerini geçmiş olan toplumlarla aradaki mesafeyi kapatabilmek için, daha fazla gecikmeden Kur'an'ı asıl ve vazgeçilmez ve uyulması zorunlu kaynak olarak ele alıp, uygulanabilirlik yönünden, İslâm'ı mutlaka yeniden yapılandırmak gerekmektedir çünkü vahyin getirdiği sınırlar aşılmış ve bunun sonucu olarak da sağlıksız bir din anlayışı ortaya çıkmıştır.

Çağdışı kalmış insanların İslâm'a ve

Müslümanlara bir hayırlarının dokunabileceğini sanmak en büyük yanılgıdır; bomboş bir hayaldir. Zaten öyleleriyle, siyasal çıkarları uğruna elbirliği etmeye hazır çirkin ve yoz politikacılar pusuda beklemektedirler. Bu da, Yüce dinimiz İslâm'ı amacından saptırmaya devam etmek demektir...

Ey akıllarını, imanlarını birtakım şekillere takmış olanlar!

Siz eğer mensubu olduğunuz dinin, vahiyden kaynaklanan gücünü gereği gibi kullanamazsanız, karşı taraftakiler yani dinimizi kıskananlar, sizin dinsel açıdan en güçlü-en sağlam kozunuzu elinizden almak ya da onun içini boşaltmak üzere bilimsel(!) çalışmalar ortaya koyup, küresel medya etkinliğinden de yararlanarak sizi bu halinizle afallatabilir o zaman da siz apışıp ortada kalakalırsınız; çünkü hâlâ Kur'an'ı anlamış değilsiniz!

Kutsal kitabımız Kur'an'ı ve onun tebliğcisinin amaçlarını anlayamayanlar "günde elli vakit(!) olmasa da, günde kırk rekât namazı" Müslümanlara yüzyıllardan beri dayatagelmişlerdir. Böyle bir uygulamaya Kur'an'dan "olur, onay" almak olanaksızdır. Zira müminlerine günde beş vakitte kırk rekât namazı şart koşan bir din zaten, evrensel olma özelliğini büyük çapta kaybetmiş demektir.

Göklerin, yerin ve tüm varlıkların yaratıcısına, Miraç kıssasında, günde elli vakit namaz emrettirmek(!), o akıl peygamberi Muhammed Aleyhisselâm'ı, kafası karışık, gök katları arasında ne yapacağını bilmez; ancak birilerinin yol göstermesi sonunda yolunu bulabilen biri(!) durumunda göstermek hangi akılsızın ve Kur'an nasipsizinin işi olduğu ortada değil midir? Oysa bu aziz peygamberin şu öngörüsü, her Müslümanı yanlışa düşmekten alıkoyacak güzellikte ve açıklıktadır:

"Bana isnat edilecek sözler çoğalacaktır. Size benden rivayet edilip de Kur'an'a uygun olanlar bendendir. Bana isnat edilip de Kur'an'a uygun olmayanlar bana ait değildir."

"Size birileri, bu söz Peygamber'e ait derse, o sözün Kur'an'a ve aklınıza uygun olup olmadığına bakınız. Uygunsa o söz benimdir; yoksa değildir."

Peygamber Efendimizin Kur'an'a olan sadakati, ismeti, Allah'tan aldığı emanete bağlılığı, akıl ve zekâ derecesinin yüksekliği onun en çok bilinen özellikleridir. Böylesi yüksek meziyetlere sahip birisi, hiç Miraç kıssasındaki akıl dışı, hem Yüce Tanrı'yı ve hem de kendi kişiliğini aşağılayan o saçma sapan sözleri söylemiş olabilir mi? Artık geçmiş yüzyılların batıl ve İslâm'a zarar veren saçma sapan, uyduruk kıssalarını bir kenara itip Kur'an'ın aydınlığına yürüme zamanıdır. Bakınız Kur'an öylesi saçmalıklara ve yapılan iftiralara karşı kendisini, getirdiği dinin açık ve seçikliğini ve tamlığını nasıl dile getirmektedir "Kur'an anlaşılmaz, kapalıdır..." diyenler, Allah' la müminler arasında aracılık yapmak isteyenlerdir. Aşağıdaki ayetlerde öyleleriyle ilgili uyarı ve tehditlere de dikkatinizi çekiyoruz:

"Andolsun ki, biz sana apaçık ayetler indirmişizdir. Onları ancak yoldan çıkmışlar inkâr eder." (Bakara-2:99)

"Onlara açık seçik ayetlerimiz okunduğunda..." (Ahkaf-46:7)

"...Belki inkârcılar döner diye ayetleri bir bir açıklamışızdır." (Ahkaf-46:27)

"Apaçık olan Kur'an'a Andolsun ki..." (Duhan-44:2)

"...Biz açık seçik belgeler ve bilgiler indirmişizdir..." (Mücadele-58:5)

"Sonra onu açıklamak da bize düşer." (Kıyamet-75:19)

"Günahkârların yolu iyice belli olsun diye ayetlerimizi işte böyle açıklamaktayız." (En'am-6:55)

"...Bak, anlasınlar diye ayetlerimizi nasıl açıklamaktayız." (En'am-6:65)

"...Andolsun ki bilgide öne geçen bir toplum için biz ayetleri (işte böyle) tek tek açıklamışızdır." (En'am-6:97)

"...Kavrayışta öne çıkan bir toplum için ayetleri (işte böyle) tek tek açıklamışızdır." (En'am-6:98)

"İşte bu ayetleri bu şekilde açıklamaktayız ki sana: "Sen ders almışsın!" desinler ve biz de bilen bir topluma onu (Kur'an'ı) iyice açıklamış olalım." (En'am-6:105)

"Allah size Kitab'ı, geniş geniş açıklayarak indirmişken, ondan başka bir hakem mi arayayım?..." (En'am-6:114)

"Rabbinin sözü hem doğruluk ve hem de adalet bakımından tamamlanmıştır. Onun sözlerini değiştirebilecek yoktur..."(En'am-6:115)

"...Öğüt alıp düşünmesini bilen bir toplum için biz ayetleri böyle tek tek açıklamışızdır." (En'am-6:126)

"Andolsun ki biz kendilerine, iman edecek bir toplum için yol gösterici ve rahmet olan, gerçek bilgiye dayandırarak tek tek açıkladığımız bir Kitap getirmişizdir."(A'raf-7:52)

"İşte biz ayetleri böyle tek tek açıklamaktayız ki, belki (Hakk'a) dönenler olur!" (A'raf-7:174)

"Eğer onlar tövbe edip de namazı kılar, zekâtı da verirlerse artık sizin din kardeşlerinizdir. İşte biz, bilen bir topluma ayetlerimizi böyle açıklamaktayız."(Tevbe-9:11)

"Allah, bilen bir topluma ayetleri işte böyle tek tek açıklamaktadır." (Yunus-10:5)

"...Düşünen bir toplum için biz, ayetlerimizi işte böyle açıklamaktayız." (Yunus-10:24)

"Bu Kur'an, Allah'tan başkası tarafından uydurulmuş bir şey değildir; ancak, kendisinden öncekileri doğrulayan ve Kitab'ı tek tek açıklayandır..."(Yunus-10:37)

"Elif, Lâm, Râ! (Bu), ayetleri muhkem kılınmış (sağlamlaştırılmış); sonra da detaylandırılıp tek tek açıklanmış; hikmetle hükmeden ve her şeyden haberi olan (Allah'ın indirdiği) bir Kitap'tır."(Hud-11:1)

"Elif, Lâm, Râ! Bunlar apaçık kitabın ayetleridir."(Yusuf-12:1)

"(Bu Kur'an) uydurulmuş bir hadissöz değildir; fakat o, kendisinden öncekilerin doğrulayıcısı, her şeyin teker teker açıklaması, iman edenler için de bir yol gösterici ve rahmettir." (Yusuf-12:111)

"Elif, Lâm, Râ! Bu (harfler) Kitab'ın ve apaçık bir Kur'an'ın ayetleridir." (Hicr-15:1)

"...Biz her şeyi işte böyle teker teker açıklamışızdır."(İsra-17:12)

"Andolsun ki biz bu Kur'an'da insanlara her türlü örneği açıklamışızdır; fakat nedense şu insan tartışmaya pek düşkündür."(Kehf-18:54)

"Bu; indirdiğimiz ve (uygulamasını) farz kıldığımız bir suredir. İçinde, düşünüp öğüt alırsınız diye apaçık ayetler indirmişizdir."(Nur-24:1)

"Tâ, Sin, Mîm! Bunlar, o apaçık Kitab'ın ayetleridir."(Kasas-28:1,2)

"İşte biz, aklını kullanmasını bilen

bir toplum için ayetleri böyle teker teker açıklamaktayız."(Rum-30:28)

"Andolsun ki biz Kur'an'da insanlara, öğüt almaları için her türlü örneği vermişizdir. Allah'tan korkup sakınanlara pürüzsüz, Arapça bir Kur'an indirmişizdir."(Zümer-39:27,28)

"Hâ, Mîm! (Bu Kur'an), Rahman ve Rahim katından indirilmiştir. Bilinçli bir toplum için Arapça bir Kur'an olarak, ayetleri teker teker açıklanmış bir kitaptır." (Fussilet-41:1,2,3)

"Hâ, Mîm! Apaçık Kitab'a Andolsun ki biz onu, düşünüp anlayasınız diye, Arapça bir Kur'an yapmışızdır." (Zuhruf-43:1,2,3)

"Hâ, Mîm! Apaçık Kitab'a Andolsun ki biz onu kutlu bir gecede indirmişizdir." (Duhan-44:1,2,3)

"Biz bu kitapta, hiçbir şeyi eksik bırakmamışızdır." (En'am-6:38)

"Onlar Kur'an'ı(n anlamını) düşünmezler mi? Yoksa kalplerine kilit mi vurulmuştur?" (Muhammed-47:24)

* * *

İslâm'ın zorunlu ilkeleri (iman, ibadet, ahlâk esasları) vahiyle-Kur'an'la bildirildiğine göre, onların algılanamaması, anlaşılamaması elbette düşünülemez.

Kur'an'ın anlaşılmasının zor olduğunu söyleyenlerin sözlerinin doğru olmadığını okurlarımıza gösterebilmek amacıyla, Kur'an'ın çeşitli isimleri arasından özellikle "**Kur'an-ı Mübin-Apaçık Kur'an"** olanını tercih ettik ve kastimizin iyice anlaşılması için de, Kur'an'da en çok geçen Allah'ın sıfatlarından "**Hakim**: Hikmetle hükmeden Allah" tanımından etkilenerek kitabımıza "**Apaçık Kur'an ve Türkçe Hikmetli Meali**" adını verdik. Kur'an'ın apaçık bir kitap olduğunu biz söylemiyoruz; az yukarıda okudunuz ayetleriyle Kur'an kendisi söylemektedir.

Görüldüğü gibi bizim kutsal kitabımız Kur'an, hem ayetlerinin açık seçik, hem de onların çeşitli örneklerle tek tek açıklanmış olduğunu iddia etmektedir. Bu iddia doğrudur; gerçeğin ta kendisidir.

Üstelik Kur'an bütün bunların yanında en son inmiş olan ayetlerinde: **"Bugün sizin için dininizi mükemmelleştirdim; üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı seçtim."*** **"Hiç kuşkusuz Allah katındaki (en doğru) din İslâm'dır."**** demek suretiyle İslâm'ın tam ve eksiksiz bir din olduğunu açıkça ortaya koymuş, özellikle namaz vakit ve rekâtlarını artıranlar, onda eksiklik olduğunu görmüşler de tamamlama yoluna mı gitmişlerdir? Bu nasıl bir Müslümanlık anlayışıdır?

İbadetin insan hayatındaki öneminden ötürü abdesti ve türevlerini Kur'an'da iyice tanımlamış olan Yüce Rabbimiz Sabah, Öğlen (Orta), Akşam namazlarının adlarını kutsal kitabımızda kaç kez zikretmişken, ikindi ve yatsının adlarını hâşâ unutmuş da, kendilerini pek akıllı sananlar Allah'ın unuttuklarını yani Kur'an'ın eksiğini mi tamamlamış olmaktadırlar? Yoksa onlar, Âlemlerin Rabbi'nin Kur'an'da koymuş olduğu iman-ibadet dengesini bozarak Müslümanlara çok büyük kötülükler mi yapmış olmaktadırlar? Bu yolu dayatan Müslümanların, namaz vakitleri konusundaki en büyük yanılgıları, namazın vakitleri henüz son kez düzenlenmemişken yani

* Maide-5:3
** Al-I İmran-3:19

tam kesinleşmemiş durumdayken kılınan namazları "beş vakit namaza! delil ve örnek göstermeye çalışmalarıdır. Oysa, beş değildir kalıcı olan, üç vakittir.

İşte Kur'an ve işte namaz ayetleri! Biz iddia ediyoruz ki eğer Hadis Araştırmacıları adı altında ortaya çıkan hareket hiç olmasaydı, dünden bugüne tüm Müslümanlar Kur'an'ın emrettiği gibi günde üç vakte göre ibadet ediyor olacaklardı. Bu işi çığırından çıkaranlar, rivayetleri yanlış değerlendirenler, yani o yolla İslâm'a nifak sokanlar, ya da Kur'an'ın dengeli emirlerini hesaba katmayanlardır. Bize göre, namaz vakitlerinin ve sayılarının artırılmış olması İslâm dışı, Kur'an dışı bir harekettir. Hz. Peygamber Efendimizin, Medine mescidinde nafile namaz kılmak isteyenlere söyledikleri, sabah namazını camide 4 rekât olarak kılanları azarlaması, çok ibadete yönelenleri yasaklaması, teravih namazı konusundaki duyarlılığı, Veda Hutbesindeki "Dinde aşırıya gitmeyin!" öğüdü onun, Kur'an'ın getirmiş olduğu ibadetlerdeki dengenin kesinlikle bozulmaması, korunması gerektiğini gösteren davranışlarıdır. Onun her konuda dengeli, düzenli bir insan olduğunu bildikleri halde onu geceler boyu ibadet ediyormuş gibi gösterenler yanılmakta ve ona iftira etmektedirler.

Bize göre, Peygamber Efendimizi anlayamamış oldukları için namaza ekler yapmış olanlar şu iki yönden çok yanılmışlardır:

1.İlk dönemin zorlukları ve sorunları içinde çok bunalmış olan kimi müminler, Hz. Peygamber'in gösterdikleri dışında, farklı vakitlerde de namazlar kılarak direnme-dayanma güçlerini artırmışlar; fakat daha sonra ve özellikle Medine döneminin sonlarına doğru, her şey yerli yerine oturup, namaz vakitleri de yeniden ve son kez düzenlenince, müminlerin kimileri, eski alışkanlıklarını kendilerince sürdürmüşlerdir. Bu yaygın değil, özel bir durumdur; ancak hadis araştırmacılarını yanıltan bir konudur. Tahminen Hz. Peygamber'in vefatından 150 yıl sonra canlanan rivayet ekolüyle bu özel durum sanki yaygınmış gibi algılanmış, aynı zamanda son namaz düzenlemesinden önceki kimi uygulamalar, sonradan gelenlerin kafalarını karıştırmıştır. Peygamber Efendimizin İbni Abbas'tan öğrendiğimiz üç vakit uygulamasının yerleştirilmesi yolundaki "öğlenle ikindi, akşamla yatsı zamanlarında kılınan namazların birleştirilmesi" de, bu rivayetçiler yüzünden sekteye uğramış yani çok vakitli namazlardan üç vakitliye geçişin önünü rivayetçiler kesmiştir.

Bu rivayetçiler İslâm toplumunda, zamanın yöneticilerinin kendilerini arkalamalarından dolayı öyle etkinlik kazanmışlardır ki, İslâm'ın büyük beyni, İslâm dinini Kur'an'a ve sağlam sünnete dayandırmanın esaslarını kurmuş olan İmam-ı Azam Ebu Hanife gibi dirayeti yani aklı, dini anlamada öne çıkarmış birini bu rivayetçiler tekfir edebilmişlerdir; çünkü o, senedinde en küçük bir kuşku bile olmasa, sözü nakledenler en önde gelen sahabeler de olsa; Kur an a, mütevatir sünnete yani gerçeğe uymayan hadisleri şaz (kuraldışı-İslâmdışı) saymıştır. Hep doğru olanı, hurafesiz İslâm'ı savunmuştur. İslâm'a bilinçli ya da bilinçsiz olarak hurafeleri dolduranlar bu yüzden kendisini "güvenilmez adam" ilân etmişlerdir. Okurlarımız buna bakarak, İslâm dininin bize dümdüz yollardan geçip geldiğini sanmamalıdırlar.

2.Hz. Peygamber'in, çok ibadet etmeye eğilimli olanları uyarmış olmasına rağmen, onun ölümünden sonra,

hem çok ibadet eden Müslümanlar çıkmış, hem de Müslümanları çok ibadete yönelten çalışmalar başlamıştır. Kimi mezhepler, bunu İslâm'a hizmet sanarak yapmıştır. Namaz konusundaki rivayetlerin, kendilerinin bağlı oldukları mezhebe yararlı olacağını düşünüp Hz. Peygamber'in ağzından hadisler üretenler-uyduranlar bu dönemde çoğalmıştır.

Öte yandan zahitlik, abitlik meşrebinde olanların söz ve davranışları da, bize yansıyan namaz vakit ve rekâtlarının artmasında çok önemli bir etkendir. Ancak unutulmasın ki İslâm sadece zahitler, abitler, dervişler ve ibadete aşırı düşkünlük gösteren özel insanların değil, daha çok genelin, normal ve sağlıklı insanların dinidir. Bu söylediklerimizin bir kanıtı olarak, o zamanlar toplumda, çok namaz kılmaktan ötürü alınları nasırlaşmış insanlar görmek mümkündü.

İşte o dönemden günümüze yansıyan rivayetlerde, İslâm'ı akıl dışılığa iten akıl almaz hadisler uydurulmuştur. Bu uydurulmuş hadisler hem Müslümanların kafasını karıştırmış, yer yer silâhlı çatışmaları tetiklemiş; hem de mezheplerin çoğalmasına sebep olmuştur.

Şimdi, namaz vakitlerinin, sahabeler arasında bile farklı algılanmış olmasıyla ilgili somut bir örneği okurlarımızla paylaşmak istiyoruz:

Hz. Muhammed'in peygamberlik döneminin sonlarına doğrudur. Son inen ayetlerle Kur'an tamamlanmış ve ibadet de üç vakitle sınırlandırılmıştır: Sabah (Fecir-Seher) namazı, Öğlen (Orta-Gündüz) namazı, Akşam (Gece) namazı. Elimizdeki Hadis ve Tefsir kitaplarında, rivayet yoluyla gelen haberlerden ötürü, başta kimi halifeler, peygamber eşleri ve önde gelen sahabeler olmak üzere

Sabah namazına "orta namazı",
Öğlen namazına "orta namazı",
İkindi namazına "orta namazı",
Akşam namazına "orta namazı",
Yatsı namazına "orta namazı"

diyenler vardır. En saygın sahabelerin sözlerindeki bu çelişki nedendir? Ki onlar hayatlarında yalan söylemeyen, İslâm'ın var olması ve savunulması için malları ve canlarıyla mücadele etmiş insanlardır. Biz onların bu sözlerinde kesinlikle bir kötü niyet olduğunu düşünmemekteyiz. Bu farklı söylemler ve değerlendirmeler hem namazın tam düzenlenmemiş olduğu ilk dönemin uygulamalarıyla ilgilidir, hem de son düzenlemeyle ilgili bir konudur.

İlk dönemin namaz vakit ve rekâtları değişken olduğundan herkes, her hangi bir vakit namazına "orta namaz" diyebilmiştir. Oysa en son düzenlemede yani Hicret'in onuncu yılında inmiş olan ayette "orta namazı"-nın hangisi olduğu Kur'an'da belirtilmiştir: Bir Sabah, bir de Akşam namazı vardır. Bu ikisinin arasında olan da "Orta namazı"dır. Bu güzelliğin ve kolaylığın ne denli çığırından çıkarılmış olduğunu görüyor musunuz?

Namaz konusunda, rivayet yoluyla gelen haberleri Kur'an'ın önüne geçirenler, kendi söylemlerini, ilk dönem Müslümanlarının uygulamalarıyla delillendirebilmek için ya rivayete ağırlık vermişler, gerektiğinde hadisler uydurmuşlar, ya da kendi kanaatlerini güçlendirecek delilleri Kur'an'da bulamayınca, müminlerin gün içinde tesbih (subhanallah), tahmid (elhamdülillâh), tekbir (Allahuekber), tehlil (lâilâhe illallah) getirmelerini öneren ayetleri namaza ve namaz vakitlerine yorarak çok büyük bir yanılgıya düşmüşlerdir. Oysa Yüce Rabbimiz kulun yapmasını

istediği oruç, zekât, hac ve elbette namaz gibi ibadetleri hep muhkem ayetlerle emretmiş yani dolaylı-yorumlu değil, söyleyeceğini doğrudan doğruya söylemiştir. Bunlar, müteşabih ayetleri yorumlayarak namaz icat etmişlerdir. İslâm dini ve Müslümanlar bundan zarar görmüştür. Dinamik bir din, statik bir dine dönüştürülmüştür. Kolay ve her insanın rahatlıkla kılabileceği namaz, kimi insanların uygulayabildikleri bir ibadet anlayışına indirgenmiştir. Bu, Allah'ın fermanını bozmak demektir. Çünkü Yüce Rabbimiz, çok ibadet edilmesinden çok, emrettiği namazların teslimiyet içinde kılınmasından hoşnuttur.

İşte dünden bugüne namaz konusunda yaşanan sıkıntı ve zorlukların kaynağı budur. Rivayet yoluyla gelen haberlerin, Kur'an'ın önünü kesmiş olmasının bir sonucudur. (Biz, bu konudaki çeşitli düşüncelerimizi, ilgili ayetlere düştüğümüz dip notlarda belirttik.)

Oysa Kur'an haktır; gerçektir. Hiçbir söz ve haber Kur'an geçerliliğinde değildir hiçbir söz ve haber Kur'an'ın ayetlerinin önüne geçirilemez. Öyleyse, Kur'an gerçeğinde buluşmak, toparlanmak en doğru yoldur. Mümin olan müminliğini Kur'an'a uyarak gösterir. Yanlış olanda direnmek, müminlik sıfatıyla bağdaşmaz.

* * *

Dünya tarihinde olduğu kadar İslâm tarihinde de, şu son Bilgi çağıyla yeni bir dönem başlamıştır. İnşallah Müslümanlar bu dönemin dışında kalmayacaktır!

Genellikle Müslümanlar bugüne değin hep ikinci elden okuyarak, dinleyerek dinlerini yaşamış, yaşatmışlardır. Artık onlar bundan böyle kutsal kitaplarını doğrudan doğruya kendi dillerinde okuyarak din duygularını, din kültürlerini pekiştirecek ve inşallah bu başlangıçla birlikte "bilgili, bilinçli, inançlı bireylerden oluşan yeni bir İslâm toplumu" dönemi başlayacaktır. Hiç sorgulamadan, her duyup dinlediğine inanıveren Müslümanlar dönemi bitecek; "niçin, neden, nasıl?" diye başlayıp soruşturan ve sorgulayan ve irdeleyebilen müminler dönemi başlayacak ve ancak böylesi Müslümanlar İslâm'ı en güzel bir biçimde yaşatıp temsil edecek ve onu ihtiyacı olan insanlara taşıyabilecektir. Müslümanın pısırığı, tembeli, korkağı, kararsızı, yamuğu...olmaz; cesur, gözüpek, atılgan, tuttuğunu koparan, çalışkan, kararlı ve azimli Müslümanlar dönemi elbette yeniden başlayacaktır.

Mensubu olduğu dinin kültüründen ve hem de özünden uzak ve sadece alışkanlıklarına göre yaşayan şekilci, taklitçi Müslümanların kendilerine de, İslâm'a da bir yararlarının, katkılarının söz konusu olmayacağı görülmüş ve anlaşılmıştır. Öylelerinin olmasıyla olmaması arasında hiçbir fark yoktur. Onlar sadece mukallittirler; özü kavrayamadıklarından şekilcidirler.

Müslümanlar! Yeryüzünün en güzel dini olan İslâm'ın, hak ettiği yerde olmasını istiyorsanız onun hizmetlerini yürütecekleri az akıllı ve iman zafiyeti içersinde olanlardan seçmemeye dikkat etmelisiniz! Yoksa dinin kuşatıcılığına, evrenselliğine zarar vermiş, onu bölgeselleştirmiş, yerelleştirmiş, nurunu kısmış, üzerini de akıl almaz biçimde örtmüş olursunuz!...

Düşününüz ki dümdüz, sığ ve sıradan insanlar bir şey yaparlarsa, ancak sıradan işler yaparlar. Oysa ihtiyacımız olan kalifiye eleman, kaliteli, kapasiteli insanlardır. Sivri-farklı insanlar bir şey

yaparlarsa hem iyi, hem de fark edilecek işler yaparlar. Bu sıradan insanların İslâm konusunda yazıp çizdiklerini, uzun emekler vererek inceleyip okuduk; fakat sonunda, İslâm konusunda hiçbir şey söyleyip yazmamış olduklarını, sadece kendilerinden önce yazılmış olanları, doğru mu, yanlış mı olduklarını irdelemeden, tekrar edip aktarmış olduklarını gördük. Ne yani? Bu, İslâm'a hizmet midir, yoksa Müslümanların önünü kesmek midir?

Biz bu eserimizde kesinlikle İslâm'ı çağa uydurduğumuzu söylemiyoruz. Tam tersine Kur'an'la gelen, fakat rafa kaldırılan İslâm'ın nasıl pratik, kolay ve her insanın rahatlıkla uygulayabileceği, yaşayıp huzur bulabileceği bir din olduğunu göstermeye çalışıyoruz. Buna hem Müslümanların ve hem de insanlık dünyasının çok ihtiyacı olduğunu biliyoruz; görüyoruz. 21. yüzyılın bilinçli ve inançlı müminlerinin bu yolu açacaklarına inanıyoruz. Bu eserimizin de bu yola katkılarda bulunacağını düşünüyoruz.

Bize göre her yeni İslâm eseri, yazıldığı çağın izlerini, seslerini, renklerini, barındırmak; okurlarını yeni ufuklara taşımak zorundadır. Eğer bu denen yapılabilirse, İslâm'ın evrenselliğine, birazcık da olsa katkıda bulunulmuş olur. Oysa o sıradan insanlar zaten İslâm'ı kendilerine benzetip yerelleştirmiş ve hem de monotonlaştırmışlardır. İslâm davasının özündeki sıcaklığı yitirip bitirmişlerdir.

Tanrı katından indirilen kur'an, insanlık dünyasının önüne öylesine parlak ve de aydınlık bir ufuk açmaktadır ki, siz eğer Allah vergisi yeteneklerinize göre düşünmez ve yaşamaz da, sözümona din görevlisi ama Kur'an'ı bilmez, ufuksuz, sığ insanların gerçekten uzak telkinlerine kendinizi şartlandırırsanız, o parlak ve aydınlık geleceğe doğru ne yürümeniz, ne de koşmanız mümkündür. Oysa dininizi-inancınızı anlayarak yaşarsanız, ruhunuzdaki Tanrı vergisi nurun ufkunuzu aydınlattığına tanık olursunuz ve o hâli göğsünüz kabararak yaşarken, siz farkında olmasanız da öteki insanlar sizin ışığınızdan yararlanıp dururlar...

Eğer güzel dinimiz İslâm'ı bu düşüncedekilerin oyuncağı ya da oyun alanı olmaktan çıkarmazsanız öteki toplumlar olanca güçleriyle geleceklerini kurmaya yönelmişken, Müslümanlar, değil yerinde saymak, korkarız çok daha gerilere düşeceklerdir. Eğer tarih ders almak içinse, koskoca imparatorluğumuzun bitirilmişliği ortadadır. O bakımdan bizim 1683 Viyana bozgunundan 1921 Sakarya Zaferimize gelinceye kadarki yenilgilerimizin, hep geriye çekilmişliğimizin ve onca büyük acıları yaşamışlığımızın nedenlerini, niçinlerini iyice belleyip aynı yanlışları tekrar edip durmaktan kurtulmamız gerekmiyor mu? Hani, "akıllı bir insan parmağını aynı delikte ikinci kez sokturmaz"dı?

Değil gerilere düşmek, yerinde sayanlara hayat hakkı tanımayan bir dünyada yaşamakta olduğumuz her insanımıza iyice belletilmelidir ki, Müslümanlar, yeryüzünde bulunuşlarının hikmetlerini düşünerek, Allah'ın iyilik üretme çağrısına koşup katılsınlar ve onun hoşnutluğunu kazanacak işlere yönelsinler. Bu, yüce bir ülkünün gerçekleşmesi demektir. İnsanoğlu-Ademoğlu için bundan daha büyük bir başarı ve mutluluk olabilir mi?

İşte o zaman Yüce Tanrı'nın irade-

siyle insanoğlunun tercihi örtüşmüş; dünyada savaşlar bitmiş ve güç birliği edilerek uzaya açılım dönemi başlamıştır. Artık dünyada kavgaların yerini barış ve huzur almıştır. Toplumlar, ekonomik güçlerine göre uzay çalışmalarına katkıda bulunmaktadırlar…

Ünlü Alman bilgini Einstain'ın dediği gibi "İlimsiz din kör, dinsiz ilim topaldır" ya! İşte o körlük ve topallık da aşılmıştır artık…

Bize göre "Dünyada barış, uzayda yarış" sloganı bundan böyle hem dünyanın ve hem de dünyadakilerin sonunu belirleyen bir kurtuluş simidi, bir çıkış yolu, insanlık âlemini geleceğe odaklayan bir umut ışığı olacaktır.

Ne dersiniz? Bunlar, Adem'le Havva'nın başardığını başarabilecekler mi?

* * *

Biz Türkler, bin yıldan beri hak din İslâm'la iç içeyiz ancak bin yıldır bir Müslüman ülkesi olmamıza rağmen, Kur'an'ın Türkçe'ye çevrilmesinde, kimi Avrupalı Hristiyan ülkelerin gerisinde olamamız hem çok üzücü ve hem de çok düşündürücüdür. Onlardan kimileri meraklarını gidermek, bilgilenmek, kimileri de İslâm konusunda bilgilenerek Müslümanların önlerini nasıl kesebileceklerinin ya da onları nasıl güdümde tutabileceklerinin hesabını yapmak için Kur'an'ı inceleyip durmaktadırlar. Oysa Kur'an'ı ancak mümin ve nasipli olanlar kapsamlı kavrayabilir.

Biz ise, Kur'an'la aramıza girenlerin söyledikleriyle yetiniyor, o yüzden dinin özüne yürüyemeyip şekille oyalanır duruma düşüyoruz. Araya girenlerin hep gerçeği dile getirdiklerini sanıyoruz. Oysa durumun hiç de öyle olmadığı kimilerinde, kimi konularda yanılmalar olduğu artık iyice anlaşılmıştır. İnşallah bu ve benzer mantıkla yazılan öteki Kur'an mealleri ülkemizde yaygınlık kazanır da insanlarımız kendi dinlerini doğrudan doğruya Kur'an'dan okuyarak Allah'ın haber verdikleriyle yüz yüze gelirler; kimi İslâm'ı bilmez hocaefendilerin isteklerine, ölçülerine göre değil, Kur'an'ın ilkelerine göre Müslüman olurlar. Biz bunun yepyeni bir başlangıç, yeniden filizlenecek İslâm Medeniyetine ilk adımlar olacağını düşünmekteyiz.

Her Müslüman ailenin evine, hem okunmak ve hem de bilgilenip bilinçlenmek üzere bir Kur'an meali sokmak bizim emelimizdir. Eğer araştırmacı değillerse insanlarımız artık, gerek bireysel ve gerekse toplu okuyuşlarda (mukabele) Türkçe Kur'an meallerini tercih etmelidirler. Bu öneriyi bizim yaptığımız sanılmamalıdır. Bu, Kur'an'ın en açık emirlerinden birisidir: Her toplum Kur'an'ı kendi dilinden okumalıdır! Bu gerçekleştiğinde Türkiye'de çok şeylerin değişmekte olduğu görülecektir. Sorumluluk makamlarına her önüne gelen değil, sadece ehil olanlar geçebilecektir. Bu da, yeni bir dinamizm dönemine girmemiz demektir. Bunu hızlandırmak ve gerçekleştirmek üzere, Türkiye'yi yönetenlere, bu kitabı her eve sokmalarını, Büyük Atatürk'ün yaptığını yapıp, ücretsiz dağıtmalarını öneriyoruz.

Bizim bu çalışmamızda, büyük bir samimiyet ve inançla ortaya koymakta olduğumuz İslâmi yaklaşım Kur'an'a, bilime ve akla ters düşmemesine rağmen kimi muhafazakârlar(!), kimi parçacı okumalarla Kur'an'ı ve İslâm'ı anlayabileceklerini sananlar ve rivayet kültürünün etkisinden kendilerini bir türlü kurtaramayanlar yazdıklarımızı anlamakta zorlanabilirler. Öylelerine, yanlıştan

dönebilmenin fazilet olduğunu hatırlatırız. Bizim hedef kitlemiz sağduyulu Müslümanlardır; henüz İslâm'ı öğrenip tanıyamamış olan sağduyulu insanlardır. Bu yolu izlememizi isteyen de Kur'an'dır.

Bizim bu mealimizden başka basılmış ve basılacak olan mealler elbette vardır; olacaktır da; ancak biriki tanesi dışındakiler yüzyıllardan beri okunagelen ve tekrar edilen anlayışları sürdürmektedir. Oysa bu tutum, Kur'an'ın evrensel mesajıyla çelişir durumdadır. Kur'an'ı her çağda, hatta o çağın ayrı dilimlerinde hep "yeniden okumak," ortaya çıkan yeni durumlara göre değerlendirmek gerekmektedir. Kur'an Müslümanların pusulasıdır. Pusulayı doğru okumak, doğru kullanmak gerekmektedir. Yönlerini şaşıranların uçurumlara yuvarlanma olasılıkları büyüktür. Kur'an'daki kimi kıssalar bunun içindir.

Türkçe meallerde çok karşılaşılan bir husus da şudur. Arapçanın tüm inceliklerini bilen kimi kardeşlerimizin, aynı başarıyı Türkçe'de gösteremedikleri, kurdukları Türkçe cümlelerden anlaşılmaktadır. Bu durum hiç de hoş değildir.

Biz bu elinizdeki meali yazarken Hz. Peygamber'e inmiş olan ayetlerin anlamlarını değiştirerek Türkçemize aktarmış değiliz; ancak günümüz koşullarında bu ayetleri nasıl okumak, nasıl değerlendirmek gerektiğini, yer yer düştüğümüz dip notlarda göstermişizdir. O bakımdan okurlarımız meali okurken, karşılarına bir dip not rakamı çıkınca, aşağıya doğru okumayı sürdürmeden önce mutlaka o notu okumaları gerekir. Yoksa yeni okuyuş ve değerlendirmeleri görmemiş, bilmemiş olurlar.

Sayfa düzenlemesinde, orijinal Kur'an metnine ve Türkçe Meali'ne daha rahat yer açmak amacıyla dip notları ayrı bir bölümde göstermek zorunda kaldık. O bakımdan okurlarımız, o iki bölümü ayıraçla belirlemelidirler ki, dip notlara kolayca gidebilsinler.

* * *

İslâm'ın insanlığa tebliğ edilişiyle yepyeni bir medeniyet dönemi başlamıştır. O, yayıldığı alanlardaki cehaleti silip süpürmüş ve insanlık âlemine "**İslâm Medeniyeti**"ni armağan etmiştir. O medeniyet yayıldığı alanlardaki kültürlerden etkilenmişse de, özgünlüğünü çok uzun yüzyıllar koruyabilmiş; ancak mensuplarının gevşemeleri, gösterilen hedeften sapmaları, ilkesizliği yaşama biçimi seçmeleri yüzünden Batı Medeniyeti karşısında yenik düşmüştür. Bu yenilgide, Müslümanların bilimsel ve teknik gelişmelerin dışında kalmalarının ve aklın yolunu terk etmiş olmalarının payı büyüktür. Meselâ Kur'an'a rağmen kız çocukları okutulmamış; kadın, toplumsal, bilimsel etkinliklerde yok sayılmış ve onun duygu ve düşünceleri İslâm'ın açılımında hiç yer almamıştır. Demokrasi sayesinde Türkiye'mizde bunun aşılmakta olmasından mutlanmaktayız. Her geçen gün, çeşitli alanlardaki kadın bilginlerimizin etkinliklerini görmek bizi sevindirmektedir. Onların, Kur'an'daki bilgilere yürümeleri, bizim mutluluğumuza mutluluk katacaktır.

Hele, **Sinerji Türk Hareketi** etkinliği sonunda Büyük Atatürk'ün rüyası olan gelişmeler ortaya çıktığında insanlık âlemi, yepyeni bir Türk-İslâm Medeniyetinin doğuşuna tanıklık edecek ve zamanla tüm dünya insanları adaletin, kardeşliğin, sevginin, barış ve huzurun ne olduğunu Müslüman Türklerden bir kez daha öğrenecektir.

Ey asil ve aziz milletim!

Seni şunca zamanlardan beri, tutsakmışsın gibi yönetmeye çalışanları ve hep geri bırakanları elinin tersiyle it! Kurtul, zihnini boş işlere, temelsiz şeylere şartlandırmış zincirlerinden, yanlışlarından!

Düş, seni uçurumlardan düzlüklere-zaferlere taşıyan kahramanların peşine düş! Hele; sana iman, sana azim ve kararlılık taşıyan, aşılayan iki tanesini hiç mi hiç bırakma: Birisi Muhammed Mustafa'dır, ötekisi Mustafa Kemal. Biri canın, ruhunsa senin, ötekisi etin, kanın, kemiğindir; senin şu âlemde varoluş nedenlerindir.

Seni sıradanlaştıranları haydi itiver elinin tersiyle de, tarihsel ve tanrısal misyonuna yürüyesin!

Bak senin yeniden dirilişini, kendine gelişini, ayağa kalkışını beklemede içimizdeki fakir-fukara, garip-guraba; dışımızdaki mazlum insanlar, ezilmekte olan halklar...

Ve işte sen bunun içindir ki ey aziz milletim; "insanlar içinden insanlara-halklar içinden halklara adalet, fazilet, insaniyet taşımak üzere ortaya çıkarılmış olan o hayırlı, o necip milletin ta kendisisin!" yürüyeceğin hedefi sadece sen, evet sadece sen kendin belirlemelisin!

* * *

Sevgili okurlarımız,

Biz bu çalışmamızda her kesimdeki Türk okurlarına meali kolayca okuyup anlayabilecekleri bir üslup seçtik. Bir de, ayetleri anlamlandırırken, ikinci anlamı göstermek üzere kimi kelimelerin arasına (-) işaretini koyduk, kimi kelimelerden sonra () tırnak açtık ki manayı sınırlandırmış olmayalım. Kur'an çevirilerinde bu tür uygulamalara gerek olduğunu düşünmekteyiz.

Mealimizde kimi İslâm ve Kur'an terimlerini aynen muhafaza ettik; çünkü Türk milleti bin yıldan beri İslâm'la haşir neşirdir; hemen hemen her şeyini İslâm'a borçludur. Kur'an'da geçen kimi kavramları hâlâ aynen kullanmaktadır. O bakımdan biz azap, belâ, cihat, dalâlet, dua ecel, fitne, gaflet, gazap, helâl, haram, infak, israf, itaat, kıssa, kibir, küfür, rahmet, rızık, sevap, şahit, şefaat, tebliğ, tesbih, ümmet, vaad, vasiyet, zan, zikir, zulüm, gibi kelimeleri Türkçede konuşulduğu ve yazıldığı biçimiyle koruduk. Kimi İslâmî kavramların anlaşılmasına yardımcı olmak üzere de Meal'e "Küçük Bir Sözlük" ekledik.

Biz İslâm'ın önünü tıkayan engellerin zamanla kalkacağına, öncelikle Türk milletinin dinamik bir toplum olarak yeryüzünün yönetiminde etkin olacağına, bunun da dünyamızda yeni bir barış dönemini başlatacağına inanmaktayız. Kur'an'ı içselleştiren her Müslüman kardeşimizin bizimle aynı kanıyı paylaşacağını düşünmekteyiz; yeter ki ezberler bozulsun!

Biz biliyor ve inanıyoruz ki İslâm barışı yeryüzünde egemen kılmak üzere gönderilmiş bir dindir; fakat Batılı Hristiyan toplumların ve onların liderlerinin dünden bugüne, hatta bugünden yarına hep Müslümanları düşman bilip onları yok edilmesi gereken varlıklar olarak görmeleri, dünya barışının önündeki en büyük engeldir. Bu engelin aşılmasında İslâm dünyası dışındaki toplumların da Kur'an'daki evrensel mesaja uyarak "ellerindekilerle yetinmeyip" o ideale yürümeleri, dünyada oluşacak kardeşliğe ve barışa katkılarda bulunmaları en içten dileğimizdir.

Ülkemizdeki gelenekçilerin İslâm'ı temsil etmede ne denli etkin olduklarını

gördüğümüzden, belki o yıllara kadar, arkadan gelmekte olan genç Müslümanlarımızda zihni açılımlar insaallah ortaya çıkar da Kur'an'ın çağrısına uyulur umuduyla biz bu çalışmamızı Cumhuriyet'imizin 100. Yılına ithaf ediyoruz. Dininanç konusundaki yanlışı düzeltmenin, doğruyu öğretmekten daha zor bir şey olduğunu yaşayarak gördüğümüzden biliyoruz ve İslâm adına çok üzülüyoruz; çünkü mümin, Müslüman demek sadece ve sadece hakikate sevdalı insan demek olduğunu bizim kadar müttakiler de çok iyi bilmektedirler. Onun için biz tüm din kardeşlerimizi iyilerin ve iyiliklerin egemenliğine katkıda bulunmaya, kötülerden, kötülüklerden ve yanlışlıklardan uzak durmaya davet ediyoruz.

Cennet, ölüm sonrasında, iyiler ve iyilik yarışında olanların varacağı en güzel ülke, cehennemse kötülerin ve kötülük üretenlerin ve kötülüklerde ısrar edenlerin konacağı azap ülkesidir.

Herkes tercihini yapmalıdır. Buradaki kayırmalar orada kesinlikle yoktur. Allah hiçbir biçimde kullarına zulmetmez; ancak insanlar kendi elleriyle yaptıkları yüzünden azaba-cezaya müstahak olurlar.

Söze burada nokta korken, beklentimizin sadece Allah'ın hoşnutluğu olduğunu okurlarımızın bilmesini isteriz. Düşüncelerimizdeki isabet ya da isabetsizliklerden Rabbimizin engin bağışına sığınır, bizden öncekilerden, güzel dinimiz İslâm'a canları, malları, alın terleriyle hizmet etmişlere rahmetler dileriz.

Yarabbi! Bu aciz kulunu, anasını, atasını, soyundan gelenleri ve tüm müminleri yarlıgamaz mısın! Tek güvencemiz, yegâne sığınağımız sensin! Gazabından rahmetine, azabından bağışına sığınıyoruz! Âmin, âmin, âmin! Va selâmun alel murselin Velhamdulillâhi Rabbil Âlemin!*

Seferihisar 01.01.2009

Sami KOCAOĞLU
İlâhiyatçı Emekli Yarbay

* Selâm tüm peygamberlere, hamd-şükür de, Tüm Varlıkların Rabbi olan Allah'adır.

Kur'an Hakkında Kısa Bilgi

Kur'an Arapça "okumak" fiilinin mastarıdır; ancak "çok okunan kitap" anlamında kullanılmaktadır.

Kur'an, en son peygamber Hz. Muhammed'e, vahiy meleği Cebrail aracılığıyla milâdi 610 yılında indirilmeye başlanmış ve Hz. Peygamber'in vefat ettiği 632 yılında tamamlanmıştır. Arap aylarına göre indiriliş süresi 23 yıldır.

Kur'an'da 114 sure vardır. Bunlardan 93 tanesi Mekke'de, 21 tanesi Medine'de inmiştir. Farklı şekilde değerlendirenler de vardır. Mekke döneminde inen sureler hem ayetleri, hem de kendileri genellikle daha kısa, Medine döneminde inen sureler de, ayetleri de daha uzundur.

9. Tevbe Suresi dışında, her surenin başında "Besmele" vardır. Sadece, Fatiha Suresi'ndeki besmele surenin ayet sayısına eklenmiş, ötekilerde eklenmemiştir. Bir iki harften ibaret kısacık ayetler olduğu gibi bir sayfa uzunluğunda olan ayetler de vardır. Kur'an'ın tamamı 6233 ayettir.

Ayetler Allah katından indikçe Hz. Peygamber onları okuyarak ya da birilerine yazdırarak insanlara duyurmuş, daha sonra da inen ayetlerin yazılıp ezberlenmesi için vahiy kâtipleri görevlendirmiş ve böylece Kur'an iniş sırasına göre hem yazılmış, hem ezberlenmiş ve hem de duymayanlara duyurularak tebliğ edilmiş olmaktadır. Bu bakımdan Kur'an eksiksiz ve tam bir kitaptır.

Hz. Peygamber, kendi sözleri(hadisleri)'nin Kur'an'ınkilerle karışmasını, karıştırılmasını önlemek için, hayatta iken, hadislerinin yazıya geçirilmesini yasaklamış, Kur'an ayetlerini ise günü gününe yazdırmıştır.

Vefat ettiğinde Kur'an tam ciltli bir kitap-mushaf biçiminde olmasa da yazılı belgeler halinde eldeydi. Peygamber Efendimiz hayatta olduğu için ayetler inmeye devam etmekteydi. Kur'an'ı, bildiğimiz kitap-mushaf haline getiren, kendisinden sonra devlet başkanı olan Hz. Ebu Bekir'dir. Hz. Ömer döneminde fetihler sürdüğünden ve ihtiyaç da ortaya çıktığından 5-7 adet Kur'an Hz. Osman tarafından çoğaltılıp çeşitli bölgelere gönderilmiştir. Bunlardan bir tanesinin İngiltere'de, bir tanesinin Rusya'da, bir tanesinin de Türkiye'de olduğu söylenmektedir.

Kur'an, dünyanın belli bölgelerinde yaşayanların değil, tüm insanların doğruyu bulmaları ve ona uymaları için gönderilmiş, tanrısal kaynaklı bir kitaptır. Onu, insan sözleri karışmış Tevrat ya da İnciller'le ve insanlar tarafından kaleme alınmış bölgesel dinlerle kesinlikle karıştırmamak gerekir. O, iman edenleri hem dünya ve hem de ahiret mutluluğuna götürdüğünde hiç kuşku duyulmayan çeşitli haberleri, Allah'ın kullarına müjdelerini ve uyarılarını içeren bir hidayet-yol gösterme kitabıdır. Söylediklerinin anlaşılması için, ilk muhatap olanların diliyle-Arapça indirilmiştir; fakat tüm

insanlar muhatap alınmış olduğundan, tüm toplumların diline mutlaka çevrilmelidir. O, hiçbir dile çevrilemez demek doğru değildir. "Çeviriler zaman zaman yenilenerek sürmelidir" demek daha doğrudur. Zira çeşitli bilimlerdeki gelişmeler son yüzyılda hızlanmıştır. Belli dönemde yazılmış meâllerle Kur'an'ı dondurmamak lâzımdır.

Kur'an, Yüce Rabbimizin mesajını içerdiğinden kutsal bir kitaptır. Onun kutsallığı; yazıldığı kâgıttan, yazıldığı alfabeden ötürü değil taşıdığı mesajdan-anlamdan ötürüdür.

Hangi dil ve kültür grubundan olurlarsa olsunlar, Kur'an'ın anlamlarını içselleştirenler yani ona iman edenler mümindir. Müminler Yüce Yaratan'a Kur'an'ın indiği ya da kendi anladıkları dille ibadet etmeli; ibadetsiz bir hayat geçirmemelidirler. İbadet; Allah'ın kulu olduğu idrakine yükselmek, ondan başkasının karşısında eğilmemek; sadece ona şükretmek, ona güvenip dayanmak ve ondan güç almak demektir.

Kimi toplumların yaptığı gibi "atalar dini"nde israr etmek değil, Kur'an'ın öğrettiği tek Tanrı'ya iman etmek toplumların geleceğini aydınlatacak ve Kur'an'ın vaadi mutlaka gerçekleşecektir. O, insanların elleriyle tutup okudukları, yararlandıkları bir "Mucize Kitap"tır yani onun bir benzerini yapabilmek, insan idrak ve gücünü aşmaktadır.

Kur'an'a, onun emrettiği biçimde iman etmede öne geçenler hem dünyada ve hem de ahirette öne geçenler olacaktır. Allah'ın sözü, gerçeğin ta kendisidir.

Yaşayışlarını şu üç çizgide bütünleştirenlerin sonu elbette cennettir:

1. Kendi kendisiyle barış içinde olmak.
2. Yüce Tanrı ile dengeli bir ilişki kurmak.
3. Çevresiyle uyumlu ve barış içinde yaşamak.

Kur'an'ın, bir anlamda bu üç maddede söylenenleri gerçekleştirmek için indirilmiş bir kitap olduğunu biliyor musunuz?

* * *

Kimi Kelime Ve Kavramlar İçin "Küçük Sözlük

-A-

Acemi: Arap'tan başkası, Arapça konuşamayan
Adl: Aşırıya sapmamak, hak ve hukuka uygun hareket etmek. Zulmün tersi adalet, İslâm ve adalet ilkelerine uymak; eşitlik, hak sahibine hakkını vermek; söz, davranış ve yaşayışta aşırılıklardan sakınmak; orta yolda yürümek; sınırları çiğnememek.
Adn: Cennette bir bölge, derece
Affetmek: bağışlamak, vazgeçmek. Diyet karşılığı kısastan vazgeçmek.
Ahbar: Yahudi din bilginleri.
Ahid: Söz vasiyet emir. Uymak Kur'an'da vahiy.
Ahiret: Son. Dünya hayatından sonraki sürekli hayatın yaşanacağı yer
Âlem: Allah'tan başka tüm varlıklar; maddi varlıklar dünyası; evren.
Arafat: Mekke yakınlarında hacıların vakfeye durdukları yer.
Arş: Yükseklik; üstünlük; yücelik makamı. Allah'ın arşı deyimini mecaz olarak anlamak gerekir.
Ashap: Yakın çevre, halk, arkadaşlar, sahabeler.
Aşiret: Kan ve akrabalığa dayalı topluluk
Avret: İnsan bedeninden görülmesi ve açığa çıkarılması haram sayılan yerler.
Ayet: Kur'an'ın cümleleri; delil, kanıt, belge, ibret, ders. dış dünyadaki her şey, her olgu.

-B-

Bağİ: Azgınlık, kıskançlık, zorbalık, sınır tanımamazlık, eşkiyalık, hukuk tanımamazlık.
Basiret: Görme, hikmetli bakış, gönül gözüyle görme, insandaki derinlemesine kavrama gücü, çoğulu: Basair.
Batıl: Köksüz, dayanaksız, boş, saçma, çürük, Allah'ın hükmüne aykırı şey.
Belâ: Sınama, deneme, fitne
Berae: Uzak durma, uzak olma. Barış halinin bitmesi, ültimatom, nota.
Bereket: Bolluk, iyiliklerin artması, kutluluk.
Berzah: Perde, engel, iki şey arasındaki sınır. Ölenlerin, dünyaya dönmelerini engelleyen sınır.
Beyan: Açıklama. Güçlüğü giderme. Kapalı görünen anlamı açma, tefsir.
Beyt-i Atik: Eski Ev, Kâbe
Beyt-i Haram: Kutsal ev, Kâbe
Biat: El verme, el sıkışma. Bir kişinin devlet başkanlığını ve yetkilerini kabullenme. İslâm'da bu yetki meşru olana, özgür olarak verilir.
Bid'at: Dinin aslında olmayıp da sonradan ortaya çıkan. İyi, kötü diye de ikiye ayrılmıştır.
Birr: İslân'da iyiliğin ve güzelliğin adı. İyiliklerde öne geçme. İhsan. Salih ameller. Allah'ın hoşnutluğunu kazandıran, ona yaklaştıran her iş ve eylem.

Burhan: Kesin kanıt. Belge; Mucize; Kur'an.
Bühtan: Bir kişiye iftira etmek; yalan isnat etmek.

-C-Ç-

Cahiliye: İslâm öncesi Arap toplumunun yaşama ve düşünme biçimi.
Cehalet: Bilimin yokluğu, bilgisizlik. Gerçeğe uygun düşmeyen bilgi biçimi ve ona göre davranma.
Cann: Cinn'in babası, İblis
Calut: Hz. Davud'un, Talut komutasındaki ordusuyla yendiği Amelikalı zorba kral.
Celde: dinsel cezada insan cildine vurulan darbe.
Cenin: Annenin rahmindeki yaklaşık 90 güne<kadarki, cinsiyeti henüz belirmemiş varlık.
Ceza: İyi ya da kötü davranışların karşılığı; azap; ödül
Cibt: Allah dışında ibadet edilen kişi ve eşyalar. Büyücü, medyum, kâhin...gibi kandırıcılar.
Cihat: Maddi ve manevi mücadele yollarını içeren çaba, gayret, güç sarfetme. Bunun Allah yolunda olması, İslâm'ın emrettiğidir.
Cilbap: Eski Arap geleneğinde, kadınların tepeden tırnağa örtündükleri örtü. Kadınların avret yerlerini, cinsel tahrike yer vermeyecek biçimde örtünmesi.
Cin: Gizli, beş duyu organının dışında olan, gözle görülemeyen varlık. Var olan; fakat görülemeyen ruhani varlık.
Cizye: İslâm devletinde, Müslüman olmayanlardan alınan vergi. Borç ödeme.
Cudi: Nuh tufanı sonunda, Hz. Nuh'un gemisinin üzerine oturduğu dağ. Güneydoğu Anadolu'da 2114m yüksekliğindedir.
Cünup: Tepeden tırnağa yıkanmayı gerektiren boy abdesti alınacak durum.

-D-

Dabbe: Debelenerek hareket eden varlık. Dabbet'ül ard: Kıytamete yakın ortaya çıkacağı haber verilen bir garip yaratık. Robot. Bilgisayar da olabilir.
Dalâlet: Şaşırma, sapıtma; doğrudan kopma; doğruyu bulamama; bir tür aymazlık; hidayetin tersi.
Delâlet-Delil: Doğruya götüren getiren şey: İşaret, belge, kanıtlamada dayanılan şey.
Dereke: Aşağı seviye, çok düşük, rezilce yaşama biçimi.
Devlet: Servet, zenginlik, sevinç, mutluluk, üstünlük gibi insanlar arasında yer değiştiren nimet. Mülk, mülk yönetimi.
Din: Allah'a boyun eğme, ona götüren yol, Allah'ı en üstün güç bilme. Dünya ve ahiret mutluluğu vaadeden sistem. İbadet. Şeriat. Ceza, hesap, ödül. Siyaset.
Din günü: Ceza ve hesap günü.
Diyet: Öldürülen ya da yaralanan kişiye ya da yakınlarına, zarara sebebiyet verenlerin ödedikleri mal, para, değer.

Dua: Yalvarış, yakarış; çağırma; sorma ibadet. Gücü yetmeyenin, gücü yetenden ihtiyaçlarının karşılanmasını, içten gelerek istemesi.

-E-

Ecel: Belirlenmiş süre, o sürenin sonu. Kıyamet günü. Toplumların çöküşü. Ölümle yeniden diriliş arasındaki süreç.

Ecir: İyi amellerin karşılığı, sevap, ödül.

Ehl: Halk; aile, yakınlar, yakın çevre.

Ehl-i Beyt: Hz. Peygamber'in eş ve çocuklarının oluşturduğu topluluk, Hz. Ali, Hz. Fatıma ve çocukları.

Emanet: Birisine güvenilerek bırakılan şey. Her türlü endişelerden kurtulmak. Allah'ın ve kulların hakları. Sorumluluk. Vahyin verdiği yükümlülük. Adalet. Akıl.

Emin: Güvenilir kişi; asla emanete ihanet etmeyen kişi.

Emir: İş; eylem; yönetici; işlerin, Allah'ın dilediği biçimde düzenlenmesi. Yükümlük. Nusret. **Zafer.** Azap. Vahiy.

Enfal: Savaşta elde edilen ganimetler.

Ensar: Yardım edenler. Mekke'den Medine'ye göç eden Müslümanlara yardım eden Medineliler.

Erbab: Rab diye kendilerine yönelinenler. Sözlerine, Allah'ın sözüymüş gibi itaat edilenler. Kitap Ehli'nin din adamları.

Esatir: Efsane, geçmişten gelen; fakat aslı asası olmayan hikâyeler. Mitoloji.

Esma'ül-Hüsna: Allah'ın en güzel isim-sıfatları.

Eza: Tiksindiren şey. İyiliği başa kakma. Dil uzatma. Dünyevi ve uhrevi eziyet.

-F-

Farz: Kur'an'da yapılması emredilen. Emir. Kesin karar.

Fazl: Lütuf; rızık; kazanç, artırma. Allah'ın Kur'an'da kullarına vaadettiği ödüller.

Felâh: Engelleri aşıp kendilerini kurtarmak. Kur'an zorlukları aşarak kurtuluşa erenlere cennet vaadetmektedir. İşte bu felâha eriştir; mutluluktur; zaferdir.

Felek: gezegen veya yıldızların yörüngeleri; rota.

Fesat: Bozulma, kokuşma, yozlaşma; maddi-manevi kirlilik. Karışıklık, kışkırtıcılık.

Fetih: Kapalı olanı açmak, girilmeyen topraklara girip almak. Yardım, zafer. Müminlere zafer günü. Kıyamet. Mekke'nin fethi.

Fetret: İki peygamber arasındaki dönem; vahyin bir süre kesilmesi. Hz. Peygamberle Hz. İsa arasındaki zaman.

Fetva: Dinsel soruları, zorlukları çözen cevap. Bunu yetkin kişiler yapar.

Fevz: Kurtuluş, mutluluk. Bolluğa erişme. Zafere, esenliğe ulaşma.

Fey: savaş yapmadan ele geçirilen ganimet. Kamu malı.

Fıkıh: Bilinenden yola çıkarak bilinmeyeni ortaya çıkarma. Bilinmeyeni ortaya çıkarma çabası, yöntemi. İslâm hukuku bu şekilde doğmuştur.

Fısk-Fasık: Yoldan çıkma. İslâm'dan isyana yönelme. Dinsel hükümlere karşı

çıkma. Küfür, isyan, yalan, günaha batma. Fasık bunları yapan kişi.
Fıtrat: Yaratmak; yaratılışın bozulmamış hâli.
Fidye: Esir ya da kölenin özgürlüğü karşılığı ödenen para.
Fitne: Karışıklı; deneme; sınama; mazeret; Allah'a şirk koşma; Belâ; büyük azap; küfür; azgınlık; sapıklık; günah. Bir düşünce ve inancı zor kullanarak kabul ettirme.
Fücur: Din örtüsünün parçalanması. Fasık olup günaha yönelmek, yalan söylemek, isyan etmek, baş kaldırmak, hakka sırtını dönmek; düzeni bozmak. Zina; ahlâk düşüklüğü. Takvanın tersi.
Fuhuş: Hakka ters çirkinlik, utanç verici davranış, iffetsizlik, zina. Söz ve hareketle günah işlemek, fuhşa karışmak.
Furkan: Hakkı batıldan, doğruyu yanlıştan ayıran. Kur'an; Nur, Tevrat ve İncil.

G-Ğ

Gaflet: uyuklama hâli, unutma, hafıza kaybı; dalgınlık, umursamazlık, bilinç zayıflığı; aymazlık; uyurgezerlik hâli.
Ganimet: Düşman bölgesinden elde edilen her türlü değer ve eşyalar.
Gayb-gaip: Beş duyu organı ile uzanılamayan alan; bilinmezlik, görünmezlik bölgesi. Görünen, bilinenin tersi âlem, oradaki varlıklar. Geçmişe ait bilgi ve haberler. Vahiy ve tanrısal bilginin geldiği taraf.
Gazap: Kızma, kinlenme; aşırı gerginlik. Öfke lânet. Allah'ın rıza-hoşnutluğunun tersi.
Gına-istiğna: Taşkınlık, haddini aşma. Böbürlenme. Kendini muhtaç saymama, zenginlik. Hiç kimseye, hiçbir şeye ihtiyaç duymayan, herkesin kendisine ihtiyaç duyduğu, Allah.
Gıybet: Bir kimseyi arkasından hoşlanmayacağı biçimde anmak; dedikodu.
Gurur: İnsanın, kendi lehine olacak bir şeye abartılı sevinmesi; aldanış; batıl olan, insanı yanlışa sevk eden her şey. Mal, makam, şehvet...
Gusül: Boy abdesti.

-H-

Habir: Her şeyden haberi olan. Allah.
Habis: Pis, iğrenç; kötü şey ya da kişi; maddi ve manevi temizliği olmayan şeyler; murdar haram kan, domuz eti, leş, tefecilik, rüşvet. Allah'ı tanımayan, inkâr, yalan...
Had-hudud: Sınır. Haramlar, yasaklar. Allah'ın koyduğu ilkeler, çiğnenmemesini istediği sınırlar.
Hadis: Söz, haber, nakil.
Hak: Doğrunun ta kendisi, gerçek. Kur'an hükmü. Hiç değişmeyen, ortada duran, aklın reddedemeyeceği gerçek: Allah; Kur'an'ın verdiği haberler.
Hakim: Hikmetle hükmeden Allah.
Halife: Bir başkası adına vekillik. Bir kimseden sonra onun yerine geçmek ve onu iyi bir şekilde temsil etmek. Allah, insanı yücelmek amacıyla onu yeryüzünde halife

kılmıştır.
Halk: Yaratma, yaratış. İcat etme.
Hamd: Övgü, şükür.
Hamr: İçki, şarap.
Hanif: Tek tanrıya inananların yolu. Hz. İbrahim'in öğrettiği tevhit inancı.
Haram: Dinsel yasakları ifade eden kelime. Dinde güzel, hoş, temiz ve meşru görülmeyen şeyler. Helâlin tersi.
Hasene: Güzellik, iyilik, nimet, sevap, ihsan. İnsanı mutlu eden şeyler.
Haşr: Bir yere toplanma; çıkararak, sürerek bir yere getirme. Kıyamet günü hesaba çekilmek ve ceza ya da ödül için bir yerde insanların toplanması.
Haşyet: rpererek, titreyerek korkma; saygı ile karışık korkma.
Hata: Yanlış olan, günah, isyan, küçük günah; farkında olmayarak yapılan kimi hareketler de bu guruba girer.
Havari: Temiz ve içten bağlı. Hz. İsa'ya inanmış 13 sahabesi, yardımcıları.
Hayır: Kendisinde iyilik, yarar, bereket, doğruluk, adalet olan şey. Şer olanın tersi. Beğenilen ve gönüle hoş gelen şeyler. Meselâ cennet hem gönlün hem de aklın istediğidir.
Hediy: Allah' yakın olmak amacıyla Beytullah'a sunulan kurban, Allah'a adanan kurbanlık, en küçüğü koyun ya da keçidir.
Helâk: Hem dünyevi hem de uhrevi ceza; yok oluş. İnsanın dayanma gücünü aşan büyük felâketler helâk sebebidir.
Helâl: Haram dışında kalan tüm yiyecek ve içecekler.
Hesap: Yazıp tesbit etme. Sorgulama. Hesap günü: Sorgulama günü.
Heva: İstek, tutku. Şehvet. İnsanın egosunu okşayan ve onu iyiliklerden saptıracak her şey.
Hicap: Perde, engel, örtü; kimi yerde de kalın duvarlar, surlar.
Hicret: Genellikle Allah yolunda evini, barkını, malını, mülkünü, vatanını, ailesini ve yakınlarını terk edip bir başka diyara göç etmek; göç zorunda bırakılmak.
Hidayet: Kulun yönelişi, Allah'ın dilemesi sonucu insanın içi ve dışıyla Allah yoluna girmesi, hayra yönelişi. Bu, Kur'an'ın ve İslâm'ın yoludur. Bu, insan için en büyük nimettir.
Hikmet: Doğru bilgi ve sağduyu ile gerçeği bulma, bilme, tanıma. Derin kavrayışa ulaşma. Kur'an gerçeğini ve Kur'an'daki gerçekleri hikmetle değerlendirebilmek, çok büyük bir nimete erişmek demektir. Müminlerin Kur'an'ı ve kendi dışındaki olayları bu gözle görmeleri, tanrısal rızanın yakalanmasına vesile olacaktır.
Huccet: Açık kanıt, belge, ayet.
Huccet'ül-Baliğa: Hz. Peygamber'e Kur'an'ın indirilmesi.
Huld: Kalıcı olan, ebedilik, süreklilik, sonsuzluk.
Humus: Ganimetlerin dağıtımında 1/5 payın Allah'a, Rasulüne, yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlar için ayrılması.
Huşu: Saygıyla karışık korku, derinlikli saygı.

Hüküm: Her türlü ihtilafi hakkaniyetle çözme. Karar; hikmet; anlayış; kavrayış; kesin emir.

Hüsran: Kayıp; zarar, yok oluş, büyük yıkım. Ömrün boşa harcanması; ahiret yurdunun kaybı.

I-İ

İbadet: Kulluk, itaat, iç bağlılığı. Kulun kendisinden üstün gördüğü güç karşısında boyun eğmesi, ona itaat babında ibadet, dua ve niyaza yönelmesi, kendi özgürlüğünü, onun emirleri karşısında feda etmesi ve kulluğu, onun istediği biçimde yerine getirmesi.

İblis: "Kalu: Bela!" meclisinde Allah'ın emrine isyan eden şeytanların piri, babası.

İbn-i Sebil: Yolun oğlu demektir. İslâm kültürü; malından, ailesinden, imkânlarından uzakta ve yolda kalmış kişiye sahip çıkmış ve onu ailesine ulaştırmayı görev bilmiştir.

İbret: Ders çıkarma; ders alınan şey, yararlanılan olgu ya da kişiler. Öğüt. Kanıt. Delil.

İcabet: Allah'ın kulunun duasını kabul edip karşılık vermesi.

İddet: Eşi ölen ya da boşanmış kadının tekrar evlenebilmesi için beklemesi gereken süre.

İffet: Haya, namus; özellikle duyulan şehvet arzularına karşı çıkabilme duygusu.

İfk: Yalan, iftira, gerçek dışı olan.

İfrit: Bir cin bilgini.

İğva: Azdırma, saptırma; baştan çıkarma.

İhlâs: Samimiyetle Allah'a iman etme, gönülden bağlanma, ödülü hak etme.

İhsan: İhlâsla iyilik etme, ibadette bulunma. İyiliklerin, güzelliklerin en iyisi. Güzellik, lütuf. Allah yolunda riyasız yürüme; Allah'ın buyruklarını her şeyin üstünde tutma.

İhtilâf: Anlaşmazlık, karşıtlık; söz ve eylem olarak birbirine terslik, muhalif, muhalefet etme.

İkame: Ayakta tutmak; hükümleri titizlikle koruma, uygulamak, hayata geçirmek. Yerine getirmek.

İlâh: Tarih içinde insanlar doğadaki kimi bitkilere, hayvanlara, dağlara, taşlara, aya, güneşe, yıldızlara,... onların gerisinde bir güç varsayarak tapmış; kimi zamanda elleriyle yonttuğu taşları putlaştırmış; kimi zaman görünmeyen cinlere, meleklere ilâh diyerek tapmıştır. Kimi liderler, toplumu kolay yönetebilmek için kendilerini ilâhlaştırmış, putlaştırmıştır. ysa işin doğrusu peygamberlerin öğrettiğidir. Onlar; eşi, benzeri olmayan, her şeyi var etmiş ve yönetmekte olan tek Allah'a ibadeti öğretmişlerdir.

İlhad: Çarpıtılmış inanç biçimi, inançsızlık. Tanrısal nitelikleri, hayali güçlere yakıştırıp çarpıtarak, Allah'a iman duygusunu saptırmak. Hiçbir temele dayanmayan yorumları gerçekmiş gibi görmek. Temeli inkârcılığa dayanan yorumlar.

İlham: Görünmezden doğru duygu ve bilgiler algılamak; o bilgilerin kalpte yer

etmesi. Peygamberlere vahiy; peygamber dışındakilere ilham.

İlim: Doğru ve sağlam bilgi. Pozitif ilimler doğayı inceleyerek sonuç çıkarırlar. Manevi ilimlerin kaynağı, Allah'ın peygamberlerle gönderdiği semavi kitaplardır. Doğadaki her şey bir ayet olduğuna göre, özünde arada pek bir fark yoktur. İşin doğrusu, bu ikisinin birbirini desteklemesi ve tamamlamasıdır.

İlka: Karşılama, alma, algılama. Vahiy. Konuşma, buluşma, kavuşma.

İmam: Önder. Yol gösteren, kendisine uyulan. İnsanları iyiliğe, güzelliğe çağıran. Baş yönetici. Apaçık yol. Birtakım gruplaşmaların başındaki kişilere de imam denmiştir.

İman: İnanç. Onaylamak. Kur'an'ın getirdiklerine, Allah'ın varlığına, birliğine ve Hz. Peygamber'in son Rasul olduğuna inanmak. Bu inanca uygun yaşama yolunu benimsemek.

İmtihan: Deneme, sınama. Fitne. Belâ. Bir kulun, her tür zorluk, sıkıntı ya da bolluk, refah yollarından geçme süreci bir imtihandır.

İncil: Kur'an'ın, "kendisinden öncekini onayladığı" biçimde, ısrarla üzerinde durduğu, Hz. İsa'ya verilen kutsal kitap. Ne yazık ki, Kur'an'da olduğu gibi, günü gününe kayıtlara geçirilmediği için aslını olduğu gibi koruyamamıştır. Aslına en yakının Barnabas ya daSüryani İncili olduğu söylenmektedir. Bu ikisi MS. 325'deki İznik Konsilince aforoz adilmiştir; ama inhadan da kurtulmuştur.

İnfak: Allah yolunda, Allah rızası için harcamak, yardımlar yapmak.

İnkâr: Var olanı yok sayma, tanımama. Nankörlük. Kur'an'daki şirk, küfür türü günahlar, inkâr kapsamındadır. İnkârcının Arapçası kâfirdir.

İnşa: Var etme, yaratma, meydana getirme. İhdas etmek. İcat etmek. Yukarı kaldırmak.

İnzal: Yüksek bir yerden alıp aşağı indirme. Kur'an'ın, Allah katından kul katına indirilmesi. Bir şeyi bir kerede indirmek. Tenzil ise, parça parça, ara ara indirmek demektir.

İnzar: Uyarı. Sonucun kötü olacağını bildirmek; korkutmak. İnzarda hem dünyadaki sıkıntı ve korkular, hem de ahiretteki azabın hatırlatışı vardır.

İrtidat: Bir insanın Müslüman iken dininden, tevhit inancından dönmesi demektir. Bu elbette bir kul için düşüş, çöküş, gerileme, alçalma demektir. Mercedes'ten inip kağnıya binmek, hatta yaya kalmak demektir.

İslâm: Allah'a ve koyduğu hükümlere boyun eğme, teslim olma demektir. İslâm; barış, güvenlik, esenlik, iki cihan saadeti müjdelediğinden tüm peygamberler tevhit inancı olan İslâm'la gelmişlerdir. İnsanlığın geleceğinin en büyük teminatı, bilinçli müminlerin yeryüzü iktidarlarında söz sahibi olmalarıdır. Siz, Allah'a ve buyruklarına teslim olmuş bir müminden daha güzel bir insan görebilir misiniz?

İsraf: Saçıp savurarak harcama; amaçsız ve gereksiz harcama; nimete saygı göstermeme ve değer vermeme.

İstiaze: Kulun, Allah'ından koruma istemesi ve onun iradesine sığınması. Bu amaçla dua etmesi.

İstidrac: Özellikle şükürsüz kulların içine düştükleri durumu anlatır. Refah ve bolluk sebebiyle şükrü unutana Allah, daha çok günaha dalsın diye nimet ve rızkını artırır ki

bu şekilde iyice Allah'ı unutur ve büyük azaba müstahak olur.
İstikamet: Doğru yön. Allah'ın emir ve yasaklarına uyarak yaşama biçimi.
İstiva: Bir yerde karar kılıp orayı kaplamak; orada kurulmak, oturmak. Yücelmek, yükselmek, en üstün olmak. Kapsamak, kuşatmak, hükmü altına almak, egemenliğine hiçbir şeyi ortak etmemek.
İsyan: Doğrudan yanlışa kayma. Karşı gelme. Başkaldırma.
İtaat: Boyu eğme, boyun bükme; başkasının güç ve otoritesine uyma, hükmünü tanıma.
İ'tikaf: Bir mescide, kuytu bir köşeye ibadet ve taat niyetiyle çekilmek, kapanmak. Kendini, bir süre için dünyevi iş ve zevklerden uzak tutma.
İttiba: Uyma. İtaat edip peşinden gitme. Takip etme. İzinden yürüme.
İzzet: Güç, kuvvet, kudret, şeref, şan. Üstünlük, yücelik.

-K-

Kâbe: Mekke'de, Hz. İbrahim tarafından, Allah'a ibadet amacıyla inşa edilen ilk ev. Hac amacıyla Mekke'ye gidenler, 7 kez etrafını dolaşarak tavaf ederler. Dünya Müslümanlarının kıblesi.
Kabile: İkiden çok aşiretin biraraya gelerek sorumluluklar yüklendiği, kan ve akrabalık bağı ile bağlı insan topluluğu.
Kader: Takdir, miktar, ölçü. Süre. Biçimlendirme. Belirleme. Takdir etme.
Kâhin: Geçmiş ya da gelecekten haber verdiğine inanılan; fakat esasında söyledikleri batıl ve hayal mahsulü olan, insanları aldatan, doğrudan saptıran kişi.
Karn: Bir insan nesli. Karneyn: İki nesil. Zülkarneyn: İki nesil, iki dönem iktidarı tutmuş, yönetmiş kişi. Karn'a ülke, zaman, topluluk da denmiş, çağdaş olmaya da karn denmiştir.
Karz: Geri almak amacıyla borç verme, ödünç. Kur'an, en iyi borç vermeye Karz-ı Hasen demiştir, ki karşılığı hem dünyada ve hem de ahirette görülür.
Kavim: Aşiret ve kabilelerden çok daha geniş insan topluluğu. Bugün millet-ulus karşılığı olarak kullanılmaktadır.
Kavvam: Koca. Bir kadının her türlü ihtiyaçlarını gideren, korunmasını sağlayan. Veli.
Kaza: Kesin hüküm. Karar. Vahiy.
Kebir: Büyük günah. Çoğulu: Kebair; şirk, zina, adam öldürmek gibi.
Keffaret: Günah işlemiş birinin, ona karşılık yapması gereken şey. Meselâ yemin keffareti olarak oruç tutmak, yoksulları doyurmak, bir köleye özgürlüğünü kazandırmak gibi.
Kerem, Kerim: İhsan, bol nimet. Büyük şeref, üstünlük, yücelik. Güzel ahlâk sahibi, övülecek kişi. Kerim: Pek üstün, şerefli, yüce. Kerimin çoğulu: Kiram: Allah katında da değerli kişiler.
Kevser: Cennette, suyu çok özel bir kaynak suyu ve meydana getirdiği ırmak. Hz. Peygamberin risaleti. Ona indirilen Kur'an.

Kıble: Namaz kılarken dönülen yön. Kâbe tarafı.
Kısas: Kesmek, aynıyla, misliyle karşılık vermek. Caydırıcı etkisinden ötürü Kur'an kısasa "hayat kaynağı" demiştir. Öldürülen kişinin yakınları razı olursa kısas affa ya da diyete dönüşebilmektedir.
Kıssa: Haber. Geçmişte meydana gelmiş kimi olayların özeti. Dilden dile anlatılan hikâye. Olay. Tarih. Geçmiş toplumlardan haberler. Destan. Efsane.
Kıst-Muksit: Adalet. Adil ölçü. İslâm'ın hükmü.
Kıyam: Ayağa kalkmak, ayakta durmak. İbadet. Ayaklanmak, baş kaldırmak.
Kıyamet: Dünyanın ve evrenin düzeninin bozulması; Hayatın sonu. Son gün. Son saat.
Kibir: Büyüklük taslama. Kendisinde olmayan özellikleri varmış görme.
Kitap: Kimi peygamberlere Allah katından indirilenler. Bunlardan en tam olanı Kur'an'dır. Allah katındaki, her şeyin yazılı olduğu Levh-i Mahfuz'a da kitap denmiştir.
Kudret helvası: İsrailoğulları'na Allah'ın Sina çölünde ikram ve ihsan ettiği bir nimet; o bölgedeki ağaçlardan sızan bir tür macun. Bunun bir benzerini insanlar, çeşitli bitkilerin öz sularını kurutarak da (macun) elde ederler.
Kur'an: Hz. Peygamber aracılığıyla, bütün insanlara iman ve bilgi kaynağı olarak gönderilen; fakat ne yazık ki Müslümanlarca bile yeterince değerlendirilemeyen kutsal kitap!
Kurban: Allah rızasına yürümek amacıyla, onun adı zikredilerek kesilen hayvanlar.
Küfür: Gerçeği örtmek, gizlemek, görmezlikten gelmek, nankörlük. Allah'tan, peygamberlere indirilenin tamamını ya da bir kısmını kabul etmemek, inanmamak, reddetmek, inkâr etmek. Şükretmemek.
Küfran-ı nimet: Nimete karşı nankörce davranmak. Sahip olunan imkân, fırsat, meziyetlerin yerinde kullanılmaması, değerinin bilinmemesi.
Kürsi: Bilgi yönünden güç sembolü, simgesi. Mülke, arşa bilgi ve hikmetle egemen olma.

-L-

Lânet: Alçaklık, düşüklük. Allah'ın rahmetinden uzaklaştırılmış, kovulmuş.
Lât: Cahiliye Araplarının bir putu.
Lika: Kavuşma, buluşma. Allah'ın huzuruna çıkma.

-M-

Mahrum: Fakirliğini, yoksulluğunu kimseye söylemediği için sadakadan bile mahrum olan yoksul, ihtiyaç sahibi kişi.
Ma'ruf: Hem dinin, hem de aklın hoş, güzel gördüğü her şey.
Mecusi: İran'lıların İslâm'dan önceki dini, ateşe tapan.
Melekut: Mülk ya da ayetler. En yüce mülk. Yönetim alanı, güç ve egemenlik alanı.
Merhaba: Selâmlama, selâmlaşma. Genişlik, bolluk, bereket, rahatlık, kazanç dileme dua ve temennisi.

Menat: Cahiliye Araplarının bir putu.
Mesani: İkili, ikişerli, karşılıklılık. Kur'an zıt-ters anlamlı sözcükleri yan yana getirerek konuyu kavratma yolunu seçmiştir: İyi-kötü, sevap-günah, cennet-cehennem gibi.
Mescit: Secde edilen, içinde ibadet edilen mekân. Türkler bu yerlere cami demeyi tercih etmişlerdir.
Mescid-i Dırar: Müslümanlar arasında karışıklık çıkarmak, İslâm'a zarar vermek amacıyla, münafıklar tarafından yapılan ibadethane. Hz. Peygamber onu yıktırmıştır.
Mesih: Meshedilen, mesheden. Kendisinden insani zaafların giderildiği, arındırıldığı Hz. İsa.
Meskenet: İnsani tembellik, yoksulluk, düşüklük, doymazlık. Açgözlülük.
Meşair: Belirlenmiş işaretler, simgeler: Hac kurbanlıkları, tavaf, sa'y, şeytan taşlama, arafatta vakfe ve kurban kesme. Allah'ın kullarını yakınlaşmaya çağırdığı ibadetler.
Meş'eme: Sol yan. Arap dilinde kötülüğü, uğursuzluğu simgeler. Ashab-ı meş'eme ya da Ashab-ı şimal: Sol yanda olanlar. Yaşayışları İslâm'a uygun olmayanlar, hesap gününde amel defterleri sol ellerine, sol yandan verilenler. Bunun tersi: Ashab-ı yemin: Sağ yanda olanlar, amel defterleri sağ ellerine, sağ yandan verilenler: (Meymene)
Meta: Şey, nimet, yemek, geçimlik. Geçici olan her şey.
Mev'ize: Öğüt, hikmetli söz. Uyarma. Haram kılma.
Mevlâ: Dost. Yardımcı, koruyucu. Sahip. Efendi.
Millet: Din. Yol. Şeriat. Mezhep. Türkçede ulus karşılığı kullanılmaktadır.
Minnet: Nimet vermek. Verdiğini bir şey sanma, başa kakmak.
Misak: İnsanın insanla, insanın Allah'la sözleşmesi. Ahit. Her tür antlaşma.
Misâl, mesel: Bir şeyin benzeri, dengi. İnsanlar arasında aktarılan veciz, hikmetli, arifane sözler. Hayret uyandıran kıssalar. Örnek. Delil. Durum.
Miskin: Hiçbir şeyi olmayan, çaresiz, zavallı, düşkün.
Mizan: Tartı. Adaletin simgesi. İnsanlara, yapıp ettiklerinin doğru ya da yanlış olduğunu anlatma, gösterme yolu.
Mübin: Apaçık. Kendini açıklamaya yeterli olan. Kur'an.
Mucize: Ayet, delil, kanıt, belge. Peygamberlerin, peygamberliklerini isbat babınsa, insanlara gösterdikleri olağandışı eylem ve işler. Bu, inkârcıları inandırmak için değil, müminlerin imanlarını pekiştirmek içindir. Hiçbir peygamber mucize gösteremez; onlar Allah'ın kudretini tecellisine sadece aracıdırlar. Bütün mucizeler gel-geç olgulardır; lâkin Kur'an mucizesi kıyamete dek kalıcı bir mucizedir.
Muhkem: Çok sağlam. Bozulmamış. Anlamı çok açık ve farklı yorumlara imkân vermeyen açıklıkta olan ayetler.
Mukaddes: Kutsal, mübarek, tertemiz.
Mukarrep: Kur'an'da, Allah'a yakınlaştırılmış kullar.
Musibet: Kişi ya da toplumların çeşitli felâket, zararlar, iflas, açlık, kıtlık, hastalık gibi şeylerle çevrilmesi, kuşatılması.
Muttaki: Allah'tan korkup sakınan. Takva sahibi. İbadetlerine duyarlı, günah ve

haramlardan uzak duran mimin kişi.
Mübarek: Kutlu, kutsal, temiz.
Mücrim: Suçlu, günahkâr.
Mükatebe: Yazılı sözleşme. İslâm'da bir kölenin belli miktarda para, ya da belli süre çalışmak şartıyla özgürlüğünü kazanması.
Mülk: Hüküm, yönetim, tasarruf altında olan her şey. Mülk, sadece Allah'ındır.
Mümin: İman etmiş kişi. Allah'a ve Elçi'sine gönülden bağlı, ibadetine düşkün, haram ve günahlardan uzak duran kişi.
Münker: İslâm'ın ve temiz aklın çirkin gördüğü her şey.
Müstekbir: Büyüklük taslayan. Kur'an'a hükümlerine karşı çıkan kişi. İnkârcı, ortak koşan, zorba, zalim.
Mütekebbir: Allah için: Tüm gücü kendinde bulunduran. İnsan için Büyüklük taslayan zavallı kişi!
Müteşabih: Benzeşen, aynıymış gibi görünen. Çok anlama gelen, kesin anlamlı olmayan. Muhkem'in tersi.
Mutref: Refah ve nimetten şımarmış. Varlık, imkân ve makamların şımarttığı kimseler. Allah'a ve müminlere karşı ters tutum takınan taşkınlar. Zorba yöneticiler. Dünyevi iktidarların azdırdığı kimseler. Zalimler.

-N-

Nafile: Farz dışında Hz. Peygamber'in kıldığı namaz. Bu işi abartılı uygulatmış olanlar, İslâm'ın donuklaşmasına, Müslümanların pasifize olmasına sebebiyet vermişlerdir; çünkü İslâm dinamik bir dindir.
Nankör: Kendisine yapılan iyiliği unutan, gerçeği inkâr eden.
Nasuh tövbesi: Gönülden pişmanlık duyarak tövbe etmektir. Günaha dönmemeye kesin karar vermektir.
Nebi: Allah katından, kul katına, insanlara haber getiren peygamber.
Necat: Korkulardan kurtulup felaha erme, esenliğe çıkma. Kurtuluş.
Nedp (nedip): İslâm'ın yapın ya da yapmayın diye emir vermediği, yapınca hoş karşıladığı iş ve eylemler. Meselâ: Farz ve vacip dışındaki ibadetler, ki bunlara mendup da denilmiştir. Töresel olgu olarak hanımların başlarını örtmesi gibi. Bireysel ya da toplumsal edebe uygundüşen, ters düşmeyen şeyler.
Nefis: Bir şeyin aslı, kendisi. Ruh. Öz. Öz varlık. Ego, şehvet, arzu, öfkenin doğduğu yer. Vicdan.
Nehiy: Yasak. Sakındırma. Allah'ın yasak ettikleri.
Nesih: Birinin diğerini yürürlükten kaldırması. Unutturma. Değiştirme. Mensuh da yürürlükten kaldırılan demektir.
Nifak: İki yüzlülük. İçi dışı bir olmama. Münafık: Dıştan Müslüman görünen içi kâfir olan. iyakâr Müslüman.
Nur: Işık, aydınlık. Daha çok ışık kaynağı değil de, yansımış ışık. Kur'an, Allah'tan gelen nurdur.

Nutfe: Bir damlacık sıvı, meni.

-Ö-

Örf: İslâm ilkelerine ters düşmeyen gelenek ve âdetler. İslâm'ı geri plâna itip gelenekleri ön plâna çıkarmak yanlıştır.

-R-

Rabbaniyyun: Dini derinlemesine kavramış ve başkalarına da öğreten bilginler. Eğitmenler. Yahudi âlim ve abitleri.

Rahmet: Merhamet. Bolluk, nimet, lütuf. Allah'ın, yarattıklarına nimetler ikram etmesi.

Rakabe: Boyunduruk, kölelik, esirlik. Özgürlüğünü kaybetmişler için kullanılır. Rikab: Köle ve esirlerin özgürlüğe kavuşması.

Rasihun: Bilimde derinleşmiş olanlar. Kavrayış güçleri ve sezileri gelişmiş olanlar.

Rasul: Peygamber.

Reca: mut etme. Korku. Emel.

Recim: Taşlayarak öldürmek. İslâm'da olmayıp, Yahudi töresinin Müslümanlara bulaştırılmışıdır. Allah'ın rahmetinden çıkarılmış Şeytan için de kullanılır.

Rızık: Allah'ın, kullarının yararına yarattığı her şey.

Riba: Kat kat artırılmış, borç alanın evini-ocağını söndüren faiz.

Ribat: Düşmana karşı sınırda nöbet tutmak. Düşmana karşı her an, maddi-manevi savaş hazırlıklarını tamamlamak.

Ruhu'l-Kudüs: Arınmış, kutsanmış Ruh. Cebrail.

Ruhbanlık: Rahib'in çoğulu. Acı ve korku ile manastırlara kapanıp ibadet etme, dünya zevklerini terk etme. Hristiyan din adamları bu ad altında toplanmaktadır. İslâm, böylesi yaşam biçimini yasaklamıştır.

Rüşd: Hak yolda kararlılıkla ve emin adımlarla yürümek. Hidayet, iman, doğru yolda olmak.

-S-

Sabiî: Hz. İbrahim'i peygamber bilen ve ona iman edenler olabileceği gibi, Hz. Adem'le, Hz. İbrahim arasında gelip geçen peygamberlere iman etmiş olanlar da olabilir. Hz. İbrahim, bunlardan yoldan çıkmışlarla uğraşmıştır. Bunlar, Ortadoğu'dan ta Hint ve Çin'e kadar yayılmış da olabilir. Yıldızlara ve meleklere tapmış oldukları söylenmektedir. Tapınakları: Savmaa. Çoğulu: Savami.

Sabır: Maddi-manevi her türlü zorluklara, sıkıntılara, felâketlere direnç göstermek, kararlılığı değiştirmemek, isyan ve tahammülsüzlük göstermemek.

Sadaka: Allah rızası için, ihtiyacı olanlara para ve mal yardımı yapmak. Vergi. Zekât.

Sahife-Suhuf: Peygamberlere indirilen vahiyler. Aslı, Levh-i Mahfuz'dadır.

Salat: Dua. Hamdetme, tezkiye. İstiğfar. Namaz. Destek. Yahudi havraları.

Salih amel: Kur'an'ın, İslâm'ın iyi ve güzel gördükleri işler. İmana ve Allah rızasına yönelik tüm davranışlar, toplum hayrına yapılan işler. Bunları yapana Salih kişi denir

ve Cennet Salihler içindir de.

Sa'y: Emek harcama, çaba gösterme. Koşmadan hızlı hızlı yürüme. Hac'da, Safa ile Merve arasındaki yürüyüş.

Sebil: Yol. Hidayet. Sorumluluk.

Secde: Alnı yere değdirme. En büyük saygıyı gösterme. Namazın en can alıcı bölümü. Özünde, canlı-cansız tüm yaratıkların Allah'ı tesbih etme, yüceltme biçimi. Secdeye varmamış alınlar her an azmaya, taşmaya, kanmaya, kandırılmaya, kendilerini ve etrafındakileri yakıp yok etmeye hazırdırlar. Şeytana kolay yem olurlar…

Sekine: Güven ve huzur duygusu. Allah'ın rahmeti sonucu zorluk ve sıkıntılar karşısında yılmayıp dayanma gücü. İslâm askerine hazar zamanı eğitimle pekiştirilecek kendine güven duygusu.

Selâm: Barış ve esenlik dileği. Hem dünyada ve hem de ahirette selâmlaşma kelimesi.

Sevap: İman etme, iyi ve güzel davranışlarda bulunmanın karşılığı. Sevapların en güzel karşılığı da cennettir.

Sıdk: Doğruluk. Sıddîk: kendisinde doğruluğun tüm ayrıntıları bulunan kişi. Sadık: doğru sözlü, doğru özlü kişi.

Sırat-ı müstakim: Allah'a götüren en doğru yol. Bu yol insanı, iki cihan saadetine ulaştırır.

Sidratü'l münteha: Bu boyutla o boyut arasındaki son çizgi, son nokta. Meleklerin de geçemediği sınır.

Sihir: Büyü. Mümine uzak, şeytana yakın olan şey. Yalan. Hayal. Şarlatanlık.

Siret: İnsanın üzerinde bulunduğu ve kişisel davranışlarını sergilediği yaşama biçimi. Hz. Peygamber'in siretini, onu yazmış olanlardan öğrenmekteyiz.

Sultan: Belge. Delil. Kanıt. Zorlayıcı güç. Galebe, üstünlük. Kitap.

Sûr: fürüldüğünde ya da düğmeye basıldığında, her yanda duyulacak şiddetli ses. Bunlar elbette simgesel aletlerdir. İlkinde kıyametin kopuşu, ikincisinde dirilip hesaba çekiliş gerçekleşecektir.

Sure: Yüksek rutbe, makam, binada kat. Kur'an'da, 114 bölümden birisi.

Sünnet: Yol. Kanun. Gidiş biçimi. Allah'ın doğadaki yürürlükte olan yasaları. Geçmiş ümmetlerin çöküşlerine yol açan gerçekler.

-Ş-

Şahit: Bir davanın görülmesinde, bir hakkın ispatında gördüklerini, bildiklerini doğru olarak söyleyen kişi; tanık.

Şahadet: Kesin bilgiye dayanarak tanıklık etmek. Allah'ın birliğine, Hz. Muhammed'in peygamberliğine, Müminin şahadeti de böyledir.

Şefaat: Aracılık, araya girme. Kefil olma. Müşrikler, kendilerini Allah'a yaklaştırsın, ahirette de günahlarının bağışlamasını sağlasın diye araya aracılar, putları koymuşlardır. Allah'ın en çok kızdığı, Kur'an'da en çok yerilen olgu. Şirk. Allah

katında hiçbir kul şefaatçi olamaz; ancak onun izin verdikleri hariç. Görüleceği gibi Allah ile kul arasında aracılık etmek şirktir ve bir cahiliye zihniyeti, inancıdır. Peygamberler en yakınlarına bile şefaat edemezken, onların şefaatçi olacakları, tamamen müşrik Arapların yanlış inançlarının İslâm'a bulaştırılmış biçimidir. İslâm'ın arı, duru, dinamik hâli böylece kirletilmiş olmaktadır.

Şehit: Allah yolunda ölen ya da öldürülen kişi, ki en güzel nimetler ve en güzel makamlar onlar içindir; cennete, sorgusuz, sualsiz alınırlar.

Şek: Şüphe, kuşku, tereddüt. Eksik ve yanlış bilgilerin kuşattığı insanlarda görülen durum.

Şer'i-Şeriat: Tanrısal yol. Hukuk sistemi. Helâl ve haramlar. Din. Kur'an'daki genel ilkeler ve kurallar.

Şeytan: "Ben ateşten yaratıldım; topraktan yaratılana itaat etmem" deyip Allah'ın emrine karşı gelen. Allah'ın rahmetinden kovulan; isyankâr, sapkın, azgın, kibirli, kaypak, yola gelmez herkes bu gruba girer. Hem azan, hem de azdıran; hem sapan, hem de saptıran; insanları sinsice kurduğu tuzaklara düşüren.

Şirk: Allah'a, benzer güçler icat edip ortak koşmak; Allah'a özel sıfatların başkalarında da olduğuna inanmak; Allah'ın kimi işlerini ortaklarının gördüğüne inanmak; Her hangi bir şeyi, hayali birtakım güçleri Allah'a ortak koşmak...

Şûra-Müşavere: Bir araya gelerek görüş ve düşünceler açıklamak. Bir yerde toplanıp karşılıklı düşünceleri dile getirip sorunlara çözüm aramak.

Şuur: Bilinç. Kavrayış ve anlayışta ileri boyut. Aklın doğru yolda kullanılması.

-T-

Tabut: Sandık. Tabut. Tabut-u Misak ya da Tabut-u Ahid: İçinde Hz. Musa'nın levhaları ve asasını sakladıkları sandık, ki İsrailoğulları, morallerini yükseltmek için bunları savaşta yanlarında taşırlarmış.

Tağut: Put, şeytan. Allah'ın indirdiklerini tanımayan herkes bu gruba girer. Küfür, azgınlık, zorbalık yolu.

Tahmit: Hamdetme, şükretme, yüceltme.

Tahrif: Bile bile bir şeyi değiştirip, yerine sahtesini koyma; batılı hak diye göstermeye çalışma.

Tahvil: Tebdil. Dönüşüm. İç değişiklik.

Takva: İnsanı dünya ve ahiret saadetinden mahrum edecek şeylerden çekinmek, uzak durmak, korkmak. Allah korku ve saygısını içine iyice sindirmişlerin hâli.

Talak: Nikâh bağını çözmek. Boşanmak.

Tatavvu: Farz olmayan ek ibadetlere yönelerek sevap çoğaltmak. Nafile ibadetlerle meşgul olmak.

Tathir: Günah, isyan ve şirk pisliklerinden arınma. Yıkanma, gusül.

Tavaf: Kâbe'nin etrafında dönüp dolaşmak.

Tayyip: Temiz, hoş, güzel olan. Allah'ın mübah kıldığı ve helâl olan her şey. Güzel ameller.

Tazarru: İçten gelen yakarış. Yalvarma. Dua.
Tebdil: Değiştirme. Değişme.
Tebliğ: Bildirme, duyurma, ulaştırma. Hz. Peygamber'in, Allah'tan gelen ayetleri insanlara duyurması.
Tebşir: Müjde verme. Genellikle iyi haberleri için, kimi zaman da kötü sonuçları bildirmek için kullanılmıştır. Müminlere en güzel nimetlerin, ödüllerin hazırlandığı Kur'an'da müjdelenmiştir.
Tecavüz: Belli olan sınırı açmak, çiğnemek. Vazgeçmek.
Tecessüs: Dikkat ve titizlikle araştırma. Başkalarının gizliliklerini, ayıplarını, kusurlarını araştırma.
Teemmül: İşin başını, sonunu, ayrıntılarını hesaba katarak, dikkatlice düşünme. İnsanı, gaflet uykusundan uyandıracak biçimde düşünme.
Tefavüt: Aykırılık, çarpıklık, uyumsuzluk, noksanlık, çelişki.
Tefehhüm: Dinlediklerini, okuduklarını anlama, kavrama gücü.
Tefekkür: Doğuştan sahip olunan düşünce yetisini gereği gibi kullanmak, düşünmenin yanına doğru bilgi ve hikmeti de koyarak düşünmeyi geliştirmek.
Tefsir: Kapalı gibi görüneni açmak, açıklamak, yorum getirmek.
Teheccüd: Hz. Peygambere özgü gece namazı. Sevap artırmak amacıyla kimi Müslümanlar da bu namazı kılmışlardır; kılmaktadırlar.
Tehlil: Lâilâhe illallah demek.
Tekâsür: Mal, mülk, evlât çokluğu ve dünyalık peşinde koşanların Kur'an'daki tanımları. hayır tolunda harcamadan biriktirme, yığma kötü görüldüğü gibi, gereksiz ayrıntılara saplanıp kalmak ve asıl amaçtan uzaklaşmak da hiç hoş görülmemmiş ve yerilmiştir. Bunu ayrıcalık ve üstünlük konusu yapanlar yanlış yoldadırlar.
Tekbir: En büyük, en üstün güç olarak sadece Allah'ı bilme ve onu her durumda yüceltme. “Allah'u ekber!” bir Müslümanın ilk ve son hecesidir.
Tereddi: Gerileyiş, çöküş, düşüş. İslâm'dan sonra bir başka yola sapış.
Tertil: Kur'an'ı ağır ağır, ayetlerin arasını ayırarak ve okuduğu kelimelerin seslerini tam belirterek okuma biçimi. Kur'an'ı mutlaka bu tanıma uyarak okumak gerekir. Aksi taktirde yeterli saygı gösterilmemiş olur.
Tesbih: Yüceltme. Allah'ı noksan sıfatlardan arındırarak anma, büyük bir duyarlılıkla ona yönelerek gönülden zikretmek.
Tevbe (tövbe): Bir şeyi yapmaktan vazgeçme. Dönme. Günahlardan uzak durma konusunda Allah'a söz verme. Pişmanlıklarla dua edip Allah'a yönelme.
Tevekkül: Kulun, kendi yapabileceklerinin tamamını yapıp, kendisini ve işlerini Allah'a havale etmesi, ona güvenmesi, ona dayanması demektir; onun koruyuculuğunu istemektir.
Tevhit: Allah'ı bir bilmek, ona hiçbir şeyi denk tutmamak demektir. Bu inanç İslâm'ın, özüdür; ibadetin ruhudur. Bu inanç ve anlayıştan sapanlar kendilerine yazık ederler.
Tevil: Kur'an ayetlerini gerçeğine uygun biçimde değil de, keyfi ve kişisel tercihlerine

göre çarpıtarak açıklamak; yorumlamak.

Tevrat: İsrailoğullarının şeriatı demektir. Hz. Musa'ya indirilmiş olan kitaptır. İbranicedir. Onun Furkan oluşuna Kur'an şahadet ettiği gibi, kimi sözlerinin çarpıtıldığına da şahadet etmektedir. Kur'an gibi, aslını ne yazık ki koruyamamıştır.

Teyemmüm: Su bulunmadığı ya da suyun kullanılmadığı durumlarda, temiz toprak ya da toprak cinsinden şeylere el sürerek abdest-boy abdesti almak demektir.

Tilâvet: Allah'tan gelen kitapları okumak, anlamak, onlara uymak, üzerinde derinlemesine inceleme ve araştırmalar yapmak; o yolu izlemek demektir.

Tûba: Habeş ve Hint dillerinde cennet. Cennetteki bir ağaç. Çok güzel ve hoş koku. Kutluluk, mutluluk, güzellik.

Tuğyan: Taşkınlık, azgınlık.

-U-Ü-

Ulu'l-Azm: Üstün kararlılık sahibi, sabır ve sebatın sembolleri. Hz. Nuh, İbrahim, Musa, İsa ve Muhammed aleyhisselâm için kullanılmış sıfat.

Ulu'l-Emir: Müslümanları yöneten yetkililer. Müslüman yöneticiler.

Ulu'-Erham: Her zaman gözetilip korunacak olan yakınlar.

Ummu'l-Kitap: Kitabın anası, Levh-i Mahfuz.

Ummu'l-Kura: Şehirlerin anası, Mekke.

Umre: Haccın dışında Kâbe'yi ziyaret ve tavaf etmektir.

Uzeyr: Yahudilerin, Allah'ın oğlu diye nitelendirdikleri kişi. Salihlerden bir salih kul.

Uzza: Cahiliye Araplarının bir putu.

Ümmet: Bir din etrafında, bir peygamberin arkasında toplanmış insan topluluğu. İnsan dışındaki varlıklar için de ümmet sözcüğü kullanılmıştır. Millet, İslâm, din, yol manasında da kullanılmıştır.

Ümmi: Okuma yazma bilmeyen. Kur'an'a göre Kitap Ehli olmayan. Yahudilik anlayışına göre Tevrat okumamış ve Yahudi ırkından olmayan. Arap müşrikleri, cahiliye Arapları ve başkaları.

-V-

Vaad: Bir işin sonucunun ne olacağını bildirme, haber verme. Vaad'ta hem uyarı, hem korkutma ve hem de müjde vardır. Müminlerin ödüllendirileceği vaadedilmiştir. Vaid: Allah'ın emir ve yasaklarını dinlemeyenlerin sonlarının çok kötü olacağı Allah'ın vaididir. Vaad da, vaid de gerçekleşecektir.

Vahiy: Allah katından peygamberlere haber indirme, bildirme yolu. Vahyin nasıllığını sadece peygamber olan bilir.

Vakıa: Olay, olgu, gerçek olan, kıyamet.

Vasiyet: Ölümü ya da bulunduğu yerden ayrılırken, bir başkasından yapılmasını istediği şey, iş. Emir. Farz. Ailesinin ve malının yararı için bir başkasına tasarruf hakkı tanıma.

Vesile: İbadeti sadece Allah için yaparak ona yakınlaşma. İlimde ve ibadette bu

ilkeye sarılmak; isyandan kesinlikle uzak durmak.

Vesvese: Fısıltılı konuşma, gizli ses. Kuruntu. Vehim. Şeytana kapılanların kalplerindeki kuşkular, sıkıntılar, huzursuzluklar.

Vücup: Yapılması, yerine getirilmesi gereken.

-Y-

Yarlıgayan: Kul tövbe ederse Allah tövbeyi kabul eder, günahını affeder; onun yapmış olduğu iyilik ve göstermiş olduğu içtenlikten ötürü kendisini bir de ödüllendirirse işte bu Allah'ın yarlıgamasıdır. Müslümanlar dualarında Allah'tan yarlıganma dilemelidirler. Bu, bağışlamanın da ileri bir boyutudur.

Yakîn: Gerçeğe uygun düşen, kuşkuya düşürmeyen bilgi, inanç. Apaçık olan. Kur'an'ın, müminlerine verdiği haberler.

Ye'cuc ve Me'cuc: Kur'an'da kendisinden kısaca söz edilen, dünyanın sonuna doğru yeryüzünde egemenlik kurup azgınlık ve taşkınlıklara sebep olacak toplum.

-Z-

Zaafiyet: Noksanlık, zayıflık.

Zakkum: Cehennemde yetişen, inkârcılara, müşriklere, günahkârlara yedirileceği bildirilen zehirli ve acı tat veren bir ağaç. Bunun bir gerçeği dile getirmek için seçilmiş bir sembol olduğu hatırlanmalıdır.

Zan: Sanı. Kesin olmayan, kimi vehimlerin, kuruntuların insanı kuşatması. Yanlış ve varsayıma dayanan bilgiler, bilgi kırıntıları.

Zebani: Cehennemdeki azap melekleri.

Zebur: İçinde hüküm ve hikmet bulunan, övgü ve öğüt kitabı. Hz. Davud'a verilmiştir. Tevrat sayfaları arasında kaybolup gitmiştir.

Zekât: İslâm'ın temel esaslarından biri. Müminlerin mallarındaki yoksulların hakkıdır. Bu, yerine getirilmezse, müminlerin malları pistir. Yerine getirilmesi zorunlu olan bir vergidir.

Zelle: İnsanın bilmeyerek, istemeyerek ayağı kayması, günaha bulaşmasıdır.

Zikir: Anma. Hatırlama. Öğüt. Düşünme. Öğünç. Şeref. Levh-i Mahfuz. Kur'an.

Zulüm: Kur'an'ın, adaletin tersi olarak çok kullandığı bir kelime. Küfür, şirk, cehalet, nankörlük, günaha batmışlık bununla anlatılmıştır. Zalüm: Zalimin zalimi. Kendisine iyice yazık etmiş kişi.

Zulumat: Nurun ve aydınlık hâlin tersi. Cehalet, şirk, fısk hâlini Kur'an, zulumat olarak göstermiştir.

Zur: Zor. Temelsiz, yalan ve çirkin şeyler. Gerçeğe dayanmayan ifadeler. Yalan yere şahitlik.

Züht: Dünya güzelliklerini, zevklerini önemsemeyen bir yaşama biçimi.

* * *

Bu Mealin Kimi Ayetlerine Düşülen Dip Notlar:

{1}.Rahman: İnansın inanmasın herkese, tüm canlılara rızkını veren, çok merhametli olan, demektir.

{2}.Rahim: Esirgeyen, çok acıyan; kıyamet gününde müminleri mutlaka kayırıp ödüllendiren, demektir.

{3}.Rab: Eğitip terbiye eden, kendisine itaat edilen, en yüce yönetici, demektir.

{4}.Hamd: Övülen, övgüye lâyık olan; şükür demektir de.

{5}.Kur'an'da 114 sure vardır. 9. sure dışında, tüm surelerin başında "besmele" bulunur. 9. surede eksik olan besmelenin, 27. surenin 30. ayetinde olduğunu öne sürenler vardır. Fatiha Suresi dışındaki surelerin başındaki besmeleler, o surenin ayet sayısına eklenmez; o yüzden numaralanmamıştır.

{6}.Kimi surelerin ilk ayetlerini oluşturan bu ve benzer harflerin anlamı, amacı bilinmemektedir. Bunların "zamanla çözülecek şifreler" olduğunu söyleyenler vardır. "Okurun, okuduğu sureye ilgisini çekmek içindir" diyenler de vardır. İnsan, bir anlamda gizlileri çözmek için yaratılmıştır. Bir zaman gelecek, bu harflerdeki sırları da çözecektir. Bu tür anlamı açık olmayan ya da benzer anlamlı ayetlere müteşabih-eş anlamlı ayet denir. Anlamı açık olanlara da muhkem: sağlam, sağlamlaştırılmış ayet denir.

{7},{8},{9},{10}.Bu kelimelerin anlamları için, kitabın sonundaki küçük sözlüğe bk!

{11},{12}.İnkâr, küfür, tuğyan sözcükleri için kitabın sonundaki küçük sözlüğe bk!

{13}.Mekke'nin kodamanları, Hz. Peygamber'e iman edenleri "beyinsiz, avam, düşük kültürlü insanlar,..." biçiminde nitelemekteydiler.

{14}.Bu surenin ilk beş ayetinde iman eden (mümin), 6-7. ayetlerinde inkâr eden (kâfir), 8-21. ayetlerde de ikiyüzlü (münafık) insan tiplerinin tanımlanmış olduğuna okur dikkat etmelidir ki birinci gruptakilerden olabilmek için bir gayretin içine girsin!

{15}.Yanan insan bedeni aynı zamanda yakıttır. Taştan, çok şiddetli ısı veren taş kömürü kastedilmiş olabilir.

{16}.Yüce yaratan, kullarının tekdüze bir yaşam biçimine takılıp kalmaması için, yaratıklar üzerinde araştırma yapıp gelişmeyi, değişmeyi, dönüşmeyi yakalamaları gerektiğine işaret etmektedir.

{17}.Fasık-fısk sözcüğü için kitabın sonundaki küçük sözlüğe bakınız!

{18}.Yedi gökten kasıt, dünyayı saran atmosfer tabakları olabileceği gibi, öteki gezegenler, galaksiler de olabilir.

{19}.Burada "halife"den maksat, güç, kudret sahibi ve doğaya egemen olacak özellikteki insanı yaratmaktır. Yaratıcılık yönünden, tanrısal bir vekâlet de söz konusudur. Eğer insan yaratıcı olmazsa, doğaya nasıl egemen olacaktır?

{20}.Burada, insanoğlunun genlerini öğrenme, bilme, anlama, anlamlandırma yetisinin konduğu, bunun da ancak "ikra:oku!" sırrıyla gerçekleşeceğine işaret vardır. Şu insanoğlu okumanın, araştırmanın sırrını yakaladığı gün, pek çok bilinmezleri bir bir çözecek; uzayın sonsuzluklarına da açılmayı elbette o zaman başaracaktır.

Zamanımızda bunu ne yazık ki Müslümanlardan başkaları yapmaktadır.

{21}. Nankör sözcüğü için kitabın sonundaki küçük sözlüğe bk!

{22}. Kur'an sık sık İsrailoğulları'ndan söz eder; onların yanlışlarına değinir. Bununla, Müslümanların benzer hatalara düşmemesi de amaçlanmıştır. Ne yazık ki, Hz. Peygamber'in söylememiş olduğu pek çok söz, Kur'an'ı yeterli düzeyde bilmemekten ötürü, gereksiz bir biçimde Kur'an'ın önüne geçirildiğinden, nice zamanlardan beri Müslümanlar, Kur'an'da anlatılan geçmiş toplumlarla ilgili eleştiri ve uyarıların muhatabıdırlar!

{23},{25}. Huşu ve şefaat sözcükleri için kitabın sonundaki küçük sözlüğe bk!

{24}. Allah İsrailoğulları'na kendi içlerinden peygamberler göndermiştir. Onlara yönetim gücü vererek ödüllendirmiştir. Buna karşılık da kendilerinden sadakat istemiştir. Oysa onlar peygamberlerle gönderilenlere uymadıkları gibi, kimilerini de öldürmüşlerdir. Bu yüzden lânetlenmişlerdir.

{26}. Burada, doğru inancın insanlara öğretim ve eğitimle belletilmesi gerektiğine, aksi taktirde batıl inanç ve hurafelerin insan zihnini işgal edeceğine işaret ve uyarı vardır. Verilen örnek de çok somuttur.

{27}. Kavim: Peygamberlere bağlanmışlarda ümmet, toplumsal hayatla ilgili olduğunda, topluluk anlamındadır. Bu ayetin söylemekte olduğunu Tevrat'ın söylediğiyle örtüştürüp anlamak isteyenler vardır. Kur'an en son kitaptır. (Tevrat-Çıkış-Bap 32:27-28)

{28}. Kudret helvası için bu Kitap'taki sözlüğe bk!

{29},{30}. Sabiî, salih amel sözcükleri için bu Kitap'taki sözlüğe bk!

{31}."Aşağılık maymunlar olun!" Sözünün açıklaması için A'raf-7:166. ayetinin 232 numaralı dip notuna bk!

{32}. Rivayete göre İsrailoğulları'ndan hiç çocuğu olmayan biri, tek varisi olan yeğeni tarafından öldürülür. Yeğen cesedi bir başkasının kapısının önüne bırakır. Sabah olunca da amcasının öldürüldüğünü iddia eder. Hz. Musa durumu öğrenince bir inek kesip onun bir parçasıyla ölüye vurmalarını emreder. Tanımlanan biçimde bir inek bulunup kesilir. Ölüye bir parçasıyla vurulunca ceset bir anlık dirilir ve katilin yeğeni olduğunu söyler. Bu kıssada eski Mısırlıların ineğe taptıklarına, Yahudilerin o inançtan etkilendiklerine ve ölümden sonraki dirilişe işaret vardır.

{33}. Bu kıssadaki inek, düve meselesi özünde kılı kırk yaran din anlayışını yermek üzere de verilmiştir. İslâm'ı da yere seren aynı bu din anlayışıdır. Kur'an bir kenara itilince, meydanı rivayet adı altındaki çoğu safsata ve uydurmalar doldurmuştur. Onların peşine takılan müminler Kur'an'a, Kur'an'ın istediği biçimde yaklaşamamışlardır. Kur'an'ın getirdiği hikmetlerden nasipsizlik, ne yazık ki Müslümanları batıl şeylerin kucağına itmiştir.

{34}.Ümmî için Kitab'ın sonundaki sözlüğe bk! Bu ayet Yahudilerin cahillerini anlatır. Oysa ümmi olmadıkları halde Kur'an'dan habersiz sıradan hocaları da ne güzel tanımlamaktadır.

{35}. Yahudilerin kimilerinde "seçkin ve imtiyazlı" bir toplum oldukları inancı oluşmuştur. Bunun sonucunda da hesap gününde bile kollanacaklarını sanmaktadırlar. Bu surenin 94. ayeti onları yalanlamaktadır.

{36}. Kur'an'da “andolsun ki” diye çevirdiğimiz yeminlerle, insanların günlük hayatlarında, gelişigüzel ettikleri yeminler birbiriden farklıdır. Bir insan yemin edince, Allah'ı sözüne şahit tutar ve karşısındakini ikna edip inandırmaya çalışır. Bu durumda yemin, lehimize de aleyhimize de sonuç verir. Lehimize olanı, karşımızdakini inandırmış oluruz; fakat yemini yalanımıza kanıt yaparsak, Allah katındaki sorumluluğumuz-günahımız artmış olur. Kur'an'da, özellikle Allah tarafından edilmiş yeminleri, bir şeyi kanıtlamak, ispatlamak yönünden değil, o şeyin üzerine dikkat çekmek, insanı o konuda düşündürmek için yapılmış yeminler olarak anlamak gerekir. Müşrikleri, inkârcıları uyarmak üzere yapılan yeminler olduğu gibi, müminlerin imanlarını pekiştirmek, gönüllerini hoş etmek üzere edilmiş yeminler de vardır. Mümin, müşrik tüm insanlara bir gerçeği anlatmak, aktarmak için edilmiş yeminler de vardır. Bunlar Kur'an ayetleri olabileceği gibi, doğadaki sayısız ayetlerden herhangi birisi de olabilir; çünkü Kur'an ayetleri ile doğadaki ayetler arasında hiçbir fark yoktur. Onlar da Tanrı'dan, bunlar da...

{37}. Tevrat ve İncil'in, Hz. Peygamber'in geleceğini müjdeleyen ayetlerine dikkat çekmektedir. Bkz: Tevrat-Tesniye-18:15-19, Yuhanna İncili-14: 16-17, 16 13.

{38}. Hz. Süleyman Yahudilere göre hükümdar, Kur'an'a göre Peygamberdir. Hiçbir peygamber, Allah'ın rızasına ters işler yapmaz. Büyü ve büyücülük tarih boyu insanların ilgi duydukları alanlardan birisi olmuştur. Kur'an bu olgunun kötü amaçlar için ulanılmasına kerşı çıkmış ve öylelerini “şeytanlar” olarak tanımlamıştır. Kur'an gibi kutsal bir kitabı, insanları üzmek ve dünyevi çıkarlar için kullanmaya kalkışanlar “mümin” olabilir mi? Kur'an'ı doğru işler için değil de, eğri işler için aracı kılanların ahiretten bir nasiplerinin olamayacağını bu ayetin son bölümü söylemiyor mu?

{39}.Güdülmek, hayvan sürüleriyle, gözetilmekse bilinçli bir varlık olan insanla ilgilidir. “Râînâ” sözcüğü İbranice'de küfür olarak kullanıldığından, müminlere “unzurnâ” bizi gözet, bizi dinle demeleri öğütlenmiştir.

{40}. Bu ayeti Nisa-4:82 ile birlikte okuduğumuzda Kur'an mucizesini daha iyi kavrarız. Kur'an çelişkisizdir. Nesih (hükmünü kaldıran), mensuh (hükmü kalkan) konusunu kimi Müslüman bilginleri dar anlamda değerlendirmiştir. Kimileri de, Kitap Ehli'nin din yorumlarından etkilenmiştir. Dolayısıyla, onlardaki kimi yanlışlıklar biz Müslümanlara da bulaşmıştır. En son ineni izlemek en doğrusu olmakla birlikte, daha önce inenlerin makullerini de değerlendirmeye katmak gerekir. Bu söz Kur'an'la değil, daha önce indirilen Tevrat ve İncille ilgilidir. Kur'an'ı mutlaka, zaman ve zemin koşullarını hesaba katarak okumak gerekir. Kur'an'da mensuh ayet yoktur.

{41}. “Namazı kılın!” emri Kur'an'da zaman zaman tekrarlanmaktadır. Bundan kastın, sadece vakit namazlarının farzları (cuma ve bayram namazları) olduğunu okurlar bilmelidir.

{42}.Müslümanlardan başkasının cennete giremeyeceği iddiası, Yahudi ve Hristiyanlardan Müslümanlara bulaşmıştır. Bu, Yüce Rabbimizin sonsuz rahmetine ambargo koymak demektir. Bunu Müslüman olarak dile getirenler, bu surenin 62. ayetini doğru okumalıdırlar. Ayrıca şu ayetlere de bakılmalıdır: Âl-i İmran-3:113-115-119.

{43}. Yahudiler Hristiyanlığı reddettiler ve Hz. Mevlânâ'nın Mesnevi'de

belirttiğine göre o kadar çok Hristiyan kanı akıttılar ki! Daha sonraları bu iki din İslâm'a hep birlikte karşı çıktılar. Bunların içinden çıkan mezhepler de birbirlerine karşıdırlar. "Kitab'ı okudukları halde..." sözüne vurgu yapılması anlamlıdır. İnsanlar, Kitap'taki gerçeğe bağlanmaktansa, kendi gerçeklerine (!), önyargılarına nasıl da tapmaktadırlar!

{44}.İslâm'ın ve İslâm dünyasının yüzyıllarca savunmasını ve hem de önderliğini yapmış olan Müslüman Türkler, bu ayeti, mümine yakışır biçimde okumak ve anlamak zorundadır. Çünkü emperyalist güçler son zamanlarda kendisini, çok zorlu ekonomik ve kültürel sömürüyle karşı karşıya getirmişlerdir. Kimi Asya ve Afrika ülkelerinde olduğu gibi, dolarla insanlarımızın vicdanlarını satın almaya çalışmaktadırlar. Buna engel olmak için öz kültüre sımsıkı savılarak, ekonomik kalkınmayı tez elden gerçekleştirmek lâzımdır. Onlar karşısında ezik davranmak, Allah'ın, yanlışta ısrar eden Müslümanlara dünyadaki cezasıdır.

{45}. Kitaptan maksat Kur'an'dır diyenler varsa da, biz ondan Tevrat ya da İncil'in kastedildiğine inanmaktayız.

{46}. Burada hükümdarlık için "sultan" değil de "İmam=Önder" denmesi anlamlıdır. Soyundan peygamber gelmiş olmayı ayrıcalık saymamış, ayrıcalığın sadece takva ile olacağı Kur'an'ın getirdiği mantıktır.

{47}. Hanif-tevhit sözcükleri için Kitab'ın sonundaki sözlüğe bk!

{48}. Ayet: "Tüm peygamberlerin getirdikleri dinin adı İslâm'dır; siz o peygamberleri aranızda bölüşmeyin!" uyarısını yapmaktadır. Yine de insanlar peygamberi bölüşmüşlerdir!

{49}. Boyadan kastin, Allah'ın kullarına önerdiği tevhit inancı ve Kur'an'daki ilkelere uygun yaşama biçimi olduğuna inanmaktayız. Bu makinayı yapan, elbette onun için en uygun direktifi-talimatı verecektir; vermiştir de.

{50}. Gafil, gaflet sözcükleri için kitaptaki sözlüğe bkz! Yahudi, Hristiyan terimleri bölünmeyi İslâm ise birleşmeyi, doğru olanda buluşmayı dile getirmektedir. Tüm peygamberlerin getirdikleri dinlerin adı da o yüzden İSLÂM'dır. Son zamanlarda, medeniyetler arasında diyalog-ittifak kurmak isteyenler, Kur'an'ın bu yaklaşımını, karşılarındakilere götürmeli, götürmelidir ki İslâm'ın evrenselliğine onlar da tanık olsunlar!

{51}.Müslümanlar Mekke döneminde, Hz. İbrahim'in anısını yaşatmak için Kâbe'ye yönelerek namazlarını kılardı. Medine döneminin ilk günlerinde Kitap Ehli ile uyum ve dayanışma olsun diye Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya yönelerek namaz kılmaya başladılar. Yahudi ve Hristiyanlar öylesi bir dayanışmaya yanaşmadıkları, Müslümanlara karşı yanlış tutumlar takındıklarından (142 ve 14 .) ayetler yönü Kâbe'ye çevirdi. günlerde Yahudi ve Hristiyanlarla ekonomik ilişkiye girmiş olan kimi Müslümanlar, bu değişikliği içlerine sindiremeyip dinlerinden döndüler. İşte bu ayet, çıkar için din değiştirenleri de işaret etmiş olmaktadır.

{52}.Şehitlik İslâm'ın en yüce makamlarından biridir. Şehitler cennette, peygamber efendimizin en yakınındadır. yüce makama ancak kutsal değerler uğrunda canlarını verenler kavuşur. Bu işin bilincinde olmayanlar, müminlerin dışında kalanlardır.

{53}.Bu ayet sanki, zamanla Kur'an'ın geri plâna itilip, onun yerine başka şeylerin öne geçirildiğini haber verir gibidir ve bu denen aynen olmuş; her şeyi açık açık belirtmekte olan ayetlerin yerini, rivayet adı altındaki, çoğu da uydurulmuş olan yalancı hadisler almış ve İslâm ümmeti ne yazık ki lânetin muhatabı olmuştur. 21. yüzyıl Müslümanları artık akıllarını başlarına alıp Kur'an'ın getirdiği gerçek İslâm'a dönmek zorundadırlar. Hz. Peygamber'in, hurafelerden ayıklanmış, doğru sünnetini de vakit geçirmeden, ortaya çıkarmak gerekmektedir. Kur'an'ın getirdiği aydınlığın, hurafe anlatımlara kesinlikle ihtiyacı yoktur. Yanlışta ısrarcı olmayanların önlerine bir sonraki ayet, büyük müjdeyi koymaktadır: Mümin olmak ne güzel!

{54}.Kur'an'ın çok belirgin özelliklerinden biri de şudur: Kur'an ayetlerinin haber verdikleriyle doğadakiler arasında bir uyumsuzluk, bir çelişki olmaz. Kur'an ondan indirilense, doğa da onun yarattığıdır; o da onun bir kitabıdır. Kim bu iki kitabı doğru okumayı becerebilirse o kişi iki cihan mutluluğunu yakalar. Ne yazık ki Müslümanlar, kaç yüzyıllardan beri ikisinde de yaya kalmışlardır. Kur'an ellerinde olmasına rağmen, hâlâ yerlerde sürünmelerinin ve sömürülmelerinin sebebi budur. Tanrısal ufuklara gözlerini, gönüllerini kapayanlar, müstahak olduklarını mutlaka bulurlar; bunun istisnası da yoktur.

{55}.Bu ayette, İslâm'ın hakikatlerinin uygun ortamlarda, uygun kişilerle, bu ayette tanımlanan kişiler dışındakilere yapılmasına uyarı vardır. Tersini yapanlar, işi ayağa düşürmüş olurlar. İslâm yücedir; o yüceliğine uygun bir tavır ve ortamda tebliğ yapılırsa yarar sağlar. Anlayışta, kavrayışta hayvanlar düzeyinde olanlara kesinlikle "din" teklif-tebliğ edilmez.

{56}.Yahudi hahamlarının Tevrat'taki Hz. Peygamber'in gelişi ile ilgili ayetleri gizlemeleri ve halka onları bildirmemeleri kastedilmektedir. Kur'an'ın getirdiği gerçeklere ters düşen inanış biçimlerini öneren Müslüman din adamları(!) da, ne yazık ki bu kapsama girmektedir.

{57}.İslâm'ın, muamelâtla ilgili değişebilen bu hükmü, lâik T.C. Devletinde, Medeni Kanun'la uygulanmaktadır. Vasiyet orada da vardır. Amaç, toplumdaki istikrarın, düzenin bozulmaması, bireyin haklarının korunması, kavga ve gürültüye meydan verilmemesidir.

{58}.Oruca güzellikle başlanıp, güzellikle tamamlanması noktasında İslâm, en yumuşak ve en uygulanabilir ilkeler getirmiştir; Müslümana, gücün yetse de, yetmese de mutlaka oruç tutacaksın demez ve kolay uygulama yollarını önüne kor, tercihi ona bırakır. Oruç bozmanın (kefareti), bir güne karşı (60) güm oruç tutma İslâm'da yoktur; o, öteki dinlerin uygulamasıdır. Her ne sebeple olursa olsun, bir kişi orucunu bilerek bozarsa, bozulan orucun yerine sadece bir gün oruç tutar. Bilmeyerek yemek yemeler ve su içmeler zaten orucu bozmamaktadır.

{59}.İtikâf için Kitap'taki sözlüğe bk!

{60}.Orucun başlangıç dönemlerindeki Müslümanlar, oruç tutmayı farklı anladıkları ve farklı davranışlar sergilediklerinden ötürü bu ayet yeme, içme ve cinsel ilişki ile ilgili hususları kurallaştırmıştır.

{61}.Evlere arkalarından girmek; yanlış düşünme, yanlış inanma ve yanlış iş işlemeyi; evlere kapılarından girmek de doğru düşünme, doğru inanma ve doğru iş

işlemeyi anlatır.

{62}.Müslümanlarla Müslüman olmayanların savaşlarındaki en belirgin fark, Müslümanlar Allah yolunda, hak, adalet uğrunda zulmü savmak için savaşırlar; karşılarındakilerse dünyalık yani çıkar uğrunda, insanları sömürmek için savaşırlar. Müslümanların birbirleriyle savaşları ise, kişisel iktidarlarını ve hırslarını sürdürmek arzusunda olan yöneticilerin gayretkeşlikleridir; daha geniş alanlara hükmetme tutkularıdır. (bk: Bakara-2:205-206).

{63}.İslâm'da kişisel ve toplumsal özgürlükler çok önemlidir. Bu yüzden, bunların tehlikeye girdiği hallerde mücadele etmek müminlere emredilmiştir. İslâm'ın sadece savunma savaşına izin verdiği söylemi de doğru değildir; çünkü sadece savunma yapabilecek bir toplum, sahip olduklarını her zaman koruyamaz ve hem de toplumsal, ekonomik, teknik,.. konularda gelişme kaydedemez. Hem, sadece savunma savaşı yapmak, savaş tekniğine-sanatına da uygun değildir. İslâm, öteki toplumları emperyalist amaçla sömürmeye elbette izin vermez; ancak düşünce ve inanç özgürlüğü ve zorbaların, sömürgenlerin zararlarını ortadan kaldırmak, mazlumlara yardım etmek için savaşa izin vermiştir. Savaş bir hayat gerçeğidir.

{64}.Dünya Müslümanlarının Hacca gösterdikleri ilgi, bu ayette söyleneni aynen uygulamayan yöneticiler yüzünden bir eziyet halini almıştır. Bilinen üç ayda (Eşhur'ul-Hac) yapılması gereken hac 3-4 güne sıkıştırılmıştır. İbadet amacıyla yapılan eylem, ibadet olmaktan çıkmıştır. Ayet, üç ay boyunca hac yapılabileceğini açıkça belirttiğine göre, Müslüman ülkelerin müştereken alacakları karara göre, o yıl hac edecekler her ülkede kura ile üçe bölünerek Mekke'ye gönderilmelidir. Şevval, Zilkade, Zilhicce aylarında hacca gidecekler kura ile belirlenmeli seyahat, yerleştirme, haccın yapılması bu ayların ilk haftalarına göre plânlanmalıdır. Bu uygulamanın başlangıcında kimi bilgisizce ve bilinçsizce tepkiler gösterenler olsa da zamanla Kur'an'ın istediğine uyulmuş olmadan ötürü müminler hac görevlerini çok daha rahat bir biçimde yerine getireceklerdir. Müminlik akıllı, ilkeli, plânlı, dengeli, düzenli olmayı gerektirmiyor mu?

{65}. Bu ve bundan sonraki iki ayetin, ikiyüzlüleri yermekte olduğuna dikkat edilmelidir.

{66}. Bu ayetin Uhut ya da Hendek savaşının sıkıntı ve felâketi üzerine indiğine inanılmaktadır. Bu ayet aynı zamanda, saldırıya uğrayan Müslümanların onca zorluk ve sıkıntılara katlanıp ülkelerini, özgürlük ve bağımsızlıklarını mutlaka savunmaları gerektiğini de söylemektedir. Özgürlük ve bağımsızlığın bedeli elbette ağır olur; canlar verilir, kanlar dökülür... Başta Mustafa Kemal Atatürk gibi komutanlar varsa, can kaybı olabildiğine azaltılır. 3-4 yıl süren Kurtuluş Savaşı'nda on binin altında kayıp vermemizin sebebi budur. Hz. Peygamberin girdiği savaşlarda can kaybının az olması da Yüce Peygamber'in büyük maharetindendir.

{67}. Savaş sevimsiz, istenmeyen bir şeydir; çünkü hem gereksiz yere insanlar ölür, hem de nesiller boyu meydana getirilmiş olan maddi, manevi değerler yok olup gider. Ancak siz özgür ve bağımsız yaşamak istiyorsanız, size saldıranlara karşı savaşa hazır olmak zorundasınızdır. O yüzden savaş şerefli ve özgür yaşamak isteyenlere farz kılınmıştır. Bu emri doğru algılamak ve gereklerine uymak, müminliğin

gereklerindendir.

{68}.Mescid-i Haram'ı ziyaretin önünü kesmek.

{69}.İçki ve kumar düşkünlüğü hem bireysel ve hem de toplumsal bir hastalıktır. Devlet eliyle konan yasakların, verilen cezaların yarar sağlamadığı tarihte görülmüştür. Bu hastalığın panzehiri, bilinçli dindarlıktır; doğru eğitimle kişilikleri güçlendirmektir. İçki kapsamına girmeyen; fakat zararları içkiden kat kat fazla olan her türlü uyuşturucular da bu ayetin kapsamına girmektedir.

{70}.Kadının tarlaya benzetilmesi tohumun ekilmesiyle ilgilidir. Hiçbir pozisyon sınırlaması getirilmediği açıktır; ancak anal (ters yerden) ilişki müminlere haramdır.

{71}.Güneş doğmadan önceki Salat-el Fecr (Fecir, Seher, Sabah) namazı, güneş battıktan sonraki de Salat-el İşa (Akşam-Gece) namazı olduğuna göre bu ikisinin ararsındaki, ortasındaki de, günün ortasından itibaren kılınan Salat-el Vusta (Orta-Gündüz) namazıdır. Diğer ikisi, güneşin görünmediği durumlarda kılındıklarından biz Orta namazına Gündüz namazı da denebileceğini düşündük.

Kur'an'daki muhkem ayetlerde, bu üç vakit namazın dışında, başka namaz adı geçmemektedir. Bunun sebebi de bellidir. Kur'an'daki emirler-yasaklar, helâller-haramlar hep muhkem (sağlam, anlamı açık seçik bilinen) ayetlerle emredilmiştir. O yüzden sahabenin bilginlerinden ve Hz. Peygamber Efendimizin övgüsüne ve duasına mazhar olan Abdullah İbni Abbas ile onun yaşdaşı Abdullah İbni Mesut: "İslâm'daki farzlar, haramlar muhkem ayetlerle bildirilmiştir; müteşabih (birden çok anlamları olan ve anlamlarında kapalılık bulunan) ayetlerle değil..." demişlerdir. Katade, Dahhak,: gibi tabiîler de benzer düşüncededirler. Bu yüzden Kur'an'da sadece üç vakit namazının adı geçmektedir.

"Peki, beş nerden çıkmıştır?" derseniz biz onu şöyle cevaplândırabiliriz:

Bilindiği gibi İslâm'ın ortaya çıkışı, sonra yayılışında yani Hz. Peygamber Efendimizin hayatında iki dönem vardır. Mekke dönemi, Medine dönemi. Mekke dönemi zorluk, sıkıntı ve acılarla doludur. Ona rağmen son Peygamber tebliğ görevine başlamıştır ve kendisini engellemeye çalışan müşrikler etkin ve her yerdedir. Buna rağmen Hz. Peygamber'e iman edip kendisini izleyen az da olsa bir Müslüman topluluğu olmuştur. Hz. Peygamber gerek kendi evinde ve gerekse Kâbe önünde zaman zaman namaz da kılmaktadır. Kendisine uyan Müslümanlar onu izleyerek, onun yaptıklarını yapmaya çalışarak müşrikler karşısında dayanma, direnme güçlerini artırmaktadırlar; ancak bu dönemde kılınan namazların ne vakitleri, ne de rekâtları bellidir. O, Medine dönemindeki uygulamalarla belirginleşecek ve özellikle de o dönemin sonlarına doğru inen ayetlerle kesinlik kazanacaktır. Nitekim, Medine döneminin ilk yıllarındaki uygulamalardan sonra namazın üç vakitle sınırlanmasının gerekçeleri Müzzemmil-73:20 ayetiyle de belirginleşmeye başlamıştır. O yüzden, gerek namaz vakit ve rekâtlarında ve gerekse namaz öncesi abdest, boy abdesti, teyemmüm (susuz abdest) gibi konularda en son inen ayetleri ve onlara uygun düzenlemeyi baz almak lâzımdır. Daha öncekileri ise alıştırma, yerleştirme, pekiştirme olarak değerlendirmek gerekir.

İşte bu en son üç vakitli namaz uygulamasına geçişi kolaylaştırmak, müminleri buna aliştırmak ve bu durumu yerleştirip genelleştirmek üzere Peygamber Efendimiz

bir süre, bundan önceki üçten fazla olan vakit namazlarını birleştirerek kılma uygulamasını göstermiş yani öğlen ile ikindi, akşam ile yatsı vaktinde kılınan namazların farzlarını birleştirerek kılmış ve kıldırmıştır ki bu sürekli değil, geçici bir durumdur. Bize ulaşan sahabe rivayetleri işte bu dönemin uygulamalarıyla ilgilidir. Zaten Hz. Peygamber'den Kur'an dışı bir uygulama beklenemez. Keşke onun Kur'an'a olan sadakatini örnek alabilseydik!

23 yıl süren peygamberlik döneminde gerek abdest ve türevlerinin ve gerekse namaz rekât ve özellikle de vakitlerinin niçin son biriki yılda düzenlenmiş olduğu düşündürücü ve dikkat çekici değil midir? Artık her şey yerli yerine oturmuş, İslâm dini kemale ermiş, İslâm toplumu da varlığını ve etkinliğini herkese kabul ettirmiştir.

O yüzden artık Kur'an'ın getirdiği sistem, öteki esaslarda olduğu gibi, namazda da birlik, bütünlük ve kalıcılık arzetmelidir. Bunu sağlamak üzere Yüce Rabbimiz ilk ve son kez Hicret'in onuncu yılında indirdiği Nisa-4:103. ayetiyle namazların vakitli olduğuna vurgu yapmıştır. Dikkatinizi çekerim: Hicret'in 10. yılı!

Daha önceleri abdest de alınıp namazlar kılınmasına rağmen, hiç vakte vurgu yapılmayıp da bu en son inen ayette, gün içindeki namazlara vurgu yapılmış olması, önceki uygulamaların değil, Rahmet Peygamberi'nin en son gösterdiğinin ve yaptığının kalıcılığını sağlamak içindir. Biz, Hz. Peygamber Efendimiz'in Hayber'in fethinde, o zamanki vakit namazını savaş sebebiyle vaktinde kılamamış olduğunu biliyoruz; ama biz onun, Nisa-4:103. ayetinden önceki uygulamalarla ilgili olduğunu da biliyoruz. Kim bilir belki de Yüceler Yücesi Rabbimiz o tür uygulamalar sebebiyle müminlerin gün içindeki namazını üç vakitle sınırlandırmıştır! Konuya biraz daha dikkatlice bakarsanız Kur'an'ın niçin 23 yılda indirilmiş olduğuna bu örtenekte de bir ışık görürsünüz.

Bize göre bu normal durum ve gidişin önünün, Hz. Peygamber'in ölümünden yaklaşık 150 yıl kadar sonra ortaya çıkan Rivayet Ekolü kesmiştir. Onlar, namaz vakit ve rekâtlarının son dizaynından önceki kimi uygulamaları yaygın ve genel bir durummuş gibi algılayarak ayet-hadis karışıklığına sebebiyet vermişler; kimi özel uygulamaları sanki Peygamber'in isteği, fiili ve onayıymış gibi rivayet etmişlerdir. Rivayetçilerin bütün çabaları, o dönemde yoğunlaşan mezhep çalışmaları ve çatışmalarıyla içiçe girince, iş daha da karışık bir hâl almış; Kur'an'ın açık emirleri, Hz. Peygamber Efendimizin onca uyarılarına rağmen, ibadet vakit ve rekâtlarını çoğaltma yarışı başlamıştır ki bu, Kur'an'ın getirdiği ibadetteki dengenin bozulması demekti. Zamanla ortaya çıkacak ve yaygınlık kazanacak olan ibadet etmekten soğumaların ve namazdan kopmaların başlaması demekti!

Oysa, İslâm'da müteşabihlere uymak kınanmışken, bunlar müteşabih ayetleri yorumlayarak namaz icat etmişlerdir; çünkü meslekleri, meşrepleri bunu gerektirmekteydi.

Hiçbir söz, haber Kur'an ayetinin önüne geçemezken, bunlar topladıkları rivayetleri Kur'an'ın önüne geçirip uygulamaya sokmuşlardır. Öyle ki hadislerin, kimi Kur'an ayetlerini nesh-yürürlükten kaldırdığını iddia edecek kadar da işi azıtmışlardır.

nlar, Hz. Ali Efendimizin: “Hiçbir hadis-söz vahyin önüne geçirilemez” dediğini duymamış, bilmemişler midir? Yoksa duymazlıktan, bilmezlikten mi gelmişlerdir?

Bir de şu durum var ki o konuda söyleyecek bir söz bulamıyoruz. Bilindiği gibi Kur'an'da muhkem ayetlerle emredilen namaz vakitleri bellidir ve emir "Namazı kılın!" biçiminde verilmiştir. Oysa çok ibadet etmede yarışa girenler, bu Kur'an emrini aşarak işi "Namaz kılın"a dönüştürmüşlerdir. "Namazı kılın!" emrinde belirginlik, açıklık vardır. "Namaz kılın!" uygulamasında ise belirsizlik, ifrata sapmış, bozulmaya gidiş vardır. Bu da Rabbimizin muradıyla çelişmek demektir; çünkü onun muradı çok ibadet etmekten, rekât rekât namaz kılmaktan yana değil, emrettiği namazların olabildiğince kılınmasından yanadır. Bu da, onun hikmeti gereğidir. Bu anlamda Peygamber Efendimiz: "Allah'ın en çok sevdiği ibadet az; fakat sürekli olandır" buyurmuştur. İşte bunlara bakarak biz, tarihte yapılmış, İslâm'a da, Müslümanlara da çok büyük zararlar vermiş olan yanlışlıkların yanında, bu yanlıştan da daha fazla geç kalmadan dönmenin yararlı olacağını düşünmekteyiz. Zira bu tür yanlış gidiş ve akıl dışı davranışların dinimizin önünü kestiğine inanmaktayız. Evrensel bir dinin yerelleştirilmiş olduğunu düşünmekteyiz. Bize göre yanlışta direnmek değil, Kur'an'ın getirdiğine uyup ona dört elle sarılmak fazilettir; müminliğin de gereğidir. Çünkü Kur'an'da ne noksanlık, ne de fazlalık vardır. O tamdır ve mükemmeldir. Her insanın uyabileceği ve uygulayabileceği kolaylık ve güzelliktedir; iman edenleri doyurabilecek bütünlüktedir...

Bakalım yanlışa şartlanmışlar ve önyargılarını kendilerine put yapmışlar hakka dönebilecekler mi? Bk: Hud-11:114, Nur-24:58, İsra-17:78, Nisa-4:101-103, Taha-20:14, Müzzemmil-73:20, Ankebut-29:45, Kaf-50:39 ve 604 numaralı dip not.

{72}. Tefsirciler ya da fıkıhçıların bu ayetin ilk kısmında, yürüyüş ve binekli durumunda namaz arayışları da isabetli değildir. Korkuya kapılmış insanın o durumda namaz kılması, yaptığı eyleme namaz denmesi mümkün müdür? O durumda onların yapacakları şey dua etmektir; Allah'ın yardımına sığınmaktır. Nitekim ayetin devamı bunu çok açık biçimde ortaya koymaktadır.

{72/a}. Bu ayette, o bölgede yaşayan insanların bildikleri, geçmişte yaşanmış bulaşıcı bir hastalıkla ilgili bir durum, Haz. Muhammed'e: "Görmedin mi?" biçiminde hatırlatılmaktadır. Bu bir Kur'an üslubudur yani durum dilden dile anlatılmaya devam olunmaktadır.

{73}.İsrailoğullarına göre Komutan-hükümdar varlıklı kişilerden olmalıydı; oysa Talût halktan biriydi. Yüce Tanrı komutanda bilgi beceri bakımından bedensel özelliklerin olduğunu belirtmektedir; bu özellikler de Talût'da vardır. Bu özellikleri fazlasıyla kendinde taşıyan ve bir halk çocuğu olan Mustafa Kemal Atatürk, yıkılmış bir imparatorluğun küllerinden dipdiri ve çağdaş Türkiye Cumhuriyetini kuruyordu ve o nedenle de Allah mülkün yönetimini kendisine veriyordu.

Ey Türk evlâdı! O aziz insan, zamanın sömürgeci zorbalarını dize getirerek, tam bağımsız bir devlet kurup sana emanet etmiştir; size emanet etmiştir ey Türk Milleti! Siz onu gereği gibi yönetebiliyor musunuz, yoksa onun yenmiş olduğu düşmanların oyununa gelip birbirinizle dalaşıp duruyor musunuz? Dalaşıp duranların, güçlerini boşa harcamakta olduklarını da göremiyor musunuz? Bu, izzetten zillete düşmek değil midir? Şu elinizde tutmakta olduğunuz Şanlı Kur'an sizi, Yüce Allah'ın kendi ve sevgili Elçisi'nin izzet ve şerefine yüceltmişken sen nerdesin Allah aşkına? Dur ve

düşün de kendine gel ey Aziz Türk Milleti!

{74}. Tabut İsrailoğullarının kutsal belge ve bilgileri içinde sakladıkları sandığın adıdır. Ona "Ahit sandığı" da derler. İsrailoğulları daha önceki bir savaşta düşmanlarına yenilince, onlar o kutsal emanetlerin bulunduğu sandığı alıp götürmüşlerdi. Talût'un komutasında girilen savaşta, düşman komutanı Calut'u Hz. Davut bir sapanla vurup öldürmüş ve düşman da yenilmişti. Talût da o kutsal emanetleri geri almıştır.

{75}. Din'de, iman ederken de, ibadet ederken de kişiye asla baskı yapılamaz. Allah'ın Hz. Muhammed'i o konuda zaman zaman uyarmış olması çok anlamlıdır. Siz kişiyi doğru iman ilkeleriyle bilgilendirdiğinizde o, vicdanıyla başbaşa kalıp Allah'a iman ve ibadete yönelecektir; çünkü İslâm, insan doğasına en uygun dindir. Müslümanların iman ediş ve ibadet ediş biçimlerini beğenmeyip onlar üzerinde baskı kurma yolunu seçenler, kendilerine "Allah'ın avukatı" payesini verenlerdir ve yanlış yapmaktadırlar. Allah, hiç kimseye böyle bir yetki vermemiştir.

{76}. Bu ayette insanlığa ibret olarak gösterilen kişinin ya bir mümin ya da bir peygamber olduğu söylenmiştir. Kitab-ı Mukaddes, Hazekiel 3 /1-14. ayetlerde benzer bir olay anlatılmaktadır.

{77}. Hz. İbrahim, kendisine söyleneni aynen yapmış ve parçaladığı kuşlara seslenince, onların kendisine geldiğini görmüştür. Kur'an'da bu ve benzer konular, insanların Allah'a ve ahiret gününe olan inançlarını pekiştirmek için verilmiştir.

{78}.Böyle bir ürün yetiştirilemeyecek olsa, Yüce Allah bu örneği vermezdi. Yüz, ille de yüz olarak algılanmayıp, bol ve verimli ürün biçiminde de algılanmalıdır. Kur'an'a iman ettikleri halde, acaba hiçbir Müslüman ziraatçisi bugüne değin bu konuda denemeler yapmış mıdır? Yoksa, başkaları keşfetsin, biz de onlardan alırız diye mi beklemektedirler? "Armut piş, ağzıma düş" kolaycılığı...

{79}. Hikmet; derin boyutlu düşünüp bakabilme, okuduklarını ve dinlediklerini çok boyutlu değerlendirebilme ve oradan da eyleme geçebilme demektir. İnsanda en çok bulunması gereken bir özelliktir. Kur'an'ın zaman zaman "hikmet"ten söz etmiş olması, müminlerin tek düze ve sığ bir yaşama biçimine alışıp kalmamaları içindir. Sağduyulu müminlerin, bu konudaki ayet ve hadislere eğilip, yaşama biçimlerini ona göre şekillendirmeleri gerekir. Aksi taktirde aslın, hikmetin değil, incir çekirdeğini doldurmayan ayrıntılar peşinde sürüklenip duracaklardır. Bu da müminlikle bağdaşmayan bir husustur.

{80}. Riba: Gerçek faiz, tefe; borç alanın belini kıran, ocağını söndüren ahlâksızca bir para alışverişi. Devletlerin belirlediği yasal sınırlardaki banka faizlerinin, bununla hiçbir ilgisi yoktur.

{81}. Bununla, riba yasağının ilk uygulanışı anlatılmaktadır. Zamanımız Kur'an yorumcularından faiz ile ribayı aynı görenler Müslümanlara büyük kötülük yapmaktadırlar. Müslümanların, insanlığa öncülük ve önderlik etmelerinin önünü kesmektedirler.

{82}. Bundaki, bir erkeğe karşı iki kadın ölçüsü, eğitim dışı kalmış ve yeterli düzeyde sosyalleşmemiş bir toplum kesimine göredir. Yoksa, Allah katında erkekle kadın eşittir; yapıp ettiklerinden aynı biçimde sorumludurlar. Bunu dile getiren pek

çok ayet vardır. Zamanımızda iyi öğretim ve eğitimleriyle, pek çok erkeği cebinden çıkaracak kadınlar yetişmiştir; yetişmektedir. Dikkat ederseniz bu ayette, öğretim ve eğitim dışı kalmışlık ve sosyalleşememişlik açıkça görülmektedir ki bu insanlık adına çok üzücü bir tablodur.

{83}.Bk. Bakara Suresi-2:1. ayetin 6 numaralı dip notu.

{84}.Tevil sözcüğü için Kitap'taki sözlüğe bk!

{85}.Bu şu demektir: Savaşan bir ordunun moral değerleri varsa o mutlaka galip gelecektir. Bir Müslüman ülke günümüzde, hangi sistemle yönetilirse yönetilsin, ordusunun maddi-teknik gücü yanında manevi gücü diri tutmak zorundadır. Türk Silahlı Kuvvetlerinin en küçük rütbeli erinden, en yüksek kademedeki komutanına kadar "Mehmetçik" sıfatını taşıması kendisine hem çok yakışmakta hem de büyük bir moral destek sağlamaktadır. Bu, Son Peygamber'in insanlığa armağan etmiş olduğu yüce değerlerin yanında olmak demektir. Türk ordusunun kışlasına da "Peygamber Ocağı" denmesi ayrı bir moral değerdir. Mehmetçik, o değerle yoğrulmuş asker demektir. Türkiye Cumhuriyeti'nin yönetim biçimi, "demokratik, laik, sosyal bir hukuk devleti" olmakla, bu moral değerlerden vazgeçilecek demek değildir. Aksi takdirde vazgeçen taraf kaybedenler safında yer alır! Ayetin sonucu o manada "bunda, düşünmesini bilenlere ibretler vardır" biçiminde bitmesi de hem çok anlamlı hem de çok düşündürücü değil midir?

{86}.Kur'an'ın insanlara öğrettiği en güzel söz, şahadet işte budur. Bu söz Kur'an'da otuz kez geçmektedir. "Lâilâhe illallah!" biçiminde söylenir. Kim bu sözü söyler ve ona inanırsa o kişi mümindir.

{87}.İslâm, ilk peygamberle, son peygamber arasındaki tüm elçilerin tebliğ etmiş oldukları dinin adıdır; o yüzden de evrenseldir. Genellikle Cuma hutbelerinde yinelenir. Son zamanlarda kimi Avrupalıların "bu ayeti bu şekilde tekrar edip durmaktan vazgeçin" demeleri büyük densizliktir. Eğer onlar da Allah'ın varlığına ve birliğine iman etmektelerse, ya onlar bunu kabullenmeli, ya da ellerindekilerle yetinip susmalıdırlar. "Onların dini onlara, bizim dinimiz bizedir."

{88}.Ölü gibi duran şu yeryüzünden nice canlıları çıkarması, nicelerinin de belirlenen süreleri sonunda ölmeleri, kuruyup gitmeleri anlatılmak istenmektedir. Ayrıca 26 ve 27. ayetlerde, isimleri bile bilinmeyen nice toplumların, peygamberleri öncülüğünde ne büyük başarılara yürüdüğü hatırlatılmaktadır.

{89}.Kur'an'ın Hz. İsa'dan hep "Meryem oğlu İsa" biçiminde bahsetmesi anlamlıdır. Şöyle ki, Allah onun, babasız dünyaya getirilmesinden ötürü tanrılaşacağını ya da "Tanrı'nın oğlu" diye anılacağını bilmektedir. O, Allah'ın "Ol!" emriyle dünyaya geldiğinden kendisine "Allah'ın Kelimi-kelimesi(sözü)" adı da verilmiştir. Mesih, onun lâkabıdır. İbranice "kutsal" anlamına gelmektedir.

{90}.Buradan, körlerin bir biçimde görme olanağına kavuşabilecekleri, ölülerin bile diriltilebilecekleri anlaşılıyor. Kalp krizi geçirenlerde buna çok rastlanır.

{91}.Hz. İsa'nın bu sözü Kur'an'da olduğu kadar İncillerde de tekrar etmesi anlamlıdır. O bu sözüyle "teslis: üçleme"ye yönelmiş ya da yönelecek olanlara "tevhid"e dönün uyarısını yapmaktadır. Bk: Yuhanna-20:17, Matta-7:21, Markos-12 23-33.

{92}. Havari sözcüğü için Kitap'taki sözlüğe bk!

{93}. Batılı Hristiyan devletlerin Müslüman ülkelerdeki egemenlikleri yüzyıllardır sürmektedir. Tevhid'e iman ettiklerini sanan sözde Müslümanlar! Ayetin bu bölümü sizi korkutmuyor, düşündürmüyor, uyandırmıyorsa, allahaşkına sizi ne uyandıracaktır? Unutmayın: "Allah, zalimleri (hiç) sevmez." Herkes, her toplum müstahak olduğunu mutlaka bulur! Allah, inanırmış gibi yapan mukallitlere, ya öteki gruptaki iman edenleri ya da zalimleri musallat eder! Aklını imanıyla bütünleştirenler bunlardan kendilerine ders çıkarırlar.

{94}. Bu ayet, dinlerarası diyalog, yapıyormuş gibi hareket edenlerin önüne aynen konmalıdır ki gönüller İslâm'ın nuruyla aydınlanma şansını yakalasın. Bundan sonra gelen ayetler de benzer şeyleri söylemektedir; ancak dürüstlük, samimiyet olmayınca ne iman gerçekleşir, ne de diyalog! Yalan üzerine "gelecek" kurulamaz!

{95}. Yahudiler Hz. İbrahim'in "Yahudi", Hristiyanlar da onun "Hristiyan" olduğunu iddia etmişlerdir. Kur'an; onun ne Yahudi, ne de Hristiyan olduğunu; fakat Allah'ın birliğine inanan bir Müslüman olduğuna vurgu yapmaktadır; çünkü tüm peygamberlerin getirmiş oldukları dinin müşterek adı "İslâm"dır. İslâm, insanları "Tevhid" kelimesi etrafında birleştirip bütünleştirmek istemektedir. Bu evrensel gerçeğe kulaklarını tıkayanlar, önyargılarını putlaştıranlardır.

{96}. Veli kelimesi için Kitap'taki sözlüğe bk!

{97}. Medine yakınlarında yaşayan on iki haham, Müslümanları dinlerinde kuşkuya düşürmek üzere böyle bir eylem plânlamıştı; fakat plânları kendi ayaklarına dolaşmıştı; çünkü gerçek müminlere hiç kimse zarar veremez.

{98}. Yahudilerin, Yahudi olmayanlara, ya da Tevrat'ı okumamış, okuyup da inanmamışlara ümmi (bilgisiz, cahil, avam, batıl din sahipleri,..) dediklerini okuyucu akılda tutmalıdır ki, Hz. Peygamber Efendimizin ümmiliği de, mansubu olduğu toplumun ümmiliği de özünde bu mantığa dayanmaktadır. Kanaatimizce, bu bakış açısının yaygın olduğu bir dönemde kendisine ümmi denmiştir. Âlemlere rahmet olarak gönderilen birinin, en güzel nimetlerden olan okuyup yazma nimetinden yoksunluğu düşünülebilir mi? Kur'an'ın "okuma yazma bilmeyen biri tarafından tebliğ edilmiştir" savına ihtiyacı yoktur.

"Eğer okuması yazması olsaydı, duyurduğu bilgileri Allah'tan değil, birilerinden ya da birtakım kaynaklardan temin ettiği sanılırdı." diye düşünmek Kur'an'a da, Hz. Peygambere de iftira etmektir; inanmamaktır. Allah korusun bu yol insanı şirke götürür. Ne yazık ki Hz. Peygamber'in ümmiliğini savunanlar arasında kimi mezhepler ve tasavvuf ekolleri de vardır.

Kuran'ın okumayı emretmesine rağmen, toplumumuzdaki okur yazar oranının düşüklüğü, "tasavvuf ehlinin okumaya karşı olumsuz tutumlarının bir sonucu olmasın!" diye düşünmekten kendimi alamamışımdır. Öyle ya; Türk toplumundaki dindarlığın kaynağı Kur'an bilgisi değil, tasavvuf-tarikar ehlinin yaydığı, sürdürdüğü kültürdür. Bilmem, buradaki açmazı görebilmekte misiniz?

{99}. kuyucunun 7 . ve 8 . ayeti dikkatle okuyup namazda, Allah'ın adı yanında hiçbir ismi anmaması yani yüceltmemesi gerekir; bunu bilerek ya da bilmeyerek yapanlar müşrik sayılır. Müşriklerin de iflâh olmayacaklarını Yüce Allah

Kur'an'da açıklamıştır. Bu çağın müminleri artık imanı doğru algılamak ve yeni bir İslâm medeniyetine öncülük etmek zorundadırlar. Dünyanın ezilen, sömürülen mazlum halklarının böyle bir diriliş ve yükselişe büyük ihtiyacı vardır. Tevhid'i ve İslâm'ı başlar üstünde taşıyacak olan Allah'ın seçkin kulları neredesiniz!

{100}. Daha önceleri Kur'an'ın ve İslâm'ın hak olduğuna iman ettikleri ve bu dinin Peygamberine samimiyetle bağlandıklarından ötürü Allah'ın yardımını, rahmetini görmüş olan; aradan nice zamanlar geçtikten sonra da gevşeyerek, dağıtarak ve sahip oldukları güzel meziyetleri yitirerek imandan taklide sapmış olan bir toplumun sonunun nasıl olacağını görüp anlamak isteyenler bu ve bundan sonraki beş ayeti çok dikkatli okumalı, doğru değerlendirme yaparak durum üzerinde derin derin düşünmelidir... Tarih'te, Kur'an'ı ve İslâm'ı savunmak uğrunda milyonlarca evlâdını şehit vermiş olan aziz Türk Milletinin, 21. yüzyılın başlarında sergilemekte olduğu görüntü, hiç de geçmişindeki şanlarla, zaferlerle, saygınlıklarla bağdaşır gibi değildir. Bu aziz millet, bir an önce nerede yanlış yapmakta olduğunu görüp özündeki değerlere dönmeli, yeryüzünde bulunuşunun misyonuna kararlılıkla sarılarak ona doğru, asaletle yürümesini bilmelidir. Yoksa "bindik bir alâmete, gidiyoruz kıyamete" dizesinde olduğu gibi sonu çok felâketli görünmektedir; Allah esirgesin!

{101}.İsrail, Hz. Yakub'un sıfatı, unvanıdır.

{102}. Kur'an'da iki kez geçen Mekke, bu ayette Bekke, etih-48:24'de Mekke olarak geçmektedir.

{103}. Kur'an'a göre bir mümin, "tevhit" inancına bağlanmakla, yeryüzünün en seçkin insanlarından biri olmuştur. İşte, gayri müslimler bunu bildiklerinden, İslâm toplumlarındaki istikrarı bozmak uğrunda, müminin inancında zafiyet yaratmaya çalışırlar ki, onu amaçları için kullanabilsinler. yüzden müminler, onların tuzaklarına düşmemek için, yaşamakta oldukları çağın düşünce düzeyini yakalayıp, bilinçli Müslümanlar olmanın yolunu mutlaka bilmeli-bulmalıdırlar!

Müslümanların aldatılması, kandırılması ile ilgili iki tuzağı okurlarımla paylaşmak istiyorum.

Sömürgeci Batı'nın sivri akıllı, kurnaz adamları, Müslümanlar gelişmişlikte kendilerinin gerisine düşünce, onların ellerindekini nasıl alabileceklerini ve hatta onları nasıl kandırabileceklerinin yollarını da geliştirip durmuşlardır. Sadece din-inançla ilgili olan iki tanesini anımsatıyorum:

1. 2 . yüzyıla gelindiğinde Osmanlı devletinin sınırları hâlâ Yemen'den Balkanlara, Adriyatik'ten İran'a uzanan toprakları kapsamakta, yer üstü ve yeraltı zenginlikleri, özellikle de dünyanın en zengin topraklarıyla sömürgecilerin iştahlarını kabartmaktaydı.

   Avrupa'nın büyük devletleri Fransa, İngiltere, Prusya, Avusturya, Rusya 19. yüzyılın başlarında "hasta adam" ilân ettikleri Osmanlı devletini parçalamaya, aralarında bölüşmeye karar vermişlerdi.

   Bir yandan da, Osmanlı sarayı ile olan siyasi ilişkilerinde sahte, yapmacık tavırlar geliştirerek padişaha ve devlet erkânına sevimli görünme yarışındadırlar...

Bu ilişkileri kolaylaştırmak isteyen müsteşrikler, kendi krallarının, hükümet başkanlarının, kimi alimlerin(!) Kur'an ve İslâm dini konusunda nasıl hayranlık duyduklarını, Hz. Peygamberi nasıl göklere çıkardıklarını ballandıra ballandıra anlatmakta, bu konuda yazmış olduklarını yaymaktadırlar. Amaç, rakiplerinin önüne geçmek, Osmanlı'ya şirin görünebilmektir. Bu bir psikolojik savaş taktiğidir.

Oysa tarihen sabittir ki Kur'an'a, Hz. Muhammed'e methiyeler düzdükleri söylenenlerin hiçbiri Müslüman olmamıştır. Çünkü amaç, padişaha şirin görünüp, onun yer üstü ve yer altı zenginliklerini ele geçirmektir. Bu konuda çok mesafeler de almışlardır. Padişah, bunlardan birine, Türk ülkesindeki kazılarda elde edilen, paha biçilmez arkeolojik eserleri bile hibe etmiştir. Putperestlerin, keferelerin buluntu ve kalıntılarının ne önemi olurdu ki! Hem adamlar Müslümanların kutsal kitabına ve peygamberine nasıl saygı duyduklarını söylemektedirler ya!...

Oysa tarihen sabittir ki Kur'an'a, Hz. Muhammed'e methiyeler düzdükleri söylenenlerin hiçbiri Müslüman olmamıştır. Çünkü amaç, padişaha şirin görünüp, onun yer üstü ve yer altı zenginliklerini ele geçirmektir. Bu konuda çok mesafeler de almışlardır. Padişah, bunlardan birine, Türk ülkesindeki kazılarda elde edilen, paha biçilmez arkeolojik eserleri bile hibe etmiştir. Putperestlerin, keferelerin buluntu ve kalıntılarının ne önemi olurdu ki! Hem adamlar Müslümanların kutsal kitabına ve peygamberine nasıl saygı duyduklarını söylemektedirler ya!...

2. İslâm'ın en önemli yanlarından biri de, Kur'an'ın, Hz. Peygamber'in bıraktığı gibi yani eksiltmeye ve artırmaya uğramadan Müslümanların ellerinde olmasıdır çünkü yeryüzünde hiçbir dinin kaynağı böylesine sağlam değildir. Özellikle Hristiyan ve Yahudiler bunda çok rahatsızlık duymaktadırlar. Bu noktada çatlaklık, kuşkular yaratabilmek için birbirleriyle yarış halindedirler. Öne sürdükleri en son şeytani yollardan biri de şudur:

Onlar çeşitli bilimsel(!) araştırmaları sonunda, gelmiş geçmiş tüm insanlık tarihi içinde en akıllı kişinin Hz. Muhammed olduğunu ilân etmişlerdir. Saf bir Müslümansınız "Vay be!" der sevinirsiniz de. Oysa onların amacı ne Hz. Muhammed'i yüceltmek, ne de onun yolunu güzel göstermektir. Zaten Kur'an ve Hz. Peygamber'in böylesine sinsice övgülere hiç mi hiç ihtiyacı yoktur. Güneşin pırıltısı meydandadır. Ona methiye düzsen ne yazar, düzmesen ne yazar!

Oysa onlar Müslümanların peygamberinin çok akıllı olduğunu öne çıkarmakla, onun Tevrat Ve İncillerden yararlanarak Kur'an'ı derlemiş olduğunu söylemeye çalışmaktadırlar. Elbette yerseniz!

Müslümanlar! Bilgili ve bilinçli değilseniz işte böyle birileri sizi çocuk yerine koyup kandırmaya çalışır. Bilinçli ve inançlıysanız: "Biz peygamberler arasında hiçbir fark gözetmeyerek kendilerine iman ederiz!" der, başlar dik, gözler ilerde, tebessüm ederek güler geçersiniz.

{104}.İslâm toplumunun, dünya olaylarının akışı içinde dağılmaması,

dağıtmaması için, çağın gereklerine uygun ve ilkeli çalışacak kurumların oluşturulmasına ayet işaret etmektedir. Kurumlar çağdaş olacağı gibi, onları yönetecek olanlar da çağdaş olmak zorundadır; yoksa her şeyi yüzlerine, gözlerine bulaştırırlar. İlkeli olmayanların sonları 105 ve 106. ayetlerde gösterilmiştir. “İmandan sonra küfre sapmışların acıklı hallerinden sen bizi koru Allahım!”

{105}.Müslümanlara, kendi dışlarından yapılacak atışma ve sataşmalar “it ürür, kervan yürür” deyişindeki duvara çarpıp erimelidir; çünkü tevhit inancı etrafında kenetlenmiş bir toplum ve onun bağrından çıkardığı İslâm erleri, mutlaka zafere ulaşacaklarına inanmışlardır. Karşılarındakiler de bu denli sağlam bir iman olamayacağına göre, sonunda mutlaka çözülüp dağılacak ve kaçacaklar ya da İslâm askerleriyle göğüs göğüse mücadeleye cesaret edemeyeceklerdir. İman edenlerin yardımcısı, her zaman Allah'tır.

{106}. Bunlar, Allah'ın Kur'an'da övdüğü ve kendilerine cennet vaat ettiği kimselerdir. Üstelik113, 114 ve 11 . ayetlerde sözü edilenler Kitap Ehli'ndendirler. Allah'a, yanlış biçimde iman etmeyi tekelleştirmek ve Müslümanlar dışında kimse cennete giremez demek, görüldüğü gibi Kur'an'ın öğrettikleriyle çelişmektedir. Müslümanlık adına, birtakım yanlış davranışların içine girip, İslâm'ın evrenselliğine gölge düşürmemek lâzımdır.

{107}.Sözü edilen Uhud Savaşı'dır; ki kimi Müslümanlar Hz. Peygamber'in emrine uymadıkları için, savaşı Müslümanlar kaybetmiştir. Bu yüzden çok acı çekmişler; Peygamber Efendimiz de yüzünden yaralanarak kanlara bulanmıştır. Savaşta komutanın sözünü dinlememek, telâfisi mümkün olmayan zararlara sebebiyet verebilir. Bu iş, barış zamanında her askere iyice belletilmelidir.

{108}. Bu ayet, Uhud savaşındaki yenilgide payı olanlarla ilgili olabileceği gibi, kin ve inkârları yüzünden savaşa sebebiyet veren karşı saftakilerle de ilgili olabilir. Doğrusunu Allah bilir.

{109}. Riba: Tefe; borçlunun dünyasını karartan, belini kıran gerçek faiz. Kur'an'ın yasakladığı bu tür faizdir.

{110}.Müslümanlar 13 ve 13 . ayete uyarak “Bildiri“yi yayarken, kendilerinin gerçekten üstün olduklarına, üstün olanı temsil ettiklerine inanıyor; en güzel ahlâkın örnekleri olarak hep başlarını dik tutuyorlardı. Tarihin bu konudaki tanıklığını hiç kimse inkâr edemez; lâkin nerde onlar? Nerde şimdiki itilip kakılan, eciş bücüş Müslümancıklar? Yok mudur bu acımızı paylaşacak, yüreğimizdeki sızıyı yüreklerinde duyacak yiğit bacılar, kardaşlar, analar, babalar? Himmetiniz ne günedir? Silkin bre üzerlerinizdeki ölü toprağını da, yeniden bir dirilişe şahit olsun şu cihan!...

{111}.146, 14 ve 14 . ayetler diri, dinamik, özgür ve bağımsız bir İslâm toplumuna ulaşma yolunda Müslümanlara yol göstermektedir. Bu ilkelere uyanlar her zaman kazanır; uymayanlarsa iki cihanda da rezilliği yaşarlar. İslâm toplumunu yönetenler barış zamanında İslâm askerlerini bu duygularla yoğurmak zorundadırlar; ordularımızın komutanları Mehmetçiklerimizi bu bilinçle eğitmek durumundadırlar. Elbette özgürlükten, bağımsızlıktan ve hep zaferden yanaysalar! “Bağımsızlık benim karakterimdir” diyenin yolundaysalar!

{112}. Tarihte büyük işler başarmış ve gelecekte de büyük bir medeniyete

öncülük edecek olan Müslüman Türk milletinin, maddi-manevi kalkınmanın tek yolu, tek çaresi sanki, yıkılmaya yüz tutmuş olan Batı medeniyeti imiş gibi, cümbür cemaat ve de büyük bir hasretle o yöne yönelmişlerin, pek uzak olmayan gelecekteki hüsranlarını görür gibiyiz!... Bu dünyada eğer yeni bir medeniyet kurulacaksa o, Kur'an'la bilinçlenmiş ve imanla bilenmiş insanlar eliyle olacaktır. Ne istediklerini bilmeyen, yarım yamalak, ilkesiz, ülküsüz insanların hakkı sadece itilip kakılmak ve her yerde horlanmaktır; tarihten hepten silinmeseler de sönükleşip birilerine uşak olmaktır! İbret almak isteyenler Hunların, Avarların, Peçenek, Kuman ve Bulgarların sonlarına bakabilirler!

{113}. Bu ve gelen ayetler, Müslümanların Uhud yenilgisini ve yaşamış oldukları bunalımı gözler önüne sermiyor mu? Müşriklerin darbesiyle yüzünden yaralanmış olan Hz. Peygamber'in: "Ben buradayım! Sakın dağılmayın ve inkârcılara direnin!..." sözlerini duyar gibiyiz... Ah ey Rasul! Keşke, biz de orda olsaydık da sana bedenimizi siper edebilseydik; senin bir tek emrin uğruna canımızı verseydik! Ah!...

{114}. Bu ayet, şehitlere verilecek ödülün büyüklüğünü çok açık bir biçimde anlatmaktadır. Yüce Allah, bundan daha büyük bir ödülün olamayacağını kendisi misallendirmekte ve müminleri bu yola teşvik etmektedir. Müslümanlar bilmelidir ki ancak bu çağrıya-bu ilkeye uymakla özgürlük ve bağımsızlıklarını koruyabilirler; yoksa ezilmekten, sömürülmekten kendilerini koruyamazlar.

{115}. Kur'an bireysel ya da toplumsal konularda, insanlar arasında karşılıklı düşünce alış verişini şart koşmaktadır; insanlar arası ilişkiler bu şekilde daha düzgün yürümektedir. yüzden bu ilkeyi uygulayanlar genellikle kazançlı, uygulamayanlar da zararlı çıkmaktadır. Öyleyse "şûra"dan kesinlikle vazgeçilmemelidir.

21. yüzyılda kimi dünya insanlarının ısrarla uygulamaya çalıştıkları demokrasinin olumlu yanının, bir şûra uygulaması olduğunu düşünebiliriz. Halkın yönetimde söz sahibi olması; yönetenlerin halkın rızasını gözetmeleri; çoğunluğun yönetime geçmesi; çoğunluk dışında kalanların her türlü haklarının korunması; temel insan haklarının güvence altına alınması; özgür ve adil geçimler; yasalar karşısında herkesin eşit olması; yargılamanın, hukuk ilkelerine uygun biçimde yürütülmesi; hükümet edenlerin anayasa-ana ilkelerle sınırlandırılması; toplumsal, ekonomik ve siyasal çoğulculuk; hoşgörü ve uzlaşma yol ve yöntemlerinin benimsenmesi,.. gibi demokrasi ilkeleri İslâm'ın getirdikleriyle örtüşmemekte midir? Ancak bu yönetme biçiminin de iyi sonuç vermesi için mutlaka toplumun hayırlı-ehil evlâtları eliyle uygulanması gerekir ki demokrasi diye diye halkın ensesinde boza pişirilmesin yani demokrasi bile zorbaların ya da rezillerin yönetme biçimine dönüşmesin!

{116}.Şehitlik Allah nazarında çok üstün bir makamdır. Allah şehitlerden hoşnut olmuştur. Onlar, sorgusuz-sualsiz cennete konacaktır. Nimetlerin en güzelleri onların olacaktır. Cennette, peygamberlere en yakın yerde şehitler duracaktır.

{117}. Hz. Adem'in çocuklarına değin uzanan geleneğe göre, kurban etine yıldırım çarpıp yakarsa, o kurban, kabul edilmiş sayılırmış. Bk: Maide-5:27. Bu inanış, İsrailoğullarında çok yaygındı. Kimi peygamberler, bu söyleneni halklarına mucize olarak gösterdikleri halde yine de öldürülmüşlerdir. O nedenle, Hz. Peygamberden aynı şeyi isteyenler, sözlerinde hiç de samimi değillerdi; amaçları,

Peygamber'i zor durumda bırakmaktı.

{118}.O aldıkları şey ya maddi bir şeydir, ya yönetenlerce verilen bir makam, madalya, ya da yanlışın yanında yer aldıkları için bir “aferin”dir; sırtlarının sıvazlanmasıdır. Öyleleri, bir sonraki ayeti doğru anlamalıdırlar!

{119}. Bu ve sonra gelen ayetlerde bilinçli, sağduyulu Müslümanların nasıl olmaları, nasıl davranmaları gerektiği misallendirilmektedir.

{120}.Müslümanlar başarılı, istikrarlı, huzurlu bir toplumun mutlu bireyleri olmak istiyorlarsa, izleyecekleri yol işte budur. Bizim için dünyanın batısında ya da doğusunda, kuzeyinde ya da güneyinde yol ve yöntem aramak marifet değil, acizliktir. Çözüm; adam gibi adam yani tevhit ehli olmaktadır; İslâm'ı mümince yaşamaktadır; yaşanılan çağı doğru okuyup, doğru algılamak ve gereklerine uymaktadır; düşmanlar rahat bırakmıyorlarsa, içerdeki gereksiz çekişme ve dalaşmaları bırakıp, sahip olunan güç ve olanakları onlara karşı kullanmaktadır; zulmün her türlüsüne direnip, zalimlere kesinlikle baş eğmemektedir... Şunu iyi bilmek gerekmektedir ki hiçbir düşmana yalvararak, yakararak yaranılmaz; onların anladıkları dilden konuşmak, konuşabilmek, gücü ve kudreti her zaman elde bulundurabilmek gerekmektedir. İslâm, bu evrensel gerçekleri içerdiği için güzel ve mükemmeldir. O gerçekler de ancak, yetkin insanların elinde hayat bulur; bulacaktır da!

{121}. Ayet; insanın yaratılışı, üreyip çoğalmadan söz ettiğine göre “el-erham”dan akrabalık değil, kadın rahimleri kastedilmiş olsa gerek; çünkü ayetteki hitap tüm insanlaradır. Akrabalıksa, İslâm'ın müminlere önerdiğidir. Doğrusunu Allah bilir.

{122}. Bu ve bundan sonraki ayetlerde savaş ve başka sebepler nedeniyle babaları ya da kocaları ölen yetimlerin ve dul kadınların miras hakları sıralanmaktadır. Çok kadınla evliliğin, sanıldığı gibi teşvik edilmediği, var olan toplumsal bir sorunu hafifletmeye çalıştığı, “eymanukum” sözcüğünün sağ ellerinizin sahip oldukları (satın aldığınız) cariyeler değil “yeminlerinizin hak sahibi kıldığı” demekle, cahiliye döneminden kalan bir sorunu aşmayı amaçladığı anlaşılmaktadır. Cahiliye döneminden İslâm'a geçerken insanlar, bu hak ve sorunlarla içiçe yaşamaktaydılar. 1920'li yıllarda Türk devrimlerini gerçekleştirenler, evlenmeyle ilgili hak ve sorunları aynı yöntemle aşmamışlar mıdır? Fakat, onların yerine gelenler, işe aynı kararlılıkla sahip çıkmadıklarından o konu, tavsamış ve kadınların mağduriyetleri sürüp gitmektedir. Aklın yolu birse, doğruyu mutlaka icra etmek gerekir.

{123}. Kişileri, olası iftiralara karşı korumak için dört şahit denmiştir. Dört sözcüğünün, insanın genetik yapısının, dört asit molekülle belirlenmiş kombinasyonlar halindeki dizilişten olduğunu söyleyenler vardır. Genetik tahlil sonucu, kişilerden arkada kalan delillerin kime ait ya da çocuğun kimden olduğu, lâboratuvarda kesin biçimde belirlenebilmektedir.

{124}. Nisa-4:15. ayette kadınların karşı cinsle fuhuş yapmaları anlaşılabileceği gibi, her iki kadının eşcinsel (sevicilik) ilişkisi de anlaşılabilir. Nitekim 16. ayette iki erkeğin fuhşundan (eşcinsel ilişkisinden) söz edilmektedir. Ne yazık ki bu tür

sapkınlıklar, fuhşun yaygın olduğu dönemlerde daha da artmaktadır. Görüldüğü gibi önceleri ceza hapisken, daha sonra (Nur-24:2 ile) bu değnek vurmaya dönüştürülmüştür. Ne yazık ki ülkemizde zina suç olmaktan çıkarılmıştır. Görelim Mevlâ neyler...

{125}. Cahiliye döneminde kadınlar tıpkı bir eşya, bir mal gibi muamele görürdü. Kocanın akrabaları, mirasa ortak oldukları gibi, dul kalan karısını, mehiri karşılığında satarlar ya da onun miras hakkına konmak için kendisiyle zorla evlenirlerdi...

{126}.122 numaralı dip nota bk!

{127}. Yukarıda 23. ayette sayılan, kendileriyle evlenilemeyecek (14) gruba eklemeler yapmak, hâşâ Allah unutmuş da onlar hatırlamış gibi bir densizliğe girer ki, Allah müminleri böyle bir günahtan korusun!

{128}. Savaşlar yüzünden köleleştirilen kadınların İslâmlaşmasını teşvik etmek ve onların aile hayatının sıcaklığına kavuşmaları için müminlere öyle hanımlarla evlenmeleri öneriliyor; namuslu ve şerefli hayata geçmeleri teşvik ediliyor. Beşer olarak bu hanımlar fuhşa karışırlarsa onlara, özgür hanımlara uygulanan cezanın yarısı uygulanıyor. Bu yaklaşım bile İslâm'da taşlanarak öldürme cezasının olmadığına bir delildir; çünkü böyle bir cezanın yarısı olmaz.

{129}. Eziyet amacıyla bir erkeğin eşine vurması dinen yasaktır. Görüldüğü gibi ayette son çare olarak dövme gösterilmişse bu, bir bakıma tedip (yanlışını göstermek), bir bakıma da kadının hukuk haklarını kaybetmemesi içindir. Öldüresiye dövmek uygar bir insanın, hele bir müminin yapmaması gereken şeydir. "Öfkeyle kalkanın zararla oturduğu" gerçeği her iki tarafı durdurmalı ki güzel anılarla örülmüş aile yuvası dağılmasın; sonunda da büyük sıkıntılar, acılar çekilmesin. Ayetteki "darabe" fiilinin dövmeyi değil, ayrılmayı emrettiğini belirten yeni yorumcular da vardır. Ayeti bağlamından koparmamak şartıyla elbette yeni yorumlar da getirilebilir; ancak bu birilerine yaranmak amacıyla yapılmamalıdır. Allah'ın hoşnutluğu her şeyin üstündedir.

{130}. Kur'an'ın; aile bağlarına, komşuluk ilişkilerine, toplumdaki zayıf insanlara iyi davranılıp önem verilmesini istemesinin sebebi bellidir: Sağlıklı ve huzurlu bir toplum yaratmak.

{131}.Müminlere, ibadet konusunda gösterilmekte olan kolaylığı görüyor musunuz? Bu ayetle birlikte Maide-5:6. ayeti de inceleyin. Yüce Rabbimiz hep kullarına kolaylık göstermeden yanadır. Ne yazık ki kimi alimler(!) işi tersine çevirmiş, Kur'an'ın getirmediği bir sürü kural ve yasakları müminlerin önüne yığmışlardır; böylece ayeti bağlamından koparmışlardır. Keşke Kur'an'ın getirdiği sınırları aşmamış olsalardı! Zorlanarak yerine getirilen kurallar icat etmeyip, kolayca uyulan Kur'an ilkelerine bağlı kalsalardı! İslâm, çok daha erken dönemlerde evrenselliğini gerçekleştirmiş olurdu; bir bölge, bir kısım insanlar değil, tüm yeryüzü İslâmlaşırdı!...

{132}. Cibt: Kâhin, put, haç,.. gibi şeyler. 51 ve 52.ayeti doğru anlamak için şu olayı okurların bilmesinde yarar var: İslâm'ın Medine dönemi başlamıştır. O günkü toplumda önemli konumda olan Yahudiler yeni oluşumun önünü kesmek amacıyla Mekke'ye bir heyet göndererek Müşriklerle diyaloga girerler. Konuşmalar arasında

Müşrikler Yahudilere "Sizin dininiz mi, yoksa Muhammed'in dini mi üstün?" sorusunu yöneltirler; fakat Yahudiler soruyu cevaplamaktansa: "Sizin dininiz, Muhammed'in dininden daha doğru" deyip, Hz. Peygamber'e karşı onları daha dirençli olmaya teşvik ederler. İşte, Yüce Tanrı böyle bir davranışı lânetlemiştir.

{133}. Kur'an toplumlara bir yönetim biçimi önermemekte; fakat insanları yönetirken uyacakları birtakım ilkeleri onlara göstermektedir Toplumun yönetimine mutlaka ehil-yetkin olanlar geçmeli, yönetimde eşitlik ve adalet ilkelerine uyulmalı ki bir yandan gelişme ve değişim olurken, toplum katmanlarında güven ve huzur bozulmasın...

{134}. Allah'a, Peygamber'e itaat edin demek, "Hz. Peygamber eliyle öğretilmiş olan iman, ibadet, ahlâk ilkelerine mutlaka bağlı kalın!" demektir. "Minkum: Sizden olanlara itaat edin?" ne demektir? Siz Müslümanlarsanız, yöneticileriniz de Müslüman olmak zorundadır; yurdunuzu işgâl eden yabancı güçlere sakın boyun eğmeyin!" demektir. Yabancılara boyun eğmemek, özgür ve bağımsız yaşayabilmek için bu ilkeye titizlikle uymak gerekmektedir. İslâm, her zaman en üstün bir dinken, Müslümanlar çok çeşitli nedenlerden ötürü çağın gerisine düşmüşlerse ne olacaktır? Ne yapılacaktır? İşte o zaman, İslâm'ı değil, Müslümanları, bulundukları çağın gereklerine ve algılamakta zorlandıkları İslâm'ın gereklerine uydurmak üzere mücedditler-yenileştiriciler devreye girecek ve İslâm'ın nurunun, insanlığın önünü aydınlatmasında katkı sağlayacaktır. Çağın gerisine düşmüş, bilimin gerçeklerinden uzak kalmış, sosyalleşememiş, hem cahil ve hem de yoksul bir toplum bunu yapabilir mi? Müslüman bir ülke olarak kültürel, sosyal, ekonomik, ticari,.. alanlarda yeniden yapılanmaya ne denli ihtiyacımız olduğu ortada değil midir? Peki, bunu kim yapacaktır? Elbette yetkin ve etkin kişilikte olanlar...

{135}. Bu ayeti Müslümanların çok dikkatli okumaları ve daha fazla gecikmeden kendilerini değerli, üstün kılan şeye, hak ve adalet anlayışına dönmeleri gerekir. Yargıçlar, kendi ülkelerindeki mahkemelerde adalet ilkelerinden asla ayrılmayarak, insanlarımızın AB'nin mahkemelerinde adalet ve hak arayışına sebebiyet vermemeleri gerekir.

Biz Avrupalıların tarih içinde insanlara nasıl zulmetmiş olduklarını, hele Müslümanlara karşı, en çok okumuş ve büyük makamlara gelmiş olanların bile nasıl önyargılı davrandıklarını hâlâ da aynı davranışları sürdürmekte olduklarını biliyoruz. Onlar o hastalıklarından ya evrensel insanlık değerlerine yürümekle ya da Kur'an'daki evrensel değerlere yaklaştıkları oranda kurtulabileceklerdir. Bizim bilinçli ve çağadaş Müslümanlarımızı yakından tanımak da onlara yarar sağlayacaktır.

{136}. Elçilere uymak şu bakımdan önemlidir. Elçi mesajı, Allah'tan alır ve onu tebliğ eder; anlaşılamayan yanlar olursa anlatır, açıklar. O bakımdan müminler hem dine uymuş, hem de söylenenleri yaşamış ve iki cihan saadetine yürümüş olurlar. Elçilere uyan ve onların yollarını izleyenler kurtulmuş, bu yolu terk edenler de iki cihan bedbahtı olmuşlardır.

{137}.1919-1922 yılları arasında cereyan eden, Mustafa Kemal Atatürk'ün öndeliğindeki Türk Kurtuluş Savaşı, bu ayette söylenenin aynen pratiğe geçirilmesi sonucu kazanılmıştır. Bağımsızlığını yitirmiş her ulusun, Türk Kurtuluş Savaşı'ndan

alacağı dersler vardır. Bu ayette ortaya konan ilkeye uymayan Müslüman toplumların, düşmanları karşısında başarı elde etmesi olanaksızdır; savaş çok ciddi bir iştir. O yüzden Müslümanların önceden savaşa hazırlıklı olmaları emredilmiştir. Savaştan kaçmak hem kaçana, hem de onun mensubu olduğu topluma, devlete her zaman felâketler getirmiştir. Bozguncular mutlaka cezalandırılmalıdır. Onların ahiretteki yerleri, hiç kuşkusuz cehennemdir.

{138}. Allah yolunda savaşmayı göze alan toplumların hem dünya ve hem de ahiret hayatları bereketlidir. Dünyada özgür ve bağımsız yaşama hakkını elde etmişlerdir; ahirette cennet özellikle onlar içindir.

{139}. Bilinçli bir İslâm tolumu hep özgür yaşayacak; her türlü baskı, zulüm ve hukuksuzlukla mücadele edecek; ülkesine yapılan her türlü saldırıyı da göğsünü siper edip durduracaktır. Kendisine saldırılmadıkça da savaşı başlatmayacaktır. Savaşma ve direnme gücünü kaybeden toplumlar yok olmaya mahkûmdur.

Çağımızın sömürgeci güçleri, hiç ordularını kullanmadan da devletleri, toplumları sömürmenin kolay olduğunu görmüşler ya da onlar bu yolları icat etmişlerdir. Osmanlı devleti üç kıta üzerinde egemenken, çağdaşlaşmayı kaçırıp, ekonomik ve teknik yönden emperyalistlerin kapısını çalınca yeni borç para ve yardım isteyince, onlar bunu sevinerek yerine getirmişlerdir; çünkü borç alanın borç verene karşı dayatma, direnme gücü olmaz.

Gün gelip borç verenler, alacaklarını tahsil edemeyince, kendi adamlarını Türkiye'ye sokarak-Duyun-u Umumiye'yi kurarak paralarını zorla almışlardır. O, bağımsız bir devlet için ne utanılacak bir tablodur!

Zamanımızın T.C. hükümetleri yabancı sermayeyi ülkemize çekebilmek için birbirleriyle nasıl da yarışmaktadırlar! Ya Osmanlı'nın denetleyip başa çıkamadığı Duyun-u Umumiye'nin bir benzeri yani denetlenemeyen küresel sermaye Türkiye'nin üzerine kâbus gibi çöküp, ülkemizi içten ve dıştan çökertmeye kalkışırsa ne olur; Cumhuriyetin sahipleri kalmalıdırlar, yabancı sermayenin hizmetkârı olmamalıdırlar.

AB'ye uyum adı altında ülkemize dayatılanların bizim iyiliğimize olan şeyler olduğunu sanmak körlüktür; ahmaklıktır. Sömürgeci Batı alışkın olduğu gibi, milletimizi yoksullaştırmaktan, devletimizi güçsüzleştirmekten başka bir şey düşünmemektedir; çünkü önyargılardan ötürü Müslüman milletimize hep, yok edilecek düşman gözüyle bakmaktadırlar. Hristiyanları kollama noktasında çok duyarlıdırlar da, Müslümanların, insanlık dışı yollarla yok edilmekte olduğunu görseler bile seslerini çıkarmazlar. Bu konuda Bosna Hersek'ten Azerbaycan Karabağ'a, Cezayir'den Filistin'e, Somali'den Endonezya'ya kadar o kadar çok örnek var ki!

{140}.İkiyüzlülük edip toplumda havayı bulandıranlara Kur'an dünyevi bir ceza düzenlememiş, onlara düşünce ve ahlâk ilkeleri bazında cevap verilmesini öngörmüştür.

{141}.15 Asır önce indirilmiş bir kitabın böyle bir iddia ortaya atması, onun Allah katından olduğunun bir başka kanıtıdır; çünkü Kur'an, sadece gerçeklere dayanan, insan aklını devreye sokan tanrısal boyutlu bir kitaptır. Onda çelişki

bulmaya çalışanlar hep kaybetmişlerdir. Onun dediklerine tutunanlar mutlaka kazanır ve başarılara yürürler.

{142}.İslâm toplumunun gevşeyip çözülmemesi ve her an diri, dinamik olması yolunda, topyekün savaşa hazır olunması ve halkın da buna hazırlanmasının önemi ortadadır. O noktada, çağdaşlarının gerisine düşenler kaybeder. Zaferin olduğu kadar, barışın da süngülerin ucunda olduğunu bilmek gerekmektedir.

{143}.Dünün olduğu gibi bugünün savaşlarında da istihbarat-düşman hakkında bilgi edinmek çok önemlidir. İstihbaratsız, bir muharebeyi de, savaşı da kazanmak olanaksızdır. Düşmanın imkân ve kabiliyetlerini, lojistik durumunu, arazisini, hava koşullarını mutlaka bilip öğrenmek gerekir. Üstelik zamanımızda, hasım gücü yanıltmak üzere, medya kullanılarak her yana yanlış haberler pompalanmaktadır. Hem günümüzde savaşlar da sadece cephelerde değil, topyekün savaş olarak vatanın her köşesinde cereyan etmektedir. O yüzden, muharip güçler yanında sivil halkı da bilgilendirmek ve bilinçlendirmek gerekmektedir. Vatan; asker, sivil tüm toplum katmanlarınca yediden yetmişe canla-başla ve tüm mal varlıkları bu uğurda harcanarak savunulmalıdır. "Allah yolunda canlarınız ve mallarınızla savaşın!" bu demektir.

{144}. Yolculuklarda ve savaşta-cephede 3 ve 4 rekâtlı farz namazlar 101. ayete göre (2)'şer rekât olarak kılınacaktır. 102. ayetteki iki rekâtlık namaz, güvenlik önlemleri alınarak kılınacaktır. 103. ayette, Allah'ın adının namaz dışında da anılmasına dikkat çekilirken özellikle bu ayette, namazın belli vakitte kılınacağına vurgu yapılmış olması çok önemlidir; çünkü daha önce inen hiçbir ayette "belli vakte" vurgu yapılmamıştır. Bu, gerek Mekke ve gerekse Medine döneminin şimdiye kadarki namaz uygulamalarının, bu ve Nur Suresi-24:58 ayetleriyle son kez ve üç vakte bağlanmışlığı demektir. Bu ayetlerin Hicret'in onuncu yılında yani Hz. eygamber'in vefatına yakın inmiş olması düşündürücü değil midir? Hz. eygamber Efendimizin ölümünden yaklaşık 150 yıl sonra ortaya çıkan rivayet hareketi olmasaydı biz şimdi üç vakitte yani Kur'an'ın emrettiği gibi namaz kılıyor olacaktık. Rivayet ekolü, mezhep kavgaları, tasavvuf akımlarından etkilenerek yanlışlar yapmış ve İslâm'ın önünü tıkamıştır; İslâm'ın önünü kesmiştir. İslâm'a yarar umularak başlayan hareket, zarar kapılarını ardına kadar açmıştır.

{145}. Cephede düşman karşısında vakit namazları sadece iki rekât olarak kılınacağından, askerin bir kısmı güvenlik amacıyla nöbet beklerken, öteki grup imamla iki rekâtlık namazı kılarlar. Onlar nöbete geçtiklerinde de, nöbette olanlar yine aynı imamla ya da varsa bir başka imamla namazı kılıp ibadetlerini yerine getirmiş olurlar. İmamın bir uygulatıcı olarak iki kez namaz kılmasını-kıldırmasını içlerine sindiremeyenler, tefsirlerde bu ayetin uygulamasını yaptırırken işi hepten komediye döndürmüş ve Allah'a yapılan ibadeti, ibadet olmaktan çıkarmışlardır. Ordularda birlik komutanlığı ya da yöneticilik yapmamış hocaefendilerden makul bir yorum ve uygulama bekleyemezsiniz. Hocaefendi aynı namazı iki kez kılsa ya da iki rekât fazla kılsa kıyamet mi kopar, yoksa çok güzel bir iş mi yapmış olur? Hz. Peygamber, uygulatıcı olarak iki değil ikiden fazla namaz kıldırabilir; ayette görüldüğü gibi kıldırmıştır da.

Askere ders veren ya da eğitim yaptıran bir komutan o dersi, o eğitimi üç-beş kez aynı biçimde, ayrı ayrı gruplara vermek, yaptırmak zorundadır. Hem eğitim pekişmiş ve hem de öğretim ve eğitimde birlik, bütünlük sağlanmış olur. Güzelce yapılan ibadet sonunda kişiye ve topluma olumlu yansımalar olabileceği gibi, doğru öğretim ve eğitimin hem insana, hem de topluma mutlaka olumlu katkıları olacaktır. Hz. Peygamber'in yaptıklarını, yaptırdıklarını bu mantık çerçevesinde değerlendirmek gerekir.

{146}.İnsanın manevi yapısı, duygu ve düşünce dünyası, Tanrı'yla bağ kuracak biçimde yaratılmıştır. Erginlik çağından itibaren bu bağı, ayette işaret edildiği biçimde diri tutanlar hep kazanacak, o konuyu umursamayanlar hep hüsran yaşayacak; şeytanın ağlarına düşmekten kendilerini kurtaramayacaklardır.

{147}. Belirli vakitte derken, Kur'an onların zamanlarını ve adlarını saymıştır: Bk: Bakara-2:238. ayet ve 71 numaralı dip not. Adları açıkça zikredilmeyen şey, belirli kapsamına girmez. Girer diye bilgiçlik taslayanlar, İslâm'a çok büyük kötülükler etmişlerdir...

{148}. Bu ayette, Hz. Peygamber'in Kur'an'ın ilkeleri dışına çıkamayacağı açıkça bellidir. Bilim ve akıl dışı söz ve eylemleri bu aziz Peygamber'e yakıştırmış olanlar Allah'tan korkmalıdırlar!

{149}. Bu ayette, hırsızlık eden bir kişinin, kendisini destekleyenlerle birlikte Hz. Peygamber'e gelip yemin etmeleri ve hırsızı beraat ettirmek isteyişleri anlatılmaktadır...

{150}. Kur'an'ın indirildiği dönemde Araplar Lât, Menat, Uzza,.. adını verdikleri putlara taparlardı. Bunlar dişiydi. Yunan, Roma, Mısır ve öteki kültürlerde de tanrıçalar olduğu bilinmektedir.

{151}.İnsanların genel çoğunluğunun iman etmeyeceği Yusuf-12:103 ve Yasin-36:7. ayetlerde bildirilmiş; iman edenlerin de çoğunun Allah'a ortak koşacakları Yusuf-12:106. ayetinde gösterilmiştir. Buna rağmen, Kur'an'ı bilmez, İslâm'ı anlamaz kimi kendini bilmezlerin, peygamberin başaramadıklarını başarmaya kalkışıp, inkârda direnenleri imana, İslâm'a davetleri, Kur'an'a karşı ters bir tutum içine girmek demektir. Kur'an, İslâm ancak, iman etmek, Allah yolunda yürümek isteyenlere teklif edilir, öğretilir; yoldan çıkmış oldukları açıkça belli olanlara değil!

{152}. Bu ayette, bir yandan Arapların batıl inançları yerilirken, öte yandan beden üzerinde sağlıksız ve çirkin değişiklikler yaptıranlar kınanmaktadır. Tedavi amacıyla yapılanlar, elbette bunun dışındadır.

{153}. Cenabıhak bu ve benzer ayetlerde, öksüz ve yetimlerin mallarına el koymak amacıyla yapılan yanlış evliliklere işaret etmektedir; çünkü her yanlış evlilik topluma, sorun olarak yansır ve toplumda huzursuzluklar her geçen gün çoğalır. Bunun önüne geçmek için ilk evlilik adımını doğru atmak gerekmektedir. Bunun ilkeleri İslâm'da fazlasıyla vardır.

{154}. Evli çiftlerin kimi duygusal davranışlarının yanlışlığına işaret edilmektedir. Bu surenin 34. ayetiyle karşılaştırırsanız orada kadın, burada erkek karşı taraftan şikâyetçidir.

{155}. ok evlilikle ilgili olarak bu surenin 2 ve 3. ayetlerine ve orada düşmüş

olduğumuz nota bakınız!

{156}. Hitap geneledir; mümin, kâfir herkesedir. Öyle olmasına rağmen, kendilerinden, Allah'ın memnun olmaması karşısında müminler ürpermelidir! Onlar, geçmiş yüzyıllardaki yükselişler ve son çağlardaki düşüşler üzerinde, yansız irdelemeler yapabilmelidirler. Akıl-sağduyu bunun içindir. "Dünya için hiç ölmeyecekmiş gibi, ahiret için de yarın ölecekmiş gibi çalışma…" dengesi nedir? Bu ve benzer ayetler, dengeyi yakalayamayanların, yakalayanların ya da saldırganlara karşı duramayacak olanların, zorbaların ayakları altında ezileceklerini haber vermektedir. Duyarlılıklarını kaybetmiş Müslümanları, no'lur uyandır Allahım!

{157}. Nisa Suresinin bu 136. ayetinde Müslümanların önüne, iman edilecek esasların bir kısmı konmakta ve aynı tutum öteki ayetlerde de sürdürülmektedir.

Bilindiği gibi ülkemizde yediden yetmişe tüm Müslümanlara, iman esaslarıdır denerek AMENTÜ tekrar ettirilmekte ve onda söylenenlere mutlaka inanılması istenmektedir. Amentü'de söylenenlerden beş tanesi yani Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe iman bu ayette aynen geçmekte; fakat altıncısı olan "Ve bil kaderi: kadere iman ne bu ayette, ne de Kur'an'ın öteki ayetlerinde geçmektedir. Kur'an, Müslümanların önüne böyle, insan aklını ve iradesini felç eden, onun elini kolunu bağlayan, dünyasını da karartan bir teklif koymamıştır. Öyle olmasına rağmen Müslümanlar, çeşitli sebeplerden ötürü kaderci yapılmıştır.

Bu anlayışa göre, "insan daha dünyaya gelmeden önce onun cennetlik mi, cehennemlik mi olduğu bellidir." Oysa Kur'an cennet ya da cehenneme girişi, insanın dünya hayatındaki eylemlerinin belirleyeceğini, bu eylemlerden ötürü Mahşer'de sorguya çekileceğini…" söyler. Sorgu-sual, sorumluluk için insanın özgür iradesinden, özgür tercihlerinden söz eder. Davranışlarında özgür olmayana: "Sen bunu niçin yaptın?" diye hesap sormak zulümdür. Oysa Allah zalim değil adildir. Adalet ve merhametinden ötürü kullarını ödüllendirmeyi sever.

Tüm yaratıklar içinde Allah sadece insanı özene bezene yaratmış ve kendi yaratıcılığının onda sürmesini istemiştir. "Biz yeryüzünde, (ona ve evrene egemen olacak) insanı yaratmışızdır." demek, bu demektir. Elbette bunun gerçekleşmesi için insan akıl ve iradesinin bağlı-bağımlı olmaması yani insanın özgür olması gerekmektedir. Hayatın vazgeçilmez iki ilkesi olan bilim ve teknikten de uzak durmaması gerekir.

Bu nitelikteki insanların şu son yüzyılda ortaya koydukları ürünlerin, insanoğlunun hayatını ne denli kolaylaştırmakta olduğuna bakarsanız insanın yaratılış amacındaki tanrısal hikmetlerin bir bir gerçekleşmekte olduğunu görürsünüz. Elbette gönlümüz, bir zamanlar olduğu gibi, Müslümanların bilim ve teknikte hep öncülük etmelerini istiyor; çünkü Kur'an onların ellerindedir. Fakat ne yazık ki şimdilerde Kur'an'ın nuru, onların gönüllerinde de, kafalarında da yoktur. Bunun sonucu olarak da düştükleri durum ortadadır.

Siz kendi elinizle kendi aklınızı, iradenizi "kader buymuş" diyerek prangaya vurursanız, birileri gelip sizleri, kendi amaçlarına hizmet ettiren paryalara dönüştürür. Kur'an'ın müminlerinin(!) bu derekeye düşmesi ne acıklı ve ne ibretlik bir tablodur!

Kadere iman ha? Kur'an'ı tersinden okumuş ve onu anlamamakta direnmiş olanlara bu zillet az bile!

{158}. Ayet, müminlerin iman ve İslâm konusunda bilinçlenmelerini, iman ve İslâm'dan ödün vermek adına ikiyüzlülerin, inkârcıların saçmalıklarının dinlenmemesini öğütlemektedir. Suskun kalmak, pısırıklaşmak, beraberinde yozlaşmayı da getirir. Öylelerine ya hak ettikleri cevap verilecek, ya da saçmalayanlar kendi hallerinde bırakılıp o yer terk edilecektir. Bireysel ve toplumsal hayatta başarılı olmanın ve huzurlu yaşamanın yolu kişilikli olmada, doğru bilgilenmede, bilinçlenmede ve çok çalışmadadır. Kur'an, müminleri bu çizgide görmek istemektedir...

{159}. Ey İslâm ümmetinin okur yazar kesimi! İslâm'ı doğru anlamamaktan öte, onu avamın insafına terketmişlikten ötürü hiç mi vicdan azabı çekmemektesiniz? Öyleyse zebanilere hazır olun! İnsanların Allah yanındaki sorumlulukları konumlarıncadır. Siz, başlarını dik tutabilen bir milletin evlâdı olmayı yoksa istemiyor musunuz? İzzet ve şerefin yerine zillete nasıl razı olabilirsiniz? Okumuşlarının vurdumduymazlığı ya da ikiyüzlülüğü bir toplumun sırtını yere getiren olayların başında gelir.

{160}.İkiyüzlülerin, aymazların namazları böyledir işte!

{161}. Ayette açıklandığı gibi zamanın yöneticileri Hz. İsa'yı öldüremediler de, çok tanrılı dinlerin kahramanlarına-tanrılarına benzeterek Dionis, Oziris, Orfeis, Attir, Adonis... gibi onu da asılmış sandılar. Allah, o yüce peygamberini o zalimlere incittirmemiştir...

Bilindiği gibi Hristiyanlar ve Yahudiler, çarmıha gerilme olayını, gerçeğin dışına taşarak abartılarla, insan duygularını kirleterek filimleştirmektedirler. Hem Hz. İsa'nın yüce bir peygamber olduğuna iman ediyorlar, hem de o şekilde, insanların duygularını kanlarla karıyorlar. Oysa biz Müslümanlar, Hz. eygamber Efendimizle Hz. İsa arasında hiçbir fark göstermeden iman eder ve saygılı davranırız. O nedenle gönlümüz, Hristiyanlık âlemiyle temiz bir diyalog adına ve gerçeği insanlara doğru anlatmak üzere Müslümanların "Kur'an'ın anlatımına uygun bir İsa-Meryem filmi" çevirmeleri gerekir. Buna, hem İslâm, hem de Hristiyanlık dünyasının büyük ihtiyacı vardır.

{162}. Umre yapmak ya da haccetmek amacıyla Mekke'ye gidenler, belli bir sınıra geldiklerinde günlük giysilerini çıkarıp beyaz renkli, iki parçalı beze (örtüye) bürünürler. Buna, ihrama girmek denir.

{163}. Fal oklarıyla kısmet aramak bir Arap âdetidir. Medyumlara, sihir-büyü yapanlara, falcılara başvurmak da aynıdır. İslâm, bireyin kafasını ve gönlünü her türlü boş, batıl inançlardan uzak tutmak ve onu çalışarak kazanmaya yöneltmek istemektedir; ancak böyleleri yapıcı, yaratıcı olur da ondan

{164}. Her Müslümanın, bir şey yer ya da içerken "Bismillah" demesi, yanındakileri de buna teşvik etmesi, yemek sonunda da "elhamdülillah ya da çok şükür" deyip Allah'ın adını anması çok güzel bir Müslüman davranışıdır; nimeti verene duyulan bir vefa duygusunun yerine getirilmesidir.

{165}. Abdest ve türevleri Kur'an'da bir bu ayette, bir de Nisa- 3. ayette

geçmektedir. Abdestsiz namaz kesinlikle olmaz. Kolaylık olsun diye, su bulunmayan durumlarda Yüce Rabbimiz teyemmüm etmeyi öğretmiştir. Kur'an'ın mantığına ve söz güzelliğine uymadığı halde kimi âlimler, "yüz ve kollar yıkanacak, baş meshedilecek, ayaklar da yıkanacak" demişlerdir. Oysa, ayetteki söz dizimine göre "ayaklarınızı" kelimesindeki "lâm" üstün okunamaz; Kur'an üzerinde kendilerini yetkin görenler "lâm" üzerindeki esreyi üstüne dönüştürmüşlerdir. Bunu yapmak Kur'an'a saygısızlık değil mi? Kur'an'ın düşünmediğini onlar mı düşünmüşlerdir? Ayetin doğru çevirisinin bizim yaptığımız gibi olduğuna inanmaktayız. Allah'ın istemediğini kullara dayatmak bize göre Allah'a isyan etmek demektir. Abdest alırken sünnet olarak ağzı ve burunu yıkayanlar, kulak içi ve enseyi de uygun biçimde ıslatanlar vardır; fakat bu sonuncular abdestin farzlarından değildir; yapılmasa da abdest tamdır. Sevgili okurlar! Abdestle ilgili hükümlerin peygamberin son dönemlerinde dizayn edilmiş olması düşündürücü değil midir? Abdestin ve namazın, peygamberliğin sonlarında yeniden düzenlenmesini kimileri anlayamamaktadır; ne yazık ki hiç düşünmemektedir de!

{166}.Kitap Ehli olan iki toplumun yanlış yaptıklarını söyledikten sonra bu 16. ayetin, müminlere: "Sakın siz onlar gibi olmayın!" demesi ve her zaman kurtuluş yolunun Kur'an'da olduğunun açıklanması anlamlı değil midir? Kur'an'ın söylemekte olduklarına kulaklarını tıkayanların acıklı hallerini görmek isteyenler İslâm ülkelerine şöyle bir baksınlar. Allah'ın uyarılarına kulak tıkamanın sonucu niceymiş görsünler! Müminlik Kur'an'da hep övülmekteyken, onlar, nice zamanlardır, Kur'an'da yerilen inkârcı ya da münafıklar (emperyalistler ve onların işbirlikçileri) tarafından yönetilmektedirler. Müminler, böyle bir gidişe razı oldukları sürece, Allah'ın daha büyük azaplarını beklemelidirler.

{167}.Bu son ayetlerde, kölelik psikolo isinin, insanların özgür ve bağımsız yaşamalarına nasıl set çektiği açıkça görülmektedir.

{168}.Bu kıssa Hz. Adem'in iki oğluyla mı, yoksa başka iki insanoğluyla mı ilgilidir; Kur'an'da bir açıklık yoktur. Konu ile ilgili kimi tefsirlerdeki açıklamalar Tevrat kaynaklıdır. Bk Yaratılış-4:2-9. Aynı zamanda Âl-i İmran-3:183. ayete de bk!

{169}.Bu ve öteki Kur'an ayetlerinde cihadın müminlere emredilmiş-farz kılınmış olması boşuna değildir; varoluşun, varedişin bir sonucudur. Cihadın elbette pek çok boyutları vardır. O boyutları bir bir bilmeden, cihat hakkında ileri geri konuşma yapmak hiç doğru değildir. Müslümanlar, Kur'an ve İslâm'la bilinçlenmeyi terk edince, düşmanları, herkesin bildiği ve gördüğü gibi, kendilerini yerlere sermişler, ülkelerine girerek ya da girmeyerek onları sömürmenin yollarını bulmuşlardır.

21. Yüzyılın başlarında da Müslümanların düşmanları "müminler uyanır da, bilinçlenir de bizim sömürümüzü önlerlerse" diye düşünerek, Müslümanlara cihatsız Müslümanlığı (Ilımlı İslâm'ı?!..)önermektedirler. O zaman Müslümanları daha kolay ezecek, daha kolay sömüreceklerdir. Cihadın bittiği yerdeki Müslümanlık da artık Müslümanlık olmaktan çıkmıştır. O da belki bir dindir fakat kesinlikle Hz. eygamber Efendimizin Kur'an'la getirip öğrettiği din değildir.

{170}.Kur'an, bireyin ve toplumun maddi-manevi yönden düzelip gelişmesine

yönelik ilkeler koyduğuna göre, yönetimde bulunanlar, yok etmeye değil de, düzeltmeye ve hem de gelişmeye yönelik uygulama yaparlarsa bu, Allah'ın rızasına ters düşmez. Onca ayetlerde "Allah'ın bağışlamayı çok sevdiği" boşunu tekrarlanmamıştır. Hemen sonra gelen ayete bakarsanız, İslâh- düzeltme, düzelme yolunun önerildiği açıkça görülmektedir. Bilindiği gibi hırsızlığın psikolojik, sosyolojik, ekonomik, kültürel... boyutları vardır. Toplumu yönetme durumunda olanlar tedbirler alarak, yapılması gerekenleri yapacaklar ki hırsızlık ya hiç olmasın, ya da en alt sınırda kalsın. Toplumu yönetenlerin görevi sadece bilinen kurallara göre uygulama yapmak değil, çağın koşullarının gerekli kıldığı yeni kuralları da devreye sokmak, durmaksızın çareler üretmektir...

{171}. Kur'an, hem Tevrat ve hem de İncil'den saygıyla bahseder ve her ikisini tamamlamak üzere indirildiğini söyler. M.S. 610 yılında indirilmeye başlanan Kur'an, bu iki kutsal kitaba, Müslümanların baktığı gibi şaşı bakmaz. Müslümanların yapmakta oldukları yanlışlıklar nasıl ki Kur'an'a maledilmezse, Hristiyan ve Yahudilerin zulümleri de İncil'e ve Tevrat'a bağlanamaz. Meselâ Kur'an, Tevrat için şu sıfatları kullanmaktadır: Furkan, İmam, Rahmet, Nur, Huda v.s. ki bu sıfatlar Kur'an'ı anlatmak için de kullanılmıştır: Mübin, Kerim, Nur, Huda, Rahmet, Şifa, Mev'iz'e, Büşra, Beşir, Nezir, Aziz,..

{172}.44 ve 45. ayetlerin sonunda Yahudiler için "kâfir, zalim"; 47. ayetin sonunda Hristiyanlar için "fasık" denmiş olması sebebiyle Müslümanlar düşünmeli ve Kur'an'a uyma konusunda çok duyarlılık göstermelidirler. Yerilenlerin sıfatlarını taşımak bir Müslüman için en büyük rezilliktir.

{173}. Kur'an'a inanmakta olan Müslümanların "iyilik" yarışında nerede olmaları gerekiyorsa, akıllarını başlarına devşirip, yüzlerini yeniden Kur'an'a gereği gibi çevirmeleri ve "iman tazelemeleri" gerekmiyor mu? Demek istediğimiz Müslümanlar Kur'an'a uymamış, Kur'an'ı kendilerine uydurmaya kalkışmışlardır; din konusunda Kur'an'ın dışına çok taşmışlardır. Din konusunda Kur'an asli kaynaktır ve kesinlikle onun dışına çıkılamaz. Kur'an'ın çeşitli ayetlerinde Cenabıhakk'ın "Sana indirdiğimizle hüküm ver!" demesi boşuna mıdır? Kur'an'dan saptıkları oranda Müslümanların başlarına belâlar yağmış, İslâm adına konuşup yazanlar bocaladıkça Müslümanlar hepten duvara toslamışlardır; çünkü İslâm dini, sadece sarıklıların insafına terkedilemeyecek derecede insanlar için önemlidir. O öneme uygun biçimde öğrenilmeli, yöneticilere de eğiticilere de öğretilmelidir! Kur'an kurslarında(!) elif be öğretmek, üç-beş sure ezberlemek ne Kur'an öğrenmek, ne de Kur'an öğretmektir! Bunu yapanlar, işe dört elle sarılıp Kur'an'ın "oku!" emrine uymuş olmuyor, "okuyormuş, okutuyormuş,..." gibi, dostlar alış verişte görsünleri oynuyorlar. Böyle yapıp oyalananların Müslümanlıkları da elbette kendilerince olur. Nitekim o çabalardan, gönülleri tutuşturan İslâm'ın nuru fışkırmamakta, kör-topal bir din anlayışı sürüp gitmektedir. Oysa, bu dönemin müminlerine yakışan, yeni bir dünya medeniyetine öncülük etmektir; cahiliye şekilciliğini kırıp parçalamak ve "Medine hamlesi'ne omuz vermektir.

{174}. Bk. Mümtahine-6 , Muhammed-47 5. Kur'an'a iman eden Müslümanlar, her zaman uyanık ve çağdaş ve bilinçli müminler olmak zorundadırlar.

Bu ölçünün dışına düşenler, her zaman kaybederler. Bu da bizim tesbitimiz değil, Kur'an'ın ortaya koyduğu bir ilkedir. İnkârcı ve ikiyüzlüleri dost sanmak, aklı inkâr etmek demektir.

{175}. Allah'ın Kur'an nimetiyle nimetlendirdiği toplumlar, Kur'an'ın emirlerine kulaklarını tıkarlarsa, sonlarının nice olacağı bu ayette gösterilmiştir. İmanı olan bir mümin, bu uyarı karşısında titremelidir! Sahip olduklarını kaybetmemek, tanrısal azaba muhatap olmamak için kendisini hep hesaba çekmelidir; çünkü aziz milletimizin şan ve şerefi, onun tanrısal vahye olan sadakatiyle yakından ilgilidir.

{176}. Kim Allah'ı ve Rasulü'nü dost bilmiş ve onlara itaatten başka bir şey düşünmeyen insanları tehlikeli görürse, bilinsin ki bu bir fitnedir; sapıklıktır. Öylelerinin sonu da ateştir.

{177}. "Maymunlar, domuzlar olun!" demek bozuk, düşük ahlâklı ve doyumsuz insanlar olun, demektir. Bu niteleme Bakara-2 65. ayette de geçmektedir.

{178}.Dünya barışını tüm zamanlar içinde kimin tehdit ettiğini, edeceğini bu ayet açıkça ortaya koymaktadır. Onlar hep barıştan yanaymış tavırlarıyla, Müslümanları da birbirlerine düşürmek suretiyle, dünya insanlarını sömürmenin ve dünyada huzursuzluk çıkarmanın yollarını çok iyi bilmektedirler. Bu da Allah'a kul olmak değil, Taguta uşaklık etmektir.

{179}. Bk Bakara-2 62.

{180}. Bu ayette, bireysel ya da toplumsal duyarsızlıkların çok kötü sonuçlar doğuracağına işaret edilmekte ve o duruma düşenler yerilmektedir.

{181}. Kur'an'ın en çok üzerinde durduğu konu "tevhid"tir. Hristiyanların, Allah'ın en seçkin peygamberi olan Hz. İsa Aleyhisselâm'a teslis'i yakıştırmış olmaları pek büyük bir iftiradır, çok çirkin bir yalandır. Hz. Musa, Hz. İsa ve Hz. Muhammed'in getirdikleri dinlerin en can alıcı yanı tevhittir. Öyleyse, Hristiyanların sağduyulu olanları şu teslis-üçlemeden dönüp tövbe etmeli ve mutlaka tevhide dönmelidirler ki Allah'ın bağışını umabilsinler; yoksa sonları cehennemdir. Bu ve öteki ayetler bu gerçeği dile getirmektedir.

{181/a}. Biz bu iki ayette söylenen tipteki insanların yanına, ülkemiz insanı ve hatta din kardeşimiz oldukları halde, sırf iman zafiyetleri yüzünden emperyalistlerin oyunlarına alet olduklarını da koymak gerekir diye düşünmekteyiz. Bu, dünyalık çıkar uğruna ahireti satmak demektir. Ne kötü bir alışveriştir bu!

{182}. Bu ayet hem düne, hem de günümüze ışık tutmaktadır. Dün, Hz. Peygamber'in gelişini büyük bir coşku ile karşılamış samimi Hristiyan önderleri olmuştur. Yalnız, dünkü o önyargısız Hristiyanlarla, dünden bugüne siyasallaşmış Hristiyan din önderlerini mutlaka birbirinden ayırmak gerekir. Haçlı ordularını, Müslüman ülkelere saldırtan mutaassıp, bağnaz Hristiyan papazlarıyla, Hz. Muhammed'in gelişini göz yaşı dökerek alkışlamış olanları kesinlikle karıştırmamak gerekir. Allah onları bilmektedir: Kur'an'ın yalın haberleri karşısında içten içe gözyaşı döken papazlar mutlaka günümüzde de vardır.

{183}.Müşriklerin bir takın taşları putlaştırıp onlardan yardım ummaları gibi, Müslümanların, birilerinin mezarlarını, türbelerini onlara benzeyip kutsallaştırmaları, oralara adaklar adayıp, oradan yardım göreceklerini sanmaları gerçekten çok büyük

yanlıştır; İslâm'ın güzelliğinden, cahiliye döneminin çirkinliğine yönelmek demektir; çünkü bizim inancımızda yardım dilenecek güç sadece Allah'tır. Müslümanlar bu tür yanlışlıkları, dinlerini bilmedikleri için yapmaktadırlar. Ayette geçen içkiden kasit sadece şarap değil, aklı örten her türden uyuşturucudur.

{184}. Kur'an'ı dikkatle okuyanlar 90. ayetin değil, 93. ayetin en son inen içki ayeti olduğunu görüp anlayacaklardır; çünkü böylesi bir yaklaşım hayatın gerçekleriyle daha çok örtüşmektedir. Kur'an, makul olanı emreden bir Tanrı yasasıdır, onda, insan istek ve idrakini aşan şeylerin olması da doğaldır.

{185}. Ayetlerin içeriğinden, bu tür içki ve kumar hastalıklarına tutulanların kurtarılma yollarının bilgilenme ve bilinçli dindarlıktan geçmekte olduğu görülmektedir. Çünkü sonuç daha sağlıklıdır. Öte yandan, her şeyi emir-yasak bağlamında çözmeye kalkışan yasakçı toplumlar, insan iradesini köreltmiş olurlar. Oysa iradenin bilenerek diri tutulması, hayatın öteki boyutları için de çok önemlidir. Allah'ın emirlerine uymak elbette pek güzel ve saygın bir davranıştır; ancak insanın yararlı ve zararlıya karşı tercihini-iradesini kullanması da Allah'ı hoşnut eden bir davranıştır. Bize göre 90 ve 91. ayetlerdeki kesinlik, ödünsüzlük en son içki ayeti olan 93. ayetle yumuşatılmıştır. Bu bağlamda, insan için zararlı olanı yasaklayarak değil de insan iradesini bileyerek çözme yeğlenmiştir. Amaç da insanı kaybetmek değil, kazanmaktır.

Bilindiği gibi içkinin haramlığını inkâr etmek insanı dinden çıkarır; ama içkinin haram-yasak olmasına rağmen, arada sırada onu ölçülü alanlar eğer iyi ve güzel işler, eylemler ortaya koymaktalarsa, Yüce Allah'ın kulunu bağışlayabileceği bu ayette, hiçbir kuşkuya yer vermeyecek biçimde,-yinelene yinelene-anlatılarak, o tür insanların Müslümanlar safından düşürülmesi engellenmiştir. 90 ve 91. ayetlerin inmesiyle, Uhut kahramanları ve şehitleriyle ilgili olarak Müslümanlar bir travma yaşamış ve o travma da ancak 93. ayetle aşılmıştır. insanı kaybetmek çok kolaydır; kazanmaksa zordur. İşte bu 93. ayet o zor yolu gözardı etmeyerek, fireyi azaltmayı, safları sıklaştırmayı hedeflemiştir. Zamanımızda, Müslümanların arasını çözme, saflarını seyrekleştirme çabaları artmıştır. Kurulacak sivil örgütlerle camiler, okullar, kışlalar, basılı ve görsel medya aynı yönde çalışmalar ortaya koyarak insanları bilgilendirmeli, bilinçlendirmelidir. Sağlıklı ve dinamik bir toplumu ortaya çıkarabilmek için izlenecek yol ve yöntemlerin sürekli olmasında, nesiller boyu sürmesinde büyük yararlar vardır. Çünkü 93. ayet insan ve içki olgusunun hep içiçe olacağına da vurgu yapmıştır.

{186}.90-99. ayetlerdeki yasaklar tebliğ edilirken “Elçi'ye düşen sadece duyurmaktır” denmiş olmasını biz anlamlı bulmaktayız. Bu, Kur'an'ın ortaya koyduğu bir mantıktır. Çünkü sonuçta iş gelip insan iradesine, tercihine dayanacaktadır. İşte o noktada insanı, “kuraldan yana tavır koyan insan” konumuna getirirseniz, getirebilirseniz, toplumsal sorunların pek çoğunun üstesinden gelebilme şansını yakalarsınız. Sağlıklı toplumsal hayat, kuralların dengeli işlediği alandır.

{187}. Bir sahabenin Hz. eygamber'e israrla “Hac her sene mi?” sorusu üzerine inmiştir. Kur'an inmekteyken soru sorulması hoş görülmemiştir.

{188}. Bununla, İsrailoğullarının peygamberlerine çok soru sormuşluğu

kastedilmektedir.

{189}. "Cahiliye Araplarında bir deve beş kez doğurur, beşinci yavrusu da dişi olursa o deve kulağı kesilip serbest bırakılırdı. Hiç kimse ona binemez, sütü de sağılmaz olan bu deveye "bahîre" denirdi. Tutulduğu bir hastalıktan kurtulan biri, devesini putlara adardı. Bahîre gibi binilmeyen ve sütü de sağılmayan o deveye "sâibe" denirdi. Bir koyun hem erkek, hem de dişi doğurursa "kızkardeşine kavuştu" deyip, dişinin hatırına erkeği de kesmezlerdi. Buna da "vasîle" denirdi. Kendisinden on kez döl alınan erkek devenin sırtı haram sayılır, "sırtını korudu" diyerek onu sudan ve otlaktan men etmezlerdi. Buna da "hâm" denirdi." (S. Ateş)

{190}. Kur'an: "Biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz yolu izleriz" örneğini tekrar tekrar vermiştir ki bununla, toplumların birtakım alışkanlıkları sürdürerek, kendi kendilerinin gelişmelerinin önünü kestiklerini, değişip yeniliğe ayak uyduramadıklarını, çağın gerisine düştüklerini ve İslâm gibi yalın bir gerçeğe direndiklerini anlatmış olmaktadır. Kendi anlayış ve kavrayışlarındaki noksanlıktan ötürü, kimi İslâm toplumlarında değişime ayak uyduramayıp, bunun da sebebini İslâm'a bağlamaya çalışanlar pek büyük bir yanılgı içindedirler. İslâm statik değil, dinamik ilkeler bütünüdür. Mensuplarının bu olguyu kavramalarını ister...

{191}. Peygamberler dışındakilere Tanrı'nın hitabını, "ilham etti" biçiminde anlamak gerekir; çünkü vahiy, sadece peygamberlere gelir.

{192}. Hz. İsa'nın Havarilerle konuşması ve onların, sofra konusundaki düşünceleri gerçekten düşündürücüdür. Hz. İsa'dan Kur'an'da hep "Meryem oğlu İsa" söyleminde söz edilmesi, onun beşer olduğuna vurgu yapmak içindir. Böylece, Hristiyanların, kendi peygamberlerini tanrılaştırmaları bu tanımlamayla da reddedilmiş olmaktadır.

{193}. Her canlının, her toplumun, her devletin, dünyanın, uzaydakilerin ve evrenin başlangıç ve bitiş süreleri Allah katında bellidir. Buna, "ecel-i müsemma: adı konmuş süre" denir. Kıyamet ve Haşir de buna dahildir.

{194}. Hz. Peygamber'in geldiği dönemdeki müşrik Araplar Allah'a inanıyor; fakat Uzza, Lât, Menat... gibi putları, kendileriyle Allah ararsına şefaatçı-aracı koyuyorlardı. Müminler, kıyamet gününde onlara benzer bir duruma düşmemek için Allah'a iman ve ona hiçbir şeyi ortak koşmama konusuna çok dikkat etmeli; dinlerini ona göre yaşamalı ve kendilerini her yönden geliştirerek bilgili, bilinçli, tevhitten sapmayan Müslümanlar konumunda tutmalıdırlar.

{195}. Zamanımızın maddeci ya da ateistlerinin dediklerini, demek ki, binlerce yıl öncesinde de diyenler varmış! Bunca belge ve bilgiye rağmen gerçeği göremeyenler, kurtuluş için Kur'an'a teslim olmalıdırlar.

{196}. Hiçbir peygamber mucize gösteremez; onlar ancak Allah'ın mucizelerine aracılık ederler. Allah da mucizeleri, inkârcıları ikna etmekten çok, müminlerin imanlarını pekiştirmek için gösterir. Bu ayet "insanların tümünü inandıracağım" yaklaşımına kafayı takmanın ne denli boş bir çaba olduğunu, bunun da cahillikten öteye geçemeyeceğini anlatmaktadır. Demek ki iman söz konusu olduğunda önemli olan sayı-nicelik değil niteliktir. Bu ayetteki "yerin içine (doğru) bir delik aç; göğe (yükselebilmek) için bir merdiven bul!" söylemi, insanları o yönde çaba göstermeye

bir teşvik ya da uyarı olamaz mı? Yeri delerek insanların nelere ulaştığı bellidir; gökleri aşabildiklerinde hangi tür nimetlere ulaşabileceklerini zaman gösterecektir. Her şeyin gerçeğini sadece Allah bilmektedir. İnsana düşen, yerin dibine inerken olduğu gibi, göğün sonsuzluklarına tırmanırken de yılgınlık göstermemektir.

{197}. Bolluk, servet, güç, tantana, taşkınlık,.. "Bir musibet, bin nasihatten yeğdir" atasözünü burada hatırlayınız. İnsanların hoşlarına giden çoğu şeyin onları gevşettiği, dağıttığı, şımarttığı, bozduğu da bir gerçek. İnsanların hoşlarına gitmeyen kimi şeylerin de onları uyanık, dikkatli, birlikte tuttuğu da bir başka gerçek. Şu Hikmetli Kur'an'ın uyarılarına kim biliçle yaklaşırsa, bilinsin ki onlar sonunda hep kazançlı çıkacaktır.

{198}. Bu ayette müminlerin "en olmayacak, hayali, saçmasapan konuları konuşup konuşup da sonunda Allah'ı, ahireti,.. inkâra vardıran yanlışları" izlemeleri, öylesi konularda bilmezlerle münakaşaya girmeleri yasaklanmıştır. Bunun tersini yapanlar, Allah'a karşı geldiklerini bilmelidirler. Elbette aydınlatıcı, bilgilendirici bilimsel tartışmaları dinlemek bu kapsamın dışındadır. 69. ayeti dikkatli okumak gerekir.

{199}. Bu ayette davetin kime yapılmayacağı açıktır. Ötesini, dünya hayatının zevklerine, gösterişine yakalarını kaptırmış olan iman yoksulu varlıklılar, aymazlar düşünsünler!

{200}.İmanın lezzetini tadamamış, İslâm'ın ilkelerini yeterli derinlikte kavrayamamış kimi sığ, kimi de art niyetli kişiler, Hz. Peygamber'in sadece Mekke ve çevresine gönderilmiş bir peygamber olduğunu iddia ederek, onun ve getirdiği Kur'an'ın evrenselliğini inkâra yeltenmişlerdir. Evet; Kur'an ilk önce Mekke ve çevresindekilere inmiş ve İmanın, İslâm'ın mayası orada tutunca, tutan mayanın sağlamlığından ötürü cihana oradan yayılmış ve ulaştığı her yerdeki insanları gönülden sarsmıştır; bundan sonra ulaşacağı her önyargısız aydının sağduyusuna seslenerek sarsacaktır. Evet; o güzel peygamber sadece bir yörenin, o bölgelerin değil, tüm insanların peygamberidir. Onun getirdiği mesaj evrenseldir. Nice inkârcılar istemese de bu böyledir. Bizim Hz. Peygamber Efendimizin sözlerine bir itirazımız söz konusu olabilir mi? Bizim itirazımız, Rahmet Peygamberinin doğruluğunu, sevilmişliğini istismar edip onun ağzından hadisler(!) uydurmuş olanlaradır; yalancılaradır.

{201}. Değerli okurlar, dikkat ederseniz çoğu ayetler, insanın sağduyusuna seslenmek için "Bakın!". "Görün!", Düşünün!..." gibi ifadelere yer vermektedir. Bu görme, bakma elbette, öküzün trene bakması gibi değildir. Konunun, laboratuvara alınıp incelenmesi ve gerektiğinde eldeki türlerin geliştirilmesi, ürün alma biçimlerinin çeşitlendirilmesi, verimleştirilmesi içindir. Bilgiyi ve imanı öne alan toplumların dünyanın varisleri olacağı Kur'an'ın koyduğu bir kuraldır. Bu kurala kim uyarsa o kazanır; uymayanlar da hep kaybeder. Gerçek, bu denli yalındır. Bilinci hep açık toplumlara bizden selâm olsun! Ellerinde tuttukları şu kutsal kitabın pek çok ayetleri "...bilen, düşünen, inanan, kavrayışta öne geçen, aklını çok kullanan,.. sağduyulu toplumlar için işte biz ayetlerimizi böyle tek tek açıklamışızdır" demiş olmasına rağmen "o uyarılara kulaklarını ve gözlerini kapamışlara da yuh olsun!" demekten

kendimizi alamıyoruz.

{202}. Bu ayetin ve ondan sonra gelenin verdiği haber karşısında ürpermeyenin müminliğinden kuşku duymak gerekir. Hayatında bir kez bile yalan söylememiş aziz peygamberimize yakıştırılan, yamanan binlerce uydurma hadis İslâm'ı da, Müslümanları da perişan etmiştir; etmektedir. İslâm dünyasının kurtuluşu Kur'an'ın söylediklerini doğru anlamaktan geçmektedir. İslâm tarihindeki en büyük yanlışlardan biri de tevatürün, yazılı olanın önüne geçirilmiş olmasıdır. (Bk-6:155)

{203}.İnsanların çoğunun iman etmesini peygamberler istemiş; biz de isteriz; ancak çoğunluğun iman etmeden yana olmayacağı bu ve yüzlerce Kur'an ayetiyle sabittir. İnsan-birey tarafından bir yöneliş olmadıkça, Allah hidayeti çoğu yerde bireye lütfetmiyor. Öyleyse, aklı başında olan: "Allahım! Bana iman nimetini lütfet; beni iman edip hoşnutluğunu kazananların arasına kat!..." diye dua etmelidir; onun yol göstermesini dilemelidir. İman etmiş bir kul olmak, cihana sahip olmaktan daha büyük bir nimettir.

{204}. Bu surenin 119, 121 ve 145. ayetleri, müşriklerin kesip Allah'tan başkasına adadıkları etler dışında, her insan tarafından kesilen etlerin yenebileceğini, Allah'ın haram kıldıkları dışında hiç kimsenin, gıdalar konusunda, "haram" kuralı koyamayacağını açıklamaktadır. Gayr-i Müslimlerin yurdunda yaşayan Müslümanlar, domuz eti dışında, onların lokantalarından yemek yiyebilirler. Olmayacak yasaklar icat eden kimi kafalar İslâm'a hizmet ettiklerini sanmasınlar; öyleleri sadece Müslümanlara eziyet etmektedirler.

{204*}.Bu ayette, hidayete erişenle erişmemişin durumu karşılaştırılmaktadır.

{205}. Hiç yukarılara tırmanmamış biri; dağcıların, pilotların çok yakından bildikleri, yükseldikçe basıncın azalması ve nefes alıştaki zorluğu tanımlayabilir mi? Allah bunu peygamberine söyletiyor ki onun peygamberliğine bir başka belge-kanıt olsun.

{206}. Tevrat, İncil, Kur'an Allah'ın insanlara mesajlarını içermektedir. Bu ayet, rivayet yoluyla oluşturulan bir sürü kitabın, Allah'ın mesajını nasıl geri plâna ittiğini ve dünden bugüne insanların Allah adına, din adına birtakım açıkgözler, kötüniyetlilerce nasıl sömürüldüklerine, kandırıldıklarına işaret etmektedir. Güzel İslâm dini de, Kur'an indiği biçimde ortada durmaktayken, böyle yozlaştırılmıştır. Kur'an, herkes tarafından bilinseydi bunu kolayca yapabilirler miyidi?

{207}. Zekât, İslâm'da o denli önemlidir ki Kur'an'da çok yerde namazla birlikte emredilmiştir. Kimi ayetlerde de Yüce Rabbimiz, zekâtını verenlere, o engin rahmetini özellikle açacağını müjdelemektedir.

Zekât, İslâm'ın sosyal yüzüdür. Sosyal yüzü işlevini yitiren bir din, felç olmuş demektir. Orada birey de sancılıdır, toplumda huzursuzdur. O durumlarda, "Rahmet niçin inmiyor?" diye yakınanlar, keşke kendi vicdanlarıyla hesaplaşabilselerdi de nerde yanlışlar yaptıklarını düşünebilselerdi! Allah'ın kesinlikle sözünden dönmediğini görürlerdi!

{208}. Bu ayet, Arapların, hayvanlarla ilgili haramlaştırmalarındaki saçmalığa değinmektedir.

{209}. Allah'ın yiyeceklerdeki yasakları sadece bu sayılanlardır. Burada sözü

edilmeyen her şey helâl demektir; fakat Allah'ın koyduğu kurallara kural eklemeyi âlimlik, dindarlık sanan garip birileri Allah'ın nimetlerini müminlere haram etmekten çekinmemiş, Allah'tan da utanmamışlardır! Bu kafadaki cin tayfası, kendilerince, Kur'an'ın eksik bıraktıklarını(!) tamamlamayı kendilerine görev(!) bilmişlerdir. Bk: Bu surenin 150. ayeti.

{210}. Allah insanı, öteki canlılar yanında, özellikle düşünme ve irade yetisiyle donatmış; önceden de kendisine doğruları, eğrileri, seçmiş olduğu elçileri aracılığıyla, duyurmuştur; insana verilen bu nimetlerden ötürü de hayat alanının bir sınav yeri olduğu hatırlatılmıştır. Bu yüksek payeyi ellerinin tersiyle itip, doğruyu tercih etmeyip yanlışların peşine düşenler bunun sonucuna katlanmalıdırlar. Allah'ın rızası, kulun doğruyu seçmesinden yanadır. Allah, hidayetini kulun tercihine bağlamıştır. Kul, doğruya içtenlikle yönelmedikçe, Allah hiç kimseyi kulağından tutup hidayete erdirmez; ama bir de kulda en küçük bir yöneliş görüp sezerse, işte hidayet ve rahmet kapısı o kula ardına kadar açılır! O yüzden sınav ve kişi sorumluluğu neyi gerektiriyorsa ona uymak gerekmektedir. Kur'an, baştan sona, iyiliği, iyileri övmekte; kötülüğü, kötüleri yermektedir. Öyleyse, "herkes tercihini yapsın!" demektedir.

{211}. Bu ayet sadece, İslâm'dan önceki dinleri anlatmaktadır, diye düşünenler kendilerini aldatmış olurlar. Yüce Allah, İslâm'ın başına gelecekleri "ve İslâm'ı parça parça edenlerle senin bir ilişkin olamaz" diyerek Hz. Peygamber'i temize çıkarmaktadır; Kur'an'a rağmen aykırı gruplaşmalar yaratanları da yermektedir. Zira bu yolların yolcuları, Hz. Peygamber Efendimizin ağzından, onun hiç söylemediği sözleri "hadis" adıyla uydurarak o yamuk işleri yapmışlardır. Böylece, Kur'an'ın getirmiş olduğu birlik ve bütünlük anlayışını aşındırmış, yıpratmışlardır; rahmetten kopup, belâya zemin oluşturmuşlardır. Bk: Âl-i İmran-3:105, Mu'minun-23 52-56.

{212}. Bk: Bakara-2:1. ayetin 6 numaralı dip notu.

{213}. Doğanın ve insanın yaratılış sırlarını çözmeye çalışan bilim insanları, hangi din ve kültürden olurlarsa olsunlar, Kur'an'ı hesaba katmazlarsa hem kendilerine ve hem de insanlığa kötülük etmiş olurlar; çünkü Kur'an, nice geçeklerin inkâr edilemeyen aynasıdır. Ayette "sizi biz yarattık" demekle yetinmeyip "sonra da biçim verdik" deyip yaratılışın birtakım evreleri içerdiği, maddi biçimin yanında manevi boyutun da devreye sokulduğu anlatılmaktadır. Şu insanoğlu, Rabbinin uyarılarına kulak verdiğinde ne çok şeyler kazanacağını keşke anlamış olsaydı!

{214}.Müslümanlar, Kur'an'ın bu ayetinde söyleneni bir türlü anlayamadıkları için (vücup ya da nedip yönünden), özellikle hanımlar, saçından tırnağına kadar üzerlerine bir şeyler örtmeyi giyinmek sandılarsa da, takva elbisesini kuşanmayı bir türkü kavrayamamışlardır. En güzel, en üstün dinin mensupları, cahiliye dönemini Medine-Medeniyet dönemiyle kapamış olanların bugünkü takipçileri, öcüler gibi örtünerek-başlarını kuma sokarak mı, yoksa en güzel, süslü, bulundukları çağa uygun elbiseler giyinip kuşanarak mı İSLÂM'ı temsil edeceklerdir? İslâm'a gerçekten ihtiyacı olan insanlara onu nasıl teklif-tebliğ edeceklerdir?

Henüz, sosyalleşme sorununu aşamayanların, yeni bir "İslâm Medeniyet Hamlesi"ne öncülük edebileceklerini düşünebilir misiniz? Küheylân şahlanıp durmada, binicileriyse: "Ya düşersem!" endişesindedirler... Sanki Yüce Allah, o

küheylânı zaferden zafere koşturacak biniciler getiremezmiş gibi! İslâm'ın tevhit sancağı, başını kuma sokanlarca değil; alnı açık, başını dik tutmasını bilen korkusuz ve de kişilikli nesillerce başlar üzerinde dalgalandırılmaya elbette daha çok lâyıktır. O da mutlaka olacaktır; gerçekleşecektir. Aciz içinde debelenip duran ve dünyalıklarına dört elle sarılan zavallı Müslümanlar(!), evrensel bir dini yerelleştirdiğinizin farkında bile değilsiniz! Din sizin zannınız değil, elinizle tutmakta olduğunuz Kur'an'ınızdır. Biz inanıyoruz ki Müslüman kadın ve erkekleri, Kur'an'ın söylediklerini öğrendikleri ve çağdaş öğretim ve eğitimden yararlandıkları oranda İslâm'ın bir kıyafet sorunu olmadığına kanaat getireceklerdir.

Siz kadınla tokalaşmayan ya da kadınları hep sosyal hayattan ve oradaki etkinliklerden uzak tutmak isteyenlerin bunu bilgiyle, bilinçle mi yaptıklarını sanırsınız? Eğer, yeryüzünün tanrısal kaynaklı en son dininde böyle sorunlar olsaydı, onun "evrensel bir din" olma iddiası çok saçma olmaz mıydı? Bilinmelidir ki İslâm'da böyle bir sorun kesinlikle yoktur. Sorun diye insanlarımızın ve hükümet edenlerin karşısına çıkarılan şey, İslâm'ı öğretme ve onu tebliğ etme noktasında duranların bir türlü sosyalleşememeleridir. Kur'an'a uyacaklarına, Kur'an'ı kendilerine uydurmaya çalışmalarıdır. Onlar, kendi yetersizliklerinden kaynaklanan sorunları İslâm'ın üzerine atarak ve hep dinamik toplumun dışında ve gerisinde kalarak acaba bu dine ve Müslümanlarımıza nasıl hizmet edeceklerdir? Kur'an'dan kaynaklanan bilgi, bilgelik ve inancın hep en önde ve hem de en yükseklerde olması gerekmiyor muydu? Bk. Nur24:31 ve 60. ayetler ve 438 ve 442 numaralı dip notları.

{215}. Camilere-mescitlere en temiz elbiselerle gitmek gerekirken, kir, pas içinde, perişan kılıklarla oralara ibadet için girenler Allah'tan da, kullarından da utanmalıdırlar. Camileri miskinler tekkesine dönüştürmek isteyenlere izin verilmemelidir.

{216}. Kur'an'ın haram kılmadığına "haram" diyenler, İslâm'a yeni kurallar eklemekle Allah'la kural koyma yarışına kalkışmış olan densizlerdir. Onlar, kendi dünyalarını kararttıkları gibi, Müslümanların dünyalarını da karartmışlar ve hatta yıkmışlardır. Kur'an'ın dışında din arayanlar iki cihan bedbahtlarıdırlar. Kur'an'a ekleme yapanlara müminler izin vermemelidir. Biz, öylesi müminlerin gelmesi ve Allah'ın nurunu başlar üzerine yüceltmeleri için Rabbimize gece gündüz niyaz etmekteyiz.

{217}. Devenin iğne deliğinden geçmesi, imkânsızlığı anlatmak için yapılmış bir benzetmedir. Kur'an'la indirilen gerçeklere sırt dönenlerin sonlarının ne korkunç olacağı, bu misalle anlatılmış olmaktadır.

Bu ayette geçen göğün kapıları-halkın deyişiyle "gök kapısı" ile ilgili, hayatımın bir döneminde yaşamış olduğum çok özel bir durumu, okurlarımla paylaşmak istiyorum:

Binbaşı rütbesindeydim ve kırk yaşlarındaydım. Bir gece rüyamda gök kapısının açıldığını gördüm. Gökyüzü dümdüz yani bulutsuz bir gece… Kıble yönünde ve tam Kâbe'nin izdüşümünde, gökyüzünde, tıpkı Kâbe'nin bir yanı ya da tam tavanı ölçüsünde, yani kare biçiminde ışıklı, parlak; ışıklı olan kısım az sonra çok hareketli bir alana dönüştü. Bir süre seyrettim, o yandan bu yana doğru olan parıldayan ışıklı-

alevli alanı. İyiye yorarsak cennetin renkleriydi görülen; kötüye yorarsak cehennemden yükselen alevlerdi... Ne kadar sürdüğünü bilemem; ancak o ima , o manzara hâlâ gözlerimin önündedir...

Ben bu olayı övünülecek bir durum değil müminlere bir ibret ve uyarı olur umuduyla anlatmaktayım; hem de bunun bana bir sınav olarak gösterilmiş olduğunu düşünmekteyim. Günahlarımın bağışlanmasını Yüce Rabbimden dilemekteyim. Duam şudur: Yarlıga bu aciz kulunu yüce Rabbim! Ne olur, yarlıga!

Ben kendimi, hayatımın hiçbir döneminde üstün bir ahlâkın temsilcisi gibi görmemişimdir; keşke olabilseydim! Ancak mümin kardeşlerimizden, Kur'an'da tanımlanan, Hz. Peygamber Efendimizde örneği gösterilen güzel ve üstün ahlâkı sabırla yaşama gayretinde olanların uyku hâlinde ya da çıplak gözle benzer bir durumla karşılaşabileceklerine inanmaktayım; çünkü Kur'an'daki vaatler haktır. Ne yazıkki şu insanoğlunun içinde yaşadığı ve ölümünden sonra varacağı evrenle-ahiretle ilgili yeterli düzeyde duyarlık gösterdiği ve gönülden gelen çabaların içine girdiği söylenemez. Oysa bu ve o evrenin tüm nimetleri insanoğlu için olduğu gibi, o iki evrenle ilgili tüm sırları-bilinmezlikleri çözecek olan da insandır. İşte bu insan, gereksiz telaş ve dalaşı terkedip yaratılış misyonuna yönelebilse, ne yüce bir hayata erişeceği ortadadır. Kur'an'ı baştacı edenler hep yücelecek, onu kulak arkası edenlerse yerlerde sürünecektir. Bu, bize Kur'an'ın öğrettiğidir.

{218}.A'raf, Kur'an'ın 7. suresinin adıdır. Bu sureye adını, 46. ayette geçen A'raf kelimesi vermiştir. İslâm inancına göre ölen biri mezara konursa da, onun mezarla bir ilişkisi kalmaz. Mezara konan bedeni, cesedidir. O orada toprağa karışıp gider; ruhuysa hesap gününe kadar, cennetle cehennem arasında olduğuna inanılan A'raf'ta bekletilir. A'raf'ın bir yerinde yüksekçe surlar ve üzerinde de, A'raftakilerin cennetlik mi, cehennemlik mi olduklarını yüzlerinden tanıyan görevli melekler vardır. Ayetler bu durumu açıkça bildirmektedirler. Lütfen, çocukluğumuzda başımızdan geçen A'raf yolculuğuyla ilgili olayı Zümer Suresi-39:42. ayete eklediğimiz 582 numaralı dip nottan okur musunuz!

{219}. Allah'ın eli, Allah'ın yüzü deyimlerini nasıl somut olarak düşünemez ve algılamaya çalışmazsak " Arşa istiva etti-tahta kuruldu" deyimini de, tüm varlıklar âlemini plânladığı gibi sonuçlandırdıktan sonra onları hükmü altına aldı, zerreden küreye her şeyi kuşattı; her şeye boyun eğdirdi; her şeyin egemeni oldu,.. biçiminde anlamalıyız. Altı günü de altı evre olarak düşünüp değerlendirmeliyiz.

{220}. Kur'an'ın getirdiği Allah-mümin-dua ilişkisini doğru kavrayamamış olan resmî ya da özel duahanların, yaptıkları dualarla Allah'a yakın olmayı değil de, duayı halka beğendirme çabasına girenlerin dualarını tam da Allah'ın yerdiği biçimde yapmaları, Kur'an ve İslâm adına ne acı değil midir? Allah'ı sağır sanıp, yüksek perdeden nutuk atar gibi gülünç dualar yapanlar, lütfen kendinizi ve Müslümanları hüsrana atmayınız! İnşallah İslâm'ın bu fetret devri de geçecek ve müminler, tecdid-i iman edip Kur'an'ın dediğine döneceklerdir!

{221}. Bu ayet, Allah'a eş koşulan putları olduğu kadar ellerindeki Kur'an'ı gereğince değerlendiremedikleri ya da eksik(!) buldukları için, İslâm'a akıl almaz ekler, yamalar yapmış ve yapmakta olanları da kapsamaktadır. "Yarım doktor

candan, yarım hoca da imandan eder" sözü boşuna söylenmemiş; tam tersine çok önemli toplumsal bir gerçeği dile getirmiştir. Bilmeyenin, bilmediği bir konuda gerçeği dile getirmesi ve ihtiyacı olanları ona yönlendirmesi mümkün müdür? Öyle zamanlar olmuş ki sapanlar, yanlışa yönlendirenler yüzünden sapmıştır; ya da kendi ilgisizlikleri, bilgisizlikleri, aymazlıkları yüzünden sapmışlardır; sapmaktadırlar...

{222}. Evet; bu ayet geçmiş zamanlardaki zalimlerin yaptıklarını anlatmaktadır; fakat aynı zamanda 2 . yüzyılda, dünyada yaşanmış olan "zorla tanrısızlaştırma" eylemlerine de işaret etmektedir. Bunu devlet, ordu, polis gücüyle uygulamış olanlar, başta Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri olmak üzere, her biri çil yavrusu gibi dağılıp, yok olmuşlardır. Olmuşlardır da, ektikleri imansızlık ideolojisi insanlığın başına ne belâlar yağdırmıştır! 21. yüzyıl insanları, bu belâdan kurtulmak, korunmak için şimdi yeniden Allah'a iman etmenin yollarını aramaktadır...

{223}.Büyücülük, yüzyıllar boyu insanların kandırıldığı, uyutulduğu bir alandır. Her halde el çabukluğu, dil becerisi gerektiren bir alandır. Gerçekle de uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Özellikle doğru din kültürü almamış, alamamış insanların bu yolla kolay tuzağa düşürüldüğü görülmektedir. 21. yüzyılda Türkiye'de, özellikle Medya'da bunların boy gösterip insanlarımızı istismar etmeleri İslâm adına utanacak bir durumdur. "Doğru ve güzel din"e doğru yürüyecekleri yerde, şarlatanların peşine takılanlar, bakalım kıyamet günü kendilerini o tür insanlarla kurtarabilecekler mi? Büyücüler ve o dönemin zorbaları karşısında, Hz. Musa'nın asası neyse, şu insanoğluna iki cihanda mutluluk vadeden Kur'an da, zamanımız büyücüleri ve kodamanları karşısında odur; bilenlere göre hatta ondan çok daha büyük bir şeydir!

{224}. Cenabıhak burada yanış yolda olanların, " düşünüp de öğüt alırlar diye," kendilerini sınadığını belirtmektedir. Yaşadığımız bu çağda, en gelişmişinden en yoksuluna dek tüm ülkelerde, çeşitli belâ ve felâketler meydana gelmektedir. İnsanların bunları, sadece "bir doğa olayı" deyip geçivermeleri ve bu tür felâketlerden hiçbir ders çıkarmamaları kendileri için ne büyük bir kayıptır! Olayların gerisindeki sebepleri doğru değerlendiremeyenler zaten, yok olup gidenler kervanına, eninde sonunda katılacaktır. Bizim üzüntümüz, o kervandaki günahsızlar içindir.

{225}. Geçmişte meydana gelmiş olan bu felâketli sahnelerin benzerleri son yüzyılda fazlasıyla gözler önündeyken insanların hiç ders almamaları, Tanrı'nın, ne kadar hoşuna gitmeyen işler varsa onları yapmaları, dünyamızın sağduyulu insanlarını harekete geçirmeli, iyiler kötülere böylesine boyun eğmemeli, teslim olmamalıdırlar. Aksi taktirde bu azgın ve doyumsuzlar güruhu hem insanların ve hem de dünyamızın sonunu hazırlamaktadırlar.

{226}. Bu dünya gözüyle görülemeyecek olan Allah, cennetliklere ahirette görünecektir. Bk: Zümer-39:69, Kıyamet-75 23, ecr- 9 22.

{227}.146 ve 147. ayetlerdeki haber, çağımız insanlarına nasıl da uymaktadır! Akıllarını vicdan süzgeçinden geçirebilenler ancak tehlikenin farkına varırlar. Hele Kur'an, tüm sadeliği, canlılığı ve nuruyla ortadayken... Sağduyulular ve özellikle müminler: "...kendilerini bir şey sananları ayetlerimden uzak tutacağım!" uyarısından mutlaka bir ders çıkarmalıdırlar! Yoksa, umursamazlar da cezaya

müstahak olurlar...

{228}. Hz. Musa'nın, bir büyük peygamber olmasına rağmen Kutsal Levhalar'ı fırlatıp yere atmasında, Müslümanlar için de bir ders vardır; çünkü saygının kâğıda, taşa, tahtaya değil yazılı metindeki anlama olması gerekir. Dindaşlarımızın Kur'an'a çok büyük saygı göstermeleri gerçekten sevindiricidir; ancak o saygının biçime, kâğıda, yazıldığı mürekkebe değil öze, taşımakta olduğu anlama olması gerekir. Ya o özü, anlamı bilmiyor, bilemiyorlarsa? Kur'an'ı totemleştirenler, ona en büyük ihaneti yapmış olmuyorlar mı?

{229}. Bu ayetin verdiği haber tarihte onlarca, yüzlerce kez gerçekleşmiştir. Buna rağmen Yahudi toplumunun yıkılmamış, yok olmamış olmasının gerisindeki gerçeği görmek isteyen insaf ehli, Yahudi din adamlarıyla, o toplumun önde gelenleri arasındaki sıkı ilişkiye ve dayanışmaya baksınlar! Öteki toplumlar şuculuk, buculukla oynar, oyalanırken, kimileri de kişisel hırçlarını tatmin yolunda birbirleriyle didişip dururken, onlar sessiz ve derinden işlerini yürütmektedirler. Kimin akıllı, kimin ahmak olduğu ortada değil mi?

{230}. mmi: Okuması, yazması olmayan kişi demektir. Hz. Peygamber'in ortaya çıktığı dönemlerde Yahudiler, kendi dışındaki toplumları aşağılamak, dışlamak amacıyla onlara cahiller anlamına gelen "ümmi" derlerdi Yahudiler, Tevrat ve İncili okuyup öğrenmemiş olanlara da ümmi derlerdi. Peygamber Efendimiz, Tevrat ve İncil'den okuyup öğrenmediği için ümmi sıfatını almış olamaz mı? Zira, Hudeybiye'de, kalemi eline alıp, Mekkeli müşriklerin istemediği kelimelerin üstünü çizen bizzat kendisidir. stelik Furkan-25 5.ayeti Hz. eygamber'in yazı yazmakta olduğunu, kendisinin özelliklerini çok yakından bilen müşrikler tarafından dile getirilmiştir. "Gerçek, kimi zaman kâfirin dilindedir" ya!

{231}. Hz. Peygamber'in geleceği Tevrat'ın Tesniye-1 :15,19; İncil'in Yuhanna-14:16,17 ve 16:13 ayetlerinde haber verilmiştir.

{232}. Bizim kanaatimize göre kimi Kur'an ayetlerinde tekrar edilen "aşağılık maymunlar olun!" lâneti, biçimsellikten çok ahlâk ve karakter yönünden bozulmayı anlatmaktadır. Ahlâkî bozukluk ve düşüklük içine giren nice insanların, nasıl kuduz hayvanlardan beter bir yaratığa dönüşmüş oldukları görülmekte ve bilinmektedir. Hele günümüzde, böylelerinin çarpıcı örnekleri zaman zaman sergilenmektedir de. Yahudilerden, Allah yolundan dönmüş olanlara böyle bir karakter çizgisi biçilmiş olması insanları çok düşündürmelidir; çünkü başka toplumlarda da benzer bozulma ve kokuşmaların ortaya çıkabileceği akla ters gelmemektedir. Haktan, doğru yoldan sapış ne feci bir sonuçtur! Yüce Allah alçaklığa yönelenleri alçaltır, yüceliklere gönül verenleri de yüceltir. Bir sonraki ayet, kendisini düzeltmeyen toplumlara, kendilerini cezalandıracak düşmanların sürekli musallat edileceğini haber vermektedir. Bk. Bakara-2 65, Mailde-5 6 .

{233}. Bu ayet Yahudileri anlatmaktaysa da, öteki tüm toplumlara da uymaktadır. Kendilerini düzeltmeyen toplumlar azaba-bunalımlara, buhranlara, yıkımlara müstahak olurlar. 16 . ayete dikkat!

{234}.İnsan, bilinmezlik boyutundan bu dünyaya Allah'a iman etme yetisiyle gelir. Onu bu yoldan, şeytanın hizmetine soyunmuş yanlış ve kötü yöneticiler, yanlış

ve kötü eğiticiler, iki yüzlü, inkârcı sapkınlar, günahkâr ve kötü arkadaşlar,.. uzaklaştırıp saptırırlar.

{235}. Tarihte, Hz. Musa döneminde yaşamış, kitap bilgisi de olan düzgün bir kişilik vardır: Bel'am b. Bâûrâ; ancak imandan dönüp inkâr yoluna sapınca kötü kişiliğe örnek gösterilir olmuştur. Onun için hiç kimse kendinden bunca emin olmamalı ve hep Allah'la gönül temasında bulunmalıdır; ibadetlerden geri durmamalıdır. Bizim toplumumuza gelince, iman ve Kur'an'dan nasipsiz birinin ya da bir toplumun uyurgezer hâli, dilini sarkıtmaktan başka bir davranış göstermeyen zavallı köpeğinkine benzetilmesi ne alçaltıcı değil midir? Yaratıkların en şereflisi olan insana ya da onun mensubu olduğu topluma hiç böyle bir son yakışır mı? Onun için Allah'a yönelebilmek ve o yolun yolcusu olmak en büyük başarı ve mutluluktur.

{236}. Esma-ül Hüsna: Allah'ın güzel isimleri-sıfatları demektir. Kimi tekrarlarla yüzün üzerindedir. Müminlere kolaylık olsun diye “99” denmiştir. Sanki, doksan dokuzluk tesbihle tekrarı kolaylaştırılmak istenmiştir. Bir insan bu isimlerden hangisine tutunursa, bu onu mutlaka kurtuluşa götürür; çünkü gerçek kurtuluş, aydınlığın yaratıcısına bağlanmaktadır.

{237}. Bu; “sabah ve akşam namazlarında rabbini an!” anlamına gelebileceği gibi, “sabah ve akşam vakitlerinde, kendinle baş başa kaldığın anlarda, gösterişe kaçmayan bir ses tonuyla ya da içinden dua ederek rabbine yönel!” anlamına da gelebilir. Demek ki her insan, Allah'la olan manevi bağını hiçbir zaman koparmayacaktır; koparanlar yanlış yapmaktan kurtulamazlar da ondan! Yanlışlar da birike birike kişiyi cehennemin kapısının önüne getirir.

{238}. Ganimetler Beytülmal'e yani devlet hazinesine aittir. Bk-bu sürenin 2. ayeti.

{239}. Bu ve daha sonra gelen ayetler, Bedir Savaşı ile ilgili Medine'de yaşanan psikolo ik ve sosyal durumu dile getirmektedir.

{240}. Hz. eygamber'in Bedir günü şöyle dua etmiş olduğu rivayet edilmiştir: “Allahım! Kureyş, senin elçini yalanlayan, kibirli önderleriyle gelmiştir. Allahım! Bana vermiş olduğun sözü gerçekleştirmeni diliyorum!...” Sonra da iki taraf karşılaştığında, yerden bir avuç toprak alıp onların tarafına doğru savurup atmıştır. Bir süre gözleri görmez olan Kureyş ordusu sonunda, kendisinin üçte biri kadar olan iman ordusu karşısında bozulmuş, yenilmiştir. Peygamber Efendimizin o atışına 17. ayette işaret edilmiştir. İmanı elden bırakmayanlara o her zaman yardım etmiştir. Müminler ordusu için bu ne büyük bir nimet ve ne büyük bir maneviyyettir!

{241}.İslâm askeri, savaşa tutuştuğu düşmanı karşısından kesinlikle kaçmaz; kaçamaz; cennete adım atmak varken, cehenneme koşamaz. Komutanın sözünden ayrılmayarak sadece savaşı kazanmayı, zafere doğru yürümeyi düşünür; bilir ve inanır ki “Korkaklıkta ar, ileri atılmada şeref vardır. Kişi kaçarak ölümden hiçbir biçimde kurtulamaz.”

{242}. Bu ve bundan sonraki iki ayette, hak söze kulaklarını tıkayan ve öylece yaşayanların hayvandan beter oldukları anlatılmakta ve yerilmektedir. “Sağır dilsizler” nitelemesinin bilinen sağır ve dilsizlerle bir ilgisi yoktur. Hele, 23. ayetteki onlarla ilgili niteleme ne kötüdür! Toplumda böyleleriyle karşılaşıp da onlara iman

teklif etmek, Allah'ı da, Rasulü'nü de yalanlamaktır. Allah esirgesin!

{243}.Fitne için Kitap'taki sözlüğe bk! Bir bedene giren mikrop, o bedeni nasıl perişan eder ve hatta ölüme götürürse, bir topluma musallat olan her türlü yıkıcı, bozguncu, karıştırıcı haber ve eylemler de birer fitnedir ve yaygınlık kazanmadan, mutlaka önlenmelidir.

{244}.Yarlıgamak pek güzel bir Türkçe kelimedir. Allah'ın, günahkâr bir kulunu ya da toplumu, yaptığı güzel bir işten ötürü affetmesi, günahlarını silmesi ya da örtmesi, yönelişindeki samimiyet ve riyasızlık sebebiyle de onu ödüllendirmesidir.

{245}.Namaz, Hz. İbrahim'den beri bilinen bir ibadet etme biçimiydi. Hz. Peygamber geldiğinde müşrikler Kâbe etrafında, bozulmuş biçimiyle namaz kılmaktaydılar. Bozulan her güzel şeyde olduğu gibi onların yaptıklarının adı namaz olsa da, o şey namaz olmaktan çıkmıştı. Bilinen namazı, Hz. İbrahim'inkine, Hz. Peygamber Efendimiz yeniden döndürmüştür. Her peygamberin öğrettikleri namazlarda kimi biçim farkları olsa da özünde birdir.

Arapçada "salat" dua etmek anlamına da geldiğinden, müşriklerinkine bir tür dua ediş demek mümkündür. Bu ayeti gelenekçiler "ıslık çalmak, el çırpmak" biçiminde çevirmişlerdir. İnsan; zamanımızda kimilerinin cenazenin arkasından el çırpmalarını, acaba müşrikliğe bir özenti mi diye düşünmekten kendini alamıyor!... Bu ayetin devamı, müşriklerin Bedir yenilgisini işaret etmektedir.

{246}.Müslümanlar, "dışarıya karşı bağımsız, içeride özgür yaşama" kuralını sürdürmek zorundadırlar. Zulme rıza gösteren bir mümin, hem kendi ve hem de kendinden sonra gelecek olan nesillerin hayatını karartıyor, Allah'a isyan ediyor demektir. Müslümanlar, savaşın her türlüsünü öğrenmek ve uygulamak zorundadırlar. Elbette özgür ve bağımsız yaşamanın bir bedeli olacaktır. Müslüman toplumlar onu canları ve kanları pahasına ödeyecekler ki daha dünyadayken cehennemi yaşamasınlar!

{247}.Müşrikler: "Biz çoktuk, kalabalıktık; ama yine de yenildik...", Müslümanlar da: "Allah'ın yardımıyla dayandık, direndik ve bizim üç katımız olan düşmanı yendik..." diyeceklerdir. İnkâr cephesinin dağılması, iman cephesininse güçlenmesi gerekmekteydi; söylendiği gibi de olmuştur. Zafer her zaman, iman cephesinde olanların hakkıdır.

{248}.Düşmanla karşılaşan Müslüman ordusu savaş araç gereçlerinde olduğu kadar, savaş eğitim ve tekniğinde de, savaşma azim ve kararlılığında da çok hazırlıklı olmalıdır. Savaşta silâh araç gereçleri elbette çok önemlidir; ancak silâhı tutan bilek ve yürek ondan çok daha önemlidir. O nedenle, savaş dışı zamanlarda tüm ordu personelini, yarın savaş olacakmış gibi hazırlıklı tutmak ve Allah inancını, vatanı ve milleti savunacak olan askerlerin gönüllerine iyice yerleştirmek gerekmektedir. Zaferin kazanılmasında bunun belirleyici olacağına Kur'an dikkat çekmektedir. Müslümanların hem yöneticileri ve hem de komutanları sağlam kişiliklilerden seçilmek zorundadır. Birinci Dünya Savaşı sonunda Osmanlı devletini paramparça edenler, bundan böyle kendi emirlerini aynen uygulayacak işbirlikçilerin devleti ve toplumu yönetmesini istemişlerdir de, "Bağımsızlık benim karakterimdir" inancında olan, azim ve kararlılığıyla Çağdaş Türkiye Cumhuriyetini Kuran Gazi Mustafa Kemal

gibi kişilikli ve dâhî birinin Türk Ordusunu ve Türk Milletini yönetmesini hiç istememişlerdir. Buradan mutlaka bir ders çıkarmak gerekmektedir. Özellikle müminler, düşmanlarının propagandalarını boşa çıkarmalıdırlar.

{249}.Şeytanın "Ben Allah'tan korkarım" sözü müminleri şaşırtmamalıdır; çünkü şeytanın korkusu, müminlerde olduğu gibi, haşyet, sakınma, saygı, ümit,.. içermez.

{250}. Yaşadığımız çağda yeryüzünde öyle Müslüman ülkeler var ki, müttefikleri, yapılan antlaşmaları onlarca kez ihlâl ettikleri halde, Müslüman tarafı sus-pus ve her türlü onur kırıcı muameleyi sineye çekmekte; çünkü onlar Kur'an'ın müminleri değil, kulaktan dolma, hurafe ağırlıklı gelenek Müslümanlarıdır; kafalarıyla çağdışı kalmışlardır. Öylelerinin hakkı da itilip kakılmak ve adam yerine konmamaktır. Dini de, dünyayı da doğru dürüst öğrenememişlere bu da müstahaktır. Keşke, ünlü Rus Çarı Deli Petro gibi "Yenile yenile yenmesini öğreneceğim" demesine benzer "İtile kakıla adam olmasını öğreneceğiz!" diyen birileri çıkmış olsaydı da bu zillet sürüp gitmeseydi!

{251}. Zamanla savaşın koşulları değiştiği gibi, savaş araç gereçleri de değişmiştir. Dünün savaşlarında eğitimli-besili atlar ne denli önemliyse, bu günün savaşlarında da modern her türlü silâh, araç gereç o denli önemlidir. Müslümanlar, her zaman kendilerinden sayıca kat kat fazla olan düşmanlarıyla başedebilmek için kültürel, ekonomik, askeri, siyasi alanlarda her an üstün konumda olmak zorundadırlar; aksi taktirde yenilgiden de, sömürüden de kendilerini kurtaramazlar.

{252}. Orduda eğitim ve moral gücün ne denli önemli olduğunu savaş yönetmiş komutanlar çok iyi bilmektedir ve o yüzden silâhı tutan ya da kullanan askerin maneviyatının yüksek olmasını istemektedir. Ayet o konuya değinmektedir. Bir muharebede sayısal çokluktan daha önemlisi moral güçtür. İslâm askerlerinin moral güçlerini besleyen kaynak da Kur'an'dır. Mümin askerlerin yüreklerine Kur'an'daki imanı doldurmak gerekir. Kur'an'ı kulak arkası etmeyi düşleyenler, kendilerinin kulak arkası edileceklerini keşke bilebilselerdi! Kur'an'da kesinlikle boş bir söz yoktur; o, gerçeğin ta kendisidir.

{253}. Bu ayette, insanlık onurunu inciten kölelik uygulaması yerilmiş ve Müslümanlara yasaklanmıştır.

{254}. Kur'an, yeryüzünde ilk kez köleliği yasaklayan ve ortadan kaldırılmasını zamana yayan bir sistemi getirmiştir. İslâm'a göre her insan anasından özgür olarak doğar; öyleyse özgür olarak yaşamalıdır. Bk: Muhammed-47:4, Nisa-4:25, Beled-9 . sure.

{255}. Toplumdaki barış ve huzurun sürmesi için bireyler arasındaki sözleşme ve anlaşmalara tarafların mutlaka uymalarının gereği ile toplumlar arasındaki barış ve güvenin bozulmadan sürmesi için toplumların da antlaşmalara sadakat göstermeleri gerektiği konusundaki Kur'an'ın yaklaşımı açıktır. Bu konuda Müslümanların duygusal davranmalarını önlemek için "önce antlaşmaya uyun ve ilk bozan siz olmayın" demektedir. İslâm hukukunun üstünlüğü ve evrenselliği bunu gerektirmektedir.

{256}. Allah, Hz. Peygamber, Kur'an ilişkisini doğru kavramak ve

değerlendirebilmek için bu ayetten sonra En'am-6 11 ile Enfal- 2 . ayeti de okuyunuz!

{256/a}. Burada "dört ay daha" dediği, İslâm'dan önce de, kendilerinde savaşın yapılması yasak olan Eşhuru'l Hurum(Haram –saygın aylar)'dur. Kameri aylara göre Zilkade, Zilhicce, Muharrem, Recep'tir. O aylarda insana zarar verilmezdi. Bu ilkeyi İslâm, karşı tarafın saldırmaması şartıyla, benimsemiştir. Onlar saldırırlarsa, Müslümanlar da kendilerini savunacak ve saldırganları püskürtüp yok edecektir. Barış ve güvenliği bozanları, Kâbe'ye saygısızlık edenleri bu şekilde cezalandırmak gerekir.

{257}. Savaş durumunda, sizin karşınızdakilerin savaşa kışkırtan önderlerini ortadan kaldırırsanız, size yapılmakta olan saldırı duracağı gibi, her iki taraftan da boşuna kan akmamış olur. "Dininize dil uzatıp saldırırlarsa…" demek; "sizin toplumsal birliğinizi parçalamayı amaçlamışlarsa…" demektir. zerinizde böylesi plânlar uygulayan düşmanlara fırsatlar vermek, hiçbir karşı eylem gerçekleştirmemek, yenilgiyi peşinen kabullenmek demektir.

Batılı devletlerden, özellikle ülkemizle ittifak yapmış olanların, demokratik, lâik devletler olmalarına rağmen, devletler ve sivil örgütler ve hatta dinsel kurumlar bazında İslâm dinine karşı bunca saldırılar düzenlemelerinin sebepleri ve sonuçlarını saptayıp, bizim ülkemizdeki araştırma kurumları ve enstitülerin yani siyaset, tarih, sosyal psikoloji, ilâhiyat uzmanlarının bunları, ülkeyi yönetenlerin önüne koymaları, ihmal edilmemesi gereken en doğru yol değil midir? Çağın gerektirdiği kurumları oluşturmada geç kalmamak gerekir.

{258}. Sağlıklı ve güçlü bir toplum için ülkü birliğinin ne denli önemli olduğu vurgulanmaktadır.

{259}.Müslüman Türk halkının camilere göstermekte olduğu ilgi çok sevindiricidir. Camiler-mescitler İslâm'ın simgelerindendir. Onlara "Allah'ın evi" de denmektedir. Öyleyse o simgelerin, sanatsal birer abide görünümünden çıkarılıp gecekondulaşmasına müminler izin vermemeli, en güzel yapılar zevksiz binalara dönüşmemelidir. Özellikle cami kubbesiyle minare boyu arasındaki estetik ölçü korunmalıdır. Eğer o yerler Allah'ın evi iseler, o şana uygun inşa edilmelidirler.

{260}.İslâm toplumunun her zaman diri, dinamik ve güçlü olabilmesi için en yüce manevi değer olan Allah'a ve Elçisi'ne bağlılık hep, tüm değer yargılarının önünde ve üstünde olmalıdır. Onlara bağlılığı terkedenlerin, zaman gelir, yerlerde süründüklerini, cehalet ve yoksulluğun pençesinde kıvrandığını görürsün. Bu durumlara düşmemek için de çok çalışmanın yanında, bilinçli dindarların ve maneviyatı yüksek nesillerin yetiştirilmesi gerekmektedir. Zora soyunmadan özgür yaşamak da, başarıdan başarıya koşmak da olanaksızdır.

{261}.Kısa zaman sonra fetihler yoğunluk kazanınca, müminler Allah'ın vaadinin gerçekleştiğini görmüşlerdir. Bu ayette, Müslüman mabetlerindeki iman birliğine de vurgu yapılması dikkat çekicidir.

{262}. Bu ayetten, başka dinden olanlara vicdan özgürlüğü tanınmadığı anlaşılmamalıdır. Ayette, devlet ve toplumun ülkü ve ilke birliği esaslarına göre yönetilmesi gerektiğine vurgu yapılmıştır.

{263}. Tevhit ehlinin, putperestlere özenmesi ne kötü bir görüntüdür! Zamanımızda da, Müslümanların müşriklere aynı biçimde özenmeleri söz konusudur; Allah'ın Kitap Ehliyle ilgili bedduası, müşrik Müslümanlar(!) için de geçerlidir. Allah'ını ve Peygamberi'ni sevenler, müminlerin yolunu açmak için mücahedeyi kesinlikle terketmemelidirler. Ben, sen, o yani her birimiz bu aziz dini, Kur'an'ın öğrettiği, Sevgili Peygamberimizin bellettiği biçimde yaşamaz ve savunmazsak; müşrik, münafık, fasık,.. ruhlu kimi işbirlikçiler, inkârcılarla elbirliği edip Yüce İslâm'ın nurunu söndürmek için zaten pek büyük çabalar içindedirler. Müminler! Uyanık, bilgili, bilinçli olmak zorunda olduğunuzu unutmayın! Size, hiç kimse "sürü" muamelesi yapamamalıdır.

{264}.21. yüzyılda Müslümanların kimileri, tarihin hiçbir döneminde olmadıkları kadar çok mal varlığına sahip olmuşlardır. Müslümanlarımız bunun, Kur'an yaklaşımıyla, kendileri için bir sınav olduğunu düşünerek, "Allah'ın nurunun tamamlanması..." yolunda harcamalar yapmalıdırlar; özellikle Kur'an'ın gösterdiği yolda insanlar yetiştirmelidirler; yoksa kurtuluşlarına vesile olacak zenginlik, ateşte yanıp yanıp kavrulmalarına sebep olabilir! Kur'an'daki kimi kıssalar, ibret almak isteyenlere bir uyarı olsun diye verilmiştir...

{265}. Topyekün savaş, sadece askerlerin değil, toplumun tüm katmanlarının, savaşın kazanılması için seferber edilmesi, çaba göstermesi demektir ki, modern çağda savaşanlar tamamen topyekün savaşa dönüşmüştür. 1920'lerdeki Türk Kurtuluş Savaşı, topyekün savaşa çok önemli bir örnektir. Türk milleti, vatanını işgâl etmiş olan düşmanları kovmak için yediden yetmişe silâha sarılmış ve sahip olduklarını o yolda harcamıştır. Hangi İslâm toplumu özgürlük ve tam bağımsızlığına yürümek isterse, kendisi için orada çok güzel dersler bulacaktır. Mustafa Kemal Atatürk kurtuluşun lideri ve simgesidir. Osmanlı Devletinin parçalanmaması ve yok olmaması için cepheden cepheye koşmuş, büyük yararlıklar göstermiş, deneyimler kazanmış ve o deneyimlerini Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin var oluşunda kullanmıştır. Devletimizin sınırları onun kılıcı ve kahraman ordumuzun imanıyla çizilmiştir. Milli sınırlarımız içindeki camilerde bugün ezanlar susmamışsa, bunda birinci hak sahibi Gazi Paşadır. O, aziz milletimizin bağrına bastığı ve anılarını yaşattığı büyük bir Gazidir. Gazilik de İslâm'ın en yüce iki rütbesinden birisidir. (Savaş yapılmayan, hiçbir cana kıyılmayan Eşhuru'l Hurum: Saygın Aylar Kameri takvime göre Zilkade, Zilhicce, Muharrem, Recep aylarıdır.)

{266}. Bir toplum, atalarından kendisine kalan toprağı-vatanı gereğince değerlendiremez, Kur'an'ın değişmeyen ilkesi olan "değişim ve gelişim"in dışında kalırsa, oradaki egemenliğin kendisinden alınıp, başkalarına verileceği bu ve öteki ayetlerin söyledikleriyle sabittir. "Yemeyenin malını yerler..." Uyuşuk toplumların haklarını, diri dinamik toplumlar kolayca ellerinden alırlar. Mümin, Müslüman, iman, cihat,...içi boş sözcükler değildir ki! Var olmanın, dinamik ve dipdiri ayakta durmanın ve öylece Allah'a yürümenin ta kendisidir. Yani şerefle yaşamak, şerefle ölmektir.

Bu ayette, binlerce yıllık Avrupa'daki Anavatanımızdan atılışımızın da cevabı vardır. Şunu asla unutmamak gerekir ki, her türlü sorunların üstesinden ancak bilinçli yurttaşlar ya da Müslümanlarsanız gelebilirsiniz. Uyurgezerlere hak tanındığı nerede

görülmüştür? Düşmanlardan merhamet diemek - dilenmek en büyük acizlik ve de şerefsizliktir; ruhen yozlaşmışlık ve köleleşmişliktir.

{267}. Girişilen savaştan zaferle çıkmak için gerek barış ve gerekse savaş zamanlarında, milletin ordusuyla millet arasında çok güzel ve sağlam bir dayanışma olmalıdır. Zira bugünün savaşları topyekün savaş olarak tüm vatan toprakları üzerinde cereyan etmektedir. Mücahede; bedenen, malca mücadeleyi anlattığı kadar, manevi yöndeki mücadeleyi, sabrı, dayanışmayı, yardımlaşmayı, zafere inanmayı da anlatmaktadır ve bu ikinci boyut olmadan da zafere ulaşmak olanaksızdır.

{268}. Bu son ayetler, Bizans üzerine, çok zor koşullar altında yapılmış olan Tebük Seferiyle ilgilidir. Gönülsüz insanların, askerin moralini olumsuz etkileyeceğini düşünen Hz. Peygamber, böylelerinin savaşa katılmalarını istememiş ve münafıklara izin vermişti. Günümüz savaşlarında, hem halkın hem de askerin dayanma ve direnme gücünü kırmak amacıyla yapılan karşı istihbarat ve propaganda faaliyetlerini büyük bir dikkat ve çabayla önlemenin gereği ortadadır. Türkiye'nin, başta müttefikleri olmak üzere, düşmanları, bu karşı propaganda eylemini ülkemiz üzerinde tüm yoğunluğuyla uygulamaktadırlar. Türkiye'yi yöneten kadrolar bunun bilinciyle ülkeyi yönetmeli ki Türk milleti, tarihsel misyonuna yürüyebilsin.

Millet olarak şuna sevinebiliriz ki Türk Silahlı Kuvvetleri, yarın muharebeye girecekmiş gibi hazırlıklarını ve eğitimini her gün yapmaktadır. Türk ordusu, bulunduğu coğrafyayı ancak bu şekilde elde tutabileceğinin bilincindedir. Milletimiz, kahraman ordusunu işte bunun için çok sevmektedir.

{269}. Toplumsal hayatta münafıklık-ikiyüzlülük, insanlara inkârcılıktan daha çok zarar verdiğinden, Kur'an öylelerine, inkârcılardan daha hoşgörüsüz davranır. Toplumda kimin inkârcı olduğu bilindiğinden önlem almak kolaydır; fakat kimin münafık (bir açıdan işbirlikçi) olduğu bilinmediğinden öylelerinin verdikleri zararları önlemek çok zordur. Bu ayet onların namaz ve zekâtlarının kabul olmayacağını açıklamaktadır. Ey Müslümanlar! Hem nifaktan hem de münafıklardan kendinizi koruyun! Sakın münafıklara aldanmayın, onlara aracı olmayın, onlara imrenmeyin de!

{270}. Zekâtın harcanacağı yerlerden birisi olan "Müellefe-i Kulüb: Kalpleri (İslâm'a) ısındırılacaklar" ilkesini Müslümanlar tamamen terk etmiş; buna karşılık pek büyük mal varlıklarına ulaşmış olan Hristiyan Kiliseleri bu ilkeyi benimseyerek, dünya çapında uygulamaya koymuştur. İnsanlara Allah'ın yolunu öğretmek amacıyla bunu yapmış olsalar, kimsenin diyeceği bir söz olamaz; çünkü Allah insanları o yolda yarışmaya çağırmaktadır. Oysa bunlar bunu, emperyalist amaçlara daha iyi hizmet etmek için yapmaktadırlar. Meselâ Müslüman Türkler özünde en mükemmel dinin mensubuyken Hristiyanların onlara Hristiyanlığı teklif etmeleri, onları dinlerinden döndürmeye çalışmaları, onlara Allah'ın yolunu öğretmek midir? Yoksa İslâm'ın sancaktarlığını yapmış olan Türklerin yeryüzündeki egemenliklerini ortadan kaldırıp emperyalizmin önünü iyice açmak mıdır? Ezilen halkların daha çok ezilmelerine katkıda bulunmak mıdır?

Zekât'ın sosyal hayattaki yararlarından, devletin kimi yüklerini azaltmasından

ötürü T.C. Devleti, lâik olmasına rağmen, sırf zekât kurumunun işleyişini düzenlemek üzere Türkiye Büyük Millet Meclisi'nden bir yasa çıkarmalıdır. Bilinmelidir ki bu görevi savsaklamak ya da ertelemek millete de, dine de, devlete de hayır getirmez. Kaşıkla, düzgün bir biçimde çorba içmek varken, onu ilkel biçimde içmeyi sürdürenleri seyretmek çağdaşlığın neresindedir?

{271}.21. yüzyılın başlarında her bakımdan gelişmiş olan toplumlar, fazilet rejimi diye nitelenen demokrasiye daha çok yüzlerini dönmüşlerdir; ondaki, insana değer veren ilkeleri içselleştirmeye çalışmaktadırlar; çünkü demokrasi hem bireysel hem de toplumsal alanlarda herkese yarışma hakkı ve özgürlük sağlamaktadır. İnkârcılar ve ikiyüzlüler, toplumdaki ve yönetimlerdeki etkilerini daha da artırmak için ellerinden geldiğince örgütlenmektedirler. Eğer müminler, bu noktada uyanıp da var güçleriyle örgütlenmezlerse, dünyada da, ahirette de kaybedenler arasında yerlerini alırlar, ki bu kötü ve acı sonun müminlikle bağdaşan bir yanı yoktur. Bu çağın müminleri artık olayları iki gözleriyle değil dört (basiret) gözleriyle izlemek ve değerlendirmek zorundadırlar. Yoksa onlar kendileri kaybedip dururken, İslâm'ı da kaybettireceklerdir!

{272}.Günahları bağışlayacak olan sadece Allah'tır. Onun dışında hiç kimse ne günah bağışlayabilir, ne de günah bağışlatabilir. Bir mümin dünyadaki yaşayışını bu inanca göre düzenlemelidir. Kur'an'ı okuyup anlayabilen bir mümin, bunun dışındaki saptırıcı ve aldatıcı yollara kesinlikle kapılmaz; kapılmamalıdır da, sefaatçi olacakların yalanlarına da inanmamalıdır.

{273}. Savaşa katılmaktan kaçınanların cenaze duasını yapmamayı Allah, Hz. Peygambere emretmektedir. Cenaze duasını menettiği gibi, cenaze törenine de katılmasını yasaklamıştır. Allah ve vatan uğrunda savaşmak en kutsal görevdir. Müminler, bunu doğru değerlendirmelidirler. Askerden, vatan savunmasından kaçmak çok büyük günahtır ve cehenneme koşmaktır. Öyleleri toplumun yüz karasıdırlar; lânetlenmeyi de hak etmişlerdir.

{274}. Mescitlerin-camilerin sadece Allah'a iman ve ibadet birliği için kullanılabileceği; fitne, bozgunculuk, siyasal bölünme, toplumu parçalara ayırma,.. amaçlı kullanılmayacağına bu ayet ışık tutmaktadır. Nitekim Hz. Peygamber, fitne amaçlı inşa edilmiş olan “Dırar Mescidi”ni yerle bir ettirmiştir. Mescitleri gruplaşma ya da ayrımcılık amacıyla kullanmak isteyenlere devlet kesinlikle izin vermemelidir. Osmanlı imparatorluğunun yıkılmasında, öteki sebepler yanında dinsel ayrımcılar, dış güçlerin içimize yerleştirmiş olduğu imam, molla sıfatını taşıyan kimi hain, münafık sarıklılar, casuslar büyük pay sahibidirler. Ünlü İngiliz casusu Lavrens'in Arapları Osmanlı devletine karşı kışkırtabilmek için, camilerde gözyaşı döke döke vaaz etmiş olduğu unutulmamalıdır!

{275}. Hz. İbrahim: “Senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim” diye söz verdiğinden babası için dua etmiştir.

{276}. Durumları uygun olmasına rağmen, çok zor koşullarda gerçekleştirilen Tebük savaşına katılmayan Bedir gazisi üç sahabeden söz edilmektedir.

{277}. Bu ayetin ikinci kısmını: “Askerler cephede savaşırken geride kalanlardan kimilerinin, dinde uzmanlık elde etmek için sefere (ilim tahsiline) çıkmaları ve

halklarına döndüklerinde onları uyarmaları…" biçiminde anlayanlar da vardır.

İslâm'da öteki dinlerdeki anlamda "din adamı" yoktur; ancak dinin sosyal bir gerçek, sosyolojik bir olgu olduğu ortadadır. Dinin gereklerinin, İslâm'ın doğrularının toplumun tüm kesimlerine doğru olarak öğretilmesi, belletilmesi zorunluluğu vardır; zira birey ve toplum hayatında hiçbir şey, dinin yerini tutmaz; hiçbir şey de dinin yerini dolduramaz. O bakımdan, arkadan gelen nesillere doğru din bilgisi vermek, kazandırmak, toplumu yönetenlerin vazgeçilmez görevidir. Doğru din inancı ve kültürü topluma olumlu katkılar sağlar. Yanlış-batıl inançlar, doğru inanç konusundaki bilgisizlik toplumun şirazesini bozar; hatta çöküşe neden olabilir. Kur'an en sağlam din kitabı, İslâm "Ben evrenselim" diyen bir dindir. Müslüman Türkler, dinsel ve tarihsel misyonlarını görmezlikten gelemezler. Onlar, diğerlerine örnek olmak üzere ortaya çıkarılmış bir millettir. Bu bilinç ve inancı terk edemezler; ederlerse sıradanlaşırlar; sıradanlaşanlar gibi zaman içinde yozlaşır, sonra da yok olup giderler! Bu ülkülerden yoksun birilerinin, bu aziz milleti yönetme noktasında olması ne acı ve acınacak bir manzaradır! M. Akif Ersoy doğru söylemiştir: "Sahipsiz olan memleketin batması haktır/ Sen sahip olursan bu vatan batmayacaktır!"

{278}."Yanınızdaki düşmanlar…" nitelemesinden, size yakın yerde ya da sınırınıza yakın olanlar anlaşılabileceği gibi, sırf sizinle savaşmak için yakınınıza kadar gelmiş olan düşman askerleri, orduları da anlaşılabilir. Ayet, savaş durumunda gösterilmesi gereken duyarlılığa değinmektedir. Barış halinde herkesle iyi geçinmek zaten İslâm'ın evrensel ilkesidir.

{279}.Mümin ya da münafık her Müslüman, yıl içinde kendisi ya da yakınlarının başına gelen acıları, belâları: "Bu benim için bir sınav olabilir!" bilinciyle değerlendirmelidir. Bu tür acılar tövbeye, Hakka dönüşe vesile olabilir. İnsan, yanlışlarından dönebildiği oranda insandır; kendisini irdelediği oranda olgundur.

{280}.Tüm Kur'an içinde, sadece bu son iki ayetin Kur'an'dan olmadığını; zira 1 kodlama sistemini bozduğunu iddia eden bir görüş vardır. Üzerinde titizlikle çalışılması gereken bir konudur. Bk. Dr. Edip Yüksel, Mesa Kuran Çevirisi.

{281}. Altı günü bizim günlerimiz gibi algılamamalıyız. Onun katında bir an ile yüz yıllar, bin yıllar hepsi bir andır. Nitekim onun katında bin yıl da, elli bin yıl da bir gün olarak nitelendirilmiştir. Bunu evrendeki oluşumun evreleri olarak algılamak gerekir. Bk. Hac-22 , Mearic-

Bizim düşüncemize göre Yüce Allah, yeryüzünde hayat olmasınI dilediğinden, onun oluşması, ötekilerden daha uzun bir süreçte olmuştur. Su, bereket ve hayat olduğu için, başlangıçta yeryüzü tamamen suyla kaplânmıştı… (Bk.Hud-11:7) Halen yeryüzünün ¾'ü sudur.

{282}. Sevgili okurlar, çevrenizde okumuşlardan oldukları halde abuk-sabuk konuşan ve Kur'an'a iftira atanların tanımını bu ve benzer ayetlerde çok göreceksiniz. Ayet açık açık "onlar iflâh olmaz!" demektedir. Hiçbir mümin böyle insanlarla muhatap olmamalı; din, İslâm, Kur'an, .. konusunda onlarla tartışma yapmamalıdır; yoksa Hakk'a iman ettiği halde, öylelerine karşı inancını savunamazsa sorumluluk altına girmiş olur!

{283}. Hz. Peygamberin en büyük ve somut mucizesi Kur'an'dır ve indirildiği gibi

elimizdedir. Aklı, imanı, iz'anı olan ondan nasiplenmesini bilir. Dr. Edip Yüksel, Mesaj adlı Kur'an Çevirisi'nde Müddessir-74:30-35. ayetlerinin, Kur'an'ın matematiksel dizimi ile ilgili bir mucize olduğunu, bunun 1974 yılından bu yana bilindiğini belirtmektedir. İslâm ve Kur'an açısında çok önemli olan bu yaklaşıma, destek ya da red anlamında, İlahiyat Fakültelerimizin ilgili uzmanları bir araya gelip, müminleri bilgilendirici çalışma ve açıklamalar yapması en halisane temennimizdir. Konuya Tevbe Suresi'nin son iki ayeti de eklenmelidir.

{284}. Burada sözü edilen felâket kıyamet değil, dünya dünya olalı beri çok çok tekrar edip duran yöresel afetlerdir.

{285}. Bu ayet, benzerleri gibi, dünyada kalışın, insan mantığına göre çok kısa olduğunu; Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyenlerin kıyamet günü mutlaka kaybedeceklerini haber vermektedir.

{286}.Dünyanın yuvarlaklığından ötürü kıyamet, birileri için gece, birileri için de gündüz kopacak demektir.

{287}. Rabbinin öğüdüne uyan mutlaka kurtuluşa erer; Kur'an'a iman eden bedensel ve ruhsal dengesini koruyacağından şifa bulur; çünkü Allah, hem yol gösteren ve hem de maddi-manevî bereketleri artırdıkça artırandır. Elbette, gönülden iman edip bağlanmadıkça bu müjdeler gerçekleşmez.

{288}. Meselâ, En'am-6:145-151, Nahl-16:116 gibi ayetlerde neyin haram, neyin helâl olduğu açık açık bildirilmişken, hâşâ, Allah unutmuştur diyerek, haram gıdalar keşfetmiş(!) olan kimi fıkıhçılar Müslümanlara zulmetmişlerdir. Allah encamlarını hayreyleye! Zira bu Kur'an, Allah'tan başka hiç kimsenin, yiyeceklerde haramlık iddia edemeyeceğini bildirmektedir.

{289}. Kur'an'a ve onun bu ayetini okuyup iman etmiş olan bir müminin, her an Allah'ın gözetim ve denetiminde olduğunu unutması mümkün müdür? Biz, sadece bu ayeti Müslümanlara belletmiş ve onlar da öğrendiklerini içselleştirmiş olsalar, Müslümanlar ne çok şeyler kazanmış olurlardı!

{290}. Ey insanlar! Niçin Allah'a dost olma yarışına girmezsiniz? Gerçek anlamda Allah'a dost olanların, kesinlikle sırtı yere gelmez.

{291}.İster birey, isterse toplum bazında olsun, Allah'ın fermanı işte budur! Allah'a ve ayetlerine saygısız olanlar, iflâh olmazlar; varsayalım ki varlıklılarsa bile gönül huzurunu bulamazlar. Hayatları hep yakınma ve mutsuzlukla sonlanır. Lütfen, o gönül huzurunu arayanlar 62-64. ayetleri yeniden okusunlar da, o vaade doğru yürümekten geri durmasınlar!

{291/a}.Yüce Rabbimiz bu ayette, teşbihlerle, özgür ve gelişmiş bir toplum olabilmek için dayanışmanın, yardımlaşmanın, ideal-ülkü birliğinin önemine dikkat çekmektedir.

{292}. Belki kimi okurlarımız Hz. Musa'nın beddua etmesini yadırgayabilir; çünkü Allah, kullarının kötü dil kullanmalarını istemez; beddua etmelerini de. Ancak zulme uğramış olanlar bunun dışındadır. O yüzden okurlarımızdan kim zulme uğramış ve tüm yasal yolları denediği halde hakkını alamamışsa, en son çare olarak, böylesinin hakkından gelmesi için onu Allah'a havale etmeli, yasa dışı yollara sapmamalıdır. O, her şeye güç yetirendir!

{293}. Hz. Musa ve halkının Mısır'dan kaçarken, askerleriyle peşlerine düşmüş olan Firavun'un, sonradan mumyalanmış cesedi, halen Kahire Müzesinde sergilenmektedir; böylece ayette söylenen gerçekleşmiş olmaktadır.

{294}. Buradaki kitaptan, Tevrat'ın kastedildiği açıktır. Burada olduğu gibi, yeri geldiğinde öteki ayetlerde de Hz. Peygamber'e "Kuşkuya kapılma!" uyarısı yapılmaktadır. Bunlar ona olduğu kadar, ona iman etmiş olan müminleredir de.

{295}. Yeryüzü insanın ve canlıların yaşamasına uygun kılındığına göre, ondaki rızıklar, tüm canlılara yeter. Canlıların açlık, yokluk sıkıntısı çekmesi, şeytana uşaklık eden azgın, zalim, cahil, yağmacı, sömürgen,.. zorbalar yüzündendir.

{296}. Bu ayetle birlikte A'raf-7:54. ayetin 217 numaralı dip notuna bk! Başlangıçta yeryüzünün tamamı suyla kaplıydı; karaların daha sonra ortaya çıkmış olduğu bilinmektedir. Yeryüzündeki hayatın ne denli suya bağlı olduğu bu ayetten anlaşılmaktadır.

{297}.9, 10 ve 11. ayetlerde, sağlam inanca dayalı kişiliklerle, ondan nasipsizlerin kıyası yapılmaktadır.

{298}. Kur'an, tanrısal bir mucize olduğundan kesinlikle taklit edilemez yani bir benzeri ortaya konamaz. Bu haliyle, indirildiği günden beri her türlü şer odaklarına meydan okumaktadır. Her coğrafyada yaşamakta olan müminlerin, Kur'an'dan yeterli düzeyde nasiplenebilmeleri için, Kur'an'ı mutlaka kendi konuştukları dile çevirip, hem iman ve hem de düşünce ufuklarını, gelişen ve değişen dünya koşullarına göre her an genişletmelidir. Sonsuzluklara uzanan evrenin bir parçası olduklarını o zaman bir başka türlü algılayacaklardır ve kendi önemlerini daha iyi kavrayacaklardır.

{299}.İsrailiyatın etkisinde kalan İslâm kıssacıları Nuh'un efsanevi gemisini de, Nuh tufanını da çok abartmışlardır. Tufanın dünya çapında değil, bölgesel olduğu, ortadoğunun kimi bölgelerini içine aldığı Kur'an'ın mantığına daha çok uymaktadır. Messiniyen Krizi (Akdeniz ukuruna suların sonradan dolmuş olduğu) gibi kimi araştırıcı ve varsayımcılar konuyu anlamaya çalışmaktadırlar.

{300}. Cudi dağı Türkiye'nin güneydoğusunda 2114 m. Yükseklikte bir dağdır. Hristiyanlık ya da Ermeni diyasporası yönünden ilgi çeksin diye, müsteşriklerin yönlendirmeleriyle, Ararat-Ağrı dağında Nuh'un gemisinin aranmasındaki amaç başkadır. Türkiye'yi yönetenlerin olayları-olguları yönetememeleri üzüntü kaynağımızdır. Dünya insanlarının Cudi dağını görmek üzere Türkiye'ye akın edeceği ortadadır. Nemrut'taki somut görüntüleri pazarlayamayanların, Cudi'yi ziyaret edilecek yer yapmaları düşünülemez! Oysa Türkiye'de, Turizme hizmet etsin diye bir bakanlık vardır! Bu bakanlığımızı, bu işi güncelleştirmeye çağırıyoruz.

Konu buraya gelmişken gemi konusuna değinmek gerekir. Efsanedeki: "Nuh'un gemisi" ne kürekle, ne yelkenle, ne de sanıldığı gibi buharla hareket etmiştir. 41. ayette ne olduğu açıklanmıştır. Bu da çok kocaman kütüklerden oluşan bir Salı çağrıştırmaktadır. 40. ayetteki Tandırın kaynaması, yer kabuğu çatlayınca mağmanın üzerine deniz suyunun doluşmasını anlatmaktadır. Bk: Kamer-54:13.

{310}. Nuh tufanının bölgesel olduğuna en açık kanıt bu ayette işaret edilendir. Cenabıhak Nuh'a ve onunla birlikte olan çok az kişiye elbette selâmet ve bereket

dilemekte; ancak orada kastedilen, gemiden inince ayak bastığı yerin yakınında ve uzağında olan ümmetler-toplumlardır. Onların arasında Nuh'a uyacaklar var, uymayacaklar var. Uyanlara selâmet ve bereket dilenirken, uymayanlara da belli bir süre tanındığı haber verilmektedir...

{311}. Çünkü misafirleri, çok genç ve yakışıklı erkekler görünümündeydi. Hz. Lut, oğlancı olan azılılar, ya bunlara zarar verirse diye korktu. Onların melek olduğunu bilememişti.

{312}. "Gökler ve yer durduğu sürece"den maksat, bu dünya ve evren değil, ahiret boyutundaki gökler ve yerdir. Bk: İbrahim-14:48.

{313}. Kıyamet koptuğunda tüm evrenle birlikte yeryüzü, üzerindekilerle birlikte yok olacak ve mahşerde her biri, Allah'ın dilemesiyle yeniden, değiştirilmiş biçimiyle yaratılacaktır. Bk: İbrahim-14:48. Bu ayette ayrıca, cehennem azabının ebediyen-sürekli olmayacağına da işaret vardır. Biz o yüzden, cehennemlikler için kullanılmış olan "ebedi" sözcüğünü "çok uzun süre" biçiminde çevirmekteyiz; çünkü ebedi azap Allah'ın vaadiyle de, adaletiyle de çelişir.

{314}. Zalimlere sevgi, sempati beslenmesi onların daha çok azmalarına sebep olabilir; müminler o konuda dikkatli olmalıdırlar; çünkü o yanlış gidişin ateşle sonlanacağı açıkça duyurulmuştur.

{315}. Kur'an'ın getirdiği üç vakit namazından ikisi bu ayettedir. Görüldüğü gibi, namazı namaz gibi kılanlara Rabbimiz, temizlenip arınacakları sözü vermektedir. Ayetin donunda da belirtildiği gibi öğüt almak isteyen Kur'an'dan da, namazdan da nasibini alabilir! Ayetin ilk kısmında geçen "ve" ek anlamında değil açıklama "yani" anlamındadır. Bu konuda Kur'an'da çok örnek vardır. Bk Bakara-2 53, Enbiya-2 4 , a'd- 3 26, Zümer-39 9, Asr suresi- 3 3,... v.b.

{316}. Hiç kimseyi olmasa bile, bu ayet, benzer durumların olmaması için, sağduyulu insanları harekete geçirmesi gerekmez mi? Kötüye gidiş başka nasıl önlenecektir? Çıkarlarından başka bir şey düşünmeyenler insanlığın ve dünyanın sonunu hazırlamaktadırlar.

{317}. Toplumsal yaşayıştaki tek düzelik insanları gelişmeye itmeyeceğinden Yüce Rabbimiz dinlerin de, toplumların da farklı olmasını dilemiştir. Toplumları aynılaştırmaya kalkışanlar, bu tanrısal yasayı bilmek, anlamak zorundadırlar. Aynılaşmakla, millet olgusundan ötesi kastedilmektedir. Milletleşme, Kur'an'ın önerdiği sosyal ve siyasal yaşama biçimidir. Bk Hucurat-49 3,.. v.b.

{318}. Kur'an'ın Arapça olarak indirilmiş olmasındaki hikmeti kavrayamayanların, İslâm'ı anlayıp anlatabileceklerine şaşmaz mısınız? Kur'an, tekrar tekrar her şeyi açıklamakta olduğunu niçin yinelemektedir? Bu tekrarlardaki amacı göremeyenler, Kur'an'ı anlayıp da anlatabilirler mi? Arapça Kur'an için bk: Zuhruf-43:3.

{319}. "O benim rabbimdir" cümlesiyle Yusuf, evinde kalmakta olduğu efendisini ya da Allah'ı kastetmiştir; çünkü Rab hem "efendi" ve hem de "Allah" anlamına gelmektedir. Eğer kadının kocası kastedilmişse o zaman "o" zamiri kocaya aittir "Kocan bana iyi davrandı" demektir.

{320}. Kral, Mısır'ın yönetimini Hz. Yusuf'a bıraktı. Kocası ölmüş olduğundan

onu Zeliha'yla evlendirdi. İşte o kıtlık yıllarında, Filistinde yaşayan kardeşleri ekmeklik tahıl için kendisine gelmişlerdi. Yusuf kendisini tanıtmadan onlarla konuştu ve ana baba bir kardeşi Bünyamin'i kendisine getirmelerini istedi.

{321}.Hz. Yusuf'un Mısır yasalarına göre değil de, İsrailoğullarının yasasına göre kardeşini Mısır'da alıkoymasında, çok ince ve özel ayrıntıyı karşısındakilere hatırlatma düşüncesi vardır. Yoksa o, Mısır yasalarını çiğneyecek konumda ve kaypaklıkta biri değildir; dürüstlük timsalidir. Kendilerini yasaların üstünde gören kimi devlet adamları(!) bundan ibret almalıdırlar.

{322}.Rivayete göre Hz. Yusuf'un halası, kendisini çok severmiş ve onu babası Yakub'un yanına bırakmak istememiş. Hz. İbrahim'den aileye kalan hatıra kuşağı, çocuk Yusuf'un beline bağlamış; sonra da kuşağın çalındığını yaymış Kuşak Yusuf'un üzerinden çıkınca, töre gereği, Yusuf, malı çalınanın kölesi olmuş. İşte kardeşleri bu olayı anımsayarak, Yusuf'a hırsızlık isnat etmişlerdir.

{323}.Kur'an, peygamberlere indirilen Tanrı sözlerine ayet dediği gibi, doğadaki her türlü olay ve olguya da ayet demekte ve onlar üzerinde mutlaka inceleme-araştırma yapılmasını istemektedir; çünkü yazıya dökülmüş ayetler gibi, doğadaki her türlü belge-olgu da insanı Allah'ın varlığına, birliğine götürmektedir. Ayette, bunu yapmayanlar yerilmektedir.

{324}.Kur'an'ın bunca açık uyarısına rağmen, onunla gelen ilkelere dört elle sarılmak yerine, "uydurulmuş-yalancı hadisler" in peşine takılıp, gerçekten mümin olduklarını ve Rahmet Peygamberi'ni sevdiklerini, saydıklarını birileri nasıl iddia edebilmektedirler? Lütfen şu üç ayeti hem anlamak ve hem de gereğine uymak üzere bir müminin bilinciyle okur musunuz! Lokman-31:6, Ahzap-33:38, Casiye-45:6. Şimdi de bu surenin 1 . ayetini bir kez daha okuyunuz! Allah'ın sözünün önüne hiçbir söz geçemez; geçirmeye kalkışanlar da "mimin" olamaz!

{325}.İstiva için A'raf-7:54. ayetin 217 numaralı dip notuna bk!

{326}.Yeryüzünün dümdüz ve de hareketsiz olduğuna inanmış bir insanlık dünyasının önüne 2,3 ve 4. ayetleri koymuş olan Allah'ın şanı ne yücedir! O kullarına rahmetini yaymış, onlara zulmetmemiş, akıllarını ve enerjilerini gereğince ve doğru yönde kullanmadıkları için onlar kendi kendilerine zulmetmişlerdir; zulmetmektedirler. Çünkü dünyaya indirilmiş misyonlarına yürüyüp evrendeki var olan denge ve düzeni keşfetmek, bilinmeyen, görünmeyen sırları, nimetleri çözmek yolunda uğraş vermeyip dalga geçip durmaktadırlar. Bu konuda uğraş vermiş ve vermekte olanlar Allah'ın seçkin ve takdire değer kullarıdır.

{327}.Allah'ın insanları uyarmak ya da uyandırmak üzere indirmekte olduğu rahmeti, nimeti, yer yer de felâketi görüp de okuyamamak ne kötü! Yağmuru beklemek, istemek güzel de, şimşek ve yıldırımdan sadece korkmak niye? Haydi kafanı çalıştır, bir yolunu bul da onlardaki enerjiyi tüm canlıların emrine sun! "Göklerdeki ve yerdeki her şey (ey insan) senin emrine verilmemiş midir?"

{328}.Allah'ın kullarına Kur'an'dan ve Kur'an dışından bunca deliller göstermesine rağmen inkârlarını sürdürenler, ne boş bir çabanın içindedirler! Öyleleri dilleriyle inkârlarını sürdürseler de, Allah'ın doğadaki yasaları dışına çıkamazlar, o yasalara zorunlu olarak uymaktadırlar. Bedenleri isyan etse bile, gölgeleri itaatten

çıkamamaktadır. Zaten, bedenlerindeki her zerre, her organ, Allah'ın belirlemiş olduğu yasaya göre işlevini sürdürüp durmaktadır. Körün "yok" demesiyle güneş "yok" demek değildir ki!

{329}. Ayette batıl köpüğe, hak-gerçek de insanlara yararları olan su, toprak ve madenlere benzetilmiştir.

{329/a}. "Her şeyim var; fakat huzurum yok!" diye yakınanlar, gelin bu ayete ve onu barındıran Kur'an'a doğru bir adımcık atın; gönlünüzü o yöne döndürün ki Allah'ın rahmeti sizin içinize de yağsın, onun nuru sizin içinizi de aydınlatsın! Sizin muhtaç olduğunuzu size de versin! Rızkınız için pek büyük çabalar harcadığınız gibi, huzurunuz için de O'na gönlünüzü açmasını bilmelisiniz! Ey insan! Sahip olduklarınla değil, O'na sadece sen, tek başına döneceksin; sorgu suale sadece sen kendin cevap vereceksin!...

{330}. Toprağı, suyu, havayı kişisel hırsları, bağlı oldukları grupların çıkarları uğruna kirletenleri seyredin bakalım, ey kendilerini akıllı, bilgili, bilinçli sanan zavallı insanlar! Bu ve benzer ayetler yaklaşmakta olan belâları gözlerinize sokmaktadır. Ne zaman uyanıp, örgütlenip bu doğa katillerine dikleneceksiniz? Ya da haklarınızın, insani görevlerinizin bilincine varacaksınız? Belâ ya da belâların tepenize indiğinde hiçbir çarenin, hatta hiçbir duanın işe yaramayacağını Yüce Tanrı bu kitapta tekrar tekrar yinelemektedir. "Öğüt alan yok mudur?" ki, bu ayetin başında değinilen inanılmaz olguları beklemektesiniz!

{331}. Bu evrende her şey hareket ve oluşum hâlindedir. Allah, duragan yaşayışa razı değildir. Kim o tür yaşama yolunu seçerse, kısa zaman sonra silinip süpürülür ve yerine, doğaya uygun yaşayanlar getirilir. Şu insanoğlu, yeryüzünde bulunuşunun nedenlerini ve hikmetini keşfetmezse, insani özelliklerini geliştiremez ve yerilenler kafilesinde yerini almaktan da kurtulamaz. Geçmişten geleceğe uzanmakta olan şu evren Kitabı bize, bu dediklerimizin başka boyutlarını da anlatmaktadır. Ana kompütürdekileri bilemesek de, insan olarak, misyonumuzu bellemeli ve ona doğru bilinçle yürümeliyiz. Silinip süpürülenler arasında yer almaktansa, Kur'an'ın söyledikleriyle uyuma girip şereflere şeref katmak daha erdemli ve yüceltici değil midir?

{332}. Yeryüzü, gökyüzü, yıldızlar, galaksiler, uzay... Bilim insanları, Kur'an'daki bu ve benzer ayetleri görmeden araştırmalarını sürdürmektelerse, pek büyük bir kayıp içindedirler; fakat şuna sevinmeliyiz ki, kimi bilginler, bu ayette söylenenin gerçek olduğunu keşfetmişlerdir: "Yeryüzü, uçlarından azar azar azalmaktadır..."

{333}.Dünya hayatında yanlış yapmış olanların, kıyamette o yanlışlarının farkına varıp doğruyu orada seslendirmeleri sizce de anlamlı değil midir? Toplumlarda, çeşitli nedenlerden ötürü önde olanlar vardır, bilinçli ya da körü körüne onlara uyanlar vardır. Her toplumun belli bir konuma gelmiş bireylerinin, genel halk kesimlerine doğruyu göstermek ve iyiliklerde onlara örnek olmak sorumlulukları vardır. Bu sorumluluklarının bilincine varamayan niceleri, iyiye-doğruya örneklik edecekleri yerde kötüye örnek olmaktadırlar. Hem kendilerine yazık etmekte ve hem de kendilerine uyanları uçurumlara sürüklemektedirler... Kur'an'a sarılanlarsa böylesi acı sonlar yaşamazlar!

{334}.Eski zamanlarda Arabistan'da şairlere cinlerin yol gösterdiği, öğrettiğine inanılırdı. Onun için Hz. Peygamber'e şair ve deli denmiştir.

{335}.Kur'an'ın, kendisinden öncekilerden en belirgin farkı, indirildiği gibi korunmuş ve yazıya geçirilmiş olmasıdır. Bu tanrısal mesajın kıyamete dek kalıcılığını elbette müminler sağlayacak; ancak bu ayette Yüce Tanrı, Kur'an'ın korunmasını kendi üstüne aldığını çok kesin bir biçimde ortaya koymuştur. Tüm insanlığın kutsal kitabı demek ki hiç bozulmadan, kaybolmadan kıyamete dek hükmünü sürdürecektir.

Dr. Edip Yüksel, şehit edilmiş İslâm bilgini Reşat Halife'ye dayanarak, bu korumanın matematiksel kompozisyona dayandığını, 19 rakamına kodlanmış Kur'an'a, o yüzden ekleme ya da çıkarma yapılamayacağını belirtmektedir ki bu, Kur'an'ın savunduğu mantık sistemine de uygun düşmektedir. (E. Yüksel, Mesaj Kuran Çevirisi, ozan yay. 2003. İst.)

{336}.Tüm canlı varlıklar için yeryüzünü yaşanabilir koşullarda hazırlamış ve insanın yararlanmasına vermiş olan Yüce Rabbimize şükürler olsun!

{337}.Rüzgârın bitkilerin döllenmesindeki işlevine ve yağmur bulutlarını sıkıştırmasına vurgu yapılmıştır. Suyun yer üstünde ve taban suyu olarak yer altında depolanmasına da işaret edilmiştir.

{338}.26, 28 ve 29. ayetler, Kur'an mantığına göre ilâhiyatçılar tarafından değil, ilgili konuların, felsefi değerlendirmelerini yapabilen yetkin uzmanlarca yorumlanıp insanlara anlatılması gerekir. Bu uzmanların çalışmalarının evrensel boyut kazanmasında, onların Kur'an'la temasa geçmelerinde büyük yararlar olduğuna inanmaktayız. Bu konuda, ne denli geç kalınırsa insanlık dünyası o denli zarardadır. İnsanlık âleminin ve elbette tüm canlılar dünyasının güneşe olan ihtiyaçları neyse, Kur'an'ın getirmiş olduğu ilkelere ihtiyacı da odur. Bk: Nur-24:45, Secde-32:7,9.

{339}.Eyke halkı, sık ormanlık bir bölgede yaşayan halk demektir.

{340}.Seb-i mesani: “Çiftlerden yedi, ikişerlilerden yedi ile (7) ayetli Fatiha Suresi kastedilmiştir” diyenler olmuştur. “Hz. Peygamber'in, Kur'an dışındaki yedi mucizesidir,” diyenler vardır. Bunun, “Kur'an'ın matematiksel koduna işaret” olduğunu söyleyenler de vardır. Doğrusunu Allah bilir. Kur'an, kıyamete dek kalıcı son yazılı mesaj olduğundan, bilimsel çabalar arttıkça, onun, bulunduğu çağa göre anlaşılması da kolaylaşacaktır. Yeter ki müminler bu yolda engel değil, öncü olmasını bilebilsinler! Bağnazlaşarak, Kur'an'daki rahmetin önünü kesmeye kalkışmasınlar!

90-93. ayetlerden “Kitap Ehli” anlaşılabileceği gibi Kur'an'ı bir tarafa koyup, yalan-yanlış hadislerin peşine düşüp İslâm'ı ve Müslümanları parça parça etmiş, ya da dünyalık elde etme yolunda din kardeşlerimizi gruplara ayırmış kimi Müslümanlar da anlaşılabilir! İslâm, Müslüman görüntülü müşriklerin değil de Kur'an'ın müminlerinin elinde olsa, hiç İslâm dünyası şu perişan halinde mi olurdu? Kur'an'ın söyledikleri “hak”tan başka bir şey değildir. Hak yolcuları ancak ona tutunarak kendilerini ve halklarını kurtuluşa-başarıya taşıyabilirler. Ey Müslümanlar! Allah'tan gerçekten korkuyorsanız, Kur'an'ın dediklerine dönün!

{342}.Geçmişin en belirgin özelliği, yolculukların hayvan sırtında yapılmasıdır. İnsanı ve insanın yaptıklarını da Allah yarattığından, ayet geliştirilen taşıt araçlarına

işaret ettiği gibi, henüz bilemediğimiz icat edilecek araçlara da işaret etmektedir. Bk: Saffat-37:96.

{343}.İnsanoğlu her ikisiyle de iç içe olduğu için gündüz ve geceye, üretim yönünden, belli bir zamandan beri egemendir; onlardan olabildiğince yararlanmaktadır. Gezegenler ve yıldızlar da insana boyun eğdirildiğinden, bize göre uzaydan dünyaya inmiş olan ademoğlu, günü geldiğinde atayurdu gezegene ya da ötekilere mutlaka ulaşacaktır. Keşke şu yeryüzü olanakları o amaçlar için kullanılabilse! Meselâ, Mars'ın geçmişte, şimdiki dünya koşullarında olmadığını kim iddia edebilir? Ya bilemediğimiz gezegenler?

{344}. Bu ayette, genelde tüm insanları, özelde de Müslümanları yanlışa yönlendirenlerin, kıyamet gününde, bunun sorumluluğundan kurtulamayacaklarına işaret edilmektedir.

{345}. Allah için zerreyi yaratmak da, evreni yoktan var etmek de birdir. Zamanımızdan 14 yüzyıl önce, insanlık dünyasının cehaletin karanlıkları içinde bocaladığı, bunaldığı bir dönemde çöle inen nurun bir ayeti, evrenin büyük bir patlama (Big-Bang) sonucu yaratılmış olduğunu haber vermesi müminleri elbette sevindirmekte ve imanlarını pekiştirmektedir. İslâm cehalet dini ha? Ey şeytana yakalarını kaptırmış olanlar! Cehalet, sizin içinde bocalayıp durduğunuzdur; hem dünyanızı ve hem de ahiretinizi önyargılarınıza kurban ettiğinizdir. Demek ki, aydınlığı bırakıp, karanlıklara yol almak, bu demekmiş! 1 Eylül 2 tarihinde, Cern'de, Bing Bang deneyinin başlatılmasını yürekten alkışlıyoruz. Zira bilimin, Allah'ın eşsiz sanatını anlama yolu olduğunu düşünmekteyiz.

{346}. Bk: Ra'd-13:15 ve 328 numaralı dip not. İnsan dışındaki tüm varlıkların Allah'a teslimiyetleri tamdır. İnsan davayı kaybedecekse, umursamazlığından, aymazlığından, kendisine verilmiş olan yetileri yanlış yönde kullandığından kaybedecektir. Kazanan kesim de bilinçli dindarlık yolunu seçtiklerinden kazanacaktır.

{347}. Bu ayet, kız çocukları konusunda, Arap toplumunun düştüğü acıklı hâli dile getirmektedir. Ailenin gücüne güç katmayan, savaşamayan kız çocuklarından kurtulmak için diri diri toprağa gömmek onların yüz karası işlerindendir. Kur'an bu anlayışı belli oranda kırmışsa da, dünyada ve özellikle İslâm âleminde 21. yüzyılda bile erkek egemen görüşün etkisini sürdürmesi, İslâm'ın yenilgisi olarak algılanmalıdır. Biz bunu, tanrısal vahyin gönüllerde yankı bulmamışlığına bağlamaktayız. Tersi olmuş olsaydı, İslâm diyarlarında töre cinayeti diye bir kavram kalır mıydı? Yarım yamalak Müslümanların bir işe yaramadıkları da ortadadır. Artık İslâm, zulme baş eğmeyen, başı dik ve mümin olmayı şeref bilen, mazlumların haklarını savunmak üzere meydanları dolduran yiğitlerini beklemektedir: Erkek ya da kadın-Alperen ya da Bacıyan… İnsanlık, kadın-erkek birlikteliğiyle geleceğe yürüyecektir.

{348}. Balarısının ürettiği balın maddi-manevi değeri, şifa özelliği, üremesi, üretim ve tozlaşmaya katkıları, çalışma disiplinleri daha başka özellikleri botanikçiler, ziraatçılar, veterinerler, kimyagerler,.. tarafından bilimsel bir biçimde incelenip sonuçları insanlığın önüne konmalıdır. Çünkü insanlık âlemi gelecekte üretim ve

beslenme sorunları yaşayacaktır. Bu harikulâde hayvanın eksilmesi ya da yokluğu canlıların hayatını felç edebilir!..

{349}. Minnacık spermden meydana gelip de "Dünyayı ben yarattım, ben yönetirim!" diyenlerin, ömürlerinin sonlarına doğru yeniden başlangıçtaki hâle dönmeleri insanoğlunu çok düşündürmelidir. Haddini bilmeyenlere, işte böyle hadleri bildirilir!

{350}. Allah, sermayenin belli ellerde toplânıp, öteki insanların, onların kölesi konumuna düşmemeleri için müminlere zekâtı farz kılmıştır. Bireyi de, toplumu da sömüren kara kapitalin böylece önlenmesi amaçlanmıştır. Tehlikenin önü alınmazsa, gelecek zamanlarda hantallaşan-tröstleşen büyük kapital sahipleri elbette başarabilirlerse, ulusal devletleri zayıflatıp ya da tamamen ortadan kaldırıp dünyayı kendileri yönetmek isteyebilirler. İşte o zaman gelsin paralı askerler, gelsin parayla satın alınan beyinler,.. ve sermaye imparatorlukları!..

{351}. Allah; özgür ve bağımlı, yetenekli ve yeteneksiz kişilerin iş ve eylem ortaya koymaktaki becerilerini kıyaslamaktadır. 75 ve 76. ayetlerin birinci şıklarındaki kişiler kula kul olduklarından özgür değildirler; aciz ve zavallıdırlar. İkinci şıklarında gösterilenler Allah'a kul yani imanlı ve dilediğince hareket ve davranış özgürlüğüne sahip olanlardır. Allah, öylelerini övmektedir.

{352}. Bu ayette, Müslümanların iki cihan saadeti için nelere dikkat etmeleri, iyinin ve doğrunun yanında durup kötünün ve yanlışın karşısına dikilmeleri gerektiği anlatılmıştır; toplumsal dengelerin önemine işaret edilmiştir. İslâm'ı, toplumsal hayatın dışına itip onu camiye hapsetmek isteyenler sığlıkları, boyutsuzlukları ve de cehaletleri yüzünden toplumlarına ne büyük kötülükler yaptıklarının farkına varmalıdırlar, ya da Müslümanlar sanki "inanıyormuş gibi(!) yaşamak"tan vazgeçip, "mümince yaşama"ya yönelmelidirler. Yapmacılık ve riya İslâm'ın en çok yerdiği şeydir. Bu ayette aynı zamanda güçlü karşısında boyun eğip de, zayıflar karşısında zorba kesilenlere uyarıda bulunulmaktadır. Bu ayet Türkiye'deki Cuma hutbelerinin sonunda cemaate, ori inali ve Türkçesiyle mutlaka okunmaktadır; elbette hep okunacaktır.

{353}. Tanrısal yasada gelişme tekdüzeliğe değil, farklı olma ilkesine bağlanmıştır. Farklı bireyler ve toplumlar birbirleriyle iyilik, yaratıcılık, üretim,.. gibi konularda yarışa girecekler ki gelişme, değişim, yenilenme olsun! Tekdüzelik, Allah'ın da, özün de insanın da sevmediği bir şeydir. Bu yüzden Yüce abbimiz, özellikle toplumların farklı din, dil, kültür, gelenek,..lerden oluşmasını dilemiş, yasasını böyle koymuştur. Ayetin söylediğini ve istediğini doğru anlamak gerekir.

{354}. De; çünkü bunu söylemekle, şeytanın sana verdiği vesveseden (kuşku ve korkudan) Yüce Rabbine sığınmış ve korunmuş olursun; yoluna, işine, giriştiğin mücadelene güvenle koyulursun.

{355}. Mekke'nin kodamanları Hz. Peygamber'e şair, büyücü, deli,.. demişler; ama onu bir türlü durduramamışlardı. Bu kez, "Kur'an'ı ona bir yabancı öğretiyor..." iftirasını icat ettiler. Bir rahiple birkaç saat sohbet etmek, ya da Arapçayı doğru dürüst konuşamayan başka ırktan bir köle, nasıl oluyor da, alimleri dize getiren böyle bir bilgiyi, Arap şairlerini susturan Kur'an metinlerini eygamber'e aktarabiliyor? Bu

denenler, öylesine güçlü kişilikler olsalardı, belki de kendilerini peygamber ilân ederlerdi! Bu; Hz. eygamber'e iftira etmek istediklerinde Kitap Ehli'nin de dayandıkları bir mantıktır. İlâhiyat Fakültesindeki İngilizce öğretmenimiz Miss Gordon da, Hz. eygamber'in, Kur'an'daki bilgileri Tevrat ve İncil'lerden almış olduğunu söylerdi?!... Güneşe atılan pislikler, atanın başına saçılır bilirsiniz! Müslümanlar Kur'an'a bağlandıkça İslâm'ın nuru parlaklığını sürdürecektir.

Müsteşrikler, Kur'an'daki kimi bilgi ve belgelerin Tevrat ve İncillerden alınmış olduğunu gösterdiğini iddia edip duracaklardır. Buna karşılık İslâm bilginleri, aynı kaynaktan gelen bilgiler arasındaki benzerliklerin doğal olduğunu, zaten Hz. Adem'le Hz. Muhammed arasında gelmiş geçmiş tüm peygamberlerin getirdikleri dinin adının İslâm olduğunu, Kur'an'ın da, kendisinden önceki kitapları onaylamak için indirildiğini açık seçik söylemekte olduğunu muhataplarına bildirmelidirler. Eğer onlar da vahye gerçekten iman ediyorlarsa, en son ineni de kabullenmenin en doğru yol olduğunu ısrarla kendilerine anlatmalıdırlar. Eğer onlar Hakk'a teslim olma yolundalarsa...

{356}.Mekke'nin zorbaları, Müslümanlığı kabul ettiler diye Ammar b. Yasir'in annesi Sümeyye'yi ve babası Yasir'i onun gözleri önünde şehit ettiler. Sıra kendisine gelince delikanlı Ammar, müşriklerin isteklerine uydu ve Hz. Muhammed'e inanmadığını söyledi. Sonra da ağlayarak durumu Hz. Peygamber'e açıkladı. Rahmet Peygamberi bir yandan Ammar'ın göz yaşlarını siliyor, bir yandan da ona en güzel ödülü uzatıyordu: "Ammar, baştan ayağa imanla doludur. İman onun etine, kanına karışmıştır. Ey Ammar! Seni yeniden zorlarlarsa sen onların dediklerine uy!.."

Hangi mümin, Peygamber Efendimiz'in Ammar'ın göz yaşlarını silerken onun yerinde olmayı istemez! O Ammar ki, anasının da, babasının da soyu sopu, Nuh'un çocuklarından Yafes'e dayanmaktadır.

Bilindiği gibi Nuh Peygamber'in bindiği gemi Cudi dağına oturmuş ve onun çocuklarından Yafes'in kolundan gelenler Anadolu içlerinden doğuya doğru yayılmışlardır. Kimileri de, Fırat boylarına inmişlerdir...

Doğu Roma İmparatorluğu ile ersler arasındaki savaşlar çok kanlı geçmektedir. Fırat boylarındaki halk katliam korkusuyla güneye doğru kaçmaktadır... Ne yazık ki bu kez de güneyden gelmiş olan çöl Araplarının ağlarına düşerler ve esir pazarlarında satılmaktan kurtulamazlar...

Yasir ve Sümeyye özgür ve asil birer ailenin evlâtlarıyken şimdi köle tacirlerinin eliyle Mekke'dedirler... Fil vakasının üzerinden de neredeyse seksen-doksan yıl geçmiştir. Şu kadere bakın ki Nuh Tufanı'nı yaşamış olan o büyük peygamberin bilmem kaçıncı göbekten torunları, Son Peygamber Muhammed Aleyhisselâm'ın yanında yer alınca, bir peygamberin torunlarına yakışır biçimde imanlarından dönmemiş ve o uğurda İslâm'ın ilk iki şehidi olma şerefini elde etmişlerdir. Aynı zamanda da Ammar gibi, gelecekte İslâm imanına simge olacak evlâtlarının Son Peygamber'in davasına omuz verenler arasında yer almış olması şansını yakalamışlardır...

Tarih; Sümeyye ile Yasir'in mensubu olduğu milletin, tıpkı Nasr Suresi'nde tanımlandığı gibi İslâm'a girişine, sonra da onun savunulması ve yayılması yolunda

milyonlarca evlâdını şehit vermesine yani Asil Türk milletinin, Yüce İslâm'ın ve onun Aziz Peygamberi'nin kutsal yoluna baş koyduğuna tanık olacaktır…

{357}. Hz. Peygamber'in gelişini yalanladıkları için bu ayet, Mekke'nin kıtlık, yokluk, sıkıntılı yıllarını hatırlatmaktadır.

{358}. Allah'ın haram kıldıkları dışında haramlar icat edenler, hem kendilerine ve hem de içinde yaşamakta oldukları topluma ne büyük kötülükler ettiklerini bilemeyen ahmaklardır. Kur'an'ın getirmiş olduğu din tamdır ve mükemmeldir; dinimize, Allah rızası için hizmetler vermiş ve vermekte olanları gönülden alkışlıyor ve onları selâmlıyoruz. Bizim kutsal dinimizi babalarının çiftliğiymiş gibi, dünyalık çıkarlarına basamak yapanları da bütün içtenliğimizle lânetliyor ve onları Allah'a havale ediyoruz. Bizim Kur'an'ımız tamdır; onda eksiklik görenler iki cihan bedbahtlarıdır.

{359}.Kültürel yönden 21. yüzyıl insanı belli bir olgunluğa erişmiştir. Bu ayette istenenleri, Allah yolunda uygulamak için Müslümanların ellerinde büyük fırsatlar ve imkânlar vardır. İnsanlığın kurtuluşu adına bu fırsatlar mutlaka değerlendirilmelidir. Müslümanların gösterecekleri kültürel cihada dünya insanlarının çok ihtiyacı vardır; çünkü 21. yüzyıl insanları, tıpkı cahiliyet döneminde olduğu gibi şirk deryasında bunalıp boğulmaktadırlar… Birileri, batılda ısrar ve onu yaymak konusunda pek büyük harcamalar yaparken, müminler bunu oturdukları yerden seyretmemelidirler; sonra vebalden kurtulamazlar.

ABD'de Hristiyanlığı anlatan yüzlerce Tv. Kanalı varken, halkının % 99,5'u Müslüman olan Türkiye'de Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bile televizyon kanalı olmaması çok düşündürücüdür. Özel televizyonlarımızsa zaten dökülmektedirler; o yüzden İslâm aleyhine kullanılabilmektedirler. Zavallılığın ve aymazlığın böylesi, bizi kahretmektedir. (Biriki kanalın düzgün yayını bizi sevindirmektedir.) Biz bunu, iman ve Kur'an kültürü zaafiyetine bağlamaktayız. Allah, tez vakitte uyanışlar nasip etsin!

{360}. Hz. Peygamber, o zorlu günlerinde, kendisine pek büyük destek vermiş olan çok sevdiği amcası Hz. Hamza'nın Uhud'ta şehit edilmesine ve sonunda da bedenine yapılmış olan vahşete çok üzülmüş ve bunun intikamını da bir biçimde, yapanlardan almak üzere yemin etmiştir; ancak Rabbinin lütfuyla, daha sonraki günlerde, o kötülükleri yapmış olanların tümünü affetmiştir.

{361}. Miraç olgusunu, Kur'an dışında anlatan bilgiler keşke, İsrailiyattan olabildiğince arınmış olsaydı! Hz. Muhammed şanlı, şerefli, bir Rahmet Peygamberi'dir. Onun bu saygınlığını zedeleyen hurafelere hiç, mümin olan itibar eder, inanır mı? İman edilecekler konusunda Kur'an yeterlidir. Mümin, Yüce Allah'ın ve Elçisi'nin şerefine ortak edilmiş pek sağlam bir kişiliğin temsilcisidir. Öyleyse hurafelere değil, sadece Kur'an'a iman etmelidir.

{362}. Allah'ın, tüm iyi kullarına ödül sözü vardır. Buna "vaad" denir. Allah'ın tüm kötü kullarına ceza sözü vardır. Buna da "vaid" denir. Kur'an'ın hükümleri, sürekliliği anlattığından olayı dili geçmişle değil de geniş ve gelecek zamanla çevirdik. Zaten bu, Kur'an'ın da yaklaşımıdır. Olay olmuş bitmiş biçiminde değil de, her an olabilir şeklinde anlaşılmalıdır. ABD ve AB şemsiye kalktığında İsrail'in başına gelebilecekleri düşünebiliyor musunuz? Bunu, İsrail'in iyi, akıllı insanları düşünüp

görebilmelidirler.

4 ve . ayetlerde sözü edilen “iki kez bozgunculuk çıkaracaksınız…” haberini İslâm müfessirleri, Yahudilerin geçmişte yaşadıkları olaylara yormuşlardır. nlar peygamberlerini hapsetmiş, öldürmüş ve hatta Hz. İsa'yı öldürmeye teşebbüs etmişlerdir. Kimileri de bu “iki kez” ifadesini, Babil sürgünü, Tevrat'ın yakılması, kutsal emanetlerin yağmalanması Hz. Süleyman mabedinin birinci kez, Romalılar döneminde de ikinci kez yıkılmasıyla açıklamışlardır ki o büyük yıkımlar sonucu İsrailoğulları ta 1948 yılına kadar iki bin beş yüz yıl devletsiz kalmışlardır.

Yahudilerin 1490'lı yıllarda İspanya'da, 2. Dünya Savaşı esnasında Almanya ve öteki Avrupa ülkelerinde uğradıkları takibat ve katliamları da Kur'an'ın işaret ettiği vaidler içinde değerlendirmek gerekmektedir. Allah'ın lânetine uğramış bu kavmin başına ileride neler geleceğini bilemeyiz…

Bize göre Yahudilerin bundan sonra başına gelebilecek ikinci bir olası tehlike şudur: Bilindiği gibi Yahudilerin o büyük sermayeleri dünyanın ezilen, horlanan, sömürülen halklarının alın terleri sonucudur. Bu ezilen, horlanan, sömürülen halkların çoğu sağlam bir biçimde oluşturacakları uluslararası dayanışma sonunda, tıpkı Hitlerin yaptığı gibi, Yahudilerin kötülerinin imhasına karar verip uygulamaya kalktıklarında böylesine geniş boyutlu organizasyonun eylemini kim durdurabilecektir? Ayetler buna dikkat çekmektedir; çünkü o kertede ulusal devletler de ya yoktur ya da uygulanan Siyonist politikalarca hepten etkisizleştirilmiştir… 7. ayetin baş kısmıyla 8. ayetin tamamını Yahudilerin iyi, akıllı kesimi doğru değerlendirmelidir. 2500 yıl devletsiz kaldıktan sonra kurdukları devletlerini, öteki devletlerin içini karıştıran değil, onlarla uyum ve dayanışma içinde yaşayan bir devlet gibi yönetmelidirler. Hz. Mevlânâ'nın Mesnevi'de anlattığı Yahudi kralı ile onun baş vezirinin uyguladıkları, “Kendi dininden olmayan toplumların iç işlerini karıştırmak, ya da olabilirse onları tümden imha etmek…” gibi politikaları sürgit uygulamak hiç olanaklı değildir. O tür yanlışlıklarda ısrar etmek, bir gün ısrar edenleri yakıp yok edebilir. O akıllı ve iyi Yahudiler, Tevrat'a olduğu kadar Kur'an'a da kulak vermeli ve her toplumu uyarmakta olan ayetleri dinlemelidirler: “Allah kullarına kesinlikle zulmetmez; fakat insanlar kendi kendilerine zulmetmektedirler…”

Ey Yahudi milleti! Yeryüzündeki tüm dinsel kaynaklar içinde elinizdeki Tevrat'ı en çok destekleyen ve ona şerefli bir paye verenin Kur'an olduğunu unutmayınız! Hz. Musa'ya ve öteki peygamberlere iman etmiş oldukları için Allah'ın onurlandırdığı ve doğru işlerinde desteklemiş olduğu bir milleti, yeryüzündeki zulüm çarkını işletenlerin simgesine dönüştürmeyin ki siz de rahat nefes alın, insanlık âlemi de rahat nefes alsın! Yahudi milletinin iyilerinin, öteki toplumdakilerle birlikte dünyanın şansı, Yahudi milletindeki kötülerin, öteki toplumdakilerle birlikte dünyamızın talihsizliği olduğunu lütfen düşünün! Şeytana uşaklığa soyunmuş içinizdeki kötüleri lütfen durdurun! Dünyanın yangın alanına dönüştüğü bir anda, o yangından sizi kurtaracak kimdir? Gelin; Hz. Musa, Hz. İsa ve Hz. Muhammed'in getirdikleri evrensel ilkelere hep birlikte uyalım, sonra da uygulayalım ki şu güzelim dünya yangın yerine dönüşmesin!

{363}.İnsan zor ve sıkıntılı anlarında: “Allah'ım! Canımı al da kurtulayım!” ya da: “Bunca zorluklar, sıkıntılar hep beni bulur!..” gibi sözlerle içinde bulunduğu

durumdan yakınır; beddua edip durur. Oysa, bilse ki o zor ve sıkıntılı anlar, sabrettiği taktirde kendisini aydınlığa, refaha, huzura,.. taşıyacaktır. Zorlukların, insanı başarıya götüren bir sınav, bir sınama dönemi olduğunu müminler hiçbir zaman unutmamalı ve rablerinin yardımını dilemekten geri durmamalıdırlar.

{364}. Geceye simge karanlık-ay, gündüze simge ışık-güneştir. Yeryüzünde hayatın olmasını plânlamış olan rabbimiz, bir zamanlar ışık kaynağı olan ayı soğutup, ancak güneşin ışığını yansıtır konuma getirmiş ve böylece insanların güneşi, ayı zaman ölçütü olarak kullanmalarını sağlamıştır. Bilimsel çalışmalar ne denli gelişirse, Kur'an'daki gerçekler o denli kolay anlaşılacaktır. Kur'an bilimi onun için yüceltmiş ve müminlere önermiştir.

{365}. Her insanın iş ve eylemleri, özgür iradesiyle tercih edip gerçekleştirdikleridir. İnsanı yaratan Yüce Rabbimiz ona: "Senin yaptıkların bir bir kayda geçmektedir, ayağını denk at!" demiştir. İnsanın da doğasında, işine gelmediklerini inkâr etme eğilimi vardır. Adil olan Allah, hesap gününde: "İşte yaptıkların!" diyerek vaad ya da vaidini gerçekleştirecektir. Bu aciz kulundan ve tüm müminlerden bağışlamanı eksik etme Allah'ım! Yarlıga bizleri! Bk. İsra-17:71, Kehf-18:49, Hadid-57:22.

{366}. Alâk-96:6,7. ayetleri insanın zenginlik ve varlık sebebiyle azacağını ortaya koymaktadır. Bu yanlışa düşmemenin yolu Allah'a ve ahiret gününe imandan ve Hz. Peygamber Efendimizin yolunu izlemekten geçmektedir. Hiçbir reçete, öğüt de onun yerini tutamaz.

{367}."Onların da, bunların da" yani iman edenlerin de, inkâr edenlerin de... demektir.

{368}.İslâm toplumundaki istikrarın bozulmaması için, haksız yere öldürülenin yakınlarına, katile karşı kısas hakkı tanınmıştır. Bu da mutlaka devletin yetkili organları eliyle yürütülür.

2 'li yılların başlarında, Türkiye nüfusunun %99,5'u Müslümandır; ancak arkadan gelmekte olan nesillere, yeterli düzeyde din kültürü verilmediğinden, ülkemizin tüm bölgelerinde İslâm dini aynı biçimde algılanmaz ve kimi bölgelerin de İslâm'a ya da yasalara rağmen aşiret törelerini sürdürenler, kan davası güderek ocaklar söndürmekte, korkular yaratmaktadırlar. Demek ki biçimsel Müslümanlıktan bilinçli İslâm'a dönmek zorunluluğu vardır. Demek ki insanlar, ancak İslâm'ı içselleştirdikleri, öte yandan da çağdaşlaştıkları oranda yanlış töreleri aşabilecektir.

{369}. Araştırma, inceleme ve gerçek üzerine söz söyleme çok sağlam bir İslâm ilkesiyken; bilimsizlik, bilinçsizlik, bu ayetin ve Kur'an'ın önerilerine uyarak İslâm'ı öğretmemezlik, anlatmamazlık sonunda onu hurafelerin, safsataların, taassubun kucağına atmıştır. Şu anda yeryüzünde Kur'an'ın getirdiği İslâm değil, törelere ve uydurulmuş hadislere göre oluşmuş "Gelenek Müslümanlığı" egemendir ve onun da "Gerçek İslâm"dan daha çok sahibi, koruyucusu vardır. O yüzden de emperyalist güçler Müslümanları çok kolay sömürmekte; aynı zamanda onları horlayıp, itip kakabilmektedirler. Çoğu İslâm ülkesinin yöneticileri de, o zorbalara yaranma yarışındadırlar. Bu, ne acı ve acıklı bir manzara değil midir? Demek ki Hz. Peygamber'in kıyamet günü Allah'a: "Yarabbi! Benim milletim-ümmetim bu Kur'an'ı

(hepten) terk etmiştir!" şikâyeti, serzenişi bunun içindir. Bk. Furkan-25 3

{370}. Kur'an, hikmetler yumağıdır. O yumağı çözebilen kafalar pek büyük başarılara yürürler. Onun bir adı da bu yüzden "Hakîm"dir. Kur'an'da en çok geçen Allah'ın sıfatlarından biri de bu hikmetle ilgili olandır; İzzet ve Hakîm sıfatlarının bu denli yan yana zikredilmiş olması üzerinde müminler çok düşünmelidirler. "O, hikmetle hükmedendir!" Kur'an'daki hikmetleri kavramaya yönelmek gerekmektedir; çünkü hikmeti kavrayamayanlar şekle-biçime yönelmekte ve taklitçi olup çıkmaktadırlar. Taklitçiler, rahmeti dondurduklarından sıradanlaşırlar. Bu da izzetten zillete düşüş demektir. Çağımız Müslümanları, "İman tazelemesi demek olan tecdid-i iman" etmedikçe bu zilletten çıkamayacaklardır. Bizim milletimiz, yediden yetmişe, İslâm'la ilgili inancını tazelemek zorundadır! Kolaylık olsun diye şu notu düşüyoruz:

Gerek bireysel ve gerekse topluluklar bazında imana-Kur'an'ın getirdiği dine dönüş seremonisi şöyle gerçekleşir:

Tek kişi ya da topluluklar kıbleye yönelerek, el açıp diz çökmüş ya da ayakta durarak şu sözleri tekrar ederler(topluluğa bir kişi tekrarlatır):

"Ey Yüce Allah'ım! Şu ana kadar bilerek ya da bilmeyerek işlediğim günahlarımdan, yapmış olduğum yanlışlıklarımdan dönüyorum; tövbe ediyorum. Sen tövbemi kabul et!

Bundan sonra sadece Kur'an'la ve doğru sünnetle gelen İslâm'a iman edeceğim! Sen şahit ol ve benim bu duamı kabul buyur! Âmin!" (Dileyen ya da bilen bunun sonunda Fatiha'yı ya da Rabbena atina... duasını okuyabilir.)

Müslüman kardeşim! Bu kararlılığı gösterdikten sonra yarınının dünden, ahretinin dünyadakinden daha güzel olacağını sen elbette görecek yaşayacaksın; çünkü Allah sözünden dönmez.

{371}. Atomun çekirdeğindeki ve uzayın sonsuzluklarındaki harekete olduğu kadar, en küçüğünden en irisine tüm canlılara işaret edilmektedir. Bu ayet, canlı cansız her şeyi nitelemiş ve içeriğine katmış olmaktadır.

{372}. Allah'a ve ahirete inanmayanlara ne yaparsanız yapın, onları inandıramazsınız. Onlar, ne yazık ki, ön yargılarının köleleri olarak cehenneme sürüleceklerdir. Sebebi de 46. ayette belirtilmiştir. Zamanımızın Kitap Ehli'nden gerçek peşinde koşanlar olduğu gibi, hâlâ cahiliye dönemi müşrikleri gibi, 47. ayetin anlattığı biçimde Kur'an'ı okuyanlar, inceleyenler(!) de vardır. O zavallılar keşke Kur'an'ın rahmetinden yararlanmış olsalardı!

{373}. Ey mümin kardeşlerimiz! Rabbimize ulaşma yolunda birilerinin irşat ve uyarılarından yaralanabilirsiniz; fakat kesinlikle birilerinin eteklerine tutunarak ya da onların şefaatçi olacaklarını umarak kendinizi kandırmamalısınız; ahiretinizi karartmamalısınız! Allah, bu ayette, öylelerinin de, Allah'ın azabından tir tir titrediklerini bildirmektedir. Müminler sadece ve sadece Allah'a güvenip dayanmalıdırlar. Kim olursa olsun, hiçbir yaratığa dayanmamalıdırlar. Hz. Nuh'un kendi öz evlâdına, Hz. İbrahim'in öz babasına, Hz. Muhammed'in, kendisine bunca destek ve yardım yapmış olan amcasına hiçbir şefaatinin olamayacağını işte bu elinizde tutmakta olduğunuz Kur'an bize öğretmektedir. Onun demediğine ek

açıklama getirmek kimin haddinedir? Onun için her mümin kardeşimiz ayağını denk atmalı, kendisini sadece kendi yaptığı iyiliklerin kurtaracağını bilmelidir. Onun için de müminlerle olabildiğince iyilik yarışını sürdürmelidir. Bizim yapmakta olduğumuz sadece bir hatırlatmadır vesselâm!

{374}. Bedir savaşının müjdesi. Rüyayla kastedilen Miraç olgusudur. O ağaçtan kasit de Zakkum ağacıdır ve onu gerçek anlamıyla değil, sembolik olarak anlamak gerekir. Cehenneme odun olmaya hazır yığın yığın âdem(!) yok mudur?

{375}.Şeytanın etki alanına giren her insan yanlış yapar ve haram üstüne haram işlemekten kurtulamaz; ancak müminlere onun bir zararının dokunamayacağı Allah'ın bir vaadidir. Öyleyse Allah ve Kur'an yolundan ayrılmamak kurtuluşumuzun sigortasıdır-garantisidir.

{376}. Bu ayette "Koruyucu-dost olarak Allah yeter" dendiğinden, her Müslüman Kur'an'a, İslâm'a, ahlâka ters, kendi iç dünyasındakilerden ya da çevresindekilerden bir dürtü, bir telkin alırsa hemen Rabbine sığınmalı, gönlünü: "Lâilâhe illallah! Allahuekber!" deyip Allah'a açmalı, şeytana kapamalıdır. Kur'an'ın haber verdikleri dışında hiçbir yola sapmamalıdır.

{377}. Bu ayetten anlaşıldığına göre, zamanın kodamanları Hz. Peygamber'i bunaltarak ondan ödün koparmak istemişlerdir. Peygamber Efendimiz de, onları İslâm'a çekebilmek için, kalben onların isteklerine yanaşmış; ancak ayet dinde ödün vermeyi yasaklayınca hemen kendini toparlamış ve Kur'an'daki gerçekleri tebliğ etmeyi sürdürmüştür. Kur'an'ın çok kez Hz. Peygamber üzerindeki baskılara vurgu yapması boşuna değildir. nun insanüstü bir varlık değil, tıpkı bizim gibi bir insan olduğu hep akılda tutulmalıdır. Birilerinin gönlünü hoş etmek için de, hiç kimsenin İslâm'dan taviz-ödün vermeye kalkışması doğru değildir.

{378}.Öneminden ötürü, güneş battıktan sonraki namaza bir kez daha işaret edilmiş; ancak Sabah-Seher namazından ve sonrasında okunması gereken Kur'an okunuşuna özel vurgu yapılmıştır; ancak ne yazık ki bu ayetin vermekte olduğu mesaj Müslümanlarca tam anlaşılıp değerlendirilememiştir. Kimileri Kur'an okumayı sadece Sabah namazında okunan Kur'an sanmışlardır. O yüzden kimi yerde Sabah namazı uzun okumalarla uzatılmaktadır. Böylece, Kur'an okumayı sadece namaza özgülemekle yanılmışlar; onun yeterli düzeyde okunup incelenmemiş olmasından ötürü de, uydurulmuş hadislere dayalı Müslümanlık anlayışı, Kur'an'ın getirdiği İslâm anlayışının önünü tıkamıştır; kesmiştir. Allah, "sürekli Kur'an okuyarak bilgilenin, bilinçlenin!" diyor, Müslümanlar onun yerine namaza, daha çok namaza yönlendiriliyor. Bu ise durağanlaşmak demektir.

Her gün, Sabah namazından sonra 30-40 dakika kadar tüm Müslümanların yaygın eğitim olarak Kur'an bilgisiyle içiçe, haşir neşir olduklarını düşünün! Böyle bir topluma taassup, batıl inançlar, İsrailiyat, uyuşukluk, tembellik, cehalet,: musallat olabilir miydi? O bakımdan Müslümanlar günümüzde, örgün eğitimin dışında da yaygın eğitim alarak ayette isteneni mutlaka yerine getirmelidirler ki kapalı olan ufukları açılsın. Öteki insanların da, Müslümanların da gerçek anlamda kurtuluşa, huzura ermeleri imanlı, bilinçli öğretim ve eğitimden geçmelerine bağlıdır.

{379}.İslâm bilgisinden yoksun Müslüman toplumlarını batılın kuşatmış

olmasından ötürü, hangi bilinçli müminin yüreği kan ağlamaz? Müslümanlar bu acıklı durumdan çıkmak isterlerse 82 ve 84. ayetlere doğru yürümelidirler! Kur'an'a sımsıkı sarılmalıdırlar.

{380}. Kur'an'ın şifa ve rahmet oluşu, bilinçli müminler için pek büyük anlamlar içermektedir. İnanan bireye ve dolayısıyla topluma oradan mutlaka huzur, sevgi, sevinç yani mutluluk yansır; fakat ne yazık ki, Kur'an ve doğru İslâm bilgileri nasipsizi nice Müslüman kardeşlerimiz dini, ticari bir mal gibi kullanmakta olan din tacirlerinin elinde oyuncak olmuş, dinle ve Allah'la hep aldatılmışlardır; hâlâ da aldatılmaktadırlar. Bu bilgi çağındaki bu aldanış hep sürüp gitmemelidir. Kur'an'ın emir ve uyarılarına sımsıkı sarılan Müslümanlar bilinçlenerek, zalimlerin zarar ziyanlarını artıracak adımlar atmalıdırlar; seyirci değil oyuncu, tüketici değil daha çok üretici olmalıdırlar.

{381}. Ruh-can, insanın sahip olduğu en üstün değerdir. Öteki canlılarda çok az olduğuna inandığımız bu tanrısal bilgi insanoğluna giydirilmiştir. Zira o, bedeni terk ettiğinde, hiçbir organ işe yaramamakta, bir çukura konulup ondan kurtulunulmaktadır. İnsanlar, kendilerine çok acılar çektiren materyalist söylemden vaz geçip Kur'an'a yönelebilirse işte o zaman aradığı gerçek mutluluğu bulabilir. Hem ondan sonra ruhun nasıllığına da yönelebilir; o az bilgiye belki de adım adım ulaşabilir! Bk: Bakara-2:2 (Ayet-el Kürsi).

{382}.Tüm insanlık dünyasına yol göstermek zere gönderilmiş olan Kur'an'ın, toplumların, sadece bir kesimine değil de tüm kesimlerine seslenmesidir. İlkokul düzeyinde öğrenim görmüş bir insan da, üniversite öğrenimi görmüş olan da, hatta özel akademik çalışmalar yapan da ondan kültürleri, anlayış ve kavrayışları ve elbette teslimiyetleri oranında yararlanırlar. Hiç kuşkusuz arınmak ve insanlık meziyetinde dereceler elde etmek, insanın kendi tercihine ve çabasına bırakılmıştır. İnsan, mayasına katılmış olana yürümeli, ona ters düşen iş ve eylemlerden uzak durmalıdır.

{383}. Yaygın olarak bilinen Hz. Musa'nın dokuz mucizesi şunlardır: 1. Ejderha (yılan), 2. Işıklı el, 3. Çekirge, 4. Kurbağa, 5. Kımıl (bit ya da at sineği), 6. Kan, 7. Kayadan oniki göze fışkırması, 8. Kızıl denizin ikiye ayrılması, 9. Tur (Sina) dağının İsrailoğullarının üstüne yükseltilmesi.

{384}. Yahudiler kendilerine gösterilen ülkede bir süre egemen olmuşlar; ancak zulüm ve sapıklıkları yüzünden Allah'ın gazabına uğramış ve dünyanın çeşitli bölgelerine savrulmuşlardır. Artık ne devletleri, ne de egemenlikleri vardır. Onlar da bulundukları ülkenin finansal, ekonomik, ticari, politik, kültürel,.. alanlarında etkinlikler elde ederek, yaşamışlar, 1 4 'lere gelindiğinde Filistin'de, bir devlet kurup, 1967'deki İsrail-Arap savaşında büyük bir zafer kazanmışlardır. nlar için bu zaferin en büyük anlamı, Sina'ya girerken, Müslümanlara Kur'an'la ders verircesine, Bakara-2:249. ayetin sonundaki sözleri pankart ve flamalara yazarak başları üzerinde taşımış olmalarıdır. Öylesi aymazlara, böylesi düşmanlar az mı çok mu siz karar verin!

{385}. Kur'an'ın bu ayetine uyarak müminler namazlarını tek başlarına kılarken, namazda okumakta oldukları duaları, kendileri duyacak yükseklikte okumalıdırlar, ki kendilerini dünya meşguliyetinden uzak tutup kıldıkları namaza daha çok verebilsinler. Sesiz okuyuşlar onları çoğu zaman o yöne kaydırmaktadır. “Gece ve

gündüz namazlarındaki sesli, sessiz okuyuşlar farklıdır," diyenler, bu ayete ters söz söylemekte olduklarını bilmelidirler.

{386}.Bize göre "Ashab-ı Kehf: Mağara Sakinleri" kıssası insanlara Mahşerdeki ikinci dirilişi anlatmak, belletmek için verilmiştir. Müminler bu olaya gönülden inanmaktadırlar; inanmayanlar da sonucuna katlanırlar.

Ülkemizin Tarsus ilçesindeki Ashab-ı Kehf diye anılan mağara yer sarsıntıları ve nice yüzyılların üzerinden geçmiş olmasından ötürü, başlangıçtaki durumunu koruyamamış, mağara olma özelliğini büyük çapta yitirmiştir; fakat yine de yeri bellidir. Onun yakınında bir mabet kalıntısı da yoktur. Anadolunun çeşitli bölgelerinde mağara konumunda olup da, kimi eklerle mabet olarak kullanılmış çok kalıntı vardır. Kim bilir, Ashab-ı Kehf belki de başka bir yerdedir; Anadolu'da olduğu yaygın bir kanıdır. İlk dönem Hristiyanlarının, imanlarını savunmak için, Anadolu'da egemenlik kuran Roma'lı putperestlerden ne büyük eziyetler görmüş olduklarını bilmekteyiz.

{387}.Mağaradaki uyuma süresinin 3 ve 3 9 yıl biçiminde verilmiş olması, Milâdi yıla göre 300, Hicri yıla göre 309 yıl etmesindendir. Söz konusu olay söyle sonlanmıştır: Alışveriş yapmak üzere gönderilen delikanlının elindeki gümüş para yüzyıllar öncesindeki kralın damgasını taşıdığından halk, "hazine bulmuştur" diyerek genci krala götürür. Genç şehirden kaçış olayını krala anlatır... Kral ve kent halkı hep birlikte, onların bulundukları mağaraya giderler ve oradakilerle konuşurlar. Bunun üzerine Yüce Tanrı onları sonsuz uykularına yatırır. Kral da onları, bulundukları mağaraya gömdürür; üstlerine de bir mabet yaptırır. Bu mağaranın günümüzdeki yeri tam ve kesin olarak belli değilse de, o mutlaka Anadolu topraklarındadır. Çünkü Hristiyanlığın ilk dönemlerinde Anadolu'ya putperest Roma İmparatorluğu egemendir. Merkezi İstanbul'da olan Doğu Roma ile Hristiyanlık dönemi başlar. M.S. 325'deki İznik Konsülü kararlarıyla da Hristiyanlara bir başka türlü zulüm uygulanır...

Biz bu anlatılan kıssadan, uyumanın ömrü uzattığını mı, yoksa metabolizmanın bir süre durdurulup yeniden çalıştırılabileceğini mi anlayacağız? Konunun uzmanları araştırmalar yapmalıdırlar!

{388}.Yeryüzünü insanların yaşamasına uygun hâle getiren; mevsimlere göre yeşerten de kurutan da Allah'tır. Tıpkı onun gibi insanları yaşatan, sonra öldüren ve yeniden diriltecek olan da Allah'tır. Ey mümin kardeş! Sen de suyu can bil, çer çöpü de bedenin!

{389}.Melekler ve cinler bilemediğimiz boyutun varlıklarıdır. Melekler ve cinlerin yaratılışlarında bir farklı oluşum var ki Yüce abbimiz "O cinlerdendi" buyurmak suretiyle bu farklılığı ortaya koymuştur.

{390}.Zulkarneyn: İki nesil boyunca, iki kuşağın devletin yönetiminde bulunması demektir. Meselâ zamanımızın deccalleri (Müslümanlara çok büyük acılar çektirdikleri için) baba George Bush ve oğlu W. George Bush gibi. Kim bilir belki Allah o ikisini, kafalarına vura vura, bellerini kıra kıra Müslümanları uyandırsınlar diye göndermiştir! Biz, Zulkarneyn gibi Allah'ın birliğine iman etmiş adil birine, bu iki çirkini örnek gösterecek değiliz; ama Yavuz Sultan Selim ve onun oğlu Kanuni Sultan

Süleyman'ı, iki kuşak boyunca yönetimde bulunanlara örnek gösterebiliriz. Onlar, doğuda Büyük Okyanusa, batıda Atlas Okyanusuna ulaşmamış; ancak 20 milyon kilometre alanda, Avrupa, Asya ve Afrika üzerinde egemenlik kurarak, dünya insanlarının özlemini çektikleri "Güneş İmparatorluğu"nu oluşturabilmişlerdir. Orda dinler, diller, kültürler özgürce yaşanır...

Kur'an'da geçen bu Zulkarneyn kıssası geçmişteyse kim olduğu bilinememektedir. Gelecekteyse kimden olacağı beldir. Bilinen bir gerçek var ki, o da yeryüzünün en adil, en kahraman, en ahlâklı insanları, Kur'an'a sadakatlerini sürdürdükleri sürece, Müslüman Türklerdir.

Onlar, nice yüzyıllar içinde, Asya, Avrupa ve Afrika üzerinde güçlü devletler kurarak, sömürmeksizin toplumlara barış ve huzur getirebileceklerinin örneklerini vermişlerdir. İslâm'dan önce Hunlar, Avarlar, Hazarlar, Macarlar, Peçenekler, Kumanlar, Bulgarlar,.. eliyle Avrupa'yı yönetmişler; Roma'ya girip, İmparatorlara diz çöktüren Papa'ya boyun eğdirmişlerdir. Zaten Hristiyan Avrupa'nın Türklere kızmalarının en önde gelen sebebi bu olaydır.

Avrupa'lı devletler onları, yüzyıllar içinde asimile edip kendi dinlerine sokarak durdurabilmişlerdir. Şimdi aynı oyunu Anadolu Türklerine uygulamak istemektedirler... Biz işte o harekete "Türklerin Batıya Birinci Yürüyüşü" demişizdir. "İkinci Yürüyüş" olarak da, İslâm'a girdikten sonra Selçukluların Karadeniz'in kuzeyinden batıya ilerleyişlerini, Osmanlıların da Karadeniz'in güneyinden ilerleyip Viyana kapılarına dayanmalarını ve Afrika sahillerinden Atlas okyanusunu seyretmiş olmalarını gösterebiliriz. Zulkarneyn, Batı Avrupa kıyılarından, Atlas okyanusundaki güneşin batışını seyretmişti ya!

Tarihten ders çıkarmasını bilen kimi Avrupalı tarihçiler ve özellikle son dönemdeki kimi öngörülü devlet adamları, kendi aralarında yüzyıllardır sürüp giden düşmanlıkları bir yana iterek, "Türklerin Batıya Üçüncü Yürüyüşü"nü durdurabilmek amacıyla şimdilik Avrupa Birliği'ni, daha sonra da Avrupa Birleşik Devletleri'ni kurmaya karar vermişlerdir. Çünkü tek tek devletler olarak, Türkleri durduramayacaklarını anlamışlardır. Kendileri her geçen gün tükenmekte, Türkler'se yeniden dinamik bir toplum konumuna yükselmektedir. Türk halkı şunu iyi bilmelidir ki, nice zamanlardan beri yaşamakta olduğu sorunların, sıkıntıların gerisinde hep şu batılı güçlerin kirli oyunları, pis plânları yatmaktadır. Onların maddi güçleri şimdilik fazlaca görünmekte olduğundan bu oyunların bir süre daha süreceği sanılmaktadır. Onlar, bilinen sebeplerden ötürü, Türklerin toparlanmasından, yeniden dinamik bir güç olarak ortaya çıkıp dünyanın yönetiminde söz sahibi olmasından çok korkmaktadırlar.

2000'li yılların başında, sadece Anadolu Türklerinin nüfusu 70 milyonu aşmıştır. Bu, Kanuni Sultan Süleyman dönemindeki nüfusun iki katıdır ve hem de homojendir. Şimdilik öteki Türkleri hesaba katmıyoruz! Türkler; ufuklu, birikimli, toparlayıcı liderlerin yönetiminde düşmanlarının oyunlarını boşa çıkarabilmiş olsalar, ne büyük başarılara yürüyecekleri ortadadır.

Herkes için olduğu gibi, Batı'nın kirli ve kanlı elli politikacıları için de, elbette ölüme bir çare yoktur: Olacak, olacaktır. Onlar, oluşturdukları birliklerine Türkleri

alsalar da, almasalar da, Kur'an'a bağlılıklarını sürdürdükleri sürece, Türklerin ve onların akrabalarının hem Avrupa ve hem de Asya'nın egemeni olmalarını kesinlikle önleyemeyeceklerdir. Milletimizin bu yeni egemenlik dönemi kesinlikle emperyalist ve sömürgeci bir egemenlik değildir. Mazlum halkların özlemle beklemekte oldukları adalet, özgürlük, eşitlik,: ilkelerinin baçtacı edildiği, kültürel özerkliklerin alabildiğine yaşandığı "Fazilet ve Takvanın Egemenliği" olacaktır. Bunu, sömürgeci güçlerin temsil ettiği Kapitalizm, Sosyalizm, Materyalizm, Nasyonal Sosyalizm yapamadığına, yapamayacağına göre, Fazilet ve Takvanın Efendileri mutlaka yapacaktır. Çünkü onların güç ve kudretleri kaynağını, Allah'a imandan almaktadır.

Şimdilerde, Avrupa Birliğine sokmayız da sokmayız diye direnen ve diretenler, işte o zaman Türklerin, bileklerinin ve yüreklerinin hakkı olarak, Atlas okyanusundan batan güneşi Batı Avrupa sahillerinden seyrettiklerini göreceklerdir. Bu, Fazilet ve Takvanın Efendilerinin yeryüzünde bulunmalarının en doğal bir sonucudur. Bu, "Siz, insanlar arasından, insanlığa hizmet etmek amacıyla çıkarılmış çok hayırlı bir milletsiniz! İyiliği icraata kor, kötülüğü de ordan kovarsınız!.." ilkesinin, yeryüzünün en Aziz Milleti eliyle gerçekleşmesidir. Yüce Allah yeryüzü insanlarına, adalet ve takvaya dayalı devlet yönetilebileceğini Müslüman Türkler eliyle gösterecektir. Yeter ki Müslüman Türkler, hangi misyonun temsilcileri olduklarının bilincine yeniden yürüsünler!

Ey beyinlerini materyalist, kapitalist, nasyonal sosyalist ideolojilere kiralamış oldukları halde, bu aziz milletin önünü kesebileceklerini sanan işbirlikçiler!

Dış güçlerin içimizdeki uzantıları olarak birtakım oyunların-düzenlerin içinde olduğunuz artık iyice bilinmektedir. İnsanlarımıza daha dünyadayken cehennem azabı çektirmekte olduğunuz gözler önündedir. İslâmî bilinçlenme, demokrasiyi içselleştirme halkımızın gözünü açmaktadır.

Tevhide gönül vermişlerin, hakkı üstün tutan icraatları yakındır. Allah onları yardımlarıyla destekleyecektir.

"İnkârcılar, münafıklar istemese de Allah nurunu tamamlayacaktır."

{391}. Demek ki sisli-puslu bir havada Atlas okyanusunu seyretmiş olan Zulkarneyn, güneşin onda batışını "kara balçıklı bir göze"deki batışa benzetmiştir.

{392}. kuyucu dikkat ederse Kur'an'da olayların sadece ana esaslarına değinilmekte ve ayrıntıların tamamlanması okuyucuya bırakılmaktadır. Oğul isteyen Hz. Zekeriya'nın, bu dileğinin hemen sonrasında Yahya Peygamber'e hitabedilmesi de böyledir.

{393}. Burada değinilen doğum olayından etkilenen tabipler, yaptıkları araştırmaların sonunda, doğumu kolaylaştırmak için hem hurmadan ve hem de su havuzundan yararlanmanın doğru olduğunu görmüşlerdir. Hurmadaki oxytocyn, tıpta doğum kolaylaştırıcı ilaç olarak kullanılmaktadır.

{394}.O gruplardan kimisi Hz. İsa'ya "Tanrı" dedi, kimisi "Tanrı'nın oğlu", kimisi de teslisin (üçlemenin) birisi dedi. nlar bu yola girmekle o güzel dini şirke bulaştırdılar ve özünü zedelemiş oldular. İsa aleyhisselâma da iftira etmiş oldular.

{395}. Vahiy elçisi Cebrail bir ara gecikince Hz. Peygamber darlanmış ve gelince Cebrail'e. niçin geç kaldığını sormuş. 64. ayet bu soruya cevap olarak inmiştir.

{396}.İyiler ve iyilik yapanlar cennetle müjdelendiklerine göre onlar, cehennemi sadece görmek ya da ondan geçip gitmek biçiminde mi bir uğrama yapacak, ya da korkudan sonra sevinci yaşamak gibi bir sonuçla mı karşılaşacaklar?!.. İşin aslını sadece Allah bilir. Biz onun vaadinin hak olduğuna inanırız. "Hiç kimse yoktur" sözüyle belki mümin oldukları halde, günah işlemişlerden bağışa ermemişler kastedilmiştir! Allah'la yaşamak başka, Allah'ı unutarak yaşamak başka, Allah'ı inkâr ederek yaşamaksa bambaşkadır.

{397}. Hz. Peygamber zamanındaki inkârcıların, müminlere söyledikleri söz bu yani değer ölçüsü "varlıklı, zengin olmak." Ne yazık ki zamanımızda çoğu Müslümanlar, iman zafiyetleri sebebiyle, tıpkı Peygamber zamanındaki müşrikler gibi, insanlara iman, ahlâk, fazilet yönünden değil de, varlıklarına, makam ve mevkilerine göre önem vermeye başlamışlardır. Onlar, Kur'an'ın koyduğu ölçüleri, ilkeleri içselleştirmezlerse ya zorba yöneticiler ya da sömürgeci güçler tarafından daha çook itilip kakılırlar; çünkü kendilerinde bulunması gereken izzet ve şerefi, pek çok zamanlardan beri ayağa düşürmüşlerdir; çekecekleri vardır...

{398}.Dün o sözü Hz. Peygamber'in yüzüne karşı söylemiş olanların sonları ortadadır. Sahip oldukları zenginliğe bakıp, benzer sözleri söyleyip duranlar, yarınları için de konuşabilirler mi?

{399}.Lütfen bu ayetin anlamını pekiştirmek üzere İbrahim-14:22. ayeti okur musunuz! İşte o zaman ülkelerin nasıl felâkete sürüklenmekte olduğu daha iyi anlaşılacaktır. Kimi zaman Allah, kimi ülkelerin başına öyle yöneticiler musallat eder ki, onlar hem kendilerini ve hem de yönettikleri halkları felâketten felâkete sürükleyip dururlar...

{400}. Bu, bir insanın ömrünün yıl, ay, gün, saatle değil nefes sayısına göre belirlendiğini göstermektedir.

{401}. Bu ayette söyleneni daha iyi anlamak için lütfen Araf-7:54. ayetin 217 numaralı dip notuna bakınız!

{402}. Bu surenin tebliğ etmekte olduğu esaslar yanında, Hz. Ömer'in Müslüman oluşuyla da bir ilgisi vardır. Mekke'nin kodamanları Hz. Peygamberi ortadan kaldırmak için zamanın pazusu güçlülerinden Ömer'i yüreklendirirler. O da kılıcını kuşanıp yola koyulur. Yolda tanıdık birine rastlar. Ondan kızkardeşinin ve eniştesinin Müslüman olduğunu öğrenince hırsla onlara yönelir. O ikisi, yeni inen Taha suresini bellemektedirler. Ömer'in geldiğini farkedince yazılı sayfaları saklarlar. Ömer, ne okuduklarını sorar ve hiç beklemeden eniştesine çullanır. Kocasını savunmak üzere atılan Fatma da şiddetli bir darbe alır ve yüzü gözü kan içinde kalır. Ömer bu duruma üzülürse de, kızkardeşi hiç çekinmeden, tam bir mümine tavrıyla Müslüman olduklarını söyler. Bunun üzerine Ömer'e sükûnet gelir ve okudukları şeyin kendisine getirilmesini ister.

Okur yazarlıkta Mekke'nin önde gelenlerinden olan Ömer kâğıtta yazılı olanları okudukça duyarlaşır ve oradan ayrılıp, silâhlarını kuşanmış olarak Hz. Muhammed'in yanına varır; fakat öldürmek amacıyla değil, Müslüman olduğunu ilân etmek üzere huzura çıkar. Yüceler yücesi Rabbim! Sen nelere kadir değilsin ki! Demek Hz. Peygamber Efendimizin: "Yarabbi! İslâm'ı ya Ömer, ya da Ebu Cehil'le güçlendir!"

yakarışı Ömer'e nasip olacaktı!

{403}. Namaz, tüm peygamberlerin hayatlarında var olan bir olgudur. Çünkü namaz her insana, Allah'la ilişki kurma ve ona bağlanma yolu olarak gösterilmiştir. Öteki dinlerdeki, namaza benzemeyen Allah'la ilişki kurma biçimleri, namazın bir tür taklididir. Müşrikler bile Kâbe'nin çevresinde namaza benzer bir şeyler yaparlarmış ya!

Ey mümin kardeşimiz! Çevrendekilerden birileri namaza karşı ihmalkâr davransalar da sen sakın onu bırakma! Allah'ın Kur'an'da "kılın" diye emrettiği namazı ömür boyu kıl! Bu konudaki Kur'an'ın yaklaşımını bilmek istersen şu ayetleri ve onlarda düşülen dip notları oku! Bakara-2:238-239, Hud-11:114, Nur-24:58, İsra-17:78, Nisa-4:101-103, Ankebut-29 45, Meariç-7 -23.

{404}. Hz. Musa'nın dilinde hafif bir pelteklik olduğu rivayet edilmiştir.

{405}. Hz. Musa, bir Mısırlıyla kavga etmekte olan İsrailli'nin yardım istemesi üzerine Mısır'lıya bir yumruk vurmuş ve onu öldürmüştü.

{406}. Bu ayet, bitkilerin de eril ve dişil olduklarını söylemektedir ki bu botanik bilgisine tıpa tıp uygundur.

{407}. Kudret helvası diye çevirdiğimiz menna'nın, o bölgedeki kimi ağaçların salgıladıkları tatlı bir reçine olduğu söylenmiştir. Selva da, o bölgede, o dönemde pek çok üremiş olan bıldırcındır.

{408}. Kutsal Kitabımız Kur'an gerek orijinalinden ve gerekse mealinden şöyle bir üstün körü okunmuş olmak için değil dura dura, düşüne düşüne ve anlayarak okunmalıdır. Bunda pek büyük yararlar olduğunu yine ayetler haber vermektedir. Emre kim uyarsa, o kazanır.

İlk kez okunduğunda pek anlaşılamayacağından kimi ayetlerin daha sonra, daha rahatlıkla anlaşıldığı görülecektir. Hatta yaş durumlarına göre 20, 30, 40, 50,.. yaşlarında okunan ayetler, daha önceki okumalardan daha anlamlı gelmeye başlayacaktır. Bu ayetin sonundaki: "Allahım! Bilgimi artır!" duası, Kur'an'ı mutlaka, öteki alanların bilgi birikimiyle okumak gerektiğine de işaret etmektedir. Kur'an, bilgi kaynağının ta kendisi olduğundan, insanlık dünyasının o kaynaktan mutlaka kana kana içmesinde pek büyük yararlar vardır. Umutsuzluklarını aşmak, umutlarını gerçekleştirmek isteyenler de onu, gönüllerini açarak okumalıdırlar! Samiri'nin yaptığı gibi, bir yudumcuk alıp, onu da kötü amaçlarına aracı kılanlar, sonunda perişan olacaklarını anlamalıdırlar. Kur'an'ı kötü amaçlarına, kişisel çıkarlarına aracı yapanlar, kıyamet günündeki hesabı düşünmelidirler!

{409}. Bizim kanaatimize göre, insanoğlunun dünya hayatından önceki yaşadığı gezegenin koşulları, dünyadakinden çok daha iyiydi; fakat yıkıcılık ve yokedilicilikte pek becerikli olan şu insanoğlu, Tanrı'nın koyduğu kurallara göre değil de, şeytana uyup kendi egosu yönünde bir yaşama yolu seçince, o gezegeni yaşanmaz hâle sokmuş ve bir yolla sonunda dünyaya ulaşıp buradaki hayatına başlamıştır. Yaratılmışların en şereflisini değil de, cahiller cahili, zalimler zalimini oynamaya kalkışan şu insanoğlu, görüldüğü kadarıyla bu dünyanın da sonunu hazırlayacak; sonrasının hangi gezegende süreceğini sadece abbimiz bilmektedir yani Adem'le Havva şu inandığımız cennetten değil de, cennet gibi güzel gezegen

yaşanmaz hâle gelince, dünyaya inmiş ya da indirilmişlerdir.

Yüce Allah'ın mülkü, rahmeti, bereketi, ihsanı, ikramı,.. sadece dünya gezegeniyle sınırlı değildir ki!

"Birbirinize düşman olarak tümünüz inin!" buyruğundaki sırrı, hikmeti, hiç olmazsa müminler anlamak zorundadır. İnsanoğlu hayatını hangi gezegende sürdürürse sürdürsün, kayıplara uğramamak, her iki cihanda da bahtiyarlardan olmak için Tanrı'nın mesajına kulak vermek zorunda olduğunu hiç unutmamalıdır!

{410}. Bu ayette ve um-3 7- ile Ahzap-33 4 ,42. ayetlerinde insana, günlük hayat içersindeki mücadelede bunalıp gevşememesi, dağıtmaması için sürekli olarak yani 24 saatin her anında-hangi işle meşgul olursa olsun-Allah'la yakınlık içinde olması, onu dilinden düşürmemesi, aklından çıkarmaması gerektiği hatırlatılmaktadır. Müminler şu sözcükleri tekrar ede ede onun adını yüceltir ve tesbih ederler "Subhanallah!", "Elhamdulillah!", "Allahu ekber!", " âilâhe illâllah!", " â havle velâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azim!.." Elbette bir insanın böyle bir duyguyu kazanabilmesi için belli bir eğitimden geçmesi gerekir. Böyle bir eğitimden geçen müminlerin, geçmeyenlere nazaran, hayatın zorlukları karşısında daha dirençli oldukları bilinmektedir. Bu, milyonlarca tecrübe ve örneklerle sabittir.

Bu um ve Ahzap Suresindeki iki ayeti, bağlamlarından koparıp, icat etmiş oldukları beş vakit namaza gerekçe yapanlar, Kur'an'ın emretmediğini Müslümanlara şart koşmakla çok yanlış bir iş yapmışlardır. Bu şekilde düşünmüş ve onları izlemiş olanlar Kur'an'ın çok açık olarak emretmekte olduğu "aklınızı kullanınız!" buyruğuna uymamakla, namaz gibi dinin en önemli rüknünü müteşabih ayetlere dayandırmakla, böylece yanlıştaki iddialarını sürdürmekle İslâm'a ne büyük zararlar vermiş ve vermekte olduklarını artık görüp anlamalıdırlar. Kur'an'ın emretmediğini "emretmiştir" diyerek çarpıtanlar kolay olanı zorlaştırmış, uygulanabilirliği uygulanamaz noktasına taşımışlardır. O yüzden nice samimi Müslüman namazdan soğutulmuş ve İslâm'dan koparılmıştır; koparılmaktadır da…

İslâm'ın ilk iki kaynağından birincisi olan Kur'an bütün arılığı, duruluğuyla eldedir; fakat ikinci kaynak olan sünnet, rivayetlerden akan kirliliklerden ötürü bulanıklaşmış; Müslümanların kafalarını ve gönüllerini de bulanıklaştırmıştır. Siz eğer, yalanı lânetlemekte olan bir dine yalanları doldurursanız, duruluğun, aydınlığın üstünü batılla örtmeye kalkışırsanız sonun hiç iyi olmayacağı ortadadır.

"Tesbih" etmeyi yani Allah'ın adını anmayı, onun adını yüceltmeyi ve onu övmeyi ille de namazda yapılacak bir iş, eylemmiş gibi anlarsanız, İslâm'ın ilkelerini, buyruklarını sınırlandırmış, dini bir anlamda daraltmış olursunuz. Yoksa bu yolun yolcuları, hâşâ, Allah'ın Kur'an'ı indirirken unutmuş olduklarını, derin bilgileriyle(!) keşfedip ortaya çıkarmış mı olmaktadırlar?

Kur'an'da onlarca ayette "her şeyi tek tek açıklamış" olduğunu bildiren Yüce Rabbimiz, beş vakitten üçünü açıklayıp, adlarını da zikredip, iki tanesini unutmuş mudur? Kesinlikle hayır. Bir başka yerde de açıkladık. O, İslâm'ın ilk dönemi ile ilgili bir husustur. Namaz ve boy abdestinin suyla ya da susuz nasıl alınması gerektiğini bile Kur'an'da açıklamış olan Yüce Allah, kullarının gün içinde kaç kez ibadete durmaları gerektiği anları zikretmez mi? Elbette zikreder; tekrar ede ede, üstüne basa basa da

zikretmiştir. Bk: Bakara-2:238. ayet ve 71 numaralı dip notu, Nisa-4:1 1-1 3 ve 144-147 nolu dip not.

Onun zerreden küreye tüm emir ve eylemlerinde bir denge, bir hikmet olduğu gibi; iman, ibadet, ahlâk,.. ilkelerinde de bir denge, bir hikmet vardır. İşte, dinimizin geleceğini bu hikmetler üzerine değil de, bilinçli ya da bilinçsiz olarak İslâm'a sokuşturulmuş olan kuşkulu rivayetlere, günü gününe yazılmamış anlatımlara, (rivayetlere), kimi yanlış yorumlara oturtmuş olanlar, dinimize de, Müslümanlara da, insanlık âlemine de kötülük yapmışlardır. Müslümanları dinlerinden soğutmuşlar, Kur'an elde durup dururken tevhit dinindeki bütünlüğü bozmuşlar, İslâm'ın evrensel bir din değil de, sanki yerel bir dinmiş gibi algılanmasına zeminler hazırlamışlardır. İşte bu yolun yolcuları bir yanlarıyla da, Tevrat ve İncil ayetlerini bağlamından koparmış oldukları için Kur'an'da yerilen ve lânetlenen kimi haham ve rahiplerin durumuna düşmüşlerdir. Allah encamlarını hayreyleye!

Dünün, belli anlayıştaki kişilerinin tekelinde kalmış olan Yüce dinimizin artık aydın, çağını idrak etmiş, kendi uzmanlık alanlarında ya da İslâm'ın ana kaynağı Kur'an üzerinde, tevhit anlayışında derinlik elde etmiş olanlar konuyu-davayı sahiplenip Yüce Peygamber'imizin getirmiş olduğu Kutsal Mesaj'ı baş tacı etmek üzere kolları sıvamalı ve yüzyılların ihmaline uğramış bu aziz davayı, Kur'an sanki yeni inmişçesine, çok kararlı bir çalışmanın içine girmelidirler. Ancak bunu gerçekleştirebilenler tarihin övgüsüne, Allah'ın yüce ödülüne müstahak olurlar!

***

Mekke dönemindeyken hem Peygamber Efendimiz ve hem de müminler, kendilerini kuşatmış olan baskılar nedeniyle psikolojik, sosyal, ekonomik,.. sorunlar içinde zor yıllar yaşamışlardır. Buna rağmen müminler, Hz. Peygamber'in çabalarıyla imana, İslâm'a, namaza ısındırıp ibadetten geri durmamaya gayret göstermişlerdir; ama o dönemin namazlarını kesinlikle, Medine döneminin sonlarında Kur'an'la dizayn edilmiş bulunan, bizim şimdiki kılmakta olduğumuz namazlarla bir tutmamak lâzımdır. (Nitekim kimi mezheplerin namazlarında görülen farklılıklar işte o dönemin izlerini taşımaktadırlar.)

Eğer öyle olsaydı Yüce Rabbimiz abdesti ve çeşitlerini, namazı, rekâtlarını ve vakitlerini, herşeyin yerli yerine oturmuş olduğu Medine döneminin sonlarına, Hz. Peygamber Efendimizin vefatına yakın yıllara bırakır mıydı? Elbette hayır. Kur'an'ın ısrarla buyurmakta olduğu gibi, "aklını kullanmasını bilenlere bunda dersler, hikmetler vardır." "Aklını kullanmayanların üzerine de pislik atacağını" hükme bağlamış olan Yüce Rabbimiz, dindar olmanın, dimdik ayakta durmanın, şanlara, zaferlere, başarılara yürümenin şartının "bilinçli dindarlık"tan geçtiğini, pek çok ayetler indirerek müminlere göstermiş-anlatmıştır. Birkaç örnekle konuyu sonlandırıyoruz:

"Andolsun ki biz düşünüp öğüt alsınlar diye bu Kur'an'da insanlara her türlü örneği vermişizdir." (Zümer-39:27)

"Andolsun ki biz bu Kur'an'ı, düşünüp öğüt almaları için kolaylaştırmışızdır. Yok mudur öğüt alan?" (Kamer-54:17, 22, 32, 40) Ayetin dört kez tekrar edilmiş olması müminleri hiç mi uyanışa getirmeyecektir?

“Andolsun ki biz bu Kur'an'da insanlar için her türlü örneği vermişizdir; fakat nedense şu insan, tartışmaya pek düşkündür!” (Kehf-18:54)

“Senin Rabbinin sözü hem doğruluk ve hem de adalet bakımından tamamlanmıştır. Onun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, her şeyi işitendir; bilendir.” (En'am-6:11)

“Yeryüzündekilerin çoğunluğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan şaşırtır-saptırırlar. Öyleleri sadece zanna-sanıya uyar ve ancak saçmalarlar.” (En'am-6:116)

“Hiç kuşkusuz biz ayetleri, düşünüp öğüt alabilen bir toplum için tek tek açıklamışızdır.” (En'am-6:126)

{411}.2 -3 . ayetler insan, evren, Allah, hayat, ölüm ve insanın dünyadaki yaşayışıyla ilgili gerçekleri ne denli kısa ve özlü biçimde ortaya koymuştur! Bu ayetleri 1400 yıl önceki insanlar mı, yoksa 21. yüzyılda yaşayanlar mı daha iyi anlar ve değerlendirebilir? Yüce Allah, insanın bu gerçekleri görmesi için, doğadaki somut verileri sanki onun gözüne sokmaktadır... Sonra da, “hâlâ inanmayacak mısınız?” sorusunu sormaktadır.

İnsana iki konuda mutlaka yardım etmek lâzımdır: 1.İman etme, 2.Bilgilenip bilinçlenme. Bu iki olguya, onun kültür ve eğitimine uzak duranlar mutlaka kaybeder; kaybolurlar. 30. ayet, insanların gözüne ilk oluşumu sokuyor ve “her şeye sudan hayat vermek” vurgusunu yapıyor. Ötesini düşünmek ve çözmek insanın boynuna borç değil midir?

{412}.Yeryüzü gezegeninde hayatın olmasını dileyen Allah, onu uzaydan gelecek olası tehlikelerden de, atmosferi sayesinde korumaktadır. Atmosfer insanlar için hem büyük bir nimet, hem de onları koruyan doğal bir kalkandır. Uzaydan akıp gelen nice göktaşları, sanki su üzerinde kayan taşlar gibi ondan ya kayıp uzaklaşmakta, ya da onda parçalanıp ufalanmaktadır. Bu ayetlerin her biri, bizim son çağlarda öğrendiğimiz bilimsel gerçekler, henüz bilimsel birer olgu değilken dile getirilmiştir. Kim bilir, belki de Batlamyus'un yanlışından dönülmesine de ışık tutmuştur!..

{413}.Yeryüzünün uçlarından eksiltilmesine bir başka ayette de değinilmiştir. Lütfen Ra'd-13:41. ayet ve 332 numaralı dip nota bakar mısınız?

{414}.Hz. Davud'un oğlu Süleyman daha 11-12 yaşlarındadır. Bir ekin tarlası ve onu yiyip bitiren bir davar sürüsü vardır. Bu konuda şu kararı vermişti: Davar ekinin sahibine verilir; o, davarın sütünden, yününden yararlanır. Ekin de davarın sahibine verilir; o da, eski durumuna gelinceye kadar ekine bakar. Ekin eski durumuna gelince sahibine, davar da asıl sahibine geri verilir. Süleyman'ın bu kararını babası da uygun bulmuştur. Elbette bu konuda Süleyman'a ilham eden Allah'tır.

{415}.Kavminin inkârcılığından bezen, onlara azabın çok yakın olduğunu da gören Yunus Peygamber kızıp aralarından ayrılır ve bir gemiye binerek uzaklaşmak ister. Gemi batmaya yüz tutunca, geminin yükünü hafifletmek için yolculardan bir kısmını suya atmak gerekir ve çekilen kuralardan biri de Hz. Yunus'a çıkar. Denize atılan Yunus'u balık yutar. Hz. Yunus Allah'a yalvarır ve balık onu kıyıya bırakır.

{416}.Dünya yüzünde insan hayatı var olduğu andan itibaren, sayılarını

bilemeyeceğimiz kadar çok peygamber göndermiş olan Rabbimizin vaadi elbet bir gün gerçekleşecek ve insanlık dünyasının sağduyulu olanları, tüm peygamberlerin "tevhit" olarak tebliğ ettikleri ilkelerde birleşecek ve dünya üzerinde çok geniş alanlara yayılan barış ve huzur dönemi yaşanacaktır. Buna karşı, geri kalan iki inkâr cephesi birleşip Müslümanlara saldıracak ve işte o zaman insanlık kendi kıyametini yaşayacaktır. Bunun, zamanımızdan çok uzaklarda olmasını dileriz. Eğer yakınlarda olursa, Amerika ve Avrupa'nın dünyayı, sadece çıkarları uğruna cehenneme dönüştüreceklerini düşünmelisiniz! Afrika'da ve Ortadoğuda ve şimdilerde Orta Asya taraflarında rezilce düşüncelerinin ucunu göstermişlerdir...

İslâm dünyasının aymaz yöneticileri! Kur'an'ın uyarılarına ne zaman kulak vereceksiniz? Yoksa o rezil yangın başladığında kendinizi kurtarabileceğinizin hesaplarını mı yapmaktasınız? Heyhat!

{417}. Bu surenin 30. ayeti, göklerin ve yerin başlangıçta bir olduğunu, büyük patlamayla ayrıldığını söylemektedir. Çağımız insanları bunu anlamak için . 9.2 günü Cern'de deneye başlamıştır... Bu ayette de, her şeyin sonunda, başlangıca dönüleceğini ve göğün, tıpkı kâğıt tomarları gibi dürüleceğini bildirmektedir. Elbette her şeyin doğrusunu Rabbimiz bilir.

{418}.Öyleyse, bu rahmetten haberli olan müminler, henüz rahmetten haberdar olmayanlara "Mesaj"ı götürmek zorundadırlar. Bunu yapmayanlar Allah katında sorumluluktan kurtulamazlar! Müslümanlar, rahmetten haberi olmayanlara onu taşımak zorunda olduklarını unuturlarsa, sonuçlarına da katlanırlar...

{419}.108. ayetten sonra doğru metnin akışından bu "dedi" kelimesinin, "deki" biçiminde olması Kur'an mantığına daha uygun düşmektedir. Dünyada basılmakta olan Kur'an nüshalarında bu ikinci şık tercih edilmekte olduğundan biz de kelimeyi emir kipiyle çevirdik. Bu nokta da Dr. E. Yüksel'in uyarısından etkilendik.

{420}. Bu ayette, insan gerçeğinin ortaya çıkışını, bilimsel bir çevrenin tamamen dışında olan birisi, bundan (14) yüzyıl önce açıklamıştır. Burada, bilimsel olgularla çelişen bir nokta varsa, tıp uzmanları bunu söylemelidirler; fakat ortaya konanlar doğruysa, lütfen, önyargılar terk edilip, insanlık âlemine rahmet olarak gönderilen o yüce zatın getirdiklerinden insanlık dünyasını hak adına, tıp adına bilgilendirmek gerekir. Değinilen konu tıp konusudur. Konunun uzmanları, rahmete susuz gönüllere bu gerçekleri hem tıp, hem de Kur'an boyutuyla taşımalıdırlar.

{421}. Bu ayet, kişilik zaafı içinde olan kararsız, savruk, dengesiz, dağınık ve imana direnen insan tipini tanımlamaktadır. Önce yerden göğe, sonra da göğe çıkıp oradan yere doğru bakan bir insan, bu farklı bakışa rağmen duygu ve düşünce dünyasında, hâlâ bedensel ve ruhsal dengeye erişemiyorsa, gerçekleri hâlâ oldukları gibi görüp her şeyi Yaratan'a yönelemiyorsa, artık öylelerine acınır! (14) yüzyıl önce insanlığa inen bu ayetin ta o zaman, gökten yere doğru bakışı tanımlaması düşündürücü değil midir? Gökten yere doğru bakmamış biri böyle bir denemeyi önerebilir mi? Sonuçta Allah, Elçisi'ne, elbette yardım etmiştir; edecektir de. Göğe, atmosferin dışına daha sonra çıkmış ve orada bindikleri araçlarla dolaşıp durmuş olanlar Allah, insan, evren gerçeğini diğerlerinden daha yalın biçimde kavrayacaklardır; çünkü evrendeki yasaların işleyişini daha yakından ve yaşayarak

gözleme fırsatı bulmuşlardır... Allah'a götüren yolları artık kavramış olmaları gerekir. Yoksa hüküm, hemen sonra gelen 16. ayette verilmiştir.

{422}. Kur'an dilinde مَن men zamiri yerde olsun, göklerde olsun, akıllı yaratıklar için kullanılır. Biz, bununla melekler kastedilmiş olabileceği gibi, uzaydaki yapılarını bilemediğimiz akıllı varlıklar da kastedilmiş olabilir diye düşünmekteyiz. Zira bize göre bu ikinci olasılık daha güçlüdür. Çünkü, gücü ve kudretiyle tüm varlıkların yani evrenin egemeni olan Allah'ın, bu sonsuzluk içinde sadece, evren içinde bir nokta gibi duran yeryüzünde bilinen hayatı yaratmış olması, insan aklına bir noksanlık gibi görünmektedir. Bizim kanaatimiz odur ki, güneşin bağlı olduğu galakside ya da başkalarında mutlaka bizimkine benzer ya da farklı bir hayat vardır yani dünyanın dışında da canlılar yaşamaktadır. Gelişim evreleri bizimkinden çok geri de olabilir, çok çok ileri de olabilir. Biz bu görünüşümüzü ilk insanın yeryüzüne ayak basışıyla ilişkilendiriyoruz... Her şeyin doğrusunu Allah bilir!

{423}. Geçim ve sağlık yönünden şartları uygun olan Müslümanların ömürlerinde sadece bir kez haccetmeleri ve bu esnada Allah adına kurban kesmeleri bu ayetlerde açıklanmaktadır.

{424}. Peygamberliğin Mekke döneminde müminler çok acılar çelmiş, müşrikler tarafından çok hırpalanmışlardır; fakat hiçbir biçimde karşı tarafla mücadeleye izin verilmemiştir. Medine dönemine geçilince konumları, zulmü savacak noktaya ulaşınca, işte bu ayetle kendilerini savunmak ve zulmü ortadan kaldırmak üzere ilk kez müminlere savaşma izini verilmiştir.

{425}.Dünyanın çeşitli bölgelerinde şiddetli depremler olmaktadır. Evler yıkılmakta, ocaklar sönmektedir. Bu ayette, onca felâketlerden sonra sağlam köşklerin dimdik ayakta durduğundan söz edilmektedir. Demek ki deprem bölgelerinde yaşayanlar, evlerini sağlam yapmak zorundadırlar. Her deprem sonrasında saçını başını yolup dövünenler, umulur ki bir gün depreme dayanıklı yapılar yapmayı da öğrenirler! Dindarlığı zavallılık biçiminde algılayıp yaşayanlar, akıllı Japonların bunu nasıl çözmüş olduklarına bir baksınlar!

{426}. Bu ayette, peygamberlerin duygu ve düşüncelerine bile şeytanınkilerin karışabileceği; ancak Allah'ın buna izin vermediği anlatılmıştır. Onun için, öteki insanların kafa ve gönüllerini şeytanın nasıl karıştırabileceği açıktır; ancak müminlere şeytanın hiçbir zarar veremeyeceği Kur'an'ın vaadidir. Öyle olsa da imanı her an sağlam tutmak, Kur'an'ın söylediklerine gönülden bağlanmak gerekmektedir.

{427}.Yüce Rabbimizin insanoğluna uzaydaki gök cisimleri arasındaki itme-çekme yasasını hatırlatması, onu gelişmeye, incelemeye, araştırmaya yöneltmek içindir. O, kullarını doğru yola ilettiği gibi yaratılış amacındaki hedeflere de yöneltmektedir. Müslümanlar ellerindeki Kur'an'ı, babadan-atadan gördükleri gibi değil, bulundukları çağın koşullarına ve konumlarına göre okumak zorundadırlar. Şu bilinmelidir ki insan için "hazır yiyicilik" hiç de şerefli bir makam değildir.

{428}. Bu ayeti; Müslümanlara dinsel konularda öncülük-önderlik ettiklerini sanan gelenekçilerin doğru okumaları, doğru anlamaları, Allah'ın bu yalın uyarıları karşısında ürpermeleri gerekir; çünkü, Kur'an'ın emrettikleri dışında ibadet ihdas etmek hem Hz. eygamber'le ve hem de Allah'la zıtlaşmaktır. Çünkü uygulamada

Kur'an'ın emretmediği ve müminleri zora sokan o kadar çok yanlış ibadet türleri ve anlayışlar var ki! Bunlar, hem Müslümanların ellerini kollarını bağlamakta ve dolayısıyla gelişmelerini engellemektedir. İslâm'ı anlayamadıkları halde onu öğretmeye kalkışanlardan başka ne beklenir ki! Oysa müminlerin her bakımdan bilgili, bilinçli olmaları dünya ve ahiret kurtuluşu için şarttır.

{429}. "Allah sizi seçti" demekle Yüce Rabbimiz müminlere pek büyük bir şeref bahşetmektedir; fakat bu şerefin idrakine varamamanın da pek büyük sorumluluğu olacağına inanmaktayız. Allah, İsrailoğullarına da Kur'an'da kaç kez "sizi seçtim, üstün kıldım..." demişken, yanlışa sapmalarından ötürü onlara gazabını da göndermiş olduğunu unutmamak lâzımdır. Şu bizim seçilmiş ümmetimizin nice yüzyıllardır yerlerde sürünmesi, bir türlü belini doğrultup başını dikememesi iman, insaf sahiplerini artık uyandırmayacak mıdır? Bu sürünmeler ve uyurgezerlik daha ne güne dek sürecektir? Bizim kanaatimiz odur ki, münafıkların insafına sığınmış olan müminler kesinlikle bellerini doğrultamaz ve başlarını da dikemez. O iş hem bilek ve hem de yürek işidir.

Ey şekil, kalıp, gösteriş Müslümanları! Bu ayetin söylediklerine ne zaman gelecek ve size "verilmiş olan payeyi" omuzlarınızda şanla-şerefle ne zaman taşıyacaksınız? Soruyu böyle sorduk; ama onun cevabı 78. ayetin ilk cümlesidir; anlayın ve Allah'ın davetine uyun artık, n'olur!

{430}. Kur'an'ın "mâ meleket eymanukum" ifadesi genellikle yanlış değerlendirilmiş ve hep düz cariyelere yorulmuştur. Oysa o, bir hukuk hakkının kaybolmaması için geçici bir sosyal ilişki türüdür. Lütfen Nisa-4:2. ayetin 122 numaralı dip nota bk!

{431}. Hac-22:5. ayetin 420 numaralı dip nota bk!

{432}. Durum hiç de insanlığın değerlerini altüst etmiş olan materyalistlerin dedikleri gibi değildir yani varlıklar kör doğanın eseri değildir. Zerreden küreye, yeryüzünden tüm evrene uzanan her varlığı, her canlıyı, her yaptığını, bir hikmete göre yapan, Allah yaratmıştır. Lütfen, ayetin mealini yeniden okuyun! Yedi yol için, uzaydaki yedi galaksi-yedi oluşum diyenler vardır. Uzaya açılmak için izlenecek yedi yol, yedi yönteme işaret edilmiş olamaz mı? Çünkü dünyada yaşayanlar, uzaydakilerle ilişki kurmak zorundadırlar. Doğrusunu elbette Allah bilir.

{433}. Tüm elçiler aynı şeye çağırdıkları halde, dinlerin farklılaştırılması ve hatta aynı dinin farklılaştırılarak mezheplere bölünmüşlüğü yerilmektedir. Bu ayet gerçeği dile getirdiğine göre, ayete muhatap olan her Müslüman ayağını denk atmalıdır. Kendisinin ve bağlı olduğu grubun yaptığının değil, Kur'an'ın söylediklerinin doğru olduğuna inanmalıdır. Bilinmelidir ki Rahmet, birlik ve bütünlüğünü koruyanlarladır. Zaten Müslümanların düşmanları, onları parçalara ayırıp hem ezmek ve hem de sömürmek için pek büyük çabalar içindedir. Öyleyse kurtuluş parçalanmamaktadır.

{434}. Güneş sistemine bağlı olanlarla yedi gök, o dahil, tüm galaksiler ve varlık âleminin en yüce katı "Arş" olarak nitelendirilmiştir. Doğrusunu Allah bilir.

{435}. Bu kitaptaki Sözlüğün berzah kelimesine bk! Durum böyleyken, ruh çağırmak nasıl olur, size de akıldışı görünüyor mu? Orada her isteyen, her istediği yere gidecek durumda değildir ki! Konmuş olduğu söylenen o engel niye ki?

{436}."Sayanlara sor!"dan kasit; zamanlar, süreçler konusunda uzmanlaşmış kişilerdir. Onlar evrenin, dünyanın yaşı konusunda belli bilgilere ulaşmışlardır. Şunca uzun süreçler içinde bir insan ömrünün bir incecik çizgi bile olmadığını söyleyeceklerdir.

{437}. Hz. Peygamber, Beni Mustalik Gazasına Hz. Ayşe'yi de götürmüştü. Bir konaklama yerinde Hz. Ayşe, tuvalet ihtiyacı için gittiği yerde gerdanlığını düşürmüş olduğunu farketti; onu aramaya koyuldu. Dönüp geldiğinde ordunun girmiş olduğunu gördü; bekledi. Geriden gelen artçı, hayvanından inip onu bindirdi ve ordugâha yetiştirdi. Özellikle münafıklar özellikle bu olayın dedikodusunu yaptılar. Hz. Ayşe, söylenenlerden rahatsızlanarak babasının evine gitti. Bir ay kadar sonra Hz. Peygamber Ebu Bekir'in evine geldi. Eşine şöyle dedi:

—Ey Ayşe! Senden bana bir söz yetişti. Şimdi sen eğer suçsuzsan, Allah muhakkak suçsuzluğunu ortaya çıkarır; ama bir günaha düştüysen Allah'a istiğfarla tövbe et! dedi. Hz. Ayşe duruma çok üzülmekteydi:

—Suçsuzluğumu Allah biliyor; ama siz, başka sözlere inanıyorsunuz. Ne diyeyim, Allah bana sabır versin!.. dedi.

Hz. Peygamber henüz yerinden kalmak üzereydi ki Hz. Ayşe'nin masumluğunu bildiren ayetler indi.

{438}."Bakışlarını kıssınlar!" baktığı kişiyi ayartacak, baştan çıkaracak biçimde bakmasınlar demektir; çünkü o tür bir davranış, iffeti zorlama ve sınırı aşmada etkendir; uygarca değil, ilkelcedir; akıl değil, içgüdü kaynaklıdır.

İnsanlık tarihinde sütyen çok yeni bir uygulamadır. Hele Arap kadınlarında ve o dönemde Kâbe'yi ziyarete gelen kadın ve kızların üzerlerine pek ince bezden örtü koyup ya da hiç örtmeyip memelerini sallandıra sallandıra teşhir edercesine yürümeleri ve öylece bir görüntü sergilemeleri erkeklerin dikkatini çeken ya da onları tahrik eden bir olgudur.

Günümüzde, kimi kadınların, üzerlerindeki erkek baskısının hafiflediği ya da hiç olmadığı zamanlarda, göğüslerini bir biçimde teşhire yöneldikleri görülmektedir. Yani Kur'an'daki örtünme olayı, saçın, başın, gerdanın örtülmesi değil göğüslerin bir biçimde teşhirini engelleyerek, hayatın daha normal bir biçimde akışını sağlamak yolunda bir önlemdir; kadının sadece bir cinsel obje gibi algılanmasına karşı çıkmaktır; insan ilişkilerini doğal sınırına çekmektir. Elbette, teşhirden yana olan kadınlar ve onları çıkarları uğruna kullanan erkekler bu söylenenlere karşı olacaklardır. Sağduyulu insanlar elbette doğruda buluşacaklardır.

Ayrıca İslâm evrensel ve eşitlikçi bir din olarak kadınlara ayrı, köle kadınlara ayrı emir vermez. İşin Kur'an'dan kaynaklanmayıp töreden kaynaklandığı her iki kesimin kadınlarına farklı muameleden de anlaşılmaktadır. Müslüman köle kadın başını örtmek istese de izin verilmez, göğüslerini de örtmesi gerekmezdi. O yüzden İmam Malik "başın örtülmesi din emri değil, töredir" demiştir.

Bir de, Kur'an'ın emirlerinin algılanmasından kaynaklanan bir durum vardır. Meselâ ünlü İslâm bilgini Fahruddin-i Râzî: "Kur'an'daki emir kipinin onbeş anlamı vardır; bunlardan sadece bir tanesi vücup (gerekliliği) ifade eder" demiştir.

Gazali de: "Kur'an'daki emirler iki anlama gelir: Vücup (gereklilik, farz olma hâli),

nedip (edep, terbiye tavrı). Verilmiş olan emre uymayanların cezaya çarptırılacakları emirde zikredilmemişse o nediptir. Eğer emir bir kaç kez tekrarlanmamış da sadece bir kez zikredilmişse o nediptir. (Yani kulun tercihine kalmıştır). Ümmetin nedibe hamlettiği (yorduğu) Kur'an emirleri çoğunluktadır..." demiştir. 31. ayetin vücup değil nedip ifade ettiği başka Kur'an ayetlerinde tekrar edilmemiş olmasından ve uymayanlara verilecek cezanın adı geçmemesinden de anlaşılmaktadır. Ayrıca ünlü bilgin Cassas "Ahkâm-ül Kur'an" adlı tefsirinde Nur-24:31'de "Göğüs ve boyunların örtülmesinin kastedildiğini, Said b. Cübeyr de: "Saçların açılmasının haram olmadığını..." söylemiştir. Genel kural şudur: abdest organları örtülmez.

İşin aslında şu Müslüman kadınların saçıyla başıyla ilgilenip onları rahibe kıyafetine sokma meselesi Kur'an'dan, İslâm'dan kaynaklanan bir şey değil, ünlü rahip Pavlus'un Hristiyan kadınlarını toplumdan soyutlamak için koyduğu kuralların, Kur'an'a rağmen, erkek egemen görüşü sürdürmek isteyenlerce Pavlus'un düşüncelerini Müslümanlıkmış gibi gösterip satma meselesidir. Bu zihniyette olanlar yakında ABD'de pişirilen Ilımlı İslâm'ı savunmaya kalkışırlarsa sakın şaşırmayın! Bk. A'raf-7:26. ayet ve 214 numaralı dip not!

{439}. Madde, enerjinin yoğunlaşmış halidir. Enerji de ışık kaynağıdır. "Allah, göklerin ve yerin (ve tüm varlıkların) nurudur." Her şey ondan olmuştur. Bilinen ve görünen her şey onun bir tecellisidir; lâkin bu, o demek değildir. Varlıkları yokluktan varlık alanına çıkaran ve bize nuru-ışığı sayesinde gösteren Allah'tır. İman edenlerin maneviyat dünyalarını da ışıklandırmak üzere Kur'an'ı indirmiştir. Işık olmasaydı biz hiçbir şeyi göremez, bilemezdik. Nitekim, Kur'an bilgisinden ve imandan yoksun olanlar, bu ışıksızlık yüzünden, hep bocalayıp durmaktadırlar. Bu, tanrısal bir kural ve çok açık bir gerçektir.

Maddeyi tüm boyutlarıyla inceleyen ve evrende var; fakat saklı olan sırları keşfeden bilginler, bu alandaki çalışmalarını geliştirdikçe, ulaşmış oldukları gerçekler karşısında bir gün tümü birden, iravun'u hiçe sayarak secdeye kapanan büyücüler gibi secdeye kapanacaklardır. Gözleri açık olduğu halde, kör olarak yaşadıkları yıllar için Allahtan bağışlanma dileyeceklerdir. Çünkü "Allah göklerin ve yerin nurudur."

Şu elektriği bulan ve insanları karanlıklardan kurtarmış olan o güzel insan nurlar içinde yatsın! Allah onu ve evlâtlarını kutsasın!

{440}. Allah'ın; iman etmeyenlerin ve inkârlarını sürdürenlerin işlerini ve durumlarını çölde oluşan serapa ve karanlık gecelerde, denizin dalgaları ortasında kalmış bir insanın durumuna benzetmesi anlamlı değil midir? Onların çabalarının hiçliği ve sonlarının korkunçluğu bu tabloda görülmektedir. Allah, her zaman iman edenlerin yanındadır.

{441}. Bu ayette de, gün içindeki üç vakit namaza -ikisine doğrudan birisine dolaylı- işaret vardır. Aynı zamanda hava koşulları uygunsa, insanların özel hayatlarında sereserpe yaşayabileceklerine de işaret vardır. Artık Mekke'deki o sıkıntılı-zorlu yıllar geride kalmış, Müslümanların yönetimde olduğu bir dönem başlamıştır. Gerekli sosyal ve dinsel yapılanma da bu ve Nisa-4 - 3. ayetlerde olduğu gibi yeniden düzenlenmektedir.

Nitekim birikisi dışında namazı, abdesti ve türevlerini düzenleyen ayetler, Medine

döneminin sonlarında inmiştir. Bunu doğru okumak, gelenekten gelen yanlışları artık düzeltmek lâzımdır. İşi, özden çok biçimselliğe dökmüş kimi din kardeşlerimiz bu söyleneni anlamada zorlanacaklardır. Onların İslâm'a hizmet yolunda nasıl istekli olduklarını da bilmekteyiz; ancak Kur'an'ın gerçeğine dönmedikçe o hizmet işi de dört başı mamur değil, yarım yamalak olacaktır. O yarım yamalaklık da İslâm'ın önünü kesmek demektir. Biz, Kur'an'ın getirdiği gerçeklere dönmek isteyen din kardeşlerimize Yüce Rabbimizin uyanışlar nasip etmesini diliyoruz ve Kur'an gerçeğinde buluşmamız gerekmez mi? diyoruz. Bk: Bakara-2 23 . ayet ve 7 numaralı dip not, Taha-20:130. ayet ve 410 numaralı dip not.

{442}.432 numaralı dip notla da açıklamaya çalıştığımız gibi, göğüslerini ve dolayısıyla kendilerini teşhir eden genç kadınlar, böyle davranmakla, dişiliklerini sergileyerek cazibe merkezi oluştururlar. Böylece karşı cinsi uyarmış olurlar. Bu durumun olumsuzluklara sebebiyet vereceğini düşünen İslâm, göğüslerin dikkat çekmeyecek biçimde örtülmesini istemiştir.

Kadınlık cazibesini kaybetmiş ya da yaşlılık nedeniyle cazibeleri azalmış olan yaşlı kadınların dış örtülerini üzerlerine almazlarsa günaha girmeyeceklerini bu ayet açıklamaktadır. Amaç ille de kadını örtmek olsaydı, yaşlı kadınlara örtünmede böylesine hoşgörülü davranılır mıydı? İslâm'ın amacı, birilerinin yapmaya çalıştığı gibi, kadını ille de bir şeylere sarıp sarmalamak ve onu toplum dışına itmek değildir. Tam tersine kadın olsun, erkek olsun müminlere medeni, sağlıklı bir kişilik kazandırmaktır; temiz, yeni, zevkli giysilerle onları donatmaktır. Bizim bu düşüncelerimizi okurlarımız mutlaka A'raf-7:26. ayetin ışığında değerlendirmelidirler.

İşte, adı geçen bu ayette örtünme konusunu İslâm, insan ilişkilerini kısmamak ve olabildiğince özgür bırakmak için-medeniyet merkezlerinde olduğu gibi- ilişkileri sağlam ahlâk kurallarına ve de sağlıklı oluşmuş kişiliklere dayandırmak istemektedir. “Takva giysisi en iyidir” demek, bu demektir. Ancak insan nefsi-egosu için zorlamaya, sabra gerek duyulduğundan, bu yolda çaba göstermeyi göze alamayanlar, ne yazık ki ilkel ya da geçmiş toplumlarda yaygın olan yasakçı anlayışa sığınmayı tercih etmektedirler. Bize göre bu tutum, evrensel bir din olan İslâm'ın önüne engel çıkarmaktır. Bu tür çabalarla İslâm'ı yerelleştirmek isteyenler, onun evrensel açılımının önünü tıkamakta olduklarını ne yazık ki görememektedirler. Onların bu tür davranışları yanlıştır. İslâm, kadın ve erkeğe kıyafet belirlememiş ki onlar bunu yapmaya kakışmaktadırlar. Bu bir çelişkidir; çünkü kıyafetleri belirleyen şey iklimdir, coğrafyadır, gelenek ve göreneklerdir ve elbette yer yer kültürlerdir. O yüzden insan kılık kıyafetlerine dinsel bir içerik kazandırmak isteyenler yanlış yoldadır. Öyleleri yaşamakta oldukları sıkıntıları başkalarına da yaşatmaktadırlar. İslâm'ı sosyalleşmeye ve çağdaşlaşmaya direnenlerin tekelinden kurtarabilirseniz iş kendiliğinden çözülecektir. İslâm her zaman en medeni, en gelişmiş kişi ve toplumların baştacı edeceği bir dindir. Onu kendi sığ anlayışları içinde tutma gayretinde olan insanları aydınlatmak lâzımdır.

{443}. Burada söz konusu edilen engelliler, sağlıklı Müslümanların sorumlu tutulduklarını yapmadıkları (savaşa gitmedikleri) taktirde onlara bir günah yazılmaz.

Kendileri isteyerek kimi ibadetleri yerine getirirlerse elbette sevap kazanmış olurlar.

{444}. Mekkeliler Hz. Muhammed'i bütün yönleri ve özellikleriyle bilmekte; kişisel, sosyal, kültürel, ticari, ekonomik,.. yeteneklerini ve de ahlâkını tanımaktadırlar. O, kırk yaşına geldiğinde Mekke'nin en saygın kişilerinden biridir. Bu ayet onun okur yazar olduğuna da tanıklık etmektedir. Bunca saygınlığı olan Hz. Peygamber, taptıkları putların, insanla Allah arasında aracı olamayacaklarını söyleyince kötü(!) olmuştur. Buna rağmen onun okur yazar olduğunu dile getirmekten geri durmamışlardır. Bk. Al-i İmran-3:75. ayet ve 98 numaralı dipnot.

{445}. Hz. Peygamber Efendimizin, Allah'tan gelen ayetleri hayatı pahasına tebliğ ettiği ve en sonunda da onları derleyip halkına-ümmetine emanet etmiş olduğu Kur'an'ın, arkadan gelenlerce terkedilmişliğinden kıyamet günü Allah'a dert yanması ne hüzünlü, ve ne yürek yakıcı bir sahnedir! “Kur'an'ı terk etmiş olanların terk edilecekleri”, kesinlikle akıldan çıkarılmaması gereken bir öğüt, bir uyarıdır. Kur'an okuyormuş gibi yapıp da onun ne dediğini anlamadan ona saygı göstermek, ilkel insanın totemine saygı göstermesinden ne farkı vardır? Oysa Kur'an bilinçle okunmak, anlaşılmak, uyulmak, uygulanmak üzere gönderilmiş olan çok şanlı-şerefli bir Kitap'tır. Onun mesajları mutlaka bilinçle algılanmalı, bilinçle uygulanmalı, nesilden nesile bilinçle devredilmelidir.

{446}. Ress, kuyu demektir; Aras ırmağına da tarihte Ress denilmiştir. Aras'ın o terimden dönüşerek geldiği ortadadır.

Kur'an'da geçen Ress halkının bir kolunun, Anadolu'nun kuzey doğusundaki Aras ırmağı çevresinde oturan Sodom'un torunları olduğu kimi kaynaklarda geçmektedir. Onlar, kendilerine gelen peygamberleri öldürdükleri için Allah'ın gazabına uğramış olan bir halktır. Tanımlanan bölgede çok uzun zamanlardan beri yaşayan halk da Ermenilerle Gürcülerdir. Bunlar, peygamberlerini ya bu bölgede öldürmüştür, ya da “Sodom” felâketinden kaçabilenler burada çoğalmışlardır.

İslâm'ı kabul ederek, tevhit inancının en güçlü temsilcileri olan Türkler, 1071 yılından itibaren, Müslüman olarak hem onların yaşadıkları bölgeyi ve hem de tüm Anadolu'yu, Doğu Roma İmparatorluğundan alarak kendilerine vatan yaptılar. Aldıkları topraklardaki hiçbir Hristiyan'a zarar vermediler. Onları hep koruyup kolladılar. Dileyenler kendiliğinden Müslüman oldular. Bunlardan Ermeniler, kendilerine çok yakın buldukları Türklerle yakın ilişkiye girip, yaptıkları hizmetlerdeki sadakatlerinden ötürü “Millet-i Sadıka” diye anılmaya hak kazandılar. Bu sıcak ve insani ilişkiler, yüz yılları içine alarak sürdü. Bu iki millet 850-900 yılı sorunsuz yaşadılar.

19. yüzyılda emperyalist güçler, Osmanlı devletinin içine düşmüş olduğu zafiyetten yararlanarak onu parçalamaya, onun vatandaşları olan Hristiyan azınlıkları, kendi çıkarları için kullanmaya karar verdiler. Onların vaadlerine kanan Ermeniler o güçler tarafından silâhlandırıldılar, hem de arkalandılar.

Birinci Dünya Savaşında Osmanlı askerleri, vatanlarını savunabilmek için yedi cephede savaşırken, bir de baktılar ki Rusya'nın örgütlediği Ermeni çeteleri* ve düzenli Ermeni taburları Türk köylerini, kasabalarını basıp silâhsız, savunmasız halkı

* Daha sonra İngiliz ve Fransızlar da, Ermenilerden silâhlı alaylar, taburlar oluşturup üzerimize salacaklar.

kılıçtan geçirmekte, kurşuna dizmekte; öldürmeye yetişemediklerini camilere, samanlıklara doldurup diri diri yakmakta, ya da topluca katlederek çukurlara doldurmaktadır. Doğu cephesindeki askerlerimiz böylece iki ateş arasında kalmış olmakta; kendilerine lojistik destek sağlayan yolları bu çeteler kesip köprüleri yıkmakta, Türk cephesini çökertmeye çalışmaktadır.

Bu satırların yazarı 1966-1969 yılları arasında, yüzbaşıyken, Moral ya da Din işleri subayı olarak Erzurum-Dumlu'da görev yapmış; Erzurum'dan Ardahan'a uzana bölgede köy köy, kasaba kasaba dolaşarak, dedelerinden, ninelerinden duydukları mezalimleri anlatırken göz yaşlarını tutamayan insanları dinlemiştir. Hele o olaylara çok küçük yaşlarda tanık olmuş kimi yaşlı insanlarımız, olayları bize anlatırken hıçkıra hıçkıra ağlamışlardır. Kim bilir bu, o olayları anlatırken kaçıncı kez ağlayışlarıdır!

Eli silâh tutan erkekler cephedeyse, yaşlıları, kadınları, çocukları kim savunacaktır? Gerek Kafkas ve gerekse Balkan cephelerinin gerisindeki masum; fakat çağın gerisine düşürülmüş halkımız sadece acı çekmiş, gözyaşı dökmüş, evlerinden, yurtlarından, canlarından olmuştur. Allah'ın lâneti, hem onlara zulmeden hem de onları çağın gerisine düşüren yöneticilerin üzerine olsun!

Doğu Anadolu'da ortaya çıkan bu Ermeni belâsını sonlandırmak isteyen İstanbul'daki hükümet, hem halkı savunmak ve hem de cephe gerisini güvence altına almak için, o bölgedeki Ermenilerin topluca o bölgeden alınıp, yine kendi ülkesinin bir başka yerine, Suriye ve Lübnan tarafına yerleştirmeye karar verdi. Bunları oraya sevkederken kaçmamaları ve hem de korunmaları için hükümet, asker-müfrezeler görevlendirdi. Bu sevkiyat arasında, kimileri, yakınlarına yapılan zulmün intikamını almak, kimileri de hırsızlık amacıyla bu kafilelere saldırmış ve zarar vermiştir. Türk devleti onlardan yakalayabildiklerini ya asmış, ya da kurşuna dizmiştir. Hatta, olayları önlemede başarılı olamayan yöneticileri asarak idam etmiştir.

Sodom'un bu gazap artıkları, milletimizin üç kıtaya uzanan egemenlik yıllarında "Millet-i Sadıka" gibi şerefli bir payeye yükselmişler; fakat bir zamanlar Tanrı'ya isyanları gibi, şimdi de devletimize ihanet ederek çok kötü bir düşüşe geçmişlerdir. Keşke onların aklı başında olan iyileri, kötülere ararcı olmamış olan insanları bundan bir ders çıkarabilmiş olsalardı!

Millet-i Sadıka(!)'nın devletimize ihaneti hem bize ve hem de kendilerine çok, pek çok zarar vermiştir. Çekilen bunca acılara rağmen, bizi teselli eden şey, bizim aziz milletimizin eline, muharip olmayan sivil halkın kanının bulaşmamış olmasınıdır. Türk tarihinin hiçbir döneminde, milletimizin yüzünü kara çıkaracak, soykırım gibi bir zulüm yoktur. O, kendilerini uygar sanan, Batılı devlet ya da toplumların vazgeçemedikleridir. Son sözü Kur'an söylemektedir:

"Peygamberlerini öldürdükleri için Allah'ın gazabına uğrayanlar ebediyen iflâh olmazlar!"

{447}."Allah, her topluma mutlaka bir peygamber göndermiştir. Bk. Fatır-35:24

{448}.Ünlü Fransız deniz araştırmacısı Kaptan Kusto, bilimsel bir toplântıda, "Ben size bir doğa harikasını anlatacağım, ki Akdenizle Atlas okyanusunun suları yan yana durdukları halde kesinlikle birbirine karışmamaktadır..." deyince, o toplântıdaki bir Arap bilgini bu konudaki ayeti okuyarak hem kendisini ve hem de

oradakileri bilgilendirmiştir. Kusto'nun bu ayet karşısında İslâm'a girdiği söylenmiştir. Eğer girmemişse, hidayet ona nasip olmamış demektir.

{449}.Bk. A'raf-7:54. ayet ve 217 numaralı dipnot!

{450}.Bu ayette, ibadetine düşkün kadınlar övülürken, müminlerin meziyetleri de sayılmaktadır...

{451}.Tarım ürünlerini, onları üretenlerden çok düşük fiyatla alıp yüksek fiyatla tüketiciye pazarlayanlar, bu ayetten kendilerine bir ders çıkarmalıdırlar. Üretimin düşüp, fiyatların anormal yükselmemesi için yönetimde olanlar da çeşitli önlemler geliştirmemdirler. Üretenler, haklarını mutlaka almalıdırlar ki üretim sürsün.

{452}.Çok sıcak ve kurak geçen günlerin ardından gökyüzünde beliren siyah bulutlardan inen şimşek ve yıldırımlar, böylelerini yakıp bitirmiştir.

{453}.Allah her topluma peygamber göndermiş ve mesajlarını, kolay anlaşılsın ve bellensin diye, o toplumun diliyle indirmiştir; fakat buna rağmen iman etmeyenler de olmuştur. İman etmek için bilmek, anlamak elbette önemlidir; ancak o mesa a kulak verip yönelmek daha önemlidir. Kulda böylesine bir yöneliş olmazsa, hidayet (İslâm'ın nurunda buluşma) gerçekleşmez. Allah'ın mağfiretini, rahmetini dileyenlerin üzerine o rahmet, yağmurun yağdığı gibi yağar da yağar... İnkârcılarınsa onca delili gözlerine soksan da, iman etmezler!

{454}.Bu son dört ayetin ilk üçünde maceracı, hayalci, toplumu yanlışa yönlendirenlerin yerildiklerini; Allah'a iman etmiş, iyi işler yapmışların, özellikle de zulme uğrayanların yanında yer alanların övüldükleri görülmektedir. Öyle ki, eygamber Efendimiz, hidayete ermiş şairin, İslâm ve kendi hakkında söylediği övücü sözlere çok sevinmiş ve üstündeki yeleğini çıkarıp kendisine giydirmiştir; böylece onu överek ödüllendirmiştir. İslâm ve onun peygamberi, övgüye lâyık olmayanların ve yanlış kişilerin övülmesine karşıdır. Güzel söz ve işler ortaya koyanlar, gerçekten takdire şayan insanlardır.

{455}.Hz. Süleyman'ın görünmeyen kimi varlıklarla olduğu kadar, hayvanlarla da iletişim kuması insanları düşündürmeli ve konu üzerinde araştırmalar yapmaya yöneltmelidir. Doğanın bunca hızla kirletildiği bir dönemde buna olan ihtiyaç ortadadır. Doğada insanın olduğu kadar öteki canların da yaşama hakkı vardır. Doğa, bir denge üzerinde olduğu için ondan yararlanabilmekteyiz. Bu dengenin bozulmasından bitkiler, hayvanlar olduğu kadar, belki de daha çok insanlar zarar görecektir. İnsan; kendi eliyle kendi kıyametini hazırlamakta olduğunun bilincine ne zaman varacaktır?

{456}.Dr. Edip Yüksel, Mesaj adlı Kur'an çevirisinde, 9. Tevbe Suresinin başındaki eksik olan "Besmele"nin işte bu surenin 30. ayetinde geçen bu "Besmele" olduğunu, Kur'an'ın matematiksel istifine dayandırarak iddia etmektedir. Bu; üzerinde mutlaka araştırmalar yaparak, birden çok kanıtla desteklenmesi gereken bir konudur. Yalnız Dr. Yüksel, Türkiye'de yaygın olarak kullanılan Kur'an'ın dizilişine, surelerin sıralanmış olmasına bakarak bu hükme varmıştır sanırım. Bizdeki Kur'an'ın sure ve ayet dizilişleri vahye dayanmaktaysa, Hz. Peygamber dönemine bizden daha yakın olan Hz. Osman, Hz. Abdullah İbni Abbas, Hz. Cafer-i Sadık gibi değerli İslâm büyüklerinin sure sıralamaları bizdekinden farklıdır. O durumda, matematiksel istif

bozulmakta mıdır, bozulmamakta mıdır? Bu iddiayı ortaya atan Sayın Dr. Yüksel bu sorumuzu lütfen cevaplamalıdır!

{457}. Adı geçen tahtın çok uzaklardan getirilişi Hz. Süleyman'ın bir mucizesi gibi değil, yanındakilerin becerisi olarak sunulmuştur. Yeryüzü insanları o konuma yeniden, kendi çabalarıyla mı, yoksa uzaydaki öteki yaratıkların yardımıyla mı gelebilir, bilmiyoruz? İnsanlar "ancak Allah'ın izin verdiği kadarıyla bilebilirler" ya! Maddenin bir yerden başka bir yere böylesine çabuk nakledilmesi üzerinde düşünmek ve o yolda pek çok deneyler yapmak gerekecek; çünkü uzay yolculuğu, öteki gezegenlere varmak, şimdiki hızın sınırlı ve kısıtlı olması nedeniyle ancak, böyle mümkün olabilecektir.

Demek ki kültürümüzdeki tayy-ı mekân, tayy-ı zaman (mekânları ve zamanları olağanın dışında aşmak) kavramlarındaki sırrı insanların yeniden, yaşayarak keşfetmesi gerekecek.

{458}. Toplumsal bölünmüşlüğün, ayrılmışlığın bir topluma hayır getirmeyeceğini, çöküşlere neden olacağına dikkat çekilmektedir.

{459}. Buradaki yağmur elbette bilinen yağmur değil, yanardağlardan fışkıran lâv yağmurunu akla getirmektedir. Belki de, gökten boşanırcasına yağan yağmurla birlikte gökten taş da yağdığı anlaşılmaktadır. Belânın-Allah'ın azabının hangisi korkunç değildir ki?

{460}. Kur'an'ın, durumu böylesine açık ve kesin duyurmuş olmasına rağmen elerlinde Kur'an ya da yanlarında yarım yamalak Kur'an okuyucularla mezarlıklara koşan Müslümanlara ne demek lâzımdır? Kur'an "böyle yapmayın" diyor, onlar inadına öyle yapmayı sürdürüyorlar. Kur'an mezarlıktaki ölüler için değil, diriler için indirilmiştir ey Müslümanlar! Kur'an'ın bildirmekte olduklarını anlamakta direnenlerin karşılaşacakları son yine onda gösterilmiştir. Öyleyse ey Müslüman kardeşim direnmek ya da uyurgezerlik niye? Niçin cennete yürüme şansını kaçırıp cehenneme koşuyorsunuz? Niçin?

{461}.Kıyametin belirtilerinden bir olarak gösterilen "dabbet'ül ard" topraktan çıkan bir canlı yaratık mı yoksa her geçen gün gelişen tekniğin ortaya çıkardığı akıllara durgunluk veren bir araç-gereç midir? Biz, ikinci şıkkın olacağını düşünmekteyiz. Mümin kardeşlerimizin, "bilgisayar" gerçeği üzerinde düşünmelerini çok isteriz...

{462}.İnsanlar nice yüzyıllar, binyıllar dünyanın dümdüz ve sabit olduğuna inanmış; bunun tersini söyleyenler de çok ağır biçimde cezalandırılmıştır. Oysa elinizdeki Kur'an ta 7. yüzyılda dünyanın ve öteki gök cisimlerinin hareket halinde olduklarını, kendi yörüngelerinde yüzdüklerini bildirmiştir. Kur'an'ın zaman zaman gerçeklere sağır ve kör olanları yermesi boşuna değildir. Bk. Enbiya-2 33, Yasin-36 3 -4 .

{463}.Yönetimde olanların milleti-toplumu boy boy, aşiret aşiret bölmeyip birleştirmelerine, kaynaştırmalarına dikkat çekilmektedir; çünkü her türlü bölünmenin sonu yıkıma, çöküşe kapı aralar. Bunu gören zamanımızın emperyalist güçleri "Böl yönet!" kuralını sürekli uygulamada tutarlar; devletleri, toplumları bölüp bölüp yutarlar. Bölünüp parçalanmamış toplum, sağlam ilkelere dayanan devlet

onlar için büyük lokmadır; boğazlarında kalmasından korkarlar. Onların üzerlerine, parçalanmadıkça, gidemezler. Zamanımızın küresel güçleri, "demokrasi, insan hakları..." kandırmacasıyla, bu Firavun yöntemini Türkiye üzerinde denemektedirler. Tarihin potasında yoğrulmuş bizim aziz milletimiz inşallah onların oyunlarını bozacaktır. Niteki Peygamber Efendimiz: "Birlik olmada dirlik-hayır, parçalanmada şer-azap vardır," gerçeğini ümmetine öğretmiştir. Müslüman kardeşlerimiz Batılıların oyunlarını mutlaka bozacaktır.

{464}. O yıkılmaz sanılan saltanatlarının, bir bebek eliyle nasıl yerle bir edildiğini gösterelim... Haman da bir İsraillidir ve Firavun'un en güvendiği adamıdır, ordusunun da baş komutanıdır.

{465}. Burada iki büyücü diye nitelenenler Hz. Musa ve Hz. Muhammed gibi iki rahmet peygamberidir.

{466}. Buradaki seçim hayata giriş, dünyaya geliş ve orada kalışla ilgilidir. Yaratma ve oluş süreklidir. Allah buna mevsimleri örnek göstermektedir.

İşte bu gerçeği görüp, durumun bilincine varan toplumlar şanslı ve dünyaya mirasçı kılınmaya müstahak toplumlardır. Uyurgezerler, oyunda figüran bile değillerdir. Tıpkı ağaçtan düşüp düşüp de diplerinde kuruyup çürüyen yaprak, rüzgârlar ya da seller önünde sürüklenip duran topraktırlar. Bu da dünyaya gelme şansını yakalamış olan insana yakışan bir durum ve son değildir. Dünyadayken durumu böyle olanın ahireti nice olur ki?!..

{467}. 21. yüzyılın başlarındayız ve yaşadığımız toplumda hem 79. ayette ve hem de . ayettekiler gibi düşünen insanlar vardır. Bu iki düşünce, hep çatışma halindedir. Müslümanlar, . ayetteki müminlerin iman ve kültür boyutunu yakaladıklarında yeniden başlarını dikecek ve dünyadaki doğru, sağlam, adil düzenin oluşmasına katkılar sağlayacaklardır.

Çatışan iki tarafa da verilen cevap . ayettedir.

Materyalist sığlıkla, dinsel düşünce sığlığı, zaman içinde Müslümanlara çok şey kaybettirmiştir; kaybettirmektedir. Midelerine ve bacak aralarına fazla düşkün insanların yerini bir gün, gönül zengini ve ufuklu düşünebilenler elbet alacaktır. Aksi takdirde Kur'an gibi çok sağlam bir kitapla evrensel ilkeler getirmiş olan bir dinin iddiaları havada kalacaktır. Siz buna razı mısınız ey müminler?

{468}. bu ayetten sonra şu iki ayeti de okumanızı öneririz: Nisa-4:85, En'am-6:164. evrenizde: "Ne olacak canım, yapıver, günahı bana!" diyen çok insanla karşılaşırsınız. nların ne büyük yalancılar, münafıklar olduklarına Kur'an tanıklık etmektedir. O nedenle hiçbir mümin kardeşimiz öylesi münafıkça teşviklere uymamalıdır. Çünkü herkesin günahı kendisinedir; herkes yaptığından dolayı mutlaka kendisi hesaba çekilecektir.

{469}. Dr. E. Yüksel, Hz. Nuh'un yaşının niçin değil de 1000 eksi elli biçiminde gösterdiğini, Kur'an'ın matematiksel koduyla ilgili olduğunu, eğer 950 denmiş olsaydı matematiksel dizaynın bozulacağını iddia etmektedir. Bk: Adı geçen eser.

{470}. Bk: Kasas-28:68. ayet. Yaratılış süreklidir. İnsanoğlunun dikkatinin bu konuya çekilip, ona gelişmenin ve değişmenin yolunun gösterilmiş olması sizce de

anlamlı değil midir? Bu denenlere, bilimsel gelişme olmadan ulaşılamayacağına göre insanoğlu hem gelişmek ve hem de iyiye doğru dönüşmek zorundadır. Yerinde sayanlar, arkadan gelen daha dinamik ve aktif olanların ayakları altında ezilip giderler. Bunun bilincinde olmadan, sürü gibi yaşamayı da yaşamak saymamak gerekir. Sürüler boğazlanır; bilinçli ve uygar olanlarsa kendilerine yönelen tehlike ve saldırıları savarlar... Bu ayetin, "doğayı inceleyin de, önceki yaratılışın sırrını siz çözün!" demesi anlamlı değil midir?

{471}. Hz. İbrahim'in bu sözü, tüm zamanlarda geçerliliğini sürdürecek bir sözdür. Bireylerin ve toplumların zaman içinde psikolojik, kültürel, sosyal, siyasal, ideolojik, ekonomik vb. sebeplerden ötürü hakkın, doğrunun yanında yer almayıp batıla uymuş oldukları sosyolo ik bir gerçektir. Bu, onların dünyadaki halleridir. Ahireteyse bunların birbirlerine neler edeceğine ayet ışık tutmaktadır. Mümin; hem dünyasını ve hem de ahiretini kurtarmak için mücahede eden insandır. Mücadelesini kuşaklar boyu sürdürür. O yüzden, Kur'an'ın tanımladığı mümin, örnek alınacak insandır.

{472}. İnsanın manevi yapısı, duygu-düşünce dünyası, Yüceler Yücesi Allah'la bağ kuracak biçimde yaratılmıştır. Erginlik çağından itibaren bu bağı, ayette işaret edildiği biçimde, bilinçle Kur'an okuyarak, namazı da namaz gibi kılarak diri tutanlar hep kazanacak; konuyu umursamayıp kulak arkası edenler şeytanın ağlarına düşerek, hem dünyada ve hem de ahirette acılar çekeceklerdir.

Kitap'tan okumayı da, okumakla birlikte, "insanlara duyurmak" biçiminde de anlamalıyız.

Mümin olan Allah'la bağını koparmaz; dünyanın olumsuzluklarına karşı namazla direnir., Allah'a ve ahirete olan imanını namazla diri tutar. Allah namazı müminlere onun için armağan etmiştir. Allah'ın bu güzel armağanı üzerine, Hz. Peygamber'den sonraki dönemlerde kat kat eklemeler yaparak, Müslümanları namazdan, dinden soğutanlar, namazı namaz olmaktan çıkarıp taşınamaz bir yük durumuna düşürmekle, Allah'ın ve müminlerin lânetini hak etmişlerdir. Onların ahirette çekecekleri vardır! Bk: En'am-6:162, Taha-2 :14, Mearic-7 :23 ve Ankebut-2 :4 .

{473}. Cenabıhakk'ın müminlere, Kitap Ehliyle sağlıklı diyalog kurma yoları önermesi sizce de düşündürücü değil midir? Dikkat ederseniz, bu eylem ortaya konurken, aşırılar dışarıda tutulmaktadır; çünkü aşırılar uzlaşıp uyuşmaz, sadece kavga üretirler, kavga ederler.

Kur'an'ın önermekte olduğu bu diyalog gereği gibi yerine getirilebilirse, nice masum insanların kanlarının akıtılmasının önüne geçilecek, dünyada barışı tesis etmek çok daha kolaylaşacaktır. Her iki tarafta da hırslı ve yanlış adamların yönetime geçmemesi diyalog şansını artırır. Diyalog, hiçbir biçimde karşı tarafa teslimiyet demek değildir; onları tongaya düşürmek de değildir; evrensel doğrularda buluşmak demektir.

{474}. "Elinle yazmamaktasın", yazmayı bilmiyorsun anlamında değil, ayetlerin Allah katından inmekte olduğu anlamındadır. Bk: Furkan-25:5

{475}. Bu ayette, bir bölgede, bir ülkede özgürce ibadet etme ve inancını yaşama olanağı olmazsa, başka diyarlara göç edip oralarda doğru inancı yaşama ve

yayma müminlere emredilmektedir. Geçim endişesiyle dünyanın dört bir tarafına dağılan insanlarımızın, İslâm'ın bu misyonunu da yüklendiklerini düşünün! Böylece doğru inanç, ondan habersiz olanlara, müminler eliyle ulaşmış olacaktır.

Hz. eygamber'in sahabeleri, ulaşabildikleri yerlere kadar gitmişler ve o topraklara gömülmüşlerdir. Orta Asya'dan kopup gelen, İslâm'ı bilmemiş, tanımamış toplumlara yürümüş, ömürlerini o yolda tüketmiş erenlerin yaptıkları da aynıydı. Onların adlarından ve anılarından yararlanmak gerekir. Her geçen gün küçülmekte olan şu dünyada öylesi abide kişiliklerden insanlık âlemi dersler çıkarmasını bilmelidir.

"Doğduğum topraklarda yaşamalıyım, orada ölmeliyim, orada gömülmeliyim" biçiminde düşünenler dümdüz insanlardır; hiçbir zaman İslâm'ın mücahidi olamazlar. Böyleleri, Hz. Peygamber'i ve sahabesini sevdiklerini söyleseler de, o dillerindedir; yüreklerinde değil! İslâm'ın ihtiyacı (kadın-erkek), gönül insanlarıdır.

{476}. Savaş, dünyanın en alçak bölgesi olan Lût Gölü ve Ölüdeniz çevresinde, M. S. 613'te olmuştur. Ölüdeniz, deniz düzeyinden 400 m. daha aşağıdadır.

{477}. Bu ayetteki müminlerin sevinmesini iki türlü anlayabiliriz. Doğu Romalı müminler sevinecekler; çünkü Doğu Roma orduları M. S. 624'te putperest İran'a girmiştir. Müslüman müminler sevinecekler; çünkü 624'te Bedir'de büyük bir zafer kazanılmıştır. O müminlerin putperestleri yenmiş ve sarsmış olması, bu müminlerin yolunu açmış, işlerini kolaylaştırmıştır...

{478}. Dünden bugüne maddeci-materyalistler ve de pozitivistler genellikle eşyayı ve olguları görünen dış yüzüne bakarak değerlendirdiler. Oysa doğru değerlendirme için arka plâna, meselenin özüne yönelmek de çok önemlidir. Bu dediklerimizi, doğru din bilgisine ulaşmış olanlar daha iyi anlayacaktır.

21. yüzyılın başında, kimi Müslümanlarca dinsel sanılan şeylerin, İslâm'la bir ilişkisinin olmadığını insanlar yakında anlayacaktır; çünkü elde çok sağlam bir ölçme aracı vardır: Kur'an! İnşallah, insanlığın gerçek kurtuluşu Kur'an sayesinde olacaktır.

{479}. Bu iki ayeti beş vakit namaza kanıt gösterme çabasına girenler yanılmışlar, Allah'ın muradının dışına çıkmışlardır. Burada önerilmekte olan şey kesinlikle vakit namazları değildir; fakat günün yirmi dört saatinde Yüce Tanrı'yla olmaktır; hamdetmek, şükretmek ve Allah'ı bir an olsun aklından çıkarmamaktır, dilinden düşürmemektir. Bu da, meselâ cep telefonunda alıcının pilinin hep dolu olması, bitip tükenişinin önüne geçilmesi için şarja dikkat etmek demektir.

Elbette, belli vakitlerdeki ibadetlerden de asla geri durulmayacaktır. Hem hamdetmeyi, şükretmeyi, tesbihleri sadece vakit namazlarıyla sınırlamak yanlıştır. Hamdetmeyi, şükretmeyi, tesbihleri ibadetten saymamaksa daha büyük bir yanlıştır; çünkü ibadetin özü duadır. Dua da Allah'a gönülden yöneliştir; onun ötesindekiler zaten ayrıntıdır. Bk: Taha-20-130 ve 4 numaralı dipnot ile Ahzap-33:41, 42. ayetler.

{480}. Evlilik kurumu, birbirini seven, sayan, anlayan iki insanın birlikteliğine, samimi, sıcak arkadaşlığına, dostluğuna dayanmaktaysa anlam kazanır; yoksa yanlışlıklar, yapaylıklar, sevgisizlik ve saygısızlıklar aileyi çürütür ve yıkar. Bu noktada bilinçli, inançlı insanların kuracakları aile yuvaları, milletin ve devletin gücüne güç

katar; tersi de yıkımı hızlandırır…

{481}. Bu ayetle, İslâm'dan önce gönderilmiş olan dinlerin bölünmüşlüğü kastedilmiş olabilir; ama İslâm'ın bütünlüğünü, Kur'an'ın getirdiği dini mezhep mezhep, tarikat tarikat bölüp parçalayanlar da kastedilmiş olamaz mı? Dikkat ederseniz pek çok Müslüman kardeşimiz, bilgi ve bilinç yetersizliğinden, Kur'an'ın söylemekte olduklarını değil de, mezhep imamlarının, tarikat şeyhlerinin söyledikleri, yazdıkları etrafında toplaşmaktadırlar. Bu yapılanların doğru olduğunu kabul edersek, İslâm'ı kaybettirmiş oluruz! İşin doğrusu ve güzelliği "Allah'ın birliği, Kur'an'ın getirdikleri etrafında bütünleşip yoğunlaşabilmek"tedir. Peygamber Efendimizin bu konuda ne denli duyarlı olduğunu, şirke bulaşmamış İslâm bilginleri çok iyi bilmektedirler; bunun önemini Müslümanlara da anlatmaktadırlar.

{482}. Son zamanlarda toprağın, suyun, havanın bunca kirletilmişliği ortadayken vicdan sahipleri, yönetimde sorumluluk almış olanlar niçin önlemler geliştirmezler? Yoksa, bu ayetin sonundaki belânın inmesini mi beklemektedirler? Oysa o, akıllılık değil, ahmaklıktır. Bize göre tedbir üstüne tedbirler alıp, onları sürekli çoğaltmak, geliştirmek dindarlık; durup seyretmek, hem ahmaklık, hem de densizliktir. Peygamberlere: "Hele o azabı indir de görelim!" diyenlerle aynı çizgide durmaktır.

Bu satırları yazmakta olanın yaşamakta olduğu yerde taban suyu tükenmiş, yerini deniz suyu doldurmuştur; içilmez, kullanılmaz, onunla bitki bile sulanmaz. Bahçelerimizde Ekim sonu, Kasım aylarında dökülen bitkilerin yaprakları Ağustos'ta dökülmeye başlamıştır… Ülkemizin kimi yörelerinde göller, ırmaklar kurumuş, ürün veren topraklar çölleşmeye yüz tutmuştur… Bitki örtümüz ve ormanlarımız cayır cayır yanmaktadır… Bu durumlar karşısında tüm insanlarımız ve yöneticilerimizin el ve gönül birliği etmeleri gerekmez mi? Demokrasicilik oyununu ağız dalaşı düzeyine indirgeyenler utanmalı ve akıbetleri konusunda Allah'tan korkmalıdırlar!

{483}. Buradaki ölü, sağır ve kör kavramları, imandan uzak, gerçekten kopuk yaşayanları anlatmaktadır. İman edip teslimiyet gösterenlerin davranışları övülmektedir. Bk: Neml-27:80, 81 ve 460 numaralı dipnot.

{484}. Embriyo ya da bebeklik halindeki zayıflığı düşünün! O zayıflıktan nasıl bir güç ortaya çıktığını ve sonra da yaşlandığında insanın yeniden zayıflık dönemine girdiğini bir düşünün! Sadece herkesin gözü önündeki bu oluşum ve değişimi inceleyip değerlendirebilene Yüce Rabbimiz çok şey öğretmiş, anlatmış olmuyor mu? Yeter ki insan, "insan" oluşunun, o olgun, şerefli çizgisindeki duruşunu yakalayabilsin!

{485}. Ayet, gök cisimleri arasındaki itme-çekme gücüne, yeryüzündeki dağların işlevine, her türlü canlının erkek ve dişiliğine işaret etmektedir. Bu ayetin haber vermekte olduklarının gerçeğine insanlar, ayetin inişinden nice yüzyıllar sonra ulaşabilmiştir. Mümin olduğunuza, böylesine güzel bir dine mensup olduğunuza sevinmez misiniz? Elhamdülillah!

{486}. Lokman, tarihi bir kişiliktir; peygamber değil, hikmetli davranışlar ve düşünceler ortaya koymuş olan inançlı bir düşünce adamıdır. İnsanlara "doğru insan tipi" olarak gösterilmiştir. ayattaki her türlü belge ve bilginin hikmetle kavranması

gerektiğine ışık tutan "örnek bir kişilik"tir. Hz. Davud'un çağdaşıdır.

{487}. Dünya hayatında insanların en çok aldatıldıkları yolların başında "Allah'la aldatmak" gelmektedir. Ticarette, siyasette, dinde, sosyal hayatta nice insanlar Allah öne sürülerek aldatılmıştır; aldatılmaktadır; insanlar bilinçlenmedikleri süre de aldatılacaktır.

Bu öylesine yaygın bir olgudur ki, hangi birisini örnek gösterelim! En yalın örnek de şudur: Hangi insan Allah'la aldatılmamıştır ki! Öyleyse sağlıklı dindarlığın yolu "bilinçli Müslüman" olmaktan geçmektedir. Bilinçli Müslümanların yaşadığı yerlerde üçkâğıtçılık, alavere dalavere sökmez. Onlar ne aldanır, ne de aldatırlar. En çok korktukları ve duyarlı oldukları şey kul hakkına el uzatmak, en çok istedikleri şey de Allah'ın rızasını kazanmaktır.

{488}. Bk: A'raf-7:54. ayet ve 217 numaralı dipnot.

{489}. Burada "Allahuekber!" demekten başka bir söz bulamıyoruz! Şefaatçi arayışı içinde olanların, birilerinin eteklerine tutunma çabalarını gerçekten yadırgamaktayız; zira müminin Allah dışında aracıya ihtiyacı yoktur; olmamalıdır da. Arayanlar, Kur'an'a rağmen, Kur'an'ın savaş açmış olduğu müşriklere benzemiş olurlar!

"Ondan başka bir şefaatçimiz ve yardımcımız yoktur"u anlamamak ve Allah'la kendileri arasında aracılar koymak nasıl bir Müslümanlık anlayışıdır? Bize göre bu, sahabeyi örnek almayıp, müşriklerin yolunu izlemektir. Bk. Zümer -39:44

{490}. Zaman izafi-göreli, görecelidir. Bk: Hac-22:47, Mearic-70:4. Okurlarımız, dünyanın dışında zaman kavramının olmadığını bilmelidirler. Bizim bir günümüzün bin yıla, elli bin yıla eşit olması bu demektir...

{491}. İnsanı var eden ve ona kendi nefsinden olan cevheri-ruhu üfleyen Yüce Allah'a şükürler olsun! Kendilerinde bir tanrısal cevher taşıdıklarının bilincinde olmayıp da sürüleşenlere yuh olsun! Allah insana pek yüce bir paye vermiş olmasına rağmen bunu taktir edemeyenler, şeytana kul olma yarışına girenler ne yazık ki kendilerine yazık etmektedirler.

{492}. Allah, her topluma elçi göndererek doğru yolu, af ve bağışlanma yollarını göstermiş olmasına rağmen insanlardan çoğunun sanki inatla cehenneme doğru koşmaları düşündürücü ve şaşırtıcı değil mi? Bu, cehaletten öte bir şey olsa gerek ki, ayetin anlamının gerçekliği ortadadır. İman edenlerden olmanın güzelliği müminleri her iki cihanda da kuşatsın!

{493}. "Biz suyu kıraç-çorak toprağa süreriz" sözlerinden yağmuru yağdırırız, anlamını çıkardığımız gibi, "Siz, kıraç-çorak toprakları sulayarak verimleştirin!" anlamını da niçin çıkarmayalım? İşte konuyu böyle değerlendiren T. C. Devleti, binlerce yıldır çorak olan Harran ovasını suya kavuşturmak için milyarlarca lira harcayarak Atatürk Barajı'nı yapmıştır. Türkiye'de sulanması gereken daha çok topraklar vardır. İnsanoğlu suya da, toprağa da gereği gibi egemen olduğu, Allah'a da iman ve itaat ettiği oranda huzurlu ve mutlu yaşayacaktır.

{494}. Kur'an'ın getirdiği tanıma göre kalp, doğru düşünme, inanma ve sevgi merkezidir. Kalbin bu yoldaki işlevini yerine getirebilmesi için onu Kur'an bilgisiyle doldurmalı ve Allah'a yöneltmelidir. Bunun tersini yapanlar, onu Kur'an bilgisinden

yoksun ve Allah'a yakın durmaktan çıkarmış, Kur'an'ın yasak ettiklerinin oraya doluşmasına zemin hazırlamış olurlar. Böylesi kişiler de mutlaka kaybedenler kervanına katılırlar. Allah'a güvenip dayanmak müminin en sağlam, en büyük güvencesidir.

{495}. Zihar, cahiliye Araplarında yaygın bir gelenekti. Bir adam karısına: “Sen bana anamın sırtı gibisin!” dedi mi, o kadın kendisine haram olurdu; artık onunla yatamazdı. Kur'an bu yanlış töreyi kaldırmıştır. Buna rağmen, bu eylemi bir tür yemin sayarak o sözü söyleyenlere kefaret şartı koyması, Arap geleneğinin İslâm üzerindeki etkisini göstermektedir. Bu ayet, evlâtlığın da, kendi canından, kanından evlâtla bir olmadığı uygulamasını getirmiştir. Bk: Mücadele-58: 3, 4.

{496}. Hendek Savaşı dolayısıyla Medine'yi 10-12.000 kişilik bir müşrik ordusu kuşatmıştı. Bu ayetler, o günlerde yaşanan psikolojik ve sosyal olaylara değinmektedir.

Hz. Peygamber, Arap kavminin bilmediği, fakat kendisine önerilen Hendek kazma işini gerçekleştirerek, düşmanlarını durdurmasını bilmiş ve onları Medine'ye sokmamıştır.

{497}. İnsanlığın kurtuluşu için seçilip gönderilen son peygamber Hz. Muhammed, insanlığa yaydığı imanını, önce kendi nefsinde yaşayarak, çok mükemmel bir kişilik örneği vermiştir. O; sabır-sebat, azim-kararlılık ve eylem insanıydı. Davasına inanmışlığı ve bağlanmışlığı, gözünü kırpmadan ölüme atılacak derecedeydi.

Allah'la olmak, dünya ve ahiret mutluluğunu yakalamak ve hem de kalıcı başarılara imza atmak isteyenler, onun hayatının özellikle bu yönünü izleyip örnek almalıdırlar. Onu sevenler, onun yolunu izleyenler eğer örnek alacaklarsa onun bu yönünü keşfetmeli ve onu kendilerine rehber etmelidirler. Ayağına giydiği terlikleri, sırtına giydiği elbiseyi, saçını-sakalını örnek almaya çalışanlar Hz. Peygamber'i gereği gibi anlayamamış, kafa ve gönül yönünden gelişememiş insanlardır. Çünkü o sabit fikirli değil, temiz olmak koşuluyla, elbisenin her türlüsünü giyerdi. Saçını-sakalını kimi zaman uzatır, kimi zaman kısaltır, kimi zaman da keserdi. O, oturmasıyla, kalkmasıyla, sözleriyle, işleriyle, düşünce ve davranışlarıyla tam bir denge insanıydı; beşer olarak da tıpkı bizim gibi bir insandı, yani beşer üstü değildi. Bizlerden tek farkı elbette Allah'tan vahiy almasıydı; bedensel ve ruhsal yönden, vahyi alıp muhafaza edecek şekilde hazırlanmış olmasıydı Müminler, böyle bir peygambere ümmet oldukları için sevinmelidirler; yaşayışlarında ona bağlılıklarını her vesileyle göstermelidirler.

{498}. Ölünceye dek savaşacaklarına söz vermiş ve şehit düşmüşlerdir. Zafer, düşman karşısında sabreden, Allah'a güvenip dayanarak savaşmasını bilenlerin hakkıdır. Korkaklık ve gevşeklik gösterenler muharebe meydanında mutlaka yenilir ve bulundukları cephenin sarsılıp çökmesine sebebiyet verirler. Müslüman Türk askerlerinin bu duygulardan ne denli uzak ve vatan aşkıyla dolu olduklarını bilen Yarbay Mustafa Kemal, Çanakkale Savaşı'nda çökmek üzere olan bir cepheye yetişmiş ve “Mermimiz bitti komutanım!” diyen Mehmetçiklere süngü taktırarak yere yatırmış, hem kendisinin ve hem de askerlerinin iman ve azmi sayesinde çöküşü

zafere çevirmesini bilmiştir. İstiklâl Marşı şairimiz M. Akif Ersoy da, orada gösterilen kahramanlıkları "Çanakkale Şehitleri" şiiriyle ebedileştirmiştir.

{499}. Eğer bir toplumdaki hainler, ihanetlerinin cezasını çekmezlerse, müminlere sıkıntılar, acılar yaşatmaktan geri durmazlar...

{500}. İçinde bulundukları koşulların değişmeye başlamasından sonra Hz. Peygamber'in eşleri kendisinden özel isteklerde bulunmaya, süsler, takılar ve daha iyi bir hayat istemeye başladılar. İşte bu ayet ona değinmektedir. Allah'ın elçisi eşleriyle tek tek konuştu ve sonunda onlar, bulundukları konumda kalmak istediklerini söylediler.

{501}. Hz. Peygamber'e karşı amansız bir direniş içinde olan inkârcılar, ona attıkları iftiralarla kendisini durduramayınca, bu sefer eşlerine iftira ederek ya da o yolu deneyerek onu yıpratmak ve durdurmak istemişlerdir. Bu surenin 37. ayetini, bir açıdan, bu anlamda değerlendirmek gerekir.

İşte bu ve benzer ayetler, onun için, peygamber eşlerine ölçülü olmayı ve vakarlı davranmayı önermiştir.

{502}. Hz. Peygamber'in eşlerinin, tümünün olmasa bile kimilerinin, kendilerine özel servetleri olduğu anlaşılmaktadır.

{503}. Ehl-i Beyt: Hz. Peygamber'in ev halkı demektir. Bir kısım Müslümanlar bununla, sadece onun Hz. Fatıma yoluyla gelen evlâtları ve torunlarını anlamışlardır. Doğrusu, Hz. Peygamber'in evlâtları, eşleri, Hz. Fatıma, Hz. Ali ve onların çocukları, torunlarıdır.

{504}. Dikkat ederseniz bu ayette müminlik özelliği yüceltilirken ibadet boyutu değil, ahlâk boyutu öne çıkarılmıştır.

{505}. Zeyd b. arise daha çocukken köle yapılmış biriydi. z. atice onu z. Peygamber'e hediye etmişti. Hz. Peygamber ona özgürlüğünü vermiş ve kendisini evlât edinmişti. Bilindiği gibi İslâm, köleliği, insan onurunu ezen bir yaşama biçimi olarak görmüş ve her vesileyle müminleri kölelere özgürlüklerini vermeye teşvik etmiştir. z. Peygamber, toplumdaki bu tür sınıf farklarını ortadan kaldırmak amacıyla halasının kızı Zeyneb'i, Zeyd'le evlendirdi; fakat Zeynep bir köle azatlısıyla evlenmeyi içine sindiremediğinden mutlu olmadı ve sonunda ayrıldılar. Hz. Peygamber hem Zeyneb'i onurlandırmak ve hem de Arap geleneğindeki evlâtlıkların boşadığı hanımlarla evlenmede bir sakınca olmadığını göstermek amacıyla Hz. Zeynep ile evlendi.

{506}. Adet'ten kesilmemiş bir Müslüman hanım boşanmışsa, üç temizlik süresi geçmeden bir başkasıyla evlenemez. Bu, soyun belirlenmesi için şarttır. Ancak evlenip de karı-koca ilişkisi yaşamamış olan hanımlar, o durumda boşanırlarsa, bu uygulamanın dışındadırlar.

{507}. Hz. Peygamber, zaman zaman evinde insanları ağırlayarak onlara yemek yedirmekteydi. Bunlardan kimisi yemek vaktinden çok önce gelir, yemekten sonra da oturmayı sürdürürdü. Peygamber Efendimiz bu durumdan fazlaca sıkılmış olsa gerek ki ayet müminlere birtakım sosyal görgü kurallarını telkin etmektedir.; çünkü sosyal hayatta ancak kurallar işlerse insanlar huzur bulur. Kuralsızlık da sıkıntı, kargaşa, huzursuzluk doğurur.

Çağlar değiştikçe kimi sosyal kuralların da değişeceği unutulmamalıdır. Aksi takdirde kimi kurallar toplumlara ayak bağı olabilir. Yeni kuralların da İslâm'ın özüne ters düşmemesi gerekir. Müslümanların kendilerine özgü özel ve güzel davranış biçimleri sürecekse bu böyledir. Değişim ve gelişmeyi yozlaşmaya dönüştürmemek gerekir.

{508}. Gelenekçi din anlayışını temsil edenler bu ayeti bağlamından koparıp, vaktiyle Hz. Peygamber'i çok üzmüş olan karşı muhalefetin-hizipçilerin oyununa gelerek "Allah ve melekler; Peygamber'e çok salavat getirmektedir. Ey müminler! Siz de ona salavat-dua edin ve tam bir teslimiyetle selâm verin!" biçiminde anlayarak anlatmışlardır. Yani övgüyü Allah'tan Hz. Peygamber'e kaydırmışlar, müşriklerin putları aracı kılmaları gibi, bunlar da Efendimizi, Allah'la kendi aralarında "aracı-şefaatçi" noktasına getirmek istemişlerdir. Bu da, ayete rağmen rivayete niçin dayanmamak gerektiğini çok açık olarak göstermektedir. Hz. Peygamber'i, şefaatini umarak sevenler, çok büyük bir yanlış içindedirler.

Bu surenin 43. ve Tevbe- ve 1 3. ayetleri de bu ayetin anlamıyla örtüşmektedir.

{509}. Bu ayetle birlikte Nur-24: 31 ve 60. ayetleriyle 438 ve 442 numaralı dipnotları da inceleyiniz. A'raf-7: 26. ayeti ve 214 numaralı dip notu da lütfen okuyun!

{510}. Şu insanoğlunun vahye muhatap olup bunca sorumluluğu yüklenmekle Allah katında pek büyük bir izzet-şeref kazanmışken, sonra da kutsal buyrukların dışına çıkarak, zaman zaman da onları çiğneyerek zalim ve cahil sıfatlarını hak etmesi hem çok acı, hem de düşündürücüdür. Aslolan, mümin kardeşlerimizin bu derekeye düşmemek için Allah'a ve Elçisi'ne itaatte sadakatlerini sürdürmeleridir. Böylece yaratılış amaçlarından kopmamış olurlar! Müminlik şerefiyle yaşayıp, ak yüzleriyle rablerine yürümüş olurlar!

{511}. Bütünün bölünmüşlüğü, parçalara ayrılmışlığı demek olan Ahzap suresi 73 ayettir. Buradaki bölünmüşlüğe dayanarak, İslâm toplumunun da 73 parçaya ayrılacağına dair uydurulmuş hadisler vardır. Kur'an'ın birliği, bütünlüğü emrettiğini bile bile, düşünce ve davranışlarıyla bölünmüş parçalardan birinin içinde olmak, Hz. Peygamber'in başlatmış olduğu hareket içinde yer almamak nasıl bir Müslümanlık anlayışıdır? Kur'an'a itibar etmeyip de yalancı hadislerin peşine düşmek bu olsa gerek! Bunun da insanı nasıl bir sona götüreceğini Kur'an çok açık ve çeşitli örneklerle anlatmıştır. Hesap gününde yanlış yaptığını kabullenmek hiç kimseye bir yarar sağlamaz ki! 67. ayeti dikkatle, tekrar tekrar okumak gerekir; çünkü, güçlü iman sahibi olmayanların yanlışlarından dönmeleri o kadar kolay değildir!

{512}. Dağa-taşa, kurda-kuşa, insanlara ve cinlere hükmetmiş olan Hz. Süleyman'ın sonuna bir bakar mısınız? Cenabı Hak bu kıssayı elbette, müminler ibret alsınlar diye anlatmaktadır. Ne mutlu, böyle kıssalardan kendilerine ders çıkaranlara!

Hz. Süleyman'ın kalp krizinden öldüğü anlaşılmaktadır. Yaygın olan bir anlayışa göre cinlerin çok şeyi, insanların bilemeyeceklerini bildikleri sanısıdır. Oysa verilen örnekte görüldüğü gibi, gözlerinin önündeki zatın ölü mü-diri mi olduğunu bilememeleri, müminleri uyarmak için verilmiş bir misâl olarak görülmelidir. Mümin

olmak şartıyla, Allah'ın yarattıkları içinde en şerefli varlık elbette insandır. İnsanların geçmişinde nice güzellikler olduğu gibi, nice karanlık, yüz kızartıcı sıfatlar da vardır! Baba muhteşem, evlât çıfıt, rezil olabilir; olmuştur da.

Hz. Süleyman'dan sonra iktidarı devralmış olan ahlâksız ve beceriksiz evlât, ağaç kurdunun yaptığını yapmış, o muhteşem devleti çökertmiş, silip süpürmüştür...

Müminler! Bu ve benzeri durumlara bakıp: "Babaya bak, evlâda bak!" demeyin; hayatın terslik ve çelişkilerle dolu olduğunu hiç akıldan çıkarmayın!

{513}. Anlaşıldığı kadarıyla burada, toplumsal hayatta geçerli sosyal, siyasal, kültürel, ekonomik, ticari, ... konulara değinilmektedir. Değişmekte olan koşullara ayak uyduramadıkları için yerinde sayan toplumların eleneceklerini gösteren bir örnektir önümüzdeki. Düne nazaran bugün, evrensel kuralların daha çok etkinlik kazandığı bir dönemde, durağanlığa yatkın pasif kişiler asla yönetimde olmamalı, toplumsal ve ekonomik hayatın dinamikliğini görüp onları yönetebilecekler ancak devlette ya da toplumsal etkinlik yerlerinde sorumluluk almalıdırlar. Girişimcilerin önünü kesen bir toplum, dinamik toplum olma özelliğini kaybetmiş demektir.

{514}. Cinler sanki gerçeği bilmekteymiş gibi inananlar ve o tutumlarıyla insanları kandıranlar tövbe edip İslâm'ın doğru yolundan yürümezlerse, hesaplaşma gününde yaptıklarının hesabını zor verir ve ateşe atılırlar.

{515}. Her şeyin yazılı olduğu kitabı, bildiğimiz kitap ve defter ile kesinlikle karıştırmamak, kıyaslamamak gerekir. Konunun insanlarca anlaşılması için onların bildikleri "kitap" örnek verilmiştir. Kur'an'ın indiği dönemde insanlar bilgisayarı bilmiş olsalardı o zaman Allah: "Her şey ana bilgisayarda kayıtlıdır" derdi. Ya, DNA'lardaki, insan iradesi dışındaki oluşuma-kadere ne demeli? Önemli olan, söylenenin kavranmasıdır. Allah ile kulun konumu kavranırsa işte o zaman, zaten pek bir sorun da kalmaz.

{516}. İslâm-Allah-Ahiret konularında herkese uyarı yapmak önemli değil, önemli olan uyarının kimlere yapılacağı ne yarar sağlayacağıdır. Allah'a ve ahirete iman etmeye yönelimi olanlara Kur'an'daki bilgiler, belli bir yöntem izlenerek verilmelidir; çünkü bu uygulamada hem veren, hem de alan kazananlar safına yazılır. Ayetin ilgili kısmını yeniden okuyoruz: "Sen, görmedikleri halde rablerinden korkanları ve namazı kılanları uyar!" Yani, Yüce Yaratan: "Bu safta yer alacakların çokluğu değildir önemli olan, nitelikleridir" mesajını vermektedir.

{517}. Müşrikler, inkârcılar Kur'an'da, zaman zaman anlayışsızlıkları yüzünden mezardaki ölülere benzetilmiştir. Ölüler her şeye duyarsızdır ya! Bilindiği gibi ölenin dünya ile ilişiği kesilmiştir; cesetleri mezara konmuştur. Ruhlarıysa cennet ile cehennem arasındaki Berzah âleminde bekletilir. Tekrar dünyaya dönmeleri de olanaksızdır. Mümin iseler cennete girmeyi, müşrik ya da inkârcı iseler cehenneme atılmayı beklerler. Ölüm ile hesap günü arasındaki bekleme süresini Yüce Rabbimiz "günün belli bir miktarı..." diye tanımlamıştır. Oradaki zaman kavramını, dünyadakiyle kıyaslamamak lâzımdır.

{518}. Kötüler, kötülüklerinin karşılığını mutlaka görecek ve tadacaktır. Allah'ın vaadi de, vaidi de gerçektir. Bunda bir değişiklik olmayacağını bu ayet açıklamaktadır. O nedenle her insan kendisini ateşten koruyacak, cennete götürecek

bir yolu izlemeli, evlâtlarına da o yolu önermeli, öğretmelidir.

{519}. İslâmi uyarının kimlere yapılması gerektiği çok açık değil mi? Bundan habersiz olanların başarısız olacakları, boşuna kürek çekmiş olduklarını bu ayet uyarıcıların gözüne sokmaktadır. Öğrenmenin de, öğretmenin de, tebliğ edip insanları bilgilendirmenin ve uyarmanın da bir yolu yöntemi olduğunu Kur'an gösterip durmaktadır. Sonra da "Yok mudur öğüt alan?" diye de sormaktadır. Allahu ekber!

{520}. Geçmiş zamanlarda insanlar bilgi azlığı nedeniyle, güneşe, aya, yıldızlara ve dünyaya, gerçek dışı anlamlar yüklemişler ve gerçeği bugünküler gibi değerlendirememişlerdir. Oysa Kur'an, nice yüzyıllar öncesinden, onların bir sistem içinde hareket etmekte olduklarını insanların gözlerine sokmuştur. Kur'an'ın söylemekte olduklarının araştırılması, ispatlanması ve sonuçlandırılması birinci öncelikle Müslümanlara düşerken, bir dönemin sonunda onlar eylemden vazgeçip seyirci olmaya başlamışlardır. Seyirciliklerinin hâlâ sürmesi ne kötüdür!

Kur'an'ın gök cisimleri konusunda söylemekte olduklarını pozitif bilim nice yüzyıllar sonra aynen teyit etmiştir. Müslümanlar keşke çok güzel bir dinin mensupları olduklarının bilincine varmış olsalardı! Heyhat! "Ol mahiler ki derya içredir, deryayı bilmezler." Bu, "Balıkların, denizin kendileri için ne denli önemli olduğunu bilememeleri..." gibi bir şey olsa gerek!

Allah, Muhammed ümmetinin dirilişi için, müminlere uyanışlar ihsan eylesin!

{521}. Bugün (2008), 800 kişiyi taşıyacak uçakların üretimi gündemdedir. 5000 kişiyi taşıyan dev gemiler çoktandır seferdedir.

{522}. Öteki İslâm ülkelerini bilemeyiz ama, Türkiye'de mezarlıklarda genellikle Yasin Suresi'nin okunması, çok düşündürücüdür! Bu, Kur'an'ın, bu ayetle verilen açık mesajına ters düşüştür. Çünkü ayetten de anlaşılacağı gibi Kur'an ölüler için değil, diriler içindir, dirileri uyarmak, uyandırmak içindir. Bilinçsizce yaşanan Müslümanlığın ne menem bir şey olduğunu görmek isteyenlerin sadece bu olguyu irdelemeleri kendilerine çok şey anlatacak, öğretecektir; özden kopmuşluğu açıkça gösterecektir.

Tarihimizin yetiştirdiği ve Türk Milletine İstiklâl Marşı yazıvermiş olan güzel insan Mehmet Âkif Ersoy, bu acı gerçeği, neredeyse günümüzden yüz yıl önce dile getirmiştir:

"İnmemiştir bu Kur'an, bunu hakkıyla bilin,
Ne mezarlıklarda okunmak, ne de fal bakmak için!"

Gerek Müslüman Türkler ve gerekse ötekiler icmâlî-taklidî imandan, tahkiki-araştırıp soruşturup iman etmeye geçişte çok geç kalmışlardır; geç kalmaktadırlar. Bu da, izzetten zillete niçin, nasıl düşmüşlüğümüzü yalın bir biçimde göstermiyor mu? Apaçık olduğunu söyleyip duran ve insanları uyaran Kur'an'ın, cahiller elinde nerelere düşürüldüğünü görün!

{523}. Gönlümüz, "bu ayete en güzel yorumu tıp uzmanları getirmelidir" demektedir! Müminler bunun hasretini çekmektedirler...

{524}. Bu ve benzer konularda ne yazık ki, insanların bilgilileri değil, cahilleridir cesur olanlar. Hele, cahil insanın inançsızı, cehenneme odun olmak üzere

yaratılmıştır. 80. ayetteki odun-yeşil ağaç, insanlığın bahtını ağartacak ışık-enerji olarak takdim edildikten sonra böyle bir benzetme yapmamız oduna bile saygısızlıktır. İnsanlar gelecekleri için, bu konuda sayısız deneyler yapmalıdırlar ki yeşil-ısı-enerji-insanın dirilişi konusunda yeni delillere yürüsünler.

{525}. Güneşin yıl içinde farklı yerlerden doğduğuna işarettir.

{526}. Tıpkı sürünün başındaki koyunun kendisini uçurumdan aşağı atmasıyla, arkadan gelenlerin de onu izlemesi gibi; ama insan koyun değil ki! Davarlık, sürülere benzer yaşama biçimi insana yakışmaz ki! Yanlıştan dönüp doğruya yöneliş en büyük erdemken, ataların yanlışları üzerinde yürümek nasıl bir hayat anlayışıdır ki!

{527}. Peygamberlerin rüyaları gerçektir. Hz. İbrahim bu yolla bir sınavdan geçirilmektedir; ancak Allah'ın, bir insanın boğazlanmasına izin vermesi, "İslâm'ın özüne ve Allah'ın sünnetine uygun olmadığından" düşünülemez bile! O tür kurban etme, batıl dinlerin geleneğidir.

{528}. Kur'an'a göre müjdelenen çocuk İsmail değil İshak'tır. Bu, Tevrat'ta da geçmektedir. Sahabenin çoğu da böyle anlamıştır; ancak peygamberler arasında fark yaratmak isteyenler, Kur'an'da böylesi davranışlar yerilmiş olmasına rağmen, olayı bağlamından koparmışlar ve bir yarışa dönüştürmüşleridir. Bu nasıl bir müminlik anlayışıysa!?...

{529}. Şam civarında "Bek" adlı bir kavim yaşarmış. Altından döktükleri putlarına "Baal" adını takmışlar. Bu yüzden o kente şimdi Baalbek denmektedir.

{530}. "Balığın karnında kalırdı" demek, hayatı orada sona ererdi demektir. Kısa süre balığın içinde kalmış olsa da, çıktıktan sonraki hali, bir sonraki ayette anlatılmıştır. İnsanın o koşullarda hayatta kalması olanaksızdır, ki kıyamete değin öylece yaşasın. Bu ne balığın ömrüne, ne de insanınkine uyar. Davranıştaki yanlışlığa dikkat çekilmek için bu niteleme yapılmıştır.

{531}. Mısır'daki piramitlerin çok sağlam, yere çakılmış kazıklar gibi görüntü vermesi, Firavun'ların Kur'an'da bu sıfatla anılmasına sebep olmuştur. 11. ayetteki: "Şuracıkta..."dan kastın "Bedir yenilgisi" olduğu söylenmiştir.

{532}. Kendisine hikmet verilmiş bir peygamber, dağlar, kuşlar kendisine boyun eğdirilmiş güçlü bir hükümdar ve de adil kararlarıyla tarihe geçmiş Hz. Davud'un, burada örnek gösterilen hükmünde, sadece şikayet edeni dinleyip, karşı tarafı dinlememiş olması, duygusal hareket ettiğine bir örnek olarak verilmiştir. Onca adil kişilerin de, duygusal davranıp yanlış yapacaklarına dikkat çekilmiştir. Onun için Kur'an müminlere: "Ananın, babanın, yakınlarının aleyhine de olsa, adaletten ayrılma!" emrini vermiştir. Ayrıca tarihte, peygamberlere iftira etmeyi "marifet" sayan hikâyeciler de türemiştir.

{532/a}. Hz. Süleyman o günkü işlerine öylesine yoğunlaşmıştı ki, kılması gereken gündüz namazını kaçırdığı anlaşılıyor.

{533}. İnsanlara, cinlere, hayvanlara ve kimi doğa güçlerine egemen olan Hz. Süleyman'ın, normal bir insan gibi, kendisini sanki bir cesede dönüştüren bir hastalık geçirmiş olduğu anlaşılmaktadır. Cinlerin peşine düşüp onlardan yardım göreceklerini umanların, Hz. Süleyman'ın durumunu doğru değerlendirmesi gerekir. Kendi zavallılıklarını, cinlerin yardımıyla aşacaklarını sananlar, gerçekten büyük bir

sapkınlık içindedirler. Bunları yapanlar, Hz. Süleyman'ın küçük parmağı bile değilken, kendilerini bu tür saplântılara kaptıranlar, Allah'ın Kur'an'da övdüğü müminlerden olup olmadıklarını düşünmeli ve tövbe etmelidirler! Cinden, periden medet ummak evrene egemen olsun diye yaratılan insana yakışır mı?

{533/a}. Rivayete göre Hz. Eyyub rahatsızlığı sırasında hatasını gördüğü eşini, iyileştiğinde yüz değnek vurarak cezalandırmak üzere yemin etmiş. Kendisine bunca hizmetleri geçmiş olan eşinin böyle cezalandırılmaması için Allah Hz. Eyyub'a “Yüz tane ekin sapını bir demet yap ve onunla bir kez vur; böylece yeminin yerine gelmiş olur” diyerek yol göstermiştir. Demek ki cezadan amaç acı çektirmek değil, düzeni korumak, ilkelere uyulmasını sağlamaktır.

{534}. Bu surenin ilk üç ayeti ile 11. ve 14. ayetleri hem Müslümanlara ve hem de onların dışındakilere dinin ve dindarlığın nasıl olması gerektiği konusunda çok açık bilgi vermekte ve her iki taraftakileri de uyarmaktadır. Din, Kur'an'ın getirdiğidir; insanların uydurdukları ve uydukları değil! Allah'la kulu arasında hiç kimse aracı olamaz; aracı olanları putlaştıran, kutsallaştıranların müşrikler gibi ceza görecekleri Kur'an'ın en çok vurguladığıdır. Gerek Müslümanların ve gerekse onların dışındakilerin gerçek kurtuluşu, Kur'an'ın getirdiği dine içtenlikle bağlanmaktan geçmektedir. Sözümüzün doğru anlaşıldığını umarız!

{535}. Kur'an'ın indirildiği çağlarda insanlar dünya ve güneş hakkında nasıl düşünüyorlardı; bunu biliyoruz. Kur'an; bu ve öteki ayetlerinde dünya, güneş ve ayın bir yörüngede hareket etmekte olduklarını, dünyanın da kürevi-yuvarlak olduğunu haber vermektedir. Bk: Naziat-79: 30.

{536}. Biz müminler, Kur'an'daki her söyleme iman ederiz. Bu ayette, insanın ana rahminde geçirdiği evrelerle ve üç karanlıkla ilgili söylemi Müslümanların tıp uzmanları ve akademisyenleri inceleyip modern tıbba ters bir durum olup olmadığını ortaya koymalıdırlar. Hem bir Müslüman ve hem de konunun uzmanları olarak bu kendileri için yerine getirilmesi gereken bir görevdir. Bu görevleri bu şekilde yerine getirenlerin, yerellikten çıkıp uluslar arası bir kişilik konumuna yükseleceklerine inanmaktayız. Buna, hem bizim milletimizin ve hem de dünyanın boynu bükük Müslümanlarının ihtiyacı vardır. Dünya insanları hak ve adalet arayışındadırlar. Bizim aziz milletimizin o konuda engin deneyimleri vardır. Türk milleti adaletin temsilcisi ve dağıtıcısı olarak olması gereken konuma daha fazla gecikmeden yürümelidir.

{537}. Müslümanların gerek düşüncede ve gerekse eylemde tekdüzeliğe düşmeyip, karşı düşüncelerle de meşgul olmaları gerektiği bu ayette bildirilmektedir. Tekdüzelik toplumların sonunu hazırlayan bir olgudur. Kur'an'ın zıtlıklar-karşıtlıklar (müteşabih-mesani) üzerine inmiş bir kitap olduğunu müminler düşünmelidirler. Kur'an'ın sağduyulu olmaya çağrısı boşuna değildir.

{538}. Bu ayeti Müslümanların doğru okumaları, doğru anlamaları gerekir. Allah'tan başka hiç kimse, hiç kimseyi mahşerde kurtaramaz. Bunu bu ayet çok açık olarak söylemektedir. Kur'an'da olmadığı halde, kimilerince dine sokulmuş olan “şefaatçiler” de buna dâhildir. Kurtuluş, sadece müminliktedir. Hz. Peygamber Efendimiz'e yapılmış olan uyarıyı her mümin kesinlikle aklından çıkarmamalı, hem

dünyaya, hem de ahirete sağduyular gibi bakmalıdır! Bk: Bakara-2: 48, Zümer-39:43, 44.

{539}. Müteşabih: Benzer, benzeşen, çok anlamlı demektir. Kur'an ayetleri birbiriyle tutarlı, yani çelişkisizdir. Çelişki gibi görünen bir ayet karşınıza çıkarsa, o, o konunun derinliğini tam kavrayamamaktandır. Tutarlılık ve çok anlamlılık, Kur'an'a derinlik kazandırmaktadır.

Mesânî: İkişerli demektir. Kur'an, vereceği mesajın etkisini artırmak için bu ikişerli anlatım üslubunu tercih etmiştir. Bu, karşıt anlamlı kelimeleri, yan yana kullanmak demektir.: Cennet-cehennem, melek-şeytan, haram-helâl, iyi-kötü, aydınlık-karanlık... gibi.

{540}. Bu ayet, dünyadayken doğru işler yapmış olanların kendilerini cehennemin o dehşetli azabından korumuş olacaklarını bildirmektedir; öylelerini övmektedir; karşıtlarını cehenneme sürmektedir.

{541}. Batıl inanç sahiplerinin en çok başvurdukları yollardan birisi de, Allah dışında korku kaynakları, "öcüler" yaratmalarıdır. Kandırabildiklerini, sindirebildiklerini o yolla etkisizleştirirler; ellerindekileri alarak öylelerini çok kolay yönetebilirler; çünkü o tür kesimlerde bilinç devre dışıdır. Ta ki bilinç düzeyi çok üstün birisi gelip onları sarssın ve uyarsın.

{542}. Yaşayan ya da ahiret âlemine göçen insanlar içinde kim bilir bu durumla karşılaşan ne çok insan vardır!

A'raf'a yolculukla ilgili, kendi hayatımda yaşamış olduğum bir durumu-bir olayı, bu ayet vesilesiyle okurlarımla paylaşmak istiyorum. Bilindiği gibi A'raf, Kur'an'ın yedinci suresinin adıdır. O sureye adını, 46. ayetinde geçen "A'raf" kelimesi vermiştir.

İnancımıza göre ölen bir insanın, gömüldüğü mezarıyla hiçbir ilişkisi kalmaz. Oraya bırakılan ceset çürüyüp toprağa karışır. Ruhu ise hesap gününe değin, cennetle cehennem arasında olduğuna inanılan, Âlem-i Berzah da denen A'raf'ta bekletilir. Ayete göre orada, cennetle cehennemi ayıran kalın ve yüksek surlar vardır. (Hadid-57: 13). Burçların üzerindeki görevli meleklerin, A'raf'ta bekletilenleri, cennetlik mi, cehennemlik mi olduklarını yüzlerinden tanıyacağı ve onlara sesleneceği ayetlerde anlatılmaktadır.

Doğduğum yer, Rodoplarda, Osmanlı Devleti'nin kuruluşunda etkin rol almış olan Kayı Boyu Yörüklerinin yoğunlukta oldukları bir bölgedir. Eski adı Şeyhcuma, yeni adı Cebel olan kasabanın Nebişeyh (Ragozça) köyü benim köyümdür.

Herhalde ilkokula başladığım ya da başlayacağım yıllardaydı. 4-5 ya da 5-6 yaşlarındaydım. O yaşa gelinceye kadar da elime ne bir kitap almış, ne de sinema ve tiyatroya gitmiştim. Yani o dediklerimin etki alanına henüz girmemiştim. İşte o yaşlarda, halk arasında "havale geçirdi" denen ateşli bir hastalık geçirdim. Ne kadar sürdüğünü de bilemiyorum.

İşte bu hastalık esnasında ben, ayette işaret edildiği gibi, bir "ahiret yolculuğu" yaptım yani yanında tutulmayıp salıverildim. Yolculuk esnasında ışıklı bir kürecik-baloncuktaydım. Yıldızlar âleminin içinden geçip bir yerlere vardım. Yolculuk ışık hızında mıydı yoksa düşünce hızında mıydı bilemem. Ve sonunda sanki helikopter ya da uçaktan inerken yerdeki insanlar nasıl görünüyorsa işte ona benzer bir manzara

izleyerek, yüksek duvarları olan, tarihi surlara benzeyen ve genişçe kapısı hep açık duran yerin düz bir alanına indim. Bu, tıpkı helikopterin yere inişi gibiydi. Orada, biçimlerini tanımlayamayacağım birtakım görevli adamlar-muhafızlar vardı. Beni içerilere doğru yönlendirdiler... Yürüdüm... Ve sonra ne olduğunu anlayamadan salıverildim yani geldiğim yere-dünyaya geri döndürüldüm... İçerilerde bana neler dendiğini hatırlamıyorum...

Okurlarım şunu bilmelidir ki, ben bu olayı anlatmakla, kendime bir paye çıkarmak, sanki seçkin biriymişim gibi kendimi tanıtmak düşüncesinde değilim; ancak bu durumu yaşadım ve o yolculuğun izleri bende capcanlı durmaktadır; ölünce gideceğim yeri biliyorum.

Şunu itiraf etmeliyim ki, A'raf yolculuğunda gördüklerimi ben, yıllar sonra Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ne girip Hasan Basri Çantay'ın Kur'an Meali'ni okumaya başladıktan sonra yeniden hatırladım; çünkü her şey çocukluğumda kalmıştı; yaşadıklarımı unutmuştum.

Kara Kuvvetlerindeki yoğun ve yorucu hizmetlerin sonunda ordudan, Emekli Öğretmen Yarbay olarak ayrıldıktan sonra mesaimi Kur'an üzerine yoğunlaştırdım ve çocukluğumda yaşamış olduğum A'raf Yolculuğunun bilincine vardım. Çünkü bu A'raf Yolculuğu öncesinde ne helikopteri tanıyordum, ne de böyle bir araca binmiştim ki orada gördüklerimle kıyaslayayım. Köyümün dışına çıkmamış, yüksek duvarlarla örülü hiçbir yapı, sur, burç görmemiştim ki o yolculukta gördüklerimle kıyaslayayım.

İşte bu olayı ve daha sonra bu mealde bir vesileyle anlatacağım, iki kolumun da aynı yerden ayrı ayrı zamanlarda kırılması ve sonrasındaki durumu nefsimde ölçerek, tartarak ve hayatımın gidişiyle ilgili nefsimle hesaplaşarak "Ben, acaba bir misyonu ifa etmek üzere, onun benzerlerinden farklı olduğunu siz de görmektesiniz. A'raf yolculuğundan geri çevrilmiş olmayayım?" diye düşünerek "Apaçık Kur'an ve Türkçe Hikmetli Meali" adını verdiğim bu eser üzerinde çalışmaya başladım. A'raf yolculuğunda ulaştığım sınırdan döndürülmeseydim elbette bunu yapamazdım. Benden başka bu alanda elbette çaba gösterenler de vardır; fakat onlarınkiler genellikle eski okuyuşların bir tekrarıdır ve Kur'an bunu onaylamaz. ünkü "İslâm ümmetinin ve Aziz Milletimizin ihtiyacı o değil budur" diyerek Kur'an'ın çağdaş, yeni okunuşuna yöneldim. Amacım, uyumakta olan ve yanlışlarda oyalanan ümmetin yakasına yapışıp sarsmak; hepten dağıtmış ve hedefsizleşmiş olan Aziz Türk Milletine yanlışını gösterip kendisine pek yakışan "Adaletin ve Takvanın Efendileri" olma misyonunu yeniden benimsemesinde küçük bir katkıda bulunmaktır. Gerçek izzet ve şerefin kaynağının neresi olduğunu kendisine hatırlatmaktır. İşte anımsatıyorum: Türk milleti ancak, Kur'an'a sadakati oranında tarih sahnesindeki yerini alabilecektir. Gün, yumruk gibi bir ve bütün olma günüdür. Gün, Hakk'a sarılıp kendini ispat etme günüdür.

 ok iyi niyetlerle yapmakta olduğum bu çalışmamın tamama ermesi için Yüce Rabbimin yardımını ve rahmetini dilemekteyim!

Bk: A'raf-7: 46. ayet ve 218 numaralı dip not.

{**542/a**}.Ey mümin kardeşim! "Şefaatin tamamı onundur" demek, Yüce Allah o

yetkisini kimseye devretmez, hiç kimseye şefaat etme hakkı tanımaz demektir. Onun katında hiçbir insanoğlu, peygamberler dahil, şefaat etmeyecektir; ancak kimi meleklere şefaat izni verileceği Kur'an ayetlerinde geçmektedir.

Buna rağmen, İslâm üzerinde dünyalık elde etmek isteyen kimi açıkgözler, halk nasılsa Kur'an'ı bilmiyor diyerek kendilerini, Allah'la kulları arasında şefaatçi-aracı etmişlerdir. Hiç abartmadan söylüyoruz ki öyleleri, kendilerini Lât, Uzza, Menat,.. ların makamlarına oturtmuşlardır! Yine de "Allah encamlarını hayreyleye!" diyoruz. Bk: secde-32 4

{543}. Allah'tan başka hiç kimse, hiç kimsenin günahını bağışlayamaz. Allah'ın da, şirk-ortak koşma dışında bağışlamayacağı bir günah yoktur. Bu konuda istisna getirmek isteyenler, bu ayeti çiğnediklerini bilmelidirler. O, tüm günahları bağışlar. Bk Nisa-4 4 , 116, Zümer-3 65.

{544}. Kur'an, elbette tümüyle bir güzellikler bahçesidir.; ancak Yüce Rabbimiz, güzelliğin göreceli olduğunu bildiğinden "Siz, kendinizce güzel bulduklarınıza uyun!" buyurarak kulların, kurtuluş yoluna girerken kendi tercihlerini ortaya koymasını istemiştir. Görerek, bilerek, duyarak,.. yöneliş Allah katında en makbul yöneliştir de ondan.

{545}. Ayette geçen avuç içi, sağ el gibi benzetmeleri kesinlikle el, avuç biçiminde düşünmeyip onlarla Yüce Yaratan'ın Güç, Kudret, İzzet, Azamet, Halik, Cebbar... gibi sıfatları anlatılmak istenmiştir.

{546}. Burada "İki kez öldürdün, iki kez dirilttin!" diyen inkârcılardır. Onların iki kezden kasıtları farklı anlayıştan olabilir; çünkü insanın bir kez öleceği, başka bir ölüm olmayacağı Duhan-45: 56. ayette açıklanmıştır.

{547}. Onlardan birincisi, devletin en üstteki gücünü, ikincisi ordunun gücünü, üçüncüsü de sermayenin gücünü temsil etmektedir. Bunlar ve bunlar gibiler, doğru ve yararlı buldukları için değil, işlerine öyle geldiği için dini ve özellikle din adamlarını her çağda kullanmışlardır. Kendilerine karşı çıkanlarla da savaşmışlardır. Firavun ve yandaşları Hz. Musa için ne düşündülerse, Ebu Cehil ve yandaşları da, Hz. Muhammed için aynı şeyi düşünmüşlerdir. Her iki şer cephesi, karşılarındakileri yok etmek için çırpınmış; fakat kendileri yok olmuşlardır.

{548}. Firavun halkı içinden çıkan "bir mümin", Allah tarafından insanlara ve özellikle müminlere, örnek bir kişilik olarak gösterilmektedir. Öylesine zorlu-baskıcı bir rejimde yaşamasına rağmen mümin inancını savunuyor; gerek yönetenlere, gerekse yönetilenlere söylenmesi gerekenleri de cesaretle söylüyor. Bu cesaretle ortaya çıkanın adı, bize göre şunun için verilmemiştir. Müminler, benzer durumlarla karşılaştıklarında Allah'a iman etmiş olmanın gereğini yapmalı ve doğru olan inancını, hayatı pahasına savunmalıdır. Bunun için bir isim olmaya, şan-şöhret arayışına girmeye gerek yoktur. Yüce Allah, nasılsa yapılanları görmekte ve yeri geldiğinde de öylelerini en güzel ödüllerle ödüllendirmektedir.

O bakımdan, 28-44. ayetleri, mümin kardeşlerimiz doğru okumalı, doğru anlamalıdırlar. Allah'ın övdüğü o kişiliği, kendi kişilikleriyle bütünleştirmelidirler. Hiçbir dava; imanlı, güçlü kişiliklerce benimsenmedikçe, dava olarak başlar üzerindeki şerefli yerini alamaz.

{549}. İnsanlar evrenin yaratılışı, ondaki denge ve değişmez düzeni ve işleyişi yakından görüp bilirlerse Allah'ın gücü, kudreti hakkında elbette bir anlayışa ulaşırlar. Her şeye böylesine egemen olan Allah'ın insanları ikinci kez yaratması hiç de zor değildir; zaten o konudaki yasası yürürlüktedir. Yaratma durmamıştır ki yinelenmesin! Hay-diri olan Allah'ın, canlılar yaratma, sonra da onları öldürme yasası kesintisiz sürmektedir.

{550}. Rabbimiz bu ayette kullarını, dua edip kendisinden dilekte bulunmaya davet ediyor ve istenecekler konusunda da hiçbir sınırlama yapmıyor. Her kul neyi delerse rabbinden onu ister. "Öyle şey olur mu, böyle dua edilir mi?" gibi itirazlar bize göre doğru değildir; insanları duadan uzaklaştırır. Kulun dileklerine karşı çıkanlar vebal altına girmiş olurlar. Bırakın dileyen ekmek aş, mal mülk, dileyen sağlık, huzur için, dileyen çocukları, dileyen de başarılar,.. için dua etsinler.

{551}. Bu ayetin son bölümü mekânlar ve zamanlar üstü bir hüküm getirmiştir. Biz bundan iki türlü anlam çıkarmaktayız:

1. Hz. Peygamber'in Mekke döneminde hakka-gerçeğe yani Kur'an'a direnenler, müminlere her türlü kötü muameleyi reva görenler, Kur'an gerçeği Medine döneminde yaygınlık ve etkinlik kazanınca, daha önce hep direnmiş ve diretmiş olanların tümü hüsrana uğramışlardır, ki zamanımızın müminlerindeki Kur'an bilgisi böylesine zayıf olmasaydı Müslümanlar böylesine itilip kakılmaz yani horlanmazlardı. Bize göre millet olarak güçlenmenin ve etkin konuma gelmenin yolu doğru Kur'an, doğru İslâm bilgisinden geçmektedir. Bilgi sahibi olmadan düşünce üretmek de, etkin konuma gelmek de olanaksızdır.

2. Kur'an, kendisine yapılan saldırılara ve ihanetlere yine kendisi cevap vermekte ve mensuplarının-bağlılarının yanlıştan dönmesini beklemektedir. Bugün Türkiye'de İslâm olarak halkın önüne konan çoğu şeyin İslâm'la ve Kur'an'la bir ilişiği yoktur. Hz. Peygamber İslâm'ı anlatırken kendisine en çok inkârcılar direnmekteydi. Bugün "Kur'an'ın getirdiği dine dönmek gerekir" diyen samimi müminlerin karşısına "İslâm dışılığı Müslümanlara dayatan mukallit Müslümanlar" çıkmaktadır. Bu zorluğu aşmanın reçetesini yine Kur'an vermektedir:"Kur'an bilgisini yaygınlaştırın ve derinleştirin! İşte o zaman yanlışı savunma çabasında olanlar mutlaka hüsrana uğrayacak ve hakka döneceklerdir…" demektedir.

Bu ikinci husus gerçekleşmeden, bunca meziyetleri sinesinde barındırmakta olan Türk milletinin, yepyeni bir medeniyete öncülük etmesi zordur. Oysa içine düşmüş olduğumuz açmazdan mutlaka çıkmamız, Müslümanlarımızın "Tecdid-i iman" edip Kur'an'ın getirdiği dine dönmeleri gerekmektedir. Yeryüzünün mazlum ve haktan yana olan insanları Türk milletinin kendisine yakışanı yapmasını beklemektedir. Coğrafya'ya, Türkiye'nin dünya üzerindeki konumuna bakarsanız, ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır. (370 numaralı dip nota bk!)

{552}. Dünün dünyasında inkârcılar insanlara çok acı çektirmiş; bu sorun günümüz dünyasına katlanarak gelmiştir. Bu sorun bir insanlık sorunudur. Onun için bilgili ve bilinçli müminlerin sayılarını artırıp insanları, inkârcıların verdikleri, verebilecekleri zararlardan korumak gerekmektedir. Sabit fikir-önyargı, insanların dünyasının karamasına, insanların istenmeyen acıları yaşamalarına çok büyük

etkiler yapmaktadır. "Onları eğiterek kazanalım" dersiniz, olmaz. Peygamberlerin başa çıkamadıklarını öteki insanların yapmaya kalkışması Kur'an'ı anlamamak demektir. Kur'an'daki iman, ibadet, ahlâk ilkeleri, inanmaya eğilimi olan insanlara telkin, teklif edilir; inkârcılıkta direnenlere değil. Elbette gençlerde durum farklıdır; fidan yaşken eğilir. Bk: İsra-17: 45-46, Kehf-18: 57, Vakıa-56: 79.

{553}. Gök cisimleri ya da yıldızların gazdan yaratılmış olduklarını söyleyen Kur'an'ı gelip de yalanlasalar ya! Yok, eğer onun söylemekte oldukları doğruysa, niçin o Yüce Kudret karşısında yerlere kapanmazlar? En Yüce'ye teslim olmak kadirbilirlik, isyanı sürdürmekse nankörlüktür. Allah, dosdoğru iman edenlerin iş ve eylemlerini ödülsüz bırakmaz.

{554}. Bu Kur'an'ın ayetlerine bilerek, isteyerek yanlış anlam vererek çarpıtanların sonu cehennemdir. Hiçbir iş-eylem de onları bu acı sondan kurtaramaz. Tövbe edip pişmanlık duyanları belki Yüce Rabbimiz bağışlar!

{555}. Kur'an benzersiz ve çelişkisiz bir kitaptır. Ne ilk ayetin indirilişinden itibaren, ne de Kur'an tamamlanıp insanlığın idrakine sunulduktan sonra söylenecek herhangi bir söz, bir iddia, onun söylemekte olduklarını yalanlayabilir. O, hikmetle hükmedenin indirmiş olduğu Şanlı-Şerefli Bir Kitap'tır.

{556}. Her insan, özellikle de sağduyulular, bu ayet üzerinde uzun uzun oturup düşünürlerse, ondan kendilerine dersler çıkaracak, doğruda karar kılacaklardır; kendi gerçekleriyle yüz yüze gelmiş olacaklardır. Oysa, konunun cahilleri, burada söylenenleri bilmediklerinden, ömürleri boyunca hep bir şeyleri tartışıp dururlar. Bu, akıllı insanın yapacağı şey midir? Yol gösterici ve şifa olan Kur'an'ın, her toplumun kendi diline çevrilmesi, sağduyunun olduğu kadar, Kur'an'ın emridir de.

{557}. Fussilet Suresi'nin bu son iki ayeti üzerinde düşünmesini bilenler, çok sarsıcı bir Kur'an gerçeği ile karşı karşıya olduklarını anlarlar. Kur'an insan içindir ve o insan Kur'an'ı kavrayabilirse kendisini daha iyi tanır; o zaman her insan Allah, evren karşısındaki konumunu daha doğru değerlendirir. Saparak, sapıtarak yaratılış amacına ters düşmez; başına dertler açacak yollara yönelmez. Kendisine, ailesine, yakın ve uzak çevresine ve elbette Yüce Tanrı'ya karşı sorumluluklarının bilincine varır. Bilgiyle, imanla, bilinçle yoğrulmuş bir kişilik olarak yaşamanın ne muhteşem bir şey olduğunu görür. Çünkü Allah insanı, böyle yaşaması için yaratmıştır. Şeytana uyup ahmakça yaşama yolları seçenlere yazıklar olsun!

{558}. Dinin insanlardan farklı şeyler istemediği, onlara farklı teklifler getirmediği Kur'an'ın sık tekrar edilen konularından birisidir. Dinde yani iman, ibadet, ahlâk esaslarında ayrılığa düşmenin Allah'a teslimiyeti zayıflatacağı bu ayette bir kez daha yinelenmiştir. Daha sonra gelen ayette de kıskançlığın insanları nasıl ayrıştırdığı belirtilmektedir. O kıskançlık hastalığı ki, doğru imana sarılma dışında, onun kesinlikle bir tedavisi yoktur. İman etmeyenlerin kıskançlıkları neyse de, mümin olduklarını sandıkları halde kıskançlığa yakasını kaptırmak ne büyük bir perişanlıktır! Böyleleri tövbe edip Kur'an'ın çizdiği yola girmezlerse, korkarız ki sonları kaybediştir. Kıskanmak, Allah'ı inkâr etmek gibidir.!

{559}. Bu ayetin müşriklerden çok, dinlerindeki esaslarda çeşitli değişiklikler yapmış olan Yahudi ve Hıristiyanları uyardığı ortadadır; fakat ayet aynı derecede,

Kur'an'ın getirmiş olduğu dini, çeşitli biçimlerde değiştirmiş olan gelenekçi hocalar, mollalar zümresini de tehdit etmektedir. Onlar ve dayandıkları kaynaklar (!) İslâm'ı, belli oranda amacından saptırmış, İslâm'da olmamasına rağmen pek çok hurafeyi, dinle ilgisi olmayan şeyleri, dünya geçimliği pahasına ona yamamışlardır. Ayette öyleleri için "zalimler" denmiş olması kötülüklerinin büyüklüğünü anlatmak ve sonlarının cehennem olacağını göstermek içindir. O nedenle, böylelerinin, zebanilerin uygulayacakları cezalara kendilerini şimdiden hazırlamaları iyi olur. Belki "Kur'an'ın getirdiği o güzel din"e bir an önce dönerler de, tövbe edip bağışlanmayı hak ederler. Müminlerin yeri cehennem değil, cennettir. Niçin: " güzel dine dönerler" dedik? Allah'ın insanlık âlemi için seçip gönderdiği dinden daha güzel bir din olabilir mi? o pırıl pırıldır; Kur'an, nurundan yararlanacakları beklemektedir ve de hurafesizdir. Bir bölgede, belli coğrafyalarda yaşayanların değil tüm insanlık dünyasının dinidir. Nerde o İslâm şimdi? Bu soruyu, hurafeleri İslâm sananları uyandırmak için sorduk!

{560}. Zenginlik ve refahın birey ya da toplumları azdırdığına dair gerek geçmişteki toplumlarda, gerekse günümüz toplumlarında pek çok örnek vardır. İslâm, bireyi ve toplumu dengede tutacak kurallar getirip koymuştur. Kim bunlara uyarsa iki cihan saadetini yakalar. Uymayanların başına geçmişte ne tür belâlar indiği, gelecekte de ne büyük azaplar ineceğini işte bu elinizdeki Apaçık Kur'an haber vermektedir.

{561}. Şu uçsuz bucaksız evrende, bir nokta kadarcık olan dünyada hayatın olması, başkalarında olmaması insanı düşündürmekte ve bu ayetin de işaret etiği gibi evrende başka canıların da var olduğu anlaşılmaktadır. Onlara ulaşacak, onlarla iletişim kuracak olan yine de "evrene egemen olmak üzere yaratılan insan"dır. Bk: Talâk-65: 12

{562}. Burada namaza teşvikin yanında, her türlü sosyal sorunun çözümünde de izlenecek yol önerilmektedir. Amaç, uyumlu bir toplum meydana getirmektir.

Şûrâ, zamanımızdaki demokratik yönetim biçimini çağrıştırmaktadır. Demokrasi, halkın kendi kendisini yönetmesi, yani yöneticilerini iyi insanlar arasından seçmesi demektir. Kimi sakıncalarına rağmen, şimdiye dek görülen ve bilinen yönetim biçimlerinin en yararlısıdır. Demokrasinin, istenen sonucu vermesi için hem yönetenlerin ve hem de yönetilenlerin kültür ve bilinç düzeylerinin yüksek olması gerekir. Açıkgöz, kurnaz, yalaka, yağcı, çıkarcı, hırsız, haramzade,.. gibi kişilik zaafı içinde olanların, topluma ve devlete zarar vermemeleri için mutlaka yönetimden uzak tutulmaları gerekir. Bu rejimde liderler çok önemlidir. Onlar topluma ya sıçrama yaptırarak ileri götürürler, ya da toplumu yerinde saydırırlar, ya da toplumdaki bozulmayı yaygınlaştırarak yıkımı, çöküşü hızlandırırlar. İyi toplumlar, doğru lideri bulup seçerler kötüler de kendilerine yakışanı başa getirirler... sonuç olarak insan iyi ise, toplum da iyi olur.

{563}. Kur'an'ın Arapça olarak indirildiğine sık sık vurgu yapılmıştır. Niçin? Son Peygamber Araplardan seçilmiştir. Onun, tanrısal mesajı Araplara kabul ettirebilmesi için Kur'an Arapçadır. İnsanlar elbette kendilerine, kendi dilleriyle hitap eden, kendi dillerinde yazılmış bir kitabı anlayabilirlerdi. Kur'an, "anlaşılma" üzerinde çok

durmuştur; çünkü anlaşılmadan yapılan işlerin, eylemlerin, ibadetlerin taklide kayma ve dolayısıyla dinin getirmiş olduğu dinamik, canlı anlayışın yerini monotonluğun, ruhsuzluğun alma ihtimali çok fazladır. Nitekim, belli dönem sonrasında Müslümanlar, taklide kaymış olmalarının vebalini çok ağır ödemişlerdir; hâlâ da ödemektedirler. Bu öldürücü, yıkıcı durumdan çıkış mutlaka gerçekleşmelidir. O da bilinçli, imanlı müminler sayesinde olacaktır. Taklit hastalığından mutlaka kurtulmak gerekmektedir.

{564}. Yeryüzüne yıl içinde yağmur olarak inecek su miktarı belirlenmiştir. İnsanlar, elleri altındaki suyu ölçülü kullanmak suretiyle ondan yararlanmayı sürdürebilirler. Aksi takdirde su kirlenmeleri, toprağın verimsizleşmesi-çölleşmesi, havadaki gazların dengesizleşmesi sonucu çok büyük felaketler yaşanabilir. Bk: Hicr-15: 21

{565}. Yahudiler Hz. Uzeyr'e “Allah'ın oğlu” dediler.; Hıristiyanlar Hz. İsa'ya “Allah'ın oğlu” sıfatını yakıştırdılar. Müşrikler de meleklere “Allah'ın kızları” dediler. İşte bu ayet, bu tür yakıştırmaları kınamaktadır. Müşriklerin, meleklere tapış sebeplerini Allah'tan bilmeleri ise bir başka acayip tutumdur. (Bu surenin 20. ayetine bakınız!)

{566}. Bu ayette, kadının süse düşkünlüğüne, dövüşe yatkın olmadığına vurgu yapılmıştır. Son zamanlarda, kadının fiziki gücünü geliştirip onu o yolda da kullanma düşünce ve çabaları vardır. Bundan hayır mı doğar, şer mi, zaman gösterecektir.

{567}. Bu iki kentten kasıt Mekke ve Taif'tir. O dönemde Mekke'nin büyüğü, en varlıklısı Velid b. Mugîre, Taif'inkisi de Urve b. Mesut es-Sakafi idi. İnsanlar, zenginlikleriyle göz dolduranların, Allah katında da saygın olacaklarını sanmaktaydı. Oysa onun katında sadece temiz kalp ve teslimiyet geçerliydi. O da sadece peygamberimiz efendimiz z. Muhammed'teydi. Evet o pek varlıklı değildi; fakat sahip olduğu meziyetleriyle nice çağları etkileyecek değerdeydi. Onun, müminler nazarındaki değeri kesinlikle eksilmemiş, artmıştır; fakat dünyamızda “bilinçli Müslümanlar dönemi” başladığında onun, tüm insanların gönlünde nasıl yer tutacağını Allah bir kez daha tüm varlıklar dünyasına gösterecektir. Kur'an bilindiği, anlaşıldığı oranda, onun değeri de artacaktır. Kur'an'ı insanlara tebliğ eden o değil midir? O elbette sadece gerçeği tebliğ etmiştir; evrenselin yolunu insanlığa o göstermiştir.

{568}. İnkârcıların birleşmesinin ve güçlerini birleştirmelerinin ne büyük bir tehlike oluşturacağına ve tekdüzeliğin de tehlikesine bu ayet işaret etmektedir. Bu tehlikenin önünü kesebilmek için Allah'a iman edenler ya dayanışacak ya da İslâm'ın evrenselliğinde tüm insanlık âlemi birleşecektir. “Aklın yolu birdir” deyip duranlar, bakalım o kararlılığı gösterebilecek mi? Tekdüze toplumların da sürüleşme tehlikesi vardır. Oysa toplumların varoluş misyonu yarıştır.

{569}. 33, 34 ve 35. ayetlerde tanımlanan konforlu hayat 20 ve 21. yüzyıl insanlarından üst ve orta gelir gruplarının sahip olduklarıdır. Böylesi gösterişli yaşama biçiminin hayra mı, yoksa şerre mi götüreceğini zaman herkese gösterecektir. Burada, Allah'a karşı olan ve onu unutanların birleştikleri yaşama biçiminin yerildiğini görmekteyiz. Böylesi zenginliklere sahip oldukları halde, Allah'la bağlarını

koparmayanları incelediğinizde onların mümin olduklarını göreceksiniz. Demek ki iman insana haddini bildiren de bir şeymiş! Demek ki iman, azgınlıkların, taşkınlıkların önünü kesebiliyormuş!

{570}. Bir Müslüman, Kur'an'dan ve İslâm'dan kopmanın doğuracağı tehlikeleri bu ayetten öğrenerek, o yanlışlığa sapmamak için kendi nefsi-egosuyla mücadele etmek zorundadır. İnsan, Kur'an'la baş başa kalabilirse, tehlikelerden de o denli uzaklaşmış olur.

{571}. Hz. İsa'nın doğum tarihi (0) ile, Hz. Peygamber'in doğum tarihi (570) arasında rakamsal ilişkiler kurarak, beklenen kıyametin 2280 yılında kopacağını söyleyenler vardır. Bunu da Hac-20: 15, Hicr-15: 87. ayetlere dayandırmaktadırlar. İnsan, tanrısal mesaja doğru yaklaşabilirse, belki kendisine onun bilgisi verilir! Tüm bilgilerin kaynağı Allah'tır.

{572}. Oğul'a saygı babaya saygı olduğundan.

{573}. Bk: Bakara-2: 48, Furkan-25: 30, Zümer-39: 19, 44. Bu ayetler şefaatçiliği-günahların affedilmesi konusundaki aracılığı reddetmektedir. Kendilerini kandırmaya ya da aldanmaya niyeti olanlar kendileri bilir! İnsanoğlunun kurtuluşu sadece kendi elindedir yani Allah'a iman etmede ve iyi işler yapmadadır. Böylelerini koruyacak olan da, ödüllendirecek olan da Allah'tır.

{574}. İnsanların icat peşinde koşarken insanlığın sonunu getirecek ve yeryüzündeki hayatı bitirecek korkunç icatlara işaret edilmektedir. Allah'ı bırakıp da şeytana uyanlardan, başka ne beklenir ki? Müminler her dönemde, toplumun uyanık kesimini oluşturmak ve şeytana uşaklık edenlerin önlerini kesmek zorundadır. Yoksa, geçmişte olduğu gibi gelecekte de toplumsal kıyımlar ve nice günahsızların canlarını yakan kargaşalar, bunalımlar, buhranlar önlenmemiş olur.

{575}. Tubba, Yemen hükümdarlarının sıfatıdır.

{576}. Bk Mümin-40: 11. ayet ve 546 numaralı dipnot.

{577}. Tüm Müslümanlar, Kur'an'ın bir gerçek olduğuna inanmaktadır; fakat Müslümanların büyük çoğunluğu, tarihin belli bir döneminden bu yana, kültür olarak Kur'an'a yürümediklerinden, kimisi hiç okumadıkları, kimisi de hayatlarını, araya sokuşturulmuş olan uyduruk hadisleri din sananların öğütlerine göre düzenlemeye çalışmaktadırlar.

Rahmet Peygamberi'nin sağlam hadislerine hangi mümin tek bir söz edebilir? Onlar müminlerin başlarına taç, gönüllerine ilaçtır. Öyleyken, Yüce abbimizin ayetle hadisi mukayese etmiş olmasındaki sebep ve hikmeti, mümin gönüller çözemeyecek de kim çözecek? "İman ettik" diyen o kardeşlerimizi bu ayet hizaya getirmeyecek de ne, kim hizaya getirecek? Diz Çöküş Suresi, Müslümanların, kendilerini zorlayan güçler karşısında nasıl rezilce diz çökmüşlüğünü çok yalın örneklerle anlatmaktadır. Kur'an'dan yükselmekte olan vaad ve vaidlere kulak vererek sesleniyoruz "Yok mudur ibret alacak? Yok mudur Kur'an'ın sözüne gönül verecek? Yok mudur Allah'ın çağrısına uyacak?"

{578}. 21. yüzyılda Ortadoğu'da 6-7 milyon nüfuslu küçük bir İsrail devleti vardır; fakat, dünyanın hangi etkili devletlerinin karar alma mekanizmalarında Yahudi eli, etkisi yoktur? Onlar mı çok akıllı, etkin, kurnaz, yoksa bunlar mı savruk,

dağınık, ilkesiz, ülküsüz bir yaşama yolu seçmişlerdir? İsrailli aktörlüğe soyunmuş da, siz sadece figüranlığa, hatta seyirciliğe razıysanız zaten yapacak ve söyleyecek pek bir şey yok demektir. Kur'an en üstünken, ona inandıklarını sananlar kendilerini üstün göremiyorlarsa, Kur'an ne yapsın? Ondaki uyarıcı ayetler boşuna indirilmiş ayetler değildir ki! Kur'an'ın müminlerinin yeniden iman tazelemeye ne denli ihtiyaçları olduğunu, ey değerli okuyucu kardeşimiz, elbette siz de görmektesiniz. Bu "Şanlı-Şerefli ve Apaçık Kitap" okunmak üzere gönderilmişken, onu okumada, anlamada ihmal gösterenlerin, içine düşmüş oldukları şu acıklı durum gerçekten düşündürücü değil midir? Diriliş için onun dediklerine dönmek şarttır diye düşünmekteyiz.

{579}. Bu ayeti çevirirken, "Acaba burada bir hikmet mi var?" diye düşündük; çünkü sözün: "Yaşarız, ölürüz" biçiminde olması gerekirken "Ölürüz, yaşarız" biçiminde söylenmiş olması, acaba kâfirlerin inkâr esnasında bile, dilleri dolaşarak gerçeği dile getirmek zorunda kaldıklarını mı göstermektedir! Öyle ya, inkârcılar "Her şey bu dünyadadır; dünyadaki hayatımız dışında bir hayat yoktur" demelerine rağmen sözü söylerken Müslümanların inancını mı seslendirmişlerdir. "Ölürüz, yaşarız" demek, yaşamayı orada da sürdürürüz demektir. Zira, İslâm inancına göre ölümden sonraki hayat gerçektir ve o mutlaka yaşanacaktır. İyiler ödüllerini alacak, kötüler de hak ettikleri cezayı çekecektir iyiler cennete girecek, kötüler de cehenneme atılacaktır.

{580}. Üç tanrısal kaynaklı dinden Yahudilikte Hz. Uzeyr'e tanrılık, Hıristiyanlıkta da Hz. İsa'ya hem tanrılık, hem de tanrıyla ortaklık yakıştırılmaktadır. Onlar bu yanlıştan mutlaka dönmeli, bu dinlerin müminleri, bu ayette dile getirilene bakarak kendi din kardeşlerini uyarmalı ve Hz. Musa ile Hz. İsa aleyhisselâmın getirmiş oldukları "Tevhid inancı"nı ihya etmelidirler. Aksi takdirde cehenneme en çok ve en önce Allah'a ortak koşanlar girecektir. Hz. İsa'nın, Kur'an'daki çeşitli ayetlerde hep: "Benim de Rabbim, sizin de rabbiniz olan Allah..." ifadesini kullanmış olması, onun Tevhit Peygamberi olduğunun ispatıdır. Biz Müslümanlar ona "Tanrı" denmesine karşı çıkarız; onun Hz. Muhammed'ten önce gelen Yüce Bir Peygamber olduğuna inanırız.

{581}. Rabbimiz 15 ve 16. ayetlerde iyi ve kötü evlâda örnek vermektedir. Biz, iyi evlât örneğindekinin yaşının 40 gösterilmesini düşündürücü bulduk. Çünkü her insanın o yaşa gelinceye kadar hayatında inişler, çıkışlar, dalgalanmalar olabilir. Her insanın kırkından itibaren artık olgunlaşmış, oturaklaşmış, durulmuş olması gerekir, ki Allah o çizgiye gelmiş kuluna anası ve babası için hayır dua ettiriyor. Elbette, kırkından çok önce de ana-babasına merhametli, saygılı davranan evlâtlar vardır ve olmalıdır da. "Merhamet etmeyene merhamet olunmaz", "Eden bulur!" denen bir dünyada yaşamakta olduğumuz unutulmamalıdır.

{582}. Kum tepeciklerine ahkâf dendiği gibi, Hud Peygamberin yaşadığı bölgeye de Ahkâf denmiştir.

{583}. Bu ayette, toplumu bir arada tutan değerler uğrunda mücadele ve muharebe ederken izlenecek yollara dikkat çekilmiştir; savaşta uygulanan ilkelere uyulmalı denmiştir. Savaş esirlerine iyi davranmak bir Müslümanlık ilkesidir.

Mücadelede şehit düşenlerin yakınlarına sahip çıkılması da çok önemlidir.

Kahramanlarına sahip çıkmayan bir toplum gün gelir kendisini savunacak kahramanlar bulamayabilir!

{584}. Allah'ın dinine yardım edenlere, Allah'ın mutlaka yardım edeceğine dair sözü vardır. Allah'ın dinini terk edenlerin sonu mutlaka felakettir; çünkü dinsel duygu ve ilkelere bağlılık dirilik demektir; onları umursamazlık çözülüş ve çöküşe götürür. Yeryüzündeki tüm medeniyetler, inanmış insanların omuzları üzerinde yükselmiştir.

{585}. Müşrikler: "O biraz önce ne söyledi?" sorusunu sahabeye yönelterek, alaya alalım diye bir şeyler öğrenmeye çalışırlardı. Maksatları öğrenmek, inanmak değil, dalga geçmektir.

{586}. Siz çamurlu bir yolda yürüyorsanız, siz istemeseniz de üzerinize çamur bulaşacaktır. Bu durumdan kurtulmak isterseniz ya o yolun yapısını değiştireceksiniz, ya da o ortamın dışına çıkacaksınız.

Cenabıhakk'ın Hz. Peygamber'e "Günahın için bağışlanma dile!" demesini düşünün! Günahsız insan arayışında olanlar da düşünsünler. Günahlarından samimiyetle bağışlanma dileyenlerin iç dünyalarındaki arınmadan ötürü, kendilerinde iyi, güzel davranışların filizlendiğini, bunun yüzlerine de yansıdığını görürsünüz. Onun için Yüce Rabbimiz kullarına, "Bağışlanma dileyin!" buyurmuştur. İyi insan olmada, iyi insan olarak kalmada en önemli iş Allah'a gönülden yönelebilmektir. O yönelişte ısrarla durabilmektir; başka yönlere de sırtını dönebilmektir. Bu girilen yolun doğruluğunu, güzelliğini müminler elbette bilip takdir eder. Aynı şeyi münafık, fasık, kâfir, .. gibi olumsuz kişilerden beklerseniz yanılır ve boşuna da üzülürsünüz.

{587}. ve 3. ayet, ülkelerini adalet ve hakkaniyetle yönetmeyenleri tanımlamaktadır. İbret almak isteyenlere Kur'an'da çok örnekler vardır. Allah'a ve onun kitaplarına inanmayanların, onun üstün varlık olarak yarattığı insanı sevip, insan topluluklarına güzel hizmetler vereceklerine kim inanır? Sevginin kaynağı Allah, onun belleticileri peygamberlerdir.

Burada, lâyık olmadıkları halde yönetime geçmiş olanların lânetlenmiş ve onlardaki vurdumduymazlığa dikkat çekilmiş olmasını müminler doğru değerlendirmelidirler! Ehil olmayanlara görev vermedikleri gibi sorumluluk makamlarına da geçirmemelidirler.

{588}. Pişmanlık duyan ya da acze düşüp feryada başlayan kimi insanlar, çaresizlikleri nedeniyle orasını burasını vurur, dövünüp dururlar ya! Bk: Enfal-8: 50.

{589}. Girilen bir savaşta umulan sonuca ulaşmak için savaşın kurallarına uymak kadar, barışın tesis edebilmesi için yenen tarafın değil, yenilen tarafın barış istemesini beklemek gerekir. Kahramanların millet ve vatan uğrunda döktükleri kanlar ve alın terleri siyaset adamlarınca doğru değerlendirilmelidir. Savaş meydanlarında kazanılan zafer, siyaset masalarında kaybedilmemelidir. O işleri görecek uygun insanlar da mutlaka yetiştirilmelidir. Zira işlerini kovalamasını bilmeyenler, başkaları tarafından kovalanıp dururlar.

{590}. Zekât-sadaka, Hicret'in ikinci yılında farz kılınmıştır.

{591}. İslâm tarihinin çok önemli sonuçlar doğuran olaylarından birisi de, Hicret'ten altı yıl sonra gerçekleşen Hudeybiye Antlaşması'dır. Müslümanlar,

Hudeybiye olgusuyla dinamik bir toplum olmaya adım atmışlardır; edilgen değil, etkin bir toplum olmaya başlamışlardır.

Mekke'de doğup Medine'ye taşınan İslâm güneşinin tüm dünyayı aydınlatacağının belirtileri bu antlaşmada vardır. Kıtalar, coğrafyalar, iklimler, kültürler, diller,.. üstü ilkelerin dini olan İslâm, artık kolay bir biçimde insanlara ulaşacak, onların gönüllerini hem dolduracak, hem de doyuracaktır. Yeter ki Müslümanlar gevşemesin, bilgili, bilinçli, ilkeli yşamayı yol olarak seçsinler! Gevşek, savsak, dağınık, ilkesiz ve ülküsüz toplumlar, dinamik toplumların yönetim ve güdümüne girmekten kurtulamazlar. Oysa dinamik, diri toplum olma, herkesten çok Müslümanların hakkıdır; çünkü tanrısal nur onların ellerindedir!

{592}. Hz. Peygamber'in önderliğindeki 1200 kadar Müslüman M.S. 628'de sırf Kâbe'yi ziyaret etmek üzere Medine'den yola çıkmış ve Hudeybiye denen yere varmışlardı. Mekke'liler onları şehre sokmama kararı aldı. Hz. Peygamber, savaş niyetiyle gelmediklerini anlatmak üzere Hz. Osman'ı Mekke'ye gönderdi. Hz. Osman gecikince, hatta hapse atılmış olduğu söylenince, Peygamber Efendimizin yanındaki sahabeler, bir ağacın altında oturmakta olan Hz. Muhammed'e teker teker biat ederek "ölünceye dek Allah ve Elçisi uğrunda savaşacaklarına" söz verdiler. Müslümanlardaki bu kararlılığı öğrenen Mekke'liler, Müslümanlarla anlaşmaya yanaştılar. Kâbe ziyareti gelecek yıla ertelenmiş oldu.

{593}. Moral gücü yüksek bir ordu her zaman karşısındaki düşmanı dize getirir; onu ya esir eder, ya da püskürtür; darmadağınık eder. Allah, toplumsallıkla ilgili yasasını böyle koymuştur.

Bir sonraki ayet, z. Peygamberi ve müminleri zaferle müjdelemektedir.

{594}. Müşriklerden 80 silahlı adam müminlere kötülük etmek istemiş; fakat onların tümü yakalanarak Hz. Peygamber'e getirilmişti. Peygamber Efendimizin onları affedip göndermesi, iki taraf arasındaki barış görüşmelerini kolaylaştırmıştır.

{595}. İnkârcılar tarafındaki Müslümanların incinmeyip zarar görmemeleri için Allah'ın göstermiş olduğu duyarlığı, Müslümanların yöneticileri hep akılda tutmalıdırlar. Canlar, hele müminler Allah katında çok değerlidirler.

{596}. z. Peygamber, hem udeybiye'den, hem de Mekke'nin fethinden bir gün önce rüyasında ashabı ile birlikte Mescid-i Haram'ı ziyaret ettiklerini görmüştü.

{597}. İslâm'ın doğal ve evrensel bir din olduğu su götürmez bir gerçektir. Öteki din ve toplumların avam kesiminden önce, önyargısız olan aydınları, Kur'an'daki dini öğrendiklerinde hemen Müslüman olacakları kuşku duymadığımız bir gerçektir. Doğallık, doyuruculuk, tevhit, evrensellik, hoşgörü, sevgi, İslâm'ın pratikliği ve geçmişten geleceğe vermekte olduğu haberler onları etkileyecek ve umuyoruz ki bu gerçeğe bağlanıp bizim din kardeşimiz, ahiret kardeşimiz olacaklardır.

{598}. Ekin örneği ile Cenabıhak, cılız İslâm toplumunun zamanla nasıl serpildiğini, güçlendiğini göstermek istemiştir. Bu güzel oluşum müminlerin hoşuna giderken onların karşılarındakileri korkutmuştur; kızdırmıştır.

Günümüzün emperyalist güçleri de, Müslümanların birlik olmasından ve özellikle de Müslüman Türk Milleti'nin birliğe öncülük etmesinden çok korkmaktadırlar ve tüm olanaklarını bu oluşumu engellemek için kullanmaktadırlar. Türk milleti kültürel ve

ekonomik alanda güçlenirken, öte yandan da bir yumruk ya da betonarme duvarlar (Bünyan-ı mersus) gibi olabilmek için sağlam İslâm iman ve ahlâkına azimle yürümek ve tam bağlanmak zorunda olduğunu iyice anlamalıdır. Anlamalıdır ki kendilerini her yönden güçlendirecek ve sonra da ezilen mazlum halklara kol kanat gerecek konuma getirecek olan, kendilerinin atalarından devralmış oldukları bu iman ve ahlâk asaletidir. İnsanlarımız bunun değerini bilmelidir!

{599}. İnanmış kişilere "fasık, kâfir,.." demeyin! Kişileri hoşlanmayacağı sıfatlarla çağırmayın!..

{600}. Bu ayette soy ve boyların bir araya gelip "millet"i oluşturmalarında, soy ve boyların iç içe girip melezleşmeleri ve kaynaşmalarında hayırlar olduğuna işaretler vardır. Mensubu olduğumuz Türk milletli, bu ayetin tanımına örnek gösterilebilecek bir millettir. Çünkü o, çeşitli soy ve boylardan, dil, din ve kültürlerden gelen insanların tarih, yaşanan coğrafya ve en mükemmel din olan İslâm, iman ve ahlâkının potasında yoğrulmuş, okuma ve yazmada ve birbirleriyle anlaşmada Türkçe'yi seçmiş olan bir millettir.

Bu millet aynı zamanda, Allah'ın adını yüceltme konusundaki çabalarından ötürü onun ve Elçisi'nin övgüsüne mazhar olmuş, nice yüzyıllar dünya insanlarına barışı yaşatmış ve bu esnada mazlum halklara hep kol kanat germiş olan çok şerefli bir millettir. Taşımakta olduğu şerefin kaynağı da, elinizde tutmakta olduğunuz işte bu Kur'an'dır.

Kur'an'a göre, Allah katındaki üstünlük ölçüsü takvadır yani Allah'tan korkma ve sakınma duygusudur. Takvasız insanların bir şeylerle övünmeleri, tıpkı boş kaplardan çıkan ses gibidir. O sesi de ancak şerefli bir geçmişe sahip olmayan, köksüz, ya da birilerinin dolduruşuna gelen zavallı kişiler ya da halklar çıkarır. Aziz Türk milleti, vakar ve asaletinden asla vazgeçmemelidir!

{601}. İnsan hayatında asıl olan iman etmiş olmaktır. 15. ayet bunu çok açık olarak anlatmaktadır. Buradaki "İslâm olduk" sözü, tam iman etmemişken, birtakım kuşkular içindeyken İslâm toplumuna katılmışlığı, karışmışlığı anlatmaktadır. Bu durumun gelecekte de yaşanacağına ayet işaret etmektedir.

Nitekim 21. yüzyılda, çok şükür ülkemizde yaşayan Müslümanların sayısı artmıştır. Nüfusumuzun %99.5'u Müslümandır; 70 milyonu da çoktan geçtik; ancak bu nüfusun büyük bir çoğunluğu, ne yazık ki Müslüman olmasına rağmen Kur'an'ın öğrettiği imandan uzaktırlar ve o yüzden müminlere benzer bir yaşama biçimi değil de, müşriklere yakışır bir hayat tarzını seçmektedirler. Tövbe edip uyanmazlarsa, bu gidiş onlara hayır getirmeyecektir. Söylemeye çalıştığımız şey de, biçimsellikten çok özdeki kofluk, düşüncedeki ve zevklerdeki sığlık, yüce ideallerden de yoksunluktur.

Bunun da, böylesine aziz bir milletin şunca zamandan beri yanlış yönetilmesinden ve düşmanlarının kültürel, ekonomik ve psikolojik saldırılarına hepten açık bırakılmışlıktan kaynaklandığına inanmaktayız. Büyük milletler mutlaka büyük adamlar tarafından yönetilmelidir. En zorlu günümüzde bize Gazi Mustafa Kemal'i lütfeden Allahım! Emperyalist güçlerin bizi zorladıkları şu günlerde de bizi başarılara taşıyacak hayırlı vatan evlâtlarını bize önder kıl! Amin!

{602}. Toprağa gömülen ölü bedenler çürüyüp toprağa karışır ya, işte bu olguya

işaret edilmektedir.

{603}. Bu ve öteki ayetlerde şu uçsuz bucaksız evrenin altı günde-altı evrede yaratıldığı, dünyanın ise dört evrede oluştuğu belirtilmektedir. Modern astronomi ve uzay çalışmaları da aynı şeyi söylemektedir. Bk: Fussilet-41: 10.

{604}. Bu iki ayette Cenabıhak Hz. Peygamber'e gün içinde ve gece boyunca Allah'ı nasıl tesbih etmesi gerektiğini bildirmektedir.

Henüz peygamberliğin ilk yıllarıdır. Hz. Peygamber Efendimiz tebliğ konusunda çok büyük zorluklar yaşamaktadır. Ne ibadetlerin çeşitleri, ne namazın rekât ve vakitleri bellidir. Zaman, imanı anlatma, belletme, yerleştirme zamanıdır; ama ibadetsiz bir din olamayacağına göre hem Peygamberimiz ve hem de kendisine iman eden müminler zaman zaman Allah'la bağlarını güçlendirmek ve şükretmek ve hem de dayanışma-direnme güçlerini bilemek için namaz da kılacaklardır. Kılacaklardır da, o dönemde kılınan namazları, yapılan tesbihleri, kesinlikle Medine döneminin sonlarına doğru dizayn edilmiş bulunan namazlarla ve tesbihlerle bir tutmamak lâzımdır. Bu ilk dönemin ayetlerindeki namazları da, tesbihleri de bir tür alıştırma, ısındırma egzersizleri olarak değerlendirmek gerekir.

Bilindiği gibi tesbihler namazın önünde de, ardından da, hangi iş ve eylemle meşgul olunursa olunsun, günün yirmi dört saatinde de yapılan, kulun Allah'la olan manevi bağını koparmaması için, Peygamber Efendimizin Kur'an'dan öğrenerek müminlere öğrettiği ve sonradan iyice yaygınlık kazanan güzel bir İslâm geleneğidir. O nedenle her Müslüman hem dilini ve hem de gönlünü tesbihlerle, tahmit ve tekbirlerle süsleyip, onları arındırmadan geri durmamalıdır.

Ne var ki, bir kulun gün içindeki bu tür tesbihlerini namaza yoranlar ifrata sapmış, kimi ayetlerdeki Allah'ın kuluna emretmediğini Müslümanlara muhkem ayet-farzmış gibi gösterip yaptırmış; üstelik kılınan namazların rekât ve vakitlerini çoğaltarak, Allah'la kulları arasındaki ibadet dengesini bozmuş olduklarının hiç farkına varmamışlardır. Oysa Allah'ın kulundan istediği onun çok ibadetle meşgul olması değil, samimi yöneliş göstermesidir. Nitekim onun emrettiklerine bakarsanız ne denli kolay ve uygulanabilir olduklarını görürsünüz. Uygulanamaz olanlar ve Allah'ın kullarını dinden soğutanlar, kendilerini onun avukatı yerine koymuş olanların yaptıkları, yaptırdıklarıdır. O da kesinlikle İslâmi değildir; çünkü onlar, "Sana, kolayın da kolayını müyesser kılacağız!" ayetindeki Yüce Rabbimizin müminlere olan ikramını ellerinin tersiyle itip onun yerine, nefsanî ya da şeytani tercihlerini devreye sokabilmişlerdir. nun için Kur'an: " nlardan daha zalim kim olabilir?" sorusunu sormuştur. Böylelikle İslâm'ın nurunun parlamasının ve de yaygınlık kazanmasının önünü kesebilmişlerdir.

Kaf Suresinin bu iki ayetinde söyleneni de aynı biçimde namaza yoranlar "burada farz ve nafile ibadetlerin kastedildiğini" sanarak "ve secdelerin ardından da" uyarısına dikkat etmeyenler bilinen yanlışlarını sürdürmüşlerdir. Kanaatimizce bu yanlışı yapmış olanların vakit geçirmeden tövbe edip Kur'an'ın kesin ve açık buyruklarına dönmeleri gerekir; çünkü yanlışta ısrar, Yüce Rabbimizin hiç sevmediğidir.

Yanlışı düzeltmek adına diyoruz ki 39 ve 40. Ayetlerdeki tesbih ve tahmitlerin

namazın dışındakiler olduğu şuradan da açıkça bellidir ki, bu tesbih ve tahmitlerin namazın ardında da yapılmasına özellikle vurgu yapılmıştır. Oysa bu iki ayetin indiği dönemde namazda henüz belirginlik yoktur. Kur'an burada şu ilkeyi ortaya koymaktadır ki müminler gerek namazın içinde ve gerekse namazın dışında yani günün her anında Yüce Allah'tan kopmayarak yaşayacaklardır. Şeytanın ağına düşmemek için bu şarttır.

Buradaki inceliği ve pratikliği kavrayamamış olanlar ne yazık ki müminleri Kur'an'ın emretmediğine yöneltmişlerdir. Sonuç da ortadadır...

Yine bilindiği gibi Kur'an, İslâm'ın çok önemli ve vazgeçilmez öğesi olan abdesti, türevlerini, namaz vakitlerini ve rekâtlarını, her şeyin yerli yerine oturmuş olduğu Medine döneminin sonlarında kesin biçimde düzenlemiştir. Bunun niçin böyle olduğunu anlayabilmek için Kur'an'a tam bir bütünlük içinde bakmak gerekmektedir. Kur'an'a parça parça bakanlar bu gerçeği göremezler. Bk: Rum-30: 17, 1 , Taha- 0: 130, Ahzap-33: 41,4 , Tur-5 : 4 , 49 ve Bakara- : 3 .

{605}. İnsanın dışındaki dünyada Allah'ın varlığını gösteren nice işaretler, olgular vardır. Hele sizin kendi bedenlerinizde! İnsanlardaki organların işlevlerini, işleyiş biçimlerini yakından görüp bilen bir insanın Allah'ın yüceliği karşısında secdeye kapanmaması olanaksızdır.

{606}. Bir insan kendi konuşmasını nasıl yadırgamazsa yani o bir gerçekse, gökyüzündeki vaad edilenler de öylesine gerçektir.

{607}. ozitif bilimin yeni yeni saptamakta olduğu bu "evrenin sürekli genişlemekte olduğu" gerçeğini Kur'an'ın yüzyıllar öncesinden bildirmiş olması, büyük kalabalıkları olmasa bile, toplumların bilinçli, duyarlı kesimlerini ve özellikle de bilginleri Müslümanların ellerinde tuttukları kutsal kitapları olan Kur'an'a yöneltmesi gerekmez mi? Bk: Nisa-4: 82, Enbiya-21: 30-32. Kur'an o yüzden "Siz ne az düşünmektesiniz!", "Aklınızı kullanamaz mısınız?" soru ve uyarılarını peş peşe sıralamaktadır. Gerek birey ve gerekse toplumlar için doğru bilgi ve duyarlı din eğitiminin insanı kaybetmeyip kazanmak için ne denli önemli olduğu ortada değil midir ey sevgili okurlarımız!

{608}. Üzerinde yaşamakta olduğumuz dünyanın dış yüzeyini çok ince bir toprak ve su tabakasının örtmekte, içininse tamamen ateş-magma olduğu bilinmektedir. Kur'an'ın haber verdiği kıyamet anında, yer kürenin parçalanmasıyla ortaya çıkacak o dehşetli manzarayı düşünebiliyor musunuz? Onca yoğunluktaki ateş ve ısının, deniz suyundaki hidrojen ve oksijeni ayrıştırdığını düşünürseniz (hidrojen yanıcı, oksijen yakıcıdır) Kur'an'ın dediğine dönmenin ne büyük bir kurtuluş yolu olduğunu görüp anlarsınız. İşte o anda dünya bir ateş topuna dönüşmüştür; ne toprak, ne de su kalmıştır; sadece ateş...

O günün dehşetinden Allah'a sığınırız! Sen bizi, onun bir benzeri olan cehennemin azabından koru ey Yüce Rabbimiz!

{609}. Onca güç ve olanaklarına rağmen Hz. Muhammed'le baş edemeyen inkârcılar, sonunda her kabileden birer kişi seçerek onu yatağında uyurken öldürmek, böylece kim vurduya getirmek istediler. Bu tuzağı kuranlar, başta, zorbaların başı olan Ebu Cehil olmak üzere, Bedir'de hak ettikleri cezayı kendileri

buldular.

{610}. Öteki boyuttakiler Hz. Peygamber'e bir yolla gösterilmiştir. Davayı omuzlayıp yayacak olan, hiç kuşkusuz iman etsin ki, davasını kararlılıkla, direnerek yaysın; yaymıştır da. O göreceğini görmüştür. Bu, Allah'ın zatını görmek değildir. Hiçbir kulun erişemeyeceğine erişmek demektir.

{611}. Bu sayılanlar, cahiliye dönemi Araplarının en önde gelen putlarıdır.

{612}. 39, 40 ve 41. ayetleri müminler doğru okumak, doğru anlamak zorundadır ki Rabbimiz bu üç ayette evrensel bir ilkeyi yürürlüğe koymaktadır. Yeryüzündeki tüm insanlar, inançlarına bakılmaksızın, kim çok çalışır, kim bir gayret ve mücadelenin içine girerse, çabasının sonucunu mutlaka görecektir. Onlar keşfedecek, yükselecek ve gelişecektir. Bu hem birey ve hem de toplum bazında geçerli bir ilkedir. Onun için muhatap "insan" olarak gösterilmiştir. Bu ayetleri ibadet etmekle sınırlayan anlayış, Müslümanlara çok büyük zarar vermiştir. Oysa Kur'an, öncelikle yeryüzü ve gökyüzündeki her şeyin sırrını çözecek olan bilinçli, kararlı mücahitlerin önünü açmak için gönderilmiş olan bir Kitaptır. O bakımdan Kur'an'ı imanlı ve de bilinçlilerin ellerine vermek gerektir.

{613}. İnsanoğlu tarihinde ilk kez 16 Temmuz 1969'da aya ayak bastı ve ordan koparıp aldıklarını dünyaya getirdi. Elbette bu yürüyüşün arkası gelecek ve insanlar oradaki Tanrı nimetlerinden ölçülü, dengeli biçimde yararlanmanın yollarını bulacaktır. Unutulmasın ki eğer şu insanoğlu bir gün uzaya açılamazsa, gün gelecek dünyada daralacağından, birbirlerinin boğazına sarılacaktır! İşte o zaman dünya zaten cehenneme dönüşecektir!

{614}. Güneş ve ayın aynı zamanda, zaman ölçütü oldukları ve belirlenmiş olan yörüngelerinde saniye şaşmadan hareketlerini sürdürdükleri halde, kimi İslâm ülkelerinin 21. yüzyılda bile Ramazan ayı ve bayram günlerini matematikle değil de, çıplak gözle izlemek suretiyle saptamaya kalkışmaları akılla ya da bilimle anlaşılacak gibi değildir. Onlar bu tutumlarıyla, Kur'an'ı doğru okuyamadıklarını göstermiş olmaktadırlar. Yazık onlara! Ataları, cahiliyeden medeniyete geçerek pek büyük sıçrama yapmış bu insanların, "biz atalardan gördüğümüzü sürdüreceğiz" gibi bir mantık sergilemeleri hiç de onaylanacak bir tutum değildir. Onlar bir bakıma haklıdırlar. Petrolleri tükendiğinde zaten onlar için bedevilik kaçınılmaz bir sondur!.. ahmaklığın ödülü elbette sadece kaybediştir... Onlar, atalarının yer ve gök bilimlerine yapmış oldukları katkıları niçin görmezler?

{615}. İnsanlar, cinler.

{616}. Atmosferin dışına çıkıp uzay yolculuğunu ancak belli bir güç sayesinde başarabilirsiniz diyen bu ayet, insanları uzay yolculuğuna davet etmektedir. O da 19 Temmuz 1969'da ABD tarafından gerçekleştirilmiştir; ilk insan ayağı aya basmıştır. Bu yolculuğun ancak, fırlatıcı roketler yani büyük bir güç kullanılmak suretiyle gerçekleştiğini tüm insanlar görmekte ve bilmektedir. Ayetin dediğini yapabilenler bu işi başarmıştır: Ruslar, Amerikalılar, Çinliler... Ey Müslümanlar! Siz nerdesiniz? Hayır yarışında niçin bunca gerilerdesiniz! Kur'an'ın sizi çarptığı ne kadar da belli!

{617}. Daha ileri uzay yolculuklarında meteor yağmurları ve farklı oluşumlarla karşılaşılacağına işaret edilmektedir. 37. ayet de sanki magmayı tanımlamaktadır...

{618}. Sorulmaması, hesaba çekilmemek değil, her şeyin kayıtlı olduğuna işarettir.

{619}. Hangi yaşta ölmüş olurlarsa olsunlar, cennetlik kadınlar genç, güzel bakireler olarak cennete konulacaktır. Bu Allah'ın vaadidir. Yeniden biçimlendirme, cennetlik hanımların güzel yaratılacağına işarettir. Allah'ın bu güzel müjdesinden ötürü, yeryüzünün en sadık dindarlarının hanımlar olması gerekir.

{620}. Bu ayette yıldızlar sisteminin hem çokluğuna, hem uzaklığına ve hem de kaplamakta oldukları alanların büyüklüğüne dikkat çekilmek istenmektedir. Bu yolla öteki evrenlere, onlardaki milyonlar ve milyarlarca sayılarla anlatılan gök cisimlerine, devasa yıldızları içine çekip yutan kara deliklere de dikkat çekilmiş olmalıdır ki insanlık gerçekten her şeyden habersizken Kur'an onların varlığından bin yıllar öncesinden haber vermiştir. Bu haberi verene ve bize ulaştırana saygı duymak gerekmez mi? Gün gelecek nice yerli-yabancı, önyargılarından arınmış bilginler, tıpkı Firavun'un tehdidine aldırış etmeden "Musa ve Harun'un Rabbine" secde eden büyücülerin yaptığını yapacak, 76. ayetin bu haberi karşısında secde edeceklerdir. Secde ederek o Yüce Kudret karşısında eğilenler değerlenir, büyür; etmeyenlerse zaten küçüktürler; hiçtirler.

{621}. Basılan Kur'an'ın kaplarına, onun kutsallığına işaret eden bu üç-dört ayetin konmuş olması elbette büyük bir iyi niyet göstergesidir. Çünkü Müslümanlar Kur'an'a büyük bir saygı içinde yaklaşmaktadırlar. Ancak zamanla Kur'an ve İslâm kültürü azalıp, ayetlerin içermediği kimi anlamlar da onlara yüklenince, " ok okunan kitap" demek olan Kur'an; "ilişilmez, yanına yaklaşılmaz, yoksa çarpar" biçiminde anlaşılır olmuş ve hele "abdestsizken Kur'an'a dokunulmaz" mantığı yerleşince, Kur'an çok sınırlı sayıdaki insanın okuduğu bir kitaba dönüşmüştür. Cünüp olmamak şartıyla her Müslüman Kur'an'ı eline alıp okuyabilir; mutlaka okumalıdır da. Haham ve rahiplerin tekeline düşmüş dinler ne hale gelmişse, sadece hocaların okuyup da yarım yamalak anladıkları ve anlattıkları İslâm da ne yazık ki aynı yola sokulmuştur. Şu elinizde tutmakta olduğunuz Şanlı-Şerefli Kur'an okunmamış ve anlaşılmamış olmaktan ötürü, bize göre Müslümanları çarpmış ve onların yaşadıkları ülkeler sömürgeci güçlerin işgaline uğramıştır. Her Müslüman hiçbir aracıya gerek duymadan bizim hazırlamış olduğumuz bu Apaçık Kur'an ve Türkçe Hikmetli Meali'nden İslâm'ı öğrenmeli, İslâm toplumunun içine düşürüldüğü zilletten kurtarılması için üzerine düşen Müslümanlık görevini yapmalıdır. Bu anlayış yerleştiği gün Müslümanlar yeryüzünün adil efendileri olacaktır.

{622}. Bk: A'raf-7: 54. ayet ve 217 numaralı dipnot.

{623}. Bu ayet, "iman edecekseniz geç kalmayın, bir an önce iman edin! Kur'an okuyarak gönüllerinizi, düşüncelerinizi arındırın! Kitap verilenler gibi olmayın; imandan, Kur'an'dan uzak durmak kalpleri katılaştırır, insanı duyarsızlaştırır..." demektedir.

Ey bizim bu çalışmamızı eline alıp okuma şansını yakalamış olan insan kardeşimiz! Madem bu gerçeği şu andan itibaren gördün, bildin ve kavrayabildiysen, durma Allah'a doğru yürü ki onun yardımını, sana olan desteğini yüreğinde hissedesin ve kurtulanlar kervanına sen de katılmış olasın!

{624}. Sayın Edip Yüksel'in Mesaj adlı Kur'an Çevirisinde bu ayete düştüğü dipnotta ateistlere karşı kurduğu şu cümleler gerçekten pek güzeldir: "Bu konuda pek fazla kafa yormamış sözde ateistlerin insanın özgür iradesi olduğundan kuşku duymaları ve Müslümanları kaderci olmakla suçlamaları gariptir. İnsanın seçme özgürlüğüne sahip olduğuna inanmak ancak Allah'a ve onun Mesajı'na inanmakla mümkündür. Yarattığı bir varlığa, yaratandan bağımsız olarak seçimde bulunabilme gücünü verebilen bir Yaratıcı olmadan özgür iradenin olması mümkün değildir. Müslümanlar olsa olsa, insanların seçme özgürlüğüne inanmakla suçlanabilir..."

{625}. Demirin yararına işaret eden bu ayet sureye ad olmuştur. Demir kelimesinin geçtiği ayet, surenin 26. ayeti olamsı, onun da, demir elementinin atom numarasına denk gelmesi elbette düşündürücüdür. Bu, insanların dikkatlerini demir üzerinde gelişmeye çekmek için olamaz mı? Teknik gelişmede demirin işlevine dikkat ederseniz, uyarının önemi daha doğru kavranmış olur.

{626}. Allah'a iman edenler kesinlikle kaypak davranmaz ve her zaman Allah'ın doğrularına göre hareket ederler. İşte bu, ışığında yürümekte oldukları nurdur ki tökezleyip düşmelerini önler. Böylece dünyadaki o tanrısal destekten yararlanırlar, ahirette de bağışlananlar tarafında durur ve cennete gülümseyerek yürürler.

{627}. İslâm'dan önceki Araplar arasında "zıhar" geleneği vardı. Bir adam karısına, hangi nedenle olursa olsun: "Sen bana anamın sırtı gibisin!" dedi mi, karısı kendisine haram olurdu. İyice yerleşmiş bir gelenek olduğundan Araplar bunun dışına çıkamazlardı. Bu söze muhatap olan kadın, hangi yaşta olursa olsun, boşanmış sayılmaz, ancak kocasızmış gibi yaşardı. İşte, böyle bir söze muhatap olan bir kadın Hz. Peygamber'e gelir ve kendisine yapılanın büyük bir haksızlık olduğunu, o nedenle haksızlığın ortadan kaldırılmasını ister ve bu ayetler indirilir... Kadın haklarının peşine düşen kadınların, Hz. Peygamber karşısında haklılığını savunan bu kadından (Sa'lebe binti Havle), onun davranışından öğrenecekleri çok şey vardır. Kadın haklarını savunanların, bu yürekli hanımın heykelini bir yerlere dikmeleri gerekir diye düşünmekteyiz.

{628}. Bu ayette, topluluk içinde gizli gizli konuşmanın, insanlara komplolar kurmanın yanlışlığına, Hz. Peygamber'i üzmek için münafıkların ve kimi Yahudilerin, kendisine selâm vermek yerine "Essamu aleyk: ölesin, ölüme müstahak olasın" dediklerine ve hatta Allah'la alay ettiklerine değinmektedir. Müslümanların morallerini bozmak için, hiç olmamış şeyleri olmuş gibi yaydıklarını, gizli toplântılar düzenleyerek bunu sürdürdüklerini anlatmaktadır.

İşin sonuna baktığınızda da aziz peygamberin ve ona iman etmiş olanların kazandıklarını görürsünüz; çünkü sabreden sonunda mutlaka kazanır; zafere ulaşır. Müminler kazanmıştır da. Bir kişinin izinde milyarlar yürümektedir; inşallah tüm insanlık yürüyecektir!

{629}. Müminlerin Medine'deki çalışmaları yoğunlaşmış, sosyal ve dinsel hayat iyice oturmaya başlamıştır. o yüzden Kur'an müminlere: "Artık namazı kılın, zekâtı verin!" diyerek uygulamayı iyice yerleştirmek istemektedir; psikolojik ve sosyal hayatla birlikte toplumsal bütünlüğü sağlamaya çalışmaktadır.

Müminler şunu bilmelidirler ki Kur'an'da: "Namazı kılın, namazı gözetin!"

buyruğundan kastedilen sadece vakit namazlarının farzlarıdır. Namaz denince de sadece onlar akla gelir. Vakit namazlarına eklenmiş olan nafilelerle Allah'ın da, Elçisi'nin de bir ilgisi yoktur. Onları, Müslümanları zora sokan, kimi Müslümanları namazdan soğutan, İslâm'ı tam ve dengeli bir ilkeler bütünü olmaktan çıkaran kimi âlimcikler (!) icat etmişlerdir. Böylece onlar, "Bugün sizin için dininizi mükemmelleştirdim ve nimetimi tamamladım" tanrısal müjdesindeki güzelliğin üstünü çamurla örtüp sıvamış olmaktadırlar. (Bk: Maide-5: 3) Bu ne kötü bir yanılgıdır!

{630}. Hangi mümin Allah'ın yanında ve "Allah'ın taraftarı" değildir. Ancak, Allah taraftarlığını, müminlerin duygularını istismar ederek kişisel ya da bağlı oldukları grupların çıkarlarına basamak yapmak, dünyevi iktidarlarını pekiştirmek amacıyla kötüye kullanmaya kalkışanlar olursa ne olacaktır? Müminler o zaman "Ululemre" (Sömürgecilere değil kendilerinden olan yöneticilere) itaat edecektir. "Allahu Ekber!" müminlerin en güzel iman ilkesi ve parolasıdır. Zorbalar, eşkıyalar, ayak takımları bu güzelliği ideolojilerine ya da çıkarlarına basamak yaparlarsa, dillerine dolayıp dururlarsa müminler, öylelerinin peşinden mi gidecektir? Bu ve benzer İslâmi ilke ve simgelerin öylelerinin ellerinde ve dillerinde değer yitirmemesi için çareler üretmek gerekecektir. Müminliğin en belirgin özelliklerinin feraset, sonra basiret, daha sonra da vakar olduğu hiç akıldan çıkarılmamalıdır. Ey müminler! Allah'ın yolunda olmayı sürdürünüz! Sonunda mutlaka kazananlar arasında olursunuz.

{631}. Fay (Fey): Savaşmaksızın ele geçirilen düşman malları; ganimet: savaş sonucu ele geçen düşman malları. Bunlar, ayette de belirtildiği gibi müminler arasında paylaştırılır. Allah ve Peygamber'in payı, Elçi'nin vefatından sonra devlet hazinesine konmuş ve kamu yararına harcanmıştır.

Ayetin, servetin belli ellerde toplânıp, toplumun öteki katmanlarına karşı güç gösterisi biçimine dönüştürülmemesine dikkat çekilmiş olmasını doğru anlamak ve değerlendirmek lâzımdır. Çünkü böyle bir davranışın zamanla toplumlara sıkıntılar yaşatması tehlikesi vardır. Bu tehlikeleri azaltacak ya da giderecek şey sosyal adaleti gözetici yönetimleri devrede tutmaktır. Sosyalizm, sosyal adaleti, genellikle zor kullanarak, İslâm ise gönüllü katılım sağlayarak gerçekleştirmiştir; gerçekleştirmektedir. Kapitalizm ise sosyal adaletle sadece, kendisine karşı bir tehlike oluşturmaması ve üretime katkı mantığı ile yaklaşmaktadır.

{632}. Müslümanlar, en mükemmel dine iman etmiş olmalarından aldıkları manevi güçle, düşmanları karşısında sarsılmaz, ister meydanlarda, isterse siperlerde ve hatta kalın duvarlar gerisine saklanmış olanlarıyla var güçleriyle savaşır ve zafere yürürler. O bakımdan gerek halk kesimi ve gerekse ordu saflarında görev yapanların, sağlam İslâm inancından kopmamaları için toplumu ve orduyu yönetenler özen göstermek zorundadırlar. Milletin ve ordunun manevi değerlerinin, moda akımlarla aşındırılmasına izin vermemelidirler.

21. yüzyılın başlarında, Türkiye nüfusunun %99.5'unun Müslümanlardan oluşmasının sağladığı maddi ve manevi potansiyeli doğru ve yerinde değerlendiremeyen yöneticiler, ülkelerine, arzulanan hizmetleri kesinlikle veremezler.

Bir kere, hizmet edeceklerde yüce ülkülerin-ideallerin olması gerekir. O da İslâm'da fazlasıyla vardır.

Bir devletin laik olması, bireylerin manevi değerlere uzak durması ya da o değerlerden yoksun bırakılması demek değildir. Manevi değerlerle yoğrulmuş, aynı zamanda çağdaş eğitim almış bireyler, devletin belirlemiş olduğu ilkeleri, daha doğru ve gerçekçi olarak uygular. Çünkü bu, insanın kendisine güven duymasıyla ilgili bir konudur. Devlet ve toplum, bu tür insanların yetiştirilmesi için çaba göstermek zorundadır. Sığ ve bozuk kişilikli insanlar ne toplumu, ne de devleti yönetebilir. Tam tersine becerisizlikleri yüzünden toplumu da, devleti de tökezletirler.

{633}. Müminler inkârcıların ya da ortak koşanların doğruyu bulmaları için dua edebilir; ancak onların bağışlanmalarını isteyemezler. Bu konuda kimi peygamberlerin hayatlarında örnekler vardır.

{634}. Demek ki Müslümanların dinlerine karışmayan, bu yüzden onlarla savaşmayanlarla Müslümanlar iyi geçinecek. Müslümanları yurtlarından kovan ve kovulmasına destek olanlarla dost olmak çok ince bir çizgidir. Akıl, bilgi, dirayet, siyaset gerektiren bir iştir. Çünkü onlar sizi güçsüzleştirmek için her an hiç ummadığınız yanlardan sizi vurabilirler!

Türk milleti bu ayette söylenenleri, tarihinin her döneminde, adım adım, yudum yudum yaşamıştır; yaşamaktadır. Son zamanlarda, bunların petrolkolik ve en azılısı olanı Müslümanlara, nasıl Müslüman olmaları gerektiğini, "ılımlı İslâm"ı denemelerini gündeme getirmiştir. İslâm zaten aşırılıktan uzak bir din iken, bunların "ılımlı" olun demelerinin gerisinde bize göre, İslâm'ın can damarı mesabesinde olan "cihat" fikrini terk edin anlamı vardır. İslâm ülkelerinin tümünü zaten teslim almışlardır; böylece kendilerine karşı direnişi de kırmış olacaklardır.

Onlar, İslâm ülkelerini yönetenlerde, o ülkelerin aydınlarında ve hem de halk kesimlerinde Kur'an ve İslâm kültürünün ne denli noksan olduğunu, her yanda özden çok hurafe ve biçimsel Müslümanlığın kol gezdiğini gördükten sonra, sömürmenin çok daha kolay olacağını da anlamışlardır. Bu tarz Müslümanlardan onlar çok memnundurlar... Öyleyse Türkiye ve öteki İslâm ülkelerindeki oyunlarına pervasızca devam edebilirler...

{635}. Ayet, savaş durumunda bile karşı taraf bireylerinin hak ve hukukuna uyulmasını emretmektedir.

{636}. Müslümanlar Kitap Ehli'yle evlenebilir; ancak Allah'ı inkâr edenlerle evlenemezler.

{637}. Müslümanların, düşmanlarıyla girişecekleri savaşı kazanabilmek için önce, kendi aralarında maddi ve manevi güçlerini birleştirmeleri, sonra da gerek cephelerde ve gerekse cephe gerisinde birbirleriyle kenetlenmeleri gerekir. Düşman, hem askerlerin ve hem de halkın arasına fitne sokmak, onları her bakımdan çözmek ve dağıtmak isteyecektir. O bakımdan dayanışma, yardımlaşma, maddi ve manevi yönden kenetlenme Müslümanlara farz kılınmıştır. Böyle bir toplumu dize getirmek zordur ve hatta imkânsızdır.

O yüzden, milletimizin ve devletimizin düşmanları, çok büyük paralar harcayarak, Türk milletinde var olan kardeşlik ve dayanışma ruhunu kırmaya, yok

etmeye çalışmaktadırlar. Son zamanlarda içimizdeki kimi aymazların onlara taşeronluk edip teröre bulaşması ve din kardeşlerinin kanını dökmesi, hem milletimiz ve hem de güzel dinimiz adına ne büyük bir talihsizliktir. Düşmanların oyununa gelmek budur işte! Bin yıllık din kardeşliği bağları, üç beş kandırılmış ya da işbirlikçi vatan hainleri yüzünden, kan dökerek çözülmeye çalışılmaktadır...

Böylesine yoldan çıkmışların dünyada huzur, ahirette sükûn bulması imkânsızdır. Allah'ın sözlerine kulaklarını tıkayanları Yüce Rabbimiz işte böyle iki cihanda da rezil eder.

{638}. Muhammed, Ahmed, Mahmud hep aynı köktendir; "övülen" demektir. İncil'deki İbranice olan "Paraklit" kelimesinin son peygamberi işaret etmekte olduğu açıktır. Çok söze de gerek yoktur. O gelmiştir; tevhidin ne olduğunu öğreterek ve Kur'an'ı da müminlerin ellerine teslim ederek gitmiştir. Bundan sonrası, sağduyulu Müslümanların nasıl davranacaklarıyla yakından ilgilidir. İnşallah, sorumluluklarının bilincinde olan müminlerin sayısı her geçen gün artar da, sömürgeci güçlerin bize karşı sürdürmekte oldukları ekonomik ve kültürel savaşları yenilgiyle sonuçlanır.

Müslümanlar için doğru olan yaşama biçimi 11. ayette gösterilmiştir. Karar vermek gerekir: "Yerimizde mi sayacağız? Misyonumuza mı yürüyeceğiz? Yoksa hepten gerilere mi düşeceğiz? Bu sonuncu şık, 10. ayetin söylediğidir...

{639}. Cuma İslâm'da dinsel olduğu kadar, sosyal, kültürel, psikolojik boyutları ve yararları olan bir olgudur; ancak son dönemlerde bu boyutlar büyük çapta dumura uğratılmış ve işlevinden koparılmıştır. Kimi Müslümanlar rekât rekât namaz kılmak üzere cumaya katılırken, kimileri de Cumadan kopmuşlardır. Oysa Cuma iki rekât farzı eda edip, müminleri dünya ve ahiret konusunda bilinçlendirecek hutbeyi dinlemekten ibarettir. Hz. Peygamber Efendimiz Cumayı işlevinden koparanları görseydi kim bilir nasıl üzülürdü! Müminleri Cumanın getirdiği o birleştirici atmosferde Kur'an'la bilinçlendirmek ne güzel bir İslâmlık geleneğidir!..

{640}. Hz. Peygamber bir Cuma günü minberde müminlere hitap etmekteyken, oradan davullar eşliğinde bir ticaret kervanı geçer. Davulun sesini duyan ona koşar. Camide, Efendimizi dinleyen 12 erkekle bir kadın kalır. İşte ayet bu olaya değinmektedir.

Zamanımızın Müslümanlarının bu olaydan çıkaracak derslerinin olması gerekir. Bir de, cumanın toplayıcılığına ve toplumsal hayata yapabileceği katkıya bakarak, Yöneticiler, onu zaafa uğratacak yanlışlıklara meydan vermemelidirler. Hiç insan bindiği dalı keser mi? Cuma, Müslümanların dipdiri tutmaları gereken dinsel ve toplumsal değerleridir. Onu mutlaka amacına uygun yaşamak, yaşatmak gerekir.

{641}. z. Peygamber'in seferlerinden birisi de Beni Mustalik'tir. endek Savaşı'ndan önceki aylarda Mekke ile Medine arasındaki Huzaa kabilesi üzerine yapılmıştır. Asker, bir su başında mola verince herkes bir kenara dağılıp dinlenirken, münafıkların azılısı olan Abdullah b. Übey b. Selul, Mekke'den Medine'ye göç etmiş olan muhacirler ve özellikle de onların arkasızları hakkında çok çirkin sözler sarfetmiş; hatta "Muhacirleri Medine'den sürüp çıkarmak gerekir..." gibi incitici sözler söylemişti. Olaya şahit olan ve söylenenleri kulaklarıyla duyan, henüz delikanlılık yaşındaki Zeyd b. Erkam durumu Hz. Peygamber'e duyurmuş, o da münafıkların

reisinden ve onun yandaşlarından olayı soruşturmuş; onlar yeminler ederek böyle şeyler söylemediklerini iddia etmişlerse de ayet Zeyd b. Erkam'ın sözlerini doğrulamıştır. Buna rağmen Peygamber Efendimiz, münafıkların başı olan Abdullah'a hiçbir şey yapmamış, üstelik öldüğünde giydirilmesi için gömleğini çıkarıp göndermiş ve cenaze duasını etmiştir.

{642}. O gün, yeryüzünde iman ettiklerinden ötürü horlanmış olanlara ikram edilecek, onlar hoş tutulacak; onlara zulmetmiş olanlarsa, yerlerde süründürülüp cezalandırılacaklardır; yaptıklarının karşılığını bulacaklardır.

{643}. Mal ve evlâtları yani dünya sevgisini Allah sevgisinin önüne geçirenler sınavı mutlaka kaybederler. Oysa, varlıklarını Allah ylunda harcayanlar iki cihan mutluluğuna ererler. Ne mutlu bu yolda harcama yapabilenlere! Ne mutlu, gülmemiş yüzleri güldürebilenlere!

{644}. Evli çiftlerin boşanması, nesebin karışmaması ya da ana rahmine bir çocuk düşmesi durumları titizlikle izlenirken "Allah her şey için bir ölçü koymuştur" denmiş olması anlamlı ve düşündürücü değil midir? Dünyanın, ayın, güneşin hareketlerini izleyen ve oradaki ölçüleri belirleyen insan, niçin her kadına özgü olan aybaşı hallerini ölçüp, sonucunu bir tabloda görüp, dünyaya diledikleri kadar çocuk getirmeyi plânlamazlar da, kendi kişisel zevkleri sonunda dünyaya çok çocuk gelince "Allah verdi" deyip, işi Allah'ın üzerine atmayı yeğlerler? Sağlıklı çocuk dünyaya getirme aile, toplum, devlet açısından da çok önemli olduğundan, kadın-erkek ilişkisi ayıp sınırında tutulamaz ve arkadan gelen nesillere bir yolunu bulup ailede, okulda, özel eğitim merkezlerinde, yaygın eğitim araç ve gereçleri kullanarak, ellerini, ayaklarını kullanmasını öğrettiğimiz gibi kadın-erkek ilişkisini, ana-baba olma durumlarını, bilgilenecek, bilinçlenecek biçimde mutlaka öğretmek gerekmektedir. Eğitim ve öğretimin böylesine arttığı bir dönemde, eskilerin yanlışlarını sürdürmek aileye de, topluma da hayır getirmez.

Belirttiğimiz biçimde bu işler yapılırsa, Allah'ın koyduğu doğal sınırlara uyulmuş olur; yapılmaz da sınır, kural çiğnenirse kendi yaptığı şeyi Allah'ın üstüne atmak hem ayıp, hem de günahtır. Sonucuna da katlanılır...

{645}. Yeryüzü gezegeni gibisi uzayda sadece bir tane mi, yoksa pek çok mu, şimdilik bilememekteyiz; fakat insanoğlu o gerçeği bir gün öğrenecektir. Çünkü insanın yaratılış amaçlarından bir tanesi de evrenin sırlarını çözmektir; bilinmeyen, görülmeyen nimetleri keşfedip ortaya çıkarmaktır...

{646}. Hz. eygamber günün birinde, kendisine bal şerbeti ikram eden eşinin yanında biraz fazla kalmıştı. Bu durumu kıskanan diğer iki eş, Peygamber yanlarına geldiğinde, hoş olmayan bir kokunun yayıldığını söylemeye karar vermişler ve dediklerini de yapmışlardır yani kötü kokuya sebep bal şerbetidir demek istemişlerdir.

Hz. Peygamber güzel kokuyu sever, kötü kokudan da hoşlanmazdı. Kararlaştırılan söz kendisine söylenince, bundan böyle bal şerbeti içmemeye yemin eder. İşte bu surenin inişi bu olayla ilgilidir.

{647}. Hz. Mevlânâ'nın: "Ya göründüğün gibi ol, ya da olduğun gibi görün!" öğüdü, ikiyüzlülerin topluma yaydıkları ve orada yarattıkları kargaşa, huzursuzluk,

kavga ortamını önleme amacına yöneliktir. İşte bu anlamda Kur'an, Hz. Peygamber Efendimize ve onun izinden yürüyenlere toplumdaki barışı sağlama ve sürdürme yolunda, zamanın gerekli kıldığı önlemleri almayı emretmektedir.

{648}. Uzayın gözlemlenmesi, toplumların bilimsel düzeylerine göre çağlar içinde yeni anlamlar kazanmıştır. İşin özünde bu iş, hiçbir biçimde ihmal edilmemesi gereken bir konudur.

1920'lerde, altı yüz yıllık bir egemenlik döneminden sonra yıkılan Osmanlı İmparatorluğu'nun yerine, dinamik Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni kuran Gazi Mustafa Kemal: "İstikbal göklerdedir" diyerek Türk milletine, uzaya ve uzay çalışmalarına önem vermek gerektiğini anlatmış olmaktadır...

{649}. Allah'a bir beden belirlenemediği gibi elbette bir yer, bir mekân da belirlenemez; ancak bir durumun anlaşılması, anlatılabilmesi yönünden Yüce Rabbin her şeyin üstünde olduğu, onunla da gökyüzü anlatıldığından 16 ve 17. ayetlerde böyle denmiştir.

{650}. Çok büyük nüfus yoğunluğuna ulaşan kentlerde bu ayetteki soru daha bir anlam kazanmaktadır. Suyu pek hor kullanan ve suları pervasızca kirleten şu şaşkın, doyumsuz insanlar kendi cehennemine doğru ilerlemekte olduklarının ne yazık ki farkında değildirler! Yüz kişilik bir köydeki susuz insanların durumuyla yüz bin kişilik, bir milyon ya da on milyonluk şehirlerdeki susuz kalacak insanların durumlarını gözler önüne hele bir getirin bakalım! Ayet, işte bu olguya dikkat çekmektedir.

{651}. Yeryüzü insanlarının özlemlerine cevap verebilecek, dertlerine de merhem olacak birisi varsa o da, "Büyük Bir Ahlâk"a simge olarak gönderilmiş olan, En Son Peygamber Hz. Muhammed'tir onun, müminlerin iman ve sadakatlerine emanet etmiş olduğu Kur'an'dır. Kur'an'da hokkaya, kaleme niçin yemin edilmiş olduğunu insanoğlu düşünüp anlamaya çalışmalıdır. Bize göre o, "bilimsel her türlü çaba, tevhit inancıyla atbaşı yürümelidir" demektir. İnsanlık âlemi bu gerçeği ya da uyarıyı geç kalmadan doğru anlamak zorundadır. Aksi taktirde, hiçbir değere bağlanmaksızın yapılan çılgınca icatlar, insanlığın ve dünyanın sonunu getirecektir. İnsanlığın kurtuluşu, ancak tevhit inancı etrafında bütünleşilmesindedir. "Âlemlere Rahmet olarak gönderilmek" de işte bu demektir!

{652}. Vahyin Cibril aracılığıyla gönderilmesine işaret edilmektedir. 44. ayetteki söze dikkat ediniz!

{653}. Peygamber Efendimizin, kendisine indirilen vahye nasıl harfiyen uyduğunu ve bunlara kendisinden, kesinlikle bir söz eklemediğini 44, 45 ve 46. ayetler çok açık olarak anlatmaktadır. Bu yalın anlatış ve duruş karşısında, uydurulmuş hadislere itibar edenler, Yüce Rabbimizin bu vahyi karşısında tir tir titremelidirler; elbette gerçekten imat etmişlerse!

{654}. Zamanın ne denli önemli olduğu, geçen ifadelerden anlaşılmaktadır. Zaman kavramı dünya insanı içindir. Dünyanın dışındaki gezegenlerde, galaksilerde zaman farklıdır. Allah nazarındaysa zaman hep aynıdır. "50.000 yılın bir gün etmesi" ne demektir? Zaman izafi-görecelidir demek budur.

{655}. Bu sayılanlar, o bölgede yaşayanların birtakım adlar takıp tapındıkları

tanrılarıdır.

{656}. Hz. Süleyman kıssasında, cinlerin maddeyi bir yerden başka bir yere göz açıp kapayıncaya kadar nasıl ilettiklerini gördük. Burada da "göğe dokunmak"tan söz edilmektedir. Demek onlar, kendileri de son derece hızlı hareket edebilmektedirler ki uzayın, bilemediğimiz bir yerinde, tıpkı fanusta olduğu gibi bir sınır mı var ki ona ulaşmış ve dokunmuşlardır?!..

Biz bu koca evrenin bir milimetrelik bir alanında yaşadığımız için öteleri şimdilik bilememekteyiz; algılayamamaktayız da. Gelecek zamanlarda uzayın keşfine kafa yoracaklar kim bilir hangi akıl almaz ve harikulâde şeylerle karşılaşacaklar!

{657}. Müşrikler; bilmedikleri, görmedikleri ve alışık da olmadıkları biçimde Hz. Peygamber'i namaz kılarken gördüklerinde ya şaşırıp kaldıklarından, ya da onu engellemek istediklerinden çevresini sarıp kuşatıvermişlerdi! Mekke'nin kodamanları, kurdukları düzenin bozulmasına hiç izin verirler miydi? Onun masumane ibadet edişinden bile korkar olmuşlardı.

{658}. Bu ayet Medine döneminin başlarında (Hicretin 2. Yılında) inmiştir ve bize göre namazın ne şekilde ve hangi vakitlerde, ne miktar kılınacağının henüz belirlenmemiş olduğu durumları anlatmaktadır. Zor günlerde kılınan uzun gece namazı bu ayetle kaldırılmıştır. Namazın kesin düzenleme vakti henüz gelmemiştir; ancak peygamberlik görevine yöneticilik görevi de eklenince, kısa süre sonra namazların birleştirilmesi, bir geçiş dönemi olarak gündeme gelecektir. İbn Abbas ve diğerlerinden gelen rivayetlerin sebebi budur. Evet, namaz Hz. İbraihm'den beri bilinen bir ibadettir; ancak aradan geçen zaman içinde çok büyük değişikliğe uğramıştır. Hz. Peygamber onu Medine döneminde ve daha çok da her şeyin yerli yerine oturduğu, dönemin sonlarında inen ayetlere göre düzenleyecek; namaz, son şeklini o zaman alacaktır. Dikkat ederseniz gerekçelerin bir kısmı bu ayette gösterilmiştir.

Biz bu vesileyle mümin; fakat zekâsını batılı, İslâm dışı şeyleri savunmaya adamış kardeşlerimizi İslâm'ın aydınlık yüzünü, evrenselliğini, akla ve bilime değer vermişliğini,.. savunmaya çağırıyoruz. Böylece, haktan yana mücahede etmiş olmanın şerefini taşısınlar.

Müslümanlar bu ayeti okumada hataya düşmemelidirler. Medine dönemi başlamış, Mescit de yapılmıştır; ancak çözüme kavuşturulacak o kadar çok sorunlar vardır ki! O bakımdan, o dönemde kılınan namazları, her şey tamam olmuş, son biçimini almış gibi değerlendirmemek gerekir. Buna dikkat edilmezse yanlış yapılmış olur.

İşte bu dönemdeki uygulamaları Müslümanlar farklı okudukları için, mezheplerdeki farklı uygulamalar gündeme gelmiş ve ne yazık ki, olmaması gereken farklılıklar, böyle başlayıp sürmüştür...

{659}. Maddi pisliklerden olduğu kadar, Allah'a ortak koşmak gibi "şirk" pisliklerinden, her tür önyargılardan da sakın, demektir. Yoluna ve amacına arınmış olarak yürü! Biz seninleyiz...

{660}. Kur'an'ın "19" koduna göre istif edilip korumaya alınmış olduğunu Türkiye'de çeşitli kişiler yazıp çizmektedir. Bu konuyu ilk kez ABD'de yaşayan ve şehit

edilen Reşat Halife iddia etmiş, Türkiye'den Dr. Edip Yüksel kendisiyle görüşmüş, yazışmalar yapmış ve onun etkisinde kalarak konuyu ülkemizde samimiyetle savunmuş ve savunmaktadır.

Konu, öneminden ötürü, hem tüm Müslümanları ve hem de daha sonra Müslüman olacakları yakından ilgilendirmektedir. Bu bir Kur'an gerçeği midir, yoksa birtakım kişilerce öne sürülen bir varsayım mıdır? Hem bizim ve hem de öteki İslâm ülkeleri ilâhiyat fakültelerinin komisyonlar kurarak konuyu bir sonuca bağlamalarının yaralı olacağına inanmaktayız.

{661}. Ayetin, her insanın parmak uçlarına dikkat çekmesi, dünün olmasa bile, bugünün insanını Allah'ın varlığı, birliği, Yüce Kudreti,.. konusunda düşündürmesi gerekmez mi? Zira görülmüştür ki milyonlarca insanın parmak izleri kesinlikle birbirine benzememekte ve o yüzden bu tanrısal düzenleme suçluların saptanmasında yöneticilere büyük kolaylıklar sağlamaktadır. Kim bilir bunda başka ne hikmetler vardır?!.. Parmak izlerindeki farklılığı ortaya çıkaranların, bu ayetten yaralanmış olduklarına inanmaktayız. Müslümanlar uyumaktadırlar; ama bilgide öne geçenler uyanıktır!

{662}. Peygamberliğinin başlarında, ayetler indikçe Hz. Peygamber Efendimiz, unuturum endişesiyle hemen tekrar etmeye başlarmış. Ayet o duruma işaret etmektedir.

{663}. Buradaki gece namazı Hz. Peygamber'e özgü namazdır. 25 ve 26. ayetlerdeki tesbihleri, hiç ilgisi olmamasına rağmen, vakit namazlarına yoranlar olmuştur. Onlar, o yılların pek zorlu ve sancılı yıllar olduğunu düşünmezler mi ki o durumda vakit namazları akla gelsin. Hz. Peygamber ve müminler o zorlu yıllarda, tesbihlerle, tekbirlerle, tahmitlerle ayakta durmaya ve müşriklere karşı direnmeye çalışmışlardır; bir kısmı da Habeşistan'a göçe mecbur kalmıştır. Daha sonraları her şey Medine'de düzene konacaktır; ama hemen göçten sonra değil, her şey yerli yerine oturduktan sonra...

{664}. İnsandaki organların işleyişindeki sisteme işaret edilmektedir. Benzerleriyle değiştirmeden kasıt insan yerine insan değil de, organ yerine organ kastedilmiş olabilir. Böyle bir nitelemenin adı “insan” olan bir surede geçmesi düşündürücü değil midir? Nitekim bu ve daha sonra gelen üç ayet insanı düşündüren, hikmetli yaklaşımları içermektedir. O yüzden, öteki mesleklerin uzmanları bu Kur'an'ı, mesleklerine derin açılımlar getirebilmek için de okumalıdırlar. Kur'an, insanlık için pek çok yararlar, uyarılar içermektedir; sadece ilahiyatçıların okumalarına bırakılamayacak kadar da insanlık için önemlidir.

{665}. Bk: Sad-38: 67. Kur'an'ın Rab katından kul katına indirilmesi gerçekten çok büyük ve mutluluk veren bir haberdir. İnsan neye, niçin, nasıl inanacağını, nasıl ibadet edeceğini, neyin iyi, neyin kötü olduğunu, ölüm ötesinde neler olacağını,.. ancak Kur'an sayesinde doğru öğrenme şansını elde etmiştir. Kur'an insanın ufkunu bu evrenden o evrene kadar genişletmiştir.

{666}. Yönettiğin halka hiçbir özgürlük tanıma, onları köleleştir, sonra da geçip karşılarına: “Ben sizin rabbiniz değil miyim?” sorusunu sor. Çok kolay bir tanrılık iddiası değil mi?

{667}. Hz. Peygamber, Mekke müşriklerini kendi davasına katmak için onlarla özel bir sohbet yaparken, iki gözü de görmeyen Abdullah b. Mektum oraya gelir ve inen ayetlerden kendisine de öğretilmesini ister. Hz. Peygamber'e o sözü tekrar ettiği halde cevap alamaz ve Peygamber Efendimiz durumdan rahatsız olduğunu belli eder... İşte bu ayetler, onun yanlışını yüzüne vurmaktadır ve gönülsüzlere değil, Allah'a yönelişi olanlara ayetlerin tebliğini emretmektedir.

{668}. Bu 15 ve 16. ayetlerde kastedilen yıldızlar, gezegenler, dünya, güneş, ay, galaksiler olabileceği gibi, atomun çekirdeği etrafındaki elektron yörüngeleri de olabilir. Doğrusunu Allah bilir.

{669}. Kur'an'da, insanların yaptıklarının yazılı olduğu kitaplar ya Siccîn ya da İllyyuun'da gösterilmiştir. Bu, o kitapların orada olması demek değil, amellerin karşılığı kalınacak yer demektir. İnsan iyi işler işlemişse, onlar onu nimetler cennetine taşıyacak, kötü işler işlemişse Siccin cehennemine götürecektir. Kur'an'ın çok sık olarak, insanın yaptıklarına, yapacaklarına dikkat çekmesi o yüzdendir.

{670}. Aile içinde şımarık ya da neşeli olmak kötü mü biçiminde anlaşılmamalıdır. Neşeli olmak, insan olmanın da gereğidir; ancak burada vurgulanmak istenen, maneviyat boyutsuzluğudur. İnsan sadece yiyip içsin, gezip tozsun diye yaratılmamıştır ki! Onun, kendisinden sonra gelen kuşaklara iyi örnek olması, Allah, ahiret, hayır, şer konusunda bilgi ve bilincinin bulunması ve bunların gereklerine uyması gerekmektedir. Ayette, bunlara uzak duranın sevinci, neşesi, şımarıklığı yadırganmaktadır. Onun o halleri gerçek neşe, sevinç gibi değil, yapay-sırıtık neşe gibi anlaşılmalıdır.

{671}. Burada, gelecek zaman insanlarının ortaya koyacağı gelişmeler anlaşılabileceği gibi, madde boyutundan mana boyutuna geçişler, ışınlanarak boyutlar ve mekânlar arası gidiş gelişler de anlaşılabilir; çünkü bu nitelemeden önceki ayetlerde uzayla bağlantılı şeylere değinildikten sonra, "elbette binip gideceksiniz" biçimindeki kelimeye vurgu yapılmış olması düşündürücü ve anlamlıdır.

Konuya böyle yaklaşmak, insanın yaratılış amacıyla da bütünleşmesi demektir. Bu aynı zamanda meskenetten izzete yükseliş de demektir; anlamsızlık, amaçsızlık içersinde sürüklenip giden insanın evrendeki varlığının çok daha belirginleşmesi ve etkinlik kazanması da demektir...

{672}. Yemen çevresinde yaşayan ve yönetime egemen olan Zu Nuvas, Yahudi dinine dönmüyorlar diye, Necran'lı Hristiyan müminleri ateş dolu hendeğe atıp diri diri yaktırmıştı. Ayetler hem o olayı hatırlatıyor, hem de yapanları lânetliyor.

{673}. 2. ayetteki on gece, A'raf-7: 142. ayetteki Hz. Musa'nın Tur Dağı'na gittiğinde eklenen on gece midir, yoksa Zilhicce'nin ilk on gecesi midir? Bilindiği gibi her sayı ya tektir, ya da çift; ya artı yönde çoğalır, ya da eksi. Bu matematiksel olguya dikkat çekmek için olamaz mı?

Ayrıca her insanın hayatında ve doğada her şey sayıyla anlamlandırılır. Kur'an'da geceye zaman zaman yemin edilmesi, insanın dikkatini kendisi için çok önemli olan olgulara dikkat çekmek amaçlı olamaz mı? Kur'an'daki yeminler için lütfen Bakara-2: 99. ayet ve 36 numaralı dipnota bk!

{674}. İnsan, zorluklarla ne denli mücadele edip onların üstesinden gelirse,

yaratılış amacıyla o denli bütünleşmiş olur; zira Allah'ın gözle görülmeyen nimetleri, evrene yayılmış olan sırları başka türlü nasıl keşfedilip çözülecektir? Onun için her insan zorluklar ve her türden sıkıntılara, onların üstesinden gelinceye dek mücadelesini sürdürmelidir. Mücadele, insanın başarma azmini de kamçılar; kendisine güven duygusunu da artırır. Allah zafer tacını, mücadeleyi kararlılıkla sürdürenlerin başlarına giydirir; hazırı yiyip tüketenleri de süründürür...

{675}. Göğsün genişletilerek açılmasını maddi biçimde değil de, manevi bakımdan anlamak lâzımdır. Bu, Hz. Peygamber için de, müminler için de aynıdır. İnkârcılar, içleri daraldığı için inanamamaktadırlar. Bk: En'am-6: 125, Taha-20: 25.

{676}. Bu iki ürünün beslenme ve sağlık yönünden önemine dikkat çekilmiş olabilir. "Küçücük incir çekirdeğini elinize alın da, ondaki dal budak salmış incir ağacını ve dallarındaki incirleri görün!" de denmiş ve insanoğlunu derinlemesine düşünmeye davet etmiş olamaz mı? Sığlık insanın şanına yakışmaz ki!

{677}. Okuma yazma bilmeyene "Oku!" emrini vermek makul olmayacağına göre, demek ki Hz. Peygamber okumayı bilmekteydi. Ayet, oluşacak İslâm toplumu için okuyup öğrenmenin ne denli önemli olduğunu daha ilk emriyle ortaya koymuş olmaktadır. Hz. Peygamber'in okur yazarlığı ile ilgili olarak bk: A'raf-7: 157, 158; Al-i İmran-3: 20, Bakara-2: 78, Furkan-25: 5.

{678}. Müslümanlar arasında yaygın söylem "kan pıhtısı"dır. Oysa tıp ilerlemiş insanın yaratılış evrelerini saptamıştır. Bunlar arasında "kan pıhtısı" diye bir dönem yoktur. O yüzden "alak"ın öteki anlamlarına gidildiğinde bu kelimeyi "rahim duvarına asılı madde" (embriyo) olarak anlamak en doğrusudur Kur'an'ın ilkeleri, doğadaki olgularla mutlaka örtüşür; zira Kur'an onlara ters şey söylemez.

{679}. Bedir Savaşı'nda müminler azlık olmalarına rağmen, Mekkeli müşrikleri yenmiştir. Azılı zorba Ebu Cehil'in kafasını gövdesinden ayırıp, saçlarından tutarak Hz. Peygamber'in önüne koyan, sahabenin en cılız ve güçsüzü İbn Mesut'tur. En güçlüyü en güçsüze sürükleten Allah'ın şanı ne yücedir! Kâbe'de namaz kılarken Hz. Peygamber'i rahatsız etmiş olan da işte bu cehaletin babası Ebu Cehil'dir. Sonunu gördünüz mü?

{680}. Tekâsür, mal biriktirme, malın, evlâtların çokluğuyla övünmedir. Öyle ki cahiliye dönemi Arapları, kendilerinin başkalarından daha çok ve güçlü olduklarını ispatlayabilmek için, mezarlıklarda yatan ölülerini de sayıya katarlarmış. Ayet, insandaki mal biriktirme ve çoğaltma hırsının, mezara konduğu güne değin sürdüğünü belirtmektedir.

{681}. Tarihte meydana gelmiş olan "Fil olayı" şöyledir: Habeşistan'ın Yemen valisi Ebrehe, Mekke'deki Kâbe'nin yerini tutmak üzere Sana'da büyük bir kilise yaptırır. Bir gece Arabın biri, hakaret olsun diye içine pisler. Vali çok öfkelenir ve Kâbe'yi mutlaka yerle bir edeceğine and içer ve çok gösterişli olan fili de öncülük etmek üzere ordunun önüne katar. İşte bu ordu Mekke'ye yaklaştığında, surede sözü edilen olay meydana gelir. Hz. Muhammed'in, bu tarihsel olaydan (50) yıl sonra doğduğu söylenir.

{682}. Bize göre "namaz kılanlar"la Mekke müşrikleri kastedilmektedir; çünkü Kâbe etrafında, namaz sanarak ortaya koydukları eylemler vardır. Ancak bu ayetteki

“namaz kılanlar”la, bilinçsizce ve gösteriş için namaz kılan iki yüzlü ya da mukallit Müslümanlar da kastedilmiş olabilir. Namazın, Yüce Yaratan'ın huzurunda tam bir yönelişle ve de bilinçle durup Allah'la konuşmak, görüşmek, dertleşmek,.. olduğunu müminler hiç akıldan çıkarmamalı ve her namaza o duygularla durmalıdırlar ki kıldıkları namazın hayrını, dünyada da, hrette de görsünler!

{683}. Kevser için “Cennette bir havuzdur Hz. Muhammed'e verilen peygamberliktir; ona verilen geniş bilgi ve hikmettir; onun ebedi şeref ve şana eriştirilmesidir,..” yorumlarını yapanlar olmuştur.

Bu aziz ve Şanlı Peygamber'in erkek evlâdı Kasım vefat ettiğinde, kendisini hiçbir biçimde durduramayan Mekke'nin kodaman müşrikleri, bu sefer ona “ebter: soyu kesik” diyerek kendisini üzmenin yolunu seçmişler; fakat şu işe bakın ki, ona bu sıfatı yakıştıranların ne soyu kalmış, ne sopu. Hz. Peygamber'in namı yedi cihanda şanlarla, şereflerle anılmaktadır; kıyamete dek de anılacaktır.

{684}. Bu surenin, Hz. Peygamber'in amcası Ebu Lehep ve karısını anlattığı yaygın bir kanaattir. Hz. Peygamber Allah'ın emrine uyarak yakın akrabalarını İslâm'a davet etmek üzere bir yere topladığında, Ebu Lehep yerden bir taş alıp Allah'ın Elçisi'ne fırlatmak istemiş ve ona kötü sözler söylemiştir. Çok geçmeden de cehennemi boylamıştır. Kur'an tüm zamanların kutsal kitabı olduğundan, o günden bu güne, bu günden kıyamete dek geçen ve geçecek zamanlarda, kutsala saygısızlık içinde olan varlıklı-varlıksız her karı kocayı, her insanı bu sure kapsamaktadır. Zira zamanımızda, Allah ve Elçisi'ne karşı saygısızlıkta Ebu Lehep ve karısını çok gerilerde bırakan saygısızlar türemiştir. Her koyun kendi bacağından asılacaktır. Öylelerinin sonları elbet Ebu Lehep'ten beterdir ve muahkkak cehennemdir; çünkü Allah sözünden dönmez.

{685}. Samed: Var olan her şey ona muhtaç, o ise hiçbir şeye ihtiyaç duymayan demektir; tamlığı anlatır. O yüzden İhlâs Suresi Allah'ın varlığını, birliğini, tekliğini en kısa, en özlü biçimde anlatan bir suredir.

{686}. Keşke Müslümanlar, iman etmiş oldukları dinin yeterli kültürüne sahip olsalardı! Ne yazık ki onların bu konudaki ihmalleri, bilgisizlikleri falcıların, büyücülerin, üfürükçülerin sayısının artmasına, sömürgeci güçlerin onlar üzerinde oyunlar düzmelerine sebep olmaktadır. Kuşku ve kuruntulardan uzak, sakin bir hayatı özleyen her Müslüman, son üç sureyi çeşitli fırsatlarla okuyarak Allah'a sığınırsa, kendisine ne büyü, ne muska zarar verebilir. Zaten, iman etmiş kişi, o tür şeylere uzak duran insan demektir. Tam iman etmişe cin, şeytan kesinlikle bir zarar veremez ki muska, büyü gibi şeyler zarar versin!

Müminler Allah'a güvenip dayandıkları sürece onlara korku da yoktur, üzüntü de yaşamayacaklardır. Müminlik onların kurtuluş beratlarıdır.

* * *

SURELERİN ADLARI VE BULUNDUKLARI SAYFALAR ÇİZELGESİ

Sure No	Surenin Adı	Sayfa No	Sure No	Surenin Adı	Sayfa No	Sure No	Surenin Adı	Sayfa No
1	Fatiha	1	39	Zümer	458	77	Mürselat	580
2	Bakara	2	40	Mü'min	467	78	Nebe'	582
3	Al-i İmran	50	41	Fussilet	477	79	Nazi'at	583
4	Nisa	77	42	Şura	483	80	Abese	585
5	Maide	106	43	Zuhruf	489	81	Tekvir	586
6	En'am	128	44	Duhan	496	82	İnfitar	587
7	A'raf	151	45	Casiye	499	83	Mutaffifin	588
8	Enfal	177	46	Ahkaf	502	84	İnşikak	589
9	Tevbe	187	47	Muhammed	507	85	Büruc	590
10	Yunus	208	48	Fetih	511	86	Tarık	591
11	Hud	221	49	Hucurat	515	87	A'la	592
12	Yusuf	235	50	Kaf	518	88	Ğasiye	592
13	Ra'd	249	51	Zariyat	520	89	Fecr	593
14	İbrahim	255	52	Tur	523	90	Beled	594
15	Hicr	262	53	Necm	526	91	Şems	595
16	Nahl	267	54	Kamer	528	92	Leyl	586
17	İsra	282	55	Rahman	531	93	Duha	596
18	Kehf	293	56	Vakıa	534	94	İnşirah	597
19	Meryem	305	57	Hadid	537	95	Tin	597
20	Taha	312	58	Mücadele	542	96	Alak	598
21	Enbiya	322	59	Haşr	545	97	Kadir	599
22	Hac	332	60	Mümtehine	549	98	Beyyine	599
23	Mü'minun	342	61	Saf	551	99	Zilzal	600
24	Nur	350	62	Cum'a	553	100	Adiyat	600
25	Furkan	359	63	Münafikun	554	101	Kari'a	601
26	Şuara	367	64	Teğabun	556	102	Tekasür	601
27	Neml	377	65	Talak	558	103	Asr	602
28	Kasas	385	66	Tahrim	560	104	Hümeze	602
29	Ankebut	396	67	Mülk	562	105	Fil	602
30	Rum	404	68	Kalem	564	106	Kureyş	603
31	Lokman	411	69	Hakka	566	107	Ma'un	603
32	Secde	415	70	Mearic	568	108	Kevser	603
33	Ahzab	418	71	Nuh	570	109	Kafirun	604
34	Sebe'	428	72	Cin	572	110	Nasr	604
35	Fatır	434	73	Müzzemmil	574	111	Tebbet	604
36	Yasin	440	74	Müddessir	575	112	İhlas	605
37	Saffat	446	75	Kıyamet	577	113	Felak	605
38	Sad	453	76	İnsan	578	114	Nas	605

AKFABETİK SIRAYA GÖRE KUR'AN SURELERİ ÇİZELGESİ

Surenin Adı..........Sayfa No

-A-

Abese (80)....................585
Adiyat (100)................600
Ahkaf (46)...................502
Ahzab (33)..................418
A'la (87)......................592
Alak (96).....................598
Al-i İmran (3)................50
Ankebut (29)...............396
A'raf (7)......................151
Asr (103).....................602

-B-

Bakara (2).......................2
Beled (90)...................594
Beyyine (98)...............599
Büruc (95)...................590

-C-

Casiye (45)..................499
Cin (72).......................572
Cum'a (62)..................553

-D-

Duha (93)....................596
Duhan (44)..................496

-E-

En'am (6)....................128
Enbiya (21).................322
Enfal (8)......................177

-F-

Fatiha (1).........................1
Fatır (35).....................434
Fecr (89).....................593
Felak (113)..................605
Fetih (48).....................511
Fil (105)......................602
Furkan (25)..................359
Fussilet (41)................477

-Ğ-

Ğasiye (88)..................592

-H-

Hac (22)......................332
Hadid (57)....................537
Hakka (69)...................566
Haşr (59).....................545
Hucurat (49)................515
Hicr (15)......................262
Hud (11).......................221
Hümeze (104)...............602

-İ-

İbrahim (14)................255
İhlas (112)...................605
İnfitar (82)...................587
İnsan (76)....................578
İnşikak (84).................589
İnşirah (94)..................597
İsra (17).......................282

-K-

Kari'a (101).................601
Kadir (94)....................599
Kaf (50).......................518
Kafirun (109)...............604
Kalem (68)...................564
Kamer (54)...................528
Kasas (28)....................385
Kehf (18).....................293
Kevser (108)................603
Kıyamet (75)...............577
Kureyş (106)................603

-L-

Leyl (92).....................586
Lokman (31)................411

-M-

Maide (5).....................106
Ma'un (107).................603
Mearic (70)..................568
Meryem (19)................305
Muhammed (47)..........507
Mutaffifin (83)............588
Mücadele (58).............542
Müddessir (74)............575
Mülk (67).....................562
Mü'min (40)................467
Mü'minun (23)............342
Mümtehine (60)...........549
Münafikun (63)...........554
Mürselat (77)..............580
Müzzemmil (73)..........574

-N-

Nahl (16).....................267
Nas (114).....................605
Nasr (110)....................604
Nazi'at (79).................583
Nebe' (78)....................582
Necm (53)....................526
Neml (27)....................377
Nisa (4)..........................77
Nuh (71)......................570
Nur (24).......................350

-R-

Ra'd (13).....................249
Rahman (55)................531
Rum (30).....................404

-S-

Sad (38).......................453
Saff (61).......................551
Saffat (37)...................446
Sebe' (34)....................428
Secde (32)...................415

-Ş-

Şems (91)....................595
Şuara (26)....................367
Şura (42).....................483

-T-

Taha (20).....................312
Tahrim (66)..................560
Talak (65)....................558
Tarık (86)....................591
Tebbet (111)................604
Teğabun (64)................556
Tekasür (102)...............601
Tekvir (81)...................586
Tevbe (9).....................187
Tin (95).......................597
Tur (52).......................523

-V-

Vakıa (56)....................534

-Y-

Yasin (36)....................440
Yunus (10)...................208
Yusuf (12)...................235

-Z-

Zariyat (51).................520
Zilzal (99)...................600
Zuhruf (43)..................489
Zümer (39)...................458

-A-

Abdest: 5:6

Adak : 2:270; 3:35; 22:29; 76:7.

Adalet : 2:282; 3:8, 18, 21; 4:3, 58, 127,129; 5:8, 42; 6:152; 7:29, 159, 181; 12:4, 7, 54; 16:9, 76, 90; 26:15; 33:5

Adam öldürmek: 2:187; 4:29, 92; 17:33; 25:68.

Ad kavmi: 11:50, 59, 60; 29:38; 41:13, 15; 54:18, 21; 89:1-7.

Adem: 2:30, 34, 35; 3:33, 34; 7:2, 19; 19:50; 20:116, 117, 120, 121.

Adet görme: 2:222.

Affetme: 2:173; 3:128; 4:16; 5:3; 6:54; 16:119; 24:4; 26:25; 58:2.

Ahde vefa: 2:27, 40, 43, 80, 83, 93;100; 3:76; 4:21; 7:102; 13:20, 25; 16:91, 95; 17:34; 19:78, 87; 23:8-9.

Ahiret: 1:3; 2:4, 8, 46, 48, 85, 94, 102, 123, 130, 200, 217,220; 3:22, 30, 45, 56,106, 183, 187; 4:74, 77, 134; 5:5, 33, 41; 6:32, 92,160, 9:19, 38, 69; 10:26, 27, 64; 11:16,19; 12:32, 57, 101, 109; 13:26, 34, 36; 17:10, 19, 21, 45; 19:75, 85; 20:70, 74, 97, 111, 127; 22:2, 15, 23, 33, 100, 105; 26:87; 27:68, 91; 28:83, 84; 34:21; 37:20, 50; 39:26, 45, 70, 75; 41:7, 27, 28; 42:20; 44:16, 40, 75; 45:9, 10, 28, 35; 50:28, 35, 41; 51:6; 55:41, 77; 56:7, 86; 57:12, 51; 64:9; 67:6, 12; 68:42; 69:18, 32; 70:1,3,8; 74:38, 53; 76:7; 77:7, 15, 29; 79:33, 39; 80:32, 41; 81:8, 14; 82:5, 9, 13, 19; 89:22, 29.

Ahlâk: 2:129, 151, 172, 232; 3:77, 164; 4:49; 8:53; 9:103; 18:19, 74; 19:19; 20:76; 24:21, 28, 30; 26:137; 35:18; 62:2; 68:4; 79:12; 80:3, 7; 87:14; 91:9; 92:18; 96:6, 7.

Ahmed: 61:16.

Aile: 2:215; 4:36; 6:151; 8:41, 72,75; 13:38; 16:90; 17:23, 24, 26; 25:54; 29:8, 32, 33; 31:14; 33:4, 6; 42:23; 46:15, 18; 57:2; 64;14, 15; 75:33; 84:9, 13.

Akıl: 2:44, 73, 75, 76, 164, 170, 171,169, 242, 269; 3:65, 100, 118; 5:58, 103; 6:32, 151; 7:169; 8:22; 10:16, 92, 100; 11:51; 12:109, 111; 13:4, 19; 14:52; 16:12, 67; 20:53, 128; 21:10, 67; 22:46; 23:80; 24:58, 59, 61; 25:44; 26:28; 28:60; 29:35, 43, 63; 38:29, 43; 39:9, 18, 43; 40:54, 67; 57:17; 65:10; 67:10; 89:5

Akit: 2:235, 237, 282; 4:33; 50:1, 189.

Akraba: 2:27, 83, 177, 180, 215; 4:7, 8, 11, 33, 36, 135; 5:106; 6:152; 8:41; 9:115; 13:25; 16:90; 17:26; 24:22; 26:214; 30:38; 33:6; 35:18; 42:23; 47:22; 59:7; 60:3; 69:35; 90:25

Akşam: 3:41; 6:52; 7:205; 12:16; 13:15; 16:6; 18:28; 19:11; 23:36.

Alay etmek: 49:11; 104:1.

Alış veriş: 2:275, 282; 3:77, 177, 187, 199; 4:74; 5:44; 9:9; 12:19-21; 14:31; 24:36, 37.

Alimler: 3:7, 18; 4:162; 17:107; 22:54; 28:80; 29:43; 35:28; 39:9; 58:11.

Altın: 3:14, 91;9:34, 35; 18:31: 22:23;35:33;43:53;71

Allah'a teslimiyet: 2:155, 156; 3:26; 6:162, 263; 13:22; 18:23, 24.

Allah'a tevekkül: 65:3; 26:217, 220; 33:3; 64:13.

Allah'ın birliği: 73:9; 112:1, 4; 38:65; 35:3; 20:98; 27:59, 64; 17:111; 17:42, 43; 10:68; 6:164; 37:1, 5; 37:180; 39:4; 40:62; 40:65; 43:45; 43:81; 43:84; 44:8; 51:50, 51; 18:110; 16:51; 21:108; 21:22; 21:25, 26; 2:163; 3:18.

Allah'ın bize yakınlığı:

Allah'ın emirleri: 2:83; 6:151, 153; 7:33; 22:30; 23:86; 31:14; 41:34; 42:36, 43; 49:9, 12; 58:9; 74:3, 7.

Allah'ın kudreti: 2:19, 20, 106, 109, 148, 255, 259, 284; 3:26, 27, 29, 165, 189, 190; 4:132, 133; 5:17, 19, 40, 120; 6:17, 37, 65, 95, 99, 133, 134; 8:41; 9:38, 39; 10:34, 53; 11:4, 19, 20, 32, 33; 12:21; 13:12, 13; 14:19, 20; 16:45, 46, 65, 69, 77, 81; 17:67, 69, 99; 18:45; 19:8, 9, 20, 21; 20:51, 54; 21:30, 33; 22:5, 6, 60, 61, 65, 70; 23:95; 24:45; 25:45, 54, 61, 62; 26:7, 8; 27:60, 64; 28:71, 73; 29:19, 22; 30:20, 25, 46, 50, 54; 31:16, 27, 31; 32:27; 34:9, 15, 19; 35:1, 12,

41, 44; 36:33, 44, 71, 73, 79, 83; 39:5, 6, 51; 40:79, 81; 41:9, 12, 37, 39, 53; 42:9, 29, 34, 49, 50; 43:40, 42; 46:31, 33; 48:20, 21; 51:58; 57:2; 59:6; 60:6, 7; 64:1; 65:12; 66:8; 67:1; 68:17, 20; 70:40, 41; 71:13, 20; 72:12; 75:3, 4; 77:20, 23; 79:27, 33; 80:24, 32; 88:17, 20.

Allah'ın lütfu: 2:250, 251; 6:46; 7:10, 26, 69, 74, 86; 10:22, 35, 57, 60, 67; 11:61; 12:38, 67, 68; 14:32, 34; 15:16, 22; 16:18, 53, 65, 69, 72, 78, 83; 25:45, 50; 26:132, 134; 27:63, 73; 29:67; 30:20, 25; 31:20, 24, 27; 32:6,9; 35:3; 40:61; 42:10, 11; 43:9, 14, 26, 29; 45:12, 13; 49:7, 8; 55:1, 4; 62:2, 4; 67:23; 76:2; 79:27, 33; 80:17, 20; 90:7, 10.

Allah'ın nuru: 9:32.

Allah'ın varlığı: 13:2, 4; 22:18; 67:30, 19; 6:73, 78; 29:61, 63; 64:1, 4; 87:1, 5.

Allah'ın veli kulları: 4:146; 10:62, 64; 72:26, 27.

Allah'ın sıfatları: 1:1, 3; 2:77, 107, 143, 160, 163, 182, 199, 218, 226, 235, 251, 255; 3:4, 8, 31, 89, 129, 146, 155, 173, 174; 4:22, 23, 25, 34, 43, 64, 70, 95, 96, 99, 100, 106, 110, 129, 149; 6:45, 147, 151; 7:54, 99, 180, 181, 183; 8:30; 9:115, 117, 118; 10:60, 21; 11:6, 102, 121, 122; 13:6, 31, 33, 41; 14:7, 27, 47, 51; 16:37, 47, 81; 17:25; 21:110; 22:60, 65, 70; 25:60, 63, 58; 27:57, 73; 29:60; 33:24, 43, 54; 32:6; 34:1, 2, 26; 35:2, 15, 34, 38; 37:171, 180, 182; 39:37, 53; 40:3, 10; 41:46; 42:23, 26, 44, 51; 43:41, 42, 79; 44:16; 52:28; 53:32; 57:11; 58:2; 67:3, 10, 20, 23, 26, 28, 29; 85:12, 14.

Allah korkusu: 2:150; 4:77; 5:3, 44; 9:12, 13, 18; 33:37, 39; 35:18, 37; 36:10, 11; 50:32, 33; 67:12; 70:27; 79:26; 87:9, 10.

Allah sevgisi: 2:165; 3:31; 9:24.

Amel: 2:62; 4:122; 5:69; 9:120; 11:16; 14:23; 17:71; 18:30, 49; 19:60.

Anneler: 29:8; 17:23; 31:14; 46:15.

And içmek: 2:99.

Antlaşma: 9:1, 13; 16:92.

Arafat: 2:198,199; 7:46, 48, 49.

Arapça (Kur'an): 2:185, 228; 4:182; 5:101; 6:19; 7:204; 9:111; 10:15, 37, 61; 12:2, 3; 13:31; 15:1, 87, 91; 16:98; 17:9, 41, 45, 46, 60, 78, 82, 88, 89, 106; 18:54; 20:2, 113, 114; 25:30, 32; 27:1, 6, 76, 92; 28:85; 30:58; 34:31; 36:2, 69; 38:1; 39:27, 28; 41:3, 26, 44; 42:7; 43:3, 31; 46:29; 47:24; 50:1, 45; 54:17, 22, 32, 40; 55:2; 56:77; 59:21; 72:1; 73:4,20; 75:17, 18; 76:23; 84:21; 85:21.

Araplar : 9:90, 97, 101, 120; 33:20; 49:14.

Arı: 16:68.

Arslan: 74:51.

Asa: 2:60; 7:107; 18:77; 26:32, 45; 28:198; 34:14.

Askerler: 2:449, 250; 4:102; 8:66;9:26; 10:90; 12:72, 74; 20:78; 26:60; 28:173, 175, 206, 207; 37:173; 67:20.

Aldanmak: 6:32; 35:5; 57:20

Aldatmak: 83:1-3

Amel defteri: 4:13, 14; 17:13; 21:47; 38:16; 39:69; 45:28; 74:52; 78:29, 40; 81:10; 84:7, 5.

Amel terazisi: 7:8, 9; 21:47; 23:1; 101:6-9

Ara bulma: 49:9, 10.

Arş: 7:46, 49; 9:129; 10:3; 11:7; 13:2; 20:5; 21:22; 23:86, 116; 25:59; 27:26; 32:4; 39:75; 40:7, 15; 43:82; 57:4; 85:15; 69:17.

Atalar: 2:133, 170, 200; 6:148; 7:70, 71, 95, 173; 11:62, 87, 109; 12:6, 40; 13:23; 14:10; 16:35; 18:5; 21:44, 54; 23:24, 68, 83; 25:18; 26:26, 75-76; 27:141, 142; 28:203; 31:21; 34:43; 36:6; 37:17, 126; 43:22, 23; 44:8, 36; 56:48.

Atlar: 100:1, 6.

Ashab-ı Kehf: 16:9, 26.

Aybaşı hâli: 2:222.

Ateş: 2:17, 24, 80, 126, 174, 201, 221; 3:24, 103, 131, 183; 4:10, 30, 55; 5:29, 37; 6:27, 128; 7:36, 38; 9:81, 109; 10:8; 11:16, 106; 13:16, 35; 15:50; 16:62; 18:29, 53; 19:10; 23:104; 24:35; 25:11; 27:82; 28:195; 32:20; 33:64; 35:36; 36:80; 38:59; 39:19; 41:24, 40; 46:20, 34; 47:12; 51:13; 54:48; 56:71; 57:94; 59:17; 64:10; 66:10;

67:10; 70:15; 74:42; 84:12; 90:20.
Avlanma: 5:1, 2, 4, 94, 96; 16:14.
Azer: 6:74.
Azgınlık: 7:33; 13:25; 10:22, 23.
Aylar: 2:197; 3:77; 9:5, 36, 37.
Azap: 2:80; 3:23, 24; 5:117, 118; 6:40, 41, 65; 7:155, 156; 10:48, 53; 11:8, 84, 105, 107; 14:44; 16:45, 47; 20:124, 127; 22:49; 26:200, 207; 27:71, 72; 29:53, 55; 32:18, 21; 34:34, 35, 42; 37:176, 177; 39:24, 26, 47, 48; 41:43; 52:7, 16; 54:9, 42; 57:20; 70:1, 3; 72:22, 25; 73:11, 14; 83:15, 17; 85:12; 98:6.

-B-

Baba: 29:8; 31:15.
Babil: 2:102.
Bağırsak: 6:146; 47:15.
Bakire: 56:36; 66:5.
Bal: 16:68; 47:15.
Balık: 7:163; 18:61; 37:142; 68:48;
Barışma: 2:208, 224, 228; 4:35, 90, 91, 114, 128; 8:1, 12, 47, 61; 16:28, 87; 49:10.
Başörtüsü: 24:31.
Basiret: 6:104; 7:203; 10:43; 12:108; 45:20; 50:8; 75:14.
Başa kakma: 2:262, 264; 12:92; 26:22; 41:8; 49:17; 84:25.
Batıl inanç: 2:189; 5:103.
Bedir savaşı: 3:13, 121-127, 173, 174; 8:7-12, 19, 42-44, 67, 71; 38:11.
Bekke (Mekke): 9:40; 29:67; 90:1; 95:3.
Besmele: 27:29-30.
Beşik: 3:46; 5:110; 19:29; 43:10; 78:6.
Beytullah: 8:35.
Beyyine: 20:133;
Bilgi: 2:32, 87, 118, 285, 209, 247, 253; 3:19, 66, 86, 154; 4:108, 153, 157; 5:107, 110; 6:59, 80, 97, 147; 7:52, 101, 112, 122; 10:13, 39, 74, 93; 11:14, 29, 46, 120; 12:6, 22, 68; 13:37; 14:9, 46; 15:53; 16:25, 44, 70; 17:85; 18:5, 66; 20:52, 72, 114; 21:7, 74; 22:16, 71; 23:15; 26:34; 27:89, 114, 116, 140; 28:181, 245; 29:263, 298; 30:9, 56; 31:20, 34; 33:63; 34:6; 35:11; 39:49; 40:7, 66, 83; 42:14; 43:61, 85; 45:17, 32; 46:23; 53:28; 57:9, 25; 74:31.
Birlik-beraberlik: 3:103-105; 8:46.
Burç: 15:16-18; 25:61.
Boşanma: 2:227-232, 236-237, 241; 33:49; 65:1, 7.
Boş boğazlık: 60:1, 10.
Böbürlenme: 4:36; 11:10; 31:18; 57:23; 102:1-5.
Buzağı: 2:51, 52, 54, 92, 93; 7:184, 152, 155; 20:88-91.
Büyüklük taslama: 2:34, 87; 4:36, 172, 173; 5:82; 7:13, 36, 40, 48, 75, 76, 88, 113, 146, 206; 16:22, 23, 29, 46; 23:46, 67; 24:11; 31:7, 18; 34:31, 32, 33; 38:74, 75; 36:56, 60, 62; 40:27, 35, 47, 48, 57, 60, 76; 41:15, 38; 45:8, 31; 46:10, 20; 71:7; 74:23.
Büyü (sihir): 113:1-4.

-C-

Cahil-cehalet: 2:67, 273; 4:17; 5:50; 6:35, 54, 111; 7:138, 199; 12:33, 89; 16:119; 23:54, 63; 27:55; 28:55; 33:33, 72; 46:23; 48:26; 51:11; 70:4; 81:19, 21; 97:4.
Cahiliye: 2:200; 3:154; 5:50; 33:33; 48:26;
Calut: 2:249-251.
Cebrail: 2:87, 97, 98, 253; 16:102; 19:17, 19; 26:193; 81:19-21.
Casusluk: 49:12; 60:10.
Cehennem: 2:24; 15:43, 44; 66:9; 67:6-8; 70:15-18; 74:26-31; 77:29-33; 81:12; 104:4-9; 111:3.
Cennet: 2:25; 3:15, 133, 136, 195-198; 4:13, 57, 127; 5:12, 84, 85, 119; 9:72, 89, 100; 10:9; 13:35; 16:30, 31; 19:60-63; 22:14, 23; 25:15, 16; 35:33-35; 39:20; 47:12, 15; 48:5, 17; 55:46-77; 56:10-38; 57:12, 21; 58:22; 61:12; 66:8; 69:19-24; 88:8-16; 98:8.
Cenin: 53:32;
Cenaze duası: 62:9, 10.
Ceza: 4:15, 16; 5:33, 34, 38, 39.
Cilbap: 33:59.
Cihat: 3:142; 5:35; 15:54; 9:24, 38, 41, 73; 29:6; 66:9.
Cimrilik: 2:195; 3:180; 4:37, 128; 17:29,

100; 4:37-38; 53:34; 92:8-16.
Cinler: 72:1; 114:6; 6:100; 7:38; 11:119; 15:27...
Cinsel ilişki: 2:197, 222, 226; 4:43; 29:248; 58:3, 4.
Cinsel sapıklık: 26:165-175; 27:54, 55; 29:29-34.
Cömertlik: 17:29; 92:5, 17, 18.
Cudi dağı: 11:44.
Cuma namazı: 62:9.
Cumartesi yasağı: 2:65; 4:47; 7:163.
Cünüplük: 5:6.
-Ç-
Çalışmak: 53:34, 40, 41.
Çalmak: 12:77, 81; 60:12.
Çelişme: 4:59
Çekirgeler: 54:7;
Çiftler: 26:7; 36:36; 42:11; 43:12;
Çocuğu emzirmek: 2:233; 4:23; 22:2; 28:7.
Çocuğu öldürmek: 6:151; 7:31.
-D-
Dabbetül Arz: 27:82.
Davet etme: 16:125.
Davud: 2:251; 27:15; 34:10;
Deli: 37:36; 81:22.
Demir: 57:25.
Deprem: 29:292.
Deri: 3:56; 16:80; 22:20; 41:20, 21, 22.
Din: 1:3; 6:70; 42:8; 98:4, 5.
Din özgürlüğü: 2:256.
Doğruluk: 2:23, 94, 111; 5:119; 9:119; 33:8, 24, 70, 71; 54:55; 67:23, 24.
Doğru söz: 4:9; 33:70; 78:38.
Domuz eti: 2:173; 5:145.
Dost-dostluk: 2:254; 3:28, 118; 4:25, 125, 139; 5:5, 51, 57, 82; 9:16; 14:31; 16:100; 41:34, 35, 36; 70:10.
Dua: 7:55, 56, 180; 10:22; 23:118.
Dünya hayatı: 2:212; 3:14; 4:77; 6:62; 10:7, 24; 11:16; 13:26; 16:107; 18:28, 45, 46; 26:60, 61; 28:60; 29:64; 30:7; 35:6; 40:39; 42:34; 43:32; 47:36; 57:20.
Düşmanlık: 41:34; 42:48; 100:6, 7; 18:54; 78:8, 16; 79:27, 33.
Düşünmek: 2:219; 3:190, 191; 6:50; 7:176; 10:24; 13:3; 16:11, 44, 68, 69; 30:8, 21; 45:13; 59:21.
Düşünceler: 2:33, 284; 3:29; 11:5; 13:10; 14:38; 16:19, 23; 20:7; 21:110; 24:19; 27:25.
-E-
Ebabil kuşları: 105:3, 5.
Ebu Bekir: 9:40, 41.
Ebu Lehep: 111:1-5.
Ecel: 4:78; 3:145, 154; 63:10, 11.
Egemenlik: 6:73; 22:56; 25:26; 35:13; 40:16.
Ego (nefis-heva): 5:48, 49, 56, 70, 77.
Elbise: 7:26, 27, 31; 16:81, 112; 18:31; 24:58; 74:4; 76:21.
Elyesa: 6:86; 38:48.
Embriyo: 96:2.
Emanete riayet: 2:283; 3:75; 4:58; 65:6.
Emaneti ehline vermek: 4:58.
Emre itaat: 4:59.
Ensar: 9:100; 59:9.
Esirler: 2:85; 8:67-71; 47:4, 6.
Eşekler: 16:8; 31:19; 74:50.
Eşler: 7:189; 30:21.
Eşitlik: 2:245, 247, 253; 4:95; 5:100; 6:50, 83, 165; 13:16, 26, 76; 16:76; 17:30; 21:109; 28:82; 29:62; 30:37; 34:31; 35:19; 39:9, 22; 40:58; 41:34; 42:12; 43:32; 58:11.
Evlât edinme: 32:4, 5, 37.
Evlenmek: 2:129, 221, 230, 232, 235, 237; 4:3, 6, 19, 22, 25, 34, 35, 127, 129; 5:5; 4:3, 32, 33, 60; 28:27; 33:30, 37, 49, 50, 52, 53.
Evrim: 7:11; 15:28, 29; 18:37; 23:12, 15; 29:19-20; 32:7; 71:14; 76:28; 95:4.
Eykeliler: 26:176; 38:3; 50:14.
Eyyub: 21:83; 38:41.
Ezan: 5:58; 7:44; 9:3; 62:9.
-F-
Fakir: 2:177, 184, 215, 221, 235, 236, 268, 271, 273; 3:181; 4:6, 8, 36, 135; 9:28, 41, 60; 17:26, 31; 18:79; 24:22; 28:24; 30:38;

35:15; 47:38; 51:19; 56:67; 68:24, 27; 9:34; 70:25; 74:4; 89:18; 90:16; 93:8; 107:3.
Fal okları: 5:3, 90.
Fesat: 2:60, 205; 7:56, 74, 85, 142; 11:85, 116; 16:88; 26:183; 28:77; 29:36.
Fetih: 2:76; 4:141; 5:52; 6:44; 7:40; 8:19; 12:65; 14:15; 15:14; 24:61; 34:26; 48:1, 18, 27; 54:11; 57:10; 78:19.
Fidye: 2:48, 123, 184, 196, 229; 3:91; 5:36; 6:70; 10:54; 13:18; 37:107; 39:47; 47:4; 70:11.
Firavun: 2:49, 50; 3:11; 8:52, 54; 10:75; 11:97; 17:101; 28:3, 6, 8, 9, 32, 38, 39; 50:12; 66:11; 69:9; 73:15; 79:17; 89:10.
Fitne: 3:7; 4:91; 9:47, 48.
Fuhuş: 6:151; 7:28.

-G-

Ganimet: 8:1, 6, 10, 41; 60:11.
Gaip-gayb: 2:33; 5:109; 7:188; 10:20; 11:31; 16:77; 27:65; 34:3; 35:38; 39:46; 41:47; 43:84; 49:18; 53:35; 57:25; 64:18; 67:25; 68:47; 72:26.
Gayret: 2:90.
Gazap: 3:133; 4:36; 111:1.
Geçimsizlik: 2:227; 4:35, 128, 130; 39:29.
Gıybet (dedikodu): 49:12; 104:1.
Gurur (aldanış): 3:24, 136; 4:120; 6:70, 112, 130; 7:22, 51; 35:5; 40:4; 45:35; 57:14; 82:6.
Gusül (boy abdesti): 4:43; 5:6.
Gök gürlemesi: 2:19; 13:13; 52:9.
Gözyaşı: 5:83; 9:92.
Gözetleyici: 72:27.
Gülmek: 53:42, 43, 59, 62.
Gümüş: 76:15, 16, 21.
Günah: 2:209; 4:31; 6:120; 11:61; 23:118; 40:2; 48:1; 53:12; 57:28; 85:10.
Günahlar: 2:271; 3:16, 31, 135, 147, 178, 193; 4:26, 31, 64; 5:12, 18, 45, 49; 6:6, 31, 113; 7:100; 8:52, 54; 9:102; 12:97; 14:10; 16:25; 17:17; 20:73; 25:58, 70; 28:245; 29:267, 295; 33:71; 39:53; 40:11, 21, 55; 42:25, 37; 46:31; 47:2, 19; 48:2; 53:32; 62:12; 67:11; 71:4, 25; 80:42; 83:14; 91:14.
Günahkârlar: 5:106; 6:55; 7:40; 8:8; 10:17, 50, 82; 14:49; 15:12; 55-60; 18:53; 19:86; 25:22; 26:99, 200; 27:143; 28:245; 30:12; 32:12, 22; 36:59; 37:34; 43:73, 77; 44:44; 54:47; 55:41; 68:35; 69:37; 74:41; 77:18, 46; 78:21; 83:7, 12, 29.
Güneş: 36:38, 40.
Gün batımı: 2:187; 17:78; 20:130; 50:39; 84:16.
Gün doğumu: 17:78; 20:130; 50:39.
Güzellik: 2:201; 4:95; 5:2, 48; 9:52; 16:6, 30; 17:122; 20:101; 23:10; 33:17, 28, 49; 45:20; 54:31; 56:76; 65:2, 6; 72:1; 73:10

-H-

Haber: 2:76, 149, 234; 271; 3:153, 180; 4:35, 128, 135; 5:8, 14; 27, 105; 6:5; 67, 103, 143; 6:164; 7:53, 101; 9:16, 64; 10:16, 23; 11:1, 49, 100, 123; 12:3; 14:9; 15:51; 16:56; 17:17, 96; 20:9, 99; 22:63; 24:23; 25:22; 26:6; 27:81, 162; 28:196, 233, 263; 33:34, 60; 35:14; 39:38; 41:50; 49:6; 53:36; 66:3.
Habil ve Kabil: 5:27, 32.
Hac: 2:158, 196, 200, 203; 5:1, 2, 95; 9:3; 22:26, 37.
Hadis: 7:185; 12:111.
Hahamlar: 5:63; 9:31, 34
Haman: 28:6; 29:39; 40:23.
Hamilelik: 2:228; 13:8; 22:2; 31:14; 35:11; 65:4-6; 77:20-23.
Hanif: 2:135; 6:79.
Harflerle başlayan sureler:-
Haram: 16:115.
Haramlar: 16:115.
Haram aylar: 2:194; 5:2.
Harut ve Marut: 2:102.
Harun: 4:163; 6:85; 7:121; 10:75; 19:53; 20:25, 70; 21:48; 23:45.
Haset: 113:1, 5.
Havariler: 3:52; 5:111, 113; 57:27; 61:14.
Hayat: 2:179; 8:24; 16:97; 20:124; 28:225; 43:11; 45:24; 50:11; 69:21.
Hendek halkı:--

Hendek savaşı: 33:9, 25; 85:4, 8.
Helâl rızık: 2:168; 6:118, 119, 142; 7:160; 8:67, 69; 16:114; 22:30; 23:51; 34:15.
Heva-heves: 5:48, 49, 56, 70, 77.
Heykeller: 34:3.
Hristiyanlar: 2:62, 111, 113, 116, 120, 135, 140; 3:55, 61, 67, 69, 72, 73, 82, 85; 9:30, 31, 34; 10:69; 19:37; 43:65; 57:27.
Hırsızlar: 5:38; 12:73, 77.
Hızır: 18:60, 72.
Hicr halkı: 15:80.
Hıyanet: 3:161; 4:105, 107; 5:13; 8:27, 58, 71; 12:52; 22:38; 40:19; 66:10.
Hicret: 4:97, 100; 9:40; 29:56.
Hikmet: 2:269.
Hoş görme: 2:109; 4:4; 5:13; 9:30; 22:17.
Homoseksüellik: 7:80, 81; 27:54; 28:28, 29.
Hud: 7:65, 72; 11:50, 60, 89; 26:123; 46:21, 25.
Hud kavmi: 11:89
Hudeybiye barışı: 60:12; 48:1, 30.
Huneyn savaşı: 9:25, 26.
Husumet: 2:188; 49:29, 59.
Huşu: 3:17; 17:106, 109.
Hüdhüd: 27:20, 29.
Hüküm: 12:39; 13:41; 28:70; 30:1, 5; 40:11, 12.

-İ-

İblis: 4:116, 120; 5:90, 91; 6:112, 142; 7:22, 27; 8:48; 12:5; 15:31, 40; 16:98, 99; 17:27, 53, 61, 64; 18:50, 51; 22:52, 53; 23:97, 98; 25:29; 26:221, 223; 28:15; 34:20; 35:6; 36:60; 43:36; 59:16; 114:1-6.
İbrahim: 2:124, 136, 258; 3:65, 67, 84; 5:76; 15:52; 16:123; 19:41; 21:51, 52, 60, 62, 65, 66, 69; 26:69, 70, 72; 29:16, 17, 32; 33:7; 37:83, 85, 88, 105, 108.
İddet: 2:228, 231, 234, 240; 65:1-7.
İçki: 2:219; 4:43; 5:90, 91.
İfrit: 27:113.
İftira: 4:112.
İdris: 19:56; 21:85.
İhram: 5:1, 2, 95, 96.
İffetli: 4:25; 5:5; 23:1; 24:30; 70:29, 35.
İfsat: 2:27; 5:33; 7:56, 74, 85; 26:151; 47:22.
İhsan: 2:112, 195; 3:172; 4:128; 5:93; 7:35; 12:22; 16:90, 128; 18:30; 28:14; 29:69; 37:78, 80, 108, 110, 119, 121, 129, 131; 51:15, 16.
İkrah (Zorlama): 2:256
İlim-ilmi araştırma: 2:129, 151, 269; 4:113; 5:110; 6:119; 21:7; 33:34; 35:19, 22; 39:9, 10; 2:159, 174; 9:122; 16:43; 21:7; 96:4.
İlyas: 6:85; 37:123.
İman: 2:2, 20, 82, 108, 136, 154; 5:17, 46, 72, 75, 109, 120; 9:30, 31, 111; 23:50; 43:57; 61:6; 57:26, 27.
İmran ailesi: 3:34.
İmtihanlar: 29:2, 3; 39:49; 64:15.
İncil: 3:3, 48, 65; 5:47, 110; 7:157; 9:111; 48:29; 57:27.
İnciller: 22:23; 24:35; 35:33; 54:24; 55:22; 56:23; 79:19.
İncir: 95:1.
İnek: 2:67, 73.
İnfak: 2:3, 177, 215, 219, 254, 261, 262, 267, 270, 272, 274, 276; 3:16; 4:39; 8:2; 9:34; 13:22; 22:34, 35; 28:51, 54; 34:39; 35:29; 42:36, 38; 47:36, 38; 57:7; 59:9; 61:10, 12; 64:15, 17; 70:19, 25; 74:38, 44; 76:5, 9; 90:11, 16; 92:17, 18.
İnsanın yaratılışı: 7:11, 12; 15:26, 28, 29; 38:71, 74; 39:6; 40:67; 55:14; 71:14, 18; 76:1, 2; 77:20; 95:4.
İnsanın üstünlüğü: 17:70.
İnsanın özgür iradesi: 2:90; 5:11; 5:105; 6:70; 10:44, 108, 109; 11:21, 101; 13:11; 17:15-17, 84; 18:29, 58, 59; 23:62; 29:3; 35:18; 40:9; 41:46; 42:20; 45:15, 21, 22; 46:19; 53:31, 38-41; 67:1, 2; 74:38, 55, 56; 76:29-31; 81:29; 90:10; 91:7, 10; 92:12, 13.
İnsanları bağışlamak: 2:263; 3:133, 134; 4:149; 16:126; 24:22; 42:36, 37, 40, 43; 64:14.
İntihar etmek: 4:29; 2:85.
İntikam almak: 2:194; 16:126; 22:60.

İsa: 2:87, 253; 3:45, 46, 55; 4:156, 158; 5:17, 46, 72, 78; 9:30; 19:34; 23:50.
İshak: 19:49; 29:27; 37:113.
İslâm: 3:19, 85; 5:3; 6:125; 39:22; 61:7.
İsmail: 6:86, 87; 38:48; 19:54, 55.
İsrail (Yakup): 19:58, 59.
İsrailoğulları: 2:47, 122; 5:12; 7:160; 10:93; 45:16; 62:5, 8.
İsraf: 7:31.
İstişare: 2:233; 3:159; 42:36, 38.
İyiliği emretmek...: 3:104, 110, 114; 5:79; 7:157, 199; 9:71, 127; 22:41; 31:17.
İzzet: 4:139; 10:65; 35:10.

-K-

Kabalık etmemek: 4:2, 5.
Kâbe: 14:37.
Kadınlar: 2:49, 187, 222, 232, 235, 237; 3:14, 42; 4:1, 3, 4, 7, 11, 19, 22, 24, 32, 34, 43, 75, 98, 127, 129, 176; 5:6; 7:81; 24:31, 60; 27:55.
Kadınların giyimi: 24:31.
Kadınların mahremleri: 33:55.
Kadınlarda örtünme-24:60; 33:59
Kadir gecesi: 4:1, 6; 97:1, 5.
Kâfirler (inkârcılar): 2:114, 161, 162, 170, 171, 210; 3:11, 106, 107, 116, 120, 149;4:18, 39, 56, 167, 170; 5:10, 36, 37, 47, 60, 63, 73, 104; 6:1, 4, 5, 29, 30, 31, 33, 37, 49, 57, 58, 109, 111; 7:4; 8:30, 38, 39; 13:31; 15:2, 3, 88; 23:63, 93; 45:3; 29:41, 52; 47:4, 12, 18, 29, 34; 52:35, 47; 53:28; 66:9; 73:10; 85:17; 109:1, 6.
Kâhin: 52:29; 69:42.
Kâinatın yaratılışı: 2:29; 6:101; 52:52; 30:19; 32:7; 36:36; 39:63; 40:62; 42:49; 43:12; 52:49; 54:49; 57:1; 61:1; 62:1; 64:1; 81:15; 86:1; 87:2; 91:1; 92:3; 95:1.
Kalem: 68:1; 96:4.
Kalb: 7:43; 10:57; 13:28; 23:78; 32:9; 33:4.
Kalp huzuru: 33:70, 71.
Kâlu bela: 7:172, 173.
Kardeşlik: 2:83; 3:103; 4:25; 49:10, 13; 5:32.
Karun: 28:76.
Karınca: 27:18, 19.
Kefalet: 12:72; 68:40.
Kefaret:2:196; 4:92; 5:45, 89, 95; 9:29; 58:3.
Kesb ve ihtiyar: 2:90; 4:111; 5:105; 6:70; 10:44; 11:21; 13:11; 17:15; 18:29; 23:62; 9:3; 35:18; 40:9; 41:46; 42:20; 45:15; 46:19; 53:21; 67:1, 2; 74:38; 76:29; 81:29; 90:10; 91:7; 92:12, 13.
Keşişler: 5:63, 82; 32:24; 9:34.
Kıble: 2:115, 142, 145, 148, 150; 10:87.
Kısas: 2:178, 179, 194; 25:68, 69.
Kıskançlık: 2:109; 4:54; 48:15; 113:5.
Kıtlık: 12:48; 79:14.
Kıyamet (bk: ahiret)
Kız çocukları: 16:57, 59; 43:17; 81:8, 9.
Kibirlenmek: 17:37, 38; 31:18; 40:69, 76.
Kilise: 22:40.
Kin: 3:118; 5:14; 64, 91; 40:10; 60:4.
Kitap Ehli: 2:62, 105, 111, 113, 120, 135, 145; 3:19, 64, 78, 98, 110; 4:153, 159, 171; 5:12, 41, 57, 72, 82; 22:17; 29:46; 57:29; 59:2, 11; 98:1, 6.
Kitaplar: 2:3, 4, 41, 78, 79, 136, 285; 3:84; 4:136; 13:36; 29:46, 47; 35:25; 57:26.
Kodamanlar: 6:123; 23:64.
Komşuluk: 4:36; 8:48.
Kolaylık: 2:185; 18:16; 65:4, 7; 95:5, 6.
Korkaklık: 3:156, 158; 4:72, 73; 8:15, 16; 9:44, 49, 56, 57.
Korku duası: 4:101, 102.
Köleler: 2:221; 4:24, 25, 36; 5:89; 9:60; 16:71; 23:1; 24:33; 33:50; 47:4; 58:3, 4; 70:30, 35.
Kötü ahlâk: 2:65, 66, 85; 3:137; 4:123; 5:100; 6:135; 10:27; 20:124, 126; 30:10; 32:21; 39:26.
Kötü ad takmak: 49:11.
Kötü gözle bakmak: 68:51.
Kötü haber yaymak: 33:60.
Kötü zan: 49:12.
Kudret helvası: 2:57; 7:160.
Kumar: 2:219; 5:90, 91.

Kuraklık: 12:48, 58.
Kur'an: 2:185,228; 4:182; 5:101; 6:19; 7:204; 9:111; 10:15,37,61; 12:2,3; 13:31; 15:1,87,91; 16:98; 17:9, 41, 45, 46, 60, 78, 82, 88, 89, 106; 18:54; 20:2, 113, 114; 25:30, 32; 27:1, 6, 76, 92; 28:85; 30:58; 34:31; 36:2, 69; 38:1; 39:27, 28; 41:3, 26, 44; 42:7; 43:3, 31; 46:29; 47:24; 50:1,45; 54:17,22,32,40; 55:2; 56:77; 59:21; 72:1; 73:4,20; 75:17,18; 76:23; 84:21; 85:21.
Kurban: 22:36, 37; 108:2.
Kureyş: 106:1, 4.
Küçümseme: 43:54.
Küfürle itham: 4:94.
Kürsi: 2:255; 38:34.

-L-

Lânet-lânetlemek: 2:88; 3:61; 4:46; 5:13; 9:68; 11:18, 60, 99; 13:25; 15:35; 24:7; 28:42; 33:57; 40:52; 47:23; 48:16; 29:25.
Lât: 53:19.
Levhalar: 7:145, 150, 154.
Levh-i mahfuz: 8:68; 10:19; 11:40; 20:129; 21:101; 23:27; 36:7; 37:171; 41:45; 42:14; 43:4; 50:4; 56:78; 57:22; 85:19, 22.
Lokman: 31:12, 19.
Lut: 6:86; 15:61, 66, 68; 21:71, 74, 75; 7:78;26:161, 167, 168; 27:54; 29:28, 30.
Lut kavmi: 11:70, 74, 83; 26:160; 38:13.

Mağara: 9:40, 57; 18:9, 10, 11, 16, 17.
Mal ve evlât sınav için:--
Manastır: 22:40.
Maymunlar: 2:65; 5:60; 7:166.
Manasız söz: 5:101.
Medine: 33:60.
Mecusiler: 22:17
Medyen halkı: 11:84, 95; 20:40; 22:44; 28:45.
Mekke: 9:40; 26:67; 90:1; 95:3.
Melekler: 2:30, 98, 102, 161, 210; 3:18; 4:97; 6:8, 9, 92, 158; 7:11; 8:9; 11:12; 12:31; 13:13; 15:7, 28, 30, 43; 16:2; 17:40; 21:26; 25:7; 32:11; 33:43; 35:1; 38:1, 85, 149, 157; 41:30; 42:5; 43:22, 60, 77; 50:17; 53:26; 69:17; 70:1, 4; 74:31; 78:38; 8922, 23.
Menat: 53:19, 20.
Meni: 96:2.
Merve: 2:158.
Meryem: 3:33, 37, 42, 47; 4:156; 19:16; 21:91.
Mescid-i Aksa: 17:81.
Mescid-i Haram: 2:125, 144; 5:2; 8:34; 9:19, 28; 17:1; 22:25; 48:25, 27.
Mesih: (Bk: İsa)
Mezarlar: 82:4; 100:9
Mısır: 10:87; 12:21, 99.
Mikâil: 2:98.
Miras: 4:2, 12, 176.
Mina: 2:203.
Mucizeler: 2:243; 6:35; 10:20; 12:105; 13:7; 17:1; 20:133; 21:16; 29:52; 32:15; 33:9; 40:35; 42:35.
Muhacirler: 9:100.
Muhkem-Müteşabih-3:7
Muhammed: 2:99, 106, 107; 3:1, 3; 4:105; 9:40; 10:42, 44, 99; 11:49; 20:113; 38:4, 21, 22; 53:1, 2; 61:9.
Musa: 2:51, 61, 67, 87, 92, 108; 3:84, 153, 154, 165; 5;20, 22, 24; 6:85, 91, 154; 7:103, 104, 115, 117, 121, 128, 134, 138, 142, 144, 150, 154; 10:75, 77. 80, 83, 88; 11:96, 110; 14:5, 6, 8; 17:2, 101; 18:60, 62, 64, 71; 19:51; 20:9, 11, 18, 18, 25, 36, 40, 45, 50, 56, 58, 61, 65, 67, 70, 77, 83, 86, 88, 91, 95, 97; 21:48; 23:45; 26:10, 14, 19, 24, 30, 45, 52, 61; 27:7, 9, 10; 28:3, 10, 14, 16, 21, 24, 28, 31, 38, 43, 48; 40:23, 25, 26, 27, 36; 41:45; 43:46; 51:38; 61:5.
Mühürleme: 2:27; 4:155; 6:46; 7:100; 9:87; 10:74, 88; 30:59; 40:35; 54:53; 47:16; 63:3.
Mücadele biçimi: 6:164; 16:125; 17:53; 18:54; 29:46; 43:57; 59.
Müellefe-i Kulüb: 9:60.
Müminler: 2:257, 285; 3:179; 6:122; 9:71, 119; 11:17, 112, 113; 16:91, 95, 96; 25:63, 68; 28:61; 29:2, 5; 32:18; 33:58; 39:11, 14;

57:12, 16, 19; 87:14, 15.
Müslimler: 30:59; 40:35.
Münafıklar: 2:8, 20; 4:141; 29:1, 13.
Mürekkep: 18:109.
Mürtedler: 2:217; 3:77, 86-91, 106, 177; 4:89, 90, 115, 137; 5:3, 52-54; 8:13, 14; 16:106, 107, 112; 47:25-28, 31, 32; 60:11.
Müşrikler: 2:217; 4:50-52, 117; 5:60; 6:71, 136-139; 7:189; 9:1-5, 113, 114; 10:17; 12:106-108; 14:28, 29, 30; 16:75, 76, 86-88; 17:56, 57; 18:102; 19:81, 82; 22:12, 13, 73; 25:3; 29:25, 68; 34:21; 35:13, 14, 40; 36:74, 75; 53:19-25.
Müsavat: 49:13.
Müstalik savaşı: 63:8.
Müzdelife: 2:198.

-N-

Nafaka: 2:270; 9:121, 54.
Namaz: 2:153,238; 11:114; 24:58; 17:78; 4:101,103; 29:45; 20:130; 30:31; 31:4; 70:22,23,34; 73:2,3,20; 42:38; 58:13; 33:41,42; 76:25,26
Nefs: 12:53; 75:2; 78:38; 89:27, 28; 91:7, 8, 10.
Nesh: 2:106; 16:101.
Nikâh: 4:3-4, 19-28, 34-35, 128-130; 5:5; 24:32-33; 33:36-38, 50-53; 60:10-11; 64:14; 70:19-31.
Niyet: 2:225.
Nuh: 3:33; 6:84; 7:59; 10:71; 11:25-28-32-36-43-45-48; 17:3; 19:58; 29:14; 32:23; 54:9; 71:1-21-22.
Nuh kavmi: 9:70; 11:89; 13:9; 25:37; 50:12; 51:46; 54:90.

-O-

Oğul: 4:23; 33:4, 5.
On emir: 6:151-153.
Okumak: 75:16;
Ondokuz: 74:30, 31.
Ordu hazırlamak: 8:60.
Oruç: 2:183, 184, 185, 187.

-Ö-

Öğlen: 17:78; 24:58; 30:18.
Ölçü: 6:152; 7:85; 11:84-85; 17:35; 21:47; 26:181-183; 42:17; 55:7-9; 57:25.
Ödünç vermek: 2:24, 282; 5:12; 57:11, 13, 18, 64.
Öfke: 3:119, 134; 9:15, 120; 22:15; 14:29.
Öldürmek: 4:93.
Öksüzler: 2:220; 4:2-6, 9, 101.
Ölüm sonrası diriliş: 2:28, 73, 259, 260; 3:106, 107; 6:30, 36, 94; 7:57; 13:60; 16:38, 39; 17:50-52, 104; 18:21, 52, 100; 19:70; 20:102.
Ölüm: 3:43; 4:78; 21:34, 35; 62:8; 67:2; 69:8.
Örtünme: 24:30, 31, 60; 33:32, 33, 53, 55, 59.
Örümcek: 29:296

-P-

Parmak izi: 75:4
Patlamak (Big bang): 21:30.
Perçem: 96:15, 16
Pervaneler: 101:4.
Peygamberler: 2:87, 98, 253, 285; 3:144, 179, 183-184, 194; 4:136, 150, 152, 164-165, 171; 5:12, 19, 32, 75, 109; 6:10, 34, 61, 124, 130; 7:35, 37, 43, 53, 101; 9:70; 10:13, 21, 74, 103; 11:59, 69, 77, 81, 120; 12:110; 13:32, 38; 14:9-11, 13, 44, 47; 16:35; 17:77; 18:106; 21:41; 22:75; 23:44, 51; 25:37; 29:31, 33; 30:9, 47; 34:45; 35:1, 4, 25; 38:14; 39:71; 40:22, 50, 51, 70, 78, 83; 41:14, 43; 43:45, 80; 46:9, 35; 50:14; 57:19, 21, 25, 27; 58:21; 59:6; 65:8; 77:11.
Peygamberimizin peygamberliği: 2:119, 152; 3:62, 79, 144, 159; 4:105, 106; 5:67, 99; 7:158; 11:2; 13:7; 16:64, 89; 17:54; 18:110; 21:107; 22:49; 25:56; 27:91-93; 33:40, 45-47; 34:28; 35:24; 36:2-6, 69, 70; 38:65-70; 42:6; 46:9; 48:8, 9; 94:1-8.
Peygamberimizin kişilik özellikleri: 5:11; 8:1, 5-8, 30, 41; 9:40, 61; 15:87-99; 17:1, 90-96; 22:15, 52, 53; 24:11-16, 63; 25:52; 27:79; 33:6, 28-34, 38, 39, 50-53, 56, 59, 60-62; 40:77, 78; 48:28, 29; 49:1-5; 59:6, 7; 66:1-5; 73:1-9, 20.
Peygamberimizin hicreti: 47:13.
Peygamberlik davasına kalkışanlar: 6:93.

-R-
Rabler: 2:5; 6:127, 150, 154,
Rahim (kadında): 4:1; 6:144; 13:8; 22:5,
Rahipler: 5:82; 9:31, 34.
Ramazan: 2:185.
Rehin: 2:283, 284.
Resliler: 25:38; 50:14.
Riba: 2:275-279; 3:130; 4:161.
Riya: 2:246, 264; 4:38; 8:84.
Rızık: 2:57, 172, 212, 254; 3:27, 37; 5:88, 114; 6:142, 151; 7:160; 10:31, 59; 11:6, 88; 13:26; 15:20; 16:71-72, 114; 17:30-31, 70; 20:131-132; 24:38; 27:64; 28:57, 82; 29:17, 60, 62; 30:37, 40; 34:24, 36, 39; 35:3; 36:47; 40:64; 42:12, 19, 27; 51:22-23, 56-58; 65:2-3; 67:21.
Romalılar: 30:2
Ruhbanlık: 57:27.
Ruh: 3:145, 185; 6:70; 7:28; 17:85; 21:35; 29:57; 31:34; 32:9; 69:8, 25, 27; 82:1-5; 91:1-10.
Ruhulkudüs: 2:87, 253; 19:16-19; 70:4; 78:36-38.
Rüya: 12:5, 43, 100; 17:60; 37:105; 48:27.
-S-
Saat: 6:31, 40; 19:75; 20:15; 21:49; 22:1, 55; 25:11; 31:34; 33:63; 34:3; 40:59; 41:47, 50; 42:17, 18; 43:66, 85; 45:27, 32; 47:17; 54:1, 46; 79:42.
Saba Melikesi: 27:29, 34, 42, 43.
Sabah: 3:121; 6:52, 96; 11:81.
Sabır: 2:45, 153, 155-157, 177; 3:15-17, 200; 16:126-128; 20:130; 22:34, 35; 28:54, 79, 80; 29:58, 59; 31:17; 40:55; 50:39; 73:10; 76:24; 90:17; 103:1-3.
Sabiîler: 2:62; 5:69; 22:17.
Sadaka-i Fıtır: 87:14.
Sadaka: 2:263-264, 271.
Safa: 2:158.
Salih: 7:73, 79; 11:61, 68; 26:141-159; 27:45-53; 54:23, 31; 91:11-15.
Samiri: 20:87, 88, 95, 96.
Sarhoşluk: 4:43.
Savaş: 2:156-158, 168, 191-193, 200, 216; 4:71-76, 77, 84, 90, 91; 8:49, 65, 66; 9:20, 24, 29, 38, 42; 39:10; 41:34, 35.
Savaşta Allah'ın Yardımı: 2:124, 125; 8:9-13, 43; 9:26; 33:9, 25.
Savaştan kaçmak: 8:15, 16.
Savaşta bozgunculuk: 4:72, 73, 88-91; 9:38-57, 81-84, 86-89, 91, 96, 111; 33:9-21.
Savaşa katılmayabilecekler: 24:61; 48:17.
Savunma: 3:166-167; 4:71; 6:23; 40:78.
Savaş mucizeleri: 8:5-12; 9:27.
Savaş İçin Eğitim: 4:95, 100; 8:74, 75; 9:122; 48:17.
Savaş Usulleri: 4:71, 94, 104; 8:15-18, 58, 61-64, 67, 68; 5:33, 34; 16:92, 94.
Savaştan zafere: 3:13, 110, 111, 121, 128; 8:19, 42-45; 33:26, 27.
Savaşta namaz: 4:101-103.
Savaşta zafer: 3:13, 110, 11, 121, 128; 8:19, 42-45; 33:26, 27.
Savaşta misilleme: 16:126.
Savaşta sabır-sebat: 2:153, 155, 177, 249; 3:120, 125,142, 186, 200; 6:34; 7:128; 8:46, 65, 66; 11:11, 49-115; 12:90; 13:22, 24; 14:12; 16:42, 96, 110; 19:65; 20:132; 22:35; 25:42; 26:227; 30:60; 32:24; 39:10; 41:35; 47:31; 52:48; 68:48.
Secde etme: 7:12; 12:4; 13:15; 16:49; 22:18; 27:99; 41:37; 55:6.
Selâm: 6:127; 8:61; 10:9, 10; 13:24; 19:62; 21:102; 25:63; 33:44; 39:73; 56:26.
Semud: 51:43-46; 69:1-7.
Sevgi: 30:21.
Siccin: 83:8.
Sidre-i Münteha: 53:14, 16.
Silâhlanma: 2:195, 245; 3:200; 4:95, 102; 6:65; 8:60; 9:46; 16:81; 21:80; 55:35; 57:25; 64:17.
Sofra: 5:112-115.
Sivri sinek: 2:26.
Sperm: 16:4; 18:37; 35:11; 36:77; 75:37.
Su: 2:21-22, 60, 72-74, 164; 6:99; 7:57, 159-160; 8:11; 13:4; 15:22; 16:10, 65; 18:39-41; 20:51-54; 21:30; 22:5; 23:17-18; 24:39, 45; 25:48-49, 54; 27:60; 28:23;

29:63; 30:24; 31:10; 32:27; 35:27; 39:21; 43:11; 56:68-70; 67:30; 69:9-12; 77:20-23, 25-27; 78:14-16; 79:30-31; 80:24-27; 86:5-7.
Sulh: 2:224, 228; 4:35, 114, 128; 8:1, 12, 47, 51; 69:10.
Sur: 6:73; 20:102; 27:15, 16, 19, 27, 38; 36:51; 39:68, 79, 81.
Sure: 2:23; 9:64, 86, 124, 127; 10:38; 24:1; 47:20.
Suva (put adı): 71:23.
Süleyman: 2:102; 4:163; 6:84; 21:81, 82; 27:15-44; 34:12-14, 15-21; 38:30-40.
Sürgün: 2:84, 85; 60:8, 9.
Süsler: 7:32.
Süt anne: 2:233.

-Ş-

Şah damarı: 50:16.
Şahit: 2:282-283; 3:135.
Şair, şiir: 26:221-227; 36:69; 37:35, 36.
Şefaat: 2:48; 4:123 4:85; 10:3; 19:85; 20:109; 21:28; 34:23; 39:44; 40:18; 43:86; 82:19.
Şehit: 2:154; 3:157, 169.
Şarap: 2:215, 219; 5:90, 91; 47:15.
Şehvet: 4:27; 7:81; 19:59; 27:129.
Şerir: 5:64, 66; 8:8, 25; 9:78; 10:40; 27;14.
Şeriat: 42:13, 21; 45:18.
Şeytan ve insan: 4:116-120; 5:90-91; 6:112, 142; 7:22, 27; 8:48; 12:5; 15:31-40; 16:98-99; 17:27, 53, 61-64; 18:50-51; 22:52-53; 23:97-98; 25:29; 26:221-223; 28:15; 34:20; 35:6; 36:60; 43:36; 59:16; 114:1-6.
Şihap: 15:17, 18; 37:10; 67:5; 72:8, 9.
Şimşek: 13:12-13; 24:43; 30:24.
Şirk koşma: 4:36; 6:14, 56, 151; 7:33; 10:89, 105-106; 12:38; 13:36; 16:51, 73, 74; 17:22, 39-40, 111; 18:110; 22:26, 31; 26:213; 28:88; 30:13; 31:13; 40:66; 42:6; 51:51; 72:18.
Şuayb: 7:85-93; 11:84-95; 26:176-191; 29:36, 37.
Şura: 2:233; 3:159; 42:38.
Şükür: 2:52, 56, 152, 158, 172, 185, 243; 3:123, 144, 145; 4:147; 5:6, 89; 6:53; 7:10, 17, 58, 144, 189; 8:26; 10:22, 60; 12:38; 14:5, 7, 37; 16:14, 78, 114, 121; 17:3, 19; 21:80; 22:36; 23:78; 25:62; 27:19, 40, 73; 29:17; 30:46; 31:12, 14, 31; 32:9; 34:13, 15, 19; 35:12, 30, 34; 36:35, 73;38:73; 39:7, 66; 40:61; 45:12; 46:15; 54:35; 56:70; 64:17; 67:23.
Şüphe-kuşku: 2:147; 10:94, 95; 22:11; 34:51-54.

-T-

Taassup: 3:73; 9:14.
Tagut (şeytan): 2:256, 257; 4:51, 60, 76; 5:60; 16:36; 39:17.
Taklitçilik: 5:104; 7:28, 38; 9:30, 65; 10:78; 21:53; 42:74; 31:21; 43:22, 23.
Takva: 2:177, 189; 5:87; 7:26; 9:17, 18, 107-109; 25:72-76; 28:55-83; 30:30; 33:35; 39:33, 34; 70:15-35; 98:5.
Talut: 2:247.
Tamah: 68:13; 74:15.
Tarık: 86:1, 2
Tebük savaşı: 9:38, 39, 81, 83, 90-96, 102, 117, 118; 57:7.
Tebliğ: 3:104, 110, 114, 159; 9:71, 112; 16:35, 37, 125; 17:53; 20:43-44; 22:41; 29:18; 31:17; 41:30-35; 80:1-12.
Temizlik: 5:6; 8:11; 74:4.
Terazi: 6:152; 7:85; 11:83; 17:35; 26:181, 182; 55:9.
Tesbih: 3:41; 13:13; 15:98; 17:44; 19:11; 20:33, 130; 21:20, 79; 24:36; 25:58; 32:15; 33:42; 37:143; 38:18; 40:7; 41:38; 42:5; 48:9; 50:39, 40; 53:48, 49; 56:74, 96; 57:1; 59:1, 24; 61:1; 64:1; 68:28; 69:52; 76:26; 87:1.
Tekbir: 18:111.
Tevazu: 24:30; 25:53; 31:18.
Tevbe (tövbe): 2:160; 3:86-90, 135, 136; 4:17, 18, 26, 110; 5:39, 40; 7:135; 9:104, 112; 17:25; 19:60; 25:70, 71; 43:25; 66:8; 85:10.
Tevekkül: 3:159; 4:81; 5:11; 8:61; 9:51, 129; 10:85; 11:56; 25:58, 75; 26:216, 217;

27:7; 33:3, 48; 39:36, 38; 58:110; 64:13; 65:3; 73:9.
Tevrat: 3:3, 4, 48, 65, 93; 5:43, 44, 46, 110; 6:157; 9:111; 21:105; 40:54; 46:12; 61:6; 62:5.
Teyemmüm: 4:43; 5:6.
Toprak: 2:264; 3:59; 13:5; 23:35, 82; 27:141; 37:16; 50:3; 44; 56:47; 78:40; 80:40; 99:2.
Topuklar: 2:143; 5:6; 8:48.
Ticaret: 2:198; 4:29; 62:10, 11; 83:1-3.
Tur dağı: 2:63; 4:154; 19:52; 28:29, 46; 52:1.
Tufan: 7:133; 29:269.
Tuva: 20:12; 76:16.
Tuz: 77:10.
Tuba kavmi: 44:37; 50:14.
Tuzak: 3:54, 120; 6:123; 7:123, 195; 8:18; 10:21; 11:55; 12:5, 28; 13:46; 16:127; 21:70; 27:124, 144; 35:10, 43; 37:98; 40:25, 45; 52:42; 71:22.

-U-

Uhud savaşı: 3:120-122, 140-144, 155, 157, 162, 165, 166, 168, 172.
Umre: 2:158, 195.
Uyarıcı: 2:119, 213; 4:165; 5:19; 6:48; 7:184, 188; 11:2, 25; 13:7; 14:5; 15:89; 17:105; 18:56; 22:49; 25:1, 51, 56; 26:115, 194, 208; 27:166; 28:213; 32:3; 33:45; 34:28, 34; 35:23, 37, 42; 37:72; 38:1, 4, 65, 70; 41:4; 43:23; 46:21, 29; 48:8; 50:2; 67:8, 9.
Uyku: 39:42.
Uzeyir: 9:30.
Uzza: 53:19, 20.

-Ü-

Ümit-ümitsizlik: 12:87; 15:55, 56; 30:36, 37; 39:53.
Ümmet: 2:158, 213; 7:34; 10:19, 47, 49.
Ümmi: 3:75; 7:157, 158; 62:2.
Üstünlük: 6:123, 129, 165; 4:95, 96; 16:75, 76; 17:21; 21:72, 73; 33:66-68; 34:31-33.

-V-

Vahiy-vahi: 2:2, 4, 87, 118, 213; 4:163, 165; 6:7-9, 91, 93; 10:47; 12:109; 13:7, 38; 17:95, 21; 31:27; 40:70; 42:51; 92:14-16.
Varoluş gayemiz: 51:56.
Vasiyet: 2:180-182; 4:9, 11, 12; 5:106.
Vekil: 3:173; 4:81, 109, 132, 171; 6:66, 102; 32:11; 33:3; 39:41; 42:6; 73:9.
Veli: 2:237; 4:5, 125.
Vergiler: 6:141; 8:41; 9:29; 58:13.

-Y-

Yağmur: 2:21-22, 164; 6:99; 7:57; 8:11; 13:17; 14:32; 15:22; 16:10, 65; 20:51-53; 22:5, 63; 23:18; 24:43; 25:48; 27:60, 63; 29:63; 30:24, 46, 48; 31:10, 34; 32:27; 35:27; 39:21; 40:13; 41:39; 42:28; 43:9-11; 45:3-5; 50:9-11; 56:68-70; 78:14-16; 80:24-32.
Yahudiler: 2:62, 75-80, 88-91, 93-96, 100-104, 111, 113, 116, 118, 120, 135, 140, 146, 159, 174; 3:21, 23, 24, 52, 54, 67, 77, 78, 112, 181-184, 199; 4:46, 51-55, 60, 105, 107-109, 151, 153-157, 159, 161-163; 5:18, 41-45, 51, 62-64, 68, 69, 82; 6:90, 114, 146; 7:156, 159-169; 9:30, 31, 34; 16:118; 19:37; 58:26.
Yahya: 3:38-41; 19:2-15; 21:89, 90.
Yakup: 2:132, 133, 136, 140; 3:84, 93; 4:163; 6:84; 11:71; 19:6, 49, 58.
Yalan: 22:30; 61:2, 3.
Yalancılar: 3:61, 93-94; 4:48-50; 6:21, 93, 144; 10:17, 59-60, 69-70; 11:18, 93; 16:38-39, 104-105, 116-117; 18:15; 23:90; 24:13; 29:68; 39:2-3, 32, 60; 40:28; 45:7-10; 58:18; 59:11-12; 61:7; 63:1; 69:44-47; 72:4-5.
Yardımlaşma: 5:2; 8:73; 9:71.
Yazmak: 2:282; 4:81; 10:21; 36:12; 43:80; 52:41; 68:47.
Ye'cüc Me'cüc: 18:94; 21:96.
Yemin: 2:224, 225; 5:89; 16:92, 94; 48:10; 66:2; 68:10.
Yemini bozmak: 16:91, 92.
Yeminin kefareti: 5:89.
Yenilmesi yasak olan şeyler: 5:3.
Yesrib (Medine): 33:60.

Yetimler: 2:83, 177, 215, 220; 4:2-6, 8-10, 36, 127; 6:152; 17:34; 89:17; 90:15; 93:9.
Yıldızlar: 16:16; 21:33; 36.40.
Yolcular: 8:41; 9:60; 17:26; 2:177.
Yunus: 6:86, 87; 10:98; 37:139-148; 21:87, 88.
Yusuf: 12:3-104; 40:34.
Yüz (çehre): 2:83, 130, 137, 148, 149, 150, 162, 246; 3:20, 23, 32, 63, 64, 82, 88; 4:47, 55.
Yün: 16:80.

-Z-

Zafer: 3:13, 110, 111, 121-128; 8:19, 42-45; 33:26, 27.
Zakkum ağacı: 37:62, 66; 44:43; 56:53.
Zaman: 6:96; 10:5; 42:14.
Zan: 6:116; 10:36; 49:12.
Zebaniler: 44:47-50; 66:6; 74:31; 78:21; 96:18.
Zebur: 4:163; 17:55; 21:105.
Zekât: 2:43, 110, 177, 215, 263, 264, 267, 273; 3:92, 134; 4:38; 7:156; 8:3; 9:60, 67, 79, 80, 99; 13:22, 23; 14:31; 17:28; 22:34, 35, 41; 23:1-4, 31:2-4; 32:16; 35:67; 51:19; 57:7, 12, 13, 18; 58:12, 13; 59:30, 33; 63:10, 11; 64:16-18; 70:24, 25; 93:10, 11; 107:7.
Zekâtın verileceği yerler: 9:60.
Zekeriya: 3:18, 19, 25, 57; 6:85; 19:2-10; 21:89.
Zeyd-Zeynep: 33:5, 37, 69.
Zihar: 33:4; 58:2-4.
Zikretmek: 2:152, 198, 200, 203, 230; 3:41; 5:4; 7:205; 8:45; 18:23-24; 33:41; 62:9-10; 73:8; 76:24-25.
Zina: 4:15,25; 17:32; 24:2-10; 25:68, 69; 33:30; 65:1.
Zorbalar (zalimler): 5:45, 68.
Zenginler: 34:34-37; 43:23.
Zulüm: 4:148; 42:40; 51:59.
Zorluk: 2:280; 6:42; 7:94; 9:42; 31:14; 47:32; 65:6; 90:4.
Zul Evtad (kazık sahibi): 38:12; 89:10.
Zül Karneyn (iki nesil): 18:83-98.
Zül Kifl: 38:48.
Zünnun (balık sahibi): 21:87.

* * *

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّهِۜ

فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللّٰهِۜ

اُو۬لٰئِكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ

"Allah'ın göğsünü İslâm'a açtığı kişi, rabbinden bir nur üzerinde değil midir? Allah'ı anma konusunda yürekleri katılaşanlara yazıklar olsun! İşte bunlar, apaçık bir sapıklık içindedirler." (Zümer -39:22)

1. FATİHA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Çeşitli isimleri vardır. En çok bilinen ve kullanılanı "açan" anlamına gelen Fatiha'dır. Namazın her rekâtında okunur. Yedi ayettir.)

1. Rahman{1} ve Rahim{2} Allah'ın adıyla...

2. Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi'ne{3} hamdolsun{4}!

3. (O), Rahman'dır; Rahim'dir.

4. Ceza ve ödül gününün tek sahibi-tek yöneticisidir.

5. (Ey Rabbimiz!) Biz sadece sana ibadet eder ve sadece senden yardım dileriz!

6-7. Bizi doğru yola, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet! Gazaba uğramışların ve sapmışlarınkine değil! (Âmin!) {5}

2. BAKARA SURESİ

(Medine'de inmiştir. Adını, İsrailoğulları'nın kurban etmeleri gereken bakara: inekten söz ettiğinden bu adı almıştır. Bu sure, Kur'an'ın en uzun suresidir. 286 ayettir. Bize göre bu surenin ilk beş ayeti Kur'an'ın özeti gibidir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Mîm! {6}

2. Bu; kendisinde hiçbir kuşku bulunmayan, muttakiler{7} için yol gösterici bir kitaptır.

3. Onlar gaibe{8} iman eder, namazı dosdoğru kılar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah'ı hoşnut etmek için, infak{9} ederler-harcarlar.

4. Onlar sana indirilene, senden önceki indirilenlere iman eder, ahirete de kesinlikle inanırlar.

5. İşte böyleleri, rablerinin belirlediği hidayet {10}-doğru yoldadırlar ve onlar kurtulmuşlardır.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ وَعَلٰى
أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ
لَهُمْ اٰمِنُوا كَمَا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا اٰمَنَ السُّفَهَاءُ
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ
اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلٰى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ
إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٤﴾ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ
بِالْهُدٰى فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

6. İnkâr edenlere{11} gelince, onları uyarsan da, uyarmasan da, fark etmez, onlar inanmazlar.

7. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir, gözlerinde perde vardır. Büyük azap onlar içindir.

8. İnsanlardan öyleleri de vardır ki, "Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler; oysa inanmamışlardır.

9. Allah'ı ve iman edenleri aldattıklarını sanmaktadırlar. Oysa sadece kendilerini kandırmaktadırlar da bunun bilincinde değillerdir.

10. (Onların) kalplerinde (psikolojik) rahatsızlık vardır. Allah da rahatsızlıklarını artırmıştır. Yalancılıklarından ötürü onlar acı bir azabı hak etmişlerdir.

11. Onlara "Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın!" denildiğinde: "Biz sadece düzeltmekteyiz" derler.

12. İyi bilinsin ki onlar bozguncudurlar; fakat (yaptıklarının) bilincinde değillerdir.

13. Onlara: "İnsanların iman ettikleri gibi siz de iman etsenize!" denildiğinde: "Beyinsizlerin iman ettikleri gibi mi inanalım?" derler. İyi bilinsin ki gerçek beyinsizler kendileridir; fakat (ne yazık ki) bilememektedirler.

14. (Öyleleri) iman edenlerle karşılaştıklarında: "Biz de inanıyoruz" derler. (Sapkın) şeytanlarıyla{12} baş başa kaldıklarında da: "Hiç kuşku yok ki biz sizinleyiz" derler.

15. Gerçekte Allah kendileriyle alay etmektedir de, tuğyan{13}- taşkınlıklar içinde bocalayıp durmaları için de onlara belli bir süre tanımaktadır.

16. İşte öyleleri hidayet yerine sapıklığı satın almışlardır; fakat bu alışveriş (kendilerine) hiçbir yarar sağlamamış; doğru yolu da bulamamışlardır.{14}

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا اَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِى ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمٌّ
بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ اَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ
فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ اَصَابِعَهُمْ فِى اٰذَانِهِمْ مِنَ
الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللّٰهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ
الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا اَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَاِذَا
اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ
الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ اَلَّذِى
جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا
وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ فِى رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا
فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ
الَّتِى وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

17. Onların hâli (karanlık bir gecede aydınlanmak üzere) ateş (ışık) yakanlara benzer. Ateş çevreyi aydınlatır aydınlatmaz Allah ışığı gideriverміştir de onları, hiçbir şey göremez hâlde karanlıklar içinde bırakmıştır.

18. (Öyleleri) sağırdır; dilsizdir; kördür; bu yüzden (yanlıştan) dönmezler-dönemezler.

19. Ya da (bunlar) karanlık (bir gecede) gök gürültüsü ve şimşek(ler) arasında gökten boşanırcasına bir yağmur altındaki yıldırımların dehşetiyle, ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkayan kimselere benzerler. (İşte) Allah inkârcıları böylesine kuşatandır.

20. Şimşek, gözlerini kör edercesine çakar; her aydınlattığında (azıcık) yürürler; karanlık basınca da kalakalırlar. Allah dileseydi onların işitmelerini de, görmelerini de (tümden) giderirdi. Hiç kuşkusuz Allah her şeye gücü yetendir.

21. Ey insanlar! Siz ve sizden öncekileri yaratan rabbinize kulluk edin ki (isyandan, azaptan) korunasınız!

22. O sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü de bir tavan (gibi) yapmıştır. Gökten yağmur indirerek, bununla size rızık olsun diye çeşitli ürünler bitirmiştir. Öyleyse, bile bile Allah'a eş-ortaklar koşmayın!

23. Eğer kulumuz (Muhammed)'a indirdiğimiz(Kur'an)'den kuşku içindeyseniz, o zaman siz de bunun benzeri bir sure getirin! Eğer sözünüzün eriyseniz, Allah'tan başka tüm taptıklarınızı (yardımcılarınızı) da çağırın!

24. Yok, eğer yapamazsanız -ki yapamayacaksınız- öyleyse, inkârcılar için hazırlanmış, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten sakının!{15}

وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رِزْقاًۙ قَالُوا هٰذَا الَّذ۪ي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوا بِه۪
مُتَشَابِهاًۜ وَلَهُمْ ف۪يهَٓا اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ
﴿٢٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْي۪ٓ اَنْ يَضْرِبَ مَثَلاً مَا بَعُوضَةً فَمَا
فَوْقَهَاۜ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْۚ
وَاَمَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَٓا اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا
مَثَلاًۢ يُضِلُّ بِه۪ كَث۪يراً وَيَهْد۪ي بِه۪ كَث۪يراًۜ وَمَا يُضِلُّ بِه۪ٓ
اِلَّا الْفَاسِق۪ينَۙ ﴿٢٦﴾ اَلَّذ۪ينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ
م۪يثَاقِه۪ۖ وَيَقْطَعُونَ مَٓا اَمَرَ اللّٰهُ بِه۪ٓ اَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْاَرْضِۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ
تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتاً فَاَحْيَاكُمْۚ ثُمَّ يُم۪يتُكُمْ
ثُمَّ يُحْي۪يكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَ
لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَم۪يعاً ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ
فَسَوّٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍۜ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٢٩﴾

25. (Ey Muhammed!) İman edip de yararlı işler yapanları müjdele: Altlarından ırmaklar akan cennetler onlar içindir. Kendilerine ondaki ürünler rızık olarak verildiğinde: "Bu, daha önce yediklerimizdendir" derler. Bu kendilerine, (dünyadakilere) benzer biçimde verilmiştir. Onlar için orada tertemiz eşler vardır ve onlar orada sürekli-çıkmamacasına kalacaklardır.

26. Hiç kuşkusuz Allah bir sivrisineği de, ondan daha üstün olan(bir başkasına)'ı da örnek göstermekten çekinmez.{16}Böylece, iman edenler bunun rablerinden (gelen) bir gerçek olduğunu bilirler. İnkârcılarsa: "Allah bu örnekle neyi amaçlamıştır?!" derler. Oysa Allah onunla birçoğunu saptırırken, birçoğunu da doğru yola yönlendirmektedir. Allah onunla fasıkları{17}-yoldan çıkmışları saptırmaktadır.

27. Ki (onlar) Allah'la yaptıkları anlaşmaya bağlılık sözü verdikten sonra onu bozarlar; Allah'ın birleştirmesini istediği şeyi (meselâ akrabalık bağlarını, toplumsal dayanışmayı) keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Asıl kaybedecekler işte bunlardır.

28. Nasıl olur da Allah'ı inkâr edersiniz? Öldüğünüzde o sizi diriltmiştir. Sonra sizi öldürecek ve yeniden diriltecek; sonunda da ona döndürüleceksiniz!

29. Yeryüzündekilerin tümünü sizin için yaratan odur. Sonra göğe yönelip de onları yedi gök {18} olarak düzenleyen de odur. O, her şeyi bilendir.

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَل۪يفَةًۜ قَالُٓوا
اَتَجْعَلُ ف۪يهَا مَنْ يُفْسِدُ ف۪يهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَٓاءَۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۜ قَالَ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ
اٰدَمَ الْاَسْمَٓاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِؤُ۫ن۪ي
بِاَسْمَٓاءِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ
لَنَٓا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَٓا اٰدَمُ
اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۚ فَلَمَّٓا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ
اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا
اِلَّٓا اِبْل۪يسَۜ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ
اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَاۖ
وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا
الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا ف۪يهِۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى ح۪ينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقّٰٓى
اٰدَمُ مِنْ رَبِّه۪ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِۜ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿٣٧﴾

30. Hani Rabb'in “Ben yeryüzünde mutlaka bir halife{19} yaratacağım” demişti de onlar: “Orada bozgunculuk yapacak, kan dökecek birini mi var edeceksin? Oysa biz seni överek yüceltiyor ve mutlak olarak gücüne boyun eğiyoruz” dediler. (Allah:) “Ben sizin bilmediklerinizi bilmekteyim” dedi.

31. Ve Adem'e isimlerin tümünü öğretti.{20} Sonra o şeyleri meleklere yöneltip: “Eğer doğru sözlüyseniz, şunların adlarını bana bildirin” dedi.

32. “Sen yücelerden yücesin (ey Rabbimiz!) Bizim, senin bize öğrettiğinden başka bilgimiz yoktur. Hiç kuşkusuz sen her şeyi bilen ve hikmetle hükmedensin!” dediler.

33. (O zaman Allah): “Ey Adem! Bunlara, onların adlarını bildir!” dedi. (Adem) onların isimlerini kendilerine bildirince (Yüce Allah): “Size, göklerin ve yerin sırlarını, sizin açıkladığınızı ve gizlediklerinizi ben bilirim, dememiş miydim?” dedi.

34. Meleklere: “Adem'e secde edin!” dediğimizde, İblis dışındakiler hemen secde ettiler. O direndi-diretti ve büyüklük tasladı; (böylece) nankörlerden oldu.{21}

35. Ve (Adem'e) dedik ki: “Ey Adem! Sen ve eşin şu (güzel) cennete yerleşin! Onun nimetlerinden dilediğinizce bol bol yiyin; fakat şu ağaca (sakın) yaklaşmayın; yoksa zalimlerden olursunuz!”

36. Derken Şeytan onların ikisinin de ayağını kaydırdı ve böylece onları içinde bulundukları (konum)dan çıkardı. Biz de: “Kiminiz kiminize düşman olarak inin! Sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar yerleşim ve geçim (olanağı) vardır” dedik.

37. Adem, rabbinden birtakım kelimeler (uyarıcı sözler) aldı. (Ona göre hareket edip rabbine yöneldi). Allah onun tövbesini kabul etti. Hiç kuşkusuz o, tövbeleri kabul eden ve çok esirgeyendir.

قلنا اهبطوا منها جميعا فاما يأتينكم مني هدى فمن تبع
هداي فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ﴿٣٨﴾ والذين كفروا
وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون ﴿٣٩﴾
يا بني اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم واوفوا
بعهدي اوف بعهدكم واياي فارهبون ﴿٤٠﴾ وآمنوا بما انزلت
مصدقا لما معكم ولا تكونوا اول كافر به ولا تشتروا
بآياتي ثمنا قليلا واياي فاتقون ﴿٤١﴾ ولا تلبسوا الحق بالباطل
وتكتموا الحق وانتم تعلمون ﴿٤٢﴾ واقيموا الصلوة وآتوا
الزكوة واركعوا مع الراكعين ﴿٤٣﴾ اتأمرون الناس بالبر وتنسون
انفسكم وانتم تتلون الكتاب افلا تعقلون ﴿٤٤﴾ واستعينوا
بالصبر والصلوة وانها لكبيرة الا على الخاشعين ﴿٤٥﴾ الذين
يظنون انهم ملاقوا ربهم وانهم اليه راجعون ﴿٤٦﴾ يا بني
اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم واني فضلتكم على
العالمين ﴿٤٧﴾ واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا
يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل ولا هم ينصرون ﴿٤٨﴾

38 (Bunun üzerine) şöyle demişizdir: "Hepiniz oradan inin! Benden size bir hidayet-yol gösterici geldiğinde kim benim gönderdiğim o yol göstericiye (ve onun getirdiklerine) uyarsa, artık onlara bir korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de."

39. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlarsa, işte onlar cehennemliktir ve orada çok uzun süre kalacaklardır.

40. Ey İsrailoğulları!{22} Size verdiğim nimetleri hatırlayın! Bana verdiğiniz sözü tutun ki, ben de size verdiğim sözü tutayım. Sadece benden korkun!

41. Sizin yanınızdakini (Tevrat'ı) doğrulayıcı olarak indirdiğime (Kur'an'a) inanın! Onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimi düşük değerli şeylerle değiştirmeyin; sadece benden çekinip sakının!

42. Bile bile hakkı-gerçeği yanlış olanla karıştırmayın; gerçeği (sakın) gizlemeyin!

43. Namazı kılın, zekâtı verin ve rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin!

44. (Ey toplumun önderleri!) Siz insanlara iyiliği emredip dururken, kendinizi unutuyor musunuz? Oysa siz Kitab'ı (Tevrat ya da Kur'an'ı) okumaktasınız! Buna rağmen akıllanmayacak mısınız?

45. Sabrederek ve namaz kılarak (Allah'tan) yardım dileyin! Hiç kuşkusuz bu (yol Allah'a) huşu-gerektiğince saygı{23} gösterenlerden başkasına zor-ağır gelir.

46. Bun (sonuncu)'lar, rablerine kavuşacaklarını ve ona döneceklerini kesinlikle bilmektedirler.

47. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi öteki insanlara üstün kıldığım (dönemler)i hatırlayın!{24}

48. Öyle bir günden sakının ki, o gün hiç kimse bir başkasının cezasını çekmez; hiç kimseden şefaat{25} kabul edilmez; (günahlara karşılık) fidye-kurtuluş akçesi alınmaz; öylelerine asla yardım da yapılmaz.

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَفى ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ
وَاَغْرَقْنَٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوسٰى
اَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِه۪ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ
﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾
وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾
وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِه۪ يَا قَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُٓوا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّح۪يمُ ﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ
جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ
مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

49. Hatırlayın ki işkencenin en kötüsünü size çektiren, kadın ve kızlarınızı bırakıp oğullarınızı öldüren Firavun'un adamlarından sizi kurtarmışızdır. (Elbette) bu, rabbinizin bir sınavıydı.

50. Bir zamanlar biz senin için denizi yarmış, sizi kurtarmış ve gözlerinizin önünde Firavun'un ailesini-adamlarını boğmuşuzdur.

51. (Sonra da) Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Siz onun ardından kendinize haksızlık ederek, buzağı (heykelini tanrı) edinmiştiniz! {26}

52. (Buna rağmen) sonunda akıllanıp şükredersiniz diye sizi bağışlamıştık.

53. Doğru yolu bulasınız diye Musa'ya Kitab'ı yani hak ile batılı ayıran hükümleri vermiştik.

54. Musa kavmine {27} demişti ki: "Ey halkım! Siz buzağıyı (tanrı) edinmekle kendi kendinize kötülük ettiniz! Gelin yaratıcınıza tövbe ederek nefislerinizi (egonuzu) öldürün! Öyle yapmanız onun katında sizin için daha iyidir. Böylece tövbelerinizi kabul etmiş olur. Hiç kuşkusuz o, tövbeleri kabul edendir; esirgeyendir de.

55. Bir zamanlar: "Ey Musa! Biz Allah'ı açıkça görmedikçe sana inanmayız" demiştiniz de, bakıp dururken sizi yıldırım çarpmıştı!

56. Sonra, şükredesiniz diye, sizi ölümünüzden (baygınlıktan) sonra diriltmiştik (kendinize getirmiştik.)

57. O bulutu üstünüze gölge etmiş ve size kudret helvası {28} ve bıldırcın indirmiştik. "Size rızık olarak verdiklerimizin temizlerinden yiyin!" (demiştik.) (Fakat) onlar gerçekte bize değil, sadece kendilerine kötülük etmekteydiler.

وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا
مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوسٰى
لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا
عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا
مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَاِذْ
قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نَصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ اَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِي
هُوَ خَيْرٌ اِهْبِطُوا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَا سَاَلْتُمْ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ
الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

58. "Şu kente girin; oradakilerden dilediğinizce bol bol yiyin; kapıdan eğilerek girin ve af dileyin ki hatalarınızı bağışlayalım!" demiştik. Biz, iyilik yapanlara daha fazlasını da veririz.

59. Fakat o zalimler, kendilerine söylenenleri bir başkasıyla değiştirdiler. Bunun üzerine biz de, yapmış oldukları kötülüklerden ötürü zalimlerin üzerine gökten acı-iğrenç bir azap indirmişizdir.

60. Hani Musa (çöldeyken) kavmi için su aramıştı da biz kendisine: "Asa'nı taşa vur!" demiştik. Bunu üzerine kayadan on iki göze fışkırmıştı. Böylece her kabile, kendi su içeceği yeri bilmişti. "O halde Allah'ın rızkından yiyin, için ve (sakın) yeryüzünde bozgunculuk ederek (birileriyle) dalaşmayın." (demiştik.)

61. Hani siz: "Ey Musa! Biz, bir (tür) yemeğe dayanamayız. Bizim için rabbine dua et de yerin bitirdiği sebzelerden bize fasulye, kabak, sarımsak, mercimek, soğan,.. çıkarsın" demiştiniz de (Musa size): "İyi olanı şu değersiz olanla (özgürlüğü kölelikle) değiştirmek mi istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a geri dönün! İstedikleriniz orada var" demişti. Böylece alçaklık ve yoksulluğa mahkûm edildiler; Allah'ın gazabına uğradılar. Bu, isyanlarından ve sınırı aşmalarındandı; çünkü onlar Allah'ın ayetlerini inkâr etmekte, haksız biçimde peygamberi öldürmekteydiler.

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارٰى وَالصَّابِئِينَ مَنْ
اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا
مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَۜ خُذُوا مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَۚ
فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا
لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَۚ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى
لِقَوْمِهِٓ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةًۜ قَالُٓوا اَتَتَّخِذُنَا
هُزُوًاۜ قَالَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَۜ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا
بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌۜ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَۜ فَافْعَلُوا مَا
تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَاۜ قَالَ اِنَّهُ
يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَٓاءُۙ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

62. Hiç kuşkusuz iman edenler, Yahudiler, Hristiyanlar ve Sabiî'lerden{29}Allah'a ve ahiret gününe inanıp salih amel{30} işleyenler için rableri katında ödüller vardır. Onlara korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de.

63. (Ey İsrailoğulları!) Bir zamanlar sizden misak-söz almıştık da üstünüze Tur (Sina) dağını yükseltmiştik: "Size verdiğimize sımsıkı sarılın ve içeriğini de (asla) unutmayın ki korunasınız!" (demiştik.)

64. Sonra yine dönmüştünüz. Eğer Allah'ın ihsanı ve rahmeti olmasaydı siz gerçekten zarara uğramışlardan olurdunuz!

65. İçinizden, cumartesi (avlanma yasağı)'nı çiğneyenleri bilmektesiniz. İşte onlara: "Aşağılık maymunlar olun!"{31} dedik.

66. Bunu, çağdaşlarına ve sonra geleceklere ibret verici bir ceza, Allah'tan çekinip sakınanlara da bir öğüt kılmışızdır.

67. Hani Musa kavmine: "Allah size bir inek{32} kesmenizi emrediyor" demişti de onlar: "(Yoksa) sen bizimle alay mı ediyorsun?" dediler. Musa da: "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi.

68. "Bizim adımıza rabbine dua et de onun ne olduğunu (niteliklerini) bize açıklasın" dediler. Musa: "Allah şöyle buyuruyor: O ne yaşlı, ne de düve, ikisinin arası dinç bir inektir. Haydi, emrolunduğunuz şeyi yapın!" dedi.

69. "Bizim için rabbine dua et de renginin nasıl olduğunu bildirsin" dediler. Musa: "O buyuruyor ki: 'Rengi parlak sarı, bakanların içini açacak bir inek olacak" dedi.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا
وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا
ذَلُولٌ تُثِيرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا
قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾
وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيهَا وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى
وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ
بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ
لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ
الْمَاءُ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ
مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا وَاِذَا
خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوا اَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ
عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

70. (Bu kez onlar): "Bizim için rabbine dua et de onun nasıl (farklı) yanları olduğunu bize açıklasın; çünkü o inek bize (başkalarıyla) benzer gibi geldi. İnşallah doğrusunu buluruz!" dediler.

71. (Musa: "Rabbim buyuruyor ki: 'O henüz boyunduruk altına alınıp yer sürmemiş, ekin sulamamış, özgürce dolaşan (salma) ve alacası bulunmayan bir inektir'" dedi. "İşte şimdi gerçeği getirdin" dediler ve (tanıma uyan) ineği (bulup) kestiler; az daha yapmayacaklardı. {33}

72. Hani siz birini öldürmüş ve bu konuda birbirinize düşmüştünüz. Oysa Allah, gizlemekte olduğunuzu açığa çıkaracaktı.

73. "Sonra (kesilen ineğin) bir parçasıyla ölüye vurun!" demiştik. Böylece Allah ölüleri diriltir ve düşünesiniz diye size ayetlerini-mucizelerini gösterir.

74. Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; hatta taş kesildi, hatta daha da katıdır. Çünkü taşlardan öyleleri var ki onlardan ırmaklar fışkırmaktadır; öyleleri var ki çatlar, ondan sular kaynar; öylesi de var ki Allah korkusundan (yerinde duramaz da) yuvarlanır. Allah, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir (her şeyden haberi vardır.)

75. Şimdi (ey müminler!) Onların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa onlardan bir bölümü, Allah'ın sözünü (Tevrat'ı) işitirdi; akıl erdirdikten sonra da, bile bile onu değiştirirdi.

76. (Yahudilerin münafıkları) iman edenlerle karşılaştıklarında: "İman ettik!" derler. Baş başa kaldıklarında da: "Allah'ın size (Tevrat'ta) (açıkladıklarını)' rabbiniz katında aleyhinize bir delil getirsinler diye mi onlara söyleyip duruyorsunuz?" derler.

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ
هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ
بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ
ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ
مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ
عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلٰى
مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ
إِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى
وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا
الزَّكٰوةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

77. Onlar, gizlediklerini de, açığa vurduklarını da Allah'ın bilmekte olduğunu bilmezler mi?

78. Onların arasında ümmiler {34} var ki, kuruntu ve söylenti dışında Kitab'ı (Tevrat'ı) bilmezler; bildiklerini sanırlar.

79. (Kitap'tan olmadığı halde) Kitap'tanmış gibi elleriyle (bir şeyler) yazıp sonra da onu az bir değer karşılığında satmak için: "Bu, Allah katındandır" diyenlere yazıklar olsun! Elleriyle (yalanı) yazdıklarından ötürü vah onlara! (Haram) kazançlarından ötürü yazıklar olsun onlara!

80. "Sayılı bir kaç gün dışında (cehennemin) ateşi bize değmeyecek"{35} derler. (Onlara) de ki: "Allah'tan böyle bir söz mü aldınız -ki Allah verdiği sözden kesinlikle dönmez- yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylemektesiniz?"

81. Evet; kim bir günah işler de günahı kendisini kuşatırsa, öyleleri cehennemliktir; orada çok uzun süre kalırlar.

82. İman edip iyi işler yapanlar da cennetliktir; onlar orada hiç çıkmamacasına kalırlar.

83. Hani İsrailoğulları'ndan: "Allah'tan başkasına tapmayın; ana-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilik edin; insanlara güzel söz söyleyin; namazı dosdoğru kılın ve zekâtı verin!" diye söz almıştık da sonra içinizden küçük bir kesim dışında sözünüzden dönüverdiniz... Hâlâ da yüz çevirip durmaktasınız!

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ
اَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ
دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاِنْ يَأْتُوكُمْ
اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ اَفَتُؤْمِنُونَ
بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ
ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يُرَدُّونَ اِلٰى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
﴿٨٥﴾ اُولٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ فَلَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَاٰتَيْنَا
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ اَفَكُلَّمَا
جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا
كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ
لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

84. Hani, "Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan sürüp çıkarmayın!" diye sizden söz almıştık. Bunu görerek-bilerek kabullenmiştiniz.

85. Buna rağmen siz, birbirinizi öldürüyor, içinizden bir kesimi yurtlarından sürüp çıkarıyor; onlara karşı kötülük ve düşmanlıkta birbirinizi arkalıyorsunuz. Esir olarak geldiklerinde de fidye verip kurtarıyorsunuz. Oysa onları (yurtlarından) çıkarmak size haram kılınmıştı. Yoksa siz Kitab'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı etmektesiniz? Böyle yapanların cezası, dünya hayatında rezil olmak, kıyamet gününde ise azabın en şiddetlisine itilmektir. Allah, yapmakta olduklarınızdan mutlaka haberlidir.

86. İşte böyleleri, ahirete karşılık dünya hayatını satın almışlardır. Bu yüzden ne azapları hafifletilecek, ne de kendilerine yardım edilecektir.

87. Andolsun ki biz Musa'ya Kitab'ı vermişizdir ve sonra da peş peşe peygamberler göndermişizdir. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belge ve bilgiler verdik ve kendisini Ruhu'l Kudüs (Cebrail)'le destekledik. Ama siz, her ne zaman bir peygamber hoşunuza gitmeyen bir şey getirdiyse büyüklük taslayarak kimini yalanladınız, kimini de öldürdünüz; doğru değil mi?

88. (Yahudiler): "Kalplerimiz perdelidir" demişlerdir. Hayır; Allah, inkârları yüzünden onları lânetlemiştir. Bu nedenle onların pek azı inanmaktadırlar.

ولما جاءهم كتاب من عند الله مصدق لما معهم
وكانوا من قبل يستفتحون على الذين كفروا فلما
جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة الله على الكافرين
﴿٨٩﴾ بئسما اشتروا به انفسهم ان يكفروا بما انزل
الله بغيا ان ينزل الله من فضله على من يشاء من
عباده فباؤ بغضب على غضب وللكافرين عذاب
مهين ﴿٩٠﴾ واذا قيل لهم آمنوا بما انزل الله قالوا نؤمن
بما انزل علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحق
مصدقا لما معهم قل فلم تقتلون انبياء الله من
قبل ان كنتم مؤمنين ﴿٩١﴾ ولقد جاءكم موسى
بالبينات ثم اتخذتم العجل من بعده وانتم ظالمون
﴿٩٢﴾ واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا
ما آتيناكم بقوة واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا
واشربوا في قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما
يأمركم به ايمانكم ان كنتم مؤمنين ﴿٩٣﴾

89. İnkârcılara karşı yardım beklentisi içinde olan Yahudiler, kendilerine Allah katından, bilip tanıdıkları, ellerindekini de (Tevrat'ı da) doğrulayan bir kitap gelince, onu inkâr ettiler. Allah'ın lâneti (işte) böylesi inkârcılaradır.

90. Allah'ın kullarından dilediğine, kendi lütfundan (vahiy) indirmesini kıskanarak, kendilerini ne kötü bir şeye sattılar! Bu yüzden gazap üzerine gazaba uğradılar. İnkâr edenlere (elbette) alçaltıcı bir azap vardır.

91. Onlara: "Allah'ın indirdiğine iman edin!" denildiğinde: "Biz, sadece bize indirilene (Tevrat'a) inanırız" diyerek ondan sonrasını inkâr ederler. Oysa bu (Kur'an) ellerindekini doğrulayan bir gerçektir. "(Ey Muhammed!) Gerçekten inanıyordunuz da, neden daha önce Allah'ın peygamberlerini öldürdünüz?" de!

92. Andolsun ki Musa size apaçık bilgi ve belgelerle gelmişti. Sonra siz onun yokluğunda buzağıyı put edindiniz. İşte siz (böyle) zalimlersiniz!

93. Bir zamanlar Tur'u (vahyimizle) yüceltmiş ve sizden kesin söz almıştık: "Size verdiklerimize sımsıkı sarılın, size söylenenlere kulak verin!" demiştik. Öyleyken (bir süre sonra): "Duyup dinledik ve de isyan ettik!" demişlerdi. Nankörlükleri yüzünden buzağı tutkusuna kapıldılar. "İnanıyorsanız, (o yanlış) inancınız size ne kötü şeyler yaptırıyor!" de!

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ
يَتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾
وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا
يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ
الْعَذَابِ اَنْ يُعَمَّرَ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ
كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَاِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ
﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَالَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَٓا
اِلَيْكَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَٓا اِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾
اَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
كِتَابَ اللّٰهِ وَرَٓاءَ ظُهُورِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

94. Onlara: "İleri sürdüğünüz gibi, Allah katındaki ahiret yurdu sadece sizinse ve siz bu iddianızda samimi iseniz, haydi ölümü istesenize!" de!

95. Onlar, kendi elleriyle işledikleri (günahlar) yüzünden ölümü hiçbir zaman istemezler. Allah zalimleri bilendir.

96. Sen onları hayatın (zevklerine) en düşkün insanlar olarak bulacaksın; hatta müşriklerden de fazla. Onların her biri (en az) bin yıl yaşatılsın ister. Oysa (uzun) yaşatılmak hiç kimseyi azaptan kurtarmaz. Allah onların yaptıklarını görendir.

97. (Yahudilere) söyle: "Cebrail'e kim düşman kesilirse bilsin ki Allah'ın izniyle, öncekileri doğrulayıcı, müminler için yol gösterici ve müjdeler verici Kur'an'ı senin kalbine indiren odur."

98. Her kim Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikâil'e düşmansa, bilsin ki Allah da inkârcıların düşmanıdır.

99. Andolsun ki biz sana apaçık ayetler indirmişizdir. Onları ancak fasıklar (yoldan çıkmışlar) inkâr eder.{36}

100. Ne zaman bir antlaşma yaptılarsa, içlerinden bir kısmı onu bozmadı mı? Zaten onların çoğu iman etmezler.

101. Ne zaman onlara Allah katından, yanlarındakini doğrulayıcı bir elçi gelse, kitap verilenlerin bir kesimi, sanki bilmezlermiş gibi, Allah'ın kitabını arkalarına atıp terk etmişlerdir.{37}

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ وَمَا
كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
السِّحْرَ وَمَٓا اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ
وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَٓا اِنَّمَا
نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهٖ
بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ وَمَا هُمْ بِضَٓارّ۪ينَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرٰيهُ مَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ
وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ١٠٢
وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ ١٠٣ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا
وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ١٠٤
مَا يَوَدُّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِك۪ينَ
اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ١٠٥

102. Ve onlar, Süleyman'ın{38} hükümdarlığı hakkında şeytan (huylu)'ların anlattıklarına uydular. Süleyman (büyü yaparak) küfre sapmamıştır; ancak şeytan (huylu)'lar gerçeği gizlemişlerdir. Onlar insanlara, Babil'deki Harut ve Marut adlı iki meleğe indirilenlerden (ilham alarak) büyüyü öğretmekteydi. Oysa o iki melek: "Biz ancak sınav için aracıyız; sakın inkâra sapmayın!" demedikçe kimseye bir şey öğretmezlerdi. (Kötü niyetliler) onlardan, karı ile koca arasını açacak şeyleri öğrenmektedir. Oysa öğrendikleriyle, Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Yine de kendileri için yararlıyı değil zararlıyı öğrenmekteydiler. Andolsun ki büyüyü satın alanın, ahiretten hiçbir nasibinin olmadığını onlar bilmekteydiler. Keşke vicdanlarını sattıkları şeyin ne kötü bir şey olduğunu bilselerdi!

103. Eğer gerçekten iman edip (Allah'ın azabından) korunsalardı, Allah katındaki ödül(leri) daha büyük olurdu. Ah keşke bilip anlasalardı!

104. Ey iman edenler! (Kaba bir söz olarak) "Râînâ= bizi güt!"{39} demeyin; "unzurnâ= bizi gözet!" deyin ve sözleri iyi dinleyin! İnkârcılar için (mutlaka) acı bir azap vardır.

105. Ne Kitap Ehli'nden olan kâfirler, ne de müşrikler, rabbinizden size bir hayır indirilmesini isterler. Oysa Allah, rahmetini dilediğine vermektedir. Allah, büyük lütuf-ihsan sahibidir.

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَٓا اَوْ مِثْلِهَاۜ اَلَمْ
تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ
اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصٖيرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُرٖيدُونَ اَنْ تَسْـَٔلُوا رَسُولَكُمْ
كَمَا سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاٖيمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّبٖيلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثٖيرٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ اٖيمَانِكُمْ كُفَّارًاۚ حَسَدًا مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّۚ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتّٰى
يَأْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَقٖيمُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ
تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا
لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا اَوْ نَصَارٰىۜ تِلْكَ
اَمَانِيُّهُمْۜ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿١١١﴾
بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُٓ اَجْرُهُ
عِنْدَ رَبِّهٖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۚ ﴿١١٢﴾

106. Daha iyisini ya da benzerini getirmedikçe biz bir ayetin hükmünü kaldırmaz ya da unutturmayız.{40} Bilmez misin ki Allah, gerçekten her şeye gücü yetendir?

107. Bilmez misin ki göklerin ve yerin (mutlak) gerçek egemeni Allah'tır? Sizin, Allah'tan başka koruyanınız ve yardımcınız yoktur.

108. Yoksa daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi siz de elçiniz (Muhammed)'i sorguya çekmek mi istemektesiniz? Kim doğru inancı inkâr ile değiştirirse, o dümdüz yoldan sapmış demektir.

109. Kitap Ehli'nin birçoğu, gerçek kendilerine apaçık belli olduktan sonra, içlerindeki kıskançlıktan ötürü, sizi imanınızdan inkâra döndürmek istemektedirler. Allah'ın emri gelinceye dek siz onları (kendi hallerine) bırakın; hoş görün! Hiç kuşkusuz Allah, her şeye güç yetirendir.

110. Namazı kılın, zekâtı verin! Önceden kendiniz için ne iyilik yaptıysanız onu Allah katında bulursunuz. Hiç kuşkusuz Allah yapmakta olduklarınızı görendir.{41}

111. “Yahudi ya da Hristiyanlardan başkası cennete giremez” dediler. Bu onların kuruntularıdır. “Eğer doğru söylüyor-sözünüzün eriyseniz, (kesin) kanıtınızı getirin!” de!

112. Hayır; kim işini güzel yaparak, özünü Allah'a teslim ederse, onun ödülü Rabbi katında (hazır)'dır. Öylelerine korku yoktur. Onlar hiç üzülmeyecektir.{42}

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارٰى
لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذٰلِكَ قَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ
اللّٰهِ اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى فِي خَرَابِهَا اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ
لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوهَٓا اِلَّا خَٓائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ
فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا
اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰٓى
اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَأْتِينَٓا اٰيَةٌ كَذٰلِكَ قَالَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ
بَيَّنَّا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

113. Hepsi de Kitab'ı (Tevrat ve İncil'i) okudukları halde Yahudiler: "Hristiyanlar(ın iddiaları) temelsizdir" dediler. Hristiyanlar da: "Yahudiler(in iddiaları) temelsizdir" dediler. Konuyu bilmeyen cahiller de, onların dediklerine benzer şeyler söylediler. Allah, ayrılığa düştükleri konu hakkında kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. {43}

114. Allah'ın mescitlerinde, onun adının anılmasını engelleyen ve onların harap olup yıkılmasına çalışandan daha zalim kimdir? Oysa onlar oralara korka korka girmelidir. Öyleleri için dünyada aşağılanma, ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Doğu da Allah'ındır, batı da. Nereye dönerseniz Allah'ın (zatı, kıblesi) orasıdır. Hiç kuşkusuz Allah her şeyi kuşatandır; bilendir.

116. Göklerde ve yerde olan her şey onunken, tümü ona boyun eğmekteyken: "Allah çocuk edindi" dediler; haşa o bundan uzaktır; yücedir.

117. O, gökleri ve yeri benzersiz yaratandır. Bir şeyin olmasını dilerse ona (sadece): "Ol!" der; o şey de oluverir.

118. Bilgiden yoksun kişiler: "Allah bizimle konuşmalı, bize bir ayet-mucize getirmeli değil miydi?" dediler. Onlardan öncekiler de, onların bu dediklerini demişlerdi. (Görün) kalpleri birbirine nasıl benzemektedir. Biz, kesin gerçekle ikna olmak isteyenlere ayetleri-işaretleri açık açık göstermişizdir.

119. Biz seni (ey Muhammed) gerçekle (destekli) bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak göndermişizdir. Cehennemliklerden sen sorumlu değilsin!

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ
هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذٖى جَاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصٖيرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ اُولٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهٖ
فَاُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَنٖى اِسْرَائٖيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِىَ الَّتٖى
اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنّٖى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا
تَجْزٖى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰى اِبْرٰهٖيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ
فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنّٖى جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتٖى قَالَ
لَا يَنَالُ عَهْدِى الظَّالِمٖينَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ
وَاَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ اِبْرٰهٖيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا اِلٰى اِبْرٰهٖيمَ
وَاِسْمٰعٖيلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطَّائِفٖينَ وَالْعَاكِفٖينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ
﴿١٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَارْزُقْ اَهْلَهُ
مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
فَاُمَتِّعُهُ قَلٖيلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصٖيرُ ﴿١٢٦﴾

120. Sen onların dinlerine uymadıkça ne Yahudiler ne de Hristiyanlar senden hoşlanır. Onlara de ki: “Asıl doğru yol Allah'ın yoludur.” Eğer, sana gelen bunca bilgiden sonra onların isteklerine uyarsan Allah sana ne dost ne de yardımcı olur.{44}

121. Kendilerine verdiğimiz Kitab'ı{45} gereği gibi-hakkını vererek okuyanlar, işte onlar ona iman edenlerdir. Kim onu inkâr ederse, işte onlar da büsbütün kaybedenlerdir.

122. Ey İsrailoğulları! Size bağışladığım nimeti ve sizi öteki insanlara üstün kıldığım (dönemleri) hatırlayın!

123. Öyle bir günden sakının ki, o günde kimse bir başkasının günahını çekmez; kimseden (günahına karşılık) fidye (kurtuluş akçası) kabul edilmez; hiç kimseye şefaat (aracılık) yarar sağlamaz ve kesinlikle yardım da yapılmaz.

124. Hani rabbi İbrahim'i birtakım sözlerle denemiş; o da (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah): “Seni insanlara (izlenecek) önder{46} kılacağım” buyurmuştu. İbrahim: “Ya soyumdan gelenler?” deyince Allah: “Vaadim-söz verişim zalimleri kapsamaz!” demişti.

125. İşte o zaman biz Beyt'i (Kâbe'yi) insanlara sevap kazanılacak bir toplanma ve güven yeri kılmışızdır. “Siz de İbrahim'in makamından kendinize namaz kılacak bir yer edinin!” İbrahim ve İsmail'e de: “Tavaf edenler, ibadete kapananlar, rükû ve secde edenler için Evim'i temizleyin!” diye direktif-talimat vermiştik.

126. İbrahim: “Bu kenti güvenli bir yer kıl Rabbim! Halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları, çeşitli ürünlerle rızıklandır!” deyince (Allah): “(Sadece inanan değil inkâr edeni de, az bir süre yararlandırır, sonra da onu (inkârından ötürü) cehennem ateşine girmeye zorlarım. Ne kötü bir sondur o!” dedi.

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعٖيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ
وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا اُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحٖيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فٖيهِمْ رَسُولًا
مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُزَكّٖيهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ
مِلَّةِ اِبْرٰهٖيمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿١٣٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ اَسْلِمْ
قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصّٰى بِهَا اِبْرٰهٖيمُ بَنٖيهِ
وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدّٖينَ فَلَا تَمُوتُنَّ
اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِبَنٖيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدٖي قَالُوا نَعْبُدُ
اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَائِكَ اِبْرَاهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاحِدًا
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

127. İsmail ile birlikte İbrahim Kâbe'nin temellerini yükseltmede… (ve şöyle dua etmedeler): “Rabbimiz! Yapmakta olduğumuzu kabul buyur! Hiç kuşkusuz sen işitensin; bilensin!”

128. “Rabbimiz! Bizi sana teslim olan (Müslüman)'lar kıl! Soyumuzdan da sana boyun eğecek bir ümmet çıkar! Bize, nasıl ibadet edeceğimizi göster; tövbelerimizi kabul et! Çünkü tövbeleri kabul eden, çok merhametli olan ancak sensin!”

129. “Rabbimiz! Onlara kendi içlerinden, senin ayetlerini kendilerine okuyacak, onlara Kitab'ı ve hikmeti öğretecek, onları temizleyecek bir elçi gönder! Hiç kuşkusuz en güçlü-en üstün olan, hikmetle hükmeden sensin!”

130. Kendi kendisini rezil edenden başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir ki? Andolsun ki biz onu dünyada seçkin kılmışızdır; O, ahirette de iyilerdendir.

131. Rabbi ona: “Bana teslim ol!” dediğinde o: “Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi'ne teslim olup boyun eğdim” demişti.

132. İbrahim ve daha sonra da Yakup bu yolu evlâtlarına şöyle vasiyet etmişti: “Ey oğullarım! Allah sizin için bu dini seçti. (Müslüman gibi yaşamaya), Müslüman olarak ölmeye bakın!”

133. Yoksa siz Yakup ölürken (onun) yanında mıydınız? O, evlâtlarına: “Benden son-ra kime ibadet edeceksiniz?” dediğinde: “Senin tanrına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhı olan Tek Tanrı'ya ibadet edeceğiz. Biz hepimiz ona telim olduk” demişlerdi.

134. Onlar bir ümmetti; gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız da sizindir. Siz, onların yaptıklarından sorumlu tutulmayacaksınız!

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا
اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلٰى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اُوتِيَ
النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ مَا اٰمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا
وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً
وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا
وَرَبُّكُمْ وَلَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ
﴿١٣٩﴾ اَمْ تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْاَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

135. "Yahudi ya da Hristiyan olun ki doğru yolu bulasınız" dediler. Sen de de ki: "Hayır, biz İbrahim'in hanif-tevhid{47} dinine uyarız; o, müşriklerden (ortak koşanlardan) değildi.

136. "Biz Allah'a, bize indirilene; İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene; Musa ve İsa'ya verilenle, tüm peygamberlere rablerinden gönderilene iman ettik. Onlar arasında hiçbir ayırım yapmayız. Biz Allah'a teslim olmuşuzdur," (deyin){48}

137. Eğer onlar da sizin inandığınız gibi inanırlarsa, doğru yolu bulmuş olurlar. Yok eğer yüz çevirirlerse, bilesin ki onlar bir çelişki içindedirler. Öylelerine karşı Allah sana yeter. O işitendir; bilendir.

138. Allah'ın boyası...{49} (tevhid inancıyla insanı terbiye etmektir.) Allah'tan daha güzel boyası olan (Tevhidi indirip belleten) kimdir? Biz sadece ona kulluk ederiz.

139. Onlara de ki: "Allah bizim de rabbimiz, sizin de rabbinizken, Allah katında bizimle tartışıyor musunuz? Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir. Biz ona gönülden bağlanmışızdır."

140. "Yoksa siz İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarının gerçekten Yahudi ya da Hristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?" de! Allah tarafından kendisine verilmiş olan bir tanıklığı saklayandan daha zalim kim olabilir? Allah, yapmakta olduklarınızdan gafil{50} değildir.

141. Onlar bir ümmetti; gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız da sizindir. Siz, onların yaptıklarından sorumlu tutulmayacaksınız.

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰيهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا
عَلَيْهَا قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلٰى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا
جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
هَدَى اللّٰهُ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ
لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰيهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا
بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

142. İnsanlardan kimi beyinsizler: “Onları şimdiye dek yöneldikleri Kıble'den{51} vazgeçiren sebep nedir?” diyecekler. De ki: “Doğu da Allah'ındır, batı da. O, dilediğini doğru yola iletmektedir.”

143. Böylece biz sizi, insanlara örnek olasınız diye, (uçları, aşırılıkları olmayan) orta bir ümmet kılmışızdır. Elçi de size tanık olsun. Senin üzerinde bulunduğun yönü Kıble yapmamızın (sebebi) Elçiye uyanlarla, topukları üzerinde gerisin geriye dönenleri birbirinden ayırmak içindir. Elbette Allah'ın hidayete erdirdikleri dışındakiler için bu ağır (zor)'dır. Allah imanınızı boşa çıkarmaz. Hiç kuşkusuz Allah insanlara karşı pek şefkatlidir; çok merhametlidir.

144. Biz senin yüzünü çok kez göğe doğru çevirip durduğunu görmekteyiz. Biz elbette senin memnun kalacağın Kıble'ye seni döndürmekteyiz. (Bundan böyle) Yüzünü Mescid-i Haram'a (Kâbe'ye) çevir! Her nerede bulunursanız yüzünüzü onun yönüne çeviriniz! Kendilerine kitap verilenler, bunun rablerinden (gelen) bir gerçek olduğunu elbette bilmektedirler. Allah, onların yapıp ettiklerinden habersiz değildir.

145. Kitap verilenlere her türlü delili-kanıtı getirsen onlar senin Kıble'ne uymazlar; elbette sen de onların kıblesine uymazsın. (Zaten) onlar birbirlerinin kıblelerine uymamaktadırlar. Eğer sana gelen (bunca) bilgiden sonra onların isteklerine uyarsan o zaman sen zalimlerden-gerçeği çiğneyenlerden olursun!

اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَاۤءَهُمْ وَاِنَّ
فَرِيقاً مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيعاً
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا
اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا
وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ اِلَّا
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا اَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولاً
مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي
اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

146. Kendilerine kitap verdiklerimiz onu (Peygamber'i) oğullarını tanır gibi tanımaktadırlar. Buna rağmen içlerinden bir bölümü, bile bile gerçeği gizlemektedirler.

147. O gerçek, Rabb'inden (gelen)'dir. Öyleyse sakın kuşkuya kapılanlardan olma!

148. Her ümmetin yüzünü çevirdiği bir yön vardır. Öyleyse siz hayırlarda-iyi işler ortaya koymada yarışın! Her nerede yaşarsanız yaşayın, Allah (sonunda) sizi biraraya getirecektir. Hiç kuşkusuz Allah, her şeye güç yetirendir.

149. Her nereden (yola) çıkarsan çık, (namazda) yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir! Bu elbette Rabb'inden gelen gerçektir. Allah, yapmakta olduklarınızdan (kesinlikle) habersiz değildir.

150. Her nereden (yola) çıkarsan çık, (namazda) yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir! (Müslümanlar!) Her nerede yaşarsanız yaşayın, yüzünüzü o yöne çevirin ki-haksızlığa, yanlışlığa sapmışlar dışında-insanların, aleyhinize gösterecekleri bir delil bulunmasın! Zalimlerden korkmayın; benden korkun ki size olan nimetimi tamamlayayım! Böylece umulur ki doğru yolu bulmuş olursunuz.

151. Nitekim kendi içinizden, size ayetlerimizi okuyan, sizi temizleyip arıtan, size Kitab'ı ve hikmeti ve bilmediklerinizi öğreten bir Elçi göndermişizdir.

152. Öyleyse beni anın ki ben de sizi anayım! Ve sadece bana şükredin! (Sakın) nankörlük etmeyin!

153. Ey iman edenler! Sabırla ve namazla (Allah'tan) yardım dileyin! Hiç kuşkusuz Allah sabredenlerle birliktedir.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ بَلْ اَحْيَاءٌ وَلٰكِنْ
لَا تَشْعُرُونَ ١٥٤ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
وَنَقْصٍ مِنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ
١٥٥ اَلَّذِينَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ
١٥٦ اُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَاُولٰئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ ١٥٧ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللّٰهِ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ١٥٨ اِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا اَنْزَلْنَا
مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ
اُولٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ١٥٩ اِلَّا الَّذِينَ
تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولٰئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاَنَا التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ١٦٠ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ اُولٰئِكَ
عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ١٦١ خَالِدِينَ
فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ١٦٢
وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ١٦٣

154. Allah yolunda öldürülenlere (sakın) "ölüler" demeyin! Hayır; onlar diridirler; fakat siz (şimdilik onun tam) bilincinde değilsiniz! {52}

155. Andolsun ki sizi biraz korku, açlıkla; mallardan, canlardan, ürünlerden eksiltmekle sınayacağız. Sabredenleri müjdele!

156. Ki onlar, başlarına bir belâ geldiğinde: "Biz Allah'a aitiz (gelişimiz ondandır); dönüşümüz de ona olacaktır" derler.

157. İşte rablerinden bağışlanmalar ve rahmet onlaradır ve doğru yolu bulmuş olanlar da onlardır.

158. Safa ile Merve (tepeleri) Allah'ın (Hac için seçtiği) işaretler-simgelerdir. Her kim Hac ya da Umre yaparak Kâbe'yi tavaf ederse, bu ikisi arasında gidip gelmesinde bir sakınca yoktur. Kim gönülden gelerek iyilik yaparsa (karşılığı verilir). Hiç kuşkusuz Allah şükredene (mutlaka) veren, her şeyi de bilendir.

159. İndirdiğimiz açık delililer ve hidayet yolunu-Kitap'ta onu insanlara açık açık göstermemizden sonra-gizleyip saklayanlar yok mu, işte onlara hem Allah, hem de (tüm) lânet ediciler lânet eder. {53}

160. Ancak tövbe edip kendilerini düzeltenler ve (her zaman) gerçeği açıklayanlar bunun dışındadır. Ben onları bağışlarım. Çünkü ben tövbe edenlerin tövbesini kabul eden ve esirgeyenim.

161. Ayetlerimizi inkâr edip, inkârcı olarak ölmüş olanlara gelince, Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların lâneti onların üzerinedir.

162. Onlar, hep lânetli olarak kalır; çektikleri sıkıntılar hafifletilmez; (öylelerinin) yüzlerine de bakılmaz.

163. Sizin tanrınız bir tek Tanrı'dır. Ondan başka tanrı da yoktur. O Rahman'dır; Rahim'dir de.

اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
مِنَ السَّمَٓاءِ مِنْ مَٓاءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
مِنْ كُلِّ دَٓابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ
السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ
يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ وَالَّذِينَ
اٰمَنُٓوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُٓوا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ
اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا وَاَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَاَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ اَنَّ
لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُا مِنَّا كَذٰلِكَ يُرِيهِمُ اللّٰهُ
اَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْاَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ اِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّٓوءِ وَالْفَحْشَٓاءِ وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

164. Hiç kuşkusuz göklerin ve yerin yaratılışında, geceyle gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanların yararına olan şeyleri denizde taşıyıp duran gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği yağmurda, her canlıyı orada üretip yaymasında, rüzgârları ve yerle gök arasında emre hazır bekleyen bulutları evirip çevirmesinde, aklını kullanan bir toplum için elbette (Allah'ın varlığını ve birliğini gösteren) pek çok kanıtlar vardır.{54}

165. İnsanlardan kimileri vardır ki, Allah'tan başka birtakım varlıkları Allah'a denk tutar da onları, Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerse en çok Allah'ı severler. Keşke zalimler -azapla yüzyüze geldiklerinde anlayacakları gibi- bütün gücün (sadece) Allah'a ait ve Allah'ın azabının da pek çetin olduğunu şimdiden kavramış olsalardı!

166. İşte o zaman (hesap gününde) uyulanlar, kendilerine uyanlardan kaçıp uzaklaşmıştır. Artık azabı görmüşlerdir ve aralarındaki bağlar da kopup gitmiştir.

167. (Bilinçsizce birilerine) uymuş olanlar şöyle derler: "Ah ne olurdu bize ikinci bir fırsat verilseydi de, şimdi onların bizden uzak durdukları gibi biz de öylelerinden uzak dursaydık!" Böylece Allah onlara, yapıp ettiklerini kendileri için pişmanlık nedenleri olarak gösterir ve onlar artık ateşten çıkamazlar.

168. Ey insanlar! Yeryüzündeki nimetlerin helâl ve temiz olanlarından yiyin; şeytanın peşinden gitmeyin! Çünkü o size apaçık düşmandır.

169. O size kötülüğü, hayasızlığı ve (hele) Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَٓا اَلْفَيْنَا
عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَا اَوَلَوْ كَانَ اٰبَٓاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـًٔا وَلَا
يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ
بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَٓاءً وَنِدَٓاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ اِنَّمَا
حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَٓا اُهِلَّ بِهٖ
لِغَيْرِ اللّٰهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِ
اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهٖ ثَمَنًا قَلِيلًا اُولٰٓئِكَ مَا
يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَٓا اَصْبَرَهُمْ
عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ
الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

170. Onlara: “Allah'ın indirdiğine uyun!” dense onlar: “Hayır, biz atalarımızdan gördüğümüze uyarız” derler. Peki, ataları bir şey düşünemeyen ve doğru yolu bulamayan kimseler olsalar da mı?”

171.O inkârcıların durumu, tıpkı bağırıp çağırmadan başka bir şey işitmeyene seslenen kimsenin durumu gibidir.{55} Onlar sağır, dilsiz ve kördürler; öyleleri düşünemezler.

172. Ey iman edenler! Size rızık olarak verdiklerimizin temizlerinden yiyin; Allah'a tapıyorsanız (sadece) ona şükredin!

173. Allah size leşi, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olanı haram kılmıştır; ama kim zor durumda kalırsa başkalarının hakkına saldırmadan ve (belli) sınırı aşmadan (hayatta kalacak kadar yemesinde) bir günah yoktur. Biliniz ki Allah çok bağışlayandır; çok esirgeyendir.

174. Allah'ın indirdiği Kitap'tan bir bölümü gizleyip{56} onu az bir karşılıkla satanlar yok mu, işte onlar karınlarını ateşle doldurmuşlardır. Kıyamet günü Allah öyleleriyle ne konuşacak, ne de onları temizleyecektir. Onlara acıklı mı acıklı bir azap vardır.

175. Onlar, hidayete karşılık sapıklığı, bağışlamaya karşılık azabı satın almışlardır. Onlar ateşe karşı ne çok dayanaklıdırlar!

176. Bu (son), Allah'ın Kitab'ı hak olarak indirmesindendir. Kitap konusunda ayrılığa düşenler elbette derin bir aymazlık-uyuşmazlık içindedirler.

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَۚ
وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّه۪ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّٓائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَۚ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عَاهَدُواۚ وَالصَّابِرِينَ فِي
الْبَأْسَٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ وَحِينَ الْبَأْسِۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذِينَ صَدَقُواۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ
فِي الْقَتْلٰىۜ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰىۜ فَمَنْ
عُفِيَ لَهُ مِنْ اَخ۪يهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَاَدَٓاءٌ اِلَيْهِ
بِاِحْسَانٍۜ ذٰلِكَ تَخْف۪يفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌۜ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ
ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَٓا اُو۬لِي
الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًاۚ اَلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَب۪ينَ بِالْمَعْرُوفِۚ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّق۪ينَۜ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَاِنَّمَا
اِثْمُهُ عَلَى الَّذ۪ينَ يُبَدِّلُونَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌۜ ﴿١٨١﴾

177. Yüzlerini doğu ya da batı yönüne çevirmeniz birr-iyilik değildir. Asıl iyilik o kimseninkidir ki Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitab'a ve peygamberlere inanır; mala olan sevgisine rağmen onu yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, dilencilere, köle ve esirlere (özgürlüklerini yitirmişlere) verir; namazı kılar, zekâtı verir, anlaşma yaptığında ona uyar; zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda da sabır gösterir. İşte böyleleri sözlerinin eridirler. Allah'tan sakınıp çekinenler de bunlardır.

178. Ey iman edenler! Öldürmelerde kısas size farz kılındı. Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle, kadına karşı kadın; fakat (öldürülenin) kardeşi (velisi, vasisi) tarafından affedilen kimse, töreye uyup (affedene) güzelce (diyeti) ödemelidir. Bu, rabbiniz tarafından bir hafifletme ve rahmettir. Kim bundan sonra saldırıya kalkışırsa, onun için çok acı bir azap vardır.

179. Ey sağduyu sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır; umulur ki sakınırsınız.

180. Sizden birinize ölüm gelip çattığında, eğer geride bir hayır (mal, mülk, para) bırakacaksa anaya, babaya ve yakın akrabaya bilinen biçimde vasiyette bulunması, Allah'tan sakınanlara farz kılınmıştır.{57}

181. Kim (vasiyeti) işittikten sonra değiştirirse, günahı, değiştirenin boynunadır. Hiç kuşkusuz Allah işitendir; her şeyi bilendir.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٨٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذ۪ينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَۙ ﴿١٨٣﴾ اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍۜ فَمَنْ
كَانَ مِنْكُمْ مَر۪يضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَۜ
وَعَلَى الَّذ۪ينَ يُط۪يقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْك۪ينٍۜ فَمَنْ تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُۜ وَاَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذ۪ٓي اُنْزِلَ ف۪يهِ الْقُرْاٰنُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِۚ فَمَنْ
شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُۜ وَمَنْ كَانَ مَر۪يضًا اَوْ
عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَۜ يُر۪يدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ
وَلَا يُر۪يدُ بِكُمُ الْعُسْرَۘ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ
عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَاِذَا سَاَلَكَ
عِبَاد۪ي عَنّ۪ي فَاِنّ۪ي قَر۪يبٌۜ اُج۪يبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِۙ
فَلْيَسْتَج۪يبُوا ل۪ي وَلْيُؤْمِنُوا ب۪ي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

182. Her kim vasiyet edenin haksızlığa eğilim göstereceğinden ya da günaha girmesinden korkup da (tarafların) aralarını bulup düzeltirse, ona günah yoktur. Hiç kuşkusuz Allah bağışlayandır; esirgeyendir.

183. Ey iman edenler! Sizden öncekilere yazıldığı gibi oruç, korunmanız için, size de farz kılınmıştır.

184. (Oruç), sayılı (belli) günlerdedir. Artık sizden kim hastalanır ya da yolculuktaysa, tutamadığı günler sayısınca, başka günlerde (tutsun)! Oruca güç yetiremeyenlerin fidye vermesi-(her gün için) bir yoksulu doyurması gerekir. Bununla birlikte, gönülden gelerek kim bir iyilik yaparsa (yaptığı yardımı artırırsa) o kendisine sevap kazandırır. Takdir edebilirseniz, oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

185. Ramazan ayı, insanlar için yol gösterici, doğru ile eğriyi ayırt edici ve apaçık bilgileri içeren Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden her kim bu aya erişirse oruç tutsun! Kim hastalanır ya da yolculuktaysa, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde oruç tutsun! Allah size kolaylık diler; güçlük dilemez. (Bu kolaylıklarla) sayıyı tamamlamanız ve sizi hidayete erdirmiş olmasından ötürü Allah'ı ululayınız! Umulur ki şükredenlerden olursunuz.{58}

186. Kullarım beni sana soracak olurlarsa, hiç kuşkusuz ben (kendilerine) çok yakınım. Dua edenin duasına karşılık veririm. Öyleyse, onlar da, doğru yolu bulmaları için, benim davetime uysunlar da bana iman etsinler!

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَٓائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ
لَكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْـٰٔنَ بَاشِرُوهُنَّ
وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ
لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ
ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَاَنْتُمْ
عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا
تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَٓا اِلَى الْحُكَّامِ
لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾
يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ
وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلٰكِنَّ
الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ اَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ
يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

187. Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helâl kılınmıştır. Onlar sizin, siz de onların örtülerisiniz. Allah sizin kendinize yasak etmekte olduğunuzu bildiğinden tövbelerinizi kabul edip sizi bağışlamıştır. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın, sizin için yazıp takdir ettiğini arayın (isteyin)! Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırt edilinceye kadar yiyin, için; sonra da geceye (güneş batıncaya) dek orucu tamamlayın! Mescitlerde itikâfa{59} çekildiğinizde (kadınlarınıza) yaklaşmayın! Bunlar Allah'ın sınırlarıdır; onları çiğnemeyin! İşte Allah korunup sakınırlar diye ayetlerini insanlara böyle açıklamaktadır.{60}

188. Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin! Bile bile, günaha saparak, insanların mallarından bir kısmını yemeleri için yetkililere rüşvet olarak vermeyin!

189. Sana hilâlleri soruyorlar. De ki: "Onlar insanlar ve Hac için belirlenmiş vakit ölçüleridir." Evlere arkalarından girmeniz{61} iyilik-erdemlilik değildir. İyilik; Allah'tan sakınıp korunanın iyiliğidir. Evlere kapılarından girin ve Allah'tan çekinip sakının ki umduğunuza erişesiniz!

190. Sizinle savaşanlarla siz de Allah yolunda savaşın! Fakat haksız biçimde saldırıya kalkışmayın; çünkü Allah saldırganları sevmez.{62}

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ
وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى
يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾
فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ
وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ
الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ
فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ
الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَاَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَيْدِيكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ
وَاَحْسِنُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ
فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ
الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ بِهِ اَذًى مِنْ رَاْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ
صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ فَاِذَا اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
اِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ اَهْلُهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

191. Onları yakaladığınız yerde öldürün! Sizi çıkardıkları yerden-vatanınızdan siz de onları çıkarın! Fitne (özgürlüksüzlük) öldürmekten beterdir. Mescid-i Haram civarında onlar sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın! Fakat onlar orada sizinle savaşa kalkışırlarsa siz de onlarla öldüresiye savaşın! İşte inkârcıların cezası böyle verilir.

192. Eğer onlar (size) saldırmaktan vaz geçerlerse, Allah bağışlayandır; esirgeyendir.

193. (Yeryüzünde) fitne (birey ve toplum üzerindeki zorbaların her türlü baskısı) ortadan kalkıncaya ve din, yalnız Allah'ın (önerdiği doğru) din oluncaya değin, onlarla savaşın! Eğer onlar saldırmaktan vaz geçerlerse, artık zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur.**{63}**

194. Haram ayı haram aya karşılıktır. Hürmetler (saldırmazlık) de karşılıklıdır. Kim size saldırırsa onun size saldırdığı ölçüde siz de ona saldırın! Allah'tan korkupsakının! Biliniz ki Allah kendisinden sakınanların yanındadır.

195. Allah yolunda harcama yapın! Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın! İyilik edin; çünkü Allah iyilik edenleri sever.

196. Haccı ve Umreyi Allah için tamamlayın! Eğer engellenirseniz, kolayınıza gelen kurbanı (gönderin)! (Kurban) yerine varıncaya değin başlarınızı tıraş etmeyin! İçinizden kim hasta ya da başından bir rahatsızlığı varsa, onun ya oruç, ya da kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenlikte olduğunuzda, hacdan önce umre yapan kişi, gücünün elverdiği türden bir kurban kessin! Bulamayan; hac sırasında üç gün, dönünce de yedi gün, tam tamına on gün (oruç tutsun)! Bu; ailesi Mescid-i Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah'tan sakının; bilin ki Allah'ın cezası pek çetindir.

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ وَتَزَوَّدُوا فَاِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوٰى وَاتَّقُونِ يَٓا اُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَاِذَٓا
اَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰيكُمْ وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ
قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّٓالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ
النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾
فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
اٰبَٓاءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَٓا
اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَٓا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

197. Hac, bilinen aylardadır.{64} Kim o aylarda hacca niyet ederse, bilsin ki hacda cinsel ilişkiye girmek, günah türü şeylere bulaşmak, çekişip dalaşmak yoktur. Allah, yapmakta olduğunuz her iyiliği bilmektedir. (Yolculuk için) azık bulundurun! Bilin ki azığın en hayırlısı Allah'tan çekinip sakınma (duygusu)'dır. Ey akıl sahipleri; benden korunup sakının!

198. (Hacda) rabbinizin lütfunu aramanızda (alışveriş etmenizde) bir günah yoktur. Arafat'tan ayrılıp (Müzdelife'ye) indiğinde, Meş'ar-i Haram(Kutsal bölge)'da Allah'ı anın! Doğru olana sizi yönelttiği için ona dua edin! Hiç kuşkusuz siz, onun yol göstermesinden önce sapıtmışlardandınız.

199. Sonra insanların akın akın döndüğü yerden siz de akın edin-ilerleyin ve (her adımınızda) Allah'tan bağışlanma dileyin! Çünkü Allah bağışlayandır; esirgeyendir.

200. Hac ibadetini bitirince (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi-hatta daha güçlü bir biçimde-Allah'ı anın! İnsanlardan kimisi: "Allah'ım! Bana bu dünyada ver!" der. Böylesinin ahirette bir nasibi yoktur.

201. Onların kimisi de: "Ey Rabbimiz! Bize bu dünyada da, ahirette de güzellik ver! Bizi ateşin azabından koru!" diye dua eder.

202. İşte böyle dua edenlere kazandıklarından bir pay vardır. Allah, hesabı çok çabuk görendir!

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فٖي اَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فٖي
يَوْمَيْنِ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ
اتَّقٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٢٠٣
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ
اللّٰهَ عَلٰى مَا فٖي قَلْبِهٖ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ٢٠٤ وَاِذَا تَوَلّٰى
سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فٖيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ٢٠٥ وَاِذَا قٖيلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ
اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ
٢٠٦ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرٖي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللّٰهِ وَاللّٰهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ ٢٠٧ يَا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا ادْخُلُوا
فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُبٖينٌ ٢٠٨ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ
الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ٢٠٩ هَلْ
يَنْظُرُونَ اِلَّا اَنْ يَأْتِيَهُمُ اللّٰهُ فٖي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلٰئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ٢١٠

203. Sayılı günlerde Allah'ı (telbiye ve tekbirlerle) anın! Kim hemen iki gün içinde (Mina'dan Mekke'ye) dönerse ona günah yoktur. Kim de ertelerse, sakınıp korunduğu sürece günah yoktur. Allah'tan sakının ve bilin ki onun huzurunda toplanacaksınız!

204. İnsanlardan öylesi vardır ki onun dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve gönlündekine (samimiyetsizliğine) Allah'ı tanık gösterir. Oysa o, düşmanların en yamanıdır; (en azılısıdır.){65}

205. (Öyleleri) yanından ayrıldı mı (bir iş başına geçti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ürünü ve nesli bozup yok etmeye çalışır. Allah, bozgunculuğu sevmez.

206. Kendisine: "Allah'tan kork!" dense gururu-kibri kendisini günaha sürükler. Böylesine cehennem yeter. Ne kötü yataktır o!

207. İnsanlardan öylesi de vardır ki benliğini Allah'ın hoşnutluğunu kazanmaya adamıştır. Bilin ki Allah, kullarına karşı çok şefkatli olandır!

208. Ey iman edenler! Hep birlikte-tümünüz barışa girin; şeytanın gidişine uymayın, çünkü o size apaçık düşmandır.

209. Size, (bunca) açık belge ve bilgiler gel-dikten sonra sapıp kayarsanız, bilin ki Allah en güçlü-en üstün olan, hikmetle hükmedendir.

210. Onlar Allah'ın ve meleklerin, bulutların gölgeleri içinden kendilerine gelmesi ve işin bitirilmesini mi beklemekteler? Oysa tüm işler Allah'a döndürülmektedir.

سَلْ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ كَمْ اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ اٰيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ
اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ
لِلَّذٖينَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَالَّذٖينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ
مُبَشِّرٖينَ وَمُنْذِرٖينَ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ
بَيْنَ النَّاسِ فٖيمَا اخْتَلَفُوا فٖيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فٖيهِ اِلَّا الَّذٖينَ اُوتُوهُ
مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذٖينَ
اٰمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فٖيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ وَاللّٰهُ يَهْدٖي مَنْ
يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذٖينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَٓاءُ
وَالضَّرَّٓاءُ وَزُلْزِلُوا حَتّٰى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مَعَهُ مَتٰى
نَصْرُ اللّٰهِ اَلَٓا اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرٖيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ
مَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٖينَ وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكٖينِ
وَابْنِ السَّبٖيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلٖيمٌ ﴿٢١٥﴾

211. İsrailoğullarına sor ki, kendilerine bunca apaçık belge ve bilgiler-mucizeler vermişizdir. Kim, kendisine geldikten sonra Allah'ın nimetini (ayetini) değiştirirse, bilsin ki, Allah cezası çok çetin olandır.

212. Dünya hayatı inkârcılara süslü (çekici) gösterilmektedir. Onlar, iman edenlerle alay ederler. Oysa Allah'tan sakınanlar, kıyamet gününde kendilerinin üstündedirler. Allah, dilediğine hesapsız rızık vermektedir.

213. İnsanlar tek bir ümmetti. Sonra Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler göndermiş ve insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere yanlarında, gerçeği içeren Kitab'ı indirmiştir. Oysa, kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, sırf aralarındaki çekememezlik yüzünden o (kitap hakkın)'nda anlaşmazlığa düşmüşlerdir. Bunun üzerine Allah, kendi dilemesiyle iman edenleri, üzerinde tartışıp durdukları gerçeğe eriştirmiştir. Allah, dilediğini doğru yola iletmektedir.

214. Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin durumu, sizin başınıza gelmeden cennete girebileceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk ve dayanılmaz sıkıntı çatmış ve öylesine sarsılmışlardı ki sonunda Elçi ve onunla birlikte iman etmiş olanlar: "Allah'ın yardımı ne zaman?" demişlerdi.{66} İyi bilinsin ki Allah'ın yardımı yakındır!

215. Sana, (Allah yolunda) neyi infak edeceklerini sormaktadırlar. De ki: "Hayır olarak harcayacağınız şey ana-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız Allah onu bilmektedir.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسٰى اَنْ تَكْرَهُوا
شَيْـًٔا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسٰى اَنْ تُحِبُّوا شَيْـًٔا وَهُوَ شَرٌّ
لَكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ
الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهِ
مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوا
وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولٰٓئِكَ
حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
اللّٰهِ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا اِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَاِثْمُهُمَا
اَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

216. Hoşunuza gitmese de savaş size farz kılınmıştır. Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey sizin için hayırlıdır; olabilir ki hoşunuza gi-den bir şey de sizin için kötüdür. Bunu Allah bilir, siz bilemezsiniz.{67}

217. Sana, haram ayındaki savaşı soruyorlar. De ki: "Onda savaş büyük bir günahtır; ancak Allah yoluna engel olmak, Allah'a ve Mescid-i Haram'a nankörlük etmek,{68} oranın halkını sürüp çıkarmak Allah katında daha büyük bir günahtır. Fitne (baskı, korku, özgürlüksüzlük...) cana kıymaktan daha büyük bir kötülüktür. Eğer güçleri yetse, sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşı sürdürürler. Sizden her kim dininden döner ve "kâfir" olarak ölürse, böylesinin tüm yaptıkları, dünyada da, ahirette de boşa gitmiştir. Onlar cehennemliktir. Onlar orada çok uzun süre kalacaklardır.

218. Hiç kuşkusuz iman edip hicret eden ve Allah yolunda mücahede edenler, işte onlar Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah yarlıgayandır; esirgeyendir de.

219. Sana içkiyi ve kumarı sormaktalar.{69} De ki: "O ikisinde büyük günah ve insanlara (kimi) yararlar vardır; fakat onların zararı, yararından büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini sormaktalar. De ki: "İhtiyaçtan fazlasını..." Böylece Allah ayetlerini size açıklamaktadır; umulur ki düşünürsünüz!

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْيَتَامٰى قُلْ اِصْلَاحٌ
لَهُمْ خَيْرٌ وَاِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
(220) وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ وَلَاَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ
مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتّٰى
يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ
اُولٰئِكَ يَدْعُونَ اِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُوا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
بِاِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ اٰيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (221) وَيَسْـَٔلُونَكَ
عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ اَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ
حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ
الْمُتَطَهِّرِينَ (222) نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ اَنّٰى
شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ (223) وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِاَيْمَانِكُمْ اَنْ
تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (224)

220. Hem bu dünya ve hem de ahiret hakkında (düşünüp önlemler geliştirmek gerekir). Sana öksüz-yetimlerden de sormaktalar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) iyidir. Eğer onlarla birlikte yaşarsanız, onlar sizin kardeşlerinizdir." Allah; bozanı, düzeltenden ayırmasını bilmektedir. Eğer Allah dileseydi sizi zora sokardı. Hiç kuşkusuz Allah en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

221. Müşrik (putatapar) kadınlar iman etmedikçe onlarla evlenmeyin! Özgürlüğünden yoksun inanmış bir kadın, müşrik bir kadından-müşrik kadınlar hoşunuza gitse de-çok daha hayırlıdır. Müşrik erkeklerle de, onlar iman edinceye değin nikâhlanmayın! İnanmış bir köle, müşrik bir erkekten- o hoşunuza gitse de- çok daha hayırlıdır. Bu müşrikler sizi ateşe çağırmaktadır; Allah ise sizi izniyle cennete, bağışlanmaya davet etmektedir. Düşünüp de öğüt alanlar olur diye (Allah) ayetlerini insanlara işte böyle açıklamaktadır.

222. Sana (kadınların) ay halini sormaktalar. Deki: "O (biraz) sıkıntılı ve rahatsızlık veren bir durumdur. Aybaşılı kadınlarla onlar temizlenene değin, cinsel ilişkiye girmeyin! Temizlendiklerinde, Allahın size emrettiği yerden ilişkiye girin! Allah tövbe edenleri sever.

223. Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz biçimde varın!{70} Kendiniz için ileriye hazırlık yapın! Allah'tan sakının! Bilin ki ona kavuşacaksınız; (ey Muhammed) iman edenleri müjdele!

224. İyilik etmenize, takvaya sarılmanıza, insanlar arasında barışı kurmanıza engel oluşturmak üzere Allah'ı yeminlerinize siper etmeyin! Allah her şeyi işitendir; bilendir.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا
كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَٓائِهِمْ
تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ فَاِنْ فَٓاؤُ۫ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَاِنْ عَزَمُوا
الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ
ثَلٰثَةَ قُرُٓوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيٓ اَرْحَامِهِنَّ
اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي
ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُٓوا اِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانِ
فَاِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٌ بِاِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ
تَأْخُذُوا مِمَّٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّٓا اَنْ يَخَافَٓا اَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ
فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ
بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ
زَوْجًا غَيْرَهُ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَٓا اَنْ يَتَرَاجَعَٓا اِنْ ظَنَّٓا
اَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

225. Allah sizi kasıtsız yeminlerinizden ötürü sorumlu tutmaz; fakat bilinçli olarak yaptığınız yeminlerinizden sorumlu tutar. Allah bağışlayandır; (kullarına karşı) yumuşak davranandır.

226. Karılarına, cinsel ilişkiye girmeme ya da boşanma amaçlı yemin edenler dört ay beklemelidir. Eğer (bu sürede) dönerlerse, hiç kuşkusuz Allah bağışlayandır; esirgeyendir.

227. Eğer boşanmaya kesin kararlıysalar, hiç kuşkusuz Allah her şeyi görendir; bilendir.

228. Boşanmış kadınlar üç âdet süresi kadar beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa, Allah'ın, rahimlerinde yarattığını gizlemeleri onlara helâl değildir. Kocaları bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almaya hak sahibidirler. Erkeklerin kadınlar üzerindeki hakları gibi, kadınların da erkekler üzerinde hakları vardır; ancak erkeklerin kadınlar üzerinde bir dereceleri vardır. Allah en üstün-en güçlü olandır; hikmetle hükmedendir.

229. Boşanma hakkı iki kezdir. Boşanan kadını ya iyilikle tutup barındırmak ya da iyilikle özgür bırakmak gerekir. Onlara (mehir olarak) verdiklerinizden bir şeyi geri almanız size helâl değildir. Eşler Allah'ın sınırlarını gözetmemekten korkarlarsa başka; eğer ikisinin Allah'ın sınırlarında duramayacaklarından korkarsanız bu durumda (kadının) fidye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Sakın bu sınırları aşmayın! Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa işte öyleleri zalimdir.

230. (Buna rağmen) erkek yine boşarsa artık bundan sonra kadın, başka bir kocaya varmadan, boşamış olan erkeğe varması helâl olmaz. İkinci erkek o kadını boşarsa, boşanmış olan kadınla ilk erkek, Allah'ın sınırlarını koruyabileceklerini düşünürlerse, birbirlerine dönmelerinde kendilerine bir günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluma bunları (işte böyle) açıklamaktadır

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاۤءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ
سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَا اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ
النِّسَاۤءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا
تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَاۤرَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا
مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ
تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَاِنْ اَرَدْتُمْ اَنْ
تَسْتَرْضِعُوا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَا اٰتَيْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

231. Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamladıklarında ya onları iyilikle tutun, ya da güzellikle bırakın! Haklarına tecavüz edip zarar olsun diye onları (yanınızda) tutmayın! Kim bunu yaparsa kendine yazık etmiştir. Allah'ın ayetlerini oyuncak yerine koymayın! Allah'ın üzerinizdeki nimetlerini ve kendisiyle size öğüt vermek için indirdiği Kitab'ı ve (ondaki) hikmeti düşünün! Allah'tan korkup sakının ve bilin ki o her şeyi çok yakından bilendir.

232. Kadınları boşadığınız zaman, bekleme sürelerini bitirdiklerinde, kendi aralarında güzelce anlaştıkları takdirde (boşanan) kocalarıyla evlenmelerine engel olmayın! Bu, içinizden Allah'a ve ahiret gününe inanan kimseye verilen bir öğüttür. Bu, sizin için daha iyi ve daha temizdir. Allah her şeyi bilmektedir; sizse bilmezsiniz!

233. Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirmelidir. Onların yiyeceğini ve giyeceğini sağlamak, çocuğun babasına aittir. Bir kimseye, güç yetireceğinin dışında sorumluluk yüklenmez. Ne anne çocuğu yüzünden, ne de baba kendi çocuğu yüzünden zarara sokulsun (sokulmasın)! Mirasçının da aynı şeyi yapması gerekir. Eğer (iki taraf) karşılıklı anlaşma ve dayanışma sonucu çocuğu sütten kesmek isterlerse, kendilerine günah yoktur. Çocuklarınızı sütanneye vermek isterseniz, töreye uygun olarak belirlediğiniz ücreti güzelce teslim etmek şartıyla bunu yapmanızda bir günah (sakınca) yoktur. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, yapmakta olduğunuz her şeyi görendir.

وَالَّذٖينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ
اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فٖيمَا فَعَلْنَ فٖٓي اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ
﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فٖيمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَٓاءِ
اَوْ اَكْنَنْتُمْ فٖٓي اَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلٰكِنْ لَا
تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا اِلَّٓا اَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ
النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهُ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فٖٓي
اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلٖيمٌ ﴿٢٣٥﴾
لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ اَوْ
تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرٖيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى
الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنٖينَ ﴿٢٣٦﴾
وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ
فَرٖيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّٓا اَنْ يَعْفُونَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذٖي
بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَاَنْ تَعْفُٓوا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَلَا تَنْسَوُا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٢٣٧﴾

234. İçinizden ölüp de geride eşler bırakanların bu eşleri, dört ay on gün beklerler. Bu süre dolduğunda artık onların kendi haklarında uygun olanı yapmalarında size bir günah (sorumluluk) yoktur. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.

235.(İddetini bekleyen) kadınlara evlenme isteğinizi, dolaylı yoldan bildirmenizde ya da bunu içinizde tutmanızda sizin için hiçbir günah yoktur. Gerçekte Allah, sizin onları anacağınızı (beslediğiniz duyguyu) bilmektedir. Sakın, bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice sözleşmeyin ve farz olan bekleme süresi dolmadan, nikâh bağı kurmaya kalkışmayın! Bilin ki Allah, içinizden geçirmekte olduklarınızı bilmektedir. Artık ondan sakının ve yine bilin ki Allah bağışlayandır; (kullarına) yumuşak davranandır.

236. Kendilerine el sürmediğiniz, mehirlerini belirlemediğiniz kadınları boşamanızda size bir günah yoktur; ancak (bir miktar şey vererek) yararlandırın! İmkânı genişçe olan gücü oranında, imkânı kıt olan da usulünce yararlandırmalıdır. Bu, iyilik yapmayı sevenlerin üzerine bir borçtur.

237. Kendilerine mehir belirlenmiş; ama elinizi sürmeden boşamışsanız belirlediğiniz mehirin yarısını verin! Ancak, kadınların bundan vaz geçmesiyle, nikâh bağı elinde olan erkeğin tümünü vermesi başka. (Erkekler!) Sizin affetmeniz (fazlaca bir şey vermeniz) takvaya daha yakındır. Aranızda birbirinize iyilik etmeyi unutmayın! Hiç kuşkusuz Allah, yapmakta olduklarınızı görendir.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا
لِلّٰهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا فَاِذَٓا اَمِنْتُمْ
فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا وَصِيَّةً
لِاَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ فَاِنْ خَرَجْنَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِٓي اَنْفُسِهِنَّ مِنْ
مَعْرُوفٍ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِه۪ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ
لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾
مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُٓ
اَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

238. Namazları ve (özellikle) Orta namazı koruyup gözetin!{71} Tam bir bağlılık ve saygıyla Allah'ın huzurunda durun!

239. Yürürken ya da binekteyken bir korku ve endişeye kapılırsanız (dua edin)!{72} Güvenliğe eriştiğinizde de Allah'ı, bilmediklerinizi öğrettiği biçimde, (namazın içinde de, dışında da) anın!

240. İçinizden ölüp geriye eşler bırakan erkekler, eşleri evden çıkarılmadan bir yıl geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler! Şayet, (bu süre dolmadan kendiliklerinden) çıkarlarsa, onların kendileri hakkında uygun olanı yapmalarında size bir günah yoktur. Allah, en üstün-en güçlü olandır; hikmetle hükmedendir.

241. Boşanmış olan kadınların uygun biçimde geçimlerini sağlamak, muttakiler üzerine bir borçtur.

242. Düşünesiniz diye Allah size ayetlerini böyle açıklamaktadır.

243. Binlerce kişinin (salgın hastalıktan) ölüm korkusuyla yurtlarından çıktıklarını görmedin mi? Allah onlara: "Ölün!" demiş, (onlar da ölmüştür). Sonra da kendilerini diriltmiştir. Hiç kuşkusuz Allah, insanlara karşı çok lütufkârdır; fakat insanların çoğu (yine de) şükretmezler!{72/a}

244. Allah yolunda savaşın! Bilin ki Allah her şeyi işitendir; bilendir.

245. Allah'a borç verenin sevabını Allah kat kat artırır. Allah rızkı daraltır da, genişletir de. Siz (mutlaka) ona döndürüleceksiniz!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى
إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا
تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ
أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ
بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ
اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ
وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ
آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

246. Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Kendilerine gelen bir peygambere şöyle demişlerdi: "Bize bir hükümdar gönder; (onun önderliğinde) Allah yolunda savaşalım." Peygamber de demişti ki: "Ya size savaş farz olur da savaşmazsanız ne olacak?" Demişlerdi ki: "Nasıl olur da Allah yolunda savaşmayız? Yurtlarımızdan çıkarıldık, oğullarımızdan uzaklaştırıldık..." Fakat (sonunda) savaş kendilerine farz-zorunlu kılınınca, içlerinden pek azı dışında yüz çevirdiler. Allah, zulme sapmış olanları çok iyi bilmektedir.

247. Peygamberleri onlara demişti ki: "Allah Talut'u (Tevrat'ta Saul) size hükümdar gönderdi." Dediler ki: "O bizim üzerimize nasıl hükümdar olur? Hükümdarlığa biz ondan daha çok lâyığız; hem ona çok mal-mülk de verilmemiştir." Peygamber demişti ki: "Allah onun bilgisini ve gücünü artırarak sizin üzerinize (hükümdar) seçti.{73} Allah, mülkünü-yönetimi dilediğine verir. Allah (rahmeti, lütfu) geniş olandır; her şeyi de bilendir.

248. Ve peygamberleri onlara demişti ki: "Onun hükümdarlığının belirtisi, o Tabut{74}'un size (geri) gelmesidir. Onun içinde rabbinizden bir huzur, Musa ve Harun hanedanlarının bıraktığı bir kalıntı-belge vardır; onu melekler taşımaktadır. Eğer inanıyorsanız bunda sizin için elbette bir delil-ders vardır."

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
فَاِنَّهُ مِنِّي اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ
اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا
مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللّٰهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ
قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ
الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا
رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ
وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَاٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ
وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا
عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

249. Talût askerleriyle birlikte ayrıldığında dedi ki: "Allah sizi bir ırmakla sınayacaktır. Kim o ırmaktan içerse benden değildir; ama kim de ondan (kana kana içmeyip de) sadece eliyle bir avuç alırsa bendendir." İçlerinden çok azı dışında tümü içti. Talut ve kendisiyle birlikte iman edenler ırmağı geçince (kana kana su içenler) dediler ki: "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (yeterli) gücümüz yok." Allah'a kavuşacakları inancı ve kanaatinde olanlar da dediler ki: "Nice az bir topluluk var ki daha çok ve kalabalık olana Allah'ın izniyle galip gelmiştir. Allah, sabredenlerledir."

250. (Talut'un askerleri) Calut ve ordusuyla karşı karşıya gelince şöyle dua ettiler: "Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır indir; ayaklarımızı yere sağlam bastır ve inkârcılar topluluğuna karşı bize yardım et!"

251. Böylece onları, Allah'ın izniyle yendiler. Davut da Calut'u öldürdü. Allah kendisine hükümdarlık ve hikmet verdi; ona dilediğini öğretti. Eğer Allah, insanların bir kısmını, diğer bir kısmıyla savmasaydı yeryüzünde düzen bozulur-kargaşa olurdu; fakat Allah, tüm yaratıklara karşı lütuf sahibidir.

252. İşte bunlar Allah'ın ayetleridir. Onları sana gerçek olarak okumaktayız ve elbette sen de gönderilen elçilerdensin!

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللّٰهُ
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاٰتَيْنَا عٖيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذٖينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ
مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرٖيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اَنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فٖيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا
شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَيُّ
الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذٖي يَشْفَعُ عِنْدَهُٓ اِلَّا بِاِذْنِهٖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحٖيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهٖٓ اِلَّا بِمَا
شَٓاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظٖيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَٓا اِكْرَاهَ فِي الدّٖينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌ ﴿٢٥٦﴾

253. İşte bu elçiler (dir hakkı başlar üstünde tutan!) Biz onların kimini kimine üstün kılmışızdır. Allah onların kimisiyle konuşmuştur; kimisini de derecelerle yükseltmiştir. Meryem oğlu İsa'ya açık belge ve bilgiler vermişizdir ve kendisini Ruhu'l Kudüs (Cebrail)'le desteklemişizdir. Eğer Allah dileseydi, kendilerine açık seçik belgeler geldikten sonra, onların arkasından gelen (ümmet)'ler birbirlerini öldürmezdi. Fakat hep anlaşmazlığa düştüler; onlardan kimisi iman etti, kimisi de inkâr etti. Allah dileseydi (onlar) birbirlerini öldürüp durmazlardı; fakat yine de Allah dilediğini yapandır.

254. Ey iman edenler! Hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir kayırmanın olmadığı (o) gün gelmeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden (Allah'ın hoşnutluğu için) ihtiyaç sahiplerine verin! İnkârcılar, elbette zalimlerin ta kendileridir.

255. Allah, (o Allah'tır ki) ondan başka tanrı yoktur. O, her an diri ve her an gücüyle, kudretiyle yönetmektedir. Onu ne uyuklama, ne de uyku tutar. Göklerde ve yeryüzündeki her şey onundur. Onun izni olmadıkça onun katında kim şefaat edebilir? Onların geçmişlerini de, geleceklerini de bilmektedir. Onun ilminden birileri ancak, (onun) izin verdiği kadarını kavrayabilir. Onun ilmi hem gökleri ve hem de yeryüzünü kapsamaktadır. Onları koruyup gözetmek de ona asla zor gelmemektedir. Ulular ulusu, yüceler yücesidir o!

256. Dinde zorlama (baskı) yoktur.{75} Doğru olan yanlış olandan (sapıklıktan) iyice ayrılmıştır. Kim ki şeytana sırtını dönüp Allah'a iman ederse hiç kuşkusuz o, kopmayan çok sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, her şeyi işitendir; bilendir.

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ
وَالَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَوْلِيَٓاؤُ۬هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ
النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ ف۪يهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ي حَٓاجَّ اِبْرٰه۪يمَ ف۪ي رَبِّه۪ٓ
اَنْ اٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَۢ اِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ رَبِّيَ الَّذ۪ي يُحْي۪
وَيُم۪يتُ قَالَ اَنَا۬ اُحْي۪ وَاُم۪يتُ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَأْت۪ي
بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ
الَّذ۪ي كَفَرَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٥٨﴾ اَوْ
كَالَّذ۪ي مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا قَالَ
اَنّٰى يُحْي۪ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ
بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ
يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ
اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا
تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٢٥٩﴾

257. Allah, iman edenlerin dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarmaktadır. İnkâra saplananların dostu da şeytandır ki onları aydınlıktan karanlıklara çekip götürmektedir. İşte onlar cehennemliklerdir; orada çok uzun süre kalacaklardır.

258. Allah kendisine hükümdarlık verdikten sonra, Allah konusunda İbrahim'le tartışmaya kalkışanı görmedin mi? İbrahim (ona) şöyle demişti: "Benim Rabbim odur ki hem yaşatır, hem öldürür." (İnkârcı Nemrut): "Ben de yaşatır, ben de öldürürüm" dedi. İbrahim: "Allah güneşi doğudan getirmektedir; sen de onu batıdan getirsene!" deyince inkârcı afallayıp kaldı. Allah, zalimleri doğruya erdirmez.

259. Ya da şu kişi gibisini görmedin mi? (O), duvarları yıkılmış, çatıları dökülmüş ıssız bir kente uğramıştı da demişti ki: "Allah burasını ölümünden (bu hâle düştükten) sonra nasıl diriltecek ki?" Bu söz üzerine Allah kendisini öldürüp yüz sene sonra diriltti. (Ona) dedi ki: "Ne kadar kaldın?" "Bir gün ya da onun birazı kadar kaldım" dedi. (Allah): "Hayır; yüz yıl kaldın! Yiyecek ve içeceğine bak henüz bozulmamış. Eşeğine de bak! Seni, insanlara bir ibret-işaret olasın diye (böyle yapmışızdır). Kemiklere de bir bak, nasıl bir araya getirmekteyiz!" (Bütün bunlar) apaçık belli olduktan sonra o (kişi) dedi ki: "(Artık) bilmekteyim ki Allah her şeye güç yetirendir!"{76}

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اَرِنٖى كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى قَالَ اَوَلَمْ
تُؤْمِنْ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبٖى قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِنَ
الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ
جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتٖينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ
حَكٖيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فٖى كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ
وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ ﴿٢٦١﴾ اَلَّذٖينَ
يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا اَنْفَقُوا
مَنًّا وَلَا اَذًى لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ
صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا اَذًى وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلٖيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى كَالَّذٖى يُنْفِقُ مَالَهُ
رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ
عَلٰى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ ﴿٢٦٤﴾

260. Hani İbrahim rabbine şöyle demişti: "Ey Rabbim! Ölüyü nasıl dirilttiğini bana göster!" Rab ona: "Yoksa inanmıyor musun?" dedi. İbrahim: "Hayır; inanıyorum; fakat gönlümün iyice tatmin olması için (bunu istiyorum)" dedi. Öyleyse dört kuş tut ve onları kendine alıştır. Sonra da onların her bir parçasını bir dağa bırak! Daha sonra onları çağır! Koşarak sana geleceklerdir. Allah'ın, hiç kuşkusuz en güçlü-en üstün olduğunu, hikmetle hükmettiğini bilmelisin!"{77}

261. Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, her bir başaktan yüz tane olmak üzere yedi başak bitiren bir tanenin durumu gibidir.{78} Allah, dilediğine kat kat vermektedir. Onun lütfu çok geniştir; o her şeyi bilendir.

262. Mallarını Allah yolunda infak edenler ve sonra o verdiklerini başa kakmayanlar ve eziyet vermeyenlerin ödülleri rableri katındadır. Onlara hiçbir korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de.

263. Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden eziyet (başa kakma) gelen bir sadakadan daha iyidir. Allah'ın cömertliğine de, hoşgörüsüne de bir sınır yoktur. Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır; (kullarına da) yumuşak davranandır.

264. Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe (tam) inanmadığı için, insanlara gösteriş olsun diye malını başa kakmak ve eziyet çektirmek suretiyle veren birisi gibi sadakanızı boşa çıkarmayın! Böylesinin durumu, üzerinde bir miktar toprak bulunan şu kayaya benzer ki, bir sağnak yağmur indiğinde (toprağı silip süpürerek) onu sert bir taş halinde bırakıverir. Böyleleri, kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, inkâra saplanıp kalmış bir topluluğu doğru ve güzel olana yöneltmez!

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاۤءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَتَثْبِيتًا
مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ
اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِۚ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّۜ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ
مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُ فِيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاۤءُ
فَاَصَابَهَاۤ اِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَاۤ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
اَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّاۤ اَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِنَ الْاَرْضِۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِاٰخِذِيهِ اِلَّاۤ اَنْ تُغْمِضُوا فِيهِۜ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾ اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاۤءِۚ
وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًاۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاۤءُۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ
فَقَدْ اُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًاۜ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّاۤ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

265. Allah'ın rızasını kazanmak ve içlerindeki imanı kökleştirip güçlendirmek için mallarını infak edenlerin durumu, bir tepe üzerindeki bir bahçeye benzer. Bol yağmur yağdığında ürünü iki kat olur; bol yağmur yağmasa bile çisenti iner. Allah, yapmakta olduklarınızı görendir.

266. Sizden hangi biriniz arzu eder ki, arasından sular akan, içinde her türlü meyvesi olan; hurmalardan, üzümlerden oluşmuş bir bağı-bahçesi olsun da, yaşlılığın gelip çattığı, çocuklarının da pek küçük olduğu bir dönemde, sıcak bir kasırga aniden gelip bastırsın da (o bağı-bahçeyi) yakıp kül etsin! Allah, düşünesiniz diye size ayetlerini böyle açıklamaktadır.

267. Ey iman edenler! Kazandıklarınızın ve yerden sizin için bitirdiklerimizin iyilerinden, (Allah'ı hoşnut etmek için) infak edin! Kendinizin, gözünüzü kapamadan alamayacağınız (çirkinlikteki) hoş olmayan kötü şeyleri sadaka olarak vermeye kalkışmayın! Bilin ki Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, övülmeye de en çok lâyık olandır.

268. Şeytan sizi fakirlikle korkutmaktadır; çirkin ve hayasızca işlere (sizi) çekmektedir. Allah ise her zaman size kendi katından bağışlanma ve lütuf vaat etmektedir. Hiç kuşkusuz Allah, lütfu ve ilmi pek geniş olandır.

269. Allah hikmeti dilediğine vermektedir.{79} Hiç kuşkusuz kendisine hikmet verilene, büyük bir hayır da verilmiştir. Bunu da ancak sağduyulu olanlar düşünüp kavrayabilir.

وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُهُۜ وَمَا لِلظَّالِم۪ينَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا
الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَۚ وَاِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَٓاءَ
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۜ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّـَٔاتِكُمْۜ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰيهُمْ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلِاَنْفُسِكُمْۜ وَمَا تُنْفِقُونَ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ اللّٰهِۜ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَٓاءِ الَّذ۪ينَ اُحْصِرُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ لَا
يَسْتَط۪يعُونَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ
اَغْنِيَٓاءَ مِنَ التَّعَفُّفِۚ تَعْرِفُهُمْ بِس۪يمٰيهُمْۚ لَا يَسْـَٔلُونَ
النَّاسَ اِلْحَافًاۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِه۪
عَل۪يمٌ ﴿٢٧٣﴾ اَلَّذ۪ينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

270. Allah rızası için her neyi verir ya da adarsanız, Allah onu muhakkak bilmektedir. Zalimlerin, kesinlikle bir yardımcıları yoktur.

271. Sadakalarınızı açıktan verirseniz ne iyi! Eğer onları fakirlere gizlice verirseniz, bu sizin için daha iyidir. (Bu); günahlarınızın bir kısmının bağışlanmasına (yarlıganmasına) sebeptir. Allah, yapmakta olduklarınızdan hep haberi olandır.

272. (Ey Muhammed!) Onları doğru yola getirmek sana düşmez; dilediğini hidayete erdiren Allah'tır. Yapmakta olduğunuz her iyilik kendiniz içindir. Zaten siz sadece Allah'ın hoşnutluğu için vermektesiniz. Yaptığınız her iyiliğin karşılığı size tastamam verilecektir; siz kesinlikle haksızlığa uğratılmayacaksınız!

273. (Sadakalar) kendilerini Allah yoluna adayan yoksullar içindir ki onlar yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler; bilmeyen birisi, utangaçlıklarından ötürü onları varlıklı sanır; ama sen öylelerini yüzlerinden tanırsın. (Onlar) yüzsüzlük edip insanlardan dilenmezler. Ne hayır işlerseniz, hiç kuşkusuz Allah onu bilmektedir.

274. Mallarını gece gündüz, gizli ya da açıktan Allah yolunda verenler var ya, işte öylelerinin ödülleri rableri katındadır. Onlara korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de.

اَلَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبٰوا لَا يَقُومُونَ اِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِى
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا اِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبٰوا وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهٰى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَاَمْرُهُ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ
عَادَ فَاُولٰئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾
يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِى الصَّدَقَاتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
كَفَّارٍ اَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوا مَا بَقِىَ مِنَ الرِّبٰوا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾
فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَاْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاِنْ تُبْتُمْ
فَلَكُمْ رُؤُسُ اَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَاِنْ
كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ وَاَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ اِلَى اللّٰهِ
ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

275. Riba{80} yiyenler ancak, şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi çarpılmış olarak (kabirlerinden) kalkarlar. Bu onların "Alım-satım da riba gibidir" demelerindendir. Oysa Allah, alışverişi helâl, ribayı haram kılmıştır. Kime rabbinden bir öğüt gelir ve (o öğüde uyar da) ribadan vaz geçerse, geçmişteki kendisinindir; işi Allah'a kalmıştır (Allah onları affeder). Kim (o öğütten sonra ribaya) dönerse onlar cehennemliktir; orada çok uzun süre kalacaklardır.

276. Allah ribadan gelen kazancı yok eder (bereketsiz kılar); sadakaların karşılığını da artırdıkça artırır. Allah, günahta ve inkârda ısrar edenleri hiç sevmez.

277. İman edip iyi-güzel işler yapanların, namazı kılan ve zekâtı verenlerin ödülleri hiç kuşkusuz rableri yanındadır. Onlara korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de.

278. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının; eğer iman etmişseniz, ribanın geri kalan kıs-mını almayın!{81}

279. İşte böyle yapmazsanız, Allah'a ve Elçisi'ne karşı savaş açtığınızı bilin! Eğer tövbe ederseniz, ana sermayeniz sizindir. Böylece ne zulmetmiş, ne de zulme uğramış olursunuz!

280. Eğer (borçlu) darlık-zorluk içindeyse bir rahatlamaya erinceye kadar (kendisine) süre tanıyın! Eğer (sonucunu) değerlendirebilirseniz, borcu sadaka olarak ona bağışlamanız sizin için daha hayırlıdır.

281. Allah'a döndürüleceğiniz o günden sakının! O günde herkese kazandığı tastamam verilecek ve kendilerine (zerrece) haksızlık edilmeyecektir.

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
فَاكْتُبُوهُۜ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِۖ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ
اَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْۚ وَلْيُمْلِلِ الَّذ۪ي عَلَيْهِ
الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔاۜ فَاِنْ كَانَ
الَّذ۪ي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَف۪يهًا اَوْ ضَع۪يفًا اَوْ لَا يَسْتَط۪يعُ
اَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِۜ وَاسْتَشْهِدُوا شَه۪يدَيْنِ
مِنْ رِجَالِكُمْۚ فَاِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَاَتَانِ
مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَٓاءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰيهُمَا فَتُذَكِّرَ
اِحْدٰيهُمَا الْاُخْرٰىۜ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَٓاءُ اِذَا مَا دُعُواۜ وَلَا
تَسْـَٔمُوٓا اَنْ تَكْتُبُوهُ صَغ۪يرًا اَوْ كَب۪يرًا اِلٰٓى اَجَلِه۪ۜ ذٰلِكُمْ
اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُٓوا اِلَّٓا
اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُد۪يرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوهَاۜ وَاَشْهِدُٓوا اِذَا تَبَايَعْتُمْۖ وَلَا يُضَٓارَّ
كَاتِبٌ وَلَا شَه۪يدٌۜ وَاِنْ تَفْعَلُوا فَاِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْۜ وَاتَّقُوا
اللّٰهَۜ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٢٨٢﴾

282. Ey iman edenler! Belirli bir süre için birbirinize borç verdiğinizde onu yazın! Aranızdan bir kâtip doğru olarak yazsın! Kâtip Allah'ın kendisine öğrettiği biçimde yazmaktan kaçınmasın; yazsın! Borçlu olan da yazdırsın ve rabbi olan Allah'tan korksun; borçtan hiçbir şeyi eksik etmesin! Eğer borçlunun aklı ermiyor, özürlü ya da kendisi yazamayacak (yazdıramayacak) durumdaysa velisi doğru olanı yapsın! Erkeklerinizden iki kişiyi de şahit tutun; eğer iki erkek yoksa, aranızda kabul edeceğiniz tanıklardan bir erkek ve iki kadın{82} gerekir ki onlardan birisi şaşırır-unutursa ötekisi ona hatırlatsın. Tanıklar çağrıldıklarında kaçınmasınlar! Az olsun, çok olsun borcu, süresiyle birlikte yazmaktan üşenmesin! Bu, Allah katında en doğru, tanıklık için en sağlam, kuşkulanmamanız için de en geçerli yoldur. Yalnız, aranızda hemen alıp vereceğiniz peşin ticarette, yazıya dökmemenizden ötürü size bir günah yoktur. Alış veriş ettiğiniz (kimi durumlarda da) tanık bulundurun! Yazana da, tanığa da kesinlikle zarar verilmesin! Eğer onlara bir zarar verirseniz, bu kendiniz için bir kötülüktür. Allah'tan korkun! İşte Allah size (gerekli olanı) öğretmektedir. Allah, her şeyi bilendir.

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ
فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ
اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَاِنَّهُ اٰثِمٌ
قَلْبُهُ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنْ تُبْدُوا مَا فٖٓي اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوهُ
يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُولُ بِمَٓا اُنْزِلَ
اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ
نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَٓا اِنْ نَسٖينَٓا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَٓا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
اَنْتَ مَوْلٰينَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرٖينَ ﴿٢٨٦﴾

283. Eğer yolculukta olur da yazacak bir kâtip bulamazsanız, rehin alınan şeyler (yeterlidir). Bu durumda birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, rabbi olan Allah'tan korkarak emaneti ödesin! Şahitliği(nizi) gizlemeyin! Onu gizleyenin kalbi (mutlaka) günahkârdır. Allah, yapmakta olduklarınızı bilendir.

284. Göklerde ve yerdekilerin tümü Allah'ındır. İçlerinizdekini açıklasanız da, gizleseniz de Allah sizi onunla hesaba çeker; dilediğini bağışlar, dilediğini cezalandırır. Allah, her şeye güç yetirendir.

285. (Son) Peygamber, rabbinden kendisine indirilene iman etmiştir; müminler de (iman etmiştir). Tümü Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine iman ettiler. "Onun elçilerinden hiçbirini diğerlerinden ayırt etmeyiz; işittik ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Bağışlamanı (dileriz); dönüşümüz sanadır!" dediler.

286. Allah hiç kimseyi, güç yetiremeyeceği bir şeyle sorumlu tutmaz. Herkesin kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararınadır. "Ey Rabbimiz! Unutur ya da yanılırsak bizi cezalandırma! Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır bir yük yükleme! Ey Rabbimiz! Bize, güç yetiremeyeceğimiz şeyleri de yükleme! Bizi affet; bizi bağışla; sen bizim Mevlâmız (en son sığınağımız)'sın! küfre sapmışlara karşı bize yardım et! (Âmin)

3. ÂL-İ İMRAN SÛRESİ

(Medine'de inmiştir; 33. ve daha sonraki ayetlerde geçen İmran ailesinden söz ettiği için bu adı almıştır. 200 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Mîm! {83}

2. Allah, ki ondan başka tanrı yoktur. Her an diri ve varlıkları koruyup yönetendir o!

3. O sana Kitab'ı gerçek ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirmiştir. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmiştir.

4. Ki (onlar), bundan önce yol göstericiydiler. (O) doğruyu yanlıştan ayıran Furkan'ı da indirmiştir. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkâr edenlere pek çetin bir azap vardır. Allah, en güçlü-en üstün olan ve (gerektiğinde suçlulara) haddini bildirendir.

5. Hiç kuşkusuz yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

6. Rahimlerde size, dilediği gibi biçim veren odur. Ondan başka tanrı yoktur. (O) en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

7. (Son) Kitab'ı sana o indirmiştir. Onun kimi ayetleri muhkem(kesin anlamlı)'dır -ki onlar Kitab'ın "Anası"dır- diğerleri de müteşabih-(benzer anlamlı)'tir.

سورة آل عمران

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ١ الله لا إله إلا هو الحي القيوم ٢ نزل عليك الكتاب بالحق
مصدقا لما بين يديه وأنزل التوراة والإنجيل ٣ من قبل هدى
للناس وأنزل الفرقان إن الذين كفروا بآيات الله لهم عذاب شديد
والله عزيز ذو انتقام ٤ إن الله لا يخفى عليه شيء في الأرض
ولا في السماء ٥ هو الذي يصوركم في الأرحام كيف يشاء
لا إله إلا هو العزيز الحكيم ٦ هو الذي أنزل عليك الكتاب
منه آيات محكمات هن أم الكتاب وأخر متشابهات فأما الذين
في قلوبهم زيغ فيتبعون ما تشابه منه ابتغاء الفتنة وابتغاء تأويله
وما يعلم تأويله إلا الله والراسخون في العلم يقولون آمنا به كل
من عند ربنا وما يذكر إلا أولو الألباب ٧ ربنا لا تزغ قلوبنا بعد
إذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة إنك أنت الوهاب ٨ ربنا
إنك جامع الناس ليوم لا ريب فيه إن الله لا يخلف الميعاد ٩

Kalplerinde eğrilik-hastalık bulunanlar, insanları şaşırtmak-yanıltmak için müteşabih olanların peşine düşerler. Oysa onların te'vilini{84}yorumunu ancak Allah bilir; bir de ilim sahipleri... Bilimde derinleşenler: "Biz ona iman ettik, tümü rabbimiz katındandır" derler. Sağduyu sahiplerinden başkası düşünüp öğüt almaz.

8. "Rabbimiz! Bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi eğriltme ve (kendi) katından bize bir rahmet indir! Hiç kuşkusuz sen bağışlaması pek bol olansın!"

9. "Rabbimiz! Gerçekleşmesinde hiçbir kuşku bulunmayan (o) günde insanları bir araya toplayacak olan da sensin! Doğrusu Allah, vaadinden asla dönmez.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَأُولٰٓئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَدَأْبِ
اٰلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ
اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلٰى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ
﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي
سَبِيلِ اللّٰهِ وَأُخْرٰى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ
وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذٰلِكَ مَتَاعُ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٤﴾ قُلْ
أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

10. Bilinmelidir ki, inkârcıların ne mal varlıkları, ne de evlâtları kendilerine Allah'tan gelecek (cezayı savmada) bir yarar sağlayacaktır. Öyleleri cehenneme yakıttırlar.

11. Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin durumu gibi. Onlar ayetlerimizi yalanlamışlardı; Allah da onları öylece yakalayıvermişti. Allah, cezalandırması pek şiddetli olandır.

12. (Ey Peygamber!) İnkâr edenlere: "Çok yakında yenilecek ve cehenneme sürükleneceksiniz!" de! Ne kötü bir yerdir o!

13. (Bedir'de) karşı karşıya gelen şu iki toplulukta sizin için elbette bir ibret vardır. Ordulardan biri Allah yolunda savaşıyordu; ötekisi ise inkârcıydı; (o nedenle) karşısındakileri, kendisinin iki katı görüyordu. İşte Allah, yardımıyla dilediğini (böyle) desteklemektedir. Hiç kuşkusuz bunda (görüş ve düşünüşlerinde derinlik olan) basiret sahipleri için bir ibret vardır.{85}

14. Kadınlara, oğullara, yığınlarca biriktirilmiş altın ve gümüşe, salma atlara, sağmal hayvanlara ve ekinlere karşı düşkünlük insanlara çekici gösterilmiştir. Bunlar, dünya hayatının nimetleridir. Oysa asıl varılacak en güzel yer, Allah'ın katında olandır.

15. De ki: "Size, bundan daha hayırlı olanını bildireyim mi? Korunup sakınanlar için rablerinin katında, içinde temelli kalacakları, altından da ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın hoşnutluğu vardır. Allah, kullarını her an görendir.

الذين يقولون ربنا اننا امنا فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب
النار ﴿١٦﴾ الصابرين والصادقين والقانتين والمنفقين
والمستغفرين بالاسحار ﴿١٧﴾ شهد الله انه لا اله الا
هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا
هو العزيز الحكيم ﴿١٨﴾ ان الدين عند الله الاسلام
وما اختلف الذين اوتوا الكتاب الا من بعد ما
جاءهم العلم بغيا بينهم ومن يكفر بايات الله فان
الله سريع الحساب ﴿١٩﴾ فان حاجوك فقل اسلمت
وجهي لله ومن اتبعن وقل للذين اوتوا الكتاب
والاميين ءاسلمتم فان اسلموا فقد اهتدوا وان تولوا
فانما عليك البلاغ والله بصير بالعباد ﴿٢٠﴾ ان
الذين يكفرون بايات الله ويقتلون النبيين بغير حق
ويقتلون الذين يامرون بالقسط من الناس فبشرهم
بعذاب اليم ﴿٢١﴾ اولئك الذين حبطت اعمالهم
في الدنيا والاخرة وما لهم من ناصرين ﴿٢٢﴾

16. (Tüm bu nimetler): "Rabbimiz! Biz iman ettik; bizim günahlarımızı bağışla; bizi cehennem azabından koru!" diyen,

17. Sabredenler, doğruluktan ayrılmayanlar, bilerek ve isteyerek boyun eğenler, hayır yolunda harcayanlar ve seher vaktinde Allah'tan bağışlanma dileyenleredir.

18. Allah, kendisi dışında tanrı olmadığına tanıktır. Melekler ve adaletten kesinlikle ayrılmayan bilginler de tanıktır ki ondan başka tanrı yoktur; o en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir. {86}

19. Hiç kuşkusuz Allah katındaki (en doğru) din İslâm'dır. {87} Kitap verilmiş olanlar, kendilerine (doğru) bilgi geldikten sonra, sırf aralarındaki kıskançlık yüzünden ayrılığa düşmüşlerdir. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse (bilsin ki) Allah, hesabı çabuk görendir.

20. Eğer (birileri) seninle tartışmaya kalkışırsa: "Ben, bana uyanlarla birlikte özümü Allah'a teslim ettim;" de! Kitap Ehli'ne ve ümmilere (müşriklere) de ki: "Siz de(Allah'a) teslim oldunuz mu?" Eğer teslim (Müslüman) olurlarsa, doğru yolu bulmuşlardır. Eğer yüz çevirirlerse sana düşen sadece duyurmaktır. Allah, kullarını(n yaptıklarını) her an görendir.

21. Allah'ın ayetlerini inkâr edenlere, haksız yere peygamberlerin canlarına kıyanlara ve insanlar arasında adaleti savunanları öldürenlere acıklı bir azabı müjdele!

22. Öylelerinin yaptıkları dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır. Onların, hiçbir biçimde yardımcısı da olmayacaktır.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ
اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ
فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ
لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ
الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا
مِنْهُمْ تُقْيَةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ
إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

23. Kitap'tan kendilerine bir pay verilmiş olanlara bir baksana! Aralarında hakem olsun diye Allah'ın Kitabı'na çağırıyorlar da, onlardan bir kesimi (bu hakemliğe uymayıp) yüz çevirip dönüyorlar.

24. Bu onların: "Ateş bize, sayılı birkaç gün dışında kesinlikle dokunmayacak" demelerinden ötürüdür. Öylelerinin bu tür yalanları (iftiraları), onları dinleri konusunda da yanılgıya düşürmüştür.

25. Peki, herkese kazandığının karşılığının tastamam verileceği, gerçekleşmesinde de asla kuşku olmayan o günde onları topladığımızda, öylelerinin halleri nice olacak?

26. De ki: "(Ey) mülkün sahibi Allah'ım! Sen, mülkün yönetimini dilediğine verir, dilediğini de onun yönetiminden alırsın; dilediğini yükseltir, dilediğini de alçaltırsın! Bütün iyilikler senin elindedir. Hiç kuşkusuz sen, her şeye güç yetirensin!"

27. "Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katarsın! Diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarırsın! Dilediğini hesapsız rızıklandırırsın!..."{88}

28. Müminler, inananları bırakıp da inkârcıları dost edinmesinler! Kim böyle yaparsa, Allah'la ilişiği kesilir; ancak inkârcılardan gelebilecek bir tehlikeyi önleme durumlarınız başka. Allah sizi, kendisine karşı (gelmekten) sakındırmaktadır; çünkü dönüş sadece Allah'adır.

29. De ki: "İçinizdekileri ister gizleyin, ister açığa vurun; Allah onları bilmektedir; göklerde ve yerde olanları da bilmektedir. O, her şeye güç yetirendir.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ
مِنْ سُوٓءٍ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُٓ اَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ
نَفْسَهُ وَاللّٰهُ رَؤُ۫فٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٣١﴾ قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىٓ اٰدَمَ وَنُوحًا وَاٰلَ اِبْرٰهِيمَ وَاٰلَ
عِمْرٰنَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي
بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا
وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَٓا اُنْثٰى وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ
وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى وَاِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّيٓ اُعِيذُهَا بِكَ
وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ
وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا
الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا قَالَتْ
هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

30. Her insanın iyilik olarak da, kötülük olarak da yaptıklarını karşısında hazır bulduğu o günde, kendisiyle kötülükleri arasında uzun bir mesafe olmasını isteyecektir. Allah, kendisine karşı (gelmekten) sizi sakındırmaktadır. Allah kullarına karşı çok şefkatli olandır.

31. De ki: "Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın! Allah, yarlıgayandır; esirgeyendir.

32. De ki: "Allah'a ve Elçi'ye itaat edin!" Eğer yüz çevirirlerse, hiç kuşkusuz Allah, inkâr edenleri sevmez.

33. Gerçek şu ki Allah Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini insanlara (elçi olarak) seçmiştir.

34. Onlar, birbirinden türeyen nesil(ler)'dir. Allah, her şeyi işitendir; bilendir.

35. Hani İmran'ın karısı: "Yarabbi! Karnımdakini, hiç kimsenin bir baskısı ve telkini olmaksızın özgürce sana adadım! Adağımı kabul buyur! Kuşkusuz sen (duaları) işitensin; her şeyi bilensin!" demişti.

36. Onu doğurunca dedi ki: "Rabbim! Onu kız doğurdum. Oysa Allah onun ne doğurduğunu elbette bilmektedir. Erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu, kovulmuş şeytanın kötülüklerinden sana sığındırıyorum!"

37. Rabbi onu güzel bir biçimde kabul buyurdu ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya da onun sorumluluğunu üstlendi. Zekeriya her ne zaman mihraba (özel odasına) girdiyse, yanında (taze) bir yiyecek (meyveler) buldu ve "Ey Meryem! Bu(nlar) sana nerden (gelmekte)'dir?" deyince: "Bu(nlar) Allah katındandır; hiç kuşkusuz Allah dilediğine hesapsız rızık verendir!" (yanıtını aldı.)

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ
قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا
بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾
قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي
عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ
لِي آيَةً ۖ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ۗ وَاذْكُرْ
رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالَتِ
الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ
عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي
وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ
مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ
يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

38. Zekeriya orada rabbine şöyle dua etti: "Rabbim; bana katından tertemiz bir soy armağan et! Sen elbette duaları işitensin!"

39. Zekeriya mabette namaz kılmaktayken melekler ona seslendiler: "Allah sana Yahya'yı müjdelemektedir. O Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan bir efendi, iffetli ve iyilerden bir peygamberdir."

40. Dedi ki: "Rabbim! Ben bunca yaşlanmışken ve karım da kısırken nasıl bir oğlum olabilir?" Buyurdu ki: "(Bu) böyledir; Allah dilediğini yapar!"

41. (Zekeriya): "Rabbim! (bununla ilgili) bana bir işaret ver!" dedi. Rab buyurdu ki: "Senin açık alâmetin, üç gün boyunca insanlarla, işaret dili dışında, konuşmamandır. Rabbini çokça an ve akşam sabah (onu)tesbih et!"

42. (Daha sonra) melekler demişti ki: "Ey Meryem! Allah seni seçti ve arındırarak seni tüm kadınlardan üstün kıldı!"

43. "Ey Meryem! Rabbine ibadetten geri durma: Secde et; eğilenlerle birlikte (sen de) eğil!"

44. (Ey Muhammed!) Bunlar sana vahyettiğimiz gaip (görünmez) âleminin haberlerindendir. Onlardan hangisi Meryem'i korumasına alacak diye kalemleriyle kura çekerken sen yanlarında değildin; birbirleriyle tartışırken de yanlarında değildin!"

45. Melekler demişti ki: "Ey Meryem! Allah seni, kendisinden bir "kelime" ile müjdelemektedir: Adı, Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada da, ahirette de gözde ve (Allah'a) yakın olanlardandır."{89}

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلاً وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ
رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِى وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِى بَشَرٌ قَالَ كَذٰلِكِ
اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ
﴿٤٨﴾ وَرَسُولاً اِلٰى بَنٓى اِسْرٰٓائِيلَ اَنِّى قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِنْ
رَبِّكُمْ اَنّٓى اَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيهِ
فَيَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْيِ
الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِى
بُيُوتِكُمْ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ
الَّذِى حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّٓا اَحَسَّ عِيسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ
مَنْ اَنْصَارِٓى اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ
اللّٰهِ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

46. "Beşikteyken de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacak ve iyilerden olacaktır."

47. Meryem dedi ki: "Rabbim! Bana bir beşer dokunmamışken benim nasıl çocuğum olabilir?" (O ses): "(Bu) böyledir" dedi: "Allah neyi dilerse yaratır; bir işin olmasına karar verirse ona sadece "Ol!" der, o da hemen oluverir."

48. "(Allah) ona Kitab'ı, Hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek;"

49. "Onu İsrailoğullarına bir elçi yapınca (diyecek ki): "Ben size rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan bir kuş heykeli yapıp ona üflerim; Allah'ın izniyle o da hemen (uçan) bir kuş oluverir.Allah'ın izniyle körü ve cüzamlıyı iyileştirir; ölüyü diriltirim.{90}Evlerinizde ne yediğinizi, neler biriktirdiğinizi size bildiririm. Eğer inanacaksanız bunda sizin için kuşkusuz bir ibret vardır!"

50. "Benden önceki Tevrat'ı doğrulayayım ve size haram edilen kimi şeyleri de helâl edeyim diye gönderildim. Size rabbinizden bir mucize getirdim. Artık Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin (beni izleyin)!"

51. "Gerçek olan şu ki Allah, benim de rabbim, sizin de rabbinizdir.{91} Öyleyse sadece ona kulluk edin! Doğru yol budur."

52. İsa onlarda inkârcı bir tavır sezince: "(Allah yolunda) kim bana yardımcı olacak?" dedi. Havariler{92}: "Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a iman ettik; bizim gerçekten Müslüman olduğumuza şahit ol!" dediler.

رَبَّنَا اٰمَنَّا بِمَا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
﴿٥٣﴾ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٥٤﴾ اِذْ
قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسٰٓى اِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ
كَفَرُٓوا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
﴿٥٦﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ
اُجُورَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ
مِنَ الْاٰيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ مَثَلَ عِيسٰى عِنْدَ
اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
﴿٥٩﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ
حَٓاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا
نَدْعُ اَبْنَٓاءَنَا وَاَبْنَٓاءَكُمْ وَنِسَٓاءَنَا وَنِسَٓاءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا
وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾

53. "Ey Rabbimiz! Biz senin indirdiğine inandık ve Elçi'ye de uyduk; artık bizi (gerçeğin) tanıkları olarak yaz!"

54. (İnanmayanlar da kendilerince) bir düzen-tuzak kurdular. Allah da onların tuzaklarına, tuzakla karşılık verdi. Allah, düzen kuranların en hayırlısıdır.

55. Allah İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, senin hayatını sonlandıracağım; seni kendi katıma yükselteceğim! Seni inkârcılardan uzaklaştırıp arındıracağım ve sana uyanları Kıyamet Günü'ne değin, inkâr edenlerin üzerinde tutacağım.{93} Sonunda dönüşünüz banadır. Ayrılığa düşmekte olduğunuz konularda aranızda ben karar vereceğim.

56. İnkârlarını sürdürenlere gelince, onları dünyada da, ahirette de pek şiddetli bir azapla azaplandıracağım; onlara yardım eden de olmayacaktır.

57. İman edip de iyi-güzel işler yapanların ödülleri, kendilerine tastamam verilecektir. Allah, zalimleri (hiç) sevmez.

58. (Ey Muhammed!) İşte bu sana okumakta olduklarımız ayetlerden yani Hikmetli Kitap (Kur'an)'tandır.

59. Allah'a göre İsa örneği, Adem'in örneği gibidir; onu da topraktan yaratmıştı ya! Sonra ona "Ol!" demişti de o da hemen oluvermişti.

60. (Bu), rabbinden (gelmekte olan) "gerçek"tir; kuşkuya kapılanlardan olma!

61. Artık sana gelip ulaşan (bunca) bilgiden sonra, kim seninle tartışmaya kalkışırsa (öylelerine) de ki: "Gelin; çocuklarınızı ve çocuklarımızı, kadınlarınızı ve kadınlarımızı çağırarak bizlerle sizler bir araya gelelim; sonra da, içimizden geldiğince dua edelim ki Allah'ın lâneti yalancıların üzerine olsun!{94}

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَهُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٦٢﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ
بِالْمُفْسِدٖينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَٓاءٍ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا وَلَا يَتَّخِذَ
بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَٓاجُّونَ فٖٓي اِبْرٰهٖيمَ
وَمَٓا اُنْزِلَتِ التَّوْرٰيةُ وَالْاِنْجٖيلُ اِلَّا مِنْ بَعْدِهٖ اَفَلَا تَعْقِلُونَ
﴿٦٥﴾ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ حَاجَجْتُمْ فٖيمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَٓاجُّونَ فٖيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ اِبْرٰهٖيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِنْ
كَانَ حَنٖيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿٦٧﴾ اِنَّ اَوْلَى
النَّاسِ بِاِبْرٰهٖيمَ لَلَّذٖينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ
يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾
يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

62. İşte (İsa ile ilgili) gerçek kıssa, hiç kuşkusuz budur! Allah'tan başka (hiçbir) tanrı yoktur. Allah elbette en güçlü-en üstün olan, hikmetle hükmedendir.

63. Eğer (bu gerçeğe rağmen yine de) yüz çevirenler olursa, hiç kuşkusuz Allah fesat (karışıklık) çıkaranları bilmektedir.

64. De ki: "Ey Kitap Ehli! Bizimle sizin aranızda ortak olan bir kelimeye-ilkeye geliniz! (Tevhide, Allah'ın birliğine iman edip) ondan başkasına tapmayalım! Ona hiçbir şeyi ortak koşmayalım! Allah'ı bırakıp da birilerini tanrılaştırmayalım!" Eğer yine de yüz çevirirlerse deyin ki: "Bizim gerçekten Müslüman olduğumuza siz de şahit olun!"

65. "Ey Kitap Ehli! İbrahim konusunda niçin tartışıp durmaktasınız?{95} Tevrat da, İncil de ondan sonra indirilmiştir. Buna rağmen aklınızı kullanmayacak mısınız?"

66. İşte siz böylesiniz: Birazcık bilginiz olan şeyler hakkında tartışırsınız; ama hiç bilginiz olmayan konularda niçin tartışıp durmaktasınız? Siz bilmeyebilirsiniz; ama Allah her şeyi bilmektedir.

67. İbrahim ne Yahudi, ne de Hristiyan'dı; fakat o Allah'ın birliğine inanan bir Müslümandı, hiç müşrik olmamıştı.

68. Şu bir gerektir ki, insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyan ve şu Peygamber (Muhammed)'le birlikte iman etmiş olanlardır. Allah, iman etmişlerin velisi (dostu)dir. {96}

69. Kitap Ehli'nden bir kesim, sizi şaşırtıp saptırmayı (çok) istemiştir; oysa onlar sadece kendilerini saptırmaktadırlar. Ne yazık ki bunun bilincinde bile değillerdir!

70. Ey Kitap Ehli! Bilip dururken, niçin Allah'ın ayetlerini inkâr edip durmaktasınız?

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
اٰمِنُوا بِالَّذِٓي اُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوٓا
اٰخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ
قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ اَنْ يُؤْتٰٓى اَحَدٌ مِثْلَ مَٓا اُوتِيتُمْ اَوْ
يُحَٓاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ
يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَٓاءُ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ اِنْ
تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِٓ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا
يُؤَدِّهِٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَٓائِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ
عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيِّنَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهِ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا
يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

71. Ey Kitap Ehli! Niçin hakkı (doğruyu) batıl (yanlış)'la karıştırmakta ve bile bile gerçeği gizlemektesiniz?

72. Kitap Ehli'nden bir kesimi şöyle dedi: "Müminlere indirilene günün başında inanın (inanır gibi yapın), bitiminde de inkâr edin! Böylece belki onlar da dinlerinden dönerler."-{97}

73. "Sizin dininize uymakta olandan başkasına inanıp da güvenmeyin! (Ey peygamber! Sen de) de ki: "Hiç kuşkusuz en doğru yol, Allah'ın doğru olan yoludur. Size verilenin bir benzeri birine (Muhammed'e) verilmekte ya da rabbiniz katında size karşı deliller-kanıtlar getirmekteler diye mi (telaştasınız)? De ki: "Hiç kuşkusuz lütuf ve ihsan Allah'ın elindedir; (o da) onu dilediğine vermektedir." Allah, (maddi-manevi nimetlerini) yaydıkça yayan, ilmiyle her şeyi kuşatandır.

74. O, rahmetini dilediğine özgüleyerek vermektedir. Allah, büyük lütuf ve ihsan sahibidir.

75. Kitap Ehli'nden öyleleri vardır ki kendisine yığınla emanet bıraksan onu sana (aynen) geri verir; (fakat) öyleleri de vardır ki, ona bir dinar emanet etsen, başına dikilip durmadıkça onu sana geri vermez. Onlar: "Ümmilere (zayıf, bilgisiz, başka dinden olanlara) karşı bizim hiçbir sorumluluğumuz yoktur" dedikleri için böyle yapmaktadırlar ve öyleleri, Allah'a karşı bile bile yalan söylemektedirler.{98}

76. Hayır; kim sözünü tutar ve Allah'tan sakınırsa, hiç kuşkusuz Allah öylelerini sever.

77. Allah'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir değere satanlar var ya, işte onların ahirette bir nasipleri-payları yoktur. Allah, o günde onlarla konuşmayacak, onları gözetmeyecek; onları arındırmayacak da. Öyleleri için pek acıklı bir azap hazırlamıştır.

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ
الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَلٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا
كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ
وَالنَّبِيِّينَ اَرْبَابًا اَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾
وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا اٰتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرٖى
قَالُوٓا اَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَاَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ
﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾
اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهُٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

78. Onlardan öyleleri de vardır ki, siz okuyup söylediklerini Kitap'tan sanasınız diye dillerini, kitabınkine benzetmek için eğip bükerler. Oysa o Kitap'tan değildir. "Bu Allah katındandır" derler, oysa o Allah katından değildir. Bile bile Allah'a karşı yalan söylemektedirler.

79. Hiçbir insanın, Allah kendisine kitap, hikmet ve peygamberlik verdikten sonra insanlara: "Allah'tan sonra bana da kulluk edin" deme (hak ve yetki)'si yoktur. Tam tersine, "Okutmakta ve öğrenip öğretmekte olduğunuz kitap gereğince, kendisini Allah'a veren kullar olun!" der.

80. Ve size: "Melekleri ve peygamberi de 'Rab' yerine koyun" diye de emretmez. Siz Müslüman olduktan sonra hiç size inkârı emreder mi? {99}

81.Hani Allah peygamberlerden: "Size verdiğim kitap ve hikmetten sonra, sizi doğrulayan bir elçi gelince ona mutlaka yardım edip iman edeceksiniz" diye söz almıştı. (Devamında demişti ki: "Bunu kabul ettiniz ve bu zorlu yükümü aldınız mı?" "Aldık-kabul ettik" dediler. (Rab) dedi ki: "O halde şahit olun! Ben de sizinle birlikte şahitlik edenlerdenim."

82. Artık bundan böyle kim (haktan) yüz çevirirse, işte onlar fasıkların-yoldan çıkmışların ta kendisidir.

83. Onlar, Allah'ın dininden başkasını mı aramaktadırlar? Oysa göklerde ve yerdekilerin tümü- istese de istemese de, ona teslim olmuştur ve ona döndürülecektir.

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهٖيمَ
وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَٓا اُوتِيَ مُوسٰى
وَعٖيسٰى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دٖينًا فَلَنْ
يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ
يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اٖيمَانِهِمْ وَشَهِدُٓوا اَنَّ الرَّسُولَ
حَقٌّ وَجَٓاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ
﴿٨٦﴾ اُو۬لٰٓئِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
وَالنَّاسِ اَجْمَعٖينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدٖينَ فٖيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا الَّذٖينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذٖينَ
كَفَرُوا بَعْدَ اٖيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ
وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الضَّٓالُّونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدٰى
بِهٖ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٖينَ ﴿٩١﴾

84. De ki: "Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene; Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere rableri tarafından verilene inandık; onların hiçbirisi arasında ayrım yapmayız ve biz ona teslim olanlarız."

85. Kim İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kabul görmeyecek ve o ahirette kaybedenlerden olacaktır.

86. Kendilerine apaçık belge ve bilgiler geldiği ve Elçi'nin de hak olduğuna tanık oldukları halde, imandan sonra küfre sapan bir topluma Allah nasıl yol gösterir? Allah, zalimler topluluğunu doğru yola eriştirmez.{100}

87. İşte öylelerinin cezası: Allah'ın, meleklerinin ve tüm insanların lânetinin onların üzerine olmasıdır.

88. O (lânetli) durumda çok uzun süre kalırlar, çekmekte oldukları acılar hafifletilmez ve yüzlerine de bakılmaz...

89. Ancak bundan sonra tövbe edip kendilerini düzeltenler başka; çünkü Allah çok bağışlayan ve esirgeyendir!

90. İmandan sonra inkâra yönelenler, sonra da inkârlarını artırdıkça artıranların tövbeleri kesinlikle kabul edilmez. İşte öyleleri sapmışların ta kendileridir.

91. İnkâr edip de "kâfir" olarak ölenler, dünyalarca altını fidye olarak verseler bile, hiç birinden verdikleri kabul edilmez. Öyleleri için pek acıklı bir azap vardır; onlara yardım eden kimse de yoktur!

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ بِه۪ عَل۪يمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَٓائ۪يلُ عَلٰى نَفْسِه۪ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰيةُ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرٰيةِ فَاتْلُوهَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾
قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ اِبْرٰه۪يمَ حَن۪يفًاۜ وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِك۪ينَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذ۪ي بِبَكَّةَ
مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَم۪ينَۚ ﴿٩٦﴾ ف۪يهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ اِبْرٰه۪يمَۚ
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًاۜ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ
اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَب۪يلًاۜ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَم۪ينَ ﴿٩٧﴾
قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِۗ وَاللّٰهُ شَه۪يدٌ عَلٰى
مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاَنْتُمْ شُهَدَٓاءُۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوٓا اِنْ تُط۪يعُوا فَر۪يقًا مِنَ
الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ ا۪يمَانِكُمْ كَافِر۪ينَ ﴿١٠٠﴾

92. Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) infak etmedikçe asla iyiliğe (Allah'ın hoşnutluğuna) erişemezsiniz. (Bu yolda) ne harcarsanız Allah onu bilmektedir.

93. Tevrat indirilmeden önce, İsrail'in{101} kendisine haram kıldıklarından başka tüm yiyecekler İsrailoğullarına helâldi. "Siz doğru-haklıysanız Tevrat'ı getirin de okuyun!" de!

94. Artık bundan sonra Allah'a kim yalan uydurup da iftira atarsa, işte öyleleri zalimdirler.

95. De ki: "Allah doğru söylemiştir. Öyleyse, bir tek Allah'a inanan İbrahim'in dosdoğru olan dinine uyun! O, müşriklerden değildi.

96. Şu bir gerçektir ki, insanlara (mabet olarak) ilk kurulan "Ev", Bekke (Mekke)'dekidir. O, kutlu, bereketli ve tüm insanlar için hidayet kaynağı olan (Kâbe)'dır.{102}

97. Onda çok açık deliller, belge ve bilgiler ve İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya uğrarsa güven bulur. Ona, bir yol bulup güç getirenlerin o "Ev"i haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. (Bu gerçeği) kim inkâr ederse, hiç kuşkusuz Allah, hiçbir şeye ihtiyaç duymayacak zenginliktedir.

98. De ki: "Ey Kitap Ehli! Allah, yapıp durduklarınıza tanıkken, niçin Allah'ın ayetlerini inkâr etmektesiniz?

99. De ki: "Ey Kitap Ehli! Siz görüp bilirken, niçin Allah'ın yolunu eğriymiş gibi göstermeye, iman etmek isteyenleri Allah yolundan çevirmeye çalışmaktasınız? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir."

100. Ey iman edenler! Eğer, kendilerine kitap verilenlerden her hangi bir kesime uyarsanız, imanınızdan sonra sizi inkâra döndürürler!{103}

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ
رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
(١٠١) يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ (١٠٢) وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا
نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ
فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (١٠٣)
وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (١٠٤) وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (١٠٥) يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
وُجُوهٌ فَاَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (١٠٦) وَاَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ
وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللّٰهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (١٠٧) تِلْكَ اٰيَاتُ
اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ (١٠٨)

101. Allah'ın ayetleri size okunurken ve onun Elçisi de aranızda bulunurken nasıl olur da inkâr yolunu seçersiniz? Kim Allah'a bağlanırsa, elbette o dosdoğru olan bir yola iletilmiştir.

102. Ey iman edenler! Allah'tan nasıl sakınıp çekinmek gerekiyorsa öylece sakınıp çekinin ve ancak Allah' a teslim olmuş Müslümanlar olarak can verin!

103. Ve hep birlikte Allah'ın İpi'ne (Kur'an'a) sarılın, dağılmayın ve Allah'ın size olan nimet(ler)'ini hatırlayın! Hani siz birbirinize düşmandınız, (o) kalplerinizi uzlaştırdı da onun lütfuyla kardeşler haline geldiniz! Siz ateşten bir çukurun kenarındaydınız da oradan sizi kurtarmıştı. Doğru yolu bulasınız diye Allah size ayetlerini böyle açıklamaktadır.

104. İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten sakındıran bir topluluk (her an) bulunsun! İşte kurtuluşa erenler bu (daveti yapanlar ve davete uya)'nlardır! {104}

105. Kendilerine apaçık belge ve bilgeler geldikten sonra parçalanıp dağılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın! Öyleleri için (hem dünyada ve hem de ahirette) pek acıklı bir azap vardır.

106. Kimi yüzlerin ağaracağı, kimi yüzlerin de kararacağı o gün, yüzleri kapkara kesilenlere: "İmanınızdan sonra inkâra saptınız ha! Öyleyse, inkârınıza karşılık azabı tadın!" (denilecektir.)

107. Yüzleri ağaranlarsa Allah'ın rahmetinde (cennette)'dirler; çıkmamacasına oradadırlar.

108. Bunlar Allah'ın ayetleridir; onları sana gerçek olarak okumaktayız. Allah, hiçbir canlıya zulmetmeyi sevmez.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَوْ اٰمَنَ
اَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَاَكْثَرُهُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّا اَذًى وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ
يُوَلُّوكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوا اِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ
وَبَاؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ الْاَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾ لَيْسُوا
سَوَاءً مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ اٰيَاتِ اللّٰهِ اٰنَاءَ
الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَاُولٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

109. Göklerdekilerin ve yerdekilerin tümü Allah'ındır. İşler dönüp dolaşır, Allah'ta sonlanır.

110. Siz, insanların iyiliği için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz! Eğer Kitap Ehli de (böyle) inanmış olsaydı, elbette kendileri için bu daha iyi olurdu. (Gerçi) onlardan iman edenler de var; fakat çoğunluğu (Allah'ın davetine) inatla direnmekte-yoldan sapmaktadırlar.

111. Biraz eziyet, (kimi de hakaret) dışında size (onlar) asla zarar veremezler. Sizinle savaşa girişseler, size arkalarını dönüp kaçarlar. (Zaten) onlara yardım da edilmez.{105}

112. Her nerede bulunursa bulunsunlar-Allah'ın İpi'ne ve insanların ipine (sözleşmesine) sığınanlar dışında kalanlar-Allah'ın gazabına uğramıştır da üzerlerine "zillet" damgası vurulmuştur. Bu, Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendir; çünkü (Hakk'a) isyan etmişler ve taşkınlık edip kural dışına taşmışlardır.

113. Hepsi bir değildir, kitap ehlinden bir topluluk vardır ki, geceleri kalkıp Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar.

114. Onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder; iyiliği emreder ve kötülükten sakındırırlar. Hayır işlerinde de yarışırlar. İşte onlar salihlerdir.{106}(Salihler de cennettedirler.)

115. Onların yaptıkları hiçbir iyilik karşılıksız bırakılmayacaktır. Hiç kukusuz Allah, günahtan korunup sakınanları bilmektedir.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنَ
اللّٰهِ شَيْـًٔا وَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ
مَا يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ
اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا
تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَٓاءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ اَكْبَرُ
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَٓا اَنْتُمْ اُولَٓاءِ
تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَاِذَا
لَقُوكُمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْاَنَامِلَ مِنَ
الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾
اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَاِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
بِهَا وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا اِنَّ
اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ
تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

116. İnkâr edenlere gelince, onların ne mal varlıkları, ne de evlâtları Allah'a karşı kendilerine bir yarar sağlar. Cehennemliktir onlar ve orada pek uzun süre kalacaklardır.

117. Onların bu dünya hayatında, yapmakta oldukları harcamaların durumu, kendilerine zulmeden bir topluluğun ekinlerini vurup onu mahveden kavurucu rüzgâr(ın yaptığı yıkım)'a benzer. Allah onlara zulmetmemiştir; fakat onlar kendilerine kötülük etmektedirler.

118. Ey iman edenler! Size kötülük etmekten geri durmayan, sizin sıkıntıya düşmenizi isteyip duranları sırdaş-dost edinmeyin! Öylelerinin kin ve nefretleri ağızlarından taşmaktadır; içlerindeki (hınç) ise daha büyüktür. Biz, düşünüp tutasınız diye ayetleri size böyle açıklamışızdır.

119. İşte siz böylesiniz! Onlar sizi sevmedikleri halde siz onları sevmektesiniz; Kitab'ın tümüne-tüm kitaplara inanırsınız. Onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler; kendi başlarına kaldıklarında da size olan öfkelerinden ötürü parmaklarını ısırırlar. De ki: "Öfkeden canınız çıksın!" Hiç kuşkusuz Allah, göğüslerin özünde olanları bilendir.

120. Size bir iyilik dokunsa, (bu) onları üzer; size bir kötülük dokunsa ona sevinirler. Eğer (zorluklara) sabreder, (Allah'tan) çekinip sakınırsanız, onların tuzak(lar)'ı size hiçbir zarar vermez. Allah, onların yapmakta olduklarını, elbette kuşatandır.

121. Hani sen sabah erkenden ailenden ayrılarak, müminleri savaşta tutacakları noktalara yerleştirmekteydin...{107} Allah, her şeyi işitendir; bilendir.

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى
اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَاَنْتُمْ
اَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
اَلَنْ يَكْفِيَكُمْ اَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلَافٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
مُنْزَلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلٰٓى اِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَاْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ
هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلَافٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ
﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ
وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ
طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾
لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَاِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوا اَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
﴿١٣١﴾ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

122. O zaman sizden iki grup-bölük korkup, bozulmaya yüz tutmuştu. Oysa Allah onların yardımcısıydı. Müminler, (her durumda) Allah'a güvenip dayanmalıdırlar!

123. Andolsun ki siz Bedir'de zayıf durumdayken, Allah size yardım edip zafere ulaştırmıştı. Öyleyse, Allah'tan sakının ki şükretmiş olasınız!

124. O zaman sen müminlere: "İndirilmiş üç bin melekle rabbinizin sizi desteklemesi yetmez mi?" demekteydin.

125. Evet; (zorluk ve sıkıntılara) sabreder, sadece Allah'tan korkup sakınırsanız, onlar şu anda bir baskınla ansızın üzerinize gelseler bile, rabbiniz sizi, nişanlı-armalı beş bin melekle destekler.

126. Allah bunu, sırf size müjde olsun ve kalpleriniz onunla güven bulsun diye yapmıştır. Zafer, yalnız (ve her zaman) en güçlü-en üstün olan ve hikmetle hükmeden Allah katındandır;

127. Ki, inkârcıların bir kısmı kırılsın ya da umutlarını yitirmiş durumda dönüp gitsinler diye (o yardımı yapmaktadır).

128. O konuda senin yapabileceğin pek birşey de yoktur; Allah, ya onların tövbelerini kabul edip kendilerini bağışlar, ya da zulmettiklerinden ötürü onlara azap eder.{108}

129. Göklerdekilerin ve yerdekilerin tümü Allah'ındır; dilediğini bağışlar, dilediğini de cezalandırır. Allah, (hem) yarlıgayan, (hem de) esirgeyendir.

130. Ey iman edenler! Kat kat katlanarak artan ribayı{109}yemeyin! Allah'tan korkup sakının ki kurtuluşa eresiniz!

131. İnkârcılar için hazırlanmış olan ateşten sakının!

132. Allah 'a ve Elçi'ye itaat edin ki merhamet olunasınız.

وَسَارِعُوا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ اَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِى السَّرَّٓاءِ
وَالضَّرَّٓاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللّٰهُ
يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ اِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً اَوْ
ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلٰى مَا فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَٓاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ
تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ اَجْرُ
الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِى
الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾
هٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا
تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
اِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ
الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَٓاءَ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

133. Rabbinizden bir bağışlanma ve genişliği göklerle yeryüzü arası kadar olan Cennete (girmek için) koşun-yarışın ki o, muttakiler için hazırlanmıştır.

134. Böyleleri bollukta da, darlıkta da infak ederler; öfkelerini yenerler; insanları da affederler. Allah, iyileri-iyi işler yapanları sever.

135. Böyleleri bir kötülük yaptıkları, ya da öz benliklerine zulmettiklerinde, Allah'ı hatırlayarak hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler. Günahları, Allah dışında kim bağışlayabilir ki? Böyleleri (zaten) bile bile yanlışta ısrar etmezler.

136. İşte onların ödülleri, rablerinden bir yarlıganma ve içinde hiç çıkmamasına kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. Doğru işler yapıp değer üretenlerin ödülü ne güzeldir!

137. Sizden önce de nice yasalar-kurallar uygulanmıştı. Dolaşın yeryüzünde de, yalancıların sonunun nice olduğunu görün!

138. Bu (Kur'an) insanlara bir beyanname-bildiridir. Allah'tan sakınanlara da bir yol gösterici ve öğüttür.

139. (Ey müminler!) Gevşemeyin, tasalanmayın; eğer (gerçekten) iman etmişseniz üstün olan sizsiniz! **{110}**

140. Eğer (savaşta) size bir sıkıntı dokunduysa, karşınızdakilere de benzer bir sıkıntı dokunmuştur. Böylesi günleri biz insanlar arasında döndürüp durmaktayız ki, Allah (gerçekten) iman edenleri bilecek ve içinizden kimilerini şehitler-şahitler derecesiyle ödüllendirecektir. Allah, zalimleri (hiç) sevmez.

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ اَمْ
حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ
قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَاۨئِنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ
انْقَلَبْتُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ
اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا
وَهَنُوا لِمَا اَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا
وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِي اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰيهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ
ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

141. (Bu devran aynı zamanda) iman edenleri arındırmak-özgüvenlerini kazandırmak, inkârcıları da perişan etmek içindir.

142. Yoksa siz, Allah içinizden cihat edenleri-İslâm uğrunda uğraşıp didinenleri ve sabırda diretenleri bilip belirlemeden cennete girivereceğinizi mi sandınız?

143. Andolsun ki siz onun (ölüm)'la karşılaşmadan önce ölümü arzulamaktaydınız. İşte onu gördünüz; ama (nasıl da) bakıp durmaktasınız?!..

144. Muhammed sadece bir elçidir ve ondan önce de nice elçiler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür ya da öldürülürse siz gerisin geriye (eski dininize) mi döneceksiniz? İki ökçesi üzerinde geriye dönen kimse, Allah'a hiçbir biçimde zarar veremez. Allah, şükredenleri ödüllendirecektir.

145. Allah'ın izni olmadan hiç kimse ölmez. Ölümün (mutlaka) belirlenmiş bir süresi vardır. Kim dünya yararını dilerse, ona ondan veririz; kim de ahiret sevabını isterse, ona da ondan veririz. Biz, şükredenleri (mutlaka) ödüllendireceğiz.

146. Nice peygamberler vardır ki, kendilerini rablerine adamış niceleriyle birlikte savaşıp da Allah yolunda başlarına gelenlerden yılmamışlar; gevşeklik ve zaaf göstermemişler; boyun da eğmemişlerdir. Allah, (savaşta) sabredip direnenleri sever.{111}

147. Onların (çarpışma başlamadan önceki) sözleri şöyleydi: "Rabbimiz! Günahlarımızı, iş ve eylemlerimizdeki aşırılıkları bağışla! (Düşman karşısında) ayaklarımızı yere sağlam bastır ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!"

148. Böylece Allah onlara, hem dünya nimetini ve hem de ahiret sevabının en güzelini vermiştir. Allah iyileri-işlerini en güzel biçimde yapanları sever.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تُط۪يعُوا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِر۪ينَ ﴿١٤٩﴾
بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰيكُمْۚ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِر۪ينَ ﴿١٥٠﴾
سَنُلْق۪ي ف۪ي قُلُوبِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَٓا
اَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِه۪ سُلْطَانًاۚ وَمَأْوٰيهُمُ
النَّارُۜ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِم۪ينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ
صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهُٓ اِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِاِذْنِه۪ۚ حَتّٰٓى
اِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ
بَعْدِ مَٓا اَرٰيكُمْ مَا تُحِبُّونَۜ مِنْكُمْ مَنْ يُر۪يدُ
الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُر۪يدُ الْاٰخِرَةَۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ
عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْۜ وَاللّٰهُ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٥٢﴾ اِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُ۫نَ
عَلٰٓى اَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ ف۪ٓي اُخْرٰيكُمْ
فَاَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَٓا اَصَابَكُمْۜ وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

149. Ey iman edenler! Eğer inkârcılara (itaat edip) onlara uyarsanız, sizi gerisin geriye (eski dininize) döndürürler ve hepten kaybedersiniz.{112}

150. Hayır; sizin (her zaman) koruyanınız Allah'tır. Yardımcıların en iyisi odur.

151. Allah'ın, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri, kendisine ortak koştukları için, inkârcıların kalplerine pek yakında korku salacağız. Onların gidecekleri yer cehennemdir. Zalimlerin varacağı yer ne kötüdür!

152. Allah size verdiği sözde durmuştur. Siz de onun izniyle onları kırıp geçiriyor-darmadağın ediyorsunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zafer)'i gösterince duraksadınız da, savaş hakkında birbirinizle çekiştiniz ve emirleri dinlemez oldunuz. Kiminiz dünyayı istemekteydi, kiminiz de ahireti... Sonra sizi sınamak için onlardan uzaklaştırmıştır.{113} Allah, müminlere karşı çok lütufkârdır.

153. Siz, o durumda (şaşkınlıkla) boyuna uzaklaşıyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. Elçi ise sizi peşinizden çağırmaktaydı. (Allah) elinizden kaçırdıklarınıza ve başınıza gelenlere üzülmemeniz için sizi kederden kedere salmıştır. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشٰى طَٓائِفَةً
مِنْكُمْ وَطَٓائِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ
ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ اِنَّ
الْاَمْرَ كُلَّهُ لِلّٰهِ يُخْفُونَ فٓي اَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ
لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هٰهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فٖي
بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذٖينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ
وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فٖي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فٖي قُلُوبِكُمْ
وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ اِنَّ الَّذٖينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ
الْتَقَى الْجَمْعَانِ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلٖيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذٖينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوا
فِي الْاَرْضِ اَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا
لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فٖي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ يُحْيٖي وَيُمٖيتُ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ اَوْ
مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

154. Sonra bu kederin ardından üzerinize, içinizden bir grubu sarıp sarmalayan güven verici bir uyku indirmişti. Bir (başka) grup da-gerçekten canlarının derdine düşmüştü; -Allah hakkında cahiliye dönemindeki haksız zanlara kapılmıştı: "Şu işten bize bir şey var mı?" demekteydiler. Onlara de ki: "Bütün iş-oluş Allah'ın bilgisi içindedir." Onlar, sana açıklayamadıklarını içlerinde saklamaktaydılar. Şöyle diyorlardı: "Bizim için bu işte bir yarar olsaydı, şurada öldürülmezdik." (Onlara) de ki: "Evlerinizde bile kalsaydınız, üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar yine de toprağa düşecekleri yerlere giderdi. Allah, içlerinizdekini denemek, kalplerinizdekini açığa çıkarmak için (bu olayı başınıza getirmiştir). Allah, göğüslerin özündekini bilendir!

155. İki ordunun (Uhut'ta) karşılaştıkları gün, geri dönenlerinizi, elde ettikleri kimi kazançlardan ötürü şeytan kaydırmış-caydırmıştı; ama yine de Allah onları affetmiştir. Hiç kuşkusuz Allah çok bağışlayandır; kullarına yumuşak davranandır.

156. Ey iman edenler! Yolculuğa çıkan ya da savaşa giden kardeşleri için: "Bizimle kalsalardı ne ölür, ne de öldürülürlerdi" diyenler gibi olmayın! Allah, böylesi düşünceleri onların kalplerinde üzüntü kaynağı yapmaktadır. Yaşatan da, öldüren de Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görüp durandır.

157. Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, bu, Allah'ın bir yarlıgaması ve rahmetidir ki onların (ömür boyu) biriktirdiklerinden daha hayırlıdır.{114}

وَلَئِنْ مُتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ
اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ
حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِ
فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾
اِنْ يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَاِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا
الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾
وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ اَفَمَنِ
اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ اِذْ بَعَثَ فِيهِمْ
رَسُولًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾
اَوَلَمَّا اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا قُلْ
هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

158. Andolsun ki ölseniz de, öldürülseniz de, hiç kuşkusuz Allah'ın huzurunda toplanacaksınız!

159. Allah'ın sana olan rahmeti sebebiyledir ki sen onlara yumuşak davrandın! Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderdi. Öyleyse onları affet, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda kendileriyle müşavere et! {115} Karar verince de Allah'a güvenip dayan! Hiç kuşkusuz Allah, kendisine güvenip dayananları sever.

160. Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak (güç) yoktur. Eğer sizi yüzüstü bırakırsa, ondan sonra size kim yardım edebilir? Öyleyse müminler, sadece Allah'a güvenip dayansınlar!

161. Hiçbir peygamberin emanete hıyanet etmesi-kamu hakkına zarar vermesi kendisine yaraşmaz. Kim ihanet eder, hakkından fazlasını alırsa, kıyamet günü, aşırdığını boynuna yüklenip getirir. Sonra herkese kazandığı tastamam verilir; hiçbir haksızlığa uğratılmazlar.

162. Allah'ın hoşnutluğunu gözeten kişi hiç, Allah'ın hışmına-gazabına uğrayan, yeri de cehennem olan kişi gibi olur mu? Orası ne kötü bir yerdir!

163. Onlar, Allah katında derece derecedirler. Onların yapmakta olduklarını Allah çok iyi görendir.

164. Andolsun ki Allah, kendi içlerinden kendilerine Allah'ın ayetlerini okuyan, onları arındırıp yücelten ve onlara Kitab'ı ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle (müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur). Oysa onlar daha önceleri apaçık bir sapıklık içindeydiler.

165. Bedir'de başınıza bir belâ geldiğinde, siz onun iki katını onların başına getirmiş olduğunuz halde yine de: "(Uhut'ta) bu neden başımıza geldi?" demektesiniz. De ki: "O (belâ), kendi kusurlarınızdandır." Hiç kuşkusuz Allah, her şeye güç yetirendir.

وَمَا اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالاً لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ
لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيمَانِ يَقُولُونَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَا
لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾ اَلَّذِينَ قَالُوا
لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ اَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَؤُا عَنْ
اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا بَلْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾
فَرِحِينَ بِمَا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ
يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ
اَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ اَلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾
اَلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
فَزَادَهُمْ اِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

166-167. İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün sizin başınıza gelenler, (Allah'ın) müminlerle münafıkları belirlemesi içindi. Onlara: "Gelin, Allah yolunda savaşa ya da savunmaya katılın!" dendiğinde: "Savaşmayı bilseydik, elbette size katılırdık?!.." dediler. O an onlar, imandan çok inkâra yakındılar; ağızlarıyla, kalplerinde olmayanı söylemekteydiler. Allah, onların gizlemekte olduklarını çok iyi bilendir.

168. Onlar, oturdukları yerden kardeşleri için: "Eğer sözümüzü tutup bizi dinleselerdi, öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru söylemekteyseniz, başınıza gelecek ölümü kendinizden savın (bakalım)!"

169.Allah yolunda öldürülenleri (sakın) "ölü" sanmayın! Hayır; onlar rableri katında diridirler; bol nimetlerle rızıklanmaktadırlar.{116}

170. Allah'ın kereminden kendilerine verdikleriyle sevinç içindedirler. Kendilerine henüz, arkalarından ulaşamamış olanlara müjdeler vermek isterler ki onlara hiçbir korku yoktur; hiç mi hiç üzülmeyecekler...

171. Allah'ın bol nimet(ler)'ini ve Allah'ın, müminlerin ödülünü asla boşa çıkarmayacağı gerçeğini de müjdelemek isterler.

172. O müminler ki (savaşta) yaralandıktan sonra bile Allah'ın ve Elçi'nin çağrısına uymuşlardır. İyilik yapanlar ve Allah'tan sakınanlar için büyük bir ödül vardır.

173. Onlar ki, birilerinin kendilerine: "Size karşı pek çok insan (düşman) toplanmış, korkun onlardan" dediklerinde (bu sözler) onların imanlarını artırmıştır ve: "Allah bize yeter; o ne güzel vekil-ne güzel yardımcıdır!" demişlerdir.

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ اَوْلِيَٓاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا
اللّٰهَ شَيْـًٔا يُرِيدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا
اللّٰهَ شَيْـًٔا وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
اَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِاَنْفُسِهِمْ اِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا اِثْمًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلٰى
مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللّٰهُ
لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَٓاءُ
فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا
يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا
لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

174. Bundan dolayı, Allah'tan bir nimet ve bol rızıkla geri dönmüşlerdir. Kendilerine hiçbir kötülük gelmemiştir. Onlar (hep) Allah'ın rızasına uymuşlardır. Allah, en büyük lütfun sahibidir.

175. İşte o şeytan, kendisine dost olanlarla sizi korkutmaktadır. Siz onlardan korkmayın; gerçekten iman etmişseniz benden korkun!

176. İnkâra koşanlar-inkârcılıkta yarışanlar seni üzmesin! Çünkü onlar hiçbir biçimde Allah'a zarar veremezler. Allah onlara ahirette hiçbir nasip düşünmemiştir. Onlar için pek büyük bir azap vardır.

177. İman yerine inkârı satın alanlar, Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. Onlar için pek acıklı bir azap vardır.

178. İnkâr yolunu seçmiş olanlar, kendilerine süre tanımamamızın, onlar için hayırlı olacağını sanmasınlar! Onlara, günahlarını biraz daha artırsınlar diye süre tanımaktayız. Onlar için çok alçaltıcı bir azap vardır.

179. Allah müminleri (şu) içinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Temizi pisten (iyiyi kötüden) ayıracaktır. Allah sizi, gaibi-bilinmezi bilir duruma da getirmeyecektir. Fakat Allah, elçilerinden dilediğini seçerek (gaibin bir kısmına vakıf kılar). Öyleyse siz Allah'a ve peygamberlerine iman edin! Eğer iman edip, Allah'tan da sakınırsanız, sizin için büyük ecir-ödül vardır.

180. Allah'ın lütuf ve ihsanından kendilerine verdiği şeyde cimrilik edenler, bunun kendileri için iyi olduğunu sanmasınlar. Hayır; tam tersine o, kendileri için bir kötülüktür. Cimrilik ettikleri şeyler kıyamet günü boyunlarına dolandırılacaktır. (Bilin ki) göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ
اَغْنِيَٓاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَٓاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ
وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ اَلَّذِينَ قَالُوا
اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَٓا اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ
تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَٓاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِى بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالَّذِى قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾
فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَٓاؤُ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ
ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فِى
اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُٓوا اَذًى كَثِيرًا
وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿١٨٦﴾

181. Andolsun ki: "Allah fakir bizse zenginiz" diyenlerin dediklerini Allah işitmektedir. Onların söylediklerini ve haksız yere peygamberlerini öldürmelerini (bir yere) kaydedecek ve: "Yakıcı azabı tadın!" diyeceğiz.

182. "Bu, kendi elleriyle yaptıklarınızın karşılığıdır!" Hiç kuşkusuz Allah, kullarına (kesinlikle) zulmetmez.

183. "Ateşin yiyeceği bir kurban{117} getirmedikçe hiçbir elçiye inanmamamız konusunda Allah bize and verdi" diyenlere de ki: "Benden önce nice elçiler belge ve bilgiler ve dediğiniz (mucize) ile gelmişken ve siz de doğru söylemekteyseniz, öyleyse onları niçin öldürmüştünüz?"

184.Eğer seni yalanlarlarsa (sakın üzülme!) Senden önce apaçık belge ve bilgiler, (hikmetli) sayfalar (Zebur), aydınlatıcı Kitap'la gelen peygamber de yalanlanmıştı.

185. Her can (mutlaka) ölümü tadacaktır. Kıyamet günü ödülleriniz size eksiksiz verilecektir. Kim ateşten uzaklaştırılıp cennete konursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. (Bilin ki) dünya hayatı, bir tadımlık aldanıştan-zevkten başka bir şey değildir.

186. Mal varlıklarınız ve canlarınızla sınavdan geçirileceksiniz! Sizden önce, kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden çok incitici sözler işiteceksiniz! Eğer (bunlara) sabreder, Allah'tan da çekinip sakınırsanız, işte bu, kararlı olmanın gereklerindendir.

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَٓاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهٖ ثَمَنًا
قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَٓا اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ فِي
خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ
لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ اَلَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
رَبَّنَٓا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَٓا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا
بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا
وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

187. Allah, kendilerine kitap verilenlerden: “Onu, mutlaka insanlara açıklayacaksınız; onu (kesinlikle) gizlemeyeceksiniz!” sözünü almıştı. Fakat onlar onu arkalarına atıp az bir değere satmıştır. Yaptıkları o alış veriş ne kötüdür!{118}

188. Sanma ki o yaptıklarıyla gururlanan ve yapmadıklarıyla bile övünç duyanlar, (evet), sanma ki onlar azaptan kurtulacaktır. Onlar için çok acıklı bir azap muhakkaktır.

189. Göklerin ve yerin egemenliği sadece Allah'ındır. Allah, her şeye güç yetirendir.

190. Göklerin ve yerin yaratılışında, geceyle gündüzün birbiri ardınca gelişinde, sağduyulular için ibretler vardır.

191. Onlar ayaktayken, otururken, yanları üzerine yatarken de Allah'ı anarlar; göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. “Rabbimiz! (derler), Sen bunu boşuna yaratmadın; Sen Yüceler Yücesisin! Bizi cehennemin azabından koru!”{119}

192. “Rabbimiz! Sen birini ateşe soktun mu, onu rezil etmişsindir! Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur!”

193. “Rabbimiz! Biz: 'Rabbinize iman edin!' diye imana çağıran bir davetçiyi duyduk; hemen iman ettik (de kendisine uyduk). Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bize iyilerle birlikte (iyiler gibi) ölmeyi nasip et!”

194. “Rabbimiz! Elçilerine vadettiklerini bize de ver! Kıyamet gününde bizleri rezil-perişan etme! Çünkü sen, verdiğin sözden asla dönmezsin!”

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنّ۪ي لَٓا اُض۪يعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ
ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰىۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍۚ فَالَّذ۪ينَ هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُو۫ذُوا ف۪ي سَب۪يل۪ي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ
عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ
ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ
تَقَلُّبُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِۜ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَل۪يلٌ ثُمَّ مَأْوٰيهُمْ
جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ
وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خَاشِع۪ينَ لِلّٰهِۙ
لَا يَشْتَرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَل۪يلًاۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

195. Rableri onlara karşılık vermiştir: "Ben; erkek olsun, kadın olsun sizden hiçbir çalışanın çabasını boşa çıkarmayacağım. İster erkek, isterse kadın olsun-ki hepiniz eşitsiniz-göç edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolumda işkence edilenler, savaşanlar, öldürülenler... Elbette onların kötülüklerini (günahlarını) örteceğim ve Allah'tan bir karşılık olarak onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (İyiliklerin) en güzel karşılığı Allah katındadır.

196. İnkâr edenlerin (tafra satarak) diyar diyar dolaşmaları seni aldatmasın!

197. Azıcık-bir tadımlık yararlanmadır o. Sonunda varacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir yatak-varış yeridir o!

سُورَةُ النِّسَٓاءِ

Medeni'dir. 176 Ayettir.

198. Fakat Rablerinden korkup sakınanlar var ya, onlara çıkmamacasına içinde kalacakları ve altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Orada, Allah tarafından ağırlanırlar. İyiler-iyilik yapanlar için Allah katındaki ödüller elbette en iyisidir.

199. Kitap Ehli'nden öyleleri vardır ki hem Allah'a, hem size ve hem de kendilerine indirilene iman ederler; Allah'a karşı pek saygılıdırlar; Allah'ın ayetlerini az bir değere de satmazlar. İşte onların da rableri katında ödülleri vardır. Hiç kuşkusuz Allah, hesabı pek çabuk görendir.

200. Ey iman edenler! Siz sabredin, sabırda direnç gösterin ve savaş için de hazırlıklı olun! Allah'tan (gereği gibi) korkup sakının ki başarıya ulaşasınız! **{120}**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَٓاءً وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَٓاءَلُونَ
بِهِ وَالْاَرْحَامَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَاٰتُوا الْيَتَامٰٓى اَمْوَالَهُمْ وَلَا
تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ اِنَّهُ كَانَ
حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامٰى فَانْكِحُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَٓاءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ
مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ وَاٰتُوا النِّسَٓاءَ صَدُقَاتِهِنَّ
نِحْلَةً فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيٓـًٔا مَرِيٓـًٔا ﴿٤﴾
وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَٓاءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ
فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا الْيَتَامٰى
حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُٓوا اِلَيْهِمْ
اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَٓا اِسْرَافًا وَبِدَارًا اَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا
فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَاِذَا دَفَعْتُمْ
اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

4. NİSA SURESİ

(Medine'de inmiştir. Kadın haklarından da söz ettiğinden "Nisa: Kadın Suresi" denmiştir. 176 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten-candan yaratan, ondan da eşini var eden, ikisinden de birçok erkek ve kadın türetip yayan rabbinizden çekinip sakının! Kendisinin adını (öne sürerek) birbirinizden isteklerde bulunduğunuz Allah'tan korkup sakındığınız gibi, (üremenin can damarında n biri olan) rahimler(in hukukunu da ihlâl ve ihmal)den korkup sakının!{121}Hiç kuşkusuz Allah üzerinizde gözetleyendir.

2. Yetimlere mallarını verin! Temizi pis olanla değiştirmeyin! Onların mallarını, mallarınıza katarak yemeyin! Çünkü bu, büyük bir günahtır. {122}

3. Yetimler hakkında adaletli davranamamaktan korkarsanız, bu durumda (onlarla değil), size helâl olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikâhlayın! Eğer adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız bir eşle ya da yeminlerinizin-anlaşmalarınızın hak sahibi kıldığı ile yetinin! Sapmamanız için en uygunu budur.

4. Kadınların mehirlerini gönülden isteyerek verin! Fakat onlar kendi rızalarıyla o mehrin bir kısmını size bağışlarlarsa, onu da gönül huzuruyla yiyin!

5. Allah'ın sizin için geçim aracı kıldığı mal varlıklarınızı aklı ermezlere-sorumsuzca harcayanlara vermeyin! O varlığınızla yetimleri besleyip giydirin; kendilerine güzel söz söyleyin!

6. Evlenme yaşına eriştiklerinde yetimleri sınayın! Eğer kendilerinde bir olgunluk görürseniz mallarını onlara verin! Nasılsa büyüyecekler diye israfla, tez elden onların mallarını yemeyin! Zengin olan iffetli olmaya çalışsın; fakir olan da (ihtiyacını karşılayacak kadar) yesin! Hesap gören olarak Allah yeter.

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَۖ وَلِلنِّسَٓاءِ
نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ اَوْ كَثُرَۜ
نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَاِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ اُو۬لُوا الْقُرْبٰى
وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً
ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْۖ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا
﴿٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ اَمْوَالَ الْيَتَامٰى ظُلْمًا اِنَّمَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ نَارًاۜ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللّٰهُ فِٓي
اَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِۚ فَاِنْ كُنَّ نِسَٓاءً فَوْقَ
اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَۚ وَاِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُۜ
وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ لَهُ
وَلَدٌۚ فَاِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُٓ اَبَوَاهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُۚ فَاِنْ
كَانَ لَهُٓ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصٰى بِهَٓا
اَوْ دَيْنٍۜ اٰبَٓاؤُ۬كُمْ وَاَبْنَٓاؤُ۬كُمْۚ لَا تَدْرُونَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ
نَفْعًاۜ فَرِيضَةً مِنَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

7. Anne ve baba ile akrabaların geriye bıraktıklarından erkekler için bir pay vardır. Anne ve baba ile akrabaların geriye bıraktıklarından kadınlar için de bir pay vardır. Miras (tereke) az olsun, çok olsun (kadın ve erkeğe) bir pay ayrılmıştır.

8. Mirasın bölüşümünde akrabalar, yetimler, yoksullar da hazır bulunursa, güzel sözler söyleyerek onlara da (bir şeyler) verin!

9. Geride bıraktıkları zayıf çocuklardan dolayı kaygı duyanlar, (vasiyet konusunda) içleri ürpererek titresin; Allah'tan korksunlar ve doğru söz söylesinler!

10. Zulüm yolunu seçip yetimlerin mallarını yiyenler karınlarını ateşle doldurmuş olurlar; çılgın bir ateşe girecekler(ini asla unutmasınlar)!

11. Allah size çocuklarınız hakkında öğütte bulunmaktadır: Erkek, kadının iki katı pay alır. Mirasçılar sadece kadın ve iki kişiden fazlaysalar terekenin üçte ikisi onlarındır. Çocuk sadece bir kadınsa terekenin yarısı onundur. Ölen kişi geride çocuk bırakmışsa, anne babanın her birine altıda bir düşer. Çocuğu yok da kendisine sadece anneyle babası varis olmuşsa bu durumda annesine üçte bir pay düşer. Kardeşi varsa, bu durumda annesine altıda bir düşer. Tüm bu paylaşma oranları, ölenin yaptığı vasiyetten ve borçların ödenmesinden sonradır. Babalarınız ve oğullarınızdan hangisinin, yarar yönünden, size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (İşte bunlar) Allah'ın farz kıldığı haklardır. Hiç kuşkusuz Allah, her şeyin en doğrusunu bilen ve en doğru kararı verendir.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ
لَهُنَّ وَلَدٌ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا
تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَٓا اَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ
الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَاِنْ
كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَٓا اَوْ دَيْنٍ وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ
يُورَثُ كَلَالَةً اَوِ امْرَاَةٌ وَلَهُٓ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ
وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَاِنْ كَانُٓوا اَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ
فَهُمْ شُرَكَٓاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصٰى
بِهَٓا اَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَٓارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ
عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ وَمَنْ يُطِعِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾
وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾

12. Çocukları yoksa hanımlarınızın bıraktığı mirasın yarısı sizindir. Çocukları varsa, dörtte biri sizindir. Bu pay, borçlarının ödenmesinden ve yaptıkları vasiyetteki paylarından sonradır. Sizin de çocuğunuz yoksa, bıraktığınızın dörtte biri onlarındır. Çocuğunuz varsa, bıraktığınızın sekizde biri onlarındır. Bu pay, borçlarınızın ödenmesinden ve yaptığınız vasiyetteki payların dağıtılmasından sonradır. Miras bırakan erkek ya da kadının, çocuğu ve eşi olmayıp bir erkek ya da bir kız kardeşi varsa bu durumda her birine altıda bir düşer. Bundan fazla iseler, üçte biri paylaşırlar. Bu paylaşım, vasiyetteki payların dağılmasından ve borçların ödenmesinden sonradır ki kimse zarar görmesin. Bu, Allah'tan size bir vasiyet (öneri)'tir. Allah, her şeyi bilen ve kullarına yumuşak davranandır.

13. Bunlar Allah'ın (sizin için koyduğu) sınırlardır-kurallardır. Kim Allah'a ve Elçi'sine itaat ederse, Allah onu, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar; orada çıkmamacasına kalırlar. Bu, en büyük mutluluk ve başarıdır.

14. Kim de Allah'a ve Elçi'sine karşı gelir ve onun koyduğu sınırları-kuralları çiğnerse, (Allah) onu çok uzun süre kalacağı ateşe sokar. (O,) onun için pek alçaltıcı bir azaptır.

وَالّٰتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَٓائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
اَرْبَعَةً مِنْكُمْۚ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ
حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيلاً ﴿١٥﴾
وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوهُمَاۚ فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا
فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّاباً رَحِيماً ﴿١٦﴾
اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّٓوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَاُو۬لٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيماً حَكِيماً ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِۚ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ
اِنِّي تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌۜ اُو۬لٰٓئِكَ
اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَاباً اَلِيماً ﴿١٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا يَحِلُّ
لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَٓاءَ كَرْهاًۜ وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا
بِبَعْضِ مَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اِلَّٓا اَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍۚ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰٓى اَنْ
تَكْرَهُوا شَيْـٔاً وَيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيهِ خَيْراً كَثِيراً ﴿١٩﴾

15. Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara karşı dört tanık{123} getirin. Eğer tanıklık ederlerse (tanıklarla suçları belirlenirse), onları ölüm alıncaya ya da Allah onlara bir yol açıncaya kadar bir evde kapalı tutun!

16. Sizden, iki (er) kişi fuhuş yaparlarsa her ikisini de cezalandırın!{124} Eğer tövbe edip uslanırlarsa onları bırakın! Kuşkusuz Allah, tövbeleri kabul eden ve esirgeyendir.

17. Allah'a göre şu kimselerin tövbeleri makbuldür ki (cahilce) bir kötülük işler de hemen ardından tövbe ederler. İşte Allah, öylelerinin tövbelerini kabul eder. Allah her şeyi bilen, hikmetle hükmedendir.

18. Yoksa bir yığın kötülükler yapıp yapıp da sonunda ölüm kendilerine gelip çatınca "Ben şu anda tövbe ettim" diyenlerin ve inkârcı olarak ölenlerin tövbeleri kabul olunmaz. Biz öyleleri için çok acıklı bir azap hazırlamışızdır.

19. Ey iman edenler! Kadınlara (onların isteklerine aykırı olarak) zorla mirasçı olmaya kalkışmanız size helâl değildir.{125} Kendilerine önceden vermiş olduğunuz malları geri almak için onları sıkıştırmayın! Bir fuhuş işlemeleri (açık bir edepsizlik hâli) başka. Onlarla iyi geçinin! Eğer kendilerinden hoşlanmazsanız olur ki hoşlanmadığınız bir şeye Allah çok hayır koymuştur.

وَاِنْ اَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَاٰتَيْتُمْ
اِحْدٰيهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْـًٔا اَتَأْخُذُونَهُ
بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ
اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ وَاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ اٰبَٓاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَٓاءِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا
وَسَٓاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهَاتُكُمْ
وَبَنَاتُكُمْ وَاَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
الْاَخِ وَبَنَاتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهَاتُكُمُ الّٰتِٓي اَرْضَعْنَكُمْ
وَاَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهَاتُ نِسَٓائِكُمْ
وَرَبَٓائِبُكُمُ الّٰتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَٓائِكُمُ الّٰتِي
دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَاِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَٓائِلُ اَبْنَٓائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
اَصْلَابِكُمْ وَاَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ اِلَّا مَا
قَدْ سَلَفَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٣﴾

20. Bir eşin yerine başka bir eş almak istediğinizde, birincisine çok miktarda mal vermiş olsanız bile, ondan hiçbir şeyi geri almayın! Verdiğinizi iftira ederek, açıktan bir günah işleyerek mi geri alacaksınız?

21. Bir zamanlar sizden bunca sağlam söz almış ve birbirinizle öylesine içli dışlı olmuşken nasıl olur da geri almaya kalkışırsınız?

22. Babalarınızın evlenmiş olduğu kadınlarla (üvey ananızla) artık evlenmeyin! Geçmişte olanlar (cahiliye dönemindekiler) bunun dışındadır. Böyle bir şey açıktan açığa edepsizlik; nefret doğuran bir kötülük, tiksindirici bir yoldur.

23. Size (şunlarla evlenmek) haram kılınmıştır: Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerinizin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, karılarınızın anneleri ve kendileriyle gerdeğe girdiğiniz karılarınızdan olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız-eğer onlarla gerdeğe girmemişseniz kızlarıyla evlenmenizde bir günah yoktur- öz oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi birlikte almanız…Geçmişte olanlar (cahiliye döneminden kalan evlilikler) bunun dışındadır. Hiç kuşkusuz Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ كِتَابَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوا
بِاَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
مِنْهُنَّ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
٢٤ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ
فَانْكِحُوهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ اَخْدَانٍ فَاِذَا
اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ
مِنْكُمْ وَاَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
٢٥ يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٢٦

24. Ayrıca yeminlerinizin-anlaşmalarınızın hak sahibi kıldıkları{126} dışında evli kadınlar(la evlenmeniz haramdır). Bunlar, Allah'ın üzerinize farz kıldığı kurallardır. Bunların dışındakiler iffetli yaşamanız, zinaya bulaşmamanız, mehirlerini vererek almanız şartıyla size helâl kılınmıştır.{127} Öyleyse kendilerinden yararlanmanıza karşılık, kesilen ücretlerini bir hak olarak onlara verin! Bu farzı yerine getirirken mehir konusunda (indirim için) karşılıklı anlaşmanızda bir sakınca yoktur. Hiç kuşkusuz Allah, her şeyi bilen, hikmetle hükmedendir.

25. İçinizde inanmış, özgür kadınlarla evlenmeye güç yetiremeyen kişi, yeminlerinizin-anlaşmalarınızın hak sahibi kıldıkları inanmış genç kızlarınızla evlensin! Allah sizin imanınızı bilmektedir. (İnsanlık yönünden aranızda fark yok) birbirinizle eşitsiniz. Sahiplerinin izniyle ve uygun biçimde mehirlerini vererek onlarla evlenin! İffetli yaşasınlar, zinadan uzak dursunlar ve gizli dost edinmesinler! Evlilik yoluyla özgürlüklerine kavuştuktan sonra zinaya bulaşırlarsa kendilerine, özgür kadınlara verilen cezanın yarısı uygulansın!{128} Bu (tür evlilikler) içinizden günaha girmekten korkanlar içindir. Sabretmeniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır; esirgeyendir.

26. Allah size bunları açıklamak, sizden öncekilerin (doğru) yoluna sizi iletmek ve günahlarınızı bağışlamak istemektedir. Allah, her şeyi bilen, hikmetle hükmedendir.

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ اَنْ تَمِيلُوا مَيْلاً عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ
يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَآ اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تَأْكُلُوٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلآَّ
اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلاَ تَقْتُلُوٓا
اَنْفُسَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَٓائِرَ مَا
تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلاً
كَرِيمًا ﴿٣١﴾ وَلاَ تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلٰى
بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَٓاءِ نَصِيبٌ
مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَسْـَٔلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ
الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوهُمْ
نَصِيبَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

27. Allah sizin tövbelerinizi kabul etmek istiyor. Şehvetlerine uyanlarsa sizin büyük bir sapışla sapmanızı istiyor (bekliyor)'lar.

28. Allah yüklerinizi hafifletmek istiyor; (çünkü) insan zayıf yaratılmıştır.

29. Ey iman edenler! Birbirinizin mallarını doğru olmayan yollarla-hileyle yemeyin! Karşılıklı rızaya dayanan ticaretle olanlar başka. Birbirinizi öldürmeyin! Doğrusu Allah, size karşı çok merhametli olandır.

30. Kim, düşmanlık ve zulümle bunu yaparsa, onu ateşe sokacağız. Bu, Allah'a kolaydır.

31. Size yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız, kusurlarınızı örter ve sizi, (nimetlerle dolu) güzel bir yere sokarız!

32. Allah'ın, kiminizi kiminize göre üstün kıldığı (mal-makam-yetenek gibi...) şeyi istemeyin (kıskanmayın)! Erkeklere de, kadınlara da kazandıklarından bir pay-nasip vardır. Allah'tan, onun lütfunu-ihsanını isteyin! Hiç kuşkusuz Allah her şeyi bilendir.

33. Ananın, babanın, akrabaların ve evlilik yoluyla size akraba olanların bıraktıklarından her birinize paylar ayırmışızdır. Yeminlerinizin bağladığı kimselere de kendi paylarını verin! Hiç kuşkusuz Allah, her şeyi görendir.

اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَٓاءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ وَبِمَٓا اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْۜ فَالصَّالِحَاتُ
قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُۜ وَالّٰت۪ي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَاضْرِبُوهُنَّۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَب۪يلًاۜ اِنَّ
اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَب۪يرًا ﴿٣٤﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا
فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ اَهْلِه۪ وَحَكَمًا مِنْ اَهْلِهَاۚ اِنْ يُر۪يدَٓا
اِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَل۪يمًا
خَب۪يرًا ﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِه۪ شَيْـًٔا
وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاك۪ينِ
وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّب۪يلِۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْۜ اِنَّ
اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًاۙ ﴿٣٦﴾ اَلَّذ۪ينَ
يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَٓا اٰتٰيهُمُ
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ۜ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِر۪ينَ عَذَابًا مُه۪ينًاۚ ﴿٣٧﴾

34. Erkekler kadınları gözetip kollarlar; çünkü Allah her birine farklı yetenek ve özellikler vermiştir. Erkekler yuvanın geçiminden sorumludur. İyi ve dürüst (saliha) kadınlar (Allah'a) saygılıdırlar. Allah'ın korumasını emrettiği (şeref ve namusları)'ni, tek başlarına bile olsalar korurlar. Hırçınlık-huysuzluklarından korktuğunuz kadınlara önce öğüt verin, sonra yataklarında onları yalnız bırakın ve daha sonra da onları (evden) çıkarın-başka yere gönderin ya da (hatalarını bilsinler diye hafifçe) dövün!{129} Size karşı itaat edip saygılı davranırlarsa artık onlara karşı bir yol aramayın! Allah Yücedir; büyüktür.

35. Eğer (karı-kocanın) aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem ve kadının ailesinden bir hakem gönderin! Bunlar (aralarını) düzeltmek isterlerse, Allah onların arasını bulur. Hiç kuşkusuz Allah, her şeyi bilen, her şeyden haberi olandır.

36. Allah'a kulluk edin ve ona hiçbir şeyi eş koşmayın! Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanındaki arkadaşa, yolcuya ve yeminlerinizin-anlaşmalarınızın hak sahibi kıldığı kimselere iyi davranın-iyilik yapın! Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürlenip duranları sevmez.{130}

37. Böyleleri cimridirler ve insanlara da cimriliği önerirler. Allah'ın kendilerine lütfettiklerini (insanlardan) gizlerler. Biz, o nankörlere çok alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلاَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلاَ
بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾
وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ
اللّٰهُ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ لاَ يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ
شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ
تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ وَلاَ يَكْتُمُونَ اللّٰهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَارٰى حَتّٰى تَعْلَمُوا
مَا تَقُولُونَ وَلاَ جُنُبًا اِلاَّ عَابِرِى سَبِيلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوا وَاِنْ
كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَٓائِطِ
اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَٓاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا
﴿٤٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ اُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ
يَشْتَرُونَ الضَّلاَلَةَ وَيُرِيدُونَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

38. Böyleleri, gösteriş olsun diye halka dardım yaparlar; Allah'a ve ahiret gününe (gereğince) inanmazlar. Kimin arkadaşı şeytansa, o ne kötü bir arkadaştır!

39. Allah'a ve ahiret gününe (gerçekten) inansalar, Allah'ın kendilerine verdiği nimetlerden (Allah rızası için) harcasalar fena mı olurdu? Allah onların durumlarını yakından bilendir.

40. Gerçek şu ki Allah, (hiç kimseye) zerre miktarınca haksızlık etmez. Zerre miktarınca bir iyilik yapılsa onu kat kat artırır ve kendi katından büyük bir ödül (de katarak) verir.

41. Her toplumdan bir tanık getirdiğimizde, seni de onların üzerine tanık kıldığımızda onların durumları nice olur?

42. Nankörlük edip Allah'ın Elçi'sine karşı gelenler, Allah'tan hiçbir söz gizleyemediklerinden, o gün “yerle bir olmak” isterler (yerin dibine geçerler).

43. Ey iman edenler! Sarhoşken ne söylemekte olduğunuzu bilinceye kadar, cünüpken de-yolculukta olmanız dışında-boy abdesti alıncaya kadar namaza yaklaşmayın! Eğer hasta ya da yolcuysanız ya da biriniz helâdan gelmişse ya da kadınlarla cinsel ilişkiye girip de su bulamamışsanız, temiz bir toprakla teyemmüm edip yüzlerinize (dirseklerinize kadar) ellerinize sürün! Hiç kuşkusuz Allah hem affeden, hem de bağışlayandır.{131}

44. Kendilerine kitaptan bir pay verilenlerin sapıklığı satın aldıklarını ve sizin de yolu sapıtmanızı istediklerini görmez misin?

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَٓائِكُمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَص۪يرًا
﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذ۪ينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِه۪ وَيَقُولُونَ
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ
وَطَعْنًا فِي الدّ۪ينِ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ
وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَقْوَمَ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿٤٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ اٰمِنُوا
بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا
فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَٓا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّٓا اَصْحَابَ السَّبْتِ
وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِه۪
وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى
اِثْمًا عَظ۪يمًا ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ يُزَكُّونَ اَنْفُسَهُمْ بَلِ اللّٰهُ
يُزَكّ۪ي مَنْ يَشَٓاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَت۪يلًا ﴿٤٩﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَكَفٰى بِه۪ٓ اِثْمًا مُب۪ينًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ
اُو۫تُوا نَص۪يبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ
لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا سَب۪يلًا ﴿٥١﴾

45. Sizin düşmanlarınızı Allah daha iyi bilmektedir. (Hem gerçek) bir dost olarak Allah size yeter; (hem de gerçek) bir yardımcı olarak Allah size yeter.

46. Yahudilerden kimileri kelimelerin anlamını değiştirir-çarpıtır da dillerini eğip bükerek ve dine hınç besleyerek (Peygamber'e karşı): "Dinledik ve (işte) karşı geldik; işit-işitmez olası-râînâ (bizim çobanımız ol; bizi güt!)" derler. Eğer onlar: " İşittik ve itaat ettik; sen de işit ve bizi gözet!" deselerdi elbette kendileri için daha iyi ve doğru olurdu. Fakat Allah, nankörlükleri yüzünden onları lânetlemiştir. Çok az bir kısmı dışında onlar iman etmezler.(bk: Bakara -2:104)

47. Ey kendilerine kitap verilenler! Kimi yüzleri çevirip sürgüne gönderdiğimiz ve cumartesi yasağını çiğneyenleri lânetlediğimiz gibi kendilerini lânetlemeden önce, yanınızdakileri (Tevrat, İncil) doğrulayıcı olarak indirdiğimiz (Kur'an)'e iman edin! Allah'ın emri mutlaka yerine getirilir.

48. Allah, kendisine ortak koşulmasını (kesinlikle) bağışlamaz; bunun dışındakileri dilediğine bağışlar. Kim Allah'a eş koşarsa, gerçekten çok büyük bir günahla iftira etmiş olur.

49. Kendilerini pampak gösterenleri görmez misin? Hayır; ancak Allah dilediğini temizleyip arındırır. Hiç kimseye en küçük bir haksızlık da yapılmaz.

50. Bak; Allah'a nasıl da yalan uydurmaktalar! Apaçık bir günah olarak bu (onlara) yeter.

51. Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmez misin? Putlara ve hiçbir aslı esası olmayan şeyler (cibt)'e inanmaktalar{132} ve inkârlarını sürdürenler için de: "Bunlar, iman edenlerden daha doğru bir yoldadır" demektedirler!

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا
(٥٢) أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا (٥٣) أَمْ
يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ
إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا (٥٤) فَمِنْهُم
مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا (٥٥)
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ
جُلُودُهُم بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَزِيزًا حَكِيمًا (٥٦) وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَّهُمْ فِيهَا
أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا (٥٧) إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن
تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَن تَحْكُمُوا
بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا (٥٨)
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ
مِنكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن
كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا (٥٩)

52. İşte onlar Allah'ın lânetledikleridir. Allah, kimi lânetlerse, ona (kesinlikle) bir yardımcı bulamazsın.

53. Yoksa onların mülk (evrenin yönetimin)'te bir payları mı var? Öyle olsaydı insanlara (en küçük) bir çekirdek bile vermezlerdi.

54. Yoksa onlar, Allah'ın lütfundan insanlara verdiklerini mi kıskandılar? Oysa biz İbrahim ailesine Kitab'ı ve hikmeti vermişizdir. Onlara büyük bir devlet de vermişizdir.

55. Onlardan kimileri ona inanmıştır; kimileri de ondan yüz çevirmiştir. Cehennemin kızgın ateşi ceza olarak (herkese) yeter.

56. Ayetlerimizi inkâr edenleri yakında ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe, acıyı duymaları için, onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten Allah, her zaman en güçlü-en üstün olan, hikmetle hükmedendir.

57. İman edip de iyi işler yapanlara gelince, onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Orada hiç çıkmamacasına kalacaklar. Orada (üstelik) kendilerine tertemiz eşler de var. Onları serin gölgeliklerde tutacağız...

58. Hiç kuşkusuz Allah, emanetleri ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emretmektedir. Allah size böylece ne güzel öğüt vermektedir! Doğrusu Allah, her şeyi işitendir; görendir.{133}

59. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin ve sizden olan buyruk sahiplerine de (itaat edin)! Eğer her hangi bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, eğer gerçekten Allah'a ve ahiret gününe inanmaktaysanız, onu Allah'a ve Elçi'sine götürün! Bu, hem daha doğrudur ve hem de sonuç bakımından daha güzeldir. {134}

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ يَزْعُمُونَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ
وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرٖيدُونَ اَنْ يَتَحَاكَمُٓوا اِلَى
الطَّاغُوتِ وَقَدْ اُمِرُٓوا اَنْ يَكْفُرُوا بِهٖ وَيُرٖيدُ الشَّيْطَانُ
اَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعٖيدًا ﴿٦٠﴾ وَاِذَا قٖيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
اِلٰى مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ رَاَيْتَ الْمُنَافِقٖينَ
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ اِذَٓا اَصَابَتْهُمْ
مُصٖيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ ثُمَّ جَٓاؤُكَ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ
اِنْ اَرَدْنَٓا اِلَّٓا اِحْسَانًا وَتَوْفٖيقًا ﴿٦٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ يَعْلَمُ
اللّٰهُ مَا فٖي قُلُوبِهِمْ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ
فٖٓي اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلٖيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ
اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ
جَٓاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا
اللّٰهَ تَوَّابًا رَحٖيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتّٰى
يُحَكِّمُوكَ فٖيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فٖٓي اَنْفُسِهِمْ
حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلٖيمًا ﴿٦٥﴾

60. Sana indirilene ve senden önce indirilenlere inandıklarını sananları görmez misin? Azgın şeytanların-zalim zorbaların önünde yargılanmak istemektedirler. Oysa, onları inkâr etmekle emrolunmuşlardır. Böylece şeytan onları büsbütün saptırmak istemektedir.{135}

61. Kendilerine: "Allah'ın indirdiğine ve Elçi'ye gelin!" dendiğinde o ikiyüzlülerin senden, olabildiğince uzaklaştığını görmektesin.

62. Öyleyse, nasıl olur da, kendi elleriyle yaptıkları yüzünden, kendilerine bir kötülük değdikten sonra sana gelerek: "Kuşkusuz biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik!" diye sana yemin etmektedirler.

63. İşte Allah, onların kalplerindekini bilmektedir. Onlara aldırma! Onlara öğüt ver ve kendilerine, içlerine işleyecek güzel söz(ler) söyle!

64. Biz her peygamberi, Allah'ın izniyle, kendilerine itaat edilsin diye göndermişizdir.{136} Onlar, kendilerine zulmettiklerinde sana gelip, Allah'tan günahlarının bağışlanmasını isteselerdi ve Elçi de onların bağışlanmalarını dileseydi, elbette Allah'ı tövbeleri kabul eden ve kullarına acıyan olarak bulurlardı.

65. Hayır; Rabbine Andolsun ki aralarındaki anlaşmazlıklarında seni hakem kılmadıkça ve verdiğin kararı kalplerinde bir burukluk duymadan kabullenmedikçe ve tam bir bağlılıkla teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا مِنْ
دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلٖيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا
يُوعَظُونَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبٖيتًا ﴿٦٦﴾ وَاِذًا
لَاٰتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّٓا اَجْرًا عَظٖيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقٖيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَعَ الَّذٖينَ
اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدّٖيقٖينَ وَالشُّهَدَٓاءِ
وَالصَّالِحٖينَ وَحَسُنَ اُو۬لٰٓئِكَ رَفٖيقًا ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ
اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلٖيمًا ﴿٧٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا خُذُوا
حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوا جَمٖيعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ
لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُصٖيبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ
اِذْ لَمْ اَكُنْ مَعَهُمْ شَهٖيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ
اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ كَاَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنٖى
كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظٖيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فٖى سَبٖيلِ
اللّٰهِ الَّذٖينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فٖى
سَبٖيلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتٖيهِ اَجْرًا عَظٖيمًا ﴿٧٤﴾

66. Biz onlara eğer "Kendinizi öldürün ya da yurtlarınızdan çıkın!" diye yazmış olsaydık, onlardan çok azı dışında, bunu yapmazlardı. Onlar, kendilerine verilen öğüdü uygulasalardı, bu hiç kuşkusuz, kendileri için daha iyi, daha sağlam olurdu.

67. İşte o zaman onlara katımızdan büyük bir ödül verirdik.

68. Ve kendilerini dosdoğru bir yola iletirdik.

69. Kim Allah'a ve Elçi'ye itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, sıddıklar (hak dostları) şehitler ve Salihlerle biriliktedirler. Onlar, ne güzel arkadaştırlar!

70. Büyük lütuf ve ihsan Allah'tandır. Her şeyi bilen olarak Allah yeter.

71. Ey iman edenler! Savunma önlemlerini alın! Savaşa (cephede) bölükler halinde (düzenli orduyla) ya da (cephe gerisinde) topyekün savunmayla girin.{137}

72. İçinizden birileri (korkaklıklarından) ağır davranmaktadır. Eğer size bir kötülük gelirse: "Allah bana iyilik etti de onlarla birlikte olmadım" der.

73. Yok, eğer Allah'tan size bir lütuf erişirse, sanki kendisiyle aranızda hiçbir yakınlık yokmuş gibi, şöyle der: "Keşke ben de onlarla birlikte olsaydım da büyük bir başarı kazansaydım!"

74. Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar! Kim Allah yolunda savaşırken öldürülür ya da galip gelirse, yakında biz ona büyük bir ödül vereceğiz.{138}

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفٖينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَٓاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذٖينَ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ
الظَّالِمِ اَهْلُهَاۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّاۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصٖيرًاۜ
﴿٧٥﴾ اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا يُقَاتِلُونَ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِۚ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فٖى
سَبٖيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُٓوا اَوْلِيَٓاءَ الشَّيْطَانِۚ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ
ضَعٖيفًاۚ ﴿٧٦﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ قٖيلَ لَهُمْ كُفُّٓوا اَيْدِيَكُمْ وَاَقٖيمُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرٖيقٌ مِنْهُمْ
يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةًۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَۚ لَوْلَٓا اَخَّرْتَنَٓا اِلٰٓى اَجَلٍ قَرٖيبٍۜ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا
قَلٖيلٌۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقٰى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتٖيلًا ﴿٧٧﴾ اَيْنَ مَا تَكُونُوا
يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فٖى بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍۜ وَاِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ
يَقُولُوا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِكَۜ
قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ فَمَالِ هٰٓؤُلَٓاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
حَدٖيثًا ﴿٧٨﴾ مَٓا اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِۘ وَمَٓا اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ
فَمِنْ نَفْسِكَۜ وَاَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًاۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهٖيدًا ﴿٧٩﴾

75. Size ne oluyor ki: "Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan bu kentten çıkar! Katından bize sahip çıkacak bir dost gönder! Katından bize yardımcı gönder!" diyen zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmazsınız?{139}

76. İman edenler, Allah yolunda savaşırlar; inkârcılarsa azgın şeytanların-zorba despotların yolunda savaşırlar. Öyleyse, şeytanların dostlarıyla savaşın! Hiç kuşkusuz şeytanın hilesi-düzeni çok zayıftır.

77. Kendilerine: "Ellerinizi (savaştan) çekin; namazı kılın, zekâtı verin!" denilenleri görmez misin? Kendilerine savaş farz kılındığında, içlerindeki bir grup insandan Allah'tan korkar gibi, belki de daha fazla korkmaya başlarlar. (Sonra da): "Rabbimiz! Niçin bize savaşı farz kıldın? Bizi yakın bir zamana ertelesen (emrini bir süre geciktirsen) olmaz mı?" demekteler. De ki: "Dünyanın yararı azıcıktır; Allah'tan sakınanlar için ahiret hayatı daha iyidir ve orada siz en küçük bir haksızlığa uğratılmayacaksınız."

78. Her nerede olursanız (olun), ölüm sizi bulur; yüksekliklerde inşa edilmiş sağlam kalelerde olsanız bile… Onlara bir iyilik dokunursa: "Bu, Allah katındandır" derler. Onlara bir kötülük dokununca: "Bu, senin yüzündendir" derler. De ki: "Tümü Allah'tandır." Bu topluma ne oluyor ki bir söz anlamak istemiyorlar?

79. Sana gelen her iyilik Allah'tandır; sana gelen her kötülük de kendi (yanlışların yüzü)'ndendir. Biz seni insanlara ancak bir elçi olarak göndermişizdir; şahit olarak Allah yeter.

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفِيظًاۜ ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌۘ فَاِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ
بَيَّتَ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِى تَقُولُۜ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَۚ
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾
اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَۜ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوا
فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا جَٓاءَهُمْ اَمْرٌ مِنَ الْاَمْنِ اَوِ
الْخَوْفِ اَذَاعُوا بِهٖۜ وَلَوْ رَدُّوهُ اِلَى الرَّسُولِ وَاِلٰٓى اُولِى الْاَمْرِ
مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْۜ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فِى
سَبِيلِ اللّٰهِۚ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَۚ عَسَى
اللّٰهُ اَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُواۜ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَأْسًا وَاَشَدُّ
تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَاۚ
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَاۜ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِاَحْسَنَ
مِنْهَٓا اَوْ رُدُّوهَاۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

80. Kim Elçi'ye itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur; kim de yüz çevirirse (bilsin ki) biz seni onların üzerine denetçi-bekçi göndermemişizdir.

81. "Peki-kabul" derler; fakat senin yanından ayrıldıklarında onlardan birtakımları, geceleri senin söylediğinin tersini kurarlar. Allah onların karanlıkta düşünüp kurduklarını yazmaktadır. Sen onlara aldırma;{140} Allah'a güvenip dayan! Vekil olarak Allah sana yeter.

82. (İnsanlar) Kur'an'ı gereği gibi düşünmez mi? Eğer o Allah'tan başkası tarafından (indirilmiş-uydurulmuş) olsaydı, onda pek çok çelişki bulurlardı.{141}

83. Kendilerine güvenlik ya da korkuya dair bir haber ulaşsa onu hemen yayarlar. Oysa onu Elçi'ye ve sorumluluk makamlarını tutanlara götürselerdi, işin içyüzünü araştırıp da ortaya çıkaranlar, onun ne olduğunu bilirlerdi. Allah'ın lütuf ve rahmeti olmasaydı, çok azınız dışında, şeytana uyardınız.

84. (Ey Muhammed!) Allah yolunda savaş! Sen kendinden başkasınınkinden sorumlu tutulmazsın! Müminleri (savaşa) teşvik et!{142} Umulur ki Allah inkârcıların gücünü-baskısını kırar. Allah, güç bakımından daha üstün, cezası da pek şiddetlidir.

85. Kim güzel bir işe aracı olursa, ondan kendisine bir pay vardır. Kim de kötü bir şeye aracı olursa ondan da ona bir pay vardır. Allah, her şeyi her an denetleyen-gözetip karşılığını verendir.

86. Bir selâmla karşılandığınızda ya aynısıyla karşılık verin ya da siz ondan daha güzeliyle selâm verin! Hiç kuşkusuz Allah, her şeyin hesabını tam yapandır.

اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فٖيهِۜ
وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدٖيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِى الْمُنَافِقٖينَ
فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُواۜ اَتُرٖيدُونَ اَنْ تَهْدُوا مَنْ
اَضَلَّ اللّٰهُۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبٖيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ
تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَٓاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَٓاءَ
حَتّٰى يُهَاجِرُوا فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِۜ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْۖ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصٖيرًاۙ ﴿٨٩﴾
اِلَّا الَّذٖينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مٖيثَاقٌ اَوْ جَٓاؤُ۫كُمْ
حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْۜ وَلَوْ
شَٓاءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ
يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ
سَبٖيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ اٰخَرٖينَ يُرٖيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا
قَوْمَهُمْۜ كُلَّمَا رُدُّٓوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فٖيهَاۚ فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ
وَيُلْقُٓوا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّٓوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْۜ وَاُو۬لٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبٖينًا ﴿٩١﴾

87. Allah (o Allah'tır ki) ondan başka tanrı yoktur. Gerçekleşmesinde hiç kuşku olmayan kıyamet gününde sizi muhakkak bir araya toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

88. Size ne oluyor da ikiyüzlüler hakkında ikiye bölünüyorsunuz? Oysa Allah onları, işlediklerinden ötürü tepetaklak etmiştir. Allah'ın saptırdığını doğru yola iletmek mi istiyorsunuz? Allah'ın saptırdığı birine asla doğruya vardıran bir yol bulamazsın.

89. Onlar, kendileri inkâr ettikleri gibi, sizin de inkâra sapmanızı isterler ki böylece bir-benzer olasınız. Allah yolunda göç edinceye dek onlardan dost edinmeyin! (Bundan böyle) eğer size yüz çevirirlerse, onları yakalayın ve nerede bulursanız öldürün! Onlardan ne dost ne de yardımcı tutun!

90. Ancak aranızda bir antlaşma bulunan bir topluma sığınan, ya da ne sizinle ne de kendi insanlarıyla savaşmayı içlerine sindiremeyip size sığınanlar bunun dışındadır. Allah dileseydi onları üstünüze saldırtır, sizinle savaşırlardı. Öyleyse sizden uzak durup, sizinle savaşmazlarsa ve barışı size bırakırlarsa artık Allah, sizin onlara saldırmanıza bir yol bırakmamıştır.

91. Hem sizinle hem de kendi toplumlarıyla güven içinde olmak isteyen, başka birtakım insanlar da bulacaksın. Onlar ne zaman fitne-kargaşa ile yüz yüze getirilseler baş aşağı (balıklama) dalarlar. Eğer onlar sizden uzak durmazlar, sizinle barış içinde yaşamak istemezler ve ellerini sizden çekmezler (saldırılarını sürdürürler)'se onları her nerede bulursanız yakalayın ve öldürün! İşte öylelerine karşı size apaçık bir yetki vermişizdir.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ
مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٓ اِلَّٓا اَنْ يَصَّدَّقُوا فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ
عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ
مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ
يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللّٰهِ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا
مُتَعَمِّدًا فَجَزَٓاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ
كَثِيرَةٌ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

92. Bir mümin bir mümini, yanlışlık dışında öldüremez. Yanlışlıkla bir mümini öldüren de, bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmalı ve ölenin ailesine de bir diyet vermelidir. Ölenin ailesi diyeti bağışlar (almak istemezse) o başka. (Öldürülen) mümin, size düşman olan bir toplumdansa, o durumda, mutlaka, mümin bir köleye özgürlüğünü vermek gerekir. (Öldürülen) eğer sizinle kendi arasında antlaşma bulunan bir toplumdansa ailesine verilecek bir diyet ve mümin bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmak gerekir. Bunları bulamayan (bunları yapacak varlıkta olmayan) kişi, tövbesinin Allah tarafından kabul edilmesi için, iki ay aralıksız oruç tutmalıdır. Allah her şeyi bilendir; hikmetle hükmedendir.

93. Kim bir mümini bile bile öldürürse cezası, içinde çok uzun süre kalacağı cehennemdir. Allah böylesine hem gazap eder (kızar), hem de lânet eder ve hem de ona büyük bir azap hazırlar.

94. Ey iman edenler! Allah yolunda savaşa çıktığınızda çok dikkatli davranın-olayları doğru değerlendirin.{143} Size selâm verene (barış önerene), dünya hayatının geçici yararını düşünerek; "Sen mümin değilsin ki" demeyin! Öyleyse durumu iyice anlayındinleyin! (Üstesinden gelemeyeceğiniz yanlışlıklara düşmeyin!) Çünkü Allah yapmakta olduklarınızdan haberi olandır

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَفَضَّلَ
اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ
وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفّٰيهُمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي
الْأَرْضِ قَالُوٓا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولٰٓئِكَ
مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَسَٓاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَٓاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
فَأُولٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ
يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ
يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ
وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي
الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ
يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

95. Müminlerden –özürleri olanlar dışında- (savaşa katılmayıp) evinde oturanlarla, mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda mücadeleyi sürdürenler bir olmaz. Allah, mallarıyla ve canlarıyla mücahede edenleri oturanlara üstün kılmıştır. Gerçi Allah tümüne güzellik (cennet) vadetmiştir; ancak Allah, mücahitleri, oturanlara göre çok daha büyük bir ödülle üstün konuma yükseltmiştir.

96. (Onlara) kendi katından yüksek dereceler, bağışlama ve rahmet (vermiştir). Allah yarlıgayandır, esirgeyendir de.

97. (Yanlış yapıp) kendilerine zulmetmiş olanların canlarını alırken melekler: "Ne işte-ne durumdaydınız?" derler. Onlar da "Biz yeryüzünde ezilmiş, çaresiz kimselerdik" diye cevap verirler. Melekler: "Bulunduğunuz yerden göç etmeniz için yeryüzü yeterince geniş değil miydi?" derler. İşte böylelerinin son durağı cehennemdir. (Ah) o ne kötü bir dönüş yeridir!

98. Yalnız; hiçbir çareye güç yetiremeyen ve göç için bir yol bulamayan pek zayıf erkekler, kadınlar ve çocuklar bunun dışındadır.

99. Allah'ın kendilerini affedeceği umulur; çünkü Allah çok affeden ve çok bağışlayandır.

100. Allah yolunda göç eden biri, yeryüzünde barınacak çok yer, genişlik-bolluk bulur. Kim Allah ve Elçi'si için göç etmek amacıyla evinden çıkar da, ölüm kendisine gelirse, onun ödülünü vermek Allah'a düşer. Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

101. Yeryüzünde sefere (yolculuğa ya da savaşa) çıktığınızda, inkârcıların size bir kötülük etmesinden korkarsanız, namazı kısaltmaktan ötürü size bir günah yoktur.{144} Hiç kuşkusuz inkârcılar, sizin apaçık düşmanınızdır.

وَاِذَا كُنْتَ فٖيهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَٓائِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَاْخُذُٓوا اَسْلِحَتَهُمْ فَاِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
مِنْ وَرَٓائِكُمْ وَلْتَاْتِ طَٓائِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا
لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمٖيلُونَ عَلَيْكُمْ
مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِنْ
مَطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَنْ تَضَعُٓوا اَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرٖينَ عَذَابًا مُهٖينًا ﴿١٠٢﴾ فَاِذَا
قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ
فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقٖيمُوا الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ
عَلَى الْمُؤْمِنٖينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِى ابْتِغَٓاءِ
الْقَوْمِ اِنْ تَكُونُوا تَاْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُونَ كَمَا تَاْلَمُونَ
وَتَرْجُونَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٖيمًا
حَكٖيمًا ﴿١٠٤﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ بِمَٓا اَرٰيكَ اللّٰهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَٓائِنٖينَ خَصٖيمًا ﴿١٠٥﴾

102. Sen içlerindeyken onlara namaz kıldırdığında, askerlerden bir kısmı seninle birlikte namaza dursun; silâhlarını da yanlarına alsınlar! Secde (namaz) bitince arkanıza geçsinler! Bu kez, namaz kılmamış (koruma görevindeki) öteki grup gelsin; seninle birlikte namazı kılsınlar! Onlar da korunma gereçlerini ve silâhlarını alsınlar! İnkârcılar size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silâhlarınızdan ve savaş gereçlerinizden ayrılmış olmanızı çok isterler.{145} Eğer yağmurdan bir sıkıntı varsa ya da hastaysanız, silâhlarınızı bırakmanızda bir sakınca yoktur. Buna rağmen korunma önlemlerini alın! Allah, inkârcılara alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

103. Namazı bitirdiğinizde Allah'ı ayaktayken, otururken ve yan yatarken de anın!{146} Güvene kavuştuğunuzda namazı (tam) kılın! Çünkü namaz müminlere belirli vakitlerde farz kılınmıştır.{147}

104. (Savaş durumunda) düşmanı takipte gevşeklik göstermeyin! (O durumda) siz acı çekmekteyseniz, onlar da sizin çektiğiniz gibi acı çekmektedirler. Üstelik siz Allah'tan onların ummayacaklarını ummaktasınız! Allah, her şeyi bilen, hikmetle hükmedendir.

105. Hiç kuşkusuz biz sana Kitab'ı hak-gerçek olarak indirmişizdir. (Onunla) insanlar arasında, Allah'ın sana öğrettiği gibi hükmet-karar ver! Sakın hainlerin savunucusu olma!{148}

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَح۪يمًاۚ ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ
عَنِ الَّذ۪ينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَّانًا اَث۪يمًاۚ ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ
اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِۜ وَكَانَ
اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُح۪يطًا ﴿١٠٨﴾ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ
مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَك۪يلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُٓوءًا اَوْ يَظْلِمْ
نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿١١٠﴾
وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِه۪ۜ وَكَانَ اللّٰهُ
عَل۪يمًا حَك۪يمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَط۪ٓيـَٔةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ
بِه۪ بَر۪يٓـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُب۪ينًاۚ ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ
يُضِلُّوكَۜ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ
شَيْءٍۜ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُۜ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظ۪يمًا ﴿١١٣﴾

106. Allah'tan bağışlanma dile! Gerçekten Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

107. Kendi canlarına hainlik edenleri (hırsızı, eşkıyayı, zorbayı...) savunma! Çünkü Allah, hainlik edip günah işleyeni (hiç) sevmez.

108. Onlar (günahlarını) insanlardan gizlerler de, Allah'tan gizleyemezler. Oysa, Allah'ın hoşlanmadığı sözü-plânı geceleri kurarken, o onların yanındadır. Allah, onların yapmakta olduklarını kuşatandır (onun bilgisi dışında hiçbir şey yapılamaz).

109. Haydi, dünya hayatında siz onları savundunuz, peki kıyamet günü Allah'a karşı onları kim savunacaktır? Ya da onlara kim vekil olacaktır?

110. Kim bir kötülük eder ya da nefsine zulmeder de, sonra Allah'tan bağışlanma (yarlıganma) dilerse, Allah'ı çok bağışlayıcı (yarlıgayıcı) ve esirgeyici bulur.

111. Kim bir günah işlerse, onu kendi aleyhine işlemiş olur. Allah, her şeyi bilen, hikmetle hükmedendir.

112. Kim bir yanlış yaparsa, ya da günah işler de sonra onu bir suçsuzun üstüne atarsa, kuşkusuz o büyük bir iftira ve açık bir günah yüklenmiş olur.

113. Eğer Allah'ın sana lütfu ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir grup seni de şaşırtmaya-saptırmaya yeltenecekti.{149} Oysa onlar sadece kendilerini saptırırlar ve sana da hiçbir zarar veremezler. Allah sana Kitab'ı ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediklerini öğretmiştir. Allah'ın, senin üzerindeki lütuf ve ihsanı gerçekten büyüktür.

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوٰيهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ
اَوْ مَعْرُوفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ
ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾
وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ
وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ اِلَّا
اِنَاثًا وَاِنْ يَدْعُونَ اِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللّٰهُ
وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾
وَلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ
وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ
وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ
وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ اُولٰئِكَ
مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

114. Onların aralarında gizli gizli görüşmelerinin-konuşmalarının çoğunda hayır yoktur; ancak bir sadaka vermeyi ya da bir iyilik yapmayı ya da insanların aralarını düzeltmeyi düşündükleri durumlar başka. Kim Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak amacıyla böyle yaparsa, yakında kendisine büyük bir ödül vereceğiz.

115. Kim de, kendisine doğru yol belli olduktan sonra Elçi'ye karşı gelirse ve müminlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğüne yöneltir ve (sonunda) cehenneme sokarız. Ne kötü bir dönüş yeridir orası!

116. Hiç kuşkusuz Allah, kendisine ortak koşulmasını(bir ömür boyu sürdürenleri) bağışlamaz. Bunun altındakileri dilediğine bağışlar. Allah'a ortak koşan da, büsbütün sapıtmıştır.

117. Onlar, Allah'ı bırakıp da dişilere yalvarır-taparlar.{150} Böylece onlar, inatçı şeytandan başkasına tapınış olmazlar;

118. Ki Allah ona lânet etmiştir. O da: "Elbette senin kullarından belli bir pay alacağım" demiştir. {151}

119. "Onları mutlaka saptıracağım ve onları mutlaka boş kuruntularla oyalayacağım ve onlara (bir yanda) hayvanların kulaklarını yarmalarını (böylece etlerini haram bilmelerini) emrederken, (öte yanda) Allah'ın yarattığını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost edinirse, kuşkusuz o apaçık bir hüsrana-yerine konması mümkün olmayan bir kayba uğramış demektir.{152}

120. (Şeytan) söz verir, umut verir; fakat onun sözü kandırmacadan başka bir şey değildir.

121. (Onun tuzağına düşenlerin) varacakları yer cehennemdir. Ondan kaçıp kurtulacakları bir yer de bulamazlar.

وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَٓا اَبَدًاۜ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقًّاۜ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قٖيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ
وَلَٓا اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتَابِۜ مَنْ يَعْمَلْ سُٓوءًا يُجْزَ بِهٖۙ وَلَا
يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصٖيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَاُو۬لٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقٖيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ
اَحْسَنُ دٖينًا مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
مِلَّةَ اِبْرٰهٖيمَ حَنٖيفًاۜ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهٖيمَ خَلٖيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ
مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُحٖيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِى النِّسَٓاءِۜ قُلِ اللّٰهُ يُفْتٖيكُمْ فٖيهِنَّۙ
وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ فٖى يَتَامَى النِّسَٓاءِ الّٰتٖى
لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفٖينَ مِنَ الْوِلْدَانِۙ وَاَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامٰى بِالْقِسْطِۜ
وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلٖيمًا ﴿١٢٧﴾

122. İman edip salih amel işleyenleri, altlarından ırmaklar akan ve hiç çıkmamacasına kalacakları cennetlere koyacağız. Allah'ın sözü haktır (mutlaka gerçekleşir). Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

123. (Sonuç olarak) ne siz (Müslümanlar)'in, ne de Kitap Ehli'nin, ("Bizi peygamberimiz kurtarır; biz azap görmeyeceğiz!") kuruntuları doğrudur. Bir kötülük yapan onun (karşılığı kadarıy)'la cezalandırılır. (Böyle birisi) kendisine Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı bulur.

124. Erkek ya da kadınlardan her kim iman etmiş olarak güzel ve iyi iş yaparsa onlar cennete girecek ve kendileri en küçük bir haksızlığa uğratılmayacaklardır.

125. İyilik yaparak kendisini Allah'a teslim eden, bir tek Allah'a iman etmişlerin yolu olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel dinli kim olabilir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.

126. Göklerdekilerin ve yerdekilerin tümü Allah'ındır. Allah, (ilmiyle-eylemiyle) her şeyi kuşatandır.

127. Kadınlar hakkında senden sormaktalar. De ki: "Onlarla ilgili fetvayı size Allah vermektedir: 'Bu Kitap'ta yazılmış (miras hakkın)'ı kendilerine vermeyip de, kendileriyle evlenmek istediğiniz yetim kadınlar, çaresiz çocuklar, (genellikle) öksüz ve yetimlere adaletli davranmanız hakkında size okunan ayetlerde (Allah'ın hükümleri bellidir)'"{153} Hayır olarak ne yaparsanız, hiç kuşkusuz Allah onu bilmektedir.

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَا اَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَاُحْضِرَتِ
الْاَنْفُسُ الشُّحَّ وَاِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا اَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ
وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ
وَاِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾
وَاِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا
حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ
وَصَّيْنَا الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا
اللّٰهَ وَاِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ اِنْ
يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِينَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى
ذٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

128. Eğer bir kadın, kocasının huysuzluğundan-geçimsizliğinden ya da kendisinden yüz çevirmesinden endişe ederse, uzlaşmayla aralarını düzeltmeleri kendileri için daha uygun olur; uzlaşma (her zaman) daha iyidir.{154} Kişi, kıskanç ve bencil davranmaya eğilimlidir. Eğer güzel güzel geçinir, Allah'tan korkup sakınırsanız, hiç kuşkusuz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.

129. Ne kadar isteseniz de kadınlar arasında adil-eşit davranamazsınız. Öyleyse, tamamen birine yönelip, ötekini arkadaymış gibi bırakmayın! Eğer arayı düzeltir, Allah'tan da çekinip sakınırsanız, hiç kuşkusuz Allah, bağışlayandır; esirgeyendir.

130. Eğer (eşler boşanıp) ayrılırlarsa, Allah bol nimetiyle, her birini zengin eder (ötekine muhtaç bırakmaz). Allah, rahmeti geniş olan, hikmetle hükmedendir.

131. Göklerdekilerin ve yerdekilerin tümü Allah'ındır. Andolsun ki biz senden önce Kitap verilenlere de, size de "Allah'tan sakının!" diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Eğer inkâr ederseniz (bilin ki) göklerdekilerin ve yerdekilerin tümü Allah'ındır. Allah, hiçbir şeye ihtiyaç duymayan ve her türlü övgüye lâyık olandır.

132. Göklerdekilerin ve yerdekilerin tümü Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter.

133. Ey insanlar! Allah dilerse sizi götürür ve (yerinize) başkalarını getirir! Allah buna güç yetirendir.{156}

134. Kim dünya yararını dilerse, bilsin ki hem dünya ve hem de ahiret nimetleri, Allah'ın yanındadır. Allah, her şeyi işitendir; görendir.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامٖينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَٓاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ
عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٖينَۚ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ
فَقٖيرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُواۚ وَاِنْ
تَلْوُٓا اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرًا ﴿١٣٥﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَالْكِتَابِ الَّذٖى نَزَّلَ
عَلٰى رَسُولِهٖ وَالْكِتَابِ الَّذٖٓى اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ
وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
بَعٖيدًا ﴿١٣٦﴾ اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا
ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
سَبٖيلًاۜ ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنَافِقٖينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلٖيمًاۙ ﴿١٣٨﴾ اَلَّذٖينَ
يَتَّخِذُونَ الْكَافِرٖينَ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنٖينَۜ اَيَبْتَغُونَ
عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمٖيعًاۜ ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى
الْكِتَابِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا
تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فٖى حَدٖيثٍ غَيْرِهٖٓۘ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْۜ
اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقٖينَ وَالْكَافِرٖينَ فٖى جَهَنَّمَ جَمٖيعًاۙ ﴿١٤٠﴾

135. Ey iman edenler! Kendiniz, ana-babanız ve akrabalarınızın da aleyhine olsa, Allah için tanıklık ederek adaleti ayakta tutun! (Söz konusu kişiler) ister varlıklı, isterse yoksul olsunlar, Allah onlara (sizden) yakındır. Öyleyse, kişisel çıkar ve duygularınıza kapılıp doğruluktan ayrılmayın! Eğer gerçeği çarpıtırsanız ya da tanıklık etmekten kaçarsanız, hiç kuşkusuz Allah, sizin yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.

136. Ey iman edenler! Allah'a, Elçi'sine, Elçi'sine indirdiği Kitab'a ve bundan önce indirdiği Kitab'a iman edin! Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkâr ederse, (o) büsbütün sapıtıp gitmiştir.{157}

137. İman ettikten sonra inkâra sapanlar, sonra yine iman edip yine inkâra sapanlar, sonra da inkârlarını artıranları Allah ne bağışlayacak, ne de onları doğru yola iletecektir.

138. İkiyüzlülere, kendileri için çok korkunç bir azabın öngörüldüğü müjdesini (!) ver!

139. Onlar, müminleri bırakıp inkârcıları dost edinmektedirler. (Düşledikleri) güç ve şerefi onlarda mı aramaktadırlar? Hiç kuşkusuz güç-kudret-şeref Allah'ındır.

140. O size Kitap'ta bildirmiştir ki: “Allah'ın ayetlerinin inkâr edilip alaya alındığını işittiğinizde, bunu yapanlar, başka bir söze dalıncaya kadar onlarla birlikte oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz!{158} Hiç kuşkusuz Allah, tüm ikiyüzlüleri ve inkârcıları cehennemde toplayacak olandır.

اَلَّذٖينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللّٰهِ قَالُوا
اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْۘ وَاِنْ كَانَ لِلْكَافِرٖينَ نَصٖيبٌۙ قَالُوا اَلَمْ
نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنٖينَۜ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرٖينَ عَلَى
الْمُؤْمِنٖينَ سَبٖيلًاࣖ ﴿١٤١﴾ اِنَّ الْمُنَافِقٖينَ يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَهُوَ
خَادِعُهُمْۚ وَاِذَا قَامُوا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰىۙ يُرَآؤُنَ
النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللّٰهَ اِلَّا قَلٖيلًاۘ ﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبٖينَ بَيْنَ ذٰلِكَۗ
لَآ اِلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ وَلَآ اِلٰى هٰٓؤُلَٓاءِۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
سَبٖيلًا ﴿١٤٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرٖينَ اَوْلِيَٓاءَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنٖينَۜ اَتُرٖيدُونَ اَنْ تَجْعَلُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُبٖينًا ﴿١٤٤﴾ اِنَّ الْمُنَافِقٖينَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِۚ
وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصٖيرًاۙ ﴿١٤٥﴾ اِلَّا الَّذٖينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا
وَاعْتَصَمُوا بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوا دٖينَهُمْ لِلّٰهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنٖينَۜ
وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنٖينَ اَجْرًا عَظٖيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ
بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلٖيمًا ﴿١٤٧﴾

141. Onlar sizi gözetleyip dururlar. Eğer Allah'tan size bir fetih (zafer) nasip olsa; “Biz de seninle değil miydik?” derler. Kazanma sırası inkârcılardaysa: “Müminlerden gelebilecek tehlikeleri önleyip size üstünlük sağlamadık mı?” derler. Kıyamet günü Allah, aranızda hüküm verecek**{159}** ve müminlere karşı inkârcılara asla yol vermeyecektir.

142. İkiyüzlüler (güya) Allah'ı aldattıklarını sanırlar. Oysa Allah, (öylelerini yanılgıya düşürerek) aldatmaktadır. Namaza kalktıklarında isteksizce-üşene üşene kalkarlar; insanlara gösteriş içindedirler ve Allah'ı pek az anarlar.**{160}**

143. Ne bunlarla olur, ne de onlarla; arada bocalayıp dururlar. Allah'ın şaşırttığı kimseye sen bir çıkar yol bulamazsın!

144. Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da inkârcıları dost-sırdaş edinmeyin! Allah'a, kendi aleyhinize olacak, apaçık bir kanıt mı vermek istiyorsunuz?

145. Hiç kuşkusuz ikiyüzlüler, cehennemin en dibindedirler. Onlara yardım edecek birini de bulamazsın.

146. Ancak tövbe edenler, duygu ve davranışlarını düzeltenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini sırf Allah'a özgü kılıp sadece Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için ibadet edenler var ya, işte onlar müminlerle birliktedirler ve Allah yakında müminlere büyük bir ödül verecektir.

147. Siz iman eder ve şükrederseniz, Allah sizi neden cezalandırsın ki? Allah, şükrün karşılığını veren ve her şeyi bilendir.

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّٓوءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَۜ وَكَانَ
اللّٰهُ سَم۪يعًا عَل۪يمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوهُ اَوْ تَعْفُوا
عَنْ سُٓوءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَد۪يرًا ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْفُرُونَ
بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ وَيُر۪يدُونَ اَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِه۪
وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍۙ وَيُر۪يدُونَ اَنْ يَتَّخِذُوا
بَيْنَ ذٰلِكَ سَب۪يلًاۙ ﴿١٥٠﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّاۚ وَاَعْتَدْنَا
لِلْكَافِر۪ينَ عَذَابًا مُه۪ينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ وَلَمْ
يُفَرِّقُوا بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ اُو۬لٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْت۪يهِمْ اُجُورَهُمْۜ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتَابِ اَنْ
تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَقَدْ سَاَلُوا مُوسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ
ذٰلِكَ فَقَالُٓوا اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْۚ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا
عَنْ ذٰلِكَۚ وَاٰتَيْنَا مُوسٰى سُلْطَانًا مُب۪ينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
الطُّورَ بِم۪يثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا
لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ م۪يثَاقًا غَل۪يظًا ﴿١٥٤﴾

148. Allah, zulme uğrayan dışında, çirkin şöz n açıkça şöylenmeşini şevmez. Allah her şeyi işiten ve bilendir.

149. Bir iyiliği açığa vurur ya da gizlerseniz ya da bir kötülüğü affederseniz (bilin ki) Allah affedicidir; her şeye güç yetirendir.

150. Allah'a ve Elçi'sine karşı çıkanlar, Allah ile elçilerinin arasını ayırmak isteyenler: "Kimine inanırız, kimini de inkâr ederiz" diyenler ve bu ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler,

151. İşte onlar gerçek inkârcılardır. İnkârcılara, alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

152. Allah'a ve peygamberlerine iman edenler ve onlardan hiçbiri arasında ayrım yapmayanlar, işte onlara pek yakında ödülleri verilecektir. Allah, çok bağışlayan ve çok esirgeyendir.

153. Kitap Ehli senden, kendilerine gökten bir kitap indirmeni istemektedirler. Onlar Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi: "Allah'ı bize açıkça göster" demişlerdi. Bu haksız ve sınır tanımaz isteklerinden ötürü onları yıldırım çarpmıştı! Daha sonra kendilerine apaçık bilgi ve belgeler gelmesine rağmen buzağıya (tanrı diye) tapmışlardı. Yine de kendilerini affetmiştik ve Musa'ya açık bir yetki-yönetme gücü vermiştik.

154. Söz vermeleri sebebiyle Tur (Sina dağı)'u üstlerine yükseltmiş ve onlara: "O kapıdan secde ederek girin!" demiştik. Onlara:"Cumartesi yasağını da çiğnemeyin!" demiş ve kendilerinden sağlam bir söz almıştık.

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْبِيَٓاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللّٰهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَاِنَّ
الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ
الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَاِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ
وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

155. Başlarına gelenler; sözlerinde durmamalarından, Allah'ın ayetlerini inkâr etmelerinden, peygamberleri haksız yere öldürmelerinden ve "Kalplerimiz kılıflıdır (sabit fikirliyiz)" demeleri yüzündendir. Hayır; inkârlarından ötürü Allah o kalplerin üzerini mühürlemiştir. Çok azı dışında artık iman etmezler.

156. (Bir de) inkârları (sürdürmeleri)'ndan ve Meryem'e büyük bir iftira atmalarından:

157. "Biz Allah'ın elçisi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük" demelerinden ötürü (belâlara uğramışlardır). Oysa onu öldürmemişler ve onu asmamışlar; fakat o kendilerine benzer gösterilmiştir. Onun hakkında tartışmaya girenler, onunla ilgili olarak tam bir kuşku içindedirler. O konuda kesin bir bilgileri yoktur; sadece sanıya uymaktadırlar. Onu kesinlikle öldürmemişlerdir.{161}

158. Hayır; Allah onu kendisine yükseltmiştir. Allah, en güçlü-en üstün olan ve hikmetle hükmedendir.

159. Andolsun ki Kitap Ehli'nden her biri, ölmeden önce ona (Hz. İsa'ya) mutlaka inanacaktır. Kıyamet gününde de o (İsa) da, onların aleyhine tanıklık edecektir.

160. Yahudilerin yaptıkları zulümler ve pek çok kimseyi Allah yolundan çevirmelerinden ötürü, (daha önce) kendilerine helâl kılınmış olan temiz ve hoş şeyleri onlara haram kılmışızdır.

161. Yasaklandığı halde riba (tefecilik) yapmalarından ve halkın parasını haksız yere yemelerinden ötürü... Onların inkârcılarına çok acıklı bir azap hazırlamışızdır.

إِنَّٓا أَوْحَيْنَٓا إِلَيْكَ كَمَٓا أَوْحَيْنَٓا إِلٰى نُوحٍ وَالنَّبِيّ۪نَ مِنْ بَعْدِه۪ۚ
وَأَوْحَيْنَٓا إِلٰٓى إِبْرٰه۪يمَ وَإِسْمٰع۪يلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ
وَع۪يسٰى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَۚ وَاٰتَيْنَا دَاوُ۫دَ
زَبُورًاۚ ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَۜ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوسٰى تَكْل۪يمًاۚ ﴿١٦٤﴾
رُسُلًا مُبَشِّر۪ينَ وَمُنْذِر۪ينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ
حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَز۪يزًا حَك۪يمًا ﴿١٦٥﴾ لٰكِنِ اللّٰهُ
يَشْهَدُ بِمَٓا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِه۪ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَۜ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَه۪يدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ
سَب۪يلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَع۪يدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَر۪يقًاۙ ﴿١٦٨﴾
إِلَّا طَر۪يقَ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا أَبَدًاۜ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَس۪يرًا ﴿١٦٩﴾ يَٓا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ
مِنْ رَبِّكُمْ فَاٰمِنُوا خَيْرًا لَكُمْۜ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَل۪يمًا حَك۪يمًا ﴿١٧٠﴾

162. Fakat onların bilimde derinleşmiş olanları ve müminler, sana indirilene de, senden önceki indirilene de iman ederler. O namazı kılanlar, zekâtı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar… İşte biz onlara büyük bir ödül-ecir vereceğiz.

163. Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyetmişizdir. Davud'a da Zebur'u vermiştik.

164. Ve daha önce de sana gerçek olarak hikâyelerini anlattığımız elçilere ve sana anlatmadığımız elçilere de (vahyetmiştik.) Allah Musa ile de konuşmuştur.

165. (Bütün bu elçileri) müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak (gönderdik) ki, elçiler gelip (duyurduktan) sonra insanların, Allah'a karşı kullanacakları bahaneleri olmasın. Allah, en üstün - en güçlü olandır; hikmetle hükmedendir.

166. Fakat Allah sana indirdiğiyle tanıklık eder ki, o bunu kendi bilgisiyle indirmiştir. Melekler de şahittirler. Şahit olarak Allah yeter.

167. İnkâr edenler ve (insanları) Allah yolundan çevirenler uzak bir sapıklıkla sapmışlar-kurtuluşu olmayan bir belâyı başlarına sarmışlardır.

168. Gerçek şu ki, inkâr edip zulmedenleri Allah ne bağışlayacak, ne de onlara bir yol gösterecektir.

169. Sadece cehennemin yoluna (iletilecektir). Orada çok uzun süre kalacaklar ve bu da Allah'a göre pek kolaydır.

170. Ey insanlar! (Son) Elçi size Rabbinizden gerçeği getirmiştir. Kendi yararınız için ona iman edin! Eğer inkâr ederseniz hiç kuşkusuz göklerdekiler de, yerdekiler de Allah'ındır. Allah, her şeyi bilen ve hikmetle hükmedendir.

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا ف۪ي د۪ينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ اِنَّمَا الْمَس۪يحُ ع۪يسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقٰيهَٓا اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِه۪ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌ اِنْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ
وَاحِدٌ سُبْحَانَهُٓ اَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَك۪يلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
الْمَس۪يحُ اَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ
وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِه۪ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ
جَم۪يعًا ﴿١٧٢﴾ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفّ۪يهِمْ
اُجُورَهُمْ وَيَز۪يدُهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ اسْتَنْكَفُوا
وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَص۪يرًا ﴿١٧٣﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمْ
بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكُمْ نُورًا مُب۪ينًا ﴿١٧٤﴾ فَاَمَّا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِه۪ فَسَيُدْخِلُهُمْ ف۪ي رَحْمَةٍ
مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْد۪يهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَق۪يمًا ﴿١٧٥﴾

171. Ey Kitap Ehli! Dininiz konusunda taşkınlık etmeyin; Allah hakkında sadece gerçeği söyleyin! Meryem oğlu İsa Mesih, sadece Allah'ın elçisi, Meryem'e attığı bir kelimesi ve ondan bir ruh(can)'tur. Öyleyse Allah'a ve elçilerine iman edin! "Üç'tür" demeyin; kendi yararınız için buna son verin! Çünkü Allah, bir tektir. O, çocuk sahibi olmak (gibi s 'fatlar)'dan arınmıştır. Vekil olarak Allah yeter.

172. Ne Mesih, ne de yakınlaştırılmış (ulu) melekler Allah'ın kulu olmayı küçümser. Kim ona kul olmayı küçük görür de büyüklük taslarsa, bilsin ki Allah onların tümünü huzurunda toplayacaktır.

173. İman edip iyi ve güzel iş işleyenlerin ödüllerini (o) eksiksiz ödeyecek ve lütfundan onlara daha fazlasını da verecektir. Küçümseyip büyüklük taslayanlarıysa acıklı bir azapla cezalandıracaktır. Onlar, kendilerine, Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı bulacaklardır.

174. Ey insanlar! Size Rabbinizden çok sağlam bir burhan (kanıt) gelmiştir. Biz size apaçık bir "nur" indirmişizdir!

175. İşte Allah'a iman edenleri ve ona sarılanları (Allah), kendisinden olan rahmetin, lütfun içine çekecek ve onları dosdoğru bir yola sokarak kendisine yöneltecektir.

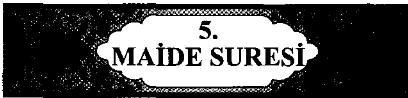
يَسْتَفْتُونَكَۜ قُلِ اللّٰهُ يُفْت۪يكُمْ فِي الْكَلَالَةِۜ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ
لَهُ وَلَدٌ وَلَهُٓ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَۚ وَهُوَ يَرِثُهَٓا اِنْ لَمْ
يَكُنْ لَهَا وَلَدٌۚ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَۜ
وَاِنْ كَانُٓوا اِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَٓاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِۜ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّواۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿١٧٦﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِۜ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَه۪يمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا
يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌۜ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا
يُر۪يدُ ﴿١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَٓائِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَٓائِدَ وَلَٓا اٰمّ۪ينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ
رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًاۜ وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُواۜ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ
صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُواۢ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

176. Senden fetva istemekteler. De ki: "Allah size ana-babasız ve çocuksuz kişinin mirası hakkında hükmü şöyle açıklamaktadır: Ölen erkeğin çocuğu yok, bir kız kardeşi varsa, bıraktığı mirasın yarısı kız kardeşindir. Fakat (ölen) çocuğu olmayan kız kardeşse, erkek kardeş, kız kardeşinin mirasının tamamını alır. Varisler iki kız kardeşse, mirasın üçte ikisi onlarındır. Ve eğer (mirasçılar) erkek, kadın birçok kardeşseler erkeğe iki kadın payı verilir. Şaşırırsınız diye Allah size (hükmünü) açıklamaktadır. Allah, her şeyi bilendir.

(Medine'de inmiştir. 112 ve 114. ayetlerde Hz. İsa'nın Allah'tan dilediği sofradan söz edildiğinden bu sureye "Maide: Sofra Suresi" denmiştir. 120 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey iman edenler! Sözleşmelerinizin gereklerini yerine getirin! İhramlı iken{162} avlanmayı helâl saymamak ve size okunacaklar (açıklanacaklar) dışında kalan hayvanlar size helâl kılınmıştır. Allah, dilediği hükmü vermektedir.

2. Ey iman edenler! Allah'ın (Kur'an'da koyduğu) ilkelere-işaretlere, o haram (saygıdeğer) aya, gerdanlıklı-(gerdanlıksız) olsun kurban(lıklar)'a, rablerinin lütuf ve rızasını dileyerek Mescid-i Haram'a gelmiş olanlara saygısızlık etmeyin! İhramdan çıktığınızda avlanabilirsiniz! Mescid-i Haram'a girmenizi engellediler diye bir topluluğa duyduğunuz kin sizi düşmanca davranışlara-saldırganlığa itmesin! İyilik-güzellik, Allah'tan sakınma konusunda yardımlaşın; günah-kötülük ve düşmanlık-saldırganlık konusunda yardımlaşmayın! Allah'tan korkun; çünkü Allah, azabı pek çetin olandır.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزٖيرِ وَمَٓا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ
بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطٖيحَةُ وَمَٓا اَكَلَ السَّبُعُ
اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْاَزْلَامِ
ذٰلِكُمْ فِسْقٌ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ دٖينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاخْشَوْنِ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دٖينَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتٖي
وَرَضٖيتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دٖينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فٖي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ
مُتَجَانِفٍ لِاِثْمٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٣﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَٓا اُحِلَّ
لَهُمْ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبٖينَ
تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوا مِمَّٓا اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ
وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَرٖيعُ الْحِسَابِ
﴿٤﴾ اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذٖينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ
حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذٖينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ
اُجُورَهُنَّ مُحْصِنٖينَ غَيْرَ مُسَافِحٖينَ وَلَا مُتَّخِذٖٓي اَخْدَانٍ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِالْاٖيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٥﴾

3. Leş, kan , domuz eti, Allah'tan başkasına adanarak boğazlananlar size haram kınmıştır. –Canları çıkmadan kestikleriniz dışında- boğulmuş, (sopa, taş, demir gibi bir şeyle) vurularak öldürülmüş, (yüksek yerden) düşerek ölmüş, boynuzlanarak ölmüş, yırtıcı hayvanlar tarafından parçalanmış, kutsallaştırılmış taşlar için boğazlanmış (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız da (size haram kılınmıştır).{163} Bunlar yanlıştır-çirkin işlerdir. Bugün artık inkârcılar, sizin dininizden umudu kesmiş (onunla baş edemeyeceklerini anlamışlardır). Artık onlardan değil benden korkun! Bugün sizin için dininizi mükemmelleştirdim (size, ilkeleri sağlam, eksiği olmayan bir din verdim); üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı seçtim. Kim açlık sebebiyle çaresiz kalırsa, günaha eğilim göstermeksizin, bunlardan yiyebilir (kendisine bir günah yoktur). Hiç kuşkusuz Allah, bağışlayandır; esirgeyendir.

4. Sana, kendilerine neyin helâl kılındığını sormaktalar. De ki: "Bütün iyi ve temiz şeyler size helâl kılınmıştır" Allah'ın size öğrettiği gibi eğitip yetiştirdiğiniz (çakal, şahin… gibi) avcı hayvanların yakaladıklarını, Allah'ın adı-nı anarak "Bismillah" diyerek yiyin! Hiç kuşkusuz Allah, hesabı çok çabuk görendir.{164}

5. Bugün size iyi ve temiz şeyler helâl kılınmıştır. Kendilerine kitap verilenlerin yemeği size helâldir; sizin yemekleriniz de onlara helâldir. Müminlerden özgür ve namuslu kadınlarla, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden özgür ve namuslu kadınlar da, mehirlerini vermeniz, zinadan uzak durmaları ve gizlice dost tutmamak şartıyla size helâldir. Kim iman etmeyi kabullenmezse tüm yaptıkları boşa gitmiştir. O, ahirette de kaybedenlerdendir.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُؤُ۫سِكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِۜ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُواۜ
وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ
مِنَ الْغَٓائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَٓاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعٖيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدٖيكُمْ مِنْهُۜ مَا
يُرٖيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرٖيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمٖيثَاقَهُ الَّذٖي وَاثَقَكُمْ
بِهٖٓۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاۘ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامٖينَ
لِلّٰهِ شُهَدَٓاءَ بِالْقِسْطِۘ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى
اَلَّا تَعْدِلُواۜ اِعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰىۘ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ
اِنَّ اللّٰهَ خَبٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۙ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظٖيمٌ ﴿٩﴾

6. Ey iman edenler! Namaza kalktığınızda yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın! Başınızı ve topuklara kadar ayaklarınızı meshedin (sıvazlayın)! Eğer cünüpseniz tam temizlenin (boy abdesti alın)! Eğer hasta ya da yolculuktaysanız, ya da biriniz tuvaletten gelmişse, ya da kadınlara dokunmuş (cinsel ilişkide bulunmuş) da su bulamamışsanız, temiz toprakla teyemmüm edin; ondan yüzlerinize ve ellerinize sürün! Allah size güçlük çıkarmak istemiyor; şükredesiniz diye sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor.{165}

7. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve onunla yaptığınız sözleşmeyi hatırlayın: "İşittik ve itaat ettik " demiştiniz. Allah'tan korkup sakının! Hiç kuşkusuz Allah sizin içinizde olanları bilendir.

8. Ey iman edenler! Adaletli tanıklar olarak Allah için, hakkı gözetip kollayanlardan olun! Bir topluluğa karşı duymakta olduğunuz kin sizi adaletten ayırmasın! Hep adaletten yana olun! O, takvaya yakışandır. Allah'tan korkup sakının; hiç kuşkusuz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.

9. Allah'ın, iman edip iyi-güzel işler yapanlara vaadi vardır: Bağışlanma ve en güzel ödül onlaradır.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقٖيبًا وَقَالَ اللّٰهُ اِنّٖي
مَعَكُمْ لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ
بِرُسُلٖي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا
لَاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٖي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّبٖيلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مٖيثَاقَهُمْ
لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ
مَوَاضِعِهٖ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهٖ وَلَا تَزَالُ
تَطَّلِعُ عَلٰى خَٓائِنَةٍ مِنْهُمْ اِلَّا قَلٖيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ
عَنْهُمْ وَاصْفَحْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنٖينَ ﴿١٣﴾

10. İnkâr edi ayetlerimizi yalanlayanlara ğelince, işte onlar cehennemliktir.

11. Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın! Hani bir topluluk size ellerini uzatmaya (saldırmaya) yeltenmişti de (Allah) onların ellerini sizden çekmişti! Allah'tan sakınıp çekinin! Müminler Allah'a güvenip dayansınlar!

12. Andolsun ki Allah, İsrailoğulları'ndan söz almıştı ve içlerinden on iki başkan-temsilci göndermiştik. (O zaman) Allah demişti ki: "Ben sizinleyim; eğer namazı kılarsanız, zekâtı verirseniz, elçilerime (peygamberlere) inanırsanız ve onları destekleyip savunursanız ve Allah'a güzelce borç verirseniz (ahlâk ve adalet kurallarına uyan bir toplum olursanız) elbette sizin günahlarınızı örter ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra içinizden kim inkâr-nankörlük ederse dümdüz olan yoldan sapmış olur.

13. Sonunda, sözlerini bozdukları için onları lanetlemişizdir ve kalplerini katılaştırmışızdır. Onlar, kelimelerin-sözlerin anlamını bağlamından kaydırmaktadırlar. Kendilerine hatırlatılmış olan şeyden yararlanmayı unutmuşlardır. İçlerinden pek azı dışında, onlardan hep hainlik görürsün. Yine de kendilerini affet; aldırış etme! Hiç kuşkusuz Allah iyileri-iyilik yapanları sever.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّا نَصَارٰى اَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ
فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهٖ فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاۤءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَسَوْفَ
يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا اَهْلَ
الْكِتَابِ قَدْ جَاۤءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ
كَثِيرٍ قَدْ جَاۤءَكُمْ مِنَ اللّٰهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ
﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ بِاِذْنِهٖ
وَيَهْدِيهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ
الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
يَخْلُقُ مَا يَشَاۤءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

14. "Biz riştiyanlarız" diyenlerden de söz almışızdır. Onlar da kendilerine hatırlatılan şeyden yararlanmayı unutmuşlardır. Bu y z-den biz de kıyamet g n ne kadar aralarına d şmanlık ve kin şalmışızdır. Allah, şınaî (teknoloji deki ya ı ettiklerinin şonucunu onlara yakında haber verecektir.

15. Ey Kitap Ehli! Kitap'tan gizlediğiniz şeylerin çoğunu size açıklayan ve çoğundan da (cömertliğinden ötürü) geçen Elçi'miz size gelmiştir ve gerçekten de size Allah'tan bir "nur" ve apaçık bir "Kitap" da gelmiştir.

16. Allah, rızasına uyanları onunla kurtuluş yollarına yöneltmekte ve öylelerini kendi izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarıp dosdoğru olan yola iletmektedir.{166}

17. Andolsun ki: "Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler hiç kuşkusuz kâfir olmuşlardır. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, annesini ve yeryüzündekilerin tümünü yok etmek istese Allah'a karşı kimin elinde bir şey vardır?" Göklerde, yerde ve ikisi arasındakilerin tümü onundur; o dilediğini yaratmaktadır. Allah, her şeye güç yetirendir.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارٰى نَحْنُ اَبْنَٓاءُ اللّٰهِ وَاَحِبَّٓاؤُهُ قُلْ فَلِمَ
يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَٓاءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُولُوا مَا جَٓاءَنَا مِنْ
بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَٓاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا
نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْبِيَٓاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
وَاٰتٰيكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا
الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰٓى
اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِنَّ فِيهَا قَوْمًا
جَبَّارِينَ وَاِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنْ يَخْرُجُوا
مِنْهَا فَاِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ اَنْعَمَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَاِنَّكُمْ
غَالِبُونَ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

18. Yahudiler ve Hristiyanlar: “Biz Allah'ın çocukları ve sevdikleriyiz” dediler. “Öyleyse, günahlarınızdan ötürü niçin sizi cezalandırıyor?” de! Hayır; siz de onun yarattıklarından birer insansınız. O, dilediğini bağışlar; dilediğine de azap eder. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin egemenliği sadece Allah'ındır ve dönüş de onadır.

19. Ey Kitap Ehli! Elçilerin arasının kesildiği sırada size Elçi'miz gelmiştir; size gerçekleri açıklamaktadır ki “Bize bir müjdeci de, uyarıcı da gelmedi” demeyesiniz. İşte müjdeci de gelmiştir, uyarıcı da! Allah, her şeye güç yetirendir.

20. Hani, Musa kavmine demişti ki: “Ey halkım! Allah'ın size olan nimetlerini hatırlayın! İçinizden peygamberler çıkarmış; sizi yöneticiler kılmıştır ve hiç kimselere vermediğini size vermiştir!”

21. “Ey halkım! Allah'ın sizin için yazdığı kutsal toprağa girin ve arkanıza (Mısır'a) dönmeyin; yoksa kaybedersiniz!”

22.Dediler ki: “ Ey Musa! Orda zorbalardan oluşmuş bir toplum var. Onlar çıkmadıkça biz oraya kesinlikle girmeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa, biz elbette oraya gireriz.”

23. Korkanlar arasında olup da, Allah'ın nimet verdiği (yürekli)iki kişi dedi ki: “Onların üzerlerine kapıdan girerek (saldırın)! Eğer oradan girebilirseniz muhakkak siz galip geleceksiniz! Haydi, eğer inanıyorsanız, Allah'a güvenip dayanın!”

قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَٓا اَبَدًا مَا دَامُوا فٖيهَا فَاذْهَبْ
اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَٓا اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنّٖى
لَٓا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسٖى وَاَخٖى فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقٖينَ
﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعٖينَ سَنَةً يَتٖيهُونَ فِى
الْاَرْضِ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقٖينَ ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ
نَبَاَ ابْنَىْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ
مِنَ الْمُتَّقٖينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَىَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنٖى مَٓا اَنَا
بِبَاسِطٍ يَدِىَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ اِنّٖٓى اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمٖينَ
﴿٢٨﴾ اِنّٖٓى اُرٖيدُ اَنْ تَبُٓوءَ بِاِثْمٖى وَاِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ
اَصْحَابِ النَّارِ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظَّالِمٖينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ اَخٖيهِ فَقَتَلَهُ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٣٠﴾
فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِى الْاَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارٖى
سَوْاَةَ اَخٖيهِ قَالَ يَا وَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هٰذَا
الْغُرَابِ فَاُوَارِىَ سَوْاَةَ اَخٖى فَاَصْبَحَ مِنَ النَّادِمٖينَ ﴿٣١﴾

24. Dediler ki: "Ey Musa! Biz, onlar orada oturduğu sürece hiçbir zaman oraya girmeyiz. Sen ve rabbin gidin, ikiniz savaşın! Biz burada duracağız!"

25. Musa: "Yarabbi! Ben, kendimden ve kardeşimden başkasına söz geçirememekteyim! Bizimle, o yoldan çıkmışların arasını sen ayır!" dedi.

26. Allah buyurdu ki: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Artık yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşacaklardır! Sen de o şaşkınlar topluluğu için üzülme!"{167}

27. Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku (anlat)! Hani her biri birer kurban sunmuştu da birininki kabul edilmiş, ötekininki kabul edilmemişti. (Kabul edilmeyen): "Seni mutlaka öldüreceğim" deyince (ötekisi): "Allah, ancak korkup sakınanlarınkini kabul eder" (demişti).

28. "Eğer beni öldürmek için elini uzatırsan, seni öldürmek için ben sana elimi kaldırmam! Çünkü ben, Tüm Varlıkların Rabbi olan Allah'tan korkarım."

29. "Ben, kendi günahını ve benim günahımı yüklenerek ateş halkından olmanı dilerim! Zalimlerin cezası işte budur."

30. Nefsi (egosu) onu, kardeşini öldürmeye itmiştir de onu öldürmüştür. Böylece hepten kaybedenlerden olmuştur.

31. Derken Allah, kendisine, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstermek için, yeri eşelemekte olan bir karga göndermiştir. "Bana yazıklar olsun! Kardeşimin cesedini gömme konusunda şu karga kadar bile olamadım" demiştir; ettiğine pişmanlık duyanlardan olmuştur.{168}

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَۚ كَتَبْنَا عَلٰى بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ اَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِى الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ
جَمٖيعًاۜ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَٓا اَحْيَا النَّاسَ جَمٖيعًاۜ وَلَقَدْ
جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِۘ ثُمَّ اِنَّ كَثٖيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ
ذٰلِكَ فِى الْاَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ اِنَّمَا جَزَٓاؤُا الَّذٖينَ
يُحَارِبُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا
اَنْ يُقَتَّلُٓوا اَوْ يُصَلَّبُٓوا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدٖيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِنْ
خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِۜ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِى
الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظٖيمٌۙ ﴿٣٣﴾ اِلَّا الَّذٖينَ
تَابُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْۚ فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَحٖيمٌ ﴿٣٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُٓوا اِلَيْهِ
الْوَسٖيلَةَ وَجَاهِدُوا فٖى سَبٖيلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾
اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِى الْاَرْضِ جَمٖيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٣٦﴾

32. Bu nedenle İsrailoğulları'na şunu yazmışızdır: Kim bir cinayet işlememiş ya da yeryüzünde bozgunculuk yapmamış bir kişiyi öldürürse tüm insanları öldürmüş gibidir. Kim de o (canı kurtararak, öldürmeyerek, tedavi ederek;) yaşatırsa, tüm insanları yaşatmış gibi olur. Andolsun ki elçilerimiz onlara apaçık belge ve bilgilerle gelmiştir; fakat onların çoğu, bundan sonra da yeryüzünde yine aşırı davranışını sürdürmüştür.

33. Allah'a ve Elçi'sine karşı savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çapraz kesilmesi ya da bulundukları yerden sürülmeleridir. Bu, onların dünyada çekecekleri rezilliktir; ahiretteyse öylelerine pek büyük bir azap vardır.

34. Ancak siz kendilerini yakalamadan önce tövbe edenler bunun dışındadır. Bilmelisiniz ki Allah, çok bağışlayan ve esirgeyendir.

35. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve kendisine (yaklaştıracak) vesile arayın! Onun yolunda cihat edin! Umulur ki kurtuluşa erersiniz.{169}

36. O inkârcılar var ya, eğer yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir katı daha kendilerinin olsa, kıyamet gününün azabından kurtulmak için (tümünü) fidye olarak verseler, onlardan kabul edilmez. Onlar için çok acıklı bir azap muhakkaktır.

يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
اَيْدِيَهُمَا جَزَآءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَتُوبُ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ وَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَٓا اَيُّهَا
الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الَّذِينَ قَالُوا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ
الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ اٰخَرِينَ
لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ
اِنْ اُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ
يُرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اُولٰٓئِكَ
الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

37. Ateşten çıkmak isterler; ama oradan asla çıkamazlar. Onlar için sürüp giden (uzun süreli) bir azap vardır.

38. Hırsızlık eden erkek ve kadının, yaptıklarına karşılık, ellerini kesin!{170} Allah, her zaman en güçlü-en üstün olan ve hikmetle hükmedendir.

39. Kim, (bu) çirkin davranıştan sonra tövbe eder (kendini) düzeltirse, hiç kuşkusuz Allah onun tövbesini kabul eder. Muhakkak ki Allah, çok bağışlayandır; esirgeyen-acıyandır.

40. Göklerin ve yerin egemenliğinin (sadece) Allah'a ait olduğunu bilmez misin? (O) dilediğine azap eder, dilediğini bağışlar. Allah, her şeye güç yetirendir.

41. Ey Peygamber! Kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "iman ettik" diyenlerin inkârcılıktaki çabalayışları seni üzmesin! Yahudilerin arasında da yalana kulak veren ve seninle hiç karşılaşmamış bir kesimin sözlerini dinleyenler vardır. Onlar (özellikle) kelimelerin anlamlarını kaydırmaktadırlar: "Eğer size bu verilirse onu alın, verilmezse ondan sakının!" demektedirler. Allah birini şaşırtmak isterse, sen onun için Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın! Onlar, Allah'ın, kalplerini arıtmak istemediği kişilerdir. Öyleleri için dünyada rezillik, ahirette de onlara büyük bir azap vardır.

سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ اَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ فَاِنْ جَٓاؤُكَ فَاحْكُمْ
بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
شَيْـًٔا وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰيةُ
فِيهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَٓا اُو۬لٰٓئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَا التَّوْرٰيةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ اَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللّٰهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَٓاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا
بِاٰيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ
فِيهَٓا اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ
بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ
لَمْ يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

42. (Böyleleri) yalana kulak verirler, haram yiyicidirler. Eğer sana gelirlerse aralarında karar ver ya da onlardan yüz çevir! Eğer onlardan yüz çevirirsen sana, hiçbir biçimde zarar veremezler. Aralarında hüküm verirsen, adaletle hükmet (karar ver)! Çünkü Allah, adaletle hüküm verenleri sever.

43. Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarındayken seni nasıl hakem yaparlar ve daha sonra da verdiğin karardan dönerler? Onlar aslında inanmamaktadırlar.

44. Gerçek şu ki, içinde yol gösterici (hükümler) ve nur olan Tevrat'ı biz indirmişizdir. Allah'a teslim olan peygamberler, Yahudiler arasında, onunla hüküm vermekteydiler. Kendilerini Rabb'e adayanlarla (Rabbaniyun), ilim ve hikmette derinleşmiş olanlar (Ahbar), Allah'ın Kitabı'nı korumakla görevlendirildiklerinden ve onun üzerine tanıklar olduklarından, onunla (hüküm vermekteydiler). Öyleyse, insanlardan korkmayın; benden korkun ve benim ayetlerimi az bir değer karşılığında satmayın! Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar kâfir-inkârcıdırlar.{171}

45. O Kitap'ta kendilerine şunu da yazmışızdır: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve yaralamalar karşılığında da kısas. Kim bu hakkından vazgeçerse, bu kendisi için günahlarına perde olur. Allah'ın indirdiği ile hüküm vermeyenler zalimdir.

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ التَّوْرٰيةِ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾
وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيلِ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ
بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا
عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ
عَمَّا جَٓاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا
وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَٓا اٰتٰيكُمْ
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
اِلَيْكَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ
الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

46. Onların ardından, yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı göndermişizdir ve ona içinde yol gösterici (hükümler) ve nur olan İncil'i vermişizdir. O, önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı, Allah'tan korkanlara bir yol gösterici ve öğüt vericidir.

47. İncil sahipleri, Allah'ın onda indirdiğiyle hüküm versinler! Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar fasık-yoldan çıkmışlardır.{172}

48. Sana da (ey Muhammed), kendinden önceki Kitap(lar)'ı doğrulayıcı ve on(lar)'ı koruyup kollayıcı Kitab (Kur'an)'ı gerçek olarak indirmişizdir. Öyleyse onların arasında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelmiş olan bu gerçekten sapıp onların istek ve tutkularına uyma! (Ey insanlar!) sizden her biriniz için (farklılıkları olan) bir şeriat-yasa ve bir yöntem belirlemişizdir. Allah dileseydi tümünü tek bir ümmet yapardı; ancak (bu) size verdikleriyle, sizi denemek içindir. (Haydi) iyilik ve güzellikler konusunda yarışın!{173} Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Ayrılığa düştüğünüz konuları o size haber verecektir.

49. Aralarında, Allah'ın indirdiğiyle hükmet! Onların tutkularına uyma! Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından sakın seni şaşırtıp saptırmasınlar. Eğer yüz çevirirlerse bil ki Allah, kimi günahları yüzünden, kendilerine acı çektirmek istemektedir. Hiç kuşkusuz insanların çoğu yoldan çıkmıştır.

50. Yoksa onlar cahiliye döneminin yasalarını mı aramaktadırlar? Kavrayışları yüksek bir toplum için, Allah'tan daha güzel hüküm-yasa koyucu kimdir?

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰٓى اَوْلِيَٓاءَ بَعْضُهُمْ
اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِم۪ينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ ف۪يهِمْ يَقُولُونَ
نَخْشٰٓى اَنْ تُص۪يبَنَا دَٓائِرَةٌ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِنْ عِنْدِه۪
فَيُصْبِحُوا عَلٰى مَٓا اَسَرُّوا ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ نَادِم۪ينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذ۪ينَ
اٰمَنُٓوا اَهٰٓؤُلَٓاءِ الَّذ۪ينَ اَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوا خَاسِر۪ينَ ﴿٥٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ
عَنْ د۪ينِه۪ فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُٓ اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ
اَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِر۪ينَ يُجَاهِدُونَ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
لَٓائِمٍ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَل۪يمٌ ﴿٥٤﴾
اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا الَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا د۪ينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَٓاءَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٧﴾

51. Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları "sırdaş" edinmeyin! Onlar, birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları kendisine sırdaş yaparsa, o onlardandır. Hiç kuşkusuz Allah, zulme sapmış bir toplumu doğru yola iletmez.{174}

52. Kalplerinde hastalık olanların: "Başımıza bir felâket gelmesinden korkmaktayız!" diyerek, onların aralarında dolanıp durduklarını görürsün. Olur ki Allah zafer ya da kendi katından bir iş-oluş getirir de onlar, içlerinde sakladıklarından pişman olurlar!

53. İman edenler (işte o zaman): "Olanca güçleriyle, sizinle birlikte olduklarına dair Allah'a yemin üzerine yemin edenler bunlar mı?" derler. Bu tutumdakilerin tüm çabaları boşa gitmiştir ve onlar kaybetmişlerdendir!

54. Ey iman edenler! İçinizden kim dininden dönerse bilsin ki Allah yakında kendilerini sevdiği, (onların da) kendisini sevdiği, müminlere karşı alçak gönüllü, inkârcılara karşı güçlü ve onurlu bir toplum getirir. Bunlar, Allah yolunda cihat ederler (maddi ve manevi güçleriyle mücahede ederler); hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar... Bu, Allah'ın dilediğine verdiği bir lütuftur.{175} Allah, nimetleri tükenmez olan ve her şeyi bilendir.

55. Sizin dostunuz sadece Allah, onun Elçisi ve rükû ediciler olarak namazlarını kılan, zekâtlarını veren müminlerdir.{176}

56. Kim Allah'ı, Rasul'ünü ve müminleri dost edinirse, hiç kuşkusuz galip gelecek olanlar, Allah'ın yanında olanlardır.

57. Ey iman edenler! Sizden önce kitap verilmiş olanlardan ve inkârcılardan dininizi alay, oyun-eğlence (konusu) yapanları dost-sırdaş edinmeyin! Eğer (gerçekten) iman ediyorsanız Allah'tan korkup sakının!

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ
وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ
هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ اُو۬لٰٓئِكَ شَرٌّ
مَكَانًا وَاَضَلُّ عَنْ سَوَٓاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَٓاؤُ۫كُمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا
وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾
وَتَرٰى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰيهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ
عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾
وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ اَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ
يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَٓاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَٓاءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ كُلَّمَٓا اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا
اللّٰهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

58. (Onlar Siz namaza çağırdığınız (çağırıldığınız da, onu eğlence ve oyun-alay konuşu etmişlerdir. D ş nceşiz bir to luluk olduklarından böyle ya mışlardır.

59. De ki: "Ey Kitap Ehli! Allah'a, bize indirilene, daha önce indirilene inanıyoruz diye mi bizden hoşlanmıyorsunuz? Oysa sizin çoğunuz yoldan çıkmış durumdadır.

60. De ki: "Allah katında ceza olarak, bundan daha beterini size haber vereyim mi? Allah'ın lânetlediği ve üzerine gazap indirdiğidir. Allah onlardan maymunlar, domuzlar, tagut(şeytan)'a tapıcılar yapmıştır. İşte bunların varacakları yer daha kötüdür. Onlar, dümdüz yoldan en çok sapmış olanlardır.{177}

61. Onlar size geldiklerinde "iman ettik" derler; oysa (yanınıza) inkârlarıyla girmiş, (yanınızdan) inkârlarıyla çıkmışlardır. Allah, onların saklamakta olduklarını bilendir.

62. Onların pek çoğunu günahta, düşmanlıkta, haram yiyicilikte birbirleriyle yarışırken görürsün. O yaptıkları şey ne kötüdür!

63. Yöneticilerin ve hahamların (Rabbaniyyun ve Ahbar) kendilerini bu tür günah sözleri söylemekten, haram yiyicilikten yasaklamaları gerekmez miydi? Yapıp durdukları şey ne kötüdür!

64. Yahudiler: "Allah'ın eli bağlı(sıkı)'dır" dediler. Kendi elleri bağlandı ve söylediklerinden ötürü lânetlendiler. Hayır; onun iki eli de açıktır ve dilediğine dağıtmaktadır. Andolsun ki Rabbinden sana indirilenler, onlardan pek çoğunun azgınlığını ve inkârını artıracaktır. Biz onların arasana kıyamete dek sürecek düşmanlık ve kin (tohumları) atmışızdır. Her ne zaman savaş için bir ateş yaksalar, Allah onu söndürmüştür. Onlar, yeryüzünde bozgunculuk için koşup dururlar. Oysa Allah bozguncuları (hiç) sevmez.{178}

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّع۪يمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰيةَ
وَالْاِنْج۪يلَ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ
وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَث۪يرٌ مِنْهُمْ سَٓاءَ
مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ
لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُق۪يمُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْج۪يلَ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ
مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَز۪يدَنَّ كَث۪يرًا مِنْهُمْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِر۪ينَ ﴿٦٨﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَالَّذ۪ينَ هَادُوا وَالصَّابِؤُ۫نَ وَالنَّصَارٰى
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ اَخَذْنَا م۪يثَاقَ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
وَاَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى
اَنْفُسُهُمْ فَر۪يقًا كَذَّبُوا وَفَر۪يقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

65. Eğer Kitap Ehli iman edip Allah'tan sakınıp çekinselerdi, onların kötülüklerini elbette örter ve kendilerini, nimetlerle dolu cennetlere sokardık.

66. Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine rablerinden indirilen (Kur'an)'i gereğince uygulasalardı, hem üstlerinden hem de ayaklarının altından rızıklanırlardı. İçlerinde aşırılığa sapmayan bir kesim vardır; ama onların pek çoğunun yaptıkları ne kötüdür!

67. Ey Peygamber! Rabbinden sana indirileni tebliğ et! Eğer bunu yapmazsan, onun mesajını duyurmamış olursun! Allah seni insanlardan korur. Hiç kuşkusuz Allah, inkârcıları doğru yola iletmez.

68. De ki: "Ey Kitap Ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve rabbinizden size indirileni dosdoğru uygulamadıkça, sizin bir dayanağınız-tutamağınız olmaz! (Sağlam ilkelere bağlanmış sayılmazsınız!) (Ey Muhammed!) Rabb'inden sana indirilen, onlardan çoğunun azgınlık ve inkârını artıracaktır. İnkârcılar toplumu için kendini üzme!

69. İman edenler, Yahudiler, Sabiîler ve Hristiyanlar(dan) kim Allah'a ve ahiret gününe iman edip de salih amel (iyi işler) yaparsa onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyecekler de.{179}

70. Andolsun ki biz İsrailoğulları'ndan söz almış ve onlara elçiler göndermişizdir. Ne zaman bir peygamber onlara hoşlarına gitmeyecek bir şey getirdiyse, bir bölümünü yalanlamışlar, kimi peygamberleri de öldürmüşlerdir.

وَحَسِبُوٓا اَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَث۪يرٌ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ بَص۪يرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذ۪ينَ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
الْمَس۪يحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَس۪يحُ يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبّ۪ي وَرَبَّكُمْ اِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ
حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوٰيهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِم۪ينَ
مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذ۪ينَ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ
ثَلٰثَةٍ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّٓا اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا
يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٧٣﴾
اَفَلَا يَتُوبُونَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
رَح۪يمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَس۪يحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَاُمُّهُ صِدّ۪يقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ اُنْظُرْ كَيْفَ
نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾
قُلْ اَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللّٰهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٧٦﴾

71. Bir fitne (kargaşa, inanç zayıflığı,) çıkmaz lmaz şandılar. (Gerçekleri) ğörmez ldular; (- lanlara) şağır kaldılar. S nra Allah (buna rağmen) nların tö belerini kabul etti. S nunda nların ç ğu yine kör e şağır keşildiler.{180} Allah nların yapmakta ldukları- nı ğörendir.

72. Andolsun ki “Meryem oğlu Mesih, Allah'tır” diyenler elbette küfre batmış-inkârcı olmuşlardır. Oysa Mesih'in dediği (şudur): “Ey İsrailoğulları! Benim de rabbim, sizin de rabbiniz olan Allah'a kulluk edin! Çünkü o, kendisine ortak koşana cenneti haram kılmıştır. Artık, öylesinin varacağı yer ateştir. Zalimlerin yardım edeni de olmaz.

73. Andolsun ki “Allah, üçün üçüncüsüdür” diyenler de elbette küfre batmış-inkârcı olmuşlardır. Oysa, bir tek olan Allah'tan başka hiçbir tanrı yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse, onlardan inkârı sürdürenlere acı bir azap muhakkak dokunacaktır.{181}

74. Hâlâ Allah'a tövbe edip ondan bağışlanma-yarlıganma dilemeyecekler mi? Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

75. Meryem oğlu Mesih, sadece bir elçidir. Ondan önce de nice elçiler gelip geçmiştir. Annesi de pek doğru bir kadındır. İkisi de yemek yerlerdi. Bak biz onlara ayetleri nasıl açıklamaktayız! Buna rağmen gör-bak nasıl da yüz çevirmektedirler?

76. De ki: “Allah'ı bırakıp da, size ne bir zarar, ne de bir yarar vermeye güç yetiren şeylere mi tapmaktasınız? Oysa Allah, her şeyi işiten ve bilendir.

قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا ف۪ي د۪ينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُٓوا اَهْوَٓاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوا
كَث۪يرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَٓاءِ السَّب۪يلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا مِنْ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوُ۫دَ وَع۪يسَى
ابْنِ مَرْيَمَۜ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾
كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُۜ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَث۪يرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذ۪ينَ
كَفَرُواۜ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ وَف۪ي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا
يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ
اَوْلِيَٓاءَ وَلٰكِنَّ كَث۪يرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ
اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذ۪ينَ
اَشْرَكُواۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا الَّذ۪ينَ قَالُٓوا اِنَّا نَصَارٰىۜ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ
قِسّ۪يس۪ينَ وَرُهْبَانًا وَاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

77. De ki: "Ey Kitap Ehli! Dininiz konusunda haksızlık edip aşırılığa gitmeyin! Daha önce sapmış ve çoklarını da saptırınş ve dümdüz olan yolu terk etmişlerin isteklerine-tutkularına uymayın!

78. İsrailoğullarının inkârcıları, hem Davud'un ve hem de Meryem oğlu İsa'nın diliyle lânetlenmiştir. Buna sebep, isyan etmeleri ve sınır-kural tanımamalarıydı.

79. Yapmakta oldukları çirkin şeylerden birbirlerini sakındırmazlardı. Yaptıkları şey ne kötüdür!

80. Onlardan çoğunu, inkârcılarla dostluk kurduklarını görürsün. Öz benliklerinin, kendileri için önceden yapıp gönderdiği şey ne kötüdür! Allah, öylelerine (dünyada) gazap etmiştir; (ahiretteki) azapta çok daha uzun süre kalacaklardır.

81. Eğer onlar Allah'a, Peygamber'e ve ona indirilene iman etmiş olsalardı, inkârcıları dost bilmezlerdi; ama onların pek çoğu yoldan çıkmış kimselerdir.**{181/a}**

82. Andolsun ki, insanlar içinde, iman edenlere en yaman düşman olarak Yahudileri ve Allah'a eş koşan müşrikleri bulursun. İman edenlere sevgi yönünden en yakın olarak da "biz Hristiyanlarız" diyenleri bulursun. Çünkü onların arasında papazlar ve rahipler vardır ve onlar büyüklük taslamazlar.**{182}**

وَاِذَا سَمِعُوا مَٓا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا
عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّۚ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾
وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَٓاءَنَا مِنَ الْحَقِّۙ وَنَطْمَعُ اَنْ يُدْخِلَنَا
رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوا
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَاۜ وَذٰلِكَ جَزَٓاءُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ
اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ
مَٓا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُواۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾
وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًاۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِٓي
اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِٓي اَيْمَانِكُمْ
وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاَيْمَانَۚ فَكَفَّارَتُهُٓ
اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ اَهْلِيكُمْ
اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍۜ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ
اَيَّامٍۜ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْۜ وَاحْفَظُٓوا اَيْمَانَكُمْۜ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

83. Elçi'ye indirilen (Kur'an ayetlerin)'i dinlediklerinde, (okunanları) tanıdıkları için, gözlerinin yaşla dolup taştığını görürsün! Derler ki: “Rabbimiz, iman ettik; öyleyse bizi şahitlerle birlikte yaz!”

84. “Biz, rabbimizin bizi iyiler arasına katmasını umarken, niçin Allah'a ve bize Hak'tan gelene inanmayalım?”

85. Bu sözlerinden dolayı Allah onlara, altlarından ırmaklar akan, içinde çıkmamacasına kalacakları cennetler bahşetmiştir. İyilerin-iyi işler yapanların ödülü işte budur!

86. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar da cehennemliklerdir.

87. Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı güzel ve temiz şeyleri (hiç kimseye) haram etmeyin! (Çizilen) sınırı da aşmayın! Çünkü Allah sınırı aşanları (kural dinlemezleri) sevmez.

88. Allah'ın size verdiği rızıklardan helâl ve temiz olarak yiyin ve iman etmiş olduğunuz Allah'tan korkup sakının!

89. Allah sizi (kasıtsız olarak yaptığınız) yeminlerinizden sorumlu tutmaz; fakat bile bile yaptığınız yeminlerden sizi sorumlu tutar. Bunun kefareti, ailenize yedirdiğinizin ortalamasından on fakire yedirmek ya da onları giydirmek ya da bir köleye özgürlüğünü vermektir. Bunu yapacak güçte olmayanın, üç gün oruç tutması gerekir! Bu, bile bile ettiğiniz yeminlerinizin cezasıdır. Yeminlerinizi tutun! Şükredesiniz diye Allah ayetlerini işte böyle açıklamaktadır.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ
رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا يُر۪يدُ
الشَّيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَٓاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾
وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا اَنَّمَا
عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُب۪ينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ ف۪يمَا طَعِمُٓوا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
ثُمَّ اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَاَحْسَنُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٩٣﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُٓ اَيْد۪يكُمْ
وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ
عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٩٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ
وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَٓاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِه۪
ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاك۪ينَ
اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ اَمْرِه۪ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ
وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

90. Ey iman edenler! İçki (sarhoş ediciler), kumar, dikili (kutsal) taşlar{183} ve fal (şans) okları şeytan işi birer pisliktir. Bunlardan sakının ki kurtuluşa eresiniz!

91. Şeytan; içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin sokmak, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak istemektedir. Artık (bunlardan) vazgeçer misiniz?{184}

92. Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin ve (zararlı şeylerden) sakının! Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Elçimiz'e düşen ancak apaçık duyurmaktır.{185}

93. İman edip iyi işler yapanlar için bundan böyle yediklerinden (tattıklarından) ötürü bir günah yoktur: Allah'tan korkup sakındıkları ve iman edip iyi işler yaptıkları, sonra Allah'tan korkup sakındıkları ve iman (etmeye devam) ettikleri, sonra Allah'tan korkup sakındıkları ve iyilikler yaptıkları sürece (kendilerine bir günah yoktur). Allah, iyileri-iyi işler yapanları sever.

94. Ey iman edenler! Allah sizi yalnızken, kendisinden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için, ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği avla deneyecektir. Artık kim bundan sonra kural dinlemez-sınırı aşarsa, onun için acı bir azap vardır.

95. Ey iman edenler! İhramlıyken avlanmayın! Sizden kim kasıtlı olarak-bile bile onu öldürürse cezası, öldürdüğünün dengi olan bir hayvanı kurban etmektir. İçinizden iki adil kişi bu kararı verecek ki o Kâbe'ye ulaşsın. Ya da yoksulları doyurma, ya da onun dengi oruç tutma biçiminde olan kefaret vardır. Böylece, işlediğinin günahını tatmış olsun! Allah, geçmiştekini bağışlamıştır; ama kim tekrarlarsa, Allah kendisinden (mutlaka) öç alır. Allah, en güçlü-en üstün olan, (müstahak olanlardan da) öç alandır.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ
عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا
لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اِعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ
أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ
لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ
عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا
قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْ
بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلٰكِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

96. Deniz avı hem size ve hem de yolculara (herkese) geçimlik olmak üzere helâl kılınmıştır. İhramlı olduğunuz sürece size kara avı yasaklanmıştır. Huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkup sakının!

97. Allah Kâbe'yi, o saygıya değer evi, o saygıya değer ayı, o tasmalı kurban(lıklar)'ı insanlar için bir kıyam yeri-bir güvenlikli durak kılmıştır. Bilesiniz ki Allah, göklerdekileri ve yerdekilerin tümünü bilmektedir. Allah'ın her şeyi bildiğini (kavrayın)!

98. Bilin ki Allah, cezası pek çetin olandır. Allah, çok bağışlayandır; çok esirgeyendir de.

99. Elçi'ye düşen sadece tebliğ etmektir.{186} Allah, açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da bilmektedir.

100. De ki: "Kötünün çok olması seni hayrete düşürse de, kötü (pis) ile iyi (temiz) bir değildir. Öyleyse ey sağduyulular, Allah'tan korkup sakının ki kurtuluşa eresiniz!"

101. Ey iman edenler! Açıklandığında hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın! Kur'an indirilmekteyken onları sorarsanız size açıklanır. (Açıklanmamışsa) Allah ondan geçmiş-(özellikle söz etmemiş)'tir. Allah, çok bağışlayan ve (kullarına) yumuşak olandır.{187}

102. Sizden önce gelen bir toplum onları sorup durmuştu da, sonra inkârcı olmuşlardı.

103. Allah; "bahire", "sâibe", "vasile" ve "hâm" diye bir şey yapmamıştır.{189} Fakat inkârcılar yalan uydurarak Allah'a iftira etmektedirler; çokları da (bir türlü) akıl erdirememektedirler.

وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَاۜ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَلَا
يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْۚ لَا يَضُرُّكُمْ
مَنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْۜ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَم۪يعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ ح۪ينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ
اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُص۪يبَةُ الْمَوْتِۜ تَحْبِسُونَهُمَا
مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَر۪ي بِه۪ ثَمَنًا
وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰىۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّٓا اِذًا لَمِنَ
الْاٰثِم۪ينَ ﴿١٠٦﴾ فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّٓا اِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُومَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذ۪ينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَٓا اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَاۘ اِنَّٓا اِذًا
لَمِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى
وَجْهِهَٓا اَوْ يَخَافُٓوا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْۜ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَاسْمَعُواۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿١٠٨﴾

104. Onlara: “Allah'ın indirdiğine ve Elçi'ye gelin!” dense: “Babalarımızı üzerinde bulduğumuz yol bize yeter” derler: “Ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolu bulamayan kimseler olsalar da mı?”{190}

105. Ey iman edenler! Siz kendinize bakın! Siz, doğru yolda olduğunuz sürece, sapıtmış kimse size zarar veremez. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. O size yaptıklarınızı haber verecektir.

106. Ey iman edenler! Birinize ölüm gelince, vasiyet anında, içinizden iki adil kişi tanıklık etsin! Ölüm, yolculuk anında gelirse, sizden olmayan iki kişi (olabilir). Kuşkulanırsanız, namazdan sonra tanıkları alıkoyup Allah adıyla: “Akraba bile olsa, yeminimizi hiçbir değerle değiştirmeyeceğiz; Allah'ın tanıklığını gizlemeyeceğiz. Yoksa biz, günahkârlardan oluruz...” diye yemin etsinler!

107. Eğer o ikisi aleyhinde, kesin olarak günahı hak ettiklerine dair bilgi sahibi olunursa, bu durumda, haksızlığa uğrayanlardan iki kişi-ki onlar buna daha hak sahibidirler-ötekilerin yerine geçerler ve: “Bizim şahitliğimiz, o ikisinin tanıklığından daha doğrudur. Biz hiç (hak) tecavüzünde bulunmadık; yoksa gerçekten zalimlerden oluruz” diye Allah'a yemin ederler.

108. Bu uygulama, tanıklığı, gereği gibi yapmalarını ve yemin ettikten sonra, yeminlerinin reddedilmesinden korkmalarını sağlamak içindir. Allah'tan korkup sakının ve dinleyin! Allah, yoldan iyice sapmışları, doğru yola iletmez.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَٓا اُجِبْتُمْ ۜ قَالُوا لَا عِلْمَ
لَنَا ۜ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَۢ اِذْ اَيَّدْتُكَ بِرُوحِ
الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ ۚ وَاِذْ تَخْلُقُ
مِنَ الطِّينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
بِاِذْنِي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِي ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى
بِاِذْنِي ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِي اِسْرَٓائِيلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾
وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيِّنَ اَنْ اٰمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي ۚ قَالُٓوا
اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا
مَٓائِدَةً مِنَ السَّمَٓاءِ ۜ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾
قَالُوا نُرِيدُ اَنْ نَاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

109. Allah elçileri topladığı gün şöyle diyecek: “Size, (tevhide davet ettiğinizde) ne cevap verilmişti?” Onlar da: “Bizim bilgimiz yoktur. Hiç kuşkusuz bilinmeyenleri gereğince bilen sadece sensin!” derler.

110. Allah (o zaman) diyecektir ki: “Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve annene olan nimetimi hatırla! Ben seni 'Ruhu'l-Kudüs (Kutsal Ruh)'le desteklemişimdir'. Beşikteyken de, yetişkinken de insanlarla konuşurdun! Sana Kitab'ı (okumayı-yazmayı), hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretmiştim. Benim iznimle çamurdan bir kuş (heykeli) yapıp ona üflerdin de iznimle bir kuş olurdu… Anadan doğma körü ve cüzamlıyı iznimle iyileştirirdin… Yine benim iznimle ölüleri diriltirdin… (Bu durumda) İsrailoğulları'na apaçık belge ve bilgiler getirdiğinde, onlardan inkâra sapanlar: “(Senin yaptıklarına):Bu apaçık bir büyüdür” demişlerdi de İsrailoğulları'nın sana zarar vermelerini önlemiştim-onları başından savmıştım.”

111. Hani Havarilere{191}: “Bana ve Elçim'e iman edin!” diye ilham ettiğimde: “İnandık; bizim Allah'a teslim olduğumuza sen de tanık ol!” demişlerdi.

112. Havariler: “Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?” demişlerdi. O da: “İnanıyorsanız, Allah'tan korkup sakının!” demişti de;

113. (Havariler): “Ondan yemek isteriz ki kalplerimiz yatışsın; senin bize doğru söylemekte olduğunu bilelim ve buna (bizzat) tanık olalım!” demişlerdi.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَٓا اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَٓائِدَةً مِنَ السَّمَٓاءِ تَكُونُ
لَنَا عِيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّازِق۪ينَ ﴿١١٤﴾
قَالَ اللّٰهُ اِنّ۪ي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنّ۪ٓي اُعَذِّبُهُ عَذَابًا
لَٓا اُعَذِّبُهُٓ اَحَدًا مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُون۪ي وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ قَالَ
سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ ل۪ٓي اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ ل۪ي بِحَقٍّۜ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ
عَلِمْتَهُۜ تَعْلَمُ مَا ف۪ي نَفْس۪ي وَلَٓا اَعْلَمُ مَا ف۪ي نَفْسِكَۜ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَٓا اَمَرْتَن۪ي بِه۪ٓ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبّ۪ي
وَرَبَّكُمْۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَه۪يدًا مَا دُمْتُ ف۪يهِمْۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَن۪ي كُنْتَ
اَنْتَ الرَّق۪يبَ عَلَيْهِمْۜ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿١١٧﴾
اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ
الْحَك۪يمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِق۪ينَ صِدْقُهُمْۜ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًاۜ رَضِيَ اللّٰهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُۜ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿١١٩﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا ف۪يهِنَّۜ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٢٠﴾

114. Meryem oğlu İsa: “Allah'ım, ey (Yüce) Rabbimiz! Bize gökten bir “sofra” indir de bizim hem öncekilerimize, hem de sonrakilerimize bir bayram ve senden bir mucize-belge olsun! Bizi rızıklandır; sen rızık verenlerin en hayırlısısın!” demişti.

115. (O zaman) Allah buyurmuştu ki: “Hiç kuşkusuz ben onu size indireceğim; ama ondan sonra sizden kim inkâr ederse, onu şu evrende kimseye vermediğim bir cezayla cezalandırırım!”

116. Ve yine Allah: “Ey Meryem oğlu İsa! Sen mi insanlara: 'Allah'tan başka beni ve annemi de tanrı edinin' dedin?” buyurduğunda demişti ki: “Hâşâ, seni tenzih ederim! Hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu demişsem, sen onu mutlaka bilmişsindir. Sen bende olanı bilmektesin; ama ben sende olanı bilemem! Çünkü tüm gizli-kapalı olanları sadece sen bilmektesin!”

117. “Ben onlara: 'Benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin!' diye, senin bana öğretmiş olduğundan başka bir şey söylemedim. Ben onların içinde olduğum sürece onları görüp gözetmişimdir; fakat sen benim canımı alınca onları ancak sen gözetlemektesin! Sen her şeyi olduğu gibi görensin!”

118. “Eğer onları cezalandırırsan, onlar senin kullarındır! Eğer sen onları bağışlarsan, hiç kuşkusuz ki sen her zaman en güçlü-en üstün olan ve hikmetle hükmedensin!”

119. Allah buyurdu ki: “Bu; doğrulara, doğruluklarının yarar sağlayacağı bir gündür. Onlara, içinde, hiç çıkmamacasına kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır.” Allah, kendilerinden hoşnuttur; onlar da ondan hoşnutturlar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk da budur.

120. Göklerin, yerin ve onlarda olan her şeyin egemenliği Allah'ındır. O, her şeye güç yetirendir!

6. EN'AM SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 137. ayetten sonrakilerde, Arapların hayvanlarla ilgili yanlış gelenekleri kınandığından bu sureye "En'am: Çiftlik hayvanları suresi" denmiştir. 165 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Gökleri ve yeri yaratan, karanlığı ve aydınlığı var eden Allah'a hamdolsun! Buna rağmen inkârcılar, rablerini (olmayacak şeylerle) denk tutmaktadırlar.

2. O ki sizi balçıktan yaratmış ve sonra da bir ecel (ömür) belirlemiştir.{193} Adı konmuş o süre onun katındadır. Buna rağmen siz hâlâ kuşku duyup durmaktasınız!

3. O; göklerde de Allah'tır; yerde de. O sizin gizlinizi de bilmektedir; açığınızı da. Neler kazanmakta olduğunuzu da hep bilip durmaktadır o.

4. Onlara rablerinin ayetlerinden bir ayet-mucize gelir gelmez, ondan mutlaka yüz çevirmektedirler.

5. Kendilerine hak-gerçek gelince onu yalanlamışlardır; fakat alay ettiklerinin haberi yakında onlara gelecektir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ ط۪ينٍ ثُمَّ قَضٰٓى
اَجَلًاۜ وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ
وَفِي الْاَرْضِۜ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾ وَمَا تَأْت۪يهِمْ
مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِض۪ينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
لَمَّا جَٓاءَهُمْۜ فَسَوْفَ يَأْت۪يهِمْ اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا
كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ
وَاَرْسَلْنَا السَّمَٓاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَاراًۖ وَجَعَلْنَا الْاَنْهَارَ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهِمْ
فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْناً اٰخَر۪ينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ
نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَاباً ف۪ي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِاَيْد۪يهِمْ لَقَالَ الَّذ۪ينَ
كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ
مَلَكٌۜ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكاً لَقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾

6. Kendilerinden önce nice nesilleri yok ettiğimizi görmezler mi? Sizi yerleştirmediğimiz imkânlarla onları yeryüzüne yerleştirmiştik. Gökten üzerlerine bol bol yağmurlar indirmiştik. Irmakları ayaklarının altından akıtmıştık... Derken, günahlarından ötürü onları yok etmiştik ve onların ardından başka nesiller var etmiştik.

7. Sana, kağıt üzerine yazılı bir kitap indirmiş olsaydık bile, ona elleriyle dokundukları halde yine inkâr ederlerdi: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değil ki!" derlerdi.

8. "Ona (bizim de görebileceğimiz) bir melek indirilmeli değil miydi?" dediler. Eğer bir melek indirilseydi, iş (hemen) bitirilmiş olurdu da sonra kendilerine göz açtırılmazdı.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٠﴾ قُلْ
سِيرُوا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾
قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ عَلٰى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
اَلَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ
فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ
اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ
قُلْ اِنِّي اُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ اِنِّي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ
اِلَّا هُوَ وَاِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾
وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

9. Eğer onu (Peygamber'i) bir melek kılsaydık, elbette erkek (biçimde) yapardık ve onları, düştükleri kuşkulara yine düşürürdük.

10. Andolsun ki, senden önceki peygamberlerle de alay edilmiştir; fakat alay edenleri, alaya aldıkları gerçek (günü geldiğinde) kıskıvrak kuşatıvermiştir.

11. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da yalanlayanların sonunun nice olduğunu görün!"

12. De ki: " Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" "Allah'ındır" de! O, rahmet etmeyi kendine "ilke" edinmiştir. Hakkında hiç kuşku olmayan Kıyamet gününde sizi toplayacaktır. Kişiliklerini aldanışlarda yitirenler iman etmeyenlerdir.

13. Gecede ve gündüzde barınan her şey onundur. O, her şeyi işitendir; bilendir.

14. De ki: "Gökleri ve yeri yoktan var eden, besleyen; fakat kendisi beslenmeyen Allah'tan başkasını mı dost edineyim? Bana, İslâm olanların ilki olmam emredilmiştir" de! "Ve sakın ortak koşanlardan olma!" (denmiştir.)

15. De ki: "Eğer Rabbime isyan edersem, o büyük günün azabından korkarım."

16. O gün kimden azap uzaklaştırılırsa, Allah ona acımış-rahmet etmiştir. İşte apaçık mutluluk ve kurutuluş budur.

17. Eğer Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, kendisinden başka bunu giderebilecek yoktur. Sana bir iyilik dokundursa, hiç kuşkusuz o, her şeyi yapabilendir-her şeye güç yetirendir.

18. O, kullarına tam anlamıyla egemendir. O, hikmetle hükmeden ve her şeyden de haberi olandır.

قُلْ اَىُّ شَیْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَه۪يدٌ بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْ وَاُو۫حِيَ اِلَيَّ
هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِه۪ وَمَنْ بَلَغَ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً
اُخْرٰى قُلْ لَٓا اَشْهَدُ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنَّن۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ
﴿١٩﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَٓاءَهُمْ اَلَّذ۪ينَ
خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى
اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِه۪ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
جَم۪يعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذ۪ينَ اَشْرَكُٓوا اَيْنَ شُرَكَٓاؤُ۬كُمُ الَّذ۪ينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾
ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِك۪ينَ ﴿٢٣﴾
اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ
وَف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ۫كَ
يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ
الْاَوَّل۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ وَاِنْ يُهْلِكُونَ اِلَّٓا
اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٧﴾

19. De ki: "Tanıklık etme bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah, benimle sizin aranızda tanıktır. Sizi ve ulaştığı herkesi uyarmam için bana bu Kur'an vahyedilmiştir. Allah'la birlikte başka tanrılar olduğuna gerçekten siz mi tanıklık etmektesiniz?" De ki: "O ancak bir tek olan tanrıdır ve ben sizin ortak koştuklarınızdan uzağım!"

20. Kendilerine kitap verdiklerimiz onu, çocuklarını tanır gibi tanımaktadırlar. Kişiliklerini aldanışlarda yitirenler iman etmeyenlerdir.

21. Allah'a iftira eden ya da ayetlerini inkâr edenden daha zalim kim olabilir? Hiç kuşkusuz zalimler, (kesinlikle) kurtuluş yüzü görmezler.

22. Onların tümünü topladığımız gün müşriklere: "Hani nerede (Allah'a) ortak sandıklarınız?" diyeceğiz.

23. Onların tek savunması şu olacak: "Rabbimiz Allah'a yemin ederiz ki biz ortak koşanlardan değildik!"{194}

24. Kendilerine karşı nasıl yalan söylediklerine bir bak! Uydurdukları şeyler onları nasıl da terk etmiştir!

25. İçlerinde seni (Kur'an okurken) dinleyenler de var; oysa biz onu gereğince anlamamaları için kalplerine kılıflar geçirmiş ve kulaklarına ağırlıklar koymuşuzdur. Onlar, hangi ayeti-mucizeyi görseler (bir türlü) ona inanmazlar. Bu yüzden sana geldiklerinde seninle tartışan bu inkârcılar: "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir" derler.

26. Onlar, kendileri uzaklaştıkları gibi, başkalarını da ondan uzaklaştırırlar. Böylece, farkında olmayarak, kendilerini tüketmiş olmaktadırlar.

27. Ateşin karşısında durduklarında onların: "Keşke geri döndürülseydik de rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve müminlerden olsaydık!" dediklerini bir görsen!

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا
عَنْهُ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا
نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرٰى اِذْ وُقِفُوا عَلٰى رَبِّهِمْ قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾
قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللّٰهِ حَتّٰى اِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً
قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰى
ظُهُورِهِمْ اَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَعِبٌ
وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ
اِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلٰكِنَّ الظَّالِمِينَ
بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ
فَصَبَرُوا عَلٰى مَا كُذِّبُوا وَاُوذُوا حَتّٰى اَتٰيهُمْ نَصْرُنَا وَلَا
مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَاِئ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾
وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِيَ
نَفَقًا فِي الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍ وَلَوْ
شَاءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

28. Hayır; daha önce gizleyip durdukları (günahlar) ortaya çıkmıştır(artık). Geri gönderilselerdi bile (yine) yasaklandıkları şeye dönerlerdi; çünkü onlar gerçekten yalancıdırlar.

29. Onlar: "Bizim için sadece dünya hayatı vardır; diriltilecek de değiliz" demişlerdi.{195}

30. Rableri huzurunda durdurulurken onları bir görsen! (İşte o zaman) Allah: "Bu (ahiret) gerçek değil miymiş?" diyecektir. Onlar da: "Evet; Rabbimiz hakkı için (gerçektir)!" diyecekler. (Allah da): "Öyleyse inkârcılığınızın karşılığı olarak azabı tadın!" diyecektir.

31. Allah'ın huzuruna çıkmayı yalanlayanlar gerçekten kaybetmişlerdir. Öyle ki, kıyamet apansız onlara gelince, günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Dünyada sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazıklar olsun bize!" derler. "Bakın ne kötü şeyler yüklenip taşımaktadırlar!"

32. Dünya hayatı sadece bir oyun ve eğlencedir. Allah'tan sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

33. Onların söyleyip durduklarının seni üzmekte olduklarını bilmekteyiz. Gerçekte onlar seni yalanlamamakta; fakat o zalimler Allah'ın ayetlerini inkâr etmektedirler.

34. Andolsun ki senden önce de peygamberler yalanlanmıştı. Onlara yardımlarımız gelinceye dek, yalanlandıkları ve eziyete uğradıkları şeye sabretmişlerdi. Allah'ın kelimelerini-sistemini değiştirebilecek yoktur. (O) elçilerin haberlerinden bir kısmı sana da gelmiştir.

35. Eğer onların yüz çevirip durmaları sana ağır gelmekteyse, onlara bir mucize getirmek için haydi, gücün yeterse yerin dibine doğru bir delik (aç), ya da göğe tırmanmak için bir merdiven ara! {196} Allah dileseydi, elbette onların tümünü doğru olanda birleştirirdi. Öyleyse sakın cahillerden olma!

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ
عَلَى أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ
مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَإِ اللَّهُ
يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ
إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ
إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ
مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾
فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا
مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا
بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

36. Ancak gereği gibi dinleyenler (çağrıya) yönelirler. Ölülere gelince, Allah onları (elbette) diriltecektir; sonra da ona döndürüleceklerdir.

37. "Ona rablerinden bir mucize indirilmeli değil miydi?" dediler. De ki: "Hiç kuşkusuz Allah bir mucize indirmeye güç yetirendir;" ama onların çoğu bilmez ki!

38. Yeryüzünde hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan bir kuş yoktur ki sizin gibi bir ümmet-topluluk olmasın. Biz Kitap (Levh-i Mahfuz)'ta hiçbir şeyi eksik bırakmamışızdır. Sonunda (tümü) rablerinin huzurunda toplanacaklardır.

39. Bizim ayetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içindeki sağır ve dilsizlerdir. Allah kimi dilerse şaşırtır-saptırır; dilediği kimseyi de doğru yola eriştirir.

40. De ki: "Hiç düşündünüz mü? Allah'ın azabı geliverse ya da kıyamet saati gelip çatsa, Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız? Eğer doğru sözlülerdenseniz (söyleyin)!"

41. "Hayır; yalnız ona yalvarırsınız; o da dilerse kaldırır (kaldırmasını) istediğiniz belâyı ve işte o zaman unutuveririsiniz ortak koştuklarınızı…"

42. Andolsun ki senden önceki ümmetlere de (elçiler) göndermiştik. (İnkârlarından dönüp) yakarsınlar diye onları zorluk ve sıkıntılarla kuşatmıştık.

43. Kendilerine, o dayanılmaz zorluklar geldiğinde yalvarmaları gerekmez miydi? Lâkin onların kalpleri katılaştıkça katılaşmış ve şeytan onlara yaptıklarını süslü-çekici göstermiştir.

44. Derken, kendilerine yapılan uyarıları unutunca üzerlerine (kendilerini azdıracak) her şeyin kapılarını açıvermiştik.{197} Kendilerine verilenlere sevinip iyice şımardıklarında da ansızın onları yakalamış, (işte o anda) umutlarını tümden yitirmişlerdi!

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ
مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ
هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً
اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ
الْمُرْسَلِينَ اِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ
الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا اَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ
اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا اَقُولُ لَكُمْ اِنِّي مَلَكٌ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا
مَا يُوحٰى اِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ اَفَلَا
تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ اَنْ يُحْشَرُوا اِلٰى
رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾
وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ
حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

45. Böylece zulmeden toplumun kökü kurutulmuştur. Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi olan Allah'a hamdolsun!

46. De ki: "Hiç düşündünüz mü? Eğer Allah sizin işitmenizi ve görmenizi gideriverse ve kalplerinizi de mühürlese, Allah'tan başka hangi tanrı size onları geri verebilir? Bak, ayetleri türlü biçimde nasıl açıklamaktayız; yine de yüz çevirmektedirler.

47. De ki: "Hiç düşündünüz mü? Allah'ın azabı size ansızın ya da açıktan geliverse, zalim toplumdan başkası mı yok edilecek?

48. Biz elçileri sadece müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndermekteyiz. Kim iman edip de kendini düzeltirse, öylelerine korku yoktur ve onlar üzülmeyecekler de.

49. Ayetlerimizi yalanlayanlara, yaptıkları kötülükler yüzünden, mutlaka azap dokunacaktır.

50. "Ben size, 'Allah'ın hazineleri yanımdadır' demiyorum ki! Gaibi-bilinmezlikleri de bilmem! Ben size 'bir meleğim' de demiyorum. Ben sadece bana vahyedilene uyuyorum" de! "Körle gören hiç bir olur mu? Yine de düşünmezmisiniz?" de!

51. Rablerine (götürülüp) toplanacaklarından korkanları, Kur'an'la uyar ki, kendilerinin ondan başka ne dostları ne de destekçileri vardır; belki de korunup sakınırlar!

52. Sabah akşam Rablerinin hoşnutluğunu dileyerek dua etmekte olanları kovma! Onların hesabından sana bir sorumluluk yoktur; senin hesabından da onlara bir sorumluluk yok ki, onları kovman gereksin. Sonra zalimlerden olursun.

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا اَهٰؤُلَاۤءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
مِنْ بَيْنِنَاۜ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَاِذَا جَاۤءَكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةَۙ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوۤءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ
وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ
وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ اِنّ۪ي نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ قُلْ لَا اَتَّبِعُ اَهْوَاۤءَكُمْۙ قَدْ ضَلَلْتُ
اِذًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ اِنّ۪ي عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّ۪ي
وَكَذَّبْتُمْ بِه۪ۜ مَا عِنْد۪ي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِه۪ۜ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا
لِلّٰهِۜ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ اَنَّ
عِنْد۪ي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِه۪ لَقُضِيَ الْاَمْرُ بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْ
وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ
لَا يَعْلَمُهَاۤ اِلَّا هُوَۜ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ وَمَا تَسْقُطُ
مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ ف۪ي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ
وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا ف۪ي كِتَابٍ مُب۪ينٍ ﴿٥٩﴾

53. Böylece; "Allah içimizden böylelerine mi lütufta bulundu?" demeleri için onlardan kimilerini kimileriyle sınamışızdır. Allah, şükretmekte olanları daha iyi bilmez mi?

54. Ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde: "Size selâm olsun! Rabbiniz merhametli olmayı ilke bilmiştir. İçinizden kim bilmeyerek bir günah işler ve tövbe eder ve kendini düzeltirse, hiç kuşkusuz o bağışlayandır; esirgeyendir" de!

55. Günahkârların yolu iyice belli olsun diye ayetlerimizi işte böyle tek tek açıklamaktayız.

56. De ki: "Ben sizin Allah'tan başka yalvarmakta olduklarınıza tapmaktan yasaklandım." De ki: "Ben sizin isteklerinize-tutkularınıza uymam; çünkü o zaman sapıtmış ve doğru yolu bulmamışlardan olurum.

57. De ki: "Ben gerçekten Rabbimden gelen açık bir delil üzerindeyim; ama siz onu yalanladınız. Çabucak gelmesini istediğiniz (azap) yanımda değil ki! Hüküm, sadece Allah'ındır. (O) gerçeği anlatmaktadır. O her şeyi ayıran ve çözümle sonuçlandıranların en hayırlısıdır.

58. De ki: "Eğer çabucak gelmesini istediğiniz şey yanımda olsaydı, benimle aranızdaki iş, elbette bitirilmiş olurdu. Allah, zulmedenleri en iyi bilendir.

59. Gaibin-bilinmezliklerin anahtarları onun katındadır. Ondan başka kimse gaibi bilemez. O, karada ve denizde olanı da bilmektedir. Onun bilgisi dışında bir yaprak bile düşmez. Yeryüzünün karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru her şey "Apaçık bir Kitap"tadır.

وَهُوَ الَّذٖى يَتَوَفّٰيكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ
فٖيهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُسَمًّىۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةًۜ حَتّٰٓى
اِذَا جَٓاءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّٓوا
اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّۜ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ اَسْرَعُ الْحَاسِبٖينَ ﴿٦٢﴾
قُلْ مَنْ يُنَجّٖيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا
وَخُفْيَةًۚ لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ
اللّٰهُ يُنَجّٖيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ
الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ
اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذٖيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍۜ اُنْظُرْ
كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ
وَهُوَ الْحَقُّۜ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكٖيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَاٍ مُسْتَقَرٌّ
وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذٖينَ يَخُوضُونَ فٖٓى اٰيَاتِنَا
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فٖى حَدٖيثٍ غَيْرِهٖۜ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ
الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿٦٨﴾

60. Odur, geceleyin sizi öldüren (uyutan); gündüzün neler yapıp ettiğinizi bilen; sonra belirlenmiş süre (ömür) tamamlansın diye, gün içinde sizi dirilten (uyandıran). Sonunda onadır dönüşünüz. En sonunda da yapıp ettiklerinizi size o haber verecektir.

61. O, kulları üzerinde kahhar-mutlak egemendir. Size koruyucular göndermektedir. Sonunda birinize ölüm gelip çattığında, elçilerimiz onun canını alırlar. Onlar, (ne vaktinden önce,) ne de geciktirerek iş yapmaktadırlar.

62. Sonra, gerçek mevlâları olan Allah'a götürülürler. Bilin ki hüküm onundur ve o en hızlı hesap görendir.

63. De ki: "Gizli ve açıktan: 'Bizi bundan kurtarırsan şükredenlerden olacağız' diyerek ona yalvardığınızda, sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır?"

64. De ki: "O durumdan ve her türlü sıkıntıdan sizi (hep) Allah kurtarmaktadır. Sonra ona, yine de ortak koşmaktasınız!"

65. De ki: "O sizin üstünüzden, ya da ayaklarınızın altından azap göndermeye ya da sizi parti parti-bölük bölük birbirinize düşürerek kiminizin hıncınızı kiminize tattırmaya güç yetirendir." Bak, anlasınlar diye ayetlerimizi nasıl açıklamaktayız!

66. O (Kur'an), gerçeğin ta kendisiyken, senin halkın onu yalanlamıştır. De ki: "Ben sizin üzerinize bir vekil-denetçi değilim!"

67. Her haberin gerçekleşeceği bir zaman vardır. Yakında siz de (görüp) anlayacaksınız!

68. Ayetlerimiz konusunda alaylı tartışmalara dalanlar-onlar bir başka söze (konuya) geçinceye kadar-onlardan uzak dur-yüz çevir! Eğer şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra (kalk git), o zalimler topluluğuyla birlikte oturma! **{198}**

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلٰكِنْ ذِكْرٰى
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا
وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا
كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَاِنْ
تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اُبْسِلُوا بِمَا
كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ اَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا
يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰينَا اللّٰهُ كَالَّذِي
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَهُٓ اَصْحَابٌ
يَدْعُونَهُٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى
وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَاَنْ اَقِيمُوا الصَّلٰوةَ
وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِٓي اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ
قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

69. Allah'tan korkup sakınanlara, öylelerinin hesabından (günahından) her hangi bir sorumluluk yoktur. Ancak, belki korunurlar diye, hatırlatmada yarar vardır.

70. Dinlerini oyun ve eğlence haline getirmiş, dünya hayatı kendilerini aldatmış olanları bırak! Kur'an'la hatırlat ki, bir insan kendi eliyle işlediklerinden ötürü yok oluşun kucağına düşmesin! (Böylesinin)Allah'tan başka ne bir dostu ne de bir kurtarıcısı vardır.(Azap çekmemek için) her tür fidyeyi verseler de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları (günahları)'nın eline teslim edilmişlerdir. İnkâra sapmışlıklarından ötürü onlara kaynar sudan bir içki ve acıklı bir azap vardır.{199}

71. De ki: "Allah'ı bırakıp da bize ne yararı, ne de zararı dokunan şeylere mi yalvaralım? Allah bizi doğru yola ilettikten sonra ökçelerimiz üzerinde gerisin geriye mi dönelim? Şeytanların ayartıp yeryüzünde şaşkına çevirdiği ve arkadaşlarının: 'Gel, bizimle birlikte doğru yola gel!' diye çağırdıkları şaşkın kişi gibi mi olalım?" De ki: "Gerçek yol gösterme ancak Allah'ın yol göstermesidir ve biz (kendimizi) Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi'ne teslim etmekle emrolunduk."

72. Bir de: Namazı kılın ve Allah'tan korkup sakının! Varıp huzuruna toplanacağınız odur," (denmiştir.)

73. Gökleri ve yeri gerçek olarak yaratan odur. "Ol!" dediği gün (her şey hemen) oluverir. Onun sözü gerçektir. Boruya üfürüldüğü gün egemenlik sadece onundur; (O) gizliyi ve açığı bilendir. O, hikmetle hükmeden ve her şeyden haberi olandır.

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً اِنّ۪ٓي
اَرٰيكَ وَقَوْمَكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُر۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ
مَلَكُوتَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِن۪ينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا قَالَ هٰذَا رَبّ۪ي فَلَمَّٓا اَفَلَ
قَالَ لَٓا اُحِبُّ الْاٰفِل۪ينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ
هٰذَا رَبّ۪ي فَلَمَّٓا اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِن۪ي رَبّ۪ي لَاَكُونَنَّ مِنَ
الْقَوْمِ الضَّٓالّ۪ينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبّ۪ي
هٰذَٓا اَكْبَرُ فَلَمَّٓا اَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ اِنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾
اِنّ۪ي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذ۪ي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ حَن۪يفًا
وَمَٓا اَنَا۬ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿٧٩﴾ وَحَٓاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ اَتُحَٓاجُّٓونّ۪ي
فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰين۪ وَلَٓا اَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِه۪ٓ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ
رَبّ۪ي شَيْـًٔا وَسِعَ رَبّ۪ي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾
وَكَيْفَ اَخَافُ مَٓا اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ
بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِه۪ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَاَيُّ
الْفَر۪يقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

74. Hani İbrahim babası Azer'e: "Sen putları-heykelleri tanrı yerine mi koymaktasın? Doğrusu ben seni ve (bulunduğun) topluluğu apaçık bir sapıklık içinde görmekteyim" demişti.

75. Kesin bir inanca sahip olması için İbrahim'e, göklerin ve yerin işleyiş sistemini göstermekteydik.

76. Gecenin karanlığı çökünce bir yıldız görmüştü: "Budur benim Rabbim!" demişti. (O) batınca da: "Ben batanları sevmem" demişti.

77. Ayı doğarken görünce: "Budur benim Rabbim!" demiş, o da batınca: "Rabbim bana doğru yolu göstermezse elbette sapmışlardan olurum" demişti.

78. Güneşi doğarken görünce: "(İşte) budur benim Rabbim! (Hem) bu daha büyük!" demiş, o da batınca: "Ey halkım! Ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden uzağım."

79. "Gerçek şu ki, ben yüzümü hanif-tek Allah'a iman etmiş biri olarak gökleri ve yeri yaratana çevirdim ve artık ortak koşanlardan değilim!" demişti.

80. Halkı kendisiyle tartışmaya girişti. İbrahim dedi ki: "Beni doğru yola iletmişken, Allah hakkında benimle tartışacak mısınız? Ben, Rabbimin hakkımda dilediği dışında, sizin ortak koştuklarınızdan korkmam. Rabbim, bilgice her şeyi kuşatmıştır. Buna rağmen öğüt alıp düşünmez misiniz?

81. "Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil-kanıt indirmediği şeyleri siz Allah'a eş koşmaktan korkmazken, ben sizin ortak koştuklarınızdan nasıl korkarım? Şimdi soruyorum: İki taraftan hangisi (tek Allah'a iman edenler mi, yoksa Allah'a eş koşanlar mı) güvende olmaya daha çok lâyıktır?"

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوٓا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْأَمْنُ وَهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيْنَاهَآ إِبْرٰهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَآءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ
وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسٰى
وَهٰرُونَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى
وَعِيسٰى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ ٱلصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمٰعِيلَ وَٱلْيَسَعَ
وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى ٱلْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ ءَابَآئِهِمْ
وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَٱجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذٰلِكَ هُدَى ٱللّٰهِ يَهْدِى بِهِ مَنْ يَشَآءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾
أُولٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ ٱلْكِتَابَ وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا
هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾
أُولٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللّٰهُ فَبِهُدٰيهُمُ ٱقْتَدِهْ قُلْ لَآ
أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٰى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

82. İman edenler ve inançlarını hiçbir haksızlığa (yanlışlığa) bulaştırmayanlar, işte güvenlik içinde olmak onların hakkıdır ve doğru yolda olanlar da onlardır.

83. İşte bunlar, halkına karşı, İbrahim'e verdiğimiz kanıtlarımızdır. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Kuşkusuz Rabbin, hikmetle hükmeden ve her şeyi bilendir.

84. Biz ona İshak'ı ve (İshak'ın oğlu) Yakub'u armağan etmişizdir. Her birine doğru yolu göstermişizdir. Nitekim daha önce de Nuh'a ve onun soyundan Davud'a, Süleyman'a, Eyyub'a, Yusuf'a, Musa'ya ve Harun'a da yol göstermiştik. Biz, güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

85. Zekeriyya, Yahya, İsa, İlyas'a… Hepsi de iyilerdendir.

86. İsmail, El-Yasa, Yunus ve Lût… Hepsini nicelerine üstün kılmışızdır.

87. Babalarından, çocuklarından, kardeşlerinden kimilerini seçmiş ve doğru yola iletmişizdir.

88. İşte bu Allah'ın hidayeti-yol göstermesidir. Kullarından dilediğini-dileyeni bununla doğru yola eriştirir. Eğer onlar da ortak koşsalardı, yaptıklarının tümü hiçlenip boşa giderdi.

89. İşte onlar kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eğer şu karşındakiler bu gerçeği inkâr ederse,(bilsinler ki) biz, onları inkâr etmeyecek bir toplumu, onların yerine geçirmişizdir.

90. İşte bunlar (peygamberler) Allah'ın yol gösterdikleridir. Onların yoluna uy! "Ben buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum! Bu (Kur'an) tüm insanlığa bir öğüt-bir hatırlatmadır!" de!

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍۜ
قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذ۪ي جَٓاءَ بِهٖ مُوسٰى نُورًا وَهُدًى
لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاط۪يسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَث۪يرًاۚ وَعُلِّمْتُمْ
مَا لَمْ تَعْلَمُٓوا اَنْتُمْ وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬كُمْۜ قُلِ اللّٰهُۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ ف۪ي خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذ۪ي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَالَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ
يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُو۫حِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ
قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُۜ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظَّالِمُونَ
ف۪ي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُٓوا اَيْد۪يهِمْۚ اَخْرِجُٓوا اَنْفُسَكُمْۜ
اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيَاتِه۪ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادٰى
كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَٓاءَ ظُهُورِكُمْۚ
وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَٓاءَكُمُ الَّذ۪ينَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ ف۪يكُمْ شُرَكٰٓؤُاۜ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

91. Allah, hiçbir insana, bir şey indirmemiştir" demekle onlar, Allah'ı gereği gibi-şanına yaraşır biçimde taktir edememişlerdir. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve yol gösterici olarak getirdiği Kitabı kim indirmiştir?"-ki siz onu parça parça kağıtlara yazıp (göstermekte ve) çoğunu da gizlemektesiniz!-Sizin de, babalarınızın da bilmediğiniz şeylerin size öğretildiği (Kitabı kim indirmiştir?) " Allah!" de! Sonra bırak onları, dalmış oldukları bataklıkta oynayadursunlar!

92. Bu Kur'an; (öncelikle) Anakent Mekke'yi ve çevresindekileri uyarman için sana indirdiğimiz kutlu ve kendinden öncekileri doğrulayıcı bir kitaptır. Ahirete iman etmekte olanlar buna inanırlar ve onlar namazlarına da devam ederler.**{200}**

93. Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden, ya da kendisine bir şey vahyedilmediği halde "bana vahyedildi" diyen kişi ile "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini ben de indireceğim" diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Sen bu zalimleri ölümün şiddetli sarsıntısı sırasında, meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Haydi canınızı çıkarın! Allah'a, geçek olmayan söylemlerinizden ve onun ayetlerine karşı büyüklük taslamanızdan ötürü, bugün alçaltıcı bir azapla cezalandırılacaksınız!" (dediklerinde) bir görsen!

94. Andolsun ki sizi ilk kez yarattığımız gibi tek tek bize geldiniz ve size verip hayaline daldırdığımız (dünyaya ait) her şeyi arkanızda bıraktınız! İçinizden, gerçekten ortak olduklarını sandığınız şefaatçilerinizi de yanınızda görmemekteyiz! Andolsun ki aranızdaki bağlar kesilmiştir ve (tanrı sanıp) peşinden sürüklendikleriniz sizden uzaklaşıp gitmiştir!

اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ
مِنَ الْحَيِّ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْاِصْبَاحِ وَجَعَلَ الَّيْلَ
سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذٰلِكَ تَقْدٖيرُ الْعَزٖيزِ الْعَلٖيمِ ﴿٩٦﴾
وَهُوَ الَّذٖى جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فٖى ظُلُمَاتِ
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذٖى
اَنْشَاَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا
الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذٖى اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً
فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّاتٍ مِنْ اَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ
مُتَشَابِهٍ اُنْظُرُوا اِلٰى ثَمَرِهٖ اِذَا اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ اِنَّ فٖى ذٰلِكُمْ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاۤءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَخَرَقُوا لَهُ بَنٖينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدٖيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَنّٰى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ
تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿١٠١﴾

95. Taneyi ve çekirdeği yarıp çatlatan hiç kuşkusuz Allah'tır. O, ölüden diriyi çıkarır; diriden de ölüyü çıkarandır. İşte budur Allah! Öyleyse, nasıl olur da (ona imandan) çevrilmektesiniz?

96. (O), karanlığı yarıp sabahı ortaya çıkarandır. Geceyi dinlenme zamanı, güneş ve ayı hesaplama aracı yapandır. Bu, o en güçlü-en üstün olan ve her şeyi bilenin takdiri-tercihidir.

97. O, karanın ve denizin karanlıklarında yolunuzu bulasınız diye sizin için yıldızları var edendir. Andolsun ki bilgide öne geçen bir toplum için biz ayetleri (işte böyle) tek tek açıklamışızdır.

98. Sizi bir tek candan yaratan odur. Bu oluşumda bir karar kılma yeri (dünya süreci), bir de emanet olarak kalma yeri (berzah süreci) vardır. Kavrayışta öne çıkan bir toplum için ayetleri (işte böyle) tek tek açıklamışızdır.

99. O, gökten su indirendir. Onunla her türlü bitkiyi bitirmekteyiz. O bitkiden de kendisinde üst üste binmiş taneler bitireceğimiz yeşillik, hurmanın tomurcuğundan sarkan salkımlar, üzüm bağları, bir kısmı birbirine benzeyen, bir kısmı da benzemeyen zeytin ve nar bahçeleri meydana getirmekteyiz. Meyve verirken ve olgunlaştığında, her birinin meyvesine bakın! Hiç kuşkusuz iman eden toplum için bunda deliller-işaretler vardır.**{201}**

100. Cinleri de Allah'a ortaklar yaptılar; oysa onları da o yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgileri yokken ona oğullar ve kızlar yakıştırdılar. Kesinlikle hayır; o, onların öne sürmekte olduklarından çok uzak; pek yücedir!

101. O, gökleri ve yeri yoktan var edendir. Eşi olmadığı halde nasıl çocuğu olabilir? Her şeyi o yaratmıştır; her şeyi bilen de odur.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُۚ وَهُوَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكٖيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْاَبْصَارَۚ وَهُوَ اللَّطٖيفُ الْخَبٖيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَٓاءَكُمْ بَصَٓائِرُ مِنْ رَبِّكُمْۚ
فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَاۜ وَمَٓا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفٖيظٍ ﴿١٠٤﴾
وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اِتَّبِعْ مَٓا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ
وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكٖينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَٓا اَشْرَكُواۜ وَمَا
جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفٖيظًاۚ وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكٖيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا
تَسُبُّوا الَّذٖينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا بِغَيْرِ
عِلْمٍۜ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ
فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ
اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَٓاءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَاۜ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ
اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْۙ اَنَّهَٓا اِذَا جَٓاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾
وَنُقَلِّبُ اَفْـِٔدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٖٓ
اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فٖي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

102. Rabbiniz olan Allah işte budur! Ondan başka tanrı yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. Sadece ona kulluk edin! O her şeye vekildir (her şeyi o koruyup gözetir).

103. Gözler onu algılayamaz; o gözleri algılar; lütfu pek geniştir ve hem her şeyden haberi olandır.

104. Gerçek şu ki, rabbinizden size basiret-algılama gücü verilmiştir. Artık kim (bu noktadan)bakarsa yararı kendisine, kim de (o yanıyla) kör olursa zararı kendisinedir. Ben, sizin üzerinize bekçi-denetçi değilimdir.

105. İşte bu ayetleri bu şekilde açıklamaktayız ki sana: "Sen ders almışsın!" desinler ve biz de bilen bir topluma onu (Kur'an'ı) iyice açıklamış olalım.

106. Rabbinden sana vahyedilene uy! Ondan başka tanrı yoktur. (Allah'a) ortak koşanlara da aldırma!

107. Allah dileseydi ortak koşmazlardı. Biz seni onların üzerine denetçi yapmamışızdır. Sen onların vekili de değildin!

108. (Onların) Allah'tan başka yalvardıklarına sövmeyin ki, onlar da bilmeyerek, taşkınlık edip Allah'a sövmesinler! Biz, her topluluğa, yaptıkları işleri böyle süslü göstermişizdir. Sonunda dönüşleri rablerinedir ve onlara ne yaptıklarını haber verecektir.

109. Kendilerine bir mucize gelse, kesinlikle ona inanacaklarına dair Allah'a yemin ederler. De ki: "Mucizeler Allah katındadır." Kendilerine o (mucize) gelse bile onların inanmayacaklarının siz farkında değil misiniz?

110. İlk baştan iman etmemeye karar verdikleri için biz onların gönüllerini ters çeviririz ve onları terk ederiz de (mucizeden sonra da) azgınlıkları içinde bocalayıp dururlar.

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَٓا اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا
عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلاً مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُٓوا اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحٖى بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ
زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا
يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٔدَةُ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ
وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْتَغٖى حَكَمًا
وَهُوَ الَّذٖٓى اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ اَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُمْتَرٖينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ وَهُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿١١٥﴾ وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ
مَنْ فِى الْاَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا
الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبٖيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدٖينَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوا مِمَّا
ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيَاتِهٖ مُؤْمِنٖينَ ﴿١١٨﴾

111. Eğer biz onlara melekleri indirseydik, ölüler de kendileriyle konuşsaydı ve her şeyi toplayıp da tanık diye karşılarına getirseydik bile-Allah'ın dilemesi dışında-yine inanmazlardı; çünkü onların çoğu cahillikte direnmektedirler.

112. Böylece biz her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman etmişizdir. Onlardan kimileri, kimilerini kandırmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi, bunu yapamazlardı. Artık sen onları, uydurduklarıyla başbaşa bırak{202}

113. Ki, ahirete iman etmeyenlerin gönülleri ona ısınsın-kansın da ondan hoşlansınlar; işledikleri günahları işlemeyi sürdürsünler!

114. "Allah size Kitab'ı, geniş geniş açıklayarak indirmişken, ondan başka bir hakem mi arayayım?" (de!) Kendilerine kitap verdiklerimiz onun gerçekten rabbin tarafından indirildiğini bilmektedirler. Sakın kuşkuya kapılanlardan olma!

115. Rabbinin sözü hem doğruluk ve hem de adalet bakımından tamamlanmıştır. Onun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, her şeyi işitendir; bilendir.

116. Yeryüzündekilerin çoğunluğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan şaşırtır-saptırırlar. Öyleleri sadece zanna (sanıya) uyar ve ancak saçmalarlar.{203}

117. Hiç kuşkusuz senin rabbin, kendi yolundan sapanları iyi bilmektedir. O, doğru yolda olanları da çok iyi bilendir.

118. Eğer onun ayetlerine (gereğince) inanıyorsanız, üzerine Allah'ın adı anılarak kesilenlerden yiyin!

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا
حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ وَاِنَّ كَث۪يرًا لَيُضِلُّونَ
بِاَهْوَٓائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَد۪ينَ ﴿١١٩﴾
وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ
بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ
وَاِنَّهُ لَفِسْقٌ وَاِنَّ الشَّيَاط۪ينَ لَيُوحُونَ اِلٰٓى اَوْلِيَٓائِهِمْ
لِيُجَادِلُوكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ اَوَمَنْ
كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْش۪ي بِه۪ ف۪ي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا
كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِر۪ينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلْنَا ف۪ي كُلِّ قَرْيَةٍ اَكَابِرَ مُجْرِم۪يهَا لِيَمْكُرُوا ف۪يهَا وَمَا يَمْكُرُونَ
اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا جَٓاءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوا
لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَٓا اُو۫تِيَ رُسُلُ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَعْلَمُ
حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُص۪يبُ الَّذ۪ينَ اَجْرَمُوا صَغَارٌ
عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَد۪يدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

119. Size ne oluyor ki, üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yemiyorsunuz? Zorda kalışınız dışında, size haram kıldığını bizzat kendisi açıklamıştır. Doğrusu, bir çokları, hiçbir şey bilmedikleri halde, keyiflerine uyarak halkı saptırmaktadırlar. Hiç kuşkusuz senin rabbin-sınır tanımaz-kural dinlemezleri en iyi bilendir{204}

120. Günahın açığını da bırakın, gizlisini de! Günah işleyenler, yaptıklarının cezasını mutlaka çekeceklerdir.

121. Üzerine Allah'ın adı anılmayanları yemeyin! Çünkü O, yoldan çıkıştır. Şeytanlar, sizinle tartışmaları için kendi dostlarına fısıldayıp dururlar. Onlara uyarsanız, siz de ortak koşanlar gibi olursunuz!

122. Ölüyken dirilttiğimiz ve kendisine insanlar arasında yürüyebileceği bir nur-ışık indirdiğimiz kişi, {204*} karanlıklar içinde olup da ondan bir çıkış yolu bulamayan kişi gibi olur mu? İşte inkârcılara, yapmakta oldukları işler, böyle süslü-çekici gösterilmiştir.

123. Böylece biz her ülkenin kodamanlarını, oranın suçluları yapmışızdır ki orada oyunlar düzüp, tuzaklar kursunlar. Aslında onlar, kendilerinden başkasına tuzak kurmazlar; ama bunun bilincinde değillerdir ki!

124. Kendilerine bir ayet geldiğinde (gösterildiğinde) dediler ki: "Allah'ın elçilerine verilenin bir benzeri bize de verilmedikçe iman etmeyeceğiz." Allah, mesajını koyacağı yeri (kimi görevlendireceğini) bilir. Bu suçu işleyenlere, karıştıkları hileli oyunlar yüzünden Allah katında hem küçültücü ve hem de çok şiddetli bir azap öngörülmüştür.

فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِۚ
وَمَنْ يُرِدْ اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى
السَّمَٓاءِۜ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾
وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًاۜ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ
يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًاۚ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ
مِنَ الْاِنْسِۚ وَقَالَ اَوْلِيَٓاؤُهُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا
بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَٓا اَجَلَنَا الَّذِٓى اَجَّلْتَ لَنَاۜ قَالَ النَّارُ مَثْوٰيكُمْ
خَالِدِينَ فِيهَٓا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾
وَكَذٰلِكَ نُوَلِّى بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ
عَلَيْكُمْ اٰيَاتِى وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَاۜ قَالُوا
شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ اَنْ لَمْ يَكُنْ
رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

125. Allah, doğru yola kimi iletmek isterse, onun gönlünü İslâm'a açar; kimi saptırmak dilerse, göğsünü (sanki) göğe çıkıyormuş gibi daraltır da sıkıntıya uğratır.{205} Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çökertir-saçar!

126. İşte senin rabbinin doğru yolu budur. Öğüt alıp düşünmesini bilen bir toplum için biz ayetleri böyle tek tek açıklamışızdır.

127. Onlar için rableri katında "esenlik yurdu-cennet" vardır ve o, yaptıkları iyi işlerden ötürü onların dostudur.

128. Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cinler-şeytanlar tayfası! Şu insanlara gerçekten çok şeyler ettiniz!" (der). İnsanlardan olan (cin)dostları da derler ki: "Rabbimiz! Kimimiz kimimizden yararlandı ve (işte) şimdi verdiğin sürenin sonuna ulaştık." (Allah) buyurur ki: "Durağınız ateştir; Allah'ın diledikleri dışındakiler orada, çok uzun süre kalacaksınız!" Hiç kuşkusuz senin rabbin hikmetle hükmeden ve her şeyi bilendir.

129. İşte biz, işlemekte oldukları (günahlar) yüzünden zalimlerin kimini kimine böyle musallat ederiz.

130. "Ey cinler ve insanlar topluluğu! Size ayetlerimi anlatan, bu günlerle karşılaşacağınız konusunda uyarılarda bulunan elçiler gelmedi mi?" (Cevap olarak): "Kendi aleyhimize tanıklık ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldatmıştır ve inkârcı olduklarına dair kendi aleyhlerine tanıklık etmişlerdir.

131. (Onun sünneti) budur: Senin rabbin, halkı habersizken kentleri zulümle yok etmez!

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُواۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِۜ
اِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَٓاءُ
كَمَٓا اَنْشَاَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ اِنَّ مَا تُوعَدُونَ
لَاٰتٍۙ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا
عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنّ۪ي عَامِلٌۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَۙ
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِۜ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾
وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ
نَصِيبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَٓائِنَاۚ
فَمَا كَانَ لِشُرَكَٓائِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِۚ
وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَٓائِهِمْۜ سَٓاءَ
مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَث۪يرٍ
مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَٓاؤُ۬هُمْ
لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ د۪ينَهُمْۜ وَلَوْ شَٓاءَ
اللّٰهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

132. Yaptıkları işlere göre herkesin dereceleri vardır. Rabbin, onların yapmakta olduklarından habersiz değildir.

133. Senin rabbin hiçbir şeye ihtiyaç duymayan ve rahmeti de pek bol olandır. Dilerse sizi götürür, başkalarının soyundan sizi nasıl var ettiyse, sizden sonra da yerinize başkalarını getirir.

134. Size vaadedilen mutlaka gelecektir ve siz onu (kesinlikle) önleyemezsiniz!

135. De ki: "Ey halkım! (Gücünüz yettiğince) elinizden geleni yapın! Ben de yapmaktayım. Yakında, mülkün sonunun (başarının) kime ait olduğunu bilip öğreneceksiniz! Gerçek şu ki, zalimler onmazlar!

136. Allah'ın ürettiği ekin ve hayvanlardan Allah'a bir pay ayırırlar; kafalarınca: "Bu Allah'ın, bu da ortaklarımızın (putların) derler. Ortaklarının payları Allah'a ulaşmaz; ama Allah'ın payı ortaklarına(!) ulaşır. Ne kötü hüküm vermektedirler.{206}

137. Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerin çoğuna evlâtlarını öldürmeyi iyi bir şeymiş gibi süslü gösterir ki, hem onları perişan ederler ve hem de dinlerini karmakarışık hâle getirirler. Allah dileseydi (onlar) bunu yapamazlardı. Sen onları uydurduklarıyla baş başa bırak!

وَقَالُوا هٰذِهِ اَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا اِلَّا مَنْ نَشَاءُ
بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَاَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ
اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰى اَزْوَاجِنَا وَاِنْ يَكُنْ مَيْتَةً
فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ اِنَّهُ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَاءً عَلَى اللّٰهِ
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي اَنْشَاَ
جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا اُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ اِذَا اَثْمَرَ وَاٰتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ
الْاَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

138. Kendi kuruntularınca uydurarak şöyle derler: "Şunlar ilişilmez çiftlik hayvanları ve ekinlerdir! Bizim dilediklerimiz dışındakiler bunları yiyemez! Bunlar da binilmesi yasaklanmış hayvanlardır!" Bir kısım hayvanları da Allah'ın adını (bilerek) anmayarak keserler. Yalan yere düzdükleri iftiralardan ötürü Allah onları cezalandıracaktır.

139. Ve yine: "Bu hayvanların karnındakiler erkeklerimize aittir; kadınlarımıza haramdır. Eğer ölü doğarsa o zaman bölüşebiliriz" derler. Bu nitelendirmeleri yüzünden Allah onları da cezalandıracaktır; çünkü o hikmetle hükmeden ve her şeyi bilendir.

140. Cahillikleri yüzünden çocuklarını akılsızca-ahmakça öldürenlerle, Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haramlaştıranlar elbette hüsrana uğramış, sapıtmışlardır. Onlar gerçekten doğru yolu bulamamışlardır.

141. Asmalı veya asmasız bahçeleri, ürünleri ve tatları farklı hurmayı, ekini, zeytini, narı-birbirine benzer ve benzemez biçimdeyaratan odur. Ürün verdiğinde meyvesinden yiyin ve hasat günü hakkını (zekâtını) da verin; fakat (sakın) israf etmeyin! Çünkü o saçıp savuranları sevmez.

142. Hayvanlardan da yük taşıyan ve (derilerinden) döşek yapılanları da (o yaratmıştır). Allah'ın size verdiği rızıklardan yiyin ve şeytana uymayın; çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır! {207}

ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ
قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ نَبِّؤُ۫نِي بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ
اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ اَمْ كُنْتُمْ
شُهَدَٓاءَ اِذْ وَصّٰيكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى
اللّٰهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَٓا اَجِدُ فِي مَٓا اُوحِيَ اِلَيَّ مُحَرَّمًا
عَلٰى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُٓ اِلَّٓا اَنْ يَكُونَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَسْفُوحًا
اَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَاِنَّهُ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ
بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ
ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَٓا
اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَٓا اَوِ الْحَوَايَٓا اَوْ مَا اخْتَلَطَ
بِعَظْمٍ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

143. Sekiz çift: Koyundan iki, keçiden iki; De ki: “İki erkeği mi haram kılmıştır, yoksa iki dişiyi mi? Eğer doğru söyleyenlerdenseniz bana, doğru bilgiye dayalı olarak haber verin!”

144. Deveden iki, sığırdan iki; De ki: “İki erkeği mi haram kılmıştır, iki dişiyi mi? Yoksa o dişinin rahimlerindekini mi? Yoksa siz, Allah'ın bunları tavsiye (emir) ettiğine tanık mıydınız? Hiçbir bilgiye dayanmaksızın, insanları saptırmak amacıyla, Allah'a karşı yalan uydurup iftiraya kalkışandan daha zalim kim olabilir? Allah, zulme batmış bir toplumu, doğru yola iletmez!{208}

145. De ki: “Bana vahyedilenler içinde, yemek yiyen birisi için şunlar dışında haram kılınmış bir şey bulamamaktayım: Leş (ölü hayvan eti), (hayvanı keserken akan) kan, domuz eti-ki pistir- ya da Allah'tan başkası adına kesilerek fısk-pis, murdar olmuş (hayvan etleri).” Fakat kim çaresiz kalırsa, başkasının hakkına saldırmamak ve ihtiyaç sınırını aşmamak şartıyla (bunlardan yiyebilir). Hiç kuşkusuz senin rabbin çok bağışlayan ve çok esirgeyendir.{209}

146. Yahudilere, tüm tırnaklı hayvanları haram kılmışızdır. Sığır ve koyundan, sırtlarına ya da bağırsaklarına yapışan ya da kemiğe karışanlar dışındaki iç yağlarını da onlara haram kıldık. Aşırılıklarından ötürü onları böyle cezalandırdık. Biz, elbette doğru olanı dile getiririz.

فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍۚ وَلَا يُرَدُّ
بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ اَشْرَكُوا
لَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَٓا اَشْرَكْنَا وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬نَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍۜ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوا بَأْسَنَاۜ قُلْ هَلْ
عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَاۜ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ
وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُۚ فَلَوْ
شَٓاءَ لَهَدٰيكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَٓاءَكُمُ الَّذِينَ
يَشْهَدُونَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَاۚ فَاِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ
مَعَهُمْۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَۚ ﴿١٥٠﴾
قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوا بِه۪
شَيْـًٔا وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًاۚ وَلَا تَقْتُلُوا اَوْلَادَكُمْ
مِنْ اِمْلَاقٍۜ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ
اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّۜ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِه۪ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

147. (Ey Muhammed!) Eğer seni yalanlarlarsa de ki: "Rahmeti pek geniz olan rabbinizin (davetine uymazsanız) bilin ki onun pek şiddetli olan sillesi suçlu toplumlardan (asla) geri çevrilmez!"

148. Müşrikler: "Allah dileseydi, ne biz ortak koşardık ne de atalarımız ortak koşardı ve hiçbir şeyi de haram etmezdik." diyecekler. Onlardan öncekiler de, önlenemez azabımızı tadıncaya kadar aynı şekilde yalanlamışlardı. De ki: "Yanınızda, çıkarıp göstereceğiniz bir bilgi var mı? Siz sadece zanna uymaktasınız ve elbette siz sadece saçmalamaktasınız!"

149. De ki: "En üstün-en güçlü kanıt Allah'ınkidir. Allah dileseydi, elbette tümünüzü doğru yola eriştirirdi.{210}

150. De ki: "Haydi, Allah'ın şunu-bunu haram ettiğine tanıklık edecek şahitlerinizi getirin! Eğer (buldukları yalancılarla) tanıklık ederlerse sen onlarla birlikte tanıklık etme! Ayetlerimizi yalanlayanların ve ahirete iman etmeyenlerin tutkularına uyma! Çünkü onlar, rablerine (bir şeyleri) eş tutmaktadırlar.

151. De ki: "Gelin size rabbinizin neleri haram kıldığını (yüzünüze) okuyayım: 'Ona hiçbir şeyi ortak koşmayın! Ana babaya iyi davranın! Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin! -Sizin de onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkinliklerin açığına da, gizlisine de yaklaşmayın! Haksız yere, Allah'ın yasakladığı cana kıymayın. Bunlar, düşünesiniz diye, onun size verdiği öğütleri-emanetleridir."

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَت۪يمِ اِلَّا بِالَّت۪ى هِىَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهُۚ
وَ اَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْم۪يزَانَ بِالْقِسْطِۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا
وُسْعَهَا وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰىۚ وَ بِعَهْدِ اللّٰهِ
اَوْفُوا ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِه۪ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝١٥٢ وَ اَنَّ هٰذَا
صِرَاط۪ى مُسْتَق۪يمًا فَاتَّبِعُوهُۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ
عَنْ سَب۪يلِه۪ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِه۪ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝١٥٣ ثُمَّ اٰتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذ۪ٓى اَحْسَنَ وَتَفْص۪يلًا لِكُلِّ شَىْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۝١٥٤ وَهٰذَا
كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝١٥٥
اَنْ تَقُولُٓوا اِنَّمَٓا اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰى طَٓائِفَتَيْنِ
مِنْ قَبْلِنَا وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِل۪ينَ ۝١٥٦ اَوْ تَقُولُوا
لَوْ اَنَّٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّٓا اَهْدٰى مِنْهُمْۚ فَقَدْ
جَٓاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ
كَذَّبَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِى الَّذ۪ينَ يَصْدِفُونَ
عَنْ اٰيَاتِنَا سُٓوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ۝١٥٧

152. Ergenlik çağına erinceye dek yetimin malına yaklaşmayın; (elbette) onun yararına olan -güzel olan (harcamalar) bunun dışındadır! Ölçüyü ve tartıyı doğru yapın! Biz kişiye ancak gücünün yettiğince sorumluluk yükleriz. Konuştuğunuzda, akrabanız bile olsa, adaletten ayrılmayın! Allah'a verdiğiniz sözü tutun! Düşünüp öğüt alasınız diye bunları size öğütlemiş-önermiştir.

153. İşte benim doğru yolum budur; ona uyun! Başka yollara uymayın ki sizi Allah'ın yolundan ayırmasın! Korunup sakınasınız diye onu size öğütlemiş-önermiştir.

154. Sonra, iyilik edenlere nimetlerimizi tamamlamak, her şeyi iyice açıklamak ve doğru yola iletici ve de rahmet olmak üzere Musa'ya Kitab'ı verdik ki rablerinin huzuruna varacaklarına iman etsinler!

155. İşte bu (Kur'an) da, indirdiğimiz kutlu bir kitaptır. Ona uyun ve Allah'tan korkup sakının ki size rahmet edilsin!

156. “Bizden önce kitap sadece iki topluluğa (Yahudilere ve Hristiyanlara) indirilmiştir. Biz onların öğretilerinden uzaktık” dememeniz;

157. Ya da: “Kitap bize indirilseydi, elbette onlardan daha doğru yolda olurduk” dememeniz (için), işte rabbinizden size açık bir delil, bir doğru yol rehberi ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan ve onlardan yüz çevirenlerden daha zalim kim olabilir? Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerinden ötürü azabın en kötüsüyle cezalandıracağız!

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ
اٰيَاتِ رَبِّكَۜ يَوْمَ يَأْتٖي بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اٖيمَانُهَا
لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فٖٓي اٖيمَانِهَا خَيْرًاۜ قُلِ انْتَظِرُٓوا اِنَّا
مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذٖينَ فَرَّقُوا دٖينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ
مِنْهُمْ فٖي شَيْءٍۜ اِنَّمَٓا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾
مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَاۚ وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى
اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنٖي هَدٰينٖي رَبّٖٓي اِلٰى
صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍۚ دٖينًا قِيَمًا مِلَّةَ اِبْرٰهٖيمَ حَنٖيفًاۚ وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكٖينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ اِنَّ صَلَاتٖي وَنُسُكٖي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتٖي لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمٖينَۙ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرٖيكَ لَهُۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا۬ اَوَّلُ الْمُسْلِمٖينَ ﴿١٦٣﴾
قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغٖي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍۜ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
اِلَّا عَلَيْهَاۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰىۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فٖيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذٖي جَعَلَكُمْ خَلَٓائِفَ
الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فٖي
مَٓا اٰتٰيكُمْۜ اِنَّ رَبَّكَ سَرٖيعُ الْعِقَابِۘ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١٦٥﴾

158. İnanmak için neyi beklemektedirler? Kendilerine meleklerin gelmesini mi, Rabbinin gelmesini mi, yoksa rabbinden kimi ayetlerimizin gelmesini mi beklemektedirler? Rabbinin kimi işaretlerinin geldiği gün daha önce iman etmemişse ya da imanında bir kazanç sağlamamışsa (o anda) inanması hiçbir yarar sağlamaz. De ki: "Bekleyin hele; hiç kuşkusuz biz de beklemekteyiz!"

159. Gerçek şu ki, dinlerini parça parça edip kendileri de gruplaşanlarla sizin hiçbir ilişkiniz olamaz. Onların işi Allah'a kalmıştır. Sonra o kendilerine yapıp ettiklerini haber verecektir.{211}

160. Kim bir iyilikle gelirse, kendisine bunun on katı vardır. Kim bir kötülükle gelirse; ancak dengiyle cezalandırılır ve kendileri (hiçbir) haksızlığa uğratılmazlar.

161. De ki: "Rabbim beni doğru yola, dosdoğru dine, bir tek Allah'a iman etmeyi öğreten İbrahim'in dinine iletmiştir. O, ortak koşanlardan değildi."

162. De ki: "Hiç kuşkusuz benim namazım, ibadetlerim, hayatım, ölümüm Tüm Varlıkların Rabbi olan Allah içindir."

163. "Hiçbir ortağı yoktur onun; bununla emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim!"

164. De ki: "O, her şeyin rabbiyken, ben Allah'tan başka bir Rab mi arayayım?" Herkesin kazandığı sadece kendisinindir. Hiçbir günahkâr, bir başkasının günahını yüklenmez. Sonunda dönüşünüz rabbinizedir. Ayrılığa düştüğünüz şeyleri o size haber verecektir.

165. (Ey Muhammed ümmeti!) O sizi yeryüzünün egemenleri kılmıştır. Size verdikleriyle sizi sınamak için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltmiştir. Hiç kuşkusuz senin Rabbin (tersine gidenleri) çabuk sonuçlandırandır. Hiç kuşkusuz o, çok bağışlayandır; çok esirgeyendir de!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ ف۪ي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِتُنْذِرَ بِه۪ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢﴾ اِتَّبِعُوا مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا
تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَ قَل۪يلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنَاهَا فَجَٓاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَٓائِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوٰيهُمْ
اِذْ جَٓاءَهُمْ بَأْسُنَٓا اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْـَٔلَنَّ
الَّذ۪ينَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ
بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَٓائِب۪ينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍنِ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ
مَوَاز۪ينُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَاز۪ينُهُ
فَاُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾
وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ ف۪يهَا مَعَايِشَ قَل۪يلًا مَا
تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْل۪يسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِد۪ينَ ﴿١١﴾

7. A'RAF SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 46. ayette cennetle cehennem arasındaki ara bölge ve özellikle cennetliklerle cehennemlikler arasındaki yüksek bir bölgedeki görevlilerden söz ettiğinden sureye bu ad verilmiştir. 206 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Mîm, Sâd! {212}

2. (Bu), sana indirilen bir kitaptır. Onunla uyarman ve insanlara öğüt (vermen) konusunda göğsünde bir sıkıntı olmasın!

3. (Ey insanlar!) Rabbinizden size indirilene uyun! Ondan başka veliler aramayın! Ne kadar da az öğüt almaktasınız!

4. Biz nice kentleri yok etmişizdir. Geceleri uyurlarken ya da gündüzün sereserpe yatarlarken, önlenemez azabımız onlara gelivermiştir.

5. Zorlu azabımız gelip çattığında onların bağrışları: "Biz gerçekten zalimlermişiz!" demekten başka bir şey değildi.

6. Biz, hem kendilerine elçi gönderilenlere ve hem de, gönderilen elçilere elbette hesap soracağız.

7. Ve elbette biz kendilerine, olup biten her şeyi gereğince anlatacağız; çünkü biz her şeyden haberliyizdir-hiçbir şeye uzak değilizdir.

8. O gün tartı tam tartar: Kimin sevapları ağır gelirse işte onlar kurtulmuştur.

9. Kimin de sevapları hafif kalırsa, onlar da ayetlerimize haksızlık ettiklerinden ötürü kendilerine yazık etmişlerdir!

10. Andolsun ki biz sizi yeryüzüne yerleştirmişizdir ve orada size yaşama olanakları sağlamışızdır. Ne kadar da az şükretmektesiniz!

11. Andolsun ki, sizi biz yaratmışızdır; sonra size biçim vermişizdir. Sonra da meleklere: "Adem'e secde edin!" demişizdir. İblis dışında tümü secde etmiş; o, secde edenlerden olmamıştır. {213}

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَن۪ي مِنْ
نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ ط۪ينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ
ف۪يهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْن۪ٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾
قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَر۪ينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَٓا اَغْوَيْتَن۪ي لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَق۪يمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْد۪يهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ
اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَٓائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِر۪ينَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ
مِنْهَا مَذْؤُ۫مًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٨﴾
وَيَٓا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ
لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهٰيكُمَا رَبُّكُمَا
عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِد۪ينَ ﴿٢٠﴾
وَقَاسَمَهُمَٓا اِنّ۪ي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِح۪ينَ ﴿٢١﴾ فَدَلّٰيهُمَا بِغُرُورٍ
فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادٰيهُمَا رَبُّهُمَٓا اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا
الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَكُمَٓا اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُب۪ينٌ ﴿٢٢﴾

12. (Rab) dedi ki: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis): "Ben ondan hayırlı (üstün)'yım; beni ateşten yarattın; onu da çamurdan yarattın!" dedi.

13. "Öyleyse in oradan! Orada büyüklük taslamak senin haddin değildir. Çık! Sen gerçekten, aşağıların da aşağısısın!" dedi.

14. (İblis): "(Bari) bana, dirilecekleri güne kadar süre tanı!" dedi.

15. (Rab): "Haydi, sen süre verilenlerdensin!" dedi.

16. İblis dedi ki: "Andolsun ki beni saptırmana karşılık ben de, onları saptırmak için senin doğru yoluna (pusu kurup) mutlaka oturacağım."

17. "Sonra onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım ve çoğunu şükredici bulmayacaksın!"

18. "Haydi; yerilmiş ve de kovulmuş olarak çık oradan! Andolsun ki onlardan sana kim uyarsa, cehennemi sizlerle dolduracağım!" dedi.

19. Ve: "Ey Adem! Sen ve eşin cennette durun! İkiniz dilediğiniz yerden yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın! Yoksa zalimlerden olursunuz!"

20. Derken şeytan, kendilerinden gizlenmiş olan bedenlerinin özel-edep yerlerini kendilerine göstermek-dikkatlerini oraya çekmek için onlara fısıldadı: "Rabbinizin bu ağacı size yasaklaması, sırf ikinizin de birer melek olmamanız ya da birer ölümsüz varlık olmamanız içindir" dedi.

21. Ve: "Ben size gerçekten öğüt verenlerdenim!" diye de yemin etti.

22. Böylece onları kandırarak (konumlarını) düşürdü. Ağacı tattıklarında, bedenlerinin özel yerleri kendilerine belirdi ve üzerlerini cennet yapraklarıyla örtmeye başladılar. Rableri kendilerine seslendi: "Ben size bu ağacı yasaklamamış mıydım? Şeytanın size apaçık bir düşman olduğunu söylememiş miydim?"

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِي اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْاٰتِكُمْ
وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِي اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا
اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْاٰتِهِمَا اِنَّهُ يَرٰيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيَاطِينَ اَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَاِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً
قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا اٰبَاءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا قُلْ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
قُلْ اَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَاَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾
فَرِيقًا هَدٰى وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

23. Dediler ki: "Rabbimiz; biz kendimize zulmettik; eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan gerçekten kaybedenlerden olacağız!"

24. (Rab): "Kiminiz kiminize düşman olarak inin!" dedi. "Yeryüzünde belli bir süreye kadar size yerleşme ve geçim (olanağı) vardır."

25. "Orada yaşayacak, orada ölecek ve oradan (diriltilip) çıkarılacaksınız!"

26. Ey Ademoğulları! Biz size, bedenlerinizi örtesiniz ve süslenesiniz diye elbise(ler) indirdik (var ettik). Oysa Takva elbisesi hepsinden iyidir. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Umulur ki düşüp öğüt alırlar (alırsınız)!{214}

27. Ey Ademoğulları! Şeytan, ana babalarınızın edep yerlerini-bedenlerini kendilerine göstermek-dikkatlerini oraya çekmek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, sizi de şaşırtıp bir belâya düşürmesin! Çünkü o ve tayfası, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Hiç kuşkusuz biz şeytanları, iman etmeyenlerin dostları yapmışızdır.

28. Her hangi çirkin bir iş-edepsizlik işlediklerinde: "Atalarımızı bu yolda bulduk ve Allah bize bunu emretti" dediler. "Allah, kötülüğü-çirkin işleri emretmez" de! "Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylemektesiniz?"

29. De ki: "Rabbim adaleti emretti. Her mescitte yüzlerinizi ona yöneltin ve dini sadece ona özgüleyerek kendisine yalvarın! İlkin sizi yarattığı gibi (sonunda ona) döneceksiniz!"

30. Kimine doğru yolu göstermiştir; kimileri de sapıklığı hak etmiştir. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost bilmişlerdir; böylece kendilerinin doğru yolda olduklarını sanmaktadırlar.

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا
تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي
أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ
أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾ يَا بَنِي آدَمَ
إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ
وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا
ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

31. Ey Ademoğulları! (Namaz kılacaksanız) her mescide süslü-temiz elbiselerinizle (gidin)!{215} Yiyin, için; fakat (sakın) israf (savurganlık) etmeyin! Çünkü o, savurganları sevmez.

32. De ki: "Allah'ın, kulları için çıkardığı süsü ve temiz rızıkları kim haram etti?" De ki: "Onlar, dünya hayatında inananlar içindir; ahiretteyse sadece onlarındır." Bilinçli bir toplum için biz ayetleri işte böyle açıklamaktayız.{216}

33. De ki: "Rabbim ancak kötülüklerin açığını ve gizlisini, günah işlemeyi, haksız yere isyan ve saldırıyı, hakkında hiçbir delil indirmediği bir şeyi Allah'a ortak koşmanızı haram kılmıştır.

34. Her ümmetin-toplumun (dünyada bir etkinlik) süreci vardır. Süreleri gelin(bitin)ce (batışlarını) ne geciktirebilir, ne de öne alabilirler.

35. Ey Ademoğulları! Kendi içinizden size elçiler gelip ayetlerimi aktardıklarında, kim sakınır ve kendini düzeltirse, böyleleri için korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de.

36. Büyüklük taslayarak ayetlerimizi yalanlayanlarsa ateş halkıdır. Onlar orada çok uzun süre kalacaklardır.

37. Allah'a karşı yalan uydurup-iftira edenden, ya da ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kim olabilir? Onlara Kitap'tan nasipleri olan erişecektir. Elçilerimiz gelip canlarını alırken: "Allah'tan başka taptıklarınız nerde?" dediklerinde onlar: "Bizden uzaklaşıp kayboldular" diyecekler. (İşte) böyleleri, gerçekten inkârcı olduklarına, kendi aleyhlerine, yine kendileri tanıklık edecektir.

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي
النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتّٰى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا
جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرٰيهُمْ لِأُولٰيهُمْ رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاٰتِهِمْ
عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
وَقَالَتْ أُولٰيهُمْ لِأُخْرٰيهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾
لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدٰينَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
أَنْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا
أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

38. (Rab) diyecek ki: "Sizden önce gelmiş geçmiş cin ve insan topluluklarıyla birlikte girin ateşe! Her topluluk girdikçe yoldaşını lânetler. Tümü, birbiri ardınca orda toplanınca sonrakiler öncekiler için: " Rabbimiz! İşte bizi saptıranlar bunlar; bunlara ateşten bir kat daha fazla azap çektir!" derler. "Zaten her biri için bir kat fazlası vardır; fakat siz bilmezsiniz ki" der.

39. Öncekiler de sonrakilere der ki: "Sizin bize bir üstünlüğünüz yoktur. Haydi, siz de yaptıklarınıza karşılık azabı tadın!"

40. Ayetlerimizi inkâr edenlere ve onlara karşı büyüklük taslayanlara göğün kapıları açılmayacak{217}; deve iğne deliğinden geçinceye değin, onlar cennete giremeyeceklerdir. Biz günahkârları işte böyle cezalandırırız.

41. Onlara cehennemden bir yatak, üstlerinde de (ateşten) örtüler vardır. Biz zalimleri işte böyle cezalandırırız.

42. İman edip de iyi işler yapanlar -ki biz kişiye ancak gücü miktarınca sorumluluk yükleriz- işte onlar cennetliklerdir; orada hiç çıkmamacasına kalacaklardır.

43. (Orada) göğüslerindeki kin ve kıskançlık duygularını çıkarıp atmışızdır; altlarından ırmaklar akmaktadır… Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamdolsun! Allah bizi doğruya iletmeseydi biz doğruyu bulamazdık. Andolsun ki Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişlerdir." (Bu esnada) onlara şöyle seslenilir: "İşte cennet! O size yaptıklarınıza karşılık olarak verilmiştir!"

وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا
حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّاۜ قَالُوا نَعَمْۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
بَيْنَهُمْ اَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَۙ ﴿٤٤﴾ اَلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًاۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كَافِرُونَۢ ﴿٤٥﴾
وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمٰيهُمْۚ
وَنَادَوْا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ
يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَٓاءَ اَصْحَابِ النَّارِۙ قَالُوا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا
يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمٰيهُمْ قَالُوا مَٓا اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾
اَهٰٓؤُ۬لَٓاءِ الَّذِينَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍۜ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمْ وَلَٓا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادٰٓى اَصْحَابُ النَّارِ اَصْحَابَ
الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَٓاءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُۜ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ
حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَۙ ﴿٥٠﴾ اَلَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا
وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰيهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَٓاءَ
يَوْمِهِمْ هٰذَاۙ وَمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

44. Cennetlikler cehennemliklere şöyle seslenir: "Rabbimizin bize vadettiğini gerçekten bulduk. Rabbinizin size vadettiğini siz de gerçekten buldunuz mu?" "Evet" derler. Aralarından biri: "Allah'ın lâneti zalimlerin üzerine olsun!" diye haykırır.

45. "Ki onlar Allah'ın yolundan (bilerek) alıkorlar, onu çarpıtır ve ahireti de inkâr ederlerdi."

46. İki taraf arasında bir perde-engel ve A'raf'ın burçları üzerinde herkesi yüzlerinden tanıyan adamlar vardır.{218} (Bunlar) henüz cennete girmemiş; fakat girmeyi bekleyen cennet halkına: "Selâm size!" diye seslenirler.

47. Gözleri cehennem halkı tarafına çevrildiğinde (cennetlikler): "Rabbimiz; bizi şu zalimlerle bir araya getirme!" derler.

48. Burcun üzerindekiler, yüzlerinden tanıdıkları (cehennemliklerden önde gelen) adamlara şöyle seslenirler: "Ne kalabalığınız size yarar sağladı, ne de büyüklük taslamanız!"

49. "Allah onlara (kesinlikle) bir rahmet dokundurmayacak diye yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı?" (Cennetliklere dönüp seslenilir): "Haydi girin cennete! Artık size bir korku yoktur ve siz üzülmeyeceksiniz de!"

50. Cehennem halkı, cennet halkına seslenir: "Suyunuzdan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan biraz da bize verin!" Onlar da: "Doğrusu Allah bunları inkârcılara haram kılmıştır" derler.

51. Onlar ki dinlerini bir eğlence ve oyun yerine koymuş ve dünya hayatı kendilerini (iyice) aldatmıştı. Bu günleriyle karşılaşacaklarını unuttukları ve ayetlerimizi bile bile inkâr ettikleri için, biz de bugün onları unutmaktayız.

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِى
تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ
الَّذِى كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِى الَّيْلَ النَّهَارَ
يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِاَمْرِهِ
اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ اُدْعُوا رَبَّكُمْ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا
فِى الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ
قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِى يُرْسِلُ الرِّيَاحَ
بُشْرًا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِ حَتّٰى اِذَا اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَاَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
الثَّمَرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

52. Andolsun ki biz kendilerine, iman edecek bir toplum için yol gösterici ve rahmet olan, gerçek bilgiye dayandırarak tek tek açıkladığımız bir Kitap getirmişizdir.

53. Onun tevili geldiği (verdiği haberlerin doğruluğu ortaya çıktığı) gün daha önce onu unutup kulak arkası edenler derler ki: "Doğrusu, Rabbimizin elçileri bize gerçeği getirmişler! Şimdi bizim şefaatçilerimiz var mı ki bize şefaat etsinler ya da geri döndürülsek de işlediklerimizden başkasını yapsak!" Kendilerini zarar ziyanlara atmışlar ve uydurdukları şey(put)'ler de onları terk edip gitmiştir.

54. Gerçekten sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan; sonra arşa istiva eden; gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten; güneşi, ayı ve yıldızları kendi buyruğuna baş eğdiren Allah'tır.**{219}** Bilin ki yaratış da, yönetim de sadece onundur. Tüm varlıkların Rabbi olan Allah ne yücedir!

55. Rabbinize tüm içtenliğinizle ve de gösterişsizce dua edin! Çünkü o (bağırıp-çağırıp ya da riyakârca dualarla) sınırı aşanları sevmez. **{220}**

56. Yeryüzü yaşamanıza uygun kılınmışken orada bozgunculuğa kalkışmayın! Ona, korkarak ve umut ederek dua edin! Hiç kuşkusuz iyilere-iyilik yapanlara Allah'ın rahmeti pek yakındır!

57. O, rahmetinin müjdecisi olarak rüzgârları gönderendir. Toplanıp yüklendikten sonra ağır bulutları (susuzluktan) kavrulmuş bir beldeye gönderir, onunla su indirir ve tüm ürünlerden bitiririz. İşte biz, ölüleri de böyle dirilteceğiz. Olabilir ki (bundan) düşünüp ibret alırsınız!

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِاِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذٖى خَبُثَ لَا يَخْرُجُ
اِلَّا نَكِدًا كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ٥٨
لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ
مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اِنّٖى اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظٖيمٍ ٥٩ قَالَ الْمَلَاُ
مِنْ قَوْمِهٖ اِنَّا لَنَرٰيكَ فٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍ ٦٠ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بٖى
ضَلَالَةٌ وَلٰكِنّٖى رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ٦١ اُبَلِّغُكُمْ
رِسَالَاتِ رَبّٖى وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦٢
اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ
وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٦٣ فَكَذَّبُوهُ فَاَنْجَيْنَاهُ وَالَّذٖينَ
مَعَهُ فِى الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا الَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا اِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمًا عَمٖينَ ٦٤ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ ٦٥ قَالَ
الْمَلَاُ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ اِنَّا لَنَرٰيكَ فٖى سَفَاهَةٍ
وَاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبٖينَ ٦٦ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بٖى
سَفَاهَةٌ وَلٰكِنّٖى رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ٦٧

58. Güzel beldenin bitkisi Rabb'inin izniyle (güzel) çıkar; kötü olanınki ise sadece kavrukyararsızdır. İşte biz, şükreden bir toplum için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklamaktayız.

59. Andolsun ki biz Nuh'u kavmine göndermiştik. Demişti ki: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin; sizin ondan başka tanrınız yoktur! Doğrusu ben, sizin için, büyük bir günün azabından korkmaktayım!"

60. Halkının önde gelenleri: "Biz seni apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz;" dediler.

61. O da dedi ki: "Ey halkım! Bende bir sapmışlık yok; ama ben Tüm Varlıkların Rabb'i tarafından gönderilen bir elçiyim!"

62. "Size, rabbimin mesajlarını tebliğ ediyorum; size öğüt veriyorum ve sizin bilmediklerinizi Allah aracılığıyla biliyorum!"

63. "Korunup sakınmanız ve merhamete erişmeniz için, içinizden sizi uyaracak bir adam aracılığıyla bir zikir-mesaj gelmesine mi şaştınız?"

64. (Bu sözlere rağmen) onu yalanladılar. Biz de, onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık; ayetlerimizi yalanlayanları (suda) boğduk; çünkü onlar, gerçekten kör bir toplumdu.

65. Ad (kavmine) de kardeşleri Hud'u (gönderdik): "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin ondan başka tanrınız yoktur. Hâlâ Allah'tan korkup sakınmayacak mısınız?" dedi.

66. Kavminin önde gelen inkârcıları dediler ki: "Biz seni beyinsizlik ederken görüyoruz ve biz senin yalancılardan olduğunu sanıyoruz!"

67. Dedi ki: "Ey kavmim! Bende bir akıl zafiyeti yoktur; fakat ben Tüm Varlıkların Rabb'i tarafından gönderilmiş bir elçiyim!"

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوَعَجِبْتُمْ
أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا
إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ
بَصْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾
قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾
قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي
فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا
مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾
فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾
وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ
وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

68. "Size rabbimin mesajlarını tebliğ ediyorum! Ben, sizin için güvenilir bir öğütçüyüm!"

69. "İçinizden bir adam aracılığıyla size bir zikir (mesaj) gelmesine mi şaştınız? (Onun) sizi daha iriyarı-güçlü yaratarak Nuh kavminden sonra onların yerine egemen kıldığını hatırlayın! Allah'ın bunca nimetlerini düşünün ki kurtuluşa eresiniz!"

70. Dediler ki: "Sen bize sadece Allah'a kulluk etmemizi ve atalarımızın taptıklarını terk etmemizi söylemek için mi geldin? Eğer gerçekten doğru sözlülerdensen, bize kendisiyle korkuttuğun o şeyi (azabı) getir bakalım!"

71. Dedi ki: "Andolsun ki size rabbinizden bir pislik ve gazap inmiştir. Allah'ın kendileri için hiçbir kanıt indirmediği, sadece sizin ve atalarınızın (uydurup) taktığı isimler yüzünden mi benimle tartışmaktasınız? Hele bekleyin! Ben de sizinle birlikte (işte) bekleyenlerdenim!"{221}

72. Bizden bir rahmet olarak onu ve yanındakileri kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayarak iman etmemiş olanların da ardını kestik (köklerini kuruttuk).

73. Semud kavmine de kardeşleri Salih'i (gönderdik): "Ey halkım! Allah'a kulluk edin! Sizin ondan başka tanrınız yoktur. Size rabbinizden apaçık bir belge gelmiştir. İşte şu Allah'ın dişi devesi size bir belge-işarettir. Onu bırakın da Allah'ın kırlarında otlasın! (Sakın) ona bir zarar vermeyin; yoksa sizi çok acı bir azap yakalar!" dedi.

وَاذْكُرُوا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّاَكُمْ
فِى الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا اٰلَاءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنَّ صَالِحًا
مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا اِنَّا بِمَا اُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ
الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا بِالَّذِى اٰمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾
فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ
ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَاَخَذَتْهُمُ
الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِى دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ
وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّى وَنَصَحْتُ
لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلُوطًا
اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا
مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

74. “Ad (kavminden) sonra sizi yeryüzüne yerleştirdiğini hatırlayın ki onun düzlüklerinde köşkler kurmakta, dağlarını oyup (yontup) evler yapmaktasınız. Artık Allah'ın nimetlerini düşünün de yeryüzünde bozgunculuk edip karışıklık çıkarmayın!”

75. Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar, aralarındaki zayıf gördükleri müminlere şöyle dediler: “Siz gerçekten, Salih'in, Rabb'i tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?” (Onlar da): “Doğrusu biz, onunla gönderilene iman edenleriz!” dediler.

76. Büyüklük taslayanlar (şöyle) dedi: “Biz de sizin iman ettiklerinizi inkâr edenleriz!”

77. Derken (bu inkârcılar) dişi deveyi (işkence ede ede) kestiler. Rablerinin buyruğunu çiğneyerek: “Ey Salih! Sen eğer gerçekten elçilerdensen, bizi korkutup durduğun (azabı) bize getirsene!” dediler.

78. Bunun üzerine onları, o dayanılmaz sarsıntı yakaladı da kendi yurtlarında çökekaldılar.

79. (Salih), onların tarafından yüzünü çevirdi ve dedi ki: “Ey halkım! Andolsun ki size rabbimin mesajını tebliğ ettim ve sizlere öğüt verdim; fakat siz öğüt verenleri sevmezsiniz!”

80. Lut'u da (gönderdik). Halkına şöyle dedi: “Siz, sizden önce hiç kimsenin yapmadığı fuhşuiğrençliği mi yapıyorsunuz?”

81. “Siz, kadınları bırakıp, şehvetiniz için erkeklere gidiyorsunuz ha! Doğrusu siz sınır tanımaz-baştan çıkmış bir topluluksunuz!”

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُوهُمْ
مِنْ قَرْيَتِكُمْۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ
وَاَهْلَهُٓ اِلَّا امْرَاَتَهُۘ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَاَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًاۜ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَۚ ﴿٨٤﴾
وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًاۜ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ قَدْ جَٓاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَٓاءَهُمْ
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَاۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَۚ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ
صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ
بِهٖ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًاۚ وَاذْكُرُٓوا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا
فَكَثَّرَكُمْۖ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾
وَاِنْ كَانَ طَٓائِفَةٌ مِنْكُمْ اٰمَنُوا بِالَّذِٓي اُرْسِلْتُ
بِهٖ وَطَٓائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتّٰى يَحْكُمَ
اللّٰهُ بَيْنَنَاۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

82. Halkının cevabı, ancak şunları söylemek oldu: "Onları kentinizden sürüp çıkarın! Çünkü bunlar çok temiz insanlarmış!"

83. Biz de, karısı dışında, onu ve ailesini kurtarmışızdır. Karısı, geride kalanlardan (inkârcılardan)'dı.

84. Ve onların üzerine (azap olarak) bir sağnak yağdırmışızdır. Gör bak, suçluların sonu nice olmuştur!

85. Medyen (halkına) da kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). (Onlara) dedi ki: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin; sizin ondan başka tanrınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir belge gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam yapın! İnsanların eşyalarını (haklarını) eksik vermeyin! Yeryüzü yaşamınıza uygun kılınmışken orada bozgunculuk çıkarmayın! Eğer inanıyorsanız, böylesi sizin için daha hayırlıdır!"

86. "Her yolun başına oturup tehdit ederek, iman edenleri Allah yolundan çevirmeye, on(gerçek)'u çarpıtmaya çalışmayın! Düşünün ki siz azdınız; o sizi çoğalttı. Görün bakın bozguncuların sonu nice olmuştur!"{222}

87. "Eğer içinizden bir grup benimle gönderilene iman etmişken, diğer bir grup da inanmadığına göre, artık Allah aranızda hüküm verinceye dek sabredip bekleyin! O, hüküm verenlerin en iyisidir."

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا اَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا
كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
اِذْ نَجّٰينَا اللّٰهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَعُودَ فِيهَا اِلَّا اَنْ يَشَاءَ
اللّٰهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا
افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾
وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا
لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا اَلَّذِينَ
كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ
لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبّ۪ي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى
قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا اَخَذْنَا
اَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا
مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ اٰبَاءَنَا
الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَاَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

88. Halkının önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar dediler ki: "Ey Şuayb! Seni ve seninle birlikte iman edenleri ya kentimizden sürüp çıkaracağız, ya da bizim dinimize geri döndürüleceksiniz.!" (Şuayb): "Biz istemesek de mi?" dedi.

89. "Allah bizi sizin dininizden kurtarmışken, eğer yeniden ona dönersek, Allah'a yalan yakıştırmış oluruz. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında ona dönmemiz, bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, bilgice her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a güvenip dayandık. "Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında sen, hak ile hüküm ver! Sen hükmedenlerin - gerçeği açığa çıkaranların en iyisisin!"

90. Kavminin önde gelen inkârcıları halka: "Eğer, Şuayb'a uyacak olursanız kaybedersiniz!" dediler.

91. Bunun üzerine onları, dayanılmaz bir sarsıntı yakaladı da kendi yurtlarında diz üstü çökekaldılar.

92. Şuayb'ı yalanlayanlar, sanki orada hiç yerleşip oturmamışlar gibi, yok olmuştur. Asıl kaybedenler, Şuayb'ı yalanlayanlar olmuştur.

93. Şuayb yanlarından ayrılırken şöyle dedi: "Ey kavmim! Andolsun ki size rabbimin mesajını tebliğ ettim ve size öğüt de verdim! Artık inkârcı bir topluluğa nasıl acırım?"

94. Her ne zaman bir ülkeye bir peygamber gönderdiysek, yalvarıp yakarsınlar diye, mutlaka onları zorluk ve sıkıntıya düşürmüşüzdür.

95. Sonra da, kötülüğün (sıkıntıların) yerine iyiliği (bolluğu) getirdik. Ne var ki anlayışlarını yitirdiler. "Sıkıntı ve bolluğu atalarımız da yaşamıştı" dediler de biz kendilerini, hiç farkında değilken, ansızın yakalayıverdik.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ
السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوا فَاَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا
وَهُمْ نَٓائِمُونَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى
وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ
اِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذٖينَ يَرِثُونَ الْاَرْضَ
مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَٓا اَنْ لَوْ نَشَٓاءُ اَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلٰى
قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ
مِنْ اَنْبَٓائِهَا وَلَقَدْ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ
الْكَافِرٖينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ
وَاِنْ وَجَدْنَٓا اَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقٖينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهٖ فَظَلَمُوا بِهَا
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدٖينَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ
مُوسٰى يَا فِرْعَوْنُ اِنّٖي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿١٠٤﴾

96. Eğer o ülkelerin halkları iman edip de (günahlarından) korunup sakınsalardı, gökten ve yerden üzerlerine bereketler yağdırırdık; fakat yalanlamayı sürdürdüler; biz de kendilerini yaptıkları yüzünden yakalayıverdik.

97. Şu ülkenin halkları, kendileri geceleyin uyurken, azabın onlara gelmeyeceğinden emin midirler?

98. Ya da o ülkenin halkları, onlar kuşluk vakti eğlenip dururken, azabımızın kendilerine gelmeyeceğinden çok mu emindirler?

99. (Ya da) onlar, Allah'ın (bolluk vererek) kurduğu tuzağından çok mu güvendedirler? Kayba uğrayan topluluktan başkası Allah'ın tuzağından emin olmaz.

100. Öncekilerden sonra yeryüzüne varis olanlara belli değil mi ki, Eğer dilersek kendi-lerini de, günahları yüzünden ce-zalandırır ve kalplerini mühürleriz de hiç mi hiç duymaz olurlar.

101. İşte bunlar, sana haberlerinin bir kısmını aktardığımız toplumlardır. Andolsun ki elçileri onlara apaçık bilgi ve belgeler getirmişlerdi; fakat daha önce yalanladıkları için iman etmek istemediler. İşte Allah, inkârcıların kalplerini böyle mühürler.

102. Onların çoğunda, verdikleri söze bağlılık görmedik; fakat onların çoklarını yoldan çıkmışlar olarak bulduk.

103. Onlardan sonra da Musa'yı, ayetlerimizle, Firavun ve çevresindeki önde gelenlere gönderdik. Onlar da ayetlerimize haksızlık ettiler; fakat bozguncuların sonunun nice olduğunu gör!

104. Musa dedi ki: "Ey Firavun! Ben Tüm Varlıkların Rabb'i tarafından gönderilen bir elçiyim!"

حَقِيقٌ عَلَىٰٓ اَنْ لَآ اَقُولَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ
مِنْ رَبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ
بِاٰيَةٍ فَأْتِ بِهَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿١٠٦﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا
هِيَ ثُعْبَانٌ مُبٖينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَٓاءُ لِلنَّاظِرٖينَ ﴿١٠٨﴾
قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلٖيمٌ ﴿١٠٩﴾
يُرٖيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُٓوا
اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَٓائِنِ حَاشِرٖينَ ﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ
بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلٖيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَٓاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُٓوا اِنَّ لَنَا
لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبٖينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ
لَمِنَ الْمُقَرَّبٖينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّٓا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّٓا اَنْ نَكُونَ
نَحْنُ الْمُلْقٖينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ اَلْقُوا فَلَمَّٓا اَلْقَوْا سَحَرُٓوا اَعْيُنَ
النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَٓاؤُ بِسِحْرٍ عَظٖيمٍ ﴿١١٦﴾ وَاَوْحَيْنَٓا
اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾
فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ
وَانْقَلَبُوا صَاغِرٖينَ ﴿١١٩﴾ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدٖينَ ﴿١٢٠﴾

105. "Allah'a karşı sadece gerçeği söylemek zorundayım. Ben size rabbinizden apaçık bir belge getirdim. Artık İsrailoğullarını (Mısır'dan) benimle gönder!"

106. (Firavun) dedi ki: "Eğer bir belge getirmişsen ve doğruyu söylüyorsan onu bana getir de (göreyim)!"

107. Derken (Musa) asasını yere atınca o hemen bir ejderha oluverdi.

108. Ve elini (koynundan) çıkarınca, bakanlara bembeyaz (parlayan bir şey gibi görünüverdi.)

109. Firavun'un önde gelenleri: "Bu, gerçekten çok becerikli bir büyücüymüş!" dediler.

110. (Böyle yaparak) sizi ülkenizden çıkarmak istiyor! Firavun: "Ne buyurursunuz (düşünceniz nedir)?" dedi.

111. "Onu ve kardeşini beklet! Kentlere toplayıcılar gönder!"

112. "Tüm bilgili büyücüleri sana getirsinler" dediler.

113. Büyücüler Firavun'a gelince dediler ki: "Eğer üstün gelen biz olursak, bize de bir ödül var mı?"

114. (Firavun): "Evet, siz en yakınlarımdan olacaksınız!" dedi.

115. (Büyücüler): "Ey Musa! (Önce) sen mi atacaksın, yoksa biz mi atalım?" dediler.

116. (Musa): "Siz atın!" dedi. Onlar (hünerlerini ortaya) atınca, insanların gözlerini büyüleyiverdiler ve onları ürküttüler (korkuttular). Böylece büyük bir büyü ortaya koymuş oldular.

117. Biz de Musa'ya: "Asanı (yere) at!" diye vahyettik. Bir de baktılar ki o, tüm uyduruk şeyleri yutmakta...{223}

118. Gerçek ortaya çıkmıştı ve onların yaptığının hiçliği anlaşılmıştı.

119. Orada yenildiler ve (hem de) küçük düştüler.

120. Ve büyücüler (hemen) secdeye kapandılar.

قَالُوٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمٖينَۙ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ
فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ
فِى الْمَدٖينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَٓا اَهْلَهَاۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾ لَاُقَطِّعَنَّ
اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعٖينَ ﴿١٢٤﴾
قَالُوٓا اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَۚ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا
بِاٰيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَٓاءَتْنَاۜ رَبَّنَٓا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا
مُسْلِمٖينَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوسٰى
وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِى الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَۜ قَالَ سَنُقَتِّلُ
اَبْنَٓاءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾
قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعٖينُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُواۚ اِنَّ الْاَرْضَ
لِلّٰهِۙ يُورِثُهَا مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖۜ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقٖينَ ﴿١٢٨﴾
قَالُوٓا اُوذٖينَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَاۜ
قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى الْاَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنٖينَ
وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

121. "Tüm Varlıkların Rabbine iman ettik" dediler.

122. "Musa'nın ve Harun'un Rabbine...

123. Firavun: "Demek ben size izin vermemişken, siz ona inandınız ha! Bu mutlaka, halkı buradan sürüp çıkarmak için kentte plânladığınız bir tuzaktır; ama yakında (başınıza gelecekleri) görüp bileceksiniz!"

124. "Elbette ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve sonra da tümünüzü asacağım!" dedi.

125. (Bu cezaya muhatap olanlar): "Biz zaten Rabbimize döneceğiz!"

126. "Sen: 'Rabbimizden gelen ayetlere iman ettiğimiz için bizden öç alıyorsun!' Rabbimiz! Bize dayanma gücü ver ve canımızı Müslümanlar olarak al!" dediler.

127. Firavun (sarayının) önde gelenleri dediler ki: "Musa'yı ve halkını, bozgunculuk çıkarsınlar, seni ve tanrılarını terk etsinler diye mi (özgür) bırakmaktasın-çıkarmaktasın?" Firavun dedi ki: "Onların erkek çocuklarını öldüreceğiz; kadınlarını (köle edip) sağ bırakacağız. Zaten biz onların tepelerinde çok güçlü durumdayız.

128. Musa halkına dedi ki: "Allah'tan yardım dileyin ve sabırlı olun! Yeryüzü Allah'ındır. Onu, kullarından dilediğine verir. Hayırlı sonuç, Allah'tan korkup sakınanlarındır!"

129. (Ey Musa!): "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da bize işkence edilmiştir" dediler. (Musa da): "Umulur ki rabbiniz düşmanınızı yok eder ve sizi yeryüzünde egemen kılar! Elbette sizin nasıl hareket edeceğinize de bakar!" dedi.

130. Andolsun ki biz Firavun hanedanını, belki öğüt alıp düşünürler diye, yıllarca kuraklığa ve ürün kıtlığına uğratmışızdır. {224}

فَاِذَا جَٓاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهٖۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَطَّيَّرُوا بِمُوسٰى وَمَنْ مَعَهُۜ اَلَٓا اِنَّمَا طَٓائِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ لِتَسْحَرَنَا
بِهَاۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ
وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ
الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَۚ لَئِنْ كَشَفْتَ
عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنٖٓي اِسْرَٓائِيلَۚ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا
كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾
فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ
الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْاَرْضِ
وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَاۜ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنٰى
عَلٰى بَنٖٓي اِسْرَٓائِيلَ بِمَا صَبَرُواۜ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ
فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

131. Onlara bir iyilik (bolluk, bereket) geldiğinde: "Biz bunu hak ettik" derler; kendilerine bir kötülük dokununca da, Musa ve yanındakileri uğursuzlukla suçlarlardı. İyi bilinsin ki Allah katında asıl uğursuzluk onların kendilerindedir; fakat onların çokları bilmezler ki!

132. Onlar: "Bizi büyülemek için mucize olarak her ne getirirsen getir, biz yine de sana inanmayacağız!" dediler.

133. Bunun üzerine, biz de ayrı ayrı zamanlarda, mucize (uyarı) olarak üzerlerine tufan, çekirge, haşerat, Kurbağa (sürüleri) ve kan göndermişizdir. Buna rağmen büyüklük taslamaktan vazgeçmediler ve suçlu-günahkâr bir toplum oldular. {225}

134. Üzerlerine o dayanılmaz azap çöktüğünde: "Ey Musa! Sana verdiği sözden ötürü bizim için Rabb'ine dua et! Eğer azabı bizden kaldırırsan, sana muhakkak inanacağız ve İsrailoğullarını seninle birlikte (Mısır'dan) göndereceğiz!" dediler.

135. Biz o iğrenç azabı, erişebilecekleri belli bir süreye kadar, üzerlerinden çekip kaldırınca, onlar yeminlerini yine bozdular.

136. Biz de onlardan öç alırcasına kendilerini suda boğmuşuzdur; çünkü onlar ayetlerimizi yalanlamış ve onları umursamaz olmuşlardı.

137. Bereketli kıldığımız yerin doğusuna ve batısına, o hor görülen ve zayıf düşürülenleri mirasçı kılmışızdır. Sıkıntılara sabrettikleri için, Rabb'inin İsrailoğullarına verdiği o güzel sözü, gerçekleşmiştir: Firavun ve halkının yapıp durduklarını ve yükseltmekte oldukları (her şeyi) yerle bir etmişizdir.

وَجَاوَزْنَا بِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلٰٓى
اَصْنَامٍ لَهُمْۚ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَٓا اِلٰهاً كَمَا لَهُمْ اٰلِهَةٌۜ
قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ ف۪يهِ
وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغ۪يكُمْ اِلٰهاً
وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿١٤٠﴾ وَاِذْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ
فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِۚ يُقَتِّلُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
نِسَٓاءَكُمْۜ وَف۪ي ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظ۪يمٌ ﴿١٤١﴾
وَوَاعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰث۪ينَ لَيْلَةً وَاَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ
م۪يقَاتُ رَبِّه۪ٓ اَرْبَع۪ينَ لَيْلَةًۚ وَقَالَ مُوسٰى لِاَخ۪يهِ هٰرُونَ
اخْلُفْن۪ي ف۪ي قَوْم۪ي وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَب۪يلَ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿١٤٢﴾
وَلَمَّا جَٓاءَ مُوسٰى لِم۪يقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُۙ قَالَ رَبِّ
اَرِن۪ٓي اَنْظُرْ اِلَيْكَۜ قَالَ لَنْ تَرٰين۪ي وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى
الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰين۪يۚ فَلَمَّا تَجَلّٰى
رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكّاً وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقاًۚ فَلَمَّٓا اَفَاقَ
قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا۬ اَوَّلُ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٤٣﴾

138. İsrailoğullarını denizden geçirdik. Kendilerine özgü putlara-heykellere tapan bir topluluğa rastladılar. (Halkından kimileri): "Ey Musa! Tıpkı bunların gibi bize de bir tanrı yapıver!" dediler. (Musa) da: "Siz gerçekten cahil bir topluluksunuz!" dedi.

139. "Hiç kuşkusuz onlar, daldıkları bu durum içinde yok olup gidecektir; yapmakta oldukları da batıldır-geçersizdir!"

140. "O sizi şu varlıklar dünyasında üstün kılmışken, size Allah'tan başka bir tanrı mı arayayım?" dedi.

141. Hani size dayanılmaz acılar çektiren, oğullarınızı öldürüp, kadınlarınızı (köle yapmak için) sağ bırakan Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık! Bunda rabbinizden, sizin için büyük bir sınav vardı!

142. Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona on gece daha ekledik. Böylece, Rabb'inin belirlediği süre kırk geceye tamamlandı. Musa kardeşi Harun'a: "Halkım içinde benim yerime geç! Düzenleyen-düzelten ol ve yoldan çıkmışların yoluna uyma (oyununa gelme!)" dedi.

143. Musa belirlenen vakitte bizimle buluşmak üzere (Tur'a) gelip Rabb'i onunla konuşunca: "Rabbim! Bana görün; sana bakayım!" dedi. (Rab) "Sen beni (kesinlikle) göremezsin; ama şu dağa bak! Eğer o yerinde durursa, sen beni görebilirsin!" dedi. Rabb'i dağa görününce, onu paramparca etti ve Musa kendinden geçip yere yığıldı. Ayılınca dedi ki: "Sen yüceler yücesisin! Sana tövbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim!" dedi.**{226}**

قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنّ۪ي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَات۪ي وَبِكَلَام۪ي
فَخُذْ مَٓا اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِر۪ينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ
فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْص۪يلًا لِكُلِّ شَيْءٍۚ فَخُذْهَا
بِقُوَّةٍ وَاْمُرْ قَوْمَكَ يَاْخُذُوا بِاَحْسَنِهَاۜ سَاُر۪يكُمْ دَارَ
الْفَاسِق۪ينَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيَاتِيَ الَّذ۪ينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي
الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّۜ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَاۚ
وَاِنْ يَرَوْا سَب۪يلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَب۪يلًاۚ وَاِنْ يَرَوْا
سَب۪يلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَب۪يلًاۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِل۪ينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَٓاءِ
الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْۜ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْ بَعْدِه۪ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌۜ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْد۪يهِمْ سَب۪يلًاۢ اِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِم۪ينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا
سُقِطَ ف۪ٓي اَيْد۪يهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّواۙ قَالُوا لَئِنْ لَمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿١٤٩﴾

144. (Rab) dedi ki: "Ey Musa! Sana verdiğim mesajlarımla ve seninle konuşmamla seni, insanlar üzerine seçtim. Sana verdiklerimi al ve şükredenlerden ol!"

145. Her şeyin ayrıntılı açıklaması ve öğüt olarak her ne varsa Musa için levhalara yazmışızdır (ve): "Bunları sıkıca tut ve kavmine de buyur ki, ona en güzel biçimde sarılıp-gereklerine uysunlar! Size yoldan çıkmışların yurdunu (nasıl başlarına geçirdiğimi) göstereceğim!"

146. Yeryüzünde haksız yere büyüklenenleri ayetlerimden uzak tutacağım. Onlar, her ayeti görseler bile ona inanmazlar. Dosdoğru olan yolu görseler de, onu yol olarak benimsemezler; ama, azgınlık yolunu gördüklerinde, onu hemen benimserler. Bu; onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onları umursamazlıklarındandır.{227}

147. Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar var ya, onların eylemleri hepten boşa gitmiştir. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı?

148. (Tur dağına gitmesinin) ardından Musa'nın kavmi süs takılarından, böğürmesi de olan bir buzağı heykelini (tanrı diye) benimsedi. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da iletmediğini görmediler mi? Onu tanrı yerine koymakla zulmedenlerden oldular.

149. (Yaptıklarına pişman olup) ne zaman ki başları elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten sapmış olduklarını görüp anlayınca: "Rabbimiz eğer bize acımaz ve bizi bağışlamazsa, elbette kaybedenlerden oluruz!" dediler.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًاۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونٖى
مِنْ بَعْدٖىۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاْسِ اَخٖيهِ يَجُرُّهُٓ
اِلَيْهِۜ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونٖى وَكَادُوا يَقْتُلُونَنٖى فَلَا
تُشْمِتْ بِىَ الْاَعْدَٓاءَ وَلَا تَجْعَلْنٖى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ
رَبِّ اغْفِرْ لٖى وَلِاَخٖى وَاَدْخِلْنَا فٖى رَحْمَتِكَۘ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمٖينَ ﴿١٥١﴾
اِنَّ الَّذٖينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَذِلَّةٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُفْتَرٖينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذٖينَ
عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوٓاۘ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ
اَخَذَ الْاَلْوَاحَۚ وَفٖى نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذٖينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ
يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسٰى قَوْمَهُ سَبْعٖينَ رَجُلًا
لِمٖيقَاتِنَاۚ فَلَمَّٓا اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ
مِنْ قَبْلُ وَاِيَّاىَۜ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَٓاءُ مِنَّاۚ اِنْ هِىَ
اِلَّا فِتْنَتُكَۜ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَٓاءُ وَتَهْدٖى مَنْ تَشَٓاءُۜ اَنْتَ
وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرٖينَ ﴿١٥٥﴾

150. Musa, kızgın ve üzgün olarak halkına döndüğünde: "Benden sonra arkamdan ne kötü işler yaptınız! Rabbinizin emrini beklemeniz gerekmez miydi?" dedi. Levhaları yere attı{228} ve kardeşinin başını tutup kendine doğru çekmeye başladı. (Kardeşi): "Anamın oğlu! Bu halk benim zayıflığımdan yararlandı; az daha beni öldüreceklerdi. Bari sen, düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimlerle bir tutma!" dedi.

151. (Musa): "Rabbim! dedi; beni ve kardeşimi bağışla! Bizi rahmetinin içine al! Merhametlilerin en merhametlisi sensin!"

152. Buzağıyı (tanrı diye) benimseyenler var ya, onlara dünya hayatında, rablerinden muhakkak bir öfke ve aşağılanma erişecektir. {229}

153. Kötülük işleyip, bunun ardından tövbe edenler ve iman edenler var ya, hiç kuşkusuz senin Rabbin, bu durumdan sonra elbette bağışlayandır; esirgeyendir.

154. Öfkesi yatışınca Musa Levhalar'ı aldı. (Onların bir) tanesinde "Rablerinden korkanlar için bir yol gösterme ve bir rahmet vardır" (diye yazmaktaydı).

155. Musa, bizimle buluşma vakti için halkından yetmiş adam seçti. (Musa onları buluşma yerine götürdü. Gidenler, Rab ile Musa arasındaki konuşmayı izlemekle yetinmeyip, Allah'ı gözleriyle görmedikçe inanmayacaklarını söylediler. Bunun üzerine) kendilerini dayanılmaz bir sarsıntı yakalayınca (Musa): " Rabbim! Dileseydin bunları da, beni de daha önce yok ederdin! İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından ötürü bizi helâk mı edeceksin? Bu da, senin sınavından başkası değildir. Onunla sen dilediğini saptırır, dilediğine yol gösterirsin! Sen bizim sahibimizsin; bizi bağışla! Bize acı! Sen, bağışlayanların en iyisisin!" dedi.

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا هُدْنَٓا
اِلَيْكَ قَالَ عَذَابِٓي اُصِيبُ بِهٖ مَنْ اَشَٓاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِاٰيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ اَلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ
النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي
التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهٰيهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَٓائِثَ
وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ
فَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِهٖ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِٓي اُنْزِلَ مَعَهُٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا
النَّاسُ اِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَاٰمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
وَكَلِمَاتِهٖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ
قَوْمِ مُوسٰٓى اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

156. “Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz! Hiç kuşkusuz biz sana yöneldik!” (Rab) dedi ki: “Azabıma dilediğimi uğratırım; rahmetimse her şeyi kuşatmaktadır. Onu; korunup sakınanlara, zekâtı verenlere ve bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım.”

157. Onlar ki o Elçi'ye, o ümmi Peygamber'e{230} uyarlar; o Elçi'nin Tevrat ve İncil'de yazılmış olduğunu bulup görmekteler.{231} O, kendilerine iyiliği emretmekte, onları kötülükten sakındırmaktadır. Onlara güzel şeyleri helâl kılmakta, çirkin-pis şeyleri de haram saymaktadır. Üzerlerindeki ağırlıkları, sırtlarındaki zincirleri kaldırıp atmaktadır. Ona iman edenler, destekleyerek ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nur(Kur'an)'a uyanlar… İşte kurtuluşa erenler bunlardır!

158. De ki “Ey insanlar! Gerçekten ben sizin tümünüze gönderilen Allah'ın Elçisi'yim, ki o göklerin ve yerin mutlak egemenidir. Ondan başka tanrı yoktur. O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi Peygamber olan Elçisi'ne iman edin-ki kendisi de Allah'a ve onun sözlerine inanmaktadır-ona uyun ki doğru yolu bulasınız!

159. Musa'nın halkından bir topluluk var ki gerçeğe yöneltir ve onunla adaleti sağlarlar.

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا وَاَوْحَيْنَا
اِلٰى مُوسٰى اِذِ اسْتَسْقٰيهُ قَوْمُهُ اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ
مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
وَالسَّلْوٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَاِذْ قِيلَ
لَهُمُ اسْكُنُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾
فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذٖى قِيلَ لَهُمْ
فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسْئَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتٖى كَانَتْ
حَاضِرَةَ الْبَحْرِ اِذْ يَعْدُونَ فِى السَّبْتِ اِذْ تَاْتٖيهِمْ
حٖيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ
لَا تَاْتٖيهِمْ كَذٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

160. Biz onları (İsrailoğullarını) on iki torun kabileye ayırmışızdır. Halkı kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asa'nla kayaya vur!" diye vahyettik. Kayadan on iki göze fışkırdı. Her kabile içeceği yeri bildi. Üzerlerine bulutla gölge yaptık ve onlara kudret helvasıyla bıldırcın(eti) indirdik: " Size verdiğimiz güzel rızıklardan yiyin!" (dedik). Onlar bize zulmetmedi; ancak kendi kendilerine zulmetmekteydiler.

161. Onlara: "Bu kentte oturun; ondan dilediğiniz gibi yiyin; 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin! Kapıdan da tevazu içinde girin ki hatalarınızı bağışlayayım. Biz, iyilere-iyi iş yapanlara daha fazlasını da elbette vereceğiz" denildiğinde,

162. Onlardan zulmedenler, sözü, kendilerine söylenmeyen bir başka sözle değiştirdiler. Biz de, bu haksız tutuma yönelmelerinden ötürü üzerlerine, göktenpis bir azap göndermişizdir.

163. Onlara, deniz kıyısındaki kentin (halkın) durumunu sor! Hani onlar cumartesi (çalışma yasağını) çiğnemekteydiler. Cumartesi (yasağına) uyduklarında, balıkları kendilerine akın akın gelmekteydi. Cumartesi (tatil) yapmadıklarında, gelmemekteydi. Biz onları yoldan çıktıkları(kural dinlemedikleri)'ndan ötürü böyle sınamaktaydık.

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًاۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدٖيدًاۜ قَالُوا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ١٦٤
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهٖٓ اَنْجَيْنَا الَّذٖينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّٓوءِ
وَاَخَذْنَا الَّذٖينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَٔيٖسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ١٦٥
فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِ۪ٔينَ ١٦٦
وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ
سُٓوءَ الْعَذَابِۜ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرٖيعُ الْعِقَابِۚ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ١٦٧
وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْاَرْضِ اُمَمًاۚ مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ
دُونَ ذٰلِكَۘ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّـَٔاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ١٦٨ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَاْخُذُونَ
عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَاۚ وَاِنْ يَاْتِهِمْ
عَرَضٌ مِثْلُهُ يَاْخُذُوهُۜ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مٖيثَاقُ الْكِتَابِ اَنْ
لَا يَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فٖيهِۜ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ
خَيْرٌ لِلَّذٖينَ يَتَّقُونَۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٦٩ وَالَّذٖينَ يُمَسِّكُونَ
بِالْكِتَابِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَۜ اِنَّا لَا نُضٖيعُ اَجْرَ الْمُصْلِحٖينَ ١٧٠

164. İçlerinden bir grup insan: “Allah'ın yok edeceği ya da şiddetli bir cezaya çarptıracağı bir topluluğa niçin öğüt verip durmaktasınız?” dedi. Öğütçüler de: “Rabbimize karşı bir özür ve bir de belki korkup sakınanlar olur diye!” dediler.

165. Kendilerine hatırlatılanları unuttuklarında, kötülükten sakındıranları kurtarmıştık; zulme sapanları da, yoldan çıkmış olduklarından ötürü çok zorlu bir azapla sarıp sarmalamıştık.

166. Onlar, kendilerine sakındırıldıkları şeylerden vazgeçmeyince de onlara: “Aşağılık maymunlar olun!” demişizdir.{232}

167. Ayrıca senin Rabbin kendilerine, kıyamet gününe değin, cezaların en kötüsünü verecek kimseleri mutlaka göndereceğini bildirmiştir. Hiç kuşkusuz Rabbin, (hak edenlerin) cezasını çok çabuk sonuçlandırandır; hiç kuşkusuz o çok bağışlayandır; çok esirgeyendir de.

168. Biz onları yeryüzünde parçalayarak dağıttık. Onların kimileri iyidir; kimileri de bunun dışında ve aşağısındadır. Belki (yanlıştan) dönerler diye onları iyiliklerde de, kötülüklerde de denedik.{233}

169. Onların ardından Kitab'a mirasçı olan birtakım (kötü insanlar) gelmiştir, ki onlar şu değersiz dünyanın çıkarlarına uygun yönünü almaktalar ve: “Biz, nasıl olsa bağışlanacağız!” demektedirler. Onlar buna benzer bir yarar gelse onu da alırlar. Peki onlardan; Allah hakkında gerçek olandan başkasını söylememeleri ve Kitab'a da bağlı kalacaklarına dair Kitap sözü alınmamış mıydı? Oysa, onun içindekileri okumuşlardı da. Ahiret yurdu Allah'tan korkup sakınanlar için daha iyidir. Hâlâ anlamıyor musunuz?

170. Kitab'a sımsıkı sarılanlar ve namazı (namaz gibi) kılanlar var ya, biz elbette iyilik yolunda olanları ödülsüz bırakmayız!

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا اَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
خُذُوا مَا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾
وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ
عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلٰى شَهِدْنَا اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ اَوْ تَقُولُوا اِنَّمَا اَشْرَكَ
اٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا
فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِي اٰتَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا فَانْسَلَخَ
مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلٰكِنَّهُ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ
فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ
فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلْ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

171. Bir zamanlar o dağı, sanki bir gölgelik gibi, onlar(İsrailoğulların)'ın üstlerine kaldırmıştık da üzerlerine düşecek sanmışlardı. "Size verdiğim(Kitap)'e sımsıkı sarılın ve içinde olanı düşünüp (gereğine uyun) ki, sakınıp korunasınız!" (demiştik).

172. Hani Rabbin Ademoğullarının bellerinden zürriyetlerini (soylarını sürdürme gücünü) almıştı ve onları kendi kendilerine karşı tanık tutmuştu: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (dendiğinde) onlar: "Evet; (buna) tanıkız!" demişlerdi ki kıyamet günü hiçbir insan "Biz bundan habersizdik" demesin.{234}

173. Ya da "Bizden önceki atalarımız ortak koşmuştu; biz de onlardan sonra gelen bir kuşağız. İşleri batıl (temelsiz) olanların yaptıklarından ötürü bizi yok mu edeceksin?" demeyesiniz diye (sizleri de başlangıçta tanık tuttuk).

174. İşte biz ayetleri böyle tek tek açıklamaktayız ki, belki (Hak-k'a) dönenler olur!

175. Onlara; kendisine ayetlerimizden verdiğimiz, ancak onlardan sıyrılıp geçmiş adamın haberini ve düştüğü durumu anlat! Şeytan onu peşine takmıştı da o, azgınlardan olmuştu.

176. Eğer biz dileseydik onu ayetlerimizle yüceltirdik; ama o, yere saplanıp kalmıştır; istek ve tutkusuna uymuştur. Onun durumu şu köpeğin durumuna benzer: Üstüne varsan dilini sarkıtıp solur; kendi hâline bıraksan dilini sarkıtıp solur. Ayetlerimizi yalanlayan toplumun örneği işte budur. Bu kıssayı anlat! Belki düşünüp öğüt alanlar olur!{235}

177. Ayetlerimizi yalanlayan ve kendi kendine zulmedenlerin sergilediği örnek ne kötüdür!

178. Allah kime yol gösterirse, o, doğru yolu bulmuştur; kimi de saptırırsa işte kaybedenler de onlardır.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثٖيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا اُولٰئِكَ
كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ اُولٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلّٰهِ
الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذٖينَ يُلْحِدُونَ فٖى اَسْمَائِهٖ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
وَبِهٖ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَاُمْلٖى لَهُمْ اِنَّ كَيْدٖى مَتٖينٌ ﴿١٨٣﴾ اَوَلَمْ
يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذٖيرٌ مُبٖينٌ ﴿١٨٤﴾ اَوَلَمْ
يَنْظُرُوا فٖى مَلَكُوتِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ
وَاَنْ عَسٰى اَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ فَبِاَيِّ حَدٖيثٍ بَعْدَهُ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فٖى طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَا قُلْ اِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ رَبّٖى لَا يُجَلّٖيهَا لِوَقْتِهَا اِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِى السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ لَا تَأْتٖيكُمْ اِلَّا بَغْتَةً يَسْـَٔلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا
قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

179. Andolsun ki, biz insanların ve cinlerin çoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri var; fakat kavramazlar; gözleri var; fakat görmezler; kulakları var; fakat işitmezler! İşte onlar hayvanlar gibidirler; hatta daha da sapık-şaşkındırlar. İşte onlar uyurgezerdirler.

180. En güzel isimler Allah'ındır. Öyleyse ona, bu isimlerle dua edin! Onun isimlerinde ayrılığa sapanları terk edin! Onlar, yaptıklarından ötürü zaten, yakında cezalandırılacaklardır.{236}

181. Yarattıklarımızdan öyle bir millet-toplum vardır ki doğrulukla gerçeğe yöneltir ve adaleti o yolla gerçekleştirirler.

182. Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onları hiç bilmedikleri bir yönden yavaş yavaş yıkıma sürükleyeceğiz.

183. Onlara (şimdilik) süre vermekteyim; çünkü benim tuzağım pek yamandır!

184. Hiç düşünmezler mi ki arkadaşları(Peygamber)'nda delilikten hiçbir iz yoktur. O, sadece apaçık bir uyarıcıdır.

185. Göklerin ve yerin bağımlı kılındığı ilkelere, Allah'ın yarattığı her bir şeye, (hele) son anlarının neredeyse yaklaşmış olabileceğine bakıp da ibret almazlar mı? Onlar, bundan sonra hangi hadis(söz)'e inanacaklar?

186. Allah'ın saptırdığı kişilere yol gösterici bulunmaz; (o) onları, azgınlıkları içinde bocalar durumda bırakır.

187. "Gelip çatması ne zaman?" diye sana kıyameti sormaktalar. De ki: "Onun bilgisi sadece Rabbimin yanındadır. Onun oluş anını sadece o ortaya çıkarır. O, göklere de, yere de ağır gelmiştir (gelecektir). O sizi ansızın yakalayacaktır. Sanki sen onu bilirmişsin gibi, sana sormaktalar. De ki: "Onun bilgisi Allah'ın katındadır; ancak insanların çoğu (bu gerçeği) bilmezler."

قُلْ لَا اَمْلِكُ لِنَفْسٖى نَفْعًا وَلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ وَلَوْ
كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِۚ وَمَا مَسَّنِيَ السُّٓوءُۚ
اِنْ اَنَا اِلَّا نَذٖيرٌ وَبَشٖيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذٖى خَلَقَكُمْ
مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَاۚ فَلَمَّا
تَغَشّٰيهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفٖيفًا فَمَرَّتْ بِهٖۚ فَلَمَّٓا اَثْقَلَتْ دَعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّٓا اٰتٰيهُمَا
صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَٓاءَ فٖيمَٓا اٰتٰيهُمَاۚ فَتَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ اَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَۘ ﴿١٩١﴾
وَلَا يَسْتَطٖيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَٓا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾
وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوكُمْۜ سَوَٓاءٌ عَلَيْكُمْ
اَدَعَوْتُمُوهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجٖيبُوا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقٖينَ ﴿١٩٤﴾ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَٓاۘ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَٓاۘ
اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَٓاۘ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَاۜ
قُلِ ادْعُوا شُرَكَٓاءَكُمْ ثُمَّ كٖيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

188. De ki: "Allah'ın dilemesi dışında ben kendime ne bir yarar, ne de bir zarar verme gücüne sahibim. Eğer gaibi-bilinmezi bilseydim iyiliklerimi artırırdım; bana kötülük de dokunmamış olurdu. Ben, iman eden bir toplum için, sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim!"

189. O sizi bir tek candan yaratmıştır; onunla sükûnet bulsun diye ondan da eşini var etmiştir. Eşini sarıp sarmalayınca, o da bir yük yüklenir ve onu bir süre taşır. (Yükü) ağırlaşınca her ikisi rableri Allah'a dua ederler: "Eğer bize salih bir evlât verirsen elbette şükredenlerden olacağız!"

190. (Allah) onlara iyi bir evlât verince, kendilerine verdiği şeyde Allah'a ortak koşmaya başlarlar. Allah onların ortak koştuklarından yücedir.

191. Hiçbir şey yaratamayan, yaratılmış şeyleri mi (Allah'a) eş koşmaktalar?

192. Oysa (taptıkları putlar) ne kendilerine, ne de onlara yardım edebilir.

193. Onları doğru yola çağırsanız, size uymazlar; onlara ha çağrıda bulunmuşsunuz, ha susmuşsunuz; hiç fark etmez ki!

194. Allah'ın dışındaki yalvardıklarınız da sizin gibi kuldur. Eğer (yapmakta olduklarınızın) doğruluğuna inanıyorsanız, çağırın onları da size cevap versinler!

195. Ayakları mı var ki onların, onlarla yürüsünler; elleri mi var ki onların, onlarla tutsunlar; gözleri mi var ki onların, onlarla görsünler; kulakları mı var ki onların, onlarla işitsinler? De ki: "Ortaklarınızı çağırın da bana tuzak kurun! Haydi, hiç göz açtırmayın bana!"

إِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذ۪ي نَزَّلَ الْكِتَابَۘ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِح۪ينَ ﴿١٩٦﴾
وَالَّذ۪ينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِه۪ لَا يَسْتَط۪يعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَٓا
اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُواۜ
وَتَرٰيهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ
وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِل۪ينَ ﴿١٩٩﴾ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ
مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِۜ اِنَّهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٢٠٠﴾ اِنَّ
الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طَٓائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَاِذَا هُمْ
مُبْصِرُونَۚ ﴿٢٠١﴾ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾
وَاِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَاۜ قُلْ اِنَّمَٓا اَتَّبِعُ مَا يُوحٰٓى
اِلَيَّ مِنْ رَبّ۪يۚ هٰذَا بَصَٓائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَاَنْصِتُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَاذْكُرْ رَبَّكَ ف۪ي نَفْسِكَ
تَضَرُّعًا وَخ۪يفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِل۪ينَ ﴿٢٠٥﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِه۪ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

196. Hiç kuşkusuz benim koruyanım, Kitab'ı indiren Allah'tır ve o tüm salihleri koruyup gözetmektedir.

197. Onun dışındaki taptıklarınız ne size yardıma güç yetirebilir, ne de kendilerine.

Secde

198. Onları doğru yola çağırsanız duymazlar (bile); onların sana baktıklarını sanırsın, oysa görmezler.

199. Sen işin af(ya da kolay) yönünü benimse; iyiliği emret ve cahillere de aldırma!

200. Her ne zaman, şeytandan kötü bir düşünce seni dürterse, Allah'a sığın; çünkü o işitendir; bilendir!

201. Allah'tan korkup sakınanlar, kendilerine şeytandan gelen bir vesvese (yanlış bir duygu, bir düşünce) değse düşünüp hatırlarlar da hemen (gerçeği) görürler.

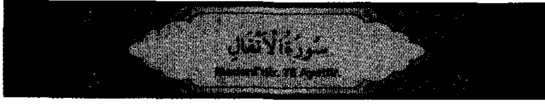
202. (Şeytanlar) kendi yandaşlarını azgınlığa sürükler durur; yakalarını da hiç bırakmazlar.

203. Onlara bir mucize getirmediğin zaman; "Sen onu (kendin) derleyip ediversen ya!" derler. De ki: "Ben ancak, bana Rabbimden vahyedilene uymaktayım. Bu (Kur'an) rabbinizden gelen basiretler(gönül gözlerini açan işaretler)'dir; inanan bir toplum için yol gösterici ve de rahmettir.

204. Kur'an okunduğunda susup onu dinleyin ki size rahmet olunsun!

205. Rabbini içinden, yakararak ve korkarak-ürpererek, yüksek olmayan bir sesle sabah akşam an! Uyurgezerlerden olma!{237}

206. Hiç kuşkusuz, Rabbinin katındakiler, büyüklük taslayıp ona ibadetten geri durmazlar; onu tesbihlerle yüceltirler ve sadece ona secde ederler.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُٓ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١﴾
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذ۪ينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ
عَلَيْهِمْ اٰيَاتُهُ زَادَتْهُمْ ا۪يمَانًا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَۚ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ينَ
يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ
حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌۚ ﴿٤﴾ كَمَٓا
اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ فَر۪يقًا مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ
لَكَارِهُونَ ﴿٥﴾ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُونَ
اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾ وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّٓائِفَتَيْنِ
اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ
وَيُر۪يدُ اللّٰهُ اَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِه۪ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٧﴾
لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَۚ ﴿٨﴾

8. ENFAL SURESİ

(Medine'de inmiştir. İlk ayetinde geçen "enfal: savaş ganimetleri" sözcüğünden ötürü sureye "Enfal suresi" denmiştir. 75 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Sana, savaş ganimetlerini sormaktalar. De ki: "Ganimetler, Allah'ın ve Elçisi'nindir. Siz eğer iman etmişseniz Allah'tan (gereğince) korkup sakının! Aranızı düzeltip dayanışmanızı artırın! (Her zaman) Allah'a ve Elçisi'ne itaat edin!"{238}

2. Müminler o kimselerdir ki "ALLAH" anıldığında yürekleri titrer; kendilerine onun ayetleri okunduğunda imanlarını artırır ve (sadece) Rablerine güvenip dayanırlar.

3. (Onlar) namazlarını kılar, kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah yolunda) harcarlar.

4. İşte gerçek müminler onlardır. Onlara rablerinin katında dereceler, bağışlanma-yarlıganma ve bitmez tükenmez rızıklar vardır.

5. Rabbin seni evinden, hak uğruna çıkarmıştı da, müminlerden birtakımları bundan hoşlanmamıştı{239}

6. Gerçek apaçık ortaya çıktıktan sonra bile, sanki göz göre göre ölüme sürüklenmekteymişler gibi, seninle tartışıp durmaktaydılar.

7. Hani Allah, iki topluluktan birinin muhakkak sizin olacağını vaadetmişti de siz, güçsüz olanın sizin olmasını istemekteydiniz. Oysa Allah, inkârcıların ardını keserek, kendi sözleriyle hakkın gerçekleşmesini dilemekteydi.

8. Ki, suçlular-günahkârlar istemeseler de hakkı gerçekleştirsin, batılı da geçersiz kılsın.

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ
مِنَ الْمَلَٰئِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ
وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ
عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ
الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾
إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَٰئِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ۚ
سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ
الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

9. Siz, Rabbinizden yardım dilemekteydiniz de o da: "Ben sizi birbiri ardınca yetişen bin melekle destekleyeceğim" diye duanızı kabul buyurmuştu. **{240}**

10. Allah bunu ancak bir müjde olarak ve kalplerinizin yatışması için yapmıştır. Yardım (zafer) ancak Allah'tandır. Allah her zaman en üstün-en güçlü olan ve hikmetle hükmedendir.

11. İşte o zaman sizi, Allah'tan bir güven olmak üzere bir uyuklama sarmaktaydı. Sizi onunla temizlemek, şeytanın sizdeki pisliklerini gidermek, kalplerinizi birbirine bağlamak-cesaretinizi artırmak, ayaklarınızı yere sağlam bastırmak üzere gökten yağmur indirmekteydi.

12. Rabbin meleklere: "Hiç kuşkusuz ben sizinleyim! İman edenlerin maneviyatını pekiştirin! Ben, inkârcıların yüreklerine korku salacağım… Vurun boyunlarına; vurun onların her bir parmağına!" diye vahyetmekteydi.

13. Bu (destek) elbette onların Allah'a ve Elçisi'ne baş kaldırdıkları içindir. Kim Allah'a ve Elçisi'ne baş kaldırırsa, hiç kuşkusuz, Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

14. İşte bu (yenilgi sizin hak ettiğinizdir); tadın onu! İnkârcılara bir de cehennem azabı vardır.

15. Ey iman edenler! İnkârcılarla savaşmak üzere karşılaştığınızda, sakın onlara sırtınızı dönüp kaçmayın!

16. Kim böyle bir günde muharebe gereği başka bir yer tutma ya da başka bir birliğe katılma (düşüncesi) dışında sırtını dönüp de kaçarsa o, Allah'tan bir gazaba uğramıştır; onun yeri de cehennemdir. Ne kötü bir varış yeridir o! **{241}**

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَٓاءً حَسَنًا
اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَٓاءَكُمُ الْفَتْحُ وَاِنْ تَنْتَهُوا
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ
شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَاَنْتُمْ
تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا
وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَٓابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ
الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ خَيْرًا
لَاَسْمَعَهُمْ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَاَنَّهُٓ اِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَٓاصَّةً وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

17. (O gün) onları siz öldürnnemiştiniz; ama onları Allah öldürmüştü! Attığın zaman da sen atmamış; ama Allah atmıştı! (Bunu) Müminleri güzel bir sınavla sınamak için (yapmıştı). Hiç kuşkusuz Allah işitendir; bilendir.

18. İşte böyle yapmıştır… Allah, inkârcıların düzenlerini-tuzaklarını boşa çıkarıcıdır.

19. (Ey inkârcılar!) Eğer zaferse istediğiniz, işte zafer size gelmiştir! Eğer saldırmaktan vazgeçerseniz, bu sizin için daha iyidir. Dönerseniz, biz de döneriz ve ordunuz sayıca çok olsa da, sizden hiçbir şey savamaz; çünkü Allah iman edenlerle birliktedir.

20. Ey iman edenler! Allah'a ve Elçisi'ne itaat edin! Kur'an'daki gerçekleri işitip dururken, (sakın) ondan yüz çevirmeyin!

21. Dinlemedikleri halde: "İşittik!" diyenler gibi olmayın! {242}

22. Allah katında onların en kötüsü, düşünemeyen "sağır dilsizler"dir.

23. Allah böylelerinde bir iyilik olduğunu bilseydi, elbette onlara da işittirirdi. Onlara işittirseydi bile, mutlaka yüz çevirip de dönüp giderlerdi.

24. Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere çağırdığında Allah'a ve Elçisi'ne "evet" deyin-ona yönelin! Bilin ki Allah, kişiyle kalbi arasına girmektedir ve siz gerçekten onun huzurunda toplanacaksınız!

25. İçinizden sadece zulmedenlere çatmakla kalmayacak bir fitneden{243}sakının! Bilin ki Allah'ın cezası pek şiddetlidir.

وَاذْكُرُوا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِى الْاَرْضِ تَخَافُونَ
اَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰويٰكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا اَمَانَاتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾
وَاعْلَمُوا اَنَّمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاَنَّ اللّٰهَ
عِنْدَهُ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ
يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ
وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا
قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَا اِنْ هٰذَا اِلَّا
اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ
الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ
اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ
فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

26. Hatırlayın ki siz sayıca azdınız; yeryüzünde zayıf bırakılmıştınız; insanların sizi kapıp kaçırmasından korkmaktaydınız! Allah sizi barındırarak yerleştirmiş; sizi yardımıyla desteklemiş ve size temiz şeylerden rızıklar vermişti ki şükredesiniz.

27. Ey iman edenler! Bile bile emanetlerinize-sözleşmelerinize ihanet etmek suretiyle Allah'a ve Elçisi'ne ihanet etmeyin!

28. Biliniz ki mallarınız ve evlâtlarınız bir sınavdır. Allah'a gelince, en büyük ödül onun katındadır.

29. Ey iman edenler! Eğer Allah'tan korkup sakınırsanız, o size hak'la batılı, iyiyle kötüyü ayırt edici bir kavrayış gücü verir; kötülüklerinizi siler de sizi bağışlar (kim bilir belki de yarlıgar){244} Allah, en büyük lütfun sahibidir.

30. Hani inkârcılar seni tutuklamak ya da öldürmek ya da sürgün etmek amacıyla plânlar yapmaktaydılar. Onlar bir plân yaptıkça, Allah da bozmaktaydı. Allah, plân bozanların en hayırlısıdır!

31. Ayetlerimiz onlara okunduğunda: "İşittik" dediler. "İstesek biz de bunun bir benzerini söyleyebiliriz. Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir."

32. Ve demişlerdi ki: "Allah'ım! Eğer bu (Kur'an) senin katından inen bir gerçekse, üzerimize gökten taş yağdır ya da acı bir azap getir!"

33. Oysa sen onların arasında olduğun sürece, Allah onlara azap etmeyecektir. Onlar, bağışlanma dilemektelerken de Allah onları cezalandırmayacaktır.

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُٓوا اَوْلِيَٓاءَهُ اِنْ اَوْلِيَٓاؤُهُٓ اِلَّا الْمُتَّقُونَ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَٓاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُٓوا
اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللّٰهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ
وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا
فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُٓوا اِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَاِنْ يَعُودُوا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى
لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُٓوا
اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰيكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

34. Başkalarını Mescid-i Haram'dan geri çevirip dururken, neden Allah onlara azap etmeyecekmiş? Oysa kendileri onun (ehil) koruyucuları değiller. Onun gerçek koruyucuları yalnız Allah'tan korkup sakınanlardır; fakat onların çoğu bunu bilmezler.

35. Onların Beytullah'taki namazları-duaları ancak ve ancak aldatmaca ve inkârdır.{245} Öyleyse, inkârınızdan dolayı tadın azabı!

36. (Böylesi) inkârcılar (insanları) Allah yolundan alıkoymak için (para) harcarlar; harcayacaklar da. Sonra bu kendilerine dert olacak ve ardından yenileceklerdir. İnkârcılar cehenneme sürüklenecektir

37. Ki Allah pis olanı temizden ayırt etsin ve tüm pisleri birbirlerinin üstüne yığarak, topunu birden cehenneme atsın. İşte kaybedenler onlardır.

38. İnkâr edenlere söyle: "Eğer vazgeçerlerse, geçmişte (yaptıkları) bağışlanacaktır. Fakat yine dönecek olurlarsa, daha öncekilerin yasası geçerlidir.

39. Fitne (her türlü baskı ve zulüm) ortadan kalkıncaya ve din tümüyle Allah'ın oluncaya dek onlarla savaşın! Eğer vazgeçip (düşmanca davranmazlarsa), hiç kuşkusuz Allah, ne yaptıklarını görendir.{246}

40. Eğer geri dönerlerse, bilin ki Allah, sizin yardımcınızdır. O ne güzel dost, ne güzel yardımcıdır.

وَاعْلَمُوا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ اَنْتُمْ
بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ
اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ
لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ
عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ اِذْ يُرِيكَهُمُ اللّٰهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ
اَرٰيكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾
وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي اَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
فِي اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا
وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

41. Bilin ki ganimet olarak ele geçirdiklerinizin beşte biri Allah'ın, Elçisi'nin, onun akrabalarının, yetimlerin, yoksulların ve yolda kalmışlarındır. Eğer Allah'a (hak ile batılın) ayrılma gününde, o iki ordunun karşılaştığı gün (Bedir)' de kulumuza indirdiğimize iman etmekteyseniz (bu böyledir). Allah, her şeye güç yetirendir.

42. Hani siz vadinin beri yamacında, onlar da öteki yamacındaydılar. Kervan da sizden daha aşağılardaydı. Ancak sözleşmiş olsaydınız bile, sözleştiğiniz vakitte, böyle(sine lehinize koşullarda) buluşamazdınız. Oysa Allah, yapılması önceden plânlanmış bir işi gerçekleştirmekteydi. Böylece yok olan, apaçık bir delile (dayanarak) yok olsun; yaşayan da apaçık bir delile (tutunarak) yaşasın!{247} Allah, her şeyi işitendir, bilendir.

43. Allah sana onları rüyanda az göstermekteydi. Onları eğer sana çok gösterseydi yılgınlığa düşer ve çekişip dururdunuz; ama Allah sizi (kararsızlıktan) kurtarmıştır. Hiç kuşkusuz o, göğüslerin içindekini bilendir.

44. Allah, önceden plânlanmış olan işi gerçekleştirmek için, karşı karşıya geldiğinizde onları gözlerinizde az göstermekte, sizi de onların gözlerinde (hepten) azaltmaktaydı ki Allah, olmasını dilediği şeyi gerçekleştirsin. Zaten tüm işler (hep) Allah'a döndürülür.

45. Ey iman edenler! Bir (düşman) ordusuyla karşı karşıya geldiğinizde dayanın-direnin! Allah'ı çokça anın ki başarıya erişesiniz!{248}

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُواۜ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرٖينَۚ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذٖينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَٓاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحٖيطٌ ﴿٤٧﴾ وَاِذْ زَيَّنَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ
مِنَ النَّاسِ وَاِنّٖى جَارٌ لَكُمْۚ فَلَمَّا تَرَٓاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلٰى
عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنّٖى بَرٖٓيءٌ مِنْكُمْ اِنّٖٓى اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ
اِنّٖٓى اَخَافُ اللّٰهَۜ وَاللّٰهُ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ اِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذٖينَ فٖى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَٓاءِ دٖينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرٰٓى
اِذْ يَتَوَفَّى الَّذٖينَ كَفَرُوا الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَاَدْبَارَهُمْۚ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرٖيقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدٖيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبٖيدِ ﴿٥١﴾ كَدَأْبِ اٰلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ
اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

46. Allah'a ve Elçisi'ne itaat edin ve (sakın)birbirinizle çekişmeyin! Korkuya kapılır-zaafa düşer, gücünüzü yitirirsiniz! (Zorluk ve sıkıntılara) sabredin-direnin! Hiç kuşkusuz Allah, sabredenlerle beraberdir.

47. İnsanlara çalım satarak, gösteriş yaparak yurtlarından (sefere) çıkan ve Allah yolundan alıkoyanlar gibi olmayın! Allah onların yaptıklarını kuşatmıştır.

48. Şeytan onlara yaptıklarını süsleyip şöyle demişti: "Bugün sizi yenecek kimse yoktur; ben de sizin yanınızdayım!" İki ordu yüz yüze gelince topukları üzerinde geri dönüp demiştir ki: "Ben sizden uzağım; ben sizin görmediklerinizi görmekteyim! Ben Allah'tan da korkarım!"{249} (Evet); Allah'ın cezası pek çetindir.

49. (O günde) münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar şöyle demekteydiler: "Bunları dinleri aldatmıştır!" Oysa kim Allah'a güvenip dayanırsa, hiç kuşkusuz Allah en güçlü-en üstün olan ve hikmetle hükmedendir.

50. Melekler canlarını alırken, inkârcıları bir görseydin! (Önce saldıran, sonra da kaçanların) yüzlerine ve kıçlarına vurmaktaydılar: "Tadın yakıcı azabı!" (demekteydiler).

51. "İşte bu ellerinizle yapıp ettikleriniz yüzündendir. Yoksa Allah, kullarına zulmedici değildir.

52. Bunlar da tıpkı Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidişini (benimsemiştir); Allah'ın ayetlerini inkâr etmişlerdir. Allah da onları, günahlarından ötürü, yakalayıvermiştir. Hiç kuşkusuz Allah güçlüdür; cezası da pek çetindir.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى
يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌ ﴿٥٣﴾ كَدَاْبِ اٰلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَاَغْرَقْنَٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمٖينَ ﴿٥٤﴾
اِنَّ شَرَّ الدَّوَٓابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذٖينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾
اَلَّذٖينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فٖي كُلِّ
مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ
بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ
خِيَانَةً فَانْبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَٓاءٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَٓائِنٖينَ ﴿٥٨﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا سَبَقُوا اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾
وَاَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ
بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرٖينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمْ
اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ يُوَفَّ
اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿٦١﴾

53. (Tanrısal ilke) budur: "Bir toplum, kendindekileri değiştirmedikçe, Allah, nimet olarak kendilerine vermiş olduklarını değiştirmez (geri almaz)." Allah, her şeyi işitendir; bilendir.

54. (Bu konudaki örnek) Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidişleridir. Onlar, rablerinin ayetlerini yalanlamışlardı; biz de günahlarından ötürü onları yok etmişizdir; Firavun ordusunu suda boğmuşuzdur. Onların tümü zalimdir.

55. Allah katında canlıların en kötüsü hiç kuşkusuz inkâr edenlerdir; onlar iman etmezler.

56. Onlar, sen kendileriyle antlaşma yaptığın halde, hiç çekinmeden hep antlaşmalarını bozanlardır.

57. Bu yüzden savaşta onları kıstırırsan, öyle darmadağın et ki, kendilerine destek olacakları da (yıldırmış olasın)! Umulur ki ibret alırlar.

58. Bir toplumun (devletin) ihaneti seni endişelendirmekteyse, sen de aynı şekilde açık ve adil bir tutumla (antlaşmayı boz, ilişkiyi) kes-at! Hiç kuşkusuz Allah, hainleri sevmez. {250}

59. O inkârcılar, kaçıp kurtulduklarını sanmasınlar; hiç kuşkusuz onlar bizi (kesinlikle) aciz bırakamazlar.

60. Onlara karşı elinizden geldiğince güç ve savaş için eğitimli-besili atlar hazırlayın! {251} Bununla, Allah'ın ve sizin düşmanlarınızı ve onlardan başka, Allah'ın bilip de sizin bilmediğiniz düşmanları korkutup caydırmış olursunuz! Allah yolunda ne harcarsanız, o size eksiksiz ödenir ve hiçbir haksızlığa da uğratılmazsınız!

61. Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, ona sen de yanaş ve Allah'a güvenip dayan! Hiç kuşkusuz Allah, her şeyi işitendir; bilendir.

وَاِنْ يُرِيدُوا اَنْ يَخْدَعُوكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ هُوَ الَّذٖٓى اَيَّدَكَ
بِنَصْرِهٖ وَبِالْمُؤْمِنٖينَ ﴿٦٢﴾ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِى
الْاَرْضِ جَمٖيعًا مَٓا اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَيْنَهُمْ
اِنَّهُ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٦٣﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِىُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٦٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِىُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنٖينَ عَلَى الْقِتَالِ
اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَاِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُٓوا اَلْفًا مِنَ الَّذٖينَ كَفَرُوا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ فٖيكُمْ ضَعْفًا
فَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَاِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ اَلْفٌ يَغْلِبُٓوا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِرٖينَ ﴿٦٦﴾
مَا كَانَ لِنَبِىٍّ اَنْ يَكُونَ لَهُٓ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِى الْاَرْضِ
تُرٖيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللّٰهُ يُرٖيدُ الْاٰخِرَةَ وَاللّٰهُ عَزٖيزٌ
حَكٖيمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فٖيمَٓا
اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظٖيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا
طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٦٩﴾

62. Onlar seni aldatmak isterlerse, hiç kuşkusuz Allah sana yeter. O seni yardımıyla ve müminlerle desteklemiştir.

63. Ve onların kalplerini uzlaştırmıştır. Sen yeryüzündeki her şeyi verseydin, onların kalplerini yine kaynaştıramazdın; ama Allah onların aralarını bulup uzlaştırmış-kaynaştırmıştır. Çünkü o, en güçlü-en üstün olan, hikmetle hükmedendir.

64. Ey Peygamber! Allah; sana da, sana uyan müminlere de yeter.

65. Ey Peygamber! (Savaş çıktığında) müminleri teşvik ederek yüreklendir! Eğer sizden, sabreden (eğitimli) yirmi kişi varsa, iki yüz kişiyi yenerler; içinizden yüz (eğitimli-sabırlı) kişi bulunursa, inkârcılardan bin kişiyi yenerler; çünkü inkârcılar anlayışsız bir topluluktur.

66. Ancak Allah, sizde zayıflık olduğunu bildiğinden, şimdi sizden yükü hafifletmiştir. Bundan böyle sizden sabırlı (eğitimli) yüz kişi bulunursa, iki yüz(inkârcı)'ü bozguna uğratırlar. Eğer sizden bin kişi olursa, onların iki binini yenerler. Allah, sabreden (eğitimli-yürekli) askerlerle beraberdir. {252}

67. Hiçbir peygambere yeryüzünde, kesin bir zafer kazanıncaya dek esir (köle) sahibi olması yakışmaz. {253} Siz, (genellikle) dünyanın geçici yararını tercih etmektesiniz; oysa Allah size ahireti istemektedir. Allah; her zaman en güçlü-en üstün olan, hikmetle hükmedendir. {254}

68. Eğer Allah'ın daha önce koymuş olduğu bir yasası olmasaydı elde ettiğiniz(fidye benzeri şeyler)'den ötürü, size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

69. Artık ganimet olarak ele geçirdiklerinizden helâl ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup sakının! Hiç kuşkusuz Allah bağışlayandır; esirgeyendir.

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فٖٓي اَيْدٖيكُمْ مِنَ الْاَسْرٰٓىۙ اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ فٖي قُلُوبِكُمْ
خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّٓا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
رَحٖيمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُرٖيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ
فَاَمْكَنَ مِنْهُمْۜ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ وَالَّذٖينَ اٰوَوْا
وَنَصَرُٓوا اُو۬لٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُواۚ وَاِنِ
اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدّٖينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ مٖيثَاقٌۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا
بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ اِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبٖيرٌۜ ﴿٧٣﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فٖي سَبٖيلِ
اللّٰهِ وَالَّذٖينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّاۜ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرٖيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَاُو۬لٰٓئِكَ مِنْكُمْۜ وَاُو۬لُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ
اَوْلٰى بِبَعْضٍ فٖي كِتَابِ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٧٥﴾

70. Ey Peygamber! Ellerinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah, sizin kalplerinizde bir iyilik olduğunu bilirse size, sizden alınandan daha değerlisini verir ve sizi bağışlar! Allah, bağışlayandır; esirgeyendir."

71. Yok eğer, sana ihanet etmek isterlerse, zaten daha önce de Allah'a ihanet etmişlerdi de onlara karşı sana bir imkân verilmişti (onları yendin!) Allah her şeyi bilendir, hikmetle hükmedendir.

72. Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihat edenler, onları barındıranlar ve onları yardımlarıyla destekleyenler, işte onlar birbirlerinin dostu-koruyucusudurlar. İman edip de hicret etmeyenlere gelince, onlar hicret edinceye dek siz onlardan sorumlu değilsiniz. Ancak, din konusunda sizden yardım isterlerse, sizinle aralarında antlaşma bulunan bir topluluk aleyhinde olmamak şartıyla, kendilerine yardım etmeniz gerekir.{255}

73. İnkâr edenler de birbirlerinin velisi-dostudurlar. Eğer şu size denenleri yapmazsanız, yeryüzünde büyük bir fitne-fesat (kaos ve kargaşa) olur.

74. İman edenler, hicret edenler, Allah yolunda cihat edenlerle, onları barındıranlar ve onları yardımlarıyla destekleyenler, işte gerçek müminler bunlardır. Onlar için bağışlanma ve bol rızık vardır.

75. Bundan sonra iman edip hicret edenler, sizinle birlikte cihat edenler, işte onlar da sizdendir. Allah'ın Kitabı'na göre akrabalar (miras yönünden) önceliklidir. Allah, her şeyi bilendir.

سُورَةُ التَّوْبَةِ

بَرَٓاءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ٓ اِلَى الَّذ۪ينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۜ ﴿١﴾
فَس۪يحُوا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِۙ وَاَنَّ اللّٰهَ
مُخْزِي الْكَافِر۪ينَ ﴿٢﴾ وَاَذَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ
الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَر۪ٓيءٌ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۙ وَرَسُولُهُۜ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ
خَيْرٌ لَكُمْۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِۜ وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا بِعَذَابٍ اَل۪يمٍۙ ﴿٣﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ثُمَّ
لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْـٔاً وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ اَحَداً فَاَتِمُّٓوا اِلَيْهِمْ
عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّق۪ينَ ﴿٤﴾ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ
الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِك۪ينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ
وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍۚ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا سَب۪يلَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥﴾
وَاِنْ اَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلَامَ
اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

9. TEVBE SURESİ

(Hicretin 9. yılında Medine'de inmiştir. 104. ayette "tevbe ve tevvab" sözcüklerine vurgu yapılmış olmasından ötürü bu adı almıştır. Bu sureye, içeriğindeki yaklaşım biçiminden ötürü Berae: Ültimatom suresi de denilmiştir. 129 ayettir. Başında besmele olmayan tek suredir. Kimi yorumcular bunun bir önceki surenin devamı olduğunu söylemişlerse de bunun bağımsız bir sure olduğu ortadadır. Surenin başında besmele olmayışını, Kur'an'ın matematiksel yapısı-19 sayısal sistemine bağlayan yeni yorumlar da vardır.)

1. (Bu), Allah ve Elçisi'nden, kendisiyle antlaşma yaptığınız müşriklere-putperestlere bir uyarıdır-bir ültimatomdur! **{256}**

2. Bundan böyle yeryüzünde dört ay daha dolaşın ve bilin ki siz, Allah'ı (kesinlikle) aciz bırakamazsınız! Gerçekten Allah inkârcıları rezil, perişan edecektir. **{256/a}**

3. Bu; Büyük Hac günü vesilesiyle, Allah ve Elçisi'nden insanlara bir duyurudur: Allah ve Elçisi'nin müşriklerle bir bağı kalmamıştır. Eğer tövbe ederseniz, bu sizin için daha iyidir; eğer yüz çevirirseniz, bilin ki siz Allah'ı aciz bırakamazsınız. (Ey Muhammed!) İnkârcılara acıklı bir azabı müjdele!

4. Ancak, sizinle yaptıkları antlaşma koşullarına eksiksiz uyan ve size karşı başkalarıyla yardımlaşmayan müşriklerin antlaşmasını süre bitimine kadar uzatın-tamamlayın! Allah, kendinden korunup sakınanları sever.

5. Haram (saygın) aylar çıkınca müşrikleri nerde bulursanız öldürün! Onları yakalayıp hapsedin; (bulundukları yeri) kuşatın; (çıkıp gidebilecekleri) geçit yerlerini sıkıca gözetleyin! Eğer tövbe eder, namazı kılar ve zekâtı da verirlerse yollarını açın-serbest bırakın! Hiç kuşkusuz Allah, bağışlayandır; esirgeyendir.

6. Eğer müşriklerden biri senden güvence isterse ona güvenceyi ver ki Allah'ın sözünü işitmiş olsun! Sonra kendisini, güvenlik içinde olacağı yere ulaştır! Bu (uygulama), onların bilmez-anlamaz bir topluluk olmalarındandır.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ
وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ اِلًّا وَلَا ذِمَّةً
يُرْضُونَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوبُهُمْ وَاَكْثَرُهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿٨﴾ اِشْتَرَوْا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا
عَنْ سَبِيلِهِ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ
فِي مُؤْمِنٍ اِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾
فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَاِنْ
نَكَثُوا اَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا
اَئِمَّةَ الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَا اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾
اَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِاِخْرَاجِ
الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَؤُكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ اَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللّٰهُ
اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

7. Mescid-i Haram'ın yanında antlaştıklarınız dışında, müşriklerin, Allah ve Elçisi katında nasıl bir anlaşması olabilir? Öyleyse, onlar size karşı dürüst davrandıkları sürece siz de kendilerine dürüst davranın! Hiç kuşkusuz Allah, (sadakatsizlikten) sakınıp çekinenleri sever.

8. Öyle ya, nasıl olabilir? Eğer onlar galip gelselerdi, size karşı ne akrabalık bağlarını, ne de antlaşmaları gözetirlerdi. Ağızlarıyla sizi yumuşatıp razı etseler de, kalpleri (hep) tersini istemektedir. Öylelerinin çoğu fasıktır-yoldan çıkmıştır.

9. Allah'ın ayetlerini az bir değer-küçük bir çıkar için sattılar da, onun yolunu engellediler. Onların yapıp durdukları şeyler ne kötüdür!

10. Onlar bir mümine karşı ne akrabalık bağını, ne de antlaşma hükümlerini gözetmektedir. İşte saldırgan-kuralı çiğneyenler onlardır.

11. Eğer onlar tövbe edip de namazı kılar, zekâtı da verirlerse artık sizin din kardeşlerinizdir. İşte biz, bilen bir topluma ayetlerimizi böyle açıklamaktayız.

12. Eğer antlaşma yaptıktan sonra, yine yeminlerini bozarlarsa ve talinize dil uzatıp saldırırlarsa, o inkârcılığın önderleriyle savaşın! {257} Çünkü onlar yeminleri olmayanlardır. Böylelikle belki (inkârlarını) sonlandırırlar.

13. Antlarını bozan, Elçi'yi (yurdundan) sürmeye yeltenen, sizinle savaşı ilk başlatan topluluklarla savaşmayacak mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer (gerçekten) iman etmişlerdenseniz, bilin ki Allah kendisinden korkmanıza daha lâyıktır.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدٖيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ
وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنٖينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ
وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿١٥﴾
اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذٖينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ
يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنٖينَ وَلٖيجَةً
وَاللّٰهُ خَبٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكٖينَ اَنْ يَعْمُرُوا
مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِدٖينَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ وَفِى النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ
اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ
يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدٖينَ ﴿١٨﴾
اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَٓاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَوُ۫نَ
عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ﴿١٩﴾ اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ اَعْظَمُ
دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿٢٠﴾

14. Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları cezalandırıp rezil etsin; onlara karşı sizi zafere ulaştırsın ve böylece iman edenlerin gönülleri huzur bulsun.

15. Ve yüreklerindeki öfkeyi gidersin. Allah, dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah, her şeyi bilendir; hikmetle hükmedendir.

16. Allah, içinizden cihat edenleri, Allah'tan, Elçisi'nden ve müminlerden başkasını kendisine sırdaş edinmeyenleri belirlemedikçe, yoksa siz bırakılacağınızı mı sandınız? Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.{258}

17. Müşrikler, kendi inkârlarına bizzat tanık olup dururken, Allah'ın mescitlerini onarmaya hiç de lâyık değildirler. Onların tüm işleri boşa gitmiştir. Onlar, çok uzun süre cehennemde kalacaklardır.

18. Allah'ın mescitlerini ancak, Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, namazı kılanlar, zekâtı verenler ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. Umulur ki onlar doğru yolu bulanlardandır.{259}

19. Hacılara su dağıtmayı, Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihat edenin yaptıklarıyla bir mi tutmaktasınız? Bunlar Allah katında bir değildir. Allah, zalim toplumu (kesinlikle) doğru yola eriştirmez.

20. İman eden, hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihat edenlerin Allah katındaki dereceleri pek büyüktür. İşte kurtuluşa-mutluluğa erenler de onlardır!

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ
مُقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ
فَأُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ
وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ
اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ
تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي
سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَمْرِهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِي مَوَاطِنَ
كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ
تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ
عَلٰى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

21. Rableri onlara kendisinden rahmet, hoşnutluk ve içinde bitmez tükenmez nimetlerin bulunduğu cennetleri müjdelemektedir.

22. Onlar orada çıkmamacasına kalacaklardır. Hiç kuşkusuz en büyük ödül(ler) Allah katındakilerdir.

23. Ey iman edenler! Eğer imana karşı inkârı tercih etmektelerse, babalarınızı ve kardeşlerinizi (sakın) dost bilmeyin! İçinizden kim onları veli-dost edinirse, işte onlar zalimdir.

24. De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabalarınız, kazandığınız mallar, düşmesinden korktuğunuz ticari kazancınız, hoşlandığınız konutlar... sizlere Allah ve Elçisi'nden ve onun yolunda cihat etmekten daha sevimli (gelmekteyse) artık Allah'ın emri gelinceye değin hele bekleyedurun! Allah, yoldan çıkmış toplumu doğru yola eriştirmez.{260}

25. Andolsun ki Allah size birçok yerde yardım etmiştir. Huneyn gününde çokluğunuz sizi böbürlendirmişti de bu hiç işinize yaramamıştı. Yeryüzü bunca genişliğine rağmen size dar gelmişti; bozguna uğrayıp arkanızı dönüp kaçmıştınız.

26. Sonra da Allah, Elçisiyle müminlerin üzerine, güven ve rahatlık veren rahmetini indirmiş, sizin görmediğiniz askerleri (melekleri) indirmişti de inkârcılara azap etmişti (onları yenmiştiniz). İşte, inkârcıların cezası budur!

ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَاۚ
وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْن۪يكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ٓ
اِنْ شَٓاءَۜ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذ۪ينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ
مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَد۪ينُونَ د۪ينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذ۪ينَ
اُو۫تُوا الْكِتَابَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ
صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌۨ ابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ
النَّصَارَى الْمَس۪يحُ ابْنُ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْۚ
يُضَاهِؤُ۫نَ قَوْلَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُۜ قَاتَلَهُمُ
اللّٰهُۘ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اِتَّخَذُٓوا اَحْبَارَهُمْ
وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَالْمَس۪يحَ ابْنَ
مَرْيَمَۚ وَمَٓا اُمِرُٓوا اِلَّا لِيَعْبُدُٓوا اِلٰهًا وَاحِدًاۚ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

27. Bunun ardından Allah, dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah bağışlayandır; esirgeyendir de.

28. Ey iman edenler! Müşrikler pistir; bundan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar! Eğer yoksulluğa düşmekten korkarsanız, (bilin ki Allah) dilerse sizi kendi lütfundan zengin edecektir. Hiç kuşkusuz Allah, her şeyi bilen, hikmetle hükmedendir.{261}

29. Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Elçisi'nin haram kıldığını haram bilmeyen ve hak dini "din" edinmeyenlerle, boyun eğerek kendi elleriyle cizye (vergi) verinceye dek savaşın!{262}

30. Yahudiler: "Üzeyr Allah'ın oğludur" dediler. Hristiyanlar da: "Mesih, Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söyledikleridir. Onlar (böyle demekle) önceki inkârcıları taklit etmiş olmaktadırlar. Allah onları kahretsin! (Hak'tan) nasıl da çevrilmektedirler.{263}

31. Onlar hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i, Allah'tan ayrı tanrılar bildiler. Oysa kendilerine sadece bir tek olan Allah'a kulluk etmeleri emredilmişti; ki ondan başka tanrı da yoktur. O, onların ortak koştuklarından çok yücedir.

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللّٰهُ
اِلَّٓا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾
هُوَ الَّذِٓى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لَيَأْكُلُونَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣٤﴾
يَوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِى نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ
فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ
اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِى كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ مِنْهَٓا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا
فِيهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَٓافَّةً كَمَا
يُقَاتِلُونَكُمْ كَٓافَّةً وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

32. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istemektedirler. Oysa inkârcılar istemese de Allah nurunu mutlaka tamamlayacaktır.{264}

33. Müşrikler hoşlanmasa da onu (İslâm'ı), tüm dinlere üstün kılmak için Elçisi'ni hidayet yani hak-gerçek dinle gönderendir o.

34. Ey iman edenler! Gerçek şu ki hahamlardan ve rahiplerden birçoğu insanların mallarını haksızlıkla yemektedirler; (hem de) Allah'ın yolundan çevirmektedirler. Altın ve gümüşü yığıp da Allah yolunda harcamayanlara gelince, işte onlara çok acı bir azabı müjdele!

35. Gün gelip de o biriktirdikleri altınlar ve paralar cehennem ateşinde kızdırılarak, onlarla alınları, böğürleri ve sırtları dağlanacak: "Kendiniz için biriktirdikleriniz işte bunlar; haydi tadın biriktirdiklerinizin (tadını)!" (denecek).

36. Gökleri ve yeri yarattığı gündeki yazısına-yasasına göre, Allah katında ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü haram (kutsal) aylardır. İşte doğru-kusursuz hesap (din) budur! O aylarda (savaşarak, dövüşerek) kendinize zulmetmeyin! Onların sizinle "topyekün" savaştıkları gibi, siz de müşriklerle topyekün savaşın! Bilin ki Allah, korunup sakınanlarla birliktedir.{265}

اِنَّمَا النَّس۪یٓءُ زِيَادَةٌ فِى الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِؤُا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ
اللّٰهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُٓوءُ اَعْمَالِهِمْ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٣٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا مَا لَكُمْ اِذَا ق۪يلَ لَكُمُ انْفِرُوا ف۪ى سَب۪يلِ اللّٰهِ
اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ اَرَض۪يتُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ
الْاٰخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِى الْاٰخِرَةِ
اِلَّا قَل۪يلٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا
وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْـًٔا وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٣٩﴾ اِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ
نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ثَانِىَ اثْنَيْنِ
اِذْ هُمَا فِى الْغَارِ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِه۪ لَا تَحْزَنْ
اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَك۪ينَتَهُ عَلَيْهِ وَاَيَّدَهُ
بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا السُّفْلٰى
وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِىَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٤٠﴾

37. Kutsal ayları ertelemek-yerini değiştirmek de inkârın bir türüdür ki onunla inkârcılar saptırılmaktadır. Allah'ın kutsal saydığı ayların sayısına denk getirmek amacıyla onu bir yıl helâl, bir yıl haram sayarlar. Böylece Allah'ın haram saydığı ayların kutsallığını çiğnemektedirler. Yaptıklarının kötülüğü kendilerine süslü gösterilmektedir. Allah, inkârcılardan oluşan bir toplumu doğru yola eriştirmez.

38. Ey iman edenler! Size ne oldu ki: "Allah yolunda topluca ve kararlılıkla savaşa girin!" dendiğinde, yere çakılıp durakalmaktasınız! Ahiret yerine dünya hayatına mı razısınız? (Bilin ki) ahiretin yanında dünya hayatı pek az bir yararlanmadır-hiçtir.

39. Eğer topluca ve kararlı olarak düşmana karşı çıkmazsanız, Allah sizi acı bir azapla cezalandırır ve yerinize sizden başka bir toplum, topluluk getirir ki siz ona hiçbir şeyle zarar veremezsiniz! Allah her şeye güç yetirendir.{266}

40. Eğer siz Peygamber'e yardım etmezseniz, Allah kendisine yardım etmiştir (biliyorsunuz)! Hani inkârcılar ikiden biri olarak onu (Mekke'den) çıkarmışlardı. İkiden biri olarak mağaradayken arkadaşına: "Üzülme; hiç kuşkusuz Allah bizimledir" demişti. Allah ona huzur ve güven duygusu indirmişti; görmediğiniz bir orduyla kendisini desteklemiş, inkârcıların da sesini kısmıştı. Yüce olan sadece Allah'ın sözüdür. Allah, her zaman en güçlü-en üstün olan, hikmetle hükmedendir.

اِنْفِرُوا خِفَافاً وَثِقَالاً وَجَاهِدُوا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فٖى
سَبٖيلِ اللّٰهِ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾
لَوْ كَانَ عَرَضاً قَرٖيباً وَسَفَراً قَاصِداً لَاتَّبَعُوكَ وَلٰكِنْ
بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ اَنْفُسَهُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى
يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذٖينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبٖينَ ﴿٤٣﴾ لَا
يَسْتَاْذِنُكَ الَّذٖينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُجَاهِدُوا
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِالْمُتَّقٖينَ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَا
يَسْتَاْذِنُكَ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فٖى رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ
اَرَادُوا الْخُرُوجَ لَاَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْبِعَاثَهُمْ
فَثَبَّطَهُمْ وَقٖيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدٖينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فٖيكُمْ
مَا زَادُوكُمْ اِلَّا خَبَالاً وَلَاَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ
الْفِتْنَةَ وَفٖيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِالظَّالِمٖينَ ﴿٤٧﴾

41. Gerek hafif (piyade) ve gerekse ağır (bindirilmiş birliklerle) savaşa çıkın! Tüm mallarınız ve canlarınızla (topyekün) Allah yolunda mücahede-mücadele edin! Eğer bilirseniz bu sizin için daha iyidir.{267}

42. Eğer (çok yakın bir zamanda ele geçecek) bir yarar ve orta (uzunlukta) bir yolculuk olsaydı seni izlerlerdi; ancak zorluk(la varılacak yolculuk) kendilerine uzak gelmiştir. "Eğer gücümüz yetseydi sizinle (savaşa) çıkardık" diye bir de (sözde) kendilerini paralayarak, Allah'a yemin edip durmaktadırlar. Oysa Allah onların yalancı olduklarını bilmektedir.

43. Allah seni affetsin! Doğru söyleyenlerle yalancılar sence iyi bilinmeden niçin onlara izin verdin?

44. Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla savaşa katılmaktan (geri kalmak için) senden izin istemezler, Allah, korunup sakınanları bilmektedir.

45. Senden ancak, kalpleri işkilli olup da Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, kuşkular, kuruntular içinde bocalayıp duranlar izin isterler.

46. Onlar eğer (savaşa) çıkmak isteselerdi, onun için bir hazırlık yaparlardı; fakat Allah onların tutumlarını beğenmediğinden kendilerini durdurmuştur. "Oturan (kadın, yaşlı ve çocuk)larla oturun!" demiştir.

47. Zaten sizinle birlikte (savaşa) çıksalardı, bozgunculuktan başka size bir katkıları olmazdı. (O durumda) içinizde onlara kulak verenler de olurdu. Allah, o zalimleri bilendir.

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْاُمُورَ حَتّٰى
جَٓاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لٖي وَلَا تَفْتِنّٖيۜ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ
سَقَطُواۜ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحٖيطَةٌ بِالْكَافِرٖينَ ﴿٤٩﴾ اِنْ تُصِبْكَ
حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصٖيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَٓا
اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ
يُصٖيبَنَٓا اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَاۚ هُوَ مَوْلٰينَاۚ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَٓا اِلَّٓا
اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِۜ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُصٖيبَكُمُ اللّٰهُ
بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدٖينَاۘ فَتَرَبَّصُٓوا اِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ
مِنْكُمْۜ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقٖينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا
مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ اِلَّٓا اَنَّهُمْ كَفَرُوا
بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهٖ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ
كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُونَ اِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

48. Andolsun ki onlar, daha önce de fitne-kargaşa çıkarmak istemiş ve senin işlerini tersine çevirmişlerdi. Sonunda, onlar istemese de hak gelmiş ve Allah'ın emri egemen olmuştur. **{268}**

49. İçlerinden kimisi de şöyle demektedir: "Bana izin ver; beni fitneye düşürme!" Onlar zaten (böylesi davranışlarıyla) fitneye düşmüşlerdir. Hiç kuşkusuz cehennem, o inkârcıları mutlaka kuşatacaktır.

50. Sana bir iyilik dokunursa, bu onları üzer; sana bir kötülük dokunursa: "İyi ki biz önceden önlemimizi almıştık" diyerek (savaşa gitmemeden ötürü) sevinç içinde dönüp giderler.

51. De ki: "Allah'ın, bizim için yazdığından başkası bize dokunmaz. Bizim koruyanımız odur. Onun için müminler sadece Allah'a güvenip dayansınlar!"

52. De ki: "(Ey ikiyüzlüler!) Siz bizim için iki güzellik (şehitlik, gazilik)'ten biri dışında bir şey mi beklemektesiniz? Oysa biz Allah'ın ya kendi katından ya da bizim elimizle size bir azap dokunacağını beklemekteyiz. Öyleyse siz bekleyedurun, biz de sizinle birlikte beklemekteyiz!

53. De ki: (Ey münafıklar!) İster gönüllü, ister gönülsüz verin, sizden kesinlikle (yardım) kabul edilmeyecektir; çünkü siz yoldan çıkmış insanlarsınız.

54. Onların yardımlarının kabulüne engel sadece şudur: Allah'ı ve Elçisi'ni inkâr etmişlerdir; namaza da üşene üşene gelmektedirler ve istemeye istemeye de yardım yapmaktadırlar.**{269}**

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْۜ اِنَّمَا يُر۪يدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾
وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْۜ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ
يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَاً اَوْ مَغَارَاتٍ اَوْ مُدَّخَلاً لَوَلَّوْا
اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِۚ
فَاِنْ اُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَاِنْ لَمْ يُعْطَوْا مِنْهَٓا اِذَا هُمْ
يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوا مَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُۙ
وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْت۪ينَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ وَرَسُولُهُٓ
اِنَّٓا اِلَى اللّٰهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَٓاءِ وَالْمَسَاك۪ينِ
وَالْعَامِل۪ينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغَارِم۪ينَ وَف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّب۪يلِۜ فَر۪يضَةً مِنَ
اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ الَّذ۪ينَ يُؤْذُونَ
النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ اُذُنٌۜ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِن۪ينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْۜ
وَالَّذ۪ينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٦١﴾

55. (Ey Muhammed!) Onların ne malları ne de evlâtları seni imrendirsin. Allah bunlarla onlara dünya hayatında acı çektirmek, inkârcı iken onların canlarının çıkmasını istemektedir.

56. (O ikiyüzlüler), kesinlikle sizden olduklarına dair Allah'a yemin etmektedirler; oysa onlar sizden değildirler; fakat onlar ödlek bir topluluktur.

57. (Öyle ki) sığınacak bir yer ya da mağaralar, ya da girilecek bir delik bulsalardı dönüp oraya doğru koşarlardı.

58. İçlerinden kimileri, sadakalar konusunda sana dil uzatıp ayıplamaktadır. Ondan kendilerine verilince hoşlanırlar da, ondan kendilerine verilmeyince kızıp köpürürler.

59. Ne olurdu, böyleleri Allah'ın ve Elçisi'nin kendilerine verdiğine razı olsalardı da: "Allah bize yeter! Allah yakında bize lütfundan bol bol verecek; Elçisi de... Biz sadece Allah'ı arzularız!" deselerdi.

60. Zekât-sadakalar, Allah'tan bir farz olarak düşkünlere, yoksullara, zekât işinde görevli memurlara, kalpleri (İslâm'a) ısındırılacaklara, (özgürlükleri için) kölelere, borçlulara, Allah yoluna ve yolda kalmışa aittir. Allah, her şeyi bilendir; hikmetle hükmedendir.{270}

61. (Bunların) içlerinden kimisi: "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyerek Peygamber'i incitmektedir. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır; çünkü o Allah'a inanır, müminlere güvenir ve iman edenler için de bir rahmettir. Allah'ın elçisini incitenlere acı bir azap vardır."

يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْۚ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُٓ اَحَقُّ
اَنْ يُرْضُوهُ اِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ يَعْلَمُٓوا اَنَّهُ
مَنْ يُحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَاۜ
ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ اَنْ تُنَزَّلَ
عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْۜ قُلِ اسْتَهْزِؤُاۚ
اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
لَيَقُولُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُۜ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا
قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْۜ اِنْ نَعْفُ عَنْ طَٓائِفَةٍ مِنْكُمْ
نُعَذِّبْ طَٓائِفَةً بِاَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَۚ ﴿٦٦﴾ اَلْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَاْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ اَيْدِيَهُمْۜ نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْۜ
اِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَاۜ هِيَ
حَسْبُهُمْۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌۙ ﴿٦٨﴾

62. Böyleleri, sizin gönlünüzü hoş etmek için, Allah'a yemin edip dururlar. Oysa gerçek mümin olsalardı, Allah'ı ve Elçisi'ni hoşnut etmenin daha uygun olduğunu görürlerdi.

63. Bilmezler mi ki, kim Allah'a ve Elçisi'ne karşı gelirse, ona gerçekten içinde çok uzun süre kalacağı cehennem ateşi vardır. İşte büyük rezillik budur.

64. İkiyüzlüler, kalplerindekileri kendilerine haber verecek, aleyhlerinde bir "sure" indirilmesinden çekinmektedirler. De ki: "Siz alay edin! Allah çekinmekte olduğunuz şeyi ortaya çıkaracaktır!"

65. Onlara sorsan: "Biz, lâfa dalmıştık; şakalaşıyorduk!" derler. De ki: "Siz Allah'la, ayetleriyle ve Elçisi'yle mi alay etmektesiniz?"

66. "Hiç özür dilemeyin! Siz iman ettikten sonra inkâra saptınız! Sizden bir kısmınızı affetsek bile suç işlemiş oldukları için, bir kısmınıza da azap edeceğiz."

67. İkiyüzlü erkekler ve ikiyüzlü kadınlar birbirlerindendir. Kötülüğü öğütler, iyilikten uzaklaştırırlar, elleri sıkıdır. Onlar Allah'ı unutmuşlardır; Allah da kendilerini unutmuştur. Hiç kuşkusuz münafıklar, yoldan çıkmışların ta kendileridir.

68. Allah, ikiyüzlü erkeklerle ikiyüzlü kadınlara ve de inkârcılara içinde çok uzun süre kalacakları cehennem ateşini vadetmiştir; o onlara yeter. Allah öylelerini lânetlemiştir ve onlara çok uzun sürecek bir azap vardır.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا
وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا
اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي
خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ
نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ
وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾
وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ
سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

69. (Siz de tıpkı) sizden öncekiler gibisiniz! Onlar sizden daha güçlüydüler; sizden daha çok mal ve evlâtları vardı. Onlar kendi paylarına düşenle zevklerine bakmışlar; siz de kendi payınıza düşenle zevkinize bakmaktasınız. Tıpkı sizden öncekilerin, kendi paylarına düşenle zevklerine baktıkları gibi siz de (dünyaya ya da batıla) dalanlar gibi dalmaktasınız! Onlar, dünya ve ahirette tüm yaptıkları boşa gitmiş kimselerdir ve en büyük kayba uğrayanlar da onlardır.

70. Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen halkının, ters yüz edilmiş şehirlerin (Sodom ve Gomore) halkının haberi gelmedi mi? Onlara peygamberleri apaçık belgeler getirmişlerdi. Allah böylelerine asla zulmetmemiştir; fakat onlar kendi kendilerine zulmetmişlerdir.

71. Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin velileri-koruyanıdırlar; iyiliği emreder, kötülükten sakındırmaya çalışırlar; namazı kılarlar; zekâtı veririler; Allah'a ve Elçisi'ne itaat ederler. Allah onlara rahmet edecektir. Allah, her zaman en üstün, en güçlü olan, hikmetle hükmedendir.

72. Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara, içinde hiç çıkmamacasına kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde barınaklar-köşkler vadetmiştir. Allah'ın kendilerinden hoşnut olması ise hepsinden büyüktür. İşte büyük kurtuluş, güzel son budur!

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوا
وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا
بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوٓا اِلَّٓا اَنْ اَغْنٰيهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ
مِنْ فَضْلِهِ فَاِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَاِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ
اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰينَا
مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّٓا
اٰتٰيهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾
فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَٓا اَخْلَفُوا
اللّٰهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوٓا
اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ اَلَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ
مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

73. Ey Peygamber! İnkârcılar ve ikiyüzlülerle mücadele et; onlara karşı sert-yıldırıcı ol! Onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü varış yeridir o! {271}

74. (Ey Muhammed! Münafıklar o yakışıksız sözleri) söylemediklerine dair Allah'a yemin etmektedirler. Oysa o "küfür" sözünü söylemişlerdir ve Müslüman olduktan sonra inkârcı olmuşlardır. Başaramadıkları bir şeye (suikasta) yeltenmişlerdir. Sırf Allah ve elçisi kendilerini, Allah'ın lütfuyla zengin etti diye öç almaya kalkışmışlardır! Eğer tövbe ederlerse, kendileri için daha iyi olur. Yüz çevirilerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı verici bir azaba çarptıracaktır. Yeryüzünde onların ne bir velisi ne de bir yardımcısı vardır.

75. Onlardan kimileri de Allah'a şöyle yemin etmişlerdir: "Eğer Allah lüfundan bize verirse elbette sadaka vereceğiz ve iyi insanlardan olacağız!"

76. Ne zaman ki Allah onlara lüfundan vermiştir, (sözlerini tutmayıp) cimrilik etmişler ve yüz çevirerek sözlerinden dönmüşlerdir.

77. Allah'a vermiş oldukları sözden caymış oldukları ve de yalan söylediklerinden ötürü Allah, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar onların kalplerine münafıklık sokmuştur.

78. Onlar bilmezler mi ki Allah onların gizledikleri sırları da, fısıldaşarak konuştuklarını da bilmektedir. Allah bilinmezliklerdeki her şeyi bilendir.

79. Gönüllü olarak yardımlar yapan müminlerin cömertliklerini eleştirenler ve güçlerinin yettiğinden başkasını bulamayanlarla alay edenler var ya, (asıl) Allah, onlarla alay etmiştir. Onlar için acı bir azap vardır.

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ
مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ
حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا
جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَٓائِفَةٍ مِنْهُمْ
فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ اَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ
عَدُوًّا اِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾
وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ اَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهِ
اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا
تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا
فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَٓا اُنْزِلَتْ
سُورَةٌ اَنْ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ
اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

80. Sen onlar için ister af dile, ister dileme; onlar için yetmiş kez af dilesen bile Allah onları kesinlikle affetmeyecektir. Bu, onların Allah'ı ve Elçisi'ni inkâr etmelerindendir. Allah, yoldan çıkmışları doğru yola iletmez.{272}

81. Geride kalanlar, Allah'ın Elçisi'ne ters düşüp oturdukları için sevinmişlerdir; mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihat etmekten hoşlanmamışlardır ve: “Bu sıcakta savaşa çıkmayın!” demişlerdir. (Onlara) de ki: “Cehennemin ateşi daha sıcaktır!” Keşke gerçeği kavrayabilselerdi!

82. Artık kazanıp durduklarının karşılığı olarak az gülsünler, çok ağlasınlar!

83. Eğer Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de, savaşa seninle çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: “Benimle birlikte kesinlikle çıkamazsınız ve benimle birlikte bir düşmana karşı asla savaşamazsınız! Çünkü siz ilk başta (Tebük'te) oturmayı tercih ettiniz, şimdi de geri kalanlarla birlikte oturun (oturduğunuz yerde)!

84. Onlardan ölen birinin asla duasını etme! Böyle birinin mezarı başında durma! Çünkü onlar Allah'a ve Elçisi'ne nankörlük etmişlerdir; fasık-yoldan çıkmışken ölmüşlerdir.{273}

85. Onların malları ve evlâtları seni imrendirmesin! Allah bunlarla onları dünyada cezalandırmayı, inkârcı iken onların canlarının çıkmasını istemektedir.

86. “Allah'a iman edin, Elçisi'yle birlikte cihat edin!” diye bir sure indirildiğinde, onlardan servet sahipleri senden izin isteyip: “Bizi bırak da (evlerinde) oturanlarla birlikte olalım” demişlerdir.

رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ
جَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾
وَجَٓاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ
الَّذِينَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَٓاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى
وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوا لِلّٰهِ
وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾
وَلَا عَلَى الَّذِينَ اِذَا مَٓا اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَٓا اَجِدُ
مَٓا اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَاَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ اِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ اَغْنِيَٓاءُ رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ
الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

87. Geride kalanlarla birlikte olmaya razı olmuşlardır. Bu yüzden de kalpleri mühürlenmiştir. O nedenle kavrayamazlar.

88. Fakat Elçi ve kendisiyle birlikte olan müminler, canlarıyla, mallarıyla cihat etmişlerdir; tüm iyilikler onlarındır ve işte başarıya ulaşanlar da onlardır.

89. Allah öyleleri için, altlarından ırmaklar akan, içinde çıkmamacasına kalacakları cennetler hazırlamıştır. En büyük başarı-mutluluk da budur.

90. Bedevi Araplardan özürler düzenler, izin almak için sana gelmiştir. Allah'a ve Elçisi'ne yalan söyleyenler de oturup kalmıştır. Onlardan inkârcı olanlara acı bir azap erişecektir.

91. Allah'a ve Elçisine içten bağlı oldukları ve iyiliğe çağırdıkları sürece zayıflara, hastalara ve yardım için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk yoktur. İyilik edenler kınanamaz. Allah bağışlayandır; esirgeyendir.

92. Bir de kendilerine binek sağlaman için sana geldiklerinde: "Sizi bindirecek bir şey bulamamaktayım" dediğinde, harcayacak bir şey bulamadıklarından ötürü üzüntüden gözlerinden yaş aka aka dönen kimseler için de bir sorumluluk yoktur.

93. Sadece, varlıklı oldukları halde senden izin isteyenler kınanabilir. Onlar, geride kalanlarla birlikte olmaya razı olmuşlardır. Allah da onların kalplerini mühürlemiştir. Bu yüzden (sizdeki yüce duyguları) anlayamazlar.

يَعْتَذِرُونَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ
اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوا عَنْهُمْ اِنَّهُمْ رِجْسٌ
وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ
لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى
عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾ اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا
وَاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهِ
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ
مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ
السَّوْءِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللّٰهِ
وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ اَلَا اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ
اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

94. (Böyleleri seferden) dönüp onların yanına geldiğinizde sizden özür dilerler. De ki: "Özür dilemeyin; size kesinlikle inanmayız! Allah bize, durumunuzu bildirmiştir. Yapıp ettiklerinizi Allah da, Elçisi de görecek ve sonra da gizliyi ve açığı bilenin huzuruna döndürüleceksiniz. İşte o zaman yaptıklarınızı size bildirecektir.

95. Onlara döndüğünüzde, kendilerini paylamayasınız diye, Allah'a yemin edeceklerler. Artık onlara sırt çevirin; çünkü onlar gerçekten pisliktir! Kazandıklarının karşılığı olarak, varacakları yer cehennemdir.

96. Kendilerinden hoşnut olasınız diye yemin etmektedirler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile, hiç kuşkusuz Allah, yoldan çıkmışlardan hoşnut olmaz!

97. Bedevi Araplar, inkâr ve ikiyüzlülükte aşırıdırlar. Allah'ın, Elçisi'ne indirdiğini tanımamaya da daha yakındırlar. Allah, her şeyi bilen, hikmetle hükmedendir.

98. Kimi bedeviler de yardımlarını bir zarar-kayıp sayar ve sizin başınıza belâlar gelmesini bekler dururlar. En kötü belâ ve kötülükler onların başına düşsün! Allah, her şeyi işitendir; bilendir.

99. Bedevilerden Allah'a ve ahiret gününe iman edenler de vardır. Yaptıkları yardımlarını Allah'a yakınlaşma, Peygamber'in duasını almak için vesile sayarlar. Gerçekten bu, onlar için bir yakınlık vesilesidir. Allah onları rahmetine sokacaktır. Hiç kuşkusuz Allah bağışlayandır; esirgeyendir.

وَالسَّابِقُونَ الْاَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِاِحْسَانٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ اَهْلِ
الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُونَ اعْتَرَفُوا
بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَاٰخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ
اَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ
صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ
سَكَنٌ لَهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ
التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَاٰخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا
يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

100. Muhacir'lerden ve Ensar'dan ilklerle, onları güzelce izleyenlerden Allah hoşnut olmuştur; onlar da ondan hoşnutlardır. Onlara, altlarından ırmaklar akan, çıkmamacasına içinde kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte büyük başarı-kurtuluş budur!

101. Çevrenizdeki bedevi Araplardan ikiyüzlüler vardır; Medine halkından da, ikiyüzlülüğe iyice alışmış olanlar vardır. Sen onları bilmezsin; onları biz bilmekteyiz. Öylelerine iki kez azap edeceğiz; sonra da onlar büyük azaba döndürüleceklerdir.

102. Diğerleri de, iyi bir işi, kötü bir işle karıştırıp günahlarını itiraf etmişlerdir. Umulur ki Allah, onların tövbelerini kabul eder! Hiç kuşkusuz Allah bağışlayandır; esirgeyendir.

103. Onların mallarından, kendilerini temizleyeceğin ve arındıracağın bir sadaka-zekât al ve onları teşvik et! Çünkü senin teşvikin onları mutlandırmakta-yüreklendirmektedir. Allah, her şeyi işitendir; bilendir.

104. Onlar bilmezler mi ki kullarının tövbelerini kabul eden, sadakaları alan sadece Allah'tır? (Evet) ve hiç kuşkusuz Allah, tövbelerini kabul edendir; esirgeyendir de.

105. De ki: "Ne yaparsanız yapın! Allah, Elçisi ve müminler sizin yapıp ettiklerinizi görecektir. Yakında, görülmeyeni ve görüleni bilene döndürüleceksiniz! O size yaptıklarınızı tek tek bildirecektir!"

106. (Savaşa katılmayan) diğer bir kısmı da, Allah'ın emri gereği ertelenmişlerdir. O bunları ya cezalandıracak ya da tövbelerini kabul edecektir. Allah, her şeyi bilen, hikmetle hükmedendir.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ
إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾
لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ
أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ
الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ
وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ
هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾
إِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ
لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰيةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْاٰنِ
وَمَنْ أَوْفٰى بِعَهْدِهِ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ
الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

107. Kimileri de zarar vermek, nankörlük etmek, müminlerin arasını açıp parçalamak ve daha önce Allah'a ve Elçisi'ne karşı savaşmış olanı gözetleme amaçlı bir mescit yapmışlardır. " İyilikten başka bir amacımız yoktur!" diye de yemin etmektedirler. Oysa Allah, onların yalancılığına tanıktır.{274}

108. Onda, asla namaz kılma! İlk günden beri, takva üzerine kurulan mescit, elbette namaz kılman için çok daha uygundur. Orada, temizlenmeyi-arınmayı arzulayan insanlar vardır. Allah da temizlenenleri sever.

109. Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran mı, yoksa binasını bir uçurumun kenarına kurup onunla birlikte cehennem ateşine yuvarlanan mı daha iyi (iş yapmıştır)? Allah, zulmeden bir toplumu doğru yola iletmez.

110. Kurdukları bina, onların yürekleri paramparça oluncaya dek, kalplerinde bir kuşku nedeni olarak kalacaktır. Allah, her şeyi bilendir; hikmetle hükmedendir.

111. Allah, müminlerin canlarını ve mallarını, kendilerine cennet vermek karşılığında satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar; öldürür ve öldürülürler. Bu; Allah'ın Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da kendisinin üstlendiği gerçek bir vaat-söz vermesidir. Allah'tan daha çok kim sözünde durabilir? Öyleyse, onunla olan bu alışverişinizden ötürü sevinin! İşte büyük kurtuluş-başarı budur!

اَلتَّٓائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّٓائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ
لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُٓوا
اُولِي قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾
وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيمَ لِاَبِيهِ اِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ
وَعَدَهَٓا اِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُٓ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ
اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ
قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰيهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ اِنَّ اللّٰهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْاَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ
مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ
ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ اِنَّهُ بِهِمْ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

112. Tövbe edenler, kulluklarını sürdürenler, hamdedenler, (Allah yolunda iyi amaçlarla) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın (bu Kitap'ta koyduğu) sınırları koruyanlar... İşte bu müminleri müjdele!

113. Yakınları bile olsalar, cehennemlik oldukları belli olduktan sonra, ne Peygamber'e, ne de müminlere müşrikler için bağışlanma dilemeleri yakışık alır.

114. İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesinin tek sebebi, daha önceden kendisine söz vermiş olmasıydı.{275} Onun bir Allah düşmanı olduğu kendisine belli olunca ondan uzaklaşmıştır. İbrahim pek duygulu, çok da yumuşak huyluydu...

115. Allah bir toplumu doğru yola ilettikten sonra, sakınacakları şeyleri kendilerine iletinceye dek onları saptırmaz. Allah, her şeyi bilendir.

116. Göklerin ve yerin egemenliği sadece Allah'ındır. Yaşatan da, öldüren de odur. Sizin Allah'tan başka bir veliniz ve yardımcınız da yoktur.

117. Andolsun ki Allah; Peygamber'in, Muhacir'lerin, Ensar'ın tövbelerini kabul etmiştir. Onlar, içlerinden bir bölümünün nereyse kalplerinin kaydığı o zor anda ona uymayı sürdürmüşlerdi. Sonra onların tövbelerini kabul etmiştir. Çünkü o, onlara karşı pek şefkatlidir; pek merhametlidir.

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتّٰى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ
بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا اَنْ لَا مَلْجَاَ
مِنَ اللّٰهِ اِلَّا اِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا
مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ
حَوْلَهُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوا
بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَاٌ وَلَا
نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَؤُنَ مَوْطِئًا يَغِيظُ
الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ
صَالِحٌ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ
نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا اِلَّا
كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾
وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ
فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا
قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

118. Geride kalan üç kişinin de{276} (tövbesini kabul etmiştir). Yeryüzü tüm genişliğine rağmen onlara dar gelmişti; canları pek sıkılmıştı. Onun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınılacak makam olmadığını iyice anlamışlardı. Allah, tövbe etmeyi kesmesinler diye, onların tövbelerini kabul etmiştir. Çünkü Allah, gerçekten tövbeyi kabul edendir; esirgeyendir de.

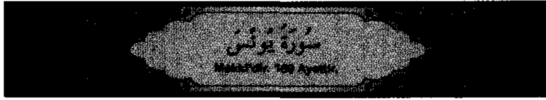
119. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve doğrularla birlikte olun!

120. Ne Medine'nin ne de onun çevresindeki Arapların, Allah'ın Elçisi'nden geri kalmaları, ne de onun canından önce kendi canlarının kaygısına düşmeleri yakışık alır; çünkü onlar Allah yolunda ne zaman bir susuzluk, yorgunluk, açlığa maruz kalıp katlansalar, inkârcıları kızdıracak biçimde bir yere ayak bassalar, ya da düşmana karşı bir başarı kazansalar, bunların her biri mutlaka kendilerine "salih amel" olarak yazılmaktadır. Hiç kuşkusuz Allah, iyilerin-iyi işler yapanların ödülünü yitirmez.

121. Büyük ya da küçük, yaptıkları her yardım, aştıkları her vadi mutlaka onların lehine yazılmaktadır ki, Allah kendilerini, yapmış olduklarının en güzeliyle ödüllendirsin.

122. Öyleyken, müminlerin tümünün cephede savaşa katılması doğru değildir. Onların her kesiminden birilerinin, dinde derin bilgiler edinmek ve cepheye gidenler geriye döndüğünde, korunurlar umuduyla, kendilerini uyarmak üzere (geride kalmaları gerekir).{277}

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قَاتِلُوا الَّذ۪ينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا
ف۪يكُمْ غِلْظَةًۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّق۪ينَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ
سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِه۪ٓ ا۪يمَانًاۚ فَاَمَّا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا فَزَادَتْهُمْ ا۪يمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا
الَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ
وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ
ف۪ي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾
وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍۜ هَلْ يَرٰيكُمْ
مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُواۜ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ عَز۪يزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَر۪يصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِن۪ينَ رَؤُ۫فٌ
رَح۪يمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظ۪يمِ ﴿١٢٩﴾

123. Ey iman edenler! Yakınınızdaki inkârcılarla savaşın!{278} Sizde sertlik-yıldırıcı bir güç bulsunlar. Bilin ki Allah, korunup sakınanlarla birliktedir.

124. Her ne zaman bir sure inse: "Bu, hanginizin imanını artırmıştır?" derler. Oysa bu gerçekten, iman edenlerin inancını artırmış ve onlar hep sevinmişlerdir.

125. Kalplerinde hastalık bulunanlara gelince, onların da pisliklerine pislik katmıştır ve onlar "kâfir" olarak ölüp gitmişlerdir.

126. Kendilerinin her yıl, birkaç kez belâlarla sınanmakta olduklarını görmezler mi? Buna rağmen ne tövbe ederler, ne de öğüt alırlar!{279}

127. Bir sure indirildiğinde: "Sizi bir kimse görüyor mu?" diyerek birbirleriyle bakışırlar; sonra da dönüp giderler. Anlayışsız bir topluluk olduklarından Allah kalplerini yamultmuş-çevirmiştir.

128. Andolsun ki, içinizden size öyle bir elçi gelmiştir ki, sıkıntıya düşmeniz ona ağır gelir; size düşkündür; müminlere karşı pek şefkatlidir; merhametlidir de.

129. (Ey Muhammed!) Eğer yüz çevirirlerse de ki: "Allah bana yeter! Ondan başka tanrı yoktur. Ben sadece ona güvenip dayanmaktayım. Büyük arşın Rabbi odur."{280}

10. YUNUS SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 98. ayetinde Yunus Peygamber'in kavminden azabın kaldırıldığı anlatıldığından; peygamber, bir gemiden denize atıldığında bir balığın onu yutmasından bahsedildiği için sureye "Yunus Suresi" denmiştir. 109 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Râ! Bunlar, Hikmetli Kitab'ın ayetleridir.

2. İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere rableri katında 'özel bir makam' olduğu müjdesini ver!" diye vahyetmemiz, (kimi) insanlara şaşırtıcı mı geldi ki inkârcılar: "Bu apaçık bir büyüdür" demişlerdir?

3. Hiç kuşkusuz sizin rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş üzerinde egemenliğini kurup her bir işin yönetimine başlayan Allah'tır. Onun izni dışında hiçbir şefaatçi (aracı), aracılık edemez. İşte, Rabbiniz olan Allah budur. Öyleyse sadece ona kulluk edin! Düşünüp öğüt almaz mısınız?{281}

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
اَنْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا
اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ هٰذَا
لَسَاحِرٌ مُب۪ينٌ ﴿٢﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَۜ
مَا مِنْ شَف۪يعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِه۪ۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُۜ
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَم۪يعًاۜ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقًّاۜ اِنَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِۜ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَم۪يمٍ وَعَذَابٌ اَل۪يمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذ۪ي
جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَٓاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّن۪ينَ وَالْحِسَابَۜ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّۚ يُفَصِّلُ
الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اِنَّ ف۪ي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا
خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

4. Sizin tümünüzün dönüşü onadır. Allah'ın vaadi gerçektir. Allah yaratılışı başlatır ve sonra sürdürür ki iman edip iyi işler yapanlar, hiç haksızlığa uğramaksızın ödüllendirilmiş olsunlar. İnkârcılaraysa, inkârlarında diretip durduklarından kaynar sudan bir içecek ve acı bir azap vardır.

5. Güneşi bir ışık kaynağı, ayı da bir nur (yansımış ışık) kılan ve yılların sayısını ve (zamanın) hesabını bilmeniz için ona duraklar (evreler) belirleyen odur. Allah bunları gerçek(ler bilinsin) diye yaratmıştır. (O), bilen bir topluma ayetleri işte böyle tek tek açıklamaktadır.

6. Geceyle gündüzün yer değiştirmesinde, Allah'ın göklerde ve yeryüzünde yarattığı şeylerde, kendisinden korunup sakınan bir toplum için gerçekten nice ayetler-işaretler vardır.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَٓاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اٰيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ اُو۬لٰٓئِكَ مَأْوٰيهُمُ
النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ
فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعْوٰيهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ وَاٰخِرُ دَعْوٰيهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾
وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ
اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَٓاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا
لِجَنْبِهٓ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَٓائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ
مَرَّ كَاَنْ لَمْ يَدْعُنَٓا اِلٰى ضُرٍّ مَسَّهُ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَمَّا ظَلَمُوا وَجَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَٓائِفَ
فِي الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

7. Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına kapılıp onunla yetinenler (Allah'ı ve ahireti umursamayanlar) ve ayetlerimize karşı aymazlık edenler...

8. İşte onların, kazandıkları işlerden ötürü; varacakları yer ateştir.

9. İman edip iyi iş işleyenlere gelince, rableri onları, imanlarından ötürü, altlarından ırmaklar akan, nimet cennetlerine iletir.

10. Onların oradaki duaları: “Allah'ım! Sen her türlü eksiklikten uzaksın!” biçimindedir. Oradaki selâmlaşmaları: “Selâm!” Ve dualarının sonunda da: “Tüm Varlıkların Rabbi Allah'a hamdolsun!” (demektir).

11. İnsanların iyiliği “acele” istemesi gibi, Allah da cezayı acele verseydi mutlaka, belirlenmiş süreleri bitiverirdi. İşte, bizimle karşılaşmayı ummayanları biz bu şekilde, azgınlıkları içinde, şaşkınca bocalar bırakırız.

12. İnsanlara bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, ya da ayaktayken, ya da otururken bize dua eder-yalvarır; ama ona zarar veren şeyi kendisinden giderdik mi, sanki ona dokunan o zarardan dolayı bize hiç dua etmemiş gibi davranır. İşte aşırı gidip sınır tanımazlara, yaptıkları iş böyle süslü gösterilir.

13. Andolsun ki, sizden önceki nesilleri, elçileri kendilerine apaçık belge ve bilgiler getirdikleri halde, zulmettikleri ve iman etmedikleri için yok etmişizdir. Biz, suç işleyen bir toplumu işte böyle cezalandırırız.

14. Sonra, sizin nasıl davranacağınızı görmek üzere, onların yerine sizi yeryüzünün egemenleri kılmışızdır.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذٖينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَٓاءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَٓا اَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لٖٓي
اَنْ اُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَٓائِ نَفْسٖي اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى اِلَيَّ اِنّٖٓي
اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّٖي عَذَابَ يَوْمٍ عَظٖيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ
لَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَٓا اَدْرٰيكُمْ بِهٖ فَقَدْ
لَبِثْتُ فٖيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهٖ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖ اِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هٰٓؤُلَٓاءِ شُفَعَٓاؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ
قُلْ اَتُنَبِّؤُنَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ
اِلَّٓا اُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فٖيمَا فٖيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾
وَيَقُولُونَ لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهٖ فَقُلْ اِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوا اِنّٖي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرٖينَ ﴿٢٠﴾

15. Onlara, apaçık olan ayetlerimiz okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar: “Bundan başka bir Kur'an getir, ya da onu değiştir!” derler. (Sen de) de ki: “Onu ben kendim değiştiremem; ben sadece bana vahyedilene uyarım. Rabbime karşı gelirsem, Büyük Günün azabından korkarım.”

16. De ki: “Eğer Allah dilemiş olsaydı onu size okumazdım; sizin de ondan haberiniz olmazdı. O gelmeden önce aranızda uzun bir süre yaşamıştım. Hâlâ düşünemiyor musunuz?”

17. Allah'a karşı yalan yanlış şeyler uydurup iftira edenden ve onun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Hiç kuşkusuz, böylesi günahkârlar onmazlar.{282}

18. Onlar Allah'ı bırakıp kendilerine zarar ya da yarar vermeyecek şeylere tapmaktadırlar ve: “Bunlar, Allah katında bizim şefaatçilerimizdir” derler. De ki: “Siz, Allah'ın göklerde ve yerde (olup da) bilmediği bir şeyi mi haber vermektesiniz?” O çok yücedir; onların ortak koşup durduklarından da uzaktır.

19. İnsanlar bir tek toplumken, sonradan anlaşmazlığa düşmüşlerdir. Eğer Rabbinin vermiş olduğu bir sözü (yasası) olmasaydı, anlaşmazlığa düştükleri konuda, aralarında hüküm verilir(işleri bititilir)'di.

20. “Ona, Rabbinden bir mucize indirilse ya!” demektedirler. De ki: “Gaib(bilinmezlik)'i bilmek Allah'a özgüdür. Siz bekleyedurun! Ben de sizinle birlikte beklemekteyim!”{283}

وَاِذَٓا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فٖٓى اٰيَاتِنَاۜ
قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًاۜ اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾
هُوَ الَّذٖى يُسَيِّرُكُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِى الْفُلْكِۚ
وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرٖيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَٓاءَتْهَا رٖيحٌ عَاصِفٌ وَجَٓاءَهُمُ
الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ اُحٖيطَ بِهِمْۙ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصٖينَ
لَهُ الدّٖينَۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿٢٢﴾
فَلَمَّٓا اَنْجٰيهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّۜ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا
بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْۙ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ
فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَٓاءٍ
اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَٓاءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ
وَالْاَنْعَامُۜ حَتّٰٓى اِذَٓا اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ
وَظَنَّ اَهْلُهَٓا اَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَٓاۙ اَتٰيهَٓا اَمْرُنَا لَيْلًا
اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصٖيدًا كَاَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِۜ كَذٰلِكَ
نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ يَدْعُٓوا اِلٰى
دَارِ السَّلَامِۜ وَيَهْدٖى مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٥﴾

21. Kendilerine dokunan bir sıkıntıdan sonra, insanlara bir rahmet tattırdığımızda, ayetlerimize karşı (hileli) bir plân-tuzak düzerler. De ki: "Tuzak kurmada Allah daha hızlıdır!" Zaten elçilerimiz (melekler), sizin kurmakta olduğunuz tuzakları yazmaktadırlar.

22. Sizi, karada ve denizde yürüten odur. (Düşünün ki bir) gemidesiniz! Hoş bir rüzgârla gemiler yüzdürülmekteyken siz mutlusunuzdur. Derken şiddetli bir kasırga gelip ona çatar ve her yandaki dalgalar kendilerini kuşatıverir. Artık tamamen kuşatıldıklarını sandıklarında, dini sadece Allah'a özgüleyerek: "Andolsun ki, eğer bu durumdan bizi kurtarırsan, hiç kuşkusuz sana şükredenlerden olacağız!" diye ona yalvarıp-yakarmaya başlarlar.

23. Onları kurtarınca da, haksız yere yeryüzünde taşkınlığa kalkışırlar. Ey insanlar! Sizin taşkınlıklarınız sadece kendi aleyhinizedir. O, dünya hayatının kısacık-bir tadımlık zevkidir; dönüşünüz bizedir. Biz de yapmakta olduklarınızı size haber vereceğiz.

24. Dünya hayatı tıpkı şu örnekte (olduğu) gibidir: Gökten indirdiğimiz su, insanların ve hayvanların yedikleri bitkilerin yapısına karışır. Bu durum, yeryüzünün süslenip bezendiği ve halkının da her şeye sahip olduklarını sandıkları ana kadar sürüp gider. Sonunda bir gece ya da gündüz emrimiz geliverir. Sanki dün süslenip bezenen orası değilmiş gibi onu kökünden biçilip atılmış bir hâle getiririz.{284} Düşünen bir toplum için biz, ayetlerimizi işte böyle açıklamaktayız.

25. Allah (kullarını) Esenlik Yurdu'na çağırmaktadır ve kimi dilerse doğru yola iletmektedir.

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا
ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا
السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ
لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ
شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ
مَا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ
يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ
الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ حَقَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

26. İyilik yapanlara ondan daha güzeliyle karşılık ve hatta fazlası vardır. Onların yüzlerine, ne bir karartı çöker, ne de bir aşağılanma iner. Onlar cennet halkıdır ve çıkmamacasına orada kalacaklardır.

27. Kötü iş-günah işleyenlereyse, kötülüğün aynısıyla karşılık verilir. Yüzlerini de bir aşağılanma duygusu kaplar. Onları Allah'tan kurtaracak hiç kimse yoktur. Yüzleri sanki karanlık bir gecenin paçasıyla kaplanmış gibidir. İşte onlar da ateş-cehennem halkıdır; orada çok uzun süre kalacaklardır.

28. O gün onların tümünü bir araya topladığımızda ortak koşanlara: "Siz ve ortaklarınız haydi yerlerinize!" diyerek onları birbirlerinden ayırırız. Ortakları da: "Siz bize kulluk etmiyordunuz ki!" derler.

29. "Bizimle sizin aranızda Allah tanıktır ki, biz sizin (bize) tapmakta olduğunuzdan habersizdik."

30. İşte orada her can, geçmişte yaptıklarıyla sınava çekilir; gerçek Mevlâları olan Allah'a döndürülmüşlerdir. Uydurdukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp gitmiştir.

31. De ki: "Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? İşitme ve görme duyularınızı denetleyen kim? Ölüden diriyi, diriden de ölüyü çıkaran kim? Kim yönetmektedir tüm işleri?" "Allah diyeceklerdir." "Öyleyse, korunup sakınmaz mısınız?" de!

32. İşte bu, sizin gerçek rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse, (yüz çevirmekte olduğunuz o büyük) gerçekten sonra, sapıklıktan başka geriye ne kalmaktadır? Öyleyken, nasıl olur da hâlâ (Hak'tan) çevrilebilmektesiniz?

33. Fasıklar(yoldan çıkmışlar)'la ilgili Rabbinin "Hiç kuşkusuz onlar iman etmezler" sözü gerçekleşmiştir.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَهْدِٓي
اِلَى الْحَقِّ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ اَفَمَنْ يَهْدِٓي اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُتَّبَعَ
اَمَّنْ لَا يَهِدِّٓي اِلَّٓا اَنْ يُهْدٰى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا
يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا اِنَّ اللّٰهَ
عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ
فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ
مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾
بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ
اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
اَنْتُمْ بَرِيٓؤُنَ مِمَّٓا اَعْمَلُ وَاَنَا بَرِٓيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

34. De ki: “Sizin ortak koştuklarınızdan ilk kez yaratıp, sonra onu çevirip yeniden yaratacak olan var mı?” De ki: “İlk kez yaratan (sadece) Allah'tır; sonra onu çevirip yeniden (tekrar tekrar) yaratır. Öyleyse nasıl (rabbinizden) çevrilebilmektesiniz?”

35. De ki: “Sizin ortak koştuklarınızdan hakka-gerçeğe ulaştırabilecek olanı var mıdır?” De ki: “Gerçeğe ulaştırabilecek (sadece) Allah'tır. Gerçeğe ulaştıran mı uyulmaya daha lâyıktır, yoksa gerçeğe ulaştırılmadıkça gerçeği (bir türlü) bulamayan mı? Size ne oluyor ki? Nasıl yargıda bulunmaktasınız?”

36. Onların çoğu zandan başkasına uymaz ki! Zan-sanı da hiçbir biçimde gerçeğe götürmez. Hiç kuşkusuz Allah, onların ne yapmakta olduklarını bilendir.

37. Bu Kur'an, Allah'tan başkası tarafından uydurulmuş bir şey değildir; ancak, kendisinden öncekileri doğrulayan ve Kitab'ı tek tek açıklayandır. (Onun), Tüm Varlıkların Rabbi tarafından (indirildiğinde) hiçbir kuşku yoktur.

38. Yoksa: “Onu Muhammed uydurdu” mu demektedirler? De ki: “Sözünüzün eriyseniz, buna benzer bir sure getirin ve Allah'tan başka çağırabileceklerinizi de çağırın!”

39. Hayır; Onlar bilgileriyle kavrayamadıkları ve (sonucu) hakkında henüz kendilerine yorumu ulaşmamış olan bir şeyi yalanlamışlardır. Kendilerinden öncekiler de böyle yalanlamıştı. Zalimlerin sonunun nice olduğunu gör!

40. Onlardan kimisi ona iman eder; kimisi de inanmaz. Senin Rabbin bozguncuları daha iyi bilmektedir.

41. Eğer seni yalanlarlarsa de ki: “Benim yapmakta olduğum bana, sizin yaptıklarınız da sizedir. Siz benim yaptığımdan sorumlu değilsiniz; ben de sizin yaptıklarınızdan sorumlu değilim!”

42. Onlardan seni dinleyenler var da, akıllarını kullanmayan sağırlara sen mi duyuracaksın?

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تَهْدِى الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا لَا
يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَلٰكِنَّ النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُوا اِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِلِقَٓاءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوا
مُهْتَد۪ينَ ﴿٤٥﴾ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذ۪ى نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَه۪يدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ
رَسُولٌ فَاِذَا جَٓاءَ رَسُولُهُمْ قُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾
وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٤٨﴾ قُلْ لَٓا اَمْلِكُ
لِنَفْس۪ى ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُ لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ اِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ
فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ
اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾
اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِه۪ٓ اٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِه۪ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾
ثُمَّ ق۪يلَ لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ
اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِؤُنَكَ اَحَقٌّ
هُوَ قُلْ اِى وَرَبّ۪ٓى اِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِز۪ينَ ﴿٥٣﴾

43. İçlerinden sana bakanlar da var. (Var da) basiretleri kapalı körleri sen mi doğruya ileteceksin?

44. Allah insanlara kesinlikle zulmetmez; fakat insanlar kendi kendilerine zulmetmektedirler.

45. Dünyadayken doğruyu bulamamış ve Allah'ın huzuruna çıkmayı da yalanlamış olanlar-ki onlar birbirini tanırlar-Allah'ın kendilerini toplayacağı gün mutlaka kaybedeceklerdir. (Kendilerine dünyada ne kadar kaldıkları sorulduğunda) "günün bir saati kadar kaldıklarını" (söyleyeceklerdir). **{285}**

46. Onları tehdit ettiğimizin bir kısmını sana göstersek de, ya da senin canını alsak da, sonunda onların dönüşleri bizedir. Sonra Allah, onların yapıp ettiklerine (zaten) tanıktır.

47. Her toplumun bir peygamberi vardır, onlara peygamberleri geldiğine göre (artık) aralarında adaletle hüküm verilir ve kendileri asla haksızlığa uğratılmazlar.

48. (Onlar elçilerine): "Eğer doğru söylemekteyseniz, bu vaid (tehdit) ne zaman gerçekleşecek?" demektedirler.

49. De ki: "Ben, kendime bile Allah dilemedikçe, ne bir zarar, ne de bir yarar verebilme gücüne sahibim. Her toplumun bir eceli-süresi vardır. Süreleri bitince ne bir saat geciktirilir, ne de öne alınır."

50. De ki: "Hiç düşündünüz mü: Onun azabı size gece ya da gündüz gelecekse, günahkârlar bunun niçin daha çabuk gelmesini istemektedirler?"**{286}**

51. (Azap) gerçekleştikten sonra mı ona iman edeceksiniz? (Yoksa) şimdi mi? Oysa siz onun çabuk gelmesini isteyip dururdunuz?"

52. Sonra zulmedenlere: "O çok uzun sürecek olan azabı tadın!" denilecek. "Sadece, kazandıklarınızın karşılığıyla cezalandırılmıyor musunuz?"

53. "O sahiden doğru mu?" diye sana sormaktalar. De ki: "Evet; Rabbim hakkı için o gerçektir ve siz (onu kesinlikle) önleyemezsiniz!"

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ وَاَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَۚ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ اَلَٓا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اَلَٓا اِنَّ
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيتُ
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَٓاءٌ لِمَا فِى الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾
قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُواۜ هُوَ خَيْرٌ مِمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ
حَرَامًا وَحَلَالًاۜ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾
وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ
اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾
وَمَا تَكُونُ فِى شَاْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ
مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا اِذْ تُفِيضُونَ فِيهِۜ وَمَا
يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَٓاءِ
وَلَٓا اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْبَرَ اِلَّا فِى كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

54. (İşte o zaman) zulüm yapmış her insan, yeryüzündekilerin tümü kendisinin olsaydı, (azaptan kurtulmak için) mutlaka onu fidye (kurtuluş akçesi) olarak verirdi. Azabı gördüklerinde (bilseniz nasıl) pişmanlık duyarlar! (Haklarında) adaletle karar verilir ve kesinlikle haksızlığa uğratılmazlar.

55. İyi bilinsin ki göklerdekilerin ve yerdekilerin tümü Allah'ındır. İyi bilinsin ki Allah'ın vaadi gerçektir; fakat (ne yazık ki) onların çoğu bilmezler!

56. (O) hem yaşatır; hem öldürür; mutlaka ona döndürüleceksiniz!

57. Ey insanlar! Size rabbinizden bir öğüt gelmiştir! Göğüslere şifadır (o)! Müminlere yol gösterici ve hem de rahmettir (o)! {287}

58. De ki: " (Müminler) Allah'ın lütfuyla, rahmetiyle, (işte sadece) bunlarla sevinip mutlansınlar! O, onların toplayıp biriktirdiklerinden daha iyidir!"

59. De ki: "Hiç düşündünüz mü: Allah'ın size indirdiği rızıktan bir kısmını helâl, bir kısmını da haram ettiniz!" De ki: "Allah mı size izin vermiştir, yoksa siz mi Allah'a iftira etmektesiniz?"**{288}**

60. Allah'a yalan uydurup iftira düzenlerin, kıyamet günü hakkındaki zanları nedir? Hiç kuşkusuz Allah, insanlara karşı lütuf sahibidir; fakat onların çoğu şükretmemektedir.

61. Senin içinde bulunduğun her hangi bir durum, Kuran'dan okuduğun her hangi bir bölüm, sizin yaptığınız her hangi bir iş-eylem yoktur ki, siz onunla uğraşırken biz üstünüzde tanık olmayalım. Yerde ve gökte, zerre (atom) ağırlığınca da olsa, hiçbir şey Rabbinin denetimi dışında değildir. Bunun daha küçüğü, daha büyüğü de yoktur ki apaçık bir Kitap'ta (kayıtlı) olmasın! **{289}**

أَلَآ إِنَّ أَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾
اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرٰى
فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ
ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ
اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ
مَنْ فِى السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُرَكَآءَ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ
وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ
لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ
الْغَنِىُّ لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ اِنْ عِنْدَكُمْ
مِنْ سُلْطَانٍ بِهٰذَا اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾
قُلْ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾
مَتَاعٌ فِى الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

62. İyi bilinsin ki Allah'ın dostlarına korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de. {290}

63. Onlar iman etmiş ve korunup sakınmışlardır.

64. Dünya hayatında da, ahiret hayatında da onlara müjdeler olsun! Allah'ın sözleri (kesinlikle) değişmez. İşte budur o büyük başarı!

65. Onların sözleri seni incitmesin! Tüm güç-kudret-üstünlük Allah'ındır. O, her şeyi işitendir; bilendir.

66. İyi bilinsin ki göklerde ne-kim var, yerde ne-kim varsa hiç kuşkusuz Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar (özünde) peşlerine düştükleri ortaklara uymamaktadırlar; onlar sadece sanıya uymakta ve saçmalamaktadırlar.

67. Dinlenebilmeniz için geceyi elverişli kılan, gündüzü de aydınlık yapan odur. Dinlemesini bilen bir toplum için, hiç kuşkusuz bunda ibretler vardır.

68. "Allah çocuk edindi" demişlerdir. Hâşâ ki o, her (türlü) ihtiyaçtan uzaktır; o her şeyin sahibidir. Göklerdekilerin ve yerdekilerin tümü (zaten) onundur. Yanınızda (bu söylediğinizle) ilgili hiçbir delil yoktur. Siz Allah'a karşı, bilmediğiniz bir şeyi mi söylemektesiniz?

69. De ki: "Allah hakkında yalan uyduranlar (kesinlikle) kurtuluşa eremezler. {291}

70. Dünyada bir nebze-bir tadımlık geçim... Ardından dönüşleri bizedir. Sonra da biz, inkârlarından ötürü kendilerine, şiddetli azabı tattırırız.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِه۪ يَا قَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ
مَقَام۪ي وَتَذْك۪ير۪ي بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُٓوا
اَمْرَكُمْ وَشُرَكَٓاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُٓوا اِلَيَّ
وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا
عَلَى اللّٰهِ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ
وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَٓائِفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذ۪ينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَر۪ينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا
مِنْ بَعْدِه۪ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَٓاؤُ۫هُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِه۪ مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِ الْمُعْتَد۪ينَ ﴿٧٤﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى وَهٰرُونَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِه۪
بِاٰيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِم۪ينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمُ
الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُٓوا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسٰٓى
اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَكُمْ اَسِحْرٌ هٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾
قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا
الْكِبْرِيَٓاءُ فِي الْاَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٧٨﴾

71. Onlara Nuh'un haberini oku! Hani o halkına demişti ki: “Ey halkım! Eğer benim konumum ve Allah'ın ayetlerini hatırlatmam size ağır gelmekteyse, ben Allah'a güvenip dayanmışımdır. Siz de, ortaklarınızla birlikte toplanıp yapacağınızı kararlaştırın! Sonra dikkat edin, yaptığınız işler başınıza dert açmasın; sonra da kararınızı bana fırsat tanımadan uygulayın!”

72. “Eğer yüz çevirirseniz (o sizin bileceğiniz iş!) Ben sizden zaten bir ücret istememiştim. Benim ücretim sadece Allah'a aittir ve ben Müslümanlardan olmakla emrolundum.”

73. Buna rağmen onu yalanlamışlardır. Biz de kendisini ve gemide onunla birlikte olanları kurtarmışızdır; kendilerini yeryüzünün egemenleri kılmışızdır. Ayetlerimizi yalanlayanları da (suda) boğmuşuzdur. Uyarıldıkları halde (Rablerine dönmeyenlerin) sonlarının nice olduğunu görün!

74. Sonra onun ardından birçok elçiyi kendi toplumlarına göndermişizdir. Onlara çok açık belge ve bilgiler getirmişlerdir; ama (kendileri) daha önce yalanlamış oldukları şeye inanmamışlardır. İşte biz sınır tanımaz azgınların kalplerini böyle damgalamışızdır.

75. Sonra onların ardından Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle, Firavun'a ve danışmanlarına göndermiştik. Fakat büyüklük taslamışlar, suçlu toplum konumuna düşmüşlerdir.

76. Onlara, tarafımızdan o gerçek ulaşınca da: “Bu apaçık bir büyüdür” demişlerdir.

77. Musa da dedi ki: “Size gelen gerçeğe böyle mi demektesiniz? Bu, hiç büyü olur mu? Büyücüler kesinlikle iflâh olmazlar!”

78. Onlar da: “Sen bizi, babalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan çevirip de, yeryüzündeki büyüklük-bu topraklardaki devlet gücü, sadece ikinizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz ikinize de inanacak değiliz!” dediler.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾
فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ
وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ
لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ
فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ
تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى
وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا
إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

79. Firavun: "Tüm becerikli büyücüleri bana getirin" dedi.

80. Büyücüler gelince Musa onlara: "Ne atacaksanız atın-ne yapacaksanız yapın!" dedi.

81. Onlar atınca Musa: "Getirip ortaya koyduğunuz büyüdür. Hiç kuşkusuz Allah onu boşa çıkaracaktır; çünkü Allah bozguncuların işini düzeltmez."

82. "Ve günahkârlar istemese de Allah, sözleriyle gerçeği ortaya çıkaracaktır." dedi.

83. Sonunda Firavun ve çevresinin kendilerine kötülük yapmalarından korktukları için Musa'ya halkın ancak gençlerinden bir kısmı iman etmişti; çünkü Firavun yeryüzünde gerçekten bozgunculuk çıkaran bir zorba ve çok aşırıya sapanlardandı.

84. Musa halkına şöyle dedi: "Ey halkım! Eğer Allah'a iman edip kendisine teslim olduysanız, ona güvenip dayanın!"

85. Dediler ki: "Biz, Allah'a güvenip dayandık. Ey Rabbimiz! Bizleri, zulme sapmış bu zalim toplumun baskısına bırakma!"

86. "Bizi rahmetinle bu inkârcılar topluluğundan kurtar!"

87. Musa ve kardeşine şöyle vahyetmişizdir: "Halkınız için Mısır'da karşı karşıya (olacak biçimde) konutlar hazırlayın! Konutlarınızı ibadet yeri gibi kullanın ve namazı da kılın! Müminlere de (kurtuluşu) müjdeleyin!"**{291/a}**

88. Musa dedi ki: "Ey Rabbimiz! Sen Firavun ve çevresindekilere, senin yolundan saptırsınlar diye mi tantana, mal-mülk verdin? Ey Rabbimiz! Sen onların varlıklarını sil süpür ve kalplerini de katılaştır ki, acı azabı görünceye değin iman etmesinler!"**{292}**

قَالَ قَدْ اُجٖيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقٖيمَا وَلَا تَتَّبِعَٓانِّ سَبٖيلَ
الَّذٖينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتّٰٓى اِذَٓا اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ
اٰمَنْتُ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا الَّذٖٓى اٰمَنَتْ بِهٖ بَنُٓوا اِسْرَٓائٖيلَ وَاَنَا مِنَ
الْمُسْلِمٖينَ ﴿٩٠﴾ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدٖينَ ﴿٩١﴾
فَالْيَوْمَ نُنَجّٖيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ اٰيَةً وَاِنَّ
كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ اٰيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّاْنَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ
مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتّٰى
جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضٖى بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فٖيمَا كَانُوا
فٖيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَاِنْ كُنْتَ فٖى شَكٍّ مِمَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ
فَسْـَٔلِ الَّذٖينَ يَقْرَؤُنَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ
جَٓاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرٖينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٩٥﴾
اِنَّ الَّذٖينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾
وَلَوْ جَٓاءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلٖيمَ ﴿٩٧﴾

89. (Rab): "İkinizin de duası kabul olunmuştur!" dedi. "Öyleyse doğruluktan şaşmayın ve bilgisizlerin yolunu izlemeyin!"

90. İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ve askerleri azmışçasına saldırarak onları izledi. (Deniz kapanıp) boğulacağını anlayınca: "İsrailoğullarının inandığından başka tanrı olmadığına gerçekten ben de iman ettim; ben de Müslümanlardanım" dedi.

91. "Şu anda mı? Oysa daha öncelleri isyan etmiş ve bozgunculardan olmuştun!"

92. "Senden sonrakilere bir ibret-belge olması için senin cesedini-bedenini kurtarıp koruyacağız!" (dendi). Ne yazık ki insanların çoğu bizim belgelerimizden habersizdirler.

93. Andolsun ki biz İsrailoğullarını, hoşlanacakları bir yere yerleştirmiş ve onlara güzel, temiz rızıklar vermişizdir; (ama onlar buna rağmen) kendilerine bilgi geldikten sonra ayrılığa düşmüşlerdir. Hiç kuşkusuz senin Rabbin, anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda, kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

94. (Ey Muhammed!) Eğer sen sana indirdiğimizden kuşkulandıysan, senden önce Kitab(Tevart)'ı okuyanlara sor! Andolsun ki sana Rabbinden gelen gerçektir. Sakın, kuşkulananlardan olma! **{294}**

95. Ve sakın, Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan olma! Yoksa kaybedenlerden olursun.

96-97. Gerçekten üzerlerine Rabbinin (azap) sözü gerçekleşecekler, kendilerine her çeşit mucize gelse de, o azabı görünceye dek iman etmezler.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَٓا اِيمَانُهَٓا اِلَّا قَوْمَ يُونُسَۜ لَمَّٓا
اٰمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ
كُلُّهُمْ جَمِيعًاۜ اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ
وَمَا تُغْنِي الْاٰيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ
يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْۜ قُلْ فَانْتَظِرُٓوا
اِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجّ۪ي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا
كَذٰلِكَۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ
اِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَٓا اَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِي يَتَوَفّٰيكُمْۚ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَۙ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًاۚ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

98. (O büyük azap geldiği anda) iman edip, kendisine yarar sağlamış, Yunus'un halkı dışında bir belde daha var mıdır? Yunus'un kavmi iman edince, dünya hayatında onlardan rezillik azabını kaldırmış ve kendilerini belli bir süre daha yaşatmıştık.

99. Eğer Rabb'in dileseydi, yeryüzündekilerin tümü iman ederdi! Öyleyken inanmaları için insanları sen mi zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni olmadıkça, hiç kimse iman etmez. Allah, akıllarını kullanmayanların üzerine pisliği (bunalım, buhran, huzursuzluk…) indirip atar.

101. "Göklerde ve yerde olanlara hele bir bakın" de! Fakat (bunca) ayetler ve uyarılar, iman etmeyen topluma hiçbir yarar sağlamaz.

102. Onlar, kendilerinden öncekilerin başlarına gelenlerin bir benzerinden başkasını mı beklemektedirler? De ki: "Bekleyin! Ben de sizinle birlikte beklemekteyim."

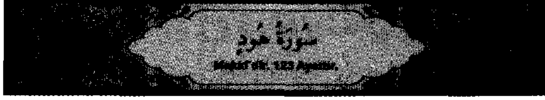
103. Sonunda biz elçilerimizi ve iman edenleri (bir yolla) kurtarırız. Müminleri kurtarmamız bizim üzerimize hak olmuştur.

104. De ki: "Ey insanlar! Benim dinimden yana bir kuşkunuz varsa, bilin ki ben sizin Allah'ı bırakıp da taptığınız şeylere tapmam; fakat hayatınızı sonlandıracak olan Allah'a taparım. Bana müminlerden olmam emredilmiştir!"

105. Ve: "Yüzünü, tek bir Allah'a iman etmeyi öğütleyen dine çevir ve sakın ortak koşanlardan olma!"

106. Allah'tan başka sana ne yarar ne de zarar verecek şeylere sakın yakarma! Eğer (bunun tersini) yaparsan, muhakkak zulmedenlerden olursun!" (dendi)

وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُٓ اِلَّا هُوَۚ وَاِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَٓادَّ
لِفَضْلِه۪ۜ يُص۪يبُ بِه۪ مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪ۜ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَد۪ي
لِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۚ وَمَٓا اَنَا۬ عَلَيْكُمْ بِوَك۪يلٍۜ ﴿١٠٨﴾
وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِم۪ينَ ﴿١٠٩﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓرٰ كِتَابٌ اُحْكِمَتْ اٰيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَك۪يمٍ خَب۪يرٍۙ ﴿١﴾ اَلَّا
تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ اِنَّن۪ي لَكُمْ مِنْهُ نَذ۪يرٌ وَبَش۪يرٌۙ ﴿٢﴾ وَاَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ
ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعاً حَسَناً اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ
ذ۪ي فَضْلٍ فَضْلَهُۜ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنّ۪يٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَب۪يرٍ ﴿٣﴾
اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٤﴾ اَلَٓا اِنَّهُمْ يَثْنُونَ
صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُۜ اَلَا ح۪ينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْۙ يَعْلَمُ
مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَۚ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

107. Eğer Allah sana bir zarar dokundursa, onu ondan başka kaldıracak yoktur; eğer senin için bir iyilik dilerse, onun lütfunu geri çevirecek de yoktur. Bunu, kullarından dilediğine verir. O, çok bağışlayandır; çok esirgeyendir.

108. De ki: "Ey insanlar! İşte size rabbinizden gerçek olan gelmiştir. Kim doğru yola girerse kendisi için girmiştir; kim de saparsa kendi zararına sapmıştır. Ben, sizin üzerinize bir vekil-gözlemci değilim!"

109. Sana vahyedilene uy ve Allah hükmünü verinceye dek sabret! O, hikmetle hüküm verenlerin en iyisidir.

11. HUD SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 50-60. ayetlerde Hud peygamberden bahsedildiğinden bu ad verilmiştir. 123 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Râ! "(Bu), ayetleri muhkem kılınmış (sağlamlaştırılmış), sonra da detaylandırılıp tek tek açıklanmış, hikmetle hükmeden ve her şeyden haberi olan (Allah'ın indirdiği) bir Kitap'tır."

2. Sadece Allah'a kulluk edin! Ben, hiç kuşku yok ki, onun tarafından bir uyarıcı ve müjdeciyim!

3. Rabbinizden bağışlanma dileyip ona tövbe edin! Ki, belirlenmiş süreye kadar sizi güzelce yaşatsın ve her hak sahibine lüfundan ihsan etsin. Eğer yüz çevirirseniz sizin için büyük bir günün azabından korkarım.

4. Dönüşünüz Allah'adır. O her şeye güç yetirendir.

5. İyi bilinsin ki onlar Allah'tan gizlenmek için göğüslerini bükerler (saklanacaklarını sanırlar). Yine iyi bilinsin ki, onlar örtülerine sarılıp büründüklerinde de (Allah) içlerinde gizlediklerini ve açığa vurduklarını bilmektedir; çünkü o, göğüslerin özünde olanı bilendir.

وَمَا مِنْ دَٓابَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَاۜ كُلٌّ فٖي كِتَابٍ مُبٖينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذٖي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فٖي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَٓاءِ
لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًاۜ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ
مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبٖينٌ ﴿٧﴾
وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ
مَا يَحْبِسُهُۜ اَلَا يَوْمَ يَأْتٖيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا
رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُۚ اِنَّهُ لَيَؤُسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ
اَذَقْنَاهُ نَعْمَٓاءَ بَعْدَ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّـَٔاتُ عَنّٖيۜ اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ اِلَّا الَّذٖينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبٖيرٌ ﴿١١﴾
فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ وَضَٓائِقٌ بِهٖ صَدْرُكَ
اَنْ يَقُولُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ مَلَكٌۜ
اِنَّمَٓا اَنْتَ نَذٖيرٌۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكٖيلٌ ﴿١٢﴾

6. Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki rızkı Allah'a ait olmasın; onların sürekli yaşadıkları yerleri de, geçici uğrak yerlerini de bilmektedir. Bunların tümü de, apaçık bir Kitap'tadır.**{295}**

7. O, gökleri ve yeri altı günde yaratandır;**{296}** o andaki Arşı (egemenliği) su üzerindeydi. Hanginizin daha güzel iş işleyeceğinizi denemek için (o size hayat vermiştir). Böyleyken sen: "Öldükten sonra dirileceksiniz!" desen inkârcılar mutlaka: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" derler.

8. Onlardan azabı belli bir süre ertelesek: "Onu tutup engelleyen nedir?" derler. İyi bilinsin ki o (azap) onlara geldiği gün, kendilerinden geri çevrilemez ve alay edip durdukları şey de onları iyice sarıp sarmalar…

9. İnsana katımızdan bir rahmet tattırsak ve sonra da onu kendisinden geri alsak, hemen umutsuzluğa kapılarak nankörleşir;

10. Eğer kendisine dokunan bir zarardan sora ona bir rahmet tattırsak: "Kötülükler benden gitmiştir!" der, sevinip övünür;

11. Ancak iyi işler yapanlar öyle değildir. Onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.**{297}**

12. Onlar: "Ona bir hazine indirilmeli ya da onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" dedikleri için neredeyse göğsün daralacak ve sana vahyedilenin bir kısmını terk edecek (misin yoksa?) (Unutma!) Sen sadece bir uyarıcısın! Allah, her şeyi denetiminde tutandır.

اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
فَاِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّمَا اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾
اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ كَانَ
عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ
مُوسٰى اِمَامًا وَرَحْمَةً اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ
اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ
عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَٓاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلٰى رَبِّهِمْ
اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ اَلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

13. Yoksa: "Onu kendi uydurdu" mu demektedirler? De ki: "Haydi, sözünüzün eriyseniz ona benzer on uydurulmuş sure de siz getirin! Allah'tan başka, çağırabileceklerinizi de çağırın!"{298}

14. Eğer size cevap veremedilerse, bilin ki o, gerçekten Allah'ın bilgisiyle indirilmiştir ve ondan başka da tanrı yoktur. Öyleyse ona teslim olup Müslüman olur musunuz!

15. Kim (sadece) dünya hayatını ve onun çekici yanını isterse, yaptıklarının karşılığını orada tam veririz ve onlar hiçbir eksikliğe uğratılmazlar.

16. Ama böyleleri için ahirette sadece ateş vardır; yaptıklarının tümü boşa gitmiştir, amelleri de geçersiz sayılmıştır.

17. Daha önce Musa'nın Kitab'ı bir önder ve rahmet'ken, şimdi rablerinden gelen bir tanığın iletmekte olduğu kesin-açık kanıta sahip olanlar var ki, ona (Kur'an'a) inanmaktadırlar. İnanç gruplarından hangisi onu inkâr ederse yeri cehennemdir. Ondan hiç mi hiç kuşkun olmasın! O, Rabbi'nden gelen bir gerçektir; fakat ne yazık ki insanların çoğu iman etmezler.

18. Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kim olabilir? Onlar, rablerinin huzuruna çıkarılınca şahitler "İşte rablerine karşı yalan uyduranlar bunlardır" diyecekler. İyi bilinsin ki, Allah'ın lâneti zalimleredir.

19. Böyleleri (insanları), Allah'ın yolundan engeller; onu çarpıtmaya çalışırlar ki, onlar ahireti de inkâr etmektedirler.

أُولٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مِنْ اَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ اُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ
فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَاَخْبَتُوا اِلٰى رَبِّهِمْ اُولٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ
هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا
اِلٰى قَوْمِهِ اِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾ اَنْ لَا تَعْبُدُوا اِلَّا اللّٰهَ اِنِّي
اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرٰيكَ اِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرٰيكَ اتَّبَعَكَ
اِلَّا الَّذِينَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِ وَمَا نَرٰى لَكُمْ
عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَاٰتٰينِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ
فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ اَنُلْزِمُكُمُوهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

20. Onlar dünyada Allah'ı aciz bırakamazlar. Oysa onların Allah'tan başka sığınacak bir dostları da yoktur. Onlara azap katlanarak verilir; (çünkü) onlar gerçeği dinlemeye katlanamamış ve (onu) görememişlerdir de.

21. İşte onlar kendi kendilerine zarar vermiş ve uydurdukları şeyler bile kendilerini bırakıp gitmiştir.

22. Hiç kuşkusuz ahirette en çok kaybedenler bunlardır.

23. İman edip de iyi işler yapanlara ve rablerine gönülden boyun eğmişlere gelince, işte onlar cennetliktir. Onlar orada, hiç çıkmamacasına kalacaklardır.

24. (İnanan ve inanmayan) bu iki kesimin durumu kör ve sağırın, gören ve işitenle olan farkına benzer. Bu ikisi hiç bir olur mu? Hâlâ düşünüp öğüt almaz mısınız?

25. Andolsun ki biz Nuh'u kavmine göndermiştik: "Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım!"

26. "Allah'tan başkasına tapmayın! Ben gerçekten sizin pek acı bir günün azabına uğramanızdan korkmaktayım!" (demişti).

27. Halkından, inkârcıların önde gelenleri: "Sen sadece bizim gibi bir insansın ve aramızdaki sığ görüşlü ayak takımı dışında kimse seni izlememektedir. Bize karşı sizin bir üstünlüğünüzü de görmemekteyiz. (Tam tersine) biz sizin yalancı olduğunuzu düşünmekteyiz," dediler.

28. De ki: "Ey halkım! Lütfen bakın (gerçeği görün)! Ya ben Rabbimden apaçık bir kanıtla gelmişsem; o, kendi katından bana bir rahmet vermiş de siz onu görmemekteyseniz! (Düşünün!) Siz onu istemeyip dururken biz sizi hiç ona zorla sokabilir miyiz?"

وَيَا قَوْمِ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالاًۜ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَٓا اَنَا
بِطَارِدِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُواۜ اِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلٰكِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُن۪ي مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُهُمْۜ اَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَٓا اَقُولُ لَكُمْ عِنْد۪ي خَزَٓائِنُ اللّٰهِ وَلَٓا اَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَٓا اَقُولُ اِنّ۪ي مَلَكٌ وَلَٓا اَقُولُ لِلَّذ۪ينَ تَزْدَر۪ٓي
اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًاۜ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْۚ اِنّ۪ٓي
اِذًا لَمِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا
فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يَأْت۪يكُمْ
بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَٓاءَ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِز۪ينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْح۪ٓي
اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُر۪يدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْۜ
هُوَ رَبُّكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَۜ ﴿٣٤﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُۜ قُلْ
اِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ اِجْرَام۪ي وَاَنَا بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾ وَاُو۫حِيَ
اِلٰى نُوحٍ اَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ
بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَۚ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
وَلَا تُخَاطِبْن۪ي فِي الَّذ۪ينَ ظَلَمُواۚ اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

29. "Ey halkım! Bu yaptığıma karşılık ben sizden bir mal da istememekteyim! Benim ücretim Allah'tandır. (Siz istemiyorsunuz diye) iman edenleri de kovacak değilim! Hiç kuşkusuz onlar rablerinin huzuruna gideceklerdir. Ancak ben sizi bilgisizce davranan bir topluluk olarak görmekteyim!"

30. "Ey halkım! Ben onları kovarsam, Allah'a karşı beni kim savunur? Hiç düşünmez misiniz?"

31. "Ben size Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum ki! Ben gaibi (bilinmezi) bilemem; 'Ben meleğim' de demiyorum. Sizin gözlerinizin hor-hakir gördüğü kimseler için 'Allah onlara bir hayır vermez' de demiyorum. İçlerindekini Allah daha iyi bilmektedir. Yaptığımın tersini yaparsam, zalimlerden olurum!"

32. Dediler ki: "Ey Nuh! Bizimle mücadele edip durdun; bunda çok da ileri gittin! Eğer sözünün eriysen, bizi tehdit etmekte olduğun şeyi bize getir!"

33. Dedi ki: "Onu ancak, Allah dilerse getirir; siz de onu engelleyemezsiniz!"

34. "Eğer Allah sizi azdırmak diliyorsa, ben size öğüt vermek istesem de öğüdüm size yarar sağlamaz ki! Rabbiniz odur; siz ona döndürüleceksiniz!"

35. Yoksa: "Onu (Nuh'un konuşmalarını) uydurdu mu demekteler?" De ki: "Eğer onu uydurmuşsam suçum banadır; ama ben sizin işlemekte olduğunuz suçlardan uzağım!"

36. Nuh'a vahyedildi ki: "Şu ana kadar inanmışlar dışında, halkından kimse iman etmeyecek. Sen onların yapmakta olduklarından ötürü üzülme!"

37. "Gözetimimiz altında ve vahyimize göre gemiyi yap!{299} Zalimler hakkında bana hitap etme (yakarma)! Onlar hiç kuşkusuz boğulacaklardır!"

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ
اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰى اِذَا جَٓاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ اٰمَنَ وَمَٓا اٰمَنَ مَعَهُٓ اِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا
بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٰيهَا وَمُرْسٰيهَا اِنَّ رَبّ۪ي لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٤١﴾
وَهِيَ تَجْر۪ي بِهِمْ ف۪ي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
ف۪ي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ
سَاٰو۪ٓي اِلٰى جَبَلٍ يَعْصِمُن۪ي مِنَ الْمَٓاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ
اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَق۪ينَ ﴿٤٣﴾
وَق۪يلَ يَٓا اَرْضُ ابْلَع۪ي مَٓاءَكِ وَيَا سَمَٓاءُ اَقْلِع۪ي وَغ۪يضَ
الْمَٓاءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَق۪يلَ بُعْدًا
لِلْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادٰى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْن۪ي
مِنْ اَهْل۪ي وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحَاكِم۪ينَ ﴿٤٥﴾

38. Nuh gemiyi inşa etmektedir… Halkın (özellikle) önde gelenleri yanından geçtiklerinde kendisiyle dalga geçmekteydiler. (Onlara) dedi ki: "Eğer bizimle alay etmeyi sürdürürseniz, sizin bizimle alay ettiğiniz gibi, (bir gün) biz de sizinle alay ederiz!"

39. "Yakında, alçaltıcı azap kime gelir ve o uzun süren azap kimin üstüne çöker, öğreneceksiniz!"

40. Sonunda emrimiz gelip de tandır kaynayınca-yerkabuğu çatlayıp sular kaynayıp taşınca (kendisine demişizdir): "Her türden birer çift (hayvan) ile, -aleyhinde söz geçmiş olan dışındaki- aileni ve iman edenleri ona yükle!" Zaten kendisiyle birlikte inanan pek azdı.

41. Nuh: "Haydi ona binin!" dedi. Onun yüzmesi de durması da Allah'ın adıyladır. Hiç kuşkusuz benim Rabbim hem bağışlayan hem de esirgeyendir!"

42. O gemi, tepeler gibi dalgalar arasında yüzerken Nuh, bir kenarda durmakta olan oğluna: "Gel oğulcuğum, bizimle birlikte (gemiye) bin, inkârcılarla birlikte olma!" diye seslendi.

43. (Oğlu): "Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım!" dedi. (Nuh): "Bugün, Allah'ın emrinden koruyacak hiçbir şey yoktur; ancak onun acıdığı (kurtulur…) dedi ve aralarına kocaman bir dalga giriverdi. O da boğulanlar arasındaydı…

44. Ve demiştir ki: "Ey yeryüzü! Suyu yut! Ey gökyüzü sen de tut! Su çekildikçe çekildi; iş bitirildi ve gemi Cudi'ye oturdu{300} ve "Zalimler topluluğunun canları cehenneme!" denildi.

45. Nuh Rabbine dua edip seslendi: "Ey Rabbim! Oğlum benim ailemdendir. Hiç kuşkusuz senin vaidin haktır ve sen hikmetle hüküm veren hâkimler hâkimisin!"

قَالَ يَا نُوحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَۚ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍۘ فَلَا تَسْـَٔلْنِ
مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌۜ اِنّٖٓي اَعِظُكَ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلٖينَ ﴿٤٦﴾
قَالَ رَبِّ اِنّٖٓي اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لٖي بِهٖ عِلْمٌۜ وَاِلَّا
تَغْفِرْ لٖي وَتَرْحَمْنٖٓي اَكُنْ مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٤٧﴾ قٖيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ
بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَۜ وَاُمَمٌ
سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ
الْغَيْبِ نُوحٖيهَٓا اِلَيْكَۚ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَٓا اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
مِنْ قَبْلِ هٰذَاۚ فَاصْبِرْۜ اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٤٩﴾ وَاِلٰى عَادٍ
اَخَاهُمْ هُودًاۜ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًاۜ
اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى الَّذٖي فَطَرَنٖيۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَٓاءَ
عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمٖينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكٖٓي اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنٖينَ ﴿٥٣﴾

46. Dedi ki: “Ey Nuh! O senin ailen değildir; o yanlış iş yapmıştır. Hakkında bilgin olmayan şeyi benden dileme! Cahillerden olmayasın diye sana öğüt vermekteyim!”

47. (Nuh) dedi ki “Rabbim! Bilmediğim bir şeyi senden istemekten sana sığınırım! Eğer beni bağışlamaz ve bana acımazsan kaybedenlerden olurum!”

48. “Ey Nuh! Sana ve seninle birlikte olacak toplumlara, bizden selâm ve bereketlerle (gemiden) in! Toplumların kimini bir süre yaşatacağız ve sonra onlara bizden acı bir azap dokunacaktır.{310}

49. (Ey Muhammed!) Bunlar, sana vahyettiğimiz gaip haberleridir. Bunları, sen ve halkın daha önce bilmezdiniz. Artık sabırlı ol! Sonuç, Allah'tan korunup sakınanlarındır.

50. Ad (halkın)'a da kardeşleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki: “Ey halkım! Allah'a kulluk edin; sizin ondan başka tanrınız yoktur. Oysa siz sadece uydurmaktasınız!”

51. “Ey halkım! Ben sizden bunun karşılığında bir ücret istememekteyim! Benim ücretim, beni yaratana aittir. Siz hiç düşünmez misiniz?”

52. “Ey halkım! Rabbinizden bağışlanma dileyin! Sonra ona dua edin ki gökten rahmet indirsin; gücünüze güç katsın! Günahkâr olsanız da (sakın) ondan yüz çevirmeyin!”

53. Dediler ki: “ Ey Hud! Sen bize açık bir mucize getirmedin ve biz de senin demenle tanrılarımızı terk edip sana iman edecek değiliz!”

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرٰيكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوٓءٍ قَالَ إِنِّىٓ أُشْهِدُ اللّٰهَ
وَاشْهَدُوٓا أَنِّى بَرِىٓءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِى جَمِيعًا ثُمَّ
لَا تُنْظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنِّى تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّى وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَآبَّةٍ إِلَّا
هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّى عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَآ أُرْسِلْتُ بِهِٓ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّى قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْـًٔا إِنَّ رَبِّى عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾
وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِاٰيَاتِ
رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوٓا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَأُتْبِعُوا فِى
هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَلَآ إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا
لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَإِلٰى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا
فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوٓا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّى قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا يَا صَالِحُ
قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ أَتَنْهٰينَآ أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ
اٰبَآؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِى شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَآ إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

54. Biz: 'Kimi tanrılarımız seni kötü çarpmış!' (demekten) başka söz bulamamaktayız." Dedi ki: "Ben Allah'ı tanık tutarım; siz de tanık olun ki ben gerçekten, sizin ortak koştuklarınızdan uzağım!"

55. "Allah'tan başka taptıklarınızla, haydi tümünüz bir olup bana tuzak kurun; bana da göz açtırmayın (elinizden geleni yapın)!"

56. "Ben; benim de, sizin de rabbiniz olan Allah'a güvenip dayandım. Hiçbir canlı yoktur ki onun gözetimi-denetimi dışında olsun. Hiç kuşkusuz benim Rabbim, dosdoğru yoldadır."

57. "Eğer yüz çevirirseniz, artık ben, kendisiyle görevlendirildiğim mesajı size iletmişimdir. Rabbim, sizin yerinize başka bir toplum getirir ve siz ona hiçbir şeyle zarar veremezsiniz! Hiç kuşkusuz benim Rabbim, her şeyi koruyup gözetendir."

58. Emrimiz gelince, Hud'u ve onunla birlikte iman edenleri, tarafımızdan bir rahmet olarak kurtarmışızdır; onları, çok korkunç bir azaptan kurtarmışızdır.

59. İşte bu Ad (halkı), rablerinin ayetlerini inkâr etmişlerdir; peygamberlerine de isyan etmişlerdir ve her (günahkâr) inatçı zorbanın emrine uymuşlardır.

60. Böylelikle onlar, hem bu dünyada ve hem de kıyamet gününde Allah'ın lânetine uğramışlardır. İyi bilinsin ki Ad halkı rablerini inkâr etmiştir. İyi bilinsin ki Hud'un toplumu Ad (ortadan kaldırılmıştır). Canları cehenneme!

61. Semud'a da kardeşleri Salih'i (gönderdik.) Dedi ki: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin; sizin ondan başka tanrınız yoktur! Sizi yerden (topraktan) çıkarıp yaratan ve orada yerleştiren odur. Öyleyse ondan bağışlanma dileyin ve sonra da kendisine dua edin! Hiç kuşkusuz benim Rabbim (herkese) yakındır; (duaları) kabul edendir."

62. Dediler ki: "Ey Salih! Bundan önce sen içimizde en çok kendisine umut bağlanan biriydin. Sen şimdi bizi, atalarımızın taptıklarından engellemek mi istemektesin? Doğrusu biz, senin bizi davet etmekte olduğun şeylerden pek derin kuşkular içindeyiz."

قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّ۪ى وَاٰتٰين۪ى مِنْهُ
رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُن۪ى مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَز۪يدُونَن۪ى
غَيْرَ تَخْس۪يرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هٰذِه۪ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً
فَذَرُوهَا تَأْكُلْ ف۪ٓى اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُٓوءٍ
فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَر۪يبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا
ف۪ى دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا
جَٓاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ
خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَز۪يزُ ﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ الَّذ۪ينَ
ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوا ف۪ى دِيَارِهِمْ جَاثِم۪ينَ ﴿٦٧﴾ كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا ف۪يهَا
اَلَٓا اِنَّ ثَمُودَا۬ كَفَرُوا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ
جَٓاءَتْ رُسُلُنَٓا اِبْرٰه۪يمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ
فَمَا لَبِثَ اَنْ جَٓاءَ بِعِجْلٍ حَن۪يذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَٓا اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ
اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خ۪يفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ
اِنَّٓا اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَاَتُهُ قَٓائِمَةٌ فَضَحِكَتْ
فَبَشَّرْنَاهَا بِاِسْحٰقَ وَمِنْ وَرَٓاءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

63. Dedi ki: “Ey halkım! Ya ben Rabbimden açık bir kanıtla gelmişsem ve bana kendi katından bir rahmet vermişse? Bunu hiç düşündünüz mü? Bu durumda kendisine karşı gelirsem, beni Allah'tan kim kurtarır? Siz, ancak benim kayıplarımı artırırsınız!”

64. “Ey halkım! Şu 'Allah'ın devesi' size bir işaret-mucizedir. Bırakın, Allah'ın kırlarında (dilediğince) otlasın; sakın ona bir kötülük dokundurmayın; yoksa sizi çok yakın bir azap sarıp sarmalar!”

65. Fakat onu işkence ede ede kestiler. (Salih) dedi ki: “Bulunduğunuz yerde yaşamanız için üç gününüz var! Bu, yalanı olmayan bir vaidtir.!”

66. Emrimiz geldiğinde, tarafımızdan bir rahmet olarak, Salih'i ve onunla birlikte iman edenleri, o günün zillete düşüren azabından kurtarmışızdır. Hiç kuşkusuz senin Rabbin hem en güçlü ve hem de en üstün olandır.

67. O zalimleri, dayanılmaz o korkunç ses öylesine sarıp sarmalamıştır ki, oldukları yere çökekalmışlardır.

68. (Felâket sonrasındaki manzara): Sanki orada hiçbir canlı yaşamamış gibiydi! İyi bilinsin ki Semud toplumu rablerini inkâr etmiştir ve iyi bilinsin ki Semud toplumunun da (işi bitirilmiştir.) Canları cehenneme!

69. Elçilerimiz İbrahim'e müjdeyi götürdüklerinde: “Selâm” dediler. O da: “Selâm” diyerek (karşılık verdi) ve (onlara yemek olarak) hemen kızartılmış bir buzağı getirdi.

70. Ellerinin yemeğe uzanmadığını görünce, durum hoşuna gitmedi ve içine bir korku düştü. “Korkma!” dediler. “Biz Lut kavmine gönderildik!”

71. Ayakta duran karısı (habere) gülünce, biz de kendisine İshak'ı, İshak'ın ardından da Yakub'u müjdeledik!

قَالَتْ يَا وَيْلَتٰى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلٖى شَيْخًا اِنَّ هٰذَا
لَشَيْءٌ عَجٖيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا اَتَعْجَبٖينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهُ حَمٖيدٌ مَجٖيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهٖيمَ
الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فٖى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ اِبْرٰهٖيمَ لَحَلٖيمٌ
اَوَّاهٌ مُنٖيبٌ ﴿٧٥﴾ يَا اِبْرٰهٖيمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا اِنَّهُ قَدْ جَاءَ اَمْرُ رَبِّكَ
وَاِنَّهُمْ اٰتٖيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا
لُوطًا سٖىءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصٖيبٌ ﴿٧٧﴾
وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ اِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هٰؤُلَاءِ بَنَاتٖى هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَلَا تُخْزُونِ فٖى ضَيْفٖى اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشٖيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ
عَلِمْتَ مَا لَنَا فٖى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرٖيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ
لَوْ اَنَّ لٖى بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوٖى اِلٰى رُكْنٍ شَدٖيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا يَا لُوطُ
اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ
مِنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ اِنَّهُ مُصٖيبُهَا
مَا اَصَابَهُمْ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرٖيبٍ ﴿٨١﴾

72. “Vay başıma gelene! Ben kocamış bir karı, bu kocam da bunca yaşlanmışken ha? Bu gerçekten şaşılacak bir şey!” dedi.

73. Dediler ki: “Allah'ın işine mi şaşmaktasın? Ey bu evin halkı; Allah'ın rahmeti ve bereketi sizinledir!”

74. İbrahim'den korku gidip kendisine bu müjde verilince, Lut halkı konusunda bizimle tartışmaya başlar; (onlara azabın inmesini istemez).

75. Çünkü İbrahim gerçekten çok yumuşak huylu, içliydi ve gönlü hep Allah'a dönük biriydi.

76. (Melekler): “Ey İbrahim! Bu tutumundan vazgeç; zira Rabbinin emri gelmiştir. Geri dönülmez azap mutlaka onlara gelecektir!” (dediler.)

77. Elçilerimiz Lut'a vardıklarında, onlar kendisini kaygılandırdı,{311} göğsü daraldı: “Bu, pek zorlu bir gün!” dedi.

78. Öteden beri kötülükten başka bir şey yapmayan, halkının azılıları koşup Lut'a geldiler. (Lut) dedi ki: “Ey halkım! İşte kızlarım; onlar sizin için daha temizdir. Allah'tan korkup sakının ve beni misafirlerimin önünde küçük düşürmeyin! Aranızda, aklı başında bir adam yok mudur?”

79. Dediler ki: “Senin kızlarından bizim bir hakkımız olmadığını ve bizim ne istediğimizi sen pek iyi bilmektesin!”

80. “Ah; keşke size gücüm yetseydi, ya da sağlam bir kaleye sığınabilseydim!” dedi.

81. (Melekler) dedi ki: “Ey Lut! Biz senin Rabbinin elçileriyiz! Onlar sana kesinlikle dokunamaz! Aileni gecenin bir anında, senin karın dışında, yürüyüp çıkart; sizden hiç kimse geriye dönüp bakmasın! O, ötekilerin başına gelecek cezaya çarptırılacaktır. Belirlenmiş an, sabahtır. Sabah da, yakın değil midir?”

فَلَمَّا جَٓاءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِنْ سِجّيلٍ مَنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِىَ
مِنَ الظَّالِمينَ بِبَعيدٍ ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْميزَانَ اِنّٓى اَرٰيكُمْ بِخَيْرٍ وَاِنّٓى اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ مُحيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَا قَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْميزَانَ
بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَٓاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ
مُفْسِدينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنينَ وَمَٓا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ
اَصَلٰوتُكَ تَأْمُرُكَ اَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُنَٓا اَوْ اَنْ نَفْعَلَ
فٓى اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَليمُ الرَّشيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ
يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّى وَرَزَقَنى مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَٓا اُريدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَٓا اَنْهٰيكُمْ
عَنْهُ اِنْ اُريدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفيقى
اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنيبُ ﴿٨٨﴾

82. Emrimiz gereğince, o yerin üstünü altına getirmiş ve üzerlerine taş yağdırmışızdır; Çamurdan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar-tuğlalar yağdırmışızdır.

83. Bunlar, zalimlere tam isabet etsin diye Rabbin katında işaretlenmiştir.

84. Medyen(halkın)'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Dedi ki: "Ey halkım! Sadece Allah'a kulluk edin! Sizin ondan başka tanrınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın! Refah içinde olduğunuzu görmekteyim ve ben sizin için kuşatıcı bir günün azabından korkmaktayım!"

85. "Ey halkım! Ölçüyü ve tartıyı-adalet gereğince tam tutun! İnsanların hakkını eksik vermeyin ve yeryüzünde bozgunculuğa kalkışıp karışıklık çıkarmayın!"

86. "Eğer (gerçekten) iman etmişseniz Allah'ın bıraktığı (kâr) sizin için daha iyidir. (Bilin ki) ben sizin üzerinizde bir bekçi-gözetici değilimdir!"

87. Dediler ki: "Ey Şuayb! Atalarımızın taptıklarını bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimizce hareket etmemizden vaz geçmemizi senin namazın mı emretmektedir? Çünkü sen, gerçekten yumuşak huylu, aklı başında birisin!"

88. Dedi ki: "Ey halkım! Beni anlayın; ya ben Rabbimden bir kanıtla gelmişsem ve o bana kendinden güzel bir rızık vermişse, sizi kimi şeylerden sakındırmam, size ters gitmek için değildir! Ben sadece, gücüm yettiğince (yanlışları) düzeltmek istemekteyim. Başarım da ancak Allah'tandır. Ona güvenip dayandım ve sadece ona yönelmekteyim!"

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي اَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا اَصَابَ قَوْمَ
نُوحٍ اَوْ قَوْمَ هُودٍ اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾
وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا اِلَيْهِ اِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾
قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَاِنَّا
لَنَرٰيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا اَنْتَ عَلَيْنَا
بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اَرَهْطِي اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ
وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا اِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾
وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا
اِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ
فَاَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩٤﴾ كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا اَلَا
بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٩٦﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهِ
فَاتَّبَعُوا اَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

89. Dedi ki: "Ey halkım! Bana karşı gelişiniz, sakın sizi Nuh kavminin ya da Hud kavminin ya da Salih kavminin başına gelenlerin bir benzerini sizin başınıza getirmesin! Üstelik Lut kavmi, sizden çok da uzakta değil!"

90. "Rabbinizden bağışlanma dileyin! Sonra da kendisine tövbe edin; hiç kuşkusuz Rabbim çok esirgeyen, (kullarına) sevgiyle yaklaşandır."

91. Dediler ki: "Ey Şuayb! Senin söylediklerinin çoğunu kavramakta zorlanmaktayız ve seni içimizde zayıf biri gibi görmekteyiz! Kabilen olmasaydı seni mutlaka taşa tutar öldürürdük! Sen bize karşı artık güçlü-üstün değilsin ki!"

92. Dedi ki: "Ey halkım! Kabilem, size göre, Allah'tan daha mı üstündür ki onu arkaya attınız? Hiç kuşkusuz benim Rabbim, yapmakta olduklarınızı kuşatandır."

93. "Ey Halkım! Elinizden geleni yapın; ben de yapacağım! Alçaltıcı azabın yakında kime geleceğini ve kimin yalancı olduğunu anlayacaksınız! Siz onu gözetleyedurun; ben de sizinle birlikte gözetlemekteyim!"

94. Emrimiz geldiğinde, Şuayb'ı ve onunla birlikte iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtarmışızdır. Zulmedenleri de o dayanılmaz korkunç ses yakalamış, yurtlarında çökekalmışlardır.

95. (Felâket sonrasındaki manzara): Sanki orada hiçbir canlı yaşamamış gibiydi! İyi bilinsin ki Semud (kavmi) nasıl yok edilmişse, Medyen (halkı da) öyle yok edilmiştir!

96-97. Andolsun ki Musa'yı da ayetlerimiz ve (kendisini) güçlü kılan açık bir mucizeyle Firavu'na ve önde gelenlerine göndermişizdir; (ancak insanlar) Firavun'un buyruğuna uymuştur. Oysa onun buyruğu (kesinlikle) doğruya iletici değildi.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ
الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَاُتْبِعُوا فِي هٰذِهٖ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ
الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاۤءِ الْقُرٰى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَاۤئِمٌ
وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَغْنَتْ
عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاۤءَ
اَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ
اِذَا اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ اِنَّ اَخْذَهُ اَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ذٰلِكَ يَوْمٌ
مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهُ اِلَّا
لِاَجَلٍ مَعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ فَمِنْهُمْ
شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا
زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ
اِلَّا مَا شَاۤءَ رَبُّكَ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾ وَاَمَّا
الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَاۤءَ رَبُّكَ عَطَاۤءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾

98. (Firavun) kıyamet günü (kendisine inanmış olanların) önünde yürümektedir. Getire getire, işte onları ateşe getirmiştir. Girdikleri o yer, ne kötü bir yerdir!

99. Bu dünyada da, ahirette de peşlerinden lânet yağmıştır. Bu ne kötü bir anış-ödüllendiriştir!!!

100. (Ey Muhammed!) Bu sana anlattıklarımız, o beldenin doğru haberleridir. Onların kimisi hâlâ ayaktadır; kimisi de biçilmiş-silinmiştir.

101. (Aslında) biz onlara (kesinlikle) zulmetmemişizdir; fakat onlar kendi kendilerine zulmetmişlerdir. Rabbinin buyruğu geldiğinde, Allah'ı bırakıp da taptıkları tanrıları, kendilerinden hiçbir şeyi savamamış ve onların zararlarını artırmaktan başka bir işe de yaramamıştır.

102. İşte senin Rabbin, zulmeden beldeleri-kentleri yakaladığında böyle yakalar. Doğrusu onun yakalayışı, işte böyle pek acı ve çok çetindir!

103. Hiç kuşkusuz, ahiret azabından korkanlar için, elbette bunda bir ibret vardır. O gün, tüm insanların bir araya toplandığı bir gündür ve o görülecek (tanık olunacak) bir gündür!

104. Biz onu sadece, sayılı bir süre için ertelemekteyiz.

105. O gün geldiğinde, onun izni olmadan hiç kimse konuşamaz. Onlardan kimisi mutsuz-perişan, kimisi de pek mutludur!

106. Mutsuzlar ateştedir; nefes alıp verişleri öylesine(feci)'dir ki!

107. Gökler ve yer durduğu sürece-çok uzun süre orada kalacaklar; ancak, rablerinin çıkmalarını diledikleri başka. Çünkü Rabbin, dilediğini yapandır.{312}

108. Mutlu olanlar cennettedirler. Rabbinin çıkmalarını diledikleri dışında, gökler ve yer durdukça orada çıkmamacasına kalacaklardır; çünkü bu bitmez tükenmez bir ikram-ihsandır!{313}

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَٓاءِۜ مَا يَعْبُدُونَ اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
اٰبَٓاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُۜ وَاِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِۜ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۜ وَاِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾ وَاِنَّ
كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْۜ اِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾
فَاسْتَقِمْ كَمَٓا اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْاۜ اِنَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُٓوا اِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُۙ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَٓاءَ ثُمَّ
لَا تُنْصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ
الَّيْلِۜ اِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّـَٔاتِۜ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذَّاكِرِينَۚ ﴿١١٤﴾
وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا
كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ
فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْۚ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَٓا اُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ
رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

109. Şunların tapmakta oldukları şeylerin yararsızlığı konusunda kuşkuya düşme; aynen atalarının taptığı gibi tapmaktadırlar. (Buna rağmen) onların nasiplerini eksiksiz olarak vereceğiz.

110. Andolsun ki biz Musa'ya Kitab'ı vermişizdir; ancak onda anlaşmazlığa düşülmüştür. Eğer Rabbin söz vermemiş olsaydı, derhal aralarında hüküm verilir(işleri bitirilir)'di. Onlar (müşrikler) bundan (Kur'an'dan) derin bir kuşku içindedirler.

111. Hiç kuşkusuz senin Rabbin, onların eylemlerinin karşılığını tastamam verecektir; çünkü o, onların yapmakta olduklarını bilmektedir.

112. Emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Seninle birlikte tövbe edenler de… Aşırı gitmeyin; çünkü o, yapmakta olduklarınızı görendir.

113. Zulmedenlere eğilim göstermeyin; yoksa size ateş dokunur!{314} Sizin Allah'tan başka (onun yerini tutacak) dostlarınız yoktur. Size, yardım da edilmez.

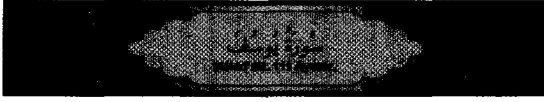
114. Gündüzün iki ucunda yani gecenin (gündüze) yakın kısmında namaz kıl! Hiç kuşkusuz iyilikler kötülükleri giderir. Bu, ders almak isteyenlere bir anımsatma-öğüttür!{315}

115. Sabret! Çünkü Allah, iyilik yapanların iyiliklerinin karşılığını mutlaka verir.

116. Sizden önceki nesillerden, ahlâk ve fazilet sahiplerinin yeryüzünde bozgunculuk yapanları engellemeleri gerekmez miydi? Fakat onların içinden kurtardıklarımızın pek azı böyle yapmıştır. Zalimler kendilerine verilen refahın gevşekliğine kendilerini kaptırıp şımarmışlar ve günahkâr olmuşlardır.{316}

117. Halkı (bozan değil de) düzelten kimseler iken, senin Rabbin o beldeleri-kentleri yok edecek değildi ya!

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ اِلَّا مَنْ
رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ
فُؤَادَكَ وَجَٓاءَكَ فِي هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ
لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنَّا عَامِلُونَ ﴿١٢١﴾ وَانْتَظِرُوا
اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ
كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا
عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَٓا
اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ
الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾ اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِاَبِيهِ يَٓا اَبَتِ اِنّ۪ي رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

118. Eğer Rabbin dileseydi, insanları bir tek ümmet-tek tip toplum yapardı; fakat onlar (farklı duygu ve düşüncelerle) tartışıp duracaklardır.**{317}**

119. Yalnız Rabbinin acıdıkları (bunun dışındadır). Zaten o insanları bunun için-bu özellikte yaratmıştır. Rabbinin: "Andolsun ki cehennemi, tümüyle, cinlerle ve insanlarla dolduracağım" sözü yerini bulmuştur.

120. Kalbini güçlendirmek üzere, peygamberlerin haberlerinden sana doğru bilgiler aktarmaktayız. Bun(lar)'da da sana hak-gerçek, müminlere de bir öğüt ve bir uyarı gelmiş olmaktadır.

121. İman etmeyenlere de ki: "Elinizden geleni yapın; elbette biz de yapmaktayız!"

122. "Ve bekleyin (o anı)! Biz de beklemekteyiz.

123. Göklerin ve yerin bilinmezlikleri Allah'a aittir. Tüm işler sonunda ona döndürülür. Öyleyse sadece ona kulluk et ve ona güvenip dayan! Senin Rabbin uyurgezer değil ki, yaptıklarından haberi olmasın!

12. YUSUF SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Hz. Yusuf kıssası çok ilginç bir biçimde anlatıldığından bu adla anılmıştır. 111 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Râ! Bunlar apaçık kitabın ayetleridir.

2. Biz onu, anlayasınız**{318}** diye Arapça bir Kur'an olarak indirmişizdir.

3. Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmekle, geçmiş toplumların haberlerinin en güzelini anlatmaktayız ki sen daha önce onlardan habersizdin!

4. Yusuf bir zamanlar babasına: "Babacığım; ben (rüyamda) on bir yıldız, güneşi ve ayı gördüm. Onları bana secde etmekteyken gördüm" demişti.

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًاۜ
اِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيكَ
رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْاَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى
اٰلِ يَعْقُوبَ كَمَٓا اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَۜ
اِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَاِخْوَتِهِٓ اٰيَاتٌ
لِلسَّٓائِلِينَ ﴿٧﴾ اِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَاَخُوهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِينَا
مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌۜ اِنَّ اَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍۚ ﴿٨﴾ اقْتُلُوا يُوسُفَ
اَوِ اطْرَحُوهُ اَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَٓائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ
وَاَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ
وَاِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ﴿١١﴾ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ
وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ اِنِّي لَيَحْزُنُنِٓي اَنْ تَذْهَبُوا بِهِ
وَاَخَافُ اَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا
لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّٓا اِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿١٤﴾

5. (Babası Yakup): "Yavrum, sakın rüyanı kardeşlerine anlatma! Yoksa sana bir tuzak kurup kötülük ederler; çünkü şeytan, insana apaçık bir düşmandır"

6. "Böylece Rabbin seni seçip yücelterek; sözlerin-rüyaların yorumlarında kimi bilgileri sana öğretecek; daha önce ataların İbrahim ve İshak'a tamamladığı gibi, senin ve Yakup ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette senin Rabbin her şeyi bilen, hikmetle hükmedendir."

7. Andolsun ki, Yusuf ve kardeşlerin (hikâyelerin)'de sorup soruşturanlar için ibretler vardır.

8. (Kardeşleri) şöyle demişlerdi: "Yusuf ve kardeşi (ana-baba bir olan kastedilmekte) babamıza bizden daha sevimli (gelmekte)'dir. Bizse çoğunluğuz. Doğrusu babamız apaçık bir yanlışlık içindedir.

(Şu da şeytan dürtüsü olsa gerek):

9. "Yusuf'u öldürün ya da onu (ıssız) bir yere bırakın da, babanızın ilgisi sadece size olsun! Ondan sonra da (tövbe eder) iyi bir topluluk olursunuz!"

10. İçlerinden söz alan biri demişti ki: "Yusuf'u öldürmeyin! Eğer yapacaksanız onu (susuz) bir kuyunun dibine bırakın da, kervanlardan biri onu (görüp) alsın."

11. (Bu düşünceyle babalarına) dediler ki: "Ey babamız! Yusuf hakkında niçin bize güvenmemektesin? Oysa biz onun iyiliğini istemekteyiz!"

12. "Yarın onu bizimle birlikte (kırlara) gönder ki koşup oynasın; hem biz onu elbette koruyup gözetiriz."

13. Dedi ki: "Onu, birlikte götürmeniz beni gerçekten üzer-endişelendirir; korkarım ki siz ondan habersiz olduğunuz bir anda onu kurt (kapıp) yer!"

14. Dediler ki: "Biz bunca kalabalıkken onu kurt yerse, o zaman biz hepimiz, gerçekten beceriksiz-aciz kimseleriz (demektir)."

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهٖ وَاَجْمَعُوٓا اَنْ يَجْعَلُوهُ فٖى غَيَابَتِ الْجُبِّۚ وَاَوْحَيْنَٓا
اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾
وَجَٓاؤُٓ اَبَاهُمْ عِشَٓاءً يَبْكُونَۜ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَٓا اَبَانَٓا اِنَّا ذَهَبْنَا
نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُۚ وَمَٓا
اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقٖينَ ﴿١٧﴾ وَجَٓاؤُ عَلٰى قَمٖيصِهٖ
بِدَمٍ كَذِبٍۜ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًاۜ فَصَبْرٌ جَمٖيلٌۜ
وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَٓاءَتْ سَيَّارَةٌ
فَاَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهُۜ قَالَ يَا بُشْرٰى هٰذَا غُلَامٌۜ
وَاَسَرُّوهُ بِضَاعَةًۜ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ
بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍۚ وَكَانُوا فٖيهِ مِنَ الزَّاهِدٖينَ ﴿٢٠﴾
وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰيهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمٖى مَثْوٰيهُ عَسٰٓى
اَنْ يَنْفَعَنَٓا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًاۜ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
فِى الْاَرْضِۘ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوٖيلِ الْاَحَادٖيثِۜ وَاللّٰهُ غَالِبٌ
عَلٰٓى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ
اَشُدَّهُٓ اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًاۜ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنٖينَ ﴿٢٢﴾

15. Onu götürüp kuyunun dibine hep birlikte atıp-bırakmayı kararlaştırıp (bunu gerçekleştirdiklerinde) biz on(Yusuf)'a vahyetmişizdir: "(Kardeşlerinin) bu yaptıklarını, andolsun ki kendileri hiç farkında değilken sen onlara bildireceksin!"

16. Akşam karanlığında ağlayarak babalarına geldiler.

17. Dediler ki: "Ey babamız! Gittik; birbirimizle yarışlar ettik; Yusuf'u da eşyalarımızın yanında bırakmıştık. Onu kurt yemiş! Şimdi biz doğru söylesek de sen bize inanmazsın!"

18. Üzerine, yalandan kan (sürülmüş) olan (Yusuf'un) gömleğini getirdiler. (Yakup) dedi ki: "Hayır; nefisleriniz sizi yanıltıp bir işe sürüklemiş. Artık (tek çarem), güzelce sabretmektir. Sizin bu dediğinize ancak Allah'ın yardımıyla (dayanılır)!"

19. Bir kervan geldi; sucularını (kuyuya) gönderdi; kovasını kuyuya sarkıttı: "Müjde! İşte bir oğlan!" dedi. Onu ticari bir mal gibi sakladılar. Allah, onların yapmakta olduklarını bilendir.

20. (Mısır'a vardıklarında) onu çok ucuz bir fiyata sattılar; zaten onu pek önemsememişlerdi.

21. Onu satın alan Mısırlı, karısına: "Ona iyi bak; belki bize bir yararı dokunur; belki de onu evlât ediniriz!" dedi. Böylece biz Yusuf'a orada güzel bir imkân sunup, yerleştirdik ki kendisine sözlerin-rüyaların yorumunu öğretelim. Allah, (buyruğunu) mutlaka yerine getirendir; fakat insanların çoğu bilmezler ki!

22. Gelişip erginleşince ona hikmet-yönetme gücü ve doğru bilgiler (ilim) vermişizdir. İşte biz, güzel davrananları böyle ödüllendirmekteyiz.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا
أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ
قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ
مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ
هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ
قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾
وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾
فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ
إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا
وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ
نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ
قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

23. Evinde kalmakta olduğu kadın onu baştan çıkarmak istedi; kapıları kilitleyip: "Tümüyle sana aitim gelsene!" dedi. Yusuf da dedi ki: "Allah'a sığınırım; o benim rabbimdir{319} ki beni güzel bir barınağa kavuşturmuştur. Zalimler iflâh olmaz!"

24. Andolsun ki kadın onu arzulamıştı. Eğer Rabb'inin kesin kanıtını görmeseydi, o (Yusuf) da onu arzulamıştı. İşte biz böylece kötülüğü ve fuhşu kendisinden uzak tutalım diye (kanıt göstermişizdir); çünkü o bizim ihlâsa erdirilmiş seçkin kullarımızdandı.

25. İkisi de kapıya doğru koştu. Kadın, onun gömleğini arkadan çekip yırttı. Kapının yanında, kadının kocasıyla karşılaştılar. Kadın: "Karına kötülük etmek isteyenin cezası nedir? Zindana kapatılmak ya da kendisine işkence edilmek değil mi?" dedi.

26. (Yusuf): "O, nefsini hoş etmek için beni kullanmak istedi." dedi. Kadının ailesinden (güngörmüş) bir şahit şöyle tanıklık etti: "Eğer Yusuf'un gömleği önden yırtılmışsa; kadın doğruyu söyler demektir; bu durumda Yusuf yalancılardandır!"

27. Eğer onun gömleği arkadan yırtılmışsa, kadın yalan söylüyor, (Yusuf) doğrulardandır!"

28. (Kadının kocası) onun gömleğinin arkadan (çekilip) yırtılmış olduğunu görünce (karısına): "Bu, siz(kadın)'in tuzaklarınızdandır. Gerçekten sizin tuzaklarınız büyüktür." dedi.

29. (Yusuf'a dönerek): "Yusuf, sen bundan yüz çevir (olayı unut! Ey kadın!) Sen de hatanın- günahının bağışlanmasını dile! Çünkü sen hata ettin!" (dedi).

30. (Buna rağmen söz ayağa düşer) Şehirdeki (o kesimin) kadınları dediler ki: "Vezirin karısı, nefsini hoş etmek amacıyla uşağından yararlanmaya kalkışmış! Sevda yüreğine oturmuş; biz onu açık bir sapıklık içinde görmekteyiz!"

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً
وَاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكّ۪ينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا
رَاَيْنَهُٓ اَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا
بَشَرًاۜ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا مَلَكٌ كَر۪يمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذ۪ي لُمْتُنَّن۪ي ف۪يهِ
وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِه۪ فَاسْتَعْصَمَۜ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَٓا اٰمُرُهُ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا
يَدْعُونَن۪ٓي اِلَيْهِۚ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنّ۪ي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ
مِنَ الْجَاهِل۪ينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ اِنَّهُ
هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيَاتِ
لَيَسْجُنُنَّهُ حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِۜ قَالَ
اَحَدُهُمَٓا اِنّ۪ٓي اَرٰين۪ٓي اَعْصِرُ خَمْرًاۚ وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنّ۪ٓي اَرٰين۪ٓي اَحْمِلُ فَوْقَ
رَاْس۪ي خُبْزًا تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُۜ نَبِّئْنَا بِتَاْو۪يلِه۪ۚ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ
الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَاْت۪يكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِه۪ٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا
بِتَاْو۪يلِه۪ قَبْلَ اَنْ يَاْتِيَكُمَاۜ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَن۪ي رَبّ۪يۜ اِنّ۪ي تَرَكْتُ مِلَّةَ
قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

31. Kadın, onların dedikodularını işitince onlara (davetçi) yolladı. Kendilerine, yaslanıp oturacakları yerler hazırladı. (Meyve tabakları önlerine kondu). Her birine birer bıçak verdi. (Ev sahibesi Yusuf'a): "Çık karşılarına, (seni görsünler) dedi. Kadınlar Yusuf'u görünce (sanki çarpıldılar). Her biri (elma yerine) ellerini kestiler. Onu olağanüstü bulmuşlardı. Dediler ki: "Allah korusun! Bu bir insan değildir; o ancak bir melektir!"

32.-(Kadın): "İşte sizler beni bunun için kınadınız! Andolsun ki ben kendisinden yararlanmak istedinse de o (iffetinden) çekindi; ama, eğer kendisine emrettiğimi yapmazsa, mutlaka hapse atılacak ve böylece aşağılananlardan olacak," dedi.

33. (Yusuf): "Ey Rabbim! Hapishane, onların beni çağırdıkları şeyden daha sevimlidir. Eğer onların oyunlarını benden uzak etmezsen, kendilerine yönelir de cahillerden olurum!" dedi.

34. Rabb'i onun duasını kabul buyurdu da, hanımların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Hiç kuşkusuz o her şeyi işitendir; bilendir.

35. Sonra, (vezir ve adamları) kanıtları görmelerine rağmen, onu, belli bir süre kalmak üzere hapse atmayı uygun gördüler.

36. Onunla birlikte iki genç de hapsedilmişti. Birisi: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkarken gördüm;" dedi. Ötekisi: "Ben de kendimi, başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; onu kuşlar yemekteydi;" dedi. "Bunların yorumunu bize yapıver! Doğrusu biz seni iyilerden biri olarak görmekteyiz."

37. Dedi ki: "Size, yiyeceğiniz yemek gelmeden önce, onun ne olduğunu söyleyebilirim! Bu, Rabb'imin bana öğrettiği şeylerdendir. Hiç kuşkusuz ben, Allah'a inanmayan, ahireti de inkâr eden bir toplumun dinini terk etmişimdir."

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَٓائٖٓي اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَؕ مَا كَانَ
لَنَٓا اَنْ نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍؕ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَا صَاحِبَيِ
السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُؕ
﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهٖٓ اِلَّٓا اَسْمَٓاءً سَمَّيْتُمُوهَٓا
اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُكُمْ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍؕ اِنِ الْحُكْمُ
اِلَّا لِلّٰهِؕ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّٓا اِيَّاهُؕ ذٰلِكَ الدّٖينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّٓا اَحَدُكُمَا
فَيَسْقٖي رَبَّهُ خَمْرًاۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
مِنْ رَأْسِهٖؕ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذٖي فٖيهِ تَسْتَفْتِيَانِؕ ﴿٤١﴾
وَقَالَ لِلَّذٖي ظَنَّ اَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنٖي عِنْدَ رَبِّكَ فَاَنْسٰيهُ
الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنٖينَ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ
الْمَلِكُ اِنّٖٓي اَرٰى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ
عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍؕ يَٓا اَيُّهَا
الْمَلَاُ اَفْتُونٖي فٖي رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

38. “Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Bizim, her hangi bir şeyi Allah'a ortak koşma hakkımız olamaz. Bu, (tek Allah'a iman), bize ve tüm insanlara, Allah'ın bir lütfudur; fakat insanların çoğu (yine de) şükretmezler.”

39. “Ey benim hapishane arkadaşlarım! Çeşit çeşit tanrılar mı iyidir, yoksa tek ve her şeye egemen olan Allah mı?”

40. “Sizin, onu bırakıp da taptıklarınız, atalarınızın uydurduğu isimlerden ibarettir. Onlar hakkında Allah, hiçbir kanıt indirmemiştir. Hüküm, sadece Allah'ındır. O, sadece kendisine kulluk etmemizi istemiştir. Doğru olan “din” de budur; lâkin insanların çoğu bilmezler.”

41. “Ey zindan arkadaşlarım! (Rüyanıza gelince,) biriniz yine efendisine şarap sunacak; diğeri de asılacak; kuşlar onun başını-etlerini yiyecek. İşte sorduğunuz iş (böylece) kesinleşmiştir.”

42. O ikisinden, kurtulacağını düşündüğüne dedi ki: “”Beni, efendinin yanında anbenim durumumu efendine hatırlat!” Fakat şeytan o adama, efendisine hatırlatmayı unutturdu. O yüzden (Yusuf'un) zindanda kalması birkaç yıl daha uzamıştır.

43. (Bir gün) Kral dedi ki: “Ben rüyamda yedi besili inek gördüm ki onları yedi arık inek yemekteydi. Yedi yeşil başak ve ötekileri de kurumuş yedi başak (gördüm). Ey kullarım-danışmanlarım! Eğer rüya yorumlayanınız varsa, benim bu rüyamı yorumlasın!” dedi.

قَالُٓوا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍۚ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْاَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ الَّذِى نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا۬ اُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهٖ
فَاَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ اَفْتِنَا فِى سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍۙ لَعَلّ۪ٓى اَرْجِعُ
اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِن۪ينَ دَاَبًاۚ
فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِى سُنْبُلِه۪ٓ اِلَّا قَل۪يلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْت۪ى
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَل۪يلًا مِمَّا
تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْت۪ى مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ ف۪يهِ يُغَاثُ النَّاسُ
وَف۪يهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُون۪ى بِه۪ۚ فَلَمَّا جَٓاءَهُ الرَّسُولُ
قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الّٰت۪ى قَطَّعْنَ
اَيْدِيَهُنَّۜ اِنَّ رَبّ۪ى بِكَيْدِهِنَّ عَل۪يمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ
اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِه۪ۜ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ
مِنْ سُٓوءٍۜ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَز۪يزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ الْحَقُّۘ اَنَا۬ رَاوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِه۪ وَاِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنّ۪ى
لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْد۪ى كَيْدَ الْخَٓائِن۪ينَ ﴿٥٢﴾

44. (Yorumcular) dediler ki: “(Bunlar), karışık rüyalar. Biz, böylesine karışık düşlerin yorumunu bilmeyiz.”

45. (Hapisten) kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve: “Ben size bunun yorumunu bildirebilirim; beni hemen (hapis yatmakta olan arkadaşıma) gönderin!” dedi.

46. “Yusuf! Ey (can yoldaşım)-doğru sözlü kişi! (Bize şu rüyayı yorumlayıver): 'Yedi besili ineği yedi arık inek yemekte, yedi yeşil başak, ötekiler de yedi kuru başak...' Bu işimizi görüver! Umarım ki senin (doğru) yorumlamanla insanlara dönerim. Onlar da (gerçeği) öğrenmiş olurlar.”

47. Dedi ki: “Siz yedi yıl, önceleri (ektiğiniz) gibi ekip biçin! Yediğiniz az miktarın dışındakileri, başaklarıyla depolayın!”

48. “Sonra bunun ardından yedi kuraklık-kıtlık yılı gelecektir ve biriktirdiklerinizin (tohumluk için) sakladığınız az miktar dışında, önceden depoladıklarınızı yiyip bitirecektir.

49. “Sonra bunun ardından öyle bir yıl gelecek ki onda insanlar bol suya-yağmura kavuşacak; sıkıp-sağacaklar (tarımsal ve hayvansal ürün bolluğu olacak.)”

50. Kral dedi ki: “Onu bana getirin!” Elçi olan kişi Yusuf'un yanına gelince (Yusuf): “Efendine dön ve kendisine sor: 'Ellerini kesmiş olan o kadınların amaçları neydi?' Hiç kuşkusuz benim Rabbim, onların hilelerini-niyetlerini çok iyi bilendir!”

51. (Kral o kadınlara): “Yusuf'tan yararlanmaya kalkıştığınızda durumunuz neydi?” dedi. Onlar: “Allah korusun!” dediler. “Biz kendisinden hiçbir kötülük görmedik.” Vezirin karısı dedi ki: “İşte gerçek şu anda ortaya çıkmıştır. Ben, kendisinden yararlanmaya çalışmıştım; ancak o gerçekten doğruyu söyleyenlerdendir.”

52. (Yusuf demişti ki): “Bu, vezirin yokluğunda benim kendisine hainlik etmediğimi ve Allah'ın, hainlerin yapıp ettiklerini başarıya ulaştırmayacağını kendisinin bilmesi içindir.”

وَمَٓا اُبَرِّئُ نَفْس۪يۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّٓوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبّ۪يۜ اِنَّ
رَبّ۪ي غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُون۪ي بِه۪ٓ اَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْس۪يۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَك۪ينٌ اَم۪ينٌ ﴿٥٤﴾
قَالَ اجْعَلْن۪ي عَلٰى خَزَٓائِنِ الْاَرْضِۚ اِنّ۪ي حَف۪يظٌ عَل۪يمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذٰلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَٓاءُۜ نُص۪يبُ
بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَٓاءُ وَلَا نُض۪يعُ اَجْرَ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٥٦﴾ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ
خَيْرٌ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَٓاءَ اِخْوَةُ يُوسُفَ
فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ
بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُون۪ي بِاَخٍ لَكُمْ مِنْ اَب۪يكُمْۚ اَلَا تَرَوْنَ اَنّ۪ٓي
اُو۫فِي الْكَيْلَ وَاَنَا۬ خَيْرُ الْمُنْزِل۪ينَ ﴿٥٩﴾ فَاِنْ لَمْ تَأْتُون۪ي بِه۪ فَلَا
كَيْلَ لَكُمْ عِنْد۪ي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ
وَاِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ
ف۪ي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَٓا اِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُٓوا اِلٰٓى اَب۪يهِمْ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مُنِعَ مِنَّا
الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَٓا اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

53. "(Yine de) ben kendimi temize çıkaramam; çünkü-Rabbimin korudukları dışında-her nefis olanca gücüyle kötülüğü emreder. Hiç kuşkusuz benim Rabbim bağışlayandır; esirgeyendir."

54. Kral: "Onu bana getirin!" dedi. "Onu kendime özel danışman yapayım." Kendisiyle konuştuğunda da şöyle dedi: "Sen artık bugün bizim yanımızda önemli bir makam sahibi, güvenilir birisin!"

55. (Yusuf Krala): "Beni, ülkenin hazineleri üstüne (sorumlu) yap; çünkü ben (onları) iyi korur, yönetmesini de iyi bilirim." dedi.**{320}**

56. Böylece biz Yusuf'a o ülkede, dilediğince hareket etmesi için yetki vermişizdir. İşte biz dilediğimize rahmetimizi böyle ulaştırırız. Güzel iş yapanların emeklerini de boşa çıkarmayız."

57. İman edip de Allah'tan korunup sakınanların ahiretteki ödülü daha iyidir-daha büyüktür.

58. (Kuraklık yıllarında) Yusuf'un kardeşleri gelip yanına girdiler. Onlar kendisini tanımadıkları halde, o onları tanımıştı.

59. Yusuf onların (tahıl) yüklerini hazırlatınca dedi ki: "Sizin baba bir (küçük) kardeşinizi de bana getirin! Görüyorsunuz ki ben ölçüyü tam tutmakta ve konuklara iyi davranmaktayım."

60. "Eğer onu bana getirmeyecek olursanız, benim yanımda (size verilecek) bir ölçek (tahıl) yoktur ve bir daha da bana yaklaşmayın!"

61. Dediler ki: "Onu babasından isteyip getirmeye çalışacağız; sanırız bunu başaracağız!"

62. Yardımcılarına: "Onların sermayelerini yüklerinin içine koyun! Ailelerine döndüklerinde farkına varıp belki yine gelirler!" dedi.

63. Babalarına döndüklerinde dediler ki: "Ey babamız! Bundan sonra bize erzak yasaklandı. Kardeşimiz(Bünyamin)'i bizimle gönder de erzağı alalım. Biz, elbette onu koruyabiliriz."

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَٓا اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخِيهِ مِنْ قَبْلُ
فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوا يَٓا اَبَانَا
مَا نَبْغِي هٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمِيرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ اُرْسِلَهُ
مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِٓ اِلَّٓا اَنْ يُحَاطَ بِكُمْ
فَلَمَّٓا اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾
وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ اَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ
وَمَٓا اُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾
وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضٰيهَا وَاِنَّهُ
لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾
وَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنِّٓي
اَنَا اَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

64. (Yakup) dedi ki: "Daha önce kardeşi için size güvendiğim gibi, şimdi de onun için size güveneyim, öyle mi? En iyi koruyan Allah'tır. O, merhametlilerin en merhametlisidir."

65. Tahıl yüklerini açtıklarında, sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüler: "Ey babamız! Daha ne isteriz? İşte, sermayemiz de bize geri verilmiş! (Bununla) ailemize erzak getiririz; kardeşimizi de kollar ve deve yükümüzü de artırmış oluruz. Bu (getirdiklerimiz) da zaten azdır..." dediler.

66. (Babaları) dedi ki: "Etrafınızın çepeçevre kuşatılması (çaresiz kalmanız) dışında, onu bana mutlaka getireceğinize dair, Allah adına kesin bir söz vermedikçe, onu sizinle asla göndermem." Kendisine hepsi kesin söz verince: "Söylediklerimize Allah vekildir!" dedi.

67. Ve dedi ki: "Ey oğullarım! (Kente) bir kapıdan girmeyin! Ayrı ayrı kapılardan girin! Ben, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi sizden savamam. Hüküm sadece Allah'ındır. Ben ona güvenip dayandım! Tevekkül edenler, mutlaka ona tevekkül etmelidirler!"

68. Babalarının kendilerine emrettiği yerden (kente) girdiler. Bu, onları Allah'ın takdirinden hiçbir biçimde koruyamaz-kurtaramaz da; ancak Yakup sadece içindeki bir dileği dile getirmişti; çünkü o, kendisine bellettiğimiz bir bilgiye sahipti. Fakat insanların çoğu bilmez ki!

69. Yusuf'un yanına girdiklerinde (ana-baba bir) kardeşini yanına aldı ve dedi ki: "Ben senin kardeşin-(ağabeyin)'im. (Onlara bir şey deme!) Onların yapmış olduklarına da üzülme!"

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ اَخِيهِ ثُمَّ
اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيرُ اِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَاَقْبَلُوا
عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ
جَٓاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَاَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ
مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا
فَمَا جَزَٓاؤُهُٓ اِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَٓاؤُهُ مَنْ
وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَٓاؤُهُ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾
فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَٓاءِ اَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَٓاءِ
اَخِيهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ اَخَاهُ
فِي دِينِ الْمَلِكِ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَٓاءُ
وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُٓوا اِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ
سَرَقَ اَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَاَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ
يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾
قَالُوا يَٓا اَيُّهَا الْعَزِيزُ اِنَّ لَهُٓ اَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهُ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

70. Onların yüklerini hazırlarken, kardeşi (Bünyamin)'in yükü içine (özelliği olan) bir maşrapayı koydu. (Kervan yola koyulduktan bir süre sonra arkalarından at sürenlerden) bir ünleyici şöyle seslendi: "Ey kafile! Siz gerçekten hırsızsınız!"

71. (Yusuf'un kardeşleri) onlara dönerek: "Ne kaybettiniz ki?" dediler.

72. "Kralın su kabını kaybettik (onu arıyoruz); onu getirene de bir deve yükü (ödül) var" dediler. Askerlerden biri: "Buna ben kefilim" dedi.

73. (Yusuf'un kardeşleri): "Allah Allah! Siz de bilirsiniz ki biz buralara bozgunculuk amacıyla gelmedik; biz hırsız da değiliz." dediler.

74. (Gelen askerler): Peki, ya yalancı çıkarsanız, onun cezası nedir?"

75. "Cezası (aradığınız) kimin yükünde bulunursa, işte o onun karşılığıdır. Biz zulmedenleri böyle cezalandırırız." dediler.

76. Bunun üzerine, (görevli asker öz) kardeşin yükünden önce, ötekilerin yüklerini aramaya başladı. Sonra onu (öz) kardeşin yükünden çıkardı. İşte biz Yusuf'a böyle bir çare öğrettik. Yoksa Yusuf, Allah'ın dilemesi dışında, kralın yasasına göre öz kardeşini alıkoyamazdı.{321} İşte biz dilediğimizi derecelerle yükseltmedeyiz. Her bilgi sahibinin üstünde, daha iyi bir bilen vardır.

77. Dediler ki: "Eğer (bu) çalmışsa, bundan önce kardeşi de çalmıştı." Yusuf bunu içinde sakladı da onlara açmadı-açıklamadı. (İçinden): "Siz çok kötü bir durumdasınız! Allah, sizin anlattıklarınızın içyüzünü daha iyi bilmektedir." dedi.{322}

78. Dediler ki: "Ey vezir! Onun çok yaşlı bir babası var; onun yerine (bizden) birimizi al! Doğrusu biz seni iyilik edenlerden (biri olarak) görmekteyiz!"

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَأْخُذَ اِلاَّ مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُۙ اِنَّٓا
اِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّاۜ
قَالَ كَبِيرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُٓوا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا
مِنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ
حَتّٰى يَأْذَنَ لِٓي اَبِٓي اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾
اِرْجِعُٓوا اِلٰٓى اَبِيكُمْ فَقُولُوا يَٓا اَبَانَٓا اِنَّ ابْنَكَ
سَرَقَۚ وَمَا شَهِدْنَٓا اِلاَّ بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
حَافِظِينَ ﴿٨١﴾ وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِٓي
اَقْبَلْنَا فِيهَاۜ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ
اَنْفُسُكُمْ اَمْرًاۜ فَصَبْرٌ جَمِيلٌۜ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ
جَمِيعًاۜ اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ
يَٓا اَسَفٰى عَلٰى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ
كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتّٰى تَكُونَ
حَرَضًا اَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ اِنَّمَٓا اَشْكُوا
بَثّـِي وَحُزْنِٓي اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لاَ تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

79. "Eşyamızı kendisinde bulduğumuzun dışında birisini alıkoymaktan Allah'a sığınırız; işte o zaman biz mutlaka zulmedenlerden oluruz!" dedi.

80. Ondan umudu kesince, kendi aralarında görüşmek üzere bir kenara çekildiler. Büyükleri dedi ki: "Babanızın sizden Allah adına söz aldığını ve daha önce Yusuf konusunda da aşırılığa saptığımızı bilmez misiniz? Artık ben, ya babam bana izin verince, ya da Allah benim hakkımda bir hüküm verinceye dek buradan ayrılmam. O hüküm verenlerin en iyisidir!"

81. "Babanıza dönün ve deyin ki: 'Ey babamız! Senin oğlun gerçekten hırsızlık etti. Biz, sadece bildiğimize tanıklık ederiz. (Maşrapa onun yükünden çıktı.) Biz, gizlide olanları bilemeyiz!'"

82. "(Bize inanmazsan) bulunduğumuz kent halkına ve birlikte geldiğimiz kervana sor! Biz gerçekten doğru söylemekteyiz."

83. (Babalarına olayı tek tek anlatınca o): "Hayır;" dedi. "Nefsiniz sizi yanıltıp bir işe sürüklemiş. Artık tek çarem, güzelce sabretmektir. Umulur ki Allah onların hepsini bana getirir! Çünkü o, her şeyi bilen, hikmetle hükmedendir."

84. Ve onlardan yüzünü çevirince: "Ey Yusuf'la ilgili (yüreğimi yakan) tasam!" dedi ve üzüntüden gözleri iyice ağardı (görmez oldu.) Acısını yutkunuyordu; (dışa vurmamaya çalışıyordu.)

85. (Oğulları) dedi ki: "Vallahi sen, Yusuf diye diye hastalanacaksın, ya da kendini* mahvedeceksin!"

86. Dedi ki: "Ben üzüntümü de, tasamı da sadece Allah'a arz ederim ve Allah tarafından da, sizin bilmediğiniz şeyleri bilmekteyim!"

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ وَلَا تَايْـَسُوا مِنْ
رَوْحِ اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يَايْـَسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾
فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَٓا اَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا
وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجٰيةٍ فَاَوْفِ لَنَا
الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾
قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَاَخِيهِ اِذْ اَنْتُمْ
جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُٓوا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوسُفُ قَالَ اَنَا يُوسُفُ
وَهٰذَٓا اَخِي قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا اِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ
اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ
اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ
عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾ اِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هٰذَا فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِي
يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
الْعِيرُ قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّي لَاَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا اَنْ
تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

87. "Ey oğullarım! Gidin, Yusuf'u ve kardeşini araştırın! Allah'ın rahmetinden de umut kesmeyin! Zira, gerçek şudur ki, inkârcılardan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez!"

88. (Yakub'un oğulları Mısır'a varıp) Yusuf'un huzuruna geldiklerinde: "Ey vezir! Bize ve ailemize bir sıkıntı-darlık dokundu; bu yüzden değersiz-az bir sermayeyle geldik; fakat sen (yine de) bize tam ölçü ver; bize yardım etmiş olursun! Hiç kuşkusuz Allah, tasadduk (yardım) edenleri ödüllendirir!" dediler.

89. (Yusuf) dedi ki: "Sizler cahilken Yusuf'a ve kardeşine neler ettiğinizi biliyor musunuz?"

90. "Aaa! Yoksa sen, gerçekten Yusuf musun?" dediler. Dedi ki: "Ben Yusuf'um! Bu da kardeşimdir! Doğrusu Allah bize lütfetti. Gerçek şu ki, kim Allah'tan korunup sakınır ve sabrederse, hiç kuşkusuz Allah, iyilik edenlerin yaptıklarını ödülsüz bırakmaz."

91. "Vallahi Allah seni bizden üstün tutmuştur. Doğrusu biz de çok büyük hata etmiştik." dediler.

92. Dedi ki: "Bu gün sizi kınama yok; Allah sizi bağışlasın! O, merhametlilerin merhametlisidir!"

93. "Şimdi siz, benim şu gömleğimi götürüp babamın yüzüne koyun da gözü açılsın ve tüm ailenizi bana getirin!"

94. Kervan (Mısır'dan) yola çıktığında babaları dedi ki: "Eğer bana bunak demezseniz, ben Yusuf'un koksunu almaktayım!"

95. "Vallahi hayret! Sen hâlâ eski şaşkınlığını sürdürmektesin!" dediler.

فَلَمَّٓا اَنْ جَٓاءَ الْبَش۪يرُ اَلْقٰيهُ عَلٰى وَجْهِه۪ فَارْتَدَّ بَص۪يرًاۚ قَالَ
اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْۚ اِنّ۪ٓى اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا يَٓا اَبَانَا
اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَٓا اِنَّا كُنَّا خَاطِ۪ٔينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ
رَبّ۪يۜ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ
اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ اٰمِن۪ينَۜ ﴿٩٩﴾
وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًاۚ وَقَالَ يَٓا اَبَتِ هٰذَا
تَأْو۪يلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُۘ قَدْ جَعَلَهَا رَبّ۪ي حَقًّاۜ وَقَدْ اَحْسَنَ ب۪ٓى
اِذْ اَخْرَجَن۪ى مِنَ السِّجْنِ وَجَٓاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ
نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْن۪ى وَبَيْنَ اِخْوَت۪ىۜ اِنَّ رَبّ۪ى لَط۪يفٌ لِمَا
يَشَٓاءُۜ اِنَّهُ هُوَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَن۪ى مِنَ الْمُلْكِ
وَعَلَّمْتَن۪ى مِنْ تَأْو۪يلِ الْاَحَاد۪يثِۚ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
اَنْتَ وَلِيّ۪ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ تَوَفَّن۪ى مُسْلِمًا وَاَلْحِقْن۪ى
بِالصَّالِح۪ينَ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ نُوح۪يهِ اِلَيْكَۚ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُٓوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾
وَمَٓا اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٠٣﴾

96. Müjdeci gelip de (gömleği) yüzüne koyunca hemen görmeye başladı ve: “Allah'tan sizin bilmediğiniz şeyleri bilmekteyim, dememiş miydim?” dedi.

97. (O zaman oğulları): “Ey babamız! Bizim günahlarımızın bağışlanmasını dile! Biz, gerçekten hatalar-günahlar işledik;” dediler.

98. “Sizler için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim. O, gerçekten bağışlayandır; esirgeyendir.”

99. Yusuf'un yanına vardıklarında ana-babasını (bağrına basarak) kucakladı ve: “Allah'ın izniyle, Mısır'a güven içinde girin!” dedi.

100. Ana-babasını (makam) koltuğuna çıkarıp oturttu; hepsi, onun için secdeye kapandı (onun karşısında saygıyla eğildiler.) (Yusuf): “Babacığım!” dedi; “Bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu, Rabbim onu gerçekleştirdi. Bana iyilik etti; çünkü beni hapishaneden çıkardı. Şeytan, benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (Allah) çölden sizi getirdi. Kuşkusuz benim Rabbim, dilediği şeyi çok iyi düzenlemektedir. O, her şeyi bilendir; hikmetle hükmedendir.”

101. “Rabb'im! Sen bana yönetme gücü verdin ve bana olayların yorumunu öğrettin! Ey göklerin ve yerin yaratıcısı! Dünyada da, ahirette de benim koruyanım-sığınağım sensin! Müslüman olarak benim canımı al ve beni salihlerin arasına kat!”

102. (Ey Muhammed!) Bu, sana vahyettiklerimiz gaip haberlerindendir. Yoksa, (Yusuf'un kardeşleri) o hileleri kurarken, yapacakları işe birlikte karar verdiklerinde sen yanlarında değildin!

103. Sen, ne denli arzu etsen de, insanların çoğu iman etmeyecektir.

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
وَكَاَيِّنْ مِنْ اٰيَةٍ فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ
عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ
مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ اَفَاَمِنُوا اَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ
اَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هٰذِهٖ
سَبِيلِى اَدْعُوا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيرَةٍ اَنَا۬ وَمَنِ اتَّبَعَنِى وَسُبْحَانَ
اللّٰهِ وَمَا اَنَا۬ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
اِلَّا رِجَالًا نُوحِى اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى اَفَلَمْ يَسِيرُوا
فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتّٰى
اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُجِّىَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾
لَقَدْ كَانَ فِى قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِاُولِى الْاَلْبَابِ مَا كَانَ
حَدِيثًا يُفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

104. Oysa sen buna karşılık onlardan hiçbir ücret istememektesin! O (Kur'an) tüm varlıklar dünyası için bir uyarı-öğüttür.

105. Göklerde ve yeryüzünde nice ayetler-işaretler vardır ki, onların yanından pervasızca geçip gitmektedirler.{323}

106. Onların çoğu Allah'a, ancak ortak koşarak inanırlar.

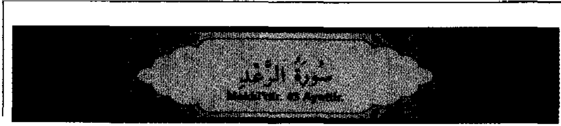
107. Onlar, Allah tarafından, her şeyi kuşatan bir azabın gelmesinden, ya da onların hiç farkında olmadıkları bir anda kıyametin ansızın gelivermesinden kendilerini güvende mi sanmaktadırlar?

108. De ki: "İşte benim yolum budur: Allah'a basiretle-bilinçle davet etmekteyim; ben ve bana uyanlar da (öyle.) Allah'ı tesbih tenzih ederim ki ben müşriklerden değilim!"

109. Senden önce (nice) kentler halkı arasından, kendilerine vahyedip elçi olarak gönderdiklerimizin her biri birer erkekti (insandı). Yeryüzünde hiç mi dolaşmazlar ki, kendilerinden öncekilerin sonlarının nice olduğunu görsünler? Allah'tan korunup sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha iyidir. (Bu gerçeği hâlâ) anlayamıyor musunuz?

110. Ne zaman ki elçiler umutlarını yitirdiler ve (inkârcılar tarafından) kendilerinin yalancı çıkarıldıklarını düşündüklerinde, işte o zaman onlara yardımımız yetişmiş, dilediklerimiz kurtarılmıştır. Suçlular topluluğundan o zorlu azabımızın kesinlikle döndürülemeyeceği (bilinmelidir)!

111. Andolsun ki onların geçmiş tarihlerinde, bilinç düzeyi yüksek-sağduyulular için ibretler vardır!(Bu Kur'an) uydurulmuş bir hadis-söz değildir;{324} fakat o, kendisinden öncekilerin doğrulayıcısı, her şeyin teker teker açıklaması, iman edenler için de bir yol gösterici ve rahmettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓمٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذ۪ٓي اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي رَفَعَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا
ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْر۪ي لِاَجَلٍ مُسَمًّى
يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي
مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ ف۪يهَا رَوَاسِيَ وَاَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ
ف۪يهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ اَعْنَابٍ
وَزَرْعٌ وَنَخ۪يلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقٰى بِمَٓاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا
عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾
وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا ءَاِنَّا لَف۪ي خَلْقٍ
جَد۪يدٍ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ الْاَغْلَالُ
ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

13. RA'D SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Medine'de indiğini söyleyenler de vardır. 13. ayetinde gök gürültüsünün Allah'ı tesbih ettiğinden söz edildiğinden bu sureye "Ra'd: Gök gürültüsü Suresi" denmiştir. 43 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Mîm, Râ! Bunlar, Rabbinden sana indirilen Kitab'ın ayetleridir; gerçektir; fakat (ne yazık ki) insanların çoğu iman etmemektedirler.

2. Görmekte olduğunuz gökleri dayanaksız-direksiz yükselten, sonra da güneşe ve ayazerreden küreye her şeye boyun eğdirip Arş'a isitiva eden Allah'tır.{325} Güneş, ay (dahil) her bir zerre, belli bir süreye dek durmaksızın hareket eder-akar gider. Oluşu yönlendiren ayetleri tek tek açıklayan odur. Umulur ki (bundan böyle) rabbinizle karşılaşacağınıza tereddütsüz inanırsınız! {326}

3. Yeryüzünü uzatıp yayan ve onda sabit-sağlam dağlar ve ırmaklar meydana getiren odur. Orada meyvelerin her birinden (erkek-dişi) ikişer çift yaratan, geceyi de gündüzün üstüne örten odur. Düşünen bir toplum için bunlarda elbette pek çok ayet-işaret vardır!

4. Yeryüzünde birbirine komşu kıtalar-kara parçaları, üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar vardır. Bunların her biri aynı suyla sulanmalarına rağmen, (ürün yönünden) kimisini kimine (tat ve nitelik yönünden) üstün kılmışızdır. Düşünen bir toplum için bunlarda elbette pek çok ayet-işaretler vardır!

5. Eğer şaşacaksan onların şu sözlerine şaşmak gerekir: "Biz toprak olduktan sonra, biz yeniden mi yaratılacağız?" İşte onlar, rablerine karşı nankörlük edenler, işte onlar, boyunlarına halkalar geçirilenler ve işte onlar cehennemliklerdir ki, içinde çok uzun süre kalacaklardır.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ
الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾
اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ
وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ
مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا
أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

6.Senden iyilik isteyeceklerine, çabucak kötülük-felâket getirmeni istemektedirler. Oysa, kendilerinden önce nice örnekler gelip geçmiştir. Hiç kuşkusuz senin Rabb'in, onların (bunca) zulümlerine rağmen bağışlayıcıdır; fakat Rabb'inin azabının pek çetin olduğunda da kuşku yoktur.

7. İnkâr edenler: "Ona rabbinden bir mucize indirilseydi ya!" derler. (Unutma!) Sen ancak bir uyarıcısın! Her toplumun, (mutlaka) bir yol göstericisi vardır!

8. Allah; her dişinin ne yüklendiğini, rahimlerin ne eksiltip neyi artırdığını bilmektedir. Onun katında her şey bir ölçüye göredir.

9. O, büyük ve yücedir de (o yüzden) görüneni de, açıkta olanı da bilendir.

10. Sözü ister gizleyin, isterse açığa vurun; ister gecenin karanlığında saklanın, isterse gündüzün ortaya çıkın, ona göre birdir.

11. Onun (her insanın) önünden ve arkasından izleyen ve denetleyen(melek)'leri vardır; kendisini Allah'ın emriyle koruyup-gözetlerler. Bir toplum, kendisinde olanları (iyilik ya da kötülük) değiştirmedikçe, Allah o toplumun durumunu değiştirmez. Allah bir topluma kötülük dilerse artık onu geri çevirebilecek yoktur. Zaten onların, ondan başka da koruyucuları yoktur.

12. O, şimşeği korku ve umut olarak size gösteren, yağmur yüklü bulutları ortaya çıkarandır.

13. Gök gürültüsü onu överek, melekler de korku ve saygıyla onu tesbih ederler (yüceltirler). O yıldırımları gönderip, onlarla dilediğini çarpar. Onlar ise hâlâ Allah hakkında tartışıp durmaktadırlar. O, cezası pek çetin olandır.{327}

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ
كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا

وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ
الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾
أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا
رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ
مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً
وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾
لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ
لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَئِكَ
لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

14. Gerçek dua-ibadet sadece ona yapılır. Onun dışında dua ettikleri (şeyler) onların hiçbir dileğini yerine getiremezler. (Onun durumu) ağzına gelsin diye iki avucunu suya uzatan kimse gibidir. Oysa (suyu avuçlamadıkça) ona gelmez. İşte inkârcıların duası da böyledir; boşunadır!

15. Göklerde ve yeryüzündekilerin tümü ve (hatta) bunların gölgeleri (bile), istese de, istemese de sabah akşam ona secde etmektedirler.{328}

16. De ki: "Göklerin ve yerin rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse onu bırakıp da, kendilerine bile yarar ya da zarar veremeyen bir takım veliler-destekçiler mi edindiniz?" De ki: "Körle gören hiç bir olur mu, ya da karanlıklarla aydınlık?" Yoksa Allah'ın yarattığı gibi yaratıcı ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerine benzer mi göründü? De ki: "Her şeyin yaratıcısı Allah'tır. O, bir tektir; önüne geçilemez gücün sahibidir."

17. (O), gökten su indirir; dereler onunla dolup taşar ve sel köpüğüyle akar. Bir süs ya da eşya elde etmek için ateşte erittiklerinizde de bunun gibi bir köpükposa vardır. Allah, hak ile batılı işte böyle anlatır. Köpük kaybolup gider; ancak insanlara yararı olan, yerde kalır. Allah örnekleri işte böyle ortaya koymaktadır.{329}

18. Rablerinin çağrılarına uyanlara en güzel karşılık vardır. Ona uymayanlara gelince, yeryüzündekilerin tümü ve onun yanında bir katı da onların olsaydı, (çarptırılacakları cezadan kurtulmak için) bunu fidye olarak verirlerdi. Sorgulamanın en kötüsü onlar içindir; yerleri de cehennemdir. O, ne kötü bir yatak-barınaktır!

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمٰى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ اَلَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ﴿٢٠﴾
وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَؤُنَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلٰئِكَةُ
يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ
عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولٰئِكَ
لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ إِلَّا
مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللّٰهَ
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿٢٧﴾ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ
قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ أَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

19. Sana Rabb'inden indirilenin gerçek olduğunu bilen biri, görmeyen (kör) gibi midir? (Verilen örneklerden) ancak (bilinç düzeyleri yükselmiş) sağduyulular öğüt alır!

20. İşte öyleleri, Allah'a verdikleri söze sadık kalır ve verdikleri kesin sözü-antlaşmayı bozmazlar.

21. İşte öyleleri, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi birleştirirler; rablerine karşı saygılıdır ve hesabın (kötü) çıkmasından ürperti duyarlar.

22. İşte böyleleri rablerinin hoşnutluğunu özleyerek sabrederler; namazı kılarlar; kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ver açıktan infak ederler; kötülükleri de iyiliklerle savarlar. İşte şu beka (sonsuzluk) yurdu onlarındır!

23. (Onlar) Adn cennetlerine girerler; atalarından, eşlerinden ve evlâtlarından iyi olanlar da kendileriyle birliktedirler. Melekler de her bir kapıdan girip kendilerine (şöyle seslenirler):

24. "(Dünyada) sabretmenize karşılık selâm sizlere! Şu beka yurdu ne güzel!"

25. Ama Allah'a verdikleri sözü pekiştirdikten sonra bozanlar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi kesenler ve yeryüzünde bozgunculuk yapanlar… İşte lânet onlara, yurdun kötüsü de onlarındır.

26. Allah, dilediğine rızkı genişletir ya da kısar. Öyleleri dünya hayatıyla sevinip mutlanırlar. Oysa ahiretin yanında dünya hayatı, bir nebzecik nimetlenmedir.

27. İnkâr edenler: "Ona rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?" demektedirler. De ki: "Allah dilediğini (böylesi sözlerle) şaşırtır; (içtenlikle) yöneleni de kendisine iletir ki,

28. "Onlar iman edip Allah'ı anmakla gönülleri huzur bulan kimselerdir. İyi bilinsin ki gönüller ancak Allah'ı anmakla huzur bulur!" **{329/a}**

اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٢٩﴾
كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَاكَ فٖى اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَٓا اُمَمٌ لِتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ
الَّذٖٓى اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِ قُلْ هُوَ رَبّٖى لَٓا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ
بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى بَلْ لِلّٰهِ
الْاَمْرُ جَمٖيعًا اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اَنْ لَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَهَدَى
النَّاسَ جَمٖيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذٖينَ كَفَرُوا تُصٖيبُهُمْ بِمَا
صَنَعُوا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرٖيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَأْتِىَ وَعْدُ اللّٰهِ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمٖيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَاَمْلَيْتُ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ اَفَمَنْ
هُوَ قَائِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَٓاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ
اَمْ تُنَبِّؤُنَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ
لِلَّذٖينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبٖيلِ وَمَنْ يُضْلِلِ
اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

29. İşte mutluluk ve en güzel gelecek, iman edip de iyi işler yapanlarındır.

30. Daha önceki toplumlara olduğu gibi seni de bu topluma gönderdik ki, sana vahyettiklerimizi onlara okuyasın! Oysa onlar Rahman'a nankörlük etmektedirler. De ki: "O (sizin nankörlük ettiğiniz) benim Rabbimdir; ondan başka tanrı da yoktur. Ona güvenip dayandım; tövbem-dönüşüm de sadece onadır!"

31. Eğer; kendisiyle dağların yürütüldüğü, ya da yeryüzünün parçalara ayrıldığı, ya da ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (bile böyleleri yine iman etmezlerdi). Hayır; tüm iş ve oluşlar Allah'ındır. İman edenler hâlâ anlamazlar mı ki, eğer Allah dileseydi, tüm insanları doğruya eriştiriverirdi. Yaptıkları (kötü) işler yüzünden inkârcıların başlarına ya aniden büyük bir belâ inecek, ya da (o belâ) yurtlarının yakınına (kadar) sokulacaktır! Allah'ın (en) son vaadi (kıyamet) gelinceye dek bu sürüp gidecektir. Allah (kesinlikle) sözünden dönmez.{330}

32. Andolsun ki, senden önceki peygamberlerle de alay edilmiştir. İnkârcılara (hep) belli bir süre tanımışımdır. Sonunda da kendilerini yakalayıvermişimdir. Cezamın nice olduğunu (görmüşlerdir)!

33. Herkesin yaptığını görüp denetleyen, (hiçbir şey bilmeyen gibi) midir? Ki buna rağmen Allah'a ortak koşmuşlardır. De ki: "Onları dilediğiniz gibi adlandırın! Yoksa siz Allah'a, yeryüzünde bilemeyeceği bir şeyi mi haber vermektesiniz? Yoksa boş söz mü söylemektesiniz?" Hayır; inkârcılara kendi hileli düzenleri süslü gösterilmiştir. Böylece onlar doğru yoldan alıkonmuşlardır. Allah kimi saptırırsa, artık kendisine yol gösteren olmaz.

34. Dünya hayatında onlara bir azap vardır; ahiret azabıysa hiç çekilmezdir. Onları Allah(ın azabın)'dan hiç kimse koruyamaz.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ اُكُلُهَا دَائِمٌ
وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾
وَالَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمِنَ
الْاَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ اِنَّمَا اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَا اُشْرِكَ
بِهِ اِلَيْهِ اَدْعُوا وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ﴿٣٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا
وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَأْتِيَ بِاٰيَةٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾ يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ
وَعِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَأْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا وَاللّٰهُ يَحْكُمُ
لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ
مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

35. Allah'tan korunup sakınanlara vadedilen cennet şöyledir: Altından (şırıl şırıl) ırmaklar akar; yemişleri (eşsiz), gölgesi süreklidir. Bu, (kötülüklerden) sakınanların sonudur. İnkârcıların sonları da ateştir.

36. Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilenlerden ötürü sevinmektedirler; ama onların içindeki gruplardan kimileri, onun kimi yanlarını inkâr etmektedirler. De ki: "Ben sadece Allah'a kulluk etmek ve kendisine ortak koşmamakla emrolundum. Ben ona davet ederim; dönüşüm de onadır.

37. Ve işte biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm-ilkeler bütünü olarak indirmişizdir. Eğer sana gelen bu (sağlam) bilgiden sonra onların istek ve tutkularına uyarsan, seni Allah'a karşı koruyacak ne bir dostun, ne de bir koruyucun olur.

38. Andolsun ki biz senden önce de elçiler göndermişizdir. Onlara da eşler ve evlâtlar vermişizdir. Allah'ın izni olmadıkça hiçbir elçi bir mucize getiremez. Belirlenen her sürecin de bir yazısı vardır.

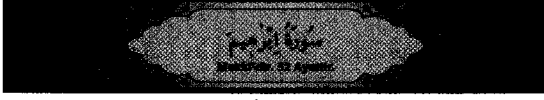
39. Allah, dilediğini silip yok eder, (dilediğini de geride) bırakır. Ana Kitap onun katındadır.{331}

40. Biz onları uyardıklarımızın bir kısmını sana göstersek de, senin hayatını sonlandırsak da (fark etmez), sana düşen sadece tebliğ etmektir. Hesap (sormak) bize düşer.

41. Onlar, bizim yeryüzüne yönelip onu uçlarından azar azar nasıl azalttığımızı görmezler mi? Allah kararını verir ve onun kararını ortadan kaldıracak da yoktur.{332} O, hesabı çabuk görendir.

42. Onlardan öncekiler de (nice) düzenler kurmuşlardı; fakat tüm düzenler Allah'ta sonlanır. O, herkesin ne kazanmakta olduklarını bilmektedir. İnkârcılar da, bu yurdun sonunun kimin olacağını yakında bileceklerdir!

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ
شَهِيدًا بَيْنٖي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
الٓرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى
النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزٖيزِ الْحَمٖيدِ ﴿١﴾ اَللّٰهِ الَّذٖي
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرٖينَ مِنْ عَذَابٍ
شَدٖيدٍ ﴿٢﴾ اَلَّذٖينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا اُولٰٓئِكَ فٖي ضَلَالٍ
بَعٖيدٍ ﴿٣﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ
لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْدٖي مَنْ يَشَٓاءُ وَهُوَ
الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا
اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيَّامِ
اللّٰهِ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

43. O inkâr edenler: "Sen gönderilmiş bir elçi değilsin!" demektedirler. De ki: "Benimle sizin aranızda Allah'ın ve yanında 'Kitap' bilgisi olanların tanıklığı yeter."

(Mekke'de inmiştir. Hz. İbrahim'in 35 ve 36. ayetlerdeki duasından ötürü sureye, "İbrahim Suresi" adı verilmiştir. 52 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Râ! Rablerinin izniyle insanları, karanlıklardan aydınlığa iletmen, o güçlü ve övgüye lâyık olanın yoluna çıkarman için (bu) Kitab'ı sana biz indirmişizdir!

2. O Allah ki, göklerde ve yerdekilerin tümü onundur. Hak ettikleri o çetin azaptan dolayı vay şu nankörlerin haline!

3. Onlar, dünya hayatını ahirete tercih etmektedirler. Allah'ın yolundan alıkoymakta ve onu çarpıtmak istemektedirler. İşte onlar, uzak-derin bir sapıklık içindedirler.

4. Her elçiyi, açık açık anlatması için, kendi toplumunun diliyle biz göndermişizdir. Allah, dilediğini şaşırtır, dilediğini de (doğru) yola iletir. O, en üstün-en güçlü olan ve hikmetle hükmedendir.

5. Andolsun ki Musa'yı: "Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve kendilerine Allah'ın günlerini (geçmişte meydana gelen olayları) hatırlat" diye ayetlerimizle biz göndermişizdir. Hiç kuşkusuz bunda sabreden, şükreden herkes için ibretler-uyarıcı işaretler vardır.

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ اَنْجٰيكُمْ
مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ
اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَفٖى ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿٦﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ
لَاَزٖيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابٖى لَشَدٖيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ
مُوسٰٓى اِنْ تَكْفُرُٓوا اَنْتُمْ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمٖيعًا فَاِنَّ اللّٰهَ
لَغَنِىٌّ حَمٖيدٌ ﴿٨﴾ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذٖينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ
اِلَّا اللّٰهُ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّٓوا اَيْدِيَهُمْ
فٖٓى اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُٓوا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا
لَفٖى شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَٓا اِلَيْهِ مُرٖيبٍ ﴿٩﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ
اَفِى اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ
لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى قَالُٓوا
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرٖيدُونَ اَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ
يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبٖينٍ ﴿١٠﴾

6. Hani Musa kendi halkına şöyle demişti: "Allah sizi Firavun hanedanından kurtarmıştı! Onlar size işkencenin en kötüsünü uyguluyorlar; kadınlarınızı sağ bırakıp (köleleştiriyor), erkek çocuklarınızı kesiyorlardı. Bunda sizin için rabbinizden büyük bir sınav vardır."

7. Ve rabbiniz size şöyle buyurmuştu: "Andolsun ki, eğer şükrederseniz, elbette size daha fazlasını veririm! Andolsun ki, eğer nankörlük ederseniz benim azabım çok şiddetlidir."

8. Musa demişti ki: "Eğer siz ve yeryüzündekilerin tümü inkâr etseniz bile, hiç kuşkusuz Allah, (her şey kendisinin olduğu için) zengindir, övgüye lâyık olandır."

9. Sizden öncekilerden Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin haberleri size gelmedi mi?-ki onları Allah'tan başkası da bilmez-elçileri onlara apaçık belge ve bilgilerle gelmişlerdi de, onlar ellerini ağızlarına götürüp (öfkelerinden ısırmışlar) ve: "Biz sizinle gönderilen mesajı tanımayız ve biz sizin çağırdığınız şeye karşı derin kuşku(lar) içindeyiz!" demişlerdi.

10. Elçileri dedi ki: "Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında hiç şüphe olur mu? O sizi, günahlarınızı bağışlamak için davet etmektedir ve sizi belli bir süreye kadar ertelemektedir!" Dediler ki: "Siz de bizim gibi sadece bir insansınız! Siz bizi, atalarımızın taptıklarından çevirmek istiyorsunuz! Öyleyse bize açık bir belge getirin (de görelim!)"

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَمَا كَانَ لَنَا اَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا
اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰينَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ
عَلٰى مَا اٰذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَا
اَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ
جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِنْ وَرَائِهٖ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَاءٍ
صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهٖ عَذَابٌ
غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا
كَسَبُوا عَلٰى شَيْءٍ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

11. Elçileri onlara dediler ki: "Evet; biz de sizin gibi sadece insanız; ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmadan biz size bir belge-mucize getiremeyiz! Müminler sadece Allah'a dayanmaktadırlar!"

12. "Bize yollarımızı göstermişken biz niçin Allah'a güvenip dayanmayalım? Sizin bize yapmakta olduğunuz eziyetlere elbette katlanacağız. Tevekkül edenler, Allah'a güvenip dayanmalıdırlar!"

13. İnkâr edenler elçilerine dediler ki: "Ya sizi yurdumuzdan kovup çıkaracağız, ya da bizim dinimize dönersiniz!" Rableri onlara: "Zalimleri mutlaka yok edeceğiz!" diye vahyetti.

14. Ve onların ardından sizi o yere yerleştireceğiz. (Bu tanrısal) konumuma saygı duyan ve hem de tehditlerimden korkanlar içindir.

15. (Peygamberler bunca işkencelerden sonra) fetih-zafer istediler ve böylece her inatçı zorba yok olup gitti ki,

16. Ardından da onlara cehennem ve orada irin gibi pis sudan içirilecektir;

17. O suyu içmeye çalışsa da boğazından geçiremez; her yandan kendisine ölüm gelse de o (yine) ölmez; en sonunda da çekilmez-dayanılmaz bir azap!...

18. Rablerini inkâr edenlerin yaptıkları işler, fırtınalı bir günde rüzgarın savurduğu kül gibidir. Kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. İşte, hepten-her şeyi kaybetmek budur!

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّۜ اِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ
وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدٖيدٍۙ ﴿١٩﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزٖيزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا
لِلّٰهِ جَمٖيعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذٖينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ
تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ قَالُوا
لَوْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَهَدَيْنَاكُمْۜ سَوَٓاءٌ عَلَيْنَٓا اَجَزِعْنَٓا اَمْ صَبَرْنَا
مَا لَنَا مِنْ مَحٖيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ
وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْۜ
وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّٓا اَنْ دَعَوْتُكُمْ
فَاسْتَجَبْتُمْ لٖيۚ فَلَا تَلُومُونٖي وَلُومُٓوا اَنْفُسَكُمْۜ مَٓا اَنَا
بِمُصْرِخِكُمْ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّۜ اِنّٖي كَفَرْتُ بِمَٓا اَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُۜ اِنَّ الظَّالِمٖينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٢٢﴾ وَاُدْخِلَ
الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْۜ تَحِيَّتُهُمْ فٖيهَا
سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَٓاءِۙ ﴿٢٤﴾

19. Allah'ın gökleri ve yeryüzünü gerçek-belli bir amaç için yarattığını görmez misin? Dilerse sizi götürür ve (yerinize) yeni bir halk getirir!

20. Bu, Allah'a güç değildir ki!

21. Onların hepsi Allah'ın huzuruna çıktıklarında zayıflar, (dünyada kendilerine) büyüklük taslamış olanlara derler ki: "Hiç kuşkusuz biz size uyduk, şimdi siz Allah'tan gelecek azabı bizden savabilir misiniz?" Onlar da der ki: "Eğer Allah bize doğru yolu gösterseydi, biz de size doğru yolu gösterirdik. Şimdi yakınsak da, sabretsek de birdir; kaçıp sığınacak bir yerimiz yoktur!"{333}

22. Karar kesinleşince şeytan onlara şöyle dedi: "Allah size gerçek vaatte bulunmuştur. Ben de vaatte bulundum ama (işte) sözümden caydım. Benim sizin üzerinizde zor kullanma gücüm yoktu. Ben sizi (sadece) davet ettim; siz de o davete koşarak geldiniz! Öyleyse beni kınamayın, kendi kendinizi kınayın! Ben sizi kurtaracak da değilim; siz de beni kurtaramazsınız! Beni ortak koşmanızı da, daha önce zaten kabullenmemiştim! "Gerçek belli olmuştur: zalimlere acı bir azap vardır."

23. İman edip salih amel işleyenler, rablerinin izniyle, altından ırmaklar akan, içinde çıkmamacasına kalacakları cennetlere konmuşlardır. Orada birbirlerine olan dirlik temennileri: "Selâm!"dır.

24. Görmez misin ki Allah nasıl bir örnek vermiştir: güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü(yerde) sabit, dalları gökte olan bir ağaç gibidir.

تُؤْتِي اُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ
خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ
اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْاٰخِرَةِ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَاَحَلُّوا قَوْمَهُمْ
دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾
وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَاِنَّ
مَصِيرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلٰوةَ
وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ
الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ
بِاَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

25. Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah, öğüt almaları için insanlara böyle örnekler vermektedir. Umulur ki onlar düşünüp öğüt alırlar!

26. Kötü bir söz yerden koparılmış, köksüz, (ayakta duramayan) kötü bir ağaç gibidir.

27. Allah, iman edenleri dünya hayatında da, ahirette de sağlam sözle destekler. Allah, zalimleri şaşırtır-saptırır. Allah, dilediğini yapar.

28. Allah'ın nimetlerini inkâr edip nankörleşenleri ve böylece halklarını felâket yurduna sürükleyenleri görmedin mi?

29. Durup kalacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir duraktır o!

30. Allah'ın yolundan saptırmak için ona eşler koştular. De ki: "Hele birazcık yararlanın. Hiç kuşkusuz dönüşünüz ateşedir."

31. İman eden kullarıma söyle: "Ne alış verişin, ne de dostluğun sökmediği o gün gelmeden önce namazı kılsınlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli ve açıktan infak etsinler!"

32. Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü türlü ürünler çıkarandır. İzniyle denizde yüzen gemileri emrinize veren, ırmakları da kullanımınıza açandır.

33. Sürekli olarak görevlerini aksatmayan güneşi ve ayı da, geceyi ve gündüzü de yararınıza verendir.

وَاٰتٰيكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُۜ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَاۜ
اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اجْعَلْ
هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنٖي وَبَنِيَّ اَنْ نَعْبُدَ الْاَصْنَامَۜ ﴿٣٥﴾
رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِۚ فَمَنْ تَبِعَنٖي فَاِنَّهُ مِنّٖيۚ
وَمَنْ عَصَانٖي فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَٓا اِنّٖٓي
اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتٖي بِوَادٍ غَيْرِ ذٖي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِۙ
رَبَّنَا لِيُقٖيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْـِٔدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوٖٓي
اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَٓا
اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفٖي وَمَا نُعْلِنُۜ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِ ﴿٣٨﴾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖي وَهَبَ لٖي
عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَۜ اِنَّ رَبّٖي لَسَمٖيعُ الدُّعَٓاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ
اجْعَلْنٖي مُقٖيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتٖيۗ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَٓاءِ ﴿٤٠﴾
رَبَّنَا اغْفِرْ لٖي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنٖينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَۜ
اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فٖيهِ الْاَبْصَارُۙ ﴿٤٢﴾

34. O size her istediğinizi vermektedir. Eğer Allah'ın nimetlerini saymaya kalkışsanız onu sayıp-dökmeye güç yetiremezsiniz! Gerçek şu ki insan çok zalim, pek nankördür!

35. Bir zamanlar İbrahim demişti ki: "Rabbim! Bu beldeyi güvenli kıl! Beni ve evlâtlarımı putlara tapmaktan koru!"

36. "Rabbim! Onlar, insanlardan birçoğunu saptırmıştır. Artık bundan böyle kim bana uyarsa o bendendir. Kim de bana karşı gelirse, elbette sen bağışlayansın; esirgeyensin!"

37. "Rabbimiz! Ben çocuklarımdan kimini Beyt-i Haram-Kutsal Ev'in yanındaki ekinsiz bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz! Onlar namazı kılsınlar diye (böyle yaptım!) İnsanların gönüllerini onlara karşı sevgiyle doldur; onları ürünlerle rızıklandır ki şükretsinler!"

38. "Rabbimiz! Hiç kuşkusuz sen, bizim gizlediklerimizi de, açığa vurduklarımızı da bilmektesin! Yerde ve gökte, hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz ki!"

39. "Yaşlılık çağımda bana İsmail ve İshak'ı lütfeden Allah'a hamdolsun! Hiç kuşkusuz benim Rabbim, duayı işitendir!"

40. "Rabbim! Beni ve soyumdan gelenleri namazı kılanlardan eyle! Rabbimiz! Duamı kabul buyur!"

41. "Rabbimiz! Hesabın görüleceği gün beni, anamı-babamı ve müminleri bağışla!"

42. (Ey Muhammed!) Sakın Allah'ı, zulmedenlerin yapmakta olduklarından habersiz sanma! O sadece onları, gözlerin dehşetten donup kalacağı bir güne ertelemektedir;

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْۚ وَاَفْئِدَتُهُمْ
هَوَاءٌۜ ﴿٤٣﴾ وَاَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا اَخِّرْنَا اِلٰى اَجَلٍ قَرِيبٍۙ
نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَۜ اَوَلَمْ تَكُونُوا اَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ
مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍۙ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ
وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ﴿٤٥﴾
وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْۜ وَاِنْ
كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ
مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍۜ ﴿٤٧﴾
يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوَاتُ وَبَرَزُوا
لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ
فِي الْاَصْفَادِۚ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشٰى
وُجُوهَهُمُ النَّارُۙ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْۜ اِنَّ اللّٰهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا
اَنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

43. (O gün onlar), yürekleri bomboş, bakışları kendilerine dönmez (duruşları kaskatı)-başları dikelmişken (bir yere doğru) koşarlar.

44. İnsanları, azabın kendilerine geleceği bir gün hakkında uyar, ki zalimler (o gün): "Rabbimiz! Bizi yakın bir süreye dek ertele de, hem senin çağrına, hem de elçilerine uyalım!" derler. "Oysa daha önce sonunuzun hiç gelmeyeceğine dair yemin edenler sizler değil miydiniz?

45. Oysa siz kendi kendilerine zulmetmiş olan (Ad, Semud...gibi toplum)'ların yerlerinde oturmuştunuz! Onlara ne yaptığımız size açıklanmıştı. Üstelik size örnekler de vermiştik!

46. Gerçek şu ki onlar tuzaklarını kurmuşlardır; fakat onların tuzakları dağları yerlerinden oynatacak (boyutta) olsa bile, onların tuzaklarının (bilgisi) Allah'ın yanındadır.

47. Sakın Allah'ı, elçilerine verdiği sözden cayar sanma! Hiç kuşkusuz o en üstün güçte olan, hiç kimsenin yaptığını yanına koymayandır!

48. O gün yeryüzü, bir başka yeryüzü ile, gökler de bir başka göklerle değiştirilir. Tüm insanlar, tek ve gücüne karşı durulmaz Allah'ın huzuruna çıkarılır.

49. O gün günahkârları, birbiri ardınca zincirlere vurulmuşken görürsün!

50. Giysileri katrandan, suratlarını da ateş kaplamıştır.

51. Böylece Allah her cana, yaptığının karşılığını mutlaka verecektir. Hiç kuşkusuz Allah, hesabı çabuk görendir.

52. İşte bu (Kur'an) insanlara bir bildiridir! O; (insanlar) onunla uyarılsınlar, onun "bir tek Tanrı-Allah" olduğunu bilsinler ve sağduyulular öğüt alsınlar diye (indirilmiştir.)

15. HİCR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 80-85. ayetlerde Hicr denen bölgede yaşayan Semud kavminin taşkınlıklarına değindiğinden sureye bu ad verilmiştir. 99 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Râ! Bu (harfler) Kitab'ın ve apaçık bir Kur'an'ın ayetleridir.

2. (Bir an gelir ki) inkârcılar: "Keşke Müslüman olsaydık!" diye temenni ederler!

3. Bırak onları! Yesinler, eğlensinler, boş umutlarla oyalanıp dursunlar! Yakında (Hanya'yı, Konya'yı) öğrenecekler!

4. Biz hiçbir ülkeyi-kenti onun belirlenmiş yazgısı dışında yok etmemişizdir.

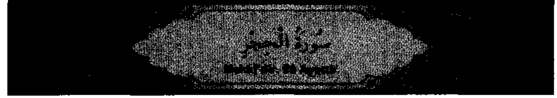
5. Hiçbir toplum, belirlenen süresini ne öne alabilir, ne de geciktirebilir.

6. Dediler ki: (Ey kendisine Kitap indirilen (Muhammed!) Sen, kesinlikle delisin!{334}

7. "Eğer doğru söylemekteysen, bize melekleri getirsene!"

8. Biz o melekleri ancak belirli bir amaçla indirmekteyiz. O durumda da kendilerine asla göz açtırılmazdı-süre tanınmazdı.

9. Hiç kuşkusuz bu Kur'an'ı biz

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْاٰنٍ مُب۪ينٍ ﴿١﴾ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَوْ
كَانُوا مُسْلِم۪ينَ ﴿٢﴾ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْاَمَلُ
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَمَٓا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ﴿٤﴾
مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ي
نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْت۪ينَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُٓوا اِذًا مُنْظَر۪ينَ
﴿٨﴾ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ ف۪ي شِيَعِ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ رَسُولٍ
اِلَّا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿١١﴾ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ ف۪ي قُلُوبِ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿١٢﴾
لَا يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا
عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَظَلُّوا ف۪يهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾ لَقَالُٓوا
اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

indirmişizdir; biz! Onu koruyacak olan da elbette bizizdir; biz!{335}

10. Andolsun ki biz senden önceki toplumlara da elçiler göndermişizdir.

11. Onlara her ne zaman bir elçi geldiyse, onu alaya almışlardır.

12. İşte biz günahkârların kalplerine (inkârcılığı) böyle sokarız.

13. Öncekilerin yazısı (başlarına gelenler), geçmiş olmasına rağmen onlar yine de Kur'an'a inanmamaktadırlar.

14. Onlara gökten bir kapı açsaydık oradan ta yukarılara çıkmış olsalardı (mutlaka):

15. "Gözlerimiz dönüyor; herhalde biz büyülendik!" derlerdi.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ
مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ
لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا
نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾
وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ
مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ
يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾
وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾
إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

16. Andolsun ki biz gökte yıldız kümeleri-galaksiler yaratmış ve onları izleyenler için süslemişizdir.

17. Biz on(lar)'u, kovulmuş her şeytandan korumuşuzdur.

18. Ancak (onlardan) kulak hırsızlığına kalkışan olursa, onun da peşine açık bir alev mermisi takılır.

19. Yeryüzünü yaydıkça yayıp, üzerine de sağlam dağlar yerleştirmiş ve orada ölçüye dayalı ürünler bitirmişizdir.

20. Orada hem sizin için hem de sizin bakıp gözetmedikleriniz için geçimlikler oluşturmuşuzdur.{336}

21. Hiçbir şey yoktur ki onun hazineleri bizim katımızda olmasın; ancak biz onu belirlenmiş bir ölçüye göre indirmekteyizdir.

22. Ve aşılayıcı olarak rüzgârı göndermiş;{337} gökten de su indirip sizi sulamışızdır. Onu depolayanlar da siz değilsiniz.

23. Ve hiç kuşkusuz biz yaşatır ve biz öldürürüz ve her şeye varis olan da bizizdir!

24. Andolsun ki biz sizden öncekileri de biliriz, biliriz sizden sonrakileri de!

25. Hiç kuşkusuz onların (tümünü) toplayacak olan senin Rabbindir! O, elbette hikmetle hükmedendir; her şeyi bilendir de.

26. Andolsun ki biz insanı kuru bir çamurdan, yıllanmış-biçimlenmiş bir balçıktan yaratmışızdır. {338}

27. Cin'i-İblis'i de (insanlardan) daha önce, içe işleyen parlak ateşten yaratmıştık.

28. Hani Rabbin meleklere demişti ki: "Ben, kuru bir çamurdan, yıllanmış-biçimlenmiş bir balçıktan bir insan yaratacağım!"

29. "Ona bir biçim verip de kendisine ruhumdan üflediğimde, hemen önünde secdeye kapanın!"

30-31. İblis (şeytan) dışında tüm melekler topluca secde ettiler; (o) secde edenlerle birlikte olmayı kabullenmedi.

قَالَ يَٓا اِبْلٖيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدٖينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ اَكُنْ
لِاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾
قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجٖيمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى
يَوْمِ الدّٖينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنٖٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ
مِنَ الْمُنْظَرٖينَ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَٓا
اَغْوَيْتَنٖي لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعٖينَ ﴿٣٩﴾
اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصٖينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
مُسْتَقٖيمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَادٖي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ اِلَّا
مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوٖينَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعٖينَ ﴿٤٣﴾
لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾
اِنَّ الْمُتَّقٖينَ فٖي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ
اٰمِنٖينَ ﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فٖي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ
مُتَقَابِلٖينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فٖيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجٖينَ ﴿٤٨﴾
نَبِّئْ عِبَادٖٓي اَنّٖٓي اَنَا الْغَفُورُ الرَّحٖيمُ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَابٖي
هُوَ الْعَذَابُ الْاَلٖيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهٖيمَ ﴿٥١﴾

32. Dedi ki: “Ey İblis! Seni secde edenlerle birlikte olmaktan alıkoyan şey nedir?”

33. Dedi ki: “Ben; kuru bir çamurdan, yıllanmış balçıktan yarattığın insana secde edemem!

34. (Rab): “Öyleyse, çık oradan; sen kovuldun!

35. “Ta kıyamete dek sana lânet edilecektir!” dedi.

36. (İblis): “Rabbim! Öyleyse, onların dirileceği güne değin bana süre ver!” dedi.

37. (Rab): “Öyleyse sen süre tanınanlardansın!

38. “O bilinen günün, belirlenen saatine dek!” dedi.

39. (İblis): “Rabbim! Beni azdırmandan-saptırmış olmandan ötürü, andolsun ki ben de, (günahları) süslü göstererek onların tümünü azdıracağım-yoldan çıkaracağım!”

40. “İçlerinden, kendilerini sana adamışlar dışındakileri!” dedi.

41. (Rab): “İşte bu benim dosdoğru yolum-değişmez yasamdır!” dedi.

42. “Hiç kuşkusuz, sapmışlar dışında senin, benim (mümin) kullarım üzerinde hiçbir zorlayıcı gücün yoktur!”

43. “Ve hiç kuşku yok ki, o sapmışların buluşma yeri cehennemdir!” dedi.

44. Onun (cehennemin) yedi kapısı vardır; her kapıya onlardan bir grup ayrılmıştır.

45. Allah'tan korkup sakınanlarsa cennetlerde ve pınar başlarındadır.

46. (Onlara): “Oraya esenlikle ve güven içinde girin!” (denilir.)

47. Öylelerinin kalplerindeki kini çıkarıp atmışızdır; kardeşler olarak, koltuklar üzerinde karşılıklı oturmaktadırlar.

48. Orada kendilerine ne bir yorgunluk dokunur, ne de kendileri oradan çıkarılacaktır.

49. (Ey Peygamber!) Kullarıma bildir ki ben, gerçekten bağışlayan ve esirgeyenim!”

50. Fakat benim azabım da, pek acıklı bir azaptır!

51. Onlara, İbrahim'in konuklarından da haber ver!

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا
لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ
أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ
مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾
قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ
قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾
إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ
الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا
كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾
فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ
وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا
إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾
وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي
فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾
قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

52. Onun yanına girdiklerinde: “Selâm!” demişlerdi. O da: “Biz sizden korkuyoruz!” demişti.

53. Onlar da: “Korkma! Biz sana bilgin bir oğul müjdeliyoruz!” dediler.

54. Dedi ki: “Bana yaşlılık böylesine çökmüşken mi beni müjdelemektesiniz! Beni neye dayanarak müjdeliyorsunuz?”

55. Dediler ki: “Biz sana gerçeği müjdeledik. Sakın umutsuzluğa düşenlerden olma!”

56. Dedi ki: “Sapıtmışlardan başka kim rabbinin rahmetinden umut keser ki?”

57. (Gelenlerin melek olduklarını anlayınca İbrahim): “Ey elçiler! (Bunun dışındaki) işiniz-göreviniz nedir?” dedi.

58. Dediler ki: “Gerçekte biz, günahkâr olan bir topluluğa gönderildik!”

59-60. ”Yalnız, Lut ailesi günahkâr değildir. Biz, karısı dışında onların tümünü, kurtaracağız. Onun günahkârlarla birlikte kalmasını uygun gördük.

61. Elçiler Lut ailesine geldiklerinde:

62. (Lut): “Siz bizce tanınmayan bir topluluksunuz!” dedi.

63. Dediler ki: “Doğrusu biz, onların hakkında kuşku duydukları şeyi (azabı) getirdik.”

64. “Sana gerçeği getirdik. Hiç kuşkusuz biz doğru söylemekteyiz.”

65. Hemen, gecenin bir yarısında aileni yola çıkar! Sen de, peşlerinden git ve sizden hiç kimse arkasına bakmasın; emrolunduğunuz yere (kadar) gidin!”

66. Ona; “Şunların, sabah olurken arkaları kesilecektir!” buyruğunu bildirdik.

67. (Sodom kentinin taşkın halkı, Lut'un genç konuklarını duyup) sevinç içinde geldiler.

68. (Lut onlara): “Bunlar benim konuklarım; Beni (sakın) mahcup etmeyin!”

69. “Allah'tan sakının; beni rezil etmeyin!” dedi.

70. Dediler ki: “Biz senin, herkesin işine karışmanı yasaklamamış mıydık?”

قَالَ هٰؤُلَٓاءِ بَنَاتٖٓي اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلٖينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفٖي
سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقٖينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا
سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجّٖيلٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِلْمُتَوَسِّمٖينَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبٖيلٍ مُقٖيمٍ ﴿٧٦﴾ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٧٧﴾
وَاِنْ كَانَ اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ لَظَالِمٖينَ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا
لَبِاِمَامٍ مُبٖينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ
اٰيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضٖينَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ
بُيُوتًا اٰمِنٖينَ ﴿٨٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحٖينَ ﴿٨٣﴾ فَمَٓا
اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاِنَّ السَّاعَةَ
لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمٖيلَ ﴿٨٥﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ
الْعَلٖيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانٖي وَالْقُرْاٰنَ
الْعَظٖيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا
مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ
اِنّٖٓي اَنَا النَّذٖيرُ الْمُبٖينُ ﴿٨٩﴾ كَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمٖينَ ﴿٩٠﴾

71. (Misafirlerini korumak amacıyla Lut): "İşte bunlar kızlarım! Eğer yapmak isterseniz!" dedi.

72. Senin ömrüne Andolsun ki onlar, sarhoşlukları-sersemlikleriyle bocalamaktaydılar...

73. Güneşin doğmasına yakın, o korkunç çığlık onları yakalayıverdi.

74. Biz, bir anda o kentin üstünü altına getirmiş ve üzerlerine de çamurdan pişmiş sert taşlar yağdırmışızdır.

75. Hiç kuşkusuz bunda, gerçeği araştıranlar için dersler vardır!

76. Ve o (kent hâlâ) bir yol üzerinde durmaktadır.

77. Bunda, elbette müminler için de bir ders vardır.

78. Eyke halkı da gerçekten zalim kimselerdi.

79. Biz onlara da hak ettikleri cezayı vermişizdir. Her ikisi de (Sodom ile Eyke) önünüzde açıkça durmaktadır.

80. Andolsun ki Hicr halkı da peygamberleri yalanlamıştı.

81. Oysa kendilerine ayetlerimizi vermiştik; ama on(lar)'dan yüz çevirmişlerdir.

82. Dağlardan güvenli evler yontmaktaydılar.

83. Sabah olmak üzereyken o korkunç ses onları yakalayıvermişti.

84. Kazanageldikleri hiçbir şey başlarına geleni savamamıştı.

85. Biz; gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri ancak belli bir amaç için yaratmışızdır. O saat de mutlaka gelecektir... Öyleyse sen hoşgörüyle hareket et!

86. Hiç kuşkusuz senin Rabbin durmaksızın yaratandır; her şeyi bilendir de!

87. Andolsun ki biz sana ikililerden "yedi" ve Yüce Kur'an'ı vermişizdir! **{340}**

88. Sakın, onlardan kimilerini yararlandırdığımız şeylere göz dikme; inkârcılardan ötürü de üzülme; müminlere kol-kanat ger!

89. Ve: "Hiç kuşkusuz ben apaçık bir uyarıcıyım!" de!

90. Nitekim biz (halkı) parça parça edenlere de (azab) indirmişizdir. **{341}**

اَلَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾
عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ اِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ اَلَّذِينَ يَجْعَلُونَ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيقُ
صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَتٰى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ
الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ اَمْرِهِ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهِ اَنْ اَنْذِرُوا
اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ
تَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

91. Ki onlar Kur'an'ı (sanki tutarsızmış gibi) paçalara ayırmış(kimisine inanmış kimisine inanmamış)'lardı.

92-93.Rabbine Andolsun ki onların tümüne, yapıp ettiklerinden ötürü, elbet hesap soracağız!

94. Sen, emrolunduğun şeyi açık açık söyle ve müşriklere de aldırma!

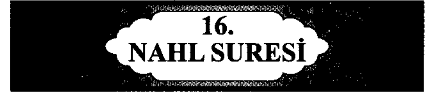
95. Hiç kuşkusuz, o alay edenlere karşı, biz sana yeteriz!

96. Allah'la birlikte başka tanrılar edinenler, yakında (yaptıklarının yanlışlığını) bilip öğreneceklerdir!

97. Andolsun ki onların söyleyip durdukları yüzünden canının daraldığını bilmekteyiz.

98. Sen Rabbini hamd ederek tesbih et ve secde edenlerden ol!

99. Ölüm sana gelene dek (sadece) Rabbine kulluk et!

(Mekke'de inmiştir. 68. ayetinde balarısından söz ettiğinden "Nahl Suresi" adını almıştır. 128 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Allah'ın emri gelmiştir (gelecektir). Öyleyse o(azab)'nu isteyip durmakta acele etmeyin! O, onların ortak koştuklarından uzaktır; yücedir!

2. Kullarından dilediğine, melekleri vahiyle indirerek emrini iletmektedir: "Benden başka tanrı yoktur; sadece benden korkup sakının!" diye (kullarımı) uyarın!

3. O, gökleri ve yeri belli bir amaç için yaratmıştır; ortak koştuklarından çok yücedir (o)!

4. O, insanı küçücük bir nutfesperm'den yaratmıştır; fakat buna rağmen; apaçık bir düşman kesilebilmektedir.

5. Ve hayvanları da yaratmıştır. Onlarda sizin için ısınma ve öteki yararlar da vardır. Onlardan (kimisini) yemektesiniz de!

6. Sabahları (otlağa) götürdüğünüzde, akşamları (otlaktan) getirdiğinizde onlarda sizin için bir güzellik de vardır.

وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بَالِغٖيهِ اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ
اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُفٌ رَحٖيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمٖيرَ
لِتَرْكَبُوهَا وَزٖينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ وَعَلَى اللّٰهِ
قَصْدُ السَّبٖيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدٰيكُمْ
اَجْمَعٖينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذٖى اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ
مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فٖيهِ تُسٖيمُونَ ﴿١٠﴾
يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخٖيلَ وَالْاَعْنَابَ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾
وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِاَمْرِهٖ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِى الْاَرْضِ
مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهُ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾
وَهُوَ الَّذٖى سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ
مَوَاخِرَ فٖيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

7. Ve (bu hayvanlar) canlarınızın yarısını tüketmeden ulaşamayacağınız beldelere ağırlıklarınızı taşımaktadırlar. Hiç kuşkusuz rabbiniz çok şefkatli ve pek merhametlidir.

8. Hem binmeniz ve hem de süs olarak atları, katırları ve eşekleri yaratmıştır ve daha bilmediğiniz birçok şeyi de yaratmaktadır.{342}

9. En kestirme yol, Allah'a varan yoldur; buna rağmen o yoldan sapanlar da vardır. Eğer (Allah) dileseydi, tümünüzü doğru yola iletirdi.

10. Sizin için gökten su indiren odur. İçeceğiniz ondandır; hayvanlarınızı otlattığınız (alanlar), ağaç(lar) ondan(filizlenip durmakta)'dır.

11. Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalar, üzümler ve meyvelerin her türlüsünü biriktirmektedir. Hiç kuşkusuz, düşünmesini bilen bir toplum için bunda elbette bir işaret vardır.

12. Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin emrinize vermiştir; yıldızlar da, onun emriyle size boyun eğdirilmiştir. Hiç kuşkusuz bunda, düşünmesini bilen bir toplum için dersler vardır.{343}

13. Yeryüzünde sizin için bitirdiği türlü türlü renklerdekileri de (emrinize vermiştir.) Hiç kuşkusuz, düşünüp de öğüt almasını bilen bir toplum için bunda da bir ders vardır.

14. Denizi emrinize veren de odur. Ondan taze et yer, giyim ve takı için süsler çıkarmaktasınız. Gemileri, suları yara yara giderken görmektesin! (Bunlar) onun lütfunu aramanız ve şükretmeniz içindir.

وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَمٖيدَ بِكُمْ وَاَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَۙ ﴿١٥﴾ وَعَلَامَاتٍۜ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ
يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُۜ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ
اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَاۜ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١٨﴾ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذٖينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَۜ ﴿٢٠﴾ اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَاۤءٍۚ وَمَا
يَشْعُرُونَۙ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَالَّذٖينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾
لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَۜ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرٖينَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا قٖيلَ لَهُمْ مَاذَٓا اَنْزَلَ رَبُّكُمْۙ قَالُوٓا
اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَۙ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوٓا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيٰمَةِۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذٖينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍۜ اَلَا
سَٓاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى
اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

15. Ve sizi sarsıp durmasın diye yeryüzüne büyük dağlar; doğru yolu bulmanız için ırmaklar, yollar yapmıştır-atmıştır.

16. Ve göze çarpan işaretler de... Onlar, yıldızlarla da yol-yönlerini bulmaktadırlar.

17. Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Niçin düşünüp öğüt almazsınız?

18. Allah'ın nimetlerini saymakla bitiremezsiniz! Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

19. Allah, gizlediklerinizi de, açıkladıklarınızı da bilmektedir.

20. Allah'tan başka yalvarıp durdukları (kişiler-şeyler), hiçbir şey yaratamazlar; zaten onlar yaratılıp durmaktadır;

21. Ölüdürler; diri değildirler; ne zaman dirileceklerini de bilmezler.

22. Sizin tanrınız tek bir tanrıdır. Ahirete inanmayanların kalpleri inkârcıdır ve onlar büyüklük taslamaktadırlar.

23. Hiç kuşkusuz Allah, onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilmektedir. O, büyüklük taslayanları (hiç) sevmez.

24. Kendilerine: "Rabb'iniz ne indirdi?" dendiğinde: "Eskilerin masallarını" derler.

25. Kıyamet günü, kendi günahlarının tümünü ve bilgisizce saptırdıklarının günahlarının bir kısmını yüklenirler. Bak, yüklendikleri şey ne kötüdür! {344}

26. Kendilerinden öncekiler de hileler düzmüşlerdi de, Allah onların binalarını temellerinden yıkmış, üstlerindeki tavanlar başlarına çökmüştü; azap onlara hiç ummadıkları yerden gelmişti...

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِىَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُشَٓاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْىَ الْيَوْمَ
وَالسُّٓوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمٖىٓ
اَنْفُسِهِمْ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُٓوءٍ بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدٖينَ فٖيهَا
فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرٖينَ ﴿٢٩﴾ وَقٖيلَ لِلَّذٖينَ اتَّقَوْا مَاذَٓا اَنْزَلَ
رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذٖينَ اَحْسَنُوا فٖى هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقٖينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
يَدْخُلُونَهَا تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُمْ فٖيهَا مَا يَشَٓاؤُنَ
كَذٰلِكَ يَجْزِى اللّٰهُ الْمُتَّقٖينَ ﴿٣١﴾ اَلَّذٖينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ
طَيِّبٖينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾
هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِىَ اَمْرُ
رَبِّكَ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ
مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٤﴾

27. Sonra, kıyamet günü (Allah) onları rezil edecek ve diyecek ki: "Hani nerde, uğrunda (müminlere) düşmanlık ettiğiniz ortaklarım?" Kendilerine bilgi verilenler de şöyle derler: "Bugün aşağılanma ve kötülük, kâfirleredir!"

28. Melekler, kendi kendilerine zulmetmiş olanların canlarını alırken: "Biz, hiçbir kötülük yapmazdık ki!" diye teslim oluverirler. "Hayır; Hiç kuşkusuz Allah, sizin yaptıklarınızı bilendir."

29. Öyleyse, içinde çok uzun süre kalmak üzere cehennemin kapılarından girin! Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür.

30. Allah'tan korkup sakınmakta olanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde: "İyilik!" derler. Bu dünyada iyi iş işleyenlere güzellik vardır. Ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Korkup sakınmışların yurdu ne güzeldir!

31. Altlarından ırmaklar akan Adn cennetlerine girerler. Orada, her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir.

32. Melekler, iyi insanlar olarak canlarını aldıklarına: "Selâm size!" derler; "Yaptıklarınıza karşılık girin cennete!"

33. (İnkârlarını sürdürenler) kendilerine ille de meleklerin gelmesini, ya da senin Rabb'inin azabının inmesini mi beklemektedirler? Kendilerinden öncekiler de benzerini yapmışlardı. Allah onlara (asla) zulmetmemiştir; fakat onlar kendi kendilerine zulmetmekteydiler.

34. Sonunda, yapmış olduklarının kötülükleri onlara dokunmuştur da, alaya aldıkları şeyler kendilerini kuşatıvermiştir.

وَقَالَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
نَحْنُ وَلَٓا اٰبَٓاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذٰلِكَ فَعَلَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾
وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ اُمَّةٍ رَسُولًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ
الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰيهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ
اَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ
فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ اِنَّمَا
قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَٓا اَرَدْنَاهُ اَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾
اَلَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

35. Ortak koşanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, ne biz, ne de atalarımız, kendisinden başka bir şeye tapardık; ne de onun haram ettiğinden başkasını haram ederdik. (Bilinsin ki) kendilerinden öncekiler de böyle davranmıştı. Elçilere düşen, (sadece) açıkça tebliğ etmek değil midir?

36. Andolsun ki biz her topluma: "Allah'a kulluk edin ve şeytana tapmaktan sakının!" diyen bir elçi göndermişizdir. Böylece Allah, onlardan kimine yol göstermiş, kimine de sapıklık gerekli olmuştur. Artık yeryüzünde gezip dolaşın da, yalancıların sonunun nice olduğunu görün!

37. (Ey Muhammed!) Sen onların yola gelmelerini ne denli istesen de hiç kuşkusuz Allah, saptırdığını yola getirmez ve onların yardımcıları da yoktur.

38. "Allah, ölmüş olanı kesinlikle diriltmez" diyerek bütün güçleriyle yemin üstüne Allah'a yemin etmekteler. Hayır; onun verdiği gerçek bir vaattir o. Ancak, (ne yazık ki) insanların çoğu bilmezler!

39. Anlaşmazlığa düştükleri şeyi onlara açıklasın ve inkârcılar da kendilerinin yalancı olduklarını öğrensinler diye (Allah onları diriltecektir).

40. Biz bir şeyi(n olmasını) dilediğimizde ona (söyleyecek) sözümüz sadece: "Ol!" dememizdir. O da hemen oluverir. {345}

41. Kendilerine zulmedildikten sonra, Allah yolunda göç edenler var ya, onları dünyada güzelce yerleştireceğiz; ahiret ödülleri ise daha büyüktür. Keşke bilebilselerdi!

42. Onlar; sabredenler ve Rablerine güvenip dayananlardır.

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالاً نُوحٖٓى اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُٓوا اَهْلَ
الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَاَنْزَلْنَٓا
اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾
اَفَاَمِنَ الَّذٖينَ مَكَرُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ
اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ
فٖى تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزٖينَ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍ فَاِنَّ
رَبَّكُمْ لَرَؤُ۫فٌ رَحٖيمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ
يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمٖينِ وَالشَّمَٓائِلِ سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾
وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ مِنْ دَٓابَّةٍ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُٓوا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ
اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَلَهُ الدّٖينُ وَاصِبًا اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ
فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ اِذَا كَشَفَ
الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرٖيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

43. Biz, senden önce sadece kendilerine vahyettiklerimizi elçi olarak göndermişizdir. Eğer bilmiyorsanız zikir ehline-işin uzmanlarına sorun!

سجدة Secde

44. (Onları) apaçık belge ve bilgilerle ve kitaplarla (gönderdik.) Sana da Zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara iyice açıklayasın ve onlar da gereği gibi düşünebilsinler diye!

45-46. Kötülük plânlayıp duranlar, Allah'ın kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğinden, ya da hiç ummadıkları bir yerden kendilerine azabın gelmeyeceğinden, ya da onlar dönüp dururken Allah'ın kendilerini kıskıvrak yakalamayacağından pek mi emindirler? Zaten onlar bunu hiçbir biçimde engelleyemezler.

47. Ya da, korku kendilerini sarıp sarmalamışken cezalandırılmayacağından (pek mi emindirler?) Doğrusu rabbiniz çok şefkatli, çok merhametlidir.

48. Allah'ın yarattığı şeylere bakmazlar mı ki, gölgeleri bile Allah'a secde ederek sağdan ve soldan, küçülerek-sürünerek dönüp durmaktadır.

49. Göklerde ve yerde olan canlıların tümü ve melekler Allah'a secde etmektedirler ve onlar asla büyüklük de taslamazlar.{346}

50. Üstlerindeki rablerinden korkmaktadırlar ve kendilerine emredileni yapmaktadırlar.

51. Allah: "İki tanrı (ikinci tanrı) edinmeyin! O, ancak tek bir tanrıdır. Sadece benden korkun!" demiştir.

52. Göklerde ve yerde olanların tümü onundur. Sürüp giden din de- kulluk da onadır. Öyleyse, Allah'tan başkasından mı korkup sakınmaktasınız?

53. Size erişen her nimet Allah'tandır. Nitekim, bir sıkıntıya düştüğünüzde sadece ona yakarmaktasınız!

54-55. Sonra, sizdeki sıkıntıyı giderdiğinde, içinizden birileri hemen, kendilerine verdiklerimize nankörlük edercesine, rablerine ortak koşmaktadırlar.

لِيَكْفُرُوا بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۜ فَتَمَتَّعُواۗ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَص۪يبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْۜ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُۙ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾
وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ
كَظ۪يمٌۚ ﴿٥٨﴾ يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُٓوءِ مَا بُشِّرَ بِه۪ۜ اَيُمْسِكُهُ عَلٰى هُونٍ
اَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰىۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٦٠﴾
وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰىۜ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ
مُفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَٓا اِلٰٓى اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٦٣﴾
وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا
ف۪يهِۙ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

55. Öyleyse (birazcık daha) gönül eğlendirin; yakında görüp öğreneceksiniz!

56. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan, hiçbir şeyden haberi olmayanlar(putlar)'a pay ayırmaktalar. Allah'a andolsun ki siz, bu uydurduğunuz şeylerden sorguya çekileceksiniz!

57. Yüceler yücesi Allah'a kızlarını ayırıp, kendilerine de hoşlandıklarını (seçmekteler).

58. Onlardan birine kız doğduğu müjdelendiğinde, içi öfkeyle dolup taşar da yüzü simsiyah kesilir.

59. Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden (!) ötürü halktan saklanır. Onu, aşağılanmış (!) olarak tutacak mı, yoksa toprağa mı gömecek? Görün bakın, ne kötü hüküm vermektedirler! {347}

60. Ahirete inanmayanlar kötü örnek oluştururlar; en yüce örnek de Allah'a aittir. O; en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

61. Eğer Allah insanları ettikleri haksızlıktan ötürü cezalandırsaydı, yeryüzünde bir canlı bırakmazdı; fakat onları belli bir süreye değin etteler. Süreleri geldiğinde de ne bir saat geri kalır, ne de ileri geçerler.

62. Onlar Allah'a, kendilerinin hoşlarına gitmeyen şeyleri uygun görmektedirler; dilleri de, en güzel sonun kendilerinin olacağı yalanını dillendirmektedirler. Hiç kuşkusuz ateş onlar içindir ve hiç kuşkusuz onlar cehenneme sürülecek-lerdir.

63. Allah'a andolsun ki senden önceki toplumlara da elçiler göndermişizdir. Fakat şeytan onlara yaptıklarını süslü göstermiştir. İşte o, bugün de onların dostudur. Böyleleri için acı bir azap vardır.

64. Biz Kitab'ı sana, hakkında ayrılığa düştükleri şeyi kendilerine açıklaman, inanan bir toplum için de bir yol gösterici ve bir rahmet olsun diye indirmişizdir.

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةًۜ نُسْقٖيكُمْ مِمَّا
فٖي بُطُونِهٖ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَٓائِغًا لِلشَّارِبٖينَ ﴿٦٦﴾
وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخٖيلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًاۜ
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذٖي
مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلٖي مِنْ كُلِّ
الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكٖي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًاۜ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ
مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ فٖيهِ شِفَٓاءٌ لِلنَّاسِۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾
وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰيكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ
لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ قَدٖيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ
فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِۚ فَمَا الَّذٖينَ
فُضِّلُوا بِرَٓادّٖي رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ
فٖيهِ سَوَٓاءٌۜ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ
اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنٖينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِۜ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

65. Allah gökten su indirir ve ölümünden sonra yeryüzünü onunla canlandırır. Elbette bunda, dinlemesini bilen bir toplum için bir ders vardır.

66. Hiç kuşkusuz, hayvanlarda da sizin için ibretler-dersler vardır. Size onların karınlarından, yarı sindirilmiş gıdalarla kan arasından, içenlerin boğazından kolayca kayan saf süt içirmekteyiz.

67. Hurma ağaçlarının meyvelerinden ve üzümlerden de hem sarhoşluk veren içki ve hem de güzel bir rızk elde etmektesiniz. Hiç kuşkusuz, düşünmesini bilen bir toplum için bunda bir ibret-bir ders vardır.

68. Rabbin, bal arısına şöyle vahyetmiştir: "Dağlardan, ağaçlardan ve (insanların) kurdukları kovanlardan (kendine) yuva edin!

69. Sonra her türlü meyvelerden ye de rabbinin belirlediği ilkeler doğrultusunda yürü!" Onların karınlarından türlü renklerde tatlı içecek çıkar ki, onda insanlar için şifalar vardır. Hiç kuşkusuz, düşünce düzeyi yüksek toplumlar için bunda bir ibret-ders vardır.{348}

70. Ve sizi Allah yaratmıştır ki, sonra da sizin hayatınızı sonlandırmaktadır. İçinizden kimileri de ömrün en aşağı dönemine dek yaşatılır ki (onca) bilgiden sonra, hiçbir şey bilmez olsun. Hiç kuşkusuz Allah her şeyi bilendir; her şeye güç yetirendir.{349}

71. Allah, rızık (dünya varlığı) konusunda sizi, birbirinize üstün kılmıştır. Rızıkça üstün kılınanlar (ne yazık ki) ellerinin altındakilerle kendi rızıklarını eşit paylaşmamaktadırlar. Allah'ın nimetini mi inkâra kalkışmaktadırlar?{350}

72. Allah size kendi aranızdan eşler yaratmış; eşlerinizden de sizin için çocuklar ve torunlar türetmiş ve sizi güzel şeylerle rızıklandırmıştır. Böyleyken onlar batıla (temelsiz olana) inanıp, Allah'ın nimetlerine nankörlük mü etmektedirler?

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ
اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا
عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ اَحَدُهُمَا
اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰيهُ اَيْنَمَا
يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِى هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ
بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
اَوْ هُوَ اَقْرَبُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ
مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾
اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِى جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ
اِلَّا اللّٰهُ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

73. Allah'ın dışında, göklerden ve yerden kendilerine hiçbir rızık veremeyecek ve bunu hiçbir biçimde yapamayacak olan şeylere tapmaktadırlar.

74. Öyleyse Allah'a eşler koşmayın; çünkü Allah her şeyi bilmektedir; sizse hiçbir şey bilemezsiniz!

75. Allah şu ikisini örnek göstermiştir: Hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının malı olan bir köle ile kendisine güzel rızık verdiğimiz, o rızıktan gizli ya da açık harcayan kişi… Hiç bu ikisi bir olur mu? Övgü-ululama sadece Allah'adır; ancak çokları bilmezler.

76. Allah şu ikisinin de örneğini vermiştir: Birisi dilsizdir ve hiçbir şey yapamaz ve her şeyiyle efendisinin üstünde yüktür. Onu ne yöne gönderse bir şey beceremez. Şimdi bu, doğru yolda olan ve adaletle iş gören kişi ile bir olur mu?{351}

77. Göklerin ve yerin gaibi-bilinmezlikleri Allah'a aittir. O saat, bir göz açıp kapama gibidir, ya da daha kısasıdır. Hiç kuşkusuz Allah, her şeye güç yetirendir.

78. Allah, sizi hiçbir şey bilmezken, annelerinizin karnından çıkarmıştır. Şükredesiniz diye görme ve işitme duyuları ve yürek-beyin vermiştir.

79. Göğün boşluğunda, onun emrine boyun eğdirilmiş kuşları görmezler mi? Onları (bu şekilde) Allah'tan başka tutan yoktur. Hiç kuşkusuz, inanan bir toplum için bunda ayetler-dersler vardır.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَثَاثًا
وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ
وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾
يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾
وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ
فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ
اَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا
الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَاَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

80. Allah size evlerinizi, huzur ve güven içinde kalacağınız yerler yapmıştır. Hayvan derilerinde size, hem göç gününde ve hem de yerleşme döneminde kolayca taşıyabileceğiniz çadırlar-portatif evler; yünlerinden, kürklerinden, kıllarından bir süre için giyilecek, döşenecek eşyalar ve ticari mallar çıkarıp vermiştir.

81. Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler-gölgelikler oluşturmuştur. Sizin için dağlarda sığınaklar-barınaklar var etmiştir. Sizi hem sıcaktan ve hem de savaşlarınızda koruyacak (zırhlı) elbiseler hazırlamış ki üzerinizdeki nimetlerini tamamlamış olsun. Umulur ki teslimiyet gösterir de esenliğe erişirsiniz!

82. Eğer, (bütün bunlara rağmen) yüz çevirirlerse, artık sana düşen sadece, açık bir biçimde tebliğ etmektir!

83. Allah'ın nimetlerini bilirler; sonra da bu nimetleri inkâra kalkışırlar; onların çoğu nankördür.

84. Her topluluktan bir tanık gönderdiğimiz gün, inkâr edenlere ne (konuşma) izni verilir, ne de özürleri kabul edilir.

85. Zulmedenler azabı gördüklerinde (o), ne hafifletilir ne de onlara fırsat tanınır.

86. Müşrikler, ortak koştukları kimseleri gördüklerinde: "Rabbimiz! İşte, seni bırakıp da yalvarıp yakardığımız ortaklarımız!" derler. Onlar da (bu sözü söyleyenlere): "Siz tamamen yalancılarsınız!" diye lâf atarlar.

87. (Müşrikler) o gün Allah'a teslim olmuşlardır ve uydurdukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp gitmiştir.

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ
فِي كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
شَهِيدًا عَلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا
لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾
اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيتَٓائِ ذِي الْقُرْبٰى
وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَاَوْفُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ اِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا
الْاَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ
كَفِيلًا اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي
نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ اَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا
بَيْنَكُمْ اَنْ تَكُونَ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍ اِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ بِهِ
وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾
وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَٓاءُ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

88. İnkâr edip Allah'ın yolundan alıkoyanlara biz, yapmış oldukları bozgunculuğa karşılık, çekecekleri azabın üstüne azap eklemişizdir.

89. Her toplum içinden, kendilerine karşı bir tanık gönderdiğimiz gün seni de (ey Muhammed) onlara karşı bir tanık olarak getireceğiz. Biz sana Kitab'ı; her şeyi açıklayan, Müslümanlara yol gösterici, bir rahmet ve bir müjde olarak indirmişizdir.

90. Hiç kuşkusuz Allah adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara vermeyi emreder; iffetsizliği, kötülüklere bulaşmayı ve zorbalığı da yasaklar. Düşünüp tutasınız diye size öğüt vermektedir.{352}

91. Anlaşma yaptığınızda, Allah'a verdiğiniz söze tam uyun! Pekiştirdiğiniz yeminlerinizi bozmayın! Çünkü Allah'ı kendinize kefil kılmışsınızdır. Hiç kuşkusuz Allah, yapmakta olduklarınızı bilmektedir.

92. Bir toplum-topluluk diğer bir toplumdan-topluluktan (sayıca ve ekonomice) daha gelişkin-güçlü diye, aranızdaki yeminlerinizi kötü amaçlarınıza alet ederek, ipliğini sağlamca eğirdikten sonra çözmeye kalkışan (kadın) gibi olmayın! Hiç kuşkusuz Allah sizi sınamaktadır. Hakkında ayrılığa düştüğünüz şeyi o size kıyamet gününde açıklayacaktır.

93. Allah dileseydi sizi bir tek toplum-tek bir ümmet yapardı; ancak (o) dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Yaptıklarınızdan elbette sorguya çekileceksiniz!{353}

وَلَا تَتَّخِذُوٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ
ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّٓوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَكُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا اِنَّمَا
عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ
يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوٓا اَجْرَهُمْ
بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ
بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ
فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ اِنَّهُ لَيْسَ
لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾
اِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾
وَاِذَا بَدَّلْنَٓا اٰيَةً مَكَانَ اٰيَةٍ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ
قَالُٓوا اِنَّمَٓا اَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾
قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

94. Yeminlerinizi aranızda kötü amaçla kullanmayın ki, sağlam basmış olan ayağınız kaymasın! Yoksa Allah'ın yolundan alıkoyduğunuzun kötü sonucuna katlanır ve çok büyük azaba uğrarsınız!

95. Allah'a verdiğiniz sözü (tutun), az bir değere satmayın! Bilirseniz, Allah'ın katındaki sizin için daha iyidir!

96. Yanınızda olan (dünya geçimliği) tükenir; Allah'ın katındakiyse kalıcıdır. Zorluklara-sıkıntılara karşı direnenlerin ödüllerini biz, yaptıklarının en güzeliyle karşılarız.

97. Erkek ya da kadın, her kim "mümin"-inanmış olarak iyi bir iş işlerse, ona dünyada güzel bir hayat veririz ve yaptıklarını en güzel biçimde ödüllendiririz.

98. Kur'an okunduğunda, kovulmuş şeytandan Allah'a sığın! (Euzübillâhimineşşeytanirracîm, de!){354}

99. Çünkü gerçek şu ki, iman edenlere ve Allah'a güvenip dayananlara onun hiçbir yaptırım gücü yoktur.

100. Onun gücü sadece kendisini dost bilenlere ve Allah'a ortak koşanlaradır.

101. Biz, bir ayetin yerine bir başka ayeti getirip koyduğumuzda-ki Allah neyi indirmekte olduğunu bilirken-"Sen iftiracısın (o sözleri kendin uyduruyorsun!)" dediler. Hayır; onların çoğu bilmezler.

102. De ki: "İman edenleri güçlendirmek ve Müslümanlara bir müjde ve yol gösterici olsun diye onu Rabb'inden Ruhul Kudüs (Cebrail), gerçek olarak indirmiştir."

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَٓاءً حَسَنًا
اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَٓاءَكُمُ الْفَتْحُ وَاِنْ تَنْتَهُوا
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ
شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَاَنْتُمْ
تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا
وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَٓابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ
الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ خَيْرًا
لَاَسْمَعَهُمْ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَاَنَّهُٓ اِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَٓاصَّةً وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

103. Andolsun ki biz onların: "Onu (Kur'an'ı) kendisine bir insan öğretiyor" dediklerini elbette bilmekteyiz. Oysa kendisine yöneldikleri kişinin dili yabancıdır. Bu ise, açık seçik Arapça bir dildir.{355}

104. Allah'ın ayetlerine inanmayanları Allah, doğru yola iletmez ve öyleleri için acı bir azap vardır.

105. Yalanı ancak, Allah'ın ayetlerine inanmayanlar uydurur; Asıl yalancılar da, işte onlardır.

106. Kalbi imanla iyice bütünleşmişken, baskı altında zorlanan dışında, kim imandan sonra gönlünü inkâra açıp Allah'ı inkâra kalkışırsa, böylelerine Allah'tan bir gazap iner ve (ahirette) onlar için büyük bir azap vardır.{356}

107. Bu, onların dünya hayatını ahirete tercih etmelerindendir. Allah da, inkâr eden bir toplumu doğru yola iletmez.

108. Onlar; Allah'ın kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kişilerdir. İşte onlar, aymazların ta kendileridir.

109. Böyleleri, elbette ahirette de kaybedeceklerdir.

110. Sonra Rabb'in, işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin, sonra da savaşıp sabır gösterenlerin elbette yanındadır. Elbette senin Rabb'in, bütün bunlardan sonra, geçekten bağışlayandır; esirgeyendir de.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا
عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً
كَانَتْ اٰمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ
فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًاۖ وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ
اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ
وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَٓا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهِۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ
بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ
اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلَالٌ وَهٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَۜ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَۜ ﴿١١٦﴾
مَتَاعٌ قَلِيلٌۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ
هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُۚ وَمَا
ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

111. O gün (geldiğinde) herkes, kendi canını kurtarma çabasına girişir; herkese de, yaptığının tam karşılığı verilir ve onlara asla haksızlık edilmez.

112. Allah, güven ve huzur içinde olan bir kenti örnek göstermektedir: Rızkı her yerden bol bol gelmektedir; fakat (bir süre sonra) Allah'ın nimetlerine karşı nankörce davranmaya kalkışınca, Allah, yapıp durduklarına karşılık kendilerine açlık ve korku elbisesini-belâsını tattırır.{357}

113. Andolsun ki onlara kendi içlerinden bir elçi geldiğinde onu yalanlamışlardır. Bunun üzerine, onlar zulümlerine devam edip dururken azap kendilerini yakalayıvermiştir.

114. (Ey insanlar!) Allah'ın size verdiği rızıklardan helâl-hoş olarak yiyin! Eğer sadece ona kulluk etmekteyseniz, Allah'ın nimetlerine şükredin!

115. O size sadece ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkasına adanarak kesilmiş(hayvan)'i haram kılmıştır. Kim bunlardan yemek zorunda kalırsa, (istekle) saldırmamak ve sınırı aşmamak şartıyla (yiyebilir.) Hiç kuşkusuz Allah bağışlayandır; esirgeyendir.

116. Dillerinizin yalan yere nitelemesinden ötürü: “Bu helâldir; bu haramdır!” demeyin! Böylece Allah'a yalanı yakıştırmış olursunuz. Yalan düzerek Allah'a iftira atanlarsa kesinlikle onmazlar! {358}

117. (Dünyada) azıcık yaşamanın ardından kendilerine öyle bir azap gelecektir ki!...

118. Yahudilere de, bundan önce sana anlattıklarımızı haram kılmıştık. Biz onlara zulmetmedik; fakat onlar kendi kendilerine zulmetmektedirler.

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوٓا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾
اِنَّ اِبْرٰهِيمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾
شَاكِرًا لِاَنْعُمِهِ اِجْتَبٰيهُ وَهَدٰيهُ اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَاٰتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ
لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى
الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ اُدْعُ اِلٰى سَبِيلِ
رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ
اَحْسَنُ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ
صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا
بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾
اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

119. Senin Rabbin, cahillikle kötülük eden; fakat onun ardından tövbe edip kendisini düzeltenleri (cezalandırmaz). (Evet), senin Rabbin gerçekten bağışlayandır; esirgeyendir!

120. Hiç kuşkusuz İbrahim, bir tek Allah'a iman ve itaat eden bir liderdi; hiçbir zaman ortak koşmamıştır.

121. Onun nimetlerine şükredendi. Allah kendisini seçmiş ve doğru yola iletmiştir.

122. Biz kendisine bu dünyada iyilik-güzellik vermişizdir; o ahirette de iyilerdendir.

123. Sonra sana (şöyle) vahyetmişizdir: “Bir tek Allah'a iman etmiş olan İbrahim'in dinine uy! O, hiçbir zaman ortak koşmamıştır.”

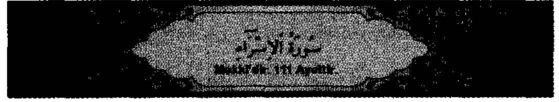
124. Cumartesi (tatili) sadece, onda ayrılığa düşenlere farz kılınmıştı. Rabbin, onların ayrılığa düştükleri şeyler hakkında, kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

125. Rabb'inin yoluna (insanları)hikmetle ve güzel öğütle çağır; onlarla en güzel bir biçimde mücadele et! Hiç kuşkusuz senin Rabbin, kendi yolundan sapanları bilendir; o, doğru yolda olanı da bilmektedir!

126. Eğer cezalandıracaksanız, size verilen ceza kadarını verin; ancak sabrederseniz, andolsun ki bu, sabredenler için daha hayırlıdır! {360}

127. (Ey Muhammed!) Sabret; senin sabrın, Allah'ın yardımıyladır! Onlara üzülme ve kurdukları tuzaklardan da sıkıntıya düşme!

128. Hiç kuşkusuz Allah, kendisinden korunup sakınan müttakiler ve iyilik yapanlarla beraberdir!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

سُبْحَانَ الَّذ۪ٓي اَسْرٰى بِعَبْدِه۪ لَيْلاً مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى
الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذ۪ي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ اٰيَاتِنَاۜ اِنَّهُ
هُوَ السَّم۪يعُ الْبَص۪يرُ (1) وَاٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُون۪ي وَك۪يلاًۜ (2) ذُرِّيَّةَ
مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍۜ اِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا (3) وَقَضَيْنَٓا اِلٰى
بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ
عُلُوًّا كَب۪يرًا (4) فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ اُو۫لٰيهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ
عِبَادًا لَنَٓا اُو۬ل۪ي بَأْسٍ شَد۪يدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِۜ وَكَانَ
وَعْدًا مَفْعُولاً (5) ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَاَمْدَدْنَاكُمْ
بِاَمْوَالٍ وَبَن۪ينَ وَجَعَلْنَاكُمْ اَكْثَرَ نَف۪يرًا (6) اِنْ
اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ وَاِنْ اَسَأْتُمْ فَلَهَاۜ فَاِذَا جَٓاءَ
وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُٓؤُا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا
دَخَلُوهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْب۪يرًا (7)

17. İSRA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İlk ayetinde geçen "isra" gece yürüyüşü demektir. Bu kelime sureye ad olmuştur. 111 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Her türlü noksanlıklardan uzaktır o, ki gecenin birinde bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için kulunu, Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya (en uzak mescide) yürütmüş-götürmüştür. Hiç kuşkusuz o, her şeyi işitendir; görendir de! {361}

2. Biz Musa'ya Kitab'ı vermişizdir ve onu İsrailoğullarına: "Benden başkasına güvenip tapmayın!" diye kılavuz yapmışızdır.

3. (Ey) Nuh'la birlikte (gemide) taşıdıklarımızın çocukları! Hiç kuşkusuz Nuh, çok şükreden bir kuldu.

4. Biz İsrailoğullarına Kitap (Tevrat)'ta şu hükmü vermişizdir: Siz yeryüzünde, (bulunduğunuz) o ülkede iki kez bozgunculuk çıkaracaksınız ve çok çok böbürleneceksiniz!

5. Birinci vaidin zamanı geldiğinde, büyük güce sahip kullarımızı üzerinize göndeririz de evlerinizin aralarına girip sizi araştırırlar. Bu, yerine getirilmesi gereken bir söz-vaidtir. {362}

6. Sonra size yeniden, onları yenme gücü ve olanağı veririz; sizi malca, soyca destekleyerek savaşçılarınızı çoğaltırız.

7. İyilik eder-iyi işler yaparsanız, kendinize iyilik etmiş olursunuz! Eğer kötülük ederseniz, o da kendi aleyhinizedir. Sonuncu vaidin zamanı geldiğinde, yüzlerinizi çok kötü duruma sokacak (kedere boğulacaksınız) ve ilk kez girdikleri gibi Mescid'e girecekler; ele geçirdiklerini yerle bir edecekler!

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَرْحَمَكُمْ وَاِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
حَصِيرًا ﴿٨﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾ وَاَنَّ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٠﴾ وَيَدْعُ
الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاۤءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا
الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَا اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ
وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنَاهُ طَاۤئِرَهُ
فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتَابًا يَلْقٰيهُ مَنْشُورًا ﴿١٣﴾ اِقْرَاْ
كِتَابَكَ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾ مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا
يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ اُخْرٰى وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَاِذَا اَرَدْنَا
اَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ
نُوحٍ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

8. Umulur ki rabbiniz size merhamet eder! Siz (bozgunculuğa-taşkınlığa) dönerseniz, biz de (cezalandırmaya) döneriz! Biz cehennemi, inkârcılar için kuşatıcı kılmışızdır.

9. Gerçekten bu Kur'an en doğruya iletmekte ve iyi işler yapan müminlere, kendileri için büyük bir ödül olduğunu müjdelemektedir.

10. Hiç kuşkusuz biz, ahirete iman etmeyenlere, acı bir azap hazırlamışızdır.

11. İnsan (kimi zaman) iyi bir şey için dua ettiğini sanırken, aslında kötü bir şey için dua etmektedir; çünkü insan çok acelecidir!{363}

12. Biz, geceyle gündüzü (kudretimize) iki ayet-işaret yapmışızdır: Rabbinizin nimetini arayasınız ve yılların hesabını bilesiniz diye, gecenin ayetini sildik de, gündüzünkini aydınlık ettik. Biz her şeyi işte böyle teker teker açıklamışızdır.{364}

13. Biz, her insanın kuşunu (kişisel tercihleriyle yapıp ettiklerini) boynuna asmışızdır. Kıyamet günü onun önüne, açılmış olarak bulacağı bir kitap-disket çıkarırız.

14. "Kitab'ını (kaydedilmişleri) oku-gör!" (deriz.) "Bugün nefsin hesap sorucu olarak yeter! (Zira karşındakiler sadece senin yapıp ettiklerindir!)"

15. Kim doğru yola gelirse, kendisi için yola gelmiş olur. Kim de saparsa, kendi aleyhine sapmış olur. Hiçbir günahkâr, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz, bir elçi göndermedikçe, hiç kimseye azap etmeyiz.

16. Biz bir kenti-toplumu yok etmek istediğimizde, onun servet ve nimetle şımarmış önde gelen varlıklılarına emrederiz-onları yöneltiriz de kötü işler ortaya korlar. Böylece o kent-o toplum aleyhine olan hüküm gerçekleşir. Biz de onun altını üstüne getiririz!{366}

17. Nitekim, Nuh'tan sonra nice toplumları yok etmişizdir. Kullarının günahlarını haber alıcı ve görücü olarak Rabbin yeter.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَٓاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلٰيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ
اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ
سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هٰٓؤُلَٓاءِ وَهٰٓؤُلَٓاءِ مِنْ عَطَٓاءِ
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَٓاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾
لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ﴿٢٢﴾
وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّٓا اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا
اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَٓا اَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَٓا اُفٍّ وَلَا
تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ
مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا
فِي نُفُوسِكُمْ اِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَاِنَّهُ كَانَ لِلْاَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾
وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ
تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُٓوا اِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

18. Kim bu geçici dünyayı isterse, orada istediğimiz kimseye hemen çabucak, dilediğimiz kadar veririz; ama daha sonra kendisini cehenneme göndeririz. Oraya kınanmış ve kovulmuş olarak girer.

19. Kim de ahireti ister ve bir mümin olarak gereken çabayı gösterirse, işte öylelerinin çabası mutlaka karşılığını bulur.

20. Onların da, bunların da (tümüne) Rabbinin ihsanından veririz. Senin Rabbinin ihsanı(nın sonu yoktur) kesilmez.{367}

21. Onların kimini kimine (rızık ve başka yönlerden) nasıl üstün kıldığımıza bak! Ahiretin dereceleri ve üstünlükleri daha büyüktür.

22. Allah'la birlikte başka tanrılar edinme; yoksa kınanmış, tek başına (yardımsız) kalırsın!

23. Rabbin, kendisinden başkasına kulluk etmemenizi ve ana-babaya iyilik etmenizi emretmektedir. Onlardan biri ya da her ikisi yanında yaşlanırsa, onlara: "öf!" bile deme! Onları azarlama ve onlara güzel söz söyle!

24. Onlara acıyarak alçak gönüllülük kanadını ger ve de ki: "Rabbim! Beni küçükken nasıl terbiye ettilerse, sen de onları esirge!"

25. Rabbiniz, içinizdekini en iyi bilendir. Eğer siz iyi insanlar olursanız, hiç kuşkusuz o, tövbe edenleri bağışlayandır!

26. Akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını ver; fakat saçıp savurma!

27. Çünkü, saçıp savuranlar şeytanın kardeşleridir. Şeytan da, Rabbine karşı çok nankördür.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاۤءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا
فَقُلْ لَهُمْ قَوْلاً مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلاَ تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ
وَلاَ تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاۤءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلاَ
تَقْتُلُوۤا اَوْلاَدَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلاَقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خِطْأً كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلاَ تَقْرَبُوا الزِّنٰۤى اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاۤءَ
سَبِيلاً ﴿٣٢﴾ وَلاَ تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِى حَرَّمَ اللّٰهُ اِلاَّ بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ
مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلاَ يُسْرِفْ فِى الْقَتْلِ اِنَّهُ
كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلاَ تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلاَّ بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ
حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْؤُلاً ﴿٣٤﴾
وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْوِيلاً ﴿٣٥﴾ وَلاَ تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰۤئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلاً ﴿٣٦﴾
وَلاَ تَمْشِ فِى الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
الْجِبَالَ طُولاً ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

28. Eğer rabbinden umduğun bir rahmeti bekleyerek onlardan yüz çevirirsen (kendilerine bir şey vermezsen) hiç olmazsa onlara yumuşak söz söyle!

29. (Cimriler gibi) el(ler)'ini boynuna bağlama, (saçıp savuranlar gibi de) hepten açma! Sonra kınanır, hepten kaybedersin!

30. Hiç kuşkusuz senin Rabbin, dilediğine rızkı açar-genişletir; (dilediğini de) kısar. Gerçekten o kulların(ın yaptıkların)'dan haberi olandır; her şeyi görendir de.

31. Yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin! Sizi de, onları da biz rızıklandırmaktayız. Onları öldürmek gerçekten büyük bir günahtır.

32. Zinaya da yaklaşmayın! Çünkü o büyük bir günah, çok kötü bir yoldur.

33. Haklı bir neden olmadıkça, Allah'ın haram kılmış olduğu canı öldürmeyin! Kim haksız biçimde öldürülürse onun velisine (hakkını arama) yetki(si) vermişizdir. İntikam duygusuyla o da öldürmede sınırı aşmasın; çünkü o (haklı olduğundan) yardım görmüştür.{368}

34. Erginlik çağına erişinceye dek-yararlarına olma dışında-yetimlerin malına dokunmayın! Sözünüzde durun; çünkü verilen söz sorumluluk gerektirir!

35. Bir şey ölçtüğünüzde ölçüyü tam tutun ve dosdoğru tartın! Bu hem daha iyi ve hem de daha güzeldir.

36. Bilmediğin bir şeyin ardına düşme-Bilmediğin bir konuda konuşma! Çünkü kulak, göz, yürek-beyin hepsi ondan sorumludur.{369}

37. Yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü sen ne yeri yarabilir, ne de boyca dağlara erişebilirsin!

38. Tüm bunlar, senin Rabbin tarafından hoş karşılanmayan kötü davranışlardır.

ذٰلِكَ مِمَّا اَوْحٰى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ
فَتُلْقٰى فٖى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾ اَفَاَصْفٰيكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنٖينَ وَاتَّخَذَ
مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا اِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظٖيمًا ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فٖى
هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزٖيدُهُمْ اِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ
اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ اِذًا لَابْتَغَوْا اِلٰى ذِى الْعَرْشِ سَبٖيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى
عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبٖيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ
وَمَنْ فٖيهِنَّ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبٖيحَهُمْ اِنَّهُ
كَانَ حَلٖيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ
وَبَيْنَ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ
اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفٖى اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ
فِى الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلٰى اَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ
بِهٖ اِذْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰى اِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ
اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ
فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطٖيعُونَ سَبٖيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا اَئِذَا كُنَّا
عِظَامًا وَرُفَاتًا اَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدٖيدًا ﴿٤٩﴾

39. Bunlar sana Rabbinin “hikmet” olarak vahyettikleridir. Allah'la birlikte başka tanrılar edinme! Sonra, yerilmiş ve de kovulmuş olarak cehenneme atılırsın!{370}

40. Rabbiniz size erkek çocukları seçti de, kendisine meleklerden kızlar mı ayırdı? Siz gerçekten çok büyük-yanlış bir söz söylemektesiniz!

41. Andolsun ki biz bu Kur'an'da, öğüt alıp düşünsünler diye çeşitli açıklamalar yapmışızdır. Oysa bu, sadece onların nefretini artırmaktadır.

42. “Eğer onların öne sürdükleri gibi, onunla birlikte (başka) tanrılar olsaydı, onlar o zaman Arş'ın sahibini (yerinden etmenin) yolunu ararlardı!” de!

43. Hâşâ o, onların dediklerinden uzak ve çok yücedir.

44. Yedi gök, yeryüzü ve onlardakiler onu tesbih etmekte-yücelterek anmaktadırlar. Onu överek ve yücelterek tesbih etmeyen hiçbir varlık yoktur; fakat siz onların tesbihlerini kavrayamamaktasınız!{371} Hiç kuşkusuz o, şefkatli olandır; bağışlayandır da.

45. Sen Kur'an okurken, ahirete inanmayanlarla senin arana, gizli bir perde çekeriz!

46. Onu anlayıp kavramalarına engel olmak üzere kalplerine kabuklar, kulaklarına da ağırlık-sağırlık koyarız. Sen Rabbini sadece Kur'an'(daki gibi) bir tek olarak andığında (şirke alışmış olanlar) arkalarını dönüp kaçarlar.

47. Biz, onların seni dinlerken ne amaçla dinlediklerini ve kendi aralarında konuşurken de o zalimlerin: “Siz sadece, büyülenmiş bir adama uymaktasınız!” dediklerini çok iyi bilmekteyiz.

48. Gör-bak, seni nasıl tanımlayarak (kimlere benzeterek) sapmaktadırlar ve artık doğruya hiçbir yol bulamazlar.{372}

49. “Biz kemikleştikten ve ufalanıp toprağa karıştıktan sonra mı, gerçekten biz yeniden mi diriltileceğiz?”dediler.

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ اَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ
فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ
اِلَيْكَ رُؤُسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتٰى هُوَ قُلْ عَسٰى اَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾
يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا
قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ اَحْسَنُ اِنَّ الشَّيْطَانَ
يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٣﴾
رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ اِنْ يَشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَشَاْ يُعَذِّبْكُمْ
وَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلٰى بَعْضٍ
وَاٰتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا
يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ اُولٰئِكَ الَّذِينَ
يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَاِنْ
مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوهَا
عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

50. De ki: "(Değil toprak), ister taş olsun, isterse demir!"

51. İsterse düşüncelerinizle biçimlendirdiğiniz her hangi bir yaratık... (Allah sizi mutlaka diriltecektir.) "Bizi yeniden kim hayata döndürebilir?" diyeceklerdir. "Sizi ilk kez yaratan!" de! O zaman da sana başlarını alaylı alaylı sallayacak ve diyecekler ki: "O (azap ya da kıyamet) ne zaman?" De ki: "Belki (düşündüğünüzden) de yakındır!"

52. Sizi hesaba çağıracağı gün hamdederek çağrısına uyar ve (dünyada) çok az kaldığınızı sanırsınız.

53. Mümin kullarıma söyle, (insanlara) sözün en güzeliyle hitap etsinler! Çünkü şeytan (her an) aralarını bozar. Hiç kuşkusuz şeytan insanın apaçık bir düşmanıdır.

54. Sizi en iyi bilen rabbinizdir; dilerse size merhamet eder, dilerse sizi cezalandırır. Biz seni onların üstüne bir denetçi göndermemişizdir.

55. Göklerdekileri ve yerdekileri en iyi bilen Rabbindir. Andolsun ki biz peygamberlerin kimini kimine üstün kılmışızdır. Davud'a Zebur'u vermişizdir.

56. De ki: "Allah'tan başka tanrı sandıklarınıza yalvarın (durun)! Onlar sizin uğrayacağınız zararı ne uzaklaştırabilir, ne de lehinize dönüştürebilirler."

57. O yakarıp durdukları(nın bizzat) kendileri, (hatta) en çok yakınlık kazanmış (olduklarını sandıkları) da dahil, rablerine varmaya vesile aramaktadırlar. Onun rahmetini ummaktalar ve onun azabından korkmaktadırlar; çünkü Rabbinin azabı korkunç-(korunulması gereken bir azap)'tur. {373}

58. Hiçbir kent-ülke yoktur ki, kıyamet gününden önce biz onu yıkıma uğratmayalım, ya da şiddetli bir biçimde cezalandırmayalım. Bu (durum), o Kitap'ta yazılmıştır.

وَمَا مَنَعَنَٓا اَنْ نُرْسِلَ بِالْاٰيَاتِ اِلَّٓا اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُونَۜ
وَاٰتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَاۜ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيَاتِ
اِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِۜ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتٖٓي اَرَيْنَاكَ اِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْاٰنِۜ وَنُخَوِّفُهُمْۙ فَمَا يَزٖيدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا
كَبٖيرًا ﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا
اِلَّٓا اِبْلٖيسَۜ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طٖينًاۚ ﴿٦١﴾ قَالَ اَرَاَيْتَكَ
هٰذَا الَّذٖي كَرَّمْتَ عَلَيَّۘ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهُٓ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ
فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَٓاؤُ۬كُمْ جَزَٓاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ
مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ
وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْۜ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ اِنَّ عِبَادٖي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانٌۜ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكٖيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذٖي يُزْجٖي لَكُمُ الْفُلْكَ
فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖۜ اِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحٖيمًا ﴿٦٦﴾

59. Bizi mucizeler göndermekten alıkoyan şey, öncekilerin onu yalanlamış olmalarıdır. Biz Semud'a açık bir mucize olarak dişi deveyi vermiştik de onlar (onu inciterek) zalim olmuşlardı. Oysa biz (kimi) ayetleri ancak korkutmak üzere göndermekteyiz.

60. Hani biz sana: "Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik.{374} Sana gösterdiğimiz o rüyayı, Kur'an'da lânetlenen o ağacı, insanları sınamak için yapmışızdır. Biz onları uyarmaktayız; fakat bu onların azgınlıklarını artırmaktan başka bir katkı sağlamamaktadır.

61. Hani meleklere: "Adem'e secde edin!" demiştik de, İblis'ten başka tümü secde etmişti: "Balçıktan yarattığına hiç secde eder miyim!" demişti.

62. "Şu benden üstün kıldığını görüyor musun? Andolsun ki eğer bana kıyamet gününe dek süre tanırsan, onun soyunu, pek azı dışında etlkime alacağım!"

63. "(Defol) git!" dedi. "Onlardan kim sana uyarsa, cezanız cehennem(e girmek)'dir. (Hem) o tastamam bir cezadır."

64. "Onlardan güç yetirebildiklerini şaşırtıp kandır! Atlılarınla ve yayalarınla yaygara koparıp üzerlerine çullan!{375} Mallarda ve evlâtlarda kendilerine ortak ol! Onlara (sürekli) vaadde bulun!" Şeytan onlara kandırmadan başka vaatte bulunmaz ki!

65. "Benim (gerçek mümin) kullarıma gelince, senin onlar üzerinde hiçbir yaptırım gücün yoktur!" Koruyucu-dost olarak Rabbin yeter.{376}

66. Nimetlerini aramanız için gemileri denizde yürüten rabbinizdir. O size karşı gerçekten çok merhametlidir.

وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِى الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ اِلَّٓا اِيَّاهُۚ فَلَمَّا
نَجّٰيكُمْ اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُورًا ٦٧
اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكٖيلًاۙ ٦٨ اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُعٖيدَكُمْ
فٖيهِ تَارَةً اُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرّٖيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا
كَفَرْتُمْۙ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهٖ تَبٖيعًا ٦٩ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا
بَنٖٓى اٰدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلٰى كَثٖيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضٖيلًاۚ ٧٠ يَوْمَ نَدْعُوا
كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْۚ فَمَنْ اُوتِىَ كِتَابَهُ بِيَمٖينِهٖ فَاُو۬لٰٓئِكَ يَقْرَؤُنَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتٖيلًا ٧١ وَمَنْ كَانَ فٖى هٰذِهٖٓ
اَعْمٰى فَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبٖيلًا ٧٢ وَاِنْ كَادُوا
لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذٖٓى اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ لِتَفْتَرِىَ عَلَيْنَا غَيْرَهُۗ
وَاِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلٖيلًا ٧٣ وَلَوْلَٓا اَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ
تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلٖيلًاۗ ٧٤ اِذًا لَاَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ
وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصٖيرًا ٧٥

67. Denizde size bir sıkıntı olduğunda, onun dışında yardım diledikleriniz kaybolup gider; fakat o sizi kurtarıp karaya çıkarınca (unutup) dönüverirsiniz! İnsan, çok nankördür.

68. Kara tarafında sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden ya da üzerinize taşlar savuran bir kasırga göndermeyeceğinden (çok) mu minsiniz? (İşte o durumda) kendinize bir koruyucu bulamazsınız!

69. Yoksa sizi bir kez daha denize gönderip üstünüze kırıp döken bir fırtına salarak nankörlüğünüzden ötürü sizi batırıp boğmayacağından (gerçekten) emin misiniz? (İşte o zaman da, sizin peşinize düşüp) bize karşı sizi koruyacak birini (kesinlikle) bulamazsınız!

70. Andolsun ki biz insanoğlunu (ikram, ihsan ve yardımlarımızla) yükseltmişizdir. Onları karada ve denizde taşımaktayız. Kendilerini güzel nimetlerle beslemekteyiz. Yarattıklarımızın birçoğundan da onları üstün kılmışızdır.

71. Her toplumu imamıyla (amel defteri ya da uyduğu önderiyle) çağırdığımız gün, artık kimin defteri sağ eline verilirse onlar kitaplarını okurlar ve en küçük bir haksızlığa uğratılmazlar.

72. (Bu dünyada gerçeklere) kör olan(lar)'a gelince, o(nlar) ahirette de kördür; yol yönünden de hepten sapıtmıştır.

73. Onlar, sana vahyettiklerimizden başkasını düzüp üstümüze atman için az daha seni kandıracaklardı! İşte o zaman seni dost yerine korlardı.{377}

74. Biz seni eğer (doğruda) sağlamlaştırmasaydık, az daha onlara biraz yanaşacaktın!

75. İşte o zaman sana hayatın ve ölümün azabını-sıkıntısını gerçekten kat kat tattırırdık; sora da bize karşı bir yardımcı da bulamazdın!

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَاِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا
قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ اَقِمِ الصَّلٰوةَ
لِدُلُوكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ
كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَكَ عَسٰى
اَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِى مُدْخَلَ
صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِى مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِى مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا
نَصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ
زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَٓاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ
اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ
كُلٌّ يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾
وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّى وَمَٓا اُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ
اِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِٓى اَوْحَيْنَٓا
اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

76. Bulunduğun yerden seni çıkarmak için neredeyse seni tedirgin edeceklerdi! Bu durumda kendileri de senden sonra fazla kalamazlar (dı)!

77. Senden önce gönderdiğimiz tüm elçilerimizin de yasası (budur). Bizim yasamızda bir değişiklik bulamazsın!

78. Güneşin (ufukta) kaymasından-kaybolmasından, gecenin kararmasına değin namazı kıl! Fecrin-sabahın Kur'an'ını-namazını da gözet; çünkü sabah Kur'an'ı görülecek-tanıklarca izlenecek bir şeydir!{378}

79. Ayrıca, sadece sana özgü bir nafile (ibadet) olmak üzere gecenin bir kısmında uyanık kal-Kur'an oku! Böylelikle Rabbinin seni Makam'ı Mahmud(övülmüş makam)'a ulaştırması umulur.

80. De ki: "Rabbim! Gireceğim yere beni doğrulukla-hatalara düşmeksizin girdir; çıkacağım yerden de beni doğrulukla-yanlışlığa düşmeksizin çıkar! Kendi katından bana yardımcı bir güç ver!"

81. De ki: "Hak gelmiş, batıl (temelsiz, çürük olan) yıkılıp gitmiştir. Hiç kuşkusuz batıl yok olmaya mahkûmdur.{379}

82. Biz Kur'an'ı müminlere bir şifa ve rahmet olarak indirmekteyiz. O, zalimlerin zararını-hüsranını mutlaka artıracaktır.{380}

83. İnsana bir nimet verdiğimizde (şımarıp) yüz çevirir, yan çizer; kendisine bir kötülük dokunduğunda da (hemen) umutsuzluğa kapılıverir…

84. De ki: "Herkes, kendi kişilik özelliğine göre davranış sergiler. Kimin daha doğru yolda olduğunu rabbiniz en iyi bilendir.

85. Sana ruhtan sormaktadırlar. De ki: "Ruh, Rabbimin emrindendir; size o bilgiden az bir şey verilmiştir."{381}

86. Ve eğer biz dilesek, sana vahyettiklerimizi tamamen gideririz. Sonra da sen bize karşı bir yardımcı bulamazsın!

اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لَئِنِ
اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰٓى
اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى
تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ اَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ
وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْاَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَٓاءَ
كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَأْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾
اَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَٓاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ
لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ
كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُٓوا
اِذْ جَٓاءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾
قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا
عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَٓاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

87. Ancak Rabbinin sana olan rahmetinden ötürü (o, vahyi sürdürmektedir); çünkü onun, sana olan lütf(ihsan, ikramlar)'u gerçekten pek büyüktür!

88. De ki: "Tüm insan(lar) ve cin(ler), bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansalar ve bu konuda birbirlerine destek de olsalar, onun bir benzerini yerine getiremez-ortaya koyamazlar."

89. Andolsun ki biz bu Kur'an'da, (her kesimden)insanlar için türlü türlü örnekler sıralamışızdır. Ne yazık ki insanların çoğu inkârda direnip durmaktadırlar.{382}

90. Dediler ki: "Yerden bize bir göze fışkırtmadıkça sana kesinlikle inanmayız!"

91. "Ya da senin (hiç kimsede olmayan) hurma ve üzüm bağların olmalı ve hem de, aralarından ırmaklar akıtmalısın!"

92. "Ya da, öne sürmekte olduğun gibi, göğü üstümüze parça parça düşürmeli, ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmelisin!"

93. "Ya da senin altından bir köşkün olmalı, ya da sen gökyüzüne yükselmelisin! Göğe çıksan bile bize, okuyacağımız (yazılı) bir kitabı indirmedikçe senin göğe yükseldiğine de inanmayız!" De ki: "Benim Rabbimin şanı yücedir. Ben sadece bir insan, bir elçi değil miyim? (Ki, benden insanüstü işler istemektesiniz!)"

94. Kendilerine yol gösterici geldiğinde, insanları inanmaktan alıkoyan şey, onların: "Allah, elçi olarak bir beşeri-insanı mı göndermiştir?" demeleridir.

95. De ki: "Eğer yeryüzünde (insan değil de) uslu uslu dolaşan melekler olsaydı, biz de kendilerine gökten elçi olarak (elbette) bir melek gönderirdik!"

96. De ki: "Benimle sizin aranızda, tanık olarak, Allah yeter! Hiç kuşkusuz o, kullarından haberi olandır; hem de her şeyi görendir."

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِه۪ۜ
وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا
وَصُمًّاۜ مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَع۪يرًا ﴿٩٧﴾
ذٰلِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا وَقَالُٓوا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا
وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَد۪يدًا ﴿٩٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ
الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ
لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ ف۪يهِۜ فَاَبَى الظَّالِمُونَ اِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾
قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَٓائِنَ رَحْمَةِ رَبّ۪ٓي اِذًا لَاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
الْاِنْفَاقِۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى
تِسْعَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْـَٔلْ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اِذْ جَٓاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ
فِرْعَوْنُ اِنّ۪ي لَاَظُنُّكَ يَا مُوسٰى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ
مَٓا اَنْزَلَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ بَصَٓائِرَۚ وَاِنّ۪ي
لَاَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْاَرْضِ
فَاَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَم۪يعًاۙ ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِه۪ لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَف۪يفًاۜ ﴿١٠٤﴾

97. Allah kime yol gösterirse, o kişi doğruyu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, artık onlara ondan başka bir dost bulamazsın! Kıyamet günü biz öylelerini yüzükoyun sürünen körler, dilsizler ve sağırlar olarak toplarız. Varacakları yer cehennemdir. Onun ateşi hafifledikçe biz onun alevini artırırız.

98. İşte cezaları budur; çünkü onlar ayetlerimizi yalanlamışlar: "Kemikleşmiş ve ufalanıp toprağa karıştıktan sonra mı, doğrusu biz yeniden mi diriltileceğiz?" demişlerdir.

99. Gökleri ve yeri yaratmış olan Allah'ın, onların bir benzerini yeniden yaratmaya gücü yeteceğini görüp düşünmezler mi? O, kendileri için de belli bir süre koymuştur; ki onda hiçbir kuşku yoktur; ne yazık ki zalimler hâlâ inkâr edip durmaktadırlar.

100. De ki: "Eğer Rabbimin rahmet hazinelerine siz sahip olsaydınız, harcamakla tükenir korkusuyla tutardınız-kısardınız. İnsan çok cimridir ya!

101. Andolsun ki biz Musa'ya apaçık dokuz mucize vermişizdir.{383} İsrailoğullarına sor istersen! (Musa) kendilerine geldiğinde Firavun: "Ey Musa! Sanırım sen büyülenmişsin!" demişti.

102. (Musa) dedi ki: "Göklerin ve yerin rabbinden başkasının bu mucizeleri indirmediğini sen iyi bilmektesin! Ben seni, hayırdan çevrilmiş-yok olmaya yüz tutmuş birisi gibi görmekteyim ey Firavun!"

103. (Bunun üzerine) Firavun onları ülkeden sürüp çıkarmak istemiştir. Biz de kendisini, yanındakilerle birlikte (suda) boğmuşuzdur.

104. Bu olay ertesinde İsrailoğullarına: "(Bulunduğunuz) o yerde oturun! Ahiret sözü gelip gerçekleşince tümünüzü toplayıp bir araya getireceğiz" demişizdir.{384}

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾ وَقُرْاٰنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَاَهُ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ
وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ اٰمِنُوا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوا اِنَّ الَّذِينَ اُوتُوا
الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓ اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ
سُبْحَانَ رَبِّنَٓا اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُونَ
وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيًّا مَا تَدْعُوا
فَلَهُ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ
بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

سُورَةُ الْكَهْفِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾ قَيِّمًا
لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ
اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَاكِثِينَ فِيهِ اَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

105. Biz o Kur'an'ı gerçek olarak indirmişizdir; o da gerçek olarak inmiştir. Seni de ancak bir müjdeci ve uyarıcı olarak göndermişizdir!

106. Biz onu "Kur'an" olarak insanlara dura dura okuman için bölümlere ayırmışızdır; (indirirken de) onu azar azar indirmişizdir.

107. De ki: "İster inanın, ister inanmayın!" O, daha önce kendilerine bilgi verilmiş olanlara okunduğunda (hemen) yüzüstü secdeye kapanırlar (kapanmışlardır).

108. Derler ki: "Rabbimizin şanı pek yücedir! Rabbimizin vaadi işte böylece gerçekleşmiştir!"

109. Ağlayarak secdeye kapanmaktadırlar; çünkü Kur'an, onların saygısını artırmaktadır.

110. De ki: "İster 'Allah' diye çağırın, ister 'Rahman' diye çağırın; neyle çağırırsanız (çağırın), en güzel isimler onundur." Namazında sesini ne yükselt, ne de kıs; bu ikisi arasında bir yol tut! {385}

111. De ki: "Övgü sadece o Allah'a özgüdür ki çocuk edinmemiştir. Mülkünde ve yönetimde (hiçbir) ortağı yoktur; acizlikten ötürü bir yardımcısı da yoktur." Ve onu olabildiğince tekbirlerle yücelt (ki sen de yücelesin)!

18. KEHF SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 9-27. ayetlerinde bir mağaraya kaçıp saklanan mümin gençlerin öyküsü anlatıldığından, sureye "Kehf: Mağara Suresi" denmiştir. 110 ayettir)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Allah'a hamdolsun ki kuluna Kitab'ı, kendisinde hiçbir eğrilik ve çelişki olmaksızın indirmiştir.

2. Katından dosdoğru (olan Kitab'ı indirdi) ki gelecek şiddetli azaba karşı (inkârcıları) uyarsın; iyi işler yapan müminlere de kendileri için pek güzel ödüller (cennet) olduğunu müjdelesin;

3. Ki onlar orada hiç çıkmamacasına kalacaklardır.

4. Ve: "Allah çocuk edinmiştir" diyenleri de uyarsın!

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِاٰبَٓائِهِمْۜ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ
مِنْ اَفْوَاهِهِمْۜ اِنْ يَقُولُونَ اِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٰذَا الْحَد۪يثِ اَسَفًا ﴿٦﴾ اِنَّا جَعَلْنَا
مَا عَلَى الْاَرْضِ ز۪ينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾
وَاِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَع۪يدًا جُرُزًاۜ ﴿٨﴾ اَمْ حَسِبْتَ
اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّق۪يمِ كَانُوا مِنْ اٰيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَٓا اٰتِنَا
مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ
فِي الْكَهْفِ سِن۪ينَ عَدَدًاۙ ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ
اَحْصٰى لِمَا لَبِثُٓوا اَمَدًاۜ ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّۜ اِنَّهُمْ
فِتْيَةٌ اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًىۗ ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ
اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَا
مِنْ دُونِه۪ٓ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَٓا اِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هٰٓؤُلَٓاءِ قَوْمُنَا
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اٰلِهَةًۜ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍۜ
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاۜ ﴿١٥﴾

5. Bu konuda ne kendilerinin, ne de atalarının bir bilgisi vardır. Ağızlarından çıkan söz ne denli saçma! Onlar, sadece yalan söylemektedirler.

6. Şimdi onlar bu söze (Kur'an'a) iman etmezlerse sen onların ardından üzülerek kendini kahredeceksin (öyle mi?)

7. Hiç kuşkusuz biz, onların hangisinin daha güzel iş yaptığını sınayıp (görelim) diye yeryüzündeki her şeyi onun süsü kılmışızdır.

8. Ve şu da bir gerçektir ki biz (dilediğimizde) yeryüzündeki her şeyi kupkuru bir toprağa dönüştürebiliriz.

9. Yoksa sen Mağara'dakilerin ve onlarla ilgili sayıların, bizim ilginç kanıtlarımızdan başka bir şey mi olduklarını sandın?

10. O gençler mağaraya sığındıklarında demişlerdi ki: “Rabbimiz! Bize kendi katından bir rahmet ver ve bize bu durumdan bir çıkış-kurtuluş yolu göster!”

11. Bunun üzerine biz de, nice yıllar mağarada onların kulaklarına ağırlık vurmuşuzdur (onları derin bir uykuya daldırmışızdır).

12. Sonunda onları (yeniden) uyandırdık ki, iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha doğru hesaplayacağını bilelim. **{386}**

13. Biz sana onların hikâyelerini gerçek olarak anlatmaktayız. Onlar, rablerine iman etmiş gençlerdi. Biz de onların inanma-bağlanma yetilerini artırmışızdır.

14. Kalpleriyle aramızda bağ kurup imanda kararlılıklarını pekiştirmişizdir. Onlar (Krala karşı inançlarını savunurken) ayakta durup demişlerdi ki: “Bizim rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. Tanrı olarak biz, kendisinden başkasına kesinlikle tapmayız. Eğer tersini söylersek, çok saçma bir söz söylemiş oluruz!”

15. “Şu bizim insanlarımız ondan başkasını tanrı bildiler. Taptıklarının tanrı olduğuna açık bir kanıt getirmeleri gerekmez miydi?”

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ فَأْوُۤا اِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ اَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ﴿١٦﴾
وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ
وَاِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ
ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَهُمْ
رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ
مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
لِيَتَسَاۤءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَاۤئِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا
يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوۤا
اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖۤ اِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَاۤ اَزْكٰى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ اَحَدًا ﴿١٩﴾ اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
اَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوۤا اِذًا اَبَدًا ﴿٢٠﴾

16. (İçlerinden biri): "Mademki siz onlardan ve Allah'ın dışında taptıklarından ayrıldınız, Öyleyse (dağdaki) mağaraya sığının! Olur ki Rabbiniz rahmetini yayar ve işinizde size bir kolaylık ve başarı hazırlar!" (demişti).

17. Güneşi görürsün ki doğduğunda mağaralarından sağa doğru kayar; battığında da, onları sol yanlarından kesip geçer ve kendileri de onun genişçe olan boşluğundadırlar... Bu, Allah'ın mucizelerindendir. Allah kimi doğru yola iletirse o, yolu bulmuştur; kimi de saptırırsa, onun için asla doğru yolu gösterici bir dost bulamazsın!

18. Uykuda olmalarına rağmen sen onları uyanık sanırsın! Biz kendilerini sağa ve sola çevirmekteyiz. Köpekleri de girişte, ön ayaklarını uzatmış yatmaktadır. Onları görmüş olsaydın, geri dönüp kaçardın ve onları (böylece görmüş olmandan ötürü) içine bir korku dolardı!

19. Ve (şunca zaman sonra) onları uyandırmışız ki, kendi aralarında soruşturşunlar. İçlerinden biri: "Ne kadar kaldınız?" dedi. Dediler ki: "Bir gün ya da günün bir kısmı kadar kaldık!" Yine dediler ki: "Ne kadar kaldığımızı rabbiniz daha iyi bilir. Birini şu gümüş(paray)'la şehre gönderelim de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir azık getirsin; ancak dikkatli davranarak kimsenin dikkatini kendi üstüne çekmesin..."

20. "Onlar durumu fark ederlerse sizi taşlarlar, ya da zorla kendi dinlerine döndürürler, ki bu durumda, asla kurtulamazsınız."

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاَنَّ
السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا
ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا
عَلٰى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ
ثَلٰثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي
اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَاءً
ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ
لِشَايْءٍ اِنِّي فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ
وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسٰى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّي لِاَقْرَبَ
مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِينَ
وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ اَبْصِرْ بِهِ وَاَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

21. Böylece onları (birbirine) buldurduk ki; Allah'ın vaadinin gerçek olduğunu öğrensinler ve kıyametin saati konusunda da kuşkuları kalmasın. Hani halk onların durumunu kendi aralarında tartışmaktaydı. (Kimisi): "Onların üstüne bir bina yapsanız!" dedi. (Elbette) rableri onları daha iyi bilmektedir. Karar verme konumunda olanlar dediler ki: "Onların üstüne mutlaka bir mescit-mabet yapacağız."

22. (Halkın kimisi): "Onlar üç kişidir; dördüncüsü köpekleridir," diyecekler; "Beş kişiydiler, altıncısı köpekleriydi" diyecekler. Bu, gaibe-bilinmeyene taş atmaktır. "Yedi kişiydiler, sekizincisi köpekleridir" diyenler de olacak! De ki: "Rabbim onların sayısını daha iyi bilir. Onların durumlarını bilen azdır." O nedenle onlar hakkında delillerin görünenleri dışında bir tartışmaya girme ve onlar için (bilir bilmez konuşan) kimselerden bilgi isteme!

23. Hiçbir şey için de: "Bunu yarın yapacağım" deme!

24. Ancak: "Allah dilerse (inşallah yaparım)! (de!) Bunu unuttuğunda da Rabbini an! De ki: "Umarım ki Rabbim beni bundan daha doğru bir bilgiye ulaştırır!"

25. (Onlar) mağaralarında üç yüz yıl kaldılar; dokuz (yıl) da artırdılar.{387}

26. De ki: "Onların ne kadar kaldıklarını en iyi Allah bilir. Göklerin ve yerin bilinmezlikleri onundur. O ne güzel görendir; ne güzel işitendir! Onların, ondan başka yardımcısı yoktur. O, kararına hiç kimseyi ortak etmez!"

27. Rabbinin Kitabı'ndan sana vahyedileni oku-duyur. Onun sözlerini değiştirecek yoktur. Ondan başka sığınılacak birini bulamazsın!

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ
وَكَانَ اَمْرُهُ فُرُطًا (٢٨) وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ
وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا اَحَاطَ بِهِمْ
سُرَادِقُهَا وَاِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا (٢٩) اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
اِنَّا لَا نُضِيعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا (٣٠) اُولٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا
عَلَى الْاَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا (٣١) وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا
رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا (٣٢) كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ
شَيْـًٔا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا (٣٣) وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاَعَزُّ نَفَرًا (٣٤)

28. Rablerinin rızasını dileyerek, sabah akşam kulluk edenlerle birlikte ol! Dünya hayatının süsünü umarak gözlerini, böylelerinden başka yana kaydırma! Kalbini, bizi anmaktan alıkoyduğumuz ve tutkularına kapılarak boş arzular peşinde koşan ve işleri de hep aşırılık olan kişiye sakın boyun eğme!

29. De ki: “Bu (getirdiğim) gerçek rabbinizdendir. Arık, dileyen iman etsin, dileyen de inkâr etsin!” Hiç kuşkusuz biz, zalimlere öyle bir ateş hazırlamışızdır ki-onun alev duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer yardım isterlerse, erimiş maden gibi yüzleri dağlayan bir sıvı ile kendilerine yardım (!) edilir. O, ne kötü bir içecek ve ne kötü bir son duraktır!

30. İman edip salih amel işleyenlere gelince, biz elbette iyi iş işleyenlerin ödüllerini kayba uğratmayız.

31. Altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır. Onlar orada altın bileziklerle süslenir, ince ve kalın ipekten-kadifeden yeşil elbiseler giyerler ve koltuklara kurulup yaslanırlar. (Bu) ne güzel ödül ve ne güzel bir barınaktır.

32. Onlara şu iki adamın örneğini anlat: Birisine, çevresi hurma ağaçlarıyla çevrilmiş, iki üzüm bağı vermiştik; ikisinin arasında da ekinler bitirmiştik.

33. Aralarından bir de ırmak akıttığımızdan, her iki bağ da meyvesini, hiçbir eksiklik göstermeden, cömertçe vermişti.

34. (Onun başka) yerde de ürünü vardı. Arkadaşlarıyla konuşurken ona dedi ki: “Ben, malca senden zenginim; adam sayısı bakımından da senden güçlüyüm!”

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا اَظُنُّ اَنْ تَبِيدَ هٰذِهِ اَبَدًا ﴿٣٥﴾
وَمَا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ اِلٰى رَبّ۪ي لَاَجِدَنَّ
خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ اَكَفَرْتَ
بِالَّذ۪ي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰيكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾ لٰكِنَّا
هُوَ اللّٰهُ رَبّ۪ي وَلَا اُشْرِكُ بِرَبّ۪ي اَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ
قُلْتَ مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ
مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسٰى رَبّ۪ي اَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا
حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَع۪يدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ اَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا
غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَط۪يعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَاُح۪يطَ بِثَمَرِه۪ فَاَصْبَحَ
يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَا اَنْفَقَ ف۪يهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ
يَا لَيْتَن۪ي لَمْ اُشْرِكْ بِرَبّ۪ي اَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ
هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
كَمَاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِه۪ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
هَش۪يمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

35. Kendisine yazık etmiş kişi-bu hoş olmayan duygularla bağına girdi ve şöyle dedi: "Bunun, sonsuza dek yok olacağını sanmam!"

36. (Varlıklı kişi konuşmasını sürdürür): "Kıyametin kopacağını da sanmam! Buna rağmen rabbime döndürülecek olursam, bundan daha iyisini bulacağımdan çok eminim!"

37. Kendisiyle konuşan arkadaşı dedi ki: "Seni topraktan, sonra sperm'den yaratan, sonra da bir adam biçimini veren rabbini inkâr mı etmektesin?"

38. "Bana gelince; o Allah benim rabbimdir. Ben, hiç kimseyi rabbime ortak koşmam."

39. "Bağına girdiğinde şöyle demen gerekmez miydi: "Maşallah! (Allah'ın dilediği budur!) Güç-kuvvet yalnız Allah'ındır.(Lâ kuvvete illâ billah!)" (Gerçi) sen beni malca ve evlâtça kendinden az görmektesin ama,"

40. "Rabbim bana senin bağından daha hayırlısını verebilir. (Seninkinin) üzerine de yakıcı bir felâket gönderir de, kupkuru bir toprağa dönüşüverir!"

41. "Ya da suyu dibe çekilir de bir daha onu istesen de bulmaya güç yetiremezsin."

42. Derken (büyüklük taslayanın) ürünü yok edildi. Çardakları üzerine çökmüş bulunan bağ için verdiği emeklere ah-vah edip avuçlarını ovuşturuyor ve şöyle diyordu: "Keşke rabbime hiçbir şeyi ortak koşmasaydım!"

43. Allah'ın dışında kendisine yardım edecek bir topluluk da yoktu; kendi kendisini de kurtaramadı.

44. İşte o durumda koruyuculuk sadece, gerçek olan Allah'ındır. Onun vereceği ödül de daha iyidir, sonuç da daha iyidir.

45. Dünya hayatının, şu su örneğindeki gibi olduğunu onlara anlat: Gökten suyu indiririz. Yerdeki bitkiler onu emer; sonunda rüzgârın savurduğu çer-çöp kırıntısına dönüşür. Allah, her şeye güç yetirendir.{388}

اَلْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ
عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى
الْاَرْضَ بَارِزَةًۙ وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًاۚ ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا
عَلٰى رَبِّكَ صَفًّاۜ لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۘ
بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى
الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتَابِ
لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً اِلَّا اَحْصٰيهَاۚ وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
حَاضِرًاۜ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًاۚ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا
لِاٰدَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلِيسَۜ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖۜ اَفَتَتَّخِذُونَهُ
وَذُرِّيَّتَهُ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّۜ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ
بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا اَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَا خَلْقَ
اَنْفُسِهِمْۖ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ
نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَاَ الْمُجْرِمُونَ النَّارَ
فَظَنُّوا اَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًاۚ ﴿٥٣﴾

46. Mal ve evlâtlar bu dünya hayatının insana hoş gelen süsleridir. Kalıcı olan güzel işlerse, rabbinin katındaki, sevapça da üstün, umut bağlanmaya da daha değer olanlardır.

47. (İşte) o gün dağları yürütürüz ve yeryüzünü apaçık (dümdüz) görürsün! Hiçbiri eksik olmaksızın onları (bir yere) toplamışızdır.

48. Ve tümü, sıra sıra senin rabbine sunulmuşlardır… Andolsun ki siz ilk kez yarattığımız gibi (çıplak ve tek başına) bize gelirsiniz! Oysa siz, hesaplaşma için bir zaman belirlemeyeceğimizi sanmıştınız!

49. Kitap (amel defteri) ortaya konmuştur… Suçluların, onun içeriğinden korktuklarını ve şöyle dediklerini görürsün: "Eyvah bize! Bu kitaba da ne oluyor ki, küçük büyük hiçbir şey bırakmayıp sayıp dökmüş!" Artık yapıp ettikleri her şey önlerindedir. Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez!

50. Hani meleklere: "Adem'e secde edin demiştik de İblis dışındakilerin tümü secde etmişti; o cinlerdendi;{389} Rabbinin buyruğu dışına çıkmıştı. Şimdiyse, siz beni bırakıp onu ve soyunu dost mu bilmektesiniz? Oysa onlar sizin düşmanınızdır. Zalimler için bu ne kötü bir değiştirmedir!

51. Onları ne göklerin, ne yerin yaratılışına, ne de kendilerinin yaratılmasına tanık etmişimdir. Ben saptıranları yardımcı yapacak değilimdir.

52. "Ortaklarım olduğunu ileri sürüp durduğunuz kişileri çağırın!" diye emrettiği gün (müşrikler) onları çağırır da (çağırılanlar) kendilerine karşılık bile vermezler. Biz onların aralarına (tehlikeli) bir uçurum koymuşuzdur.

53. Günahkârlar ateşi görmüşler; artık içine düşeceklerini iyice anlamışlar; fakat ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فٖي هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍۜ وَكَانَ
الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوٓا
اِذْ جَٓاءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ
الْاَوَّلٖينَ اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلٖينَ
اِلَّا مُبَشِّرٖينَ وَمُنْذِرٖينَۚ وَيُجَادِلُ الَّذٖينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوٓا اٰيَاتٖي وَمَٓا اُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُۜ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفٖٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَهْتَدُٓوا اِذًا
اَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِۜ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَۜ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهٖ
مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِفَتٰيهُ لَٓا اَبْرَحُ حَتّٰٓى
اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبٖيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

54. Andolsun ki biz bu Kur'an'da insanlara her türlü örneği açıklamışızdır; fakat her şeyden çok şu insan tartışmaya pek düşkündür.

55. Kendilerine yol gösterici geldiğinde insanları inanmaktan ve rablerinden bağışlanma dilemekten alıkoyan şey ancak öncekilerin başlarına gelenlerin kendi başlarına da gelmesini, ya da azabın göz göre göre kendilerine gelmesi(ni beklemeleri)'dir!

56. Biz elçileri ancak müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndermekteyiz; oysa inkâr edenler gerçeği, hiçbir temele dayanmadan batılla ortadan kaldırmak için mücadele etmektedirler. Üstellik onlar ayetlerimle ve uyarılmakta oldukları şeylerle alay etmişlerdir.

57. Rabbinin ayetleri kendisine hatırlatıldığı halde, yapıp ettiklerini unutarak, onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Biz onların kalplerine, onu anlamalarına engel olan bir örtü, kulaklarına sağırlık koymuşuzdur. Sen onları doğru yola (ne denli) çağırırsan çağır, kesinlikle doğru yolu bulamazlar.

58. Senin Rabbin çok bağışlayandır; merhamet sahibidir de! Eğer yaptıkları yüzünden onları hesaba çekseydi; onların cezalarını çabuklaştırırdı; fakat onlar için söz verilmiş bir süre vardır ki ondan (kaçıp) sığınacakları bir yer bulamayacaklardır.

59. İşte, haksızlık ettikleri için yok etmiş olduğumuz kentler! Biz, onların her birini yok etmek için de bir süre belirlemişizdir.

60. Musa genç yoldaşına demişti ki: "İki denizin birleştiği yere varıncaya dek yürüyeceğim; oraya varmadan da dinlenmeyeceğim."

61. İki denizin birleştiği yere vardıklarında, balıklarını unutmuşlardı. (O yüzden) balık, denizde yolunu bulup, kaçıp gitmişti.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰيهُ اٰتِنَا غَدَٓاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا
نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذْ اَوَيْنَٓا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنّ۪ي نَسِيتُ
الْحُوتَۘ وَمَٓا اَنْسَانٖيهُ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَهُۚ وَاتَّخَذَ سَب۪يلَهُ
فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِۗ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا
قَصَصًاۙ ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَٓا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ
تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَط۪يعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾
وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُن۪ٓي اِنْ
شَٓاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَلَٓا اَعْص۪ي لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَن۪ي فَلَا
تَسْـَٔلْن۪ي عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا
حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِي السَّف۪ينَةِ خَرَقَهَاۜ قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَاۚ
لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَط۪يعَ مَعِيَ
صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْن۪ي بِمَا نَس۪يتُ وَلَا تُرْهِقْن۪ي مِنْ اَمْر۪ي
عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُۙ قَالَ اَقَتَلْتَ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍۜ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

62. Orayı geçtiklerinde (Musa) yoldaşına: “Yemeğimizi getir, bu yolculuğumuz bizi gerçerten yordu.” dedi.

63. Yoldaşı) dedi ki: “Gördün mü; kayanın gölgesine sığındığımızda, balığı unutmuşum. Onu hatırlamamı bana şeytandan başkası unutturmadı. Böylece denizde yolunu tutup sıvışmış. İlginç doğrusu!”

64. (Musa): “İşte aradığımız oydu!” dedi. Tekrar kendi izlerini sürerek geriye döndüler.

65. (Orada) kullarımızdan öyle birini buldular ki biz ona katımızdan bir rahmet vermiş, lütfumuzla ilim öğretmiştik.

66. Musa ona dedi ki: “Sana öğretilen doğruya ulaştıran bilgiden bana da öğretmen için seni izleyebilir miyim?”

67. Dedi ki: “Sen, benimle olmanın sabrını gösteremezsin!”

68. “İç yüzünü kavrayamadığın bir şeye nasıl sabredebilirsin?”

69. (Musa): “İnşallah beni sabırlı bulacaksın! Sana hiçbir işte karşı gelmeyeceğim” dedi.

70. O da dedi ki: “Bana uyacaksan, ben sana anlatmadıkça, hiçbir şey hakkında bana soru sorma!”

71. Yola koyuldular. Kıyıda bir gemiye bindiklerinde, onda bir delik açtı. (Musa) dedi ki: “Gemidekileri batırmak için mi gemiyi deldin? Sen gerçekten çok tehlikeli bir iş yaptın!”

72. Dedi ki: “Sen, benimle birlikte olmanın sabrını gösteremezsin dememiş miydim?”

73. (Musa): “Unuttum diye beni kınama! Bu yaptığımdan ötürü de bana güçlük çıkarma!”

74. Yine yola koyuldular. Sonunda bir oğlanla karşılaştılar. Onu hemen öldürdü. (Musa) dedi ki: “Bir cana karşılık olmaksızın, temiz bir, cana kıydın ha! Doğrusu sen, çok kötü bir iş yaptın!”

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ
عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِى قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّى عُذْرًا ﴿٧٦﴾
فَانْطَلَقَا حَتّٰى اِذَا اَتَيَا اَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا اَهْلَهَا فَاَبَوْا
اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُ قَالَ
لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِى
وَبَيْنِكَ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ اَمَّا السَّفِينَةُ
فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِى الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اَعِيبَهَا
وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَاْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَاَمَّا الْغُلَامُ
فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا
وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَاَرَدْنَا اَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً وَاَقْرَبَ
رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِى الْمَدِينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًا فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَبْلُغَا
اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ اَمْرِى ذٰلِكَ تَاْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾
وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنْ ذِى الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

75. Dedi ki: "Sen, benimle birlikte olmanın sabrını gösteremezsin dememiş miydim?"

76. (Musa) dedi ki: "Bundan sonra sana bir şey daha soracak olursam, artık benimle arkadaşlık etmeyebilirsin. Artık benden yeterli özüre ulaşmışsındır!"

77. Yeniden yola koyuldular. Sonunda bir kasabaya vardılar ve halkından yiyecek istediler; fakat kasaba halkı kendilerini ağırlamaktan kaçındı. Orada yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular (gördüler.) Hemen onu doğrultuverdi. (Musa): "Dileseydin ona karşılık bir ücret alabilirdin." dedi.

78. (O) dedi ki: "İşte bu benimle senin ayrılmamızın zamanıdır. Şimdi sana sabredemediğin şeylerin iç yüzünü bildireceğim:

79. "O (deldiğim) gemi, denize çıkan yoksullarındı. Gemiyi kusurlu yapmak istedim; çünkü peşlerinde, her sağlam gemiye el koyan bir kral vardı.

80. "Oğlana gelince: Onun anası da babası da inanmış kimselerdi. Taşkınlık ve nankörlüğüyle onun, o ikisine yük-sıkıntı olmasından korktuk!"

81. "İstedik ki rableri onun yerine kendilerine, ondan daha temiz, daha merhametli birini versin!"

82. "(Düzelttiğimiz) duvar ise, köydeki iki yetime aitti. (Duvarın altında) onlara ait bir gömü vardı. Babaları da iyi biriydi. Rabbin diledi ki onlar, büyüyüp güçlerine kavuşunca, rabbinden bir rahmet olarak, gömülerini (bulup) çıkarsınlar. Tüm bunları ben kendiliğimden yapmadım. İşte senin sabredemediğin şeylerin iç yüzü budur!"

83. (Ey Muhammed!) Sana Zulkarneyn'den sormaktadırlar. De ki: "Size ondan bir öğüt-anı aktaracağım."{390}

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا
﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ
وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ
ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ
سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ
لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ
خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ
مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ
إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ
أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي
بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ
قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

84. Biz ona yeryüzünde yönetme gücü ve çeşitli olanaklar vermişizdir.

85. O da bir sebebe-ilkeye dayanmaktaydı.

86. Sonunda güneşin battığı yere vardığında, onu kara balçıklı bir gözede batarken bulmuştur.{391} Onun yanında bir toplum gördü. Dedik ki: “Ey Zulkarneyn! Onlara (boyun eğdirmek için) zor da kullanabilirsin, güzel de davranabilirsin; (dilediğince hareket et!)”

87. Dedi ki: “Kim haksızlık ederse kendisini cezalandıracağız! Sonunda (herkes) rabbine döndürülür. O da onu, görülmemiş bir azapla cezalandırır.”

88. Fakat kim de iman eder ve yararlı işler yaparsa, onun için çok güzel bir karşılık vardır. Ona, buyruğumuzdan kolay olanı söyleyeceğiz!

89. Sonra (o) bir sebebe-ilkeye (daha) dayanmıştı.

90. Sonunda, güneşin doğduğu yere ulaştığında güneşi, kendilerini güneşten koruyacak her hangi bir şeye sahip olmayan bir topluluk üzerine doğar buldu.

91. İşte o, böylesi (yüksek bir makamın sahibi)'ydi. Biz, onun sahip olduğu her şeyi bilmekteydik.

92. Sonra bir sebebe-ilkeye daha dayandı.

93. Sonunda iki set (dağ) arasında vardığında, oranın ötesinde, neredeyse hiçbir sözü anlamayan bir topluluk gördü.

94. Dediler ki: “Ey Zülkarneyn! Yecuc ve Mecuc yeryüzün(ün bu bölgesin)de bozgunculuk çıkarmaktadır. Bizimle onlar arasında bir set-engel yapman için sana vergi verelim mi?”

95. Dedi ki: “Rabbimin bana vermiş oldukları (sizin vereceklerinizden) daha iyidir. Madem öyle, siz bana insan gücüyle yardım edin de, sizinle onlar arasına sağlam bir engel yapıvereyim.”

96. “Bana demir kütleleri getirin! İki dağın arasına eşit düzeye gelince: “(Ateşi) körükleyin!” dedi. Onu ateşe dönüştürünceye dek (körükletti). Dedi ki: “(Şimdi de) getirin, üzerine erimiş bakır dökeyim!”

97. Artık (Yecuc ve Mecuc) onu ne aşabildiler, ne de delebildiler…

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبّ۪يۚ فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ رَبّ۪ي جَعَلَهُ دَكَّٓاءَۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبّ۪ي
حَقًّاۜ ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ ف۪ي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًاۙ ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِر۪ينَ عَرْضًاۙ ﴿١٠٠﴾
اَلَّذ۪ينَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ ف۪ي غِطَٓاءٍ عَنْ ذِكْر۪ي وَكَانُوا لَا يَسْتَط۪يعُونَ سَمْعًا
﴿١٠١﴾ اَفَحَسِبَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنْ يَتَّخِذُوا عِبَاد۪ي مِنْ دُون۪ٓي اَوْلِيَٓاءَۜ اِنَّٓا اَعْتَدْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِر۪ينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَر۪ينَ اَعْمَالًاۜ ﴿١٠٣﴾
اَلَّذ۪ينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾
اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَٓائِه۪ فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا
نُق۪يمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذٰلِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُٓوا
اٰيَات۪ي وَرُسُل۪ي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًاۙ ﴿١٠٧﴾ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا لَا يَبْغُونَ
عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبّ۪ي لَنَفِدَ الْبَحْرُ
قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبّ۪ي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِه۪ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾
قُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا
لِقَٓاءَ رَبِّه۪ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّه۪ٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾

98. (Zulkarneyn) dedi ki: “Bu, Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin vaidi (ceza sözü) geldiğinde, o bunu dümdüz edecektir. Hiç kuşkusuz Rabbimin vaidi gerçektir.”

99. Biz o gün onları dalgalar halinde birbirlerine girerken bırakmışızdır… Sur'a da üfürülmüştür… Tümünü bir araya toplamışızdır…

100. O gün cehennemi inkârcılara, olduğu gibi göstermişizdir.

101. Onların, mesajıma karşı, gözleri perdeliydi; onu dinlemeye tahammül edemezlerdi.

102. (Bu) inkârcılar benim dışımda, (kimi) kullarımı veliler edinip kurtulacaklarını mı sanmışlardır? İşte biz cehennemi, öylelerine (son) durak yeri hazırlamışızdır.

103. De ki: “Yaptıkları iş ve eylemler yönünden en çok kayba uğrayacakları size bildireyim mi?”

104. “Onlar, dünyadayken iyi iş yaptıklarını sandıkları halde, tüm çabaları boşa gitmiş olanlardır.

105. Onlar, rablerinin ayetleri ve ona kavuşmayı inkâr edenlerdir. Bu yüzden tüm eylemleri boşa gitmiştir. Kıyamet günü böyleleri için bir tartıya da gerek görmeyiz.

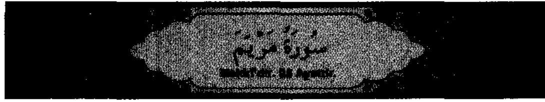
106. İnkâr ettikleri, ayetlerimi ve elçilerimi alaya aldıkları için, onlara en uygun ceza cehennemdir.

107. İman edip de iyi işler yapanlara gelince, onların konağı Firdevs cennetleridir.

108. Hiç çıkmamacasına orada kalacaklardır; zaten hiç ayrılmak istemeyeceklerdir.

109. De ki: “Rabbimizin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve hatta bir o kadar da eklesek, Rabbimin sözleri tükenmeden önce, deniz tükenirdi.

110. De ki: “Ben de sizin gibi bir insanım! Yalnız bana, tanrınızın bir tek tanrı olduğu vahyolunmaktadır. Kim ki rabbine kavuşmayı ummaktaysa o, iyi iş(ler) yapsın ve hiç kimseyi (ibadette) rabbine ortak tutmasın!”

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

كٓهٰيٰعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ نِدَٓاءً
خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنّ۪ي وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَيْبًا
وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَٓائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَاِنّ۪ي خِفْتُ الْمَوَالِيَ
مِنْ وَرَٓاء۪ي وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي عَاقِرًا فَهَبْ ل۪ي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾
يَرِثُن۪ي وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾
يَا زَكَرِيَّٓا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ
مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي
عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذٰلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
شَيْـًٔا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ ل۪ٓي اٰيَةً قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِه۪ مِنَ الْمِحْرَابِ
فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

19. MERYEM SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adından da anlaşılacağı gibi sure, Hz. İsa'nın annesinin adını taşımaktadır. 98 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd!

2. Bu; Rabb'inin, kulu Zekeriya'ya olan rahmetini anıştır.

3. Hani o, rabbine gizlice seslendiğinde

4. Demişti ki: "Rabbim! Benim kemiklerim gevşedi; başım da yaşlılıktan bembeyaz! Ben, dualarımda hiç hayal kırıklığı yaşamadım (dualarımı hep kabul buyurdun!)"

5. "Arkamdan gelecek yakınlarım adına korku içindeyim. Karım da kısır. Bana, kendi katından bir dost-evlât bağışla!"

6. "Ki, hem bana, hem de Yakup hanedanına mirasçı olsun! Rabbim; onu, senin beğendiğin biri yap!"

7. (Rab buyurdu): "Ey Zekeriya! Hiç kuşkusuz biz sana, adı Yahya olan bir oğul müjdelemekteyiz! Daha önce, hiç kimseyi kendisine adaş yapmamışızdır. (O, benzersiz biri olacak!)"

8. Dedi ki: "Rabbim! Karım kısır; ben de oldukça yaşlıyım. Benim nasıl oğlum olur?"

9. (Aracı melek) dedi ki: "Bu, böyledir! Rabbin dedi ki: Bu benim için kolaydır. Daha önce sen hiçbir şey değilken, seni yaratmıştım ya!"

10. Dedi ki: "Rabbim! Bana bir işaret ver!" Buyurdu ki: "Senin işaretin üç gün, üç gece insanlarla konuşmamandır!"

11. (Zekeriya) Mabetten halkın karşısına çıktı; onlara: "Sabah akşam onu tesbih edin!" (sözlerini işaretle anlattı.){392}

يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَاٰتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾
وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكٰوةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ
جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ اِذِ انْتَبَذَتْ
مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ
اِنّ۪ٓي اَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَٓا اَنَا
رَسُولُ رَبِّكِ لِاَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنّٰى
يَكُونُ ل۪ي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْن۪ي بَشَرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾
قَالَ كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُٓ اٰيَةً
لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ
فَانْتَبَذَتْ بِه۪ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَٓاءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ
النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَن۪ي مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
فَنَادٰيهَا مِنْ تَحْتِهَٓا اَلَّا تَحْزَن۪ي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
وَهُزّ۪ٓي اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

12. "Ey Yahya! Kitab'a sıkıca sarıl! (Ondakileri uygula!" dedik.) Biz kendisine daha çocukken hikmet vermişizdir!

13. Katımızdan ona kalp yumuşaklığı ve temizlik (vermişizdir. Zaten) korunan biriydi.

14. Ana babasına iyi davranır; kaba ve isyankâr biri değildi.

15. Doğduğu gün, öleceği gün ve dirilip kaldırılacağı gün ona selâm olsun!

16. Kitap'ta Meryem'i de an! O, ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17. Onlarla kendi arasına bir perde çekmişti. Biz ona ruhumuzu (Cibril'i) göndermişizdir. O da kendisine düzgün (çok yakışıklı) bir insan şeklinde görünmüştü.

18. (Meryem) demişti ki: "Gerçekten ben (senden gelecek tehlikeye karşı) Rahman'a sığınırım. Allah'tan korkuyorsan (bana yaklaşma!)"

19. (O da) demişti ki: "Ben, sadece rabbinin elçisiyim. Sana temiz bir oğlan hediye etmek için (geldim.)"

20. "Benim nasıl bir oğlum olabilir? Bana, hiçbir insan eli değmemiştir ve ben iffetsiz-kahpe de değilim" dedi.

21. (Melek): "Bu böyledir" dedi. "Rabbin dedi ki: O bana kolaydır. Onu insanlara bir işaret ve bizden bir rahmet kılacağız. Bu, karara bağlanmış bir iştir!..."

22. Ona gebe kalınca, öylece uzak bir bölgeye çekildi.

23. Doğum sancısı onu bir hurma dalına doğru sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, unutulup gitseydim!"

24. (Alt yanından) bir ses: "Üzülme! Rabbin senin altında bir su arkı meydana getirdi," diye seslendi. (Devamla):

25. "Hurma dalını kendine doğru silkele de üzerine olgun hurmalar dökülsün!"{393}

فَكُلِى وَاشْرَبِى وَقَرِّى عَيْنًا فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا فَقُولِى
اِنِّى نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَاَتَتْ بِهِ
قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَٓا اُخْتَ
هٰرُونَ مَا كَانَ اَبُوكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ اُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾
فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِى الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ
اِنِّى عَبْدُ اللّٰهِ اٰتَانِىَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِى نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِى مُبَارَكًا
اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصَانِى بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا
بِوَالِدَتِى وَلَمْ يَجْعَلْنِى جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَىَّ يَوْمَ
وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِى فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَتَّخِذَ
مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾
وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾
فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا
لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

26. "Ye, iç, gözün aydın olsun! İnsanlardan birini görürsen: "Ben, Rahman için oruçluyum; bugün hiç kimseyle konuşmayacağım," (dersin)

27. Böylece, onu alarak halkına getirdi: "Ey Meryem! Sen gerçekten şaşırtıcı bir iş işlemişsin!"

28. "Ey Harun'un kız kardeşi! Senin baban kötü biri değildi; annen de fahişe değildi! (Sen ne yaptın?)"

29. (Meryem) bebeği gösterdi. (Ona sorun, dedi). Dediler ki: "Henüz beşikteki bir bebekle biz nasıl konuşuruz?"

30. (Bebek): "Ben, Allah'ın kuluyum; o bana Kitab'ı verdi ve beni Peygamber kıldı!" dedi.

31. "Nerede olursam olayım, beni kutlu kıldı. Yaşadığım sürece bana namazı ve zekâtı emretti;"

32. "Anneme itaat etmeyi de (emretti.) ve beni baş kaldıran bir zorba yapmadı."

33. "Doğduğum günde de, öleceğim günde de, yeniden diriltilip kaldırılacağım günde de selâm üzerimedir!"

34. İşte Meryem oğlu İsa budur. Hakkında kuşkuya düştükleri (olgunun) gerçeği budur.

35. Allah'ın, çocuk edinmesi, olacak şey değildir. Onun, şanı yücedir. Bir işin olmasını diledi mi ona "Ol!" der; o da hemen oluverir.

36. "Hiç kuşkusuz Allah, benim de rabbim, sizin de rabbinizdir. Ona kulluk edin! Doğru olan yol budur!"

37. İçlerinden (bir takım) gruplar (mezhepler) ayrılığa düştüler. Büyük bir güne tanık olacak inkârcıların vay haline! {394}

38. Bize gelecekleri gün neler işitecek, neler görecekler!... İşte o zalimler bugün apaçık bir sapıklık içindedirler.

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾
اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ يَٓا اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي
عَنْكَ شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾ يَٓا اَبَتِ اِنِّي قَدْ جَٓاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِٓي اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَٓا اَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ
اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَٓا اَبَتِ اِنِّٓي اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ
عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ
عَنْ اٰلِهَتِي يَٓا اِبْرٰهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ
سَلَامٌ عَلَيْكَ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي اِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾
وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبِّي عَسٰٓى اَلَّٓا اَكُونَ
بِدُعَٓاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَهَبْنَا لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ
فِي الْكِتَابِ مُوسٰٓى اِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

39. Sen onları, "o pişmanlık duyacakları gün" ile ilgili olarak uyar-korkut! Çünkü onlar aymazlıklar içindeyken ve iman etmemekte direnip dururlarken (iş bitirilmiş olacaktır.)

40. (O zaman) yeryüzüne ve üzerindekilere elbette biz varis oluruz ve bize döndürülürler.

41. Kitap'ta, İbrahim'i de an! Çünkü o, özü-sözü doğru bir peygamberdi.

42. Babasına demişti ki: "Babacığım! Duymayan, görmeyen ve sana da hiçbir yararı olmayan şeylere niçin tapmaktasın?"

43. "Babacığım! Bana, sana gelmeyen bir bilgi gelmiştir. Bana (söylediklerime) uy da seni düzgün bir yola ileteyim!"

44. "Babacığım! Şeytana tapma; çünkü şeytan, Rahman'a isyan etmiştir!"

45. "Babacığım! Sana, Rahman'dan gelecek bir azabın dokunmasından ve şeytana dost olmandan korkmaktayım!"

46. (Babası): "Ey İbrahim! Sen, benim tanrılarımdan yüz mü çevirmektesin? Eğer (yaptığından) vazgeçmezsen seni taşlatırım! Uzun süre benden uzaklaş, git (buralardan)!

47. (İbrahim): "Selâm sana! Senin için rabbimden bağışlanma dileyeceğim; çünkü o bana pek lütufkârdır" dedi.

48. "Sizden ve Allah'tan başka yalvarıp durduklarınızdan ayrılıyorum. Ben yalnız rabbime yalvarırım. Umarım ki rabbime yalvarmakla mutsuz olmam (o duaları kabul edendir!)" dedi.

49. İşte onlardan ve onların tapıp durduklarından ayrılınca biz kendisine İshak'ı ve (İshak'ın oğlu) Yakub'u vermişizdir; ve her birini peygamber yapmışızdır.

50. Onlara rahmetimizden (maddi-manevi zenginlik) lütfetmişizdir ve kendilerine hem yücelik ve hem de doğruluk söylemi (hayırla anılmayı) bağışlamışızdır.

51. Kitap'ta Musa'yı da an! Çünkü o tertemiz biriydi; seçilip gönderilen bir peygamberdi.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ
مِنْ رَحْمَتِنَا اَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِسْمٰعِيلَ اِنَّهُ كَانَ
صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ اَهْلَهُ بِالصَّلٰوةِ
وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِدْرِيسَ
اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ اُولٰئِكَ
الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْرَٓائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ
مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ
يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ
بِالْغَيْبِ اِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا اِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ
رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ اَيْدِينَا
وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

52. Ona, Tur'un sağ yanından seslenmişizdir ve kendisini, (gizlice söyleşmek üzere) yaklaştırmışızdır.

53. Ona acıdığımızdan, kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak armağan etmişizdir.

54. Kitap'ta İsmail'i de an! Çünkü o, sözüne çok sadık biriydi ve seçilip gönderilen bir peygamberdi.

55. Halkına namazı ve zekâtı emrederdi. Rabbi kendisinden hoşnuttu.

56. Kitap'ta İdris'i de an! Çünkü o doğru sözlü-doğru özlü bir peygamberdi.

57. Biz onu yüce bir makama yükseltmişizdir.

58. İşte bunlar, Allah'ın nimetlendirdiği peygamberlerdendir. Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımızdan, İbrahim ve İsmail(Yakub'un)'in soyundan, doğru yola ilettiklerimizden ve seçtiklerimizdendir. Kendilerine Rahman'ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Onların arkasından öyle nesiller türemiştir ki namaza (duyarlığı) kaybetmişler; şehvetlerine uymuşlardır. Böyleleri azgınlıklarının cezasını (mutlaka) bulacaklardır.

60. Ancak tövbe eden, iman eden ve iyi işler-salih ameller yapanlar işte onlar cennete girecektir ve hiç haksızlığa uğratılmayacaklardır.

61. Adn cennetleri ki, Rahman onu kullarına gaipten vadetmiştir. Hiç kuşkusuz onun vaadi mutlaka gerçekleşir.

62. Orada boş söz değil, sadece "selâm" (sözünü) işitirler. Sabah akşam rızıkları önlerindedir.

63. İşte o cenneti biz takva sahibi olanlara vereceğiz.

64. (Melekler): "Biz ancak rabbinin emriyle ineriz. Önümüzde, ardımızda ve bunlar arasında olan her şey onundur. Senin rabbin asla unutkan değildir" (dedi).{395}

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ
شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ
جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى
الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ
مِنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ
اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ
اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
خَيْرٌ مَقَامًا وَاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَرِئْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ
فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا حَتّٰى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ اِمَّا الْعَذَابَ
وَاِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَاَضْعَفُ
جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللّٰهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ
الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

65. (O) göklerin, yerin ve onların arasında bulunanların rabbidir. Ona kulluk et! Ona ibadetinde sabırlı ol! Ona adaş olan birini biliyor musun?

66. İnsan: "Ben öldükten sonra, dirilmiş olarak mı çıkarılacağım?" demektedir.

67. İnsan, önceden hiçbir şey değilken, kendisini nasıl yarattığımızı (hiç) düşünmez mi?

68. Andolsun ki onları da, şeytanları da toplayacağız. Sonra da onları cehennemin çevresinde, diz çökmüş durumda hazır tutacağız.

69. Sonra da her kesimden, Rahman'a karşı azgınlıkta ileri gitmiş olanları ayıracağız.

70. Sonra, oraya girmeye en çok kimlerin müstahak olduğunu en iyi biz biliriz.

71. İçinizden oraya girmeyecek hiç kimse yoktur. Bu, Rabbinin kesinlikle gerçekleştireceği bir karardır.{396}

72. Sonra takva sahiplerini kurtarırız ve zulmedenleri dizüstü çökmüş durumda bırakırız.

73. Onlara ayetlerimiz açık olarak okunduğunda inkârcılar, iman edenlere şöyle söylerdi: "İki kesimden hangisi (hangimiz) makamca daha üstün, meclisçe-topluluk yönünden daha güzel?"{397}

74. Biz onlardan önce nice nesiller yok etmişizdir ki onlar, varlıkça da, gösterişçe de daha alımlılardı.

75. De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Rahman ona süre tanısa (ne çıkar?) Azabı ya da dünyanın sonunu gördüklerinde zaten kimin makamca kötü ve adamca daha zayıf olduğunu bileceklerdir.

76. Allah, doğru yolu seçenlerin hidayetini artırır. Sürekli-kalıcı olan iyi işler, Rabbinin katında hem ödül yönünden ve hem de sonucu bakımından daha iyidir!

اَفَرَاَيْتَ الَّذ۪ي كَفَرَ بِاٰيَاتِنَا وَقَالَ لَاُو۫تَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًاۜ ﴿٧٧﴾
اَطَّلَعَ الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًاۙ ﴿٧٨﴾ كَلَّاۜ سَنَكْتُبُ
مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّاۙ ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْت۪ينَا
فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّاۙ ﴿٨١﴾
كَلَّاۜ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّاۜ ﴿٨٢﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّٓا اَرْسَلْنَا الشَّيَاط۪ينَ عَلَى الْكَافِر۪ينَ تَؤُزُّهُمْ اَزًّاۙ ﴿٨٣﴾
فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْۜ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّاۚ ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ
الْمُتَّق۪ينَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًاۙ ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِم۪ينَ اِلٰى جَهَنَّمَ
وِرْدًاۢ ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ
عَهْدًاۢ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًاۜ ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ
شَيْـًٔا اِدًّاۙ ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ
وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّاۙ ﴿٩٠﴾ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًاۚ ﴿٩١﴾ وَمَا
يَنْبَغ۪ي لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًاۜ ﴿٩٢﴾ اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ اِلَّٓا اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًاۜ ﴿٩٣﴾ لَقَدْ اَحْصٰيهُمْ
وَعَدَّهُمْ عَدًّاۜ ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ اٰت۪يهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

77. Ayetlerimizi inkâr edip: “Bana mal da, evlât da elbette verilecek!” diyeni gördün mü? **{398}**

78. O, gaibe mi tanıktır, yoksa Rahman'ın katından bir söz mü almıştır?

79. (Kesinlikle) hayır; söylediklerini yazacağız ve onun ceza süresini uzattıkça uzatacağız.

80. Sözünü ettiklerinin (tümü) bize kalacak; kendisi de bize tek başına gelecektir.

81. (Öyleleri), kendilerine güç yönünden destek sağlasınlar diye, Allah'tan başka tanrılar edinmişlerdir.

82. (Kesinlikle) hayır; bunların tapışlarını onlar inkâr edecekler ve hatta onlara düşman kesileceklerdir.

83. İnkârcıların üzerine şeytanları gönderdiğimizi görmez misin? Onları kışkırtıp durmaktadırlar. **{399}**

84. Onlar hakkında acele etme! Biz onların sürelerini (tamamlamaları için nefeslerini) saymaktayız. **{400}**

85. O gün geldiğinde takva sahiplerini biz, binitli olarak heyetler halinde Rahman'ın huzuruna toplarız...

86. Günahkârlarıysa, susamış yayalar olarak cehenneme süreriz.

87. (O gün) Rahman'ın katında konuşma hakkı almış olanlardan başkası şefaat edemez.

88. “Rahman, çocuk edindi” demişlerdir.

89. Andolsun ki siz çok kötü (saçma) bir iddia öne sürmektesiniz!

90. (Bu öylesine çirkin ve gerçek dışı ki) neredeyse gökler çatlayacak, yer yarılacak ve dağlar göçüp gidecektir;

91. Rahman'a çocuk yakıştırdıklarından...

92. Çocuk edinmek Rahman'a yakışmaz ki!

93. Göklerde ve yerde olanların tümü Rahman'a “kul” olarak gelecektir.

94. Andolsun ki o, onların tümünü kuşatmış ve her birini tek tek saymıştır.

95. Onların her biri, kıyamet günü ona teker teker gelecektir.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا
يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ
أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

96. İman edenler ve iyi işler yapanlara Rahman hiç kuşkusuz (gönüllerde) sevgi oluşturacaktır.

97. Biz Kur'an'ı senin diline kolaylaştırdık ki Allah'tan korunup sakınanları onunla müjdeleyesin, inatla direnenleri onunla uyarasın!

98. Biz onlardan önce nicelerini yok etmişizdir. Onlardan hiç birini hissetmekte misin ya da onların fısıltılarını-gizli iniltilerini duymakta mısın?

20. TAHA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Surenin başındaki iki harf sureye ad olmuştur. 135 ayettir.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ﴿٢﴾ إِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ
يَخْشَىٰ ﴿٣﴾ تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾
الرَّحْمَٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ ﴿٦﴾ وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ
فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَىٰ ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿٩﴾ إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ
امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ
عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَىٰ ﴿١١﴾ إِنِّي أَنَا
رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ta, Ha!

2-3. Biz bu Kur'an'ı sana, güçlük çekesin, sıkıntıya düşesin diye değil; ancak (Allah'tan korunup sakınanlara) bir öğüt olsun diye (azar azar) indirmişizdir.

4. (O), yeri ve yüce gökleri yaratan tarafından indirilmiştir.

5. O Rahman, Arş'ın üzerine (şöyle bir) kurulmuştur.{401}

6. Göklerde, yerde, her ikisinin arasında ve toprağın altında olanların tümü onundur.

7. Sözü açıktan söylesen de (gizlesen de) hiç kuşkusuz o giziyi de, gizlinin gizlisini de bilmektedir.

8. Allah, ki ondan başka tanrı yoktur. En güzel isimler onundur.{402}

9. (Ey Muhammed!) Musa'nın haberi sana geldi mi?

10. Hani o bir ateş görmüştü de ailesine (şöyle) demişti: "Siz durun; ben bir ateş gördüm; belki size ondan bir kor (alıp) getiririm; ya da ateşin yanında bir yol gösterici bulurum."

11. Nitekim ateşin yanına varınca (ona): "Ey Musa!" diye seslenildi.

12. Hiç kuşkusuz ben, (evet) ben senin Rabbinim! Pabuçlarını çıkar; çünkü sen Kutsal vadi Tuva'dasın!"

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّن۪ٓي اَنَا اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنَا
فَاعْبُدْن۪ي وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْر۪ي ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ
اُخْف۪يهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا
مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَم۪ينِكَ
يَا مُوسٰى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى
غَنَم۪ي وَلِيَ ف۪يهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يَا مُوسٰى ﴿١٩﴾ فَاَلْقٰيهَا
فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُع۪يدُهَا س۪يرَتَهَا
الْاُولٰى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ
سُٓوءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيَاتِنَا الْكُبْرٰى ﴿٢٣﴾ اِذْهَبْ اِلٰى
فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ ل۪ي صَدْر۪ي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ ل۪ٓي
اَمْر۪ي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَان۪ي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْل۪ي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ ل۪ي
وَز۪يرًا مِنْ اَهْل۪ي ﴿٢٩﴾ هٰرُونَ اَخِي ﴿٣٠﴾ اُشْدُدْ بِه۪ٓ اَزْر۪ي ﴿٣١﴾
وَاَشْرِكْهُ ف۪ٓي اَمْر۪ي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَث۪يرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ
كَث۪يرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَص۪يرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ اُو۫ت۪يتَ سُؤْلَكَ
يَا مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰى ﴿٣٧﴾

13. “Ben seni seçtim; bundan böyle vahyedileni (yoğunlaşarak) dinle!”

14. “(Evet) hiç kuşkusuz, ben Allah'ım! Benden başka tanrı yoktur. Sadece bana ibadet et ve beni anmak için de namazı (mutlaka) kıl”.{403}

15. Hiç kuşkusuz kıyametin saati yaklaşarak gelmektedir. Herkes, yapmakta olduğunun karşılığını görsün diye ben, neredeyse onu gizleyeceğim.

16. Ona (kıyamete) inanmayıp kendi tutkularına uyanlar, sakın seni ondan alıkoymasın; sonra hepten kaybedersin!

17. “Şu sağ elindeki nedir ey Musa?”

18. (Musa): “O asa'mdır!” dedi. “Ona dayanmaktayım, onunla hayvanlarıma yaprak silkelemekteyim ve bana daha başka yaraları da var.”

19. (Rab) buyurdu ki: “(Yere) at onu ey Musa!”

20. (Musa) onu attı. O, hareket eden koca bir yılan(a dönüştü)!

21. (Rab): “Onu (eline) al; korkma! Biz onu ilk durumuna dönüştüreceğiz!

22. (Şimdi de): “Elini koynuna sok! Bir hastalık değilken, başka bir mucize olarak, bembeyaz bir durumda çıkacak!”

23. “Öyle ki sana, büyük mucizelerimizin kimini göstermiş olalım!”

24. “Şimdi sen Firavun'a git! Çünkü o iyice azıtmıştır!”

25. Dedi ki: “Rabbim! Benim göğsümü aç!”

26. “İşimi kolaylaştır!”

27. “Dilimdeki düğümü çöz!” {404}

28. “Ki, söyleyeceklerimi (insanlar) doğru kavrasınlar.”

29. “Ailemden de bana bir vezir (yardımcı) ver;”

30. “Kardeşim Harun'u!”

31. “Onunla beni güçlendir!”

32. “Onu da işime ortak et!”

33. “Ki seni çokça tesbih edip yüceltelim!”

34. “Ve seni çokça analım!”

35. “Hiç kuşkusuz sen, bizi görmektesin!...”

36. (Rab) buyurdu ki: “Ey Musa! Dilediğin sana verilmiştir.”

37. “Andolsun ki biz sana, bir kez daha lütufta bulunmuşuzdur.”

إِذْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوحٰٓى ﴿٣٨﴾ اَنِ اقْذِفِيهِ فِى التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ
فِى الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَاْخُذْهُ عَدُوٌّ لِى وَعَدُوٌّ لَهُ
وَاَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّى وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِى ﴿٣٩﴾ اِذْ تَمْشِٓى
اُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ اِلٰٓى اُمِّكَ
كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ
وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِٓى اَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى
قَدَرٍ يَا مُوسٰى ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِى ﴿٤١﴾ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوكَ
بِاٰيَاتِى وَلَا تَنِيَا فِى ذِكْرِى ﴿٤٢﴾ اِذْهَبَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿٤٣﴾
فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَٓا
اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَٓا اَوْ اَنْ يَطْغٰى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَٓا اِنَّنِى
مَعَكُمَٓا اَسْمَعُ وَاَرٰى ﴿٤٦﴾ فَاْتِيَاهُ فَقُولَٓا اِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ
مَعَنَا بَنِٓى اِسْرَٓائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ
عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿٤٧﴾ اِنَّا قَدْ اُوحِىَ اِلَيْنَٓا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلّٰى ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسٰى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِٓى اَعْطٰى كُلَّ
شَىْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُولٰى ﴿٥١﴾

38. "Hani, bir zamanlar vahyedilecekleri annene şöyle vahyetmiştik:"

39. "Onu sandığa koy; suya (Nil'e) bırak! Ki, su onu sahile taşısın! Onu; benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri alacaktır. Gözümün önünde yetişesin diye sana sevgimden yağdırmışımdır."

40. Hani kız kardeşin gidip: "Onun bakımını üstlenecek (emzirecek) birini size göstereyim mi?" demekteydi. Böylece seni annene geri vermiştik ki, üzülmesin ve gözü aydın olsun! Sen bir insan öldürmüştün de, biz seni tasadan kurtarmış ve denetimimizle pişirmiştik. Medyen halkı arasında nice yıllar kalmıştın! Sonra, belirlediğimiz bir plân gereği bize geldin ey Musa! {405}

41. Ben seni, kendim için seçip eğittim!

42. Sen ve kardeşin ayetlerimle gidin ve beni anmakta da gevşek davranmayın!

43. Firavun'a gidin! Çünkü o iyice azıtmıştır.

44. Ona, yumuşak söz söyleyin! Belki öğüt alır, belki de duyarlaşır!

45. Dediler ki: "Rabbimiz! Onun bize sert ve kaba davranmasından korkmaktayız!"

46. "Korkmayın; ben sizinle birlikteyim! İşitmekteyim ve görmekteyim de!" dedi.

47. "Haydi ona gidin de deyin ki: "Biz senin rabbinin elçileriyiz! İsrailoğulları'nı bizimle gönder ve kendilerine işkence etme! Biz, rabbinden sana bir ayet getirdik. Selâm-esenlik, Allah'ın doğrularına uyanlaradır!"

48. "Bize vahyolundu ki, (peygamberleri) yalanlayıp yüz çevirenler azaba uğrayacaklardır!"

49. (Firavun): "Rabbiniz kimdir ey Musa?" dedi.

50. (Musa) dedi ki: "Rabbimiz, her şeye biçimini veren ve sonra da onu doğruya yöneltendir."

51. (Firavun): "Peki, çok eski nesillerin hâli ne olacak?" dedi.

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبّ۪ي ف۪ي كِتَابٍۚ لَا يَضِلُّ رَبّ۪ي وَلَا يَنْسٰىۘ (٥٢)
اَلَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ ف۪يهَا سُبُلًا
وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءًۜ فَاَخْرَجْنَا بِه۪ٓ اَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتّٰى (٥٣)
كُلُوا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُو۬لِي النُّهٰىۚ (٥٤)
مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَف۪يهَا نُع۪يدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى (٥٥)
وَلَقَدْ اَرَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى (٥٦) قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسٰى (٥٧) فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِه۪ فَاجْعَلْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَٓا اَنْتَ مَكَانًا سُوًى (٥٨)
قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزّ۪ينَةِ وَاَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى (٥٩)
فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ اَتٰى (٦٠) قَالَ لَهُمْ مُوسٰى
وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍۚ
وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى (٦١) فَتَنَازَعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا
النَّجْوٰى (٦٢) قَالُٓوا اِنْ هٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُر۪يدَانِ اَنْ يُخْرِجَاكُمْ
مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَر۪يقَتِكُمُ الْمُثْلٰى (٦٣) فَاَجْمِعُوا
كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّاۚ وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى (٦٤)

52. Dedi ki: "Bunun bilgisi, Rabbimin katında bir Kitap'tadır; Rabbim ne yanılır, ne de unutur."

53. "Ki o yeryüzünü sizin için yaşanılır kılmıştır. Sizin için onda yollar açmıştır. Gökten de su indirip onunla her türlü bitkileri çift çift bitirmişizdir.{406}

54. "Yiyiniz ve hayvanlarınızı otlatınız! Hiç kuşkusuz bunda sağduyulu insanlar için ibretler vardır."

55. Sizi ondan (topraktan) yaratmışızdır; yine oraya döndüreceğiz ve sizi bir kez daha ondan çıkaracağız!

56. Andolsun ki biz on(Firavun)'a ayetlerimizin tümünü göstermemize rağmen yalanlamış ve de (inkârda) diretmiştir.

57. Ve: "Ey Musa! Yaptığın büyünle sen bizi yurdumuzdan çıkarmak için mi geldin?"

58. "Biz de sana mutlaka onun gibi bir büyü getireceğiz. Şimdi sen, seninle bizim aramızda, ne senin, ne de bizim karşı çıkamayacağımız bir buluşma günü ve yeri sapta! Uygun ve genişçe bir yer (olsun)!" dedi.

59. (Musa): "Buluşma zamanımız süs (bayram) günü ve halkın toplanacağı kuşluk vakti olsun!" dedi.

60. Firavun dönüp gitti ve tüm kurnazlığıyla plân düzüp (kararlaştırılan yere) geldi.

61. Musa onlara dedi ki: "Yazıklar olsun size! Allah'a karşı yalan düzüp uydurmayın! Sonra bir azap gönderir de kökünüzü kurutur! Allah'a yalan uyduranlar, gerçekten yok olup gitmişlerdir."

62. (Firavun'un büyücüleri) işlerini gizlice kendi aralarında konuştular; tartıştılar...

63. (Firavun'un danışmanları) dediler ki: "Bu iki büyücü, büyüleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve sizin örnek yolunuzu (dininizi) ortadan kaldırmak (istemektedirler.)"

64. "Hilelerinizi-hünerlerinizi birleştirin; ekip olarak gelin! Bugün üstünlük sağlayan mutlaka başarmış olacaktır.

قَالُوا يَا مُوسٰى اِمَّٓا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّٓا اَنْ نَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ اَلْقُوا
فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ
فٖى نَفْسِهٖ خٖيفَةً مُوسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقِ مَا فٖى
يَمٖينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا اِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ
حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُونَ وَمُوسٰى ﴿٧٠﴾
قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَبٖيرُكُمُ الَّذٖى عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فٖى جُذُوعِ النَّخْلِ
وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَٓا اَشَدُّ عَذَابًا وَاَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَٓاءَنَا
مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذٖى فَطَرَنَا فَاقْضِ مَٓا اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا تَقْضٖى
هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ اِنَّٓا اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا
وَمَٓا اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿٧٣﴾
اِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فٖيهَا
وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلٰى ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرٖى مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَا وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾

65. Dediler ki: "Ey Musa! Ya sen at, ya da ilk önce biz atalım!"

66. (Musa): "İlk önce siz atın!" dedi; (attılar.) Bir de ne görsün, büyülerinden ötürü, onların ipleri ve sopaları gerçekten koşuyormuş gibi görünmektedir...

67. Musa, bu yüzden kendi içinde bir korkuya kapıldı.

68. (Biz de kendisine): "Korkma; üstün gelecek olan kesinlikle sensin!" dedik.

69. "Sağ elindekini at! Onların düzeneklerini yutsun. Çünkü onların yaptıkları, sadece bir büyücü hilesidir. Büyücü de nereye varsa iflâh olmaz!" (dedik.)

70. Bunun üzerine büyücüler secdeye kapandılar: "Harun'un ve Musa'nın rabbine iman ettik!" dediler.

71. (Firavun): "Ben size izin vermeden önce siz ona inandınız öyle mi? Hiç kuşkusuz o, size büyüyü öğreten büyüğünüzdür. Öyleyse, ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim (kestireceğim) ve sizi hurma dallarında sallandıracağım; hangimizin azabı daha çetin ve sürekliymiş, öğreneceksiniz!" dedi.

72. Dediler ki: "Bize gelen apaçık bilgi ve belgelere ve bizi yaratana, seni asla tercih edemeyiz; sen yapacağını yap! Sen, sadece bu dünya hayatında istediğini yapabilirsin!"

73. "Biz Rabb'imize iman ettik ki, bizim günahlarımızı ve senin bizi yapmaya zorladığın büyüyü bağışlasın! Allah, hem daha hayırlı ve hem de sürekli olandır."

74. Gerçek şu ki, kim rabbine günahkâr olarak gelirse, hiç kuşkusuz ona cehennem vardır; orada ne ölür, ne de yaşar (sadece azap çeker.)

75. Kim de iyi işler yapmış bir mümin olarak ona gelirse, işte öyleleri için de yüksek dereceler vardır:

76. İçlerinde çıkmamacasına kalacakları, altından ırmaklar akan Adn cennetleri de (onlarındır.) İşte, temizlenip arınanların ödülü budur!

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادٖى فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرٖيقًا فِى الْبَحْرِ
يَبَسًاۙ لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهٖ
فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْۜ ﴿٧٨﴾ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدٰى ﴿٧٩﴾
يَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ قَدْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ
الطُّورِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ
طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فٖيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٖىۚ وَمَنْ
يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبٖى فَقَدْ هَوٰى ﴿٨١﴾ وَاِنّٖى لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾ وَمَٓا اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسٰى ﴿٨٣﴾
قَالَ هُمْ اُولَٓاءِ عَلٰٓى اَثَرٖى وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾
قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِىُّ ﴿٨٥﴾
فَرَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًاۚ قَالَ يَا قَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ
رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًاۜ اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُمْ
اَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ مَوْعِدٖى ﴿٨٦﴾
قَالُوا مَٓا اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَٓا اَوْزَارًا
مِنْ زٖينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِىُّۙ ﴿٨٧﴾

77. Andolsun ki biz Musa'ya şöyle vahyetmişizdir: "Kullarımı geceleyin (Mısır'dan çıkarıp) yürüt! Denize (varınca asanla) vur; onlara kuru bir yol (aç!) Yakalanmaktan korkma; endişe de etme!"

78. Firavun, askerleriyle peşlerine düştü. (Düştü de) deniz üstlerine kapanıp içine alıverdi.

79. Firavun, kendi toplumunu saptırmış, doğru yola iletmemiştir.

80. Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanlarınızdan kurtarmış; Tur'un sağ yanında size söz vermiş ve üzerinize Menna ve bıldırcın indirmiştik.{407}

81. Size rızık olarak verdiklerimizden temiz olanları yiyin; ama taşkınlığa kalkışmayın! Yoksa üzerinize gazabım(öfkem) çöker. Gazabım kimin üzerine inerse o, tepetaklak olur.

82. Ve ben; tövbe eden, iman eden, yararlı iş işleyen, sonra da doğru yola erişen kimseye karşı gerçekten çok bağışlayıcıyımdır.

83. "Seni, halkından çarçabuk ayrılmaya iten nedir ey Musa?"

84. Dedi ki: "Onlar benim peşim sıra gelmekteler. Hoşnut olasın diye sana gelmekte acele ettim Rabbim!"

85. (Rab) buyurdu ki: "Biz, senden sonra kavmini sınadık; Samirî onları saptırdı."

86. Bunun üzerine Musa kızgın ve üzgün bir durumda halkına döndü ve: "Ey halkım! Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmamış mıydı? Süre mi size uzun geldi, yoksa rabbinizden bir gazabın üzerinize inmesini mi istediniz? Bana vermiş olduğunuz sözden de caydınız! (Söylediklerime uymadınız)" dedi.

87. Dediler ki: "Biz, kendiliğimizden, sana verdiğimiz sözden dönmedik ki! O kavmin (Mısırlıların) süs(eşya)'lerinden bir takım yükler yüklenmiştik; onları attık. Samiri de atmıştı.

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلاً جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَٓا اِلٰهُكُمْ
وَاِلٰهُ مُوسٰى فَنَسِيَۜ ﴿٨٨﴾ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلاًۙ وَلَا
يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُونُ مِنْ قَبْلُ
يَا قَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَاَطِيعُٓوا
اَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا
مُوسٰى ﴿٩١﴾ قَالَ يَا هٰرُونُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوٓاۙ ﴿٩٢﴾ اَلَّا
تَتَّبِعَنِۜ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِي
وَلَا بِرَاْسِيۚ اِنِّي خَشِيتُ اَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ وَلَمْ
تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾
قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ اَثَرِ الرَّسُولِ
فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ فَاذْهَبْ
فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا
لَنْ تُخْلَفَهُۚ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًاۜ
لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ اِنَّمَٓا اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ
الَّذِي لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

88. Onlara, böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı: "İşte sizin ve Musa'nın tanrısı budur; fakat o (Musa) bunu unuttu!" dediler.

89. Onlar görmezler mi ki o (yapılan) kendilerine bir söz söyleyemez; bir zarar ya da yarar veremez?

90. (Bu iş olmadan) önce Harun onlara demişti ki: "Ey halkım! Andolsun ki siz bununla sınandınız! Sizin rabbiniz o "Rahman"dır; bana uyun ve emrime itaat edin!"

91. Dediler ki: "Musa bize dönünceye dek ona tapınmakta devam edeceğiz!"

92. (Musa): "Ey Harun! Onların saptıklarını gördüğünde sana ne engel oldu ki?"

93. "Neden bana uymadın? Buyruğuma karşı mı geldin?" dedi (ve kardeşinin sakalından tutup çekti.)

94. (Harun): "Ey anamın oğlu! Sakalımı, saçımı çekip durma! Ben senin: 'İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın, sözümü tutmadın!' demenden korktum" dedi.

95. (Musa, Samiri'ye): "Ey Samiri! Ya senin amacın nedir?"

96. Dedi ki: "Ben, onların görmediklerini gördüm. Elçi'nin izinden bir avuç alıp attım ve nefsim de bana böylesini hoş gösterdi."

97. Dedi ki: "(Haydi) defol git! Yaşadığın sürece: "Bana dokunmayın!" diyeceksin (Tek başına yaşayacaksın!) Senin için asla kaçamayacağın bir hesap anı vardır. Şimdi durup taptığın tanrına bak! Biz onu yakacağız; sonra da parçalayıp denize savuracağız."

98. "Gerçek şu ki sizin tanrınız, kendisinden başka tanrı olmayan Allah'tır. Onun bilgisi her şeyi kuşatmıştır."

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَۚ وَقَدْ اٰتَيْنَاكَ مِنْ
لَدُنَّا ذِكْرًاۚ ﴿٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًاۙ ﴿١٠٠﴾
خَالِدِينَ فِيهِۜ وَسَٓاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًاۙ ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًاۚ ﴿١٠٢﴾ يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَبِثْتُمْ
اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ اِذْ يَقُولُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًاۚ ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا
رَبّ۪ي نَسْفًاۙ ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًاۙ ﴿١٠٦﴾ لَا تَرٰى فِيهَا عِوَجًا
وَلَٓا اَمْتًاۜ ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُۚ وَخَشَعَتِ
الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ
الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١٠﴾
وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِۜ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا
وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ
مِنَ الْوَع۪يدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

99. (Ey Muhammed!) Böylece sana geçmişlerin haberlerinden bir kısmını aktarmaktayız. Gerçekten sana katımızdan bir mesaj vermekteyiz.

100. Kim ondan (Kur'an'dan) yüz çevirirse, o kıyamet günü bir günah yüklenecektir.

101. Sürekli olarak da o yükün altındadır. Kıyamet günü bu, onlar için ne kötü bir yüktür!

102. O gün Sur'a üflenir ve suçluları gömgök (görmez halde) süreriz.

103. Kendi aralarında fısıldaşarak: "(Dünyada) on günden fazla kalmadınız," derler.

104. Onların dediklerini biz daha iyi biliriz. Yolca en seçkinleri: "Siz sadece bir gün kaldınız!" demektedirler.

105. Sana dağları sormaktadırlar. De ki: "Rabbim onları ufalayıp savuracaktır!"

106. "Yerlerini bomboş, dümdüz edecektir."

107. "Orada ne bir eğrilik, ne de bir tümsek göreceksin!"

108. O gün, en küçük bir sapması olmayan davetçiye uyarlar. Rahman'ın huzurunda tüm sesler kısılmıştır; fısıltıdan başka bir şey duyamazsın!

109. O gün, Rahman'ın izin verip sözünden hoşlandığı kimseden başkasının şefaati (aracılığı) yarar sağlamaz.

110. Hiç kimse onu bilgice kavrayamazken, o onların geçmişini de, geleceğini de bilmektedir.

111. Tüm yüzler o "Diri" ve "Her şeye Egemen Yönetici"ye boyun eğmiştir. Zulüm yüklenenlerse perişandır.

112. Kim de, mümin olarak, iyi işler yaparsa, o ne zulümden korksun, ne de hakkının çiğnenmesinden…

113. Korunup sakınsınlar ya da (unuttuklarında) hatırlatsın diye biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirmiş ve ondaki tehditleri de türlü biçimde açıklamışızdır.

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ
اَنْ يُقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَٓا
اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْلِيسَ اَبٰى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ اِنَّ
هٰذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾
اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٨﴾ وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا
فِيهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَٓا اٰدَمُ
هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾ فَاَكَلَا مِنْهَا
فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ
وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰى ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبٰيهُ رَبُّهُ
فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ
فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَاِنَّ لَهُ
مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿١٢٤﴾
قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِٓي اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

114. Gerçek hükümdar olan Allah yücedir. Onun vahyi tamamlanmadan önce Kur'anı (okumada ve anlamada) acele etme! "Rabb'im! Bilgimi artır!" de! **{408}**

115. Andolsun ki biz Adem'den, önceden (o ağaçtan yememesi için) söz almıştık; ama o unuttu; ancak biz (onun yaptığında) bir kararlılık görmemişizdir.

116. Hani biz meleklere: "Adem'e secde edin!" demiştik de onlar secde etmiş; sadece İblis etmemişti; diretmişti.

117. Demişizdir ki: "Ey Adem! Bu, senin ve eşinin düşmanıdır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın! Sonra çok üzülür-perişan olursun!"

118. "Hiç kuşkusuz burada aç da kalmazsın, açık da kalmazsın!"

119. "Sen burada susuzluk da çekmezsin, sıcaktan da bunalmazsın!"

120. Sonunda şeytan ona fısıldadı: "Ey Adem! Sana sonsuzluk ağacını ve hiç yok olmayacak bir egemenliğin yolunu göstereyim mi?" dedi.

121. Böylece ikisi de ondan yedi ve bunun üzerine bedenleri kendilerine göründü. Üzerlerini cennet yaprağıyla örtmeye çalıştılar. Adem Rabbine karşı gelmiş ve şaşırıp da kalmıştı!...

122. Sonra Rabbi onu seçti; tövbesini kabul etti ve doğru yola iletti.

123. Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak, tümünüz inin oradan! Size benden bir yol gösterici geldiğinde, kim benim davetçime uyarsa o ne sapar, ne de sıkıntıya düşer." **{409}**

124. "Kim de beni anlamaktan yüz çevirirse, onun için sıkıntılı bir hayat vardır. Kıyamet günü kendisini, kör olarak haşrederiz."

125. O da: "Rabbim! Ben gören biriyken, beni niye kör olarak haşrettin?" (diyerek yakınır).

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُولِي النُّهٰى ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاَجَلٌ مُسَمًّى ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ
عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا وَمِنْ اٰنَاءِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾
وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهِ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿١٣١﴾ وَاْمُرْ اَهْلَكَ
بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ
وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّهِ اَوَلَمْ
تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْاُولٰى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ اَنَّا اَهْلَكْنَاهُمْ
بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
اٰيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ اَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٥﴾

126. (Rab) buyurur ki: "Sana ayetlerimiz geldiğinde sen onları nasıl unuttuysan, işte böyle, bugün de sen unutulmaktasın!"

127. İşte biz, aşırıya sapanları ve Rabbinin ayetlerini inkâr edenleri böyle cezalandırırız. Ahiretin cezası elbette daha çetin ve hem de dah uzun sürelidir.

128. Kendilerinden önce nice nesilleri yok etmemiz, onları hâlâ doğru olana yöneltmedi mi? Oysa, onların yaşamış oldukları yerlerde gezip dolaşmaktadırlar. Hiç kuşkusuz bunda, sağduyulu insanlar için ibretler-işaretler vardır!

129. Eğer Rabbinden verilmiş bir söz ve belirlenmiş bir süre olmasaydı, (azap) muhakkak gerekli olurdu.

130. Artık onların söylenip durduklarına sabret! Güneşin doğmasından önce de, batmasından önce de Rabbin'i överek tesbih et! Geceleyin de, gündüzün her iki yanında da onu yücelt ki hoşnutluğa eresinzindeliğini bulasın (mutlanasın)! {410}

131. Onlardan kimi kesimlere, kendilerini sınamak amacıyla verdiğimiz dünya süslerine gözünü dikme! Rabbinin nimetleri daha iyi ve daha süreklidir.

132. Ailene namazı emret! Bu konuda kendin de kararlı davran! Biz senden rızık istememekteyiz; biz seni rızıklandırmaktayız. (Güzel) son muttakilerindir.

133. Dediler ki: "(Muhammed) Rabbinden bize bir mucize getirmeli değil mi?" Önceki kitaplarda bulunan beyyine-açık delil kendilerine gelmedi mi?

134. Eğer biz kendilerini on-(elçi)'dan önce bir azapla yok etmiş olsaydık: "Rabbimiz! Bize bir elçi gönderseydin de böylesine aşağılanmadan ve rezil olmadan önce ayetlerine uysaydık!" derlerdi.

135. De ki: "Herkes (olacağı) gözlemektedir; siz de gözleyin! Yakında doğru yolun sahipleri kimlermiş, doğru yola erişmiş olanlar kimmiş öğreneceksiniz!"

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فٖي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ۝١ مَا يَأْتٖيهِمْ
مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝٢ لَاهِيَةً
قُلُوبُهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذٖينَ ظَلَمُوا هَلْ هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
اَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۝٣ قَالَ رَبّٖي يَعْلَمُ الْقَوْلَ
فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ۝٤ بَلْ قَالُوا اَضْغَاثُ
اَحْلَامٍ بَلِ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَا اُرْسِلَ
الْاَوَّلُونَ ۝٥ مَا اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا اَفَهُمْ
يُؤْمِنُونَ ۝٦ وَمَا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحٖي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوا
اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝٧ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا
لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدٖينَ ۝٨ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ
الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفٖينَ ۝٩ لَقَدْ
اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ كِتَابًا فٖيهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝١٠

21. ENBİYA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Ağırlıklı olarak peygamberlerden bahsetmektedir. O yüzden, Enbiya-Peygamberler Suresi denmiştir. 112 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. İnsanların hesaba çekilecekleri günleri iyice yaklaşmışken onlar hâlâ aymazlık içinde yüz çevirip durmaktadırlar.

2. Kendilerine rablerinden gelen her yeni uyarıyı-öğüdü ancak alay ederek dinlerler.

3. Kalpleri hep oyun ve oynaştadır. Zalimler aralarında gizli gizli fısıldaşırlar: “Bu (Muhammed), tıpkı sizin gibi bir insan değil mi? Siz, göz göre göre büyüye mi kapılacaksınız?”

4. Dedi ki: “Benim Rabbim, gökte ve yerde konuşulan her sözü bilmektedir. O, her şeyi işitendir; bilendir de.”

5. “Hayır!” dediler. Hatta; “Boş hayallerdir bunlar! Hayır; onu kendisi uydurmuştur. Hayır; o bir (peygamber değil) bir şairdir. Öyle değilse, daha önceki elçiler gibi o da bize bir mucize getirse ya!” (dediler.)

6. Bunlardan önce yok ettiğimiz hiçbir kent (halkı) iman etmemişti; şimdi bunlar mı iman edecek?

7. Biz senden önce sadece kendilerine vahyettiklerimizi elçi olarak göndermişizdir. Eğer bilmiyorsanız, (bu konuda bilgi sahibi olan Kitap verilenlerin) “Zikir Ehli” (olanlarına) sorun!

8. Biz onları (elçileri) yemek yemez cesetler kılmamışızdır; onlar, ölümsüz de değildirler.

9. Sonra, onlara verdiğimiz sözü yerine getirmişizdir; onları ve dilediklerimizi kurtarmış; aşırı gidenleriyse yok etmişizdir.

10. Andolsun ki size, öyle bir Kitap indirmişizdir ki içinde sizi ilgilendiren öğütler-uyarılar vardır. Aklınızı kullanmaz mısınız?

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَاَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
اٰخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّٓا اَحَسُّوا بَأْسَنَٓا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُٓوا اِلٰى مَٓا اُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسْـَٔلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
دَعْوٰيهُمْ حَتّٰى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَٓاءَ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ اَرَدْنَٓا اَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا
لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّٓا اِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى
الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾
وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذُٓوا اٰلِهَةً مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾
لَوْ كَانَ فِيهِمَٓا اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ﴿٢٣﴾ اَمِ اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِهِٓ اٰلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ
مَنْ قَبْلِي بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

11. Biz, zulmeden nice kentleri kırıp geçirmişizdir; bunun ardından başka topluluklar var etmişizdir.

12. Azabımızı hissettiklerinde, bulundukları yerden hızla uzaklaşmaya çabalamaktaydılar…

13. "(Durun) kaçmayın; varlık yüzünden savurganlaştığınız-şımardığınız evlerinize dönün! Ki elbette hesaba çekileceksiniz!"

14. "Eyvah-yazıklar olsun bize! Biz, gerçekten zalimlermişiz!..." dediler.

15. Onların bu tür haykırışları sürüp giderken, biz kendilerini kökten biçivermişizdir; sönüp gitmişlerdir.

16. Biz göğü, yeri ve bunlar arasındakileri eğlence olsun diye yaratmamışızdır ki!

17. Eğer bir eğlencelik dileseydik, onu kendi katımızda yapardık; (ama öyle yapmadık.) Yapsaydık öyle yapardık.

18. Hayır; biz hakkı batılın üstüne öyle bir atarız ki onun beynini parçalar-çıkarıp atar. Allah'a yakıştırdığınız nitelemelerden ötürü yazıklar olsun size!

19. Göklerde ve yerde kim varsa hepsi onundur. Onun katındakiler, kendisine kulluk etmekten ne büyüklenir, ne de yorulurlar.

20. Onlar, gece-gündüz hiç durmaksızın tesbih etmektedirler.

21. Yoksa yerden bir takım tanrılar edindiler de, (ölüleri) onlar mı diriltecekler?

22. Eğer yerde, gökte Allah'tan başka tanrılar olsaydı (evrenin) düzeni bozulurdu. Arş'ın egemeni olan Allah onların nitelemelerinden çok yücedir.

23. (O) yaptığından sorumlu tutulmaz; fakat onlar sorguya çekileceklerdir.

24. Yoksa ondan başka tanrılar mı edindiler? De ki: "Öyleyse kesin delilinizi getirin! Benimle birlikte olanların öğüdü de, benden öncekilerin öğüdü de budur." Ne yazık ki onların çoğu gerçeği bilmediklerinden yüz çevirmektedirler.

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا نُوح۪ٓى اِلَيْهِ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنَا
فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ
مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِه۪ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ اِلَّا
لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِه۪ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ
اِنّ۪ٓى اِلٰهٌ مِنْ دُونِه۪ فَذٰلِكَ نَجْز۪يهِ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِى الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٩﴾
اَوَلَمْ يَرَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا
فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَٓاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ اَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾
وَجَعَلْنَا فِى الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَم۪يدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا ف۪يهَا
فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَٓاءَ
سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ اٰيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ
الَّذ۪ى خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
ف۪ى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ
الْخُلْدَ اَفَاِئْنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ
وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَاِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

25. Senden önce bir elçi göndermedik ki kendisine: "Benden başka tanrı yoktur; sadece bana kulluk edin!" diye vahyetmiş olmayalım.

26. "Rahman çocuk edindi" dediler. Oysa o, yücedir. Hayır; melekler (onun) değerli-ikrama lâyık kullarıdır.

27. Onlar, kendisinden önce (kesinlikle) söz söylemezler; sadece onun emrini titizlikle uygularlar.

28. (Allah) onların önlerindeki ve arkalarındakini bilmektedir. Onlar, onun hoşnut olduklarından başkasına şefaat etmezler. Onlar onun yüceliği karşısında titremektedirler.

29. Onlardan her kim: "Ben, onun dışında bir tanrıyım!" derse, onu cehennemle cezalandırırız. Biz, zalimleri hep böyle cezalandırmaktayız.

30. O nankörler görmezler mi ki göklerle yer bitişikti de biz onları birbirinden ayırmışızdır ve her canlı şeyi biz sudan yaratmışızdır. Hâlâ iman etmeyecekler mi?

31. Yeryüzü onları sarsmasın diye üzerine dağlar yerleştirmişizdir; yolu bulmaları için onda geniş geçitler-yollar açmışızdır.

32. Göğü, korunmuş bir tavan yapmışızdır; oysa onlar onun ayetlerinden yüz çevirip durmaktadırlar.{411}

33. Geceyi, gündüzü, güneşi, ayı yaratan odur; (onların) her biri bir yörüngede yüzmektedir.

34. Biz, senden önce hiçbir insana ölümsüzlük vermemişizdir! Şimdi sen ölürsen onlar ölümsüz mü olacaklar?

35. Her can ölümü tadacaktır. Biz sizi sınamak için kötülükle de, iyilikle de denemekteyiz. Sonunda bize döndürüleceksiniz!{412}

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوٓا اِنْ يَتَّخِذُونَكَ اِلَّا هُزُوًاؕ
اَهٰذَا الَّذ۪ي يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ
هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍؕ سَاُر۪يكُمْ اٰيَات۪ي
فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِق۪ينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ح۪ينَ لَا يَكُفُّونَ
عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾
بَلْ تَأْت۪يهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَط۪يعُونَ رَدَّهَا
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَحَاقَ بِالَّذ۪ينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٤١﴾
قُلْ مَنْ يَكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِؕ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ
تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَاؕ لَا يَسْتَط۪يعُونَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ
وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ
حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُؕ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَأْتِي الْاَرْضَ
نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَاؕ اَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

36. İnkârcılar seni gördüklerinde: "Sizin tanrılarınızı diline dolayan bu mu?" diye seninle alay ederler. Oysa, Rahman'ın uyarısını kabul etmeyenler kendileridir.

37. İnsan, aceleci olarak yaratılmıştır. Ayetlerimi size (bir bir) göstereceğim; (sakın) acele edip istemeyin!

38. "Eğer doğruyu söylüyorsanız, şu vaid-ceza sözü ne zamandır?" demektedirler.

39. İnkârcılar, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi savamayacakları ve hiç yardım alamayacakları zamanı bir bilselerdi!

40. Doğrusu o kendilerine ansızın gelecek ve onları şaşkına çevirecektir. Onu ne savabilecekler, ne de kendilerine bir süre tanınacaktır.

41. Andolsun ki senden önceki peygamberlerle de alay edilmişti; fakat onlarla alay edenleri, o alay ettikleri şey (bir gün) kuşatıvermişti!

42. De ki: "Gece olsun, gündüz olsun sizi Rahman'dan kim koruyacak?" Hayır; onlar, rablerinin uyarılarından-öğütlerinden yüz çevirip durmaktadırlar.

43. Yoksa, kendilerini bize karşı koruyacak tanrıları mı var? Oysa ki onlar kendilerine bile yardımdan acizdirler; bizden de yakınlık bulamazlar.

44. Oysa biz onları da, atalarını da bir ömür boyu nimetlendirmişizdir. Bizim yeryüzünü uçlarından eksiltmekte olduğumuzu görmüyorlar mı? Onlar üstün gelecekler ha?{413}

قُلْ اِنَّمَٓا اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِۘ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَٓاءَ اِذَا مَا
يُنْذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ
الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔاۜ وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ
مِنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَاۜ وَكَفٰى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوسٰى وَهٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَٓاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَۙ ﴿٤٨﴾
اَلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾
وَهٰذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ اَنْزَلْنَاهُۜ اَفَاَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَٓا اِبْرٰهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَۚ ﴿٥١﴾ اِذْ قَالَ
لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِٓي اَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾
قَالُوا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ
اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ
مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
الَّذِي فَطَرَهُنَّۘ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللّٰهِ
لَاَكِيدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

45. De ki: “Ben sizi vahye dayanarak uyarmaktayım!” Ne yazık ki sağırlar uyarıldıklarında, çağrıyı duymazlar!”

46. Kendilerine rabbinin azabından bir küçük esinti dokunuverse, hemen: “Eyvah bize! Biz gerçekten de zalimlermişiz!” derler.

47. Biz kıyamet günü adalet terazileri kurarız. Hardal tanesi ağırlığınca da olsa onu hesaba katarız. Hesabı gören olarak biz yeteriz!

48. Andolsun ki biz Musa'ya ve Harun'a, hak'la batılı ayırt eden, korunanlar için bir ışık ve öğüt olan Kitab'ı vermişizdir.

49. Kimse kendilerini görmezken bile onlar rablerinden sakınırlar ve hesap saatinin dehşetinden titrerler.

50. Ona indirdiğimiz bu Kur'an, kutsal bir mesajdır. Siz onu inkâr mı ediyorsunuz?

51. Andolsun ki biz İbrahim'e daha önceden (gençlik dönemlerinde) de doğru yolu bulma, kavrama yeteneği vermişizdir. Biz (kendisini ve işin doğrusunu) bilmekteyizdir.

52. Babasına ve halkına şöyle demişti: “Sizin şu karşısına geçip taptığınız heykeller nedir?”

53. Dediler ki: “Biz babalarımızı-atalarımızı onlara tapar bulduk!”

54. Dedi ki: “Doğrusu; siz de, atalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz!”

55. Dediler ki: “Sen bize gerçeği mi getirdin, yoksa bizimle oyun mu oynamaktasın?”

56. Dedi ki: “Hayır; sizin rabbiniz, gökleri ve yerin rabbidir ki onları o yaratmıştır. Ben de buna tanıklık edenlerdenim.”

57. (İçinden de): “Allah'a yemin ederim ki siz çekip gittikten sonra putlarınıza bir oyun oynayacağım-yapmam gerekeni yapacağım” dedi.

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا اِلاَّ كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾
قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا اِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا
سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا
فَأْتُوا بِهِ عَلٰى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا
ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يَا اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ
كَبِيرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا
اِلٰى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ
نُكِسُوا عَلٰى رُؤُسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ
اَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لاَ يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَلاَ يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾
اُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَفَلاَ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾
قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُوا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾
قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلاَمًا عَلٰى اِبْرٰهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَاَرَادُوا
بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا
اِلَى الْاَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلاًّ جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

58. Sonunda (İbrahim) onların en büyükleri dışında, hepsini paramparça etti. Belki ona danışırlar diye (ona dokunmadı.)

59. “Tanrılarımıza bunu kim yapmıştır?” dediler. “Muhakkak o zalimlerden biridir!”

60. (Aralarından birileri): “Onları diline dolayan bir delikanlı (olduğunu) işitmiştik; kendisine 'İbrahim' denmekteymiş!”

61. (Yetkili birileri): “Öyleyse onu halkın önüne getirin de belki birileri tanıklık eder!” dediler.

62. (İbrahim gelince) dediler ki: “İbrahim! Bunu tanrılarımıza sen mi yaptın?”

63. “Hayır; (büyük putu göstererek) “Onu, şu büyükleri yapmıştır. Eğer konuşabilirlerse onlara sorun!” dedi.

64. (Soruyu yöneltenler bir an) kendi vicdanlarına başvurduklarında: “Gerçek şu ki zalim olanlar sizsiniz (biziz)!” dediler.

65. Sonra yine eski kafalarına döndüler: “Sen de bilirsin ki bunlar konuşamazlar!” (dediler.)

66. (İbrahim de) dedi ki: “Peki, siz Allah'ı bırakıp da, size yarar ya da zarar vermeyen şeylere mi tapmaktasınız?”

67. “Yuh sizlere ve Allah'tan başka taptıklarınıza! Siz, düşünüp aklınızı kullanmaz mısınız?”

68. Dediler ki: “Eğer (bir şey) yapacaksanız, onu yakın ki, tanrılarınıza da yardım etmiş olursunuz!?...”

69. Biz de dedik ki: “Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve esenlikli ol!”

70. Ona bir tuzak kurmak istemişlerdi; ama biz kendilerini hüsrana uğratmışızdır.

71. Onu ve Lut'u kurtarıp, insanlık dünyası için kutsal kıldığımız bir yere getirmişizdir. (Filistin yöresi)

72. Ona, İshak'ı ve üstüne de Yakub'u armağan etmiş; her birini salihler kılmışızdır.

وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ
وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيتَاءَ الزَّكٰوةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾
وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِى
كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَٓائِثَ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾
وَاَدْخَلْنَاهُ فِى رَحْمَتِنَا اِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا
اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ
وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمَانِ فِى الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ
وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمٰنَ وَكُلًّا
اٰتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ
وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ
لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ اَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾
وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِى بِاَمْرِهِ اِلَى الْاَرْضِ
الَّتِى بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

73. Kendilerini, emrimizle doğru yolu gösteren önderler yapmışızdır ve onlara iyi işler yapmalarını, namazı kılmayı ve zekâtı vermeyi vahyetmişizdir. Onlar bize ibadet eden kimselerdi.

74. Lut'a da bilgi ve hikmet (bilgelik) vermiş; onu çirkin işler işleyen kent halkından kurtarmışızdır. Gerçekten onlar yoldan çıkmış kötü insanlardı.

75. Onu rahmetimizin içine aldık; çünkü o salihlerdendi.

76. Nuh'u da (an!) O da, onlardan önce bize yakarmıştı. Biz de onun duasını kabul etmiş; kendisini ve ailesini büyük sıkıntılardan kurtarmışızdır.

77. Ayetlerimizi yalanlayanlara karşı kendisini desteklemişizdir. Hiç kuşkusuz onlar kötü bir toplumdu. Biz de onların tümünü suda boğmuşuzdur.

78. Davut ile Süleyman'ı da (an!) Hani onlar, bir topluluğun hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin tarlaları konusunda hüküm vermekteydiler. Biz onların kararına tanık olduk.

79. Süleyman'a o hükmü biz bellettik.{414} Her birine hükümdarlık ve bilgi verdik. Davud'a dağları ve kuşları boyun eğdirdik; onunla birlikte tesbih etmekteydiler. Biz bunları elbette yapmışızdır.

80. Ve sizi savaşın şiddetinden korumak üzere ona zırh yapmayı öğretmiştik. Peki, siz şükretmekte misiniz?

81. Süleyman'a da şiddetli esen rüzgârı (boyun eğdirmiştik), ki kendi emriyle, içini bereketlerle donattığımız topraklara doğru esip giderdi. Biz, elbette her şeyi bilenleriz.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ
ذٰلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ
اَنِّى مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَاٰتَيْنَاهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ
مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾
وَاِسْمٰعِيلَ وَاِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾
وَاَدْخَلْنَاهُمْ فِى رَحْمَتِنَا اِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾
وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
فَنَادٰى فِى الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
اِنِّى كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا
اِذْ نَادٰى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِى فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهُ
زَوْجَهُ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِى الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا
رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

82. Ona dalgıç olarak hizmet eden ve bundan başka işler de yapan kimi şeytanları da (emrine vermiştik.) Biz onları gözetim altında tutmaktaydık.

83. Eyyub'u da (an!) O rabbine şöyle dua etmişti: “Bu dert benim her yanımı sardı! Sen, merhametlilerin en merhametlisisin!”

84. Biz de onun duasını kabul etmiş; kendisine bulaşan derdi kaldırmıştık. Ona katımızdan bir rahmet, ibadet edenlere bir hatırlatma olarak kendisine ailesini ve onların bir katını vermişizdir.

85. İsmail'i, İdris'i, Zülkifl'i de (an!) Hepsi de sabredenlerdendi.

86. Onları rahmetimizin içine aldık; çünkü onlar salihlerdendi.

87. Balık sahibi-Zünnun'u (Yunus'u) da (an!) Hani o, (kavmine) kızıp da çekip gitmişti; bundan dolayı kendisine güç yetiremeyeceğimizi sanmıştı. Sonunda (balığın karnındaki) karanlıklar içinde: “Senden başka tanrı yoktur; sen Yücesin! Gerçekten ben yanlış yaptım!” diye yalvarmıştı.{415}

88. Biz de onun duasını kabul edip; kendisini tasadan kurtarmışızdır. İşte biz iman edenleri böyle kurtarırız.

89. Zekeriya'yı da (an!) Hani Rabbine şöyle dua etmişti: “Rabbim, beni tek başıma bırakma! Sen mirasçıların-geride kalanların en hayırlısısın!”

90. Onun duasını da kabul buyurduk; ona Yahya'yı armağan ettik. Eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışanlardı; umarak ve korkarak bize yakarırlardı. Bize derin saygı gösterirlerdi.

وَالَّتِي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا اٰيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ اِنَّ هٰذِهٖ اُمَّتُكُمْ
اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا
اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ اِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ
الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهٖ وَاِنَّا لَهُ
كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلٰى قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا اَنَّهُمْ لَا
يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰى اِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ
مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ
فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي
غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ
وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ اَنْتُمْ لَهَا
وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ هٰؤُلَاءِ اٰلِهَةً مَا وَرَدُوهَا
وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ
وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ
لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰى اُولٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

91. O iffetini korumuş olan (Meryem'i) de (an!) Ona kendi ruhumuzdan üflemiş; kendisini ve oğlunu insanlık dünyasına bir mucize-simge yapmışızdır.

92. İşte bu sizin (tevhit inancı etrafında toplanan) ümmetiniz, bir tek ümmettir. Rabbiniz de benim. İbadetinizi de sadece bana yapın! {416}

93. Onlar işlerini kendi aralarında parçaladılar (Dinlerinde kaynak, amaç, ibadetler birken, farklılıklara, bölünmelere gittiler) sonunda hepsi bize döndürülecek-lerdir.

94. Artık kim inanmış biri olarak yararlı işler yaparsa, onun bu çabası kesinlikle boşa gitmeyecektir. Biz yapılanları sürekli kaydetmekteyiz.

95. (İnkârları sebebiyle) yok ettiğimiz bir kente-halka yeniden yaşamak haramdır-yasaktır. Onlar bir kez daha geri dönemezler.

96. (O an gelip) Yecuc ve Mecuc'un önü açıldığında, onlar her yönden akın edip saldırdıklarında...

97. Hak-gerçek olan vaid yaklaşmış demektir. İşe o zaman inkâr edenlerin gözleri yuvalarından fırlayıp donakalır! "Eyvah ki eyvah bize! Aymazlığımızdan ötürü biz bu durumu (düşünemedik); meğerse ne zalimmişiz!" (diye yakınırlar).

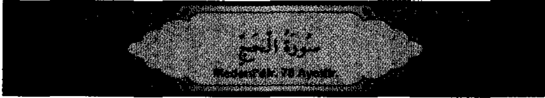
98. Siz ve Allah'tan başka taptıklarınız cehennemin yakıtısınız, ki oraya tümünüz girecektir.

99. Eğer onlar tanrı olsalardı oraya girmezlerdi; oysa, çok uzun süre orada kalacaklardır.

100. Onlar için iniltili ve hırıltılı bir soluma ve hiçbir şey işitmemezlik vardır.

101. Lâkin bizden kendilerine güzellik yansımış olanlar, işte onlar cehennemden uzaklaştırılmışlardır.

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِى مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ١٠٢
لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ هٰذَا
يَوْمُكُمُ الَّذِى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ١٠٣ يَوْمَ نَطْوِى السَّمَٓاءَ
كَطَىِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَاْنَٓا اَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا
عَلَيْنَا اِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ١٠٤ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِى الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ
الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِىَ الصَّالِحُونَ ١٠٥
اِنَّ فِى هٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ١٠٦ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا
رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ ١٠٧ قُلْ اِنَّمَا يُوحٰٓى اِلَىَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ
وَاحِدٌ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ١٠٨ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ
عَلٰى سَوَٓاءٍ وَاِنْ اَدْرٖٓى اَقَرِيبٌ اَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ١٠٩ اِنَّهُ يَعْلَمُ
الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ١١٠ وَاِنْ اَدْرٖى لَعَلَّهُ
فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِينٍ ١١١ قَالَ رَبِّ احْكُمْ
بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ ١١٢

102. Onun uğultusunu duymazlar bile ve canlarının çektiği nimetler içinde çıkmamacasına kalırlar…

103. O en büyük korku onları hiç tasalandırmaz. Melekler kendilerini (şu sözlerle) karşılar: "İşte bu; size söz verilen," (bildiğimiz) o gündür!"

104. O gün göğü, yazı tomarlarını dürer gibi toplarız. Onu ilk yaratılıştaki anına döndürürüz. (Bu) bizim verilmiş sözümüzdür; onu mutlaka gerçekleştireceğiz.{417}

105. Andolsun ki biz, Tevrat'tan sonra Zebur'da da: "Hiç kuşkusuz yeryüzüne, salih kullarım vâris olacaktır" diye yazmışızdır.

106. "Kul gibi kul" olan bir toplum (bireyleri) için, elbette bunda "bir mesaj" vardır.

107. (Ey Muhammed!) Biz seni âlemlere-tüm varlıklar dünyasına "rahmet" olarak göndermişizdir.{418}

108. De ki: "Bana, tanrınızın ancak bir tek tanrı olduğu vahyolunmaktadır. (Puta tapmayı bırakıp) ona teslim-Müslüman olur musunuz?"

109. Buna rağmen yüz çevirecek olurlarsa de ki: "(Açıklamam gerekenleri) ben sizin tümünüze, eşit biçimde açıkladım. Artık (o) tehdit edildiğiniz şeyin yakın mı, yoksa uzak mı olduğunu ben bilemem!"

110. "Hiç kuşkusuz Allah, sözün açığını da bilmektedir; gizlediklerinizi de bilmektedir."

111. "Bilemem; belki bu sizin için bir denemedir; belki de, bir süreye kadar yaşatmak içindir!"

112. De ki:{419}"Rabbim! (Onlar hakkında) adaletinle hüküm ver! Bizim rabbimiz, sizin her türlü nitelendirmelerinize karşı, yardımına sığınılan Rahman'dır!"

22. HAC SURESİ

(Bu sure, genellikle Mekke'de inmiştir; ancak Medine'de inen ayetleri de vardır. Hac işlerinden söz ettiğinden bu adı almıştır. 78 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey insanlar! Rabbinizden korkup sakının! Çünkü, kıyamet saatinin sarsıntısı, cidden çok korkunç bir şeydir!

2. Onu gördüğünüz gün, her emziren (ana) emzirdiğini atar; her hamile kadın bebeğini düşürür. Sarhoş olmadıkları halde, insanları sarhoş gibi görürsün! (Bu); Allah'ın azabının şiddetindendir.

3. İnsanlardan öyleleri vardır ki, Allah hakkında tartışıp dururlar ve her şarlatan şeytana uyarlar.

4. Şeytanın hakkında şöyle yazılmıştır: "Kim onu dost bilirse, muhakkak ki o, kendisini saptırır ve alevli ateşin azabına çekip götürür."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظ۪يمٌ ﴿١﴾
يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّٓا اَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى
وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَد۪يدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَر۪يدٍ ﴿٣﴾
كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْد۪يهِ اِلٰى
عَذَابِ السَّع۪يرِ ﴿٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ ف۪ي رَيْبٍ
مِنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ
فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَٓاءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ
طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ
مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا
وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَٓاءَ
اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَه۪يجٍ ﴿٥﴾

5. Ey insanlar! Eğer öldükten sonraki dirilişten kuşkudaysanız, (bilmelisiniz ki) biz sizi (ilk kez) topraktan yaratmışızdır. Sonra bir nutfe (sperm)'den, sonra alâka(embriyo)'dan, sonra, yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnemlik et parçasından (mudga) ki size, (kudretimizi) açıkça gösterelim. (Bu sürecin sonunda) dilediğimizi belirli bir süreye kadar rahimlerde tutar; sonra sizi bir bebek olarak çıkarırız. Sonra, istenen gücünüze erişmeniz için (sizi geliştiririz.) Kiminizin hayatına küçükken son verirken, kiminiz de ömrün en aşağı ucuna çevrilirsiniz ki bilirken bir şey bilmez duruma gelirsiniz. (Beden ve meleke yönünden gerilersiniz.) Yeryüzünü de kupkuru ve ölü gibi görürsün! Fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimizde titreşir; kabarır ve her güzel çiftten (bitkiler) bitirir.{420}

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتٰى وَاَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٦﴾ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي
الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾
ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ فَاِنْ اَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَاَنَّ بِهِ وَاِنْ اَصَابَتْهُ
فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ ذٰلِكَ هُوَ
الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ
ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ اَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ
لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللّٰهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَاءِ
ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

6. Gerçek budur-böyledir. Zira Allah, tek gerçektir. O, ölüleri diriltir; o, her şeye güç yetirendir.

7. (Bir başka) gerçek de şu ki kıyamet saati yaklaşarak gelmektedir. Onda, kesinlikle bir kuşku yoktur. Allah, kabirlerdekileri elbette diriltecektir.

8. İnsanlardan kimisi; hiçbir bilgisi, bir yol göstericisi-aydınlatıcı bir kitabı olmaksızın Allah hakkında tartışıp durmaktadır.

9. Allah'ın yolundan saptırmak için bunu kasıla kasıla (yaparlar.) Öyleleri için dünya hayatı bir kepazeliktir. Kıyamet günü biz böylelerine kasıp kavurucu ateşin azabını tattıracağız.

10. (Ey uyurgezer insan!) İşte bu son, senin ellerinle yapıp ettiğin iş ve eylemlerden ötürüdür. (Gerçekte) Allah, kullarına asla zulmedici değildir.

11. İnsanların kimisi de (İslâm'a dört elle sarılmayıp ellerinin ucuyla) kıyısından-köşesinden Allah'a ibadet eder (gibi yaparlar.) İşleri yolunda gidince sevinir; eğer başına bir kötülük gelirse yüzüstü dönerek dinden uzaklaşır. O, dünyayı da, ahireti de kaybetmiştir. İşte apaçık-göz göre göre kaybediş budur!

12. Allah'ı bırakıp da, kendilerine ne zararı ne de yararı dokunacak şeylere yakarır. Sapkınlığın en aşırısı da budur.

13. Zararı, yararından daha yakın olana tapar durur. O (yakardığı) ne kötü bir dost, ne kötü bir arkadaştır!

14. Hiç kuşkusuz Allah, iman edip salih ameller işleyenleri, altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Allah, elbette dilediğini yapar.

15. Kim, Allah'ın dünyada da, ahirette de kendisine yardım etmeyeceğini sanıyorsa, bir sebeple-yolla göğe uzansın (çıksın), sonra da (ayaklarını yerden) kesmiş olarak baksın; bu çaresi, içine düştüğü bulanımı giderebilecek mi? (gideremeyecek mi?){421}

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَاَنَّ اللّٰهَ يَهْدٖي مَنْ يُرٖيدُ ﴿١٦﴾
اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَالَّذٖينَ هَادُوا وَالصَّابِئٖينَ
وَالنَّصَارٰى وَالْمَجُوسَ وَالَّذٖينَ اَشْرَكُوا اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهٖيدٌ ﴿١٧﴾ اَلَمْ تَرَ

اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثٖيرٌ
مِنَ النَّاسِ وَكَثٖيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللّٰهُ فَمَا
لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هٰذَانِ خَصْمَانِ
اخْتَصَمُوا فٖي رَبِّهِمْ فَالَّذٖينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ
يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمٖيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهٖ مَا فٖي بُطُونِهِمْ
وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدٖيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا اَرَادُوا
اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعٖيدُوا فٖيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرٖيقِ ﴿٢٢﴾
اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فٖيهَا مِنْ اَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فٖيهَا حَرٖيرٌ ﴿٢٣﴾

16. Ve işte biz Kur'an'ı (bunun için) apaçık belge ve bilgi kaynağı olarak indirmişizdir. Hiç kuşkusuz Allah dilediğini-dileyeni doğru yola eriştirir!

17. İman edenler, Yahudiler, Sabiiler (yıldızlara tapanlar), Hristiyanlar, Mecusiler (Zerduştiler) ve (Allah'a) ortak koşanlar… İşte Allah kıyamet günü bunların arasını ayıracak-hükmünü verecektir. Hiç kuşkusuz Allah, her şeye tanıktır.

18. Göklerde ve yerde olanların; güneşin, ayın, yıldızların, dağların, ağaçların, hayvanların ve insanlardan birçoğunun Allah'a secde etmekte olduklarını görmez misin? (Buna rağmen) birçoğuna da azap hak olmuştur. Allah'ın aşağılattığı kimseye, değer veren olmaz. Allah, dilediğini yapar.{422}

19. İşte şunlar, rableri hakkında tartışan iki (karşıt) gruptur: İnkârcılar için ateşten giysi biçilir ve başları üstünden de kaynar su dökülür.

20. Onunla, karınlarının içindekiler ve derileri eritilir.

21. Onlar için demirden kamçılar vardır.

22. Her ne zaman (yaşanan) sıkıntıdan ötürü oradan çıkmak isteseler, geri çevrilirler ve (onlara): "Yangının azabını tadın!" (denir.)

23. Hiç kuşkusuz Allah, iman edenleri ve iyi işler yapanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Orada, altın bilezikler ve inciler takınırlar; onların giysileri de ipektir.

وَهُدُٓوا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِۚ وَهُدُٓوا اِلٰى صِرَاطِ الْحَم۪يدِ ﴿٢٤﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذ۪ي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَٓاءًۨ الْعَاكِفُ
ف۪يهِ وَالْبَادِۜ وَمَنْ يُرِدْ ف۪يهِ بِاِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ
عَذَابٍ اَل۪يمٍ۟ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ بَوَّأْنَا لِاِبْرٰه۪يمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
اَنْ لَا تُشْرِكْ ب۪ي شَيْـًٔا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّٓائِف۪ينَ وَالْقَٓائِم۪ينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ
رِجَالًا وَعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْت۪ينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَم۪يقٍۙ ﴿٢٧﴾
لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ ف۪ٓي اَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ
عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَه۪يمَةِ الْاَنْعَامِۚ فَكُلُوا مِنْهَا
وَاَطْعِمُوا الْبَٓائِسَ الْفَق۪يرَۘ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ
وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَت۪يقِ ﴿٢٩﴾
ذٰلِكَۗ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ
رَبِّه۪ۜ وَاُحِلَّتْ لَكُمُ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِۙ ﴿٣٠﴾

24. Onlar sözün güzeline iletilmişlerdir; onlar çok övülenin doğru yoluna yöneltilmişlerdir.

25. Gerçek şu ki, inkâr edip Allah yolundan ve yerlilerle dışarıdan gelenlere eşit olarak (kıble) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara, orada zulmedip adaletten ayrılanlara acı bir azap tattırırız.

26. Biz İbrahim'e, Ev'in yerini belirtip hazırladığımızda: "Bana hiçbir şeyi ortak koşma! Tavaf edenler, kıyamda duranlar, rükû-secde edenler için evimi temiz tut!" (demiştik.)

27. (Ey Muhammed!) İnsanlara haccı ilân et! Yaya olarak ya da uzak yollardan gelen yorgun düşmüş develer üzerinde sana gelip ulaşsınlar! {423}

28. Kendileri için birtakım yararlara tanık olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine, belli günlerde, Allah'ın adını ansınlar. Artık bunlardan yiyin ve sıkıntı içindeki fakir(ler)'e de yedirin!

29. Sonra kirlerini gidersinler; adaklarını yerine getirsinler; Beyt-i Atik (Eski Ev)'i tavaf etsinler!

30. İşte böyle; kim Allah'ın yasaklarına saygı gösterirse o, rabbinin yanında kendisi için iyidir. Size (vahiyle) okunanlar dışındaki hayvanlar helâl kılınmıştır. Artık o pis putlardan kaçının ve yalan-kö-

حُنَفَاءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ
فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾ ذٰلِكَ وَمَنْ
يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللّٰهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ
فِيهَا مَنَافِعُ إِلٰى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾
وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ
مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ
الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
عَلٰى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلٰوةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾
وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللّٰهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ
فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا
مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللّٰهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلٰكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوٰى مِنْكُمْ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا
هَدٰيكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللّٰهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ
اٰمَنُوا إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

31. Allah'a ortak koşmaksızın, özenle onu birleyenler olun! Kim Allah'a ortak koşarsa o, (tıpkı şu hâli yaşar): Sanki gökten düşmüş de kendisini bir kuş kapmış, ya da rüzgâr onu uzak bir yere sürüklemiştir…

32. İşte böyle… Kim Allah'ın simgelerini-ilkelerini yüceltirse, bu, kalplerdeki Allah korkusu ve saygısındandır.

33. Onlarda sizin için, belli bir süreye kadar yararlar vardır. Sonra onların (Kurban edileceklerin) yeri Beyt-i Atik'tir.

34. Biz, her ümmet için bir ibadet biçimi-Kurban töresi koymuşuzdur ki Allah'ın rızık olarak verdiği hayvanların üzerine onun adını ansınlar. Sizin hepinizin tanrısı bir tek tanrıdır; siz sadece ona boyun eğin! (Ey Muhammed!) Sen de, alçak gönüllüleri-samimi müminleri müjdele!

35. Ki onlar Allah anıldığında kalpleri titrer, başlarına gelen kötülüklere sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah rızası için) harcarlar.

36. Biz o iri cüsseli develeri de size Allah'ın (dinindeki) simgelerden kılmışızdır. Onlarda sizin için hayır vardır. Onlar, ön ayaklarını sıra halinde yere basmışken, üzerlerine Allah'ın adını anıp (kesin!) Yanları yere düşüp (yüzünce de) onlardan yiyin! Fakirlere ve yoksullara da yedirin! Allah onları size boyun eğdirmiştir ki şükredesiniz.

37. Onların etleri ve kanları Allah'a ulaşmaz. Ona ancak sizin takvanız ulaşır. Allah onları, sizi doğru yola ilettiği için kendisinin büyüklüğünü anasınız diye size boyun eğdirmiştir. "(Ey Muhammed!) İyilik düşünen-iyi iş işleyen müminleri müjdele!"

38. Hiç kuşkusuz Allah, iman edenleri savunur-kollar, Allah hainleri-nankörleri sevmez.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ
لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ اَلَّذِينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّا
اَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللّٰهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ
لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا
اسْمُ اللّٰهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ اَلَّذِينَ اِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلّٰهِ
عَاقِبَةُ الْاُمُورِ ﴿٤١﴾ وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ اِبْرٰهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾
وَاَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ
مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ
قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا اَوْ اٰذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَاِنَّهَا لَا تَعْمَى
الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

39. Kendilerine savaş açılanlara, savaşma izni verilmiştir; çünkü onlara zulmedilmiştir. Hiç kuşkusuz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir.{424}

40. Onlar sadece: “Rabb'imiz Allah'tır” dedikleri için, haksız yere yurtlarından sürülüp çıkarılmıştır. Eğer Allah insanların kimisini, kimisiyle savmasaydı, içlerinde Allah'ın adı çok anılan manastırlar, kiliseler, sinagoklar ve mescitler yıkılırdı. Allah, kendisine yardım edenlere elbette yardım eder. Hiç kuşkusuz Allah, en üstün güç ve kudrette olandır.

41. Onlar ki kendilerini yeryüzünde yöneticiler kıldığımızda namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyiliği emrederler, kötülükten de sakındırırlar. Tüm iş ve oluşların sonu Allah'a aittir.

42. (Ey Muhammed!) Eğer seni yalanlıyorlarsa, (bilesin ki) bunlardan önce Nuh, Ad ve Semud kavmi de yalanlamıştı.

43. İbrahim'in kavmi ve Lut'un kavmi de,

44. Medyen halkı da (yalanlamıştı). Musa da yalanlanmıştı. Ben o inkâr edenlere bir süre tanımıştım. Sonra da kendilerini yakalayıverdim. Beni tanımamak nasılmış (gördüler)!

45. Nice kentlerin halkını işledikleri zulümden ötürü yok etmişizdir. Onlardan geriye kalanlar: Çökmüş çatılar, terkedilmiş kuyular, sağlam, fakat ıssız köşklerdir.{425}

46. Hiç yeryüzünde dolaşmazlar mı ki işiten kulakları, düşünen gönülleri duyarlık kazansın da vicdanları devreye girip gerçeklere kulak versinler! Asıl körlük, gözlerin görmemesi değil, gönül gözünün körlüğüdür.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَاِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا وَاِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾
قُلْ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا اَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾
وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ اِلَّا اِذَا
تَمَنّٰى اَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي اُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيَاتِهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي
الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ
وَاِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ اُوتُوا
الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ
قُلُوبُهُمْ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾
وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

47. Senden azabın çabuklaştırılmasını istemektedirler. Allah, verdiği sözün tersini yapmaz. Rabbin katında bir gün, sizin hesabınızdaki bin yıl gibidir.

48. Nice kentlerin halkına, zalimliklerine rağmen süre tanınmış, sonra da onları yakalayıvermişizdir. Sonunda dönüş mutlaka banadır.

49. De ki: "Ey insanlar! Gerçekten ben sizin için sadece bir uyarıcıyım!"

50. İman edip iyi işler yapanlara bağışlanma ve bol rızık vardır.

51. Ayetlerimizi etkisizleştirmek için çabalayanlar alevli ateşin-cehennemin halkıdırlar.

52. Biz senden önce hiçbir rasul (elçi) ve nebi (peygamber) göndermedik ki, o bir şey dilediğinde, şeytan onun dileğine bir şey atmış olmasın; fakat Allah şeytanın attığını siler; sonra da kendi ayetlerini sağlamlaştırır. Allah her şeyi bilendir; hikmetle hükmedendir.{426}

53. Böylece, şeytanın attığını, kalplerinde hastalık bulunanlar ve kalpleri duyarlılıklarını yitirmiş olanlar için bir sınava dönüştürür. Zalimler, uzak bir ayrılık (kopuş) içindedirler.

54. Ve kendilerine ilim verilmiş olanlar, Kur'an'ın, rabbinden (gelen) gerçek olduğunu bilsinler de ona inansınlar ki böylece kalpleri doygunluğa ermiş olarak ona bağlansınlar. Hiç kuşkusuz Allah, iman edenleri doğru yola yöneltendir.

55. İnkâr edenlerse, kıyamet kendilerine ansızın gelinceye, ya da kesintiye uğramış bir günün (Bedr'in ya da benzerlerinin) azabı onları yakalayıncaya kadar, Kur'an'dan yana kuşkularını sürdürüp duracaklardır.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مُهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوا
اَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ
لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ
بَصِيرٌ ﴿٦١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ
مُخْضَرَّةً اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

56. O gün mülk-egemenlik Allah'ındır (tercihler devre dışıdır.) Onların aralarında hüküm verecektir. İman edip iyi işler yapanlar, nimet cennetlerine konacaktır.

57. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar için aşağılayıcı bir azap muhakkaktır.

58. Allah yolunda göç edip, sonra öldürülen ya da ölenlere gelince; Allah kendilerini en güzel bir rızıkla ödüllendirecektir. Hiç kuşkusuz Allah, rızık verenlerin en iyisidir.

59. Onları, hoşnut olacakları bir yere koyacaktır. Doğrusu Allah, her şeyi bilen, kullarına da yumuşak davranandır.

60. İşte böyle... Her kim, kendisine yapılan cezanın dengiyle ceza verir, sonra kendisine yeniden saldırılırsa, Allah ona muhakkak yardım eder. Hiç kuşkusuz Allah affedendir; yarlıgayandır.

61. İşte böyle... (Allah) geceyi gündüzün içine sokar; gündüzü de gecenin içine sokar. Doğrusu Allah, işitendir; görendir.

62. İşte böyle... Çünkü Allah gerçektir. Ondan başka yalvarıp yakardıklarıysa, hiçbir aslı-esası olmayan batıl şeylerdir. Allah, yüceler yücesidir ve büyüklüğünün sınırı yoktur.

63. Görmez misin ki Allah, gökten su indirip de yeryüzünü yeşillikle donatmaktadır. Doğrusu Allah pek şefkatli ve her şeyden haberi olandır.

64. Göklerde ve yerde olanların hepsi onundur. Hiç kuşkusuz Allah, hiçbir şeye ihtiyaç duymayandır; övgüye en çok lâyık olandır.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
بِإِذْنِهِ إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي
أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾
لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾
وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللّٰهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ
أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذٰلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَمْ
يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي
وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكُمُ النَّارُ
وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

65. Allah'ın yeryüzündekileri ve denizde onun emriyle akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdiğini ve göğü, izni olmaksızın yerin üzerine düşmekten alıkoyduğunu görmez misin? Allah insanlara karşı pek şefkatlidir; çok merhametlidir.{427}

66. Odur size can veren; sonra sizi öldüren ve sonra da yeniden diriltecek olan… İnsan gerçekten nankördür!

67. Biz, her ümmet için bir ibadet biçimi-yöntemi koymuşuzdur ki, bu konuda seninle kesinlikle çekişmesinler! Sen rabbine çağır! Hiç kuşkusuz sen doğru bir yol üzerindesin.{428}

68. Eğer seninle münakaşaya girerlerse: "Allah, yapmakta olduğunuzu çok iyi bilmektedir!" de!

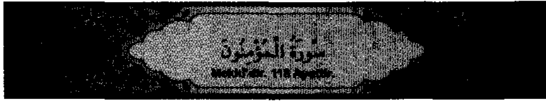
69. "Allah, kıyamet günü, ayrılığa düştüğünüz konularda hüküm verecektir."

70. Allah'ın gökte ve yerde olan her şeyi bildiğini bilmez misin? Tüm bunlar bir Kitap'ta(yazılı)'dır. Elbette bu Allah için çok kolaydır.

71. Onlar Allah'ı bırakıp onun kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği ve haklarında hiç bilgileri olmayan şeylere tapmaktadırlar. O zalimlerin yardımcıları da olmayacaktır.

72. Kendilerine apaçık olan ayetlerimiz okunduğunda, sen o inkârcıların yüzlerindeki hoşnutsuzluğu (görüp) anlarsın. Neredeyse, kendilerine ayetlerimizi okuyanın üzerine saldıracaklardır. De ki: "Size bundan (bu kızgın hâlinizden) daha kötüsünü bildireyim mi? Ateş-cehennemdir! O, Allah'ın kâfirlere vaididir. Ne kötü dönüş yeridir o!"

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُۜ اِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُۜ وَاِنْ يَسْلُبْهُمُ
الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُۜ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾
مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اَللّٰهُ
يَصْطَفِي مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِۜ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌۚ ﴿٧٥﴾
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَۚ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللّٰهِ
حَقَّ جِهَادِهِۜ هُوَ اجْتَبٰيكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ
مِنْ حَرَجٍۜ مِلَّةَ اَبِيكُمْ اِبْرٰهِيمَۜ هُوَ سَمّٰيكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ
وَفِي هٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَٓاءَ
عَلَى النَّاسِۚ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللّٰهِۜ
هُوَ مَوْلٰيكُمْۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

73. Ey insanlar! Size bir örnek verilmektedir; onu dinleyin! (anlayın): Sizin Allah'ın dışındaki taptıklarınız-tümü bir araya gelseler de-bir sinekçik bile yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey kapacak olsa, onu da geri alamazlar. (Yardım) isteyen de aciz, (yardım) istenen de!

74. (Şu insanoğlu) Allah'ı, gereğince-şanına yakışır biçimde takdir edemedi (gitti)! Hiç kuşkusuz Allah, en üstün güç ve kudrette olandır.

75. Allah, meleklerden de, insanlardan da elçiler seçer. Doğrusu Allah, her şeyi işitendir; görendir de.

76. O, onların geçmişini de, geleceklerini de bilir. Bütün işler Allah'a döndürülür.

77. Ey iman edenler! Rükû edin! Secde edin yani rabbinize ibadet edin! İyilikler de yapın ki kurtulabilesiniz!

78. Allah uğrunda, ona yaraşır bir biçimde cihat edin! O, sizi seçti ve dinde size bir güçlük yüklemedi. Babanız İbrahim'in dini(ne uyun)! O, bundan önceki kitaplarda da, Kur'an'da da size "Müslümanlar" adını verdi ki, Elçi size tanık olsun, siz de insanlara tanık olasınız! Haydi; namazı kılın! Zekâtı verin! Ve Allah'a sarılın! Sizin sahibiniz-sığınağınız odur. Ne güzel sahip, ne güzel dost ve yardımcıdır (o)! {429}

23. MÜ'MİNUN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İlk ayetlerinden itibaren çekilen sıkıntıların sonunda mü'minlerin zafere ulaşacakları anlatılır. Onun için, mümin kelimesinin çoğulu olan "mü'minun" bu sureye ad olmuştur. 118 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Müminler gerçekten kurtulmuşlardır-başarıya ulaşmışlardır;

2. Ki onlar namazlarında huşû içindedirler-pek saygılıdırlar.

3. Onlar, boş söz ve işlerden uzaktırlar;

4. Onlar zekâtı verirler;

5. Ve onlar iffetlerini korurlar;

6. Ancak eşleri ya da yeminlerinin-sözleşmelerinin hak sahibi kıldıkları bunun dışındadır; (bunlarla ilişkiden ötürü) onlar kınanmazlar.{430}

7. Kim de bundan ötesini ararsa, artık öyleleri, sınırı çiğneyenlerdir.

8. O müminler emanetlerini ve verdikleri sözleri titizlikle yerine getirirler.

9. Onlar namazlarını korurlar (kılmayı sürdürürler).

10. İşte ancak bunlar (tüm güzelliklere) varis olacaktır.

11. Onlar (en yüce cennet makamı olan) Firdevs'e varis olacaklar; hiç çıkmamacasına orada kalacaklardır.

12. Andolsun ki biz insanı süzme bir çamurdan yaratmışızdır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ ف۪ي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ
عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾
وَالَّذ۪ينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوم۪ينَ ﴿٦﴾ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَٓاءَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾
وَالَّذ۪ينَ هُمْ عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾
اَلَّذ۪ينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
الْاِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ ط۪ينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً ف۪ي قَرَارٍ
مَك۪ينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ
مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ
اَنْشَاْنَاهُ خَلْقًا اٰخَرَ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِق۪ينَ ﴿١٤﴾
ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ
سَبْعَ طَرَٓائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِل۪ينَ ﴿١٧﴾

13. Sonra onu bir nutfe (damlacık) durumunda, savunması sağlam bir karar yerine koymuşuzdur.

14. Sonra o nutfeyi alâka(embriyo)'ya dönüştürmüşüzdür. Bir çiğnemlik eti kemiklere çevirmiş; kemiklere de et giydirmiş; sonra da onu bambaşka bir yaratık yapmışızdır. Yaratıp biçimlendirenlerin en güzeli olan Allah'ın gücü ve şanı ne yücedir!

15. Sonra bunun (belirlenmiş olan sürenin) ardından siz öleceksiniz!

16. Sonra da siz kıyamet günü gerçekten diriltileceksiniz!{431}

17. Andolsun ki biz üstünüzde yedi yol yaratmışızdır. Biz, yaratıştan kesinlikle habersiz değilizdir.{432}

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍ فَاَسْكَنَّاهُ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّا عَلٰى
ذَهَابٍ بِه۪ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِه۪ جَنَّاتٍ مِنْ نَخ۪يلٍ
وَاَعْنَابٍ لَكُمْ ف۪يهَا فَوَاكِهُ كَث۪يرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ
مِنْ طُورِ سَيْنَٓاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْاٰكِل۪ينَ ﴿٢٠﴾ وَاِنَّ لَكُمْ
فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْق۪يكُمْ مِمَّا ف۪ي بُطُونِهَا وَلَكُمْ ف۪يهَا مَنَافِعُ كَث۪يرَةٌ
وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
نُوحًا اِلٰى قَوْمِه۪ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ
اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِه۪ مَا هٰذَٓا
اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُر۪يدُ اَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ
مَلٰٓئِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا ف۪ٓي اٰبَٓائِنَا الْاَوَّل۪ينَ ﴿٢٤﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ
بِه۪ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِه۪ حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْن۪ي بِمَا
كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَاَوْحَيْنَٓا اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا
وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَٓاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ ف۪يهَا
مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْن۪ي فِي الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

18. Gökten belli bir ölçüde su indirip onu yeryüzünde durdurmuşuzdur (biriktirdik). Hiç kuşkusuz bizim onu gidermeye de gücümüz yeter.

19. Böylece, onunla size hurmalıklar ve üzüm bağları yetiştirdik. Sizin için orada bol yemişler vardır ki yemektesiniz.

20. Ve Tur-i Sina çevresinde (meyvesi) yağlı ve yiyenlere katık olan bir (zeytin) ağacı (bitirdik.)

21. Hayvanlarda da sizin için bir ders vardır. Karınlarının içindekinden size içirmekteyiz ve onlarda sizin için birçok yararlar vardır; onlardan yemektesiniz de.

22. Onların üzerinde ve gemilerin üzerinde taşınmaktasınız.

23. Andolsun ki biz Nuh'u kavmine (elçi) göndermişizdir. Demişti ki: "Ey halkım! Sadece Allah'a kulluk edin; sizin ondan başka tanrınız yoktur! Korunup sakınmaz mısınız?"

24. Kavminin inkârcı kesiminin önde gelenleri şöyle dediler: "Bu da, sizin gibi bir insandan başkası değildir. (Niyeti) size karşı bir üstünlük elde etmektir. Eğer Allah dilemiş olsaydı, (elçi olarak) melekleri indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan böylesini duymadık ki!"

25. "O sadece delinin biridir. Hele, bir süreye dek kendisini gözetleyin!"

26. (Nuh) dedi ki: "Rabbim! Beni yalanlayıp durmaları karşısında bana yardım et!"

27. Biz de kendisine vahyetmişizdir: "Gözetimimizde ve vahyimize göre o gemiyi yap! Bizim buyruğumuz gelince, tandır da kızışınca-yer kabuğu çatlayıp sular kaynayıp taşınca ailenle birlikte her türden birer çift gemiye sok! Yalnız, onlar içinden, haklarında daha önce hüküm verilmiş olanları bırak! Zulmedenler hakkında da bana yakarıp durma; çünkü onlar boğulacaktır!"

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي
نَجّٰينَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْني مُنْزَلاً
مُبَارَكاً وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلينَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ في ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ وَاِنْ كُنَّا
لَمُبْتَلينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْناً اٰخَرينَ ﴿٣١﴾ فَاَرْسَلْنَا فيهِمْ
رَسُولاً مِنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾
وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ
وَاَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مَا هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا
تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَراً
مِثْلَكُمْ اِنَّكُمْ اِذاً لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ
تُرَاباً وَعِظَاماً اَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾
اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثينَ ﴿٣٧﴾
اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِباً وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنينَ ﴿٣٨﴾
قَالَ رَبِّ انْصُرْني بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَليلٍ لَيُصْبِحُنَّ
نَادِمينَ ﴿٤٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْداً
لِلْقَوْمِ الظَّالِمينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُوناً اٰخَرينَ ﴿٤٢﴾

28. "Sen ve yanındakiler gemiye yerleştiğinizde: "Bizi, o zalim topluluktan kurtaran Allah'a hamdolsun!" de!

29. Ve : "Rabbim! Beni bereketli bir yere indir! Sen konuk ağarlayanların en iyisisin!" de!

30. Hiç kuşkusuz bunda dersler vardır ve biz gerçekten onları sınamaktayızdır.

31. Sonra biz onların ardından başka nesiller yetiştirdik.

32. Onlara da kendi aralarından: "Allah'a ibadet edin! Sizin, ondan başka tanrınız yoktur. Korunup sakınmaz mısınız?" (desin) diye bir elçi göndermişizdir.

33. Dünya hayatında kendilerine servet verip refaha ulaştırdıklarımızdan, inkâra sapıp, ahiretteki buluşmayı da yalanlayan (kimi) önde gelenler dediler ki: "Bu da, sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir; sizin yediklerinizden yemekte, sizin içtiklerinizden içmektedir."

34. "Eğer, kendiniz gibi bir insana boyun eğerseniz, siz gerçekten kaybedenlerden olursunuz!"

35. "O, ölüp toprak ve kemik haline geldiğinizde, sizin yeniden diriltileceğinizi mi vaadetmektedir?"

36. "Heyhat ki heyhat! O size vaadedilen ne kadar da uzak!"

37. "Yaşamamız sadece bu dünyadadır. Biz yaşarız, ölürüz. Asla diriltilecek de değiliz."

38. "O, yalan uydurup Allah'a iftira etmekten başka bir şey yapmayan bir adamdan başkası değildir. Biz ona inanmamaktayız."

39. (O peygamber): "Rabbim! Beni yalanlamaları karşısında bana yardım et!" dedi.

40. (Rab): "Az bir süre sonra onlar pişman olacaklar!" dedi.

41. Derken o korkunç çığlık onları yakalamış; biz de kendilerini bir süprüntü hâline getirmişizdir. Zalimlerin canı cehenneme!

42. Sonra, onların ardından başka nesiller yetiştirmişizdir.

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ اُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا
مُوسٰى وَاَخَاهُ هٰرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِه۪ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا اَنُؤْمِنُ
لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا
مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾
وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ اٰيَةً وَاٰوَيْنَاهُمَا اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ
وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾ يَا اَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
اِنّ۪ي بِمَا تَعْمَلُونَ عَل۪يمٌ ﴿٥١﴾ وَاِنَّ هٰذِه۪ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا
رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا
لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ ف۪ي غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٥٤﴾ اَيَحْسَبُونَ اَنَّمَا
نُمِدُّهُمْ بِه۪ مِنْ مَالٍ وَبَن۪ينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ
بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

43. Hiçbir toplum, kendisi için belirlenmiş süreyi öne çekemez; geciktiremez de.

44. Sonra, birbiri ardınca elçilerimizi göndermişizdir. Hangi topluma elçisi geldiyse onlar onu yalanlamışlar; biz de, kendilerini birbiri ardınca devirmişizdir ve hepsini de tarihe gömmüşüzdür. İman etmeyen toplumun canı cehenneme!

45. Sonra Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve apaçık (inkârı olanaksız) delillerimizle göndermişizdir;

46. Firavun'a ve onun önde gelen (yakın) çevresine. Büyüklük taslamışlardır; zaten, kendilerini büyük gören bir topluluktular.

47. Dediler ki: "O ikisinin halkı bizim kölemizken, şimdi biz kalkıp, bizim gibi iki insana mı inanacağız?"

48. Böylece o ikisini yalanladılar da yok edilenler sırasına girdiler.

49. Gerçek şu ki biz Musa'ya (halkı) doğru yolu bulsun diye Kitab(Tevrat)'ı vermişizdir.

50. Biz, Meryem oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini, yerleşmeye uygun ve pınarı olan bir tepede barındırdık.

51. Ey Elçiler! Güzel ve temiz şeylerden yiyin ve yararlı iş işleyin! Çünkü ben yapmakta olduklarınızı bilmekteyim.

52. (İşin özünde) sizin şu toplumunuz bir tek ümmettir. Ben de sizin rabbinizim; benden korunup sakının!

53. Fakat onlar işlerini-inançlarını aralarında parçalayıp farklılaştırdılar ve her grup kendi yanındakilerle övünüp durmaktadır! {433}

54. Artık sen kendilerini, belli bir süreye değin şaşkınlıklarıyla bırak!

55. Onlar sanmakta mıdır ki, kendilerine verdiğimiz servet ve evlâtlarla (kendilerini güçlendirmekteyiz)

56. Ve iyiliklerini istemekteyiz? Hayır; onlar hiç farkında değiller!

57. Rab'lerine saygıdan titreyenler,

58. Rab'lerinin ayetlerine iman edenler,

59. Rab'lerine ortak koşmayanlar,

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾
أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾
بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾
حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ ﴿٦٤﴾
لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ
عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا
تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ
جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ
الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ
بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾
أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ﴿٧٤﴾

60. Ve gerçekten verdiklerini, rablerinin huzuruna dönecekleri düşüncesiyle, kalpleri ürpererek verenler...

61. İşte onlar, hayırlarda yarışanlar ve yolda öne geçenlerdir!

62. Biz, kişiye ancak, gücü oranında sorumluluk yüklemekteyiz. Katımızda, gerçeği dile getiren bir kitap vardır; onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.

63. Fakat onların kalpleri bu (gerçekten), gaflet içindedir. O yüzden, (aykırı) işler içinde çabalayıp durmaktadırlar.

64. Sonunda, onların refahtan şımarmış kodamanlarını azapla yakalayıverdiğimizde, hemen feryada başlarlar...

65. "Bugün sakın feryad etmeyin! Çünkü bizden yardım göremezsiniz!"

66. "Benim ayetlerim size okunmaktayken siz sırtınızı dönüp gitmekteydiniz!"

67. "Bu ayetlerime karşı büyüklenerek geceleri de (Kâbe çevresinde) saçmalayıp durmaktaydınız!"

68. Onlar Kur'an'ı iyice incelemediler mi, yoksa geçmiş atalarına gelmeyen bir şey mi kendilerine gelmiştir (ki şaşkınlar)?

69. Ya da, kendi elçilerini tanımıyorlar mı ki, şimdi onu inkâr etmektedirler?

70. Ya da: "Onda bir delilik var" mı demektedirler? Hayır; o kendilerine sadece gerçeği getirmiştir; fakat çokları gerçekten hoşlanmamaktadırlar.

71. Eğer gerçek onların istek ve tutkularına uysaydı, gökler, yer ve içindekiler bozulurkarmaşaya düşerdi. Oysa biz, kendilerine gerekli olan mesajları getirmişizdir; fakat onların çoğu kendi mesajlarından yüz çevirmektedirler.

72. Yoksa sen kendilerinden bir ücret mi istemektesin? Rabbinin sana vereceği daha iyidir. O, rızık verenlerin en iyisidir.

73. Gerçekten sen onları dosdoğru olan bir yola çağırmaktasın!

74. Ama, ahirete gerçekten iman etmeyenler, yoldan sapıp durmaktadır.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ
﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا
يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتّٰى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ
شَدِيدٍ اِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذٖى اَنْشَاَ
لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾
وَهُوَ الَّذٖى ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذٖى
يُحْيٖى وَيُمٖيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾
بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا
تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا هٰذَا
مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْاَرْضُ
وَمَنْ فٖيهَا اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾
قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظٖيمِ ﴿٨٦﴾
سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهٖ
مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجٖيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

75. Eğer biz kendilerine acıyıp da üzerlerindeki sıkıntıyı kaldırsaydık, yine taşkınlıkları içinde bocalayıp durulardı.

76. Andolsun ki biz onları azapla da yakalamışızdır; fakat onlar yine de rablerine boyun eğmemiş ve yalvarmamışlardır.

77. Sonunda, üzerlerine şiddetli bir azap kapısı açtığımızda da şaşırıp umutsuzca kalakalmışlardır.

78. Odur size işitme, görme, hissetme-fark etme gücünü veren. Ne kadar da az şükretmektesiniz!

79. Odur sizi yeryüzüne yerleştiren; sonunda onun huzurunda toplanacaksınız!

80. Odur yaşatıp öldüren; gecenin ve gündüzün değişip durması da ondandır. Aklınızı yine de kullanmayacak mısınız?

81. Hayır; onlar da, öncekilerin dediklerini demişlerdir:

82. "Öldüğümüz; toprak ve kemik hâline geldiğimizde mi biz yeniden diriltileceğiz?"

83. "Andolsun ki bu tehdit bize de, bizden önceki atalarımıza da yapılmıştı. Bu, geçmişlerin uydurma masallarından başka bir şey değildir." dediler.

84. Dedi ki: "Biliyorsanız (söyleyin): Yeryüzü ve içindekiler kimindir?"

85. "Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Öyleyse (yaratıp yaşatma konusunda) düşünüp ibret almayacak mısınız?"

86. "Yedi göğün rabbi ve Büyük Arş'ın sahibi kimdir?"{434} de!

87. "Allah'tır" diyecekler. "Öyleyse niçin korunup sakınmazsınız?" de!

88. De ki: "Biliyorsanız (söyleyin): Her şeyi koruyup kollayan; fakat kendisi korunup kollanmayan ve egemenliği tek başına kullanan kimdir?"

89. "Allah'tır" diyecekler. "Öyleyse yanlışa nasıl büyülenip şartlanmaktasınız?" de!

بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ
وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ اِمَّا تُرِيَنّ۪ي
مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْن۪ي فِي الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٩٤﴾
وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ اِدْفَعْ بِالَّت۪ي هِيَ
اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ
مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاط۪ينِ ﴿٩٧﴾ وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾
حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾
لَعَلّ۪ٓي اَعْمَلُ صَالِحًا ف۪يمَا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَٓائِلُهَا
وَمِنْ وَرَٓائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ
فَلَٓا اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ
ثَقُلَتْ مَوَاز۪ينُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ
مَوَاز۪ينُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ ف۪ي جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ ف۪يهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

90. Hayır; biz onlara gerçeği getirmişizdir; onlar (söylediklerinden ötürü) yalancıdırlar.

91. Allah çocuk edinmemiştir. Onunla birlikte başka bir tanrı da yoktur. Öyle olsaydı, her tanrı kendi yarattığı ile birlikte gider ve biri ötekine üstün gelmeye çalışırdı. Allah, onarın nitelendirdiklerinden yücedir.

92. O, görünmeyeni ve görüneni bilendir; onların ortak koştuklarından yücedir.

93. De ki: "Rabbim! Onların tehdit edildikleri şeyi mutlaka bana göstereceksen;"

94. "Rabbim! Beni bu zalim topluluk içinde bırakma!"

95. Bizim, onları tehdit ettiğimiz şeyi sana göstermeye elbette gücümüz yeter!

96. Kötülüğü, en güzel olanla sav! Biz, onların nitelendirdiklerini çok iyi bilmekteyiz!

97. De ki: "Rabbim! Şeytanların dürtüklemelerinden sana sığınırım!"

98. "Ve onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım Rabbim!"

99. Sonunda, onlardan birine ölüm gelip çattığında der ki: "Rabbim! Beni (n'olur) geri döndür!"

100. "Ki, geride bıraktığım (dünya)'da yararlı bir iş yapayım!" Hayır; bu sadece onun söylediği (boş) bir sözdür. Arkalarında, ta diriltilecekleri güne kadar bir berzah-engel vardır.{435}

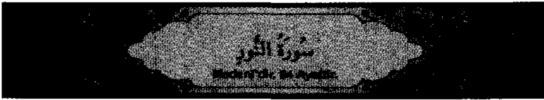
101. An gelip sura üflendiğinde artık o gün aralarında soy-sop (farkı) yoktur; soramazlar da...

102. Kimlerin tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtulmuşlardır.

103. Kimlerin tartıları da hafif gelirse, işte onlar kaybetmişlerdir; kendi kendilerini kaybettirenler ve çok uzun süre cehennemde kalacak olanlar onlardır.

104. Yüzlerini ateş yalayıp yaktıkça, onlar sırıtmış gibi kalacaktır.

اَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتٖي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾
قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَٓالّٖينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَٓا
اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَؤُ۫ا فٖيهَا وَلَا
تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ اِنَّهُ كَانَ فَرٖيقٌ مِنْ عِبَادٖي يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمٖينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى اَنْسَوْكُمْ
ذِكْرٖي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ اِنّٖي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُٓوا اَنَّهُمْ
هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ عَدَدَ سِنٖينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا
لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَٓادّٖينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلٖيلًا
لَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا
وَاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرٖيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ
لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهٖ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهٖ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمٖينَ ﴿١١٨﴾

105. "Ayetlerim size okunmaktayken yalanlayanlar sizler değil miydiniz?"

106. Dediler ki: "Rabbimiz! Talihsizliğimiz bize galip gelmişti. Biz, (o yüzden) sapkın bir topluluk olmuştuk!"

107. "Rabbimiz! Bizi bura(ateş)'dan çıkar! Eğer (kötülüklere) dönersek, artık biz gerçekten zalim kimseleriz."

108. Buyurur ki: "Sinin oraya ve bana da bir şey demeyin!"

109. Kullarımdan birileri: "Rabbimiz! İman ettik; bizi bağışla, bize acı! Sen acıyanların en iyisisin!" derlerdi de

110. "Siz, böyleleriyle alay etmiştiniz! Onlarla (uğraşmanız) yüzünden beni unutmuştunuz! Siz onlara gülüp durmaktaydınız!..."

111. "Bugün ben onlara, sabretmelerinin karşılığını vermişimdir. İşte kurtulup murada erenler onlardır."

112. Buyurdu ki: "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?"

113. Dediler ki: "Bir gün, ya da onun bir kısmı kadar kaldık. Sayanlara sor!"{436}

114. Buyurdu ki: "Siz, gerçekten çok kısa bir süre kaldınız; keşke bilseydiniz!"

115. "Sizi boş yere yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"

116. Gerçek hükümdar olan Allah pek yücedir. Ondan başka tanrı yoktur. O, Kerim-Şanlı Arş'ın tek sahibidir.

117. Kim Allah'la birlikte, hiçbir kanıta sahip değilken, bir başka tanrıya taparsa, artık onun hesabı rabbi katındadır. Hiç kuşkusuz, inkârcılar asla kurtuluşa eremezler.

118. De ki: "Rabbim! Bağışla, acı; sen acıyanların en iyisisin!"

24. NUR SURESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا ف۪يهَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾
اَلزَّانِيَةُ وَالزَّان۪ي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ
بِهِمَا رَأْفَةٌ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۚ وَلْيَشْهَدْ
عَذَابَهُمَا طَٓائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢﴾ اَلزَّان۪ي لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً
وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَٓا اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾
وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِاَرْبَعَةِ شُهَدَٓاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَان۪ينَ
جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًاۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَۙ ﴿٤﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُواۚ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ
اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَٓاءُ اِلَّٓا اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ
اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ اِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٦﴾ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ
لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٧﴾ وَيَدْرَؤُا عَنْهَا
الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ اِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِب۪ينَۙ ﴿٨﴾
وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَٓا اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٩﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَك۪يمٌ ﴿١٠﴾

(Medine'de inmiştir. 35. ayette Allah'ın nuru'ndan bahsettiği için sureye "Nur Suresi" denmiştir. Bireysel ve toplumsal kurallara dikkat çekmektedir. 64 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Bu; indirdiğimiz ve (uygulamasını) farz kıldığımız bir suredir. İçinde, düşünüp öğüt alırsınız diye apaçık ayetler indirmişizdir.

2. Zina eden kadın ve erkeğin her birine yüz celde-değnek vurun! Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'ın dini(ni uygulama) konusunda sizi, onlara karşı acıma duygusu engellemesin! Onlara uygulanan cezaya, müminlerden bir grup da tanık olsun!

3. Zina eden bir erkek, (kendisi gibi) zina eden ya da ortak koşan bir kadınla evlenir; zina eden bir kadın da (kendisi gibi) zina eden ya da ortak koşan bir erkekle evlenir. Böylesi (evlilikler) müminlere haram kılınmıştır.

4. Namuslu kadınlara (zina suçu) atan, sonra dört şahit-tanık getiremeyenlere seksen değnek vurun ve onların şahitliklerini ölünceye dek kabul etmeyin! Onlar, yoldan çıkmış kimselerdir.

5. Ancak, böyle bir suç işledikten sonra tövbe edip, salihler gibi davrananlar bunun dışındadır.

6. Eşlerini zina ile suçlayıp, kendilerinden başka şahitleri bulunmayanlar ise, onlardan da her birinin tanıklığı, kendisinin mutlaka doğru söyleyenlerden olduğuna dört kez Allah'ı şahit tutmasıdır.

7. Beşinci keresinde: "Eğer yalan söyleyenlerden isem Allah'ın lânetinin muhakkak kendi üzerime olmasını (dilerim)" demesidir.

8. Kadının da dört kez, sözüne Allah'ı şahit tutup, kocasının mutlaka yalancılardan olduğuna şahitlik etmesi, kendisinden cezayı kaldırır.

9. Beşinci keresinde ise, eğer o (kocası) doğru söylüyorsa, Allah'ın gazabının muhakkak kendi üzerine olmasını diler.

10. Eğer Allah'ın üzerinizde lütfu ve rahmeti olmasaydı ve Allah, tövbeleri kabul eden ve hikmetle hükmeden olmasaydı (ne yapardınız)?

إِنَّ الَّذِينَ جَاؤُ بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ
خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ
مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا جَاؤُ
عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ
هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ
بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ
هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا
يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾
يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ
الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

11. O iftirayı, içinizden bir grup insan uydurdu. Onun, sizin için kötü olduğunu sanmayın! Tersine, o sizin için iyi bir derstir. Onlardan her biri, işlediği günahın cezasını çekecektir. Elebaşlılık edenler de, büyük bir cezayı hak etmişlerdir.{437}

12. Onu işittiğinizde, erkek ve kadın müminlerin, kendiliklerinden güzel bir sanıda bulunup: "Bu, apaçık bir iftira(bir yalan)'dır" demeleri gerekmez miydi?

13. Ona karşı dört tanık getirmeleri gerekmez miydi? Şahitleri getirmediklerine göre, onlar Allah katında yalancıların ta kendileridir.

14. Eğer size, dünyada ve ahirette Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı, içine düştüğünüz dedikodulardan ötürü, size büyük bir azap dokunurdu.

15. Onu dillerinize dolamış ve hakkında bir bilginiz olmayan bir şeyi ağzınızla aktardınız ve bunu kolay sandınız. Oysa o Allah katında büyük(bir günah)'tür.

16. Onu işittiğinizde: "Bu konuda konuşmak bize yakışmaz. Sen Yücesin (Allah'ım)! Bu büyük bir iftiradır," demeniz gerekmez miydi?

17. Eğer iman edenlerdenseniz, bunun gibisine bir kez daha dönmemeniz için Allah size öğüt vermektedir.

18. Allah size ayetlerini işte açıklamaktadır. Allah, her şeyi bilen ve hikmetle hükmedendir.

19. İman edenler arasında fuhşun-edepsizliğin yayılmasını isteyenler var ya, işte onlara, dünyada da, ahirette de acı bir azap vardır. Her şeyi Allah bilmektedir; siz bilemezsiniz!

20. Eğer Allah'ın lütfu ve rahmeti sizinle olmasaydı, Allah da çok şefkatli ve merhametli olmasaydı (ne yapardınız)?

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ فَاِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِۜ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ اَبَدًاۙ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يُزَكّ۪ي مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ اُو۬لُوا الْفَضْلِ
مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُٓوا اُو۬لِي الْقُرْبٰى وَالْمَسَاك۪ينَ وَالْمُهَاجِر۪ينَ ف۪ي سَب۪يلِ
اللّٰهِۖ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُواۜ اَلَا تُحِبُّونَ اَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
رَح۪يمٌ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌۙ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ
اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْد۪يهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ
يُوَفّ۪يهِمُ اللّٰهُ د۪ينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُب۪ينُ ﴿٢٥﴾
اَلْخَب۪يثَاتُ لِلْخَب۪يث۪ينَ وَالْخَب۪يثُونَ لِلْخَب۪يثَاتِۚ وَالطَّيِّبَاتُ
لِلطَّيِّب۪ينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِۚ اُو۬لٰٓئِكَ مُبَرَّؤُ۫نَ مِمَّا يَقُولُونَۜ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلٰٓى
اَهْلِهَاۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

21. Ey iman edenler! Şeytanın adımlarını izlemeyin! Kim şeytanın adımlarını izlerse, o, ona edepsizliği ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı, Allah, hiçbirinizi asla temizlemezdi; ancak Allah dilediğini arındırır. Allah, her şeyi işitendir; bilendir.

22. Sizden erdemli ve varlıklı olanlar; akrabaya, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere bir şey vermemeye yemin etmesinler; affetsinler; hoş görsünler! Allah'ın sizi bağışlamasını istemez misiniz? Allah, bağışlayandır; esirgeyendir.

23. Namuslu, bir şeyden habersiz, mümin kadınları "zina" ile suçlayanlar dünyada da, ahirette de lânetlenmişlerdir. Onlar için büyük bir azap vardır.

24. O gün dilleri, elleri, ayakları yaptıklarına tanıklık edecektir.

25. O gün Allah kendilerine, hak ettikleri cezaları eksiksiz verecek; onlar da Allah'ın, hiç kuşkusuz gerçek olduğunu öğreneceklerdir.

26. Kötü kadınlar, kötü erkekler için, kötü erkekler de, kötü kadınlar içindir. İyi kadınlar, iyi erkekler için, iyi erkekler de, iyi kadınlar içindir. Böyleleri, onların söyledikleri (yalandolan şeylerden) uzaktırlar. Bunlara bağışlanma ve cömertçe bir ödül vardır.

27. Ey iman edenler! Evlerinizden başka evlere izin almadan, ev halkına selâm vermeden girmeyin! Düşünürseniz, bunun, sizin için daha uygun olduğunu görürsünüz!

فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَٓا اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَاِنْ
قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ
لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذٰلِكَ
اَزْكٰى لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوبِهِنَّ
وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَٓائِهِنَّ اَوْ اٰبَٓاءِ
بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَٓائِهِنَّ اَوْ اَبْنَٓاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِي
اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِي اَخَوَاتِهِنَّ اَوْ نِسَٓائِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ
اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ اُولِي الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
اَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلٰى عَوْرَاتِ النِّسَٓاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُٓوا
اِلَى اللّٰهِ جَمِيعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

28. Eğer orada kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye dek oraya girmeyin! Size "Geri dönün!" dendiğinde de, dönüp gidin! Bu, sizin için daha temiz bir davranıştır. Allah, yapmakta olduklarınızı bilendir.

29. Oturulmayan ve içinde eşyanız bulunan bir eve girmenizde bir sakınca yoktur. Allah, açığa vurduklarınızı da, gizlediklerinizi de bilmektedir.

30. Mümin erkeklere söyle: "Bakışlarını kıssınlar! Irzlarını korusunlar! Bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır." Hiç kuşkusuz Allah, onların yaptıklarından haberi olandır.

31. Mümin kadınlara da söyle: Bakışlarını kıssınlar! Irzlarını korusunlar! Açıkta olması gereken yerleri dışında, süslerini (alımlı yerlerini) açmasınlar! Örtülerini, (göğüs) çatallarının üstünü (kapatacak biçimde) koysunlar.{438} Süslerini, şu kişilerden başkasına göstermesinler: Kocaları, ya da babaları, ya da kocalarının babaları, ya da oğulları, ya da kocalarının oğulları, ya da kardeşleri, ya da kardeşlerinin oğulları, ya da kız kardeşlerinin oğulları, ya da kadınlara, ya da yeminlerinizin-sözleşmelerinizin hak sahibi kıldıkları kişiler; ya da kadına ihtiyaç duymayacak kadar yaşlı erkek hizmetçiler, ya da kadının cinsel yönünü henüz bilmeyen çocuklar. Gizledikleri süsleri bilinsin diye (erkeklerin dikkatini çekmek üzere) ayaklarını yere vurmasınlar! Ey müminler! Hepiniz topluca Allah'a tövbe edin ki kurtuluşa erebilesiniz!

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصَّالِح۪ينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَائِكُمْۜ اِنْ يَكُونُوا فُقَرَٓاءَ
يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَل۪يمٌ ﴿٣٢﴾ وَلْيَسْتَعْفِفِ
الَّذ۪ينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ۜ وَالَّذ۪ينَ
يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ ف۪يهِمْ خَيْرًاۗ
وَاٰتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللّٰهِ الَّذ۪ٓي اٰتٰيكُمْۜ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَٓاءِ
اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ
فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَٓا
اِلَيْكُمْ اٰيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذ۪ينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً
لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٣٤﴾ اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ مَثَلُ نُورِه۪
كَمِشْكٰوةٍ ف۪يهَا مِصْبَاحٌۜ اَلْمِصْبَاحُ ف۪ي زُجَاجَةٍۜ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا
كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا
غَرْبِيَّةٍۙ يَكَادُ زَيْتُهَا يُض۪ٓيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌۜ نُورٌ عَلٰى
نُورٍۜ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُورِه۪ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِۜ
وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌۙ ﴿٣٥﴾ ف۪ي بُيُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ
وَيُذْكَرَ ف۪يهَا اسْمُهُۙ يُسَبِّحُ لَهُ ف۪يهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِۙ ﴿٣٦﴾

32. İçinizdeki bekârları (dulları), erkek ve kadın kölelerinizden iyileri evlendirin. Eğer yoksul iseler, Allah onları kendi lütfuyla zengin eder. Allah, bol nimeti olan ve her şeyi bilendir.

33. Evlenme olanağına sahip olmayanlar, Allah kendilerini lütfuyla zenginleştirene değin iffetli davransınlar! Evlilik yoluyla mükâtebe (özgürlük belgesi) almak isteyen yeminlerinizin-sözleşmelerinizin hak sahibi kıldığı (esirleri, köleleri), niyetleri dürüstse özgürlüklerine kavuşturun! Ve Allah'ın size verdiği varlıktan, kendilerine verin! İffetli kalmak isteyen kadın esir ve köleleri, dünya hayatının geçici yararını düşünerek fuhşa zorlamayın! Kim onları fuhşa zorlarsa, hiç kuşkusuz Allah, zorlanmalarından sonra onları bağışlar ve esirger.

34. Andolsun ki size, gerçeği açık seçik anlatan ayetler, sizden önceki gelip geçenlerden örnekler, Allah'tan korkup sakınanlar için de bir öğüt indirmişizdir.

35. Allah göklerin ve yerin nurudur. Onun nuru, içinde kandil-lâmba bulunan bir fener gibidir. Kandil bir sırça-cam içersindedir. Cam, sanki inciden bir yıldızdır ki, yakıtı, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacındandır. Yağı, neredeyse, ateş değmese de ışık verir. Işığı parıl parıl parlamaktadır. Allah, dilediği kimseyi nuruna iletir. Allah insanlara örnekler vermektedir. Allah, her şeyi bilendir.{439}

36. (Bu nur), Allah'ın yüceltilmesine ve içinde adının anılmasına izin verdiği evlerdedir. Orada, sabah akşam onu tesbih ederler.

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيتَاءِ
الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ ﴿٣٧﴾
لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ
مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَاءً حَتّٰى اِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَوَجَدَ
اللّٰهَ عِنْدَهُ فَوَفّٰيهُ حِسَابَهُ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ اَوْ كَظُلُمَاتٍ
فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشٰيهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ
بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَا اَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرٰيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ
ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

37. Öyle erler vardır ki kendilerini ne ticaret, ne alış-veriş Allah'ı anmaktan, namazı kılmaktan, zekâtı vermekten alıkor. Onlar kalplerin ve gözlerin tersyüz olacağı günün dehşetinden korkarlar;

38. Ki Allah kendilerine, yaptıklarının en güzeliyle karşılık versin ve lütfundan onlara fazla fazla ikram etsin. Allah dilediğini hesaba sığmaz biçimde rızıklandırır.

39. İnkâr edenlere gelince, onların işleri dümdüz bir arazideki serap gibidir; susuz, onu su sanır; fakat ona yaklaştıkça, hiçbir şey olmadığından onu bulamaz. Sadece Allah'ı bulur. O da, onun hesabını tam görür. Allah, hesabı çabuk görendir.

40. Ya da onların işleri, engin bir deryadaki karanlıklar gibidir; ki üzerini dalga kaplamıştır. Dalga dalga bir deniz ve onun da üstünde sis-bulut... Karanlık üstüne karanlık... (Bu durumda bir insan) elini çıkarsa, neredeyse onu bile göremez... Allah, birine nur vermemişse, artık onun nuru yoktur.{440}

41. Görmez misin ki göklerde ve yerde olanlar, sıra sıra olup kanat çırpan kuşlar Allah'ı tesbih etmektedirler! Her biri kendi duasını ve tesbihini bilmiştir. Allah da onların ne yaptıklarını bilendir.

42. Göklerin ve yerin yönetimi (sadece) Allah'a aittir. Dönüş de onadır.

43. Görmez misin ki Allah bulutları sürmekte; sonra onları birleştirmekte; sonra da birbiri üstüne yığmaktadır? Ve sen, yağmurun onların arasından çıktığını izlersin! Gökteki dağlar(gibi yoğun bulutlar)'dan dolu yağdırır da, onunla dilediğini vurur, dilediğinden de onu çevirir. Şimşeğin parıltısı neredeyse gözlerini kamaştırmaktadır...

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِاُو۬لِي الْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَٓابَّةٍ مِنْ مَٓاءٍۚ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشٖي عَلٰى بَطْنِهٖۚ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَمْشٖي عَلٰى رِجْلَيْنِۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشٖي عَلٰٓى اَرْبَعٍۜ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍۜ وَاللّٰهُ يَهْدٖي
مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ
وَبِالرَّسُولِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرٖيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَۜ وَمَٓا
اُو۬لٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنٖينَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اِذَا فَرٖيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُٓوا اِلَيْهِ
مُذْعِنٖينَۜ ﴿٤٩﴾ اَفٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُٓوا اَمْ يَخَافُونَ اَنْ يَحٖيفَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۜ بَلْ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّمَا كَانَ
قَوْلَ الْمُؤْمِنٖينَ اِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ يَقُولُوا
سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿٥٢﴾
وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّۜ قُلْ لَا تُقْسِمُواۚ
طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌۜ اِنَّ اللّٰهَ خَبٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

44. Allah, geceyi gündüze dönüştürür. Hiç kuşkusuz gözleri olanlar için bunda elbette ibretler vardır.

45. Allah her şeyi sudan yaratmıştır. Onlardan kimisi karnı üzerinde sürünür; kimileri iki ayakları, kimileri de dört ayakları üzerinde yürürler. Allah, dilediğini yaratır. Hiç kuşkusuz Allah, her şeye gücü yetendir.

46. Andolsun ki biz apaçık ayetler indirmişizdir. Allah, dilediğini doğru yola iletmektedir.

47. “Allah'a ve Elçisi'ne iman ettik ve itaat ettik;” demektedirler; sonra bunun ardından, onlardan bir grup yüz çevirmektedir. Bunlar iman etmemişlerdir.

48. Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Elçisi'ne çağırıldıklarında onlardan bir grup hoşlanmayıp uzaklaşırlar.

49. Eğer karar, kendi lehlerine olursa, ona boyun eğerek gelirler.

50. Kalplerinde bir hastalık mı var? Yoksa kuşku mu duymaktadırlar? Yoksa, Allah'ın ve Elçisi'nin kendilerine haksızlık edeceğinden mi korkmaktadırlar? Hayır; öyleleri zalimlerin ta kendileridir.

51. Aralarında hüküm vermek üzere, Allah'a ve Elçisi'ne çağrıldıklarında müminlerin sözleri: “İşittik ve itaat ettik;” demekten ibarettir. İşte, kurtuluşa erenler bunlardır!

52. Kim Allah'a ve Elçisi'ne itaat ederse ve Allah'tan korunup sakınırsa en üstün başarı ve mutluluk onlarındır.

53. Kendilerine (savaşla ilgili) emir verdiğinde, çıkacaklarına dair olanca güçleriyle yemin üzerine Allah'a yemin ettiler. De ki: “Yemin etmeyin; güzelce itaat yeterlidir! Hiç kuşkusuz Allah, yaptıklarınızı bilmektedir.”

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَاِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ
اَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْـًٔا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ وَمَاْوٰيهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ
وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ
الْعِشَٓاءِ ثَلٰثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ
جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

54. De ki: " Allah'a itaat edin; Peygambere de itaat edin! Eğer yüz çevirirseniz, onun görevi kendisine yüklenen, sizin göreviniz de size yükletilendir. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulursunuz. Elçi'ye düşen sadece açıkça duyurmaktır.

55. Allah, sizden iman edip iyi işler yapanlara vadetmiştir: Hiç kuşkusuz kendilerinden öncekileri nasıl egemen kıldıysa, onları da yeryüzünde egemen kılacaktır. Kendileri için seçip beğendiği dini yerleştirip sağlamlaştıracak ve korkularından sonra onları güvenliğe eriştirecektir. Onlar, sadece bana ibadet ederler ve hiçbir şeyi de ortak koşmazlar. Kim bundan sonra nankörlük ederse, işte onlar fasık-yoldan çıkanlardır.

56. Namazı kılın; zekâtı verin ve Elçi'ye itaat edin ki size merhamet edilsin!

57. İnkârcıların yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacaklarını sanma! Onların son barınma yeri ateştir. Ne kötü bir dönüş yeri o!

58. Ey iman edenler! Yeminlerinizi-sözleşmelerinizin hak sahibi kıldıkları kişiler ve henüz erginliğe erişmemiş çocuklarınız üç kez (üç vakitte) izin isteyip (yanınıza girmelidirler): Sabah-seher namazından önce, öğle vakti dinlenmek için elbiselerinizi çıkardığınızda ve akşam-gece namazından sonra. Bunlar sizin üç özel anınızdır. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; yanınızda dolaşabilir, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah ayetlerini size böyle açıklamaktadır. Allah, her şeyi bilen ve hikmetle hükmedendir.{441}

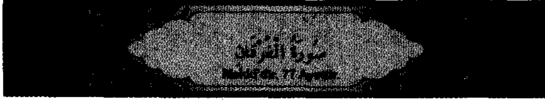
وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الّٰتِي
لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ
خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
وَلَا عَلٰى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ
اٰبَائِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اُمَّهَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوتِ
اَخَوَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ
اَوْ بُيُوتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ
مَفَاتِحَهُ اَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَأْكُلُوا
جَمِيعًا اَوْ اَشْتَاتًا فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلٰى
اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

59. Çocuklarınız erginlik çağına girdiklerinde, kendilerinden öncekilerin izin istedikleri gibi izin istesinler! İşte Allah size ayetlerini böyle açıklamaktadır. Allah, her şeyi bilen ve hikmetle hükmedendir.

60. (Cinsel yönden âdetten kesilmiş) evlenme arzuları kalmamış, oturan (yaşlı) kadınların, süslerini gösterme çabasına girmedikleri taktirde, dış örtülerini bırakmalarında bir sakınca-günah yoktur.{442} İffetli davranmaları kendileri için daha iyidir. Allah, her şeyi işitendir; bilendir.

61. Kör olana güçlük yoktur; topal olana güçlük yoktur; hasta olana da güçlük yoktur.{443} Size de, gerek kendi evlerinizden ve gerekse şu kişilerin evlerinden yemek yemenizde bir güçlük-sakınca yoktur: Babalarınızın evlerinden, ya da annelerinizin evlerinden, ya da kardeşlerinizin evlerinden, ya da kız kardeşlerinizin evlerinden, ya da amcalarınızın evlerinden, ya da halalarınızın evlerinden, ya da dayılarınızın evlerinden, ya da teyzelerinizin evlerinden, ya da anahtarları ellerinizde olan evlerden, ya da arkadaşlarınızın evlerinden. Toplu olarak ya da ayrı ayrı yemenizde de bir sakınca-günah yoktur. Evlere girdiğinizde, Allah katından kutlu, bereketli bir yaşama dileği olarak kendi(aile)'nize de selâm verin! İşte Allah düşünüp anlayasınız diye ayetlerini size böyle açıklamaktadır.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ
جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَنْ
لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾
لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ
عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

62. Müminler o kimselerdir ki Allah'a ve onun Elçisi'ne iman edenler; Peygamber'le birlikte bir iş üzerinde iken, ondan izin almadıkça bırakıp gitmeyenlerdir. O, senden izin isteyenler var ya, işte onlar, Allah'a ve Elçisi'ne iman edenlerdir. Senden kimi özel işleri için izin istediklerinde, dilediklerine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile! Hiç kuşkusuz Allah, bağışlayandır; esirgeyendir.

63. Elçi'nin sizi çağırmasını, aranızda, birinizin diğerini çağırmasıyla bir tutmayın! Allah, birilerini siper ederek sıvışıp gidenlerinizi bilmektedir. Peygamber'in emrine aykırı davrananlar, başlarına bir belânın gelmesinden ya da acı bir cezaya çarpılmaktan sakınsınlar!

64. İyi bilinsin ki, göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ındır. O, sizin ne durumda olduğunuzu bilmektedir. Ona döndürülüp götürüldükleri gün yaptıklarını kendilerine bildirecektir. Allah, her şeyi bilendir.

25. FURKAN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetinde geçen "furkan" sözcüğünden almıştır. En güzel İslâm sözcüklerinden biridir; hak ile batılı birbirinden ayırt etmek, ayırt etme gücünde olan demektir. 77 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Tüm insanlık (varlıklar) dünyasına bir uyarıcı olmak üzere, kuluna, (hakkı batıldan ayıran) Furkan'ı indiren (Allah) ne yücedir!

2. Göklerin ve yerin yönetimi sadece onundur. Çocuk edinmemiştir; yönetimde de bir ortağı yoktur; her şeyi yaratmış; ayrıntısına kadar her şeye biçim ve düzen vermiştir.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اٰلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ
مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
اِنْ هٰذَا اِلَّا اِفْكٌ افْتَرٰيهُ وَاَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُونَ
فَقَدْ جَاؤُ ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا
فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا
مَالِ هٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْاَسْوَاقِ
لَوْلَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ اَوْ يُلْقٰى
اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ
ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾
تَبَارَكَ الَّذِي اِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذٰلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا
بِالسَّاعَةِ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

3. Böyleyken onun yanında; bir şey yaratamayan, kendileri yaratılan, kendilerine bile zarar ya da yarar veremeyen, öldüremeyen, yaşatamayan ve yeniden diriltemeyen bir takım tanrılar edinmişlerdir.

4. İnkâr edenler dediler ki: "Bu, birilerinin yardımıyla onun uydurduğu bir yalandan başka bir şey değildir. Bir başka topluluk da kendisine yardım etmiştir." Böylece onlar çok büyük bir haksızlığa ve iftiraya yönelmişlerdir.

5. Ve dediler ki: "Yazıp durduğu şey öncekilerin masallarıdır; o, (birileri tarafından) kendisine, sabah akşam yazdırılmaktadır."{444}

6. De ki: "Onu, göklerdeki ve yerdeki gizli olanı bilen indirmiştir. Doğrusu o, çok bağışlayandır; çok esirgeyendir de."

7. Dediler ki: "Bu Elçi'ye ne oluyor ki, yemek yemekte ve çarşılarda dolaşmaktadır? Ona, kendisiyle birlikte, uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?"

8. "Ya da üstüne bir hazine atılmalı, ya da ürünlerinden yiyeceği bir bahçesi olması (gerekmez miydi)?" Ve zalimler dediler ki: "Siz, sadece büyülenmiş bir adama uymaktasınız!"

9. Bir bak, senin için ne örnekler sıraladılar da saptılar! Artık onlar bir daha, (doğru) bir yol bulamazlar.

10. Dilediğinde, sana bundan daha hayırlısı olarak altından ırmaklar akan cennetler veren ve senin için köşkler yapacak olan (Allah'ın şanı) ne yücedir!

11. Hayır; (sadece dedikleri değil) onlar saati de (dünyanın sonu) yalanladılar. Biz, kıyamet saatini yalanlayanlara çılgınca yanan bir ateş hazırlamışızdır.

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾
وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا
كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَذٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاؤُنَ
خَالِدِينَ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْؤُلًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَقُولُ ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبَادِي
هٰؤُلَاءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ
يَنْبَغِي لَنَا اَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ اَوْلِيَاءَ وَلٰكِنْ
مَتَّعْتَهُمْ وَاٰبَاءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾
فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَا
اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا اِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
وَيَمْشُونَ فِي الْاَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ
فِتْنَةً اَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

12. (O ateşi) uzak bir yerden de görseler, onlar onun öfkesini ve uğultusunu işitirler.

13. Elleri boyunlarına bağlı olduğu halde, onun dar bir yerine atıldıklarında orada yok oluşu çağırırlar (dilerler).

14. Bugün bir kez değil, birçok kez yok oluş isteyin!

15. De ki: "Bu mu iyi, yoksa korunup sakınanlara vaadedilen, çıkmamacasına içinde kalacakları cennet mi? Ki onlar için bu bir ödül ve son duraktır."

16. "İçinde sürekli kalıcılar olarak, orada her istediklerini bulurlar. Bu, Rabb'inin mutlak surette gerçekleşecek olan vaadidir.

17. Onları ve onların Allah'tan başka taptıklarını topladığı gün der ki: "Bu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa onlar kendileri mi yolu sapıttılar?"

18. Derler ki: "Senin şanın yücedir! Senin dışında veliler edinmek bize yakışmaz; fakat sen onları ve atalarını nimetlendirip yaşattın da onlar seni anmayı unuttular. Böylece yıkımı hak eden bir toplum oldular."

19. (Bu kez hitap tapanlara yönelir) İşte, (tanrı)dedikleriniz de sizi yalanladı. Artık ne (azabı geri) çevirmeye gücünüz yeter, ne de bir yardım bulabilirsiniz! Sizden kim zulme saptıysa, ona büyük bir azap tattırırız!

20. Senden önce gönderdiğimiz tüm elçiler de yemek yer, çarşılarda dolaşırlardı. Biz sizin kiminizi kiminize bir fitne-sınav yapmışızdır. (Bakalım) sabredebilecek misiniz! Senin Rabbin her şeyi görendir.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ
أَوْ نَرٰى رَبَّنَا ۜ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾
يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَا إِلٰى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾
اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ۜ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ
مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتٰى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾
لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۜ وَكَانَ الشَّيْطَانُ
لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي
اتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا
لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ ۜ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً ۚ كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

21. Bizimle karşılaşmayı ummayanlar dediler ki: "Bize, meleklerin indirilmesi ya da rabbimizi görmemiz gerekmez miydi? Onlar, kendilerince böbürlenmeye kalkışmışlar ve azgınlıkta çok ileri gitmişlerdir.

22. Melekleri gördükleri gün, günahkârlara bir müjde yoktur ki! O gün melekler der ki: "(Size sevinçli haber) yasaktır; yasak!"

23. Yaptıkları her işin önüne geçmişiz de, onu savrulan toz parçacıklarına dönüştürmüşüz-geçersiz kılmışızdır.

24. O gün cennetliklerin yeri daha iyi, dinlenecekleri yerse çok daha güzeldir.

25. O gün gökyüzü bulutlarla (parçalanır gibi) parçalanacak, melekler de birbirleri ardınca indirilecektir.

26. İşte o gün egemenlik mutlak olarak Rahman'ındır. O gün, inkârcılar için çok çetin bir gündür!

27. (İnkârda direnen) zalim o gün, ellerini ısırıp şöyle der: "Ah keşke, o Elçi'yle birlikte aynı yolu tutsaymışım!"

28. "Vay ki vay bana! Keşke ben filâncayı dost bilmeseymişim!"

29. "O beni, mesaj bana ulaşmışken, ondan saptırmıştı!" Şeytan insanı işte böyle yapayalnız ve yardımcısız bırakır.

30. O Elçi demiştir ki: "Rabbim! Halkım bu Kur'an'ı hepten terk edilmiş halde bıraktı." {445}

31. Biz böylece her elçiye, günahkârlardan bir düşman var etmişizdir. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabb'in yeter.

32. İnkâr edenler dediler ki: "Kur'an'ın ona toptan, bir seferde indirilmesi gerekmez miydi?" Biz, onunla senin kalbini sağlamlaştırmak için onu böyle (ayet ayet indirmiş) ve onu ağır ağır okumuşuzdur.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
اَلَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلٰى وُجُوهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَكَانًا
وَاَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا
مَعَهُٓ اَخَاهُ هٰرُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا اذْهَبَٓا اِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا
الرُّسُلَ اَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ اٰيَةً وَاَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَاَصْحَابَ الرَّسِّ
وَقُرُونًا بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ
الْاَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى
الْقَرْيَةِ الَّتِٓي اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ اَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا
بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَتَّخِذُونَكَ
اِلَّا هُزُوًا اَهٰذَا الَّذِي بَعَثَ اللّٰهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ اِنْ كَادَ
لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَٓا اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ اَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ
اِلٰهَهُ هَوٰيهُ اَفَاَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

33. Onların sana getirdiği her (batıl) misâle karşı biz sana gerçeği ve en güzel açıklamayı getirmişizdir.

34. O, yüzükoyun cehenneme doğru sürülüp toplanacaklar var ya, işte onlar, yerce pek kötü, yolca pek sapıktırlar.

35. Andolsun ki biz Musa'ya Kitab'ı vermişizdir ve onunla birlikte kardeşi Harun'u yardımcı kılmışızdır:

36. "Ayetlerimizi yalanlayan o topluma gidin!" dedik. (Onlara gittiler. Elçilerimizi yalanlayınca) Biz de kendilerini yok etmişizdir.

37. Nuh kavmi de peygamberlerini yalanladıklarında, onları da suda boğduk ve onları da insanlara bir ibret yaptık; zalimlere acı bir azap hazırladık.

38. Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bu arada daha nice nesilleri (inkârları yüzünden yok ettik). {446}

39. Biz (onların) her birine örnekler vermişizdir ve (küfürde direnenlerin) tümünü kırıp bitirmiş-batırmışızdır.

40. (Kureyş müşrikleri) şu belâ (taş) yağmuruna tutulan kentin (Sodom) yanından geçmişlerdir. Onun hâlini görmezler mi? Hayır; onlar, yeniden dirilişe inanmazlardı.

41. Seni her gördüklerinde alaya alırlar: "Allah'ın elçi olarak gönderdiği bu mu?"

42. "Eğer biz tanrılarımıza tapmakta kararlı olmasaydık, neredeyse bizi tanrılarımızdan saptıracaktı," (derler). Azabı gördüklerinde, yol bakımından kimin daha sapık olduğunu anlayacaklardır.

43. Kendi tutku(ego)'larını tanrı edinenleri gördün mü? Şimdi öylelerine sen mi gözetçi olacaksın (ey Muhammed?)

اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ اَوْ يَعْقِلُونَۜ اِنْ هُمْ اِلَّا كَالْاَنْعَامِ
بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَب۪يلًا ﴿٤٤﴾ اَلَمْ تَرَ اِلٰى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّۚ وَلَوْ شَٓاءَ
لَجَعَلَهُ سَاكِنًاۚ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَل۪يلًاۙ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ
اِلَيْنَا قَبْضًا يَس۪يرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ
سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذ۪ٓي اَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا
بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِه۪ۚ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً طَهُورًاۙ ﴿٤٨﴾
لِنُحْيِيَ بِه۪ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَٓا اَنْعَامًا وَاَنَاسِيَّ
كَث۪يرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُواۘ فَاَبٰٓى
اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا
ف۪ي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذ۪يرًاۘ ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِر۪ينَ وَجَاهِدْهُمْ
بِه۪ جِهَادًا كَب۪يرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا
بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي خَلَقَ مِنَ الْمَٓاءِ بَشَرًا
فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًاۜ وَكَانَ رَبُّكَ قَد۪يرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْۜ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّه۪ ظَه۪يرًا ﴿٥٥﴾

44. Yoksa sen, onların çoğunun duyan ya da düşünen (insanlar olduğunu mu) sanmaktasın? Hayır; onlar hayvanlar gibidir; hatta yol bakımından daha şaşkındırlar.

45. Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmez misin? Eğer dileseydi onu sabit-hareketsiz de yapardı. Nitekim, biz güneşi ona bir delil kılmışızdır.

46. Sonra onu (güneşi yükselterek) kendimize yavaş yavaş çekmişizdir.

47. O, geceyi sizin için bir örtü, uykuyu dinlenme (aracı), gündüzü de yayılma-çalışma (zamanı) kılandır.

48. Ve o, rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci olarak gönderendir. Biz, gökten de tertemiz su indirmişizdir.

49. Ki onunla ölü bir beldeyi canlandıralım ve yarattığımız nice hayvanları ve insanları onunla sulayalım.

50. Andolsun ki biz bunu, aralarında, öğüt alsınlar diye çeşitli biçimlerde açıklamışızdır; fakat onların çoğu nankörlükte direnip durmaktadırlar.

51. Biz, eğer dilemiş olsaydık, her kente bir uyarıcı gönderirdik.{447}

52. Öyleyse, inkârcılara boyun eğme ve bu Kur'an'la onlara karşı büyük bir cihat sürdür!

53. O, iki denizi birbiri üstüne salmıştır. Bu tatlı, susuzluğu giderici; bu tuzlu ve acıdır. Her ikisinin arasına, (birbirine karışmasını engelleyen) bir perde-engel koymuştur.{448}

54. Ve o sudan bir insan yaratıp da ona soy sop (gen özelliği) vermiştir. Senin rabbin her şeye güç yetirendir.

55. Allah'ı bırakıp da, kendilerine yarar ya da zarar veremeyecek şeylere tapmaktadırlar. İnkârcı; Rabbine karşı (şeytana) arka çıkandır.

وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذ۪يرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّه۪ سَب۪يلًا ﴿٥٧﴾
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذ۪ي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِه۪ وَكَفٰى بِه۪
بِذُنُوبِ عِبَادِه۪ خَب۪يرًاۚ ﴿٥٨﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِۚ اَلرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِه۪
خَب۪يرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمٰنُ
اَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ الَّذ۪ي جَعَلَ
فِي السَّمَٓاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ ف۪يهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُن۪يرًا ﴿٦١﴾
وَهُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ
شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذ۪ينَ يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ
هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذ۪ينَ
يَب۪يتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذ۪ينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ
عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَۗ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًاۗ ﴿٦٥﴾
اِنَّهَا سَٓاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اِذَٓا اَنْفَقُوا
لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

56. (Ey Muhammed!) Biz seni bir müjdeci ve uyarıcı olarak göndermişizdir.

57. De ki: "Ben, buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Sadece, rabbine varan yola girmek isteyenlere (yol gösteriyorum).

58. (Birine güvenip dayanacaksan), hiç ölmeyen ve hep diri olana güvenip dayan! Onu överek tesbih et-yücelt! Kullarının günahlarını onun bilmesi yeter.

59. O, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratan ve sonra da Arş'a istiva edendir (kurulandır).{449} Rahman'dır (o). Bunu, (bu gerçekten) haberi olana sor!

60. Onlara: "Rahman'a secde edin!" dendiğinde,:"Rahman da neymiş? Senin emrettiğin şeye hiç secde eder miyiz?" derler ve bu söz onların nefretini artırır.

61. Gökte burçlar yaratan, orada bir ışık kaynağı (güneş) ve yansıtıcı bir ışık (ay) oluşturan (Allah'ın şanı) ne yücedir!

62. O, öğüt almak ya da şükretmek isteyenler için geceyle gündüzü birbirini izler (biçimde) yapmıştır.

63. O Rahmanın kulları yeryüzünde alçak gönüllü yürürler ve cahiller kendilerine bir lâf attıklarında (sadece) "Selâm!" derler.

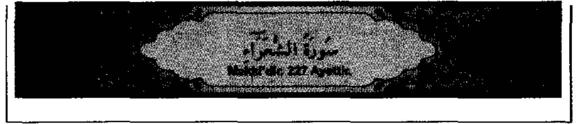
64. Onlar, rablerine secde ederek ve ayakta durarak gecelerler: {450}

65. "Rabbimiz! Cehennem azabını bizden uzaklaştır! Doğrusu onun azabı korkunçtur!"

66. "Orası ne kötü bir durak, ne kötü bir kalma yeridir!" derler.

67. Ve onlar (Allah rızası için) ne savurganlık eder ne de cimri davranırlar; ikisi arasında dengeli (harcama yaparlar).

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ
اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ
الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا
صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّـَٔاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهُ يَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ
مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَاِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ اِذَا ذُكِّرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ اِمَامًا ﴿٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا
حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّي
لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

68. Onlar, Allah'la birlikte, bir başka tanrıya tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı, haksız yere öldürmezler; zina etmezler. Kim bunları yaparsa, günahı(nın cezası)'nı bulur.

69. Kıyamet günü ona, cezası kat kat artırılır ve aşağılanmış olarak orada çok uzun süre kalır.

70. Ancak tövbe eden, iman eden ve yararlı işler yapanlar başka. Allah, öylelerinin günahlarını iyiliğe çevirir. Allah çok bağışlayandır; çok esirgeyendir.

71. Kim tövbe eder ve yararlı iş yaparsa, o, tövbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

72. Onlar yalan yere tanıklık etmez; boş-yararsız sözle karşılaştıklarında önemsemeyip vakarla geçip-giderler.

73. Kendilerine rablerinin ayetleri hatırlatıldığında onlara sağır ve kör davranmazlar.

74. Onlar: “Rabbimiz! Eşlerimizi ve evlâtlarımızı bizim için mutluluk kaynağı kıl! Bizi, Allah'tan korkup sakınanlara önder yap!” diyenlerdir.

75. İşte onlar sabretmelerine karşılık (cennet) köşklerinde ödüllendirilirler ve orada esenlik dilekleri ve selâmla karşılanırlar.

76. Orada çıkmamacasına kalacaklardır. Orası ne güzel bir durak, ne güzel kalma yeridir!

77. De ki: “Duanız da olmasa rabbim sizi ne yapsın? Siz (Kur'an'ı) yalanladınız! Artık azap sizin için kaçınılmazdır!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ اَلَّا
يَكُونُوا مُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾ اِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَٓاءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ
اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِع۪ينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا
كَانُوا عَنْهُ مُعْرِض۪ينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْت۪يهِمْ اَنْبٰٓؤُا مَا
كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْبَتْنَا ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَر۪يمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٨﴾ وَاِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿٩﴾ وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوسٰٓى اَنِ ائْتِ
الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَۜ اَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ٓي اَخَافُ
اَنْ يُكَذِّبُونِۜ ﴿١٢﴾ وَيَض۪يقُ صَدْر۪ي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَان۪ي فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُونَ ﴿١٣﴾
وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَقْتُلُونِۚ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّاۚ فَاذْهَبَا بِاٰيَاتِنَٓا اِنَّا
مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَٓا اِنَّا رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَم۪ينَۙ ﴿١٦﴾ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَۜ ﴿١٧﴾ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ
ف۪ينَا وَل۪يدًا وَلَبِثْتَ ف۪ينَا مِنْ عُمُرِكَ سِن۪ينَۙ ﴿١٨﴾
وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّت۪ي فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٩﴾

26. ŞUARA SURESİ

(Son ayeti dışındakiler Mekke'de inmiştir. Şuara, şairler demektir. 224. ayetinde şairlerden söz ettiğinden bu adı almıştır. 227 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Tâ, Sîn, Mîm!

2. Bunlar, apaçık olan kitabın ayetleridir!

3. Onlar iman etmiyor diye sen neredeyse üzüntüden tükenmektesin!

4. Dilesek, onlara gökten bir mucize indiririz de boyunları onun önünde eğilip kalır (inanırlar).

5. Her ne zaman Rahman'dan kendilerine bir uyarı gelse, mutlaka ondan yüz çevirirler.

6. Gerçekten yalanladılar; fakat alaya aldıkları şeyin haberi kendilerine pek yakında gelecektir.

7. Yeryüzüne bakmazlar mı ki, biz orada değişik türden nice güzel çiftler bitirmişizdir?

8. Hiç kuşkusuz bunda bir ders vardır; fakat onların çoğu yine inanmazlar.

9. Hiç kuşkusuz senin Rabbin, en üstün ve çok merhametli olandır.

10. Hani Rabbin Musa'ya seslenmişti: "O zalim kuluma git!"

11. "Firavun'un halkına (git)! Hâlâ korunup sakınmayacaklar mı?"

12. "Dedi ki: "Rabbim! Onların beni yalancılıkla suçlamalarından korkmaktayım!"

13. "Göğsüm daralmakta, dilim de açılmamakta; kardeşim Harun'a da elçilik versen!..."

14. "Ayrıca onların yanında suçluyum; beni öldürmelerinden korkmaktayım."

15. "Hayır; ikiniz de mucizelerimizle gidin! Hiç kuşkusuz biz sizinle birlikteyiz; her şeyi işitmekteyiz."

16. "Firavun'a gidip deyin ki: "Biz, Tüm Varlıkların Rabbi'nin elçileriyiz!"

17. "İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder!"

18. (Gidip sözler söylendikten sonra Firavun) dedi ki: "Biz seni, içimizde bir çocuk olarak yetiştirmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi?"

19. "Ve sonunda o yaptığını da (cinayeti) yaptın. Sen nankörün tekisin!"

20. Musa dedi ki: "Ben onu yaptığım zaman sapkınlardandım."

21. Sizden korktuğumdan aranızdan kaçtım; sonra rabbim bana bilgelik verip elçilikle görevlendirdi."

22. "Başıma kaktığın nimet de İsrailoğullarını köle yapmış olmandandır.

23. Firavun dedi ki: "(Ey Musa!) Âlemlerin Rabb'i (Tüm Varlıkların Rabb'i) ne demektir?

24. (Musa) dedi ki: "Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin rabbi(demek)'dir; eğer gerçekten inanan kimselerseniz!"

25. (Firavun) çevresindekilere dedi ki: "Duyuyor musunuz?"

26. (Musa) dedi ki: "O, sizin de rabbinizdir, önceki atalarınızın da rabbidir."

27. (Firavun) dedi ki: "Size gönderilen bu elçiniz, muhakkak delidir!"

28. (Musa) dedi ki: "Eğer aklınızı kullanıp düşünürseniz, o, doğunun da, batının da ve bunlar arasındaki her şeyin de rabbidir."

29. (Firavun) dedi ki: "Benden başka tanrı edinirsen, yemin olsun ki seni zindanlıklar arasına atarım!"

30. (Musa) dedi ki: "Sana, (sözlerimi) kanıtlayan apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?"

31. (Firavun) dedi ki: "Eğer doğru söylüyorsan onu getir (de görelim)!"

32. (Musa) asasını (yere) attı; bir de (baktılar ki) o, açıkça bir yılan oluverdi.

قَالَ فَعَلْتُهَآ اِذًا وَاَنَا مِنَ الضَّآلّٖينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا
خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لٖي رَبّٖي حُكْمًا وَجَعَلَنٖي مِنَ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ
الْعَالَمٖينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ
مُوقِنٖينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُٓ اَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذٖٓي اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ
لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرٖي لَاَجْعَلَنَّكَ
مِنَ الْمَسْجُونٖينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبٖينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهٖٓ
اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿٣١﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبٖينٌ ﴿٣٢﴾
وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَٓاءُ لِلنَّاظِرٖينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهُٓ
اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلٖيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرٖيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهٖ
فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَٓائِنِ
حَاشِرٖينَ ﴿٣٦﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلٖيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
لِمٖيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقٖيلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

33. Elini de (koynundan) çekip çıkardı; bir de (ne görsünler) o, parıl parıl parlayan bir ışık görünümünde…

34. (Firavun) çevresindeki adamlarına dedi ki: "Bu, bilgin bir büyücüdür."

35. "Büyüsüyle sizi yurdunuzdan çıkarmak istemektedir; ne dersiniz?"

36. Dediler ki: "Onu ve kardeşini (bir süre) oyala. Kentlere de toplayıcılar gönder."

37. "Tüm bilgin büyücüleri sana getirsinler."

38. Derken büyücüler, bilinen bir günün belli vaktinde bir araya getirildi.

39. Ve halka da: "Siz de toplanır mısınız!" dendi.

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ (٤٠) فَلَمَّا جَٓاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا
لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ (٤١) قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ
اِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (٤٢) قَالَ لَهُمْ مُوسٰى اَلْقُوا مَٓا اَنْتُمْ مُلْقُونَ (٤٣) فَاَلْقَوْا
حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ (٤٤) فَاَلْقٰى
مُوسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (٤٥) فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ (٤٦)
قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (٤٧) رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ (٤٨) قَالَ اٰمَنْتُمْ
لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذ۪ي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ
اَجْمَع۪ينَ (٤٩) قَالُوا لَا ضَيْرَ اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ (٥٠) اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ
لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَٓا اَنْ كُنَّٓا اَوَّلَ الْمُؤْمِن۪ينَ (٥١) وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰى
اَنْ اَسْرِ بِعِبَاد۪ٓي اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ (٥٢) فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَٓائِنِ
حَاشِر۪ينَ (٥٣) اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَل۪يلُونَ (٥٤) وَاِنَّهُمْ لَنَا
لَغَٓائِظُونَ (٥٥) وَاِنَّا لَجَم۪يعٌ حَاذِرُونَ (٥٦) فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ
جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (٥٧) وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍ (٥٨) كَذٰلِكَ
وَاَوْرَثْنَاهَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ (٥٩) فَاَتْبَعُوهُمْ مُشْرِق۪ينَ (٦٠)

40. "Umarız ki büyücüler üstün gelir, biz de onlara uyarız."

41. Büyücüler gelince Firavun'a dediler ki: "Eğer biz üstün gelirsek, bize gerçekten bir ödül var, değil mi?"

42. "Evet" dedi. "Siz o zaman benim yakınlarımdan olacaksınız."

43. Musa onlara: "Atacağınızı atın!" dedi.

44. Onlar da iplerini ve değneklerini atıverdiler ve: "Firavun'un üstünlüğü adına, hiç tartışmasız biz galip geleceğiz;" dediler.

45. Musa da asasını bırakıverdi; bir de (ne görsünler) o, onların uydurduklarını yutmaktadır...

46. (Bu durum karşısında) büyücüler hemen secdeye kapandılar.

47. Dediler ki: "Tüm Varlıkların Rabb'ine iman ettik;"

48. "Musa ve Harun'un Rabb'ine!"

49. (Firavun) dedi ki: "Ben size izin vermeden ona inandınız ha! Gerçek şu ki o size büyüyü öğreten büyüğünüzdür. Yakında bileceksiniz. Ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim (kestireceğim) ve hepinizi asacağım."

50. (Onlar da): "Zararı yok; (nasıl olsa) biz rabbimize döneceğiz;" dediler.

51. "Doğrusu biz iman edenlerin ilki olduğumuzdan ötürü rabbimizin, hatalarımızı bağışlayacağını umarız!..."

52. Musa'ya vahyettik ki: "Kullarımı geceleyin yürüt; çünkü izleneceksiniz!"

53. Bunun üzerine Firavun (İsrailoğullarının gittiğini duyunca), kentlere (asker) toplayıcılar gönderdi.

54. "Şunlar az bir topluluktur;"

55. "Fakat bize karşı pek büyük bir öfke duymaktadırlar."

56. "Bizse, dikkati elden bırakmayan koskoca bir topluluğuz." (dedi).

57. Böylece biz onları bahçelerden, çeşmelerden çıkarmışızdır. (uzaklaştırdık);

58. Hazinelerden, göz dolduran konumlarından...

59. Böylece, İsrailoğullarını bunlara mirasçı kılmışızdır.

60. (Firavun ve askerleri) güneş doğarken onların peşlerine düştüler...

61. İki topluluk birbirlerini gördüklerinde Musa'nın adamları: “İşte şimdi yakalandık!” dediler.

62. (Musa): “Hayır; Rabbim hiç kuşkusuz benimledir; bana yol gösterecektir.” dedi.

63. Musa'ya: “Asa'nla denize vur!” diye vahyettik. (Vurunca) deniz hemen yarıldı. Her bölüm, kocaman bir dağ gibi oldu.

64. Ötekilerini de oraya yaklaştırdık.

65. Musa'yı ve yanındakilerin tümünü kurtardık.

66. Sonra ötekilerini suda boğduk.

67. Hiç kuşkusuz bunda bir ibret vardır; fakat çokları inanmazlar ki!

68. Doğrusu senin Rabbin en güçlü-en üstün olandır; merhamet edendir de.

69. Onlara İbrahim'in haberlerini de oku (anlat)!

70. Hani babasına ve halkına: “Siz (böyle) neye tapmaktasınız?” demişti.

71. “(Gördüğün gibi) heykellere tapmaktayız. Biz onlara tapmayı da sürdüreceğiz.” dediler.

72. İbrahim: “Peki, siz dua ettiğinizde onlar sizi işitmekte midir?”

73. “Ya da size yarar ya da zarar verebilmekte midirler?” dedi.

74. “Hayır; ama biz babalarımızın böyle yaptıklarını gördük…” dediler.

75-76. (İbrahim): “Siz ve eski atalarınız, neye tapmakta olduğunuzu (hiç) düşündünüz mü?” dedi.

فَلَمَّا تَرَاۤءَ الْجَمْعَانِ قَالَ اَصْحَابُ مُوسٰۤى اِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا اِنَّ
مَعِيَ رَبّ۪ي سَيَهْد۪ينِ ﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰى مُوسٰۤى اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظ۪يمِ ﴿٦٣﴾ وَاَزْلَفْنَا
ثَمَّ الْاٰخَر۪ينَ ﴿٦٤﴾ وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى وَمَنْ مَعَهُۤ اَجْمَع۪ينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا
الْاٰخَر۪ينَ ﴿٦٦﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٦٧﴾
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰه۪يمَ ﴿٦٩﴾
اِذْ قَالَ لِاَب۪يهِ وَقَوْمِه۪ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ اَصْنَامًا
فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِف۪ينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ اِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾
اَوْ يَنْفَعُونَكُمْ اَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَاۤ اٰبَاۤءَنَا كَذٰلِكَ
يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ اَفَرَاَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ اَنْتُمْ
وَاٰبَاۤؤُ۬كُمُ الْاَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ ل۪ۤي اِلَّا رَبَّ
الْعَالَم۪ينَ ﴿٧٧﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَن۪ي فَهُوَ يَهْد۪ينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذ۪ي هُوَ
يُطْعِمُن۪ي وَيَسْق۪ينِ ﴿٧٩﴾ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْف۪ينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذ۪ي
يُم۪يتُن۪ي ثُمَّ يُحْي۪ينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذ۪ۤي اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ ل۪ي خَط۪يۤـَٔت۪ي يَوْمَ
الدّ۪ينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ ل۪ي حُكْمًا وَاَلْحِقْن۪ي بِالصَّالِح۪ينَ ﴿٨٣﴾

77. “İyi bilin ki onlar benim düşmanımdır. Sadece Âlemlerin-Tüm varlıkların Rabbi (benim dostumdur).”

78. “Beni yaratan ve bana yol gösteren de odur!”

79. “Bana yediren ve içiren de odur!”

80. “Hastalandığımda bana şifa veren de odur!”

81. “Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da odur!”

82. “Ve hesap günü, hatalarımı bağışlayacağını umduğum da odur!”

83. “Rabbim! Bana hikmet-bilgelik ver ve beni iyiler arasına kat!”

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾
وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ
إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾
فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً
فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُونِ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

84. "(Daha) sonra gelecekler arasında bana bir doğruluk dili nasip et de (beni onlara iyi bir örnek kıl!)"

85. "Beni, nimetler cennetine mirasçılardan eyle!"

86. "Babamı da bağışla! Çünkü o sapıtmışlardandır."

87. "Diriliş gününde beni utandırma!"

88. "O gün ki, ne mal, ne de evlâtlar yarar sağlar."

89. "Ancak, Allah'a temiz ve sağlam kalple gelenler (kurtulur.)"

90. O gün cennet, muttakilere-korunanlara yaklaştırılır.

91. Cehennem de azgınların karşısına çıkarılır.

92. Onlara: "Hani, tapıp durduklarınız nerede?" denir.

93. Allah'ın dışındaki(tanrı)'ler size yardım edebiliyor mu? Ya da onlar kendilerini kurtarabiliyor mu?"

94. Onlar ve azgınlar cehenneme tepetaklak atılacaktır;

95. İblis'in tüm orduları da...

96. Orada, birbirleriyle tartışıp derler ki:

97. "Vallahi biz, apaçık bir sapıklık içersindeymişiz!"

98. "Çünkü sizi Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi'ne eşit tutuyorduk."

99. "Fakat bizi günahkârlar saptırmışlardı!"

100. "Artık bizim için ne bir şefaatçi-aracı var,"

101. "Ne de sıcak-samimi bir dost!"

102. "Ah keşke, (dünyaya) bir kez daha dönüşümüz olaydı da biz de müminlerden olsaydık!"

103. Hiç kuşkusuz bunda bir ibret-ders vardır; fakat yine de çokları iman etmezler!

104. Hiç kuşkusuz senin Rabbin en güçlü-en üstün olandır; esirgeyendir de.

105. Nuh kavmi de, gönderilen elçileri yalanlamıştı.

106. Kardeşleri Nuh onlara: "Allah'tan sakınıp çekinmez misiniz?" demişti.

107. "Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş, güvenilir bir elçiyim!"

108. "Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin!"

109. "Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; benim ücretim Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabb'ine aittir!"

110. "Artık Allah'tan korkup sakının! Bana da itaat edin!"

111. Dediler ki: "Sana, zavallı-basit insanlar uymuşken, biz hiç sana inanır mıyız?"

112. Dedi ki: "Onların yaptıkları hakkında benim bir bilgim yoktur."

113. "Onların hesabı yalnızca Rabbime aittir; keşke bunu anlayabilseydiniz!"

114. "Ve ben, (bana) inanmış insanları kovacak değilim ya!"

115. "Ben, sadece, apaçık bir uyarıcıyım!"

116. Dediler ki: "Ey Nuh! (Söylemekte olduklarını) sonlandırmazsan, gerçekten taşlananlardan olacaksın!"

117. Dedi ki: "Rabbim! Halkım beni yalanlamıştır!"

118. "Benimle onların arasını aç! Beni ve benimle birlikte olanları kurtar!"

119. Biz de onu ve onunla birlikte olanları o dolu gemiyle kurtarmışızdır.

120. Sonra bunun ardından geride kalanları suda boğmuşuzdur.

121. Gerçekten bunda bir ibret-ders vardır; fakat yine de çokları inanmazlar.

122. Gerçekten senin Rabbin en güçlü-en üstün olandır; esirgeyendir de!

123. Ad (kavmi) de, gönderilen elçileri yalanlamıştı.

124. Hani kardeşleri Hud onlara: "Allah'tan korkup sakınmaz mısınız!" demişti.

125. "Hiç kuşkusuz ben size gönderilmiş, güvenilir bir elçiyim!"

126. "Allah'tan sakınıp çekinin! Bana da itaat edin!"

127. "Buna karşı ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim sadece Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi'ne aittir."

128."Siz, her yüksek tepeye gösteriş için anıt dikerek boş işler-

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبّ۪ي
لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا اَنَا۬ بِطَارِدِ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١١٤﴾ اِنْ اَنَا۬ اِلَّا نَذ۪يرٌ
مُب۪ينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُوم۪ينَ ﴿١١٦﴾
قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْم۪ي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْن۪ي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّن۪ي
وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١١٨﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾
ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاق۪ينَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٢١﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٢٢﴾
كَذَّبَتْ عَادٌۨ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ هُودٌ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾
اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ﴿١٢٦﴾ وَمَٓا
اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٢٧﴾ اَتَبْنُونَ
بِكُلِّ ر۪يعٍ اٰيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾
وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّار۪ينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ﴿١٣١﴾
وَاتَّقُوا الَّذ۪ٓي اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَبَن۪ينَ ﴿١٣٣﴾
وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٣٥﴾
قَالُوا سَوَٓاءٌ عَلَيْنَٓا اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظ۪ينَ ﴿١٣٦﴾

le oyalanıp eğleniyor musunuz?

129. "Sanki hiç ölmeyecekmişsiniz gibi sağlam kaleler-yapılar mı yapmaktasınız?"

130. "Yakaladığınızda, zorbalar gibi yakalıyorsunuz!"

131. "Allah'tan korkup sakının ve bana da itaat edin!"

132. "Size, bildiğiniz nimetleri bol bol ihsan eden rabbinizden sakınıp çekinin!

133. "O size davarlar, oğullar (vererek) yardım etmiştir;

134. "Bahçeler, pınarlar da…"

135. "Doğrusu ben sizin için, büyük bir günün azabından korkmaktayım!"

136. Dediler ki: "Öğüt versen de, vermesen de bizce birdir."

إِنْ هٰذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ١٣٧ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ١٣٨
فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ١٣٩ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٤٠ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
الْمُرْسَلِينَ ١٤١ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٤٢ إِنِّي لَكُمْ
رَسُولٌ أَمِينٌ ١٤٣ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ١٤٤ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٤٥ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هٰهُنَا
آمِنِينَ ١٤٦ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ١٤٧ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ١٤٨
وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ١٤٩ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ١٥٠
وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ١٥١ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
يُصْلِحُونَ ١٥٢ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ١٥٣ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ١٥٤ قَالَ هٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا
شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ١٥٥ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٥٦ فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ١٥٧
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ١٥٨ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٥٩

137. "Bu, öncekilerin uydurduklarından başka bir şey değildir;"

138. "Biz, azaba uğratılacak da değiliz."

139. Böylece onu yalanlamışlardı; biz de onları yok etmişizdir. Hiç kuşkusuz bunda bir ibret vardır; fakat yine de çokları inanmazlar!

140. Hiç kuşkusuz senin Rabbin en güçlü-en üstün olandır; esirgeyendir de!

141. Semud (kavmi) de gönderilen elçileri yalanlamıştı.

142. Kardeşleri Salih onlara demişti ki: "Allah'tan korkup sakınmaz mısınız?"

143. "Hiç kuşkusuz ben size gönderilmiş, güvenilir bir elçiyim!"

144. "Allah'tan sakınıp çekinin! Bana da itaat edin!"

145. "Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim sadece Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi'ne aittir."

146. "Siz burada güvenlik içinde bırakılacağınızı mı sanmaktasınız?"

147. "Böyle bahçeler, çeşmeler başında;

148. "Ekinler, salkım salkım hurmalıklar içinde?

149. "Dağlarda, ustaca evler yont-maktasınız!"

150. "Artık Allah'tan korkup sakının! Bana da itaat edin!"

151. "O aşırı gidenlerin emrine de uymayın!"

152. "Onlar yeryüzünde dirlik-düzenlik değil, bozgunculuk çıkarmaktadırlar."

153. Dediler ki: "Sen iyice büyülenmişsin!"

154. Sen de, bizim gibi bir insansın! Eğer doğru söylüyorsan, bize bir mucize getir de (görelim)!"

155. De ki: "İşte bu bir dişi devedir (mucize bu)! Su içme hakkı (bir gün) onun, belli bir gün de su içme hakkı sizindir."

156. "Sakın ona bir kötülük yapmayın! Sonra, büyük bir günün azabı sizi yakalar!"

157. Sonunda onu kesmişler; ancak pişman da olmuşlardı.

158. Ve (söylenen) azap kendilerini yakalamıştı. Muhakkak ki bunda bir ibret vardır; fakat yine de çokları inanmazlar!

159. Hiç kuşkusuz, senin Rabbin en güçlü-en üstün olandır; esirgeyendir de!

160. Lut (kavmi) de gönderilen elçileri yalanlamıştı.

161. Kardeşleri Lut onlara demişti ki: "Allah'tan korkup sakınmaz mısınız!"

162. "Ben sizin için güvenilir bir elçiyim!"

163. "Allah'tan sakınıp çekinin! Bana da itaat edin!"

164. "Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, sadece Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi'ne aittir."

165-166. "Rabbinizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıp erkeklere mi yöneliyorsunuz? Hayır; siz sınırı çiğneyen-sapık bir topluluksunuz!

167. Dediler ki: "Ey Lut! Bu tutumundan vazgeçmezsen, mutlaka sürülenlerden olacaksın!"

168. Dedi ki: "Ben sizin bu yaptığınıza öfkelenmekteyim (iğrenç bulmaktayım)!"

169. "Rabbim! Beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar!"

170. "Biz de onu ve tüm ailesini kurtarmışızdır."

171. Sadece, geride kalanlar arasındaki bir kocakarıyı (kurtarmamıştık).

172. Sonra, ötekileri (tümden) yok etmişizdir.

173. Ve üzerlerine (öyle) bir yağmur yağdırmışızdır ki, uyarılanların (o) yağmuru ne felâketli bir yağmurdur!

174. Gerçekten bunda bir ders vardır; fakat yine de çokları inanmazlar!

175. Hiç, kuşkusuz senin Rabbin en üstün-en güçlü olandır; esirgeyendir de!

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ
اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٦٣﴾
وَمَا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ اَتَأْتُونَ
الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ
﴿١٦٧﴾ قَالَ اِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَاَهْلِي مِمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ اِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾
ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ اَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ اِنِّي
لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا
تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

176. Eyke halkı da gönderilen elçilerini yalanlamıştı.

177. Şuayb onlara demişti ki: "Allah'tan korkup sakınmaz mısınız?"

178. "Ben size (gönderilen) güvenilir bir elçiyim!"

179. "Allah'tan sakınıp çekinin! Bana da itaat edin!"

180. "Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim sadece, Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi'ne aittir."

181. "Ölçüyü tam tutun ve eksiltenlerden-kandıranlardan olmayın!"

182. "Doğru ölçekle tartın!"

183. "İnsanların malını, değerini düşürerek almayın! Yeryüzünde bozgunculuk edip karışıklık çıkarmayın!"**{451}**

وَاتَّقُوا الَّذٖى خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُٓوا اِنَّمَٓا
اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرٖينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَٓا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
وَاِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبٖينَ ﴿١٨٦﴾ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَٓاءِ
اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبّٖٓى اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾
فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ اِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظٖيمٍ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿١٩٠﴾
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزٖيزُ الرَّحٖيمُ ﴿١٩١﴾ وَاِنَّهُ لَتَنْزٖيلُ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿١٩٢﴾
نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْاَمٖينُ ﴿١٩٣﴾ عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرٖينَ ﴿١٩٤﴾
بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبٖينٍ ﴿١٩٥﴾ وَاِنَّهُ لَفٖى زُبُرِ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
اٰيَةً اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓؤُا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلٰى بَعْضِ الْاَعْجَمٖينَ ﴿١٩٨﴾
فَقَرَاَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ مُؤْمِنٖينَ ﴿١٩٩﴾ كَذٰلِكَ سَلَكْنَاهُ
فٖى قُلُوبِ الْمُجْرِمٖينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلٖيمَ ﴿٢٠١﴾
فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ
نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ اَفَرَاَيْتَ
اِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنٖينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَٓاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

184. “Sizi ve önceki nesilleri yaratandan korkup sakının!”

185. Dediler ki: “Sen iyice büyülenmişsin!”

186. “Sen de bizim gibi bir insansın! Biz senin yalan söylediğini düşünmekteyiz.”

187. Eğer doğru söylüyorsan, haydi üzerimize gökten parça parça (bir şeyler) düşürsene!”

188. Dedi ki: “Rabb'im yapmakta olduklarınızı daha iyi bilmektedir!”

189. Onu yalanladılar ve sonra “gölgeli günün azabı” kendilerini yakalayıverdi. Doğrusu o, büyük bir günün azabıydı!{452}

190. Muhakkak ki bunda bir ders vardır; fakat yine de çoğu inanmazlar.

191. Hiç kuşku yok, senin Rabbin en güçlü en üstün olandır; esirgeyendir de!

192. Gerçekten o (Kur'an), Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi'nin (vahiyle) indirdiğidir.

193. Onu, Ruh-ul Emin (Cebrail) indirmiştir;

194. Uyarıcılardan olman için senin kalbine!...

195. Apaçık Arapça bir dille.

196. Hiç kuşkusuz o (Kur'an içerik olarak) öncekilerin kitaplarında da vardır.

197. İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi, onlar için yeterli bir delil değil midir?

198. Biz onu yabancılardan (Arapça bilmeyen) birine indirmiş olsaydık da,

199. Onu onlara okusaydı, ona yine iman etmeyeceklerdi.

200. Biz onu (Arapça indirerek) günahkârların kalplerine işte böyle sokmuşuzdur.{453}

201. (Öyleyken) o acı azabı görünceye dek ona inanmazlar.

202. O azap onlara, hiç farkında olmadıkları bir anda gelecektir.

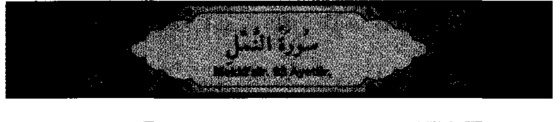
203. O zaman da: “Acaba bize bir süre verilir mi?” derler.

204. (Demek onlar) azabımızı çabuklaştırmak isterler ha!

205. Gördüğün gibi biz onları yıllarca yaşatsak da

206. Sonra da, tehdit edildikleri şey kendilerine geliverse,

مَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَٓا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا
مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرٰى وَمَا كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاط۪ينُ ﴿٢١٠﴾
وَمَا يَنْبَغ۪ي لَهُمْ وَمَا يَسْتَط۪يعُونَ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾
فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّب۪ينَ ﴿٢١٣﴾ وَاَنْذِرْ عَش۪يرَتَكَ
الْاَقْرَب۪ينَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢١٥﴾ فَاِنْ
عَصَوْكَ فَقُلْ اِنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَز۪يزِ الرَّح۪يمِ ﴿٢١٧﴾
اَلَّذ۪ي يَرٰيكَ ح۪ينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِد۪ينَ ﴿٢١٩﴾ اِنَّهُ هُوَ
السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاط۪ينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ
عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَث۪يمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعَرَٓاءُ
يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُنَ ﴿٢٢٤﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ ف۪ي كُلِّ وَادٍ يَه۪يمُونَ ﴿٢٢٥﴾
وَاَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ كَث۪يرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا
وَسَيَعْلَمُ الَّذ۪ينَ ظَلَمُٓوا اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

207. O yararlanıp durdukları nimetler kendilerine hiçbir yarar sağlar mıydı?

208. Biz, öğüt vermek üzere uyarıcılar göndermedikçe hiçbir kenti-toplumu yok etmemişizdir.

209. Biz, uyarı-hatırlatma (yapmışızdır). Biz, asla haksızlık etmeyiz.

210. Onu (Kur'an'ı) şeytanlar-cinler indirmemiştir.

211. Bu onlara düşmez; (zaten) buna güçleri de yetmez;

212. Çünkü onlar (vahyi) işitmekten kesinlikle uzak tutulmuşlardır.

213. Allah'ın yanında, bir başka tanrıya daha yalvarma! Sonra azaba uğratılırsın!

214. Sana en yakın olan akrabanı uyar!

215. Sana uyan müminlere (şefkat) kanatlarını indir!

216.Eğer sana karşı gelirlerse: "Ben sizin yapmakta olduklarınızdan uzağım!" de!

217. Her zaman en güçlü-en üstün olan ve esirgeyen (Allah'a) güvenip dayan!

218. O seni namaza durduğunda da görmektedir;

219. Secde edenler arasında eğilip doğrulurken de.

220. Çünkü o, her şeyi işitendir; bilendir.

221. Şeytanların kime indiğini size bildireyim mi?

222. Onlar, her günahkâr yalancıya inerler.

223. O yalancılar (şeytanlara) kulak verirler; çokları da yalan söylerler.

224. Şairlere gelince, onlara da azgınlar-sapkınlar uyar.

225. Onların her vadide koştuklarını (daldan dala uçtuklarını) görmez misin?

226. Ve onlar hep yapamayacakları şeyleri söyleyip dururlar.{454}

227. Ancak şunlar başkadır: İman edenler, iyi işler yapanlar ve Allah'ı çok çok ananlar ve haksızlıklara uğradıktan sonra başarıya ulaşmak için mücadeleyi sürdürenler. Zalimler yakında, nasıl bir devrimle devrileceklerini bilip anlayacaklardır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُب۪ينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢﴾
اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ لَهُمْ سُٓوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ
الْاَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حَك۪يمٍ عَل۪يمٍ ﴿٦﴾ اِذْ
قَالَ مُوسٰى لِاَهْلِه۪ٓ اِنّ۪ٓي اٰنَسْتُ نَارًاۜ سَاٰت۪يكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰت۪يكُمْ بِشِهَابٍ
قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهَا نُودِيَ اَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ
وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٨﴾ يَا مُوسٰٓى اِنَّهُٓ اَنَا اللّٰهُ
الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُۙ ﴿٩﴾ وَاَلْقِ عَصَاكَۜ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَٓانٌّ وَلّٰى
مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ اِنّ۪ي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾
اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُٓوءٍ فَاِنّ۪ي غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١﴾
وَاَدْخِلْ يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ ف۪ي تِسْعِ اٰيَاتٍ
اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِه۪ۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِق۪ينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا
جَٓاءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿١٣﴾

27. NEML SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 18. ayetinde karıncalar ve Hz. Süleyman'ın onlara dönük davranışlarından söz edildiğinden sureye Neml-Karınca Suresi denmiştir. 93 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Tâ, Sîn! Bunlar, Kur'an'ın ve apaçık olan Kitab'ın ayetleridir.

2. Müminlere bir yol gösterici ve müjdecidir;

3. Ki onlar namazı kılarlar, zekâtı verirler ve ahirete de kesinlikle inanırlar.

4. Ahirete inanmayanlara gelince; biz onların kendi yaptıklarını süslemişizdir. Bu yüzden de körlemesine bocalayıp durmaktadırlar.

5. En kötü azap öyleleri içindir. Ahirette de en büyük kayba onlar uğrayacaktır.

6. (Ey Muhammed!) Hiç kuşkusuz sana bu Kur'an, hikmetle hükmeden ve her şeyi bilen (Allah) katından verilmektedir-indirilmektedir.

7. Musa ailesine demişti ki: "Ben bir ateş gördüm... (Gidip) size ondan bir haber getireyim; ya da (ısınmanız için) size bir kor getireyim.

8. Oraya vardığında kendisine seslenildi: "Ateşin içinde olan da, çevresinde bulunan da kutsanmıştır. Âlemlerin -Tüm Varlıkların Rabb'i Allah her türlü noksanlıktan uzaktır; yücedir."

9. "Ey Musa! Hiç kuşku yok ki, en güçlü-en üstün olan ve hikmetle hükmeden Allah benim!"

10. "Asanı at!" (Attı). Onun çevik bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, geriye dönüp kaçtı; arkasına da bakmadı: "Ey Musa! Korkma; kuşkusuz benim! Benim huzurumda (elçi olarak) gönderilenler korkmazlar!"

11. "Ancak zulmedenler korkmalıdırlar. Kim kötülükten sonra iyilik yaparsa, hiç kuşkusuz ona karşı ben hem yarlıgayan ve hem de esirgeyenimdir."

12. "Elini koynuna sok da, kusursuz bir beyazlık çıksın! (Bu), Firavun'a ve halkına (göstereceğin) dokuz mucizenin içindedir. Çünkü onlar fasık-yoldan çıkmış bir toplumdur."

13. Açıkça görünen mucizelerimiz kendilerine gelince: "Bu apaçık bir büyüdür;" dediler.

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَٓا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾
وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ
الطَّيْرِ وَاُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾
وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتّٰٓى اِذَٓا اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَٓا اَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
اَوْزِعْنِٓى اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِٓى اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ
اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَدْخِلْنِى بِرَحْمَتِكَ فِى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾
وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَٓا اَرَى الْهُدْهُدَ اَمْ كَانَ
مِنَ الْغَٓائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَاُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا اَوْ لَاَاذْبَحَنَّهُٓ
اَوْ لَيَأْتِيَنِّى بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ اَحَطْتُ
بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

14. Vicdanları kabul etse de, zulüm ve böbürlenme sebebiyle ona karşı çıktılar. O bozguncuların sonunun nice olduğuna bir bak!

15. Andolsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a da bir bilgi vermişizdir: "Bizi inanmış kullarından birçoğuna üstün kılan Allah'a hamdolsun!" demişlerdir.

16. Süleyman, Davud'a mirasçı oldu ve dedi ki: "Ey insanlar! Bize kuşların dili öğretilmiştir ve bize her şey (bol bol) verilmiştir. Gerçekten bu, açık bir lütuftur!"

17. Süleyman'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan (oluşan) orduları huzurunda toplandı; onlar toptan, düzenli bir biçimde sevk edilmekteydi.{455}

18. Karınca vadisine geldiklerinde bir karınca dedi ki: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin ki, Süleyman ve orduları, farkında olmadan sizi ezmesinler!"

19. (Süleyman) bu söze tebessüm ederek güldü ve dedi ki: "Rabbim! Bana; ana-babama lütfettiğin nimete şükretmemi, senin beğeneceğin yararlı iş işlememi ilham eyle ve rahmetinle beni salih kulların arasına sok!"

20. Kuşları denetledi de (Hüdhüd'ü göremeyince) dedi ki: "Neden Hüdhüd'ü göremiyorum; yoksa kayıplara mı karıştı?"

21. "Ona çok çetin bir ceza vereceğim, ya da onu keseceğim; ya da (mazeretini gösteren) açık bir kanıt getirecek!"

22. Çok geçmeden (Hüdhüd) geldi ve: "Ben senin görmediğin-bilmediğin bir şeyi öğrendim; sana, Saba'dan gerçek bir haber getirdim." dedi.

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾
أَلَّا يَسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ
مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اِذْهَبْ
بِكِتَابِي هٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَؤُا إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَإِنَّهُ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي
مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَؤُا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً
أَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أُولُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ
شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ
إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ
أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ
إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

23. "Ben, onları yöneten bir kadın hükümdar buldum. Kendisine her şeyden bolca verilmiş; büyük bir tahtı-sarayı var."

24. Onun ve kavminin, Allah'ı bırakıp güneşe secde ettiklerini buldum (gördüm). Şeytan onlara yaptıklarını süsleyip onları doğru yoldan döndürmüş; bu yüzden de doğru yolu bulamıyorlar."

25. "Oysa onların göklerde ve yerde gizleneni açığa çıkarmakta olan Allah'a secde etmeleri gerekirdi. O onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını bilmektedir."

26. "Allah ki, ondan başka tanrı yoktur; Büyük Arş'ın da sahibidir."

27. (Süleyman) dedi ki: "Bakacağız; doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan mısın?"

28. "Bu mektubu (al) götür; onlara at! Sonra da onlardan (biraz öteye) uzaklaş da bak bakalım, tepkileri nasıl olacak!"

29. "(Mektup söylendiği gibi bırakıldıktan sonra Saba Melikesi Belkıs danışmanlarına) dedi ki: "Ey önde gelenler! Bana çok önemli bir mektup bırakıldı."

30. "O Süleyman'dandır ve 'Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla' (başlamakta)'dır.{456}

31. "Bana karşı büyüklük taslamayın ve bana teslim olun-Müslümanlar olarak gelin! (diye yazıyor)."

32. "Ey önde gelenler! dedi (Belkıs); "bu işimde bana fikir verin; siz yanımda olmadıkça ben hiçbir işi kesip atamam."

33. Dediler ki: "Biz güçlüyüz ve hem de zorlu savaşçılarız; fakat buyruk senindir. Bak, ne buyurursan onu yapacağız."

34. Dedi ki: "Hükümdarlar bir ülkeye girdiklerinde orayı darmadağın ederler; halkından onurluları hor ve aşağılık hâle getirirler; evet böyle yaparlar."

35. "Onlara bir armağan göndereyim de, bakayım elçiler neyle dönecekler!"

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا اٰتٰينِيَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِمَّا اٰتٰيكُمْ بَلْ
اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ
بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا اَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَا اَيُّهَا الْمَلَؤُا
اَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ
اَنَا اٰتِيكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَاِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِينٌ ﴿٣٩﴾
قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اَنَا اٰتِيكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ اِلَيْكَ
طَرْفُكَ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي
ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ
رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِي اَمْ تَكُونُ
مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ
كَاَنَّهُ هُوَ وَاُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا
مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾
قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ
عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ اِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ
اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

36. (Elçiler) vardığında (Süleyman) dedi ki: "Siz bana malla yardım mı etmek istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiklerinden daha iyidir. Belki (getirdiğiniz) armağanlarla siz sevinip övünebilirsiniz!"

37. "Onlara dön (de ki): Biz onlara öyle ordularla geliriz ki karşı durmaları olanaksızdır ve biz onları oradan aşağılanmış ve küçük düşürülmüşler olarak çıkarırız."

38. (Elçi gidince Süleyman): "Ey danışmalarım! Onlar bana teslim olmadan önce, hanginiz onun tahtını bana getirebilir?"

39. Cinlerden bir ifrit (kötü olan bir cin) dedi ki: "Sen, daha makamından kalkmadan önce onu sana getirebilirim. Bunu yapmaya benim gücüm yeter; güvenilir biriyim."

40. Kendisinde Kitap bilgisi olan biri dedi ki: "Sen gözünü açıp kapamadan onu sana getirebilirim"{457} (Süleyman) onu yanında görünce dedi ki: "Bu Rabbimizin bir lütfudur. Şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamaktadır. Şükreden, kendisi için şükretmiş olur; nankörlük edene gelince, doğrusu Rabb'im zengindir (kimsenin şükrüne ihtiyaç duymaz); kerimdir (ikram etmeyi pek sever.)

41. Dedi ki: "Onun tahtını, tanınmayacak biçime sokun; bakalım tanıyabilecek mi, yoksa tanıyamayacak mı?

42. (Belkıs gelinde): "Senin tahtın da böyle mi?" dendi. "Sanki o," dedi. "Bize ondan önce bilgi verilmişti ve biz Müslüman olmuştuk."

43. Onu Allah'tan başka taptığı şeyler (tevhit dininden) alıkoymuştu; çünkü o, inkârcı bir toplumdandı.

44. Ona: "Saraya gir!" dendi. Sarayı görünce (şaşırdı); onun (zeminini) su sandı ve (ıslanmasın diye eteğini yukarı çekti) bacaklarını açtı. (Süleyman) dedi ki: "Gerçekte bu kristalle döşenmiş bir zemindir." (Belkıs) dedi ki: "Rabbim! Ben gerçekten kendime zulmetmişim! Ben (artık) Süleyman'la birlikte Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi Allah'a teslim oldum!"

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ فَاِذَا
هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾
قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ
رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا
بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَاَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا
مَهْلِكَ اَهْلِهِ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا
وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ اَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ
اَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا اِنَّ فِي
ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَنْجَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

45. Andolsun ki biz Semud (kavmine) de, kardeşi Salih'i "Allah'a kulluk edin!" demesi için gönderdik. Bir de baktı ki onlar, birbiriyle boğuşan iki gruba ayrılmışlar.{458}

46. Dedi ki: "Ey halkım! İyilikten önce neden kötülüğe koşmaktasınız? Esirgenmeniz için Allah'tan bağışlanma dilemeniz gerekmez mi?"

47. Dediler ki: "Senin ve seninle birlikte olanlar yüzünden uğursuzluğa uğradık. Dedi ki: "Sizin uğursuzluğunuz (başınıza gelen felâketler) Allah katında (yazılı)'dır. Doğrusu siz sınanan-denenen bir toplumsunuz!"

48. Kentte dokuz kişiden oluşan bir çete vardı. Çevrede bozgunculuk yapıyor; asla iyi bir şey yapmıyorlardı.

49. Allah'a and içerek birbirlerine dediler ki: "Gece, ona ve ailesine bir baskın yapıp (öldürelim). Sonra da velisine, ailesinin, öldürülüşüne biz tanık değiliz; gerçekten doğru söylüyoruz, diyelim."

50. Böylece bir tuzak kurdular. Biz de, onlar hiç farkında değilken kendilerine bir tuzak kurmuşuzdur.

51. Gör-bak tuzaklarının sonucu nasıl olmuştur: Biz onları ve kavimlerini yerle bir etmişizdir.

52. İşte şunlar, zulümleri yüzünden çökmüş, ıssız kalmış evleridir. Hiç kuşkusuz bunda, bilen bir toplum için bir ders vardır.

53. Biz iman edenleri ve korunup sakınanları kurtarmışızdır.

54. Lut da kavmine demişti ki: "Siz, göz göre göre o iğrençliği yapıyorsunuz ha!"

55. "Siz kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Hayır; siz gerçekten çok cahil-sapık bir topluluksunuz!"

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِٓ اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُٓوا اٰلَ لُوطٍ
مِنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ
وَاَهْلَهُٓ اِلَّا امْرَاَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَاَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَٓاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفٰى ٰٓاللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ
لَكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَنْبَتْنَا بِهِ حَدَٓائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ
مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ بَلْ هُمْ
قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ
خِلَالَهَٓا اَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ
حَاجِزًا ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ اَمَّنْ
يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّٓوءَ وَيَجْعَلُكُمْ
خُلَفَٓاءَ الْاَرْضِ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ اَمَّنْ
يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ تَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

56. Halkının yanıtı sadece: “Lut'un ailesini kentin dışına çıkarın; çünkü onlar temiz kalmak isteyen kimselermiş” demek oldu.

57. Biz de, karısı dışında onu ve ailesini kurtarmışızdır. Onun, geride kalıp azap çekenlerden olmasını takdir etmişizdir.

58. Üzerlerine taş yağmuru indirmişizdir. Uyarıldıkları halde (uslanmayanların) yağmuru ne kötüdür! {459}

59. De ki: “Hamd Allah'a, selâm onun seçtiği kullarınadır. Allah mı hayırlı yoksa ortak koştukları mı?”

60. Peki; gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren kim? Ki onunla iç açıcı bahçeler bitirmişizdir; size kalsa bir ağacı bile bitirmeniz olanaksızdır. Allah'la birlikte bir başka tanrı ha? Hayır; onlar haktan sapan bir topluluktur.

61. Peki; yeryüzünü yaşanılır duruma getiren, onun arasında ırmaklar akıtan, üzerine sağlam dağlar yerleştiren ve her iki denizin arasına bir engel koyan kimdir? Allah'la birlikte bir başka tanrı ha? Hayır; onların çoğu bilmiyorlar.

62. Peki; darda kalanın duasına karşılık verip kötülüğü ondan gideren ve sizi yeryüzünün egemenleri kılan kim? Allah'la birlikte bir başka tanrı ha? Ne az düşünüp öğüt almaktasınız!

63. Peki; karanın ve denizin karanlıklarında size yol gösteren kim? Rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci gönderen kim? Allah'la birlikte bir başka tanrı ha? Hâşa; Allah, onların ortak koştuklarından çok yücedir.

أَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ
لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا
وَاٰبَاؤُنَا اَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا
مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا
تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسٰى اَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ
الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ
وَالْاَرْضِ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَقُصُّ
عَلٰى بَنِي اِسْرَاۤئِيلَ اَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

64. Peki; yaratılışı başlatan ve sonra da onu tekrarlayan kim? Sizi, gökten ve yerden kim rızıklandırmaktadır? Allah'la birlikte bir başka tanrı ha? De ki: "Doğru söylüyorsanız kanıtınızı getirin!"

65. De ki: "Göklerde ve yerde, Allah'tan başka hiç kimse gaibi-bilinmezi bilmez. Ne zaman dirileceklerini de bilmezler."

66. Hayır; onların ahiret hakkındaki bilgileri yetersizdir. Hayır; onlar bu konuda kuşku içindedir. Hayır; onlar kavrayamayacak kadar kör(basiretsiz)'dür!

67. İnkâr edenler dediler ki: "Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra, gerçekten biz dirilecek miyiz?"

68. "Andolsun ki bu tehdit bize olduğu gibi, daha önceki atalarımıza da yapılmıştır. Bu, olsa olsa öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir."

69. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da, günahkârların sonunun nice olduğunu görün!"

70. (Ey Muhammed!) Onlara üzülme ve kurdukları tuzaklardan ötürü de (canını) sıkma!

71. "Doğru söylüyorsan, bu tehdit ne zaman (gelecek)?" diyorlar?

72. De ki: "Belki de acele ettiğinizin bir kısmı arkanıza takılmıştır!"

73. Hiç kuşkusuz senin Rabbin insanlara karşı lütuf sahibidir; fakat çokları şükretmezler.

74. Hiç kuşkusuz senin Rabbin onların göğüslerinin gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilmektedir.

75. Göklerde ve yerdeki her gizli şey apaçık bir Kitap'tadır.

76. Gerçek şu ki bu Kur'an, İsrailoğullarına, tartışıp durdukları şeyin bir çoğunu anlatmaktadır.

وَاِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٧٧﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَقْض۪ي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِه۪ۚ وَهُوَ
الْعَز۪يزُ الْعَل۪يمُۚ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِؕ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُب۪ينِ ﴿٧٩﴾ اِنَّكَ
لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَٓاءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِر۪ينَ ﴿٨٠﴾
وَمَٓا اَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْؕ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَٓابَّةً مِنَ الْاَرْضِ
تُكَلِّمُهُمْۙ اَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِاٰيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ
نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ فَوْجاً مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ۫ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيَات۪ي وَلَمْ تُح۪يطُوا بِهَا
عِلْماً اَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا
فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ لِيَسْكُنُوا ف۪يهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِراًؕ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾
وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي
الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اللّٰهُؕ وَكُلٌّ اَتَوْهُ دَاخِر۪ينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى
الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِؕ صُنْعَ اللّٰهِ
الَّذ۪ٓي اَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍؕ اِنَّهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

77. Ve gerçek şu ki Kur'an, müminlere bir yol gösterici ve rahmettir.

78. Gerçek şu ki senin Rabb'in onlar (İsrailoğulları) arasında hükmünü verecektir. O, en güçlü-en üstün olandır; her şeyi de bilendir.

79. Sen sadece Allah'a güvenip dayan; çünkü sen apaçık gerçeğin üzerindesin!

80. Sen ölülere duyuramazsın! Arkasını dönüp uzaklaşan sağırlara da işittiremezsin! {460}

81. Ve sen, körleri düştükleri sapıklıktan çıkarıp yola getiremezsin! Sen ancak, ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin; onlar da hemen Müslüman olurlar; (Allah'ın istediği gibi bir kul olmaya gayret ederler…)

82. O söz (vaid), başlarına geldiğinde, onlara yerden bir Dabbe çıkarırız da, o onlara, insanların ayetlerimize inanmadığını söyler. {461}

83. O gün, her ümmetten, ayetlerimizi yalanlamış olanlardan bir topluluk oluştururuz ve (azap yerine) süreriz.

84. Geldiklerinde Rab der ki: "Siz benim ayetlerimi anlayıp dinlememişken yalanladınız mı? Yoksa neydi yaptığınız (öyle)?"

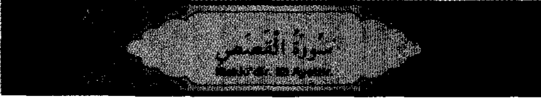
85. Zulmetmiş olmaları yüzünden vaid (korkutulan şey) başlarına gelmiştir ve artık konuşamazlar da.

86. Geceyi dinlenmeleri için, gündüzü de aydınlık ettiğimizi görmezler mi? Hiç kuşkusuz bunda, iman eden bir toplum için dersler vardır.

87. Sur'a üflendiği gün, Allah'ın diledikleri dışındakiler göklerde ve yerde bulunan herkes, korku içindedir. Tümü, boyunları bükük, ona gelirler.

88. Dağlara bakarsın da donuk-sabit olduklarını sanırsın; oysa onlar, bulutların hareket ettiği gibi hareket etmektedirler. Bu, her şeyi yerli yerince yapan Allah'ın sanatıdır. Hiç kuşkusuz o, yapıp ettiklerinizden haberi olandır. {462}

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ
أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ
آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طسم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ
مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ
وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي
نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

89. Kim iyilik getirirse, ona ondan daha iyisi verilir. Onlar o günün korkusundan güvendedirler.

90. Ve kim de kötülük getirirse, onlar da yüzükoyun cehenneme atılırlar. (Onlara): "Yaptıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılmaktasınız?" (denir).

91. (De ki): "Ben, sadece bu kentin (Mekke'nin) rabbine ibadet etmekle emrolundum. O burayı kuşatmıştır ve her şey onundur. Bana, Müslümanlardan olmam emredilmiştir."

92. "Ve Kur'an'ı okumakla da (duyurmakla da emrolundum.) Artık kim doğru yola gelirse, kendisi için gelmiş olur. Kim de saparsa: "Ben sadece uyarıcılardanım!" de!

93. Ve de ki: "Allah'a hamdolsun! O size ayetlerini-mucizelerini gösterecektir. Siz de onları bilip tanıyacaksınız!" Senin Rabb'in, yaptıklarınızdan (kesinlikle) habersiz değildir!

28. KASAS SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 25. ayette geçen "kasasa": anlattı sözcüğü sureye ad olmuştur. Değinilen bireysel ya da toplumsal olaylar, tarih bilgisi olarak da algılanabilir. 88 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Tâ, Sîn, Mîm!

2. Bunlar, o apaçık Kitab'ın ayetleridir.

3. İnanan bir topluma, Musa ile Firavun'un haberinden bir kısmını gerçek olarak okuyup anlatacağız.

4. Gerçek şu ki, Firavun, bulunduğu yerde zorba bir yönetim kurmuş ve halkını gruplara-sınıflara ayırmıştı.{463} Onlardan biri-(İsrailoğulları)'ni eziyor; erkek çocuklarını kesiyor, kadınlarını sağ bırakıp (köleleştiriyordu.) Çünkü o bozgunculardandı.

5. Biz de, oradaki ezilenlere lütfetmek, kendilerini önderler kılmak, mirasçılar yapmak istiyorduk.

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَنُرِىَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَاَوْحَيْنَا اِلٰى اُمِّ مُوسٰى
اَنْ اَرْضِعِيهِ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيهِ فِى الْيَمِّ وَلَا تَخَافِى
وَلَا تَحْزَنِى اِنَّا رَادُّوهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
فَالْتَقَطَهُ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا
اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾
وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِى وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ
عَسٰى اَنْ يَنْفَعَنَا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾
وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوسٰى فَارِغًا اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِى بِهِ لَوْلَا اَنْ رَبَطْنَا
عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ لِاُخْتِهِ
قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ
عَلٰى اَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾
فَرَدَدْنَاهُ اِلٰى اُمِّهِ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ اَنَّ
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

6. Ve onları o yerde iktidara getirip, Firavun'a, Haman'a ve askerlerine korktukları şeyin ne olduğunu gösterelim.{464}

7. Musa'nın annesine şöyle vahyettik: "Onu emzir! Bu yüzden korkarsan, onu (bir sandığa koyarak) suya (Nil'e) bırak! Korkma; üzülme; çünkü biz onu tekrar sana geri vereceğiz ve kendisini elçilerden (biri) yapacağız!"

8. Böylece Firavun ailesi, kendileri için (ileride) bir düşman ve üzüntü nedeni olacak o bebeği (sudan) aldı. Gerçekten Firavun, Haman ve askerleri (bu konuda) yanılmaktaydılar.

9. Firavun'un karısı (sandıktan çıkan çocuğu görünce) dedi ki: "Benim için de, senin için de gözbebeği (olacak sevimli bir bebek!) Onu öldürmeyin! Belki bize yararı dokunur, ya da onu evlât ediniriz!" Oysa onlar, (başlarına geleceklerin) hiç farkında değillerdi!

10. Musa'nın annesi, gönlü boşalmışcasına sabahı zor etmişti. Eğer biz, inanmışlardan olması için onun kalbini (sabırla) pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse işi açığa vuracaktı!

11. (Musa'nın) kız kardeşine: "Onu izle!" dedi. O da onu, hiç kimseye fark ettirmeden uzaktan uzağa izledi.

12. Biz daha önce bebeğe, sütanneleri (emmemeyi) haram kılmıştık (bu duyguyu vermiştik. Firavun ailesi bebeği emzirecek bir sütanne telaşı içindeyken, kız kardeşi yanlarına sokulur): "Sizin için onun bakımını üstlenecek ve onu eğitecek bir aileyi göstereyim mi?" dedi.

13. Böylece biz onu annesine geri verdik, ki gözü aydın olsun; üzülmesin! Allah'ın vaadinin gerçek olduğunu da bilsin; fakat (insanların) çoğu bilmezler ki!

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَاسْتَوٰى اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نَجْزِى
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلٰى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ
فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ
فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِى مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِى مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسٰى
فَقَضٰى عَلَيْهِ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ﴿١٥﴾
قَالَ رَبِّ اِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى فَاغْفِرْ لِى فَغَفَرَ لَهُ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾
فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى اسْتَنْصَرَهُ
بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسٰى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُبِينٌ ﴿١٨﴾
فَلَمَّا اَنْ اَرَادَ اَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِى هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسٰى اَتُرِيدُ
اَنْ تَقْتُلَنِى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ اِنْ تُرِيدُ اِلَّا اَنْ تَكُونَ
جَبَّارًا فِى الْاَرْضِ وَمَا تُرِيدُ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ
مِنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعٰى قَالَ يَا مُوسٰى اِنَّ الْمَلَاَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ
لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنِّى لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا
خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

14. Erginlik çağına erip olgunlaşınca ona bilgelik (hikmet) ve bilgi verdik. İşte biz, güzel davrananları böyle ödüllendiririz.

15. Yakınlarının (kendisinden) habersiz olduğu bir sırada (saraydan çıkıp) şehre girmişti. Orada kavgaya tutuşmuş iki adam görmüştü. Birisi, kendisi gibi Yahudiydi; ötekisi düşmanları olan Mısır'lılardandı. Yahudi olan, düşmanlarından olan adama karşı Musa'dan yardım isteyince, Musa ötekine bir yumruk vurup işini bitirmişti. (Sonra da kendi kendine): "Bu, şeytanın işindendir. O gerçekten apaçık, saptırıcı bir düşmandır," dedi.

16. (Sonra da Allah'a yönelip) dedi ki: "Rabbim! Ben kendime haksızlık ettim; beni bağışla!" (Allah) onu bağışladı; çünkü o çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

17. (Devamla) dedi ki: "Rabbim! Bana lütfettiğin nimetler hakkı için, bundan böyle suçlulara arka çıkmayacağım!"

18. (Bu durum üzerine) şehirde korku içinde ve etrafı gözetleyerek sabahladı. Derken bir de ne görsün, dün kendisinden yardım istemiş olan, yine ona seslenip yardım istemekte. Musa ona dedi ki: "Doğrusu sen azgının tekisin!"

19. Nihayet Musa, ikisinin de (kendisi ve yardım isteyenin) düşmanı olan adamı yakalamak isteyince o dedi ki: "Ey Musa! Dün birini öldürdüğün gibi şimdi de beni mi öldürmek istiyorsun? Demek sen şu yeryüzünde, uzlaştıranlardan olmak istemiyorsun da zorbalığa heveslenmektesin?"

20. Kentin ta öbür yanından bir adam koşarak geldi ve dedi ki: "Ey Musa! Önde gelenler, seni öldürmek için aralarında konuşuyorlar; artık sen (buralardan) çek git! Ben sadece öğüt vermiş olayım."

21. (Musa) çevreyi kollayarak korka korka oradan (kentten) çıkıp gitti. "Rabbim! Beni bu zalim toplumdan kurtar!" dedi.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَٓاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبّ۪ٓي اَنْ يَهْدِيَن۪ي سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿٢٢﴾
وَلَمَّا وَرَدَ مَٓاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُودَانِۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَاۜ قَالَتَا
لَا نَسْق۪ي حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَٓاءُ وَاَبُونَا شَيْخٌ كَب۪يرٌ ﴿٢٣﴾
فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنّ۪ي لِمَٓا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ
مِنْ خَيْرٍ فَق۪يرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَٓاءَتْهُ اِحْدٰيهُمَا تَمْش۪ي عَلَى اسْتِحْيَٓاءٍ
قَالَتْ اِنَّ اَب۪ي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَاۜ فَلَمَّا
جَٓاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَۙ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ اِحْدٰيهُمَا يَٓا اَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ
اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَم۪ينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنّ۪ٓي اُر۪يدُ
اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلٰٓى اَنْ تَاْجُرَن۪ي ثَمَانِيَ
حِجَجٍۚ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَۚ وَمَٓا اُر۪يدُ اَنْ اَشُقَّ
عَلَيْكَۜ سَتَجِدُن۪ٓي اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٢٧﴾
قَالَ ذٰلِكَ بَيْن۪ي وَبَيْنَكَۜ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا
عُدْوَانَ عَلَيَّۜ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَك۪يلٌ ﴿٢٨﴾

22. Medyen'e doğru yöneldiğinde (kendi kendine): "Umarım ki Rabbim beni doğru yola iletir!" dedi.

23. Medyen suyuna vardığında orada, hayvanlarını sulayan birtakım insanlar gördü. Onların gerisinde de (hayvanlarının) su içmesini engellemekte olan iki genç kız vardı. (Musa onlara): "İşiniz nedir? (Hayvanları niçin suya salmazsınız?)" dedi. Dediler ki: "Çobanlar sulayıp çekilmeden (biz aralarına karışıp) sulayamayız. Babamız da pek yaşlı biridir."

24. (Musa) hemen onlarınkini de sulayıverdi. Sonra da gölgeye çekildi: "Rabbim! Doğrusu bana indireceğin bir iyiliğe muhtacım!" dedi.

25. Derken o iki genç kızdan biri, utana sıkıla yanına geldi: "Babam seni çağırıyor; hayvanlarımızı sulamanın ücretini verecek," dedi. Musa ona gelip (başından geçen) hikâyeyi anlatınca o: "Korkma; o zalim toplumdan kurtulmuşsun!" dedi.

26. Kızlardan biri dedi ki: "Babacığım! Bunu (çoban olarak) tutsana! Çünkü, ücretle çalıştırdıklarının en iyisi; güçlü; güvenilir de."

27. (Kızların babası Musa'ya) dedi ki: "(Bak evlât!) Bana sekiz yıl hizmet etmen şartıyla, şu iki kızımdan birini sana nikâhlamak isterim. Eğer sen on yıla tamamlayacaksan, artık o senin tarafından (bir iyilik)'tir. Ben seni zora sürmek istemem; ama inşallah beni iyilerden bulacaksın!"

28. (Musa) dedi ki: "Bu, seninle benim aramdadır. İki süreden hangisini yerine getirirsem, bana kızıp darılma yok. Allah konuştuklarımıza vekildir."

فَلَمَّا قَضٰى مُوسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهِ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًاۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوا اِنّ۪ي اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلّ۪ي اٰت۪يكُمْ
مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا
اَتٰيهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ
مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يَا مُوسٰى اِنّ۪ي اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٣٠﴾
وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَانٌّ وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ
يُعَقِّبْ يَا مُوسٰى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِن۪ينَ ﴿٣١﴾
اُسْلُكْ يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ
اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ
اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِه۪ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِق۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ
رَبِّ اِنّ۪ي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾
وَاَخ۪ي هٰرُونُ هُوَ اَفْصَحُ مِنّ۪ي لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِيَ
رِدْءًا يُصَدِّقُن۪ي اِنّ۪ي اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ
عَضُدَكَ بِاَخ۪يكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ
اِلَيْكُمَا بِاٰيَاتِنَاۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

29. Musa, süreyi tamamlayıp ailesiyle yola koyulunca Tûr (Sina) tarafında bir ateş gördü. Ailesine dedi ki: "Siz durun; ben bir ateş gördüm. Belki ondan size bir haber getiririm ya da, ısınmak üzere bir ateş koru (alıp getiririm)."

30. Oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanındaki yanan bir ağaçtan: "Ey Musa! Hiç kuşkusuz Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabb'i Allah benim; ben!"

31. "Asanı at! (Atınca da) asanın bir yılan gibi titreştiğini görünce, arkasına bile dönüp bakmadan kaçmaya başladı: "Ey Musa! Dön; korkma! Sen güvendesin!"

32. Elini koynuna sok! kusursuz beyazlıkta çıksın (çıkacak). Korkudan açılan kanatlarını indir (doğal davran)! İşte bunlar, Firavun'a ve önde gelenlerine (göstermen için) sana Rabbinden iki (kesin) mucizedir. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir toplum olmuşlardır.

33. Dedi ki: "Rabbim! Ben onlardan birini öldürmüştüm. Beni öldürmelerinden korkarım!"

34. "Kardeşim Harun; o dil bakımından benden daha düzgün konuşmaktadır. Onu da benimle birlikte, beni destekleyen bir yardımcı olarak gönder! Çünkü ben, beni yalanlamalarından korkmaktayım!"

35. (Allah) buyurdu: "Senin pazunu kardeşinle güçlendireceğiz! Size öyle bir yetki vereceğiz ki mucizelerimiz sayesinde onlar size asla yetişemeyecekler! Siz ikiniz ve size uyanlar galip geleceksiniz!"

فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا
سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فٖٓى اٰبَٓائِنَا الْاَوَّلٖينَ ﴿٣٦﴾
وَقَالَ مُوسٰى رَبّٖٓى اَعْلَمُ بِمَنْ جَٓاءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ وَمَنْ
تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾
وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرٖى
فَاَوْقِدْ لٖى يَا هَامَانُ عَلَى الطّٖينِ فَاجْعَلْ لٖى صَرْحًا لَعَلّٖٓى اَطَّلِعُ اِلٰٓى
اِلٰهِ مُوسٰى وَاِنّٖى لَاَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبٖينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ
هُوَ وَجُنُودُهُ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا
لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِى الْيَمِّ
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمٖينَ ﴿٤٠﴾
وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَدْعُونَ اِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
لَا يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاَتْبَعْنَاهُمْ فٖى هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحٖينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى
الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَٓا اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْاُولٰى
بَصَٓائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

36. Musa kendilerine apaçık mucizelerle gelince: "Bu uydurulmuş bir büyüden başka bir şey değildir; biz geçmiş atalarımızdan böyle bir şey işitmemiştik" dediler.

37. Musa dedi ki: "Kimin kendisinden bir hidayet getirdiğini ve bu yurdun sonunda kimin olacağını Rabbim daha iyi bilir. Gerçek şu ki, zalimler asla iflah olmaz-kurtuluşa eremez!"

38. Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler! Ben sizin için, benden başka tanrı bilmiyorum! Ey Haman! Haydi çamurun üzerine ateş yak da, bana tuğladan bir kule inşa et! Belki Musa'nın tanrısına çıkarım. Çünkü ben kendisinin yalancılardan biri olduğuna eminim!"

39. O ve askerleri yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandılar!

40. Biz de onu ve askerlerini tutup suya fırlatmışızdır. O zalimlerin sonlarının nice olduğunu gör!

41. Biz onları ateşe çağıran önderler kılmışızdır. Kıyamet günü (öylelerine) asla yardım edilmez.

42. Biz bu dünyada öylelerinin peşine bir lânet takmışızdır (hep lânetle anılacaklardır). Kıyamet günü ise onlar çirkinleştirilenler (arasında yer alacak)'dir.

43. Andolsun ki biz ilk nesilleri (Nuh, Hud, Salih, Lut, Şuayp… kavimlerini) yok ettikten sonra Musa'ya insanların gönül gözlerini açıcı, bir yol gösterici ve rahmet olarak, belki düşünür de öğüt alırlar diye, Kitab'ı vermişizdir.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَٓا اِلٰى مُوسَى الْاَمْرَ وَمَا
كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدٖينَ ﴿٤٤﴾ وَلٰكِنَّٓا اَنْشَاْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ
عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فٖٓى اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ
اٰيَاتِنَا وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلٖينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ
الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
مَٓا اَتٰيهُمْ مِنْ نَذٖيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَٓا
اَنْ تُصٖيبَهُمْ مُصٖيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَٓا
اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ وَنَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَٓا
اُوتِىَ مِثْلَ مَٓا اُوتِىَ مُوسٰى اَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَٓا اُوتِىَ
مُوسٰى مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوٓا اِنَّا بِكُلٍّ
كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَٓا
اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٤٩﴾ فَاِنْ لَمْ يَسْتَجٖيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ
اَنَّمَا يَتَّبِعُونَ اَهْوَٓاءَهُمْ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰيهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِنَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ﴿٥٠﴾

44. Musa'ya o emri vahyettiğimizde sen (o vadinin) batısında değildin ki! Sen tanıklardan da değildin!

45. Fakat biz, (Musa'dan sonra da) birçok nesiller yaratmışızdır; onların üzerinden nice zamanlar geçmiştir. Sen Medyen halkı arasında oturmuş değilsin ki ayetlerimizi kendilerine okuyasın! Biz seni elçi olarak göndermişizdir (de bu haberleri bilmektesin)!

46. Biz (Musa'ya) seslendiğimizde de sen Tur'un yanında değildin! Fakat Rabbinden bir rahmet olarak (orada olanları sana bildirdik;) ki, senden önce, kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan toplumu uyarasın. Belki düşünüp de öğüt alırlar!

47. Kendi elleriyle işledikleri (günahlar) yüzünden, başlarına bir felâket geldiğinde: "Rabbimiz! Bize de bir elçi gönderseydin de, biz de senin ayetlerine uyup müminler olsaydık!" diyecek olmasalardı (seni göndermezdik).

48. Fakat onlara katımızdan hak gelince dediler ki: "Musa'ya verilenin bir benzeri buna da verilmeli değil miydi?" Onlar, daha önce Musa'ya verilenleri inkâr etmemişler miydi? "İki büyü-büyücü, birbirine destek olmuştur" dediler ve: "Biz, tümünü inkâr ederiz," dediler.**{465}**

49. De ki: "Eğer doğruysanız, Allah katından, bu ikisinden (Musa'ya ve Muhammed'e inen kitaplardan) daha doğru bir kitap getirin de ben de ona uyayım!"

50. Eğer cevap veremezlerse, bilesin ki onlar istek ve tutkularına uymaktadırlar. Allah'tan bir yol gösterici olmadan, kişisel istek ve tutkularına uyandan daha sapık kimdir? Hiç kuşkusuz Allah, zalim bir toplumu doğru yola iletmez.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوا اٰمَنَّا
بِهِ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ اُولٰئِكَ
يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ
وَقَالُوا لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِى
الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ اِنَّكَ لَا تَهْدِى مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِى
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى
مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰى اِلَيْهِ
ثَمَرَاتُ كُلِّ شَىْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ
مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا
نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى
حَتّٰى يَبْعَثَ فِى اُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا وَمَا
كُنَّا مُهْلِكِى الْقُرٰى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

51. Andolsun ki biz, öğüt alıp düşünürler diye, sözü birbiri ardınca birleştirip ulaştırmışızdır.

52. Daha önce kendilerine kitap verdiklerimiz, buna (Kur'an'a) da inanmaktadırlar.

53. Onlara (Kur'an) okunduğunda: "Ona iman ettik, o rabbimizden gelen bir gerçektir. Zaten biz, ondan önce de Müslüman'dık" derler.

54. İşte öylelerine, sabrettiklerinden ötürü, ödülleri iki kat verilir. Onlar, kötülüğü iyilikle savarlar; kendilerine verdiğimiz rızıklardan (hayır için) harcarlar.

55. Boş söz işittiklerinde ondan yüz çevirir ve derler ki: "Bizim işimiz bize, sizin işiniz sizedir! Size selâm olsun! Biz cahilleri istemeyiz."

56. (Ey Muhammed!) Sen, sevdiğini doğru yola iletemezsin! Fakat Allah, dilediğini doğru yola iletir. O, hidayete erecekleri-doğru yola gelecek olanları daha iyi bilmektedir.

57. Dediler ki: "Eğer biz seninle birlikte doğru yola gelirsek, yerimizden-yurdumuzdan atılırız." Oysa biz kendilerine dokunulmaz, güvenli bir mekân vermedik mi? Ki oraya kendi katımızdan bir rahmet olarak her çeşit ürünler toplanıp getirilir. Fakat çokları bilmezler.

58. Biz, refah içinde, şımarıkça hayat sürmüş nice kenti yok etmişizdir. İşte şunlar onların yerleri-yurtları! Kendilerinden sonra orada pek az oturulmuştur. Onlara hep biz varis olmuşuzdur.

59. Senin Rabbin, toplumların ana merkez(ler)'ine, kendilerine ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe onları yok etmez. Biz, halkı zalim olmayan kentleri kesinlikle yok etmeyiz-Biz sadece halkı zulümde karar kılmış kentleri-ülkeleri yok ederiz.

وَمَٓا اُو۫تٖيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزٖينَتُهَاۚ وَمَا
عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰىۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ اَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا
حَسَنًا فَهُوَ لَاقٖيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ
هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرٖينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِيَ
الَّذٖينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذٖينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا
هٰٓؤُلَٓاءِ الَّذٖينَ اَغْوَيْنَاۚ اَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَاۚ تَبَرَّأْنَٓا اِلَيْكَ مَا كَانُٓوا
اِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقٖيلَ ادْعُوا شُرَكَٓاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ
يَسْتَجٖيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَۚ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾
وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَٓا اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ
الْاَنْبَٓاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحٖينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ
مَا يَشَٓاءُ وَيَخْتَارُۜ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَتَعَالٰى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا
يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُو۫لٰى
وَالْاٰخِرَةِۘ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

60. Size verilen her şey, şu dünya hayatının bir geçimliği ve süsüdür. Allah katında olansa daha hayırlı ve kalıcıdır. Anlamıyor musunuz?

61. Kendisine güzel bir vaatte bulunduğumuz ve sonunda ona kavuşan kişi, dünya haytının geçici zevkleriyle bir süre yaşattığımız ve sonra da kıyamet günü (hesaba çekmek üzere) hazır bulundurulan kişi gibi midir?

62. O gün (Allah) onlara seslenerek şöyle der: "Benim ortaklarım olarak iddia ettikleriniz nerde?"

63. Üzerlerine hüküm gerçekleşmiş olanlar dediler ki: "Rabbimiz! İşte bizim saptırdıklarımız bunlardır! Kendimiz azdığımız gibi, onları da azdırdık. (Bize uyanlar kendileridir.) Şimdi, onlardan uzak olduğumuzu arz etmekteyiz. Zaten onlar bize tapmazlardı ki!"

64. (Kendilerine) denilir ki: "Ortaklarınızı çağırın!" onlar da çağırırlar; fakat kendilerine cevap vermezler ve karşılarında azabı görürler. Ne olurdu (dünyadayken) yola gelmiş olsalardı!

65. (Allah) o gün onlara seslenerek der ki: "Gönderilen elçilere ne cevap vermiştiniz?"

66. O gün haberler onlar için kötüleşmiş-kapanmıştır (hiçbir söz duyamazlar-hiçbir söz diyemezler) birbirlerine de soramazlar;

67. Ancak kim tövbe edip iman etmiş ve iyi işler yapmışsa, öyleleri kurtulmayı umabilirler!

68. Senin Rabbin dilediğini yaratır ve de seçer; (bu noktadaki) seçim onlara ait değildir. Allah, onların ortak koştuklarından arınmıştır; yücedir.{466}

69. Senin Rabbin onların göğüslerinde neyi gizlediklerini, neyi de açığa vurduklarını bilmektedir.

70. O, kendisinden başka Tanrı olmayan Allah'tır. İlkte de, sonda da hamd (sadece) onadır. Hüküm onundur. Ona döndürüleceksiniz!

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ اَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ
اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ
غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ
رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا
مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا
اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ اِنَّ
قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ وَاٰتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ
مَا اِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوأُ بِالْعُصْبَةِ اُولِى الْقُوَّةِ اِذْ قَالَ
لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾
وَابْتَغِ فِيمَا اٰتٰيكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَا اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ
الْفَسَادَ فِي الْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

71. De ki: "(Bu gerçeği) gördünüz mü? Eğer Allah, kıyamet gününe dek geceyi üzerinize sürekli kılsaydı, Allah'tan başka size ışık sağlayacak tanrı kimdir? Yine de (gerçeği) dinlemeyecek misiniz?"

72. De ki: "(Şu gerçeği de) gördünüz mü? Eğer Allah, kıyamet gününe dek gündüzü üzerinizde sürekli kılsaydı, Allah'tan başka size dinleneceğiniz geceyi getirecek tanrı kimdir? Yine de (gerçeği) görmüyor musunuz?"

73. O, rahmetinin bir belirtisi olarak geceyi ve gündüzü var etmiştir ki, geceleyin dinlenesiniz, (gündüzün) de Allah'ın lütfunu arayasınız! (Bu yüzden) belki şükredersiniz!

74. O gün onlara seslenerek şöyle der: "Benim ortaklarım sandıklarınız hani nerde?"

75. (O gün) her ümmetten bir tanık çıkarır ve deriz ki: "Kesin kanıtınızı getirin!" Gerçeğin sadece Allah'a ait olduğunu anlarlar. Zaten uydurdukları şeyler de kendilerini yüzüstü koyup kaybolmuşlardır.

76. Karun, Musa kavmindendi; onlara karşı azgınlık-taşkınlık sergilemişti: Biz kendisine öyle hazineler vermiştik ki, sadece anahtarlarını (taşımak bile) güçlü bir topluluğa ağır gelmekteydi. Halkı ona demişti ki: "Şımarma; Allah şımaranları sevmez!"

77. "Allah'ın sana verdikleriyle, dünyadaki nasibini unutmadan, ahiret yurdunu ara! Allah sana nasıl iyilik ettiyse, sen de iyilik et ve yeryüzünde bozgunculuğu isteme! Çünkü Allah, bozguncuları sevmez!"

قَالَ اِنَّمَٓا اُوتٖيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدٖيۜ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ
مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَاَكْثَرُ جَمْعًاۜ
وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ فٖى زٖينَتِهٖۜ
قَالَ الَّذٖينَ يُرٖيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَٓا اُوتِىَ
قَارُونُۙ اِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظٖيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ اُوتُوا الْعِلْمَ
وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًاۚ وَلَا يُلَقّٰيهَٓا
اِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ
مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرٖينَ ﴿٨١﴾
وَاَصْبَحَ الَّذٖينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْاَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُۚ لَوْلَٓا اَنْ مَنَّ
اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَاۜ وَيْكَاَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾
تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذٖينَ لَا يُرٖيدُونَ عُلُوًّا فِى
الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًاۜ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَٓاءَ
بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَاۚ وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى
الَّذٖينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

78. Dedi ki: "Bu (zenginlik), bende olan bir bilgi sayesinde bana verilmiştir." (O) bilmez mi ki Allah, kendisinden önceki nesillerden, kuvvetçe ve insanca kendisinden daha güçlü, daha kalabalık nicelerini yok etmiştir? Günahkârlara kendi günahlarından sorulmaz (çünkü her şey kaydedilmiştir).

79. (Karun) bir gün süslü-püslü görkemiyle halkın arasına çıkmıştı. Dünya hayatına merak saranlar: "Keşke Karun'a verilenin bir benzeri bize de verilseydi. Gerçekten o çok şanslı biri!" dediler.

80. Kendilerine bilgi verilenler de dediler ki: "Yazıklar olsun size! İman edip iyi iş yapanlar için Allah'ın ödülü daha güzeldir. Buna da ancak sabredebilenler kavuşturulur.{467}

81. Sonunda onu (Karun'u) da, Konağını da yerin dibine batırmışızdır. (O durumda) Allah'a karşı kendisine yardım edecek adamları da yoktu. Kendi kendini (zaten) kurtaramazdı.

82. Dün, onun yerinde olmayı dileyenler, ertesi günü: "Vay ki vay! Demek Allah, kullarından dilediğine rızkı bol bol verir; (kimine) de kısarmış! Allah bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de batırırmıştı. Vay ki vay! Demek inkârcılar, gerçekten iflah olmazmış!"

83. İşte ahiret yurdu (önünde): Biz onu, yeryüzünde büyüklük taslamayanlara ve bozgunculuk yapmayanlara armağan ederiz! (En güzel) sonuç, takva sahiplerinindir.

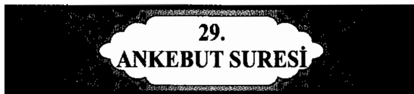
84. Kim bir iyilik getirirse, kendisine ondan daha güzeli verilir; kim de kötülük getirirse, kötülükleri yapanlar ancak yaptıkları kadarıyla cezalandırılır.

85. Hiç kuşkusuz Kur'an'ı sana indiren, seni varılacak yere-belirlenen sona elbette vardıracaktır. De ki: “Rabbim; kimin hidayet getirdiğini, kimin de sapıklık içinde olduğunu daha iyi bilmektedir.”

86. Sen, Kitab'ın, senin kalbine bırakılacağını ummazdın; ancak (o), Rabb'inden bir rahmettir! Öyleyse, sakın inkârcılara arka çıkma!

87. Sana indirildikten sonra, sakın seni Allah'ın ayetlerinden alıkoymasınlar! Rabbine davet et ki ortak koşanlardan olmayasın!

88. Allah'la birlikte (sakın) başka bir tanrıya yakarma! Ondan başka tanrı yoktur. Onun yüzü-(zatı)'nden başka her şey yok olacaktır. Hüküm onundur ve ona döndürüleceksiniz!

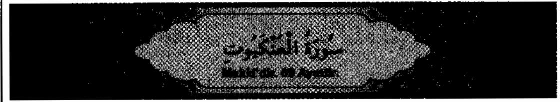

(Mekke’de inmiştir. 41. ayette, inkârcıların işleri örümcek ağına benzetildiğinden sureye Ankebut-Örümcek Suresi adı verilmiştir. 69 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Mîm!

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَى مَعَادٍ قُلْ رَبِّي
أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ
تَرْجُوا أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ
بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ جَاهَدَ
فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

2. İnsanlar sadece, “inandık” deyivermekle, hiç sınanmadan bırakılıvereceklerini mi sanmaktadırlar?

3. Andolsun ki biz, kendilerinden öncekileri sınamışızdır. Allah, özüyle sözü bir olanları elbette bilmekte ve gerçekten yalancıları da bilip tanımaktadır.

4. Kötülükleri işleyip duranlar bizi atlatabileceklerini mi sanmaktalar? Ne kötü bir yargıda bulunmaktadırlar!

5. Kim Allah'a kavuşmayı ummaktaysa, hiç kuşkusuz, Allah'ın belirlediği o süre yaklaşarak gelmektedir. O, her şeyi işitendir, bilendir de.

6. Kim cihat ederse, sadece kendisi için cihat etmiş olur. Hiç kuşkusuz Allah, hiç kimseye, (çabasına da) muhtaç değildir.

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ
بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ۚ وَاِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا
تُطِعْهُمَا ۗ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَا اُوذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ
فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ۖ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۗ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ
الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ ۖ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ ۖ
اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَعَ
اَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا
خَمْسِينَ عَامًا ۖ فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

7. İman edip iyi işler yapanlara gelince, biz, hiç kuşku yok, onların kötülüklerini mutlaka örteceğiz ve kendilerini, yaptıklarının en güzeliyle ödüllendireceğiz.

8. Biz insana, ana-babasına iyi davranmasını öğütlemişizdir; ancak onlar, hakkında yeterli bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa, onlara itaat etme! Hepinizin dönüşü banadır. İşte o zaman yaptıklarınızı size haber veririm!

9. İman edip iyi işler yapanlar var ya, biz onları mutlaka salihler arasına katacağız.

10. İnsanlardan öyleleri var ki, "Allah'a iman ettik" derler; fakat Allah yolunda kendilerine işkence edilince, insanların yaptıklarını Allah'ın azabıymış gibi sayarlar; ama sana Rabbinden bir yardım ulaşsa: "Andolsun ki biz de sizinle birlikteydik," derler. Allah, tüm insanların göğüslerindekini daha iyi bilen değil midir?

11. Allah elbette iman edenleri bilmekte ve elbette münafıkları da bilmektedir.

12. İnkâr edenler iman edenlere: "Siz bizim yolumuzu izleyin; hatalarınızı-günahlarınızı biz yükleniriz!" derler. Oysa, onların günahlarından hiçbir şeyi yüklenmezler. Hiç kuşkusuz onlar yalancıların ta kendisidirler.

13. Onlar, hem kendi yüklerini ve hem de başkalarınınkini elbette taşıyacaktır. Kıyamet gününde, uydurdukları şeylerden elbette sorguya çekileceklerdir.**{468}**

14. Andolsun ki biz Nuh'u kavmine (elçi) göndermişizdir. Aralarında, elli yıl eksik, bin yıl kalmıştır. Sonunda onlar zulümlerini sürdürürken tufan kendilerini yakalayıvermiştir.**{469}**

فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا اٰيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾
وَاِبْرٰهِيمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
اَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ اِفْكًا اِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
وَاشْكُرُوا لَهُ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ
اُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ
ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾
وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَلِقَائِهِ اُولٰئِكَ يَئِسُوا
مِنْ رَحْمَتِي وَاُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

15. Onu ve gemidekileri kurtarmış ve gemiyi herkese bir ibret yapmışızdır.

16. İbrahim'i de (gönderdik). Kavmine dedi ki: " Allah'a kulluk edin ve ondan korkup sakının! Eğer bilirseniz bu (yol) sizin için daha iyidir."

17. "Siz, Allah'tan başka birtakım putlara tapıyorsunuz ve olmadık yalanlar uyduruyorsunuz! Sizin, Allah'tan başka taptıklarınız size rızık veremez; siz rızkı Allah'ın katında arayın! Sadece ona kulluk edin ve ona şükredin; dönüşünüz onadır!"

18. "Eğer yalanlarsanız, sizden önceki toplumlar da yalanlamışlardı. Elçinin görevi sadece açıkça duyurmaktır."

19. Allah'ın yaratılışı nasıl başlatıp, nasıl yinelediğini görmezler mi? Hiç kuşkusuz Allah için bu, öylesine kolaydır ki!

20. De ki: "Yeryüzünü gezip dolaşın da yaratılışın nasıl başlamış olduğunu görün! En sonunda Allah, son yaratılışı da başlatacaktır. Hiç kuşkusuz Allah, her şeye güç yetirendir.{470}

21. (O) dilediğini cezalandırır ve dilediğine merhamet eder; ona döndürülürsünüz.

22. Siz ne yerde, ne de gökte onu engelleyebilirsiniz. Sizin, Allah'tan başka ne bir koruyucunuz, ne de bir yardımcınız vardır.

23. Allah'ın ayetlerini ve onunla karşılaşmayı inkâr edenler, rahmetimden ümit kesmiş olanlardır. Onlar için acı bir azap vardır.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ
اَوْ حَرِّقُوهُ فَاَنْجٰيهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
اَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ
بَعْضًا وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٥﴾
فَاٰمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ اِنِّي مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّي اِنَّهُ
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَاٰتَيْنَاهُ اَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا
وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
اِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ
مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ
وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا
اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾
قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

24. Bunu üzerine kavminin (İbrahim'e) cevabı sadece: “Onu öldürün, ya da yakın!” biçimindeydi. Allah, onu ateşten kurtarmıştır. Hiç kuşkusuz bunda iman eden bir toplum için ibretler vardır.

25. (İbrahim) dedi ki: “Siz, gerçekten Allah'ı bırakıp, dünya hayatında, aranızda dostluk olsun diye birtakım putlar edindiniz! Fakat, kıyamet gününde birbirinizi inkâr edersiniz ve birbirinizi lânetlersiniz. Varacağınız yer ateştir ve orada hiçbir yardımcı bulamazsınız.{471}

26. Bunun üzerine Lut kendisine iman etti ve dedi ki: “Ben, rabbimin (gösterdiği yere) göç edeceğim! Hiç kuşkusuz o, en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

27. Biz (İbrahim'e) İshak'ı ve (torunu) Yakub'u armağan etmişizdir. Soyundan gelenlere Peygamberlik ve Kitab'ı vermişizdir. Kendisine ödülünü bu dünyada verip göstermişizdir. Hiç kuşkusuz o, ahirette de salihlerdendir.

28. Lut'u da (gönderdik). Hani o kavmine demişti ki: “Siz öyle çirkin bir şeye gidiyorsunuz ki, sizden önce kimse onu işlememiştir!”

29. “Siz erkeklerle cinsel ilişkiye giriyor, yollar kesiyor ve toplantılarınızda her türlü kötülüğü işliyorsunuz ha!” Halkının cevabı sadece: “Eğer doğrulardan isen, haydi Allah'ın azabını getir (de görelim!)” demekten ibaretti.

30. (Lut): “Rabbim! şu bozguncu topluluğa karşı bana yardım et!” dedi.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا اِنَّا مُهْلِكُوا
اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ اِنَّ
فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَاَهْلَهُ
اِلَّا امْرَاَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا اَنْ جَاءَتْ
رُسُلُنَا لُوطًا سِيٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا مُنَجُّوكَ وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا مُنْزِلُونَ عَلٰى اَهْلِ
هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾
وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا اٰيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾
وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا
فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

31. Elçilerimiz İbrahim'e bir müjdeyle geldiklerinde demişlerdi ki: "Bu kentin (Sodom) halkını helâk edeceğiz; çünkü oranın halkı iyice zalimleşti."

32. (İbrahim) dedi ki: "Ama orada Lut var!" Dediler ki: "Orada kimin olduğunu biz daha iyi biliriz. Onu ve karısı dışındaki tüm ailesini elbette kurtaracağız. Sadece karısı geride kalanlardandır."

33. Elçilerimiz Lut'a geldiklerinde, (onların gelişleri) yüzünden fenalaştı; içi daraldı; (onların melek olduklarını bilmiyordu.) (Melekler): "Korkma ve üzülme! Biz, karın dışında seni ve aileni mutlaka kurtaracağız. O, geride kalanlardandır" dediler.

34. "Gerçek şu ki biz, yoldan çıkmış olan bu kent halkının üzerine gökten, iğrenç bir azap indireceğiz!"

35. Andolsun ki biz, aklını kullanan bir toplum için orada apaçık bir ayet bırakmışızdır.

36. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umutla bekleyin! Yeryüzünde karışıklık çıkarıp bozgunculuk etmeyin!"

37. (Bu sözlerine aldırmayıp) kendisini yalanladılar. Bu yüzden onları, (o korkunç) deprem yakalamıştı ve evlerinde dizüstü çöküp kalakalmışlardı.

38. Ad ve Semud'u da (yok ettik.) Bu, (terkedilmiş) evlerinden-yurtlarından size belli olmaktadır. Şeytan onlara, yaptıklarını süsleyip püsleyerek, kendilerini yoldan çıkarmıştı. Oysa, görüp ibret alabilecek konumdaydılar (tersi oldu!)

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مُوسٰى
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٣٩﴾
فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْبِه۪ فَمِنْهُمْ مَنْ اَرْسَلْنَا
عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ
مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ اَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ
اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾
مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ اِتَّخَذَتْ بَيْتًا وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ
الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِه۪ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ
الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَٓا اِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾
خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ اُتْلُ مَٓا اُو۫حِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

39. Karun'u da, Firavun'u da, Haman'ı da (yok ettik.) Andolsun ki Musa onlara apaçık delillerle gelmişti; fakat onlar (konumlarına güvenerek) orada büyüklük taslamaktaydılar. Öyleyken (elimizden) kaçıp gidecek durumda da değillerdi.

40. Nitekim biz onların tümünü günahlarıyla yakalamışızdır. Onlardan kiminin üzerine taş fırtınası göndermiş; kimini o korkunç çığlık kuşatmış; kimini yerin dibine batırmış; kimini de suda boğmuşuzdur. Onlara zulmeden Allah değildi; fakat onlar kendi kendilerine zulmetmekteydiler.

41. Allah'tan başka tanrılar edinenlerin durumu, kendisine ev yapan dişi örümceğin örneğine benzer. Gerçek şu ki evlerin en güvensizi-çürüğü örümcek evidir. Keşke bilselerdi!

42. Allah, onların kendisi dışındaki taptıklarının bir hiç olduğunu bilmektedir. Çünkü o en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

43. Biz bu örnekleri insanlara işte böyle vermekteyiz de, onları ancak bilgili olanlar kavrayabilmektedir.

44. Allah, gökleri ve yeri gerçek olarak-belli bir amaç için yaratmıştır. Hiç kuşkusuz iman edenlere bunda bir ders vardır.

45. (Ey Muhammed!) Sana vahyetmekte olduğumuz Kitap'tan oku ve namazı da kıl! Çünkü namaz kötü ve çirkin şeylerden alıkoyar. (İbadetin) en büyüğü Allah'ı (namazla) anmaktır. Allah, yapmakta olduklarınızı bilmektedir.{472}

وَلَا تُجَادِلُوٓا اَهْلَ الْكِتَابِ اِلَّا بِالَّتٖى هِىَ اَحْسَنُ اِلَّا
الَّذٖينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوٓا اٰمَنَّا بِالَّذٖٓى اُنْزِلَ اِلَيْنَا
وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذٖينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ وَمِنْ هٰٓؤُلَٓاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهٖ
وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ
تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمٖينِكَ اِذًا لَارْتَابَ
الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فٖى صُدُورِ الَّذٖينَ اُوتُوا
الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا
لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَاتٌ مِنْ رَبِّهٖ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ
اللّٰهِ وَاِنَّمَٓا اَنَا۬ نَذٖيرٌ مُبٖينٌ ﴿٥٠﴾ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّٓا اَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَرَحْمَةً
وَذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنٖى وَبَيْنَكُمْ
شَهٖيدًا يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا
بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

46. Onların zalimleri dışındaki Kitap Ehliyle en güzel bir biçimde tartışın! Deyin ki: "Bize indirilene de, size indirilmiş olana da iman ettik. Bizim tanrımız da, sizin tanrınız da birdir. İşte biz, ona teslim olanlarız."{473}

47. İşte biz kitabı sana böylebu mantıkla indirmişizdir. Kendilerine "Kitap" verdiklerimiz ona iman etmektedirler. Şunlar(Mekkeli ümmiler)'dan da kimileri inanmaktadır. İnkârcılardan başkası, bizim ayetlerimizi inkâr etmez.

48. (Ey Muhammed!) Sen bundan önce hiçbir "Kitap" okumamıştın; onu elinle de yazmamaktasın! Öyle olsaydı batılın savunucuları kuşkuya kapılırlardı. {474}

49. Hayır; o, kendilerine bilgi verilmiş olanların gönüllerinde de apaçık (bilinen) ayetlerdir. Zalimlerden başkası, bizim ayetlerimizi inkâr etmez.

50. Dediler ki: "Ona rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?" De ki: "Mucizeler Allah'ın katındandır. Ben, sadece apaçık bir uyarıcıyım!"

51. Kendilerine okunmakta olan kitabı sana vermemiz onlara yetmemekte midir? Hiç kuşkusuz iman eden bir toplum için bunda elbette bir rahmet ve öğüt vardır!

52. De ki: "Benimle sizin aranızda tanık olarak Allah yeter. Ki O, göklerde ve yerde olanları bilmektedir. Batıla inanıp da Allah'a nankörlük edenlere gelince, işte onlar en büyük kayba uğrayanlardır.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا اَجَلٌ مُسَمًّى لَجَٓاءَهُمُ الْعَذَابُ
وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشٰيهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾
يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّ اَرْضٖي وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ
نَفْسٍ ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ اَلَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ دَٓابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا
وَاِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى
يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖ
وَيَقْدِرُ لَهُ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ
مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ
اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

53. Senden, bir an önce azabı çabuklaştırmanı istemektedirler! Eğer belirlenmiş bir süre olmasaydı, kendilerine azap hemen gelirdi. Fakat (merak etmesinler,) o kendilerine yine de ansızın gelecektir; hem de hiç farkında olmadıkları bir anda!

54. (Evet;) Senden bir an önce azabı çabuklaştırmanı istemektedirler.! Oysa cehennem o inkârcıları gerçekten, neredeyse kuşatmaktadır.

55. Azap onları üstlerinden ve ayaklarının altından sarıp sarmaladığı gün (Allah onlara): "Yapıp ettiklerinizin (karşılığını) tadın." der.

56. Ey iman eden kullarım! Hiç kuşkusuz benim yerkürem geniştir. (Güven bulacağınız yerlere gidin ve sadece bana kulluk edin!) {475}

57. Her can ölümü (mutlaka) tadacaktır; sonra da bize döndürüleceksiniz!

58. İman edip iyi işler yapanlar var ya, biz onları, altından ırmaklar akan cennetin görkemli odalarına yerleştireceğiz. Hiç çıkmamacasına orada kalacaklardır. İyi işler üretenlere verilen ödül ne güzeldir!

59. Ki onlar sabrettiler ve (sadece) rablerine güvenip dayandılar!

60. Nice canlılar vardır ki, kendi rızkını bile taşıyamaz. Onları da, sizi de Allah beslemektedir. O, her şeyi işitendir, bilendir.

61. Onlara sorsan ki: "Gökleri ve yeri kim yarattı? Güneşi ve ayı kim emrinize verdi?" Elbette: "Allah" diyecekler. Öyleyse, nasıl olup da (gerçekten) döndürülebilmektedirler?

62. Allah, kullarından dilediğine rızkı açar, (ya da) kısar. Hiç kuşkusuz Allah her şeyi bilendir.

63. Onlara: "Gökten suyu indirip de ölü toprağı onunla dirilten kimdir?" diye sorsan, "Allah" diyeceklerdir. De ki: "Hamd, (övgü) sadece Allah'adır!" Hayır; onların çoğu (en son gerçek konusunda) düşünememektedirler.

64. Bu dünya hayatı sadece bir oyun ve eğlencedir. Ahiret yurdundaki ise gerçek hayattır. Ah; bir bilselerdi!

65. (Kimileri var ki) gemiye bindiklerinde, dini sadece Allah'a özgüleyerek ona dua ederler; fakat (Allah) güven içinde kendilerini karaya çıkarınca, hemen (ona) ortak koşarlar.

66. (Bırak); kendilerine verdiklerimize nankörlük etsinler, zevklensinler! Nasılsa (o gerçeği) yakında öğreneceklerdir!

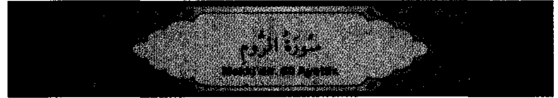
67. Çevrelerindeki insanlar hep kapılıp kaçırılırken, bizim (Mekke'yi) güvenli ve dokunulmaz kıldığımızı görmezler mi? Buna rağmen onlar batıla inanıp Allah'ın nimetlerine nankörlük mü etmektedirler?

68. Allah hakkında yalan düzüp iftira savuranlardan ve kendisine gerçek gelmişken onu yalan sayandan daha zalim kimdir? İnkârcıların son durağı Cehennem değil midir?

69. Bizim uğrumuzda cihat edenlere gelince, biz kendilerini elbette yollarımıza ileteceğiz. Hiç kuşku yok ki Allah, iyilik edenlerle birliktedir.

30. RUM SURESİ

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَاِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾
لِيَكْفُرُوا بِمَا اٰتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ
اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ اَلَيْسَ
فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا
لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿٢﴾ فِي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ
﴿٣﴾ فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللّٰهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

(Mekke'de inmiştir. İlk dört ayetinde putperest İranlılara yenilen Romalıların galip gelecekleri anlatıldığından sureye Rum-Romalılar suresi denmiştir. 60 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Mîm!

2. Rumlar-Romalılar yenildi.

3. En yakın-en alçak bir yerde. Onlar, bu yenilgilerinden sonra yeneceklerdir. {476}

4. Birkaç yıl içinde (3-9 yıl içinde). İş, önünde sonunda Allah'ındır. O gün müminler sevineceklerdir: {477}

5. Allah'ın yardımıyla... O dilediğini zafere ulaştırır. O, en güçlü-en üstün olandır; esirgeyendir de.

وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾
يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾
اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فٖى اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَاِنَّ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَٓائِ
رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ اَوَلَمْ يَسٖيرُوا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُٓوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً
وَاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوهَٓا اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَٓاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذٖينَ اَسَٓاؤُا السُّٓوآٰى
اَنْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٠﴾
اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ
شُرَكَٓائِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ كَافِرٖينَ ﴿١٣﴾
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فٖى رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

6. (Bu) Allah'ın vaadidir. Allah sözünden dönmez; fakat insanların çoğu bilmezler.

7. Onlar, şu dünya hayatının sadece dış yüzünü bilmektedirler; ahiretten ise onlar büyük bir gaflet-vurdumduymazlık içindedirler.{478}

8. Kendi kendilerine hiç düşünmezler mi ki, Allah gökleri, yeri ve arasındakileri bir amaç ve belirli bir süre için yaratmıştır? (Buna rağmen) insanların çoğu rableriyle karşılaşmayı inkâr etmektedirler.

9. Yeryüzünde hiç gezip dolaşmazlar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonlarının nice olduğunu görsünler? Onlar, güç yönünden de kendilerinden öndeydi,(verim için) toprağın altını üstüne getirmişlerdi; onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri onlara da (bilinen) açık belge ve bilgileri getirmişti. (O nedenle) Onlara zulüm eden Allah değildi; fakat onlar, kendi kendilerine zulmetmekteydiler.

10. Sonra, kötülük edenlerin sonları da çok kötü olmuştur; çünkü Allah'ın ayetlerini yalanlamışlar ve onlarla alay etmişlerdi.

11. Yaratışa başlayan da, sonra onu yineleyen de Allah'tır. Siz sonunda ona döndürüleceksiniz!

12. Kıyametin kopacağı gün günahkârlar çarpılmışçasına susarlar (dilleri tutulur).

13. Ortak koştuklarından da kendilerine yardım eden olmayınca onları inkâr ediverirler.

14. Saatin-Kıyametin gelip çattığı gün, (evet o gün mümin-kâfir) birbirinden ayrılır.

15. İman edip iyi işler yapanlara gelince onlar (çiçekli, havuzlu) bir bahçede sevinç içinde ağırlanırlar.

وَاَمَّا الَّذٖينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَٓائِ الْاٰخِرَةِ
فَاُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حٖينَ
تُمْسُونَ وَحٖينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَعَشِيًّا وَحٖينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾
وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَٓا اَنْتُمْ بَشَرٌ
تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا لِتَسْكُنُٓوا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ
خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ
اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْعَالِمٖينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ
مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَٓاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ يُرٖيكُمُ الْبَرْقَ
خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَيُحْيٖى بِهِ الْاَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

16. İnkâr edip ayetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalanlayanlar da, azabın içine sokulmak üzere getirilirler.

17. Öyleyse akşama erdiğinizde de, sabaha çıktığınızda da Allah'ı tesbihlerle-överek anın!

18. Göklerde de, yerlerde de, günün sonunda da, ortasında da hamd sadece ona yapılır.{479}

19. (O) ölüden diriyi çıkarır; diriden de ölüyü çıkarır; ölümünden sonra yeryüzünü diriltir-yeşertir. İşte siz de (sonunda) öyle çıkarılacaksınız!

20. Onun (yüceliğinin) kanıtlarından biri sizi topraktan yaratması ve sonra da sizin beşer olarak (yeryüzüne) yayılmanızdır.

21. Onun (yüceliğinin) kanıtlarından biri de aranızdan (kendi türünüzden), rahatlayıp huzur bulacağınız eşler yaratması, birbirinizi sevme ve acıma duygularını size lütfetmesidir. Hiç kuşkusuz bunda düşünebilen toplumlar için işaretler-dersler vardır.{480}

22. Onun (yüceliğinin) kanıtlarından biri de göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin ayrı ayrı olmasıdır.

23. Onun (yüceliğinin) kanıtlarından birisi de geceleyin ve gündüzün uyumanız ve onun lütfundan (rızkınızı) aramanızdır. Hiç kuşkusuz bunda (gerçeğe) kulak verebilen bir toplum için işaretler-dersler vardır.

24. Onun (yüceliğinin) kanıtlarından biri de korku ve umut kaynağı olarak şimşeği size göstermesi ve gökten su indirip, ölümünden sonra onunla yeri diriltmesidir. Hiç kuşkusuz bunda aklını kullanabilen bir toplum için işaretler-dersler vardır.

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنْ تَقُومَ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِه۪ۜ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِنَ الْاَرْضِ اِذَٓا اَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي يَبْدَؤُا الْخَلْقَ
ثُمَّ يُع۪يدُهُ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِۜ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا
مِنْ اَنْفُسِكُمْۜ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَٓاءَ ف۪ي مَا
رَزَقْنَاكُمْ فَاَنْتُمْ ف۪يهِ سَوَٓاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخ۪يفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْۜ
كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذ۪ينَ
ظَلَمُٓوا اَهْوَٓاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍۚ فَمَنْ يَهْد۪ي مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُۜ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدّ۪ينِ حَن۪يفًاۜ
فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّت۪ي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَاۜ لَا تَبْد۪يلَ لِخَلْقِ اللّٰهِۜ
ذٰلِكَ الدّ۪ينُ الْقَيِّمُۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَۗ ﴿٣٠﴾
مُن۪يب۪ينَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُونُوا
مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۙ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذ۪ينَ فَرَّقُوا د۪ينَهُمْ وَكَانُوا
شِيَعًاۜ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

25. Onun (yüceliğinin) kanıtlarından biri de göğün ve yerin, kendisinin buyruğuyla (dayaksız-dayanaksız) durmasıdır. Sonra sizi bulunduğunuz yerden bir tek çağrıyla çağırdığında siz hemen çıkmaktasınızdır!

26. Göklerde ve yerde olanlar onundur; hepsi ona boyun eğmektedirler.

27. Yaratılışı başlatan, sonra da onu yineleyen odur; bu ona çok kolaydır. Göklerde de, yerde de en yüce örnek ona aittir. O, en güçlü-en üstün olan ve hikmetle hükmedendir.

28. İşte size kendi içinizden bir örnek verilmektedir: Emriniz altındakileri, size verdiğimiz rızıklarda kendinize eşit ortaklar olarak kabul edebilir misiniz? Birbirinizden çekindiğiniz gibi onlardan da çekinir misiniz? İşte biz aklını kullanmasını bilen bir toplum için ayetleri böyle teker teker açıklamaktayız.

29. Hayır; zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın sadece kendi istek ve tutkularına uymuşlardır. Allah'ın şaşırttığını-saptırdığını kim yola getirebilir? Öylelerine hiç kimse yardım edemez.

30. Öyleyse sen yüzünü, Allah'ı birleyici (hanif) olarak dine çevir; Allah'ın yaratma yasasındaki (dine dön!) ki, Allah insanları o yasaya göre yaratmıştır. Allah'ın yaratışında (kesinlikle) değişiklik olmaz. İşte doğru-kalıcı din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.

31. Sadece ona yönelin! Ondan korkup sakının! Namazı da kılın! Sakın ortak koşanlardan olmayın!

32. Ki (onlar) dinlerini farklılaştırdılar da gruplar oluşturdular. Her grup-her parça kendi yanındakiyle övünüp mutlanmaktadır.{481}

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَآ اَذَاقَهُمْ
مِنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَآ
اٰتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ
يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً
فَرِحُوا بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ اِذَا هُمْ
يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ
وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِنْ رِبًا
لِيَرْبُوَا فِٓي اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِنْ زَكٰوةٍ
تُرِيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اَللّٰهُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي
النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

33. İnsanlara bir zarar dokunduğunda, rablerine yönelerek ona duaya başlarlar; sonra onlara kendi rahmetinden tattırınca, onlardan kimileri rablerine ortak koşarlar.

34. Böylece, kendilerine vermiş olduklarımıza nankörlük etmiş olurlar. Haydi yararlanın (bakalım;) yakında (gerçeği) öğreneceksiniz!

35. Yoksa biz kendilerine bir delil indirmişiz de, o mu onlara ortak koşmalarını söylemektedir?

36. Biz insanlara bir rahmet-nimet tattırdığımızda onunla sevinirler; kendi elleriyle yapıp ettikleri yüzünden onlara bir kötülük değiverse, hemen umutsuzluğa kapılırlar.

37. Allah'ın, dilediğine rızkı genişlettiğini ya da daralttığını görmezler mi? Hiç kuşkusuz iman eden bir toplum için bunda, gerçekten (birtakım) işaretler vardır.

38. Akrabaya, yolcuya, yoksula haklarını ver! Allah'ın rızasını dileyenler için böylesi daha iyidir. İşte böyleleri kurtuluşa ermişlerdir.

39. İnsanların malları içinde, artsın diye verdiğiniz riba-tefecilik kazancı, Allah yanında artmaz. Ancak Allah'ın rızasını dileyerek verdiğiniz zekâta gelince (sevaplarını-kazançlarını) kat kat artıranlar onlardır.

40. Sizi yaratan Allah'tır; sonra sizi beslemektedir; sonra da öldürmektedir; sonra da diriltmektedir. Ortak koştuklarınız içinde bunlardan birini yapabilen var mıdır? O, onların ortak koştuklarından arınmıştır; pek yücedir.

41. İnsanların elleriyle işledikleri yüzünden, karada ve denizde bozulma-kokuşma ortaya çıkmıştır. Belki (yaptıklarından) dönerler diye Allah onlara, işlediklerinin bir kısmını tattırmaktadır! {482}

قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ
اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾
وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِاَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَاؤُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ اَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اَللّٰهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ
فَاِذَا اَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾
وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾
فَانْظُرْ اِلٰى اٰثَارِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

42. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, öncekilerin sonunun nice olduğunu görün!" Onların çoğu ortak koşanlardandı.

43.Allah tarafından geri çevrilmesi-ertelenmesi söz konusu omayan "bir gün"den önce yüzünü doğru-kalıcı dine çevir! O gün (insanlar, cennete girecekler, cehenneme sürülecekler biçiminde) bölük bölük ayrılırlar.

44. Kim inkâr ederse, inkârı kendi zararınadır. Kim de iyi bir iş yaparsa, (cennette) kendilerine yer hazırlamaktadır.

45. Ki, iman edip salih amel işleyenleri, lütfuyla ödüllendirsin. Hiç kuşkusuz o, inkârcıları sevmez.

46. Onun (yüceliğinin) kanıtlarından biri de size rahmetinden tattırmak üzere, emriyle gemileri yürütmesi, lütfunu aramanız ve şükretmeniz için rüzgârı müjdeci olarak göndermesidir.

47. Andolsun ki biz senden önce peygamberleri kendi toplumlarına göndermiştik de onlara açık kanıtlar getirmişlerdi. Sonunda biz, suç işlemekte direnenlerden öc almışızdır. İman edenlere yardım etmek de elbet bize düşer.

48. Allah rüzgârları gönderir de bulutu kaldırır; onu nasıl dilerse gökte yayıp dağıtır ve parçalara ayırır. Sonunda onun arasından yağmurun çıktığını görürsün! Onu kullarından dilediğine uğratınca hemen (nasıl da) sevinmektedirler!

49. Oysa onlar, onun kendilerine yağmasından önce umutsuzdular.

50. Allah'ın rahmetinin izlerine bak ki, ölümünden sonra yeri nasıl diriltmektedir! İşte o, ölüleri de böyle diriltecektir. O, her şeye güç yetirendir.

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهٖ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾
فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَٓاءَ اِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرٖينَ ﴿٥٢﴾ وَمَٓا اَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ
اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اَللّٰهُ الَّذٖى
خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ وَهُوَ الْعَلٖيمُ الْقَدٖيرُ ﴿٥٤﴾
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ
سَاعَةٍ كَذٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ اُوتُوا الْعِلْمَ
وَالْاٖيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فٖى كِتَابِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهٰذَا يَوْمُ
الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ
لَا يَنْفَعُ الَّذٖينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾
وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فٖى هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ
بِاٰيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾
كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الَّذٖينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذٖينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

51. Andolsun ki, biz bir rüzgâr gönderip de onu(n ekinini) sararmış durumda görseler, mutlaka ardından nankörlük ederler.

52. Sen ölülere (kesinlikle) duyuramazsın! Arkasını dönüp giden sağırlara da çağrıyı işittiremezsin!

53. Ve sen, körleri, düştükleri sapıklıktan çıkarıp yola getiremezsin! Sen ancak, ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin; onlar da hemen teslimiyet gösterip Müslüman olurlar.{483}

54. Allah sizi zayıf olarak yaratmıştır. Zayıflığın ardından size güç vermiştir. Sonra güçlülüğün ardından zayıflık, yaşlılık vermiştir. (O) dilediğini yaratır. O her şeyi bilendir; her şeye güç yetirendir.{484}

55. Saat-kıyamet başladığı gün günahkârlar, dünyada bir saatten fazla kalmadıklarına yemin ederler. İşte onlar (dünyadayken de) böyle çevrilmekteydiler.

56. Kendilerine bilgi ve iman verilenler de derler ki: "Andolsun ki siz, Allah'ın Kitabı'nda (yazdığı) diriliş gününe kadar yaşadınız! İşte bu, diriliş günüdür; fakat siz bilmemekteydiniz!"

57. Artık o gün, zulmedenlerin, ne mazeretleri bir yarar sağlar, ne de kendilerini temize çıkarmaları istenir.

58. Andolsun ki biz bu Kur'an'da insanlara her türlü örneği göstermişizdir. Onlara bir ayet getirdiğinde inkârcılar derler ki: "Siz iptal edenlerden-geleneklerimizi değiştirenlerden başka bir şey değilsiniz!"

59. İşte Allah, bilmeyenlerin kalplerini böyle mühürlemektedir.

60. Sen sabret! Hiç kuşkusuz Allah'ın vaadi gerçektir. Kesin imana sahip olmayanlar seni telaşa-gevşekliğe sürüklemesinler!

سُورَةُ لُقْمَانَ
Mekke'de 34 Ayettir

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَك۪يمِۙ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِن۪ينَۙ ﴿٣﴾
اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَۜ ﴿٤﴾
اُو۬لٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَشْتَر۪ي لَهْوَ الْحَد۪يثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍۗ وَيَتَّخِذَهَا
هُزُوًاۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُه۪ينٌ ﴿٦﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا وَلّٰى
مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ ف۪ٓي اُذُنَيْهِ وَقْرًاۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ
اَل۪يمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّع۪يمِۙ ﴿٨﴾
خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّاۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَم۪يدَ بِكُمْ وَبَثَّ
ف۪يهَا مِنْ كُلِّ دَٓابَّةٍۜ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَر۪يمٍ ﴿١٠﴾ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُون۪ي مَاذَا خَلَقَ
الَّذ۪ينَ مِنْ دُونِه۪ۜ بَلِ الظَّالِمُونَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿١١﴾

31. LOKMAN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 12. ayetinde Lokman adlı kişiye hikmet verildiğinden bahsedilmektedir. O yüzden sureye Lokman Suresi denmiştir. 34 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Mîm!

2. Bunlar o hikmetli Kitab'ın ayetleridir.

3. İyilere-İyiliği zevk bilmişlere yol gösterici ve bir rahmettir.

4. Ki onlar namazı kılarlar, zekâtı verirler; ahirete de kesinlikle iman ederler.

5. İşte onlar, rableri tarafından doğru bir yol üzerindedirler ve onlar kurtuluşa ermişlerdir.

6. İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu etmek için, sözün boş ve amaçsız olanına (lehve'l-hadis) sarılırlar. İşte onlar için aşağılayıcı bir azap vardır.

7. Ona ayetlerimiz okunduğunda sanki işitmiyormuş, kulaklarında bir ağırlık varmış gibi büyüklük taslayarak dönüp giderler. Sen öylesine, acıklı bir azabı müjdele!

8. İman edip iyi işler yapanlara, gerçekten nimeti bol cennetler vardır.

9. Orada çıkmamacasına kalacaklardır. Allah'ın vaadi gerçektir. O, en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

10. Görebildiğiniz gibi gökleri direksiz-dayanaksız yaratmıştır. Ve yeryüzüne, sizi sarsmasın diye sağlam ve yüksek dağlar yerleştirmiştir ve orada her türlü canlıyı türetip yaymıştır. Biz gökten su indirip orada her güzel çiftten bitkiler bitirmişizdir.{485}

11. İşte bu(nlar), Allah'ın yarattıklarıdır! Onun dışındakilerin yarattıklarını gösterin bana! Doğrusu zalimler, apaçık bir sapıklık içindedirler.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهٖ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمٖيدٌ ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ
وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظٖيمٌ ﴿١٣﴾
وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْنًا عَلٰى
وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فٖي عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لٖي وَلِوَالِدَيْكَ اِلَيَّ
الْمَصٖيرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بٖي مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبٖيلَ
مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾
يَا بُنَيَّ اِنَّهَٓا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فٖي صَخْرَةٍ
اَوْ فِي السَّمٰوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطٖيفٌ
خَبٖيرٌ ﴿١٦﴾ يَا بُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلٰى مَٓا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا
تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ فٖي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ
مِنْ صَوْتِكَ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمٖيرِ ﴿١٩﴾

12. Andolsun ki biz Lokman'a "Allah'a şükret!" diye hikmet-bilgelik vermişizdir. Kim şükrederse, kendisi için şükretmiş olur; kim nankörlük ederse, hiç kuşkusuz Allah zengindir (kulunun ne şükrüne, ne ibadetine muhtaçtır); en çok övülendir (o). **{486}**

13. Lokman oğluna öğüt vererek demişti ki: "Ey oğlum! Allah'a (hiçbir şeyi) ortak koşma; çünkü ortak koşmak büyük bir zulümdür!"

14. Biz insana, ana babasına (iyi davranmasını) öğütlemişizdir. Annesi onu zorluk çeke çeke (karnında) taşımıştır. Sütten kesilmesi de iki yıl içinde olmuştur. (Onun için biz insana şöyle öğüt verdik): "Bana ve ana babana şükret! Dönüş (zaten) banadır."

15. Eğer onlar seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için zorlarlarsa onlara itaat etme! Dünya işlerinde onlarla iyi geçin! Bana yönelenin yoluna uy! Sonra dönüşünüz banadır. Ben de size yaptıklarınızı bildireceğim.

16. "Ey oğlum! (Yaptığın iyilik ya da kötülük) hardal tanesi ağırlığınca bir şey (bile olsa) ister bir kayanın içinde, isterse göklerde ya da yerde olsun, Allah onu (karşına) getirir. Allah lâtiftir (gizlilikleri, incelikleri bilendir); her şeyden haberi olandır.

17. "Ey oğlum! Namazı kıl; iyiliği emret; kötülükten sakındır ve başına gelene de sabret! Çünkü bunlar azim-kararlılık gerektiren işlerdir!"

18. "İnsanlara yanağını çevirip, başını dikip (büyüklenme) ve yeryüzünde de böbürlene böbürlene yürüme! Çünkü Allah, büyüklük taslayıp övünenleri sevmez."

19. "Yeryüzünde orta bir yol tut (ne çok yavaş ne de çok çabuk yürü); sesini de kısalçalt! Çünkü seslerin en çirkini, eşeklerin anırtısıdır.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ
فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ
اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ
كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلٰى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسْلِمْ
وَجْهَهُ إِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى
وَإِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا
مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾
نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلٰى عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ
سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ
أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ
كَلِمَاتُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلْقُكُمْ وَلَا
بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

20. Allah'ın göklerde ve yerde olanları emrinize verdiğini, nimetlerini hem açık ve hem de gizli olarak üzerinize saçtığını görmez misiniz? İnsanlardan kimileri ne bilgisi, ne yol göstericisi ne de aydınlatıcı bir kitabı olmadığı halde Allah hakkında tartışıp durmaktadırlar.

21. Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun!" dense: "Hayır; biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." derler. Şeytan, kendilerini alevli ateşin azabına çağırmış olsa da mı (atalarının izinde gidecekler)?

22. Kim güzel davranışlar içinde olarak özünü Allah'a teslim ederse, artık o gerçekten kopmaz-sağlam bir kulpa yapışmıştır. Bütün işlerin sonu (zaten) Allah'a varmaktadır.

23. Kim de inkâr ederse, onun küfrü seni üzmesin! Sonunda onların dönüşleri bizedir. Yapmış olduklarını kendilerine bildireceğiz. Hiç kuşkusuz Allah, göğüslerin özünü bilendir.

24. Biz kendilerini kısacık bir süre için yararlandırırız; sonra da onları ağır bir cezanın içine çekip süreriz.

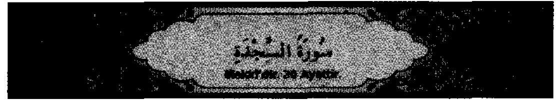
25. Onlara: "Gökleri ve yeri kim yaratmıştır?" diye sorsan mutlaka: "Allah" derler. "Hamd (sadece) Allah'adır" de! Hayır; onların çoğu bilmezler.

26. Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Hiç kuşkusuz Allah ganidir, (hiçbir şeye ihtiyaç duymayandır); hamidtir (en çok övülendir).

27. Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem olsa, (mürekkep olarak) bir denize yedi deniz daha eklense, yine de Allah'ın kelimeleri tükenmezdi. Hiç kuşkusuz Allah en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

28. Sizin yaratılmanız ve diriltilmeniz, tek bir kişi(yi yaratmak-diriltmek) gibidir. Hiç kuşkusuz Allah her şeyi işitendir; görendir.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرٖٓى اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى وَاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿٢٩﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْعَلِىُّ الْكَبٖيرُ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرٖى فِى الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ
لِيُرِيَكُمْ مِنْ اٰيَاتِهٖ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَاِذَا
غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَ فَلَمَّا
نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ
كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا
لَا يَجْزٖى وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهٖ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهٖ شَيْـًٔا
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ
بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِى الْاَرْحَامِ وَمَا تَدْرٖى نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرٖى نَفْسٌ بِاَىِّ اَرْضٍ تَمُوتُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ خَبٖيرٌ ﴿٣٤﴾

29. Allah'ın; geceyi gündüzün içine soktuğunu, gündüzü de gecenin içine soktuğunu, güneşi ve ayı denetimi altında tuttuğunu, her birinin, belirlenmiş bir süreye doğru akıp gitmekte olduğunu ve onların yapıp ettiklerinden haberi olduğunu görmez misin?

30. Böyledir işte; çünkü Allah gerçektir. Onun dışındaki yalvarıp yakardıkları batıldır. Gerçekte yüce ve büyük olan sadece Allah'tır.

31. Size kimi ayetlerini göstermek için, Allah'ın lütfuyla gemilerin denizde akıp gittiğini görmez misin? Hiç kuşkusuz bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için dersler vardır.

32. (Denizdeyken) kendilerini, kapkara gölgeler gibi dalgalar sardığında, dini sadece Allah'a özgüleyerek yalvarıp yakarırlar. Fakat o, onları kurtarıp karaya çıkardığında, içlerinden sadece bir kısmı doğru yolu tutar. Bizim ayetlerimizi ancak hain nankörler inkâr etmektedirler.

33. Ey insanlar! Rabbinizden çekinip sakının! Öyle bir günün azabından korkup ürperin ki, ne baba evlâdının cezasını çeker, ne de evlât babasının cezasını çeker. Allah'ın vaadi-sözü gerçektir. Dünya hayatı sizi (sakın) aldatmasın! O kurnaz kandırıcı da sizi Allah hakkında-Allah'la aldatmasın.{487}

34. Kıyamet saatinin bilgisi, hiç kuşkusuz Allah katındadır. Yağmuru o yağdırır; rahimlerde olanı o bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını-başına ne geleceğini bilmez ve hiç kimse nerede öleceğini de bilmez. Hiç kuşkusuz Allah her şeyi bilendir; her şeyden haberi olandır!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ ف۪يهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٢﴾
اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَٓا
اَتٰيهُمْ مِنْ نَذ۪يرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِه۪ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَف۪يعٍ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾
يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَٓاءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ
ف۪ي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ٓي اَحْسَنَ كُلَّ
شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ ط۪ينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ
مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَٓاءٍ مَه۪ينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوّٰيهُ وَنَفَخَ ف۪يهِ مِنْ رُوحِه۪
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ قَل۪يلًا
مَا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُٓوا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَف۪ي خَلْقٍ
جَد۪يدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفّٰيكُمْ مَلَكُ
الْمَوْتِ الَّذ۪ي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

32. SECDE SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını 15. ayette geçen "secde" sözcüğünden almıştır. 30 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lâm, Mîm!

2. Hiç kuşku yok ki bu kitabın indirilişi Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi tarafındandır.

3. Yoksa onlar: "Bunu uydurdu" mu diyorlar? Hayır; o rabbinden (gelen) bir gerçektir. Senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir toplumu uyarman içindir. Belki doğru yola gelirler!

4. Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratmış ve sonra Arş'a istiva etmiştir.{488} Sizin ondan başka şefaatçiniz ve bir yardımcınız yoktur. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?{489}

5. Gökten yere tüm işleri o yönetir-denetler. Sonra, sizin saydığınızdan bin yıla eşit bir günde işler kendisine yükselir.{490}

6. İşte gizliyi de, açığı da bilen en güçlü-en üstün ve aynı zamanda çok merhametli olan Allah budur.

7. Ki o, yarattığı her şeyi en güzel biçimde yapan ve insanı yaratmaya da çamurdan başlayandır.

8. Sonra da onun neslini bir özden, (sizce) pek önemsenmeyen bir sudan oluşturmuştur.

9. Sonra ona bir biçim vermiş ve kendi nefsinden üflemiştir. Sizin için kulak, gözler ve gönüller var etmiştir. Siz ne az şükretmektesiniz!{491}

10. Dediler ki : "Biz toprakta kaybolup gittikten sonra, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" Hayır; onlar rablerine kavuşmayı inkâr edenlerdir.

11. De ki: "(Allah'ın yasası şu) Üzerinize vekil kılınan ölüm meleği canınızı alır; siz sonra rabbinize döndürülürsünüz!"

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُ۫سِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ رَبَّنَٓا
اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنّ۪ي
لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا بِمَا
نَس۪يتُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَاۚ اِنَّا نَس۪ينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا الَّذ۪ينَ اِذَا
ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًاۘ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ
نَفْسٌ مَٓا اُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍۚ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾
اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًاۜ لَا يَسْتَوُ۫نَ ﴿١٨﴾ اَمَّا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوٰىۘ نُزُلًا بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ فَسَقُوا فَمَأْوٰيهُمُ النَّارُۜ
كُلَّمَٓا اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَٓا اُع۪يدُوا ف۪يهَا وَق۪يلَ لَهُمْ
ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

12. Günahkârları, rableri huzurunda başlarını öne eğmişken: "Rabbimiz! Gördük; işittik; bizi geri döndür de iyi işler yapalım! İşte şimdi kesin olarak inandık!" derken bir görsen!

13. Eğer dileseydik herkese-her insana hidayetini verirdik; fakat benden çıkan şu karar gerçekleşecektir: "Cehennemi mutlaka cinlerden ve insanlardan bir kısmıyla iyice dolduracağım."{492}

14. "Öyleyse, bu (ceza) gününüzle karşılaşmayı unutmanıza karşılık azabı tadın! (İşte) biz de sizi gerçekten unutmuşuzdur! Yaptıklarınıza karşılık, çok çok uzun sürecek azabı tadın (şimdi)!"

15. Bizim ayetlerimize o kimseler iman ederler ki, kendilerine onlarla öğüt verildiğinde hemen secdeye kapanırlar; rablerini överek tesbih ederler, büyüklük de taslamazlar.

16. Onlar gece yataklarından kalkıp korku ve umutla rablerine dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah rızası için harcarlar.

17. Artık hiçbir kişi, yaptıklarına karşılık olmak üzere, kendileri için "göz aydınlığı" olarak ne tür nimetlerin saklandığını bilemez (çünkü Allah gözlerin görmediği, kulakların duymadığı, insanların düşünemediği güzellikte nimetler hazırlamıştır).

18. İman eden biri, hiç fasık-yoldan çıkmış biri gibi olur mu? Elbette eşit olmazlar.

19. İman edip iyi işler yapanlara gelince onlar, yaptıklarına karşılık cennet konaklarında ağırlanırlar.

20. Yoldan çıkanların barınacakları yer de ateştir. Oradan çıkmak istediklerinde yine oraya, geri çevrilirler.

وَلَنُذ۪يقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُونَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّه۪ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَاۜ اِنَّا
مِنَ الْمُجْرِم۪ينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ
ف۪ي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَٓائِه۪ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَۚ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ
اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُواۜ وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ
رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ف۪يمَا كَانُوا ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾
اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ ف۪ي مَسَاكِنِهِمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍۜ اَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوقُ الْمَٓاءَ اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ
بِه۪ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْۜ اَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾
وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٢٨﴾
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا ا۪يمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

21. Andolsun ki biz onlara, belki (inkârlarından) geri dönerler diye, o büyük (ahiret) azabından önce, yakın (dünya) azabından da tattırırız.

22. Kendisine rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra, onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Biz, günahkârlara elbette hak ettikleri cezayı veririz.

23. Andolsun ki biz Musa'ya Kitab'ı vermişizdir. Sakın onun (Musa'ya) ulaşıp ulaşmadığından bir kuşkuya düşme! Biz onu, İsrailoğulları'na yol gösterici kılmışızdır.

24. Sabrettikleri ve ayetlerimize kesinlikle inandıklarında, onların içinden, emrimiz doğrultusunda önderler çıkarmışızdır.

25. Hiç kuşkusuz senin rabbin, ayrılığa düştükleri konularda kıyamet günü,hükmünü verip (onların arasını) ayıracaktır.

26. Kendilerinden önce nice nesilleri yok etmiş olmamız hâlâ kendilerini doğru yola yöneltmedi mi? Ki, şimdi onların yurtlarında dolaşmaktadırlar! Hiç kuşkusuz bunda dersler vardır. (Gerçeği) dinlemezler mi?

27. Görmezler mi ki, biz suyu kıraç-çorak toprağa süreriz de onunla ekin bitirmekteyiz? Ondan hem hayvanlar ve hem de kendileri yemektedir; (gerçeği) göremiyorlar mı?{493}

28. Derler ki: "Eğer doğru söylüyorsanız, şu (sizin) fetih-hüküm günü ne zaman (yani size ödül, bize ceza verilecek gün)?

29. De ki: "Fetih-karar günü inkârcılara, (o gün) iman etmeleri hiçbir yarar sağlamayacaktır ve kendilerine bir süre de-şans da verilmeyecektir."

30. Sen onlardan yüz çevir ve bekle! Zaten onlar da bekleyip durmaktadırlar.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِر۪ينَ وَالْمُنَافِق۪ينَۜ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَل۪يماً حَك۪يماًۙ ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يراًۙ ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللّٰهِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَك۪يلاً ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ
ف۪ي جَوْفِه۪ۚ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـ۪ٔي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ
اُمَّهَاتِكُمْۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَٓاءَكُمْ اَبْنَٓاءَكُمْۜ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ
بِاَفْوَاهِكُمْۜ وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّب۪يلَ ﴿٤﴾
اُدْعُوهُمْ لِاٰبَٓائِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِۚ فَاِنْ لَمْ تَعْلَمُٓوا
اٰبَٓاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدّ۪ينِ وَمَوَال۪يكُمْۜ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
ف۪يمَٓا اَخْطَاْتُمْ بِه۪ۙ وَلٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُوراً رَح۪يماً ﴿٥﴾ اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِن۪ينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهُٓ
اُمَّهَاتُهُمْۜ وَاُو۬لُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ ف۪ي كِتَابِ
اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُهَاجِر۪ينَ اِلَّٓا اَنْ تَفْعَلُٓوا اِلٰٓى اَوْلِيَٓائِكُمْ
مَعْرُوفاًۜ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُوراً ﴿٦﴾

33. AHZAP SURESİ

(Medine'de inmiştir. 20-22. ayetlerde geçen ahzap (topluluklar-gruplar-partiler) sözcüğü sureye ad olmuştur. Bununla, Müslümanlara karşı savaşmak üzere birleşen Arap kabileleri kastedilmiştir. 73 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey Peygamber! Allah'tan sakın; inkârcılara ve ikiyüzlülere sakın boyun eğme! Hiç kuşkusuz Allah, her şeyi bilendir; hikmetle hükmedendir.

2. Sana rabbinden vahyedilmekte olana uy! Hiç kuşkusuz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberlidir.

3. Allah'a güvenip dayan; vekil olarak Allah (sana) yeter! {494}

4. Allah, bir adamın göğüs boşluğunda iki kalp yaratmamıştır. Zihar yaptığınız eşlerinizi de anneleriniz yapmamıştır.{495} Evlâtlıklarınızı da sizin öz evlâtlarınız yapmamıştır. Bunlar sizin ağızlarınızla söyleyiverdiklerinizdir. Allah gerçeği dile getirir ve o doğru yola iletir.

5. Onları (evlâtlıklarınızı), babalarına nispet ederek (onun soyadıyla) çağırın! Böylesi Allah katında daha doğrudur. Eğer babalarını bilemiyorsanız, onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Yanılarak yaptıklarınızda size bir günah yoktur; ancak kalplerinizin bile bile yaptığında size günah-sorumluluk vardır. Allah, çok bağışlayandır; çok esirgeyendir.

6. Peygamber müminlere, kendilerinden daha yakındır. Onun eşleri de onların anneleridir. Anne tarafından akrabalar (kan bağı olanlar) da Allah'ın Kitab'ında birbirlerine, öteki müminlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak, dostlarınıza yapacağınız iyilikler (vasiyet) başka. Bunlar, bu kitapta yazılmıştır.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مٖيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَاِبْرٰهٖيمَ
وَمُوسٰى وَعٖيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مٖيثَاقًا غَلٖيظًا ﴿٧﴾
لِيَسْـَٔلَ الصَّادِقٖينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَاَعَدَّ لِلْكَافِرٖينَ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿٨﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَٓاءَتْكُمْ جُنُودٌ
فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رٖيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصٖيرًا ﴿٩﴾ اِذْ جَٓاؤُ۫كُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ
الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللّٰهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾
هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدٖيدًا ﴿١١﴾ وَاِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذٖينَ فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُٓ
اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ يَٓا اَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ
لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَاْذِنُ فَرٖيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ
بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ اِنْ يُرٖيدُونَ اِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ
دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا وَمَا
تَلَبَّثُوا بِهَٓا اِلَّا يَسٖيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللّٰهَ
مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔولًا ﴿١٥﴾

7. Biz peygamberlerden (kendilerine verilen görevi tam yapma konusunda) kesin söz almışızdır. (Elbette) senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan da. (Evet) kendilerinden çok sağlam bir söz almışızdır.

8. Ki doğrulara doğruluklarını sorsun. İnkârcılara da acı bir azap hazırlamıştır.

9. Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın! Hani, size ordular gelmişti de, biz onların üzerine bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah yapmakta olduklarınızı görendir.{496}

10. Hani onlar, hem üst, hem de alt yandan gelmişlerdi. (Şaşkınlık ve korkudan) gözler kaymış, yürekler hançerelere dayanmıştı da siz Allah hakkında (olur olmaz) sanılarda bulunmaktaydınız!

11. İşte orada iman edenler sınanmış-denenmişti de, şiddetli bir sarsıntıyla sarsılmışlardı.

12. İkiyüzlüler (münafıklar) ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Allah ve Elçisinin bize verdiği söz boş bir hayalden başka bir şey değilmiş!" demekteydiler.

13 Onlardan bir grup da şöyle demişti: "Ey Yesrib (Medine) halkı! Duracak-tutunacak yer yok; haydi dönün!" Onlardan bir başka grup da: "Evlerimiz açık-korumasız kaldı!" diyerek Peygamberden izin istemekteydi. Oysa onların evleri açık değildi. Sadece kaçmak istemekteydiler.

14. Eğer oraya (kente) girilseydi de (bunların) düşmana katılmaları istenseydi, tereddüt etmeden bunu yaparlardı; hem de pek gecikmeden.

15. Oysa, daha önce, arkalarına dönüp kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilmiş söz sorumluluk gerektirmekteydi.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَا تُمَتَّعُونَ
اِلَّا قَلٖيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذٖى يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُٓوءًا
اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا
وَلَا نَصٖيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقٖينَ مِنْكُمْ وَالْقَٓائِلٖينَ
لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿١٨﴾ اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ
فَاِذَا جَٓاءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ تَدُورُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذٖى
يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ
اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ اُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ وَكَانَ
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسٖيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا
وَاِنْ يَأْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُونَ فِى الْاَعْرَابِ
يَسْـَٔلُونَ عَنْ اَنْبَٓائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فٖيكُمْ مَا قَاتَلُٓوا اِلَّا قَلٖيلًا ﴿٢٠﴾
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فٖى رَسُولِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا
اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثٖيرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُونَ
الْاَحْزَابَ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ
وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّٓا اٖيمَانًا وَتَسْلٖيمًا ﴿٢٢﴾

16. De ki: "Eğer ölümden ya da öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçışınız size bir yarar sağlamaz! Böyle bir durumda sadece azıcık nimetlendirilirsiniz!"

17. De ki: "Size bir kötülük dileyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak, ya da size bir rahmet istese (buna engel olacak) kimdir?" Onlar kendilerine, Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı bulurlar.

18. Allah, içinizden (savaştan) alıkoyanları ve yandaşlarına: "Bize gelip katılın!" diyenleri bilmektedir. Zaten öylelerin pek azı savaşa katılırlar.

19. (Katılsalar da) size karşı cimri ve bencildirler. Tehlike geldiğinde, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş insan gibi gözleri korkudan dönmüş durumda sana baktıklarını görürsün. Korku geçip gidince de mala düşkünlük göstererek sizi sivri dillerle incitirler. Böyleleri iman etmemişlerdir. Bu yüzden Allah onların çabalarını boşa çıkarmıştır. Bu da Allah'a göre kolaydır.

20. Düşman birliklerinin çekip gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer o düşman birlikleri (yeniden) gelecek olsa, bunlar çöldeki bedevi Araplar arasında bulunmayı, sizinle ilgili haberleri, oradan sorup öğrenmeyi arzu ederlerdi. Aranızda olsalardı bile pek az dövüşe katılırlardı.

21. Andolsun ki, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çok ananlar için Allah'ın Elçisinde güzel bir örnek vardır. **{497}**

22. Müminler, (düşman) birliklerini gördüklerinde dediler ki: "Bu, Allah'ın ve Rasulü'nün bize vaat ettiğidir. Allah ve Elçisi doğru söylemiştir." (Bu durum) sadece onların imanlarını ve teslimiyetlerini artırmıştır.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ
قَضٰى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ
الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ اِنْ شَٓاءَ اَوْ يَتُوبَ
عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللّٰهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ
الْقِتَالَ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَاَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ
مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ
وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَمْ تَطَؤُهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ
الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
يَا نِسَٓاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

23. Müminlerden öyleleri var ki, Allah'a verdikleri sözde durmuşlardır; onlardan kimileri de adağını yerine getirmiştir{498}; kimileri de (o umutla) beklemektedir; sözlerini de asla değiştirmemişlerdir.

24. Allah, özü sözü doğru olanları ödüllendirecek, münafıkları da dilerse cezalandıracak, ya da tövbe edenlerin tövbelerini kabul buyuracaktır. Hiç kuşkusuz Allah, çok bağışlayan ve çok esirgeyendir.

25. Allah, inkâr eden(saldırgan)leri, öfkeleriyle geri döndürmüştür; hiçbir hayra da ulaşamamışlardır. Allah savaşta (rüzgâr ve melekleri göndererek) müminlere yetmiştir. Allah en güçlü, en üstün olandır.

26. Kitap Ehli'nden onlar(saldırganlar)'a arka çıkanları da kalelerinden indirmiş ve onların kalplerine korku düşürmüştür. (O durumda) bir kısmını öldürmekte, bir kısmını da tutsak almaktaydınız.{499}

27. Sizi onların topraklarına, evlerine, mallarına ve henüz ayak basmadığınız bir yere mirasçı kılmıştır. Allah her şeye güç yetirendir.

28. Ey Peygamber! Eşlerine söyle: "Eğer dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsanız, gelin size bağışta bulunayım ve güzellikle bırakayım (boşayayım)."{500}

29. "Eğer siz Allah'ın Elçisini ve ahiret yurdunu istiyorsanız, artık hiç kuşku yok Allah, içinizden iyilik ve güzellikte bulunanlar için büyük bir ödül hazırlamıştır."

30. Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık-kanıtlanabilir bir fuhuş işlerse, onun azabı iki kat artırılır. Bu da Allah'a kolaydır.

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَاءَ
النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾
وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْاُولٰى وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِينَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ
الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِي بُيُوتِكُنَّ
مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾
اِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ
وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللّٰهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

31. Fakat sizden kim Allah'a ve Elçisine itaat ederse ve yararlı işler yaparsa onun ödülünü iki kez-iki kat veririz. Biz onun için bol bir rızık hazırlamışızdır.

32. Ey peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri (gibi) değilsiniz! Eğer korunuyorsanız sözü kırıtarak-işveyle söylemeyin ki, kalbinde hastalık bulunan biri umuda kapılmasın! Güzel ve normal bir biçimde konuşun!{501}

33. Evlerinizde vakarlı-saygılı oturun! İlk cahiliye (dönemi) kadınlarının yaptığı gibi siz de açılıp saçılmayın-kırıtmayın! Namazı kılın; zekâtı verin{502}; Allah'a ve Rasulü'ne itaat edin! Ey Ehl-i Beyt (Peygamber'in ev halkı)! Allah sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.{503}

34. Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti hatırlayın! Hiç kuşkusuz Allah, her şeyin inceliklerini bilen ve her şeyden haberi olandır.

35. Allah şu kişilere büyük bir bağışlanma ve ödül hazırlamıştır: Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mümin erkekler ve mümin kadınlar, (Allah'a) itaat eden erkekler ve (Allah'a) itaat eden kadınlar, özü-sözü doğru olan erkekler ve özü-sözü doğru olan kadınlar, (Allah'a) saygılı erkeler ve (Allah'a) saygılı kadınlar, yardımsever erkekler ve yardımsever kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, iffetli erkekler ve iffetli kadınlar, Allah'ı çok anan erkekler ve Allah'ı çok anan kadınlar.{504}

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَمْرًا اَنْ يَكُونَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَاِذْ تَقُولُ لِلَّذِى اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِى فِى نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ
مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰيهُ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِنْهَا
وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَىْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِى اَزْوَاجِ
اَدْعِيَائِهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾
مَا كَانَ عَلَى النَّبِىِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهُ سُنَّةَ اللّٰهِ فِى الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ اَلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ
رِسَالَاتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَسُولَ
اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ
بُكْرَةً وَاَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِى يُصَلِّى عَلَيْكُمْ وَمَلٰئِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

36. Allah ve Rasulü bir konuda hüküm verdiklerinde, mümin bir erkek ve mümin bir kadının o konuda seçme-tercih hakları yoktur. Kim Allah'a ve Elçisi'ne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

37. Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet (özgürlüğünü) verdiğin kimseye: “Eşini yanında tut, Allah'tan kork!” demekteydin; fakat Allah'ın açıklayacağı şeyi de içinde saklamaktaydın; oysa asıl çekinmene lâyık olan Allah'tır! Zeyd ondan ilişiğini kesince, biz onu seninle evlendirdik ki (bundan böyle) evlâtlıkları, karılarıyla ilişkilerini kestiklerinde, o hanımlarla evlenme konusunda müminler üzerinde bir güçlük-engel olmasın. Allah'ın buyruğu yerine getirilmelidir.{505}

38. Allah'ın kendisine farz kıldığı-yasallaştırdığı bir konuda Peygamber'e herhangi bir güçlük-engel yoktur. Sizden önce gelip geçenlerde de Allah'ın yasası böyleydi. Allah'ın (fizik dünyası ile ilgili) emri belirlenmiş ve kesinleşmiştir.

39. Ki onlar (elçiler) Allah'ın mesajlarını tebliğ ederler; ondan çekinip sakınırlar; Allah'tan başka da kimseden korkmazlardı. Hesap görücü olarak Allah yeter.

40. Muhammed sizin içinizden hiçbir erkeğin babası değildir; fakat Allah'ın Elçisidir (rasul), peygamberlerin (nebi) sonuncusudur. Allah, her şeyi bilendir.

41. Ey iman edenler! Allah'ı çok anın!

42. Onu, sabah akşam tesbih edin!

43. Odur ki karanlıklardan aydınlığa çıkarmak üzere rahmeti ve melekleriyle sizi teşvik edip desteklemektedir; müminlere karşı da pek merhametlidir.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَٓا اَيُّهَا
النَّبِيُّ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا اِلَى
اللّٰهِ بِاِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِاَنَّ لَهُمْ
مِنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعْ اَذٰيهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ
اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ
وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّٓا اَحْلَلْنَا لَكَ
اَزْوَاجَكَ الّٰتِٓي اٰتَيْتَ اُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّٓا
اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ
خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الّٰتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَاَةً
مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِٓي اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ
عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

44. Ona kavuştukları gün (meleklerin) dirlik temennileri: "Selâm!"dır. Allah onlara güzel bir ödül hazırlamıştır.

45. Ey Peygamber! Biz seni gerçekten bir "Tanık", bir "Müjdeci" ve bir "Uyarıcı" olarak göndermişizdir!

46. Ve kendi izniyle "Allah'a Çağıran Bir Davetçi" ve "Aydınlatıcı Bir Işık" olarak (göndermişizdir).

47. Müminlere, Allah'tan büyük bir lütuf hazırlandığını müjdele!

48. İnkârcılara ve ikiyüzlülere boyun eğme! Allah'a güvenip dayan! Koruyucu olarak Allah yeter.

49. Ey iman edenler! Mümin kadınları nikâhlayıp da kendilerine dokunmadan boşarsanız, onların üzerinde sayacağınız bir iddet hakkınız yoktur. Böyle durumlarda onlara ikram edin ve kendilerini güzellikle serbest bırakın! {506}

50. Ey Peygamber! Biz, mehirlerini verdiğin eşlerini sana helâl kıldık. Allah'ın sana ganimet olarak bağışladıklarından elinin altında bulunanları, seninle birlikte göç eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını da sana (helâl kılmışızdır). Bir de, kendisini (mehir istemeden) Peygamber'e hibe eden, Peygamber'in de kendisini almak istediği mümin bir kadını da, –müminler için değil de sadece sana özel olmak üzere– (helâl kıldık).Biz; eşleri, yeminleri ve sözleşmelerden doğan hakları ile ilgili sorumlulukları müminlere bildirdik ki zor bir durumda kalmayasın! Allah, çok bağışlayandır; çok esirgeyendir.

تُرْجِى مَنْ تَشَٓاءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِى اِلَيْكَ مَنْ تَشَٓاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ
مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ
وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَٓا اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فٖى
قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٖيمًا حَلٖيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَٓاءُ
مِنْ بَعْدُ وَلَٓا اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ
اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمٖينُكَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ رَقٖيبًا ﴿٥٢﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِیِّ اِلَّٓا اَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ
اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرٖينَ اِنٰيهُ وَلٰكِنْ اِذَا دُعٖيتُمْ فَادْخُلُوا فَاِذَا
طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَاْنِسٖينَ لِحَدٖيثٍ اِنَّ ذٰلِكُمْ
كَانَ يُؤْذِى النَّبِیَّ فَيَسْتَحْيٖى مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيٖى
مِنَ الْحَقِّ وَاِذَا سَاَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِنْ وَرَٓاءِ حِجَابٍ
ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ
اَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللّٰهِ وَلَٓا اَنْ تَنْكِحُٓوا اَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهٖٓ
اَبَدًا اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظٖيمًا ﴿٥٣﴾ اِنْ تُبْدُوا شَيْـًٔا
اَوْ تُخْفُوهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلٖيمًا ﴿٥٤﴾

51. Onlardan dilediğini erteler, dilediğini de yanına alırsın. Bir süre için ayrıldığın hanımlardan, dilediğini yanına almanda da bir sakınca yoktur. Onların gözlerinin aydınlanıp tasalanmamalarına ve hepsinin senin verdiklerine razı olmalarına en uygun olan budur. Allah sizin kalplerinizdekini bilmektedir. Allah her şeyi bilendir; en çok şefkat gösterendir.

52. Artık bundan sonra (başka) kadınlar (alman) ve bunları başka eşlerle değiştirmek –güzellikleri senin hoşuna gitse de– sana helâl değildir.; ancak sözleşmenle hak sahibi olduğun (cariyeler) bunun dışındadır. Allah her şeyi görüp gözetendir.

53. Ey iman edenler! Peygamber'in evlerine (gelişigüzel) girmeyin! (Bir başka amaçla girmişseniz) yemek vaktini beklemeyin! (Özel olarak yemeğe) çağırıldığınızda girin; yemeği yiyince de dağılın! Söze dalmayın! Peygamber'e (yersiz davranışlar) üzüntü vermekte; (ancak) onu size söylemekten sıkılmaktadır. Oysa Allah gerçeği (dile getirmekten) utanmaz. Peygamber hanımlarından bir şey istediğinizde perde arkasından isteyin! Bu hem sizin kalpleriniz ve hem de onların kalpleri için daha temiz olandır. Allah'ın Elçisi'ne eziyet vermeniz ve kendisinden sonra eşlerini nikâhlamanız size helal kılınmamıştır. Çünkü bu, Allah katında büyük bir günahtır. **{507}**

54. Bir şeyi açığa vursanız da, ya da onu gizleseniz de, Allah hiç kuşkusuz her şeyi çok iyi bilendir.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي اٰبَائِهِنَّ وَلَا اَبْنَائِهِنَّ وَلَا اِخْوَانِهِنَّ وَلَا
اَبْنَاءِ اِخْوَانِهِنَّ وَلَا اَبْنَاءِ اَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا
مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ
يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾
يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا اِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾
مَلْعُونِينَ اَيْنَمَا ثُقِفُوا اُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ
فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

55. Peygamber'in hanımlarına; babaları, oğulları, kardeşleri, kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, onların (ve müminlerin) hanımları, kadın hizmetçileri karşısında (serbest kıyafetli bulunmalarında) bir sakınca yoktur. (Ey peygamber hanımları!) Allah'tan korkup sakının! Hiç kuşkusuz Allah, her şeyi görüp bilendir.

56. Allah ve melekleri Peygamber'i teşvik edip desteklemektedir. Ey iman edenler! Siz de onu teşvik edip destekleyin ve tüm içtenliğinizle kendisine bağlanın! {508}

57. Allah'ı ve Elçisi'ni incitenleri Allah dünyada da ahirette de lânetlemiştir; onlar için aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

58. Mümin erkeleri ve mümin kadınları, yapmadıkları bir şeyle (suçlayıp) incitenler, açıkça bir iftira ve günah yüklenmişlerdir.

59. Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin hanımlarına söyle, (bir ihtiyaç durumunda sokağa çıktıklarında) dış giysilerini üzerlerine alsınlar! Tanınıp incitilmemeleri için bu çok daha uygun bir yoldur. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir. {509}

60. Andolsun ki, eğer ikiyüzlüler, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kötü haber yayıp karışıklık çıkaranlar (yaptıklarından) vazgeçmezlerse, seni onların üzerine süreriz; sonra orada senin yakınında çok az kalabilirler.

61. Lânetlenirler; rastlandıkları yerde yakalanırlar ve mutlaka öldürülürler.

62. Öncekilere uygulanmış Allah'ın sünneti (yasası) budur. Sen, Allah'ın yasasında kesinlikle bir değişiklik bulamazsın!

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَاَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾
يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا اَطَعْنَا اللّٰهَ
وَاَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَاَضَلُّونَا السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ
لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ اٰذَوْا مُوسٰى
فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا
عَظِيمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْاِنْسَانُ اِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللّٰهُ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

63. İnsanlar sana kıyamet saatini sormaktalar. De ki: “Onun bilgisi yalnızca Allah'ın katındadır.” Ne bilirsin, belki de o saat (düşündüğünüzden de) yakındır!

64. Allah inkârcılara lânet etmiştir ve onlara çılgın bir ateş hazırlamıştır.

65. Orada çok uzun süre kalacaklardır; bir dost ve yardımcı da bulamayacaklardır.

66. Yüzleri ateşe çevrildiği gün derler ki: “Keşke Allah'a da, Elçisine de itaat etseydik!”

67. Ve dediler ki: “Rabbimiz! Biz efendilerimize ve büyüklerimize uyduk; onlar da bizi yoldan saptırdılar!”

68. “Rabbimiz! Onlara iki kat azap çektir ve oları büyük bir lânet ile lânetle!”

69. Ey iman edenler! Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın! Ki Allah onu, onların suçladıklarından aklamıştır. (O) Allah'ın katında saygın biriydi.

70. Ey iman edenler! Allah'tan korunup sakının ve sözün doğrusunu söyleyin ki,

71. (Allah) işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın! Kim Allah'a ve Elcisine itaat ederse, en büyük başarıyı elde etmiş olur!

72. Gerçek şu ki, biz emaneti (sorumluluğu) göklere, yere ve dağlara yüklemek istedik de, onu yüklenmekten çekindiler, kaçındılar ve (sorumluluğun ağırlığından) korktular; onu insan yüklendi. Doğrusu o, çok zalim, çok cahildir.{510}

73. Böylece ikiyüzlü erkelere ve ikiyüzlü kadınlara, müşrik erkeklere ve müşrik kadınlara azap edecek; mümin erkeklerin ve mümin kadınların tövbesini de kabul buyuracaktır. Allah, çok bağışlayandır; çok esirgeyendir.{511}

سُورَةُ سَبَإٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِۜ
وَهُوَ الْحَك۪يمُ الْخَب۪يرُ (١) يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا يَعْرُجُ ف۪يهَاۜ وَهُوَ الرَّح۪يمُ الْغَفُورُ (٢) وَقَالَ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا لَا تَأْت۪ينَا السَّاعَةُۜ قُلْ بَلٰى وَرَبّ۪ي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِۚ
لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَٓا اَصْغَرُ
مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْبَرُ اِلَّا ف۪ي كِتَابٍ مُب۪ينٍۙ (٣) لِيَجْزِيَ الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ (٤)
وَالَّذ۪ينَ سَعَوْ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا مُعَاجِز۪ينَ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ
اَل۪يمٌ (٥) وَيَرَى الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ الَّذ۪ٓي اُنْزِلَ اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّۙ وَيَهْد۪ٓي اِلٰى صِرَاطِ الْعَز۪يزِ الْحَم۪يدِ (٦)
وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ اِذَا
مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍۙ اِنَّكُمْ لَف۪ي خَلْقٍ جَد۪يدٍۚ (٧)

34. SEBE SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını 15. ayetinde geçen "sebe" sözcüğünden almıştır. Sebe bir yöre ismi ya da bir Arap kabilesinin adıdır. 54 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hamd, göklerde ve yerdekilerin tümü kendisinin olan Allah'adır. Ahirette de hamd ona özgüdür. O, hikmetle hükmeden ve her şeyden haberi olandır.

2. (O) yere gireni, oradan çıkanı; gökten ineni, oraya yükseleni bilmektedir. O; çok esirgeyen, çok bağışlayandır.

3. İnkâr edenler: "Kıyamet saati bize gelmez." dediler. (Sen de) de ki: "Hayır; Rabbime andolsun ki o size gelecektir; o geleceği-olacağı bilendir. Göklerde ve yerde, zerre ağırlığınca da olsa, bir şey ondan gizli kalmaz. Bundan daha küçük olan da, bundan daha büyük olan da apaçık bir Kitap'tadır.

4. Ki iman edip salih ameller işleyenleri ödüllendirsin. İşte bağışlanma ve üstün rızık onlarındır.

5. Bizi ayetlerimiz konusunda aciz bırakmaya çabalayanlara gelince, onlara en acıklı, en iğrenç bir azap vardır.

6. Kendilerine bilgi verilenler, Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu, onun en güçlü-en üstün ve en çok övülenin yoluna ilettiğini görüp bilmektedirler.

7. İnkârcılar dediler ki: "Siz parça parça dağıldıktan sonra, yeni bir yaratılışla dirileceğinizi bildiren birini size gösterelim mi?"

اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ
اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ اِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ
بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا
يَا جِبَالُ اَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ اَنِ اعْمَلْ
سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ
وَاَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ
رَبِّهٖ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ
﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اِعْمَلُوا اٰلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ
الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهٖ
اِلَّا دَابَّةُ الْاَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
اَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

8. "Allah'a karşı yalan mı uydurmakta, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır; ahirete iman etmeyenler azapta ve derin bir sapıklık içindedirler (hayatları bunalımlıdır onların).

9. Onlar; göklerde ve yerde, önlerinde ve arkalarında olanları görmüyorlar mı? Eğer biz istesek kendilerini yere batırır, ya da gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Hiç kuşkusuz bunda, (Allah'a) yönelen her kul için dersler vardır.

10. Andolsun ki biz Davud'a, tarafımızdan bir lütufta bulunmuşuzdur: "Ey dağlar! Onunla birlikte tesbih edin! Ey kuşlar siz de!..." demişizdir. Onun için demiri de yumuşattık:

11. "Boyuna ve enine uygun kusursuz zırhlar yap! (Hepiniz) iyi işler yapın! Gerçekten ben yaptıklarınızı görmekteyim." (diye vahyettik)

12. Süleyman'a da; sabah gidişi bir aylık (mesafe), akşam dönüşü bir aylık mesafe olan rüzgârı (boyun eğdirdik) ve onun için katran (petrol) kaynağını akıttık. Rabbinin izniyle cinlerin bir kısmı emrinde çalışırdı. Onlardan hangisi emrimizden saparsa, ona alevli azabı tattırırdık.

13. Ona dilediği biçimde yapılar, heykeller, derin havuzlar, sabit kocaman kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi! Şükredin!" Kullarımdan şükredenler azdır.

14. (Süleyman'ın) ölümüne hükmettiğimizde onun öldüğünü onlara, (dayanmakta olduğu) asasını yiyen bir yer yaratığı-ağaç kurdu gösterdi. Yıkıldığında öldüğü anlaşıldı. Eğer cinler gaybı bilmiş olsalardı, böylesi küçük düşürücü eziyete katlanmazlardı.{512}

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا
مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾
فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَاَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾
ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي اِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا
فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا اٰمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا
رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ
وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾
وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ اِلَّا فَرِيقًا
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ
مَنْ يُؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ
وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

15. Andolsun ki Sebe (halkının) oturdukları yerde de bir ibret vardır. (Evleri) sağdan ve soldan iki bahçelidir. (Onlara) "Rabbinizin rızkından yiyin de ona şükredin! Ne güzel bir belde-kent ve ne çok bağışlayan bir Rab!" (demiştir.)

16. Fakat onlar (şükürden) yüz çevirdiler. Biz de üzerlerine Arim (barajın) selini göndermişizdir. İki bahçeli (evlerini); buruk yemişli, acı ılgınlı, biraz da sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürmüşüzdür.

17. Nankörlüklerinden ötürü onları böyle cezalandırmıştık. Biz, nankörden başkasını hiç cezalandırır mıyız?

18. Kendileriyle, içinde bereketler yarattığımız kentler arasında açıkça bir fark var ettik; gidiş-gelişi kolaylaştırdık: "Gece olsun, gündüz olsun orada güvenlik içinde dolaşın!" (dedik).

19. Fakat onlar: "Rabbimiz! Seferlerimizin arasını uzaklaştır!" (diyerek) kendilerine zulmettiler. Biz de onları efsane haline getirmiş; tümünü darmadağın etmişizdir. İşte bunda gereği gibi sabreden ve yeterince şükreden herkes için elbette dersler vardır.{513}

20. Andolsun ki İblis, onlar hakkındaki tahminini doğrulamış oldu. İman eden bir kısım dışında tümü ona uymuştur.

21. Aslında onun, onlar üzerinde bir "zorla yaptırım" gücü yoktur; ancak ahirete iman edenle ondan kuşku duyanı bilelim diye (böyle yaparız). Senin Rabbin her şeyi koruyup kollamaktadır.

22. De ki: "Allah dışında tanrı sandıklarınızı çağırın! Onlar göklerde ve yerde zerre ağırlığınca bile bir şeye sahip değildirler. Onların bu ikisinde bir ortaklığı olmadığı gibi, bir destekçisi de yoktur.

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهُۜ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ
قَالُوا مَاذَاۙ قَالَ رَبُّكُمْۜ قَالُوا الْحَقَّۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾
قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ قُلِ اللّٰهُۙ وَاِنَّٓا
اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ لَا تُسْـَٔلُونَ
عَمَّٓا اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا
ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّۜ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ اَرُونِيَ
الَّذِينَ اَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَٓاءَ كَلَّاۜ بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا كَٓافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ
مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ
يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِۜ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْۚ يَرْجِعُ
بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ الْقَوْلَۚ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَٓا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

23. Onun katında, izin verdiğinin dışında (hiç kimsenin) şefaati yarar sağlamaz. Sonunda kalplerinden korku giderilince (birbirlerine): “Rabbiniz ne buyurmuştu?” derler. “Gerçeği!” biçiminde cevap verirler. O en yücedir, en uludur.

24. De ki: “Sizi, göklerden ve yerden rızıklandıran kim? De ki: “Allah! Öyleyse ya biz, ya da siz (ikimizden biri) doğru yoldadır; ya da açık bir sapıklık üzerindedir!”

25. De ki: “ Bizim suçlarımızdan siz sorumlu değilsiniz! Sizin yaptıklarınızdan da biz sorumlu değiliz!”

26. De ki: “Rabbimiz (mahşerde) hepimizi bir araya toplar; sonra da aramızda gerçeğe göre hükmünü verir. O, sorunları çözüp açan ve her şeyi bilendir.

27. De ki:” Onun yanına ortaklar olarak koymaya çalıştıklarınızı bana gösterin! Asla; hayır! O en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

28. Biz seni bütün insanlara bir müjdeci ve uyarıcı olarak göndermişizdir; ancak insanların çoğu bilip anlayamıyor.

29. Diyorlar ki: “Eğer doğru söylemekteyseniz bu vaid ne zamandır?”

30. De ki: “Sizin için (ve herkes için) belirlenmiş bir gün vardır. Ondan ne bir saat geri kalırsınız, ne de ileri geçebilirsiniz.”

31. İnkâr edenler dediler ki: “Biz, ne bu Kur'an'a inanırız, ne de ondan öncekilere.” Sen o zalimleri rableri huzurunda tutuklanmış durumdayken bir görsen! Birbirleriyle söz dalaşındadırlar. Zayıf düşürülenler büyüklük taslayanlara: “Siz olmasaydınız, biz elbette iman edenlerden olurduk!” derler.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ
أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾
وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰى
إِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضِّعْفِ
بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ اٰمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي
اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ
مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

32. Büyüklük taslayanlar da zayıf düşürülenlere derler ki: “Size hidayet geldikten sonra, sizi ondan biz mi engelledik? Hayır; zaten siz kendiniz günah işlemekteydiniz!”

33. Zayıf düşürülenler büyüklük taslayanlara: “Hayır; gece gündüz dolaplar (tasarlar), bizim Allah'ı inkâr etmemizi ve ona eşler koşmamızı söyler dururdunuz!” derler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını içlerine saklarlar. Biz de inkârcıların boyunlarına halkalar geçirmişizdir. Onlar sadece yaptıklarından cezalandırılmayacaklar mı?

34. Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse, oranın refahtan şımarmış önde gelenleri mutlaka: “Biz, sizinle gönderilen mesajı inkâr ediyoruz;” demişlerdir.

35. Ve: “Biz malca ve evlâtça daha çoğuz-güçlüyüz; biz azaba uğratılacak da değiliz;” demişlerdir.

36.De ki: “Benim Rabbim dilediğine rızkı genişletir ve (dilediğine de) kısar; fakat insanların çoğu bilmezler.

37. Bizim katımızda size ne mallarınız, ne de evlâtlarınız bir yakınlık sağlar; ancak iman edip yararlı iş yapanlar başka. Onlara, yaptıklarının kat kat fazlasıyla ödül veririz. Onlar yüksek cennet köşklerinde güven içindedirler.

38. Ayetlerimizi etkisizleştirme çabasına girenlere gelince, onlar da azabın içine getirilip atılırlar.

39. De ki: “Rabbim kullarından dilediğine rızkı yayar; ona (rızkı) kısar da. Her neyi infak ederseniz, o size karşılığını mutlaka verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.”

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَٓاءِ اِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي
كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا
مَا هٰذَٓا اِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ اَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُكُمْ
وَقَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا اِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَٓاءَهُمْ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَٓا اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا
وَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَٓا اٰتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ
نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ اَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى
ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ
لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ
لَكُمْ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾
قُلْ اِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

40. O gün onların hepsini bir yere toplar; sonra da meleklere: " Size tapanlar bunlar mıydı?" der.

41. (Melekler de) derler ki: " Seni tenzih ederiz, sen yücesin! Bizim velimiz onlar değil, sensin! Hayır; onlar cinlere tapınaktaydı ve çoğu onlara iman etmişti."{514}

42. O gün, kiminizin kiminize ne bir yarar, ne de zarar verme gücü vardır. Biz zulmedenlere: "Yalanlamakta olduğunuz ateşin azabını tadın!" deriz.

43. Onlara, apaçık olan ayetlerimiz okunduğunda demişlerdi ki: "Bu, kesinlikle, sizi atalarınızın taptıklarından vazgeçirmek isteyen bir adamdır." (Devamla) demişlerdi ki: "Bu, uydurulmuş bir iftiradan başka bir şey değildir" ve kendilerine gelen gerçek için: "Besbelli, bu bir büyüdür" de demişlerdi.

44. Oysa biz kendilerine (daha önce) ders alacakları kitaplar vermemiş ve senden önce onlara bir uyarıcı da göndermemiştik.

45. Bunlardan önceki (toplumlar da elçilerini) yalanlamışlardı. Oysa bunlar, onlara verdiklerimizin onda birine erişememişlerdir. (Onca nimet vermişken) elçilerini yalanlamışlardı. Beni tanımamak nasılmış (sonunda gördüler)!

46. De ki: "Size bir tek öğüdüm var: Allah için ikişer ikişer ya da teker teker (karşımda) durup düşünün! Arkadaşınızda delilikten eser yoktur. O, çok çetin bir azabın öncesinde, sizin için bir uyarıcıdır!

47. De ki: "Ben sizden bir ücret istemişsem artık o sizin olsun! Benim ücretim sadece Allah'a aittir. O da, her şeyi görüp bilendir.

48. De ki: "Hiç kuşkusuz Rabbim gerçeği ortaya çıkarır. O; bilinmezleri, görünmezleri bilendir."

49. De ki: "Gerçek gelmiştir; artık batıl ne bir şey ortaya çıkarabilir, ne de geri getirebilir (çünkü kendisi yok olmuştur).

50. De ki: "Eğer ben saparsam, kendi zararıma sapmış olurum; eğer ben doğru yolu bulursam, rabbimin bana vahyetmesindendir. Hiç kuşkusuz o, her şeyi işitendir; (her şeye, herkese) yakın olandır.

51. Sen onları korkuya kapıldıklarında bir görsen! Hiçbir biçimde kaçamazlar; yakın bir yerden yakalanmışlardır.

52. (İş işten geçince): "Ona iman ettik" demektedirler; fakat (o) uzak yerden (dünya hayatından sonra ona) nasıl ulaşabilirler?

53. Oysa, daha önce onu (hep) inkâr etmişlerdi; onlar şimdi uzak bir yerden atıp tutmaktadırlar.

54. Kendileriyle tutkuları arasına (artık) perde çekilmiştir; tıpkı, benzerlerine daha önce yapıldığı gibi. Hiç kuşkusuz onlar, katmerli-sancılı bir kuşku içindeydiler!

35. FATIR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetinde geçen "fatır-yaratan" kelimesinden almıştır. 45 ayettir.)

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ
عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ
إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ
لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ
بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ
مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1- Gökleri ve yeri yaratan; melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a hamd olsun! O yaratmada (dilediği kadar) artırır. Hiç kuşkusuz Allah, her şeye güç yetirendir.

2. Allah insanlara bir rahmet (kapısı) açtı mı, onu kısıp engelleyecek hiç kimse yoktur. Onun kısıp engellediğini de, ondan sonra salıp açacak yoktur. O, en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

3. Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın! Allah'tan başka, gökten ve yerden size rızık verecek bir yaratıcı var mıdır? Ondan başka tanrı yoktur. Nasıl olur da (gerçekten) döndürülmektesiniz?

وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٤﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا
يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٥﴾ اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا اِنَّمَا
يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ اَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ اَلَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ
كَبِيرٌ ﴿٧﴾ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُٓوءُ عَمَلِهِ فَرَاٰهُ حَسَنًا فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ
مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ
اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللّٰهُ الَّذِي اَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ
سَحَابًا فَسُقْنَاهُ اِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذٰلِكَ
النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا اِلَيْهِ يَصْعَدُ
الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ اُولٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١٠﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ
مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ
مِنْ عُمُرِهِ اِلَّا فِي كِتَابٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

4. Eğer seni yalanlamaktalarsa (bil ki) senden önceki elçiler de yalanlanmıştır. (Sonunda) bütün işler Allah'a döndürülür.

5. Ey insanlar! Allah'ın vaadi gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın! O kandırıcı(lar) da sizi (Allah hakkında) Allah'la kandırmasın!

6. Şeytan sizin düşmanınızdır; öyleyse siz de onu düşman tutun-bilin! O, kendi tayfasını ancak, çılgınca yanan ateşin halkından olmaya çağırmaktadır.

7. İnkârcılar için çok çetin bir azap vardır. İman edip iyi işler yapanlara ise en büyük bir bağışlanma ve ödül vardır.

8. Kötü işi, kendisine süslenip de onu güzel gören kişi ne durumdadır? Allah dilediğini sapıklıkta bırakır, dilediğini de hidayete-doğruya iletir. Öyleyse, onlar için kendini üzüntüye kaptırma! Allah onların ne yapmakta olduklarını bilmektedir.

9. Rüzgârları gönderip bulutları karıştıran-kaldıran Allah'tır. Derken sonra da onu ölü bir beldeye süreriz de onunla yeri ölümünden sonra diriltiriz. İşte (ölümden sonraki) diriltme de böyledir.

10. Kim güç-üstünlük-şeref istiyorsa, (bilsin ki) onların tümü Allah'ındır. (onu, ondan istemelidirler.) Güzel söz ona yükselir; Salih amel de (işleyeni) yüceltir. Kötü şeyler tasarlayıp kuranlarsa, işte onlar için büyük bir azap vardır. Kurdukları tuzakları bozulacaktır.

11. Allah sizi topraktan yaratmıştır; sonra spermden. Sonra sizi çift çift üretmiştir. Onun bilgisi dışında bir dişi gebe kalmaz; doğurmaz da. Bir canlıya ömür verilmesi, onun ömründen azaltılması da mutlaka bir Kitap'ta (yazılı)'dır. Kuşkusuz bu Allah'a kolaydır.{515}

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ
وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِاَجَلٍ
مُسَمًّى ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ اِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ
وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُونَ
بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَا اَيُّهَا النَّاسُ
اَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾
اِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى اِنَّمَا تُنْذِرُ
الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَمَنْ
تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهِ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

12. İki deniz bir değildir. Şu tatlıdır, susuzluğu keser ve içimi de kolaydır; şu da tuzludur ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. Onun lütfundan payınızı arayıp şükretmeniz için gemilerin, denizi yarıp gittiğini görürsün(üz).

13. Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Belirlenmiş bir süreye kadar akıp giden güneşi ve ayı emri altına almıştır. İşte Rabbiniz "Allah" budur. Mülk-egemenlik sadece onundur. Onun dışında yalvardıklarınız, bir çekirdek zarına bile sahip değildir-söz geçiremez.

14. Onları çağırsanız bile, sizin çağrınızı duymazlar; duysalar bile size cevap veremezler. Kıyamet gününde de sizin ortak koşmanızı tanımazlar. Her şeyden haberi olan "Allah" gibi, kimse sana (gerçekleri) haber veremez.

15. Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaçsınız! Allah ise hiç kimseye muhtaç olmayandır; en çok övülendir.

16. Dilerse sizi götürür de yerinize yeni bir halk getirir.

17. Bu, Allah'a hiç de güç değildir.

18. Hiçbir günahkâr, bir başka günahkârın günahını yüklenmez. Eğer yükü ağır olan biri, (bir başkasını) taşımaya (yardımcı olmak üzere) çağırsa –o yakın akrabası da olsa– kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen sadece, görmedikleri halde rablerinden korkanları ve namazı kılanları uyarırsın!{516} Kim temizlenip arınırsa, o kendisi için temizlenip arınmış olur. Dönüş Allah'adır.

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصٖيرُۙ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُۙ ﴿٢٠﴾
وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُۚ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَٓاءُ وَلَا
الْاَمْوَاتُۜ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَٓاءُۚ وَمَٓا اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي
الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذٖيرٌ ﴿٢٣﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشٖيرًا
وَنَذٖيرًاۜ وَاِنْ مِنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فٖيهَا نَذٖيرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ
فَقَدْ كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْۚ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنٖيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذٖينَ كَفَرُوا
فَكَيْفَ كَانَ نَكٖيرِۚ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءًۚ
فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهَاۜ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ
بٖيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابٖيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
وَالدَّوَٓابِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ كَذٰلِكَۜ اِنَّمَا يَخْشَى
اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُاۜ اِنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ اِنَّ الَّذٖينَ
يَتْلُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَۙ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ
اُجُورَهُمْ وَيَزٖيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهٖۜ اِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

19. Kör ile gören bir olmaz.

20. Ne karanlıklar ile ışık,

21. Ne gölge ile sıcaklık,

22. Ne de diriler ile ölüler birdir. Allah kime dilerse ona işittirir. Sen mezardakilere işittiremezsin! {517}

23. Sen, sadece bir uyarıcısın!

24. Biz seni gerçekle birlikte müjdeci ve bir uyarıcı olarak göndermişizdir. Her toplum içinden mutlaka bir uyarıcı gelmiştir.

25. Eğer seni yalanlamaktalarsa, senden öncekiler de yalanlanmıştı. Elçileri kendilerine açık kanıtlar, sayfalar, aydınlatıcı Kitap getirmişlerdi.

26. Sonra ben o inkârcıları yakalamışımdır. Beni inkâr nasılmış (görmüşlerdir)!

27. Allah'ın gökten su indirdiğini görmedin mi? Onunla renkleri çeşit çeşit meyveler çıkarırız. Dağlardan da beyaz, kırmızı –değişik renklerde– ve simsiyah yollar (geçirmekteyiz).

28. İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da böyle türlü renkte olanlar vardır. Kullarından ancak bilginler Allah'tan korkar.. Hiç kuşkusuz Allah en güçlü-en üstün olandır; en çok bağışlayandır.

29. Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı kılanlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan, gizli ve açık infak edenler asla zarar etmeyecek bir ticaret umabilirler.

30. Çünkü Allah, ücretlerini kendilerine tam olarak öder ve kendi lütfundan onlara fazlasını da verir. O, yarlıgayandır, şükredenlere karşılık verendir.

وَالَّذٖٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبٖيرٌ بَصٖيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَوْرَثْنَا
الْكِتَابَ الَّذٖينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَاۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهٖۚ
وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِاِذْنِ اللّٰهِۜ
ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبٖيرُۜ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
يُحَلَّوْنَ فٖيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًاۚ وَلِبَاسُهُمْ
فٖيهَا حَرٖيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖٓي اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَۜ
اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌۙ ﴿٣٤﴾ اَلَّذٖٓي اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ
مِنْ فَضْلِهٖۚ لَا يَمَسُّنَا فٖيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فٖيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾
وَالَّذٖينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَاۜ كَذٰلِكَ نَجْزٖي كُلَّ كَفُورٍۚ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ
يَصْطَرِخُونَ فٖيهَاۚ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذٖي كُنَّا
نَعْمَلُۜ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فٖيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَٓاءَكُمُ النَّذٖيرُۜ
فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمٖينَ مِنْ نَصٖيرٍۚ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ عَالِمُ غَيْبِ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

31. Bu Kitap'tan sana vahyettiklerimiz, kendisinden öncekileri doğrulayan gerçeğin ta kendisidir. Hiç kuşkusuz Allah, her şeyden haberi olandır; her şeyi görendir de.

32. Sonra biz kullarımız arasından seçtiklerimizi o Kitab'a mirasçı kıldık. Onlardan kimisi kendi nefsine zulmeder; kimisi orta bir yoldadır; kimisi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışıp öne geçer. İşte büyük lütuf-başarı budur!

33. Adn cennetlerine girerler. Orada altın bilezikler ve inciler takınırlar. Oradaki giysileri de ipektir.

34. Derler ki: "Bizden üzüntüyü gideren Allah'a hamdolsun! Doğrusu rabbimiz çok bağışlayandır; şükredene karşılık verendir."

35. "O ki bizi kendi lütfuyla (sürekli) kalınacak yurda yerleştirdi. Orada ne bir yorgunluk, ne de bıkkınlık duyarız."

36. İnkâr edenler için cehennem ateşi vardır. Ne ölmelerine izin verilir, ne de cezaları hafifletilir. İşte nankörleri biz böyle cezalandırırız.

37. Bulundukları yerde şöyle feryat ederler: "Rabbimiz! Bizi çıkar da, önce yapmış olduklarımızın tersi iyi şeyler yapalım!" (Kendilerine denir ki:) "Sizi, öğüt alacak olanın, öğüt alacağı bir süre kadar yaşatmadık mı? Size uyarıcı da gelmişti. Öyleyse tadın (azabı)!" Zalimlerin yardımcısı yoktur.

38. Hiç kuşkusuz Allah, göklerin ve yerin bilinmezliklerini bilendir; O, göğüslerin gizlediğini de bilendir.

هُوَ الَّذٖى جَعَلَكُمْ خَلَٓائِفَ فِى الْاَرْضِؕ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۜ وَلَا يَزٖيدُ
الْكَافِرٖينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًاۚ وَلَا يَزٖيدُ
الْكَافِرٖينَ كُفْرُهُمْ اِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ شُرَكَٓاءَكُمُ الَّذٖينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِؕ اَرُونٖى مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِى السَّمٰوَاتِۚ اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِنْهُۚ بَلْ اِنْ يَعِدُ
الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا اِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولَاۚ وَلَئِنْ زَالَتَٓا اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهٖؕ
اِنَّهُ كَانَ حَلٖيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَٓاءَهُمْ نَذٖيرٌ
لَيَكُونُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِۚ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ نَذٖيرٌ
مَا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُورًاۙ ﴿٤٢﴾ اِسْتِكْبَارًا فِى الْاَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِؕ وَلَا
يَحٖيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖؕ فَهَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلٖينَۚ فَلَنْ
تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدٖيلًاۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوٖيلًا ﴿٤٣﴾
اَوَلَمْ يَسٖيرُوا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذٖينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُٓوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةًؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَیْءٍ
فِى السَّمٰوَاتِ وَلَا فِى الْاَرْضِؕ اِنَّهُ كَانَ عَلٖيمًا قَدٖيرًا ﴿٤٤﴾

39. Sizi yeryüzünde egemenler kılan odur. Artık kim nankörlük ederse, nankörlüğü kendi zararınadır. İnkârcıların inkârı rableri katında sadece Allah'ın gazabını artırır. İnkârcıların inkârı sadece onların kayıplarını çoğaltır.

40. De ki: "Siz, Allah'ın dışında tapmakta olduğunuz tanrılarınızı düşündünüz mü? Yeryüzünde neyi yaratmışlardır, bana gösterin! Yoksa onların, göklerin yaratılışında ortaklıkları mı var? Yoksa biz kendilerine bir kitap vermişiz de ondaki apaçık bir belgeye mi dayanmaktadırlar? Hayır; o zalimler, birbirlerine ancak aldatıcı sözler vermektedirler.

41. Hiç kuşkusuz Allah, kaos olmaması için gökleri ve yeri tutmaktadır. Andolsun ki bir yıkılma-bozulma olsa, kendisinden başka hiç kimse onları (dengede) tutamaz. Hiç kuşkusuz o, şefkatlidir; bağışlayandır da.

42. Eğer kendilerine bir uyarıcı gelirse, herkesten daha doğru yolda olacaklarına dair, olanca güçleriyle Allah'a yemin ettiler. Kendilerine bir elçi gelince de ancak onların nefretini artırdı.

43. Yeryüzünde büyüklük taslama ve kötü düzenler kurma (tek bildikleridir). Kötü tuzak da ancak sahibine dolanır. Onlar, öncekilerin yasasından başkasını mı beklemektedirler? Allah'ın yasasında bir değişiklik bulamazsın! Allah'ın yasasında bir sapma da bulup göremezsin! **{518}**

44. Yeryüzünde hiç gezip dolaşmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonunun nice olduğunu görsünler? Ki onlar, kendilerinden daha güçlüydü. Göklerde ve yeryüzünde, Allah'ı aciz bırakacak hiçbir güç yoktur. O, her şeyi bilendir; her şeye gücü yetendir.

45. Eğer Allah insanları, yaptıkları yüzünden cezalandırsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı kalmazdı; fakat onları belli bir süreye kadar ertelemektedir. Süreleri geldiğinde de, hiç kuşkusuz Allah, (kullarını her halleriyle) görendir.

36. YASİN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetteki iki harften almıştır. Yasin: "Ey insan!" demektir. Bu iki harfe çok anlam verilmişse de doğrusunu Allah bilir. 83 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Yâ, Sîn!

2. Hikmetli Kur'an'a andolsun ki,

3. Hiç kuşkusuz sen, (seçilip) gönderilenlerdensin!

4. Doğru bir yol üzerinde(sin)!

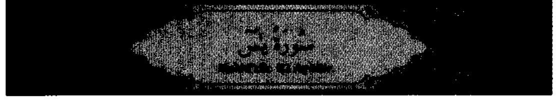
5. (Kur'an), en güçlü-en üstün ve çok esirgeyen (Allah'ın) indirmesidir.

6. Ataları uyarılmadıklarından, kendileri de gaflet-aymazlık içinde kalmış bir toplumu uyarman için (gönderildin)!

7. Andolsun ki onların çoğu üzerine o söz ("Cinlerden ve insanlardan bir kısmını cehenneme dolduracağım" sözü) gerçekleşmiştir. Artık onlar inanmazlar.

8. Biz (mahşerde) onların boyunlarına, çenelerine dayanan (demir) halkalar geçirdiğimizden başları yukarı kalkıktır.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِه۪ بَص۪يرًا ﴿٤٥﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَك۪يمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿٣﴾ عَلٰى
صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٤﴾ تَنْز۪يلَ الْعَز۪يزِ الرَّح۪يمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
مَٓا اُنْذِرَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى
اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْ
اَغْلَالًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ
اَيْد۪يهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ
لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِۚ
فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ كَر۪يمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَاٰثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ ف۪ٓي اِمَامٍ مُب۪ينٍ ﴿١٢﴾

9. Biz, önlerinden bir set, arkalarından da bir set çekerek onları perdelemişizdir; artık göremezler.

10. Kendilerini uyarsan da, uyarmasan da, onlar için birdir; artık iman etmezler.

11. Sen ancak; Kur'an'a uyanı ve görmediği halde Rahman'dan korkanı uyarabilirsin. İşte öylesini, bir bağışlanma ve güzel bir ödülle müjdele!{519}

12. (Evet) biz, ölüleri sadece biz diriltiriz. Onların önceden gönderdiklerini de, yapıp etmekte olduklarını da yazmaktayız. Zaten biz, her şeyi ayrıntısıyla, apaçık bir Kitap'ta sayıp dökmüşüzdür.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلاً اَصْحَابَ الْقَرْيَةِ اِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
اِذْ اَرْسَلْنَا اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا اِنَّا
اِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا
اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّا
اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا
اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ
مِنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ
رَجُلٌ يَسْعٰى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا
مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَا اَعْبُدُ
الَّذِي فَطَرَنِي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ اٰلِهَةً
اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا
وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ اِنِّي اِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ اِنِّي اٰمَنْتُ
بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

13. Sen onlara, o kent halkının örneğini anlat: Hani oraya elçiler gelmişti!...

14. Biz onlara iki elçi göndermiştik de, ikisini de yalanlamışlardı. Biz de üçüncüsüyle güçlendirmiştik. Demişlerdi ki: "Hiç kuşkusuz biz, size gönderilmiş elçileriz."

15. (Kentliler) dediler ki: "Siz de bizim gibi insansınız! Rahman bir şey indirmemiştir. Siz sadece yalan söylemektesiniz!"

16. (Elçiler) dediler ki: "Rabbimiz, bizim, size gönderilmiş elçiler olduğumuzu bilmektedir."

17. "Bizim üzerimize düşen (sorumluluk) açıkça duyurmaktır.

18. (Kentliler) dediler ki: "Biz, sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Eğer (söylemlerinizi) sonlandırmayacak olursanız sizi mutlaka taşlarız ve sizi çok kötü bir biçimde cezalandırırız!"

19. (Elçiler) dediler ki: "Uğursuzluğunuz sizin kendinizdendir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluğa uğradınız)? Hayır; siz aşırılığa sapmış bir topluluksunuz!"

20. Kentin en uzak yönünden bir adam koşarak geldi: "Ey insanlar! Elçilere uyun!" dedi.

21. "Sizden bir ücret istemeyenlere uyun! Onlar doğru yoldadırlar."

22. "Ben niçin beni yaratana kulluk etmeyecekmişim? Sizler de (zaten) ona döndürüleceksiniz!"

23. "Ben hiç ondan başka tanrılar edinir miyim? Eğer Rahman bana bir zarar vermek dilerse, onların şefaati bana bir yarar sağlamaz ve onlar beni kurtaramazlar da."

24. " O durumda ben, apaçık bir sapıklık içinde olurum."

25. "Hiç kuşkusuz ben, sizin rabbinize iman ettim. (Ne olur) durun, beni dinleyin!..."

26-27. Ona: "Cennete gir!" denince: "Keşke Rabbimin beni bağışladığını ve (cennette) ağırlananlardan kıldığını halkım bilseydi!" dedi.

وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِه۪ مِنْ بَعْدِه۪ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا كُنَّا
مُنْزِل۪ينَ ﴿٢٨﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾
يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِه۪
يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ اَنَّهُمْ
اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ لَمَّا جَم۪يعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾
وَاٰيَةٌ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ اَحْيَيْنَاهَا وَاَخْرَجْنَا
مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا ف۪يهَا جَنَّاتٍ
مِنْ نَخ۪يلٍ وَاَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا ف۪يهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا
مِنْ ثَمَرِه۪ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْد۪يهِمْ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذ۪ي
خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ
مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْر۪ي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذٰلِكَ
تَقْد۪يرُ الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتّٰى
عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَد۪يمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغ۪ي لَهَٓا اَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ ف۪ي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

28. Kendisinden sonra biz onun halkının üzerine gökten bir ordu indirmemişizdir; indirecek de değilizdir.

29. Sadece bir tek korkunç çığlık onlara (yetmiştir); hemen sönüvermişlerdir.

30. Yazıklar olsun böylesi kullara! Kendilerine bir elçi gelmeyegörsün onunla mutlaka alay ederlerdi.

31. Kendilerinden önce nice nesilleri yok ettiğimizi ve onların bir daha kendilerine dönemediklerini görmezler mi ki?

32. Ancak (bilinmelidir ki) hepsi toplandığında huzurumuza getirileceklerdir.

33. Ölü toprak kendileri için bir ayettir. Biz onu diriltiriz; ondan taneler bitiririz de onlardan yemektedirler.

34. Biz orada hurma ve üzüm bağları yaratmışızdır.; içlerinden çeşmeler akıtmışızdır.

35. Ki, onun ürünlerinden ve kendi ellerinin emeklerinden yesinler diye! Yine de şükretmezler mi-şükretmeyecekler mi?

36. Ne yücedir o (Allah) ki, yerin bitirdiklerinden, kendi cinslerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratmıştır.

37. Gece de onlar için bir ayettir. Gündüzü ondan soyup çıkarırız da onlar karanlıkta kalırlar.

38. Güneş de belirlenmiş olan yörüngesinde, belirlenen süreye doğru akıp gitmektedir. Bu; en güçlü-en üstün olan ve her şeyi bilenin dilemesiyledir.

39. Aya da birtakım konaklar-evreler belirlemişizdir. Sonunda, eski ve eğri bir hurma dalı (hilâl) gibi olur da döner gider.

40. Ne güneş aya erişebilir, ne de gece gündüzün önüne geçebilir. Her biri (dünya, güneş, ay) bir yörüngede yüzmektedirler. **{520}**

وَاٰيَةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا
قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾
وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهُ اِنْ اَنْتُمْ
اِلَّا فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا اِلٰى اَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِى الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى
رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا
هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ
لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

41. Onların soylarını dolu gemide taşımamız da, kendileri için bir ayettir.

42. Ve onlar için, binmekte olduklarının benzerini yaratmamız da (bir ayettir).{521}

43. Dilesek onları (suda) boğarız da ne onların yardımına gelen olur, ne de kurtarılırlar.

44. Ancak bizden bir rahmet olarak (kendilerine) bir süre daha yaşama (şansı vermemiz) başka.

45. Onlara: "Önünüzde ve arkanızda olanlardan (geçmişte yaptıklarınızdan, gelecekte de başınıza geleceklerden) sakının, ki esirgenesiniz!" dendiğinde (aldırmazlar).

46. Kendilerine rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmiş olsa, ondan mutlaka yüz çevirirler.

47. Onlara: "Size Allah'ın rızık olarak verdiklerinden, onun hoşnutluğu için verin!" dendiğinde, o inkârcılar, iman edenlere der ki: "Allah'ın, dilediği taktirde yedirip içirebileceği kimseleri, biz mi besleyelim? Doğrusu siz apaçık bir sapıklık içindesiniz!"

48. Derler ki: "Eğer doğru söylüyorsanız şu vaid-tehdit ne zaman (gerçekleşecek)?"

49. Onlar, sadece o korkunç sesi-patlamayı beklemektedirler, ki onlar çekişip dururlarken o kendilerini ansızın yakalayıverecektir.

50. (O durumda da) ne bir vasiyette bulunabilirler, ne de ailelerine dönebilirler.

51. Sur'a üfürülmüştür. Artık onlar kabirlerden (kalkıp) rablerine doğru koşuşmaktadırlar...

52. "Eyvah bize! Yattığımız yerden kim bizi kaldırdı ki?!... Rahman'ın vaat ettiği demek buymuş! Peygamberler gerçekten doğru söylemişler!"

53. Olan, sadece bir tek (yürek yakan) gürültü-sestir. Hemen onların tümü huzurumuza getirilmişlerdir.

54. İşte bugün hiç kimseye bir haksızlık edilmez ve siz sadece yaptıklarınızın cezasını çekersiniz!

إن أصحاب الجنة اليوم في شغل فاكهون ﴿٥٥﴾ هم وأزواجهم
في ظلال على الأرائك متكئون ﴿٥٦﴾ لهم فيها فاكهة ولهم
ما يدعون ﴿٥٧﴾ سلام قولا من رب رحيم ﴿٥٨﴾ وامتازوا
اليوم أيها المجرمون ﴿٥٩﴾ ألم أعهد إليكم يا بني آدم أن لا
تعبدوا الشيطان إنه لكم عدو مبين ﴿٦٠﴾ وأن اعبدوني
هذا صراط مستقيم ﴿٦١﴾ ولقد أضل منكم جبلا كثيرا
أفلم تكونوا تعقلون ﴿٦٢﴾ هذه جهنم التي كنتم توعدون ﴿٦٣﴾
اصلوها اليوم بما كنتم تكفرون ﴿٦٤﴾ اليوم نختم على
أفواههم وتكلمنا أيديهم وتشهد أرجلهم بما كانوا
يكسبون ﴿٦٥﴾ ولو نشاء لطمسنا على أعينهم فاستبقوا
الصراط فأنى يبصرون ﴿٦٦﴾ ولو نشاء لمسخناهم
على مكانتهم فما استطاعوا مضيا ولا يرجعون ﴿٦٧﴾
ومن نعمره ننكسه في الخلق أفلا يعقلون ﴿٦٨﴾ وما علمناه
الشعر وما ينبغي له إن هو إلا ذكر وقرآن مبين ﴿٦٩﴾
لينذر من كان حيا ويحق القول على الكافرين ﴿٧٠﴾

55. Gerçek şu ki, bugün cennetlikler tatlı-hoş bir meşguliyet içindedirler.

56. Onlar ve eşleri, gölgeliklerdeki koltuklara yaslanmışlardır.

57. Orada (her türlü) meyve ve diledikleri her şey vardır.

58. Çok esirgeyen Rab'ten (kendilerine) bir de sözlü "selâm" (gelir)!

59. "Ey günahkârlar! Bugün siz hele şöyle bir ayrılın!"

60. "Ey Ademoğulları! Şeytana tapmamanız konusunda ben sizden söz almamış mıydım? O, sizin apaçık düşmanınızdır! (dememiş miydim?)"

61. "(Sadece) bana kulluk edin; bu en doğru yoldur! (dememiş miydim?)"

62. "Andolsun ki o sizden nicelerini saptırıp durmuştu. Niçin aklınızı kullanmadınız?"

63. "İşte size söz verilen cehennem budur!"

64. "İnkârlarınıza karşılık bugün, girin oraya!"

65. O gün ağızlarını mühürleriz, elleri bize söyler; ayakları da yaptıklarına tanıklık eder.

66. Dilesek gözlerini büsbütün kör ederdik. Yola düştüklerinde nasıl görürlerdi ki!

67. Dilesek kılıklarını değiştirir de, onları oldukları yerde dondururduk; ne ileri gidebilir, ne de geri dönebilirlerdi.

68. Biz kime uzun ömür verirsek, yaratılışını tersine çeviririz. (Bunu da) düşünemiyorlar mı?

69. Biz ona (Muhammed'e) şiir belletmedik; (zaten şiir) ona yakışmaz! Kendisine (vahyettiğimiz) sadece bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır.

70. Ki dirileri uyarsın, inkârcılara da (azap) sözü gerçekleşsin! {522}

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧١﴾
وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ
فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
اٰلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ
مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾
أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ
وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ
عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَا
أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحَانَ
الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

71. Ellerimizin yaptıklarından kendilerine nice hayvanlar yarattığımızı görmezler mi? Ki, kendileri onlara sahiptirler.

72. Biz onları kendilerine boyun eğdirmişizdir; kimileri binekleridir; onların kimilerini de yemektedirler.

73. Ve kendileri için onlarda daha nice yararlar ve (meselâ) içecekler vardır. Yine de şükretmeyecekler mi?

74. Kendilerine belki yardım edilir umuduyla Allah'tan başka tanrılar edinmişlerdir.

75. Oysa onların kendilerine bile yardım edecek güçleri yoktur. Tersine, kendileri onlar için "hazır asker" (gibi)'dirler.

76. Onların sözleri seni incitmesin! Biz onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilmekteyiz.

77. İnsan, kendisini (minnacık) bir spermden yarattığımızı görmez mi ki, şimdi bize apaçık bir düşman kesilmektedir?{523}

78. Kendi yaratılışını göz ardı edip bize bir örnek sunmakta ve demektedir ki: "Şu çürümüş kemikleri kim diriltecek?"

79. De ki: "Onları ilk kez yaratan diriltecektir. O, her türlü yaratmayı bilendir."

80. O ki size yeşil ağaçtan ateş çıkarandır. Nitekim siz onu yakmaktasınız.{524}

81. Gökleri ve yeri yaratan, onların bir benzerini yaratamaz mı? Elbette yaratır. O, her şeyi yaratan ve bilendir.

82. Bir şeyin olmasını dilediğinde onun emri sadece: "Ol!" demektir; o da hemen oluverir.

83. Her şeyin egemenliğini kendi elinde tutan Allah'ın şanı ne yücedir ve siz ona döndürüleceksiniz.

37. SAFFAT SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını ilk ayetinde, sıra sıra dizili meleklere işaret eden saffat-dizenler kelimesinden almıştır. 182 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun o sıra sıra dizenlere-dizilenlere!

2. O haykırarak sürenlere!

3. O Zikir-Kur'an okuyanlara!

4. Ki sizin tanrınız, hiç kuşkusuz bir tektir.

5. (O) göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin rabbidir; doğuların da rabbi! {525}

6. Biz dünya göğünü bir süsle, yıldızlarla süslemişizdir.

7. Ve her türlü inatçı-isyankâr şeytana karşı bir korumayla korumuşuzdur.

8. Her yönden kendilerine (ışınlar) atıldığından, onlar yüce melekler topluluğunu dinleyemezler.

9. (Oradan) kovulurlar; onlar için sürekli bir azap vardır.

10. (Buna rağmen) bir söz kapan olursa, onu da delici bir ışın izler (ve yok eder).

11. Şimdi sor onlara: "Yaratılış bakımından onlar mı daha zorlu yoksa bizim yarattığımız (bilinçliler) mi? Gerçek şu ki biz onları yapışkan bir çamurdan yaratmışızdır.

12. Hayır; sen hayranlık duyarken, onlar alay etmektedirler!

13. Kendilerine öğüt verilse, öğüt almazlar.

14. Bir mucize görseler, alay ederler.

15. "Bu, apaçık büyüden başka bir şey değildir" derler.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالصَّٓافَّاتِ صَفًّاۙ ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًاۙ ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًاۙ ﴿٣﴾ اِنَّ
اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌۜ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِۜ ﴿٥﴾
اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِز۪ينَةِۨ الْكَوَاكِبِۙ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
مَارِدٍۚ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍۗ ﴿٨﴾ دُحُورًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌۙ ﴿٩﴾ اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ
ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَنْ خَلَقْنَاۜ اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ ط۪ينٍ
لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَۖ ﴿١٢﴾ وَاِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَۖ ﴿١٣﴾ وَاِذَا
رَاَوْا اٰيَةً يَسْتَسْخِرُونَۖ ﴿١٤﴾ وَقَالُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُب۪ينٌۚ ﴿١٥﴾
ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَۙ ﴿١٦﴾ اَوَاٰبَٓاؤُ۬نَا
الْاَوَّلُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُونَۚ ﴿١٨﴾ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ
فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدّ۪ينِ ﴿٢٠﴾ هٰذَا
يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾ اُحْشُرُوا الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا
وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَۙ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَاهْدُوهُمْ
اِلٰى صِرَاطِ الْجَح۪يمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْؤُ۫لُونَۙ ﴿٢٤﴾

16. "Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda, gerçekten, biz mi diriltilecek mişiz?!..."

17. "Önceki atalarımız da mı?"

18. De ki: "Evet; hem de siz, horlanarak-aşağılanarak!..."

19. O, bir tek ürpertici sestir; onlar (diriltilmiş ve şaşkın şaşkın) bakınmaktadırlar...

20. "Yazık ettik kendimize! İşte bu hesap günüdür!" derler.

21. "(Evet) bu; yalanlayıp durduğunuz "Karar günü"dür!"

22-23. "Zalimleri, eşlerini ve Allah'tan başka tapınıp durduklarını toplayın! Sürün onları cehennemin yoluna!"

24. "(Durdurun!) Durdurun onları; çünkü onlar sorguya çekileceklerdir!"

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾
فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾
إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ
مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَائِقُو الْعَذَابِ
الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ
الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ وَهُمْ
مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾
يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾
لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾
كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

25. "Ne oldu ki size? (Dünyadaki gibi) yardımlaşmıyorsunuz!"

26. Hayır; onlar bugün teslim olmuş durumdadırlar.

27. Kimisi kimine dönmüş bir şeyler sorup durmaktadır...

28. (Uyanlar uyduklarına): "Siz bize sağ yanımızdan yanaşıp dururdunuz;" derler.

29. (Ötekiler de): "Hayır; siz zaten iman etmiş kimseler değildiniz;" derler.

30. "Bizim sizi bir zorlama gücümüz yoktu ki! Siz kendiniz azgın bir topluluktunuz..."

31. "Artık rabbimizin sözü gerçekleşmiştir. Biz (cezayı) çekeceğiz."

32. "Doğrusu biz kendimiz azmıştık; sizi de azdırdık..."

33. Böylece onlar o gün azapta da ortaktırlar.

34. İşte biz günahkârlara böyle davranırız.

35. Çünkü onlara: "Allah'tan başka tanrı yoktur" dendiğinde büyüklük taslarlardı.

36. "Tanrılarımızı deli bir şair için mi terk edeceğiz?" derlerdi.

37. "Hayır; (o ne deli; ne de şair) gerçeği getirmiş ve (kendisinden önceki) peygamberleri de doğrulamıştır."

38. "Hiç kuşkusuz siz o acı azabı tadacaksınız!"

39. "Ve sadece yaptıklarınızla cezalandırılacaksınız!"

40. Kendilerini Allah'a adamış-içtenlikli kullar bu cezanın dışındadırlar.

41. Öylelerine bilinen (o güzel) rızıklar hazırdır.

42. (Meselâ her türden) meyvelerle ağırlanacaklardır;

43. Nimet cennetlerinde...

44. Koltuklar üzerinde karşılıklı oturmaktadırlar...

45. Onlara, kaynaktan doldurulmuş kadehler dolaştırılır.

46. Dupduru; içenlere tat veren bir içecektir (o).

47. Onda ne bir baş dönmesi, ne de sarhoş eden bir şey vardır.

48. Ve yanlarında da, gözlerinin içine bakan, iri gözlü dilberler vardır.

49. (Onlar) özenle saklanmış, sanki hiç gün yüzü görmemiş gibidirler.

50. Birbirlerine dönüp bir şeyler sormaktadırlar.

51. İçlerinden biri: "Benim bir arkadaşım vardı," der.

52. (O) derdi ki: "Gerçekten sen de (dirilişi) doğrulayanlardan mısın?"

53 "Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda gerçekten, (diriltilip) ceza görecekmişiz, öyle mi?"

54. (Yanındakilere dönüp): "Bakar mısınız!" dedi (ve arkadaşına bakındı).

55. Baktı; (baktı da), onu cehennemin ortasında gördü.

56. (Ona hitaben): "Yemin olsun ki sen az daha beni de (bulunduğun yere) düşürecektin!"

57. "Rabbimin nimeti olmasaydı, şimdi ben de seninle birlikte olurdum!" dedi

58-59. (Bu sefer yanındakilere): "İlk ölümümüz dışında biz bir daha ölmeyeceğiz ha?!... Azaba da uğratılmayacağız (öyle mi)?"

60. Gerçekten büyük başarı ve mutluluk budur işte!

61. Çalışıp-çabalayanlar, bunun için çalışmalıdırlar!

62. Ağırlanmak için bu mu (iyi bir son), yoksa zakkum ağacı mı?

63. Hiç kuşkusuz biz onu zalimler için bir fitne-sınav yapmışızdır.

64. O, cehennemin dibinde biten bir ağaçtır.

65. Tomurcukları, sanki şeytanların başları gibidir.

66. İnkârcılar ondan yiyeceklerdir; karınlarını onunla dolduracaklardır.

67. Sonra onların, üzerine kaynar su karıştırılmış bir içkileri de vardır.

68. Sonunda dönecekleri yer, elbette cehennemdir.

يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
ءَاِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ فِى
سَوَٓاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾
وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّى لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾
اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُولٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا
اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ اِنَّهَا شَجَرَةٌ
تَخْرُجُ فِٓى اَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَاَنَّهُ رُؤُسُ
الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾
ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى
الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَٓاءَهُمْ ضَٓالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ
يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾
اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادٰينَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

69. Onlar babalarını sapmış durumda bulmuşlardı;

70. Kendileri de onların izinde koşup durmuşlardı.{526}

71. Andolsun ki kendilerinden önceki gelip geçenlerin de çoğu sapmıştı.

72. Ve andolsun ki biz onlara da uyarıcılar göndermişizdir.

73. O uyarılanların sonlarının nice olduğuna bir bak!

74. Kendilerini Allah'a adamış içtenlikli kullar (elbette) bu cezanın dışındadırlar.

75. Andolsun ki Nuh bize yalvarmıştı da biz ona ne güzel karşılık vermiştik!

76. Biz onu ve ailesini o büyük felâketten kurtarmıştık.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾
سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ
مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ
لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا
ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾
فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾
مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا
إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ
وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾
فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي
سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ
حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ
أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ
مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

77. Sadece onun zürriyetini-soyunu kesintisiz kılmışızdır.

78. Sonra gelenler arasında kendisine (iyi bir ün) bırakmışızdır.

79. Tüm insanlık âleminden selâm Nuh'a olsun!

80. İşte biz iyileri-iyilik yapanları böyle ödüllendiririz.

81. Hiç kuşkusuz o, bizim mümin kullarımızdandı.

82. Sonunda ötekileri (inkârcıları) suda boğmuşuzdur.

83. Doğrusu, İbrahim de onun bir kolundandır.

84. Hani o, Rabbine tertemiz bir kalple gelmişti!

85. Babasına ve halkına: "Siz neye tapmaktasınız?" demişti.

86. "Allah'tan başka birtakım uyduruk tanrılara mı yönelmek istiyorsunuz?"

87. "Tüm Varlıkların Rabb'i hakkındaki düşünceniz nedir? (ki uyduruk tanrılar peşine düşüyorsunuz?)"

88. (Akşam olmuştu.) Yıldızlara bir göz attı...

89. (Etrafındakilerle kentin dışına çıkmamak için): "Ben hastayım!" dedi.

90. (Bunun üzerine çevresindekiler) dönüp gittiler.

91. O da gizlice onların (tanrı diye) taptıklarına sokuldu. (Onlarla eğlenerek): "Yemek yemez misiniz?" dedi.

92. "Size ne oluyor ki konuşmuyorsunuz?"

93. Derken, onlara doğru yaklaşarak sağ elinin tüm gücüyle vurdu; (vurdu)...

94. (Döndüklerinde putlarının parçalanmış olduğunu görenler) şaşkın bir durumda kendisine geldiler.

95. "Siz (elinizle) yonttuğunuz şeylere mi taparsınız?" dedi.

96. "Oysa sizi de, yaptıklarınızı da Allah yaratmıştır."

97. (Yönetimdekiler): "Bir bina yapıp; onu alev alev yanan ateşin içine atın!"

98. Böylece ona bir tuzak kurmak istediler; fakat biz (tuzaklarını boşa çıkarıp) kendilerini alçaltılmışlara çevirdik-kaybettirdik.

99. (İbrahim) dedi ki: "Ben Rabbime gideyim; o beni mutlaka doğru yola iletir!"

100. (İbrahim salimen kentten ayrılır ve normal hayatına döner): "Rabbim! Bana iyilerden (bir evlât) lütfet!" (diye dua eder.)

101. Biz de kendisine yumuşak huylu-anlayışlı bir erkek çocuk müjdeledik.

102. (Çocuk) onun yanında gelişip koşmaya başlayınca (İbrahim) dedi ki: "Yavrum! Ben seni rüyamda keserken gördüm! Bir bak, sen ne düşünmektesin? (Çocuk): "Babcığım! Sana emredileni yap! İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın!" dedi. **{527}**

فَلَمَّٓا اَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبٖينِۚ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَٓا اِبْرٰهٖيمُۙ ﴿١٠٤﴾
قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَاۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنٖينَ ﴿١٠٥﴾
اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبٖينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظٖيمٍ ﴿١٠٧﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرٖينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِبْرٰهٖيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنٖينَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ
بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ وَمِنْ
ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهٖ مُبٖينٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى
مُوسٰى وَهٰرُونَۚ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظٖيمِۚ ﴿١١٥﴾
وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبٖينَۚ ﴿١١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ
الْمُسْتَبٖينَۚ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقٖيمَۚ ﴿١١٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِرٖينَ ﴿١١٩﴾ سَلَامٌ عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٠﴾
اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنٖينَ ﴿١٢١﴾ اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا
الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلٖينَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ
لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ اَحْسَنَ
الْخَالِقٖينَۙ ﴿١٢٥﴾ اَللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٢٦﴾

103. Böylece her ikisi de teslim olunca (İbrahim) çocuğu alnı üzere yatırdı! **{528}**

104. Biz ona: “Ey İbrahim!” diye seslendik.

105. “Gerçekten sen rüyayı doğruladın. İşte biz iyileri-iyilikte bulunanları böyle ödüllendiririz!”

106. Gerçekten bu, apaçık bir deneme-sınavdı.

107. Ve fidye olarak İbrahim'e büyük bir kurbanlık armağan ettik.

108. Arkadan gelenler arasında ona (şerefli bir ün) bıraktık.

109. (Gelecek kuşaklar): “İbrahim'e selâm olsun!” (diyeceklerdir.)

110. İşte biz güzel davrananları böyle ödüllendiririz.

111. Hiç kuşkusuz o, bizim mümin kullarımızdandır.

112. Biz ona İshak'ı da salihlerden bir peygamber olarak müjdeledik.

113. Ona da, İshak'a da lütufta bulunduk. Onların soyundan (gelenler arasında) iyi olan da var, açıkça kendisine zulmeden de…

114. Andolsun ki biz Musa'ya ve Harun'a da lütuflarda bulunduk.

115. Onları ve toplumlarını büyük sıkıntıdan kurtardık.

116. Kendilerine yardım ettik de, üstün gelen onlar oldular.

117. Ve ikisine, açık-kolay anlaşılan Kitab'ı verdik.

118. Ve kendilerini doğru yola ilettik.

119. Ve arkadan gelenler arasında onlara (iyi bir ün) bıraktık.

120. (Gelecek kuşaklar): “Musa'ya ve Harun'a selâm olsun!” (diyeceklerdir.)

121. İşte biz güzel iş işleyenleri böyle ödüllendiririz.

122. Hiç kuşkusuz o ikisi bizim mümin kullarımızdandır.

123. İlyas da elçilerdendir.

124. Kavmine: “Allah'tan korkup sakınmaz mısınız?” demişti.

125. “Siz, yaratıcıların en güzeli (Allah'ı) bırakıp Baal'e mi tapmaktasınız? **{529}**

126. “Allah sizin de, önceki atalarınızın da rabbidir.”

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾
إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾
وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾
وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾
وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾
فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ
وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ
إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا
عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ
أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ
الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا
وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ اللَّهُ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

127. Buna rağmen kendisini yalanladılar. Bu yüzden onlar hesaba çekileceklerdir.

128. Kendilerini Allah'a adamış içtenlikli kullar bu cezanın dışındadırlar.

129. Ve arkadan gelenler arasında ona (iyi bir ün) bıraktık.

130. (Gelecek kuşaklar): “İlyas'a selâm olsun!” (diyeceklerdir.)

131. İşte biz güzel iş işleyenleri böyle ödüllendiririz.

132. O, bizim mümin kullarımızdandır.

133. Lut da gönderilen elçilerimizdendir.

134-135. Geride kalanlar arasındaki bir koca karı dışında onu ve ailesinin tümünü kurtardık.

136. Sonra geride kalanları yerle bir ettik.

137-138. Kuşkusuz siz, sabah akşam onların yanından geçip gitmektesiniz. (siz, onların sonlarını) hiç düşünmez misiniz?

139. Yunus da gönderilen elçilerdendir.

140. Hani o dolu bir gemiye (binip) kaçmıştı ya!

141. Kuraya katılmıştı da kaybedenlerden olmuştu.

142. (Denize atılınca) kendi kendini kınarken balık onu yutmuştu.

143. Eğer Allah'ı tesbih edip yüceltenlerden olmasaydı,

144. Yeniden diriliş gününe değin balığın karnında kalırdı! {530}

145. Onu hasta-bitkin bir durumdayken, ağaçsız bir sahile attık.

146. Kendisine gölge olması için kabak türü bir bitki bitirdik.

147. Ve onu yüz bin ya da daha fazla (nüfusu olan kente) elçi gönderdik.

148. Ona iman ettiler. Biz de onları bir süreye değin nimetlendirdik.

149. Şimdi sor onlara: Kızlar senin Rabbine, erkek çocuklar kendilerine mi?

150. Yoksa melekleri, onların gözü önünde, dişi olarak mı yarattık?

151. Dikkat edin; onlar uydurdukları yalanlardan dolayı derler ki:

152. “Allah doğurmuştur.” Hiç kuşkusuz onlar yalancıdırlar.

153. (Allah) kızları, erkek çocuklarına tercih mi etmiştir?

154. Size ne oluyor? Nasıl hüküm vermektesiniz?

155. Siz hiç düşünmez misiniz?

156. (söyledikleriniz konusunda) yoksa sizin açık bir deliliniz mi var?

157. Doğruysanız, getirin kitabınızı!

158. Allah'la cinler arasında nesep-soy bağı uydurdular. Oysa cinler de, kendilerinin sorguya çekileceğini bilmektedirler.

159. Allah onların nitelendirmelerinden uzak ve çok yücedir.

160. Kendilerini Allah'a adamış içtenlikli kullar bu cezanın dışındadırlar.

161-162-163. (Ey inkârcılar!) Siz de, taptıklarınız da –cehenneme girecek olanın dışında- Allah'a karşı bir kimseyi saptırıp kandıramazsınız.

164. (Melekler der ki): "Bizim her birimizin belli bir makamıgörevi vardır."

165. "Saf saf olup dizilenler elbette biziz, biz!"

166. "Tesbihlerle onu yüceltenler de biziz, biz!"

167. (Müşrikler) demektedirler ki:

168. "Eğer yanımızda öncekilerden bir zikir-kitap olsaydı,

169. Biz de kendimizi Allah'a adamış kullardan olurduk!"

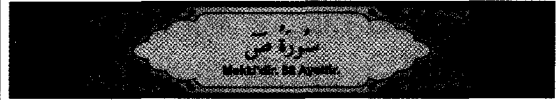
170. (Demesine dediler de), yine de (kitap gelince) onu inkâr ettiler. Yakında öğrenecekler!

171. Andolsun ki, gönderilen elçi kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir:

172. Onlar elbette ve mutlaka zafere ulaşacaklardır.

173. Ve hiç kuşkusuz galip gelenler, mutlaka bizim ordularımızbizim askerlerimiz olacaktır.

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ
مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ
وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾
مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ
مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾
وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا
عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ
سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِنَّ
جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصِرْهُمْ
فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ
فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَأَبْصِرْ
فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

174. (Ey Muhammed!) Bir süre için, sen onlara aldırış etme!

175. Onları gözle! Yakında (neler olacağını) onlar da görecekler!

176. Demek; azabımızın çabuklaştırılması, ha?

177. Fakat o azap yurtlarına indiğinde, uyarılmışların sabahı ne kötüdür!

178. Bir süre için, sen onlara aldırış etme!

179. (Bekle de) gör! Onlar (nasılsa) yakında göreceklerdir!

180. En güçlü-en üstün olan senin Rabbin, onların nitelemelerinden çok uzak ve pek yücedir!

181. Gönderilen (tüm peygamber)'lere selâm olsun!

182. Tüm Varlıkların Rabb'i Allah'a hamdolsun!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ف۪ي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾
كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ ح۪ينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَعَجِبُٓوا
اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾
اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَاحِدًا اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾ وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ
مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾
مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾ ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ
الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ ف۪ي شَكٍّ مِنْ ذِكْر۪ي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ﴿٨﴾
اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَٓائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَز۪يزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾ اَمْ لَهُمْ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُنْدٌ
مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْاَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَاَصْحَابُ
لْـَٔيْكَةِ اُو۬لٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ﴿١٣﴾ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابِ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَٓاءِ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾
وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

38. SAD SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Sure, Arap alfabesindeki "Sad" harfiyle başladığından bu adı almıştır. Sureye "Davut Suresi" diyenler de vardır. 88 ayettir)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Sâd! Uyarıcı-hatırlatıcı-öğüt verici Şanlı Kur'an'a andolsun ki,

2. İnkârcılar (kof) bir gurur ve (çöküşe götüren) bir ayrışma içindedirler.

3. Kendilerinden önce nice kuşakları yok ettiğimizde, (her seferinde) feryat edip durmuşlardı; fakat kurtuluş zamanı (o an değildi) çoktan geçmişti!

4. İçlerinden kendilerine bir uyarıcı gelmesine şaşırmışlardı da o inkârcılar: "Bu yalancı bir büyücüdür!" demişlerdi.

5. "Tanrıları da tek bir tanrıya indirmiştir. Bu, şaşılacak bir şey değil midir?!..." demişlerdi.

6. Aralarından grup başı olan öne çıkıp: "Yürüyün (benimle) ve tanrılarınıza bağlılığınızı sürdürün! Sizden istenen sadece budur!"

7. "Biz bunu öteki dinde işitmemiştik. Doğrusu bu bir uydurmadır."

8. "O Kur'an (bunca zengin, nüfuzlu kişiler dururken) aranızdan ona mı indirilmiştir?" demişti. Hayır; onlar benim Kitab'ımdan kuşku içindedirler. Hayır; onlar benim azabımı henüz tatmamışlardır.

9. Yoksa, en güçlü-en üstün olan ve çok bağışlayan Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?

10. Yoksa, göklerin, yerin ve arasındakilerin yönetme yetkisi onlarda mıdır? (Ne yapsalar boş; bırak,) sebeplere tutunup yükselmeyi öğrenebilirlerse öğrensinler!

11. Onlarınki (derme çatma) bir ordudur. İşte şuracıkta bozguna uğratılacaklar.

12. Onlardan önce Nuh kavmi, Ad (kavmi) ve kazıklar sahibi Firavun da yalanlamıştı.{531}

13. Semud (kavmi), Lut kavmi ve Eyke halkı da (yalanlamıştı).

14. Tümü de peygamberleri yalanlamış ve benim cezamı hak etmişlerdi.

15. Bunların bekleyip durdukları, o geri dönüşü olmayan tek ve müthiş ses-kıyamet alarmıdır.

16. (Alay edercesine) demişlerdi ki: "Rabbimiz! Bizim payımıza düşen cezayı, hesap gününden önce hemen (şimdi) ver!"

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْاَيْدِۚ اِنَّهُ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾
اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِۙ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةًۜ
كُلٌّ لَهُ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾
وَهَلْ اَتٰيكَ نَبَؤُا الْخَصْمِۢ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَۙ ﴿٢١﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلٰى
دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْۚ خَصْمَانِ بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ
بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا اِلٰى سَوَٓاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ هٰذَٓا
اَخ۪ي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيهَا
وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى
نِعَاجِه۪ۜ وَاِنَّ كَث۪يرًا مِنَ الْخُلَطَٓاءِ لَيَبْغ۪ي بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَل۪يلٌ مَا هُمْۜ وَظَنَّ دَاوُدُ اَنَّمَا فَتَنَّاهُ
فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَاَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذٰلِكَۜ
وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٢٥﴾ يَا دَاوُدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ
خَل۪يفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَد۪يدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

17. Sen onların dediklerine karşı sabret! Güçlü kulumuz Davud'u hatırla! Çünkü o (her durumda bize) yönelirdi.

18. Doğrusu biz dağları ona boyun eğdirmiştik de, akşam-sabah kendisiyle birlikte (Allah'ı) tesbih edip dururlardı.

19. Toplanıp gelen kuşları da (ona boyun eğdirdik.) Tümü, onun namelerine katılır (birlikte tesbih ederler)'dı.

20. Onun mülkünü-devletini güçlendirmiştik; kendisine hikmet vermiştik; (hak ve batılı ayırma noktasında) güzel konuşma yeteneği de (vermiştik.)

21. Sana, o davacıların haberi ulaştı mı? Hani onlar, yüksekçe olan mabedin duvarını aşıp mihraba (Davud'un yanına) varmışlardı.

22. Davud'un yanına girdiklerinde (o) onlardan korkmuştu: "Korkma!" dediler. "Biz iki davacıyız. Birimiz ötekinin hakkına saldırdı. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet. (Yanlış karar vererek bize) zulmetme! Bize, tam doğruyu göster!

23. "Bu benim kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu var. Benim de bir koyunum var. "Onu da bana ver!" dedi ve tartışmada bana üstün geldi.

24. (Davud) dedi ki: "Andolsun ki (o) senin koyununu kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Zaten, ortakların çoğu birbirlerine haksızlık ederler; yalnız iman edip iyi işler yapanlar bunun dışındadır ki onlar da sayıca pek azdır." Davud, kendisini denediğimizi sandı da rabbinden bağışlanma diledi; eğilerek secdeye kapandı ve Allah'a yöneldi.{532}

25. Biz de onu affettik. Bizim katımızda onun yakınlığı ve elbette güzel bir yeri vardır.

26. Ey Davud! Biz seni yeryüzünde güçlü bir hükümdar kılmışızdır. İnsanlar arasında adaletle hükmet! Duygularına kapılma; sonra seni Allah'ın yolundan (ilkeli hareket etmekten) saptırır. Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unuttukları için, şiddetli bir azap vardır.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًاۜ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذ۪ينَ
كَفَرُواۚ فَوَيْلٌ لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِۜ ﴿٢٧﴾ اَمْ نَجْعَلُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِد۪ينَ فِي الْاَرْضِۘ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّق۪ينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾
كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا اٰيَاتِه۪ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا
الْاَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُ۫دَ سُلَيْمٰنَۜ نِعْمَ الْعَبْدُۜ اِنَّهُ۫ اَوَّابٌۜ ﴿٣٠﴾
اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُۙ ﴿٣١﴾ فَقَالَ اِنّ۪ي اَحْبَبْتُ
حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبّ۪يۚ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِۜ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّۜ
فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْاَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ
وَاَلْقَيْنَا عَلٰى كُرْسِيِّه۪ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ ل۪ي وَهَبْ ل۪ي
مُلْكًا لَا يَنْبَغ۪ي لِاَحَدٍ مِنْ بَعْد۪يۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرّ۪يحَ
تَجْر۪ي بِاَمْرِه۪ رُخَاءً حَيْثُ اَصَابَۙ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاط۪ينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍۙ ﴿٣٧﴾
وَاٰخَر۪ينَ مُقَرَّن۪ينَ فِي الْاَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هٰذَا عَطَاؤُ۬نَا فَامْنُنْ
اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤٠﴾
وَاذْكُرْ عَبْدَنَا اَيُّوبَۘ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ۫ اَنّ۪ي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ
بِنُصْبٍ وَعَذَابٍۜ ﴿٤١﴾ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

27. Biz göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boş yere yaratmamışızdır. Bu, inkârcıların zannıdır. Ateşten (başlarına geleceklerden) ötürü vah o inkârcılara vah!

28. Yoksa biz, iman edip iyi işler yapanları, yeryüzünde bozgunculuk edenler gibi mi tutacağız? Yoksa, Allah'tan korkup sakınanları, yoldan çıkanlar gibi mi (göreceğiz)?

29. (Ey Muhammed!) Sağduyulular öğüt alsınlar ve ayetlerini derinlemesine düşünsünler diye biz bu kutsal kitabı sana indirmişizdir.

30. Biz Davud'a Süleyman'ı armağan etmiştik. Ne güzel kuldu o! Çünkü, (çokça Allah'a) yönelen biriydi o!

31. Bir akşamüstü kendisine çok güzel koşu atları gösterilmişti.

32. Dedi ki: "Şu mal (dünya) sevgisi, beni Rabbimi anmaktan alıkoydu. Nihayet bu atlar (koşup uzaklaştılar ve toz) perdesinin arkasında gözden kayboldular. **{532/a}**

33. (Süleyman): "Onları bana getirin!" dedi. Döndüklerinde) bacaklarını ve boyunlarını okşamaya başladı.

34. Andolsun ki biz Süleyman'ı sınamıştık. (Kendisini) tahtının üzerine (sanki) bir ceset (gibi) bırakmıştık. Sonunda (sağlığına) döndü.{533}

35. "Rabb'im dedi; beni bağışla! Bana, benden sonra hiç kimseye nasip olmayacak bir yönetim gücü ver! Hiç kuşkusuz sen, karşılıksız (nice) armağanlar verensin!"

36. Biz de, rüzgârı kendisine boyun eğdirmişizdir. Onun emriyle dilediği yöne bir hoş eserdi...

37. Şeytanları da, her tür bina ustasını ve dalgıcı da...

38. Ve zincirlerle birbirine bağlanmış(tusak)'ları da...

39. "İşte bu, bizim (sana) ihsanımızdır. (Ey Süleyman! Sahip olduklarından) dilediğine ver ya da verme; tükenmez!" (buyurduk.)

40. Bizim katımızda onun bir yakınlığı ve güzel bir yeri vardır.

41. Kulumuz Eyyub'u da hatırla! Hani o Rabbine: "Şeytan bana kahredici bir bitkinlik ve acı dokundurdu!" diye seslenmişti.

42. "Ayağını yere vur! İşte yıkanılacak ve içilecek soğuk bir su (kaynağı)!" (dedik).

43. Katımızdan bir rahmet ve sağduyululara bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir eşini de kendisine armağan ettik.

44. (Dedik ki): “Eline bir demet (sap) al da onunla vur! Yeminini bozma! Gerçekten de biz kendisini sabırlı bulmuşuzdur. O ne güzel kuldu! Hep (bize) yönelen biriydi! {533/a}

45. Güçlü ve basiretli-derinlemesine düşünen kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u da hatırlaan!

46. Gerçekten biz onları ahiret yurdunu düşünen ihlâslı kullar yapmışızdır.

47. Hiç kuşkusuz onlar bizim katımızda seçkinlerden ve hayırlılardandır.

48. İsmail'i, Elyesa'yı, Zülkifl'i de an! Her biri iyilerdendir.

49. İşte bu bir hatırlatmadır. Allah'tan çekinip sakınanlar için elbette güzel bir gelecek vardır:

50. Kapıları kendilerine açılmış Adn cennetleri…

51. Orada (koltuklara) yaslanarak her türden meyve ve içecek isterler…

52. Yanlarında da, gözlerinin içine bakan yaşıtları dilberler vardır…

53. İşte, hesap günü için size söz verilenler bunlardır!

54. İşte bu bizim, bitip tükenmez rızkımızdır!

55. İşte böyle… Azgınlara gelince, en kötü bir gelecek onlarındır.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ ٤٣
وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ٤٤ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ٤٥ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
الدَّارِ ٤٦ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ٤٧ وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ
وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ٤٨ هَٰذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ
لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ٤٩ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ ٥٠
مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ٥١ وَعِنْدَهُمْ
قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ٥٢ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ٥٣
إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ٥٤ هَٰذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ
مَآبٍ ٥٥ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ٥٦ هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ
حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ٥٧ وَآخَرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ٥٨ هَٰذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ
مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُو النَّارِ ٥٩ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ
لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ ٦٠ قَالُوا
رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ٦١

56. Cehenneme girerler… Ne kötü bir kalınacak yerdir orası.

57. İşte bu: Kaynar-kokuşmuş ve irinimsi su; tatsınlar onu!

58. Buna benzer, daha başka türden cezalar da vardır.

59. (İnkârcıların önderlerine): “İşte bunlar, sizinle birlikte cehenneme girecek olanlardır!” (dendiğinde): “Rahat yüzü görmesin onlar!” (derler.) Onlar mutlaka ateşe girecektir.

60. (Onlara uymuş olanlar da) derler ki: “Hayır; asıl siz rahat yüzü görmeyin! Bizi bu durumlara siz düşürdünüz! Ne kötü bir yer burası!” derler.

61. “Rabbimiz! Bizi bu duruma kim soktuysa onun ateşteki azabını kat kat artır!”

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ اَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا
اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾
قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ رَبُّ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾
اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰى اِذْ
يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ اِنْ يُوحٰى اِلَيَّ اِلَّا اَنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٧٠﴾ اِذْ قَالَ رَبُّكَ
لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾
اِلَّا اِبْلِيسَ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ يَٓا اِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ
اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾
قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾
قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي اِلٰى
يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ
فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

62. Ve yine derler ki: "Nasıl oluyor da (dünyadayken) kötülerden (!) saydığımız insanları (burada) göremiyoruz?"

63. "Hani onlarla hep alay ederdik. Yoksa onları gözlerimizden mi kaçırmaktayız?"

64. Cehennemliklerin birbirleriyle bu tür çekişmesi kesin bir gerçektir.

65. De ki: "Ben sadece bir uyarıcıyım! Tek ve her şeye egemen olan Allah'tan başka tanrı yoktur."

66. "O; göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin rabbidir; en güçlü-en üstün olan ve bağışlayandır o!"

67. De ki: "Bu (Kur'an) büyük bir haberdir."

68. (Öyleyken, uyurgezer olmanızdan ötürü) "Siz ondan yüz çevirip durmaktasınız."

69. "Yüce melekler aralarında tartışırlarken ben orada değildim ki bilgim olsun!"

70. "Bana, benim sadece apaçık bir uyarıcı olduğum vahyedilmektedir."

71. Hani rabbin meleklere: "Gerçekten ben, çamurdan bir insan yaratacağım!" demişti.

72. "Onu biçimlendirip ona ruhumdan üflediğimde, onun önünde secde ederek hemen eğilin!"

73. Meleklerin tümü toptan secde etmişlerdi.

74. Sadece İblis etmedi. Büyüklük tasladı ve inkârcılardan oldu.

75. (Rab) dedi ki: "Ey İblis! Elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Büyüklük mü taslamaktasın, yoksa (kendini) ululardan bir ulumu (sanmaktasın)?"

76. (İblis) dedi ki: "Ben ondan daha üstünüm. Sen beni ateşten yarattın; onu ise çamurdan yarattın!"

77. (Allah) buyurdu ki: "Çık oradan (cennetten)! Sen kovuldun!"

78. "Ta ceza gününe değin benim lânetim hiç kuşkusuz senin üzerinedir."

79. "Rabbim! Öyleyse onların yeniden dirilecekleri güne değin bana süre tanı!"

80. (Allah) buyurdu ki: "Haydi, sana o süre verilmiştir!"

81. "O bilinen vaktin gününe dek."

82-83. (İblis) dedi ki: "Senin yüceliğine, şanına yemin ederim ki, onlardan kendilerini sana adamış içtenlikli kulların dışındakilerin tümünü mutlaka azdıracağım."

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ
اَجْمَع۪ينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَمَٓا اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّف۪ينَ ﴿٨٦﴾
اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهُ بَعْدَ ح۪ينٍ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ

Mekki'dir 75 Ayettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَز۪يزِ الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدّ۪ينَ ﴿٢﴾ اَلَا لِلّٰهِ الدّ۪ينُ الْخَالِصُ
وَالَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُونَٓا
اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ف۪ي مَا هُمْ ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يَهْد۪ي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَتَّخِذَ
وَلَدًا لَاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ الَّيْلَ
عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلٌّ يَجْر۪ي لِاَجَلٍ مُسَمًّى اَلَا هُوَ الْعَز۪يزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

84. (Rab) buyurdu ki: “İşte bu gerçektir ve ben gerçek olarak demekteyim ki:

85. “Sen ve sana uyanların tümüyle cehennemi dolduracağıma yemin ederim!”

86. (Ey Peygamber!) De ki: “Görevimden ötürü sizden bir ücret istemiyorum. Ben size (kendiliğimden) bir yükümlülük de getirmiş değilim.”

87. “Bu (Kur'an) tüm insanlık dünyasına bir mesajdır!”

88. “Ve onun haberlerinin (gerçek olduğunu) bir süre sonra bilip öğreneceksiniz!”

39. ZÜMER SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 71 ve 73. ayetlerde geçen zümer (kalabalık gruplar, bölükler) kelimesi sureye ad olmuştur. 75 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla…

1. (Bu) Kitab'ın indirilişi, en güçlü-en üstün olan ve hikmetle hükmeden Allah (katın)'dandır.

2. Hiç kuşkusuz biz bu Kitab'ı sana gerçek olarak indirmişizdir. Dini, sadece Allah'a özgüleyerek ona kulluk et!

3. İyi bilinsin ki “gerçek din” sadece Allah'ınkidir.{534} Ondan başkalarını veliler edinerek: “Biz bunlara, özellikle bizi Allah'a yaklaştırmaları için tapmaktayız.” diyenlere gelince; hiç kuşkusuz Allah, onlar arasında, ayrılığa düştükleri konuda hükmünü verecektir. Doğrusu Allah, yalancıları, nankörleri doğru yola iletmez.

4. Eğer Allah bir çocuk edinmek isteseydi, yaratmakta olduklarından dilediğini seçerdi. O çok yücedir. O, tek ve kahredici-her şeyi yapmaya gücü yeten Allah'tır.

5. Gökleri ve yeri gerçek olarak yaratmıştır. Geceyi gündüzün üstüne yuvarlayıp durmaktadır; gündüzü de gecenin üstüne yuvarlayıp durmaktadır… Güneşi ve ayı buyruğu altına almıştır. Her biri, belli bir süreye değin akıp gitmektedir.{535} İyi bilinsin ki O, en güçlü-en üstün olan ve çok bağışlayandır.

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ
مِنَ الْاَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِى بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ
بَعْدِ خَلْقٍ فِى ظُلُمَاتٍ ثَلٰثٍ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ اِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ عَنْكُمْ وَلَا
يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَاِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ اُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ
ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِىَ
مَا كَانَ يَدْعُٓوا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ
قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا اِنَّكَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾ اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ
اٰنَٓاءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَقَٓائِمًا يَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ
قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ
لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِى هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَاَرْضُ اللّٰهِ
وَاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

6. Sizi bir tek candan yaratmıştır. Sonra ondan eşini var etmiştir. Sizin için davarlardan sekiz çift indirmiştir (deve, inek, koyun, keçi). Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlık içinde yaratılıştan yaratılışa (bir durumdan başka bir duruma) geçirerek geliştirmekte-var etmektedir. Rabb'iniz olan Allah işte budur! Egemenliğik sadece ondadır.. O'ndan başka tanrı yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? **{536}**

7. Eğer inkâr ederseniz, Allah size de, sizin hiçbir şeyinize de muhtaç değildir. Fakat kullarının inkârından hoşnut olmaz. Eğer şükrederseniz, sizin (iyiliğiniz) için ondan hoşnut olur. Hiçbir günahkâr, bir başkasının günah yükünü çekmez. Sonra dönüşünüz rabbinizedir. Size yaptıklarınızı bildirecektir; çünkü o, göğüslerin gizlemekte olduklarını bilendir.

8. İnsana bir kötülük dokundu mu, hemen rabbine dönerek ona dua eder; sonra (Rabb'i) ona, kendisinden bir nimet verdi mi, önceden ona yakardığını unutur da, onun yolundan saptırmak için, Allah'a eşler koşmaya başlar. De ki: "İnkârınla azıcık daha yaşa (bakalım), (nasılsa) sen ateş halkındansın!"

9. Yoksa o (inkârcı), gece saatlerinde secde ederek, ayakta durarak ibadet eden, ahiretten korkan ve rabbinin nimetini uman gibi midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Hiç kuşkusuz, ancak sağduyulular öğüt almaktadırlar.

10. De ki: "Ey iman eden kullarım! Rabbinizden çekinip sakının! Bu dünyada iyilik edenler için hem burada, hem de orada iyilik vardır. Allah'ın yeri geniştir. Ancak sabredip direnenlere ödülleri hesapsız ödenir...

قُلْ اِنّٖٓي اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدّٖينَ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُونَ
اَوَّلَ الْمُسْلِمٖينَ ﴿١٢﴾ قُلْ اِنّٖٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّٖي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظٖيمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دٖينٖي ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ
مِنْ دُونِهٖ قُلْ اِنَّ الْخَاسِرٖينَ الَّذٖينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلٖيهِمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبٖينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ
وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾
وَالَّذٖينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا وَاَنَابُٓوا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى
فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ اَلَّذٖينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ اَحْسَنَهُ
اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ هَدٰيهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾ اَفَمَنْ
حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾ لٰكِنِ
الَّذٖينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرٖي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمٖيعَادَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ
اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَسَلَكَهُ يَنَابٖيعَ فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ
بِهٖ زَرْعًا مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهٖيجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ
يَجْعَلُهُ حُطَامًا اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾

11. De ki: “Bana, dini sadece Allah'a özgüleyerek, kendisine ibadet etmem emredilmiştir.”

12. “Ve bana, Müslümanların ilki olmam da emredildi.”

13. De ki: “Eğer Rabb'ime karşı gelirsem, büyük günün azabından korkarım.”

14. De ki: “Ben dinimi sadece Allah'a özgüleyerek, kendisine ibadet etmekteyim.”

15. Siz de onun dışında dilediğinize ibadet edin!” De ki: “Asıl kayba uğrayanlar, ahiret gününde hem kendilerini, hem de yakınlarını kayba uğratanlardır. (Aklınızı başınıza alın); apaçık kaybediş de budur!”

16. Onların üstlerinde de, altlarında da kat kat ateş vardır. İşte Allah kendi kullarını bunun(kötü son)'la korkutmaktadır. Ey kullarım! Benden korunup sakının!

17. Tagut-şeytana kulluk etmekten kaçınıp da Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele!

18. Ki onlar sözü (dinlemesine) dinlerler ve onun en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini doğru yola ilettiği kullardır! Onlar sağduyululardır.{537}

19. (Ey Muhammed!) Hakkında azap kararı verilmiş olanı yani ateşte bulunanı sen mi kurtaracaksın!{538}

20. Ancak, rablerinden korkup sakınanlar için üst üste yapılmış köşkler vardır ki, altlarından ırmaklar akmaktadır. Bu, Allah'ın vaadidir. Allah sözünden asla dönmez.

21. Görmez misin ki Allah gökten su indirip de onu yeryüzündeki kaynaklara geçirir. Sonra da onunla çeşitli renkte ekinler bitirir. Sonra o kurur ve onu sararmış (halde) görürsün. Sonunda Allah onu kurumuş kırıntılara dönüştürür. Hiç kuşkusuz bunda, sağduyulular için bir öğüt-ders vardır!

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّه۪ فَوَيْلٌ
لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللّٰهِ اُو۬لٰٓئِكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٢٢﴾ اَللّٰهُ
نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَد۪يثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ
جُلُودُ الَّذ۪ينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَل۪ينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ اِلٰى
ذِكْرِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْد۪ي بِه۪ مَنْ يَشَٓاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ اَفَمَنْ يَتَّق۪ي بِوَجْهِه۪ سُٓوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَق۪يلَ لِلظَّالِم۪ينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذ۪ينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ
الْخِزْيَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾
وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ ف۪ي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذ۪ي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلًا ف۪يهِ شُرَكَٓاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَاِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾
ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

22. Allah'ın göğsünü İslâm'a açtığı kişi, rabbinden bir nur üzerinde değil midir? Allah'ı anma konusunda yürekleri katılaşanlara yazıklar olsun! İşte bunlar, apaçık bir sapıklık içindedirler.

23. Allah sözün en güzelini müteşabih (benzeşen) ve mesani (ikişerli) bir "Kitap" halinde indirmiştir. Rablerinden korkanların ondan (onu okurken, onu dinlerken) derileri ürperir (tüyleri diken diken olur). Sonra, onların derileri ve kalpleri Allah'ın mesajına karşı yumuşar-tatlılaşır. İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir. Dilediğini bununla doğru yola iletir. Allah kimi saptırırsa, artık onun için bir yol gösterici yoktur.{539}

24. Kıyamet gününün o kötü azabından yüzünü-kendini koruyabilen gibisi var mıdır? Zalimlere:"Kazandığınızı tadın!" denir.{540}

25. Onlardan öncekiler de yalanlamış; azap, onların hiç beklemedikleri bir yerden gelip çatmıştır.

26. Allah, dünya hayatında onlara rezilliği tattırmıştır. Ahiret azabı ise daha büyüktür; keşke bilselerdi!

27. Andolsun ki biz bu Kur'an'da insanlara, öğüt almaları için her türlü örneği vermişizdir.

28. Allah'tan korkup sakınanlara pürüzsüz, Arapça bir Kur'an'dır (bu)!

29. Allah (ortak koşanla, tek Tanrı'ya inananın durumunu) şu örnekle anlatmıştır: Birbiriyle çelişen-çekişip duran ortaklara bağlı biri ile bir tek kişiye bağlı olan birinin durumları hiç bir olur mu? Hamd-övgü sadece Allah'adır; fakat çokları bunu kavrayamamaktadır!

30. Hiç kuşkusuz sen de öleceksin, onlar da ölecektir.

31. Sonra sizlerin kıyamet günü, rabbinizin huzurunda (haklaşmak üzere), davanız görülecektir.

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ اِذْ جَٓاءَهُۜ
اَلَيْسَ فٖى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرٖينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذٖى جَٓاءَ
بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَا
يَشَٓاؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِنٖينَ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ
عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذٖى عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذٖى
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهُۜ وَيُخَوِّفُونَكَ
بِالَّذٖينَ مِنْ دُونِهٖۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍۚ ﴿٣٦﴾
وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّۜ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزٖيزٍ
ذِى انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُولُنَّ اللّٰهُۜ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ
اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهٖٓ اَوْ اَرَادَنٖى
بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهٖۜ قُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُۜ
عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى
مَكَانَتِكُمْ اِنّٖى عَامِلٌۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَۙ ﴿٣٩﴾ مَنْ يَاْتٖيهِ
عَذَابٌ يُخْزٖيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقٖيمٌ ﴿٤٠﴾

32. Allah'a karşı yalan uydurandan ve gerçek (Kur'an) kendisine geldiği halde onu yalanlayandan daha zalim kim olabilir? İnkârcılar için cehennemde bir yer mi yok (sanırsınız)?

33. Gerçeği getiren ve onu doğrulayanlara gelince, işte onlar muttakiler-korunup sakınanlardır.

34. Rableri katında onlara, diledikleri her şey vardır. İşte iyilerin-iyilik yapanların ödülü budur.

35. Allah böylelerinin (dünyada) yaptıklarının en kötülerini örtecek-silecek; yaptıklarının en güzeliyle kendilerini ödüllendirecektir.

36. Allah kuluna yetmez mi ki seni, ondan başkalarıyla korkutmaya çalışıyorlar?{541} Allah kimi saptırırsa, artık onu yola getiren olmaz.

37. Allah kime yol gösterirse, artık onu şaşırtacak-saptıracak yoktur. Allah; en güçlü-en üstün olan ve (gerektiğinde) öc alan değil midir?

38. Onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, "Elbette Allah!" derler. De ki: "Allah'ın dışında yalvarıp durduklarınızı bana haber verin (bakalım)! Allah bana bir zarar vermek istese, onun vereceği zararı onlar giderebilirler mi? Ya da bana bir rahmet dilese, onun rahmetini tutup engelleyebilirler mi?" De ki: "Allah bana yeter. Güvende olmak isteyenler, ona güvenip dayansınlar!"

39. De ki: "Ey halkım! Bulunduğunuz duruma göre elinizden geleni yapın! Elbette ben de yapacağım. Nasılsa, yakında öğreneceksiniz!

40. Ki, rezil edici azap kime geliyormuş, uzun süren azap kimin üzerine çöküyormuş?

إِنَّآ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖ
وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾
اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي
مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰى
اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾
اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَآءَ قُلْ اَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْـًٔا
وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ
وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ
وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾
قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُٓوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

41. Hiç kuşkusuz biz bu kitabı sana, insanlar için gerçeğin ta kendisi olarak indirmişizdir. Artık kim doğru yolu seçerse kendi yararınadır. Kim de saparsa, kendi zararına sapmış olur. Sen, onların üzerinde vekil değilsin!

42. Allah, (ölenlerin) ölümü anında canlarını-ruhlarını alır; ölmeyenleri de uykularında (kendilerinden geçirir). Sonra ölümüne karar verdiğini yanında tutar; ötekilerini de belli bir süreye kadar salıverir. Hiç kuşkusuz bunda düşünen bir toplum için ibretler-işaretler vardır. {542}

43. Yoksa (onlar) Allah'ın dışında şefaatçiler mi edinmişlerdir? De ki: "Ya onlar hiçbir şeye güç yetiremez ve akıl erdiremeseler de mi (onları izleyeceksiniz)?"

44. De ki: "Şefaatin tamamı Allah'ındır. Göklerin ve yerin yönetimi-egemenliği sadece onundur. Sonunda ona döndürüleceksiniz."{542/a}

45. (Tek olarak) sadece Allah'ın adı anıldığında, ahirete iman etmeyenlerin kalplerini sıkıntı bürümektedir; fakat onun dışındaki tanrıları anıldığında hemen yüzleri gülüvermektedir.

46. De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gizliyi ve açığı bilen Allahım! Ayrılığa düşüp durdukları konularda hüküm verecek olan sadece sensin!"

47. Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü (karşılarına çıkan) o kötü azaptan (kurtulmak için) tümünü fidye olarak verirlerdi. Zira kendilerinin hiç hesaba katmadıkları-düşünemedikleri şeyler karşılarındadır.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ
يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٤٨﴾ فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِنَّا قَالَ اِنَّمَٓا اُو۫تِيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا
كَسَبُوا وَالَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مِنْ هٰٓؤُلَٓاءِ سَيُص۪يبُهُمْ
سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِز۪ينَ ﴿٥١﴾ اَوَلَمْ يَعْلَمُٓوا
اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذ۪ينَ اَسْرَفُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَم۪يعًا
اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿٥٣﴾ وَاَن۪يبُٓوا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوا لَهُ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُٓوا
اَحْسَنَ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ اَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتٰى عَلٰى
مَا فَرَّطْتُ ف۪ي جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِر۪ينَ ﴿٥٦﴾

48. Yapıp ettikleri kötülükler (artık) kendilerine görünmüştür ve alay edegeldikleri şeyler de onları kuşatmıştır.

49. İnsana bir zarar dokunduğunda, (hemen) bize dua eder; sonra ona kendimizden bir nimet verdiğimizde de: "Bu bana, bilgili olduğum için verilmiştir!" der. Hayır; o bir sınavdır! Fakat çokları bilmezler.

50. Kendilerinden öncekiler de bunu demişlerdi; ama kazanıp biriktirdikleri şeyler, onlara hiçbir yarar sağlamamıştı.

51. Kazandıklarının kötülükleri, sonunda başlarına gelmiştir. Bunlardan zulmedenlere de, yaptıklarının kötülükleri (mutlaka) erişecektir. Onlar bunu engelleyemezler.

52. Bilmezler mi ki Allah dilediğine rızkı genişletip daraltmaktadır! Hiç kuşkusuz bunda, iman eden bir toplum için ibretler vardır!

53. De ki: "Ey kendi nefislerine karşı aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden umut kesmeyiniz! Hiç kuşkusuz Allah tüm günahları bağışlar; çünkü o çok bağışlayandır; çok esirgeyendir."{543}

54. "Azap size gelip çatmadan önce rabbinize dönün; ona teslim olun! Yoksa size (hiç) yardım edilmez!"

55. Siz hiç farkında değilken, o azap ansızın size gelip çatmadan önce rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun!{544}

56. Kişinin şöyle diyeceği (o günden sakının): "Allah yanında (kulluktaki) kusurlarımdan dolayı yazıklar olsun (bana)! Gerçekten ben, (müminlerle) alay edenlerden biriydim!"

اَوْ تَقُولَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰينِى لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ اَوْ تَقُولَ
حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِى كَرَّةً فَاَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾
بَلٰى قَدْ جَاۤءَتْكَ اٰيَاتِى فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ
مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى
اللّٰهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّى اللّٰهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا
يَمَسُّهُمُ السُّوۤءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ اُولٰۤئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾
قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُونِّى اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ
اُوحِىَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ
عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْاَرْضُ
جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ
بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

57. Ya da şöyle demesinden: "Allah beni doğruya iletseydi, elbette ben de muttakilerden (korunup sakınanlardan) olurdum!"

58. Ya da azabı görünce: "Keşke benim için bir kez daha (geri dönüş fırsatı) olsaydı da, ben de iyilik yapanlardan olsaydım!" demesinden...

59. (Allah buyurur ki): "Hayır; benim ayetlerim sana gelmişti de, sen onları yalanlamıştın! Büyüklük taslayıp inkârcılardan olmuştun!"

60. Kıyamet günü, Allah'a karşı (dünyadayken) yalan uydurmuş olanların yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün! Kibirlenenler için cehennemde bir yer yok mu (sanırsın)?

61. Allah korunanları, başarıları sebebiyle kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz; onlar (kesinlikle) üzülmeyecekler de.

62. Allah, her şeyi yaratandır. O, her şeyi gözetim ve denetimde tutandır.

63. Göklerin ve yerin anahtarları-bilinmeyenlerin sırları ona aittir. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, işte onlar kaybedeceklerdir.

64. De ki: "Bana Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emretmeye çalışıyorsunuz; ey cahiller!"

65. Sana ve senden öncekilere şöyle vahyedilmiştir: "Eğer (Allah'a) ortak koşarsan, tüm yaptıkların boşa gider ve kaybedenlerden olursun!"

66. "Hayır; sadece Allah'a kulluk et ki şükredenlerden olasın!"

67. Allah'ı gereği gibi değerlendiremediler. Oysa kıyamet günü tüm yeryüzü onun avucu içindedir (yetki ondadır). Gökler de onun sağ elinde (kudretiyle) dürülmüştür. O, onların ortak koştuklarından uzaktır ve yüceler yücesidir.{545}

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ
اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾
وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجٖٓيءَ
بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَٓاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾
وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾
وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُهَا
فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَٓا اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا
قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾
قِيلَ ادْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ
مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَٓاءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

68. Sur'a üflenmiştir. Göklerde ve yerde kim varsa, Allah'ın diledikleri dışında, (korkudan) kendinden geçmişlerdir. Sonra ona bir kez daha üflenmiştir; işte hepsi ayaktadır; bakıp durmaktadırlar…

69. Yeryüzü, Rabb'inin nuruyla parlamıştır. Kitap (ortaya) konmuştur. Peygamberler ve tanıklar getirilmiştir. Aralarında adaletle hükmedilmiştir. Onlara kesinlikle zulmedilmemiştir.

70. Herkese, yaptığının karşılığı tastamam verilmiştir. (Zaten) o, onların yaptıklarını en iyi bilendir.

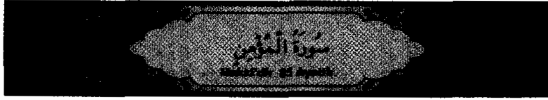
71. İnkârcılar, bölükler halinde cehenneme sürülmüştür. Oraya geldiklerinde, kapıları açılan cehennemin bekçileri onlara şöyle demiştir: "Kendi aranızdan, rabbinizin ayetlerini size okuyan ve sizi bugününüzle karşılaşacağınız konusunda uyaran elçiler gelmedi mi?" "Evet geldi," demişlerdir; fakat (söylendiği gibi) inkârcılara azap sözü gerçekleşmiştir.

72. Onlara şöyle denmiştir: "Öyleyse, içinde çok uzun süre kalmak üzere, girin cehennemin kapılarından! Büyüklük taslayanların sonu ne kötüymüş (görün)!"

73. Rablerinden korkup sakınanlar da, bölükler halinde cennete götürülmüştür. Kapıları açılan cennete vardıklarında onun bekçileri cennetliklere demişlerdir ki: "Selâm size! Ne temizsiniz-hoş geldiniz! Hiç çıkmamacasına kalmak üzere girin cennete!"

74. (Cennetlikler de) demişlerdir ki: "Verdiği sözü yerine getiren Allah'a hamd olsun ki o, dilediğimiz yerinde oturacağımız şu cennet yurduna bizi mirasçı yapmıştır. İyi işler yapanların (ahiretteki) ödülü ne güzelmiş!"

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ
وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ
إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِيٓ اٰيَاتِ اللّٰهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ
تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا
بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ اَلَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ
لِلَّذِينَ اٰمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

75. Meleklerin de, Arş'ın çevresinde dönerek rablerini övgülerle andıklarını görürsün! (Burada onlar) arasında gerçeğe göre hüküm verilmiştir ve: "Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabb'i Allah'a hamd olsun!" denmiştir.

(Mekke'de inmiştir. Firavun ailesinin içinden, 28. ayette belirtildiği gibi, mümin bir kişinin çıkmış olmasından ötürü sureye bu ad verilmiştir. 3. ayetteki Gâfir sözcüğünden ötürü "Gâfir suresi" de denmiştir. 85 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hâ, mîm!

2. Bu Kitab'ın indirilişi, en güçlü-en üstün olan ve her şeyi bilen Allah tarafındandır.

3. (O); günahı bağışlayan (gâfir), tövbeyi kabul eden, azabı çetin olan, lütfu da bol olandır. Ondan başka tanrı yoktur. Dönüş onadır.

4. İnkârcılardan başkası, Allah'ın ayetlerine karşı çıkıp mücadele etmez. Onların, kent kent dolaşıp (geçici başarılar sergilemeleri) seni yanıltmasın!

5. Onlardan önce Nuh kavmi de yalanlamıştı; onlardan sonra gelen nice gruplar-kalabalıklar da. Her halk-her topluluk elçilerini etkisizleştirmeye çalışmıştır. Gerçeği ortadan kaldırmak için temelsiz ve boş şeyleri öne sürerek tartışıp durmuşlardır. Sonunda onları (kıskıvrak) yakalamışızdır. Azabım niceymiş? (görmüşlerdir!)

6. Böylece senin Rabb'inin inkârcılar hakkındaki: "Onlar gerçekten cehennem halkıdır" sözü gerçekleşmiştir.

7. Arş'ı taşıyanlar ve onun çevresindekiler rablerini överek tesbih etmekte, ona iman etmekte ve müminlere bağışlanma dilemektedirler: "Rabbimiz! Rahmetin ve bilgin her şeyi kuşatmıştır. Tövbe edenleri ve senin yoluna uyanları bağışla! Onları, ateşin azabından koru!"

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ اِلَّت۪ي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ اٰبَٓائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُۙ ﴿٨﴾
وَقِهِمُ السَّيِّـَٔاتِۜ وَمَنْ تَقِ السَّيِّـَٔاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُۜ
وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ
لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْا۪يمَانِ
فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَٓا اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ
فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوجٍ مِنْ سَب۪يلٍ ﴿١١﴾
ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْۚ وَاِنْ
يُشْرَكْ بِه۪ تُؤْمِنُواۜ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَب۪يرِ ﴿١٢﴾
هُوَ الَّذ۪ي يُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ رِزْقًاۜ
وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُن۪يبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِص۪ينَ
لَهُ الدّ۪ينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَف۪يعُ الدَّرَجَاتِ
ذُو الْعَرْشِۚ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ اَمْرِه۪ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪
لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِۙ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَۚ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ
مِنْهُمْ شَيْءٌۜ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَۜ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

8. "Rabbimiz! Onları, onların babalarından, eşlerinden ve soylarından iyi olanları söz verdiğin Adn cennetlerine sok! Hiç kuşkusuz sen en üstün-en güçlü olan ve hikmetle hükmedensin!"

9. "Onları kötülüklerden koru! O gün sen kimi kötülüklerden korursan, ona acımışsındır. İşte o büyük başarı da budur!"

10. İnkâr etmişlere şöyle seslenilir: "Hiç kuşkusuz Allah'ın size öfkelenmesi, sizin kendi kendinize kızmanızdan daha büyüktür. Çünkü siz imana çağırıldığınızda inkâr ederdiniz!"

11. Dediler ki: "Rabbimiz! Bizi iki (kez) öldürdün ve iki (kez) dirilttin! Biz de günahlarımızı itiraf ettik. Buradan bir çıkış yolu var mı?"**{546}**

12. (Şöyle cevap verilir): "Sizin durumunuz şudur: Bir tek olan Allah'a çağırıldığınızda inkâr ederdiniz; ancak kendisine ortak koşulduğunda inanırdınız! Artık hüküm sadece, yüceler yücesi ve büyük Allah'a aittir.

13. O size ayetlerini göstermekte ve sizin için gökten rızık indirmektedir. (Ne yazık ki) ona yönelenden başkası öğüt almaz!

14. Siz; inkâr edenlerin hoşuna gitmese de dini, sadece Allah'a özgüleyerek ona dua edin!

15. (O); dereceleri yükselten, Arş'ın sahibidir! Buluşma günü ile uyarmak için, kendi emrindeki Ruh'u-Cibril'i, kullarından dilediğine indirmektedir.

16. O gün onlar, oldukları gibi ortaya çıkarlar. Onlardakilerden hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. (Yüce Rab sorar): "Bugün egemenlik kimindir?" (O elbette), tek ve kahhar-kim neyi hak ediyorsa onu vermeye gücü yeten Allah'ındır!

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْۜ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَۜ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَۜ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
يُطَاعُۜ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ
يَقْضِي بِالْحَقِّۜ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍۜ
اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْۜ
كَانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ
اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ
اللّٰهُۜ اِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى
بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍۙ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ
فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاۤءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا
قَالُوا اقْتُلُٓوا اَبْنَاۤءَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
نِسَاۤءَهُمْۜ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

17.Bugün her insan yaptığının karşılığını görür. Bugün zulüm kesinlikle yoktur. Allah, hesabı çabuk görendir.

18. (Ey Muhammed!) onları yaklaşmakta olan güne karşı uyar! Çünkü yürekler o gün gırtlaklara dayanmıştır; (korku ve şaşkınlıkla) yutkunup dururlar. Zalimler için ne bir dost, ne de sözü dinlenir bir aracı vardır.

19. (Allah) gözlerin haince (bakışlarını) ve göğüslerin gizlediklerini bilmektedir.

20. Allah, adaletle hükmetmektedir. Ondan başka yalvarıp durduklarıysa hiçbir şeye hükmedemezler. Hiç kuşkusuz Allah her şeyi işitendir; görendir de.

21. Onlar, yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonlarının nice olduğunu görsünler! Onlar; hem güç ve hem de yeryüzündeki eserleri yönünden kendilerinden daha üstündüler. Allah onları günahları yüzünden tutup yakalayıvermiş; onları, Allah'a karşı bir koruyan da olmamıştır.

22. Çünkü onlar, öyle kimselerdi ki, elçileri kendilerine açık seçik bilgi ve belgeler getirdiği halde inkâr etmişlerdi. Bu yüzden Allah onları kıskıvrak yakalamıştır. Hiç kuşkusuz Allah güçlü, cezasında çetin olandır.

23-24. Andolsun ki biz Musa'yı apaçık birer kanıt olan mucizelerimizle Firavun'a, Haman'a, Karun'a göndermiştik de onlar: "(Bu) yalnızca bir büyücü!" demişlerdi.{547}

25. (Musa) kendilerine, katımızdan (verilen) gerçeği getirince dediler ki: "Onunla birlikte, iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün! Kadınlarını da sağ bırakın!" (Bilinmelidir ki), inkârcıların tuzakları hep sapıkçadır-boşa çıkar.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ
مُوسٰى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ
الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا
يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللّٰهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا
مَا أَرٰى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي
آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾
مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

26. Firavun dedi ki: "Bırakın beni Musa'yı öldüreyim de rabbine yalvarıp yakarsın. Çünkü onun, sizin dininizi değiştirmesinden, ya da yeryüzünde fesat(!) çıkarmasından korkmaktayım."

27. Musa dedi ki: "Ben; hesap gününe iman etmeyen her kibirli(nin kötülüğün)'den, benim de rabbim, sizin de rabbiniz (olan Allah'a) sığınırım.

28. Firavun ailesinden, imanını gizlemiş olan mümin bir adam dedi ki: "Benim rabbim Allah'tır diyen birini öldürecek misiniz? Oysa o size rabbinizden açık seçik belgeler-bilgiler getirmiştir. Eğer yalancıysa, yalanı kendi zararınadır. Eğer doğru söylüyorsa, size söylediklerinin bir kısmı başınıza gelecek (demektir). Hiç kuşkusuz Allah, aşırılığa sapan, yalancı birini doğru yola iletmez."

29. "Ey halkım! Bugün yönetim sizdedir; buralarda siz egemensiniz! Fakat Allah'tan, başa çıkamayacağımız bir azap gelse, bize kim yardım edebilir?" Firavun dedi ki: "Ben size sadece (doğru) gördüğümü gösteriyorum ve ben sizi doğru (!) yola yönlendiriyorum."

30. İman eden (kişi) dedi ki: "Ey halkım! Ben, üzerinize, önceki toplulukların (yaşamış oldukları felâketler) günü gibi bir günün gelmesinden korkuyorum!"

31. "Nuh kavmi, Ad, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumlarına benzer (bir gün). Allah kullarına kesinlikle haksızlık etmez."

32. "Ey halkım! Doğrusu ben sizin için o feryat (kıyamet ya da hesap) gününden korkuyorum."

33. "O gün, sırtınızı dönüp kaçmaya çalışırsınız; fakat Allah'a karşı sizi koruyacak kimse yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık ona yol gösteren olmaz.

وَلَقَدْ جَٓاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فٖى شَكٍّ
مِمَّا جَٓاءَكُمْ بِهٖ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِهٖ
رَسُولًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾
اَلَّذٖينَ يُجَادِلُونَ فٖٓى اٰيَاتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰيهُمْ
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا كَذٰلِكَ
يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يَا هَامَانُ ابْنِ لٖى صَرْحًا لَعَلّٖٓى اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ اَسْبَابَ
السَّمٰوَاتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰى وَاِنّٖى لَاَظُنُّهُ كَاذِبًا
وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُٓوءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ عَنِ السَّبٖيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فٖى تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذٖٓى اٰمَنَ
يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ اَهْدِكُمْ سَبٖيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَا قَوْمِ
اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِىَ دَارُ
الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فٖيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

34. "Andolsun ki, daha önce Yusuf da size açık seçik belge ve bilgiler getirmişti de, onun getirdiklerinden de kuşkulanıp durmuştunuz. Sonunda o ölünce: "Allah ondan sonra elçi göndermez" demiştiniz. İşte Allah, aşırıya kaçan, kuşkucu kişileri böyle saptırmaktadır."

35. "Onlar ki, kendilerine gelmiş bir kanıt yokken, Allah'ın ayetlerini tartışıp dururlar; ki (bu) Allah katında da, iman edenler yanında da büyük bir öfke(sebebi)'dir. İşte Allah her kibirli zorbanın kalbini böyle mühürlemektedir."

36. Firavun (dalga geçerek) dedi ki: "Ey Haman! Bana (çok) yüksek bir kule yap da, o yollara erişeyim;"

37. "Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın tanrısına çıkmış olurum! Çünkü ben onun bir yalancı olduğunu düşünüyorum." Firavun'a kötü işleri işte böyle çekici-süslü gösterildi de yoldan çıkarıldı. Firavun'un tuzağı hepten boşa çıkmıştır.

38. İman eden (kişi) dedi ki: "Ey halkım! Bana (benim söylediklerime) uyun da sizi doğru yola ileteyim!"

39. "Ey halkım! Bu dünya hayatı (kısacık) bir geçinme (yeri)' dir. Ahiret ise, hiç kesintisiz kalınacak yerdir."

40. "Kim bir kötülük işlerse, sadece onun kadar cezalanır. Kim de –erkek ya da kadın- bir mümin olarak yararlı bir iş işlerse, işte onlar cennete girerler; orada hesapsız nimetlenirler."

وَيَا قَوْمِ مَا لِيٓ اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِيٓ اِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾
تَدْعُونَنِي لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَاَنَا اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونَنِيٓ
اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَآ
اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ اَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾
فَسَتَذْكُرُونَ مَآ اَقُولُ لَكُمْ وَاُفَوِّضُ اَمْرِيٓ اِلَى اللّٰهِ
اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقٰيهُ اللّٰهُ سَيِّـَٔاتِ مَا
مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُٓوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ اَلنَّارُ
يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
اَدْخِلُوٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَاِذْ يَتَحَآجُّونَ فِي النَّارِ
فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ
تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾
قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا كُلٌّ فِيهَآ اِنَّ اللّٰهَ
قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

41. "Ey halkım! Ben sizi kurtuluşa çağırıp dururken, niçin siz beni ateşe çağırmaktasınız?"

42. "Siz beni Allah'ı inkâr etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyleri ona ortak koşmaya çağırmaktasınız! Bense sizi, o en güçlü-en üstün olana ve çok bağışlayana davet etmekteyim!"

43. "Sizin beni çağırdığınız şeye, ne dünyada, ne de ahirete dua edilir. Dönüşümüz Allah'adır. Aşırılığa sapanlar da ateşin halkıdırlar."

44. "Benim size söylediklerimi yakında (yeniden) hatırlayacaksınız! Ben işimi Allah'a bırakıyorum. Hiç kuşkusuz Allah, kullarını çok iyi görendir."{548}

45. Allah onu, onların kurdukları tuzakların kötülüklerinden korumuş ve Firavun'un yakınlarını da azabın en kötüsü kuşatmıştır.

46. Ateş ki, sabah akşam ona sokulurlar. Kıyamet koptuğu gün de: "Firavun'un yakınlarını azabın en beterine sokun!" (denilir.)

47. Ateşin içinde birbirleriyle tartışırken, güçsüzler kesiminden, büyüklük taslamışlara derler ki: "Biz size uymuştuk; şimdi siz bu ateşin küçük bir parçasını bizden savabilir misiniz?"

48. Büyüklük taslayanlar da derler ki: "Hepimiz onun içindeyiz. Allah, kulları arasında (böyle) hüküm vermiştir."

49. Ateştekiler, cehennemin bekçilerine derler ki: "Rabbinize yalvarın da, bizden azabı, (hiç olmazsa) bir güncük hafifletsin!"

قَالُوا اَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلٰى
قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعٰٓؤُا الْكَافِرِينَ اِلَّا فٖى ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾
اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمٖينَ
مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُٓوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ
الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدًى وَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يُجَادِلُونَ فٖٓى اٰيَاتِ
اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰيهُمْ اِنْ فٖى صُدُورِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ
مَا هُمْ بِبَالِغٖيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ
الْبَصٖيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ
خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
وَمَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصٖيرُ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسٖٓيءُ قَلٖيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

50. (Bekçiler) de: "Elçileriniz size açık seçik belge ve bilgiler getirmemiş miydi?" dediler. Onlar da: "Evet getirmişlerdi." dediler. Bunun üzerine (bekçiler): "Öyleyse siz kendiniz yalvarın!" dediler. Ne var ki inkârcıların (bu durumdaki) yakarışları boşunadır...

51. Hiç kuşkusuz biz, elçilerimize de, iman edenlere de, hem dünya hayatında ve hem de tanıkların tanıklık edecekleri günde elbette yardım ederiz.

52. O gün öne sürdükleri özürler, zalimlere hiçbir yarar sağlamaz. Lânet de, yurtların en kötüsü de onlarındır.

53. Andolsun ki biz Musa'ya hakikati-yol gösterme kılavuzunu vermişizdir ve İsrailoğulları'nı Kitab'a mirasçı kılmışızdır.

54. (O) sağduyululara bir yol gösterici ve öğüttür.

55. Sen sabret! Allah'ın vaadi gerçektir. Günahların için de, bağışlanma dile! Rabb'ini akşam sabah tesbihlerle överek yücelt!

56. Kendilerine gelmiş hiçbir kanıt yokken, Allah'ın ayetleri hakkında (ileri geri) tartışanlar var ya, onların göğüslerinde, asla ulaşamayacakları bir büyüklük (sevdasından) başka bir şey yoktur. Sen Allah'a sığın! Çünkü o işitendir, görendir.

57. Gökleri ve yeri yaratmak, insanları yaratmaktan elbette çok daha büyüktür-zordur. Fakat insanların çoğu bilmezler. **{549}**

58. Kör ile gören bir olmaz. İman edip iyi işler yapanlarla kötülük yapan da bir olmaz. Ne kadar az (ve de boyutsuz) düşünmektesiniz!

اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونٖى اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ
الَّذٖينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتٖى سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرٖينَ ﴿٦٠﴾
اَللّٰهُ الَّذٖى جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فٖيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ
الَّذٖينَ كَانُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾ اَللّٰهُ الَّذٖى جَعَلَ
لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ
فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ
رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمٖينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمٖينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ اِنّٖى نُهٖيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذٖينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَاءَنِىَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبّٖى
وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٦٦﴾

59. Hiç kuşkusuz o saat, yaklaşarak gelmektedir! Bunda, kesinlikle bir kuşku yoktur. Fakat insanların çoğu iman etmemektedir.

60. Rabbiniz der ki: "Bana dua edin; size cevap vereyim!" Büyüklük taslayarak bana kulluk etmekten kaçınanlar, aşağılanarak cehenneme gireceklerdir.{550}

61. Allah dinlenmeniz için geceyi, aydınlık olarak da gündüzü sizin için var etmiştir. Hiç kuşkusuz Allah, insanlara çok lütufkârdır. Fakat insanların çoğu yine de şükretmemektedir.

62. İşte, her şeyin yaratıcısı olan rabbiniz Allah budur! Ondan başka tanrı yoktur. (Bu gerçekten) nasıl çevriliyorsunuz?

63. (Demek ki) Allah'ın ayetlerini inkâr edenler işte böyle çevrilmektedirler.

64. Allah, yeryüzünü sizin yaşamanıza uygun hâle getirmiştir; göğü de bina (gibi yapmıştır). Sizi biçimlendirmiş ve biçiminizi de güzel yapmıştır. Sizi güzel güzel rızıklarla beslemiştir. İşte rabbiniz Allah budur! Bütün Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi Allah ne yücedir!

65. O diridir; ondan başka tanrı yoktur. Dini, sadece kendisine özgüleyerek ona yalvarın! Âlemlerin Rabbine hamdolsun!

66. De ki: "Bana apaçık belge ve bilgiler gelince, sizin Allah dışında taptıklarınıza kulluk etmekten kesin olarak menedildim ve Âlemlerin Rabb'ine teslim olmakla emrolundum."

هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا
شُيُوخًاۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُٓوا اَجَلًا مُسَمًّى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذ۪ي يُحْي۪ وَيُم۪يتُۚ فَاِذَا قَضٰٓى
اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ
يُجَادِلُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِ اللّٰهِۜ اَنّٰى يُصْرَفُونَۚ ﴿٦٩﴾ اَلَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ
وَبِمَٓا اَرْسَلْنَا بِه۪ رُسُلَنَاۗ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَۙ ﴿٧٠﴾ اِذِ الْاَغْلَالُ
ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُۜ يُسْحَبُونَۙ ﴿٧١﴾ فِي الْحَم۪يمِ ثُمَّ فِي النَّارِ
يُسْجَرُونَۚ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ ق۪يلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَۙ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ
اللّٰهِۜ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْـًٔاۜ
كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكَافِر۪ينَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَفْرَحُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَۚ ﴿٧٥﴾
اُدْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۚ فَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّر۪ينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ
الَّذ۪ي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

67. Odur ki sizi topraktan, sonra nutfe (sperm)'den, sonra alaka(embriyo)'dan yaratmıştır. Olgunlaşmanız ve yaşlanmanız için sizi çocuk olarak dışarı çıkarmaktadır. İçinizden kiminin hayatına daha önce son verilmektedir; belirlenmiş bir süreye erişmeniz ve aklınızı kullanmanız için (böyle yapılmaktadır).

68. Dirilten de, öldüren de odur. Bir işin olmasını diledi mi ona sadece "ol!" der; o da olur.

69. Allah'ın ayetlerine karşı mücadele edenlerin (doğru yoldan) nasıl çevrildiğini görmez misin?

70. Ki onlar, Kitab'ı ve elçilerimizle gönderdiğimiz mesajı yalanlamışlardır. Yakında bilip anlayacaklardır.

71. Boyunlarında demir halkalar ve (ayaklarında) zincirlerle sürükleneceklerdir...

72. Kaynar su içinde, sonra da ateşte yakılacaklardır.

73. Kendilerine: "Ortak koştuklarınız nerede?" denilecektir.

74. "(Nerede) Allah'tan başka taptıklarınız?" Derler ki: "Bizi terk edip gittiler. Doğrusu biz daha önceleri meğerse hiçbir şeye yalvarmıyormuşuz (taptıklarımız anlamsız şeylermiş)!" İşte Allah inkârcıları böyle saptırır.

75. İşte bu da; sizin yeryüzünde haksız yere şımarmanız ve böbürlenmenizdendir.

76. Çok uzun süre kalmak üzere, cehennemin kapılarından girin! Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!

77. Sen sabret! Hiç kuşkusuz Allah'ın sözü gerçektir. Onları tehdit ettiğimiz şeylerin bir kısmını ya sana gösteririz, ya da seni daha önce vefat ettiririz. (Sonunda) onlar bize döndürüleceklerdir.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلاً مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ
اَنْ يَأْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلاَّ بِاِذْنِ اللّٰهِ فَاِذَا جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ
وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾
اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَاٰثَارًا
فِي الْاَرْضِ فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا بَأْسَنَا قَالُوا
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ
يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِي
قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

78. Andolsun ki biz, senden önce de elçiler göndermişizdir. Onlardan kimini sana aktardık, kimini anlatmadık. Hiçbir elçi, Allah'ın izni olmadan bir mucize getiremez. Allah'ın emri geldiğinde gerçeğe göre karar verilir ve işte o zaman yanlışı savunma çabasında olanlar orada hüsrana uğrarlar.{551}

79. Kimine binesiniz, kiminden yiyesiniz diye hayvanları sizin için yaratanAllah'tır.

80. Onlarda sizin için (birçok) yararlar vardır. Onlardan, gönlünüzün dilediğince yaralanırısınız. Onlarla ve gemilerle taşınırsınız.

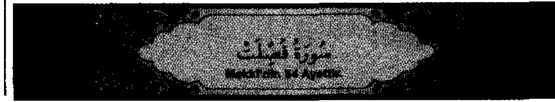
81. (Allah) size ayetlerini göstermektedir. Allah'ın ayetlerinden hangisini inkâr edebilirsiniz?

82. Yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonunun nice olduğunu görsünler? Onlar bunlardan (sayıca) daha çok ve daha güçlüydüler; yeryüzündeki eserleri bakımından da daha üstündüler; fakat kazandıkları şeyler kendilerini kurtaramamıştır.

83. Elçiler kendilerine apaçık kanıtlarla geldiklerinde (onların getirdiklerini hiç önemsememiş); ellerindeki bilgiyle yetinip övünmüşlerdir de, alay edip durdukları şey onları sarıp sarmalayıvermiştir.

84. Dayanılmaz azabımızı gördüklerinde: "Bir tek olan Allah'a iman ettik ve kendisine ortak koştuğumuz şeyleri de inkâr ettik;" demişlerdir.

85. Fakat, bizim (o) dayanılmaz azabımızı gördüklerinde imana gelmeleri, kendilerine hiçbir yarar sağlamamıştır. Allah'ın, kulları hakkında, eskiden beri yürürlükte olan yasası budur. İşte inkârcılar o zaman en büyük kayba uğramışlardır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِۚ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَۙ ﴿٣﴾ بَش۪يرًا وَنَذ۪يرًاۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾
وَقَالُوا قُلُوبُنَا ف۪ٓي اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ وَف۪ٓي اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا
وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عَامِلُونَ ﴿٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ
اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَق۪يمُٓوا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُۜ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِك۪ينَۙ ﴿٦﴾
اَلَّذ۪ينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ قُلْ اَئِنَّكُمْ
لَتَكْفُرُونَ بِالَّذ۪ي خَلَقَ الْاَرْضَ ف۪ي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُٓ اَنْدَادًاۜ
ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَم۪ينَۚ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ ف۪يهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ
ف۪يهَا وَقَدَّرَ ف۪يهَٓا اَقْوَاتَهَا ف۪ٓي اَرْبَعَةِ اَيَّامٍۜ سَوَٓاءً لِلسَّٓائِل۪ينَ ﴿١٠﴾
ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ
ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًاۜ قَالَتَٓا اَتَيْنَا طَٓائِع۪ينَ ﴿١١﴾

41. FUSSİLET SURESİ

(Meke'de inmiştir. 3. ayetindeki fussilet: açıklanmış kelimesinden adını almıştır. Sureye başka isimler de verilmiştir. 54 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hâ, Mîm!

2. (Bu Kur'an), Rahman ve Rahim katından inmiştir.

3. Bilen-bilinçli bir toplum için Arapça bir Kur'an olarak, ayetleri (teker teker) açıklanmış bir Kitap'tır.

4. Bir müjdecidir ve bir uyarıcıdır; fakat çoğu yüz çevirmiştir. Artık öyleleri dinlemezler (işitmezler de.)

5. Dediler ki: "Bizi davet ettiğin şeye karşı kalplerimiz kılıflar içinde (biz önyargılıyız); kulaklarımızda bir ağırlık ve seninle bizim aramızda bir perde var! Sen, istediğini yap; biz de yapmaktayız!"{552}

6. De ki: "Ben, sadece sizin gibi bir insanım. Bana, sizin tanrınızın bir tek tanrı olduğu vahyedilmektedir. Ona yönelin! Ondan bağışlanma dileyin! O ortak koşanların vay haline!

7. Ki onlar zekâtı vermezler ve ahireti de inkâr ederler.

8. İman edip iyi işler yapanlara kesintisiz bir ödül vardır.

9. De ki: "Siz, yeri iki günde-iki evrede yaratanı inkâr edip, ona mı eşler koşmaktasınız? O, Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabb'idir."

10. (Dengelesin diye) onun üzerine dağları yerleştirmiş; (olabildiğine) eşit yararlansınlar diye onun gıdalarını (bitki örtüsünü) dört günde-evrede oluşturmuş ve (böylece) onda bereketler yaratmıştır.

11. Sonra, duman halindeki göğe yönelmiştir. Sonra ona ve yeryüzüne denmiştir ki: "İsteyerek ya da istemeyerek gelin (dengeye girin)!" İkisi de: "İsteyerek geldik!" demişlerdir.{553}

فَقَضٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فٖي يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فٖي كُلِّ سَمَٓاءٍ اَمْرَهَاۜ وَزَيَّنَّا
السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابٖيحَۗ وَحِفْظاًۜ ذٰلِكَ تَقْدٖيرُ الْعَزٖيزِ الْعَلٖيمِ ﴿١٢﴾
فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَۜ ﴿١٣﴾
اِذْ جَٓاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْدٖيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُٓوا
اِلَّا اللّٰهَۜ قَالُوا لَوْ شَٓاءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ
كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًۜ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذٖي خَلَقَهُمْ هُوَ
اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةًۜ وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
رٖيحاً صَرْصَراً فٖٓي اَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذٖيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُودُ
فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ
الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَۚ ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَٓاءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَٓاؤُ۫هَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ
وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

12. Böylece onları, iki günde yedi göğe tamamlamıştır. Her göğe özel yasalarını koymuştur. Biz, en yakın göğü lâmbalarla ve bir koruma sistemiyle koruyup donatmışızdır. İşte bu, en güçlü-en üstün olan ve her şeyi bilen (Allah'ın) plânlamasıdır.

13. Eğer yüz çevirirlerse de ki: "Ben sizi, Ad ve Semud (kavimlerinin) yıldırımlarına benzer bir yıldırımla uyardım."

14. Onlara: "Önlerinden ve arkalarından gelen elçiler şöyle dediler: "Sadece Allah'a kulluk edin!" Onlar da dediler ki: "Eğer rabbimiz dileseydi melekler gönderirdi. O yüzden biz seninle gönderileni tanımayız!"

15. Ad (kavmi) yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamıştı. Demişlerdi ki: "Bizden daha güçlü kim var?" Kendilerini yaratan Allah'ın, kendilerinden daha güçlü olduğunu görüp anlamadılar mı ki ayetlerimizi inkâr etmektedirler?

16. Sonunda, dünya hayatında aşağılayıcı azabı kendilerine tattırmak üzere o uğursuz-felaketli günlerde üzerlerine dondurucu bir rüzgâr göndermişizdir. Ahiret azabı daha aşağılayıcıdır. Onlara kesinlikle yardım edilmez.

17. Semud (kavmine) gelince; biz kendilerine doğru yolu göstermişizdir; fakat onlar körlüğü, doğru yolda olmaya tercih etmişlerdir. Böylece yaptıkları yüzünden alçaltıcı azabın yıldırımı onları yakalamıştır.

18. İman edenleri ve Allah'tan korkup sakınanları ise kurtarmışızdır.

19. Allah'ın düşmanları, ateşe sürülecekleri gün, bölük bölük toplanıp bir araya getirilirler.

20. Oraya vardıklarında kulakları, gözleri ve derileri yaptıkları hakkında aleyhlerine tanıklık ederler!

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذ۪ي اَنْطَقَ
كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ اَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَٓا اَبْصَارُكُمْ وَلَا
جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَث۪يرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾
وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذ۪ي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰيكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِنَ
الْخَاسِر۪ينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَاِنْ يَسْتَعْتِبُوا
فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَب۪ينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَٓاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
اَيْد۪يهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ ف۪ٓي اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ
مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِر۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
لَا تَسْمَعُوا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا ف۪يهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾
فَلَنُذ۪يقَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَد۪يدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ
الَّذ۪ي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَٓاءُ اَعْدَٓاءِ اللّٰهِ النَّارُ لَهُمْ
ف۪يهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾
وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا رَبَّنَٓا اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْاَسْفَل۪ينَ ﴿٢٩﴾

21. Derilerine: "Niçin bize karşı tanıklık ettiniz?" derler. Onlar da: "Her şeyi konuşturan Allah bizi konuşturmuştur. Sizi ilk kez o yaratmıştı ya! İşte ona döndürülmektesiniz."

22. "Siz; kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin size karşı tanıklık edebileceklerini (düşünüp) sakınmazdınız. Yaptıklarınızın çoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanırdınız."

23. "Rabbinize karşı beslediğiniz bu sanı sizi yıkıma götürmüştür. Ve (işte) kaybedenlerden oldunuz."

24. Şimdi eğer dayanabilirlerse, artık ateştir onların yeri. Eğer özür dilemeye kalkışırlarsa, özürleri kesinlikle kabul edilmeyecektir.

25. Geçmişlerini ve geleceklerini kendilerine süslü gösteren kötü arkadaşları onlara musallat etmişizdir. Kendilerinden önce gelip geçmiş cin ve insan toplulukları için gerçekleşen o söz (vaid), onlar için de gerçek olmuş; onlar kaybetmişlerdir.

26. İnkâr edenler dediler ki: "Başa çıkabilmeniz için bu Kur'an'ı dinlemeyin; (o okunurken) gürültü edin (ki anlaşılmasın)!"

27. Biz, inkâr edenlere şiddetli bir azap tattıracağız ve onları, yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.

28. Allah'ın düşmanlarının cezası, işte bu ateştir! Ayetlerimizi inkârlarının cezası olarak onlar orada çok uzun süre kalacaklardır.

29. (Ateşe girenler) dediler ki: "Rabbimiz! Bizi saptıran cin ve insanları bize göster de onları ayaklarımızın altına alalım; ki en altta kalanlardan olsunlar!"

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَبْشِرُوا
بِالْجَنَّةِ الَّتِى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ اَوْلِيَٓاؤُكُمْ فِى الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِٓى اَنْفُسُكُمْ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾
وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَٓا اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
اِنَّنِى مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِى الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
اِدْفَعْ بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهُ
وَلِىٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقّٰيهَٓا اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقّٰيهَٓا
اِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهِ

الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا
لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِى خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَاِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
يُسَبِّحُونَ لَهُ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ ﴿٣٨﴾

30. “Rabbimiz Allah'tır” deyip dosdoğru olanlar (var ya), işte onların üzerlerine melekler iner ve derler ki: “Korkmayın, üzülmeyin ve size vadedilen cennetle sevinin!”

31-32. “Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin dostlarınızız. Çok bağışlayan, çok esirgeyen (Allah'ın) bir ağırlaması olarak orada size, canlarınızın çektiği ve istediğiniz her şey var!...”

33. Allah'a çağıran, iyi işler yapan ve “Ben gerçekten Müslümanım!” diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?

34. İyilikle kötülük bir olmaz. Sen (kötülüğü) en güzel biçimde sav! O zaman, aranızda düşmanlık olan kişi, sanki sıcak bir dost oluvermiştir.

35. Bu (söylenene de) ancak sabredenler kavuşturulur; buna da ancak çok şanslı olan iyilikte yarışanlar erişebilir.

36. Eğer, şeytandan gelen bir dürtü-kötü bir duygu, düşünce seni dürtüklemeye başlarsa, hemen Allah'a sığın! Hiç kuşkusuz o, işitendir; bilendir.

37. Gece, gündüz, güneş ve ay onun ayetlerindendir. Güneşe ve aya secde etmeyin! Eğer kulluk edecekseniz, onları da yaratan Allah'a secde edin!

38. Eğer (birileri) büyüklük taslarlarsa, (bilinmelidir ki) hiç usanmadan, rabbinin yanında bulunan(melek)ler, gece gündüz onu tesbih ederek övmektedirler.

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَٓاءَ اهْتَزَّتْ
وَرَبَتْۜ اِنَّ الَّذ۪ٓي اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰىۜ اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٣٩﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ يُلْحِدُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَاۜ اَفَمَنْ يُلْقٰى فِي النَّارِ
خَيْرٌ اَمْ مَنْ يَأْت۪ٓي اٰمِنًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِعْمَلُوا مَا شِئْتُمْۙ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَص۪يرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ
عَز۪يزٌۙ ﴿٤١﴾ لَا يَأْت۪يهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِه۪ۜ تَنْز۪يلٌ
مِنْ حَك۪يمٍ حَم۪يدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ ق۪يلَ لِلرُّسُلِ
مِنْ قَبْلِكَۜ اِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ
جَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُۜ ءَاَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّۜ
قُلْ هُوَ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا هُدًى وَشِفَٓاءٌۜ وَالَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ
ف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًىۜ اُو۬لٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ
بَع۪يدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ ف۪يهِۜ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۜ وَاِنَّهُمْ
لَف۪ي شَكٍّ مِنْهُ مُر۪يبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِه۪
وَمَنْ اَسَٓاءَ فَعَلَيْهَاۜ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٤٦﴾

39. Kurumuş gördüğün toprağın üzerine su indirdiğimizde, onun depreşip kabarması da onun ayetlerinden biridir. Hiç kuşkusuz, onu dirilten, ölüleri de elbette diriltir. O, her şeye güç yetirendir.

40. Ayetlerimiz hakkında çarpıtma yapanlar bizden gizli kalmaz. Ateşe atılan mı, yoksa kıyamet günü güven içinde gelen mi iyidir? Siz dilediğiniz gibi davranın! Hiç kuşkusuz o, yapmakta olduklarınızı görendir.{554}

41. Kendilerine geldikten sonra Kur'an'ı inkâr edenler (bilsinler ki) o, hiç kuşkusuz "Şerefli Bir Kitap"tır;

42. Ki, ne önünden, ne de arkasından, onun (ayetlerini) boşa çıkaracak bir söz gelir. (O) hikmetle hükmeden ve çok övülen (Allah) tarafından indirilmiştir.{555}

43. Sana söylenenler, senden önceki elçilere söylenmiş olanların aynısıdır. Hiç kuşkusuz senin Rabb'in hem çok bağışlamadan yana, hem de hak edene acı azabı çektirmeden yanadır!

44. Onu, yabancı (dilde) bir Kur'an yapsaydık: "Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana Arapça olmayan (bir dil olur) mu?" (itirazını) yaparlardı. De ki: " O, iman edenlere bir yol gösterici ve (gönüllere) şifadır! İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır; Kur'an, onlara kapalıdır; kendilerine (sanki) uzak bir yerden seslenilmektedir."{556}

45. Andolsun ki biz Musa'ya Kitab'ı vermişizdir. Onda da anlaşmazlığa düşmüşlerdir. Eğer rabbinin daha önce (verilmiş) bir sözü olmasaydı, aralarında hüküm verilmiş(işleri bitmiş)'ti. Gerçekten onlar kuşkular içindedirler.

46. Kim iyi bir iş yaparsa, kendi yararınadır; kim de kötülük ederse kendi zararınadır. Senin Rabb'in, kullarına asla zulmetmez.

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ اَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
اَيْنَ شُرَكَٓائِي قَالُوٓا اٰذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٤٨﴾
لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَٓاءِ الْخَيْرِ وَاِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَؤُسٌ
قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هٰذَا لِي وَمَٓا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَٓائِمَةً وَلَئِنْ
رُجِعْتُ اِلٰى رَبّ۪ٓي اِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنٰى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾
وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهِ وَاِذَا مَسَّهُ
الشَّرُّ فَذُو دُعَٓاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾
سَنُرِيهِمْ اٰيَاتِنَا فِي الْاٰفَاقِ وَفِٓي اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ
لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾
اَلَٓا اِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَٓاءِ رَبِّهِمْ اَلَٓا اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ﴿٥٤﴾

47. Kıyamet'in bilgisi ona yönlendirilir (onu sadece o bilir.) (Gerçekte) onun bilgisi dışında ne meyveler kabuklarından çıkar, ne bir dişi gebe kalır, ne de doğurur. “Hani benim ortaklarım nerede?” diye onlara seslendiği gün onlar: “Sana arz ederiz ki bizden hiçbir tanık yoktur!” derler.

48. Önceden kendilerine taptıkları şeyler, kaybolup gitmiştir ve (şimdi) kendileri de kaçacak hiçbir yerleri olmadığını anlamışlardır.

49. İnsan, hayır istemekten (malının çoğalmasından) usanmaz; fakat kendisine bir kötülük dokundu mu da üzülür; umutsuzluğa düşüverir.

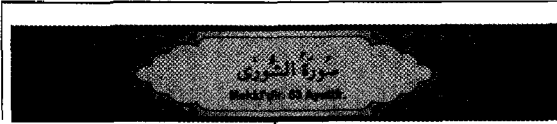
50. Sıkıntının ardından kendisine bizden bir rahmet tattırsak: “Bu benim hakkımdır; kıyametin kopacağını da sanmam! Rabb'ime götürülmüş olsam bile, muhakkak onun katında benim için daha güzeli vardır,” der. Bilinsin ki biz o inkârcılara, yaptıklarını mutlaka haber vereceğiz! Ve mutlaka o çetin azabı kendilerine tattıracağız!

51. İnsana bir nimet verdiğimizde yüz çevirir, yan çizer de, kendisine bir kötülük dokunduğunda yalvarıp yakarmaya başlar.

52. De ki: “Söyleyin bakalım; eğer o (Kur'an) Allah katındansa ve siz de onu inkâr etmişseniz, böylesine kesin bir tavır koyandan daha sapık kim olabilir?”

53. Kur'an'ın gerçek olduğu onlara belli oluncaya dek, biz kendilerine hem dış dünyada ve hem de kendi içlerinde ayetlerimizi göstereceğiz! (Bütün bunların ötesinde) Rabb'inin her şeye tanık olması yetmez mi?{557}

54. (Ey insan! Şunu bir kez daha durup düşünmez misin?): İyi bilinsin ki onlar, rablerine kavuşma konusunda kuşku(lar) içindedirler. İyi bilinsin ki Allah gerçekten (bilgisiyle) her şeyi kuşatmış durumdadır!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذٰلِكَ يُوح۪ٓي اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِكَۙ اللّٰهُ
الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظ۪يمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿٥﴾ وَالَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَ اللّٰهُ حَف۪يظٌ
عَلَيْهِمْۘ وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَك۪يلٍ ﴿٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ قُرْاٰناً
عَرَبِياًّ لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ ف۪يهِۜ
فَر۪يقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَر۪يقٌ فِي السَّع۪يرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً
وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَٓاءُ ف۪ي رَحْمَتِه۪ۜ وَالظّٰلِمُونَ مَا لَهُمْ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٨﴾ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَۚ
فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتٰىۘ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَد۪يرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ ف۪يهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُٓ اِلَى اللّٰهِۜ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبّ۪ي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُۗ وَاِلَيْهِ اُن۪يبُ ﴿١٠﴾

42. ŞÛRA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 38. ayette müminlere her türlü işlerini şûra-danışma yolu ile yürütmeleri önerildiğinden bu adı almıştır. 53 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hâ, Mîm!

2. Ayn, Sîn, Kâf!

3. O en üstün-en güçlü olan ve hikmetle hükmeden Allah, sana ve senden öncekilere işte böyle vahyetmektedir.

4. Göklerde ve yerde olan her şey onundur. O, yüceler yücesidir; büyükler büyüğüdür.

5. Gökler (Rablerinin azametinden) neredeyse, üstlerinden çatlayıp parçalanacak! Melekler, rablerini hamdederek tesbih etmekteler ve yeryüzündekiler için de bağışlanma dilemekteler. (Ey Âdemoğlu!) İyi bilesin ki o Allah, kesinlikle çok bağışlayandır; çok esirgeyendir.

6. Kendisinden başka veliler edinenleri Allah (bilip) gözetmektedir. (Ey Muhammed!) Sen onların üzerine vekil değilsin!

7. Kendisinde hiçbir kuşku olmayan toplanma gününü (haber verip), hem Anakent (Mekke) ve hem de çevresindekileri uyarman için, biz sana böyle Arapça bir Kur'an vahyetmekteyiz. Onların bir kısmı cennette, bir kısmı da cehennemdedir.

8. Allah dilemiş olsaydı, onların tümünü tek bir ümmet yapardı; fakat o, ancak dilediğini rahmetine sokar. Zalimlerin ne bir dostu, ne de bir yardımcısı vardır.

9. Yoksa onlar, Allah'tan başka veliler mi edinmekteler? Allah; odur tek veli! Ölüleri o diriltir. O; her şeye güç yetirendir.

10. "Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir konuda hüküm vermek Allah'a aittir. Rabb'im olan Allah, işte budur. Ben ona güvenmiş, ona yönelmişimdir."

فَاطِرُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًاۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِۜ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌۚ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُۜ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ
مِنَ الدِّينِ مَا وَصّٰى بِهِ نُوحًا وَالَّذ۪ي اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَمَا
وَصَّيْنَا بِه۪ٓ اِبْرٰه۪يمَ وَمُوسٰى وَع۪يسٰٓى اَنْ اَق۪يمُوا الدّ۪ينَ وَلَا
تَتَفَرَّقُوا ف۪يهِۜ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِك۪ينَ مَا تَدْعُوهُمْ اِلَيْهِۜ اَللّٰهُ يَجْتَب۪ٓي
اِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْد۪ٓي اِلَيْهِ مَنْ يُن۪يبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُٓوا
اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْۜ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۜ وَاِنَّ الَّذ۪ينَ اُورِثُوا
الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَف۪ي شَكٍّ مِنْهُ مُر۪يبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُۚ
وَاسْتَقِمْ كَمَٓا اُمِرْتَۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَٓا
اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْۜ اَللّٰهُ رَبُّنَا
وَرَبُّكُمْۜ لَنَٓا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْۜ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْۜ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَاۚ وَاِلَيْهِ الْمَص۪يرُۜ ﴿١٥﴾

11. (O), gökleri ve yeri var edendir. Size, kendinizden eşler, hayvanlardan da çiftler yaratmıştır. Sizi böyle üretmektedir. Ona benzer hiçbir şey yoktur. O işitendir; görendir.

12. Göklerin ve yerin anahtarları-yönetim ve denetimi ona aittir. Dilediğine rızkı açar da-kısar da. O, her şeyi bilendir.

13. Din konusunda "Bu dini doğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!" diye Nuh'a buyurduğumuzu size de yasa yapmışızdır. Sana vahyettiğimiz gibi İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya da öğütlemişizdir; fakat kendilerini çağırdığın şey müşriklere ağır gelmiştir. Allah dilediğini kendisine seçer ve kendisine yöneleni doğruya eriştirir. {558}

14. Onlar, kendilerine bilgi ulaştıktan sonra, sadece aralarındaki çekememezlik yüzünden ayrığa düşmüşlerdir. Eğer, belirli bir zaman için rabbinden verilmiş bir söz olmasaydı onların aralarında hemen hüküm verilir(işleri bitirilir)'di. Kendilerinden sonra Kitab'a mirasçı olanlar (Kitab ehli), ondan kuşkular içindedirler.

15. Bu yüzden sen (Hakk'a) çağır; emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Onların heveslerine-tutkularına da uyma! De ki: "Ben Allah'ın indirdiği her kitaba inandım ve aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de rabbimiz, sizin de rabbinizdir. Bizim eylemlerimiz bizim, sizin eylemleriniz de sizindir. Bizimle sizin aranızda bir tartışma nedeni yoktur. Allah bizi bir araya getirecektir. Sonunda dönüş onadır."

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾
اَللّٰهُ الَّذِي اَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّ اَلَا
اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اَللّٰهُ
لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾
مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ
مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكٰؤُا شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ
يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
وَاِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ
مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاؤُنَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

16. Allah hakkında, onun çağrısına cevap verildikten sonra tartışanların delilleri rableri katında geçersizdir. Öyleleri azabı hak etmişlerdir ve onlara çok çetin bir azap vardır.

17. Gerçeğe ve adalet ilkesine dayanan Kitab'ı indiren Allah'tır. Nereden bileceksin; belki kıyametin saati çok yakındır!

18. Ona inanmayanlar, onun çabuk gelmesini istemektedirler. Onun gerçek olduğunu bildikleri halde, iman edenler ondan korkmaktadırlar. İyi bilinsin ki o saat hakkında tartışıp duranlar, büyük bir sapıklık içindedirler.

19. Allah, kullarına pek lütufkârdır; dilediğini-dileyeni rızıklandırır. O, en güçlü ve en üstün olandır.

20. Kim Ahiret nimetini isterse, biz ona verdiklerimizi artırırız. Kim de dünya nimetini isterse, ona istediğini veririz; fakat onun ahirette bir nasibi olmaz.

21. Yoksa onların, kendilerine, Allah'ın izin vermemesine rağmen dinsel kurallar koyan ortakları mı var? Eğer, daha önce belirlenmiş bir karar olmasaydı derhal aralarında hüküm verilir(işleri bitirilir)'di. Hiç kuşkusuz, zalimler için acı bir azap vardır.{559}

22. Yaptıkları işler başlarına gelirken zalimleri kaygı içinde titrerken görürsün! İman edip iyi işler yapanlarsa cennet bahçelerindedirler. Rableri katında kendilerine diledikleri her şey vardır. İşte bu, büyük lütuftur.

ذٰلِكَ الَّذ۪ي يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۜ
قُلْ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰىۜ وَمَنْ يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ ف۪يهَا حُسْنًاۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ
يَقُولُونَ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاۚ فَاِنْ يَشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَۜ وَيَمْحُ
اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِه۪ۜ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
وَهُوَ الَّذ۪ي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِه۪ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّـَٔاتِ
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَۙ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَج۪يبُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَيَز۪يدُهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ۜ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَد۪يدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ
بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِه۪ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ
مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّهُ بِعِبَادِه۪ خَب۪يرٌ بَص۪يرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ
مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُۜ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَم۪يدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ
اٰيَاتِه۪ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ ف۪يهِمَا مِنْ دَٓابَّةٍۜ وَهُوَ
عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَٓاءُ قَد۪يرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَٓا اَصَابَكُمْ مِنْ مُص۪يبَةٍ فَبِمَا
كَسَبَتْ اَيْد۪يكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَث۪يرٍۜ ﴿٣٠﴾ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِز۪ينَ
فِي الْاَرْضِۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٣١﴾

23. İşte, Allah'ın iman edip de iyi işler yapan kullarına müjdesi budur. De ki: "Ben, (Allah'a) yakın olmam dışında, buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik yaparsa, onun sevabını artırırız. Hiç kuşkusuz Allah çok bağışlayandır; şükredenlere de karşılığını verendir.

24. Yoksa onlar: "Allah'a karşı yalan uydurdu." mu diyorlar? Allah dilese, senin kalbini de mühürler. Allah, temelsiz-dayanaksız olan batılı siler ve sözleriyle gerçeği yerleştirir. Hiç kuşkusuz o, göğüslerin gizlediklerini bilendir.

25. O, kullarından tövbeleri kabul eden, günahları affeden ve yapıp ettiklerini de iyi bilendir.

26. O, iman edip iyi işler yapanların dileklerini kabul eder; kendi cömertliğinden onlara daha fazlasını da verir. İnkârcılar ise çetin bir azabı hak etmişlerdir.

27. Allah kullarına rızkı bollaştırsaydı, yeryüzünde mutlaka azarlardı; fakat o rızkı dilediği ölçüde indirmektedir. Hiç kuşkusuz o, kullarının (yaptıklarından) haberi olandır; her şeyi görendir.{560}

28. O, (niceleri) umutlarını yitirdikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini yayar. O, övülmeye lâyık bir dosttur da.

29. Gökleri, yeri ve bunların içine yaydığı canlıları yaratması da onun ayetlerindendir. O dilediğinde, onların tümünü toplamaya güç yetirendir.{561}

30. Başınıza gelen herhangi bir kötülük, kendi ellerinizle yaptıklarınız yüzündendir. Oysa (Allah, hatalarınızın) birçoğunu affetmektedir.

31. Siz yeryüzünde onu, (hiçbir biçimde) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcınız vardır.

وَمِنْ اٰيَاتِهِ الْجَوَارِ فِى الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ اِنْ يَشَاْ يُسْكِنِ الرّ۪يحَ
فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِه۪ اِنَّ ف۪ى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾
اَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَث۪يرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ الَّذ۪ينَ يُجَادِلُونَ ف۪ٓى
اٰيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَح۪يصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَٓا اُو۫ت۪يتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰى لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾
وَالَّذ۪ينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٓائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوا
هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذ۪ينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَمْرُهُمْ
شُورٰى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذ۪ينَ اِذَٓا اَصَابَهُمُ
الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ
عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤٠﴾
وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَب۪يلٍ ﴿٤١﴾
اِنَّمَا السَّب۪يلُ عَلَى الَّذ۪ينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِى الْاَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ
ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِه۪
وَتَرَى الظَّالِم۪ينَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِنْ سَب۪يلٍ ﴿٤٤﴾

32. Denizde, dağlar gibi akıp giden(gemi)'ler de onun ayetlerindendir.

33. Dilese rüzgârı durdurur, (gemiler de denizin) sırtında kalıverirdi. Kuşkusuz bunda çok sabreden, çok şükredenlere ibretler vardır.

34. Ya da yaptıklarından ötürü onları yok eder, birçoğunu da affeder (kurtarır.)

35. Ki, ayetlerimiz hakkında ileri geri konuşanlar, kendilerine kaçacak hiçbir yer olmadığını bilip öğrensinler!

36. Size verilen herhangi bir şey, dünya hayatının geçimliğidir. Ancak iman edenler ve rablerine güvenip dayananlar için Allah'ın yanında bulunanlar daha iyi ve daha kalıcıdır.

37. (Böyleleri) büyük günahlardan ve çirkin işlerden kaçınırlar; öfkelendiklerinde de bağışlarlar.

38. (Böyleleri) rablerinin çağrısına uyup namazı kılarlar; işlerini kendi aralarında şûra-danışma ile çözerler ve kendilerine verdiğimiz rızıktan hayır yolunda harcarlar.{562}

39. (Böyleleri) bir saldırıya uğradıklarında, (birlik olup) kendilerini savunurlar.

40. Kötülüğün cezası, onun benzeri bir kötülüktür. Kim affeder, barışırsa-düzeltirse, onun ödü-lü Allah'a aittir. Hiç kuşkusuz o, zalimleri sevmez.

41. Haksızlığa uğradıktan sonra kendilerini savunanlar, kınanmazlar (cezalandırılmazlar.)

42. Ancak insanlara zulmedenlere ve yeryüzünde haksız yere saldıranlara karşı tutulacak yol direnmedir. Onlara acı bir azap vardır.

43. Fakat kim sabreder ve affederse, hiç kuşkusuz bu, büyük işler(güzel meziyetler)'dendir.

44. Allah kimi saptırırsa, artık onun, Allah'tan sonra bir koruyucusu yoktur. Zalimlerin azabı gördüklerinde: "Geri dönüşe bir yol-bir şans var mı?" dediklerini görürsün!

وَتَرٰيهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ
مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا
اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَا اِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ
مُقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ اِسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَاٍ
يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَمَا اَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفِيظًا اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلَاغُ وَاِنَّا اِذَا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ
مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدِيهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ اِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ
الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيمًا اِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ
يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِيَ بِاِذْنِهِ مَا يَشَاءُ اِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

45. Aşağılanmış ve başları öne eğilmiş olarak ateşe atılırlarken göz ucuyla çevrelerine bakındıklarını görürsün. İman edenler: "Gerçekten kaybedenler, kıyamet gününde hem kendileri kaybedip hem de ailelerine kaybettirenlerdir." derler. Bilinsin ki zalimler gerçekten çok uzun sürecek bir azabın içindedirler.

46. Onların, Allah'tan başka kendilerine yardım edecek dostları yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir (kurtuluş) yolu yoktur.

47. Allah'tan, geri çevrilmesi mümkün olmayan bir gün gelmeden önce rabbinizin çağrısına uyun! O gün, sığınacak bir yeriniz olmadığı gibi, (yaptıklarınızı) inkâra kalkışmanız da olanaksızdır.

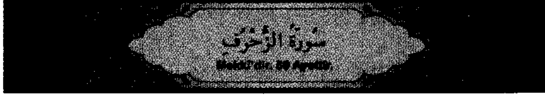
48. Eğer yüz çevirirlerse, biz seni onlara bir bekçi-korucu göndermedik ki! Sana düşen sadece duyurmak-bildirmektir. Biz insana, tarafımızdan bir nimet tattırdığımızda sevinir; fakat yapıp ettiği işlerden ötürü başlarına bir kötülük gelse, insan hemen nankör kesilir.

49. Göklerin ve yerin yönetimi Allah'a aittir. Dilediğini yaratır; dilediğine dişiler, dilediğine de erkekler verir.

50. Ya da hem dişi, hem erkek olarak çift (ikiz) verir. Dilediğini de kısır yapar. O her şeyi bilendir; her şeye güç yetirendir.

51. Allah, hiçbir insanla konuşmaz; ancak vahiy yoluyla ya da bir perde gerisinden konuşur; ya da bir elçi gönderip izniyle dilediğini vahyeder. O, yüceler yücesidir; hikmetle hükmedendir.

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْر۪ي مَا الْكِتَابُ
وَلَا الْا۪يمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْد۪ي بِه۪ مَنْ نَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِنَاۜ
وَاِنَّكَ لَتَهْد۪ٓي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍۙ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذ۪ي لَهُ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِلَى اللّٰهِ تَص۪يرُ الْاُمُورُ ﴿٥٣﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُب۪ينِۙ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّهُ ف۪ٓي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَك۪يمٌۜ ﴿٤﴾ اَفَنَضْرِبُ
عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِف۪ينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ اَرْسَلْنَا
مِنْ نَبِيٍّ فِي الْاَوَّل۪ينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا كَانُوا بِه۪
يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٧﴾ فَاَهْلَكْنَٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضٰى مَثَلُ
الْاَوَّل۪ينَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَز۪يزُ الْعَل۪يمُۙ ﴿٩﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ
الْاَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ ف۪يهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۚ ﴿١٠﴾

52. İşte sana bu şekilde, katımızdan bir ruh-bilgi vermişizdir. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmezdin! Ancak biz onu, dilediğimiz kullarımızı doğruya ulaştıran bir ışık yapmışızdır. Hiç kuşkusuz sen, doğru yola iletmektesin.

53. Göklerde ve yerde bulunan her şeyin sahibi olan Allah'ın yoluna. İyi bilinsin ki, tüm işler sonunda Allah'a varmaktadır.

43. ZUHRUF SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İnsanların altın, gümüş ve süslere düşkünlüğü bilinen bir şeydir. 35. ayette zuhruf-süsler kelimesi geçtiğinden sureye bu ad verilmiştir. 89 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hâ, Mîm!

2. Apaçık Kitab'a andolsun ki,

3. Biz onu, düşünüp anlayasınız diye Arapça bir Kur'an yapmışızdır.{563}

4. Hiç kuşkusuz o, bizim katımızdaki Ana Kitap'tadır ki (hem) çok yücedir; hem de hikmetle doludur.

5. Siz aşırı giden bir toplumsunuz diye sizi Kur'an'la uyarmaktan vaz mı geçelim?

6. Oysa öncekilere de nice peygamberler göndermişizdir.

7. Onlara ne zaman bir peygamber geldiyse, mutlaka onunla alay etmişlerdir.

8. Oysa biz, güç yönünden, kendilerinden daha üstün olanları yok etmişizdir. Öncekilerin örneği (çok) geçmiştir.

9. Onlara: " Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan: "Onları, en üstün ve her şeyi bilen yarattı." diyeceklerdir.

10. Ki o, yeri sizin için beşik kılmış ve gideceğiniz yere (kolay) gitmeniz için orada size yollar yapmıştır.

وَالَّذ۪ى نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍۚ فَاَنْشَرْنَا بِه۪ بَلْدَةً مَيْتًاۚ
كَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذ۪ى خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَۙ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُ۫ا عَلٰى
ظُهُورِه۪ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ
الَّذ۪ى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِن۪ينَۙ ﴿١٣﴾ وَاِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا
لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِه۪ جُزْءًاۜ اِنَّ الْاِنْسَانَ
لَكَفُورٌ مُب۪ينٌۜ ﴿١٥﴾ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَاَصْفٰيكُمْ
بِالْبَن۪ينَ ﴿١٦﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ
وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظ۪يمٌ ﴿١٧﴾ اَوَمَنْ يُنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ
فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُب۪ينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذ۪ينَ هُمْ
عِبَادُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًاۜ اَشَهِدُوا خَلْقَهُمْۜ سَتُكْتَبُ
شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَٓاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْۜ
مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍۗ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَۜ ﴿٢٠﴾ اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ
كِتَابًا مِنْ قَبْلِه۪ فَهُمْ بِه۪ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُٓوا اِنَّا وَجَدْنَٓا
اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

11. Ki o, gökten belli bir ölçüye göre su indirmiştir. O suyla biz ölü bir beldeye hayat vermişizdir. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.{564}

12. Ki o, tüm çiftleri yaratmış; binesiniz diye size gemiler ve (çeşitli) hayvanlar var etmiştir.

13. Onların sırtlarına binesiniz, sonra binip doğrulduğunuzda, rabbinizin nimetini anasınız ve diyesiniz ki: "Bunları bize boyun eğdiren(Allah)'in şanı ne yücedir! Yoksa onları kendi başımıza denetim altında tutamazdık!"

14. "Ve biz elbette rabbimize döneceğiz!" (demelisiniz!)

15. (Öyleyken) kendi kullarından ona bir parça yakıştırdılar. Gerçekten insan apaçık bir nankördür.{565}

16. Yoksa o, yarattıklarından kızları kendisine almış da, oğulları size mi ayırmıştır?

17. Onlardan birisi, Rahman'a yakıştırılan (kız çocuğu) ile müjdelendiğinde, yüzü simsiyah olur da, öfkeden yutkunup durur.

18. (Demek) süs içinde yetiştirilip, kavgada yetersiz olan (Allah'a) öyle mi?{566}

19. Onlar, Rahman'ın kulları olan meleklere dişiliği uygun gördüler. Onların yaratılışlarına mı tanıktırlar? Onların tanıklıkları yazılacak ve sorguya çekileceklerdir.

20. Dediler ki: "Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara tapmazdık." Onların bu konuda bilgileri yoktur. Onlar sadece saçmalamaktadırlar.

21. Yoksa biz, bundan önce kendilerine bir kitap vermişiz de şimdi ona mı tutunmakadırlar?

22. Hayır, "Biz atalarımızı bir yol-töre üzerinde bulduk; biz de onların izleri üzerinde doğru olana gitmekteyiz!?..." dediler.

وَكَذٰلِكَ مَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ف۪ي قَرْيَةٍ مِنْ نَذ۪يرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَٓا اِنَّا
وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اَوَلَوْ
جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَٓاءَكُمْ قَالُٓوا اِنَّا بِمَٓا
اُرْسِلْتُمْ بِه۪ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ لِاَب۪يهِ وَقَوْمِه۪ٓ اِنَّن۪ي بَرَٓاءٌ
مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ اِلَّا الَّذ۪ي فَطَرَن۪ي فَاِنَّهُ سَيَهْد۪ينِ ﴿٢٧﴾
وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً ف۪ي عَقِبِه۪ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾
بَلْ مَتَّعْتُ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُب۪ينٌ ﴿٢٩﴾
وَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَاِنَّا بِه۪ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا
لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظ۪يمٍ ﴿٣١﴾
اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَع۪يشَتَهُمْ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾
وَلَوْلَٓا اَنْ يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

23. İşte böyle! Senden önce hangi kente uyarıcı göndermişsek, oranın varlıklıları mutlaka şöyle demişlerdir: "Biz atalarımızı bir dintöre üzerinde bulduk. Biz de onların izlerine uymaktayız."

24. (Uyarıcı): "Ben size, babalarınızı üzerinde bulduğunuzdan daha doğrusunu getirmiş olsam da mı (atalarınıza uyacaksınız)?" dedi. "Doğrusu biz, sizinle gönderilen şeyi tanımayız!" dediler.

25. Biz de onlardan öç almışızdır. Yalanlayanların sonunun nice olduğunu gör!

26. Bir zamanlar İbrahim babasına ve halkına demişti ki: "Hiç kuşkusuz ben, sizin taptıklarınızdan uzağım!"

27. "Ben sadece beni yaratana (taparım) Çünkü o bana doğru yolu gösterir."

28. Ve bunu (iman kuralını, insanlar) belki dönerler diye, onun ardından geleceklere kalıcı bir ders yapmışızdır.

30. Elçi kendilerine gelince de dediler ki: "Bu bir büyücüdür ve biz onu tanımayız!"

31.Ve dediler ki: "Bu Kur'an, şu iki kentten birinin büyüğüne indirilmeli değil miydi?"{567}

32.Rabb'inin rahmetini onlar mı bölüştürmektedir? Dünya hayatındaki onların geçimliklerini biz paylaştırmışızdır. Birbirlerine iş gördürebilmeleri için de, onlardan kimini ötekine derecelerle üstün kılmışızdır. Rabb'inin rahmeti, onların toplayıp biriktirdiklerinden daha hayırlıdır.

33. Eğer insanların (inkârda birleşip) tek bir toplum olma (tehlikesi) olmasaydı, Rahman'ı inkâr edenlerin tavanlarını ve basıp çıkacakları merdivenlerini gümüşten yapardık.{568}

وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِؤُنَۙ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًاۜ
وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُتَّقِينَ۟ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ
لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ
اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
اَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ
فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَۙ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَاِنَّا
عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِٓي اُوحِيَ اِلَيْكَۚ
اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَۚ وَسَوْفَ
تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَٓا اَجَعَلْنَا
مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُعْبَدُونَ۟ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى
بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهِ فَقَالَ اِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾
فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِاٰيَاتِنَٓا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

34. Evlerinin kapılarını, üzerlerine yaslanıp oturacakları koltuklarını da (gümüşten yapardık).

35. Ve (daha) nice göz kamaştırıcı süsler!... Tüm bunlar, bu dünya hayatının geçimlikleridir. Rabb'inin katındaki ahiret ise, Allah'tan çekinip sakınanlar içindir.{569}

36. Kim Rahman'ın mesajını görmezlikten gelirse, biz kendisine bir şeytan musallat ederiz. O da ona arkadaş olur.{570}

37. Şeytanlar da onları yoldan çıkarırlar ve (bu zavallılar da) doğru yolda olduklarını sanırlar!

38. Sonunda bize döndüğünde (kötü arkadaşı için) der ki: "Keşke benimle senin aranda iki doğu (doğu ile batı) arası kadar uzaklık olsaydı da (seni hiç görmemiş olsaydım!) Meğer ne kötü arkadaş(mışsın)!"

39. "(Bu tür söylemleriniz) bugün size hiçbir yarar sağlamaz; çünkü zulmettiniz. Hiç kuşkusuz, azapta da ortaksınız!"

40. Sağıra sen mi duyuracaksın? Ya da körü, apaçık sapıklıkta olanı (sen) mi doğru yola ileteceksin?

41. (Hep bu durumda kalırlarsa) biz seni alıp götürdükten sonra mutlaka onlardan öç alırız.

42. Ya da, onları uyardığımız şeyi sana gösteririz. Bizim kendilerine elbette gücümüz yeter.

43. Sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl! Çünkü sen doğru yoldasın!

44. O Kur'an, sana ve kavmine bir uyarıöğüttür; ondan sorulacaksınız!

45. Senden önce gönderdiğimiz elçilerimizi sorup araştır; Rahman'ın dışında ibadet edilecek birtakım tanrılar kabul etmiş miyiz?

46. Andolsun ki biz Musa'yı da ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen adamlarına göndermişizdir. O da demişti ki: "Ben, gerçekten Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabb'inin elçisiyim!"

47. Fakat onlara ayetlerimizi getirince onlar, bunlara gülüp geçmişlerdi.

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا وَاَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَٓا اَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ
لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾
فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾
وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ
وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا خَيْرٌ مِنْ هٰذَا
الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَٓا اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ
مِنْ ذَهَبٍ اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ
قَوْمَهُ فَاَطَاعُوهُ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾
فَلَمَّٓا اٰسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾
فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْاٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ
مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُٓوا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ
مَا ضَرَبُوهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا
عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنٓي اِسْرَٓائِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَٓاءُ
لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلٰٓئِكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

48. Biz onlara, biri diğerinden büyük olan mucizeler göstermişizdir. Belki dönerler diye de, başlarına çeşitli azaplar indirmişizdir.

49. Ve (sonunda) demişlerdi ki: "Ey büyücü! Sana vermiş olduğu söz hakkına, bizim için rabbine dua et de bizi bağışlasın; biz artık yola geleceğiz!"

50. Fakat kendilerinden azabı kaldırdığımızda, hemen sözlerinden dönmüşlerdir.

51. Firavun halkına şöyle seslendi: "Ey halkım! Mısır'ın yönetimi ve ayaklarımın altında akıp giden ırmaklar benim değil mi? (Böyle olduğunu) görmüyor musunuz?"

52. "Yoksa ben, şu aşağılık (!), konuşmaktan aciz olan adamdan daha üstün değil miyim?"

53. "(O üstünse) ona altın bilezikler atılmalı-armağan edilmeli, yanında melekler de gelmeli (değil miydi?)"

54. Halkını küçümsedi, onlar da ona boyun eğdiler; çünkü onlar da yoldan çıkmış bir toplumdular.

55. Onlar bizi (tutumlarıyla) öfkelendirince, biz de kendilerinden öç aldık; tümünü (suda) boğduk.

56. Onları, sonradan gelecekler için ibretlik bir selef (öncel) ve örnek yaptık.

57. Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak anlatılınca, senin halkın hemen bağırıp çağırarak dalga geçtiler.

58. "Bizim tanrılarımız mı daha iyi, yoksa o mu?" dediler. Bunu da, sadece seninle tartışmak için örnek gösterdiler. Doğrusu onlar kavgacı bir topluluktur.

59. O, sadece, kendisine nimet verdiğimiz bir kuldur ve biz onu İsrailoğullarına örnek yapmışızdır.

60. Eğer dileseydik içinizden, yeryüzünde size halef (ardıl) olacak melekler yaratırdık.

وَاِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ اِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسٰى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ
قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِى تَخْتَلِفُونَ فِيهِ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ
مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيمٍ ﴿٦٥﴾
هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ اَلْاَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا
الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾
اَلَّذِينَ اٰمَنُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ
وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَاَكْوَابٍ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾
وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِى اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾
لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

61. Hiç kuşkusuz o (Kur'an), kıyametin (ne zaman kopacağının) bilgisidir. “Ondan hiç kuşku duymayın! Bana uyun; doğru yol budur!”

62. Sakın şeytan sizi (bu gerçekten) döndürmesin! Çünkü o, sizin apaçık bir düşmanınızdır.

63. İsa açık mucizelerle gelince demişti ki: “Ben, hakkında ayrılığa düştüğünüz şeylerin bir kısmını size açıklamak üzere geldim ve size hikmet getirdim. Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin!”

64. “Hiç kuşkusuz o (Allah), benim de rabbim, sizin de rabbinizdir. Ona kulluk edin! Doğru yol budur!”

65. Aralarından çıkan partiler-gruplar birbirleriyle ayrılığa düştüler. Korkunç bir günün azabından ötürü vay o zulmedenlerin haline!

66. Onlar hiç farkında değilken, kendilerine ansızın gelecek olan kıyametten başkasını mı beklemektedirler?

67. O gün müttakiler dışında dostların kimisi kimisine düşman kesilir.

68. (Müttakilere Allah şöyle der): “Ey kullarım! Bugün size korku yoktur ve siz üzülmeyeceksiniz!”

69. “Ki onlar, ayetlerimize iman etmiş ve Müslüman olmuşlardır.”

70. “Haydi, siz ve eşleriniz cennete girin! Sevinç içinde ağırlanacaksınız!”

71. “Onlara altın tepsilerle kadehler dolaştırılır. Orada canların çektiği, gözlerin hoşlandığı her şey vardır ve siz orada çıkmamacasına kalacaksınız!”

72. “İşte yaptıklarınıza karşılık size miras olarak verilen cennet budur!”

73. “Sizin için orada çok (çeşitli) meyveler vardır; onlardan yiyeceksiniz!”

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾
وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ﴿٧٧﴾
لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا
مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ بَلٰى وَرُسُلُنَا
لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾
سُبْحَانَ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ
يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي
فِي السَّمَاءِ إِلٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾
وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ
عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾
وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَأَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾
وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾
فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

74. Hiç kuşkusuz günahkârlar, cehennem azabında çok uzun süre kalacaklardır.

75. (Azap) onlardan (hiç) hafifletilmez ve onlar orada umutsuzdurlar…

76. Biz onlara zulmetmemişizdir; onlar kendi kendilerine haksızlık etmişlerdir.

77. (Günahkârlar cehennemin bekçisi Malik'e) seslenirler: "Ey Malik! Rabbin bizim işimizi bitirsin! (Böyle yaşamak çekilmez; ölmek daha iyi!) derler. (Malik): "Siz (hep) böyle kalacaksınız!" der.

78. Andolsun ki biz size gerçeği getirmişizdir; fakat çoğunuz, gerçekten hoşlanmamaktasınız!

79. Yoksa onlar (bize karşı) bir iş-plân mı kurmuşlardır? (Bilinsin ki) biz de plân kurarız!

80. Yoksa onlar, sırlarını ve gizli konuşmalarını duymadığımızı mı sanmaktalar? Hayır; (biz işitiriz) ve yanlarındaki elçilerimiz de yazmaktadırlar.

81. De ki: "Eğer Rahman'ın çocuğu olsaydı, ona tapanların ilki ben olurdum."{572}

82. Göklerin ve yerin rabbi, Arş'ın da rabbi (Allah), onların nitelemelerinden uzak ve çok yücedir.

83. Artık bırak onları; kendilerine söz verilen günlerine kadar (dünyalarına) dalıp oyalansınlar!

84. O, gökte de tanrıdır, yerde de tanrıdır. O, hikmetle hükmeden ve her şeyi bilendir.

85. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin yönetimi sadece kendisinde olan (Allah) ne yücedir! Saat'in bilgisi onun yanındadır ve siz ona döndürüleceksiniz.

86. Onun dışında yalvardıkları şeylerin şefaat yetkisi yoktur ancak, bilerek gerçeğe tanıklık edenler başka.{573}

87. Onlara: "Kendilerini kim yarattı?" diye sorsan, elbette "Allah" derler. Öyleyse (gerçekten) nasıl çevrilmektedirler?

88. Ve Elçi'nin: "Rabb'im! Bunlar iman etmeyen bir topluluktur!" demesini de (Allah bilmektedir).

89. Artık sen onlara aldırma! "Selâm!" de (geç)! (Nasılsa) yakında bilip öğreneceklerdir.

44. DUHAN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, 10. ayetteki duhan: duman sözcüğünden almıştır. 59 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hâ, Mîm!

2. Apaçık Kitab'a andolsun ki,

3. Hiç kuşkusuz biz onu mübarek-kutlu bir gecede indirmişizdir. Biz elbette uyarıcıyızdır!

4. Her hikmetli emir-iş o gecede ayrılır;

5. Katımızdan bir buyruktur, ki biz (elçiler) göndermişizdir;

6. Senin rabbinden bir rahmet olarak. O işitendir, bilendir.

7. Eğer kesin olarak inanmaktaysanız (Allah), göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin rabbidir.

8. Ondan başka tanrı yoktur. (o) diriltir; (o) öldürür. (O), sizin de rabbinizdir, önceki atalarınızın da rabbidir.

9. Hayır; onlar bir kuşku içinde oynayıp-oyalanıp durmaktadırlar.

10. Göğün, apaçık bir duman getireceği günü gözle!

11. (O duman) insanları sarıp kuşatır. Bu, incitici bir azaptır. {574}

12. "Rabbimiz! Bizden bu azabı kaldır; çünkü biz (artık) inanıyoruz!" derler.

سورة الدخان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ﴿٢﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ ف۪ي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ
اِنَّا كُنَّا مُنْذِر۪ينَ ﴿٣﴾ ف۪يهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَك۪يمٍ ﴿٤﴾ اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا
اِنَّا كُنَّا مُرْسِل۪ينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٦﴾
رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُوقِن۪ينَ ﴿٧﴾
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْي۪ وَيُم۪يتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ
ف۪ي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَٓاءُ بِدُخَانٍ
مُب۪ينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ
عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ
مُب۪ينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾
اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَل۪يلًا اِنَّكُمْ عَٓائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ
الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى اِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ
وَجَٓاءَهُمْ رَسُولٌ كَر۪يمٌ ﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّٓوا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ﴿١٨﴾

13. (Bu saatten sonra) düşünüp öğüt almak nerde? Oysa kendilerine (daha önce) apaçık bir elçi gelmişti.

14. Sonra ondan yüz çevirdiler ve: "Bu, öğretilmiş bir delidir!" dediler.

15. Biz azabı (sizden) biraz kaldırırız; fakat siz (yeniden) dönersiniz!

16. O gün, o en büyük vuruşla vurduğumuzda, elbette biz öcümüzü almışızdır.

17. Andolsun ki biz, kendilerinden önce Firavun halkını da sınamıştık. Onlara şerefli bir elçi gelmişti:

18. "Ey Allah'ın kulları! Bana gelin-beni dinleyin! Çünkü ben sizin için güvenilir bir elçiyim!" (demişti).

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِۚ اِنّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍۚ ١٩
وَاِنّ۪ي عُذْتُ بِرَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِ ٢٠ وَاِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا ل۪ي
فَاعْتَزِلُونِ ٢١ فَدَعَا رَبَّهُٓ اَنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ٢٢ فَاَسْرِ
بِعِبَاد۪ي لَيْلًا اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَۙ ٢٣ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًاۜ اِنَّهُمْ
جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ٢٤ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍۙ ٢٥
وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍۙ ٢٦ وَنَعْمَةٍ كَانُوا ف۪يهَا فَاكِه۪ينَۙ ٢٧
كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا اٰخَر۪ينَ ٢٨ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَٓاءُ
وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَر۪ينَ ٢٩ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
مِنَ الْعَذَابِ الْمُه۪ينِۙ ٣٠ مِنْ فِرْعَوْنَۜ اِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِف۪ينَ ٣١
وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَم۪ينَۚ ٣٢ وَاٰتَيْنَاهُمْ مِنَ الْاٰيَاتِ
مَا ف۪يهِ بَلٰٓؤٌا مُب۪ينٌ ٣٣ اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَيَقُولُونَۙ ٣٤ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا
الْاُو۫لٰى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَر۪ينَ ٣٥ فَأْتُوا بِاٰبَٓائِنَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ٣٦
اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍۙ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ اَهْلَكْنَاهُمْۘ اِنَّهُمْ
كَانُوا مُجْرِم۪ينَ ٣٧ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
لَاعِب۪ينَ ٣٨ مَا خَلَقْنَاهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٣٩

19. “Allah'a karşı büyüklük taslamayın! Hiç kuşkusuz ben size apaçık bir delil getirmekteyim!”

20. “Beni taşlamanızdan, benim de rabbim, sizin de rabbiniz olan (Allah)’a sığınmaktayım.”

21. “Eğer bana inanmazsanız benden uzaklaşınbari beni kendi halime bırakın!”

22. Sonunda Rabb'ine (yönelen Musa): “Bunlar günahkâr bir topluluktur!” diye yakındı.

23. (Rab): “Öyleyse kullarımla geceleyin yola çık; çünkü siz izleneceksiniz!” (diye duasına cevap verdi).

24. “Denizi (yarıp geçtikten sonra, onu olduğu gibi) açık bırak! Çünkü onlar boğulması gereken bir ordudur!”

25.Onlar (geride) neler neler bırakmışlardı: Bağlar-bahçeler, pınarlar,…

26. Ekinler, güzel konaklar,…

27. İçinde mutlandıkları nice nimetler,…

28. (Sonuç) böyledir işte! Biz, onların bıraktıklarını başka bir topluma miras olarak vermişizdir.

29. Onlara ne yer, ne gök ağlamıştır; kendilerine fırsat-süre verilmemiştir.

30. Andolsun ki biz İsrailoğullarını o küçültücü azaptan kurtarmışızdır:

31. Firavun'dan; çünkü o, büyüklük taslayan, sınırı aşanlardan biriydi.

32. Andolsun ki biz, onları tüm insanlara bilerek üstün kılmışızdır.

33. Ve onlara, içinde apaçık bir sınav olan ayetler vermişizdir.

34. Şunlar (ortak koşanlar) da demektedir ki:

35. “İlk ölümümüzden sonrası yoktur; biz diriltilecek de değiliz!”

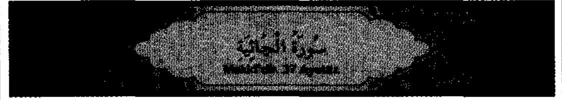
36. “Doğru söylüyorsanız haydi atalarımızı geri getirin!”

37. Onlar mı, yoksa Tubba' halkı ve onlardan öncekiler mi daha iyidir?{575}

38. Biz gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri oyun-eğlence olsun diye yaratmamışızdır.

39. Biz onları gerçek olarakbir amaç için yaratmışızdır; fakat onların çoğu bilmezler

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ
هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾
كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ
فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ
الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ
بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾
كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا
بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ
الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

40. Hiç kuşkusuz (günahkârla-günahsızın) o karar-ayırım günü, tümünün (toplanıp) varacağı gündür.

41. O gün dostun dosta hiçbir yararı olamaz; onlara yardım da edilmez.

42. Ancak Allah'ın merhamet ettikleri (kurtulur). Hiç kuşkusuz o, en güçlü-en üstün olandır; acıyandır da.

43. Hiç kuşkusuz o zakkum ağacı,

44. Günahkârların yemeğidir.

45. Eriyik maden gibi midelerde kaynayacaktır;

46. Tıpkı sıcak suyun kaynaması gibi...

47. (Allah zebanilere emreder): "Onu tutun da, cehennemin ortasına sürükleyip atın!"

48. "Sonra başına, azap olarak, kaynar su dökün!"

49. "Tat (azabı)! Hani sen kendince çok şerefli, çok üstündün ya!"

50. "İşte o kuşkulanıp durduğunuz şey budur!"

21. Müttakiler ise hiç kuşkusuz güvenli bir mekândadırlar..

52. Bahçeler içinde ve pınar başlarında...

53. İpekli ve atlastan giysiler içinde karşılıklı oturmaktadırlar.

54. (Cennet) böyledir işte! Ayrıca biz onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir.

55. Orada, güvenlik içinde, her türlü meyveyi isteyebilirler.

56. Orada, ilk ölümün dışında başka ölüm tatmazlar; (Allah) onları cehennem azabından korumuştur.{576}

57. Rabb'inden bir lütuf olarak. İşte o büyük başarı budur!

58. Onlar düşünüp öğüt alsınlar diye biz on(Kur'an)'u senin dilinde kolaylaştırmışızdır.

59. Öyleyse biraz bekle! Çünkü onlar da beklemektedirler...

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَز۪يزِ الْحَك۪يمِ ﴿٢﴾ اِنَّ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
لَاٰيَاتٍ لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾ وَف۪ي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَٓابَّةٍ اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ
يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَٓاءِ مِنْ
رِزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْر۪يفِ الرِّيَاحِ اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّۚ فَبِاَيِّ حَد۪يثٍ بَعْدَ اللّٰهِ
وَاٰيَاتِه۪ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِكُلِّ اَفَّاكٍ اَث۪يمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُتْلٰى
عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَاۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٨﴾
وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيَاتِنَا شَيْـًٔا اتَّخَذَهَا هُزُوًاۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُه۪ينٌ ﴿٩﴾
مِنْ وَرَٓائِهِمْ جَهَنَّمُۚ وَلَا يُغْن۪ي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْـًٔا وَلَا
مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿١٠﴾ هٰذَا
هُدًىۚ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَل۪يمٌ ﴿١١﴾
اَللّٰهُ الَّذ۪ي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ ف۪يهِ بِاَمْرِه۪ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِه۪ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَۚ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ جَم۪يعًا مِنْهُۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

45. CASİYE SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, 28. ayetteki casiye: diz çökmüş sözcüğünden almıştır. 37 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hâ, Mîm!

2. Bu Kitab'ın indirilmesi, en güçlü-en üstün olan ve hikmetle hükmeden Allah katındandır.

3. Hiç kuşkusuz göklerde de, yeryüzünde de inananlar için pek çok ayetler vardır.

4. Sizin yaratılışınızda ve (her yana) yaydığı tüm canlılarda da kesin inanca ulaşmışlar için ibretler vardır.

5. Gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, Allah'ın gökten rahmet indirip, ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgârları yönetmesinde, aklını kullanmasını bilen bir toplum için ayetler vardır.

6. İşte bunlar, sana gerçek olarak okuduğumuz Allah'ın ayetleridir. Allah'tan ve onun ayetlerinden sonra hangi hadise (söze) iman edecekler?{577}

7. (Gerçeği tersten gören) günah düşkünlerine yazıklar olsun!

8. O, Allah'ın ayetlerinin kendisine okunmakta olduğunu görüp duyar da, sonra büyüklük taslayarak, sanki onları hiç işitmemiş gibi direnir. İşte öylesini, acı bir azapla müjdele!

9. O (ve onun gibiler), bizim ayetlerimizden bir şey öğrendiğinde onu alaya alır. İşte öylelerine alçaltıcı bir azap vardır.

10. Hemen ötelerindeki cehennem (kendilerini beklemektedir). Ne kazandıkları onlara bir yarar sağlar, ne de Allah'tan başka dost edindikleri veliler. Onlara, büyük bir azap muhakkaktır.

11. Bu (Kur'an) bir yol göstericidir! Rablerinin ayetlerini inkâr edenlere iğrenç ve de acı bir azap vardır.,

12. Allah; kendi emriyle, gemiler akıp gitsin ve onun lütfundan arayasınız diye denizi buyruğunuza vermiştir. Umulur ki şükredersiniz!

13. Kendisinden (bir lütuf olarak) göklerde ve yerdekilerin tümünü size boyun eğdirmiştir. Elbette, düşünen bir toplum için bunda ibretler-dersler vardır.

قُلْ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِي اِسْرَآئِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ
مِنَ الْاَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ
اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾
ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلٰى شَرِيعَةٍ مِنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ اِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا
وَاِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾
هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾
اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَآءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَآءَ
مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

14. İman edenlere söyle: "Allah'ın azap günlerinin geleceğini ummayanları bağışlasınlar, çünkü (o), bir toplumu, yaptıklarıyla cezalandırır."

15. Kim iyi bir iş yaparsa, yararı kendisinedir; kim de kötülük ederse, zararı kendisinedir. Sonunda rabbinize döndürüleceksiniz!

16. Andolsun ki biz İsrailoğullarına Kitap, hüküm (karar verme merkezlerine nüfuz etme gücü) ve peygamberlik vermişizdir. Kendilerini güzel rızıklarla beslemiş ve onları tüm halklara üstün kılmışızdır.{578}

17. Ve onlara bu (din) işinde açık belge ve bilgiler vermişizdir. Kendilerine bilgi geldikten sonra aralarındaki çekememezlik yüzünden ayrılığa düşmüşlerdir. Hiç kuşkusuz senin rabbin kıyamet günü, ayrılığa düştükleri şeylerde, aralarında hüküm verecektir.

18. Sonra, sana da din konusunda bir şeriat-yasa vermişizdir; ona uy! Bilmeyenlerin keyfine uyma!

19. Onlar, Allah'tan (gelebilecek) hiçbir şeyi senden savamazlar. Zalimler, birbirlerinin dostlarıdırlar. Allah da kendisinden sakınanların dostudur.

20. Bu Kur'an insanlara ilkeler (ışık, hikmet, ahlâk, güzellikler...) sunmaktadır. Kesin iman sahip-lerine bir yol gösterici ve rahmettir (o)!

21. Yoksa kötülükleri işleyip duranlar, kendilerini iman edip iyi iş işleyenlerle bir mi tutacağımızı sanmaktadırlar? Hayatları ve ölümleri onlarla aynı mı olacak? Ne kötü hüküm vermektedirler!

22. Allah, gökleri ve yeri gerçek olarak belli bir amaç için yaratmıştır ki, her can kazandığıyla cezalandırılsın; kimseye zulmedilmesin.

اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهِ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ اَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
اِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا ائْتُوا بِاٰبَائِنَا اِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلٰى
يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلّٰهِ
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾
وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى كِتَابِهَا اَلْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا
نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا قِيلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا
قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ اِنْ نَظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

23. Sen, hiç egosunu tanrı edineni gördün mü? Nitekim Allah onu bilerek saptırmış, kulağı ve kalbi üzerine mühür vurmuş, gözünün üstüne de bir perde çekmiştir. Şimdi ona, Allah dışında, kim doğru yolu gösterebilir? Düşünüp öğüt almaz mısınız?

24. Dediler ki: "Şu dünyadaki hayatımız dışında başka bir hayat yoktur. Yaşarız; ölürüz ve bizi yok eden sadeçe zamandır. Onların bu konuda hiçbir bilgileri yoktur. Sadece öyle sanıyorlar!?...{579}

25. Açık belge ve bilgilerden oluşan ayetlerimiz kendilerine okunduğunda delilleri ancak şöyle demek olmuştur: "Doğruysanız, haydi babalarımızı (geri) getirin!"

26. De ki: "Allah sizi yaşatmakta, sonra da sizi öldürmektedir. Sonra, kendisinde asla kuşku olmayan kıyamet gününde o sizi bir araya toplayacaktır. Ancak, insanların çoğu bilmezler.

27. Göklerin ve yerin yönetimi sadece Allah'ındır. Kıyamet gerçek olduğu gün, işte o gün, batılı savunmuş olanlar hepten kaybedecektir.

28. O gün her ümmeti (Allah'ın huzurunda) diz çökmüş durumda görürsün! Her toplum kendi kitabına çağrılır: "Bugün yaptıklarınızla cezalandırılacaksınız!" (denir.)

29. "İşte bu kitabımızıdır (tutulan kayıtlarımızdır). Sizin yüzünüze karşı gerçeği dile getirmektedir. Çünkü biz yapmakta olduklarınızı yazmışızdır."

30. İman edip iyi işler yapanlara gelince, rableri onları rahmeti-ne sokacaktır. İşte bu apaçık kurtuluştur - büyük mutluluktur!

31. İnkâr edenlere gelince: "Ayetlerim size okunmuş ve siz de büyüklenip günahkâr bir topluluk olmuştunuz, değil mi?"

32. "Allah'ın vaadi gerçektir; (duruşma) saatinde kuşku yoktur" dendiğinde: "Saat nedir bilmeyiz! Biz sadece birtakım sanılara sahibiz ve bu konuda kesin bir bilgimiz olmadığından inanamıyoruz" demiştiniz.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٣﴾
وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسٰيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا
وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ
اتَّخَذْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ
لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ
رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ
الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

33. Yaptıkları kötülükleri kendilerine görünmüştür ve alay edip durdukları şey onları kuşatmıştır.

34. Ve onlara denir ki: "Bugün biz sizi unutmuşuzdur! Tıpkı sizin bugününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi. Varıp kalacağınız yer ateştir. (Burada) hiçbir yardımcınız da yoktur."

35. Bunun sebebi şudur: "Siz Allah'ın ayetlerini alay konusu etmiştiniz. Dünya hayatı sizi aldatmıştır. Artık (uzun süre) oradan çıkarılmazlar, özürleri de kabul edilmez.

36. Hamd sadece; Göklerin Rabb'i, Yerin Rabb'i, Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabb'i Allah'adır.

37. Göklerde ve yerde ululuk sadece onundur. O, en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

46. AHKAF SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 21. ayette Ad kavminin yaşadığı bölgedeki kum tepeleri-ahkaf'tan söz edildiğinden sureye bu ad verilmiştir. 35 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hâ, Mîm!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا اُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ
اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوَاتِ اِيتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اَثَارَةٍ مِنْ
عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾

2. Bu Kitab'ın indirilmesi, en güçlü-en üstün olan ve hikmetle hükmeden Allah katındandır.

3. Biz gökleri, yeri ve arasındakileri ancak gerçek olarak-belli bir amaca göre ve belli bir süre için yaratmışızdır. İnkâr edenler, uyarıldıkları şeyden yüz çevirmektedirler.

4. Allah'ın dışında yalvarıp durduklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana, yerden neyi yaratmışlardır? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru sözlü iseniz, bundan önce (inmiş olan) bir kitap ya da bilgi kalıntısı getirin!

5. Allah'ı bırakıp da, kıyamete dek kendisine cevap veremeyecek şeylere yalvarıp durandan daha sapık kim olabilir? Oysa onlar, bunların yalvarmalarından habersizdirler.

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾
وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ
هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا
تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ
بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَى إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى
مِثْلِهِ فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ
لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ
كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا
عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

6. İnsanlar (mahşerde) toplandıklarında (taptıkları tanrılar) onlara düşman olurlar ve onların kendilerine tapınmalarını tanımazlar.{580}

7. Onlara açık seçik olan ayetlerimiz okunduğunda, kendilerine gelen gerçeğe karşı çıkanlar: "Bu, apaçık bir büyüdür," dediler.

8. Yoksa: "Onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer ben onu uydurmuşsam, Allah'tan gelecek cezaya karşı sizin bana bir yararınız olmaz. O, sizin yaptığınız taşkınlığı bilmektedir. Benimle sizin aranızda onun tanık olması yeter. O, bağışlayandır; esirgeyendir de."

9. De ki: "Ben, türedi bir peygamber değilim. Bana ve size ne olacağını da bilemem. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben, apaçık bir uyarıcıdan başka bir şey değilim."

10. De ki: "Hiç düşündünüz mü? Eğer bu (Kur'an) Allah katındansa ve siz de onu inkâr etmişseniz? İsrailoğullarından bir tanık da bunun benzerini (Tevrat'ta) görüp iman etmişse ve siz de büyüklük taslamışsanız? Hiç kuşkusuz Allah, zalim bir toplumu doğru yola iletmez.

11. İnkâr edenler, iman edenlere dediler ki: "Eğer bu, iyi bir şey olsaydı, bunlar ona inanmakta bizi geçemezlerdi." Oysa onunla doğru yolu bulmadıklarından: "Bu eski bir yalandır" diyeceklerdir.

12. Bundan önce Musa'nın Kitabı önder ve rahmet idi. Bu da, zulmedenleri uyarmak, iyileri-iyilik yapanları müjdelemek, (kendinden önceki Kitabı) doğrulamak üzere Arap diliyle (indirilmiş) bir kitaptır.

13. "Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru olanlar (var ya) onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

14. Onlar cennet halkıdır; yaptıklarına karşılık olarak orada çıkmamacasına kalacaklardır.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا
وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ
سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى
وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ
إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ
مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي
كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَكُمَا أَتَعِدَانِنِي
أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ
آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾
وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ
فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا
كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

15. Biz insana, ana babasına iyilik edip-güzel davranmasını tavsiye ettik. Anası onu güçlükle taşımış ve güçlükle doğurmuştur. Onun (gebelikte) taşınması ve sütten kesilmesi otuz ay sürmüştür. Nihayet güçlü çağına erip kırk yaşına varınca demiştir ki: "Rabb' im! Beni, bana ve ana babama verdiğin nimete şükretmeye yönelt! Benim soyumu islah et! Ben tövbe edip sana yöneldim ve ben gerçekten sana teslim olanlardanım!"

16. İşlediklerinin en iyisini kabul ettiğimiz ve kötülüklerinden geçtiğimiz bu kişiler cennet halkı arasındadırlar. Bu, kendilerine verilen sözün gerçekleşmesidir.

17. Öte yandan bir başkası anasına, babasına: "Öf size! Benden önce nice nesiller gelip geçmişken benim yeniden diriltileceğimi mi iddia ediyorsunuz?" O ikisi Allah'a sığınarak: "Yazık sana! Allah'a iman et! Hiç kuşkusuz Allah'ın vaadi gerçektir." (derler. O ise): "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değil." der.{**581**}

18. İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan, kendilerinden önce gelip geçmiş ümmetler içinde azap sözünü hak etmiş kimselerdir. Onlar gerçekten kaybedenlerdir.

19. Her birinin yapıp ettiklerinden ötürü dereceleri vardır. Yaptıklarının karşılığı, haksızlık edilmeden tam verilir.

20. İnkâr edenler cehenneme sunuldukları gün (kendilerine denir ki): "Dünya hayatınızda tüm güzel şeylerinizi boşa harcayıp onların zevkini sürdünüz. Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanızdan ve yoldan çıkmanızdan ötürü bugün ateşten bir azapla cezalandırılacaksınız!"

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ اَلَّا تَعْبُدُوا اِلَّا اللّٰهَ اِنّ۪ي اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا اَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا
فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ
عِنْدَ اللّٰهِ وَاُبَلِّغُكُمْ مَا اُرْسِلْتُ بِه۪ وَلٰكِنّ۪ي اَرٰيكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هٰذَا
عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِه۪ ر۪يحٌ ف۪يهَا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٢٤﴾
تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوا لَا يُرٰى اِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذٰلِكَ نَجْزِي
الْقَوْمَ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ ف۪يمَا اِنْ مَكَّنَّاكُمْ ف۪يهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سَمْعًا وَاَبْصَارًا وَاَفْئِدَةً فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا
اَبْصَارُهُمْ وَلَا اَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِاٰيَاتِ
اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا
مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾
فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُرْبَانًا اٰلِهَةً بَلْ ضَلُّوا
عَنْهُمْ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

21. Ad'ın kardeşinin (Hud), kum tepelerindeki halkını uyarışını hatırla! Ondan önce de, sonra da: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin! Ben sizin için, büyük bir günün azabından korkmaktayım!" diyen nice uyarıcılar geçmişti.{582}

22. Dediler ki: "Sen bizi tanrılarımızdan çevirmek için mi geldin?" Doğru sözlüysen, tehdit ettiğin şeyi bize getir. (de görelim!)"

23. Dedi ki: "Onun bilgisi sadece Allah'ın yanındadır. Ben, benimle gönderilen mesajı size duyurmaktayım; fakat sizin cahil bir toplum olduğunuzu görmekteyim."

24. Derken onu (azabı), vadilerine yönelen bir bulut biçiminde gördüklerinde: "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur," dediler. "Hayır; o, sizin çabuk gelmesini istediğinizdir; içinde azabın olduğu bir rüzgârdır!"

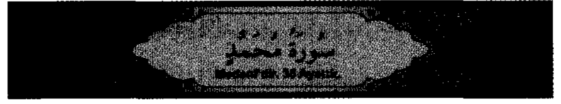
25. O (rüzgâr) rabbinin emriyle her şeyi yerle bir eder. Böylece evlerinden başka hiçbir şey görünmez olur. İşte biz, günahkâr bir toplumu böyle cezalandırmaktayız.

26. Andolsun ki biz onlara, size vermediğimiz olanak ve gücü vermişizdir.Onlara, işitme ve görme duyularıyla gönüller verdik. Ancak ne kulakları, ne gözleri, ne de gönülleri kendilerine bir yarar sağlamıştır. Çünkü bile bile Allah'ın ayetlerini inkâr etmekteydiler. Sonunda alay konusu ettikleri şey kendilerini sarıp sarmalamıştır.

27. Andolsun ki biz, çevrenizdeki nice kentleri de yok etmişizdir. (İnkârdan) dönerler diye ayetleri bir bir açıklamışızdır.

28. Allah'tan başka, kendilerine (Allah katında) yakınlık (kurmak) için tanrı edindikleri şeyler (kişiler) kendilerine yardım etselerdi ya! Hayır; onlar kaybolup gitmişlerdir. İşte onların yalanları ve uydurmaları budur. (Hakikat karşısında batıl nedir ki?"

وَاِذْ صَرَفْنَٓا اِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْاٰنَۚ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُٓوا
اَنْصِتُواۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُنْذِرٖينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَٓا اِنَّا
سَمِعْنَا كِتَابًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدٖٓي اِلَى الْحَقِّ
وَاِلٰى طَرٖيقٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَٓا اَجٖيبُوا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوا بِهٖ يَغْفِرْ
لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلٖيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ
فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَٓاءُۜ اُولٰٓئِكَ
فٖي ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذٖي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰىۜ بَلٰٓى اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذٖينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِۜ اَلَيْسَ هٰذَا
بِالْحَقِّۜ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَاۜ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْۜ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَۙ لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا سَاعَةً
مِنْ نَهَارٍۜ بَلَاغٌۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

29. Hani cinlerden birilerini, Kur'an dinlemek üzere sana yöneltmiştik. Onun huzuruna vardıklarında (birbirlerine): “Susup dinleyin!” dediler. (Okuma) bitirilince, uyarıcılar olarak kavimlerine döndüler.

30. Dediler ki: “Ey kavmimiz! Biz gerçekten, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan bir kitap dinledik. O, gerçeğe ve doğru yola iletmektedir!”

31. “Ey kavmimiz! Allah'a çağırana uyun! Ona iman edin ki günahlarınızın bir kısmını bağışlasın ve sizi acı bir azaptan korusun!”

32. Kim Allah'ın davetçisine uymazsa, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakamaz ve onun Allah'tan başka dostları olmaz. Böyleleri, apaçık bir sapıklık içindedirler.

33. Gökleri ve yeri yaratan ve bunları yaratmaktan yorulmayan Allah'ın, ölüleri de diriltebileceğini düşünemezler mi? Evet, o her şeye güç yetirendir.

34. İnkâr edenler ateşe sunuldukları gün (denir ki): “Bu, gerçek değil miymiş?” Onlar da: “Rabbimize andolsun ki evet (gerçekmiş)” derler. (Rab da): “Öyleyse inkâr etmenizden ötürü azabı tadın!” der.

35. Artık karar ve azim sahibi peygamberler nasıl sabrettilerse, sen de sabret! Onlar (nankörler) için de acele etme! Onlar, kendilerine vaad edileni gördüklerinde (dünyada sanki) günün bir saati kadar kalmış gibi sanırlar. Bu bir bildiri-duyurudur! Yoldan çıkmışlardan başkası hiç yok edilir mi?

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ
عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا
الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَاِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتّٰى
اِذَا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَاءً
حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ذٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ
وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ
اَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
كَرِهُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ
اَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَاَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾

47. MUHAMMED SURESİ

(Medine'de inmiştir. 2. ayetinde Hz. Peygamber'in adı geçtiği için sureye, bu ad verilmiştir. 38 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1.Allah, inkâr edip kendisinin yoluna engel olanların çabalarını boşa çıkarmıştır.

2. İman edip iyi işler yapanlar ve rableri tarafından Muhammed'e indirilen gerçeğe bağlananların (Allah) günahlarını örtmüş ve durumlarını düzeltmiştir.

3. Böyledir işte; çünkü inkârcılar boş-temelsiz olan batıla uymuşlar, iman edenlerse rablerinden gelen gerçeğe bağlanmışlardır. Allah, onların durumlarını insanlara böyle örneklemektedir.

4. (Savaşta) inkârcılarla karşılaştığınızda boyunlarını vurun! Sonunda onlara baskın gelip sindirdiğinizde bağı sıkı bağlayın (onları silahlarından ayırın)! Ondan sonra ya karşılıksız bırakırsınız ya da fidye alıp bırakırsınız. Savaş hâli sona erinceye dek bunu böyle uygulayın! Allah dilemiş olsaydı elbette onlardan öç alırdı; ancak o sizi böyle, birbirinizle sınamaktadır. Allah yolunda öldürülenlere gelince, (Allah) onların yaptıklarını kesinlikle boşa çıkarmayacaktır.{583}

5. Onları doğruya iletecek ve durumlarını düzeltecektir.

6. Onları, kendilerine tanımladığı cennete sokacaktır.

7. Ey iman edenler! Eğer siz (Allah'ın) dinine yardım ederseniz, (o da) size yardım eder; ayaklarınızı sağlam tutar.{584}

8. İnkâr edenler(e gelince): "Yıkım (yenilgi) onlara! (Allah) onların işlerini boşa çıkarmıştır.

9. Böyledir işte... Onlar, Allah'ın indirdiğini çirkin bulmuşlardır. (Allah) da onların işlerini geçersiz kılmıştır.

10. Onlar, kendilerinden öncekilerin sonlarının nice olduğunu görmek için yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Allah onları yerle bir etmiştir. Bu inkârcılara da, onun benzeri bir son muhakkaktır.

11. Böyledir işte... Allah, iman edenlerin velisidir, inkârcılarınsa hiçbir yardımcısı yoktur.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ
وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ
أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ
سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا
أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ
لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً
حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا
خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾
وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾
فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ
لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ
لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

12. Allah, iman edip iyi işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkârcılarsa dünyada biraz yaşarlar ve hayvanların yediği gibi yerler. (Sonunda) ateş onların konaklama yeridir.

13. Seni çıkardıkları kentten daha güçlü nicelerini yok etmişizdir; onlara yardım eden de olmamıştır.

14. Rabb'inden apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, işlediği kötülükleri kendisine güzel gözüken kişi gibi midir? Onun gibiler sadece tutkularına uymaktadırlar.

15. Müttakilere vadedilen cennet işte şöyledir: İçinde dupduru su ırmakları vardır; tadı hiç değişmeyen süt ırmakları, içenlere haz veren şarap ırmakları, süzme bal ırmakları ve onlar için orada her çeşit meyveler ve rablerinden de bağışlanma vardır. (Şimdi bu nimetler içindekiler), cehennemde çok uzun süre kalacak ve bağırsaklarını lime lime eden kaynar su içirilen kimseler gibi olur mu?

16. Onlardan kimisi de gelip seni dinlemektedir. Senin yanından çıkıp, kendilerine bilgi verilmişler(in yanına vardıklarında) derler ki: "O, biraz önce ne söyledi?" Onlar, Allah'ın kalplerini mühürledikleridir; istek ve tutkularına uymuşlardır.{585}

17. Doğru yolu bulanlara gelince, (Allah) onların hidayetini artırır; takvadaki derecelerini yükseltir.

18. (O inkârcılar) ille de, saatin ansızın kendilerine gelmesini mi beklemektedirler? İşte onun belirtileri gelmiştir. O uyarıldıkları saat kendilerine geldikten sonra öğüt almaları neyi değiştirir ki?

19. Allah'tan başka tanrı olmadığını bilesin! Kendi günahın, mümin erkek ve kadınların günahları için bağışlanma dile! Allah, dönüp dolaştığınız, varıp konaklayacağınız yerlerinizi bilmektedir.{586}

وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌۚ فَاِذَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ
مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُۙ رَاَيْتَ الَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِۜ فَاَوْلٰى لَهُمْۚ ﴿٢٠﴾
طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ
لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْۚ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا
فِى الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُٓوا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ
الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلٰٓى
اَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىۙ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْۜ
وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا
مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ فِى بَعْضِ الْاَمْرِۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾
فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَٓا اَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوا
رِضْوَانَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ
فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

20. İman edenler: "(Savaş hakkında) bir sure indirilmesi gerekmez miydi?" derler. Fakat açık hükümlü (muhkem) bir sure indirilip de onda savaştan söz edilince, kalplerinde hastalık bulunanların sana, ölüm korkusuyla bayılıp düşen birinin bakışlarıyla baktıklarını görürsün! Oysa kendileri için uygun olan,

21. İtaat etmek ve güzel söz söylemektir. İş kesinlik kazandığında, Allah'a verdikleri sözde sadık kalsalardı, elbette kendileri için daha hayırlı olurdu.

22. Demek, işbaşına gelecek olsanız, yeryüzünde bozgunculuk çıkaracaksınız ve akrabalık bağlarını koparacaksınız öyle mi?

23. İşte, Allah'ın lânetleyip sağırlaştırdığı ve körleştirdiği kimseler bunlardır! {587}

24. Onlar Kur'an'ı(n anlamını) düşünmezler mi? Yoksa kalplerine kilit mi vurulmuştur?

25. Kendilerine doğru yol iyice belli olduktan sonra arkalarına (eski inançlarına) dönenleri şeytan ayartmış, onları sonu olmayan umutların peşine takmıştır.

26. Böyledir işte... Bu (dönenler), Allah'ın indirdiğini çirkin görenlere (kimi Kitap ehline) dediler ki: "Kimi işlerde size uyacağız." Oysa Allah, onların gizlediklerini bilmektedir.

27. Ya melekler canlarını alırken, onların (pişmanlıkla) yüzlerine ve kalçalarına vura vura dövünecekleri zaman (halleri) nice olur? {588}

28. Böyledir işte... Çünkü onlar Allah'ı gazaplandıran şeye uydular da onu hoşnut edecek şeyleri çirkin gördüler. Sonunda da Allah tüm işlerini boşa çıkarıverdi.

29. Yoksa kalplerinde hastalık olanlar, Allah'ın, kendilerindeki kini (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar?

وَلَوْ نَشَاءُ لَاَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمٰيهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ
الْقَوْلِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ
مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَا اَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
لَهُمُ الْهُدٰى لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا
اِلَى السَّلْمِ وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾
اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا
يُؤْتِكُمْ اُجُورَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ اِنْ يَسْـَٔلْكُمُوهَا
فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَا اَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ
تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَاِنَّمَا
يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا اَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾

30. Biz dileseydik, onları sana gösterirdik; sen onları zaten yüzlerinden de tanırsın ve elbette onları sözlerindeki üsluptan da tanımaktasın. Allah, yaptıklarınızı bilmektedir.

31. Andolsun ki biz, iççinizden cihat edenlerle sabredenleri belirleyinceye dek sizi deneyeceğiz ve kişiliklerinizi sınayacağız!

32. Hiç kuşkusuz inkâr edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine doğru yol belli olduktan sonra Elçi'ye karşı gelip zorluk çıkaranlar, kesinlikle ve hiçbir şeyle Allah'a zarar veremezler. (Allah) onların yaptıklarını boşa çıkaracaktır.

33. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin; Peygamber'e itaat edin ve işlerinizi boşa çıkarmayın!

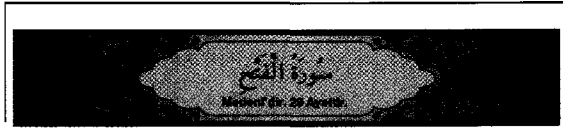
34. İnkâr edenler, Allah'ın yoluna engel olanlar; sonra da kâfir olarak ölenler (var ya) hiç kuşkusuz Allah, onları bağışlamayacaktır.

35. Siz galip durumdayken gevşeyip barış istemeyin! Allah sizinledir. O sizin çabalarınızı-gayretlerinizi asla ziyan etmeyecektir.{589}

36. Dünya hayatı gerçekten bir oyun ve eğlencedir. Eğer iman eder; Allah'tan korkup sakınırsanız, (o) size ödüllerinizi verir ve sizden mallarınızı da istemez.

37. Eğer onları (mallarınızı) isteseydi de sizleri sıkıştırsaydı, cimrilik ederdiniz ve sizin gizli yanlarınızı ortaya çıkarırdı.{590}

38. Siz işte böylesiniz: Allah yolunda harcamaya çağırılırsınız; fakat içinizden kimileri cimrilik eder. Kim cimrilik ederse, kendi kendisine karşı cimrilik etmiş olur. Allah zengindir; sizlerse fakirsiniz! Eğer yüz çevirecek olursanız, Allah yerinize bir başka toplumu getirir de onlar sizin gibi olmazlar (imanlarında sadıktırlar).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا (١) لِيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ
وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا (٢) وَيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا
عَزِيزًا (٣) هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا
مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (٤)
لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيمًا (٥)
وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ
الظَّانِّينَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا (٦)
وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (٧)
إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا (٨) لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (٩)

48. FETİH SURESİ

(Medine'de inmiştir. İçinde birkaç kez fetih sözcüğü geçtiğinden sureye fetih-zafer suresi denmiştir. Hudeybiye Antlaşması'ndan dönerken, Mekke ile Medine arasında inmiştir. 29 ayettir)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hiç kuşkusuz, biz sana apaçık bir fetih-zafer (yolu) açmışızdır;

2. Ki Allah, senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlasın, sana olan nimetini tamamlasın ve seni doğru bir yola iletsin;

3. Ve Allah, üstün ve şerefli bir zaferle sana olan yardımını taçlandırsın...

4. Müminlerin gönüllerine, iman üzerine iman katıp artırmak için ona güven duygusu ve huzur indiren odur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, her şeyi bilen ve hikmetle hükmedendir.

5. (Bunlar), mümin erkeleri ve mümin kadınları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokmak içindir; ki orada hiç çıkmamak üzere kalacaklardır. Onların günahlarını da örtecektir. Bu, gerçekten Allah katında büyük bir başarıdır.

6. (Bu aynı zamanda), Allah hakkında kötü düşünceler besleyen ikiyüzlü erkeklerle ikiyüzlü kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları cezalandırması, (Müslümanlar için düşündükleri) o kötülük çemberinin, kendi başlarına inmesi içindir. Allah onlara gazaplanmış ve kendilerini lânetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Orası, ne kötü bir varış yeridir!

7. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

8. (Ey Muhammed!) Hiç kuşkusuz biz seni; bir tanık, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak göndermişizdir.

9. Ki Allah'a ve Elçisi'ne iman edesiniz, onu destekleyesiniz, ona saygı gösteresiniz ve sabah akşam onu (Allah'ı) tesbih ederek yüceltesiniz!

اِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللّٰهَ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ
فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهِ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللّٰهَ
فَسَيُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ
شَغَلَتْنَا اَمْوَالُنَا وَاَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
بِاَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا
اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ
اِلٰى اَهْلِيهِمْ اَبَدًا وَزُيِّنَ ذٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ
ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ
وَرَسُولِهِ فَاِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ
اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ
اِلٰى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ اَنْ يُبَدِّلُوا
كَلَامَ اللّٰهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ
بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

10. (Allah ve İslâm uğrunda ölünceye dek mücadele etmek üzere) sana biat edenler, gerçekte Allah'a biat etmekte (söz vermektedirler). Allah'ın eli, onların ellerinin üstündedir. Kim sözünden dönerse, kendi aleyhine dönmüş olur. Kim de Allah'a verdiği sözü tutarsa, Allah ona büyük bir ödül verecektir.{591}

11. Bedevilerden geride bırakılanlar: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz oyaladı. Bundan dolayı bizim için (Allah'tan) bağışlanma dile!" diyeceklerdir. Onlar, kalplerinde olmayanı dilleriyle söylemektedirler. De ki: "Sizin için bir zarar ya da yarar dilemiş olsa, Allah'ın bu dileğine kim engel olabilir?" Hayır; Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

12. Siz; Elçi ve müminler bir daha ailelerine hiç dönmeyecek sandınız ve bu düşünce gönüllerinize hoş göründü de çirkin bir sanıya kendinizi kaptırdınız. Böylece, yok olmayı hak eden bir topluluk oldunuz!

13. Kim Allah'a ve Elçisi'ne iman etmezse, bilsin ki biz inkârcılar için korkunç bir ateş hazırlamışızdır.

14. Göklerin ve yerin yönetimi sadece Allah'ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah, bağışlayandır; esirgeyendir de.

15. O geri bırakılanlar, ganimetleri almak için gittiğinizde diyecekler ki: "Bizi bırakın da sizinle birlikte gelelim!" Onlar, Allah'ın sözünü değiştirmeyi istemektedirler. De ki: "Siz benimle gelemezsiniz; Allah önceden böyle buyurmuştur." (Bu sefer) onlar: "Siz bizi çekemiyorsunuz" diyeceklerdir. Hayır; onların anlayışları pek kıttır.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولٖى بَأْسٍ شَدٖيدٍ
تُقَاتِلُونَهُمْ اَوْ يُسْلِمُونَ فَاِنْ تُطٖيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا
وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرٖيضِ حَرَجٌ
وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنٖينَ
اِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فٖي قُلُوبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكٖينَةَ
عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرٖيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثٖيرَةً يَأْخُذُونَهَا
وَكَانَ اللّٰهُ عَزٖيزًا حَكٖيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثٖيرَةً
تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ
وَلِتَكُونَ اٰيَةً لِلْمُؤْمِنٖينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقٖيمًا ﴿٢٠﴾
وَاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا
الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصٖيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ
الَّتٖي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدٖيلًا ﴿٢٣﴾

16. O geride kalan bedevilere de ki: "Siz yakında, çok zorlu savaşçı(lar) olan bir topluma karşı savaşa çağırılacaksınız. Onlarla (ya) savaşırsınız ya da (onlar) teslim (Müslüman) olurlar. Eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir ödül verir. Eğer, önceden döndüğünüz gibi yine dönerseniz, sizi çok acı bir biçimde cezalandırır.

17. Köre güçlük-sorumluluk yoktur; topala güçlük yoktur, hastaya da güçlük yoktur (Bunlara savaş farz değildir.) Kim Allah'a ve Elçisi'ne itaat ederse, (Allah) onu, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de yüz çevirir (sorumluluktan) kaçarsa, onu da acı bir azaba uğratır.

18. Andolsun ki Allah, o ağacın altında sana biat eden (bağlılık sözünü veren)müminlerden hoşnut olmuştur. Onların kalplerindekileri bilmiş; onlara güven ve huzur indirmiş ve onları yakın bir fetih-zaferle ödüllendirmiştir.{592}

19. Ve kendilerine elde edecekleri pek çok ganimeti de lütfetmiştir. Allah, en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

20. Allah size, elde edeceğiniz daha birçok ganimet vadetmiştir. İşte size şimdilik bunu (Hudeybiye Barışı'nı) vermiştir. Böylece, insanların ellerini sizden çekmiştir ki bu, müminlere bir ibret-ders olsun! Allah sizi doğru olan yola iletmektedir.

21. Ve başka (nice ganimetler ki) siz henüz onlara güç yetiremezsiniz; fakat Allah onları kuşatmıştır. Allah, her şeye güç yetirendir.

22. Eğer inkâr edenler sizinle savaşsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra ne bir veli, ne de yardımcı bulabilirlerdi.{593}

23. Allah'ın, öteden beri süregelen sünneti-yasası budur. Allah'ın yasasında bir değişiklik bulamazsın!

وَهُوَ الَّذِى كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ
مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْىَ
مَعْكُوفًا اَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاۤءٌ
مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَؤُهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ
بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِى رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاۤءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
فِى قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ
عَلٰى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوا
اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ
صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
اِنْ شَاۤءَ اللّٰهُ اٰمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُؤُسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذٰلِكَ
فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

24. Mekke'nin orta yerinde sizi onlara karşı üstün getirdikten sonra, onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çeken odur. Allah, yaptıklarınızı görendir.{594}

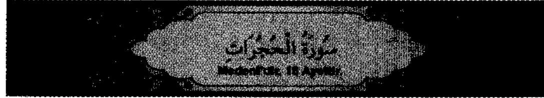
25. Onlar o kimselerdir ki inkârcılıklarından ötürü sizin Mescid-i Haram'ı ziyaret etmenize ve bekletilen kurbanların yerine ulaşmasına engel olmuşlardır. Eğer o yanda, kendilerini bilmediğiniz mümin erkek ve mümin kadınları, bilmeyerek tepelemenizden ötürü dayanılmaz bir sıkıntı size dokunmayacak olsaydı (Allah savaşmanıza izin verirdi!) (Böyle yapması) dilediğini rahmetine sokmak içindir. Eğer (iman edenlerle inkârcılar) birbirinden ayrılmış olsaydı, (o durumda) elbette inkârcıları acı azaba çarptırırdık.{595}

26. İnkârcılar kalplerine (o zaman), öfke ve gayreti, o cahiliye (döneminin) öfke ve çabasını koymuşlardı.(Buna karşılık) Allah da Elçisi'ne ve müminlere huzur ve güven duygusu vermişti. Böylece onları "takva" kelimesine bağlamıştı.

27. Andolsun ki Allah, Elçisi'nin rüyasını doğru çıkarmıştır. Allah dilerse güven içinde başlarınızı tıraş etmiş ya da kısaltmış olarak, hem de korkmayarak, Mescid-i Haram'a elbette gireceksiniz! Allah sizin bilmediğinizi bildiğinden, bundan önce size yakın bir zafer hazırlamıştır.{596}

28. O, tüm dinlere üstün kılmak üzere Elçisi'ni en doğru ve gerçek dinle gönderendir. Tanık olarak Allah yeter.{597}

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ اَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
بَيْنَهُمْ تَرٰيهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا
سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ اَثَرِ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ
وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيلِ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهُ فَاٰزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى
عَلٰى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَرْفَعُوا
اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ
يَغُضُّونَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ اُولٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ
قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾
اِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

29. Muhammed Allah'ın elçisidir. Onunla birlikte olanlar inkârcılara karşı zorlu, birbirlerine karşı merhametlidirler. Onları rükû ve secde ederken, Allah'ın lütuf ve rızasını ararken görürsün. Yüzlerinde secdenin izleri vardır. Onların Tevrat'taki özellikleri budur, İncil'deki özellikleri de şöyle bir ekin gibidir: Ekin sanki filizini çıkarmıştır; derken onu güçlendirmiştir; kalınlaştırmıştır. Sonra sapları üzerinde dimdik boy atmıştır. Bu durum, ekincinin hoşuna gitmektedir. (İşte bu örnek) inkârcıları öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edenlere ve iyi iş yapanlara bağışlanma ve büyük bir ödül vadetmiştir.{598}

49. HUCURAT SURESİ

(Medine'de inmiştir. Adını 4. ayetteki hucurat-odalar sözcüğünden almıştır. Sure, dinamik bir toplum olma yoluna giren Müslümanlara kimi toplumsal görgü kurallarını açıklamaktadır. 18 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey iman edenler! Allah'ın ve Elçisi'nin huzurunda öne geçmeyin ve Allah'tan çekinip sakının! Hiç kuşkusuz Allah işitendir; bilendir de.

2. Ey iman edenler! Seslerinizi, Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin! Birbirinizle bağırarak konuştuğunuz gibi, onunla da o yükseklikteki sesle konuşmayın! Yoksa, siz farkında değilken, (güzel) işleriniz boşa gidiverir.

3. Allah'ın Elçisi'nin huzurunda (konuşurken) seslerini kısanlar var ya, işte onlar öyle kimselerdir ki, Allah onların kalplerini takva ile sınamıştır. Onlar için bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

4. Odaların arkasından sana bağırarak sesleneler var ya, onların çoğu düşüncesiz kimselerdir!

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ
فَتَبَيَّنُوا اَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾
وَاعْلَمُوا اَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللّٰهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ
اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ اُولٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾
فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَاِنْ طَائِفَتَانِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰيهُمَا عَلَى
الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتّٰى تَفِيءَ اِلٰى اَمْرِ اللّٰهِ فَاِنْ فَاءَتْ فَاَصْلِحُوا
بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰى اَنْ يَكُونُوا
خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسٰى اَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ
وَلَا تَلْمِزُوا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْاَلْقَابِ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ
بَعْدَ الْاِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَاُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

5. Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya değin bekleselerdi, kendileri için daha hayırlı olurdu. Allah çok bağışlayandır; çok esirgeyendir.

6. Ey iman edenler! Size fasık (özü sözü tutarsız) birisi bir haber getirirse, onun doğruluğunu araştırın! Yoksa bilmeyerek bir topluluğa karşı kötülük edersiniz de, sonra yaptığınıza pişman olursunuz.

7. Bilin ki Allah'ın Elçisi aranızdadır. İşlerin çoğunda size uysaydı, sıkıntıya düşerdiniz; fakat Allah size imanı sevdirdi ve onu gönüllerinizde süsleyip etkin kıldı da size inkârı, yoldan çıkmışlığı ve isyanı-kural dışılığı çirkin gösterdi. İşte, doğru yolda olanlar bunlardır.

8. (Elbette bu) Allah'ın bir lütfu ve nimetidir. Allah, her şeyi bilen, hikmetle hükmedendir.

9. Eğer müminlerden iki topluluk birbirleriyle savaşırsa, onların aralarını bulup-barıştırın! Şayet biri, ötekine saldırıyı sürdürürse, saldıran tarafla savaşın ki, Allah'ın buyruğuna dönsün! Dönerse, aralarını adaletle düzeltin! Çünkü Allah, adil davrananları sever.

10. Hiç kuşkusuz müminler (din bakımından) kardeştir. Kardeşlerinizin arasını düzeltin! Allah'tan korkup sakının ki size merhamet edilsin.

11. Ey iman edenler! Bir topluluk, başka bir toplulukla alay etmesin! Belki onlar, kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da başka kadınlarla alay etmesin! Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Birbirinizin ayıp-kusurlarını aramayın! Birbirinizi kötü-küçük düşürücü sözcüklerle çağırmayın! İmandan sonra yoldan çıkmışlık ne kötü bir isimdir!{599}Kim tövbe etmezse, işte öyleleri zalimdir.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَث۪يرًا مِنَ الظَّنِّۘ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَلَا
تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًاۜ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ
اَخ۪يهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَح۪يمٌ ﴿١٢﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثٰى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا
وَقَبَٓائِلَ لِتَعَارَفُواۜ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰيكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ
خَب۪يرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّاۜ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلٰكِنْ قُولُٓوا
اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْا۪يمَانُ ف۪ي قُلُوبِكُمْۜ وَاِنْ تُط۪يعُوا اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَح۪يمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪
ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۜ
اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِد۪ينِكُمْۜ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿١٦﴾
يَمُنُّونَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُواۜ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْۚ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ
عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰيكُمْ لِلْا۪يمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ
غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بَص۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

12. Ey iman edenler! Zan(sanı)'dan kaçının! Çünkü zannın bir kısmı-kimi zanlar günahtır. Birbirinizin gizli şeylerini araştırmayın! Kiminiz kiminizi arkasından çekiştirmesin! Herhangi biriniz ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte bundan iğrendiniz! Öyleyse Allah'tan korkup sakının! Hiç kuşkusuz Allah tövbeleri çok kabul eden ve çok esirgeyendir.

13. Ey insanlar! Biz sizi bir erkekle bir kadından yaratmışızdır. Birbirinizle tanışmanız için sizi soylara ve boylara ayırmışızdır. Allah yanında en üstün olanınız (günahlardan) çok korunanınız-sakınanınızdır. Allah her şeyi bilen, her şeyden haberi olandır.{600}

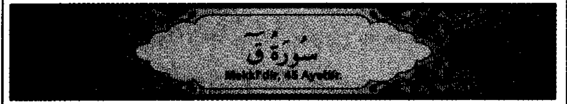
14. Bedeviler-göçebe Araplar: "İman ettik!" dediler. De ki: "İman etmediniz; fakat "İslâm olduk!" deyin! İman henüz kalplerinize girip yerleşmemiştir. Eğer Allah'a ve Elçisine itaat ederseniz, o, sizin yaptıklarınızdan hiçbir şeyi eksiltmez. Hiç kuşkusuz Allah, çok bağışlayan ve çok esirgeyendir.{601}

15. Müminler o kimselerdir ki, onlar, Allah ve Elçisi'ne iman ederler, sonra hiç kuşku duymaksızın Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihat ederler. Sözünün eri olanlar işte öyleleridir.

16. De ki: "Dininizi Allah'a siz mi öğreteceksiniz? Allah, göklerde ve yerde olanı bilmektedir. Allah, her şeyi bilendir.

17. Müslüman oluşlarını senin başına kakmaktadırlar. De ki: "Müslüman oluşunuzu benim başıma kakmayın! Tam tersine eğer sözünüzün eri insanlarsanız, sizi imana yönelttiği için, Allah sizin başınıza kaksa-kendisine borçlu görse yeridir."

18. Hiç kuşkusuz Allah, göklerin ve yerin gaibini-gizliliklerini bilmektedir. Allah, yaptıklarınızı görendir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَج۪يدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُٓوا اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ
هٰذَا شَيْءٌ عَج۪يبٌ ﴿٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ رَجْعٌ بَع۪يدٌ ﴿٣﴾ قَدْ
عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَف۪يظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا
جَٓاءَهُمْ فَهُمْ ف۪ٓي اَمْرٍ مَر۪يجٍ ﴿٥﴾ اَفَلَمْ يَنْظُرُٓوا اِلَى السَّمَٓاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا
وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَاَلْقَيْنَا ف۪يهَا رَوَاسِيَ
وَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَه۪يجٍ ﴿٧﴾ تَبْصِرَةً وَذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُن۪يبٍ ﴿٨﴾
وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً مُبَارَكًا فَاَنْبَتْنَا بِه۪ جَنَّاتٍ وَحَبَّ
الْحَص۪يدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَض۪يدٌ ﴿١٠﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ
وَاَحْيَيْنَا بِه۪ بَلْدَةً مَيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَاَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٣﴾
وَاَصْحَابُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَع۪يدِ ﴿١٤﴾
اَفَعَي۪ينَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ ف۪ي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَد۪يدٍ ﴿١٥﴾

50. KAF SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetinde geçen kaf harfinden almıştır. 45 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Kaf! O şanı yüce Kur'an'a andolsun ki,

2. İçlerinden bir uyarıcı gelmesine şaştı da inkârcılar: "Bu, acayip bir şey!" dediler:

3. "Biz ölüp toprak olduktan sonra mı (diriltilecek mişiz)? Bu çok uzak-imkânsız bir dönüştür."

4. Biz elbette, toprağın onlardan neyi eksilttiğini bilmişizdir.{602} Katımızda her şeyi saklayıp koruyan bir Kitap vardır.

5. Hayır; gerçek kendilerine geldiğinde yalanlamışlardır. Şimdi bunalımı-kararsızlığı yaşamaktadırlar.

6. Üstlerindeki göğe bakmazlar mı ki, onu nasıl yapmışız, nasıl süslemişiz ve onun hiçbir çatlağı da yoktur?

7. Yeryüzünü yaymışız, ona sağlam dağlar atmışız ve onda her türlü güzel çifti bitirmişizdir!

8. (Tüm bunlar) Allah'a samimiyetle yönelen her kulun gönül gözünü açmak ve ibret vermek içindir.

9. Ve gökten bereketli su indirmiş ve onunla bahçeler-bağlar ve biçilecek taneler yetiştirmişizdir.

10-11. Kullara rızık olsun diye... Ve birbiri üzerine dizilmiş tomurcuk yüklü, yüksek hurma ağaçları... Ve o suyla, ölü bir beldeye hayat vermişizdir. İşte çıkış-diriliş de böyledir.

12. Kendilerinden önce Nuh kavmi, Res'liler ve Semud (kavmi) da yalanlamıştı.

13. Ad, Firavun ve Lut'un kardeşleri (kavmi) de,

14. Eyke halkı ve Tubba' kavmi de. Hepsi elçilerini yalanlamıştı. Böylece tehdidim gerçekleşmişti.

15. İlk yaratışta acizlik mi gösterdik-zorlandık mı ki (yeniden yaratamayalım)? Hayır; onlar yeniden yaratılıştan kuşku içindedirler!

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهُ وَنَحْنُ اَقْرَبُ
اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذٰلِكَ يَوْمُ
الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ
فِي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾
وَقَالَ قَرِينُهُ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾ اَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾
مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ﴿٢٥﴾ اَلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيَاهُ
فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا اَطْغَيْتُهُ وَلٰكِنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا اَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ
نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ
لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾
مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ اُدْخُلُوهَا
بِسَلَامٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاؤُنَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

16. Andolsun ki insanı biz yaratmışızdır ve nefsinin kendisine neler fısıldamakta olduğunu bilmekteyiz. Çünkü biz kendisine şah damarından daha yakınız.

17. Onun sağında ve solunda oturmuş iki yazıcı melek yazıp durmaktadır.

18. (İnsan) hiçbir söz söylemez ki, yanında kendisini gözetleyen (dediklerini yazan bir melek) hazır bulunmasın.

19. Ölüm sarhoşluğu gerçekten (başına) gelince (ona: "Ey insan!) İşte bu senin öteden beri kaçıp durduğun şeydir" (denir.)

20. Sur'a üflenmiştir... İşte bu da, kendisinin uyarıldığı (en korkunç) gündür!

21. Her can (hesap yerine), yanında bir sürücü ve tanıkla gelmiştir.

22. (Allah ona): "Bilirsin ki sen bundan gaflet-aymazlık içindeydin. Biz senin (gözündeki) perdeyi kaldırdık; bugün gözün keskindir!" (der.)

23. Onun yanından hiç ayrılmayan (melek) der ki: "İşte yanımdaki (amel defteri) hazır!"

24. (Allah sürücü ile tanık meleğe buyurur ki): "Haydi, ikiniz birlikte atın cehenneme her inatçı kâfiri!"

25. "Hayrı engelleyeni, saldırgan kuşkucuyu!..."

26. "O ki, Allah'la birlikte başka tanrılar edinmişti; bu yüzden ikiniz kendisini, azabın en şiddetlisine atın!"

27. Yanındaki arkadaşı der ki: "Rabb'imiz! Onu ben azdırmadım; zaten kendisi derin bir sapkınlık içindeydi!"

28. (Rab) buyurur ki: "Huzurumda çekişmeyin! Size daha önce bir uyarı göndermiştim!"

29. "Huzurumda söz değişmez ve ben kullara zulmetmem!"

30. O gün cehenneme: "Doldun mu?" deriz. "Daha yok mu?" der.

31. Cennet de müttakilere yaklaştırılmıştır. Zaten uzak değildir ki!

32. "Bu; size söz verilendir! Allah'a yönelerek, (yasaklarından) korunarak (yaşayanlar),

33. "Görmedikleri halde Rahman'dan içleri titreyerek korkanlar ve gönülden Allah'a yönelik bir kalple gelenler içindir."

34. "Oraya selâm-esenlikle girin! Bu, bitip tükenmez bir gündür!"

35. Orada kendilerine her istedikleri şey vardır. Katımızda daha çoğu da vardır.

36. Biz onlardan önce, hem kendilerinden daha güçlü, hem de diyar diyar dolaşan nice nesilleri yok etmişizdir. (Bilinen sondan) bir kurtuluş yolu var mıydı? (Yoktu ki!)

37. Hiç kuşkusuz bunda, (duyarlı) kalbi olan, ya da kulak verip (dikkatle gözlemleyen) bir tanık için elbette bir öğüt vardır.

38. Andolsun ki biz gökleri ve yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratmışızdır. (Bunu yaparken) bize hiçbir yorgunluk dokunmamıştır.{603}

39. Onların söylemekte olduklarına sabret ve güneş doğmadan önce ve güneş batmadan önce Rabbini överek tesbih et!

40. Gecenin bir kısmında da onu tesbih et! Ve secdelerin ardından da...{604}

41. Çağrıcının, yakın bir yerden çağıracağı güne kulak ver!

42. O gün o (kulakları sağır eden) sesi duyarlar ki o çıkış-diriliş günüdür.

43. Hiç kuşkusuz yaşatan da, öldüren de biziz, biz! Dönüş de (mutlaka) bizedir.

44. O gün üzerlerindeki toprak yarılır-çatlar da (insanlar hızla, çağrılan yöne doğru) koşarlar. İşte bu bize göre çok kolay bir haşirdir.

45. Biz onların neler söylemekte olduklarını (elbette) bilmekteyiz. Sen onların üstünde bir zorba değilsin ki! Sen sadece, vaidimden korkanlara bu Kur'an'la öğüt ver!

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا
فِى الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ
اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيْلِ
فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ
نُحْيٖ وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا
ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا اَنْتَ
عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾ فَالْمُقَسِّمَاتِ
اَمْرًا ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَاِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

51. ZARİYAT SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İlk ayetindeki "zariyat: savuranlar" kelimesinden adını almıştır. 60 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Tozu dumana katıp savuran (rüzgâr)'lara,

2. (Yağmur) yüklü (bulut)'lara

3. Kolayca akıp giden (gemiler ya da gezegen)'lere,

4. İşi yerli yerince dağıtıp duran (melek)' lara andolsun ki

5. Size vadedilen gerçekten doğrudur:

6. Ceza, mutlaka gerçekleşecektir.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ اِنَّكُمْ لَفِى قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ اُفِكَ ﴿٩﴾
قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾ اَلَّذِينَ هُمْ فِى غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾ يَسْـَٔلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ
الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذِى
كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ اٰخِذِينَ
مَا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا
مِنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِى اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِى الْاَرْضِ اٰيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِى اَنْفُسِكُمْ
اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِى السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ
السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا اَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ اَتٰيكَ
حَدِيثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا
قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ اِلٰى اَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾
فَقَرَّبَهُ اِلَيْهِمْ قَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ
خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ فَاَقْبَلَتِ
امْرَاَتُهُ فِى صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾
قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ اِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

7. Şaşmaz, sapmaz yolları içeren göğe andolsun ki,

8. Siz; sözlerinizde de, (davranışlarınızda da) tutarsızlıklar içindesiniz!

9. ("Gerçek"ten), tutarsızlığınızdan ötürü çevrilmektesiniz!

10. Yalan dolanı (atan-satan-) yayanlara yuh olsun!

11. Onlar sersemlikleri yüzünden yanılıp durmaktadırlar.

12. "Ceza günü ne zaman?" diye sormaktadırlar.

13. O gün onlar ateşin üzerinde dağlanacaklar(ını düşünememektedirler.)

14. "Tadın dilinizin belâsını! İşte bu, acele isteyip durduğunuzdur!"

15. Allah'tan korkup sakınanlar cennetlerde, pınar başlarındadır...

16. (Dünyadayken) İyilik yapmaktan geri durmayanlar, (şimdi) rablerinin ihsanlarına uzanmaktadırlar...

17. Geceleri pek az uyurlardı.

18. Seherlerde de bağışlanma dilerlerdi.

19. Onların servetlerinde, düşkün ve yoksulun bir payı-hakkı vardı.

20-21. Kesin inanca yürümek isteyenlere hem yeryüzünde ve hem de sizin kendinizde nice ibretler-işaretler vardır; görmez misiniz?**{605}**

22. Gökyüzünde sizin rızkınız da, size vadedilen de vardır!

23. Göğün ve yerin rabbine andolsun ki o (vadedilen), sizin konuşmanız gibi kesin bir gerçektir.**{606}**

24. İbrahim'in, ağırlanan konuklarının haberi sana geldi mi?

25. Hani onun yanına girmişlerdi: "Selâm!" demişlerdi de (o) da: "Selâm size yabancı (konuk)'lar!" demişti.

26. (Konuklarına) hissettirmeden (yemek hazırlaması için) ailesine gitmiş; bir süre sonra semiz bir buzağı (kızartması) ile gelmişti.

27. Onu önlerine koyarak: "Yemez misiniz?" demişti.

28. (Yemediklerini görünce) içine bir korku düşmüştü. "Korkma!" demişler ve ona bir oğlan çocuğu müjdelemişlerdi.

29. Derken karısı (Sara) çığlıklar atarak geldi; (elini) yüzüne vurmaktaydı: "Kısır bir kocakarı(yım; nasıl doğururum)?" dedi.

30. Dediler ki: "Rabb'inin dediği budur! O, hikmetle hükmeden ve her şeyi bilendir."

31. (İbrahim): "Öyleyse, asıl göreviniz nedir ey elçiler?" dedi.

32. Dediler ki: "Biz, günahkâr bir topluma gönderildik."

33. "Ki onların üzerlerine, çamurdan (pişmiş) taşlar yağdıralım."

34. "Ki bunların her biri, rabbinin katında, sınır tanımazlar için, işaretlenmiştir.

35. Biz bu arada ordaki müminleri çıkardık.

36. Zaten, orada bir evin dışında, Müslüman da bulamadık.

37. Acı azaptan korkalara orada bir ibret (harabelik) bıraktık.

38. Musa'da da (dersler vardır.) Hani biz kendisini apaçık bir delille Firavun'a göndermiştik.

39. O, (sahip olduklarına güvenerek) yüz çevirmiş ve demişti ki: "(Bu) ya bir büyücüdür, ya da bir deli!"

40. Biz de onu ve ordusunu kıskıvrak yakalamış; suya atmışızdır. (İş işten geçtikten sonra) kendi kendini kınayıp durmuştur.

41. Ad (kavmin)'de de (dersler vardır.) Onlara da, her şeyi kökünden söküp atan kasırgayı göndermiştik.

42. Üzerinden geçtiği her şeyi kül etmekteydi.

43. Semud (kavmin)'de de (dersler vardır). Onlara: "Hele, bir süreye dek yararlanın bakalım!" denmişti.

44. Rablerinin buyruğuna diklenmişlerdi de, bakıp dururlarken kendilerini yıldırım çarpmış-azap kuşatıvermişti.

45. Bir daha ne ayağa kalkabilmişler, ne de yardım bulabilmişlerdi.

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلٰى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾
لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾
فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ
مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا اٰيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٣٧﴾
وَفِى مُوسٰى اِذْ اَرْسَلْنَاهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهِ
وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِى الْيَمِّ
وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِى عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾
مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِى ثَمُودَ اِذْ قِيلَ
لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾
وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ
بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْاَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ
الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾
فَفِرُّوا اِلَى اللّٰهِ اِنِّى لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّى لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

46. Daha önce Nuh kavmini de (yok etmiştik). Onlar, gerçekten yoldan çıkmış bir topluluktu.

47. Göğü, güç ve kudretimizle biz inşa etmişizdir ve onu biz genişletmekteyiz. **{607}**

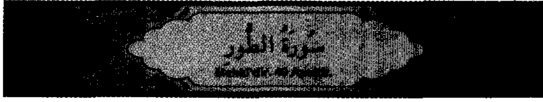
48. Yeryüzünü biz döşemişizdir; (görün) ne güzel döşeyiciyiz biz!

49. Ve her şeyi çift çift yaratan biziz. Belki öğüt alıp düşünürsünüz!

50. Öyleyse (her türlü kötülüklerden) Allah(ın gösterdiği taraf)'a kaçın! Ben, (bu yolda) size, onun tarafından görevlendirilmiş apaçık bir uyarıcıyım.

51. Allah'la birlikte başka bir tanrıya yer vermeyin! Çünkü ben size, onun tarafından (görevlendirilmiş) apaçık bir uyarıcıyım.

كَذٰلِكَ مَٓا اَتَى الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾
اَتَوَاصَوْا بِه۪ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَٓا اَنْتَ
بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ
الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَٓا اُر۪يدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَٓا اُر۪يدُ
اَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَت۪ينُ ﴿٥٨﴾
فَاِنَّ لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ اَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾
فَوَيْلٌ لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذ۪ي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ ف۪ي رَقٍّ مَنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾
وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ
مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَٓاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَس۪يرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿١١﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ ف۪ي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدَعُّونَ اِلٰى
نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هٰذِهِ النَّارُ الَّت۪ي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

52. Böyledir işte. Onlardan öncekilere ne zaman bir elçi geldiyse ya "büyücü" ya da "deli" demişlerdir.

53. Onlar bu (çirkin sözleri) birbirlerine vasiyet mi etmişlerdi? Hayır; onlar azgınlaşmış bir toplumdur.

54. Sen onlardan yüz çevir! Sen (bu yüzden) kınanacak da değilsin!

55. Fakat (hatırlatmaktan geri durma;) hatırlat! Çünkü hatırlatmak müminlere yarar sağlayacaktır.

56. Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yaratmışımdır.

57. Onlardan ne bir rızık istemekteyim, ne de beni beslemelerini...

58. Hiç kuşkusuz rızık veren, yıkılmaz-tükenmez gücün sahibi Allah'tır.

59. Hiç kuşkusuz, bu zulmedenlere, (geçmişteki) arkadaşlarının cezalarına benzer bir ceza elbette vardır. Öyleyse acele etmesinler!

60. (Azapla) uyarıldıkları günden ötürü, vah o inkârcılara (vah)!

52. TUR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetindeki Tur (Sina Dağı)'dan almıştır. 49 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Tur'a andolsun!

2. Satır satır yazılmakta olan Kitab'a,

3. Ki, açılıp yayılmış incecik deri üzerine!...

4. Bakımlı Ev(Kâbe)'e!

5. Yükseltilmiş tavan(gökyüzün)'a!

6. Kabarıp da tutuşan denize! **{608}**

7. Hiç kuşku yok ki rabbinin azabı kesinlikle gerçekleşecektir.

8. Onu engelleyecek (güç) de yoktur.

9. O gün gökyüzü, öyle bir çalkalanışla çalkalanır ki!

10. Dağlar, öyle bir yürüyüşle yürürler ki!

11. Yalanlayanların o günkü hallerine vay!

12. Ki onlar (sanki) bir bataklıktadırlar; çırpınıp durmaktadırlar...

13. O gün cehenneme öyle bir kakılışla atılırlar ki!

14. "İşte, yalanlayıp durduğunuz ateş budur!"

اَفَسِحْرٌ هٰذَٓا اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُٓوا اَوْ لَا تَصْبِرُوا
سَوَٓاءٌ عَلَيْكُمْ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ
ف۪ى جَنَّاتٍ وَنَع۪يمٍ ﴿١٧﴾ فَاكِه۪ينَ بِمَٓا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقٰيهُمْ
رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَح۪يمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَن۪ٓيـًٔا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِ۪ٔينَ عَلٰى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
بِحُورٍ ع۪ينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِا۪يمَانٍ
اَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَٓا اَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَه۪ينٌ ﴿٢١﴾ وَاَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ
مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَتَنَازَعُونَ ف۪يهَا كَاْسًا لَا لَغْوٌ ف۪يهَا وَلَا تَاْث۪يمٌ ﴿٢٣﴾
وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾
وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا قَبْلُ
ف۪ٓى اَهْلِنَا مُشْفِق۪ينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰينَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾
اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ اِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّح۪يمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَٓا
اَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ اَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ
نَتَرَبَّصُ بِه۪ رَيْبَ الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَاِنّ۪ى مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّص۪ينَ ﴿٣١﴾

15. "(Nasıl)? Bu, büyümüymüş, yoksa siz mi (gerçeği) göremiyor muşsunuz?"

16. "(Haydi) girin oraya! İster dayanın, ister dayanmayın; sizin için artık birdir!"

17. Müttakiler ise cennetlerde, nimet(ler) içindedirler.

18. Rablerinin kendilerine verdikleriyle mutludurlar. Rableri onları cehennem azabından korumuştur.

19. "Yaptıklarınıza karşılık afiyetle yiyin, için!"

20. "Sıra sıra koltuklara yaslanmış olarak..." Biz onları iri gözlü hurilerle evlendirmişiz de...

21. Soyları tarafından izlenen müminlere soylarını da katar ve onların yaptıklarından hiçbir şeyi eksiltmeyiz. Herkes kendi kazandığına bağlıdır (karşılığını alır.)

22. Ve onlara, canların çektiği meyveden ve etten bol bol vermişizdir.

23. Orada (neşeyle) birbirinden kadeh kapışırlar ki, onda ne bir saçmalama ne de günaha girme vardır.

24. Sedef içinde saklı inciler gibi korunmuş, (özel) delikanlı hizmetçiler kendilerine (servis için) dolaşıp dururlar...

25. Birbirlerine dönerek sorarlar:

26. Derler ki: "Daha önce biz ailemiz içindeyken endişelenip korkardık."

27. "Allah bize lütfetti de, bizi ta içe işleyen azaptan korudu."

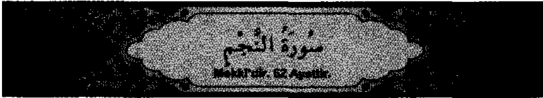
28. "Biz bundan önce sadece ona yakarırdık. Gerçekten o, iyilik etmeyi seven ve esirgeyendir."

29. (Ey Muhammed!) Sen hatırlat! Rabbinin nimeti sayesinde sen ne bir kâhinsin, ne de bir deli!

30. Yoksa onlar: "O bir şairdir, onun ölmesini bekliyoruz" mu demektedirler?

31. De ki: "Hele bekleyedurun! Ben de sizinle birlikte beklemekteyim!"

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾
أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ
الْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ
مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ
مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ
كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ
مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ
لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾
وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ
تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

32. Bunu akılları mı kendilerine emretmektedir, yoksa onlar azgın bir topluluk mudur?

33. Yoksa: "Onu uydurdu" mu demektedirler? Hayır; onlar iman etmemektedirler.

34. Eğer doğru söylüyorlarsa, onun benzeri bir söz getirseler ya!

35. Yoksa kendileri, hiçbir şey olmaksızın (rastlantı sonucu) mı yaratıldılar? Yoksa yaratanlar kendileri mi?

36. Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yaratmıştır? Hayır; onlar kolay kolay inanmazlar.

37. Yoksa rablerinin hazineleri onların yanında mıdır? Ya da her şeyi kendileri mi yönetip denetlemektedirler?

38. Yoksa üzerine çıkıp (vahyi) dinledikleri bir merdivenleri mi var? Öyleyse dinleyenleri açık bir kanıt getirseler ya!

39. Yoka kızlar ona, oğullar size mi?

40. Yoksa sen onlardan bir ücret istemektesin de, onlar ağır bir borç yükü altında mıdırlar?

41. Yoksa gaibin (bilgisi) onların yanında da (oradan) kendileri mi yazmaktadırlar?

42. Yoksa bir tuzak peşinde midirler? Asıl tuzağa düşecek olanlar o inkârcıların kendileridir.{609}

43. Yoksa onların Allah'tan başka bir tanrısı mı var? Allah onların ortak koştuklarından yücedir.

44. Gökten bir parçanın düştüğünü görseler: "Yoğunlaşmış bulut kümeleridir," derler.

45. Öyleyse sen onları, (cezaya) çarpılacakları güne değin bırak!

46. O gün ne hileleri kendilerine bir yarar sağlar, ne de bir yardım görürler.

47. Doğrusu zulmedenlere bundan önce de bir azap vardır; fakat (ne yazık ki) çokları bilmezler!

48. Rabb'inin hükmüne sabret; çünkü sen gözlerimizin önündesin! Ve her kalkışında rabbini hamdederek tesbih et! (gerek namaz içinde, gerekse namaz dışında)

49. Gecenin bir kısmında ve yıldızların batışından sonra da onu tesbih et!

53. NECM SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetteki necm: yıldız kelimesinden almıştır. 62 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Kayıp giden yıldızlara andolsun ki,

2. Arkadaşınız (Muhammed) sapmamıştır da, azmamıştır da.

3. O, kendi istek ve düşüncelerine göre de konuşmamaktadır.

4. Kur'an ancak, indirilen bir vahiydir.

5. Onu büyük güce sahip olan (Cibril) öğretmiştir.

6. Ki o, üstün akıl sahibidir; doğruluvermiştir.

7. Kendisi en yüksek ufuktayken...

8. Sonra yaklaşıp da yanaşıvermiştir.

9. İki yay uzunluğu ya da daha az (uzaklık) kalana kadar...

10. Sonra kuluna ne bildirecekse onu vahyetmiştir.

11. Gönül, gördüğünde yanılmamıştır.

12. Siz, gördüğü (şey) hakkında kendisiyle tartışacak mısınız?

13. Andolsun ki onu, bir diğer inişinde de görmüştür.

14. Sidretü'l-Münteha'da-en son sınırda...

15. Ki onun yanında, (o müjdelenen) cennet vardır.

16. Sidre'yi öyle bir kaplamaktaydı ki!...

17. Gözü şaşmamıştır; (sınırı da) aşmamıştır.

18. Andolsun ki (o), Rabb'inin en büyük ayetlerinin bir kısmını görmüştür.{610}

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰىۙ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰىۚ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ
الْهَوٰىۜ ﴿٣﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰىۙ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَد۪يدُ الْقُوٰىۙ ﴿٥﴾ ذُو مِرَّةٍۜ
فَاسْتَوٰىۙ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰىۜ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰىۙ ﴿٨﴾ فَكَانَ
قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰىۚ ﴿٩﴾ فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِه۪ مَٓا اَوْحٰىۜ ﴿١٠﴾ مَا كَذَبَ
الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ﴿١١﴾ اَفَتُمَارُونَهُ عَلٰى مَا يَرٰى ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰىۙ ﴿١٣﴾
عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰىۜ ﴿١٥﴾ اِذْ يَغْشَى
السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰىۙ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيَاتِ
رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٨﴾ اَفَرَاَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزّٰىۙ ﴿١٩﴾ وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿٢٠﴾
اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢١﴾ تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ض۪يزٰى ﴿٢٢﴾
اِنْ هِيَ اِلَّٓا اَسْمَٓاءٌ سَمَّيْتُمُوهَٓا اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
بِهَا مِنْ سُلْطَانٍۜ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُۚ وَلَقَدْ
جَٓاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰىۜ ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰىۘ ﴿٢٤﴾ فَلِلّٰهِ
الْاٰخِرَةُ وَالْاُو۫لٰى ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْن۪ي شَفَاعَتُهُمْ
شَيْـٔاً اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٦﴾

19. Gördünüz mü Lât ve Uzza'yı?

20. Ve üçüncüsü Menat'ı?{611}

21. Erkekler size, dişiler ona öyle mi?

22. Bu ne insafsızca bir bölüştürme!

23. Onlar, sizin ve atarlınızın taktığı (boş) isimlerden başka bir şey değildir. Allah onların tanrılığı hakkında hiçbir delil indirmemiştir. Onlar sadece zanna ve nefislerinin dürtülerine uymaktadırlar. Oysa kendilerine, andolsun ki rableri tarafından, o yol gösterici gelmişrtir.

24. Yoksa insana her dilediği şey verilecek mi?

25. (Görüldüğü gibi) son da, ilk de (ahiret de, dünya da) Allah'ındır.

26. Göklerde nice melekler var ki onların şefaati, dilediği ve hoşnut olduğu kimse için, Allah'ın izin vermesi dışında, hiçbir işe yaramaz.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَٰئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنْثَىٰ ﴿٢٧﴾
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ
ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ
إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنِ اتَّقَىٰ ﴿٣٢﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ﴿٣٤﴾
أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾
وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ﴿٣٧﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾ وَأَنْ
لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ
يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ﴿٤٢﴾ وَأَنَّهُ
هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

27. Ahirete iman etmeyenler, meleklere dişiymiş gibi adlar vermektedirler.

28. Onların bu konuda hiçbir bilgileri yoktur. Sadece sanıya uymaktadırlar. Sanı da gerçeğin yerini asla tutmaz.

29. Öyleyse sen, bizim mesajımızı önemsemeyen ve dünya hayatından başkasını istemeyenden yüz çevir!

30. İşte onların ulaşabildikleri bilgi düzeyi budur. Hiç kuşkusuz senin Rabb'in kendi yolundan sapanı da, o yola geleni de çok iyi bilendir.

31. Göklerde ve yerdekilerin tümü Allah'ındır ki, kötülük yapanları, yaptıklarından dolayı cezalandırır; iyilik yapanları da güzellikle ödüllendirir;

32. Ki böyleleri, büyük günahlardan ve çirkin işlerden kaçınırlar; ancak küçük hatalar yaparlar. Hiç kuşkusuz Rabb'inin bağışlaması çok geniştir. O sizi topraktan yaratırken de, analarınızın karnında cenin (fetus) durumundayken de bilmektedir. Öyleyse kendinizi (överek) temize çıkarmaya-yüceltmeye çalışmayın! O, korunup sakınanı, zaten bilmektedir.

33. Sırtını dönüp gideni gördün mü?

34. Azıcık verir de gerisini elinde sıkı sıkı tutar.

35. Acaba bilinmezliğin bilgisine mi sahip ki (geleceği) görebilsin?

36. Yoksa ona, Musa'nın sayfalarındakilerden haber verilmedi mi?

37. Ve o çok vefalı İbrahim'in (öğretisinden):

38. Gerçek şu ki, hiçbir günahkâr, bir başkasının günahını yüklenemez.

39. Gerçek şu ki, insana çalıştığının karşılığı mutlaka verilir.

40. Ve çalışması da yakında görülecektir.

41. Sonra kendisine (yaptığının) karşılığı tastamam verilecektir.{612}

42. Ve en sonunda senin Rabb'inedir dönüş.

43. Hiç kuşkusuz güldüren de, ağlatan da odur;

44. Öldüren de, dirilten de odur.

45. Hiç kuşkusuz o yaratır çifti: Erkeği ve dişiyi.

46. Atıldığında bir nutfe(sperm)'-dir sadece.

47. Hiç kuşkusuz, yeniden yaratmak da onun işidir.

48. Zengin olan da-zengin eden de odur; bol bol verip güldüren de odur.

49. Şi'ra(Sirius çift yıldızı)'nın Rabbi de odur.

50-51. İlklerden Ad'ı ve (sonra) Semud'u yok eden de, odur. Bırakmamıştır (geriye onlardan) hiçbir şey!

52. Önceden de Nuh kavmini yok etmişti; çünkü onlar hem zalim ve hem de azgındılar.

53. (Lut kavmi de onlardan beterdi). Devirip altını üstüne getirdi kentlerinin...

54. O pislikleri de (tümden toprak) örtüvermiştir...

55. Öyleyken sen Rabb'inin hangi nimetinden kuşku duymaktasın?

56. Bu Kur'an da, ilk uyarıcılar gibi bir uyarıcıdır!

57. O yaklaşmakta olan da yaklaşıp durmaktadır...

58. Onu, Allah'tan başka durduracak da yoktur.

59. Şimdi siz bu "söz"den (ayetlerden) mi hayrettesiniz?

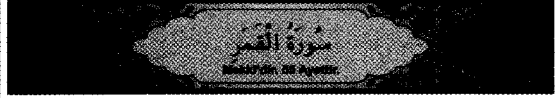
60. Ağlanacak halinize gülmektesiniz!

61. Ve gaflet içinde yüzmektesiniz!

62. Haydi secde edin de Allah'a; kulluk borcunuzu ödeyin!

54. KAMER SURESİ

وَاَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُطْفَةٍ اِذَا
تُمْنٰى ﴿٤٦﴾ وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾
وَاَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾ وَاَنَّهُ اَهْلَكَ عَادًا الْاُولٰى ﴿٥٠﴾
وَثَمُودَا فَمَا اَبْقٰى ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ اَظْلَمَ
وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰيهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾
فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾ هٰذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْاُولٰى ﴿٥٦﴾
اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾
اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾
وَاَنْتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا
سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا اَهْوَاۤءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾
وَلَقَدْ جَاۤءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَاۤءِ مَا ف۪يهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ
فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُكُرٍ ﴿٦﴾

(Mekke'de inmiştir. İlk ayetinde, parçalanacak olan kamer-aydan bahsettiğinden bu adı almıştır. 55 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. O saat (Kıyamet anı) ha yaklaştı, ha yaklaşacak; ay da ha yarıldı, ha yarılacak...

2. Onlar bir mucize görmeye görsünler, sırtlarını dönerler ve: "Süregelen bir büyüdür (bu)" derler.{613}

3. Yalanlamışlar ve kendi tutkularına uymuşlardır. Oysa her iş (önünde sonunda) varıp karar kılacak, (Allah'ta son bulacaktır.)

4. Andolsun ki kendilerine, yanlıştan caydırıp vazgeçirecek nice haberler gelmiştir;

5. Ki üstün hikmettir bunlar! Ne yazık ki uyarılar fayda vermemektedir.

6. Öyleyse sen de aldırma öylelerine! O davetçinin; ne bilinmiş, ne de görülmüş bir şeye çağıracağı gün...

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾
مُهْطِع۪ينَ اِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
رَبَّهُ اَنّ۪ي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا اَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ﴿١١﴾
وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلٰى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى
ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجْر۪ي بِاَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ
تَرَكْنَاهَا اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٧﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ ر۪يحًا صَرْصَرًا ف۪ي يَوْمِ نَحْسٍ
مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ
كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا اَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا
نَتَّبِعُهُ اِنَّا اِذًا لَف۪ي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ
مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْاَشِرُ ﴿٢٦﴾
اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

7. Gözler bezgin, bitkin… çıkarlar kabirlerden; sanki sürüler halindeki çekirgeler gibidirler…

8. Uzatmışlar da boyunlarını, çağırana doğru kâfirler, (bir yandan) koşarlar, (bir yandan da): “Bu çetin mi çetin bir günmüş!” derler.

9. Onlardan önce Nuh kavmi de yalanlamıştı. Yalanladılar da kulumuza: “Cinlenmiştir (o)!” dediler; ve (eziyetlerle görevini) engellediler.

10. O da Rabb'ine şöyle yakardı: “ Gerçekten ben, yenik düşmüş biriyim! Yardım et ki kuluna, (müminlerle kurtulayım!)”

11. Biz de açtık (seller misâli) yağmurlarla göğün kapılarını.

12. Kaynak (kaynak) fışkırttık da yerin sularını, birleşip taktir edilmişe yürüdüler…

13. Nuh'u da tahtalar ve çiviler-(le yapılmış gemi) üzerinde taşımaktaydık;

14. İnkâr edilene (Nuh'a bizden) bir ödül olmak üzere (gemisi), gözlerimizin önünde akıp gitmekteydi.

15. Andolsun ki biz onu bir ibret olsun diye bırakmışızdır. Yok mudur ibret alacak birileri?

16. Ki azabım ve uyarılarım niceymiş (görülsün)!

17. Andolsun ki biz bu Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırmışızdır. Yok mudur öğüt alan?

18. Ad (kavmi) de yalanlamıştı; (yalanlamıştı da) azabım ve uyarılarım nice olnuştu!

19. Biz onların üzerine, uğursuz mu uğursuz, gün boyu süren, kulakları sağır eden ve de ilikleri donduran bir kasırga salmışızdır.

20. İnsanları; sanki köklerinden sökülüp koparılan hurma kütükleriymiş gibi yıkıp devirmekteydi…

21. Azabım ve uyarılarım niceymiş (görün!)

22. Andolsun ki biz bu Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırmışızdır. Yok mudur öğüt alan?

23. Semud (kavmi) de uyarıları yalanlamıştı.

24. Demişlerdi ki: “(Şimdi) biz, içimizden birine mi uyacağız? O durumda biz, apaçık bir sapıklık ve çılgınlık içine düşmüş oluruz!?...”

25. “Mesaj, (olacak şey değil), aramızdan ona mı verildi?. Hayır; o yalancı ve küstahın tekidir.”

26. Onlar yarın kimin yalancı, kimin küstah olduğunu öğrenecekler!

27. Gerçek olan şu ki, biz o dişi deveyi kendilerine sınav olarak göndereceğiz. Sen onları izleyip gözle ve sabret!

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَاۤءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ
فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابٖى وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشٖيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ
فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
حَاصِبًا اِلَّٓا اٰلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذٰلِكَ نَجْزٖى
مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾
وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَٓا اَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابٖى وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾
وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا عَذَابٖى
وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ جَٓاءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنَاهُمْ
اَخْذَ عَزٖيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ اُولٰٓئِكُمْ
اَمْ لَكُمْ بَرَٓاءَةٌ فِى الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمٖيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾
سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ
اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٦﴾ اِنَّ الْمُجْرِمٖينَ فٖى ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ
فِى النَّارِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا كُلَّ شَیْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

28. Onlara suyun (deveyle) aralarında paylaştırıldığını bildir! Su alış (içiş) sırası (kiminse) hazır bulunsun!

29. Derken (deveyi kesecek) arkadaşlarını çağırdılar. O da kapıp bıçağını, hayvanı biçip ayağından, yere devirdi...

30. Azabım ve uyarılarım niceymiş (göreceklerdir)!

31. Biz onların üzerlerine tek bir ses gönderdik de onlar, ağılcının serptiği kuru saman çöplerine dönüşüverdiler.

32. Andolsun ki biz bu Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırmışızdır. Yok mudur öğüt alan?

33. Lut'un kavmi de uyarıları yalanlamıştı.

34. Biz de, taş yağdıran kasırgayı üzerlerine saldık; sadece Lut ailesini seher vakti kurtardık

35. Katımızdan bir iyilik olarak. Biz şükredenleri işte böyle ödüllendiririz.

36. Oysa (Lut) kendilerini, bu yakalayışımızla ilgili olarak uyarmıştı. Ancak onlar bu uyarılara karşı kuşku duyup durmuşlardı.

37. Andolsun ki, Lut'un misafirlerinden nefislerini tatmin etmek istemişlerdi de, biz de gözlerini silip kör edivermiştik. Haydi azabımı ve uyarılarımı tadın! (demiştik).

38. Andolsun ki, sabah vakti erkenden, karar kılınmış bir azap onları kıskıvrak yakalayıvermişti.

39. Haydi azabımı ve uyarı(ları)'mı tadın!(demiştik).

40. Andolsun ki biz bu Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırmışızdır. Yok mudur öğüt alan?

41. Firavun'un kavmine de uyarılar elbette gelmişti.

42. Bütün ayetlerimizi yalanlamışlardı. Biz de onları, en üstün ve kudretli olanın yakalayışıyla yakalayıvermişizdir.

43. Sizin inkârcılarınız onlarınkinden daha mı iyiler? Yoksa Kitap'larında, sizin lehinize bir beraat-aklanma mı var?

44. Yoksa: "Biz yardımlaşıp (hep) üstün gelecek bir topluluğuz" mu demektedirler?

45. Yakında o topluluk bozguna uğratılacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır!

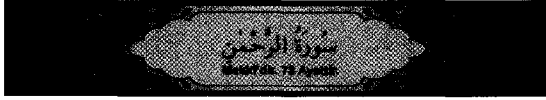
46. Hayır; onların buluşması, o (uyarıldıkları) saattir. Ne korkunç, ne acılıdır o saat!

47. Hiç kuşkusuz günahkârlar bir aymazlık ve çılgınlık içindedirler.

48. Yüzükoyun ateşe sürüklenecekleri gün: "Cehennemin dokunuşunu tadın!" (denir.)

49. Hiç kuşkusuz biz, her şeyi bir ölçüye göre yaratmışızdır.

وَمَا اَمْرُنَا اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا
اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾
وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ
الْبَيَانَ ﴿٤﴾ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ
وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ
﴿٧﴾ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾
فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ
ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ
مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

50. Bizim emrimiz, göz açıp kapaması gibi, sadece bir kezdir.

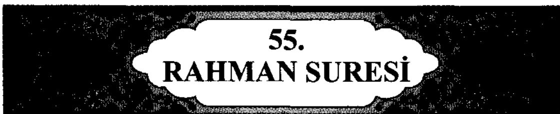
51. Andolsun ki biz sizin benzerlerinizi (hep) yok etmişizdir. Yok mudur öğüt alan?

52. Tüm yaptıkları, kitaplarda kayıtlı(yazılmış)'dır.

53. Küçük, büyük tümü, satır satır yazılmıştır.

54. Hiç kuşkusuz, Allah'tan çekinip sakınanlar cennetlerde ve ırmaklar yanındadırlar.

55. Kudretli hükümdarın huzurunda, şeref makamındadırlar...

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetinde geçen, Allah'ın Rahman sıfatından almıştır. "Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?" ayetini tekrarlaması, dikkat çekici ve düşündürücüdür. 78 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. O Rahmandır.

2. Kur'an'ı (Kur'an'ın da dayandığı evrensel ilkeleri oluşturup) belletmiştir.

3. İnsanı yaratmıştır.

4. Ona, duygu ve düşüncelerini dile getirmeyi öğretmiştir.

5. Güneş de, ay da (hareketleri de) bir hesap iledir.{614}

6. Bitkiler de, ağaçlar da secde etmektedirler.

7. (O), göğü yükseltmiştir; ölçüyü-dengeyi de koymuştur.

8. Sakın tartıda taşkınlık edip haksızlığa yönelmeyin!

9. Ölçüde adaleti gözetin; tartıda kısıntı yapmayın!

10. (O), yeryüzünü canlılar için yaratmıştır.

11. Orada (çeşitli) meyveler, salkımlı hurmalıklar vardır.

12. Kabuklu-saplı taneler ve hoş kokulu bitkiler vardır.

13. (Ey cinler ve insanlar!) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

14. İnsanı, pişirilmiş çamur gibi, kuru bir balçıktan yaratmıştır.

15. Cann(cinn)'ı da dumansız bir ateşten yaratmıştır.

16. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِاَيِّ
اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْاَعْلَامِ ﴿٢٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾
وَيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾
يَسْـَٔلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاْنٍ ﴿٢٩﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِاَيِّ
اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ
اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
اِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ
عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِاَيِّ
اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَٓاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ
لَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذَنْبِهِ اِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

17. O, iki doğunun da, iki batının da Rabb'idir.

18. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

19. Birbiriyle buluşmak üzere salmıştır iki denizi de,

20. Aralarında bir engel olduğundan birbirine geçip karışmazlar!

21. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

22. İkisinden de inci ve mercan çıkmaktadır.

23. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

24. Denizde, koca dağlar gibi akıp giden gemiler de onundur.

25. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

26. (Yer) üzerindeki her şey yok olucudur.

27. Sadece o büyükler büyüğü ve ikramı seven Rabb'inin kendisi kalıcıdır.

28. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

29. Göklerdekiler de, yerdekiler de ondan isteyip dururlar; o, her gün (her an) yeni bir yaratıştadır.

30. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

31. Ey şereflendirilmiş iki toplum!{615}Her birinizi elbette sorguya çekeceğiz!

32. Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

33. Ey cinler ve insanlar! Eğer göklerin ve yerin sınırlarını aşmaya gücünüz yetmekteyse, (haydi durmayın) aşın! Ancak bir güçle aşabilirsiniz.{616}

34. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

35. (O durumda) üzerinize ateş topları ve kızıl bir duman gönderilir de başaramazsınız!{617}

36. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

37. Gök yarılıp da erimiş yağ gibi kırmızı bir güle dönüştüğünde…

38. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

39. O gün ne insana ne de cine günahı sorulur.{618}

40. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِس۪يمٰيهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاص۪ي وَالْاَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِه۪ جَهَنَّمُ الَّت۪ي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَۢ ﴿٤٣﴾
يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَم۪يمٍ اٰنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾
وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّه۪ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾
ذَوَاتَاۤ اَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ ف۪يهِمَا عَيْنَانِ
تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ ف۪يهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ
زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِـ۪ٔينَ عَلٰى فُرُشٍ
بَطَاۤئِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ ف۪يهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَاۤنٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ
وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾
هَلْ جَزَاۤءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَاۤمَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾
ف۪يهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

41. (O gün) günahkârlar yüzlerinden tanınır da başlarından ve ayaklarından kıskıvrak tutulup bağlanırlar.

42. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

43. İşte bu, günahkârların yalanlayıp durduğu cehennemdir!

44. Onunla kaynar su arasında dönüp dururlar...

45. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

46. Rabb'inin konumundan korkanlara iki cennet vardır.

47. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

48. İkisinde de çeşit çeşit nimetler vardır.

49. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

50. İkisinde de akıp duran iki kaynak vardır.

51. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

52. İkisinde de her meyveden iki tür vardır.

53. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

54. Astarları atlastan yataklara yaslanırlar. Her iki cennetin meyveleri de (kolayca alınacak kadar) yakındır.

55. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

56. O cennetlerde, bakışlarını sadece eşlerine çevirmiş öyle dilberler var ki daha önce onlara ne bir insan, ne de bir cin eli değmiştir.

57. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

58. Sanki onlar yakut ve mercan gibidirler.

59. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

60. İyilik etmenin karşılığı sadece iyilik görmek değil midir?

61. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

62. O ikisinin ötesinde daha iki cennet vardır.

63. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

64. Yemyeşildirler...

65. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

66. O ikisinde de fışkırıp duran iki kaynak vardır.

67. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

68. Her ikisinde de meyveler, hurmalar, narlar vardır...

69. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

70. Orada da huyları güzel, kendileri güzel dilberler vardır...

71. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

72. Çadırlara kapanmış huriler...

73. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

74. Daha önce onlara ne insan, ne de cin eli değmiştir.

75. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

76. Yeşil yastıklara ve göz alıcı güzellikteki döşeklere yaslanmaktadırlar...

77. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

78. Büyükler büyüğü ve ikram etmeyi seven Rabb'inin adı ne yücedir!

56. VAKIA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetteki vakıa: kıyamet sözcüğünden almıştır. 96 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Olacak olan olduğunda (kıyamet koptuğunda),

2. Onun oluşunu (artık) yalanlayan kalmaz.

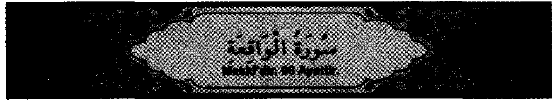
3. O hem alçaltandır, hem de yükselten!

4. Yeryüzü, şiddetle sarsıldığında...

5. Ve dağlar darmadağın olup parçalandığında...

6. Toz duman olup savrulduğunda...

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾
فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ
مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ
إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾
مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾
إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ﴿٦﴾
وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾
وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾
أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ
مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

7. Sizler de üç sınıfa ayrıldığınızda...

8. Amel defterleri sağ yandan verilenler: Ne mutludur onlar!

9. Amel defterleri sol yandan verilenler: Ne mutsuzdur onlar!

10. (Hele iyilik yarışında) en öne geçenler: Hep en önlerde olan öncüler, önderler!

11. İşte onlar, (Allah'a) en çok yaklaştırılanlardır!

12. Nimetlerle dolu cennetlerdedirler.

13. Onların büyük çoğunluğu öncekilerdendir.

14. Birazı da sonrakilerdendir.

15. Mücevherle işlenmiş tahtlar üzerindedirler.

16. Karşılıklı oturup yaslanmışlardır.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ
مَعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾
وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ
الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾
فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ
مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ
مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾
لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾
وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾
وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ
ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾
وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾
أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾
لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

17. Ölümsüzlüğe erdirilmiş genç delikanlılar çevrelerinde (hizmet için) dönüp dolaşmaktadırlar;

18. Kaynağından (doldurulmuş) sürahiler, ibrikler ve kadehlerle...

19. (Öylesine içtikleri halde) ondan ne başları ağırır, ne de akılları zarar görür.

20. Beğendikleri (çeşit çeşit) meyveler...

21. Canlarının çektiği kuş etleri...

22. İri gözlü huriler...

23. Sanki (özenle) saklanmış inciler gibidirler.

24. (İşte bunlar), yaptıklarına karşılık olmak üzeredir.

25. Orada ne boş bir söz işitirler, ne de günaha sokacak bir şey;

26. Sadece: "Selâm! Selâm!" denir kendilerine.

27. Amel defterleri sağ yandan verilenler: Ne mutludur sağ yanda olacaklar!

28. (Bol üründen) dalları eğilmiş kiraz (ağaçları)...

29. Salkım salkım muz ağaçları...

30. Koyu gölge(likler)...

31. Şırıl şırıl akan sular...

32. (Çeşit çeşit) ve bol meyvelikler içindedirler;

33. Ne tükenir, ne de yasaklanır...

34. Ve onlar, (yerden) yükseltilmiş divanlar üzerindedirler.

35. Biz (oranın kadınlarını) yeniden, bir güzel biçimlendirmişizdir.

36. Onları genç bakireler yapmışızdır.**{619}**

37. Birbirlerine tutkun ve yaşıtdenktirler.

38. (Bütün bunlar) amel defterleri sağ yandan verilenler içindir.

39. (Onların) bir bölümü öncekilerdendir.

40. Bir bölümü de sonrakilerdendir.

41. Amel defterleri sol yandan verilenler: Ne mutsuzdur sol yanda olacaklar!

42. Ta içe işleyen korkunç bir ısı ve kaynar su...

43. Kapkara ve çok sıcak bir (dumandan) gölgenin altındadırlar.

44. Ki o, ne serin, ne de yararlı bir gölgedir.

45. Çünkü onlar bundan önce servet ve refahla şımartılmışlardı.

46. Onlar büyük günahı işlemede ısrar edip durmuşlardı.

47. Üstelik: "Biz ölüp, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltileceğiz?" demekteydiler.

48. "Önceki atalarımız da mı?"

49. De ki: "Hem öncekiler ve hem de sonrakiler."

50. "Bilinen günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır."

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّٓالُّونَ الْمُكَذِّبُونَۙ ﴿٥١﴾ لَاٰكِلُونَ
مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍۙ ﴿٥٢﴾ فَمَالِؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونَۚ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ
عَلَيْهِ مِنَ الْحَم۪يمِۚ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْه۪يمِۜ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدّ۪ينِۜ ﴿٥٦﴾
نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَۜ ﴿٥٨﴾
ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوق۪ينَۙ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ ف۪ي مَا لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُو۫لٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ اَفَرَاَيْتُمْ
مَا تَحْرُثُونَۜ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَٓاءُ
لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَۙ ﴿٦٦﴾ بَلْ
نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَٓاءَ الَّذ۪ي تَشْرَبُونَۜ ﴿٦٨﴾ ءَاَنْتُمْ
اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَٓاءُ جَعَلْنَاهُ اُجَاجًا
فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّت۪ي تُورُونَۜ ﴿٧١﴾ ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ
شَجَرَتَهَٓا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُنَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا
لِلْمُقْو۪ينَۚ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٧٤﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ
بِمَوَاقِعِ النُّجُومِۙ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظ۪يمٌۙ ﴿٧٦﴾

51. Sonra siz de, ey hem sapıtmış, hem de yalancılar!

52. Zakkum ağacından mutlaka yiyeceksiniz;

53. Karınlarınızı onunla dolduracaksınız!

54. Onun üzerine, kaynar sudan da içeceksiniz!

55. Susuz devenin su içişi gibi içeceksiniz!

56. İşte onların, ceza günündeki ağırlanışları böyledir...

57. Sizi yaratan biziz; doğrulamanız gerekmez miydi?

58. Akıtmakta olduğunuz meniyi dikkatlice incelediniz mi?

59. Onu siz mi yaratmaktasınız, yoksa yaratan biz miyiz?

60. Aranızda ölümü biz taktir edip belirlemişizdir. Önümüze de hiç kimse geçemez.

61. Ki, sizin yerinize benzerlerinizi getirelim ve sizi bilmediğiniz bir biçimde (o âlemde) yeniden yaratalım.

62. Andolsun ki siz ilk yaratılışı bilmektesiniz! Düşünüp öğüt almanız gerekmez mi?

63. Ekmekte olduğunuz (tohum)'a dikkat ettiniz mi?

65. Dileseydik onu kuru bir çöp yapardık da sızlanıp dururdunuz:

66. "Nasıl da borçlandık!"

67. "Yoksun bırakıldık. Ağır bir borç yükü altındayız şimdi!" (derdiniz.)

68. İçmekte olduğunuz suya hiç dikkat ettiniz mi?

69. Onu buluttan siz mi indirmektesiniz, yoksa indiren biz miyiz?

70. Dileseydik onu tuzlu yapardık. Şükretmeniz gerekmez mi?

71. Yakmakta olduğunuz ateşe dikkat ettiniz mi?

72. Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa onu yaratan biz miyiz?

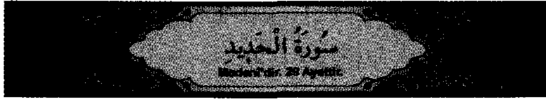
73. Biz onu hem bir öğüt, hem de yarara aracı kılmışızdır.

74. Öyleyse o yüce Rabb'inin adını tesbih ederek yücelt!

75. Hayır; yıldızların durumlarına-konumlarına yemin ederim!

76. Onun ne büyük bir yemin olduğunu keşke bilseniz! **{620}**

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾
تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾
وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾
وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَٰكِنْ
لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ
وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ
مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ
الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ
حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

77. Hiç kuşkusuz o, çok değerli-pek şerefli bir Kur'an'dır.

78. Korunmuş bir Kitap'tadır.

79. Ona ancak temizler dokunabilir-onu ancak temizler kavrayabilir. {621}

80. (O) Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabb'i tarafından indirilmiştir.

81. Siz şimdi bu sözü mü küçümsemektesiniz?

82. Rızkınıza (şükredeceğinize), yoksa siz yalanlamaya mı kalkışmaktasınız?

83. Ya can boğaza dayandığında (ne olacak)?

84. Ki siz o anda sadece bakıp kalırsınız!...

85. Oysa biz (o anda) ona sizden yakınızdır; fakat siz göremezsiniz!

86. Madem ki ceza görmeyecekseniz,

87. Sözünüzün de eriyseniz, canı geri döndürsenize!

88. Eğer o (Rabb'a) yakın kılınanlardansa,

89. Huzur, güzel rızıklar, nimet cenneti de (onundur.)

90. Eğer amel defteri sağ yandan verilenlerdense,

91. "Sana sağ yandakilerden selâm olsun!" (denir.)

92. Fakat o, sapık, hem de yalancılardansa,

93. Kaynar sudan bir ağırlanma,

94. Ve çılgınca yanan ateşe atılmadır (sonu.)

95. Hiç kuşkusuz bu, kesin bir gerçektir.

96. Öyleyse, o ulular ulusu Rabb'inin adını tesbih ederek yücelt!

57. HADİD SURESİ

(Medine'de inmiştir. Kimi ayetlerinin Mekke'de indiğini söyleyenler de olmuştur. 25. ayetinde demirin yararından söz edildiğinden bu adı almıştır. 29 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O, en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

2. Göklerin ve yerin yönetimi onundur. (O) diriltir de, öldürür de. O, her şeye güç yetirendir.

3. O, ilktir (başlangıcı yoktur); o, sondur (her şey yok olduğunda o var olacaktır). O, zahirdir (dış dünya-mızdaki her şey onun varlığını söy-ler); batındır (zatı gizli, akıl onun özünü kavrayamaz). O, her şeyi bilendir.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ الَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾
اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ
اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ مِيثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهِ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ
اَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ اُولٰئِكَ اَعْظَمُ
دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ اَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ
الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ
قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ اَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

4. Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da Arş'a istiva eden odur.{622}Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona yükseleni bilir. Nerede olursanız olun, o sizinle birliktedir. Allah yaptıklarınızı görendir.

5. Göklerin ve yerin yönetimi onundur. Tüm işler (sonunda) Allah'a döndürülür.

6. Geceyi gündüze sokar, gündüzü de geceye katar. O, göğüslerin özünde olanı bilendir.

7. Allah'a ve Elçisi'ne iman edin! Sizin yönetiminize verdiği şeylerden (Allah'ı hoşnut etmek için) harcayın! Sizden kim iman edip infak ederse, onlara büyük ödül vardır.

8. Size ne oluyor ki, Elçi sizi rabbinize iman etmeye çağırıp dururken, Allah'a iman etmiyorsunuz? Oysa o sizden kesin bir söz almıştı. Eğer müminseniz (sözünüzü tutmalısınız)!

9. Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için, kuluna açık seçik belge ve bilgiler indiren odur. Hiç kuşkusuz Allah, size karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

10. Size ne oluyor ki Allah yolunda harcamıyorsunuz? Oysa göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ındır. Elbette (Mekke'nin) fethinden önce harcayıp savaşanlarınız, daha sonra harcayıp savaşanlarla bir olmaz. Onların derecesi, sonradan infak eden ve savaşanlardan daha üstündür. Allah her birine en güzel olanı vadetmiştir. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

11. Allah'a güzel bir borç verecek olan kimdir? Çünkü Allah, bunu, kendisi için kat kat artırır. Ona çok değerli bir ödül de vardır.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعٰى نُورُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ
بُشْرٰيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
لِلَّذِينَ اٰمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ
فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلٰى
وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ
الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ
مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوٰيكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلٰيكُمْ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا
نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ
عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾
اِعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَاَقْرَضُوا
اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

12. O gün mümin erkeklerle mümin kadınları, ışıkları önlerinde ve sağ yanlarında koşarlarken görürsün. (Onlara): "Bugün müjdeniz, altlarından ırmaklar akan, içinde çıkmamacasına kalacağınız cennetlerdir." (denir). İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.

13. O gün münafık erkelerle münafık kadınlar müminlere derler ki: "Bize bakın da sizin nurunuzdan azıcık yararlanalım!" Onlara: "Geriye (dünyaya) dönün de nur arayıp bulun!" denilir. Derken aralarına, iç tarafında rahmet, dış tarafında azap olan ve kapısı bulunan bir sur çekilir.

14. (Münafıklar) onlara seslenirler: "Biz sizinle birlikte değil miydik?" Onlar da: "Evet, ama siz kendinize kötülük ettiniz; bekleyip durdunuz; Allah'ın (ölüm) emri gelene dek kuşkulardaydınız! Kuruntular sizi yanıltıp kandırmıştı. O aldatıcı(lar) da sizi, (hep) Allah'la aldatmıştı ya!" derler.

15. Bugün artık ne sizden, ne de inkârcılardan kurtuluş akçesi alınır. Varacağınız yer cehennemdir; sığınağınız orasıdır. Gidilecek ne kötü yerdir orası!

16. İman edenler için hâlâ (o) vakit gelmedi mi ki, Allah'ın mesajına ve inen gerçeğe ürpererek gönüllerini açsınlar da, daha önce kendilerine kitap verilenler gibi olmasınlar. Onların üzerinden uzun zaman geçince kalpleri katılaşmıştı da, çoğu yoldan çıkmış kimseler olmuşlardı.{623}

17. Bilin ki Allah, yeryüzünü ölümünden sonra canlandırmaktadır. Belki aklınızı kullanırsınız diye biz size ayetleri işte böyle açıklamışızdır.

18. Gerçek şu ki, sadaka veren erkeler ve sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenlere, (verdikleri) kat kat artırılarak geri verilir ve onlara çok değerli bir ödül de vardır.

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ
وَالشُّهَدَٓاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُوٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ
وَالْاَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرٰيهُ
مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا مَتَاعُ
الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اُعِدَّتْ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ذٰلِكَ
فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾
مَٓا اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فٖٓي اَنْفُسِكُمْ اِلَّا
فٖي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَبْرَاَهَا اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسٖيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا
تَأْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَٓا اٰتٰيكُمْ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ اَلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ
بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

19. Allah'a ve peygamberlerine iman edenler var ya, işte onlar özü sözü doğru olanlar ve tanıklığı sadece Allah için yapanlardır. Onlara (en güzel) ödüller ve (cennetliklere özgü) nurlar verilecektir. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlarsa cehennem halkıdır.

20. Bilin ki dünya hayatı bir oyundur, bir tür eğlencedir; (biraz) süstür; birbirinize karşı övünme vesilesidir; mal-mülk ve evlât çoğaltma yarışıdır. Bu, tıpkı bir yağmurun yağmasına benzer ki, bitirdiği ot inkârcının-ekincinin hoşuna gider. Sonra kurur; sapsarı olmuştur. Sonra da çer çöpe dönüşmüştür. Ahirette ise hem çetin bir azap, hem de Allah'tan bağışlanma ve hoşnutluk vardır. Dünya hayatı, kısacık bir geçimliğe aldanıştan başka bir şey değildir.

21. Öyleyse, rabbinizden bir bağışlanmaya ve genişliği gökle yerin (arasındaki) genişlik gibi olan cennete koşun-onun için yarışın! (O), Allah'a ve Elçisi'ne iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu, Allah'ın bir lütfudur ki, onu dilediğine-dileyene vermektedir. Allah, büyük lütuf sahibidir.

22. İster yeryüzünde, isterse kendi canlarınızda meydana gelen hiçbir musibet (her tür rahatsızlık, huzursuzluk, kötülükler…) yoktur ki, onu yaratmamızdan önce bir Kitap'ta (tanrısal bilgimizle yazılıp tespit edilmiş) olmasın. Hiç kuşkusuz bu Allah'a çok kolaydır.{624}

23. (Bu olgudan ötürüdür ki) elinizden çıkıp yitirdiğinize üzülmeyesiniz! O'nun size verdikleriyle de şımarmayasınız! Çünkü Allah, kendini beğenip övünenleri sevmez.

24. Ki öyleleri cimrilik ederler ve insanlara cimriliği öğütlerler. Kim yüz çevirirse, hiç kuşkusuz Allah, hiçbir şeye ihtiyaç duymayan ve övgüye en çok lâyık olandır.

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْم۪يزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَد۪يدَ ف۪يهِ
بَأْسٌ شَد۪يدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِۜ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَز۪يزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا
وَاِبْرٰه۪يمَ وَجَعَلْنَا ف۪ي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍۚ
وَكَث۪يرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا
بِع۪يسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْج۪يلَ وَجَعَلْنَا ف۪ي قُلُوبِ الَّذ۪ينَ
اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةًۜ وَرَهْبَانِيَّةًۨ ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا
عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَاۚ
فَاٰتَيْنَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْۚ وَكَث۪يرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوا بِرَسُولِه۪ يُؤْتِكُمْ
كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِه۪ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِه۪ وَيَغْفِرْ لَكُمْۜ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌۙ ﴿٢٨﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتَابِ اَلَّا
يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ
يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿٢٩﴾

25. Andolsun ki biz elçilerimizi açık seçik bilgi ve belgelerle göndermişizdir. İnsanlar adaleti yerine getirsinler diye de onlarla birlikte Kitab(lar)'ı ve ölçüyü (adalet ilkelerini) indirmişizdir. Kendisinde büyük bir güç ve insanlara yararlar sağlayan demiri de indirdik, ki (ondan yararlanarak) görmedikleri halde kendisine ve elçilerine kimin yardım edeceğini bilsin. Hiç kuşkusuz Allah, gücü, kudreti, üstünlüğü kendisinde toplamış olandır.{625}

26. Andolsun ki biz Nuh'u ve İbrahim'i elçi olarak göndermişizdir. O ikisinin soylarına peygamberlik ve kitap bağışlamışızdır. Onlardan doğru yolda olanlar vardır; fakat onların pek çoğu yoldan çıkmışlardır.

27. Sonra onların peşinden, birbirini izleyen elçilerimizi göndermişizdir. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından göndermiş ve ona İncil'i vermişizdir. Kendisine bağlananların kalplerine şefkat ve merhamet koymuşuzdur. İcat ettikleri ruhbanlığı biz kendilerine yazmamıştık. Sadece Allah'ın hoşnutluğunu kazanmalarını (istemiştik;) ama ona da gereği gibi uymadılar. Biz onlardan iman edenlere ödüllerini vermişizdir; fakat onların pek çoğu yoldan çıkmışlardır.

28. Ey iman edenler! Allah'tan çekinip sakının ve onun Elçisi'ne iman edin! Ki size rahmetinden iki pay versin ve size ışığında yürüyeceğiniz bir nur ihsan etsin{626}; sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

29. Böylece Kitap Ehli bilsin ki kendi yanlarında Allah'ın lütfundan hiçbir şey yoktur; o lütuf sadece Allah'ın elindedir.. Onu da dilediğine vermektedir. Allah (umulan) büyük lütfun sahibidir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّت۪ي تُجَادِلُكَ ف۪ي زَوْجِهَا وَتَشْتَك۪ٓي اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ
يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ بَص۪يرٌ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَٓائِهِمْ
مَا هُنَّ اُمَّهَاتِهِمْۜ اِنْ اُمَّهَاتُهُمْ اِلَّا الّٰٓـئ۪ي وَلَدْنَهُمْۜ وَاِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا
مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًاۜ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ
نِسَٓائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْر۪يرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّاۜ ذٰلِكُمْ
تُوعَظُونَ بِه۪ۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّاۚ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتّ۪ينَ
مِسْك۪ينًاۜ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ۜ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِۜ
وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍۜ
وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ مُه۪ينٌۚ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَم۪يعًا فَيُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُواۜ اَحْصٰيهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٦﴾

58. MÜCADELE SURESİ

(Medine'de inmiştir. Adını, ilk ayette geçen "tücadiluke: seninle tartışan" kelimesinden almıştır. Kimi toplumsal kurallara değinmektedir. 22 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikâyette bulunan kadının sözünü işitmiştir. Allah, aranızda geçen konuşmaları da işitmektedir. Hiç kuşkusuz Allah, her şeyi işitendir; görendir de.

2. Sizden kadınlarına zıhar edenler (sen bana anamın sırtı gibisin diyenler bilsinler ki) o kadınlar kendilerinin anaları değildir. Onların anaları, ancak kendilerini doğuranlardır. Hiç kuşkusuz onlar çirkin ve yalan olan bir söz söylemektedirler. Doğrusu Allah çok affeden, çok bağışlayandır.{627}

3. Kadınlarına "zıhar"da bulunduktan sonra, söylediklerinden geri dönenler, karılarıyla cinsel ilişkiye girmeden önce, bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaları gerekir. Size öğütlenen budur. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır.

4. Bunu yerine getirecek gücü olmayan-özgürlüğünü kazandıracak köle bulamayan, cinsel ilişkiden önce aralıksız iki ay oruç tutmalıdır. Buna güç yetiremeyen altmış yoksulu doyurmalıdır. Bu (denenler), Allah'a ve Elçisi'ne inanasınız diyedir. Bunlar, Allah'ın belirlediği sınırlardır. İnkâr edenlere acı bir azap vardır.

5. Allah'a ve Elçisi'ne karşı diklenenler, kendilerinden öncekilerin çarpılıp tepelendikleri gibi tepeleneceklerdir. Biz, açık seçik belge ve bilgiler indirmişizdir. İnkâr edenler için utandırıcı-küçük düşürücü bir azap vardır.

6. Allah onları yeniden dirilteceği gün, yaptıklarını kendilerine bildirecektir. Kendileri unutmuş olsalar da, Allah onları(n yaptıklarını)bir bir saymıştır. Allah her şeye tanıktır.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوٰى ثَلٰثَةٍ
إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ
وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ
يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ وَإِذَا جَاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ وَيَقُولُونَ
فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا
فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطَانِ
لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ وَإِذَا
قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

7. Allah'ın göklerde ve yerde olan her şeyi bilmekte olduğunu görmez misin? Fısıldaşarak konuşan üç kişiden dördüncüsü mutlaka odur; beş kişi olsalar, onların altıncısı mutlaka odur. Bundan az da olsalar, bundan çok da olsalar, mutlaka o kendileriyle birliktedir. Sonra, kıyamet gününde onlara yaptıklarını bildirecektir. Allah, her şeyi bilendir (de ondan!)

8. Gizli gizli konuşup (komplolar kurmaktan) yasaklandıkları halde, o yasaklandıkları şeyde ısrar edenleri görmez misin? Onlar; günah işlemek, düşmanlıkta bulunmak, Elçi'ye itaatsizlik etmek üzere gizli gizli buluşup konuşmaktadırlar. Yanına geldiklerinde de seni, Allah'ın selâmladığı biçimde selâmlamıyorlar ve kendi aralarında: "Bu söylediğimizden ötürü Allah bize azap etse ya!" demektedirler. Cehennem onlara yeter. Oraya girecéklerdir. Ne kötü bir gidiş yeridir orası! {628}

9. Ey iman edenler! Kendi aranızda gizli konuşmalar yaptığınızda (sakın) günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı konuşmayın! (Konuşacaksanız) iyilik ve takva üzerinde konuşun ve huzurunda toplanacağınız Allah'tan çekinip sakının!

10. Kötü amaçlı, gizli (toplantı ve) konuşmalar şeytandandır. O bu yolla müminleri üzmek ister. Oysa o, Allah'ın izni olmadıkça, müminlere hiçbir zarar veremez. Müminler, sadece Allah'a güvenip dayanmalıdırlar.

11. Ey iman edenler! Size (çeşitli) toplantı yerlerinde: "Yer açın!" dendiğinde, yer açın ki Allah da size yer açsın. Size: "Kalkın!" dendiğinde kalkın ki Allah sizden iman edenleri ve kendilerine bilgi verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ
صَدَقَةًۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاَطْهَرُۜ فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٢﴾
ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ صَدَقَاتٍۜ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوا
وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ
وَرَسُولَهُۜ وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْۜ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَد۪يدًاۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾
اِتَّخَذُٓوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ
مُه۪ينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔاۜ
اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۜ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَم۪يعًا
فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍۜ اَلَٓا اِنَّهُمْ
هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَاَنْسٰيهُمْ ذِكْرَ
اللّٰهِۜ اُو۬لٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِۜ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُٓ اُو۬لٰٓئِكَ فِي الْاَذَلّ۪ينَ ﴿٢٠﴾
كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا۬ وَرُسُل۪يۜ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَز۪يزٌ ﴿٢١﴾

12. Ey iman edenler! Siz elçi ile gizli-özel görüşeceğiniz zaman, görüşmenizden önce (fakirlere) bir sadaka verin! Bu, sizin için daha iyi ve daha temizdir. Buna gücünüz yoksa Allah, bağışlayandır; esirgeyendir.

13. Gizli-özel görüşmenizden önce bir sadaka vermekten korktunuz mu ki onu yerine getirmediniz? Allah sizi affetmiştir. Artık namazı kılın, zekâtı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin! Allah yaptıklarınızdan haberlidir. **{629}**

14. Allah'ın kendilerine kızmakta olduğu bir topluluğu (Yahudileri) dost bilenleri (münafıkları) görmez misin? Onlar ne sizdendir, ne de onlardan. Bilerek de yalan yere (müminiz diye) yemin edip durmaktadırlar.

15. Allah onlara pek çetin bir azap hazırlamıştır. Onlar, ne kötü işler yapmaktadırlar!

16. Yeminlerini kalkan yapmışlardır; Allah'ın yoluna engel olmuşlardır. Onlara mutlaka küçük düşürücü bir azap vardır.

17. Onlara, Allah'a karşı ne mal varlıkları, ne de evlâtları bir yarar sağlayabilir. Onlar ateş halkıdır. Orada çok uzun süre kalacaklardır.

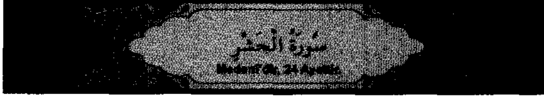
18. Allah onların tümünü dirilttiği gün, dünyada size ettikleri yeminler gibi ona da yemin ederler. (Böyle yapmakla) doğru yaptıklarını sanırlar. İyi bilinsin ki onlar yalancıların ta kendileridir.

19. Şeytan kendilerini kuşatmış, onlara Allah'ı unutturmuştur. Onlar şeytanın taraftarlarıdır. İyi bilinsin ki şeytanın taraftarları kaybedeceklerdir.

20. Allah'a ve Elçisi'ne karşı düşmanlıkta direnenler var ya, işte onlar en düşük-en alçaklar arasındadırlar.

21. Allah: “Elbette, ben ve elçilerim galip geleceğiz!” diye yazmıştır. Hiç kuşkusuz Allah, tüm güç, kudret ve üstünlüğü kendinde toplayandır.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَٓادُّونَ مَنْ حَٓادَّ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُٓوا اٰبَٓاءَهُمْ اَوْ اَبْنَٓاءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشٖيرَتَهُمْ
اُو۬لٰٓئِكَ كَتَبَ فٖي قُلُوبِهِمُ الْاٖيمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ اُو۬لٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٢٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ١ هُوَ
الَّذٖٓي اَخْرَجَ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ
الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ
مِنَ اللّٰهِ فَاَتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فٖي قُلُوبِهِمُ
الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِاَيْدٖيهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِنٖينَ فَاعْتَبِرُوا
يَٓا اُو۬لِي الْاَبْصَارِ ٢ وَلَوْلَٓا اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَٓاءَ
لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ٣

22. Allah'a ve Ahiret gününe iman etmiş bir toplumun, Allah'a ve Elçisi'ne karşı düşmanlık edenlerle dostluk ilişkisine girdiğini göremezsin; (bunlar) babaları, oğulları, kardeşleri ya da akrabaları olsa bile. Allah öylelerinin kalplerine imanı yazmış ve onları kendi katından bir ruhla desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere, hiç çıkmamak üzere sokacaktır. Allah onlardan razı olmuştur; onlar da ondan hoşnutturlar. İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilinsin ve hiç kuşku duyulmasın ki, Allah'ın tarafında olanlar mutlaka başarıya ulaşacaklardır.{630}

59. HAŞR SURESİ

(Medine'de inmiştir, adını, 2. ayette geçen "haşr: toplanma, sürgün" sözcüğünden almıştır. Toplumsal ilişkileri ya da devletlerarası yapılan antlaşmaları, Müslümanların aleyhine olacak biçimde bozanlara tavır alınmasını önermektedir. 24 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

2. Kitap Ehli'nden inkâr edenleri, ilk sürgünde, yurtlarından o çıkarmıştır. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da, kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Ancak Allah('ın azabı) kendilerine hiç hesap etmedikleri bir yönden gelmiş, yüreklerine korku salmıştı. Bu yüzden evlerini kendi elleri ve müminlerin elleriyle yıkmaktaydılar. Ey sağduyulular! İbret alınız!

3. Eğer Allah onlara sürgünü yazmamış olsaydı, onlara dünyada (bulundukları yerde) mutlaka azap ederdi. Onlara, ahirette de ateş azabı vardır.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُۚ وَمَنْ يُشَٓاقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَٓائِمَةً
عَلٰٓى اُصُولِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلٰى
رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَٓا اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾
مَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهِ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِۙ كَيْ لَا يَكُونَ
دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَٓاءِ مِنْكُمْۜ وَمَٓا اٰتٰيكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُواۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِۢ ﴿٧﴾
لِلْفُقَرَٓاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ
فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الصَّادِقُونَۚ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْاِيمَانَ
مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِمَّٓا اُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌۜ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَۚ ﴿٩﴾

4. Bu, onların Allah'a ve Elçisi'ne karşı gelmiş, başkaldırmış olmalarındandır. Kim Allah'a karşı gelirse, hiç kuşkusuz Allah'ın azabı çok çetindir.

5. Bir hurma ağacını kesmeniz ya da onu gövdesi üzerinde bırakmanız hep Allah'ın izniyledir ve yoldan çıkanları cezalandırması içindir.

6. Allah'ın, Elçisi'ne, onlardan ganimet vermesine gelince, siz onun üzerine ne at, ne de deve sürmüştünüz; fakat Allah elçilerini, dilediği kimselerin üzerine (işte böyle) salar. Allah, her şeye güç yetirendir.

7. Allah'ın, o belde halkından, Elçisi'ne verdiği ganimetler: Allah'a, Elçiye, kendisine yakın akraba olanlara, yetimlere, yoksullara, (yolda kalmış) yolcuya aittir; ki (mal ve servet) içinizden sadece zenginler arasında dönüp dolaşan bir devlet (güç) olmasın! Elçi size ne verirse onu alın! Size neyi yasaklarsa ondan da sakının! Allah'tan korkun! Hiç kuşkusuz Allah'ın azabı pek şiddetlidir.

8. (Bir de bu mallar) fakir göçmenlere aittir; ki onlar Allah'ın lütuf ve rızası uğruna, Allah'ı ve Elçisi'ni destekledikleri için yurtlarından ve mallarından olmuşlardır. İşte onlar, özü sözü doğru olanlardır.{631}

9. Ve kendilerinden önce o yurda (Medine'ye) yerleşen, imana sarılanlar ise, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilen (ganimet)'lerden ötürü içlerinde bir ihtiyaç (isteği) duymazlar. Kendileri ihtiyaç içinde olsalar da, (kardeşlerini) kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa ermişlerdir.

وَالَّذِينَ جَاؤُ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْاِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
اٰمَنُوا رَبَّنَا اِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا
يَقُولُونَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ
لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ اَحَدًا اَبَدًا وَاِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ
وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ اُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ
مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ
الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٢﴾ لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ
مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ
جَمِيعًا اِلَّا فِي قُرًى مُحَصَّنَةٍ اَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ
بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتّٰى ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٥﴾
كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ اِنِّي بَرِيٌٓءٌ مِنْكَ اِنِّي اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

10. Onlardan sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde inanmışlara karşı bir kin bırakma! Rabbimiz! Gerçekten sen, çok şefkatli ve çok merhametlisin!"

11.İkiyüzlüleri görmez misin ki, Kitap Ehli'nden inkâr eden kardeşlerine derler ki: "Eğer siz (buralardan) çıkarılırsanız, mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız. Size karşı olan hiç kimseye itaat de etmeyiz. Sizinle savaşırlarsa, mutlaka size yardım ederiz." Allah, onların yalancılıklarına tanıklık eder.

12. Andolsun ki onlar çıkarılsalar, onlarla birlikte çıkmazlar; yardım da etmezler. Yardım etseler bile, arkalarına dönüp kaçarlar. Sonra, kendilerine yardım da edilmez.

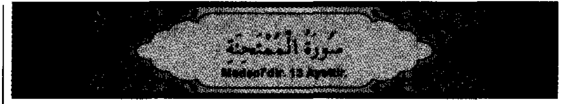
13. Onların kalplerindeki sizin kokunuz, Allah'ınkinden fazladır. Bu, onların anlayışsız bir topluluk olmalarındandır.

14. Onlar, iyi korunmuş kentler ya da duvarların gerisinde olmaları dışında sizinle toplu halde savaşamazlar. Kendi aralarındaki çekişmeleri pek çetindir. Sen onları birlik sanırsın; oysa kalpleri darmadağınıktır. Bu, onların düşüncesiz bir topluluk olmalarındandır.{632}

15. (Böylelerinin durumu), kendilerinden az önce işlediklerinin karşılığını (Bedir'de) tatmış olan, ahirette de kendileri için acı bir azap bulunan kimselerin durumu gibidir.

16. Tıpkı şeytanın yaptığı gibi insana: "İnkâr et!" der. (İnsan) inkâr edince de: "Ben senden uzağım! Ben, Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi Allah'tan korkarım;" der.

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا اَنَّهُمَا فِى النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا
الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ
لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰيهُمْ اَنْفُسَهُمْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾
لَا يَسْتَوٖٓي اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ
الْفَٓائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا
مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَٓا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللّٰهُ
الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهُ
مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

17. Her ikisinin de sonu, çok uzun süre kalmak üzere ateşe atılmak olmuştur. Zalimlerin cezası budur.

18. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının! Herkes yarına ne hazırladığına baksın! Allah'tan korkup sakının! Hiç kuşkusuz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

19. Allah'ı unuttukları için, onun da kendilerini kendilerine unutturduğu kimseler gibi olmayın! Böyleleri, yoldan çıkmış olanlardır.

20. Cennetliklerle, cehennemlikler bir olmaz. Cennetlikler, umduklarına kavuşup kurtuluşa ermişlerdir.

21. Biz bu Kur'an'ı eğer bir dağa indirseydik, andolsun ki onun, Allah korkusundan titreyip paramparça olduğunu görürdün! Belki düşünür de (ibret alırlar) diye bu örnekleri insanlara vermekteyiz.

22. O, öyle (tek) Allah'tır ki, ondan başka tanrı yoktur. Gizlide olanı da, açıkta bulunanı da bilendir. O, Rahman'dır; Rahim'dir.

23. O, öyle (tek) Allah'tır ki, ondan başka tanrı yoktur. Her şeyin sahibi ve egemenidir; Kutsal'ın ta kendisidir. Esenlik-barış dileyendir; Güven verendir; Koruyup Kollayandır; En Üstün olandır; Gücüyle Her Şeyi Yaptıran'dır; Ulu'dur; Allah, onların ortak koştuklarından çok yücedir.

24. O Allah ki, Yaratan'dır; Var eden'dir; Biçim Veren'dir. Tüm güzel isimler onundur. Göklerde ve yerde olan her şey onu tesbih ederek yüceltmektedir. O, en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوّ۪ي وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَٓاءَ تُلْقُونَ اِلَيْهِمْ
بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَٓاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا ف۪ي سَب۪يل۪ي وَابْتِغَٓاءَ مَرْضَات۪ي
تُسِرُّونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَاَنَا۬ اَعْلَمُ بِمَٓا اَخْفَيْتُمْ وَمَٓا اَعْلَنْتُمْ وَمَنْ
يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١﴾ اِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ
اَعْدَٓاءً وَيَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّٓوءِ وَوَدُّوا لَوْ
تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَفْصِلُ
بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٣﴾ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
ف۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُ اِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَٓاءُ
اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهُٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰه۪يمَ لِاَب۪يهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ
لَكَ وَمَٓا اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا
وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَص۪يرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذ۪ينَ
كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٥﴾

60. MÜMTAHİNE SURESİ

(Medine'de inmiştir. 10. ayette, Mekke'den kaçıp Medine'ye sığınan kadınların, iman edip etmemiş olduklarının sınanması-sorgulanması emredildiğinden sureye "Mümtahine: Sorgulanan Suresi" denmiştir. 13 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey iman edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin! Siz onlara karşı sevgi duymaktasınız. Oysa onlar size gelen gerçeği inkâr etmişler; rabbiniz olan Allah'a imanınızdan ötürü, Elçi'yi de, sizi de (Mekke'den) sürüp çıkarmışlardır. Siz eğer, benim yolumda cihat etmek ve benim hoşnutluğumu aramak üzere çıkmışsanız, onlara karşı içinizde hâlâ (nasıl) sevgi saklarsınız? Ben sizin, gizlediklerinizi de, açığa vurduklarınızı da bilmekteyim. Sizden kim bunu yaparsa, doğru yoldan sapmış olur.

2. Sizi ele geçirseler, size düşman kesilirler; elleriyle de, dilleriyle de sizi incitirler; inkâr etmenizi de çok isterler.

3. Kıyamet gününde akrabalarınızın ve evlâtlarınızın (size) bir yararı olmaz; (çünkü) Allah aranızı ayırır. Allah, yaptıklarınızı görendir.

4. İbrahim'de ve onunla birlikte olanlarda, sizin için güzel bir örnek vardır. Onlar halklarına demişlerdi ki: "Biz, sizden de, sizin Allah'tan başka taptıklarınızdan da uzağız; taptıklarınızı tanımayız. Bizimle sizin aranızda, siz sadece Allah'a iman edinceye kadar sürüp gidecek düşmanlık ve nefret belirmiştir. Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim; fakat Allah'tan gelecek her hangi bir şeye karşı seni koruyamam" demesi bunun dışındadır. (İbrahim bu sözüyle hata etmiştir). "Ey Rabbimiz! Biz sana güvenip dayandık; sana yöneldik. Dönüş(ümüz) de sanadır!"{633}

5. "Rabb'imiz! İnkâr edenlere karşı bizi sınav konusu etme! (Bizi onların baskıları altına düşürme!) Rabb'imiz; bizi bağışla! Hiç kuşkusuz sen, en güçlü-en üstün olansın; hikmetle hükmedensin!"

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ٦ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللّٰهُ قَدِيرٌ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٧
لَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ٨
اِنَّمَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَاَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ
وَظَاهَرُوا عَلٰى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٩
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ
اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِهِنَّ فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ
اِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَاٰتُوهُمْ
مَا اَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ اِذَا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ
وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا مَا اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا
مَا اَنْفَقُوا ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٠
وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
اَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا اَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ١١

6. Andolsun ki onlarda sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü dileyenlere güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse, hiç kuşkusuz Allah, hiçbir şeye ihtiyaç duymayan, övülmeye de lâyık olandır.

7. Belki de Allah, sizinle, onlardan düşman olduklarınız arasına bir sevgi kor. Allah, her şeye güç yetirendir; çok bağışlayandır; çok esirgeyendir.

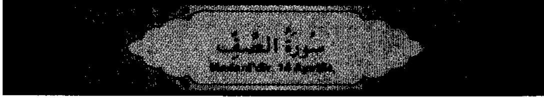
8. Allah; din konusunda sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlara iyilik etmekten, onlara adaletli davranmaktan sizi yasaklamaz; çünkü Allah, adaleti uygulayanları sever.

9. Allah ancak, sizinle din konusunda savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanıza yardım edenleri dost edinmenizi yasaklar. Kim onlarla dost olursa, işte onlar zalimdirler.{634}

10. Ey iman edenler! Mümin kadınlar göç ederek size geldiklerinde, onları sorgulayın-imtihan edin! Allah onların imanını iyi bilmektedir. Eğer onların (gerçekten) iman etmiş olduklarını anlarsanız, onları inkârcılara geri göndermeyin! Artık ne bunlar onlara helâldir, ne de onlar bunlara helâldir. Onların (bu kadınlara) harcadıkları (mehirleri) onlara verin!{635} Ücretlerini (mehirlerini) kendilerine verdiğiniz takdirde, bunlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Kâfir kadınları nikâhınızda tutmayın! Onlar için harcadıklarınızı isteyin! Onlar da, size katılanlara harcadıklarını istesinler! Bu, Allah'ın hükmüdür. O, aranızda böyle hükmeder. Allah, her şeyi bilendir; hikmetle hükmedendir.{636}

11. Eğer (inkârcılara katılan) eşleriniz yüzünden bir şeyler yitirdikten sonra, (ganimet ya da size katılmalar yoluyla bir şeyler kazanıp) üstün gelirseniz, eşlerini yitirmiş olanlara, onların harcadıkları mehir kadar verin! İman ettiğiniz Allah'tan korkup sakının!

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَٓاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَا يُشْرِكْنَ
بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا
يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ اَيْدِيهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ
فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا
عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِينَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَاِذْ قَالَ
مُوسٰى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ اَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ
فَلَمَّا زَاغُٓوا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

12. Ey Peygamber! Mümin kadınlar sana sığındıklarında, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık etmemek, zina yapmamak, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira düzüp uydurmamak ve doğru işlerde sana karşı gelmemek üzere yemin edip söz verirlerse onların biatını (sözünü) kabul et! Onlar için Allah'tan bağışlanma dile! Hiç kuşkusuz Allah bağışlayandır; acıyandır da.

13. Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine kızmakta olduğu bir topluluğu dost edinmeyin! Çünkü mezardaki inkârcılar ahiretten nasıl umut kesmişlerse (onu inkâr etmişlerse) onlar da ahiretten öylesine umut kesmişlerdir.

61. SAF SURESİ

(Medine'de inmiştir. 4. ayetinde müminlerin Allah yolunda "saf: düzenli birlik" halinde savaşmaları emredildiğinden bu adı almıştır. 14 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı tesbih edip yüceltmektedir. O, en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

2. Ey iman edenler! Niçin, yapmayacağınız şeyleri söyleyip durmaktasınız?

3. Yapmayacağınız şeyi söylemek, Allah katında büyük bir günahtır.

4. Hiç kuşkusuz Allah, kendi yolunda, tıpkı birbirine kenetlenmiş bir bina gibi saf tutarak çarpışanları sever.{637}

5. Bir zamanlar Musa halkına: "Ey halkım! Benim size, Allah'tan gönderilen bir elçi olduğumu bildiğiniz halde niçin beni incitip durmaktasınız?" demişti. Onlar eğrilip sapınca, Allah da onların kalplerini eğriltip saptırmıştır. Allah, yoldan çıkmışları doğru yola iletmez.

وَاِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي اِسْرَٓائِيلَ اِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَاْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُٓ اَحْمَدُ فَلَمَّا
جَٓاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾
يُرِيدُونَ لِيُطْفِـُٔوا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ
﴿٨﴾ هُوَ الَّذِٓي اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا هَلْ اَدُلُّكُمْ
عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ
وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾
وَاُخْرٰى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُٓوا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّنَ مَنْ
اَنْصَارِٓي اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ بَنِٓي
اِسْرَٓائِيلَ وَكَفَرَتْ طَٓائِفَةٌ فَاَيَّدْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

6. Hani Meryem oğlu İsa halkına: "Ey İsrailoğulları! Ben size, Allah'ın bir elçisiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra adı "Ahmed" olan bir elçinin müjdecisiyim." demişti. Fakat (İsa'nın müjdelediği bu elçi) kendilerine açık seçik belge ve bilgilerle gelince: "Bu apaçık bir büyücüdür!" demişlerdi.{638}

7. İslâm'a çağırmakta olduğu halde, Allah'a karşı yalan düzenden daha zalim kimdir? Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

8. Onlar, Allah'ın Nuru'nu ağızlarıyla söndürmek istemektedirler. Oysa Allah, inkârcılar istemese de, kendi nurunu tamamlayacaktır.

9. Elçisi'ni hidayet ve gerçek dinle gönderen odur. Öyle ki, onu (İslâm'ı), müşrikler hoş görmese de, bütün dinlere üstün kılacaktır.

10. Ey iman edenler! Cehennem azabından kurtaracak bir ticareti(n yolunu) size göstereyim mi?

11. Allah'a ve Elçisi'ne iman edersiniz, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihat edersiniz! Eğer bilirseniz, böylesi sizin için daha hayırlıdır.

12. (İşte o zaman) o sizin günahlarınızı bağışlar; sizi, altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte, büyük mutluluk da budur!

13. Seveceğiniz başka bir şey daha var: Allah'tan bir destek ve yakın bir fetih (zafer)!... Müminleri müjdele!

14. Ey iman edenler! Allah'ın yardımcıları olun! Nitekim Meryem oğlu İsa da Havarilere demişti ki: "Allah yolunda benim yardımcılarım kimlerdir?" Havariler de: "Allah'ın yardımcıları bizleriz!" demişlerdi. Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda biz iman edenleri, düşmanlarına karşı desteklemişiz de onlar üstün gelmişlerdir.

سُورَةُ الْجُمُعَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَز۪يزِ
الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي بَعَثَ فِي الْاُمِّيّ۪نَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
اٰيَاتِه۪ وَيُزَكّ۪يهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ
لَف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٢﴾ وَاٰخَر۪ينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَز۪يزُ
الْحَك۪يمُ ﴿٣﴾ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظ۪يمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذ۪ينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰيةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا
كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ
اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ هَادُوا
اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَٓاءُ لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِق۪ينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُٓ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْد۪يهِمْ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ
بِالظَّالِم۪ينَ ﴿٧﴾ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذ۪ي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاق۪يكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

62. CUMA SURESİ

(Medine'de inmiştir. 9. ayetinde Cuma namazı emredildiğinden bu adı almıştır. 11 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Göklerde ve yerdekilerin tümü, en güçlü-en üstün olan ve hikmetle hükmeden Allah'ı tesbihlerle yüceltmektedirler.

2. O; ümmilere kendi içlerinden, onlara, Allah'ın ayetlerini okuyan, onları arındırıp temizleyen ve onlara Kitab'ı ve hikmeti öğreten bir elçi gönderendir. Oysa onlar, daha önceleri açık bir sapıklık içindeydiler.

3. (O) henüz kendilerine yetişip katılmamış olanların da (peygamberidir.) O, en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

4. Bu, Allah'ın dilediğine verdiği bir lütuftur. Allah, en büyük lütfun sahibidir.

5. Kendilerine Tevrat verilip de onun hükümlerini gereğince yerine getirmeyenlerin misâli, kitaplar taşıyan eşeğin durumuna benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlayanların durumu ne kötüdür! Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

6. De ki: "Ey Yahudiler! Eğer siz insanlar arasında, sadece sizin Allah'ın dostları olduğunuzu öne sürüyorsanız ve sözünüzün de eriyseniz, ölümü isteseniz ya!"

7. Onlar, yapıp ettiklerinden ötürü onu hiçbir zaman istemeyeceklerdir. Allah zalimleri bilmektedir.

8. De ki: "Sizin kendisinden kaçıp durduğunuz ölüm, mutlaka size ulaşacaktır. Sonra da, görünmeyeni de, görüneni de bilene döndürüleceksiniz. O size yaptıklarınızı bildirecektir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾

سورة المنافقون

Medine'dir. 11 Ayettir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

9. Ey iman edenler! Cuma günü namaz için çağrıldığınızda hemen Allah'ı anmaya koşun! Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.{639}

10. Namaz kılındıktan sonra da hemen yeryüzüne (işlerinize) dağılın! Allah'ın lütfundan (nasiplerinizi) arayın! Allah'ı çokça anın ki başarıya ulaşabilesiniz.

11. (Kimileri de) bir ticaret ya da bir eğlence gördüklerinde, seni (olduğun yerde) ayakta bırakıp oraya koştular.{640} De ki: "Allah'ın katındakiler, ticaretten de, eğlenceden de hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin de en hayırlısıdır.

63. MÜNAFIKUN SURESİ

(Medine'de inmiştir. "Münafikun: ikiyüzlüler"den söz ettiğinden bu adı almıştır. 11 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Münafıklar sana geldiklerinde: "Hiç kuşkusuz senin, Allah'ın Elçisi olduğuna tanıklık ederiz," derler. Senin, kendisinin Elçisi olduğunu Allah elbette bilmektedir. Al-lah münafıkların yalancı olduklarına tanıklık eder.

2. Onlar, yeminlerini kalkan edip (insanları) Allah'ın yolundan alıkoymuşlardır. Onların yapıp ettikleri ne kötüdür!

3. Bu, onların (önce) iman etmeleri, sonra da inkâr etmelerindendir. Kalplerinin üzeri mühürlendiğinden, artık onlar (İslâm'ın hakikatlerini) kavrayamazlar.

4. Onları gördüğünde, görünüşleri ilgini çeker. Konuşurlarsa sözlerini dinlersin. (Oysa) onlar dikilip duran kütükler gibidirler. Her haykırışı kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandır (dost değil); onlardan sakının! Allah onları kahretsin! (Hak'tan) nasıl da çevrilmektedirler!

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُؤُسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ
يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ
اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ
اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوا وَلِلّٰهِ خَزَٓائِنُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَٓا
اِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ
وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾
وَاَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَٓا
اَخَّرْتَنِٓي اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيبٍ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾
وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَٓاءَ اَجَلُهَا وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

5. Onlara: "Gelin; Allah'ın Elçisi sizin için bağışlanma dilesin!" dendiğinde başlarını çevirmektedirler. Sen onların, büyüklük taslayarak yüz çevirmekte olduklarını görmektesin.

6. Onlar için bağışlanma dilesen de, dilemesen de birdir. Allah öylelerini bağışlamayacaktır. Çünkü Allah, yoldan çıkan topluluğu doğru yola iletmez.

7. Onlar: "Allah'ın Elçisi'nin yanında olanlara yardım etmeyin ki dağılıp gitsinler" diyenlerdir. Oysa, göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır.{641}

8. Onlar demektedirler ki: "Andolsun ki Medine'ye dönersek, üstün olanlar, alçak olanları mutlaka oradan sürüp çıkaracaktır. Oysa güç de, üstünlük de Allah'ın, Elçisi'nin ve müminlerindir; ancak münafıklar bunu bilmezler.

9. Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız, sizi Allah'ı anmaktan alıkoymasın! Kim bunu yaparsa, işte o kaybedenlerdendir.

10. Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabb'im! Beni yakın bir süreye geciktirsen de, sadaka verseydim; iyilerden olsaydım!" demezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin!

11. (Bilin ki) Allah, süresi dolan-eceli gelen hiçbir canı ertelemez. Allah, yapıp etiklerinizden haberi olandır.

64. TEĞABUN SURESİ

(Medine'de inmiştir. Adını, 9. ayette geçen "tegabun: aldanma" kelimesinden almıştır. 18 ayettir.)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ
كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا اَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا
وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنْ لَنْ
يُبْعَثُوا قُلْ بَلٰى وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي اَنْزَلْنَا
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Göklerde ve yerdekilerin tümü Allah'ı tesbih edip yüceltmektedir. Yönetim onundur; övgü onadır; o her şeye güç yetirendir.

2. Sizi yaratan odur; (buna rağmen) kiminiz kâfir, kiminiz müminsiniz. Allah yapmakta olduklarınızı görendir.

3. O, gökleri ve yeri gerçek olarak-bir amaç için yaratmıştır. Size (dengeli bir) biçim vermiş ve görünüşünüzü de güzelleştirmiştir. Dönüş onadır.

4. Göklerdekileri ve yerdekileri bilmektedir; gizlediklerinizi de, açığa vurduklarınızı da bilmektedir. Allah, göğüslerin içindekini bilendir.

5. Daha önce inkâr edip de yaptıklarının karşılığını (dünyada) görmüş olanların haberi size gelmedi mi? Onlara, (ahirette de) acı bir azap vardır.

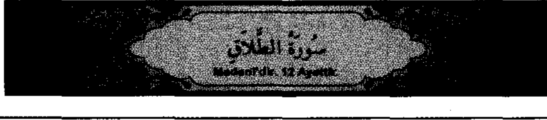
6. Bu, kendilerine elçileri, açık seçik belge ve bilgiler getirdikleri halde onların: "Bize doğru yolu bir insan mı gösterecek?" deyip inkâr etmeleri ve yüz çevirmelerindendir. Allah da (hiçbir şeye) ihtiyacı olmadığını göstermiştir. Allah, zengindir; övgüye lâyık olandır.

7. İnkâr edenler, kesinlikle diriltilmeyeceklerini sanmışlardı. De ki: "Hayır; rabbime andolsun ki, mutlaka diriltileceksiniz! Sonra yaptıklarınız size bildirilecektir. Bu, Allah için o denli kolaydır ki!"

8. Artık Allah'a, Elçisi'ne ve indirdiğimiz Nur(Kur'an)'a iman edin! Allah yaptıklarınızdan haberi olandır.

9. Toplanma gününde sizi, bir araya getirdiği gün, işte o "aldanma günü"dür.{642} Kim Allah'a iman ederse ve iyi işler yaparsa, (Allah) onun kötülüklerini örter ve kendisini, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. Hiç çıkmamacasına orada kalırlar. İşte büyük başarı budur!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ
فِيهَاۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿١٠﴾ مَٓا اَصَابَ مِنْ مُص۪يبَةٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهُۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَل۪يمٌ ﴿١١﴾ وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُب۪ينُ ﴿١٢﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا
اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْۚ وَاِنْ
تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٤﴾
اِنَّمَٓا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌۜ وَاللّٰهُ عِنْدَهُٓ اَجْرٌ عَظ۪يمٌ ﴿١٥﴾
فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَاَط۪يعُوا وَاَنْفِقُوا خَيْرًا
لِاَنْفُسِكُمْۜ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ اِنْ تُقْرِضُوا
اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ شَكُورٌ
حَل۪يمٌ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿١٨﴾

10. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar ateş halkıdır. Orada çok uzun süre kalacaklardır. Ne kötü bir dönüş yeridir o!

11. Başa gelen her musibet (rahatsızlık veren her şey), Allah'ın izniyledir. Kim Allah'a iman ederse, onun kalbini hidayete yöneltir (içinde güzel duygu ve düşünceler kıpırdamaya başlar.) Allah, her şeyi bilendir.

12. Allah'a itaat edin! Elçi'ye itaat edin! Eğer dönerseniz (bilmiş olun ki) elçimize düşen açıkça duyurmaktır.

13. Allah ki, ondan başka tanrı yoktur. Müminler (işte bu) Allah'a güvenip dayansınlar!

14. Ey iman edenler! Eşleriniz ve evlâtlarınızdan kimisi size düşmandır; onlardan sakının! Fakat affederseniz, hoş görürseniz ve bağışlarsanız, hiç kuşkusuz Allah da bağışlayandır; esirgeyendir. (O da sizin kusurlarınızı bağışlar.)

15. Mallarınız ve evlâtlarınız, sizin için bir sınav(ya da deneme)'dır. Asıl büyük ödül Allah'ın yanındadır.{643}

16. Gücünüz yettiğince Allah'tan korkup sakının! (Onun emir ve yasaklarını) dinleyin! (Ona) itaat edin! Kendi iyiliğinize olmak üzere (Allah yolunda) harcayın! Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte öyleleri başarıya ulaşmışlardır.

17. Eğer Allah'a güzel bir borç verirseniz, onu sizin için kat kat artırır ve sizi bağışlar. Allah, şükredenin şükrüne karşılık verendir; kullarını hoş görendir.

18. Görünmeyeni ve görüneni bilendir. O, en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

65. TÂLAK SURESİ

(Medine'de inmiştir. 1-7. ayetlerinde boşanma ve aile sorunlarından söz ettiğinden "Talâk: Boşanma Suresi" denmiştir. 12 ayetir)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ
وَاَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ
مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّٓا اَنْ يَأْت۪ينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ
حُدُودُ اللّٰهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْر۪ي
لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ﴿١﴾ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ
فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَاَشْهِدُوا
ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَاَق۪يمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِه۪
مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ
لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِه۪ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾
وَالّٰٓئ۪ي يَئِسْنَ مِنَ الْمَح۪يضِ مِنْ نِسَٓائِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ
اَشْهُرٍ وَالّٰٓئ۪ي لَمْ يَحِضْنَ وَاُو۬لَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ اَمْرِه۪ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهُ اِلَيْكُمْ
وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِه۪ وَيُعْظِمْ لَهُ اَجْرًا ﴿٥﴾

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey Peygamber! Kadınları boşadığınızda iddetleri süresinde (adetten temiz olduklarında) boşayın! İddeti sayın (üç kez adet görüp temizlendiklerini bilin)! Rabb'iniz Allah'tan korkup sakının! (Bekleme süresinde) onları evlerinden çıkarmayın! Kendileri de çıkmasınlar! Ancak apaçık bir iffetsizlik yapma durumları başka. (O zaman evden çıkarılabilir.) Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, kendisine yazık etmiş olur. Bilemezsin ki, belki Allah bundan sonra yeni bir iş ortaya çıkarır (gönüller uzlaşabilir)!

2. (Bilinen) sürenin sonuna vardıklarında ya onları güzelce tutun, ya da güzellikle kendilerinden ayrılın! (Bunu yaparken) içinizden, adaleti gözeten iki kişiyi de tanık tutun! Tanıklığı Allah için yapın! İçinizden Allah'a ve ahiret gününe iman edene öğütlenen budur. Kim Allah'tan korkup sakınırsa, Allah kendisine bir çıkış (yolu) yaratır.

3. Ve onu hiç ummadığı bir yerden rızıklandırır. Kim Allah'a güvenip dayanırsa, o, ona yeter. Hiç kuşkusuz Allah, buyruğunu yerine getirendir. Allah, her şey için bir ölçü koymuştur.**{644}**

4. Kadınlarınızdan, artık adetten kesilmiş olanlarla, henüz adet görmemişlerin iddet(süre)'leri –bir kuşkunuz varsa– onların bekleme süreleri üç aydır. Gebe kadınların bekleme süresi ise yüklerini bırakmalarına kadardır. Kim Allah'tan korkup sakınırsa, (Allah) kendisine işinde bir kolaylık yaratır.

5. Bu, Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan çekinip sakınırsa, (Allah) onun kötülüklerini örter ve onun ödülünü büyütür.

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ
أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ
عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا
سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا
وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨﴾
فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا
شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ
سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

6. (Boşadığınız) kadınları, gücünüze göre, oturduğunuz yerin bir bölümünde oturtun! Kendilerine, sıkıntıya düşürmek amacıyla, zarar vermeyin! Eğer onlar gebeyseler, yüklerini bırakıncaya kadar, geçimlerini sağlayın! Sonra sizin için (çocuğu) emzirirlerse, ücretlerini verin! Aranızda güzellikle konuşup anlaşın! (Anlaşmada) zorlukla karşılaşırsanız, o durumda (çocuğu) başka bir kadın emzirecektir.

7. Eli geniş olan, gücü oranında nafaka versin! Rızkı kısıtlı olan, Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin! Allah bir kişiye, ona verdiğince sorumluluk yükler. Allah, bir güçlükten sonra, bir kolaylık yaratacaktır.

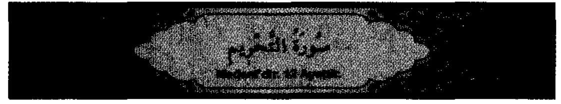
8. Nice kent-toplum var ki, rablerinin ve onun elçilerinin emrine karşı gelip azmışlar; biz de kendilerini çetin bir hesaba çekmişizdir. Onları, benzeri görülmemiş biçimde cezalandırmışızdır.

9. İşte o (halk) yaptığı kötülüğü tatmıştır ve işinin sonucu hepten kaybediş olmuştur.

10. Allah, öylelerine çok şiddetli bir azap hazırlamıştır. Ey iman eden sağduyulular! Allah'tan korkup sakının! Allah size (bu Kitap'la) bir uyarı (öğüt-ışık) indirmiştir.

11. İman edip iyi işler yapanları, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak üzere, Allah'ın açık seçik ayetlerini size okuyan bir elçi (göndermiştir). Kim iman edip iyi işler yaparsa, onu, hiç çıkmamak üzere içinde kalacağı, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah ona gerçekten ne güzel rızık vermiştir!

12. Allah yedi göğü, yeryüzü dâhil, onların benzerini yaratmıştır.{645} Buyruğu onlar arasında inip durmaktadır ki, Allah'ın her şeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın bilgisiyle her şeyi kuşat-mış olduğunu bilesiniz!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَٓا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَۚ تَبْتَغ۪ي مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَۜ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْۚ وَاللّٰهُ مَوْلٰيكُمْۚ
وَهُوَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٢﴾ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِه۪ حَد۪يثاًۚ فَلَمَّا
نَبَّاَتْ بِه۪ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍۚ فَلَمَّا
نَبَّاَهَا بِه۪ قَالَتْ مَنْ اَنْبَاَكَ هٰذَاۜ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَل۪يمُ الْخَب۪يرُ ﴿٣﴾
اِنْ تَتُوبَٓا اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَاۚ وَاِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ
هُوَ مَوْلٰيهُ وَجِبْر۪يلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِن۪ينَۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ
ظَه۪يرٌ ﴿٤﴾ عَسٰى رَبُّهُٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُبْدِلَهُٓ اَزْوَاجاً خَيْراً مِنْكُنَّ
مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَٓائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَٓائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ
وَاَبْكَاراً ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قُٓوا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْل۪يكُمْ نَاراً
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَا يَعْصُونَ اللّٰهَ مَٓا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَۜ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

66. TAHRİM SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Hz. Peygamber'in kimi yiyecek ve eylemleri kendisine haram kılmış-yasaklamış olmasından ötürü sureye "tahrim" adı verilmiştir. 12 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey Peygamber! Allah'ın sana helâl kıldığı şeyi, eşlerinin hatırı için, niçin haram kılmaktasın? Allah bağışlayandır; esirgeyendir.**{646}**

2. Allah size yeminlerinizin (kefaretle) çözülmesini farz kılmıştır. Allah sizin mevlânız(her konuda yardımcınız)'dır. O, her şeyi bilen ve hikmetle hükmedendir.

3. Peygamber, eşlerinden birine, gizli bir söz söylemişti. O eş, o sözü (bir başkasına) duyurup, Allah da onu Peygamber'e bildirince, Peygamber sözün bir kısmını (sözü başkasına duyuran eşine) açıklamış, bir kısmından vazgeçmişti. Peygamber sözü eşine bildirdiğinde o: "Bunu sana kim haber verdi?" demişti. O da: "Her şeyi bilen, her şeyden haberi olan bana bildirdi" demişti.

4. Eğer siz ikiniz (iki eş), kalplerinizin sapmış olmasından ötürü Allah'a tövbe ederseniz (iyi olur). Yok eğer, Peygamber'e karşı, birbirinize destek çıkmaya kalkışırsanız, artık Allah onun yardımcısı, Cibril ve müminlerin salih (iyi) olanı ve melekler de onun destekçisidirler.

5. Eğer sizi boşayacak olursa, belki onun rabbi kendisine sizlerden daha hayırlı Müslim, mümin, gönülden itaat eden, tövbe eden, ibadet eden, oruç tutan-seyahat edebilen dul ve bakire eşler verir.

6. Ey iman edenler! Kendinizi ve yakınlarınızı ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun başında çok katı-sert davranan güçlü melekler vardır. Allah'ın kendilerine emrettiğine karşı gelemezler; emredildikleri şeyi yaparlar.

7. Ey inkârcılar! Artık bugün özür dilemeyin! Siz, sadece yaptıklarınızla cezalanmaktasınız!

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا تُوبُٓوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًاۜ
عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ
وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مَعَهُۚ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَاۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقٖينَ
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْۜ وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَصٖيرُ ﴿٩﴾
ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذٖينَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوحٍ وَامْرَاَتَ
لُوطٍۜ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا
فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَقٖيلَ ادْخُلَا النَّارَ
مَعَ الدَّاخِلٖينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ
فِرْعَوْنَۢ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لٖي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنٖي
مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنٖي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَۙ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ
عِمْرٰنَ الَّتٖٓي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فٖيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ
بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهٖ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتٖينَ ﴿١٢﴾

8. Ey iman edenler! Allah'a, içten gelen-kesin bir tövbe ile tövbe edin! Umulur ki Allah sizin kötülüklerinizi örter ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah Peygamber'i ve onunla birlikte iman edenleri utandırmaz. Onların nurları önlerinde ve sağ yanlarında yayılarak parıldar. Derler ki: "Rabb'imiz! Nurumuzu tamamla ve bizi yarlıga! Sen her şeye güç yetirensin!"

9. Ey Peygamber! İnkârcılara ve ikiyüzlülere karşı mücadele et! Onlara karşı sert davran! Onların varacağı yer cehennemdir. Ne kötü dönüş yeridir o! {647}

10. Allah, inkârcılara Nuh'un karısı ile Lut'un karısını örnek göstermektedir. İkisi, iki salih kulumuzun nikâhı altındaydı. Ancak onlara ihanette bulundular. Kocaları, Allah'tan gelen hiçbir şeyi onlardan savamadı. (Onlara): "Hay-di, girenlerle birlikte siz de ateşe girin!" denildi.

11. Allah, iman edenlere de, Firavun'un karısını örnek göstermiştir. O demişti ki: "Rabbim! Bana kendi katında, cennette bir ev yap! Beni Firavun'dan ve yaptıklarından kurtardığın (gibi), o zalimler topluluğundan da kurtar!"

12. (Allah) İmran'ın kızı Meryem'i de (örnek göstermiştir). O, kesinlikle, ırzını korumuştu. Biz ona ruhumuzdan üflemişizdir. O, Rabb'inin kelimelerine ve kitaplarına inanarak doğrulamıştı da itaat edenlerden olmuştu.

67. MÜLK SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İlk ayetindeki "mülk: yönetim" kelimesi, sureye ad olmuştur. 30 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. (Her şeyin) yönetimi elinde olan (Allah) ne yücedir! O, her şeye güç yetirendir.

2. O, hanginizin daha güzel iş ve eylemde bulunacağını denemek-sınamak üzere ölümü ve hayatı yaratmıştır. O, en güçlü-en üstün olandır; hikmetle hükmedendir.

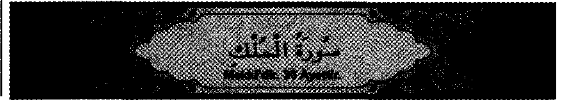
3. O, yedi göğü kat kat (birbirinden ayrılmış sistemler halinde) yaratmıştır. Rahman'ın yaratışında bir uyumsuzluk göremezsin! Gözünü (dikkatlice) çevir de bak; bir pürüz görebilir misin?

4. Sonra gözü(nü) iki kez (tekrar tekrar) çevir de (bak)! O göz (bir uyumsuzluk bulamamaktan) usanmış-umudunu yitirmiş halde sana dönecektir.{648}

5. Andolsunki biz, en yakın göğü lâmbalarla donatmışızdır. Onları (aynı zamanda) şeytanları taşlama (vesilesi) kılmışızdır. Onlara, çılgın ateş azabını hazırlamışızdır.

6. Rablerini inkâr edenlere cehennem azabı vardır. Ne kötü dönüş yeridir o!

7. Oraya atıldıklarında cehennemin fokurtusunu-homurtusunu işitirler; (o, fokur fokur) kaynamaktadır...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ
وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾
الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ
الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ
خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا
رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾
تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ
نَذِيرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا
فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾
إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

8. Neredeyse öfkeden çatlayıp-patlayacak! Her bir grup içine atıldıkça onun muhafızları onlara: "Size bir uyarıcı gelmemiş miydi?" diye sorarlar.

9. Onlar: Evet; bize gerçekten bir uyarıcı gelmişti; fakat biz yalanlamış ve: "Allah, hiçbir şey indirmemiştir. Siz büyük bir sapıklık içindesiniz" demiştik.

10. Ve: "Eğer (doğru sözü) dinlemiş olsaydık, ya da (sağlıklı) düşünebilseydik, şu çılgın ateşin halkı içinde olmazdık," derler.

11. Böylece günahlarını kabullenirler. O çılgın ateş halkına da böylesi kahır yakışır ya!

12. Rablerini görmedikleri halde, içleri titreyerek korunup sakınanlara gelince, onlara hem bir bağışlanma, hem de büyük bir ödül vardır.

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهٖ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ اَلَا يَعْلَمُ
مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطٖيفُ الْخَبٖيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذٖي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ
ذَلُولًا فَامْشُوا فٖي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهٖ وَاِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾
ءَاَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾
اَمْ اَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذٖيرِ ﴿١٧﴾
وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكٖيرِ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا
اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا الرَّحْمٰنُ اِنَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ بَصٖيرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ
الرَّحْمٰنِ اِنِ الْكَافِرُونَ اِلَّا فٖي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖي يَرْزُقُكُمْ
اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فٖي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ اَفَمَنْ يَمْشٖي مُكِبًّا عَلٰى
وَجْهِهٖ اَهْدٰى اَمَّنْ يَمْشٖي سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٢﴾
قُلْ هُوَ الَّذٖي اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ
قَلٖيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذٖي ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ
وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقٖينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاِنَّمَا اَنَا نَذٖيرٌ مُبٖينٌ ﴿٢٦﴾

13. Sözünüzü ister gizleyin, isterse onu açığa vurun, hiç kuşku yok ki o, göğüslerin içindekini bilendir.

14. Yaratan (hiç) bilmez mi? O, en incelikleri bilen ve her şeyden haberi olandır.

15. Sizin için yeryüzüne boyun eğdiren odur. Onun üzerinde gezip dolaşın ve (Allah'ın size hazırladığı) rızkından yiyin! Dönüş (zaten) onadır.

16. Gökte olan(Rabb)'ın{649}, sizi yerin (dibine) geçirmeyeceğinden (çok) mu eminsiniz? (Bir de bakmışsınız,) o (yeryüzü) sallanıp durmaktadır...

17. Yoksa siz, göktekinin, üzerinize taş yağdıran bir kasırga göndermeyeceğinden çok mu eminsiniz? (Günü geldiğinde) tehdidimin nice olduğunu görüp bileceksiniz!

18. Onlardan öncekiler de inkâr etmişti de, beni tanımamak niceymiş (görmüşlerdi)!

19. Onlar, üstlerindeki, sıra sıra kanat açıp uçmakta olan kuşları görmezler mi? Onları öylece Rahman tutmaktadır. Hiç kuşkusuz o, her şeyi görendir.

20. Rahman'a karşı size yardım edecek askerleriniz de kimmiş? İnkârcılar boş bir gurur-bir yanılgı içindedirler.

21. Eğer o, rızkınızı tutup kesse, size rızık verecek kimmiş? Hayır; onlar bir azgınlık ve nefretle direnip durmaktadırlar.

22. Yüzüstü sürünmekte olan mı, yoksa dosdoğru yolda düzgün bir biçimde yürümekte olan mı doğru bir davranış içindedir?

23. De ki: "Sizi yaratan, size duyma ve görme duyuları ve yürekler(inizle kavrama gücü) veren odur. Ne denli az şükretmektesiniz!"

24. De ki: "Sizi yeryüzünde üretip çoğaltan odur. Onun huzurunda toplanacaksınız!

25. "Eğer doğru söylüyorsanız, şu sizin tehdit ettiğiniz ne zaman?" demektedirler.

26. De ki: "O bilgi Allah'ın katındadır. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."

27. O (korkulan)'ı yakından görünce, inkârcıların suratları kötüleşmiş-sararıp solmuştu. (Onlara): "İşte bu, sizin (alay ederek) çağırıp durduğunuz şeydir!" denir.

28. De ki: "Hele bir düşünün! Allah beni ve benimle birlikte olanları yok etse de, bize acısa da (bizim için fark etmez; o bizim Rabb'imizdir.) İnkârcıları o acı azaptan (acaba) kim kurtaracaktır?"

29. De ki: "O, çok merhametlidir. Biz ona iman ettik; ona güvenip dayandık. Yakında, kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu bilip öğreneceksiniz!"

30. De ki: "Hele bir düşünün! Bir sabah suyunuz (tümden) yerin dibine çekiliverse, kim size bir akarsu kaynağı-temiz su getirebilir?"{650}

68. KALEM SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İlk ayetindeki hem "nun", hem de "kalem"e dikkatçekilmiş olduğundan bu sureye hem "Nun Suresi", hem de "Kalem Suresi" denmiştir. 52 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Nûn ve Kalem'e ve (onların) yazdıklarına andolsun ki

2. Sen, Rabb'inin nimeti sayesinde delirmiş biri değilsin!

3. Senin için elbette kesintisiz bir ödül vardır.

4. Ve sen gerçekten, büyük (ve örnek) bir ahlâk üzeresin!{651}

5. (Bunun sonucunu) sen de göreceksin, onlar da görecekler!

6. (Bakalım) çıldıran hanginizmiş!?...

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِي
كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِيَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِيَ
اَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ
اٰمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَاِنَّ لَكَ
لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾
بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ
وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ
فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾
مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ اَنْ كَانَ
ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

7. Hiç kuşkusuz senin Rabb'in, kimin kendi yolundan saptığını bilmektedir; kimin doğru yolda olduğunu da bilmektedir.

8. Öyleyse, yalanlayanlara uyma!

9. Onlar senin kendilerine yaranmanı istemişlerdir; o durumda kendileri de sana yaranıp yanaşacaklardı.

10. Böylelerinin hiçbirine uyma: Yemin edip duran, aşağılık,

11. İftiracı-alaycı, söz götürüp getiren,

12. İyiliği engelleyen, saldırgan, günahkâr,

13. Zorba-kaba, sahtekâr,

14. Mal ve evlât sahibidir diye (güçlü sandıklarına da),

15. Kendisine ayetlerimiz okunduğunda: "Eskilerin masallarıdır" diyene de (uyma!)

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ اِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اِذْ اَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ
نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ اَنِ اغْدُوا عَلٰى
حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ﴿٢٣﴾ اَنْ لَا
يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَاَوْهَا
قَالُوا اِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ
لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى
بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا اِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾ عَسٰى رَبُّنَا اَنْ
يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ اَمْ
لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ اَمْ لَكُمْ
اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ اَيُّهُمْ
بِذٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ اِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

16. Yakında biz onun burnu üzerine damga vuracağız.

17. Hani şu bahçe sahiplerine belâ verdiğimiz gibi, bunlara da belâ vermişizdir. Hani onlar, sabah olunca, onu mutlaka devşireceklerine dair yemin etmişlerdi!

18. İstisnaya da yer vermez-olasılık da düşünmezlerdi.

19. Fakat onlar uykudayken, Rabb'in tarafından bir ziyaretçi (kasırga) bahçelerini ziyaret etmişti…

20. Sonunda bahçe kapkara-kupkuru kesilmişti.

21. Sabah olduğunda birbirlerine seslenmişlerdi:

22. "(Ürünü) devşirecekseniz, haydi ekininize erken gidin!"

23. Hem yürümekte, hem de fısıldaşarak konuşmaktaydılar:

24. "Aman, bugün hiçbir yoksul bahçeye girip karşınıza çıkmasın!"

25. Devşirebilecekleri (ürünü) umarak erkenden gitmişlerdi.

26. Bahçeyi görünce: "Herhalde biz yolu şaşırmışız" demişlerdi.

27. "Hayır; biz üründen mahrum edildik!"

28. Ortancaları: "Ben size dememiş miydim? (Allah'ı) tesbih edip yüceltmeniz gerekmez miydi?" dedi.

29. Demişlerdi ki: "Rabbimiz! Tesbihle seni yüceltiriz! Biz gerçekten zalimlermişiz!"

30. Hemen birbirlerini kınamaya-suçlamaya başlamışlardı:

31. "Yazıklar olsun bize! Biz gerçekten azgınmışız!" demişlerdi.

32. "Belki rabbimiz onun yerine daha hayırlısını verir! Biz de rabbimize yöneliriz!"

33. İşte azap böyledir. Ahiret azabı daha büyüktür. Keşke bilselerdi!

34. Müttakiler için rableri katında da nice nimetlerle donatılmış cennetler vardır.

35. Biz hiç Müslümanları, suçlular-günahkârlar gibi yapar mıyız?

36. Neyiniz var sizin? Nasıl hüküm vermektesiniz?

37. Yoksa bir kitabınız var da ondan mı okumaktasınız?

38. Ve içinde "her istediğinizi bulabilirsiniz" (diye mi yazmakta)?

39. Yoksa, dilediğiniz gibi hüküm verebileceğinize dair, kıyamete dek sürecek andlarınız mı var üzerimizde?

40. Sor kendilerine: "Böyle bir şeye hangisi kefil?"

41. Yoksa onların ortakları mı var? Doğru söylüyorlarsa ortaklarını getirsinler?

42. O gün onların baldırları açılacak-iç yüzleri açığa çıkarılacak; secdeye çağırılacaklar; fakat buna güçleri yetmeyecektir.

43. Gözleri korkudan afallamış, düşük yüzlerini de bir karamsarlık kaplamıştır. Onlar, sağlamken (sağlıklıyken) de secdeye davet edilirlerdi de (secde etmezlerdi.)

44. Artık bu sözü yalanlayanı sen bana bırak! Biz kendilerini bilmedikleri bir yönden derece derece (azaba) yaklaştırmaktayız.

45. Ben onlara süre tanımaktayım. Elbette benim düzenim pek sağlamdır.

46. Yoksa sen onlardan bir ücret istemektesin de, onlar ağır bir borç altında (mı) kalmaktadırlar?

47. Yoksa, görünmezin-bilinmezin bilgisi kendi yanlarında da onlar (oradan) mı (diledikleri gibi) yazmaktadırlar?

48. Sen Rabb'inin hükmüne sabret! Balık sahibi (Yunus) gibi olma! Hani o sıkıntıdan bunalmıştı da (Allah'a) seslenmişti-dua etmişti...

49. Eğer rabbinden bir nimet ona yetişmeseydi, yerilmiş ve çıplak bir durumda (ıssız çorak yere) atılmış olurdu.

50. Fakat rabbi (ona acımıştı da) duasını kabul etmişti. Onu salihlerden kılmıştı.

51. O inkârcılar Kur'an (okunuşunu) işittiklerinde seni, neredeyse gözleriyle devireceklerdi! Ve: "(Kin ve hasetlerinden ötürü) o delidir!" deyip durmaktaydılar.

52. Oysa o (Kur'an) tüm insanlık dünyasına sadece bir uyarıdır.

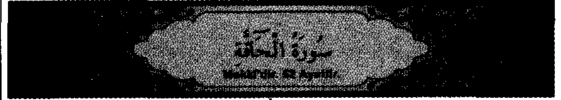
69. HAKKA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, 1, 2, 3. ayetlerdeki "Elhakka: gerçekleşen" kelimesinden almıştır. 52 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Gerçekleşen...

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ
وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَاُمْلِي لَهُمْ اِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾
اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ
فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ
اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا اَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ
بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبٰيهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾
وَاِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا
الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ اِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَاَمَّا ثَمُودُ فَاُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوا بِرِيحٍ
صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ اَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى
الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعٰى كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

2. Nedir o gerçekleşen?

3. Gerçekleşenin ne olduğunu sen nereden bileceksin?

4. Semud ve Ad (kavmi) de o başa çarpan-başlarına gelecek olayı yalanlamıştı.

5. Bu yüzden Semud halkı o korkunç sesle-sarsıntıyla yok edilmiştir.

6. Ad halkı da azgın bir kasırgayla yok edilip ortadan kaldırılmıştır.

7. (Allah) onu, yedi gece ve sekiz gün aralıksız onların üzerine salmıştır. Öyle ki, sen o halkı orada, içi boş hurma kütükleri gibi yere serilmiş görürsün...

8. Şimdi onlardan geriye kalan (bir şey) görmekte misin?

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا
رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ
فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِذَا
نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً
وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ
يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ
أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ
أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾
قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾
وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ﴿٢٥﴾
وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَىٰ
عَنِّي مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ
صَلُّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ
كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

9. Firavun ve ondan öncekiler ve yerle bir edilmiş kentlerin (halkı da hep) o hata ile göçüp gitmişlerdir.

10. Rablerinin elçilerine karşı gelmişler, o da onları, şiddeti gittikçe artan bir kavrayışla yakalamıştır.

11. Sular taşıp kabardığında o, gemisiyle sizi taşımıştır.

12. Ki onu size bir ibret-ders kılalım; belleyen kulaklar (o olguyu) kavrasın-(unutmasın)!

13. Sur'a sadece bir kez üflendiğinde…

14. Yeryüzü ve dağlar yerlerinden kaldırılıp, şiddetle birbirine çarpılıp darmadağın olduğunda…

15. İşte o gün, kaçınılmaz gerçek olan vakıa-kıyamet gerçekleşmiştir.

16. Gök yarılıp çatlamıştır; çöküp dağılma-parçalanma (başlamıştır)…

17. Melekler göğün çevresindedir. Rabb'inin Arş'ını o gün onların da üstünde sekiz (büyük melek) taşımaktadır.

18. O gün (hesap için) huzurumuzdasınızdır ve hiçbir şeyiniz (Allah'a) gizli kalmaz.

19. Kitabı sağından verilen (kişi) der ki: "Alın, kitabımı okuyun!"

20. "Ben, hesabımla karşılaşacağımı zaten bilmekteydim!"

21. Artık o, hoşnut olduğu bir hayat içindedir…

22. Yüksek bir bahçededir.

23. Meyveler kolayca ulaşılacak yakınlıktadır.

24. "Geçmiş günlerinizde yaptığınız işlerden ötürü afiyetle yiyin için!..."

25. Kitabı sol yanından verilen (kişi) de der ki: "Keşke bana kitabım verilmeseydi!"

26. "Şu hesabımı da hiç bilmemiş olsaydım!"

27. "Keşke (ölüm) işimi bitirmiş olsaydı!"

28. "Malım bana hiçbir yarar sağlamadı ki!"

29. "Tüm gücüm yok olup gitti!..."

30. "Yakalayın, bağlayın da,"

31. "Sonra cehenneme atın onu!"

32. "Sonra onu yetmiş arşın uzunluğundaki zincire vurun!"

33. "Çünkü o, yüceler yücesi Allah'a iman etmezdi."

34. "Yoksulu doyurmaya yanaşmazdı."

35. "Bu yüzden burada kendisinin candan bir dostu yoktur."

36. "İrin dışında yiyeceği de yoktur."

37. "Onu da sadece günahkârlar yer."

38. Hayır; gördüklerinize yemin ederim,

39. Görmediklerinize de;

40. Ki o (Kur'an) değerli bir elçinin sözüdür. {652}

41. O bir şair sözü değildir. Ne denli az inanmaktasınız!

42. Bir kâhin sözü de değildir. Ne denli az düşünmektesiniz!

43. Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

44. Eğer o (peygamber) kimi sözleri, bizim sözlerimizmiş gibi ortaya atsaydı,

45. Onun sağ elini-gücünü mutlaka koparıp alırdık.

46. Sonra onun can damarını-vahyi mutlaka keserdik. {653}

47. Sizden kimse de buna engel olamazdı.

48. Hiç kuşkusuz (Kur'an), Allah'tan korkup sakınanlara bir öğüttür-uyarıdır.

49. Biz, içinizden yalanlayanların olduğunu, elbette bilmekteyiz.

50. Hiç kuşkusuz (Kur'an), inkârcılar için bir üzüntü kaynağıdır.

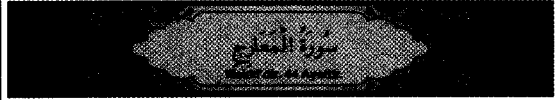
51. Hiç kuşkusuz (Kur'an), kesin bir gerçektir.

52. Öyleyse, Yüce Rabb'ini kendi adıyla tesbih edip yücelt!

70. MEARİC SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 3. ayette "mearic: yükseliş yolları, dereceleri" kelimesi geçmektedir. Bu, sureye ad olmuştur. 44 ayettir.)

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا
يَأْكُلُهُ اِلَّا الْخَاطِؤُنَ ﴿٣٧﴾ فَلَا اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾
اِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾
وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾
وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا
مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَاَلَ سَٓائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾
تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ اِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾
فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ اِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرٰيهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ
السَّمَٓاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Sorup duran biri, gerçekleşecek azabı sordu-istedi.

2. Ki inkârcılardan bu azabı savabilecek birisi (kesinlikle) yoktur.

3. (O), yükseliş yollarının sahibi Allah'tandır.

4. Melekler ve Ruh, süresi elli bin yıl olan bir günde, ona yükselmektedir. {654}

5. Şimdi sen güzelce sabret!

6. Onlar onu (kendilerine) uzak görmektedirler.

7. Oysa biz onu yakın görmekteyiz.

8. O gün gökyüzü, erimiş maden gibi olur.

9. Dağlar da atılmış renkli yün gibi.

10. Dost, dostu(n halini) soramaz.

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ
يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَظَى ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوَى ﴿١٦﴾ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ﴿١٧﴾
وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾
وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾
وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ
يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾
إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ
حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ
قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ
فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾
عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ
جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

11. Birbirlerine gösterilirler. Günahkâr ister ki, o günün azabından kurtulmak için fidye versin: oğullarını,

12. Eşini, kardeşini,

13. Kendisini yetiştirip koruyan akrabalarını-soyunu sopunu…

14. Ve yeryüzünde bulunanların tümünü de; tek kendisi kurtulsun…

15. Hayır; o alev alev yanmakta olan ateştir.

16. Yakmaya çok isteklidir-derileri kavuruverir.

17. Sırtını dönüp gitmek isteyeni çağırmaktadır…

18. Biriktirip kasa kasa yığanı…

19. Doğrusu insan bencil, (hırslı, aceleci, huysuz…) yaratılmıştır.

20. Kendisine (küçücük) bir kötülük dokunduğunda hemen sızlanır-feryat eder.

21. Kendisine iyilik dokunduğunda da cimri kesilir.

22. Ancak, namazlarını kılanlar böyle değildir.

23. Onlar, namazlarını sürekli kılarlar.

24. Onların mallarında belli bir pay (düşkünlere) ayrılmıştır;

25. Yoksul ve kimsesizlere.

26. Onlar, ceza gününe içtenlikle iman ederler.

27. Rab'lerinin azabından korkmaktadırlar.

28. Rab'lerinin azabına karşı güven-garanti yoktur ki!

29. Onlar, iffetlerini korumaktadırlar.

30. Ancak eşleri ve yeminlerinin-antlaşmalarının hak sahibi kıldıkları başka. Çünkü onlar (bu yüzden) kınanmazlar.

31. Bunun ötesini arayanlar, sınırı aşanlardır.

32. Emanetlerine ve sözleşmelerine sadık olanlar,

33. Tanıklığı da gereği gibi yapanlar,

34. Namazlarına özen gösterenler,

35. İşte bunlar cennetlerde ağırlanırlar.

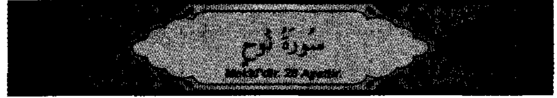
36. Peki inkârcılara ne oluyor da, boyunlarını uzatarak senin önünde koşmaktadırlar?

37. Sağdan, soldan gruplar halinde (başına üşüşmektedirler)…

38. Onlardan her biri, nimet cennetlerine sokulacağını mı ummaktadırlar?

39. Hayır; gerçek şu ki biz onları da, bildikleri şeyden yaratmışızdır.

فَلَٓا اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ اِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ
خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوق۪ينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى
يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذ۪ي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ
سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذ۪ي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِنَّٓا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِه۪ٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١﴾
قَالَ يَا قَوْمِ اِنّ۪ي لَكُمْ نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌ ﴿٢﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ وَاَط۪يعُونِ ﴿٣﴾
يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَٓاءَ لَا
يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي دَعَوْتُ قَوْم۪ي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾
فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَٓاء۪ٓي اِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَاِنّ۪ي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ
جَعَلُٓوا اَصَابِعَهُمْ ف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا
اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ اِنّ۪ي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنّ۪ٓي اَعْلَنْتُ لَهُمْ
وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

40. Kesinlikle hayır; Doğuların ve Batıların Rabb'ine andolsun ki biz kuşkusuz her şeye güç yetireniz:

41. Onların yerlerine, kendilerinden daha iyilerini getirmeye. Bizim önümüze geçilemez de!

42. Öyleyse sen, kendilerine söz verilen günlerine erişinceye dek bırak onları, dalıp oynasınlar, oyalansınlar!

43. O gün onlar, (sanki) taptıkları taşlara koşar gibi, mezarlarından fırlayarak çıkarlar…

44. Gözleri korkudan afallamış, düşük yüzlerini de aşağılanma kaplamıştır. İşte bu, kendilerine söz verilmiş olan (kıyamet) günüdür.

71. NUH SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Nuh Peygamber'in gönderilişine özellikle vurgu yapıldığından bu adı almıştır. 28 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla…

1. Hiç kuşkusuz biz, acı bir azap gelmeden önce kendilerini uyarması için Nuh'u kendi kavmine (peygamber olarak) göndermişizdir.

2. Dedi ki: “Ey halkım! Ben size apaçık bir uyarıcıyım!”

3. “Allah'a kulluk edin! Ondan korkup sakının! Bana da itaat edin!”

4. “Ki günahlarınız bağışlansın, sizi de belli bir süreye kadar ertelesin. Hiç kuşkusuz, Allah'ın belirlediği süre gelince, erteleme olmaz. Keşke (bu gerçeği) bilseydiniz!”

5. Dedi ki: “Rabb'im! Ben halkımı, gece gündüz (senin yoluna) çağırdım.”

6. “Ne var ki benim çağrım, onların kaçışını artırmaktan başka işe yaramadı.”

7. “Her ne zaman senin onları bağışlaman için kendilerini çağırdıysam, parmaklarını kulaklarına tıkadılar; örtülerini başlarına çektiler, direndiler ve büyüklük taslayarak böbürlendiler.”

8. “Sonra ben onları açık açık-doğrudan (tek tek) senin yoluna davet ettim.”

9. “Sonra ben onlara topluca hitap ettim; (kimilerine) gizli gizli de duyurdum.”

10. Dedim ki: “Rabb'inizden bağışlanma dileyin! Çünkü o, çok bağılayandır.”

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ
لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾
وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ
مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ
جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾
قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ
إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ
آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾
وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ
أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾
وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾
إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

11. “Size gökten bol bol yağmur göndersin.”

12. “Sizi mallarla, oğullarla desteklesin ve size bahçeler, ırmaklar (olan yerler) versin.”

13. “Size ne oluyor ki, Allah'a (hak ettiği) saygıyı göstermemektesiniz?”

14. “Oysa o sizi, evreden evreye geçirerek yaratmıştır.”

15. “Allah'ın yedi göğü (kendi sistemleri içinde) nasıl yarattığını görmez misiniz?”

16. “Ve ayı, bunların içinde bir nur-ışık, güneşi de (ısı ve ışık saçan) bir lâmba yaptığını (görmez misiniz)?”

17. “Allah sizi topraktan (tıpkı) bir bitki (gibi) bitirmiştir.”

18. “Sonra sizi oraya döndürecek ve yine oradan çıkaracaktır.”

19. “Allah yeryüzünü sizin için bir yaygı-yerleşim yeri yapmıştır;”

20. “Ki onun geniş geniş yollarında gidip gelesiniz diye.”

21. (Bu tür öğütlerinin fayda vermediğini gören) Nuh dedi ki: “ Rabb'im! Onlar bana karşı geldiler de, malı ve evlâtları kendisine sadece zarar veren birine uydular.”

22. “Hatta büyük tuzaklar kurdular.”

23. (Birbirlerine) dediler ki: “Sakın tanrılarınızı terk etmeyin! Ne Vedd'i, ne Suva'yı, ne Yeğus'u, ne Yeuk'u ne de Nesr'i”{655}

24. “Çoklarını böylece yoldan çıkarıp saptırdılar. Sen de o zalimlerin sapıklıklarını artır!”

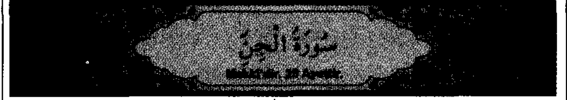
25. İşte bunlar günahlarından ötürü boğuldular, ateşe sokuldular. Kendilerine Allah'tan başka yardımcılar da bulamadılar.

26. Nuh dedi ki: “Rabb'im! Yeryüzünde, inkârcılardan hiç kimseyi bırakma!”

27. “Sen onları bırakırsan, senin kullarını saptırırlar ve ancak günahkâr inkârcılar doğururlar.”

28. “Rabb'im! Beni, anamı, babamı, mümin olarak evime gireni, iman eden erkekleri, iman eden kadınları bağışla! Zalimlerin de yıkımlarını artır!

72. CİN SURESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اُو۫حِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُٓوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًاۙ ﴿١﴾
يَهْد۪ٓي اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِه۪ۜ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَٓا اَحَدًاۙ ﴿٢﴾ وَاَنَّهُ تَعَالٰى
جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًاۙ ﴿٣﴾ وَاَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَف۪يهُنَا
عَلَى اللّٰهِ شَطَطًاۙ ﴿٤﴾ وَاَنَّا ظَنَنَّٓا اَنْ لَنْ تَقُولَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًاۙ ﴿٥﴾ وَاَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْاِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقًاۙ ﴿٦﴾ وَاَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ
اَحَدًاۙ ﴿٧﴾ وَاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَٓاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَد۪يدًا
وَشُهُبًاۙ ﴿٨﴾ وَاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِۜ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْاٰنَ
يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًاۙ ﴿٩﴾ وَاَنَّا لَا نَدْر۪ٓي اَشَرٌّ اُر۪يدَ بِمَنْ فِي
الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًاۙ ﴿١٠﴾ وَاَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ
وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَۜ كُنَّا طَرَٓائِقَ قِدَدًاۙ ﴿١١﴾ وَاَنَّا ظَنَنَّٓا اَنْ لَنْ نُعْجِزَ
اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًاۙ ﴿١٢﴾ وَاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰٓى
اٰمَنَّا بِه۪ۜ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّه۪ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًاۙ ﴿١٣﴾

(Mekke'de inmiştir. Bu sure, bir kısım cinlerin Kur'an dinleyip iman ettiklerini anlatmaktadır. Böylece insan dışındaki canlıların da Hz. Peygamber'e uydukları anlaşılmaktadır. Cin ve insanların peygamberi: Rasulüssakaleyn bu demektir. 28 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. De ki: "Bana vahyedildi ki, cinlerden bir grup (beni) dinleyip şöyle demişler: "Biz hayranlık uyandıracak güzellikte bir Kur'an dinledik."

2. "O, doğruya iletmektedir. Bu yüzden biz de iman ettik. Bundan sonra hiçbir şeyi rabbimize ortak koşmayacağız."

3. "Doğrusu rabbimizin şanı yücedir. O; ne eş, ne de çocuk edinmiştir."

4. "Meğerse bizim beyinsizler, Allah hakkında saçma sapan şeyler söylemektelermiş."

5. "Oysa biz, insanların ve cinlerin Allah'a karşı asla yalan söylemeyeceklerini sanmıştık!"

6. "İnsanlardan kimileri, cinlerden kimilerine sığınırlardı da bu onların şımarıklıklarını-azgınlıklarını artırırdı."

7. "Onlar da, sizin sandığınız gibi, Allah'ın hiç kimseyi diriltmeyeceğini sanmışlardı."

8. "Doğrusu biz göğü (şöyle bir) yokladık da, onun, güçlü bekçiler ve ışınlarla doldurulmuş olduğunu saptadık."{656}

9. "Biz, dinleyip (haber kapmak) için oturma yerlerinde otururduk; fakat şimdi, kim dinlemeye kalkışsa kendisini gözleyen bir ateş topu bulur."

10. "Bununla yeryüzündekilere kötülük mü edildi, yoksa rableri onları doğruya mı iletmek istedi, bilememekteyiz."

11. "Bize gelince, aramızda salihler de var, bunun aşağısında olanlar da. Biz çeşitli gruplara bölünmüşüzdür."

12. "İyice anladık ki, Allah'ı yeryüzünde ne aciz bırakabilir, ne de kaçarak onu atlatabiliriz. (Onun mülkünde ondan kurtuluş yoktur.)"

13. "Biz o yol gösterici (Kur'an'ı) işitir işitmez ona iman ettik. Kim rabbine iman ederse o, ne (hakkının) eksik verilmesinden korkar, ne de bir haksızlığa uğramaktan."

وَاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُولٰٓئِكَ
تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَاَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
وَاَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَاَسْقَيْنَاهُمْ مَٓاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾
وَاَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿١٨﴾ وَاَنَّهُ لَمَّا قَامَ
عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَدْعُوا رَبّ۪ي
وَلَٓا اُشْرِكُ بِه۪ٓ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ اِنّ۪ي لَٓا اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾
قُلْ اِنّ۪ي لَنْ يُج۪يرَن۪ي مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِه۪ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾
اِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللّٰهِ وَرِسَالَاتِه۪ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ لَهُ
نَارَ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ اِنْ اَدْر۪ٓي
اَقَر۪يبٌ مَا تُوعَدُونَ اَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبّ۪ٓي اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ
فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِه۪ٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ فَاِنَّهُ
يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِه۪ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوا
رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

14. “Ve elbette bizden Müslüman olanlar da, doğru yoldan sapanlar da var. Müslüman olanlar, artık doğruyu ve gerçeği bulmuşlardır.”

15. Doğru yoldan sapanlar da cehenneme odun olmuşlardır.

16. Eğer onlar doğru yolda gitselerdi, kendilerine bol bol (rızık) verirdik.

17. Ki, onları onunla sınayalım. Kim rabbini anmaktan yüz çevirirse, (Allah) onu, gittikçe şiddeti artan bir azaba sürükler.

18. Mescitler, sadece Allah'a aittir. Öyleyse Allah'la birlikte hiç kimseye yalvarıp yakarmayın! (Orada hiçbir şeyden, hiçbir kimseden yardım dilemeyin!)

19. Allah'ın kulu (Muhammed) kalkıp sadece ona yakardığında, müşrikler neredeyse (onu engellemek için) keçe gibi bütünleşeceklerdi.{**657**}

20. De ki: “Ben sadece Rabb'ime dua ederim ve hiç kimseyi de ona ortak koşmam.”

21. “De ki: “Ben size ne zarar verme, ne de doğruya iletme gücüne sahibim.”

22. De ki: “Beni Allah'ın (azabından) hiç kimse kurtaramaz ve onun dışında da bir sığınak bulamam.”

23. (Benim yapabileceğim) sadece duyurmak ve elçilik görevlerini (yerine getirmektir.) Artık kim Allah'a ve Elçisi'ne karşı gelirse, ona, içinde çok uzun süre kalacağı cehennem vardır.

24. Kendilerine vadedileni (kıyamet azabını) gördüklerinde, kimin yardımcısının güçsüz ve sayıca da kimin daha az olduğunu (anlayacaklardır.)

25. De ki: “Size vadedilenin yakın mı, yoksa Rabb'im onun için uzun bir süre mi belirlemiştir; bilemem!”

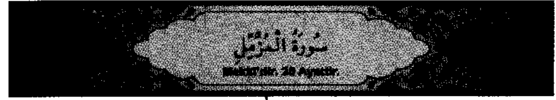
26. Bilinmezi bilen sadece odur; o gizli bilgisini kimseye göstermez.

27. Ancak hoşnut olduğu-seçtiği elçiye gösterir. Nitekim, o, elçisinin önüne ve ardına gözetleyiciler -o elçisinden önceye ve sonraya ait bir gözlem-bakış açısı ortaya koyar.

28. Böylelikle elçilerin, rablerinin kendilerine verdiği mesajları (gereği gibi) iletip iletemediklerini bilsin. Allah, onların yaptıklarının tümünü kuşatmıştır ve her şeyi teker teker sayıp saptamıştır.

73. MÜZZEMMİL SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Birinci ayetindeki "müzzemmil: örtüsüne bürünen" kelimesinden adını almıştır. Son ayetinin Medine'de indiği açıktır. 20 ayettir.)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝١ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَل۪يلاًۙ ۝٢ نِصْفَهُٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَل۪يلاًۙ ۝٣
اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْت۪يلاًۜ ۝٤ اِنَّا سَنُلْق۪ي عَلَيْكَ قَوْلاً
ثَق۪يلاً ۝٥ اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْـٔاً وَاَقْوَمُ ق۪يلاًۜ ۝٦ اِنَّ لَكَ
فِي النَّهَارِ سَبْحاً طَو۪يلاًۜ ۝٧ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْت۪يلاًۜ ۝٨
رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَك۪يلاً ۝٩
وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْراً جَم۪يلاً ۝١٠ وَذَرْن۪ي وَالْمُكَذِّب۪ينَ
اُو۬لِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَل۪يلاً ۝١١ اِنَّ لَدَيْنَٓا اَنْكَالاً وَجَح۪يماًۙ ۝١٢
وَطَعَاماً ذَا غُصَّةٍ وَعَذَاباً اَل۪يماً ۝١٣ يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ
وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَث۪يباً مَه۪يلاً ۝١٤ اِنَّٓا اَرْسَلْنَٓا اِلَيْكُمْ رَسُولاً
شَاهِداً عَلَيْكُمْ كَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُولاًۜ ۝١٥ فَعَصٰى
فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَاَخَذْنَاهُ اَخْذاً وَب۪يلاً ۝١٦ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ اِنْ
كَفَرْتُمْ يَوْماً يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ ش۪يباًۗ ۝١٧ اَلسَّمَٓاءُ مُنْفَطِرٌ بِه۪ۜ كَانَ
وَعْدُهُ مَفْعُولاً ۝١٨ اِنَّ هٰذِه۪ تَذْكِرَةٌۚ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّه۪ سَب۪يلاً ۝١٩

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey örtüsüne bürünen!

2. Az bir kısmı dışında olmak üzere geceleyin kalk!

3. (Gecenin) yarısı kadar. Ya da ondan biraz eksilt!

4. Ya da üzerine ekle ve Kur'an'ı ağır ağır-tane tane oku!

5. Hiç kuşkusuz, biz senin üzerine çok ağır bir söz bırakacağız!

6. Hiç kuşkusuz gece, etki yönünden daha güçlü, okuma yönünden daha kavratıcıdır.

7. Çünkü gündüz senin için uzun uğraşılar vardır.

8. Rabb'inin adını an ve tüm içtenliğinle ona yönel!

9. (Allah) doğunun da, batının da Rabb'idir. Ondan başka tanrı yoktur. (Sadece) onu (kendine) vekil tut!

10. Onların diyeceklerine karşı sabırlı ol! Onlar(ın yanların)'dan güzellikle ayrıl!

11. Varlık sahibi olup da seni yalanlayanları bana bırak! Onlara biraz süre tanı!

12. Hiç kuşkusuz bizim yanımızda (kötüler için) bukağılar ve cehennem vardır.

13. Boğazı tıkayıp kalan bir yiyecek ve acı bir azap da vardır.

14. O gün yeryüzü ve dağlar sallanır-sarsılır; dağlar (tuz buz olup) kum yığınına dönüşür.

15. (Ey insanlar!) Hiç kuşkusuz biz size tanıklık edecek bir peygamber göndermişizdir; tıpkı Firavun'a bir elçi gönderdiğimiz gibi.

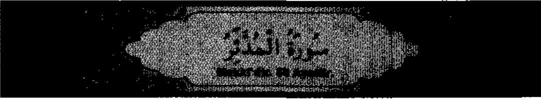
16. Firavun, Elçi'ye karşı gelmişti de, biz de kendisini dehşetli bir kavrayışla yakalayıvermiştik.

17. Peki inkâr edip durursanız, gencecik çocukların saçlarını ağartan bir günün dehşetinden nasıl korunacaksınız?

18. Gök bile o dehşetten yarılmış; artık onun vaadi gerçekleşmiştir.

19. Hiç kuşkusuz bu bir uyarı-öğüttür; dileyen, rabbine ileten bir yol tutar.

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ
مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ
يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ هُوَ
خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾
فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾ فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى
الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ
لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدتُّ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

20. Rabb'in, senin ve seninle birlikte olan bir grubun, gecenin üçte ikisinden az, yarısında ve üçte birinde kalktığını bilmektedir. Gecenin ve gündüzün süresini Allah belirlemektedir. O sizin bunu (kolayca) yapamayacağınızı bildiğinden tövbenizi kabul (sizi bundan af) etmiştir. Öyleyse, Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun! O; aranızda hastalar, yeryüzünde Allah'ın lütfundan rızık arayanlar ve Allah yolunda savaşanlar olduğunu bilmektedir. Onun için Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun! Namazı kılın! Zekâtı verin! Allah'a güzel bir borç verin! Hayır olarak kendiniz için verdiklerinizi, Allah katında, verdiğinizden daha güzeliyle bulacaksınız; ödülünüz daha büyük olacaktır. Allah'tan bağışlanma dileyin! Hiç kuşkusuz Allah, çok bağışlayandır; çok esirgeyendir. **{658}**

74. MÜDDESSİR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. En başlarda inen surelerdendir. Müzzemmil'den sonra inmiştir. İlk ayetindeki "müddessir: örtünüp bürünen, bürünüp gizlenen" kelimesi sureye ad olmuştur. 56 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey örtüsüne bürünüp gizlenen!

2. Kalk ve uyar!

3. Rabb'ini yücelt!

4. Elbiseni temizle!

5. Pislikten-kötülükten-her tür önyargıdan kaçın! **{659}**

6. Verdiğini çok görüp başa kakma!

7. Rabb'in için sabret!

8. Sur'a üflendiğinde...

9. İşte o gün, zor bir gündür!

10. İnkârcılar için zorun da ötesindedir...

11. Birey olarak yarattığım (şu soysuz)'ı sen bana bırak!

12. Hesapsız mal vermişimdir ona...

13. Hem de göz önündeki oğulları...

14. Ve nice imkânlar sermişimdir önüne...

15. Yine de daha çoğunu istemektedir!

16. Hayır; o, bizim ayetlerimize karşı bir inatçı kesilmiştir.

17. Onu (tutup) sarp bir yokuşa süreceğim.

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ
عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ
يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾
وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا
وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾
كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا
لَإِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ
أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾
فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُوا
لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

18. Derin derin düşünüp de ölçüp biçmiştir;

19. Kahrolasıca! Nasıl bir ölçüp biçiştir o?

20. Tekrar tekrar kahrolası! Nasıl bir ölçüp biçiştir o?

21. Sonra bakmıştır...

22. Sonra surat asıp kaşlarını çatmıştır.

23. Ve sonra arkasını dönüp büyüklük taslamıştır da:

24. "Bu, anlatılagelen bir büyüden başka bir şey değil," demiştir.

25. "Bu, sadece bir insanın sözüdür."

26. Onu (böyle söyleyeni) ben Sakar'a fırlatıp atacağım.

27. Sakar nedir bilir misin?

28. Ne (geride bir şey) bırakır, ne (de yok etmeyip) bekletir...

29. İnsanlar için bir levhadır-bir ekrandır (o).

30. Üzerinde on dokuz vardır. **{660}**

31. Biz, cehennemin muhafızlarını meleklerden seçmişizdir. Onların sayısını da inkârcılar için bir fitne-sınav yapmışızdır ki, kendilerine kitap verilmiş olanlar kesin bilgiyle inansınlar, iman etmiş olanların da imanı artsın. Kendilerine kitap verilmiş olanlarla iman edenler kuşkuya kapılmasınlar. Kalplerinde hastalık olanlarla inkârcılar da: "Allah bu örnekle ne demek istemektedir?!" desinler. Böylece Allah, dilediğini saptırır; dilediğini de doğru yola iletir. Rabb'inin ordularını kendisinden başkası bilmemektedir. Bu, insanlara bir uyarı-bir öğüttür!

32. Hayır; andolsun aya,

33. Dönüp gitmekte olan geceye,

34. Ağardığında sabaha ki,

35. Gerçekten o, büyüklerden birisidir!

36. İnsanlar için bir uyarıdır:

37. (Her yönden) ilerlemek ya da geri kalmak isteyenlere.

38. Her can kazandıklarıyla rehin alınmıştır-sadece kendi yaptıkları ile yargılanır.

39. Ancak sağ yanda olan(mümin)'lar bunun dışındadır.

40. (Çünkü onlar) cennetlerdedirler. Sormaktadırlar

41. Günahkârlara:

42. "Sizi bu yakıcı ateşe sürükleyen nedir?"

43. Derler ki: "Biz (Elçi'yi desteklemez)-namazı kılmazdık."

44. "Yoksula da yedirmezdik."

45. "Boş şeylere dalanlarla birlikte biz de dalardık."

46. Bu ceza-hesap gününü yalanlardık."

47. "İşte, kesin bir gerçek olan ölüm gelip bize çatmıştır."

فما تنفعهم شفاعة الشافعين ﴿٤٨﴾ فما لهم عن التذكرة معرضين ﴿٤٩﴾
كأنهم حمر مستنفرة ﴿٥٠﴾ فرت من قسورة ﴿٥١﴾ بل يريد كل امرئ
منهم ان يؤتى صحفا منشرة ﴿٥٢﴾ كلا بل لا يخافون الآخرة ﴿٥٣﴾
كلا انه تذكرة ﴿٥٤﴾ فمن شاء ذكره ﴿٥٥﴾ وما يذكرون
الا ان يشاء الله هو اهل التقوى واهل المغفرة ﴿٥٦﴾

سورة القيمة
Mekke'de 40 Ayettir

بسم الله الرحمن الرحيم

لا اقسم بيوم القيمة ﴿١﴾ ولا اقسم بالنفس اللوامة ﴿٢﴾ ايحسب
الانسان الن نجمع عظامه ﴿٣﴾ بلى قادرين على ان نسوي بنانه ﴿٤﴾ بل يريد
الانسان ليفجر امامه ﴿٥﴾ يسئل ايان يوم القيمة ﴿٦﴾ فاذا برق البصر ﴿٧﴾
وخسف القمر ﴿٨﴾ وجمع الشمس والقمر ﴿٩﴾ يقول الانسان يومئذ اين
المفر ﴿١٠﴾ كلا لا وزر ﴿١١﴾ الى ربك يومئذ المستقر ﴿١٢﴾ ينبؤا الانسان
يومئذ بما قدم واخر ﴿١٣﴾ بل الانسان على نفسه بصيرة ﴿١٤﴾ ولو القى
معاذيره ﴿١٥﴾ لا تحرك به لسانك لتعجل به ﴿١٦﴾ ان علينا جمعه
وقرانه ﴿١٧﴾ فاذا قراناه فاتبع قرانه ﴿١٨﴾ ثم ان علينا بيانه ﴿١٩﴾

48. Artık onlara şefaatçilerin şefaatleri hiçbir yarar sağlamaz.

49. Öyleyse bunlara ne oluyor ki uyarıdan yüz çevirmekteler?

50. Sanki yabani eşekler (zebralar) gibidirler.

51. Arslandan ürkmüş de kaçışmaktadırlar...

52. Hayır; onların her biri kendisine, özel olarak açılmış sayfalar verilmesini istemektedirler.

53. Hayır; (aslında) onlar ahiretten korkmamaktadırlar.

54. Hayır; gerçek şu ki Kur'an bir uyarıcıdır-öğüttür.

55. Artık dileyen onu düşünür de öğüt alır!

56. Allah dilemedikçe de onlar öğüt almazlar. Kendisinden korunup sakınmaya en lâyık olan odur; bağışlamaya ehil olan da odur.

75. KIYAMET SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayette geçen "kıyamet: dünyanın sonu, diriliş" kelimesinden almıştır. 40 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Kıyamet gününe andolsun!

2. Kendini kınayıp özeleştiride bulunabilene andolsun!

3. İnsan, (yeniden dirilişte) kemiklerini bir araya toplayamayacağımızı mı sanmaktadır?

4. Evet; onun parmak uçlarını bile düzenlemeye gücümüz yeter bizim.**{661}**

5. Doğrusu insan, her şeyin (gözünün) önünde olmasını ister. (sanki göremedikleri yokmuş gibi.)

6. (O yüzden): "Kıyamet günü hani nerde?" diye sorup durmaktadır.

7. Fakat o göz (korkudan) kamaştığında,

8. Ay da tutulduğunda,

9. Güneş ve ay bir araya getirildiğinde,

10. İşte o gün insan: "Kaçış yeri nerede?" diyecektir.

11. Hayır; (kaçacak yer değil) sığınacak tek yer yoktur.

12. O gün, karar kılınıp durulacak en son yer sadece Rabb'inin huzurudur.

13. İşte o gün insana önceden yapıp ettikleri de, yapmayıp erteledikleri de (tek tek) bildirilir.

14. Gerçekten insan, her iki yanını da görüp bilecek çizgidedir,

15. Birtakım özürler öne sürmeye çabalasa da...

16. (Ey Muhammed!) Onu (vahyi) hemen okumak üzere dilini oynatıp durma!

17. Onu (belleğinde) toplamak da, (sana) okutmak da bize düşer.

18. Öyleyse biz onu okuduğumuzda, okunuşunu izle!

19. Sonra onu açıklamak da bize düşer.**{662}**

20. Hayır; siz (insanlar) geçip gidiverecek (şu dünyayı) pek sevmektesiniz de,

21. (Hep kalıcı olan) ahireti terk edersiniz-önemsemezsiniz!

22. Yüzler vardır o gün ışıl ışıldır...

23.Rablerine bakmaktadırlar...

24. Yüzler vardır o gün somurtkan-asık...

25. (Böyleleri kendilerine) bel kemiklerini kıracak (azabın) yapılacağını sezmiştir.

26. Hayır; can boğaza dayandığında,

27. "(Buna) çare bulacak-olacak kim?" dendiğinde,

28. Artık ayrılık zamanının (gerçekten) geldiğini iyice anlamıştır.

29. Bacakları dolaşmaktadır...

30. Sevk-gidiş Rabb'ine doğrudur.

31. O; ne (Elçiyi) doğrulamıştır, ne de desteklemiştir.

32. Fakat yalanlamış ve dönüp gitmiştir.

33. Sonra çalım satarak ailesine varmıştır...

34. Sen buna müstahaksın; (hem de) daha fazlasına da!...

35. Yine sen buna müstahaksın; daha fazlasına da!...

36. İnsan, başıboş bırakılacağını mı sanmaktadır?

37. Kendisi, dökülen menideki bir "sperm"den (ibaret) değil miydi?

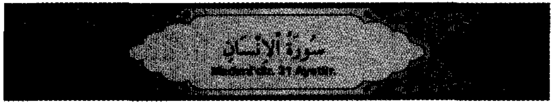
38. Sonra alaka(embriyo)'ya dönüşmüş de, (Rabb'in onu) yaratıp biçimlendirmiştir.

39. Ondan (meniden) erkek ve dişi olmak üzere iki çift yaratmıştır.

40. Öyleyse, bunları yapabilenin, ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?

76. İNSAN SURESİ

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْاٰخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾
اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ اَنْ يُفْعَلَ بِهَا
فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَق۪يلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ اَنَّهُ
الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾
فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ﴿٣١﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰى اَهْلِه۪ يَتَمَطّٰى ﴿٣٣﴾
اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ
الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ
كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ
وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلٰى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ ح۪ينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَذْكُورًا ﴿١﴾ اِنَّا خَلَقْنَا
الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَبْتَل۪يهِ فَجَعَلْنَاهُ سَم۪يعًا بَص۪يرًا ﴿٢﴾ اِنَّا
هَدَيْنَاهُ السَّب۪يلَ اِمَّا شَاكِرًا وَاِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِر۪ينَ سَلَاسِلَا۬
وَاَغْلَالًا وَسَع۪يرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

(Mekke'de vahyin 5. yılında inmiştir. Bir kısım ayetleri Medine'de inmiştir, diyenler de vardır. İlk ayetlerinde insanın konumuna dikkat çekildiği için bu adı almıştır. 31 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. (Gerçeği konuşmak gerekirse,) insanın üzerinden, henüz kendisi anılmaya değer bir noktada değilkenden bu yana uzun bir zaman süreci geçmemiş midir? (ki yaratılış amacına yürümemektedir?)

2. Gerçekten biz insanı bir sıvı karışımından yaratmışızdır ki kendisini sınayalım. Bu yüzden de ona işitme ve görme (duyuları) vermişizdir.

3. Biz kendisine doğru yolu göstermişizdir; ister şükredici olsun, isterse nankör.

4. Biz, inkârcılara zincirler, prangalar ve alevli bir ateş hazırlamışızdır.

5. İyilerse, kâfur karışımlı bir kadehten içmektedirler.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾
إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ
وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَاهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾
مُّتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ
ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ
وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ
فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ
عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ﴿١٩﴾
وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ
خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا نَحْنُ
نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ
آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

6. Bir kaynak ki ondan içtikçe içerler ve onu fışkırtarak(yükseklere) akıtırlar.

7. Onlar, verdikleri sözleri mutlaka yerine getirmekte ve kötülüğü çok belli bir günden korkmaktadırlar.

8. Yoksula, yetime ve tutsağa, sevip özledikleri yiyecekleri yedirmektedirler:

9. "Biz size sadece Allah rızası için yediriyoruz; sizden bir karşılık ve teşekkür de beklemiyoruz;"

10. "Çünkü biz, asık yüzlü ve de zorlu bir günden ötürü Rabbimizden korkmaktayız." (duygusunu yaşarlardı)

11. (Bu yüzden) Allah da onları, o günün kötülüğünden korumuştur; onlara aydınlık (yüz) ve mutlu (gönül) vermiştir.

12. Sabrettikleri için kendilerini cennetle ve ipekle ödüllendirmiştir.

13. Orada koltuklara yaslanmışlardır; ne (yakıcı) güneşi, ne de dondurucu soğuğu görmektedirler.

14. (Cennet meyvelerinin) gölgesi üzerlerindedir; koparılıp yenmesi için dalları iyice yaklaştırılmıştır.

15. Çevrelerinde gümüşten ve kristalden kaplarla ikramlar yapılır.

16. Öyle gümüş kadehler ki bunların boyutları, içine konacak olanın yararı miktarıncadır. (ne büyük, ne küçük.)

17. Orada kendilerine zencefil karışımlı kadehten içirilir.

18. O öyle bir kaynak ki orada ona "selsebil" denmektedir.

19. Çevrelerinde ölümsüz kılınmış gençler servis yapmaktadırlar. Onları görsen, kendilerini saçılmış inciler sanırsın.

20. Orada her nereye baksan, büyük bir nimet ve alabildiğine geniş ve düzenli bir mülk görürsün (yönetim kusursuzdur.)

21. Üzerlerinde ince ipekten ve işlemeli atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüş bilezikler takınmışlardır. Rableri onlara, temiz mi temiz bir şarap içirmektedir:

22. "Bu, sizin (hak ettiğiniz) ödülünüzdür; çalışmanızın karşılığı olarak verilmektedir."

23. Hiç kuşkusuz o Kur'an'ı sana parçalar halinde, biz indirmişizdir; biz!

24. Öyleyse Rabb'inin hükmüne sabret! Onlardan günahkâr ya da nankör olana (sakın) uyma!

25. Sabah akşam Rabb'inin adını an!

26. Gecenin bir kısmında ona secde et ve geceleyin uzun uzun onu tesbih et! {663}

27. Şu insanoğlu, çabucak (geçip giden dünyayı) seviyor da, önlerindeki (hep kalıcı olan) ahireti-çetin günü terk edip önemsemiyor.

28. Onları biz yaratmışızdır ve bağları (organları arasındaki ilişkiyi) sımsıkı bağlamışızdır. {664}

29. Hiç kuşkusuz bu bir uyarıdır-öğüttür! Artık dileyen Rabb'ine varan yolu bulur.

30. Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz! Hiç kuşkusuz Allah, her şeyi bilendir; hikmetle hükmedendir.

31. Dilediğini-dileyeni rahmetine sokar; zalimlere gelince, onlara acı bir azap hazırlamıştır.

77. MÜRSELAT SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İlk ayetindeki "mürselat: gönderilenler" kelimesinden adını almıştır. 50 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun, o birbiri ardınca gönderilenlere!

2. Estikçe savuranlara...

3. Yaydıkça yayanlara...

4. Ayırdıkça ayıranlara...

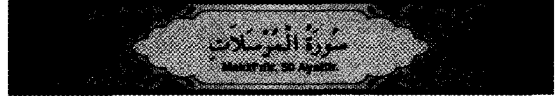
5. Öğüt bırakanlara;

6. Özür ya da uyarmak için...

7. Hiç kuşkusuz size vad edilen kesinlikle gerçekleşecektir.

8. Yıldızlar silindiğinde...

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلاً طَوِيلاً ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ يُحِبُّونَ
الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَٓاءَهُمْ يَوْماً ثَقِيلاً ﴿٢٧﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَٓا اَسْرَهُمْ وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَٓا اَمْثَالَهُمْ
تَبْدِيلاً ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلاً ﴿٢٩﴾
وَمَا تَشَٓاؤُ۫نَ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيماً حَكِيماً ﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ
مَنْ يَشَٓاءُ فٖي رَحْمَتِهٖ وَالظَّالِمٖينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَاباً اَلٖيماً ﴿٣١﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفاً ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفاً ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْراً ﴿٣﴾
فَالْفَارِقَاتِ فَرْقاً ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْراً ﴿٥﴾ عُذْراً اَوْ نُذْراً ﴿٦﴾ اِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَاِذَا السَّمَٓاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾
وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ﴿١٢﴾
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿١٥﴾ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرٖينَ ﴿١٧﴾
كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمٖينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿١٩﴾

9. Gök yarıldığında...

10. Dağlar tuz buz olup savrulduğunda...

11. Elçilerin (geliş) vakti belirlendiğinde,

12. (Bütün bu) ertelenenler hangi gün için?

13. (Elbette) hüküm-karar günü için (günahsız, günahkâr o gün birbirinden ayrılacak.)

14. O nasıl bir yargılama günüdür bilir misin?

15. Yalanlamış olanların vay haline o gün!

16. Biz öncekileri yok etmemiş miydik?

17. Sonra, geriden gelenleri de onların peşlerine takarız.

18. Biz günahkârlara işte böyle yaparız.

19. Yalanlamış olanların vay haline o gün!

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ
مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا
فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾ انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ انْطَلِقُوا
إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا
تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾ هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ
وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَاكِهَ مِمَّا
يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ
مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

20. Sizi, değersiz(miş gibi görünen) bir sudan yaratmamış mıydık?

21. Ve onu sağlam, güvenli bir yerde bekletmemiş miydik?

22. Belli bir süreye kadar...

23. Biz gücümüzle biçimlendirmişizdir. Ne güzel biçim vereniz biz!

24. Yalanlamış olanların vay haline o gün!

25. Yeryüzünü bir toplanma yeri yapmamış mıyız?

26. Hem diriler ve hem de ölüler için.

27. Üzerine koca koca dağlar yerleştirip, size tatlı sular içirmemiş miyiz?

28. Yalanlamış olanların vay haline o gün!

29. Haydi, yalanlayıp durduğunuza gidin!

30. "Yürüyün üç kollu-üç dallının gölgesine!"

31. Ki ne gölge eder, ne de alevden korur...

32. O, kütük gibi kıvılcım saçar...

33. Sanki o, sapsarı bir sicimdir...

34. Yalanlamış olanların vay haline o gün!

35. Bu, onların konuşamayacakları bir gündür.

36. (Bahaneler uydurup) özür dilemeleri için onlara izin de verilmez.

37. Yalanlamış olanların vay haline o gün!

38. İşte bu, sizi ve öncekileri bir yere topladığımız karar günüdür.

39. Haydi bana karşı bir hile düzün (de göreyim!)

40. Yalanlamış olanların vay haline o gün!

41. Hiç kuşkusuz müttakiler, gölgeliklerde ve çeşme başlarındadır.

42. Canlarının istediği meyvelerle iç içedirler...

43. "Yaptıklarınıza karşılık olarak yiyin-için!"

44. "Biz iyileri-iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz!"

45. Yalanlamış olanların vay haline o gün!

46. "Sizler de (dünyada) yiyin; biraz sefa sürün; sizler günahkârlarsınız!"

47. Yalanlamış olanların vay haline o gün!

48. Onlara: "Siz de rükû edin!" dendiğinde rükû etmezler.

49. Yalanlamış olanların vay haline o gün!

50. Artık onlar bundan (Kur'an'dan) sonra hangi söze inanacaklar?

78. NEBE SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İkinci ayetinde geçen "nebe: haber" kelimesi sureye ad olmuştur. Amme suresi de denmiştir. 40 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Birbirlerine neyi sorup durmaktadırlar?

2. O büyük haberi mi?

3. Ki kendileri, onun hakkında ayrılık içindedirler.

4. Hayır; (onların dedikleri gibi değil;) yakında öğrenecekler.

5. Hayır; sonra o (onların dedikleri gibi değil;) yakında (doğrusunu) öğrenecekler.

6. Biz yeryüzünü bir beşik yapmamış mıyız?

7. Dağları da (denge için) birer kazık?

8. Biz sizi çift çift yaratmışızdır.

8. Uykunuzu da, dinlenme-rahatlama (aracı) kılmışızdır.

12. Ve üstünde sapasağlam yedi (kat gök) kurmuşuzdur.

13. Bir de parlayan-ısı, ışık saçan bir lâmba yerleştirmişizdir.

14. Sıkışarak su çıkaran(bulut)'lardan gürül gürül yağmur yağdırmışızdır.

15. Ki onunla daneler ve bitkiler yetiştirelim.

16. İç içe girmiş bağlar-bahçeler (oluşturalım).

17. Hiç kuşkusuz o hüküm-yargı gününün vakti kesinlikle belirlenmiştir.

18. Sur'a üflendiğinde dalga dalga gelirsiniz!

19. Gök (bir türlü) açılmış, kapı kapı olmuştur!

سُورَةُ النَّبَإِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۝١ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ۝٢ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۝٣ كَلَّا
سَيَعْلَمُونَ ۝٤ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝٥ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ۝٦ وَالْجِبَالَ
أَوْتَادًا ۝٧ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۝٨ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝٩ وَجَعَلْنَا
اللَّيْلَ لِبَاسًا ۝١٠ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝١١ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا
شِدَادًا ۝١٢ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝١٣ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۝١٤
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝١٥ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۝١٦ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ
مِيقَاتًا ۝١٧ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۝١٨ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ
فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝١٩ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝٢٠ إِنَّ جَهَنَّمَ
كَانَتْ مِرْصَادًا ۝٢١ لِلطَّاغِينَ مَآبًا ۝٢٢ لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝٢٣
لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝٢٤ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۝٢٥ جَزَاءً وِفَاقًا ۝٢٦
إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝٢٧ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ۝٢٨ وَكُلَّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝٢٩ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝٣٠

20. Dağlar yürütülmüş, (sanki) her şey seraba dönüştürülmüştür.

21. Cehenneme gelince, o bir gözetleme yeri: (günahkârları beklemektedir;)

22. Azgınlara son barınak.

23. Orada çook uzun süre kalacaklardır.

24. Orada ne bir serinlik, ne de bir içecek bulurlar.

25. Sadece kaynar su ve irindir (içecekleri)...

26. Yaptıklarına uygun düşen bir karşılıktır (bu!)

27. Doğrusu onlar böyle bir hesabı hiç ummazlardı!

28. Ve ayetlerimizi pervasızca yalanlamışlardı.

29. Bizse hemen her şeyi sayıp yazmışızdır.

30. Tadın öyleyse, artık size azaptan başkasını artırmayız!

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾
وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِنْ
رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰئِكَةُ صَفًّا
لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ
شَاءَ اتَّخَذَ إِلٰى رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا
الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَإِنَّا
لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا
كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

31. Hiç kuşkusuz müttakilere başarı-mutluluk vardır.

32. Nice bahçeler, bağlar...

33. Göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar...

34. Dolup taşan kadehler...

35. Orada ne boş bir söz, ne de yalan duyarlar.

36. Rabb'inden bir karşılık ve yeterli bir bağıştır (bu.)

37. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir o; Rahman'dır. Onun huzurunda (dünyadaykenki gibi) konuşamazlar.

38. O gün (başta) Cebrail ve melekler, saf saf olmuşlardır. (Orada) ancak Rahman'ın izin verdiği konuşabilir. O da sadece doğruyu söyler.

39. İşte (olacağı bildirilen) "gerçek gün" budur. Dileyen, (dünyada yaşarken) Rabb'ine götüren bir yol tutsun!

40. Hiç kuşkusuz biz sizi yakın bir azapla uyarmışızdır. İşte kişinin kendi elleriyle yapıp ettiklerine bakacağı gün bu gündür. İnkârcının da: "Ah; keşke toprak olaydım!" diyeceği (gündür.)

79. NAZİ'AT SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İlk ayetindeki "naziat: söküp çıkaranlar" kelimesinden adını almıştır. 46 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun söküp çıkaranlara!

2. Rahatlıkla-kolaylıkla çekip alanlara...

3. Yüze yüze akıp gidenlere...

4. Yarışmayı ilke bilip öne geçenlere...

5. Her türlü iş ve oluşu düzen fikrinde görüp, çekip çevirenlere...

6. O (dayanılmaz) sarsıntının sarstığı gün!

7. Arkasından bir sarsıntı, bir sarsıntı daha gelir...

8. O gün yürekler koparcasına çarpar...

9. Gözler, (şiddetli korku ve pişmanlıkla) yere eğilir...

10. "Biz bu çukurdayken, gerçekten eski halimize mi döndürüleceğiz?" derler.

11. "Biz çürümüş kemiklere döndükten sonra mı?"

12. "Öyleyse bu (bizim için) zararına bir dönüş..." derler.

13. Oysa o, sadece tek bir haykırıştır!

14. Bir de bakmışsın ki herkes uyanıvermiş-yerin üstündedirler...

15. Sana Musa'nın haberi gelmiş miydi?

16. Hani Rabb'i ona, Kutsal Vadi “Tuva'da seslenmişti!

17. “Firavun'a git! O azmıştır.”

18. “Temizlenip arınmaya ne dersin?” de!

19. “Seni Rabb'ine ileteyim de belki (sende) Allah korkusu oluşur!”

20. (Musa vardığında) ona büyük mucizeyi göstermiştir.

21. Fakat o yalanlamış ve karşı çıkmıştır.

22. Sırtını dönmüş, (boşuna ters) çabaların içine girmiştir.

23. Adamlarını toplayıp onlara seslenmiştir:

24. “Sizin en büyük rabbiniz benim!” demiştir.{666}

25. Allah da kendisini (bu azgınlığından ötürü) hem dünya ve hem de ahiret cezasıyla cezalandırmıştır.

26. Gerçekten bunda, içi titreyerek Allah'tan korkanlara bir ibret vardır.

27. (Sizce) sizi yaratmak mı, gök(leri) yaratmak mı daha zordur? Ki, onu Allah yaratmıştır.

28. Onu yükselttikçe yükseltmiş ve düzenlemiştir.

29. (Sizinkinin) gecesini örtüp karartmış, gündüzünü ortaya çıkarmıştır.

30. Bundan sonra da yeryüzünü yuvarlatıp yaymıştır.

31. Ondan suyunu ve otlağını çıkarmıştır.

32. Dağları da iyice yerleştirmiştir;

33. Sizin ve hayvanlarınızın geçimliği için…

34. O büyük felâket gelip dayandığında;

35. O gün insan, hangi şey uğrunda çaba sarf ettiğini anlayacaktır.

36. Cehennem gözler önündedir

هَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ مُوسٰىۘ ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰيهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًىۚ ﴿١٦﴾
اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰىۘ ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰىۙ ﴿١٨﴾ وَاَهْد۪يَكَ
اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰىۚ ﴿١٩﴾ فَاَرٰيهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰىۘ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصٰىۘ ﴿٢١﴾ ثُمَّ
اَدْبَرَ يَسْعٰىۘ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰىۘ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰىۘ ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ
نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُو۫لٰىۜ ﴿٢٥﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشٰىۜ ﴿٢٦﴾ ءَاَنْتُمْ
اَشَدُّ خَلْقاً اَمِ السَّمَٓاءُۜ بَنٰيهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰيهَاۙ ﴿٢٨﴾
وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰيهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰيهَاۜ ﴿٣٠﴾
اَخْرَجَ مِنْهَا مَٓاءَهَا وَمَرْعٰيهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ اَرْسٰيهَاۙ ﴿٣٢﴾
مَتَاعاً لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْۜ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الطَّٓامَّةُ الْكُبْرٰىۘ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ
يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰىۙ ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَح۪يمُ لِمَنْ يَرٰى ﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ
طَغٰىۙ ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۙ ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَح۪يمَ هِيَ الْمَأْوٰىۜ ﴿٣٩﴾
وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّه۪ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰىۙ ﴿٤٠﴾
فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰىۜ ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَاۜ ﴿٤٢﴾ ف۪يمَ اَنْتَ
مِنْ ذِكْرٰيهَاۜ ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَاۜ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَٓا اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشٰيهَاۜ ﴿٤٥﴾
كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا ﴿٤٦﴾

artık…

37. Kim (söz, kural dinlemeyip) azmışsa,

38. Ve dünya hayatını (her şeyin önünde) tutmuşsa;

39. Hiç kuşkusuz cehennem, barınaktır (ona).

40. Fakat kim rabbinin konumuna saygılı olmuş ve kendisini kötü arzulardan çekmişse,

41. Hiç kuşkusuz cennet (öylesine) barınak olacaktır.

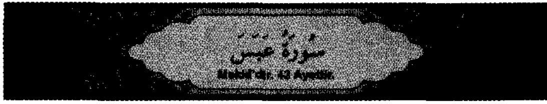
42. Sana, “o saat”in gelip çatacağı anı sormaktadırlar?

43. Onunla ilgili bilgi sende nerde ki!?...

44. O konuda son bilgi sadece Rabb'ine aittir.

45. Sen sadece, ondan korkanları uyarmaktasın!

46. Onlar onunla yüz yüze geldiklerinde, sanki (dünyada) bir akşam(üstü) ya da kuşluk vakti kadar kalmış gibidirler…

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

عَبَسَ وَتَوَلّٰىٓ ﴿١﴾ اَنْ جَٓاءَهُ الْاَعْمٰى ﴿٢﴾ وَمَا يُدْر۪يكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰىٓ ﴿٣﴾
اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ﴿٤﴾ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ﴿٥﴾ فَاَنْتَ لَهُ
تَصَدّٰى ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ جَٓاءَكَ يَسْعٰى ﴿٨﴾ وَهُوَ
يَخْشٰى ﴿٩﴾ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ﴿١٠﴾ كَلَّٓا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَٓاءَ ذَكَرَهُ ﴿١٢﴾
ف۪ي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِاَيْد۪ي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾
كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَٓا اَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾
مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّب۪يلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾
ثُمَّ اِذَا شَٓاءَ اَنْشَرَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَٓا اَمَرَهُ ﴿٢٣﴾
فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِه۪ٓ ﴿٢٤﴾ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَٓاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ
شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾
وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَٓائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً وَاَبًّا ﴿٣١﴾
مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الصَّٓاخَّةُ ﴿٣٣﴾

80. ABESE SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetteki "abese: surat astı" kelimesinden almıştır. 42 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Surat asmış, yüz çevirmiştir.

2. Kendisine o kör geldi diye.**{667}**

3. Ne bilirsin, belki o temizlenip arınacak!

4. Ya da öğüt alacak; öğüt kendisine yarar sağlayacaktır.

5. (O), kendisini varlıklı görüp (senin dediklerini) önemsemeyene gelince;

6. Sen ona yönelmektesin!

7. Öylesinin temizlenip arınmamasından sana ne?

8. Oysa koşarak sana gelen,

9. Sayarak-korkarak gelmiştir.

10. Sen onunla ilgilenmemektesin!

11. Hayır; (senin okumakta olduğun ayetler) bir öğüttür-bir hatırlatmadır;

12. Dileyen onu düşünüp öğüt alır.

13. (O öğütler) kutsanmış sayfalardadır.

14. Saygıyla önemsenen, tertemiz (sayfalarda).

15. Yazıcıların ellerinde:

16. Değerli, dürüst-iyi (yazıcılar)...

17. Kahrolası insan, ne kadar da nankörmüş!

18. Hangi şeyden yaratmıştı (Allah) kendisini?

19. Bir nutfe(sperm)'den yaratmış, ona biçim vermiştir.

20. Sonra ona (izleyeceği) yolu kolaylaştırmıştır.

21. Sonra onu öldürmüş, mezara gömdürmüştür.

22. Sonra dileyince onu diriltip kaldırmıştır.

23. Hayır; insan, Allah'ın emrettiğini yerine getirmemiştir.

24. İnsan yediğine içtiğine bir baksa ya!

25. Hiç kuşkusuz suyu biz akıtmışızdır.

26. Sonra toprağı (güzelce) yarmışızdır.

27. Orada (türlü türlü) tane(ler) bitirmişizdir.

28. Üzümler, yoncalar,...

29. Zeytinler, hurmalar,...

30. Gür ormanlar, iç içe geçmiş bahçeler,...

31. Meyveler, otlaklar,...

32. Sizin ve hayvanlarınızın beslenmesi için.

33. Çarptığında, kulakları sağır eden o korkunç patlama gerçekleştiğinde.

34. İşte o gün kişi kaçar kendi öz kardeşinden,

35. Anasından, babasından,

36. Eşinden ve evlâtlarından...

37. O gün herkesin, kendisine yeten bir işi vardır...

38. Yüzler vardır o gün, aydınlık mı aydınlık:

39. Güleç ve mutluluk içindedirler...

40. Yüzler vardır o gün toz toprak içinde...

41. Bir karanlık bürümüştür (öylesine kasvetli)!

42. İşte onlar inkârcılardır; günahlara batmış olanlardır!

81. TEKVİR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İlk ayetindeki "küvvirat: büzüşür" fiilinin mastar halindeki "tekvir" sözcüğünden adını almıştır. 29 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Güneş (soğuyup) büzüldüğünde...

2. Yıldızlar sönüp döküldüğünde...

3. Dağlar (görülmedik biçimde) yürütüldüğünde...

4. En değerli mallar terk edildiğinde...

5. Vahşi hayvanlar bir yere toplandığında...

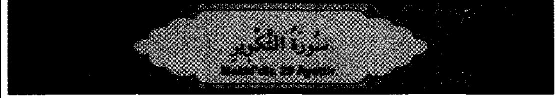
6. Denizler kaynatılıp tutuşturulduğunda...

7. Canlar (yeniden bedenleriyle) birleştirildiğinde...

8-9. Diri diri toprağa gömülen (küçük) kıza "Hangi günahından ötürü öldürüldüğü) sorulduğunda...

10. Amel defterleri (bir bir) açılıp yayıldığında...

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِ ﴿٣٤﴾ وَاُمِّهِ وَاَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾
لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾
ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾
تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾
وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَاِذَا الْمَوْؤُدَةُ
سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِاَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾
وَاِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَاِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَاِذَا الْجَنَّةُ
اُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا اَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَا اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾
الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾
اِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

11. Göğün perdesi yırtılıp kaldırıldığında...

12. Cehennemin ateşi iyice kızıştırıldığında...

13. Cennet de (müminlere) yaklaştırıldığında...

14. Her can, ne yapıp ettiğini bilip öğrenecektir.

15. Hayır; (gündüz) gizlenip (gece) dönen (yıldızlara, gezegen), lere andolsun! **{668}**

16. Belirlenen yörüngelerde akıp gidenlere...

17. Kararmaya başladığında geceye andolsun!

18. Ve nefes almaya başladığında sabaha...

19. Hiç kuşkusuz o (Kur'an) değerli bir elçinin (Cebrail'in) sözüdür.

20. O, çok güçlüdür; Arş'ın sahibi katında saygındır.

مُطَاعٍ ثَمَّ اَمٖينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ الْمُبٖينِ ﴿٢٣﴾
وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنٖينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجٖيمٍ ﴿٢٥﴾
فَاَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمٖينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَٓاءَ مِنْكُمْ
اَنْ يَسْتَقٖيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَٓاؤُ۫نَ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمٖينَ ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

اِذَا السَّمَٓاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾
وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا
الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرٖيمِ ﴿٦﴾ اَلَّذٖي خَلَقَكَ فَسَوّٰيكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾
فٖٓي اَيِّ صُورَةٍ مَا شَٓاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدّٖينِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ
لَحَافِظٖينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبٖينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفٖي
نَعٖيمٍ ﴿١٣﴾ وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفٖي جَحٖيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدّٖينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ
عَنْهَا بِغَٓائِبٖينَ ﴿١٦﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدّٖينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَٓا اَدْرٰيكَ مَا
يَوْمُ الدّٖينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْـًٔا وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ﴿١٩﴾

21. Orada (kendisine öteki meleklerce) itaat edilir; sonra güvenilirdir de.

22. Arkadaşınız (Muhammed) kesinlikle deli değildir.

23. Andolsun ki o onu (Cebrail'i), apaçık bir ufukta görmüştür.

24. O, gaip (bilinmezlik) hakkında(ki sözlerinden ötürü) suçlanamaz.

25. O(nun söyledikleri) kovulmuş şeytanın sözü değildir.

26. Öyleyse siz nereye gitmektesiniz?

27. O (Kur'an), tüm âlemlere-insanlık dünyasına bir öğüttür-uyarıdır!

28. Sizden, doğruya yönelmek isteyenler için...

29. Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabb'i Allah dilemedikçe de siz dileyemezsiniz.

82. İNFİTAR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İlk ayetindeki "infeterat: çatladı, yarıldı" kelimesinden adını almıştır. 19 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Gök çatlayıp yarıldığında...

2. Yıldızlar saçılıp dağıldığında...

3. Denizler akıtılıp taşırıldığında...

4. Mezarların içi dışına getirildiğinde...

5. Her insan, önceden yapıp ettiklerini ve ertelediklerini bilip öğrenecektir.

6. Ey insan! Seni Kerem Sahibi Rabb'ine karşı yanıltıp duran nedir?

7. Ki o seni yaratmıştır; seni dengeli-düzenli, uyumlu kılmıştır.

8. Seni, dilediğince biçimlendirmiştir.

9. Hayır; siz dini-ceza gününü yalanlamakla yanılmaktasınız!

10. Oysa üzerinizde, hiç kuşkusuz, koruyucular (kaydediciler) vardır:

11. Değerli yazıcılar!

12. Yapıp ettiğiniz her şeyi bilmektedirler.

13. İyiler elbette nimet(ler) içinde (cennette) olacaklardır;

14. Kötüler de elbette cehennemdedirler.

15. Ceza günü oraya gireceklerdir.

16. Onlar oradan hiçbir yere kaçamazlar.

17. Din-Ceza günü nedir bilir misin?

18. Evet; din-ceza günü nedir bilir misin?

19. Hiç kimsenin, hiç kimseye yardım etmediği-edemediği bir gündür. O gün buyruk sadece Allah'ındır.

83. MUTAFFİFİN SURESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ (١) اَلَّذِينَ اِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (٢)
وَاِذَا كَالُوهُمْ اَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ (٣) اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ
مَبْعُوثُونَ (٤) لِيَوْمٍ عَظِيمٍ (٥) يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (٦)
كَلَّا اِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ (٧) وَمَا اَدْرٰيكَ مَا سِجِّينٌ (٨)
كِتَابٌ مَرْقُومٌ (٩) وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (١٠) اَلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ
بِيَوْمِ الدِّينِ (١١) وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ (١٢) اِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ (١٣) كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ (١٤) كَلَّا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ (١٥) ثُمَّ اِنَّهُمْ
لَصَالُوا الْجَحِيمِ (١٦) ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ (١٧) كَلَّا
اِنَّ كِتَابَ الْاَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ (١٨) وَمَا اَدْرٰيكَ مَا عِلِّيُّونَ (١٩) كِتَابٌ مَرْقُومٌ (٢٠)
يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ (٢١) اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (٢٢) عَلَى الْاَرَائِكِ يَنْظُرُونَ (٢٣)
تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ (٢٤) يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ (٢٥)
خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ (٢٦)

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetteki "mutaffifin: aldatan, ölçü ve tartıda yanlış yapan" kelimesinin çoğulundan almıştır. 36 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ölçü ve tartıyı yanlış yapıp aldatanların vay haline!

2. Ki onlar, insanlardan ölçerek aldıklarında tam tamına alırlar da,

3. Kendileri onlara ölçtüklerinde ya da tarttıklarında eksiltirler.

4. Onlar yeniden diriltileceklerini sanmazlar mı:

5. Büyük bir günde?

6. Ki o gün insanlar, Âlemlerin-Tüm Varlıkların Rabb'inin huzurunda dururlar.

7. Hayır; hiç kuşkusuz günahkârların kitabı, karanlık ve pis bir çukur olan Siccîn'dedir.

8. Siccîn nedir bilir misin?

9. Yazılmış-sayımı, dökümü yapılmış bir kitaptır.

10. Yalanlamış olanların vay haline o gün!

11. Ki onlar din-ceza gününü yalanlamaktadırlar.

12. Onu ancak azgın günahkârlar yalanlar.

13. Kendisine ayetlerimiz okunduğunda: "Öncekilerin masallarıdır" demiştir.

14. Hayır; işleyip durdukları günahlar, onların kalplerini paslandırmıştır.

15. Hayır; doğrusu onlar o gün rablerinden perdelenmiştir (göremezler);

16. Sonra onlar mutlaka cehenneme gireceklerdir.

17. Sonra da onlara şöyle denilecektir: "İşte sizin yalanladığınız budur!"

18. Hayır; iyilerin kitabı da İlliyyîn(Yüceler)'dedir.{669}

19. İlliyyîn nedir bilir misin?

20. Yazılmış-sayımı-dökümü yapılmış bir kitaptır.

21. (Allah'a) yaklaştırılanlar ona tanıktırlar.

22. Gerçek şu ki iyiler, nimetlerle donatılmış cennetlerdedirler.

23. Divanlar-koltuklar üzerinde oturup (güzellikleri) seyrederler.

24. Nimetlerin sevinç ve ışıltısını yüzlerinden anlarsın.

25. Onlara mühürlü, katkısız şaraptan içirilir;

26. Ki sonunda misk gibi (kokar). İşte (dünyadayken) yarışanlar, bunun için yarışmalıdırlar!

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ اَجْرَمُوا
كَانُوا مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَاِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾
وَاِذَا انْقَلَبُوا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوا
اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ لَضَٓالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَٓا اُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾ عَلَى الْاَرَٓائِكِ
يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ

Mekkîdir. 25 Ayettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا السَّمَٓاءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْاَرْضُ
مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَاَلْقَتْ مَا ف۪يهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾
يَٓا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاق۪يهِ ﴿٦﴾ فَاَمَّا مَنْ اُو۫تِيَ
كِتَابَهُ بِيَم۪ينِه۪ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَس۪يرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ اِلٰٓى
اَهْلِه۪ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَاَمَّا مَنْ اُو۫تِيَ كِتَابَهُ وَرَٓاءَ ظَهْرِه۪ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلٰى سَع۪يرًا ﴿١٢﴾ اِنَّهُ كَانَ ف۪ٓي اَهْلِه۪ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

27. Karışımı tesnim'dendir.

28. Ki o (Allah'a) yaklaştırılanların içtiği bir kaynaktır.

29. Günahkârlar (dünyadayken) iman edenlere güler(ek alay eder)'di.

30. Onlar yanlarından geçerken, birbirlerine kaş göz eder(küçümserler)'di.

31. Ailelerine döndüklerinde eğlenmeyi sürdürürlerdi.

32. Müminleri gördüklerinde: "Hiç kuşkusuz bunlar sapık!" derlerdi.

33. Oysa, kendileri onların üzerine bekçi-gözcü gönderilmemişlerdi!

34. İşte o gün iman edenler de, inkâr edenlere gülmektedirler!...

35. Divanlar üzerinde (oturup da) bakmaktadırlar:

36. "İnkârcılar, yaptıklarıyla cezalandırıldı mı?" diye.

84. İNŞİKAK SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetteki "inşikak: yarıldı" kelimesinden almıştır. 25 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Gökyüzü yarıldığında...

2. Ve kendi doğası gereği rabbini dinleyip boyun eğdiğinde...

3. Ve yeryüzü uzatılıp dümdüz edildiğinde...

4. Ve içindekileri dışarı atıp boşaldığında...

5. Ve kendi doğası gereği rabbini dinleyip boyun eğdiğinde...

6. Ey insan! Gerçekten sen, Rabb'ine varma yolunda çabalayıp durmaktasın. Sonunda ona ulaşacaksın!

7. (İşte o zaman) kime kitabı sağından verilirse,

8. O, kolay bir hesaba çekilecektir.

9. Ve ailesine sevinerek dönecektir.

10. Kimin kitabı da arkasından verilirse,

11. O, yok olmayı arzulayacaktır.

12. O, korkunç ateşe girecektir.

13. Çünkü o, (dünyadayken hiçbir şeyi umursamadığından) ailesi içinde pek şımarık-sırıtıktı.**{670}**

14. (Çünkü) o, Rabb'ine hiç dönmeyeceğini sanmıştı.

15. Oysa Rabb'i onu görüp durmaktaydı.

16. Hayır; akşamın kızıllığına,

17. Geceye ve içinde barındırdıklarına,

18. Dolunay halindeyken aya andolsun ki,

19. Siz, tabakadan tabakaya (bir evreden ötekisine) binip gideceksiniz.{671}

20. Onlara ne oluyor ki iman etmemektedirler?

21. Kendilerine Kur'an okunduğunda niçin (benimseyip) saygıyla eğilmezler?

22. Tam tersine o inkârcılar yalanlayıp durmaktadırlar!

23. Allah onların (içlerinde) saklamakta olduklarını çok iyi bilmektedir.

24. (Ey Muhammed!) Sen onları acı bir azapla müjdele-uyar!

25. İman edip iyi işler yapanlara gelince, onlara bitmez tükenmez bir ödül vardır.

85. BURUÇ SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayette geçen "buruç-burçlar" kelimesinden almıştır. 22 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun burçları barındırmakta olan gökyüzüne!

2. Vaat edilen o güne de!

3. Tanıklık edene de, tanıklık edilene de!

4. Kahrolsun o "hendek olayı"nı yapanlar!

5. (Hendek içinde) gürül gürül

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلٰى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾
وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا
لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾
قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾
وَهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا
بِاللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ
عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

yanan ateşin

6. Çevresinde oturmuşlardı da

7. Yaptıklarını-yaktıkları müminleri seyretmekteydiler.{672}

8. Onlar, en üstün ve övgüye lâyık olan Allah'a iman ettikleri için o (zalimler) kendilerinden öç almaktaydılar!

9. O (Allah) ki göklerin ve yerin yönetimi sadece onundur. O, her şeye tanıktır.

10. İman eden erkek ve kadınlara işkence edip sonra tövbe de etmeyenler cehennem azabını hak etmişlerdir; yakıcı azap onlar içindir.

11. İman edip iyi işler yapanlara, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük başarı budur.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ اِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ
الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ
الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ
مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الطَّارِقِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ اَلنَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾
اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾
خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ اِنَّهُ عَلٰى
رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾ وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ اِنَّهُ لَقَوْلٌ
فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾ اِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾
وَاَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

سُورَةُ الْاَعْلٰى

12. Hiç kuşkusuz Rabb'inin yakalayışı amansızdır.

13. İlk yaratan odur; (ölümden sonra) yeniden yaratacak olan da odur.

14. O, hem çok bağışlayandır; hem de çok sevendir.

15. Arş'ın sahibi, yüceler yücesidir (o)!

16. Dilediğini yapandır (o).

17-18. O orduların, Firavun'un ve Semud'un haberi sana geldi mi?

19. Şu inkârcılar hep bir yalanlamanın peşindedirler doğrusu.

20. Oysa Allah kendilerini (özellikle) arkadan kuşatmış durumdadır.

21. Hayır; (onların dedikleri yalandır.) Gerçekten o pek Şanlı-Şerefli Bir Kur'an'dır.

22. Levh-i Mahfuz (Korunmuş Bir Levha)'da kayıtlıdır.

86. TARIK SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, akşam olduğunda gökyüzünde ilk ortaya çıkan Sabahyıldızı (Venüs)-Tarık'tan almıştır. 17 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Göğe ve Tarık'a andolsun!

2. Tarık'ın ne olduğunu bilir misin?

3. Parlayan-karanlıkları yırtan yıldızdır (o).

4. Gerçek şu ki her insanın üzerinde bir koruyucu vardır.

5. İnsan, (diklenip duracağına) neden yaratılmış olduğuna bir baksa ya!

6. Atılıveren bir sudan yaratılmıştır;

7. Ki o, omurga ile kaburga kemikleri arasından çıkmaktadır.

8. Hiç kuşkusuz o, onu yeniden diriltmeye güç yetirendir.

9. Gizli olan her şeyin ortaya çıkacağı gün

10. (İnsanın) ne bir gücü vardır, ne de bir yardımcısı.

11. Dönüşümlü olan göğe andolsun!

12. Ve (bitkilerle) yarılan yeryüzüne de ki:

13. Kuşkusuz o (Kur'an, her şeyi) bir bir ayırıp (doğrusunu ortaya koyan) bir sözdür.

14. O, (kesinlikle) bir şaka-oyun değildir.

15. Onlarsa hep bir oyun-düzen peşindedirler.

16. Oysa ben de bir plân kurmaktayım.

17. Öyleyse sen inkârcılara biraz daha süre tanı!

87. A'LA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetteki "a'la: yüce" sözcüğünden almıştır. 19 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Yüce Rabb'inin adını, (tüm eksikliklerden uzak tutarak) tesbih et!

2. O ki her şeyi yaratmış ve onlara düzen vermiştir;

3. Ve sayısını, biçimini belirleyip yönünü-amacını göstermiştir.

4. (Örneğin) o yeşil otlağı ortaya çıkarmıştır;

5. Sonra da onu kuru-kara bir şeye çevirmiştir.

6-7. Sana (Kur'an'ı) okutacağız ve sen Allah'ın diledikleri dışında hiç unutmayacaksın! Çünkü o, açığı da bilmektedir, gizliyi de.

8. Seni kolaya yönlendireceğiz-kolayı sana daha kolay kılacağız.

9. Öğüt vermek yarar sağlarsa öğüt ver-Uyarı yarar sağlarsa uyar!

10. (İçine) Allah korkusu düşen, düşünüp öğüt alacaktır.

11. Bahtsız-gönlü kara olan ondan (öğütten nasıl da) kaçınır.

12. Ki o en büyük ateşe girecektir.

13. Sonra orada ne ölecek, ne de yaşayacaktır...

14. Doğrusu, temizlenip arınan kurtulmuştur;

15. Ve Rabb'inin adını anıp-ona dua edip-yakaran da...

16. Fakat siz şu iğreti dünya hayatını tercih etmektesiniz.

17. Oysa ahiret hem daha iyi, hem de kalıcıdır.

18. Bu (öğütler) elbette ilk (gelen) sayfalarda da vardı:

19. İbrahim'in ve Musa'nın sayfalarında...

88. GAŞİYE SURASİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلٰىۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ فَسَوّٰىۖ ﴿٢﴾ وَالَّذ۪ي قَدَّرَ فَهَدٰىۖ ﴿٣﴾
وَالَّذ۪ٓي اَخْرَجَ الْمَرْعٰىۖ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَٓاءً اَحْوٰىۜ ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا
تَنْسٰىۙ ﴿٦﴾ اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰىۜ ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰىۚ ﴿٨﴾
فَذَكِّرْ اِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرٰىۜ ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشٰىۙ ﴿١٠﴾
وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقٰىۙ ﴿١١﴾ اَلَّذ۪ي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰىۚ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
ف۪يهَا وَلَا يَحْيٰىۜ ﴿١٣﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰىۙ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّه۪
فَصَلّٰىۜ ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۘ ﴿١٦﴾ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَاَبْقٰىۜ ﴿١٧﴾
اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُو۫لٰىۙ ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰه۪يمَ وَمُوسٰى ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
هَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ الْغَاشِيَةِۜ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌۙ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ
نَاصِبَةٌۙ ﴿٣﴾ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةًۙ ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍۜ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ
اِلَّا مِنْ ضَر۪يعٍۙ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْن۪ي مِنْ جُوعٍۜ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌۙ ﴿٨﴾
لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌۙ ﴿٩﴾ ف۪ي جَنَّةٍ عَالِيَةٍۙ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ ف۪يهَا لَاغِيَةًۜ ﴿١١﴾

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetteki "gaşiye: kuşatan, kaplayan" kelimesinden almıştır. 26 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. (Her yanı kaplayıp kuşatan) kıyametin haberi sana geldi mi?

2. Yüzler vardır o gün, (aşağılanmadan ötürü) öne düşüktür.

3. Çalışmıştır da boşuna yorulmuştur.

4. Kızgın bir ateşe (doğrudur) yolları...

5. Kaynamış su akıtan bir kaynaktan içirilirler.

6. Kuru bir dikenden başka yiyecekleri de yoktur;

7. Ki ne besler, ne de açlığı giderir...

8. Yüzler vardır o gün nimetler içinde mutlu mu mutlu!

9. Çalışıp da yorulmuşluğu işine yaramıştır.

10. Yüksek bir bahçededir şimdi.

11. Orada boş-anlamsız bir söz duymazlar...

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَاَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾
وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ اَفَلَا يَنْظُرُونَ اِلَى الْاِبِلِ
كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَاِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ
نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ اِنَّمَا اَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾
لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابَ
الْاَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ اِلَيْنَا اِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْفَجْرِ
Mekki'dir. 30 Ayettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ اِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾ هَلْ
فِي ذٰلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾
اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ
الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْاَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ
طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَاَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ
عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

12. Orada gürül gürül akan bir kaynak vardır.

13. Orada pek güzel döşenmiş oturma yerleri vardır yüksekçe...

14. Doldurulmuş kadehler...

15. Sıra sıra dizilmiş yastıklar,

16. Ve serili halılar...

17. Bakmazlar mı o develere: Nasıl yaratılmıştır?

18. Ve göğe: Nasıl yükseltilmiştir?

19. Ve dağlara: Nasıl dikilmişlerdir?

20: Ve yeryüzüne: Nasıl döşenmiştir?

21. (Ey Muhammed!) Sen öğüt ver! Hatırlat! Sen sadece bir öğüt verici-hatırlatıcısın!

22. Onların üzerinde bir zorba-baskı uygulayan biri değilsin!

23. Buna rağmen kim yüz çevirir ve inkâr ederse,

24. Allah böylesini en büyük azapla cezalandıracaktır.

25. Hiç kuşkusuz onların dönüşleri bizedir.

26. Sonra onların hesaplarını görmek de bize düşer.

89. FECR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetteki "fecr: tan, seher" sözcüğünden almıştır. 30 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Tan vaktine andolsun!

2. Ve on geceye de,

3. Ve çifte ve teke de,

4. Ve geçip gitmekte olan geceye de.{673}

5. Aklı olanlar için bunlar birer yemin (dikkat çekici olgular) değil midir?

6. Görmedin mi Rabb'in ne yapmıştı Ad (kavmin)'e?

7. Yüksek sütunlu İrem'e?

8. Ki, hiçbir ülkede onun bir benzeri ortaya konmamıştı.

9. O vadideki kayaları oyup (yurtlar kuran) Semud'a?

10. Ve kazıklar-dağlar gibi piramitler yükselten Firavun'a?

11. Ki bunlar ülkelerinde azmışlardı...

12. Oralarda kötülükleri çoğalttıkça çoğaltmışlardı da

13. Rabb'in onların üzerlerine birer azap kırbacını indirivermişti.

14. Hiç kuşkusuz senin Rabb'in sürekli gözetlemektedir.

15. İnsan böyledir işte: Rabb'i kendisini sınayıp da cömertçe davransa, nimetler verse: “Rabb'im bana ikramda bulunup cömert davrandı” der.

16. Fakat ne zaman ki rızkını kısarak onu sınasa: “Rabb'im bana ihanet etti-beni alçalttı” der.

17. Hayır; (siz Allah'tan ikram beklemektesiniz, fakat kendiniz) yetime cömert davranmamaktasınız!

18. Yoksulu doyurmayı teşvik etmemektesiniz!

19. Mirası da hak-hukuk gözetmeden yemektesiniz!

20. Malı, biriktirip yığma duygusuyla sevmektesiniz.

21. Hayır; yeryüzü parçalanıp (dağlar) dümdüz edildiğinde...

22. Rabb'inin buyruğu gelip melekler sıra sıra durduğunda...

23. Cehennem de o gün getirilmiştir. İşte o gün insan artık anlar; fakat, anlamanın kendisine ne yararı olacak ki?!...

24. “Ah, keşke bu hayatım için önceden (iyi şeyler) gönderseymişim!” der.

25. O gün, onun vereceği ceza gibisini hiç kimse veremez.

26. Onun vurduğu bağ gibisini hiç kimse bağlayamaz.

27. Ey huzura-sükûna erişmiş insan!

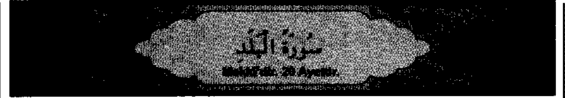
28. Sen ondan hoşnut, o da senden hoşnut olarak Rabb'ine dön!

29. (İyi) kullarımın arasına (sen de) katıl!

30. Ve cennetime gir!

90. BELED SURESİ

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ رَبُّهُ فَاَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبّ۪ٓي
اَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَاَمَّٓا اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبّ۪ٓي اَهَانَنِ ﴿١٦﴾
كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَت۪يمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَٓاضُّونَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِ ﴿١٨﴾
وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾
كَلَّٓا اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَٓاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾
وَج۪ٓيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى
لَهُ الذِّكْرٰى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَن۪ي قَدَّمْتُ لِحَيَات۪ي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ
لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُٓ اَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُٓ اَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيَّتُهَا
النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ اِرْجِع۪ٓي اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾
فَادْخُل۪ي ف۪ي عِبَاد۪ي ﴿٢٩﴾ وَادْخُل۪ي جَنَّت۪ي ﴿٣٠﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

لَٓا اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ف۪ي كَبَدٍ ﴿٤﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌ ﴿٥﴾
يَقُولُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَمْ يَرَهُٓ اَحَدٌ ﴿٧﴾

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetindeki “beled: kent, belde” kelimesinden almıştır ki kastedilen Mekke'dir. 20 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun bu kente!

2. Ki, sen bu kentte oturmaktasın.

3. Doğurana ve doğurduğuna da

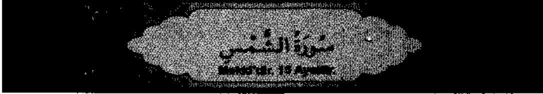
4. Andolsun ki biz insanı zorluklar içinde-zorluklara direnecek biçimde yaratmışızdır. {674}

5. (Böyleyken) o, hiç kimsenin kendisine güç yetiremeyeceğini mi sanmaktadır?

6. (Övünme sırası geldiğinde): “Ben yığınlarca mal tüketmişimdir,” demektedir.

7. Kendisini hiç kimsenin görmediğini mi sanmaktadır?

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾
فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾
أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ أَوْ مِسْكِينًا
ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا
بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ﴿٣﴾
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ﴿٦﴾
وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ
رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

8. Biz ona vermedik mi: iki göz,

9. Bir dil, iki dudak;

10. Ona göstermedik mi iki yol?

11. Fakat o sarp yokuşa atılamamıştır.

12. Sarp yokuşun ne olduğunu bilir misin?

13. Bir boynu çözmek (köleye özgürlüğünü vermek)'tir.

14. Ya da kıtlıkta açları doyurmaktır;

15. Akrabadan bir yetimi,

16. Ya da hiçbir şeyi olmayan yoksulu...

17. Sonra, iman edenlerden, sabır ve merhameti birbirine tavsiye edenlerden olmaktır.

18. İşte bunlar, amel defterlerini sağ yandan alanlardır.

19. Ayetlerimizi inkâr edenlerse, amel defterleri sol yandan verilenlerdir.

20. Kapılarına kilit vurulmuş bir ateş onlar içindir.

91. ŞEMS SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İlk ayeti "şems-güneş"e yeminle başladığından bu adı almıştır. 15 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Güneşe ve onun parıltılı ışığına andolsun!

2. Ve onu izleyen aya da,

3. Ve onu iyice açığa çıkaran gündüze de,

4. Ve onu örten geceye de,

5. Ve göğe de ve onu bina edip kurana da,

6. Ve yere de ve onu yuvarlayıp döşeyene de,

7. Ve nefse de ve onu biçimlendirene de,

8. Sonra da ona bozuluşunu ve korunmasını bildirip öğretene de ki,

9. (Allah'tan başkasına tapmayarak) nefsini pırıl pırıl temiz tutan kazanmıştır-kurtulmuştur.

10. Onu başıboş bırakıp kirletense kaybetmiştir.

11. Semud (kavmi) azgınlığı yüzünden yalanlamıştı.

12. En azgınları ayaklanıp öne atıldığında,

13. Allah'ın elçisi onlara: "Allah'ın devesine ve onun su içişine dokunmayın!" demişti.

14. Fakat onlar kendisini yalanlamış ve deveyi de boğazlamıştılar. Bunun üzerine Rab'leri günahları yüzünden azabı başlarına geçirip orayı dümdüz etmişti.

15. (Rab) bu işin sonundan korkacak değil ya!

92. LEYL SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İlk ayetinde "El-leyl: gece"ye yeminle başlandığından bu adı almıştır. 21 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Bürüyüp örttüğünde geceye andolsun!

2. Aydınlattığında da gündüze...

3. Erkeği ve dişiyi yaratana andolsun ki,

4. Doğrusu sizin iş ve eylemleriniz çeşit çeşittir-dağınıkçadır.

5. Kim (yardım için) verir ve korunursa

6. En iyiyi-en güzeli doğrularsa

7. Biz ona kolayı, daha da kolaylaştırırız.

8. Kim cimrilik eder ve zenginlik taslarsa,

9. En iyi-en güzel olanı yalanlarsa

10. Biz de onu zor olana süreriz.

11. Bu düşüşte kurtaramaz kendisini mal varlığı.

12. Hiç kuşkusuz, doğruya iletmek de bize düşer.

13. (Her şeyin) sonunu da, önünü de biz belirleriz.

14. Ben sizi, alevli bir ateşe karşı uyarmaktayım.

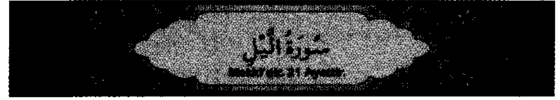
15. Ona ancak eşkıya türünden azgın(lar) girer.

16. Öylesi yalanlar da, sırtını dönüp de gider.

17. Korunup sakınan ondan uzak tutulacaktır.

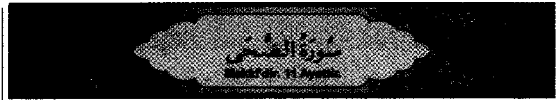
18. Ki o, malından hayra harcayarak temizlenip arınır.

19. Hiç kimseden de buna karşılık bir iyilik beklemez.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰىۙ ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰىۙ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰىۙ ﴿٣﴾
اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰىۜ ﴿٤﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰىۙ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰىۙ ﴿٦﴾
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰىۜ ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰىۙ ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰىۙ ﴿٩﴾
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰىۜ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْن۪ي عَنْهُ مَالُهُٓ اِذَا تَرَدّٰىۜ ﴿١١﴾ اِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدٰىۘ ﴿١٢﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُو۫لٰى ﴿١٣﴾ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰىۚ ﴿١٤﴾
لَا يَصْلٰيهَٓا اِلَّا الْاَشْقٰىۙ ﴿١٥﴾ اَلَّذ۪ي كَذَّبَ وَتَوَلّٰىۜ ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا
الْاَتْقٰىۙ ﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ي يُؤْت۪ي مَالَهُ يَتَزَكّٰىۚ ﴿١٨﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ
تُجْزٰىۙ ﴿١٩﴾ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰىۚ ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿٢١﴾

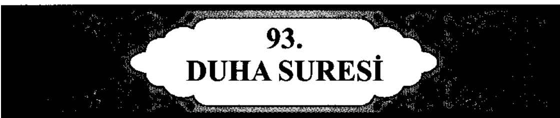

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالضُّحٰىۙ ﴿١﴾ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰىۙ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰىۜ ﴿٣﴾

20. Sadece yüceler yücesi Rabb'inin hoşnutluğu için (verir.)

21. Yakında kendisi de (Allah'ın ikramıyla) hoşnut olacaktır.

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetindeki "duha: kuşluk vakti" sözcüğünden almıştır. 11 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Kuşluk vaktine andolsun!

2. Ve sakinleştiğinde geceye andolsun ki,

3. Rabbin seni ne terk etmiştir, ne de sana darılmıştır.

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْاُولٰىۜ ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰىۜ ﴿٥﴾
اَلَمْ يَجِدْكَ يَت۪يمًا فَاٰوٰىۖ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَٓالًّا فَهَدٰىۖ ﴿٧﴾
وَوَجَدَكَ عَٓائِلًا فَاَغْنٰىۜ ﴿٨﴾ فَاَمَّا الْيَت۪يمَ فَلَا تَقْهَرْۜ ﴿٩﴾ وَاَمَّا
السَّٓائِلَ فَلَا تَنْهَرْۜ ﴿١٠﴾ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ
Mekki'dir. 8 Ayettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَۙ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَۙ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ٓي
اَنْقَضَ ظَهْرَكَۙ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَۜ ﴿٤﴾ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًاۙ ﴿٥﴾ اِنَّ
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًاۜ ﴿٦﴾ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْۙ ﴿٧﴾ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

سُورَةُ التّ۪ينِ
Mekki'dir. 8 Ayettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالتّ۪ينِ وَالزَّيْتُونِۙ ﴿١﴾ وَطُورِ س۪ين۪ينَۙ ﴿٢﴾ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَم۪ينِۙ ﴿٣﴾ لَقَدْ
خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ف۪ٓي اَحْسَنِ تَقْو۪يمٍۘ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِل۪ينَۙ ﴿٥﴾

4. Senin sonun, öncesinden daha iyi olacaktır.

5. Rabbin sana elbette verecek ve sen hoşnut olacaksın.

6. O seni bir yetimken tutup barındırmadı mı?

7. Seni şaşırmış durumda bulup doğruya iletmedi mi?

8. Seni yoksul bulup zengin etmedi mi?

9. Öyleyse sakın yetimi üzme-ezme!

10. Dileneni de azarlama!

11. Ve Rabb'inin (sana olan) iyiliklerini herkese anlat!

94. İNŞİRAH SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İlk başlarda gelen bir suredir. Hz. Peygamber'in göğsünün genişletilip vahyi daha kolay alacak biçimde hazırlanmasından bahseder. "İnşirah: açmak, genişletmek, rahatlatmak" demektir. 8 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Biz senin göğsünü açıp genişleterek rahatlatmadık mı? **{675}**

2. Üzerindeki yükünü indirip atmadık mı?

3. Ki o, belini bükmüştü...

4. Senin şanını-şerefini yükseltmedik mi?

5. Hiç kuşkusuz, her güçlüğün yanında bir kolaylık da vardır.

6. Gerçekten, her güçlüğün yanında bir kolaylık vardır.

7. Öyleyse bir işi bitirir bitirmez, (yorulsan da) yeni bir işe atıl!

8. Ve sadece Rabb'ine yakarıp dayan!

95. TİN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İncir ve zeytine yeminle başladığından bu adı almıştır. "İşaret incire ve zeytine değil, Mekke ve Sina Dağı dışında ayet inen ve özellikle Hz. İsa ile ilgili Tur-i Tina ve Tur-i Zeyta'dır" diyenler de vardır. 8 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun incire ve zeytine! **{676}**

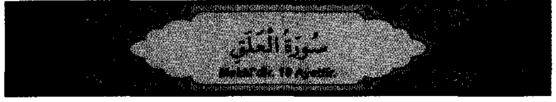
2. Sîna Dağı'na da,

3. Ve şu Güvenilir Kent'e de ki,

4. Doğrusu biz insanı en güzel bir biçimde yaratmışızdır.

5. Sonra da onu aşağıların en aşağısına indirip atmışızdır.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اقْرَأْ
وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾
كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَىٰ ﴿٦﴾ أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَىٰ ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾
أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ
عَلَى الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾
أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾
نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ
الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

6. Elbette, iman edip iyi işler yapanlar bunun dışındadır. Onlar için, bitmez tükenmez bir ödül vardır.

7. Öyleyse (ey insan!) sana (doğru) dini yalanlatan şey nedir?

8. Allah hüküm verenlerin en iyisi-en yücesi değil midir?

96. ALÂK SURESİ

(Mekke'de inmiştir. İkinci ayette geçen "alâk: embriyo" sözcüğü sureye ad olmuştur. Okumanın önemini vurgulamış olmasından ötürü sureye "İkra suresi" de denmiştir. 19 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Yaratan Rabb'inin adıyla oku! **{677}**

سجدة Secde

2. O insanı, (rahim duvarına yapışıp asılı duran) embriyodan yaratmıştır. **{678}**

3. Oku, cömertlikte Rabb'inden üstünü yoktur.

4. O ki (yazmayı) kalemle öğretmiştir,

5. İnsana bilmediğini öğretmiştir.

6. Sakın (okumamazlık etme!) çünkü insan gerçekten azar;

7. Kendisini zenginleşmiş gördüğünde.

8. Oysa dönüş sadece Rabb'inedir.

9-10. Namaz kılan-dua eden bir kulu engelleyeni gördün mü?

11. Gördün mü? Ya o (engellenen) doğru yoldaysa;

12. Ya da Allah'tan korkup sakınmayı önermekteyse!

13. Gördün mü? Ya o (engelleyen) yalanlamakta ve (gerçekten) yüz çevirmekteyse?

14. O, Allah'ın her şeyi görmekte olduğunu bilmez mi?

15. Hayır; eğer o (bu tür davranışlarını) sonlandırmazsa andolsun ki kendisini perçeminden tutup sürükleriz;

16. O yalancı ve günahkâr perçeminden! **{679}**

17. O zaman (haydi) çağırsın da (görelim) meclisin(dekiler)'i!

18. Biz de zebanileri çağıracağız.

19. Hayır; ona asla boyun eğme! (Rabbine) secde et de yakınlaş!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ (١) وَمَا اَدْرٰيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ (٢)
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ (٣) تَنَزَّلُ الْمَلٰئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا
بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ (٤) سَلَامٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ (٥)

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ (١) رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً (٢) فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ (٣)
وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ (٤)
وَمَا اُمِرُوا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ (٥) اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ
الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا اُولٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ (٦)
اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ (٧)
جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا اَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ (٨)

97. KADİR SURESİ

(Mekke'de inimiştir. Kadir gecesiyle ilgili olduğundan bu ad verilmiştir. 5 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Gerçek şu ki biz o (Kur'an'ı) Kadir gecesinde indirmişizdir.

2. Kadir gecesinin ne olduğunu bilir misin?

3. Kadir gecesi bin aydan hayırlıdır.

4. Melekler ve Ruh (Cebrail), rablerinin izniyle o gece her tür iş için iner de iner...

5. Tanyeri ağarıncaya değin o gece bir esenliktir (nasiplenmek isteyenlere)!

98. BEYYİNE SURESİ

(Medine'de inmiştir. Birinci ayetindeki "beyyine: kanıt, delil" sözcüğünden ötürü bu adı almıştır. 8 ayettir)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Kitap Ehli'nden ve müşriklerden inkâr edenler, kendilerine apaçık kanıt gelinceye değin tuttukları yoldan ayrılacak değillerdi.

2. Oysa Allah tarafından gönderilmiş bir elçi kendilerine tertemiz sayfalar okumaktadır.

3. O sayfalarda dosdoğru yazılı (evrensel) ilkeler vardır.

4. Kendilerine kitap verilmiş olanlar, ancak kendilerine açık kanıt geldikten sonra ayrılığa düşmüşlerdir.

5. Oysa onlara, dini sadece Allah'a özgüleyip, bir tek tanrıya iman ve kulluk etmeleri, namazı kılmaları, zekâtı vermeleri emredilmiştir. İşte "dosdoğru din" budur.

6. Hiç kuşkusuz, Kitap Ehli'nden ve müşriklerden inkâr edenler, içinde çok uzun süre kalacakları cehennem ateşindedirler. Onlar, insanların en kötüleridir.

7. İman edip iyi işler yapanlarsa, insanların en hayırlılarıdır.

8. Onların, rableri katındaki ödülleri, içinde, hiç çıkmamacsına kalmak üzere, altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah onlardan hoşnut, onlar da ondan hoşnutturlar. Rablerine gönülden saygı duyanların ödülü işte budur.

99. ZİLZAL SURESİ

(Medine'de inmiştir. Adını, "zilzal: zelzele, deprem" kelimesinden almıştır. 8 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Yeryüzü, o (korkunç) sarsıntıyla sarsıldığında,

2. Toprak (içindeki) ağırlıklarını dışa çıkarıp attığında,

3. Ve insan: "Buna da ne oluyor?" dediğinde...

4. İşte o gün (yeryüzü) haberlerini anlatacaktır.

5. Çünkü Rabb'in ona vahyetmiştir.

6. O gün insanlar; yapıp ettikleri kendilerine gösterilmek üzere, gruplar halinde (şaşkın) çıkarlar...

7. Kim, zerre ağırlığınca hayır işlemişse onu görür.

8. Kim de, zerre ağırlığınca kötülük işlemişse onu görür.

100. ADİYAT SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetteki "adiyat: koşanlar" kelimesinden almıştır. 11 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Soluk soluğa koşup gidenlere andolsun!

2. (Geçip giderken) ateş saçanlara,

3. Sabahın seherinde akın edenlere,

سُورَةُ الزَّلْزَالِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَاۙ ﴿١﴾ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَاۙ ﴿٢﴾ وَقَالَ
الْاِنْسَانُ مَا لَهَاۚ ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَاۙ ﴿٤﴾ بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَاۜ ﴿٥﴾
يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتاًۙ لِيُرَوْا اَعْمَالَهُمْۜ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْراً يَرَهُۜ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرّاً يَرَهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحاًۙ ﴿١﴾ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحاًۙ ﴿٢﴾ فَالْمُغ۪يرَاتِ صُبْحاًۙ ﴿٣﴾
فَاَثَرْنَ بِه۪ نَقْعاًۙ ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِه۪ جَمْعاًۙ ﴿٥﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ
لِرَبِّه۪ لَكَنُودٌۚ ﴿٦﴾ وَاِنَّهُ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَه۪يدٌۚ ﴿٧﴾ وَاِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ
لَشَد۪يدٌۜ ﴿٨﴾ اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِۙ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ
مَا فِي الصُّدُورِۙ ﴿١٠﴾ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَب۪يرٌ ﴿١١﴾

4. Tozu dumana katanlara,

5. Ve o hızla bir topluluğun içine dalanlara ki,

6. Hiç kuşkusuz insan, Rabb'ine karşı nankördür.

7. Ve üstelik kendisi, bunun bizzat tanığıdır.

8. Gerçek şu ki, o mala-paraya çok düşkündür.

9. Bilmez mi ki, mezarların içindekiler dışarı atıldığında,

10. Göğüslerinin içindekiler açığa çıkarıldığında,

11. Hiç kuşkusuz o gün rableri, onların her halinden haberlidir.

سُورَةُ الْقَارِعَةِ
Mekki'dir. 11 Ayettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْقَارِعَةُ (1) مَا الْقَارِعَةُ (2) وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُ (3) يَوْمَ يَكُونُ
النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ (4) وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ (5)
فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ (6) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (7) وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ
مَوَازِينُهُ (8) فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌ (9) وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا هِيَهْ (10) نَارٌ حَامِيَةٌ (11)

سُورَةُ التَّكَاثُرِ
Mekki'dir. 8 Ayettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْهٰيكُمُ التَّكَاثُرُ (1) حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ (2) كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ (3) ثُمَّ كَلَّا
سَوْفَ تَعْلَمُونَ (4) كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ (5) لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ (6)
ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ (7) ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ (8)

سُورَةُ الْعَصْرِ
Mekki'dir. 3 Ayettir.

101. KARİA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. "Karia: şiddet ve dehşet"in adıdır; kıyamettir. 11 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Karia: (Şiddet ve dehşetin simgesi!)

2. Nedir o (şiddet ve dehşete simge olan) şey?

3. O (şiddet ve dehşetin simgesi) nedir-nasıl bir şeydir bilir misin?

4. O gün insanlar, (ateşin etrafında) yoğunlukla uçuşan pervaneler gibidirler.

5. Ve dağlar da atılmış renkli yün gibidir...

6. İşte o anda kimin tartısı ağır gelirse,

7. Artık o, hoşnut olunan bir yaşayıştadır.

8. Kimin tartısı da hafif gelirse,

9. Onun da anası (sonu) haviye: uçurumdur.

10. Onun ne olduğunu bilir misin?

11. O, kızgın bir ateştir.

102. TEKASÜR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetindeki "tekasür: biriktirme, çoğaltma" kelimesinden almıştır. 8 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Çoğaltma-biriktirme hırsı sizi hep oyalayıp durmuştur...

2. Öyle ki (bu,) mezarı ziyaretinize (o çukura girişinize) dek sürmüştür.{680}

3. Hayır; (işin doğrusu bu değil!) Yakında bilip öğreneceksiniz!

4. Yine hayır; (işin doğrusu bu değil!) Yakında bilip öğreneceksiniz!

5. Yine hayır; işin gerçeğini keşke kesin bilgiyle bilseydiniz!

6. Cehennemi (daha yakından) elbette görürdünüz!

7. Zaten onu kendi gözünüzle kesinlikle göreceksiniz!

8. Sonra siz o gün (verilen) nimetlerden mutlaka sorguya çekileceksiniz!

103. ASIR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Asra yeminle başladığından bu adı almıştır. Asırdan maksat, Hz. Peygamber'in ortaya çıktığı çağ, kıyametin kopacağı çağ, iman edip iyi işler yapanlar dışındaki insanların yazık ettikleri ömürleri kastedilmiş olabilir. ~~3 ayettir.~~)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. O asra andolsun!

2. İnsan, gerçekten kayıptadır (kaybedip durmaktadır).

3. Ancak iman edip iyi işler yapanlar yani birbirlerine hakkı öğütleyenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler bunun dışındadırlar.

104. HÜMEZE SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetteki "hümeze: dedikoducu, insanlarla alay eden" kelimesinden almıştır. 9 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Dedikodu yaparak insanları çekiştiren ve onlarla alay edenlere yazıklar olsun!

2. Ki öylesi mal biriktirip de sayıp durmuştur.

3. Mal varlığının kendisini ölümsüzleştireceğini sanmıştır.

4. Hayır; andolsun ki o Hutama'ya atılacaktır.

5. Hutama'nın ne olduğunu bilir misin?

6. Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir

7. Ki onun acısı, gönüllere işler...

8. O, onların üzerine kapatılıp kilitlenecektir.

9. Yüksek sütunlar arasında (bağlanmış durumdayken)...

(Mekke'de inmiştir. Fil olayına

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ ۝١ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ ۝١ اَلَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝٢ يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهُ اَخْلَدَهُ ۝٣
كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝٤ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝٥ نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُ ۝٦
اَلَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْئِدَةِ ۝٧ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ ۝٨ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۝٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١ اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ
فِي تَضْلِيلٍ ۝٢ وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيلَ ۝٣ تَرْمِيهِمْ
بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ۝٥

105. FİL SURESİ

değindi-ğinden bu adı almıştır. 5 ayettir.

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Rabb'inin, fille gelenlere ne yaptığını görmedin mi?{681}

2. Onların tuzaklarını-plânlarını boşa çıkarmadı mı?

3. Onların üstlerine sürüler halinde "ebabil" kuşlarını gönderip

4. Üzerlerine pişmiş çamurdan taşlar atmışlardı da

5. Onları (sanki) yenmiş ekin yaprağı gibi yapmıştı ya!

سُورَةُ قُرَيْشٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا
رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾ اَلَّذ۪ي اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَاٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَرَاَيْتَ الَّذ۪ي يُكَذِّبُ بِالدّ۪ينِ ﴿١﴾ فَذٰلِكَ الَّذ۪ي يَدُعُّ الْيَت۪يمَ ﴿٢﴾ وَلَا
يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلّ۪ينَ ﴿٤﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ
سَاهُونَ ﴿٥﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ يُرَاؤُ۫نَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

سُورَةُ الْكَوْثَرِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾

106. KUREYŞ SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Mekke'nin yerli halkının sosyolojik, psikolojik, ekonomik durumuna değinir. 4 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Kureyş'i alıştırıp ısındırdığı için,

2. Onları hem kış, hem de yaz yolculuğuna alıştırdığı için,

3. Sadece bu evin (Kâbe'nin) Rabb'ine kulluk etsinler!

4. O ki onları açlıktan kurtarıp doyurmuş; korkudan güvenliğe kavuşturmuştur.

107. MAUN SURESİ

(Kimine göre Medine'de, yaygın kanaate göre de Mekke'de inmiştir. Bir kısmı Mekke'de, bir kısmı da Medine'de inmiştir diyenler de vardır. Adını, son ayetindeki "maûn: yardım, zekât" kelimesinden almıştır. Hem Müslümanların ve hem de onlara karşı olanların durumunu anlatır. 7 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Din'i yalanlamakta olanı gördün mü?

2. İşte öylesi yetimi iter-kakar...

3. Yoksulu doyurmaya hiç yanaşmaz.

4. Şu namaz kılanlara da yazıklar olsun! **{682}**

5. Ki onlar, kıldıkları namazların farkında bile değiller!

6. Ki onlar, (ibadet etmez) gösteriş yaparlar!

7. En küçük bir yardımı-zekâtı da engellemektedirler.

108. KEVSER SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Hem Hz. Peygamber'i teselli etmek, hem de kendisini ödüllendirmek için inmiştir. 3 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hiç kuşkusuz biz sana Kevser'i vermişizdir.

2. Öyleyse Rabb'in(in hoşnutluğu) için namaz kıl, kurban kes!

3. Hiç kuşkusuz asıl ebter-soyu sopu kesik olan(lar) sana kızıp dil uzatan(lar)'dır. **{683}**

109. KÂFİRUN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Mekke'nin ya da tüm zamanların inkârcılarına söylendiği için "kâfirun: inkârcılar, kâfirler" adını almıştır. 6 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. De ki: "Ey inkârcılar!"

2. "Ben sizin taptıklarınıza (kesinlikle) tapmam!

3. "Siz de benim taptığıma tapmazsınız!"

4. "Ben sizin tapmakta olduklarınıza (asla) tapmam!

5. "Siz de benim taptığıma tapmazsınız!"

6. "Sizin dininiz size, benim dinim de banadır!"

110. NASR SURESİ

(Medine döneminde Mekke'de inmiştir. Hz. Peygamber'e Allah'ın yardımını ve Müslümanların çoğalacağını anlatmaktadır. O yüzden "nasr: yardım, zafer" kelimesi sureye ad olmuştur. 3 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Allah'ın yardımı ve zafer geldiğinde,

2. Ve insanların, Allah'ın Dini'ne dalga dalga girdiklerini gördüğünde,

3. Rabb'ini överek yücelt ve ondan bağışlanma dile! Çünkü o tövbeleri kabul edendir.

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ يَٓا اَيُّهَا الْكَافِرُونَۙ ﴿١﴾ لَٓا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَۙ ﴿٢﴾ وَلَٓا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُۚ ﴿٣﴾
وَلَٓا اَنَا۬ عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْۙ ﴿٤﴾ وَلَٓا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُۜ ﴿٥﴾ لَكُمْ د۪ينُكُمْ وَلِيَ د۪ينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا جَٓاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُۙ ﴿١﴾ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ
اَفْوَاجاًۙ ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُۜ اِنَّهُ كَانَ تَوَّاباً ﴿٣﴾

سُورَةُ تَبَّتْ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

تَبَّتْ يَدَٓا اَب۪ي لَهَبٍ وَتَبَّۜ ﴿١﴾ مَٓا اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَۜ ﴿٢﴾ سَيَصْلٰى نَاراً
ذَاتَ لَهَبٍۚ ﴿٣﴾ وَامْرَاَتُهُۜ حَمَّالَةَ الْحَطَبِۚ ﴿٤﴾ ف۪ي ج۪يدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ﴿٥﴾

111. TEBBET SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Adını, ilk ayetteki "tebbet: kurusun, kahrolsun" kelimesinden almıştır. Bu sureye Lehep, Mesed suresi de denmektedir. 5 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ebu Leheb'in iki eli kurusun! Kurudu da...

2. Ne malı kurtarmıştır kendisini ne de kazancı...

3. Alev alev yanan bir ateşe girecektir (o).

4. Ve karısı da bir odun hamalı olarak,

5. Boynundaki hurma lifinden bir iple...**{684}**

سُورَةُ الإخلاص

بِسْــــــمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْــــــمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ
غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْــــــمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿٣﴾
مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ اَلَّذِي يُوَسْوِسُ فِي
صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ ﴿٦﴾

112. İHLÂS SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Allah'ı birlemeyi, en kısa ve özlü biçimde anlatan bu sure Kur'an'ın özü, özetidir. Bu şekilde iman eden kurtulacağı için sureye "İhlâs suresi" denmiştir. 4 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. De ki: "O Allah bir tektir."

2. "Allah Samed'tir."**{685}**

3. O doğurmamıştır; doğurulmamıştır da.

4. Hiçbir şey onun dengi-benzeri değildir.

113. FELÂK SURESİ

*(Mekke'de inmiştir. İlk ayetindeki "felâk: şafak, sabah" kelimesi sureye ad olmuştur. Hep, kendisinden sonra gelen Nas suresiyle birlikte anılmış, okunmuştur. İkisine birden "Allah'a sığınmayı sağlayan iki sure (el-muavvizeteyn)" denmektedir. 5 ayettir.)**{686}***

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. De ki: "O şafağın-sabahın Rabb'ine sığınırım!

2. Yarattığı şeylerin şerrinden,...

3. Karanlığı çöktüğünde (öyle) bir gecenin şerrinden...

4. Düğümlere üfleyip tükürenlerin şerrinden...

5. Ve kıskandığında hasetçinin şerrinden!..."

114. NAS SURESİ

(Mekke'de inmiştir. Ayetlerinin sonu "nas: insan" kelimesiyle bitmiş olduğundan bu adı almıştır. 6 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. De ki: "İnsanların Rabb'ine sığınırım!"

2. "İnsanların (en yüce) yöneticisine..."

3. "İnsanların Tanrı'sına..."

4. "Sinsice, gönüllere kuşkular düşüren vesvesecinin şerrinden..."

5. "Ki o, insanların göğüslerine (kuruntular) fısıldayıp durmaktadır."

6. "Onlar ya cinlerden ya da insanlardandır."

Kur'an'ın ya da mealin, tamamını ya da bir bölümünü okuduktan sonra yapılacak Bitiriş duası:

Övgü, Tüm Varlıkların Rabbi olan Allah'a özgüdür. Göklerde ve yerde olan her şey onundur. Biliriz ki en güzel son, Allah'tan korkup sakınanlarındır. Biliriz ve inanırız ki Allah, öyleleriyle birliktedir.

Ey Yüce Rabbimiz!

Kur'an'dan okuduklarımızı hakkımızda hayırlı eyle! Onlardan yararlanmayı bize nasip eyle! Yaptığımız tövbeleri, yüce dergâhında kabul eyle! Hiç kuşkusuz sen her şeyi görensin; her şeyi bilensin; her iş ve eylemimizden haberi olansın!

Bizi, rızana uygun yollara yönelt! Hoşnut olduğun işlerimizde bizi destekle! Bizi, o yoldaki çabalarımızda başarıya ulaştır!

Bize, Peygamberimiz Efendimiz Muhammed Mustafa'ya gönderdiğin Şanlı Kur'an'ı her zaman okumayı, onun ilkelerinden ve hem de nurundan her zaman yararlanmayı nasip et!

Bizi Kur'an ahlâkıyla ahlâklandır! Bizi Kur'an'da müjdelediğin şerefle şereflendir! Dimağımızı ondaki güzelliklerle süsle! Gönlümüzü onun nuruyla doldur!

Bize hep imanı ve Kur'an'ı yoldaş et! İyiler ve iyilik yapanlar arasına bizi de kat Rabbimiz!

Bizi; günah işlemekten, şeytanların ağına düşmekten, hoşnut olmayacağın boş söz ve işlerle oyalanmaktan, tembellikten, pislikten, uyurgezerlikten sen koru Rabbimiz!

Bilgili, bilinçli, sağduyulu müminler, Müslümanlar olmak istiyoruz. Yardımını, rahmetini bizden esirgeme Rabbimiz!

İşte huzurunda ellerimizi açıp sana yalvarıyoruz: Günahlarımızı bağışla! Kıyamet gününün o korkunç dehşetinden sen bizi koru! Orada görülecek hesabımızı kolay eyle! Amel defterimizi, arkamızdan ya da sol yanımızdan değil, önümüzden ya da sağ yanımızdan almayı bize nasip et!

Ey tövbeleri kabul eden, günahları bağışlayan Yüce Rabbimiz!

İşte tövbe ediyoruz; günahlarımızdan pişmanlık duyuyoruz. Tövbemizi kabul et! Bizi, bağışına eren kullar arasına kat! Cehennemi ve

cehennemlikleri bize uzak et! Kötülükten başka bir şey düşünmeyenlerin kötülüklerinden, her türlü kaza ve belâlardan, açlık ve yoksulluktan, dermansız hastalıklardan, çaresizliklerden, zalimler karşısında boyun büküp eğilmekten, namerde el açmaktan, her türlü düşman saldırılarından, fitneci ve fesatlardan, inkârcı, dedikoducu ve ikiyüzlülerin şerlerinden bizi, ailemizi, milletimizi, devletimizi sen koru Rabbimiz!

Biz senin bağışını, rahmetini, cennetini diliyoruz; bize bağışını, rahmetini, cennetini sen nasip et ey Yüce Rabbimiz!

Bizden sonra yerimize gelecek nesilleri milletine, dinine, devletine hayırlı insanlar eyle! Onları, hep çağlarını yakalayan, çağdaşlarını gerilerde bırakan, evrendeki senin sırlarını araştıran hayırlı evlâtlar eyle, iyi yurttaşlar eyle! Onları; senin dinini yaşayan, yayan, senin hoşnut olduğun adaleti yeryüzünde egemen kılan kullar eyle! İnkârcılar, zalimler, zorbalar karşısında da, bizi ve onları her zaman muzaffer eyle!

Ey Yüce Rabbimiz!

Bizden önce ahiret yurduna göç etmiş olan millet, devlet, din büyüklerimizin, anamızın, babamızın, yakınlarımızın, atalarımızın ve tüm din kardeşlerimizin günahlarını sen bağışla! Bizi ve onları, Mahşer gününde, Peygamber Efendimizin sancağı altında toplanıp, hep birlikte cennete yürüyenlerden eyle! Cemalini görenlerden eyle!

Selâm ve dualarımızdan aziz peygamberimizin ruh-u şeriflerini haberdar ve hisseyap eyle!

Âmin! Âmin! Âmin!

Ve selâmün alel murselin. Velhamdülillahi Rabbil âlemin!

El-Fatiha!

* * *

Bu mealin Kur'an metni

